

अथ श्रीमन्महाभारत आनुशासनिक पर्व प्रारंभः

श्रीगणेशायनमः/ यज्ज्योतिस्तमसः परमहृद्दोनिर्भायस्पाणितन्नामानिप्रविभक्त्यव्यवहारत्येतेरुहायांगतम् आनन्दैकरसंतदहयमयोतन्मायया
 देवकीकुंजीसत्यवतीपुत्रन्मधुतवत्कृष्णत्रयं पातुनः १ गोपालनारायणलक्ष्मणार्यान् धीरेशगंगाधरनीलकण्ठान् चिन्तामणिंसांबशिवंचनत्वाव्याकुर्म
 हेभारतदानधर्मा २ धर्मत्रिपुट्रविणमष्टमेकाम्मोक्षावैकत्रपर्वणिनिस्तुपितंदात्मनीन्द्रः तत्साधनानिस्तबहूनि सहप्रमाणान्यत्रानुशासनिकपर्वणि
 वर्णितानि ३ तत्र पूर्वस्मिन्पर्वणि शोकतरणोपायः सम्यक्निरुक्तिः ४ तथाऽपि दृष्टदुःखनिदिध्यासनमंतरेण न निवर्तत इति तत्प्रधानं प्रकरणमार-
 भमाणः पूर्वतोद्वक्तृताहर्जसंतापमिमित्तं कर्तृत्वाभिमानं त्याजयितुं प्रथममध्यायस्मरभूते तत्रापि युक्तिशतेनापि कर्तृत्वाभिमानस्य दुस्त्यजत्वं सुधिष्ठि
 रप्रश्नसुरवेनादत्तमपत्ति / सुधिष्ठिरुवाच शमो बहुविधाकार इत्यादिना शमः शोकतरणोपायः बहुविधः कालादृष्टेश्वराद्यधीनोऽयं लोको न किं

श्रीगोपालकृष्णायनमः नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव शरोत्तमम् देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ सुधिष्ठिरुवाच
 शमो बहुविधाकारः सूक्ष्म उक्तः पितामह न च मे हृदये शांतिरस्ति श्रुत्वेदमीदृशम् १ अस्मिन्नर्थे बहुविधाशांतिरुक्ता पितामह स्वकृ
 ते कानुशांतिः स्म्याच्छमादहं विधादपि २ शराचितशरीरं हि नीव्रजमुदीक्ष्य च शर्मनोपलभे वीरदुष्कृतान्येव। जंत यन् ३ रुधिरणाव
 सेक्ता गंगप्रसेवतं यथाचलम् त्वां हृस्वापुरुषत्वाघसीदेवर्षास्त्रिवां बुजिम् ४ अतः कष्टतरं किं नु मत्कृते यस्य पितामहः इमामवस्थांगमितः प्रत्य
 मित्रैरेणाजिर ५ तथा चान्ये च पतयः सह पुत्राः सबांधवाः मत्कृते निधनं प्राप्ताः किं नु कष्टतरं ततः ६ वयं हि धार्तराष्ट्राश्च कालमन्युवशंगताः
 हृद्देवदत्तं दितं कर्म प्राप्स्यामः कां गतिं नृप ७ इदं तु धार्तराष्ट्रस्य श्रेयो मन्ये जनाधिप इमामवस्थां संप्राप्तं पदसौत्वां न पश्यति ८ सोऽहं तव
 धृते कुरुः सह हृदयं करस्तथा न शांतिमधिगच्छामि पश्यंस्त्वां दः रिवतं क्षितौ ९ दुर्योधनो हि समरसहसैन्यः सहानुजः निहतः क्षत्रधर्मे
 स्मिन्पुरात्माकुलपासनः १०

चित्कर्तुमीष्ट इत्यादिविवेकप्रकारः बद्धाकारः सर्वसंकल्पसंन्यासादिस्वरूपः सूक्ष्मो निर्विकल्पक उक्तः तथाऽपि तत्साक्षा
 त्काराभावात् कृतं गमे च धारव्यपार्षमांतपत्येव तस्मात्कर्तृत्वादिदोषमपनेतुं निदिध्यासनाधिकारसिद्ध्यर्थं चेत् शुद्धिकरान्धर्मान् ब्रूहि येर्विना पूर्वोक्तं सर्वहृदपेना
 वतिष्ठत इत्यभिप्रायः १ अस्मिन्निति यद्धि अचिंतितमेव जायते तत्कालादिकृतमिति मत्त्वानधीमतां शोकाय भवति यत्तु बुद्धिपूर्वपापं कृतं तत्कथं माहृशान् आ
 स्ति कानुशाब्दिकविवेकमात्रेण न तं पेत् अपरोक्षस्य कर्तृत्वादिप्रत्ययस्य परोक्षेणाकर्तृत्वादिज्ञानेन निवर्तयितुमशक्यत्वादिति भावः २ एतदेव शोककारणं
 विवृणोति शरेति त्वाभिति शोक ३ सीदेसीदामि ४ मत्कृते मन्निमित्तं प्रत्यमित्रैः अमित्राणां प्रतिबुद्धैरस्मदीयैरर्जुनशिरवृद्धिप्रभृतिभिः ५ ६ वयं हीति हि श्वा
 श्रे काल ईश्वरः मृत्युः क्रोधः गतिम् ऊर्ध्वलोकं प्राप्स्यामो च कामपेक्ष्यर्थः ७ अयशो ग्रस्तानामस्माकं त्वयमपि लोके न द्यौ न तु परे वामित्याह इदं त्वित्यादिना ८ ९ १०

११ अभविष्यं ईश्वरश्चेत्युक्तं १२ अस्मिन्निति जन्मांतरेः पियेन किं त्विषात् रागादिदोषान्मुच्ये मतादृशं धर्मं ब्रूहि शोकनाशकस्य तत्त्वज्ञानस्यानेकजन्मसाध्यत्वादि
ति भावः १४ यदुक्तं स्वकृते कानुशांतिरिति तत्राह परेति परतंत्रं कालादृष्टे श्वराधीनं ज्ञात्मानं त्वंकथं कर्मणां हेतुपुण्यपापयोः कारणं अतु पश्यसि न कथं चिदात्मनः क
र्तृत्वं संभवतीति भावः कुतस्तद्विहं कर्मो मी स्थितु भव इत्याशंक्याह सूक्ष्मं हीति आत्मनः कर्तृत्वं वद कर्तृत्वं न मानसप्रत्यक्षं किं त्वतींद्रियं मनस्तु चक्षुरादिव दृष्टं सदन्य
था संतं म्मात्मन मन्यथा प्रातिपद्यत इति भावः १५ कर्मप्रयोजकं देहेंद्रियादिसंघातः प्रयोज्यः तयोश्च बीजां कुरधदन्योन्यजन्यजनकत्वपरिशेषात्तु आत्मनोः

न संपश्यति दुष्टात्मा त्वामद्य पतितं क्षितौ अतः श्रेयो मृतं मन्येनेह जीहितं म्मात्मनः ११ अहं हि समरे वीरगमितः शत्रुभिः क्षयम्
अभविष्यं यदि पुरा सह भ्रातृभिरच्युत १२ न त्वामेवं स दुःस्वार्तमद्राक्षंसायकारितम् नूनं हि पापकर्माणो धात्रा सृष्टाः स्म
हे नृप १३ अन्यस्मिन्नपिलोके वै यथा मुच्ये म किं त्विषात् तथा प्रशाधिमां राजन् मम चेदिच्छसि प्रियम् १४ श्रीष्म उवाच
परतंत्रं कथं हेतुं मात्मानमनु पश्यसि कर्मणां हि महाभाग सूक्ष्मं ह्यंतर्दत्तं द्रियम् १५ अत्रात्सु दाहरंती ममिति हासं पुरातनम् संवादं मु
युगोत्तम्योः काललुब्धकपन्नगैः १६ गौतमीनामकौ ते यस्थ विराशमसंयुता सर्पेण दष्टं स्वपुत्रमपश्य द्रुतचेतनम् १७ अथ तं स्नायु
पाशे भवध्वासर्पममर्षितः लुब्धकोर्जुनको नाम गौतम्याः समुपनि यत् १८ स च ब्रवीदयं ते स पुत्र हापन्नगाधमः ब्रूहि क्षिप्रं महाभा
गैव ध्यतां केन हेतुना १९ अग्नौ प्रक्षिप्यतामेष छिद्यतां रवंडशोपि वा न ह्ययं बालहापापश्चिरं जीवितुमर्हति २० गौतम्युवाच
विसृजेत्तमं ब्रूहि स्वमवधोर्जुन कत्वया को ह्यात्मानं गुरुकुर्यात्सा सत्यमविचितयन् २१ स्रवंते धर्मलघवोलोकैः असि यथा स्रवाः
मज्जन्ति प्रापं गुरवः शस्त्रं स्कन्नमिवोदके २२ हत्वा चैनं ना मृतं स्यादयं मे जीवंत्स स्मिन्को त्ययः स्यादयं ते अस्योत्सर्गे प्राणयुक्तस्य जं
दोर्मृत्योर्लोकं कौतुगाच्छेदनंतम् २३ लुब्धक उवाच जानाम्यहं देवि गुणगुणज्ञं सर्वाति युक्ता गुरवो भवंति स्वस्थस्यैते नृप
देशा भवंति तस्मात्सूक्ष्मं सर्ममेनं ह निष्ये २४ शमार्थिनः कालगतिं वदंति सद्यः शतं च त्वर्थं विदस्यजंति श्रेयः क्षयं शोचति नित्यमोहा
जस्माच्छुचं मुच हतं मुजगैः २५

कर्तृत्वं सिद्धं हीत्यस्मिन्नर्थे आख्यायिका माह अत्रापीति १६ १७ १८ १९ हेतुमेवाह अग्राविति २० गुरुपापभारेण नरके
मज्जन्त्योग्यम् प्राप्तं व्यलोकं २१ स्रवंति दुःखवर्णनं तरेति मज्जन्ति च तत्रैव २२ हत्वेति करणत्वं कार्यः मुक्तेव हितुमोन तु पीत्वेति वत् एनं हत्वा एतस्य हन्नेनायं
मे पुनः सामृतः स्यात् किंतु मृतः समृत एव अस्मिन् जीवितेन वा कोयं अत्ययो नाशः स्यान्न कोपीत्यर्थः उत्सर्गे प्राणोत्सर्गे मृत्योर्लोकं नरकम् २३ सर्वाति युक्तः सर्व
वापी इयापीदितौः स्वस्थस्यैव न तु दुःखितस्य २४ शमेति शमयुक्ताः कालेनैवायं नाशित इति मत्वा शोकं त्यजंति अर्थविदः प्रतीकारज्ञाः शत्रुं हत्वेयं सद्यः शोकं
त्यजंतीत्यर्थः अन्यस्तु श्रेयः क्षयं सरवनाशं नित्यं मोहाच्छोचति २५

आर्तिं पुत्रशोकज्ञापीडानित्ययस्तोनित्यमृतः नईशेनसमर्प्यस्मि २६ यातनापीडां परस्यतेकुजः कुर्युर्नकुतश्चिदित्यर्थः मार्दवात् मार्दवमवलंब्य २७ श्रेयः प
रलोकेहितं तदेव अव्ययोलाभः सच शत्रुहृत्वेवल्लभ्य इत्यध्याहृत्य योज्यम् यथा यजमानः पशुनिघ्नान्शुभालानचस्वर्गं नयत्येवं शूरः परंस्त्वं चेत्यर्थः ततश्च
लाभ्योलाभाहः शुभं श्रेयश्च बलिभ्यः सर्वभ्यः प्रशस्ता श्रेष्ठश्च स्यात् शत्रुवधाहो क ह्येपि मान्यो भवतीत्यर्थः यस्तु अस्मिन्सर्पकुलिते बद्धपकारिणि हंतव्ये
कालालाभः स्वसंरणमिदं स सिद्धिः स एव सत्यः शाश्वतः श्रेयोलाभः सन्ततेन एनं हंतुमनिच्छंत्या न स्यात् तस्माद्धंतव्य एवायमित्यर्थः २८ गृह्यनिगृह्यकामा

गौतम्युवाच आर्तिर्नैवं विद्यते स्म द्विधानां धर्मात्मानः सर्वदा सज्जना हि नित्यायस्तोवा लकोऽप्यस्य तस्मादीशो नाहंपन्न
गस्य प्रमाथे २६ न ब्राह्मणानां कोपोऽस्ति कुतः कोपाच्च यातना मार्दवात्क्षम्यतां साधो मुच्यतामेष पन्नगः २७ लुब्धक उवा
च हस्तालाभः श्रेष्ठ एवाव्ययस्याल्लभ्योलाभ्यः स्यादल्लिभ्यः प्रशस्तः कालालाभो यस्तस्यो भवेत् श्रेयोलाभः कुलितेऽस्मिन्
ते स्यात् २८ गौतम्युवाच कानु प्रातिगृह्यशत्रुनिहत्य काकामाप्तिः प्राप्य शत्रुं न मुक्ता कस्मात्सोम्याहं नक्षमेनो भुजंगे मोक्षा
श्रेयः कस्य हेतोर्न कुर्याम् २९ लुब्धक उवाच अस्मादेकाद्वहवोरक्षितव्यानि को बहुभ्यो गौतमिरक्षितव्यः कृतागसंधर्मवि
दस्य जंति सरीसृपपापमिदं जहित्वम् ३० गौतम्युवाच नास्मिन् हते पन्नगे पुत्रकोमे संप्राप्यते लुब्धकजीवितं वै गुणं
चान्यं नारपेव धेप्रपश्येत् तस्मात्सर्पलुब्धकमुच्य जीवम् ३१ लुब्धक उवाच वृत्रं हत्वा देवराट् श्रेष्ठभागैव यजं हत्वा भागमवाप-
चैव शूलीदेवी देवदत्तं चरत्वं क्षिप्रं संपेजहि मा भूते विशंका ३२ भीष्म उवाच असकृद्योच्यमाना पि गौतमी भुजंगं प्रति
लुब्धकेन महाभागा पापेनैव करोन्मातिम् ३३ इषदुच्छुसमानस्त कृच्छात्संस्तभ्य पन्नगः उत्ससर्ज गिरं मंदां मानुषीं पाशपी
डितः ३४ सर्प उवाच कोत्वं जुनकदोषोत्रविद्यते मम बालिशं अस्वतंत्रं हि मां मृत्युर्विवशायद चूचुदत् ३५ तस्यायं वच
नाहृष्टेन कोपेन नकारयथा तस्य तत्किल्बिषं लुब्धविंघते यदि किल्बिषम् ३६ लुब्धक उवाच यद्यन्यवशागेनेदं कृतं ते पन्न
गाशोभम् कारणं वै त्वमप्यत्र तस्मात्त्वमपि किल्बिषी ३७

अपितुक्षमेव सोक्षेणार्थं श्रेयस्कुर्यादेवेत्यर्थः २९ त्यजंति नाशयंति ३० मेषुत्रको जीवितं न संप्राप्यते गुणं पुण्यं जीवं जीवं तम् ३१ शूलीयजं हत्वे
तिसंबंधः ३२ ३३ संस्तभ्य धैर्यमालंब्य ३४ अचूचुदत् प्रेरितवान् ३५ किल्बिषं चेदस्ति तर्हि प्रयोक्तुरेव न प्रयोज्यस्य मम शरस्येवेत्यर्थः ३६ यदीति प्र
योजकवत्प्रयोज्योपिवधकारणत्वाद्वा एवेत्यर्थः ३७

यथास्तेपंगजोहन्ति गजं च महामात्रः प्रेरयति महामात्रं च प्रभुः प्रयुक्ते प्रभुं च स्तेना पराधइति स्तेनः स्वापराधेनैव हन्यते न तत्र राजमहामात्रगजानां दोषगंधोः
 एवं श्रीभ्रादीन्निमित्ते पितृवर्गजस्येव न दोषोऽस्तीति शेषग्रंथतात्पर्यम् अतुः प्राणानामपहर्त्री दिवता ४९ कालेन ईश्वरेण ५० ५१ कालात्मकाः कालस्येव
 आत्मास्वभावाद्येषां कालानुसारिण इत्यर्थः ५२ ५३ ५४ ५५ भावाभावाद्येष्ववयवेष्ववयवेषु ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ आर्त्विज्यमित्यो
 दुलोभिरिति न्यायेन आत्मने च यजमाना च यजमानं कामं कामयते तमागायतीति श्रुतेः स्वात्मवद्विजोपि फलांशभाक्कमतो मृत्युसर्पो वधस्य कारणं संतो न अका
 रणं भवत इत्याह मृत्योरिति ६३ ६४ आवां दोषेण द्वेषादिना यत्तौ त्वयानमंतव्यौ किंतु विवशौ अतः घ्नतोरप्यवयवोर्गजमहामात्रयोरिव न किन्दिषमस्तीत्याह तुः

भाष्यमुवाच : - तथा ब्रुवात तास्मस्तपन्नगमृत्युच्चादत्त आजगाम ततो मृत्युः पन्नगं चाब्रवीदिदम् ४९ मृत्युरुवाच प्रचोदि
 तोर्हं कालेन पन्नगत्वासमृद्धम् विनाशहेतुना स्यत्वमहं न प्राप्तिनः शिशोः ५० यथा वायुर्जलधरा न्विकर्षति ततस्ततः तद्वज्जलदवत्सर्पका
 लस्याहवशात्तुगः ५१ सात्त्विकराजसाश्चैव तामसा ये च केचन भावाः कालात्मकाः सर्वे प्रवर्तन्ते ह जंतुषु ५२ जंगमास्थावराश्चैव दिविवाय-
 दिनासु वि संचे कालात्मकाः सर्पकालात्मकमिदं जगत् ५३ प्रवृत्तयश्च लोकेऽस्मिन्स्तथैव च निवृत्तयः तासां विकृतयो याश्च सर्वे कालात्मके स्मृ-
 तम् ५४ अदित्यश्चंद्रमा विष्णु रापो वायुः शतक्रतुः अग्निः स्वर्गस्थिर्वीमित्रः पर्जन्यो वसवो दितिः ५५ सरितः सागराश्चैव भावा भावो च पन्नग स
 र्पकालेन सृज्यते क्रियते च पुनः पुनः ५६ एषं ज्ञात्वा कथं मां त्वं स दोषसर्पमन्यसे अथ चैवं गते दोषे मयित्वमपि दोषवान् ५७ सर्प उवाच
 निर्दोषं दोषं तं वं न त्वं मृत्यो ब्रवीम्यहम् त्वया हं चोदित इति ब्रवीम्येतावदेवं तु ५८ यदिकाले तु दोषोऽस्ति यदितत्रापि नेष्यते दोषो नैव परीक्ष्यो
 मे न त्वं अधिकृतो वयम् ५९ निर्मेक्षस्त्वस्य दोषस्य मया काये यथा तथा मृत्योरपि न दोषस्यादिति मे त्र प्रयोजनम् ६० श्रीभाम उवाच
 तपोऽभिर्जुन कं नो ह्यश्रुते मृत्युभाषितम् नानागसंभाषा शो न संतापयितुमर्हसि ६१ लुब्धक उवाच मृत्योः श्रुतं मे वचनं तव चैव शु-
 तंगम् नैव तावददोषत्वं भवति त्वयि पन्नग ६२ मृत्युस्त्वंचैव हेतुर्हि बालस्यास्य विनाशने उभयं कारणं मन्येन कारणं कारणम् ६३ धिगु-
 मृत्युं च दुःसात्मानं क्रूरदुःखकरं संतापं त्वंचैवाहं वधिष्यामि पापं पापस्य कारणम् ६४ मृत्युरुवाच विवशौ कालवशा गावां निर्दि-
 ष्टकारिणौ नावां दोषेणागतव्यौ यदि स मय्यपश्यसि ६५ लुब्धक उ० युवासु भौ कालवशौ यदि मे मृत्युपन्नगौ हर्षक्रोधौ यथा स्यातामेतदि-
 च्छामि ते दितुम् ६६

विनशाविति भ्रूत्विजोऽपि फलराशिणा एव फलमस्ति न विरक्तस्येति भावः ६५ युवामिति भो मृत्युपन्नगौ यदि युवां कालवशौ तहि
 मे ममतदस्यस्य परोपकर्तृहर्षः अपकर्तेश्च पुत्रयोरुपरि द्वेषो वा यथा ग्यातां तथा ब्रूतं एतत् अहं वेदितुमिच्छामीत्यध्याहारपूर्वकं योज्यं एवं सर्वस्य एवं परवशत्वे उ-
 पकर्त्रपकर्त्रोः स्तुतिनिर्देन स्यातामिति भावः ६६ ७

परमाथतः परिहारमाह यति इश्वराधीनो जनः सदसद्वाकुर्वाणो नस्तत्त्वो नवानिद्य इति भावः ६७ व्यवहारतस्तु मृत्युः पूर्वोक्तमेव परिहारमाह तस्मादिति दोषणा युक्ताविति शेषः गतव्यो ज्ञातव्यो यो हिराणादिमान् हंतिसपापेन लिप्यन्ते तं प्रतिशास्त्रं प्रवर्तते यस्तनतथानासौ दोषभाग्भवति यथोक्तं भगवता यस्य नाहं कृतो भावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते हत्वापि स इमान् लोकान् न हंति न निबध्यत इति ६८ प्राणिकर्माचरो धात्सदसद्वाफलं ददत् इश्वरस्तत्त्वयुक्तान्येवानेवैषम्यादिभाजो भवन्तीत्या

मृत्युं रुवाच यथा काचिदेष्वक्षस्यात्स वो कालप्रचोदिता पूर्वमेवैतदुक्तं हि मया लब्धककालतः ६७ तस्मादुभौ कालवशावावां निदिष्टकारिणो नावां दोषेण गतव्यो त्वया लब्धककहिंचित् ६८ श्रीश्वर उवाच अथोपगम्य कालस्तु तस्मिन् धर्मार्थसंशये अब्रवीत्पुनर्गमृत्युं लब्धं चार्जुन कंतथा ६९ काल उवाच न ह्यहं नाप्ययं मृत्युर्नार्जुन लब्धकपन्नगः किल्विधी जंतु मरणेन वयं हि प्रयोजकाः ७० अकरोद्यदयं कर्म तन्नोर्जुन कचोदकम् विनाशहेतुर्मेन्योस्य वध्यते प्रत्येक कर्मणा ७१ यदनेन कृतं कर्म तेनायं निधनगतः विनाशहेतुः कर्मस्य सर्वे कर्मवशात् ७२ कर्मदायाद्वा लोकः कर्मसंबंधलक्षणः कर्माणि चोदयन्तीह यथान्योन्यं तथा वयम् ७३ यथा मृसिंदतः कर्ता कुतैतद्यदिच्छति एवमात्मकृतं कर्म मानवः प्रतिपद्यते ७४ यथाच्छायातपो नित्यं स संबद्धो निरंतरम् तथा कर्मचकर्ता च संबद्धावात्मकर्मभिः ७५ एवं नाहं न वै मृत्युर्न स पो न तथा भवान् न च येन ब्राह्मणी वृद्धा शिशुरेवात्र कारणम् ७६ तस्मिंस्तथा ब्रुवाणे तु ब्राह्मणी गमैतमी नृप स्वकर्म प्रत्ययाल्लोकान्मत्वा र्जुन कर्म ब्रवीत् ७७ गौतम्युवाच नैव कालो न भुजगो न मृत्युरिह कारणम् स्वकर्मभिर्यवालः कालेन तिथिर्न गतः ७८ मया च तत्कृतं कर्म येनायं मे मृतः सतः यातु कालस्तथा मृत्युर्मुंचार्जुन कपन्नगम् ७९ श्रीश्वर उवाच ततोऽप्यथागतं जगमुर्भूत्कालोऽप पुनर्गमः अपूर्वादिशोको र्जुन कोविशोका चैव गौतमी ८० एतच्छ्रुत्वा शमंगच्छमाश्रुः शोकं परोनृप स्वकर्म प्रत्ययाल्लोकान् सर्वं गच्छति वै नृप ८१ नैव त्वया कृतं कर्म नापि देवो धनेन वै कालेनैतत्कृतं विद्विनिहता येन पार्थिवः ८२ वैशांपयन उवाच इत्येतद्वचनं श्रुत्वा बभूव विगतज्वरः युधिष्ठिरो महातेजाः पप्रच्छेदं च धर्मवित् ८३ इति श्रीमद्भगवद्गीतासप्तमोऽध्यायः १

इअथेत्यादिना धर्मस्यार्थः फलं तत्र विषये सर्व

स्वकर्तुः परवशात् धर्मवत् धर्मोऽपि फलं ददाति न वेति संशयेच्छेत्तव्ये अब्रवीत्कालः ६९ संगिनामेव धर्माधर्मफलं भवति न त्वसंगानामस्माकमित्याशयवानाह नहीति ७० ७१ कर्मैव दयादः पुत्रवत्तारकं तद्वाच कर्मसंबंधः कर्मफलयोगः तदेवलक्षणं पुण्यपापवत्ताज्ञापकं यस्य तथा ७३ ७४ ७५ ७६ कर्मैव प्रत्ययकारणेष्वंता नृलोकान् स्वर्गनस्कादीन् ७७ ७८ तत्कर्मपु म्शोकप्रदम् ७९ ८० आरग्यायिका फलमाह ह्यस्या एतदिति ८१ ८२ ८३ इत्याहुं ८१ प्रथमोऽध्यायः

अनिवार्यस्यापि सत्येर्जयं ऊर्ध्वरेताः करोति गृहस्थस्त्विति धिभक्तं येवतं जयतीत्यातिशय प्रशंसा दीयमध्यायपितामहेत्यादि १ धर्मेणैव सर्वे प्रयोजनं यत्र तादृश
याकथितं सहित किंचिदास्वयं श्रोत्रमिच्छामीत्यर्थः २ तत्त्वेन याथातथ्येन नत्वात्मवपोत्तवननादि च दभूतार्थत्वेन ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११

युधाधिरउवाच - पितामहग्राहं प्राप्तं सर्वशास्त्रविशारदं श्रुतं मे महदारव्यानमिदं मतिमतांकर १ भूयस्तु श्रोतुमिच्छामि धर्मार्थं
सहितं च प. कथ्यमानं त्वया किंचित्तन्मे व्याख्यातुमर्हसि २ केन मृत्युर्गृहस्थेन धर्ममाश्रित्य निर्जितः इत्येतत्सर्वमाचक्ष्वत् तत्त्वेनापि च पा
थिवि ३ भीष्मउवाच - अत्रापुदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् यथा मृत्युर्गृहस्थेन धर्ममाश्रित्य निर्जितः ४ मनोः प्रजापते राज
न्निष्वाकुरावत्कृतः तस्य पुत्रशतं जज्ञे भूपतेः सूर्यवर्चसः ५ दशमस्तस्य पुत्रस्तदशाश्वो नाम भारत माहिष्मत्यामभूद्राजा धर्मात्मा स
त्यविक्रमः ६ दशाश्वस्य सन्तस्त्वासीद्राजा परमधार्मिकः सत्योत्पसिदाने च यस्य नित्यं रतं मनः ७ मदिराश्व इति रव्यातः एयित्वा एधि
वीपतिः धनुर्वेदे च वेदे च निरतो यो भवत्सदा ८ मदिराश्वस्य पुत्रस्तद्युतिमान्नाम पार्थिवः महाभागो महातेजामहासत्वो महाबलः ९
पुत्रोद्युतिमत्स्त्वासीद्राजा परमधार्मिकः सर्वलोकेषु विख्यातः स वीरो नो मनामतः १० धर्मात्मा क. ४५. श्वापि देवराज इवापरः स
वीरस्पतु पुत्रो भूत्सर्वसंग्रामदुर्जयः ११ स दुर्जय इति रव्यातः सर्वशास्त्रभूतांवरः दुर्जयं स्पेन्द्रवपुषः पुत्रोऽपि स दृशद्युतिः १२ दुर्योधनो ना
म महानूरुजाराजर्षिसत्तमः तस्येन्द्रसमवीर्यस्य संग्रामेषु निवर्तिनः १३ विषयेवासवस्तस्य सम्यगैव प्रवर्षति रत्ने धनैश्च पशुभिः
सस्यैश्च अपि पृथग्विधैः १४ नगरं विषयश्चास्य प्रति पूर्णस्तदा भवन् न तस्य विषये चाभूत्कृपणो नापि दुर्गतः १५ व्याधितो वा कृशो वाः
पि भेक्षिन्नाभून्नरः क्वचित् रुद्रक्षिणो मधुरवागनसूयुर्जितेन्द्रियः धर्मात्मा चानृशंसश्च विक्रान्तोऽथैविकथ्यनः १६ यज्वाच दातो मेधा
वी ब्रह्मण्यः सत्यसंगरः न चावमतादाता च वेदवेदांगपारगः १७ तं नर्मदा देव न दीपुण्याशीतजलाशिवा चकमे पुरुषव्याघ्रस्वेन भा
वेन भास्त १८ तस्यां जज्ञे तदानद्यां कन्या राजीवलोचनां नाम्नास्तदर्शनं प्राजन् रूपेण च सदर्शना १९ तादृशूपाननारीषु भूतपूर्वासु
धिष्ठिर दुर्योधनसुतायादृशभवद्वरवर्णिनी २० तामग्निश्चकमे साक्षाद्राजकन्यास्तदर्शनाम् भूत्वा च ब्राह्मणो राजन्वरयामास तं नृ
पम् २१ दरिद्रश्चासवर्णश्च ममायमिति पार्थिवः न दित्सति स्म तां तस्मै तां विप्राय सदर्शनाम् २२ ततोऽस्य विततं यज्ञेन शोभूद्रव्यवाह
नः ततः स दुःस्वितो राजा वस्य माह द्विजांस्तदा २३ दुष्कृतं मम किंचुस्याद्भवतां वा द्विजवर्षभाः येन नाशं जगामाग्निः कृतं कुपुरुषेष्विव २४

१२ १३ १४ दुर्गतः दरिद्रः १५ १६ १७ १८ १९ चकमे कामयामास २० असवर्णः अक्षत्रियः न दित्सति न दातुमिच्छति २१ वितते त्रेताग्निसाध्ये नष्टः अदर्शनंगतः २२

नद्यल्पं दुष्कृतं नोस्ति येनाग्निर्जाशमागतः भवेत्तान् २५ यतत्वेनैतद्विमृश्यताम् २५ तत्रराज्ञोवचः श्रुत्वाविप्रास्ते भरतर्षभ
नियतावाग्यताश्चैव पावकं शरणयन्तुः २६ तान् दूशियाभासतदा भगवान् हव्यवाहनः स्वरूपं दीप्तिमत्कृत्वा शरदं समुद्यतिः २७
ततो महात्मा तानाह दहनो ब्राह्मणर्षभान् वरयाम्यात्मनोऽथैव दुर्योधनसूतामिति २८ ततस्ते कल्पमुत्थाय तस्मै राजे न्यवेदयन्
ब्राह्मणा विस्मिताः सर्वे यदुक्तं चित्रभानुना २९ ततः सराजान्च्छ्रुत्वा वचं ब्रह्मवादिनाम् अवाप्य परमं हर्षतथेति प्राह बुद्धिमान् ३०
याचतुर्चतं शुल्कं भगवंतं विभावसुम् नित्यं सान्निध्यमिह ते चित्रभानो भवेदिति ३१ तमाह भगवान् भिरेवमस्त्विति पार्थिवम् ततः सा
न्निध्यमुद्रापि माहिष्मत्यां विभावसोः ३२ दृष्टं हि सहदेवेन दिशं विजयतातदा ३२ ततस्तां समलंकृत्य कन्यामाहृतवाससम् ददौ दुर्योध
नो रुक्मां पावकाय महात्माने ३३ प्रतिजग्राह चाग्निस्तुराजकन्यां सुदर्शनाम् विधिनावेददृष्टेन वसो धारामिवाध्वरे ३४ तस्या रूपेण
शीलेन कुलेनैव पुष्पश्रिया अभवत्प्रीतिमानग्निर्गमिन्वास्यामनोदधेः ३५ तस्या समभवत्पुत्रो नाम्नाग्नेयः सुदर्शनः सुदर्शनस्तूरु
षेण पूर्णदुसं दृशोपमः ३६ शिशुरेवाध्यगात्सर्वपरं ब्रह्म सनातनम् अथोद्यमान्मनृपो नृगस्यासीसितामहः ३७ तस्या द्यौध
वती कन्या पुत्रश्चोद्यरथो भवत् तामोद्यवान् ददौ तस्मै स्वयमोद्यवतीं सूताम् ३८ सुदर्शनाय विदुषे भार्यार्थं देव रूपिणीम् सगृ
हस्थाश्च मयं नस्तया सह संदर्शनः ३९ कुरुक्षेत्रे वसद्राजन्मोद्यवत्या समन्वितः गृहस्थश्चावजेष्यामि मृत्युमित्येव स प्रभो ४० प्रति
ज्ञामकरोद्दीप्तान् दीप्ततजा विशाप्रते तामथोद्यवतीं राज्ञः स पावकं सूतो ब्रवीत् ४१ अतिथेः प्राक् कूलं तेन कर्तव्यं कथंचन ये
न यथेन चतुष्पत्तिनित्यमेवेत्यतिथिः ४२ अप्यात्मनः प्रदानेन न ते कार्या विचारणा एतद्भूतं मम सदा हृदिसं परिवर्तते ४३ गृह
स्थानां च सञ्चोपि नातिथेर्विद्यते परम् प्रमाणं यदि वा सौरयचस्ते मम शोभने ४४ इदं वचनमव्यग्राहदित्वं धारयेः सदा नि
ष्क्रान्ते मयि कल्याणितथा सुनिहतोऽनघे ४५ नातिथिस्तेव मन्तव्यः प्रमाणं यद्यहं तु व तमब्रवीदोद्यवती तथामूर्ध्नि कृतांजलिः
न मे त्वहं च न किंचिन्न कर्तव्यं कथंचन ४६ जिगीषमाणस्तब्रह्मेतदा मृत्युः सुदर्शनम् पृष्ठतोऽन्वगमद्राजन्मं ध्रान्वषीत दासदा

२५ गर्भपुत्रप्रदाने ३५ दृग्म्यांसहितं स दशौ चक्रं पूर्णंदोरिव चक्रे उपमा सा दृश्यं यस्य पूर्णंदुस दृशो यमः ३६ ३७ ३८ ३९ गृहस्थश्च गृहस्थ एव ४० ४१ प्रतिज्ञा मेवा
४२ ४३ ४४ ४५ प्रमाणं हितं तापकं किं चिन्न कर्तव्यमिति न अपि तु कर्तव्यमेव ४६ पृथुतः तस्या प्रपत्य संगृहे न्वगमत् सदा गार्ह
स्थ्य काले तदा इध्माहरण काले ४७ ४८

१२ बुभूषताभूतिमिच्छता १३ १४ इत्यानुशासनिकेपर्वणिटी द्वितीयोऽध्यायः २ ब्राह्मण्यम् १ २ ३ ४ ५ ऋचीकस्यात्मजइत्यत्रअजी
गर्ताज्जइतिवाध्यम् सोजीगर्तसंयवसिसृषिमशनआपरीतंतस्यहन्मः पुत्रा आसुः शुनः पुच्छः शुनः शोपः शनोलांगूलइतिश्रुतेः शुनः शोपस्यपिताः जी
गर्तइत्यवंगमात् कल्पान्तराभिप्रायेणवाइदंज्ञेयम् ६ देवांस्तोषयित्वातैर्मोक्षितः सत्पुत्रतांविश्वामित्रस्यानुसंप्राप्तइतिसंबंधः ७ नाभिवादयतेननमस्कु
र्वन्ति अनुस्वारलोपआर्षः देवरातंदेवैर्किंवा मित्रायं दत्तं तेन च ज्येष्ठं कृतं संतंशमायेनेतिशेषः ८ बंधुभिर्मुक्तः वसिष्ठशापेनचांडालतांगतत्वात्दिव्येन

एवत्तेकथितेपुत्रमयारव्यानमनुत्तमम् यथाहिविजितोमृत्कर्गृहस्थेनपुराभवत् १२ धन्यं वशस्यमायुष्यमिदमारव्यानमुत्तमम् बुभू
षताभिमतव्यंसर्वदुश्चरितापहम् १३ इदंचकथयेद्दिहानहन्त्यहनिभारत रुदं दर्शनस्यचरितं पुण्याल्लोकानवामुयात् १४ इतिश्री
महाभारत आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मसुदर्शनोपारव्याननामद्वितीयोऽध्यायः २ सुधिमिरउवाच ब्राह्मण्यंयदिदुष्प्राप्यं
त्रिभिवर्णेनराधिप कथंभ्रातृमहाराजक्षत्रियेणमहात्मना १ विश्वामित्रेणधर्मात्सन्ब्राह्मणत्वेनरर्षभ श्रोतुमिच्छामितत्वेनतन्मे
ब्रूहिधितामह २ तंनह्यमितवीर्येणवसिष्ठस्यमहात्मनः हतंपुत्रघातंसद्यस्तपसापिपितामह ३ यातुधानाश्ववहवोराक्षसास्तिग्मते
जैसः अन्युनाविष्टदेहेनसृष्टाः कालांतकोपमाः ४ महात्कुशिक्वंशश्चब्रह्मविशतसंकुलः स्थापितोनरलोकेस्मिन्विद्वद्ब्राह्मणसंस्कृतः
५ ऋचीकस्यात्मजश्चैवशुनः शोपोमहातपाः विमोक्षितोमहासन्नात्यक्रुतामप्युपागतः ६ हरिश्चंद्रः क्रतौदेवांस्तोषयित्वात्मतेजसा
पुत्रतामंभुसंप्राप्ताविश्वामित्रस्यधीमतः ७ नाभिवादयतेज्येष्ठदेवरातंनराधिप पुत्राः पंचाशदेवापिशताः श्वपचतांगताः ८ त्रिंशं
कूर्पंधुभिर्मुक्तऐक्ष्वाकुः प्रीतिपूर्वकम् अवाकशिरादिवन्तीतोदक्षिणामाश्रितोदिशम् ९ विश्वामित्रस्यविपुलानदीदेवर्षिसेविता को
शिकोचशिवामुपयाब्रह्मर्षिसरसेविता १० तत्रोविघ्नकरीचैवपंचचूडासंसमता रंभानामाप्सराः शापाद्यस्यशैलत्वमागता ११
तथैवास्यप्रयादूध्वावसिष्ठः सलिलपुरा आत्मानंमज्जयन्श्रीमान् विशापः पुनरुत्थितः १२ तदाप्रभृतिपुण्याहिविपाशाभून्महान-
दी विरव्याताकर्मणातेनवसिष्ठस्यमहात्मनः १३ वाग्मिश्चभगवान्येनदेवसेनाग्रगःप्रभः स्तुतः प्रीतमनाश्चासीच्छापाच्चैनममुंचत १४

नीतः ११० पंचचूडाः वलयमेदारुस्याः सा चूडावलयमेदेस्थादितिभेदिनी ११ १२ १३ वाग्मिरिति त्रिंशंकुंयाजयन् विश्वामित्रोवसिष्ठपुत्रैः शप्तः श्वप
चस्ययाजकस्त्वश्वपचोभविष्यसीतितंशापमृतंकर्तुंविश्वामित्रः कस्योचिदापदिश्वजाघनीचौर्येणार्जयित्वापकुमारैभेताभिंद्रः श्येनरूपेणहृतवान् ताव
तैवायंशापात्मुक्तोववर्षचईजइति देवसेनानामग्रगः प्रेष्ठः इंद्रः १४ ७ ७ ७ ७ ७

ज्वलितारारूपेण १५ १६ १७ मतंगस्य ब्राह्मण्यं ब्रह्मज्ञातस्य चंडालस्य यथा महानापितं पसा ब्राह्मण्यमप्राप्य जातं तथैवेतन्मम भ्राति त्वंतु यथा
जातं तथा वदस्व १८ स्थाने युक्तं कथं ब्राह्मण्यं प्राप्तं वा नृशमिन्न इति शेषः १९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां तृतीयोऽध्यायः ३
श्रूयतां ब्राह्मणेषु पित्र्यं धित्वं मंत्रं दृष्ट्वं गोत्रं प्रवर्तकत्वात् १ २ ३ ४ वल्लभोनाम ५ प्रसवेन सोमाभिषवति मित्तेन अथ पित्र्यार्थः ६ सुतात् सो-

धुवं यो नानपादस्य ब्रह्मर्षिणां तथैव च मध्ये ज्वलितो नित्यमुदीचीमाश्रितो दिशम् १५ तस्येतानि च कर्माणि तथा न्यानि च कोरव
क्षत्रियस्येत्येतो जातमिदं कौतूहलं मम १६ किमेतदिति त्वेन प्रब्रूहि भरतर्षभ देहांतरमनासाद्य कथं ब्राह्मणो भवतु १७ एत-
त्तत्त्वेन मे तां सर्वमारब्धां तु महसि मतंगस्य यथा तत्त्वेन तथैवेतद्दृष्ट्वमे १८ स्थाने मतंगो ब्राह्मण्यं नालभद्भरतर्षभ चंडालयो नो
जातो हि कथं ब्राह्मण्यमाप्तवान् १९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि विश्वामित्रोपाख्याने तृतीयोऽध्यायः ३ श्रीशु-
उवाच ॥ श्रूयतां वार्यतत्त्वेन विश्वामित्रो यथापुरा ब्राह्मणत्वं मत्तातु ब्रह्मर्षित्वं तथैव च १ भरतस्यान्वये चैवाजमीदोनाम पार्थि-
वः बभूव भरतश्चैष यज्वाधर्मभृतावरः २ तस्य पुत्रो महानासीज्जन्तुन्नामनरेश्वरः दुहितृत्वमनुप्राप्तागंगायस्य महात्मनः ३ तस्या-
त्मजस्तुल्यगुणः सिंधुद्वीपो महायशः ४ सिंधुद्वीपाच्च राजर्षिर्बलाकाश्वौ भूहाबलुः ४ वल्लभस्तस्युत नयः साक्षाद्भर्मदवापरः कुशि-
कस्तस्युत नयः सहस्राक्षसमद्युतिः ५ कुशिकस्यात्मजः श्रीमान्गगाधिन्नाम जनेश्वरः अपुत्रः प्रसवेनार्थविनवासमुपावसत् ६ क-
न्याजज्ञो सुतात्तस्य वने निकसतः सतः नाम्ना सत्यवतीनाम रूपेणा प्रतिमाभूत् ७ तावत्र भार्गविः श्रीमाश्रय वनस्यात्मसम्भवः ऋ-
चीक इति विख्यातो विपुले तपसि स्थितः ८ संतामप्रदो तस्मै ऋचीकाय महात्मने दरिद्र इति मत्वा वैगाधिः शत्रुनिबर्हणः ९ प्र-
त्याख्याय पुनर्याति मब्रवीद्राजसत्तमः शुल्कं प्रदीयतां मत्कृतं तोय तस्य सिमे सुताम् १० ऋचीक उवाच ॥ किं प्रयच्छामि राजे-
द्रुतं भ्यं शुल्कं महत्पुं दुहितुर्ब्रूय ससत्तो माभूत्तत्र विचारणा ११ गार्ग्य उवाच ॥ चंद्रश्मि प्रकाशानां हयानां वातगृहसाम् ए-
कतः श्यामकणानां सहस्रं देहि भार्गव १२ श्रीशु उवाच ॥ तत्रः सभृगुशीर्दलश्च्यवनस्यात्मजः प्रभुः अब्रवीद्गुरुण देवमादि-
त्यपूतिमं प्रसाम् १३ एकतः श्यामकणानां हयानां च द्रवचंसाम् सहस्रं वातकेणानां भिक्षेत्वा देवसत्तम १४ तथैति वरुणो देव आ-
दित्याभृगुसत्तमम् ॥ उक्त्वैव ते च छंदस्तत्रोत्थास्येति वाजिनः १५

॥ भार्गवोऽप्युवाच ॥ माभिषवोऽपुलक्षिताद्यज्ञात्वन्यद्रव्यविहितात्तादृशी वनवासयोग्यैव कन्याजने
॥ १० ॥ वत्स्यसि उवाच ॥ देहं प्राप्स्यसि १० असंस्कृतो निःसंशयः ११ एकतः श्याम १२ आदित्यं आदितेः पुत्रं १३ १४ छंद इच्छा
१५ ॥

ध्यानं मां चक्रवीकेन हयानां चंद्रवर्चसाम् गंगाजलात्समुत्तस्थौ राहस्यं विपुलोजसाम् १६ अदूरे कान्यकुब्जस्य गंगावास्तीरमुत्तमं
अश्वतीर्थं तदद्यामि मानवैः पारिचक्ष्यते १७ ततो वै गाधयेतात सहस्रं वाजिनां शतम् अचीकः प्रददौ प्रीतः श्रुत्कार्थं तपतां चर-
१८ ततः सविस्मिन्नो राजा गाधिः शापं भयेन च ददौ तां समलंकृत्य कन्याभृगुसुताय वै १९ जगद्दिविधिवत्पाणिनस्या ब्रह्मर्षि-
तप्तः सा च तपूतिमासाद्य परहर्षमवाप ह २० स तु तोषत्र ब्रह्मर्षिस्तस्या घृतेन भोजत छंदया मासचैवैनां वरेण वरवर्णिनीम् २१ मा-
चेतस्सर्वं चरुव्योसा कन्याराजसत्तम अथ नाम ब्रवीन्माता सुता किंचिदवाङ्मुखीम् २२ ममापि पुत्रिभर्ताते प्रसादं कर्तुमर्हति अ-
पत्यस्य प्रदत्तेन समर्थश्च ममाहातपाः २३ ततः सा त्वरितगत्या तत्सर्वं प्रत्यवेदयत् मोतुश्चि कीर्षितराजन् अचीकस्नामथा ब्रवीत् २४
गुणवन्तं मपत्यसा अचिराज्जल यिष्यति मम प्रसादात्कन्याणि मा भूते प्रणयै न्यथा २५ तव चैव गुणश्लाघी पुत्र उत्पत्स्यते महान्
अस्मद्वेशकरः श्रीमान्सत्यमेतद्ब्रवीमि ते २६ क्रतुस्माता च सा श्वत्यत्वं च वृक्षमुदुबरम् परिष्वजेथाः कल्याणितत एव मवाप्स्य-
थः २७ चरुद्वयमिदं चैव संतृप्तं शक्तिस्मिते त्वं च सा चोपभुंजीत ततः पुत्राववाप्स्यथः २८ ततः सत्यवती तदृष्टमातरं प्रत्यभाषत
यदचीकेन कथितं तच्चाचरव्यो चरुद्वयम् २९ तामुवाच ततो माता सुता सत्यवती तदा पुत्रिपूर्वोपपन्नायाः कुरुष्व वचनमम ३० म-
त्राथिषट्पदं तस्ते चरुमंत्रपुरस्कृतः एनप्रयच्छ मत्वं त्वं मदीयसंगहाण च ३१ व्यत्यासं वृक्षयोश्चापि कर्तव्यमशक्तिस्मिते यदि
प्रमाणं वचनमम मातुरनिदिते ३२ स्वमपत्यविशिष्टहिसर्वं दृच्छत्यनाबिलम् व्यक्तं भगवता चाचकृतमेव भविष्यति ३३ त-
नो मे त्वच्चरोभावः पादपेचसु मध्यमे कथं विशिष्टो भ्राता मे भूवदित्येव चित्तय ३४ तथा च कृतवत्यो माता सत्यवती च सा अथ
गर्भावनुप्राप्ते उभेते वै युधिष्ठिर ३५ दृष्ट्वा गर्भमनुप्राप्तां प्रायांस च महानृषिः उवाच तां सत्यवती दुर्मना भृगुसत्तमः ३६ व्यत्यासे-
नोपयुक्तं त्वं चरुर्व्यक्तं भविष्यति व्यत्यासः पादपेचापि सुव्यक्तं ते कृतः शर्म ३७ मया हि विश्वं यद्ब्रह्म त्वच्चरो सन्निवेशितम् क्षत्रवी-
र्यं च सकलचरो तस्या निवेशितम् ३८ त्रैलोक्यविरज्यात् गुणं त्वं विप्रजनयिष्यसि सा च क्षत्रविशिष्टं वै तत एतत्कृतं मया ३९ व्य-
त्यासस्तु कृतो यस्मात्त्वयामात्रा च ते शर्म तस्मात्सा ब्राह्मणश्च भ्राता ते जनयिष्यति ४०

मर्तुः संबंधात्पूर्वोपपन्नायाः गुरुत्वेन प्राप्तायाः त-

४१ ४२ ४३ क्षत्रियः क्षत्रियवदुग्रकर्मा ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७

५८ ५९ ६० विश्वामित्रात्मजा इति क्षत्रियात् ब्रह्मणादिनः कथमुत्पन्ना इत्याशंक्याह ऋचीकेनेति चरोपूर्वब्रह्मवाहितम् अतः सत्रबीजोद्भवस्या

क्षत्रियतृणकर्मोणं त्वं भद्रं देजनयिष्यसि नहि ते तत्कृतं साधुमात्रे हेनभाविनी ४१ साश्रुत्वा शोकसंतप्तापपातवरवर्णिनी भूमोस
त्यवतीरात् नृल्लिप्तेवरुचिरालता ४२ प्रतिलभ्य च सासंज्ञाशिरसाप्रणिपत्य च उवाच भार्या भर्तारंगाधेयी भार्गवर्षभम् ४३ य
सादयत्या भार्या यामयि ब्रह्मविदावर प्रसादकुरु विप्रर्षेण मे स्यात्सुत्रियः सुतः ४४ कामं ममोय कर्मा वै पोत्रो भवितुमर्हति ननु मे
स्यात्सुतो ब्रह्मन्नेष मे दीयतावरः ४५ एवमस्त्विति होका च स्वाभार्या सुमहात्म्याः ततः सा जनयामास जसदग्नि सुतशभम् ४६ वि
श्वामित्राज नयद्वाधि भार्या यशस्विनी ऋषेः प्रसादाद्वाजेद्ब्रह्मर्षे ब्रह्मवादिनम् ४७ ततो ब्राह्मणतायातो विश्वामित्रो महानपाः
क्षत्रियः सोप्यथ तथा ब्रह्मवशस्य कारकः ४८ तस्य पुत्रा ममात्मानो ब्रह्मवशा विवर्द्धनाः तपस्विनो ब्रह्मविदो गोत्रकर्तार एव च ४९
मधुच्छंदश्च भर्गवान् देवरातश्च वीर्यवान् अक्षीणश्च शकुन्तश्च बभ्रुकालपथस्तथा ५० याज्ञवल्क्यश्च विख्यातस्तथा स्थूणीमहा
व्रतः उत्तकोयमतद्भश्च तथा ऋषिः सौधवायनः ५१ वल्गुजघश्च भर्गवान् गालवश्च महानृषिः ऋषिर्वज्रस्तथाख्यातः सालकोयन एव
च ५२ लीलाय्यो नारदश्चैव तथा कूर्चामुरवः स्मृतः वादुलिर्मुसलश्चैव वक्षो ग्रीवस्तथैव च ५३ आग्नि कोनेकदृक्चैव शिलायूपः शि
तश्च शत्रिः चक्रकामातुततन्यो वातघ्नो योश्वलायनः ५४ श्यामायनो यगाग्नेश्च जाबालिः सुश्रुतस्तथा काराषिरथ सश्रुत्यः परपो
रवतुतवः ५५ महानृषिश्च फणिलस्तथ ऋषिस्ताडकायनः तथैव चोपगहनस्तथ ऋषिश्चासुरायनः ५६ मारुमपिर्हिरण्याक्षो जघा
रिष्ठश्च वायपिः भूतिर्विभूतिः सूतश्च सुररुक्तुतथैव च ५७ अरालिर्नृचिकश्चैव चापेयोज्जयनो तथा नवतनुर्वक्रनखः सयनो य
तिरैव च ५८ श्रुभोरुहश्चारुमदस्यः शिरीषो चाथ गार्दभिः ऊर्जयो निरुदापेक्षी नारदी च महानृषिः ५९ विश्वामित्रात्मजाः सर्वे
मुने यो ब्रह्मवादिनः तथैव क्षत्रियो भूजुन विश्वामित्रो महानपाः ६० ऋचीकेनाहित ब्रह्मपुरमेतद्युधिष्ठिर गतस्ते सर्वमारव्यात-
तत्त्वेन भरवर्षभ ६१ विश्वामित्रस्य वैजन्म सोमसूयाग्नि तेजसः यत्र यत्र च स देहो भूयस्ते राजसत्तम तत्र तत्र च मां ब्रूहिच्छेतास्मि
तव सशयान् ६२

पि ब्राह्मण्यं लोभं जातः बीजापेक्षया संस्कारस्य बलवत्त्वात् तथाहि दावाग्निदग्धेभ्यो वेत्रबीजेभ्यः कदलीकांडोत्पत्तिरु
दाहं गतिः न ब्राह्मण्यं क्षत्रियाद्ये स्तपः कोट्यापिलभ्यते विश्वामित्रस्य तन्मां भिमात्रा ब्रह्मोदनाशनान् ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७

इति श्रीमहाभारते आनुशासने के पर्वणि धीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ ॥ एतदुपस्थापमपि ब्राह्मण्यं आनृशंस्यं विना व्यर्थमित्याशयवान् आनृशंस्यं अध्यायमा-
रभते आनृशंस्येति १ २ विषये देशे कान्दबाण ३ तत्रमृगयायां ४ दुर्वारितास्त्रेण दुर्वार्यशस्त्रेण निमित्ताल्लक्ष्यात् चपलश्चलितदृष्टयस्य-

इति श्रीमहाभारते आनुशासने के पर्वणि दानधर्मे विश्वामित्रोपाख्याने चतुर्थोऽध्यायः ४ युधिष्ठिर उवाच आनृशंस्यस्य धर्मज्ञगु-
णान् भक्तजनस्य च श्रोतुमिच्छामि धर्मज्ञतन्मे ब्रूहि पितामह १ श्रीशुचि उवाच अत्राप्युदाहरतीममितिहासपुरातनम् वास-
वस्वचसंवादशकस्य च महात्मनः २ विषये काशिराजस्य यामान्तिश्रस्य तुल्यकः सविषकोडमादाय मृगयामास वै मृगम् ३ तत्र
चाभिषलुब्धेन तुल्यकेन महावने अविदूरे मृगान् दृष्ट्वा बाणः प्रतिसमाहितः ४ तेन दुर्वारितास्त्रेण निमित्तचपलेषुणा महोन्नत-
रुस्तत्र दृष्ट्वा मृगजिघासया ५ सती क्षणविषदिग्धेन शरेणातिबलात्क्षान्तः उत्सृज्य फलपत्राणि पादपः शोषमागतः ६ तस्मिन् दृ-
क्ष्येनार्थभूते कोटरेषु विरोषिभः नजहातिश्रको वासतस्तस्य भक्त्या वनस्पतेः ७ निष्प्रचारो निराहारो ग्लानः शिथिलवागपि कृतज्ञ-
सहृद्वक्षेण धर्मात्मा सोप्यश्रूयत ८ तमुदारमहागुलमतिमानुषचेष्टितम् सम्मदुःखसुरवदृष्ट्वा विस्मितः पाकशासनः ९ त-
तश्चिन्तामुपगतः शक्रः कथमयं हिजः तिर्यग्योनावसंभो व्यभानृशंस्यमवस्थितः १० अथवानात्रचित्यहि अभवद्वासवस्य तु प्राणिना-
मपि सर्वेषां सर्वसर्वच दृश्यते ११ ततो ब्राह्मणवेषेण मानुषरूपमास्थितः अवतीर्चमहोशक्रस्तपक्षिणमुवाच ह १२ शुकभो-
प्राक्षिणां श्रेष्ठदाक्षेयी संप्रजात्तया पृच्छेत्वा शक्रमेनेत्त्वकस्मान्नत्यजसिद्धमम् १३ अथ पृष्टः शक्रः प्राह मूर्धा समन्निवाद्यतम्
स्वागतं देवराजत्वं विज्ञातस्तपसामया १४ ततो दशशताक्षेण साधुसाध्विति भाषितम् अहो विज्ञानमित्येवमनसा प्रजितस्म-
तः १५ तमेव शक्रभक्त्या शक्रपरमधार्मिकम् विजानन्नपिता प्रीतिप्रच्छब्दलसूदनः १६ निष्पन्नमफलशक्रमशरण्यपतत्रि-
णाम् किमर्थं सेवसेवृक्षं यदा महदिदं वनम् १७ अन्येपि बहवो वृक्षाः पत्रसंछन्नेन कोटराः शक्राः पर्याप्तसंचारा विद्यते स्मिन् महा-
वने १८ गतायुषसामर्थ्यक्षीणसारहंतं श्रियम् विमृश्य प्रज्ञया धीरजहीमस्थविरदुमम् १९ श्रीशुचि उवाच तदुपश्रुत्य
धर्मात्मा शक्रः शक्रेण भाषितम् सूदीर्घमतिनिश्वस्य दीनो वाक्यमुवाच ह २० अनतिक्रमणीयानि देवतानि शचीपते यत्राभवत्
वप्रश्नस्तन्निबोधस्मराधिप २१

तेन ५ दिग्धेन लिप्तेन ६ ७ ८ ९ हिजः पक्षी आनृशंस्यं परदुःखेन दुःखित्वं १० चित्यं आश्चर्यं सर्वेषां
तिर्यगादीनां सर्वत्र जातो सर्वरूपानेषु र्यादिकं ११ १२ दाक्षेयी दक्षदोहित्री शक्रो नाम १३ तपसा ज्ञानदृष्ट्या १४ १५ ता प्रीतिवृक्षेन तसौहादं १६ १७
१८ १९ २० २१

२२ अनुक्रोशयुक्तायै फलसंयुक्तमनुशेषः २३ २४ संशयात् संशयप्राप्य अतः संयच्छेत्तत्वात् २५ अद्य अस्मात्सर्वकान्ते २६ २७ संभव-
सम्यगेश्वर्यवरंचवे २८ २९ ३० आनुशस्यफलमाह शक्येति ३१ आख्यायिकायात्पर्यमाह एवमिति ३२ इति श्रीमहाभारते आनुशास-
निके पर्वणि टीकायां पंचमोऽध्यायः ५७ पितामहमहाप्राज्ञसर्वशस्त्रविशारद देवपुरुषकारे च किं सिच्छेत्तत्वात् १ भीष्म उवाच अ-

अस्मिन् हं दुषे जातः साधुभिश्च गुणैर्युतः बालभावेन संशयः शत्रुभिश्च न धर्षितः २२ किमनुक्रोशयै फलसंयुक्तमनुशेष आ-
नुशस्याभियुक्तस्य प्रकृत्या न न्यगस्य च २३ अनुक्रोशो हि साधुना महद्दुर्मस्य लक्षणम् अनुक्रोशश्च साधुना सदाप्रीतिप्रयच्छ-
ति २४ त्वमेव देवतैः सर्वैः पूज्यसे धर्मसंशयात् अतस्त्वदेव देवानां माधुर्यं प्रतिष्ठितः २५ नाहं समासदस्मात्सदमत्या जयितुं चि-
रान् समर्थमुपजीव्य मत्यजेयं कथमद्य वै २६ तस्य वाक्येन सोम्येन हर्षितः पाकशासनः शकप्रोवाच धर्मत्वा आनुशस्येन तोषितः
२७ वरं वृणीष्वेति तदा स च वरे वरं शकः आनुशस्यपरो नित्यं तस्य वृक्षस्य संभवम् २८ विदित्वा च दृढाभक्तिना शकेशीलं सपदम्
प्रीतः क्षिप्रमग्रे वृक्षं ममूतेनावसिक्तवान् २९ ततः फलानि पत्राणि शाखाश्चापि मनोहराः शकस्य दृढभक्तित्वाच्छ्रीमन्तां प्राप स द्रु-
मः ३० शुकश्च कर्मणा तेन आनुशस्येन तेन वै आयुषो ते महाराज प्राप शकस्य लोकताम् ३१ एवमेव मनुष्ये द्रुमभक्तिमते समाश्रि-
तः समर्थो सिद्धिं लभते शकप्राप्य यथा दुमः ३२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मेशकवासवसंवादे पंचमोऽध्या-
यः ५७ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामहमहाप्राज्ञसर्वशस्त्रविशारद देवपुरुषकारे च किं सिच्छेत्तत्वात् १ भीष्म उवाच अ-
त्राप्युदाहरतीममिति हासपुरातनम् वसिष्ठस्य च संवादं ब्रह्मणश्च युधिष्ठिर २ देवमानुषयोः किं सिच्छेत्तत्वात् ३ श्रीमद्व्युत्त पुरा-
वसिष्ठोऽप्यगवान् पितामहं पृच्छत ३ ततः पद्मोद्भवो राजर्षिर्देवदेवः पितामहः उवाच मधुरं वाक्यमर्थवद्देतुं प्रीयितुम् ४
ब्रह्मेवाच ॥ नाबीजजायते किञ्चिन् न बीजं विना फलम् बीजाद्बीजमप्यप्यपि बीजादेव फलं स्मृतम् ५ यादृशं पते बीजक्षेत्र-
मासाद्य कर्षकः सुकृते दुःकृते वा शिवाद्दृशत् फलं तत्फलम् ६ यथा बीजं विना क्षेत्रं भूमिं विनिष्फलम् तथा पुरुषकारेण विना
देवसिद्ध्यति ७ क्षेत्रपुरुषकारस्तु देवबीजमुदाहृतम् क्षेत्रबीजसमायोगात्ततः सस्यं समुद्ध्यते ८

युतिं तव्यमित्येवंपुरः ह्योः श्रेष्ठयोर्मध्ये किं भवति श्रेष्ठमित्यर्थः १ २ देवशकं कर्मसांत्तुषं सांप्रतिकं कर्म ३ ४ देवश्रेष्ठमाह नाबीजमिति ५
सुकृते बीजभूते सति ६ पुरुषकारश्रेष्ठ्यमाह यथेति ७ उद्यमापेक्षया माह क्षेत्रमिति ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

सिद्धांतः कर्मण्युत्पत्तिरिति चेत् १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

कर्मणः फलनिर्वाहनिस्त्वयमशनाति कारकः प्रत्यक्षे दृश्यते लोके कृतस्याप कृतस्य च ९ श्रमेन कर्मणा सौख्यं दुःखं पापेन कर्मणा
कृतं फलनिर्वाहना कृतमुच्यते क्वचित् १० कर्ता सर्वत्र लभते प्रतिष्ठा भाग्यसंयुताम् आकृतीन् लभते भवः क्षते क्षारावसेवनम्
११ तपस्वरूपमो भाग्यरत्नानि विविधानि च प्राप्यते कर्मणा सर्वे देवा दकृतान्मना १२ तस्यास्त्वग्भोगश्च निद्राया च मनीषिता
सर्वपुरुषकारेण कृते ते होय लभ्यते १३ ज्योतीषि त्रिदशाना गायत्र्या च डाकं नारुताः सर्वपुरुषकारेण मानुष्या देवता गताः १४ अथो
वामि त्रैवृगो वा ऐश्वर्यं वा कुलान्नितम् आश्वापि दुर्लभा मोक्तुं तथैवा कृतकर्मभिः १५ शोचन् लभते विप्रः क्षत्रियो विक्रमेण तु वैश्यः
पुरुषकारेण शूद्रः शत्रुघ्नयाश्चिन्तम् १६ नादानारंभजत्यथानक्रीबनापि निश्चिन्तम् नाकर्मशालनाशरं तथा निवातपस्विनम् १७
येन लोकास्त्रयः सृष्टा देव्याः सृष्टाश्च देवताः सायं भगवान्निष्ठाः समुद्रं तथ्यते तपः १८ स्वचेत्कर्म फलं न स्यात्सर्वमेवा फलं लभते
लोको देवं संप्रमादं स्य उदासीनो भवेन्ननु १९ अकृत्वा मानुषकर्म यो देवं मनुवर्त्तते वृथा श्रम्यति स प्राप्य पति क्रीबमिवा गता २० नत
थामो नु प्रलोके भयमस्ति शक्राश्रमे यथात्रिदशलोके हिषयमन्येन जायते २१ कृतः पुरुषकारस्तु देवमेवानुवर्त्तते न देवमुकृते
किंचित्कस्य चिदनुमहति २२ यथास्यान्नान्यनित्यानि दृश्यते देवतेश्चपि कथं कर्मविना देवस्यास्यति स्थापयिष्यतः २३ न देवता
नि लोके स्मिन् व्यापारयति कस्यचित् व्यासंगजनयत्युग्रमात्माभिभवशक्या २४ कर्षणा देवतानां च सदा भवति विग्रहः कस्य
वाचा त्थं देवं स्याद्यतो देवं प्रवर्त्तते २५

कृते कर्माभावे सति आकस्मिकनिधित्वाभावावपि किंचित्कर्मस्यैवेति भावः २२ यथै
ति स्थानानि इंद्रादिलोका अप्यनित्याः दृश्यते ताररूपिणां देवानां मधः पातदर्शनादित्यर्थः कर्मविना पुण्येन कर्मणा विना देवं देवसमूहः कथं
स्यास्यति देवमपि कर्ममूलमेवेत्यर्थः २३ व्यापारपुण्यरूपयानि अनुमोदते उग्रधर्मविघ्नकरम् २४ विग्रहो वैरं तथा हि कर्षणात्तप
सि देवा विघ्नमाचरन्ति ऋषयश्च कृत्वा दय इंद्रादीनामभिभवं कुर्वन्तीति सौकन्ये प्रसिद्धम् यद्यप्येवं कर्मपरत्वं देवर्षिणामस्ति तथापि अदेवं
देवाभावो न वक्तुं शक्य इत्यर्थः २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

अत्रमानमाहकथमिति . यतोयस्मादेवं प्रवर्तते कस्य कर्मणोपि देवं विना कथमुत्पत्तिः स्यान्न कथमपि पुण्यवत् एव धर्मं प्रवर्तते धर्माच्च पुण्यं वर्द्धते अ
न्यथा सर्वेपि धर्मं प्रवर्तते रन्ति न्यर्थः एवं लोकवदेव स्वर्गं मिगुणाः श्रेष्ठाः यथा ब्रह्म धनं धूयसा वाणिज्येन भूयांसं लाभं लाभते नेतर इति वदेत दिति भावः
२५ आत्मेति . एवं प्रवृत्तेरपि देवाधीनं त्वेपि कर्मैव कर्तव्यमित्यर्थः कृतस्य पुण्यपापादेः २७ कृतमिति पुण्यमपि पापेन प्रतिहन्यते पापमपि पुण्येन
तितयोः फलमथोक्तं स्वर्गं नरकं वा न प्राप्तोतीत्यर्थः २८ शरणं गृहं यथा त्वत्सन्नोऽपराधः स्वस्तेनेन सत्कारेणापनीयते एवं देवमपि पुण्यातिशयात्प्रतिह

कथं तस्य स सुत्पत्तिर्यतो देवं प्रवर्तते . एवं त्रिदशलोकेपि प्राप्यते बहवो गुणाः २६ आत्मेव त्वात्मनो बंधुरात्मेवरिपुरात्मनः आत्मेव त्वा
त्मनः साक्षी कृतस्याप्यकृतस्य च २७ कृतं चाप्यकृतं किंचित्कृते कर्मणि मिथ्याति सुकृतं दुःकृतं कर्मन यथार्थं प्रपद्यते २८ देवानां शर
णं पुण्यं सर्वं पुण्यैरेवाप्यते पुण्यशीलं नरप्राप्य किं देवं प्रकरिष्यति २९ पुराययाति विभिन्नं पृथग्व्यापितः पतितः क्षितौ पुनरगरोपितः स्व
र्गं देहि त्रैः पुण्यकर्मभिः ३० पुंस्तु राश्वराजर्षिर्द्विजैर्गर्भिर्हितपुरा . ऐल इत्यभि विख्यातः स्वर्गं प्राप्नोमहीषतिः ३१ अश्वमेधादि
भिर्ब्रह्मैः संहृतः क्रिशलाधिपः महर्षिशापात्सोदासः पुरुषादत्वमागतः ३२ अश्वत्यामाचरामश्वमुनिपुत्रो धनुर्द्विजो न गच्छतः
स्वर्गलोकं सुकृतेनेह कर्मणा ३३ वसुधैव कुटुम्बकमिति श्रुत्वा द्वितीय इव वासवं मिथ्याभिधानेनैकेन रसात्तलतलगतः ३४ बलिर्वैरोच
निर्बलो धर्मपाशेन देवतैः विष्णोः पुरुषकारेण पातालसदनः कृतः ३५ शक्रस्येन्द्रस्य चरणं प्रस्थितो जनमेजयः द्विजस्त्रीणां वधं
कृत्वा किं देवेन नवारितः ३६ अज्ञानाद्ब्राह्मणं हत्वा स्मृष्टो बालवधेन च वैशंपायनविप्रर्षिः किं देवेन नवारितः ३७ गोप्रदानेन
मिथ्याचब्राह्मणेभ्यो महामखे पुरानृगश्वराजर्षिः कृकलासत्त्वमागतः ३८ धुंभुमारश्वराजर्षिः सत्रेष्टेव जरागतः प्रातिदायप
रित्यन्यसुधाप्रसागिरिक्वणे ३९ पांडवानां हतं राज्यं धार्तराष्ट्रैर्महाबलैः पुनः प्रत्याहृतं चैव न देवाद्भुजसंश्रयात् ४० तपोनिय
मसंयुक्ता मुनेभ्यः संशितव्रताः किं ते देव बलाच्छापमुत्सृजन्ते न कर्मणा ४१

न्यते अन्यर्थः २९ अत्रैवार्थे दृष्टं तानाह पुरेत्यादिना ३० ३१
विपर्ययेति दृष्टं माह अश्वमेति ३२ ३३ मिथ्याभिधानेन ब्रह्मज्ञानातिरप्रमाणमित्यन्वयेण रसात्तलस्य भूमेस्तलमशोभागे ३४ ३५ पापमपि
ते जीयसां न दोषा ज्येष्ठा इवाकस्तेति ह्यस्याचरणं द्विजस्त्रीदूषणं कर्म कृत्वा प्रथितं इति संबंधः ३६ ३७ पुण्यमपि केषांचिन्न चाणायेत्याह गो
प्रदानेनेति कृकलासत्वं सरदत्तम् ३८ प्रातिदायं देवैर्देवैर्नृपैः सुधाप्रसागं फलं नो भवति न्यर्थः ३९ न देवात् प्रत्याहृतं मपि तु मुजसंश्रयादेवेत्य-
र्थः ४० ४१ किं देव बलाच्छापमुत्सृजन्ते कर्मणा न अपि तु कर्मणो बोद्धव्यं न तेन तु चैव बलादित्यर्थः ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७

पापं पापिनं प्रति सर्वं ऐश्वर्यादिकं गुणजाते लोके प्राप्य उपेत्यापितं उत्सृजते इति योजना तथा चाप्राणकः देवेन दत्तं कर्मणा नाशितमिति एतदेव स्पष्टयति
लोभेति ४२ देवस्य कर्माधीनत्वमाह द्वाभ्यां यथेति ४३ ४४ कर्महीनः पाकृत्या गवप्रवृत्तेः सुनिहितपातालस्थं निधिं नित्ययुक्तं अजनादिसाधनोद्यु-
क्तः ४५ व्ययगुणः स्वभावो यस्य तं रिक्तं व्ययगतमिति पाठेऽपि स एवार्थः निर्जनत्वान्नरेऽस्य क्तमपि साधु कर्मणा सदाचारेण निमित्तेन श्रद्धेः प्रियादे-
वाः संश्रयंते स्वभावगार्थमुपजीवनीत्यर्थः तत्तश्च श्रेष्ठैः फलैरेतं योजयंतीत्याह भवतीति विशिष्टत्वमेवाह बद्धिनि समृद्ध्या उपेतं गृहाणि गृहबहुत्वमा-
र्थं पितृवनभवनाभ्रं शानगृह तुल्यं भ्रमराणां भ्रमरैः ४६ विकर्मा कर्महीनः न च फलति फलत्स्यादिकं न प्राप्नोति नापि केवलं देवं विमार्गं गामिनं नरं व्य-
पनयति विमार्गो तत्र अस्मिन्नयति अतएवं देवे प्रभुत्वं नास्ति किंतु देवं कर्तृकर्म संयाति पुरुषकारं मनुसरति गुरुं शिष्य इवेत्यर्थः अतएव पुरुषकारः यत्र यत्र

पापं सुत्सृजते लोके सर्वं प्राप्य सुदुर्लभम् लोभमेहं समापन्नं न देवं त्रायते नरम् ४२ यथाग्निः पवनोद्भूतः सुसूक्ष्मोऽपि महान्मवे-
त् तथा कर्म समाप्युक्तं देवं साधु विवर्द्धते ४३ यथा तैलक्षयादीपः प्रन्हासमुपगच्छति तथा कर्मक्षयाद्देवं प्रन्हासमुपगच्छति ४४
विपुलमपि धनौघं प्राप्य भोगान्स्त्रियो वा पुरुष इह न शक्तः कर्महीनो हि भोक्तुम् सुनिहितमपि चार्थं देवैर्न रक्ष्यमाणं पुरुष इह म-
हांत्मा प्राप्नुते नित्ययुक्तः ४५ व्ययगुणमपि साधु कर्मणा संश्रयंते भवति मनुजलोका इव लोको विशिष्टः बृहतरसुसमृद्ध्या मा-
नुषाणां गृहाणि पितृवनं भवनाभ्रं दृश्यते चामराणाम् ४६ न च फलति विकर्मा जीवलोके न देवं व्यपनयति विमार्गं नास्ति देव प्र-
भुत्वम् गुरुमिव हतमग्न्यं कर्म संयाति देवं नयति पुरुषकारः संचितस्तत्र तत्र ४७ एतत्ते सर्वं भारव्याप्तं मया वै सुनिःसृतं फ-
लं पुरुषकारस्य सदा स दृश्यतस्त्वतः ४८ अस्त्युत्थानेन देवस्य समारब्धेन कर्मणा विधिना कर्मणा चैव स्वर्गमागमिष्यात्
४९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मदेवपुरुषकारनिर्देशो नाम षष्ठोऽध्यायः ६

विषये संचितः सम्यगनुष्ठितः तत्र

तत्र देवं नयति आविर्भावयति पुरुषकारेण सिद्धे र्थे लोकोर्देवानु कूल्या देतस्मिद्धमिति वदतीत्यर्थः गुरुमित्यत्र अनुपहतमदीनं कामकारेण देवमिति पा-
दे कामकारेण इच्छया यत्र पुरुषकारः संचितस्तत्रैव देवं अदीनमनुपहतं चेति नयति ज्ञापयतीत्यर्थः ४७ संदृश्य सम्यक् यो गजदृष्ट्याऽनुभूय ४८ ननु क-
षिपर्जन्यन्यायेन देवापेक्षा कर्मसिद्धिर्न कर्मापेक्षं देवमिति प्रत्यक्षं तत्कथं विपरीतमुच्यत इत्याशंक्याह अभीति देवस्य प्राक्कर्मणः अस्त्युत्थानं व्यापारे द्वि-
विधः संचितरूपेणावस्थानं एकं प्रीगार्थं समारम्भरूपो द्वितीयः तत्र समारब्धेन उत्थानेन तदनुकूलं कर्मणा च गेहिकं फलमाप्नुयात् विधिना शास्त्रेण कर्म-
णा च तदनुसारिणा स्वर्गमार्गमवाप्नुयात् देवाधीनो भोगः कर्माधीनः संचय इति निष्कर्षः कृत्यादावपि देवप्रतीक्षणां का पुरुषकर्म संचनादिनापि फलस्योत्पाद-
यितुं शक्यत्वादिति भावः ४९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके द्वादशोऽध्यायः ६

अदिषन्गोतमीवारीन् ज्ञात्वा दुःस्वदोषजम् ज्ञात्वापि दारान्तिथींस्तुं दर्शनं इवार्चयन् १ ब्राह्मण्यं दुर्लभं जानन् विश्वामित्रनिदर्शनान् आनृशंस्यपरोधम्
इति यः शकवस्थितः २ देवेन वृक्षते देह इति धर्मेति यत्नवान् धर्मक्षिणो षट्सूक्तो धर्मेश्चिमुनिनोच्यते ३ धर्मात्सुखं भवतीत्युक्तं तत्र को धर्मः किं फल इति
जिज्ञासुर्युधिष्ठिर उवाच कर्मणा मिति १ गतिः फलं येन कर्मणा प्रेत्यभावे मरणोत्तरं देहांतरप्राप्ते २ येनेति मनसा कृतस्य कर्मणः फलं मनसैव स्वप्ना
दौमुक्ते कायेन कृतस्य फलं कायेनैव मुक्ते जाग्रदादावित्यर्थः ३ अवस्थायां वात्ययो वनादि स्थायां आपद्यनापदिवा ४ नेति नाशो नैष फलं अस्य कर्तुः
साक्षिणां प्रभावे हि हृदयैव स्यान्ननुत्सले इति भावः ५ दद्यादप्यागतायेति शेषः ६ महत् अपरिमितं ७ वानप्रस्थधर्माणां फलान्याह स्य डिलेष्टि

युधिष्ठिर उवाच कर्मणां च समस्तानां श्रमणानां भरतर्षभ फलानि महतां श्रेष्ठं ब्रूहि परिपृच्छतः १ श्रीश्च उवाच हंत ते कथं
यिष्यामि युन्मापुच्छं सि भारते रहस्यं दृष्टीणां तु तच्छृणु युधिष्ठिर यागतिः प्रीयते येन प्रेत्यभावे चिरेप्सिता २ येन येन शरी
रेण ग्रन्थं कर्म करोति यः तेन तेन शरीरेण तत्तत्फलमुपाप्नुते ३ यस्यायस्यामवस्थायायत्करोति श्रमाश्रमम् तस्यां तस्यामवस्था
यां मुक्ते जन्मनि जन्मनि ४ न नश्यति कृतं कर्म सदा पचोदियैरिह ते ह्यस्य साक्षिणो नित्यं षष्ठ आत्मा तथैव च ५ चक्षुर्दद्यान्मनो
दद्याद्वाचं दद्याच्च सूनुताम् अनुव्रजे दद्यात्सीतसयज्ञः पंचदक्षिणः ६ यो दद्यात्परिकुष्टमन्त्रमध्वनिवर्त्तते श्रान्ताया दृष्टपूर्वाय
तस्य पुण्यफलमहत् ७ स्याडिलेखी यानानां गृहाणि शयनानि च चौरवत्कलसंवीते वासां स्यात्भरणानि च ८ बाहनानि च या
नानि स्यो गात्रनि तपो धने अग्नीनुपशयानस्य राज्ञः पौरुषमेव च ९ रसानां प्रति संहारे सो भाग्यं प्रनुगच्छति आमिषप्रति सहा
रे पशून्सुत्रं च विंदति १० अघाक शिरास्तु यो लब्धुं ददास च यो वसेत् स ततश्चैकशायी यः स लभेतेप्सितां गतिम् ११ पाद्यमास
नमिष्यथ दीपमुन्न प्रतिश्रयम् दद्यादतिथिपूजायं सयज्ञः पंचदक्षिणः १२ वीरासनं वीरशय्या वीरस्थानं मुपागतः अक्षयास्तस्य
बल्लकाः सप्तकाशमास्तथा १३ धनं लभेते दानेन मोनेनाज्ञादिशापते उपभोगाश्च तपसा ब्रह्मचयेण जीवितम् १४ रूपम-
श्वर्यमारीष्यमहिंसाफलमश्नुते फलमूर्लां शिनो राज्ञ्यं स्वर्गः पण्डितिनां भवेत् १५ प्रायोपवेशिनो राजन्सर्वत्र सुखमुच्यते गवा
शुः शाक्री दीक्षायां स्वर्गं गामी तुणाशनः १६

... इत्यादिना ८ योगात्मनियोगधुक्तचित्ते ९ १० एकशायी ब्रह्मचर्यवान् ११ १२ वीरा आ-
सने स्मिन्निति वीरासनं रंगदेशं उपेत्य वीरशय्यां तद्वदीर्घनिद्रां च प्राप्य वीरस्थानं स्वर्गलोकं यउपागतो भवति तस्याक्षयालोक इत्यर्थः १३ आ-
क्षि अतिच्छिन्नामिति शेषः तसंसारच्छादिना जीवितं आयुः १४ १५ आकरीक्षायां शाकमात्राशननियमे १६ १७ १८ १९ २०

स्त्रियस्त्रियं त्यक्त्यर्थः कृतुं संबल्यं सत्यसंकल्पमिति याचते १७ सदाग्निः अविच्छिन्नाग्निहोत्रः मनुगायत्र्यादिमंत्रं पाठांतरे मेरुसाधनंत
पोविशेषः अनाशकेहितमेति मेध्याशनेऽनशनेया १८ द्वादशवर्षिक्यां द्वादशायां उपवासव्रतार्थं क्षीराद्याहारं व्रतं च पयोब्राह्मणस्य व्रतं यवागूराजन्यस्या
मिदं विषयस्येति श्रुतिप्रसिद्धं अभिषेकं द्वादशवर्षिकं नैथ्यादिना वीरस्थानात्स्यसादपि विशिष्यते ब्रह्मलोकप्रदमेतत् इयमित्यर्थः १९ कायिकं धर्ममु
क्त्वा वाचिकमाह अधीत्येति २० मानसं धर्मं विवृणोति २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ मंत्रोच्चारणजिगीषाद्यर्थं वृथा सोमाग्नि

स्त्रियं स्त्रियं वृणोति स्त्रियात्वावायुपीत्याकृतुं लभेत् स्वर्गसत्येन लभते क्षयाकुलमुत्तमम् १७ सलिलाशीमवेद्यस्तु सदाग्निः संस्कृतो हि
जः मनुसाधयतो राज्यं नाकप्रष्ठमनाशके १८ उपवासं च द्वादशायां अभिषेकं च पार्थिवं कृत्वा द्वादशवर्षाणि वीरस्थानाद्विशिष्यते
१९ अधीत्य सर्ववेदान्ते सद्यो दुःखाद्विसुच्यते मानसं हि चरन् धर्मस्वर्गलोकमुपाप्नुते २० यादुस्त्यजादुर्मतिभिर्यानि जीर्यति जी-
र्यतः यौसौ प्राणाति को रोगस्तत्तृष्णात्यजतः सुखम् २१ यथा धेनुसहस्रेषु वत्सेषु विदति मातरम् एवं पूर्वकृतकर्मकृत्तारमनुगच्छ-
ति २२ अन्वो ह्यमानानियथा पुण्याणि च फलानि च स्वकालनातिवर्तते तथा कर्मपुराकृतम् २३ जीर्यति जीर्यतः केशादता जीर्यति जीर्य-
तः चक्षुःश्रोत्रे च जीर्यते तृष्णेकान्तु जीर्यते २४ येन प्राणातिपितरं तेन प्रीतः प्रजापतिः प्रीणातिमातरं येन पृथिवी तेन पूजिता येन
प्रीणात्युपाध्यायं तेन स्यात् ब्रह्म पूजितम् २५ सर्वे तस्या दत्ता धर्मा यस्य ते तत्र य आदत्ताः अनादत्तास्तु यस्य ते सर्वे तस्या फलाः क्रि-
याः २६ वैभंपायन उवाच मोक्षस्यैतद्वचः श्रुत्वा विस्मिताः कुरुपुंगवाः आसन् प्रहृष्टमनसः प्रीतिमनो भवन्तदा २७ यच्च
त्रैभवति वृथो फयुज्यमानो यन्सोमे भवति वृथा भिषूयमाणे यच्चाग्नेो भवति वृथा भिहूयमाने तत्सर्वं भवति वृथा भिधीयमाने २८
इत्येतद्विषिणा प्रोक्तमुक्तवानस्मि यद्दिशो शुभां शुभफलप्राप्तौ किमतः श्रोतुमिच्छसि २९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके
पर्वणि दानधर्मे कर्मफलकोषारव्याने सप्तमोऽध्यायः ७ युधिष्ठिर उवाच केपूज्याः केन मस्कायाः कान्ममस्य सिभारत एतन्मे स
र्वमाचक्ष्वयेभ्यः स्पृहयसे नृप १ उत्तमापद्गतस्यापि यत्र ते वर्तते मनः मनुष्यलोके सर्वे स्मिन् यदमुत्रेह चाप्युत २

षवो दक्षिणां विना वृथा होमो मंत्रविना वृथा एते स्त्रिभिर्यत्पापं तत्सर्वं मिथ्यावादिनो भवतीत्यर्थः २८ प्राप्तौ प्राप्त्यर्थं २९ इति श्रीमन्महा-
भारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां सप्तमोऽध्यायः ७ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९
आतिथ्यं कृतव्यमुक्तं हि वृणोत्यध्यायेन १ यदमुत्रेह च हितं तद्देवतिशेषः २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९

ब्रह्मआनंदात्मा स्वर्गः सत्यसंकल्पत्वादिति सिद्धिः तपः स्वाध्यायसाधनं च स्वर्गस्य यस्तमात्मानमनुविद्यविजानाति सर्वैश्च लोकानामोति सर्वैश्च कामा
निति श्रुतेः सस्वप्रत्ययः ३ ४ अक्षरं ब्रह्म तद्विदाम् ५ हंससं दृश्यं क्षीरनीरयो रिवत्त्वा नात्मनो विवेचनात् ६ नृपतौ नृपतेः समीपे उच्चरिताः ७
९ अनुसूयितं असूया कर्ज्येयथा स्यात्तथा १० ११ ब्राह्मणकः कुत्सितब्राह्मणोऽपि यद्यहं स्यां बहिर्धन्यः किमु न कुले जातः १२ १३ १४ १५

प्रीष्टं उवाच . स्पृहयां मिद्विज्मतिभ्यो येषां ब्रह्म परमं येषां स्वप्रत्ययः स्वर्गस्तपः स्वाध्यायसाधनम् ३ येषां बालाश्च वृद्धाश्च पि
तृपैतामहीधुरम् उद्वहंति न सीदंति तेभ्यो वै स्पृहयाम्यहम् ४ विद्यास्य भिविनीतानां दातानां मृदुभाषिणाम् श्रुतवृत्तोपपन्नानां सदा
क्षरविदां सताम् ५ ससत्सु वदतां तात हसानां भिवसंघशः मंगल्यरूपा रुचिरा दिव्यजीमुतनिःस्वनाः ६ सम्यगुच्चरिता वाचः श्रूय
ते हियुधिष्ठिरः शश्रूषमाणे नृपतौ प्रत्यचेह सुरवा वहाः ७ ये चापि तेषां श्रोतारः सदा सदा सिसंमताः विज्ञानगुणसंपन्ना स्तेभ्यश्च स्पृ
हयाम्यहम् ८ ससंस्कृतानि प्रयताः शचीनिगुणवति च ददमन्नानि तत्स्यर्थं ब्राह्मणेभ्यो युधिष्ठिर ९ ये चापि सततराजस्तेभ्यश्च
स्पृहयाम्यहम् शक्यत्वे वा हवे योऽनुन दातुमनसूयितम् ११ शूरावीराश्च शतशः सतिलोके युधिष्ठिर येषां संख्यायमानानां दान-
शूरो विशिष्यते १२ धन्यस्यायद्यहं भूयः सौम्य ब्राह्मणकोपि वा कुले जातो धर्मगतिस्त्रयोविद्यापरायणः १३ न मे त्वत्तः प्रियतरो लो
कोऽस्मिन् पादुनंदन त्वत्तश्चापि प्रियतरो ब्राह्मणाभरतर्षभ १४ यथा मम प्रियतमा स्वत्तो विप्राः कुरुक्षेत्रे तेन सत्येन गच्छेय लोक
न्वच्छुश्रातनुः १५ न मे पिता प्रियतरो ब्राह्मणेभ्यस्तथा भवत् न मे पितुः पिता वापि ये चान्येऽपि सुदृज्जनाः १६ न हि मे वृजिन किंचि
द्विद्यते ब्राह्मणेष्विह अणुवायदि वा स्थूलविद्यते साधु कर्मसु १७ कर्मणा मनसा वापि वाचा वापि परतप यन्मे कृतं ब्राह्मणेभ्यस्ते
नं दानतपांश्च हम् १८ ब्रह्मण्य इति मामाहुस्तथा वाचां स्मिन्नेषितः एतदेव पवित्रेभ्यः सर्वेभ्यः परमं स्मृतम् १९ पश्यामि लोका
नमलां चूचिन् ब्राह्मणयायिनः तेषु मे तात गतव्यमन्हाय च चिराय च २० यथा मत्राश्रयो धर्मः स्त्रीणां लोके युधिष्ठिर सदेवः
सागतिर्नान्यास्त प्रियस्य तथा हि जाः २१ क्षत्रियः शतवर्षं चिदश्वर्षा हि जौत्तमः पिता पुत्रो च विज्ञेयो तयो हि ब्राह्मणो गुरुः २२
नारी तु पत्युश्चावेवै देवुरकुरुते पतिम् पृथिवी ब्राह्मणा लाभे क्षत्रियकुरुते पतिम् २३ पुत्रवच्चरतोरस्या उपास्या गुरुवच्चत अग्नि
वच्चोपचर्या वै ब्राह्मणाः कुरुते पतिम् २४

वृजिनं संकटं फलाशो निर्वावत् पूज्यत्वा देवतान् पूजयामि न तु फलायेत्यर्थः १६ तेन ब्राह्मणाराधनेन अ
र्घ्यशस्त्रपुंवरस्थोऽपि न तं पांमि न च यथा प्राप्नोतीति स्त्वानुभवं दर्शयति १७ ब्रह्मण्यो ब्रह्मजातो आसक्तः १८ यायिनोऽनुचरस्य मे १९ २० २१ २२ २३ २४

२४ तेजस इति ब्राह्मणाद्विभ्यन् ननु तत्र तेजस्तपसीस्वीये प्रकाशयेदित्यर्थः तेजः क्रोधबलं तपः योगबलम् २५ तयोस्तपस्तेजसौ ब्राह्मणक्षत्रियस्य यौर्व्यवसायः फलं अभिभव रूपं शीघ्रं तीव्रं तथापि तपस्विन एवेतर्गं हन्युर्न तेजस्विन इत्यर्थः २६ भूय इति त्यक्त्वापेपंचमी अकोपनं ब्राह्मणं प्राप्य यत् भूयः बहुतरु उभयं तपस्तेज आरब्धं स्यात् तत्तदं तरुं वडितं प्रदतीति शेषः क्षमावत् प्रयुक्तं तेजो बह्वपि तूला शिवत्स दीनश्यतीत्यर्थः उभयत उभयं चेत् शेषं कुर्यात् न तद्दत्तं शेषं शेषयेदित्यन्वयः द्वाभ्यां अन्योन्यस्मिन् प्रयुक्तं तेज आदि ह्यननितः शेषं नश्यति किंतु शेषं क्षमावत् तारुं वडितं स्य तस्यावशिष्टं तु न शेषयेन्न शि-

क्रजन्सतः सत्यशीलान्सर्वभूतहिते रतान् आशीविषानिवक्नुद्वा न्हि जात्यपरिचरेत्सदा २४ तेजसस्तपसश्चैव नित्यं विभ्येद्युधिष्ठिर उभे चैते परित्याज्ये तेजश्चैव तपस्तथा २५ व्यवसायस्तयोः शीघ्रमुभयोरेव विद्यते हन्युः कुद्वा महा राज ब्राह्मणा ये तपस्विनः २६ भूयस्यादुभयं दत्तं ब्राह्मणाद्यदकोपनात् कुर्यादुभयतः शेषं दत्तं शेषं न शेषयेत् २७ देउपाणिर्यथा गोषु पालो नित्यं हिरक्षयेत् ब्राह्मणां न्निह्न च तथा क्षत्रियः परिपालयेत् २८ पिते व पुत्रान् रक्षेथा ब्राह्मणान् धर्मचेतसः गृहे चैषामवेक्षेथाः किं विदस्तीति जीव-
नम् २९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि अष्टमोऽध्यायः ८ युधिष्ठिर उवाच ब्राह्मणानां तु ये लोकाः प्रतिश्रुत्य पितामह न प्रयच्छति मोहते के भवेति महाद्युते १ एतच्चोतस्व तो ब्रूहि धर्मधर्मभूता वर प्रतिश्रुत्य दुरात्मानो न प्रयच्छति ये नराः २ श्रीषा उवाच योनदद्यात् प्रतिश्रुत्य स्वल्पं वायुं दिवा बहु आशीस्तस्य हताः सर्वाः क्लीबस्येव प्रजाफलम् ३ यारात्रिं जायते जीवो यारात्रिं च विमश्यति एतस्मिन् तरे यद्यत्कुरुत तस्य भारते ४ यच्च तस्य हुतं किंचिदत्तं वा भरतपते तपस्तपस्यो वापि सर्वं तस्योपहन्यते ५ अथैतद्ब्रूचनं प्राहुर्धर्मशास्त्रविदो जनाः निशम्य भरतश्रेष्ठ बुध्या परमं युक्तया ६ अपि चोदाहरंती मंधर्मशास्त्रविदो जनाः अश्वानां श्यामकणीनां सहस्रेण समुच्यते ७ अत्रैवोदाहरंती ममिति हासपुरातनम् शृगालस्य च संवादवान् शृगालं च भारते ८ नौ सखा यौ पुरा त्वास्तां मानुषत्वे परंतप अन्या यो निसमापन्नो शा गालीवानरीतथा ९ ततः परासूनूस्वादतश्शृगालं वानरी ब्रवीत् श्मशानमध्ये संप्रेक्ष्य पूर्वजातिमनुस्मरन् १० कित्वापायकं पूर्वकृतं कर्म सुदारुणम् यस्त्वं श्मशाने मृतका नृपूतिकानस्त्रिकुत्सितान् ११ एवमुक्तः प्रेत्युवाच शृगालो वानरी तदा ब्राह्मणस्य प्रतिश्रुत्य नमया तदुपाहृतम् १२

यते अपितु निःशेषमे
वनश्यतीत्यर्थः २७ २८ अस्तीति अभवेत्तद्देयमित्यर्थः २९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां अष्टमोऽध्यायः ८ ब्राह्मणानां १
२ ३ ४ ५ निशम्य विचार्य ६ अपि चेति तत्र प्रायश्चित्तसहस्रश्यामकणीदानं अशक्यमनुष्ठातुमनत एतत् पापं दुर्जरमिति भावः ७ अत्रैव प्रतिश्रुतस्य अप्र-
दाने विषये ८ ९ १० ११ १२

१३ १४ १५ ब्रुवतो ध्यापकस्य कथां कथयतो मुखान् श्रुतम् १६ श्रुतश्चायमिति हासः कृष्णस्य व्यासस्य नृगकथां कथयतो वासुदेवस्य वासुदेवात् श्रुतो यमर्थः १७
 १८ आशावं ध्याशा १९ २० अक्षय्यपित्र्यसुद्धिदं दानं भुंक्ते इत्यक्षय्यभुगग्निः २१ अगदसंकाशः चिकित्सकतुल्यः २२ शांतिरिष्टेन शांत्याहितेन क्षेमेण
 शिष्टक्षेमे इति मेदिनी २३ २४ २५ २६ इतः अस्मिन्लोके ब्राह्मण एव दानपात्रमिति प्रवृत्तकार्यः २७ तार्थमपि ब्राह्मण एवेत्याह महर्षिः

तत्तज्जैर्पापकीयो निमापन्नोऽस्मि पूर्वगमः तस्मादेवं विधं प्रक्षयं भक्षयामि बुभुक्षितः १३ श्रीशुभ उवाच शृणु त्वो वानरं प्राह पु
 नरे वनरोत्तम किं त्वया पातकं कर्म कृतं येनासि वानरः १४ वानर उवाच सदाचारफलाहारो ब्राह्मणानां पूर्वगमः तस्मान्न
 ब्राह्मणस्त्वं तु हज्जस्मि विदुषा सदा समं विवादो भोक्तव्यो दातव्यश्च प्रतिश्रुतम् १५ श्रीशुभ उवाच इत्यन्तं ब्रुवतो राजन् ब्राह्मणस्य
 मया श्रुतम् कथां कथयतः पुण्या धर्मज्ञस्य पुरातनीम् १६ श्रुतश्चापि मया भूयः कृष्णस्यापि विशापते कथां कथयतः पूर्वब्राह्मण-
 प्रणिशोऽव १७ महत्तव्यं विप्रधनक्षतव्यतेषु नित्यशः बालाभ्यनायमतया दारिद्र्यः कृपणा अपि १८ एवमेव च मानित्यं ब्राह्म-
 णाः संदिशति वै प्रतिश्रुत्य भवेद्देयं नाशक्यार्था हि जौत्तमे १९ ब्राह्मणोऽद्याशया पूर्वकृतया पृथिवीपते सुसमिद्धो यथा दीप्तः पावक
 ज्वाहिधः स्मृतः २० यो निरीक्षेत सकृद्ब्रूयादशया पूर्वजातया प्रदहेच्च हितराजन् क्रक्षमक्षय्यभुक् यथा २१ स एव हि यदा तुष्टो वचसा
 प्रतिनन्दति भक्ष्यगदसंकाशो विषयतुल्यभारत २२ पुत्रान् पौत्रान् पशून् चैव बाधयान् सचिवास्तथा पुरजने पदचैव शांतिरिष्टेन
 पोषयेत् २३ एतद्दिपरमं तेजो ब्राह्मणस्य हृदयते सहस्रकिरणस्यैव सन्निहुरणीतले २४ तस्माद्दातव्यमेवेह प्रतिश्रुत्य युधि
 शिरः यदीच्छेच्छोभना जातिप्राप्तिभरत सत्तम २५ ब्राह्मणस्य हि दत्तेन ध्रुवस्वर्गं त्यनुत्तमः शक्यः प्राप्नुविशेषेण दानं हि महता क्रि-
 या २६ इतो दत्तेन जीकृति देवताः पितरस्तथा तस्माद्दानानि देयानि ब्राह्मणैः शो विजानता २७ महर्षि भरत श्रीष्ठ ब्राह्मणस्तोय
 मुन्यते बलायैव तु कस्याचिद्गच्छेद्विप्रोत्थ पूजितः २८ इति श्रीमहाभारत आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मशृंगालवानरसंवादे न
 वमीऽध्यायः ९ युधिष्ठिर उवाच मित्रसौहार्दयोगेन उपदेशं करोमि यः जात्या धर्मस्य राजर्षेदोषस्तस्य भवेन्न वा १ एतदि-
 च्छामित्तत्वे व्याख्यातं वेपितुं मह सूक्ष्मा गतिर्हि धर्मस्य यत्र मुत्स्यति मानवाः २ श्रीशुभ उवाच अत्र ते वणयिष्यामि शृणु राजन् यथा
 क्रमम् ऋषीणां वदतां पूर्वश्रुतमासीद्यथा पुराः ३

२८ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां नवमोऽध्यायः ९ मित्रसौहार्दस्य
 ध्यायेन्न नीचाय धर्मं हंस्यन्तं दद्यादित्युक्तं मित्रं उपकारं मपेक्ष्य उपकर्त्ता सुन्दर उपकारं मनपेक्ष्योपकर्त्ता लोभान् रूपयावेत्यर्थः १ २ ३ ४ ५

उपाध्यायस्य उपदेशाकर्तुः भाष्येन श्रद्धायमतिदद्यादित्यादिशास्त्रेण ४ दुरुक्तदुःखस्थानाचं प्रति उक्तं वचनं ५ ६ ७ वृत्तिभिर्ब्रह्मचारिभिः तारसै-
र्वानिप्रस्थैः ८ ९ यतिभिः सन्यासिभिः १० दयान्वितः सर्वभूताभयदानेन प्रवृज्या कृतवानित्यर्थः ११ दीक्षानियमं १२ तपस्येतपः कश्चि-
१३ क्तुः अधिगते ब्रजगता वैश्यस्य रूपम् प्रब्राजयितुं विधिवत्स्वोचितकर्मत्याजयितुम् १४ १५ लिंगं सन्यासिचिह्नं सेवकस्य तव प्राब्राज्यान

उपदेशो न कर्तव्यो जातिहीनस्य कस्यचित् उपदेशो महान् दोष उपध्यायस्य भाष्ये ४ निदर्शनमिदं राजनृशरणमेभरतर्षभ दुरुक्त
वचनं राजनृशरणपूर्वयुधिष्ठिर ५ ब्रह्माश्रमपदे वृत्तं पार्श्वो हिमवतः शम्भो तत्राश्रमपदं पुण्यं नाना वृक्षगणायुतम् ६ नानागुल्मल
ताकीर्णं रुग्णं हि जनिषेवितम् सिद्धवारणसंयुक्तं रम्यं पुष्पितं काननम् ७ वृत्तिभिर्ब्रह्मभिः कीर्णतापसेरुपसेवितम् ब्राह्मणैश्चम-
हाभ्राणैः सूर्यज्वलनमन्त्रिभिः ८ नियमव्रतसंपन्नैः समाकीर्णतपस्विभिः दीक्षितैर्भरतश्चेष्टयताहारैः कृतात्माभिः ९ तपोध्यय-
नपोषिष्वनादितं भरतर्षभ बालरिव ल्येष्टं बहुभिर्यतिभिश्च निवेष्टितम् १० तत्र कश्चित्समुत्साहं कृत्वा शूद्रो दयान्वितः आगतो-
द्धमश्रमपदं पूजितश्च तपस्विभिः ११ नास्तु दृष्ट्वा मुनिगणान् देवकल्पान् च होजसः विविधा वहतो दीक्षासंप्रत्यक्ष्यत भारत १२ अथा-
स्य बुद्धिरभवत् तपस्ये भरतर्षभ ततो ब्रवीत्कुलपतिं पादौ स गृह्य भारत १३ भवत्यसादादिच्छामि धर्मं वक्तुं द्विजर्षभ तन्मालं भग-
वन्वक्तुं प्रब्राजयितुं मर्हसि १४ वर्णाविरोहं भगवन् शूद्रो जात्या सिंसत्तम शुश्रूषा कर्तुमिच्छामि प्रपन्नाय प्रसीद मे १५ कुलप-
तिरुवाच न शक्यमिह शूद्रेण लिंगमाश्रित्य वर्त्तितुम् आस्यतां यदि ते बुद्धिः शुश्रूषानिरतो भव १६ शूद्रश्रूषया परां लोकां नुवाप्स्य-
सि न संशयः १७ श्रीशुभोवाच एवमुक्तस्तु मुनिना स शूद्रो चिंतयन् नृप कथं मन्त्रमेयाकार्यं श्रद्धाधर्मपराचर्म १८ विज्ञातमेव भ-
वतु करिष्ये प्रियमात्मनः गत्वाश्रमपदात् दूरमुदजं कृतवास्तुतः १९ तत्र वैदीचभूमिं च देवतायतनानि च निवेश्य भरतश्चेष्टनियमस्थो-
भवन्मुनिः २० अभिषेकांश्च नियमान् देवतायतनेषु च बलिं च कृत्वा हुत्वा च देवतां चाप्यपूजयत् २१ संकल्पनियमोपेतः फलाहारो
जितोद्वयः नित्यं सन्निहिताभिस्तु औषधीभिः फलेस्तथा २२ अतिथीन् पूजयामास यथा वत्समुपागतान् एवं हि स महान् कालो व्य-
त्यक्राम ततस्तथै २३ अथात्यमुनिरागच्छत्संगत्या वै तमाश्रमम् संपूज्य सागतेन विविधिवत्समतोषयत् २४

धिकारान्नयुक्तम् १६ १७ १८ आत्मनः प्रियं विदोपकस्य शूद्रश्रूषारव्यस्य स्वधर्मस्य त्यागम् लिंगधारणानधिकारेपित्यागमात्रे सर्वस्याधिकारान्
उदजं पर्णशालाम् १९ वेदांपूजार्थं भूमिशयनाद्यर्थं २० अभिषेकान् त्रिसंध्यस्नानानि २१ संकल्पस्य नियमो नियमः चित्तवृत्तिनिरोध इति यावत्तेन उपे-

२५ २६ २७ २८ २९ वृत्तीचरमशौर्षिकीम् आंसनेकूर्चपश्चिमाग्रम् ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ वेदेक

अनुकूलाः कथाः कृत्वा यथागतं मृच्छतः ऋषिः परमतेजस्वी धर्मात्मा सशितव्रतः २५ एवं सुबहुशस्तस्य शूद्रस्य भरतर्षभ सो गच्छ-
दाश्रममृषिः शूद्रद्रष्टुन्तरर्षभ २६ अथ ततापस शूद्रः सो ब्रवीद्भरतर्षभ पितृकार्यं करिष्यामि तत्र मे नुग्रहं कुरु २७ बादमित्येव तवि-
प्रउक्त्वा च भरतर्षभ शूचिर्भूत्वा स शूद्रस्तुतस्य र्षेः पादुमानयत् २८ अथ दत्ताश्रयवत्याश्च ओषधीर्भरतर्षभ पवित्रमासनं चैव वृत्तीच-
समुपा नयत् २९ अथ दक्षिणमावृत्य वृत्तीचरमशौर्षिकीम् कृतामन्यायतो दृष्ट्वा तं शूद्रमृषिर्ब्रवीत् ३० कुरुष्वेतां पूर्वशीर्षाभ्यां-
श्र्वाद्भुजं शूचिः सर्वतत्कृतवान् शूद्रः सर्वयद्दृष्टिर्ब्रवीत् ३१ यथापदिष्टमेधावीदमाधीदियथातथम् हव्यकव्यविधिकृत्स्म-
भुक्तं तेन त्रपस्विनी ३२ ऋषिणा पितृकार्ये च स च धर्मपथे स्थितः पितृकार्ये कृते चापि विस्मृतः स जगाम ह ३३ अथ दीर्घस्य काल-
स्य मृतं यत्नं शूद्रतापसः वने पंचत्वमगमत्सु कृतेन च तेन वै ३४ अजायतमहाराज वंशसचमहाद्युतिः ३५ तथैव स ऋषिस्ता-
तकालधर्ममवाप ह ३६ पुरोहितकुले विप्रआजातो भरतर्षभ एवं तौ तत्र संभूता वृषभौ शूद्रमुनीतदा ३७ क्रमेण वर्द्धितौ चापि
त्रिधा सुकुशला वृषभौ अथ क्वचिदेवेदे च बभूव र्षिः स्फुलिष्ठितः कल्पप्रयोगे चोत्पन्ने ज्योतिषे च परंगतः ३८ सारथ्ये चैव पराप्रोति-
स्तस्य चैव व्यकृत् पितर्युपरते चापि कृतशौचस्तु पार्थिवः ३९ अंभिषिक्तः प्रकृतिमीराजपुत्रः स पार्थिवः अंभिषिक्तेन स ऋषिर्
भिषिक्तः पुरोहितः ४० स तपुरोधा य सुखमब्रसद्भरतर्षभ राज्यं शाशास धर्मेण प्रजाश्च परिपालयन् ४१ पुण्याहवाचनेनित्यं
धर्मकार्येषु चासकृत् उत्सृज्यन् प्राह स चापि दृष्ट्वा राजा पुरोहितम् ४२ एवं सुबहुशो राजन् पुरोधसमुपाहसत् लक्षयित्वा पुरो-
धां सुबहुशस्तं नराधिपम् ४३ उत्सृज्य तं च स तत दृष्ट्वा सोमं न्युमाविशत् अथ शून्ये पुरोधास्तु स हराज्ञा समागतः ४४ कथामि-
प्रतुं कूलाभिरोज्ज्वलाभ्यरोमयत् ततो ब्रवीन् नरेन्द्रसपुरोधा भरतर्षभ ४५ वरमिच्छाम्यहं कृत्वा दत्तमहाद्युते ४६ राजो-
वाच वराणां तेषां तदद्या किं वते कं हि जौत्तम स्नेहाच्च बहूमानाञ्च नास्त्यदं यं हि मे तव ४७ पुरोहित उवाच एकं वै वरमिच्छा-
मियदितुं श्रेयसि पार्थिवः प्रतिजानीहि चाक्त्वसत्यं यद्ददना नृतम् ४८ भूषा उवाच बादमित्येव तं राजा प्रत्युवाच युधिष्ठिर-
यदि ज्ञास्यामि वक्ष्यामि अजानन्न तु संवद ४९ पुरोहित उवाच पुण्याहवाचनेनित्यं धर्मकृत्येषु चासकृत् शांतिर्होमेषु च सदा किल
हससि वीक्ष्य मास ५०

वेदादित्रये कल्पप्रयोगोऽसूक्तयज्ञप्रयोगे ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ६०

५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ मत्कृतस्यमत्कृतस्य ५८ ५९ विपर्ययेणशूद्रोप्यहंजातस्मरोजातः मुनिरपितृपुरोहितो जात इति
 वैपरीत्येन मन्युर्देन्यम् ६० भवेन्नवनिमित्तं ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ सत्यान्

सत्रीर्देवैश्चरति हिमनो मेहसतात्त्वयाः कामयाशापितो राजन् नान्यथावक्तुमर्हसि ५१ सत्यं कर्तारणं त्वत्तनतेहास्यमकारणम् कौ
 तुहलमेसुभृशतत्त्वेन कथयस्व मे ५२ राजोवाच एवमुक्तं त्वया विप्रयद्वान्यभवेदपि अवश्यमेव वक्तव्यं शृणुष्वैकमना हि
 जः ५३ पूर्वतद्देयथावृत्तं नन्निबोधहि जौत्तम जातिस्मराम्यहं ब्रह्मन्मवधानं तमे शृणु ५४ शूद्रो ह मभवत्पूर्वे तपसा भृशसंयु
 तः ऋषिरुग्रतपस्तपचतदा भूर्दिजसत्तम ५५ प्रीयताहितदा ब्रह्मन्ममानुग्रहबुद्धिना पितृकार्यं त्वया पूर्वमुपदेशः कृतो नद्य ५६
 वृत्त्या दूषे भूद्व्येचकव्येचमुभिसत्तम एतेन कर्मदोषेण पुरोधस्तमजायथाः ५७ अहं राजा च विप्रद्रपश्ये कालस्य पर्ययम् म
 त्कृतस्यापदेशस्य त्वया वासमिदं फलम् ५८ एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मन्प्रहसंतीति जौत्तम नत्वा परिभवन् ब्रह्मन्प्रहसामि गुरुभवान् ५९ वि
 पर्ययेण मे मन्युस्तेन सतप्यते मनः जातिस्मराम्यहं तुभ्यमतस्त्वा प्रहसामिवै ६० एवं तवोग्रहितप उपदेशेन नाशितम् पुरोहितत्वमु
 त्सृज्य शूतस्वत्वं पुनर्भवे ६१ इतस्त्वमधमामन्यामायोनिं प्राप्स्यसे हि ज्ञ गृह्यतां द्रविणं विप्रं पूतात्मा भवसत्तम ६२ भीष्म उवाच
 ततो विसृष्टैराज्ञातु विप्रोदानान्यनेकशः ब्राह्मणेभ्यो ददौ विन्नं भूमिग्रामाश्च सर्वशः ६३ रुच्छाणि चैत्वा च ततो यथोक्तानि हि
 जौत्तमैः तथानि चापि गत्वा वेदानानि विविधानि च ६४ दत्त्वा गांश्चैव विप्रेभ्यः पूतात्मा भवदात्मवान् तमेव चाश्रमं गत्वा च चारविपुलं
 तपः ६५ ततः सिद्धिं परां प्राप्नो ब्राह्मणो राजसत्तम समतश्चाभवत्तेषां माश्रमे तन्निवासिनाम् ६६ एवं प्राप्नोमहं रुच्छं मृषिः सन्तु प
 सत्तम ब्राह्मणेन न वक्तव्यं तस्माद्गणावरेजने ६७ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्यास्त्रयोवणा हि जातयः एतेषु कथं यन्त्राजन्ना ब्राह्मणो न प्रदुष्य
 ति ६८ तस्मात्सद्भिर्न वक्तव्यं कस्यचित्किंचिदग्रतः सूक्ष्मा गतिर्हि धर्मस्य दुर्ज्ञेया त्वकृतात्मभिः ६९ तस्मान्मोनेन मुनयो दीक्षा कुर्वन्ति
 चादृताः दुरुक्तस्य भयाद्वा जनूनां भाषते च किंचन ७० धार्मिका गुणसंपन्नाः सत्यार्जवसमन्विताः दुरुक्ता चापि हि तेऽप्राप्नुवतीह दु
 ष्टतम् ७१ उपदेशो न कर्तव्यं कदाचिदपि कस्यचित् उपदेशादितत्याप ब्राह्मणः समवाप्नुयात् ७२ विमुश्यतस्मात्प्राज्ञेन कर्तव्यं
 धर्ममिच्छता सत्यान्तेन हि कृत उपदेशो हि नस्ति हि ७३ वक्तव्यमिह पृष्ठेन विनिश्चित्य विनिश्चयम् सचोपदेशः कर्तव्यो येन धर्मम
 वाप्नुयात् ७४

तेन वाणिज्येन धनलोभेनेत्यर्थः सत्यान्तं तं वाणिज्यमिति स्मृतिः ७३ विनिश्चयं निश्चेतव्यम् ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८०

७५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां दशमोऽध्यायः १० ७५ कीदृशे इति श्रीमानेव ददातीति श्रीकरान्योगान् कथयितुमध्यायः श्रीः स्तु-
 पो दार्यादिशोभातद्युतापद्याधनसमृद्धिः श्रीः पद्मेत्युच्यते १ पर्यपृच्छतश्चियमित्यपकृष्यते ३ ३ उपसेवसेगजनुरगादिरूपेण संतिष्ठसेधैर्यो दार्यसौ-
 दर्यशौर्यादिरूपेण पुरुषेवससि ४ देव्यारुक्मिण्या ५ प्रगल्भे वाग्मिनि दक्षे अनलसे देवपरे देवाग्धननिष्ठे ६ नृशंसवर्णेति नृशंसरभाषिणि असू-

एतन्ने सर्वमारव्यातमुपदेशकृते मया महान् कुशोद्दिष्टं वतितस्थानोपदिशेदिह ७५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे
 शूद्रमुनिसंवादे दशमोऽध्यायः १० युधिष्ठिर उवाच कीदृशे पुरुषेतातस्त्रीपुवाभरतर्षभ श्रीः पद्यावसने नित्यं तच्चे ब्रूहि पितामहः
 १ श्रीः उवाच अत्र ते वर्णयिष्यामि यथावृत्तयथाश्रुतम् रुक्मिणीदेवकीपुत्रसन्निधौ पर्यपृच्छत २ नारायणस्याकृताज्वलं
 तीदृक्षाश्चियं पन्थसमानवर्णा कौतूहलाद्दिस्मृतचारुनेत्रा प्रपृच्छतां तामकरध्वजस्य ३ कानीह भूतान्युपसेवसे त्वंसंतिष्ठसे कानि
 वसेवसे त्वम् नानिचिलो केश्वरभूतकान्ते तत्त्वेन मे ब्रूहि महर्षि कल्पे ४ एवंप्रदा श्रीरभिभाष्यमाणा देव्या समक्षं गरुडध्वजस्य उवाच
 अक्यमधुराभिधानं मनोहरचंद्रमुखी प्रसन्ना ५ श्रीरुवाच वसामि नित्यं सुभगे प्रगल्भे दक्षे नरे कर्मणि वर्तमाने अक्रोधने दे-
 वपरे कृतज्ञे जितेन्द्रिये नित्यमुदोणसत्वे ६ नाकर्मशीले पुरुषे वसामि न नास्तिके साकरिके कृतघ्ने न भिन्नवृत्ते न नृशंसवर्णे न चापि चो-
 रनरुपुरुषसूये ७ यंचाल्पतेजो बलसत्मानाः क्षिप्रयति कुप्यति च यत्र तत्र न चैवतिष्ठामि तथा विधेषु नरेषु सगुप्तमनोरथेषु ८ य-
 च्चात्मीनि प्रार्थयति न किंचिद्यश्च स्वभावोपहतांतरात्मा तेन चल्पसतोऽपरे पुनित्यं नरेषु नाहं निवसामि सम्यक् ९ स्वधर्मशीलेषु च धर्मविन्स-
 वृद्धोपसेवामिरते च दाने कृततन्मनिक्षांति परे समर्थे क्षतासु दाता सुतथा बलात् १० सत्यस्वभावा जवसंयता सुवसामि देवद्विजपूजिका-
 सु प्रकीर्णभाडामनयेक्ष्य कारिणी सदा च भर्तुः प्रतिकूलवादिनीं ११ परस्य वेश्माभिरतामलज्जामेव विधातां परिवर्जयामि पापामचो-
 ह्यभिलेहि भो ब्रह्मव्यपेतधैर्यं कलहप्रिया च १२ निद्राभिभूता सततशयानां मेव विधातां परिवर्जयामि सत्यासु नित्यप्रियदर्शनासु सोभा-
 तयुक्तासु गुणान्वितासु १३ वसामि नारीषु पतिव्रतासु कल्बाणशीलासु विभूषितासु यानेषु कन्यासु विभूषणेषु यज्ञेषु मेधेषु च वृष्टि-
 मत्सु १४ वसामि फुल्लासु च पद्मिनीषु नक्षत्रवीथीषु च शारदीषु गजेषु गोष्ठेषु तथा सनेषु सरस्सु फुल्लोत्पलपत्रजेषु १५

ये असूयावति ७

तेजःशौर्यं सत्त्वं बुद्धिः यत्र तत्र विशिष्टपुरुषे संगुप्तमनोरथेषु अन्यतः आश्रित्यैव दर्शयंति तादृशेषु ८ स्वभावेत्यादेर्भेदयोपहतचित्तद्वयार्थः ९ स्वधर्मेति-
 सादृश्लोकः १० ११ पापानिर्दया अवोक्षा अशक्त्या अवलहिनाम् सक्किणीले निद्रा नासदा कृद्धामित्यर्थः १२ १३ यानादिष्वरमणीयेषु सर्वेषु वसामीत्यर्थः १४

१६ १७ यस्मिन्नितिलक्ष्मीशामुमुपाया एतद्व्यर्थः १८ १९ भावेन आदरेण शरीरभूता शरीरवती २० नाहमिति नारायणादन्यत्र धर्मादिदृष्टिरूपेणैव
वैसांमिनशरीरेणेत्यर्थः २१ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि टीकायां एकादशोऽध्यायः ११ ६२ स्त्रीपुंसयोरिति पूर्वाध्यायान्ते संबद्धते धर्मयशोर्यक
मेरितिकामसुखं वृद्धिरपि लक्ष्मीवत्त्वस्तीत्युक्तं तत्र स्त्रीपुंसयोर्यकस्याकामसुखं वृद्धिरस्तीति लक्ष्मीकामेन कामिन्यः प्रीतिमत्स्यो लक्ष्मीबुद्ध्या पूजनीया इत्यध्याय

नदीषु हंसस्वननादिनास्रक्रींचावपुष्टस्वरशोभितासु विकीर्णकूलद्रुमेराजितासु तपस्सिद्धिद्विजसेवितासु १६ वसामिनित्यं सुबहूदका
सुसिंहैर्गजैश्च कुलितोदकासु मत्ते गजेर्गोवृषभेन रेंद्रे सिंहासने सत्पुरुषेषु नित्यम् १७ यस्मिन् जनो हव्यभुजं जुहोति गोब्राह्मणचार्च
ति देवताश्च काले च पुष्पैर्वलयः क्रियंते तस्मिन् गृहे नित्यमुपैर्भिर्वासम् १८ स्वाध्यायनित्येषु सदा द्विजेषु क्षत्रे च धर्माभिरते सदैव वैश्ये
च कृष्याभिरते वसाभिश्च शूद्रे च शूषणनित्ययुक्ते १९ नारायणे त्वेकमनावसाभिसर्वेण भावेन शरीरभूता तस्मिन् हि धर्मः सुमहान् निविशे
ब्रह्मर्षयता चात्र तथा प्रियत्वं २० नाह शरीरेण वसामि देवि नैव मुया शक्यमिहाभिधातुम् भावेन यस्मिन्निवसामि पुंसि संबद्धते धर्मय-
शोर्यकामैः २१ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि दानधर्मश्रीरुक्मिणीसंवादे एकादशोऽध्यायः ११ युधिष्ठिर उवाच स्त्री
पुंसयोः संप्रयोगे स्पर्शः कस्याधिको भवेत् एतस्मिन् सशये राजन् यथा वदस्व मर्हसि १ भीष्म उवाच अत्राप्युदाहरंती ममिति हा-
सपुरातनम् शृंगास्वनेन शक्रस्य यथा वैरमभूत्पुरा २ पुरा भगवन् नो नाराजर्षिरिति धार्मिकः अपुत्रः पुरुषव्याघ्रपुत्रार्थयज्ञमाह
रत् ३ अग्निं हन्त स राजर्षिरिदं द्विष्ट महाबलः प्रायश्चित्तेषु मर्त्यानां पुत्रकामेषु चेष्यते ४ इदो ज्ञात्वा तु तयं जन्म हाभागः सुरेश्वरः अ-
तरतः स्य राजर्षेर्ज्विच्छन् नियतात्मनः ५ न चैवास्यां तराजन् स ददशमं हात्मनः कस्यचित्त्वथ कालस्य मृगायां गतवान् नृपः ६ इदमंत-
रमित्येव शक्रो नृपममो हयत् एकाश्वेन च राजर्षिर्भ्रातृदं द्रेण मोहितः ७ मदिशो विदत नृपः क्षुत्पिपासादिति स्तदा इतश्चेतश्च वैराजन्
अमृतं णान्वितो नृप ८ सरोपश्यत्सु रुचिरं पूर्णं परमवारिणा सावगात्त्यसंरस्तात पाययामास बाजिनम् ९ अथ पीतो दकसो श्व-
वृक्षबध्वा नृपोत्तमः अवगात्त्यतस्तस्मात्स्तत्र स्त्रीत्वं मवाप्तवान् १० आत्मानं स्त्रीकृतं दृष्ट्वा ब्रीडितो नृप सत्तमः चित्तानुगतसर्वात्मा
व्याकुलं द्रियचेतनः ११ आरोहिष्ये कथं त्वं श्वकथं मस्यामि वै पुरम् इष्टेनाग्निं हृताचापि पुत्राणां शतमोरसम् १२ जातं महाबलानां
मेतान् प्रवक्ष्यामि कित्वं हम् दारेषु चात्मकीयेषु पौरजानपदेषु च १३

तात्पर्यम् स्पर्शः वैषयिकं सुखं १ २ ३ वैरमूलमाहाग्निं हृतमिति त्रिगुणतो नि-
ष्टोमोऽग्निं हृत् तत्र त्वग्निरेव स्तूयते स च पुत्रं ददाति दाशुष इति मंत्रवर्णास्तुत्रप्रदः क्रतुः स चेद्विष्टस्तत्रेदस्य प्राधान्याभावात् ४ यत्कृतमिति ति शेषः ५ ६ ७
८ ९ १० ११ १२ १३

मृदुत्वादयः स्त्रीगुणाआगताः १४ कर्कशत्वादयः पुरुषगुणाः नष्टाः केमनिष्ठितेन मेममस्त्रीत्वमभवदितिसंबंधः १५ १६ स्त्रीकृतः इंद्रेण स्त्रीत्वं प्रापितः १७
 १८ १९ २० २१ २२ प्रत्यक्षीत भर्तृत्वेन स्त्रीकृतं वती २३ २४ २५ २६ स्त्रीत्वदानेन द्विगुणित पुत्र प्राप्तिरूप उपकार एव जातो न-

मृदुत्वं च तनुत्वं च विष्णुत्वं तथैव च स्त्रीगुणां कंषिभिः प्रोक्ता धर्मतत्त्वार्थदर्शभिः १४ व्यायामे कर्कशत्वं च वीर्यं च पुरुषगुणाः पौरुषं वि-
 प्रनष्टं वै स्त्रीत्वं केनैव भवति १५ स्त्रीभावात्पुनरश्वंतं कथं सारोदुमुत्सहे महता त्वथ यत्नेन आरुन्धाश्वं न राधिपः १६ पुनराया-
 त्पुनरातस्त्रीकृतो नृपसत्तमः पुत्रादाराश्वभृत्यश्च पौरजान् पदाश्रते १७ कित्तिदत्तितिविज्ञाय विस्मयं परमंगताः अथोपाचसरा-
 जैषिः स्त्रीभूतो वृद्धतावरः १८ मृगयाम्पि नियोतो बलैः परिवृतो हृदम् उद्भूतः प्राविशद्यौरामदवीदे च चोदितः १९ अटव्या च सु-
 द्यौराया तृष्णा न निष्टचेतनः सरः सरुचिरप्ररथं मपश्य पक्षिभिर्वृतम् २० तत्रावगाढः स्त्रीभूतो देवेनाहंकृतः पुरा नाम गोत्राणि
 चाभ्यास्य दाराणां मंत्रिणां तथा २१ आह पुत्रान्नतः सोऽथ स्त्रीभूतः पार्थिवोत्तमः संप्रीत्या भुज्यतां राज्यं वनयास्यामि पुत्रकाः २२ ए-
 वमुत्का पुत्रशतं वनमेव जगाम ह गत्वा चैवाश्रमं सातुतापसं प्रत्यपद्यत २३ तापसेनास्य पुत्राणामाश्रमेऽभवच्छतम् अथ सादाय
 तान्सर्वान् पूर्वपुत्रानभाषत २४ पुरुषत्वे सुतायूयं स्त्रीत्वे चैमेशतं सुताः एकत्र भुज्यतां राज्यं भ्रातृभावेन पुत्रकाः २५ सहिता भ्रात-
 रस्तेऽप्यराज्यं बुभुजिरे तदा तान् दृष्ट्वा भ्रातृभावेन भुजानान् राज्यमुत्तमम् २६ चितया मासदेवद्वो मनुनाथपरिभूतः उपकारोऽस्य रा-
 ज्यैः कृतो नापकृतं मया २७ ततो ब्राह्मणरूपेण देवराजः शतक्रतुः भेदयाम्पि सतान् गत्वा नगरं वनं पातमजान् २८ भ्रातृणां नास्ति
 सौभ्रात्र्येऽयं कस्यपि तुः कृताः राज्यहेतोर्विदितः कश्यपस्य सुरासुराः २९ यूयं भगास्वनापत्यास्तापसस्ये तरे सुताः कश्यपस्य-
 सुपुत्रैव असुराश्च कृतास्तथा ३० युष्माकं पौत्रिकं राज्यं भुज्यते तापसात्मजैः इंद्रेण भेदितास्ते तु युद्धे न्योन्यमपातयन् ३१ ततश्चुत्वा
 त्वं वसीचापि स्मृता प्ररुरोद ह ब्राह्मणच्छन्नाभ्येत्यतामिंद्रोथान्वपृच्छत ३२ केन दुःखेन सतसारादिषु त्वं वरानने ब्राह्मणं त-
 नो दृष्ट्वा मास्त्रीकरुणमब्रवीत् ३३ पुत्राणां ह शते ब्रह्मन् कालेन विनिपातिते अहं राजा भवविप्रतत्र पुत्रशतमम ३४ समुत्पन्नं स्व-
 रूपाणां पुत्राणां ब्राह्मणोत्तमं कदापि नृमृगयायात उद्भूतो गहने वने ३५ अब्रूमादश्च सरसि स्त्रीभूतो ब्राह्मणोत्तम पुत्रान् राज्यं प्रति
 श्राप्य वनं मस्मिन्तान् ३६ स्त्रियाश्च मे पुत्रशतं तापसेनमहं हृत्मान् आश्रमे जनितं ब्रह्मन् नीतं तन्नगरमया ३७

स्त्रीत्वकृतोऽपकार इत्य

र्थः ३७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ स्वरूपाणां स्त्रियैव रूपयैषां तेषां ३५ ३६ स्त्रियाः स्त्रीभूतस्य मेमम ३७ ३८ ३९ ४०

३८ ३९ इन्द्रद्विष्टेन अग्निष्टुतायज्ञेन धिष्टिर्विंशतिं कृतमिति शेषः ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१
 अध्यायतात्पर्यमाह स्त्रिया इति ५२ ५३ ५४ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकाया द्वादशोऽध्यायः १२ ७२ न देवंगीतमी सुदर्शनशक्र
 प्रभृतीनामारव्यानेर्यदृच्छोपगतेषु दुःखेषु अनुदिग्मना अतिथिभक्त आनृशस्यादिधर्मवान् श्रियं प्राप्नोति तस्याश्वफलकामः इन्द्रियप्रीतिरूपः साचस्त्री-

तेषां च वैरमुत्पन्नकालयोगेन वैद्विज एकच्छोचाम्यहं ब्रह्म न देवेन समभिभुता ३८ इन्द्रस्तादुःखितां दृष्ट्वा अब्रवीत्पुरुषं वचः पुरासं
 दुःखं हं भद्रं मम दुःखं त्वया कृतम् ३९ इन्द्रद्विष्टेन यजत मामनाहूय धिष्टितम् इन्द्रो ह मस्मिदुर्बुद्धे वैरं ते पातितं मया ४० इन्द्रो दृष्ट्वा-
 तुराजं षिः पादयोः शिरसांगतः प्रसीद त्रिदशश्चैष्टपुत्रकामेन सक्तुः ४१ इष्टास्त्रिदशशार्दूल तत्र मे क्षतुमर्हसि प्रणिपातेन तस्यैद्रः परि-
 तुष्टो वसुदेवो ४२ पुत्रास्ते कुमते राजन् जीवन्तु त्वयस्त्वमे स्त्रीभूतस्य हि ये जाताः पुरुषस्याथ ये भवन् ४३ तां प्रसीतु ततः शक्रमुवाच
 प्रयतां जलिः स्त्रीभूतस्य हि ये पुत्रास्ते मे जीवन्तु वासव ४४ इन्द्रस्तु विस्मितां दृष्ट्वा स्त्रियं प्रपृच्छ तां पुनः पुरुषोऽप्यादितायेत कथं देव्याः
 सुतास्तव ४५ स्त्रीभूतस्य हि ये जाताः स्नेहस्तेभ्यो धिकः कथम् कारणं श्रोतुमिच्छामि तन्मे वक्तुमिहार्हसि ४६ स्त्र्युवाच स्त्रि-
 यस्तत्त्वस्थि धिकः स्नेहो न तथा पुरुषस्य वै तस्मात्ते शक्र जीवन्तु ये जाताः स्त्रीकृतस्य वै ४७ श्रीशुवाच एवमुक्तस्तत् स्विद्रः प्रीतो-
 वाक्यमुवाच ह सर्व एवैह जीवन्तु पुत्रास्ते सत्यवादिनि ४८ वरुच वृणुराजेन्द्रयत्नमिच्छसि सुव्रत पुरुषत्वमथ स्त्रीत्वमत्तो यदभिका-
 ससि ४९ स्त्र्युवाच स्त्रीत्वमेव वृणो शक्रपुस्त्वं नेच्छामि वासव एवमुक्तस्तु देवैर्द्रस्तास्त्रियं प्रत्युवाच ह ५० पुरुषत्वकथं त्वत्कास्त्री-
 त्वं चोदयसे विभो एवमुक्तः प्रत्युवाच स्त्रीभूतो राजसत्तमः ५१ स्त्रियाः पुरुषसंयोगे प्रीतिरभ्यधिका सदा एत स्मात्कारणाच्छक्रस्त्री-
 त्वमेव वृणोऽथ हम् ५२ रमिताभ्यधिकस्त्रीत्वे सत्यं वै देवसत्तम स्त्रीभावेन हि तुभ्यामिगम्यतां त्रिदशाधिप ५३ एवमस्त्विति चोत्क्ता-
 तामा पृच्छ त्रिदिवंगतः एवं स्त्रियामहाराज अधिका प्रीतिरुच्यते ५४ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्म द्वादशोऽ-
 ध्यायः १२ युधिष्ठिर उवाच किं कर्त्तव्यं मनुष्येण लोकयात्रां हि तार्थिना कथं वै लोकयात्रां तु किं शीलं च समाचरेत् १ श्रीशुवा-
 कायेन त्रिविधं कर्म वाचा चाग्निचतुर्विधम् मन्त्रसाधिविधं चैव दशकर्मपथास्त्यजेत् २

णामेव भूयसी पुंसस्तत्पतरेत्येतावता यथेनोक्तं तमिमं कर्म
 तुच्छीकृत्य परमस्मरवा वाप्तिकामस्य पूर्वज्ज्ञाननुष्ठेगा दीनुपासीनस्य च स्वमाणविधिना परमेश्वरमागधयिष्यतो हेयदोषजातं वक्तुमयमध्यायं आरभ्यते किमिति
 लोकयात्रां ऐहिकशिष्टव्यवहारं हितं च पारलौकिकं श्रेयः तदर्थिना किं कर्त्तव्यं किमवश्यमनुष्ठेयं लोकयात्रां लोकद्वयश्रेयः साधनं १ कर्मपथान्त्वाभाविककर्ममार्गान् २

प्राणातिपातः हिंसा ३ असत्प्रलापेनाम्यवात्तादि पारुष्येति शब्दोपपत्तेः परित्यगजद्वागदौ परदोषसूचनं अनृतमिथ्यावादः परपीडाकरः मनसाथेवंवदि-
 श्यामीति नानुचितयेत् ४ अनभिध्यायेति श्लोकेन परं द्रव्ये श्रद्धाभिधानं परम्यानि धर्तव्यं वेदवादे पुनास्ति क्यमिति त्रीणि त्याज्यानि लक्षयेत् दशत्यजेदित्य-
 पक्रमान् ५ शक्राश्रमाहिंसादिनास्ति क्यं अश्रमाश्रमाहिंसादिनास्ति क्यं फलं अतः दुरवादि स्वर्गनरकोतम् ६ इति श्री आनुशासनिके पर्वणि टीका-
 यात्रयोदशोऽध्यायः १३ ७ अश्रमानि पशित्य ज्यं भ्रातृणां चरताय जन्मव्यतज्जानन्नस्य मेव पृच्छति त्वयेति आपगेयगागेय पितामहस्यापि दर्शाय
 अंतर्गमिणे सर्वत्र पृष्ठ्यर्थे चतुर्थी शंभुरसंभवत्यस्यादित्यान्तर्याम्यर्थः ८ बभ्रवे विशालाय बभ्रुर्वैश्वानर इत्यादिविशाले पिंगले न्यवदिति मेदिनी महाभा-
 ग्यं एष्वर्यं गुरावित्यादिः सप्तम्यापि पृष्ठ्यर्थे अव्यक्तं जगत्कारणं अव्याकृतान्यतस्य योनये उत्पत्तिप्रलयस्थानाय ९ योहीति सर्वगतः सर्वोपादान-

प्राणातिपातः स्तेन्यं च परदारमथापि च त्रीणि पापानि कायेन सर्वतः परिर्वर्जयेत् ३ असत्प्रलापे पारुष्ये पेशन्यमनृतं तथा चत्वारि-
 वाङ्मार्गजैर्द्रव्यजल्पेनानुचितयेत् ४ अनभिध्यापरस्तेषु सुवसत्तेषु सोत्तदम् कर्मणा फलमस्तीति विविधमनसा चरत् ५ त-
 स्माद्वाक्यमनसानाचरेदश्रमं नरः शक्राश्रमान्याचरन् हितस्य तस्याश्नुते फलम् ६ इति श्री महाभारते आनुशासनिके पर्वणि दा-
 नुधर्मे लोकयात्राकथने त्रयोदशोऽध्यायः १३ युधिष्ठिर उवाच त्वया पगेयनामानि श्रुतानीह जगत्पतेः पितामहेशाय विभो-
 नामान्यान्नुद्वेगं भवे ९ बभ्रवे विश्वरूपाय महाभाग्यं च तत्त्वतः सरासुरगुरो देवेश करे व्यक्तयोनये ३ भीष्म उवाच अश-
 क्रोहं गुणान्नुत्तमहादेवमधीमतः यो हि सर्वगतो देवेन च सर्वत्र दृश्यते ३ ब्रह्मा विष्णुः सरेशानां स्रष्टा च प्रभुरेव च ब्रह्मादयः
 पिशाचांताय हि देवा उपासते ४ प्रकृतीनां परत्वेन पुरुषस्य च यः परः ५ चित्यते यो योगविद्धिर्कृषिभिस्तत्त्वदर्शीभिः अक्षरं
 परं ब्रह्म असृज सत्सच्चयः ६

त्वात् सर्वत्र न दृश्यते दृष्ट्वा त्रिशरीरत्वादात्मत्वाच्च ३ ब्रह्मा विराट् विष्णुः सूत्रात्मा सुरेश प्रा-
 ज्ञा तेषां स्रष्टा उपादानं यस्मिन्निमित्तं उपासते स्वस्वोपाधिन्यागेन अधिगच्छति ४ प्रकृतीनां पचतन्मात्राकारमहदव्यक्तानां विश्वकारणानां पुरुष-
 संजीवातमेतद्विरत्यर्थः पंचम्यर्थे पृष्टी इन्द्रियाणि पराण्याहुरिन्द्रियेभ्यः परमनः मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा महान्तरः महतः परमव्यक्तमव्यक्ता-
 त्पुरुषः परः पुरुषान् परं किंचिन्मात्राभासापरा गतिरिति आत्मेन्द्रियमचोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिण इति च श्रुतेभ्यस्तत्त्वैभ्यः परः निष्कलः ५ चित्य-
 तेन किंचिदपि चिंतयेदिति स्मृतिः सर्वचिंतान्यागेन प्राप्यते योगविद्धिः यो गीतुं श्याद्यसंगतहिद्धिः अक्षरं अपरिणामि परमब्रह्म अत्यंतपरिच्छेदचर-
 न्यम् तदेव असृज अव्याकृतं द्रव्यकारणम् सत्सत्तरज्जुसर्पवद्भासमानं मय्यसहनिर्वचनीयमित्यर्थः ६ ७ ७ ७ ७ ७

३८ : ३९ आराध्यस्य माहात्म्यं वासुदेवं उवाच शश्वधमिति यादृना ननु भक्त्या न भवमा मेव शरणं ब्रजे निस्ये वोपेयत्वं दत्तं कथमन्य आराध्यस्यादि-
 निचेन्न मामेव विजानीहीति वत्तशास्त्रदृष्टमपरमात्मनो यस्मिन् दैत्योपपत्तेर्मासु पास्तेति वदत इदम्येव देवस्योपेयत्वाभावात् उपाधिनिष्कृष्टस्योपेयत्वं त्व-
 म्पदादि साधारणं न वासुदेवं स्यात्कर्तृमहतीति यस्तु तत्तु यत्सर्वोपाधिस्तद्वद्ब्रह्म अस्मदाद्यन्तरं तरेतदेव मुख्यमस्मच्छब्दात्त्वत्वं वासुदेवशब्दितमायया मा-
 षुषबद्धत्वात् प्रपन्नं पापं प्रपन्नं मया स्वरूपमात्मनः स्वशास्त्रतत्त्वं स्वयमेव लोकान्प्रद्वार्यमपदिशतीति न तयोर्भेदगंधोपीति ३२ ३३ नेत्वया ३४ ३५

शतं च लवनां श्रेष्ठं कोतरूपमकत्वधम् आत्मतुल्यं मम सुतं प्रयच्छाव्युत्तमाक्षिरम् ३० न हिते प्राप्य मस्तीह त्रिषु लोकेषु किंचन लोकान्
 सृजेत्स्वमपरां निच्छन्त्यदु कुलोद्दह ३१ त्वया ह्यदशवर्षाणि ब्रतीभूतेन शश्वता आराध्यपशुमर्तारं रुक्मिण्यां जनिताः सुताः ३२ च्या
 रुदेणाः सुतारुश्च चारुवेशो यशोधरः चारुश्च वाश्चास्यशाः प्रद्युम्नः शंभुरिव च ३३ यथा ते जनिताः पुत्राः रुक्मिण्यां चारुविक्रमाः त-
 त्त्वाभापितनयप्रयच्छमधुसूदन ३४ इत्येव चोदिता देव्यातामैवोत्सृजमध्यमाम् अनुजानीहि माराजिकरिष्येव च न तव ३५ सा-
 चमामैवोद्गच्छ शिवाय विजयाय च ब्रह्माशिवः काश्यपश्च तद्येदेवामनोनुगाः ३६ क्षेत्रोषधो यज्ञवाहाश्छंदास्युषिगणाधराः
 सप्तद्राक्षिणास्तोभाः क्रक्षाणि पितरो ग्रहाः देवपत्न्यो देवकन्या देवमातृणां वच ३७ मन्वंतराणि गावश्च चंद्रमाः सविता हरिः ३८
 सावित्री ब्रह्मविद्या चक्रतवो वत्सरास्तथा क्षणालवामुहूर्त्ताश्च निमेषा युगपर्ययाः ३९ रक्षतु सर्वत्र गतं त्वाया दवस्तरवाय च अरि-
 ष्टं गच्छ युथानमप्रमत्तो भवानघ ४० एवं कृतस्वस्त्ययनस्तथा हिततोभ्यनुज्ञाय नरेद्रपुत्रीम् पितुः समीपनरसत्तमस्य मातुश्च राज्ञ-
 श्च तथा दुकस्य गत्वा समावेद्य यदब्रवीन्मां विद्याधरेद्रस्य सुता भृशार्त्ता ४१ तानभ्यनुज्ञाय तदा तदुःखाद्गतथैवातिबलं च रामम्
 अथोचतुःप्रीतियुतो तदानींतपःसमृद्धिर्भवतोस्त्वविघ्नम् ४२ प्राप्यानुज्ञां रुक्मिणा दहताक्ष्यमचित्तयम् सोवहृद्भिर्भवतं माप्राप्य चैतं
 व्यसर्ज्यम् ४३ तत्राहमद्भुतान्भावानपश्यगिरिसत्तमे क्षेत्रे च तपसा श्रेष्ठं पश्याम्यद्भुतमुत्तमम् ४४ दिव्यं वैयाघ्रपद्यस्य उपम-
 न्योर्मिहात्मनः पूजितं देवगंधर्वैर्ब्राह्म्यालक्ष्म्या समवृतम् ४५ धवककुभकदंबनारीकैलैः कुरबकैकैतकजबुपादलाम्भिः वटवरु-
 णकवल्लुनाभुबिल्वैः सरलकपित्थपिथलसालतलैः ४६

३६ यज्ञवाहाजतिच्छंदसामेव विशेषणम् छंदासिवेदेवम्यो हव्यमूदेति ब्राह्मणा-
 न तेषां यज्ञवाहसिद्धिः सस्तोभाः सामपूरणान्यक्षराणि हुमादित्यादीनि ३७ ३८ ३९ ४० नरेद्रपुत्रीक्रक्षराजस्य जावतो दुहितरं क-
 षादित्यपि पाठः पत्नीमिति पाठे हेनरेद्रैति संबोधनम् ४१ अथोचतुरित्यर्द्धः ४२ ४३ तपसां धर्माणां तपस्विनां वा ४४ ४५ ४६ ४७

४७ ४८ मस्मराशिभिः सस्मच्छन्नैरग्निभिः ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ संप्रक्षालैः मैत्र्यादिभिश्चित्तशोधनं कुर्वद्भिः ५५ गोच-
रिणः गोवत्सुखेनैव चरन्तः हस्तव्यापारशत्यादित्यर्थः मरीचिपाश्वंद्रश्मिपानेनैव जीवन्तः ५६ ५७ नांस्तान्महतदतिपाठेव हतइत्यध्याहारः ५८

बदरीकुंदपुन्नागैरशोकांश्चातिमुक्तकैः मधुकैः कोविदारैश्च पकैः पनसेस्तथा ४७ वन्यैर्बहुविधैर्वृक्षैः फलपुष्पप्रदेयुतम् पुष्पगु-
ल्मस्तृताकीर्णकुंदलीरवडशोभितम् ४८ नानाशकुनिसमोज्यैः फलेर्वृक्षैरलंकृतम् यथास्थानविनिक्षिप्तैर्भूषितं मस्मराशिभिः
४९ रुरुवानरशाहलसिंहद्वीपिसमाकुलम् कुरंमबर्हिणार्काणामार्जारभुजगाहतम् ५० पूर्णैश्चमृगजातीनामहिषस्यनिषेवितम्
सकृत्प्रामिन्नेश्चर्गजैर्विभूषितं प्रदृष्टनानाविधपक्षिसेवितम् स्रुपुष्पितैरबुधरप्रकाशैर्महीरुहाणांच वनेर्विचित्रैः ५१ नानापु-
ष्परजोभिश्चोगजक्षनाधिवासितः दिव्यस्त्रागातबहुलो मारुतोभिः सुखोववो ५२ धारानिनादेर्विहगप्रणादैः शम्भैस्तथावृंहितैः
कुंजराणाम् गीतैस्तथाकिन्नराणासुदारैः शम्भैः स्वनैः सामगानांच वीर ५३ अचिंत्यमनसाप्यन्यैः सरोभिः समलंकृतम् विशालै-
श्चग्निशरणीर्भूषितं कुसुमावृतेः ५४ विभूषितपुण्यपवित्रतोयथासदाच जुष्टं नृपजङ्गकन्यया विभूषितं धर्मभृतां वीरैश्चैर्महात्म-
भिर्विहिसमानकल्पैः ५५ वाखाहारे रबुपैर्ज्यनित्यैः संप्रक्षालैर्योगिभिर्ध्यानित्यैः धूमशरैरूष्णपैः क्षीरपैश्च सजुष्टं च ब्राह्म-
णैर्द्रैः समतात् ५५ गोचारिणोऽथाश्मकुट्टादंतोलूरवलिकास्तथा मरीचिपाः फेनपाश्वन्तथैवमृगचारिणः ५६ अश्वत्यफलमक्षा-
श्च तथा ह्यदकशायिनः वारुन्वमंबिरधरास्तथावल्केलंधारिणः ५७ सुदुःखमन्यमास्तास्तान्यहतः सुतपोधनान् पश्यन् सुनीन्बहु-
विधान् प्रवृष्टं मुपचक्रमे ५८ सुपूजितं देवगणैर्महात्मभिः शिवादिभिर्भरितं पुण्यकर्मभिः रराजत चाश्रममंडलं सदा दिवी वराजन्
शशिमंडलयश्च ५९ क्रीडन्ति सपैर्नैकला मृगैर्व्याघ्राश्च मित्रवत् प्रभावादी सतपसा सन्निकर्षान्वहात्मनाम् ६० तत्राश्रमपदेश्ये-
ष्टैर्महामृतमनोरुमे सेवितैर्हिजशाहलैर्वृद्धैर्देवांगपारंगैः ६१ नानानियमविरज्यातैर्ऋषिभिः समहात्मभिः प्रविशन्नेव चापश्य-
जराचरधूरप्रभुम् ६२ तेजसाग्नपसाश्च वदप्यमानयथानलम् शिष्यैरनुगतं शांतयुवान् ब्राह्मणपुत्रम् ६३ शिरसावदमा-
नमांसुपमन्युरभ्यषत् ६४ स्वागतं पुंडरीकाक्षं सफलानितपांसिनः यः पूज्यं पूजयसि माद्रष्टव्याद्रष्टुमिच्छसि ६५

५९ क्रीडन्तीति अहिंसा

प्रतिष्ठायां तत्सन्निधौ वैरत्याग इति योग सूत्रात् सुर्वन कलादीनां वैरत्यागं किं गेन तत्र स्थानां सुनीनां अन्यतः अहिंसादियमनियमनिष्ठावत्वं दर्शितम् ६० ६१ नियमाः अ-
बुषाभादयस्तेरैवो बुभुमैः क्षीरपैः इत्यादिनामभिः रज्यातैः प्रविशन्नेवापश्य उपमन्युमिति शेषः ६२ ६३ ६४ पूज्यः सगुणः द्रष्टव्यो निर्गुणः ६५ ६६ ६७ ६८

६६ ६७ ६८ ६९ ७० भावान्भमकामादीन्विज्ञाप्रियायानसृजनित्यनेनांतर्यामितं दर्शितम् ७१ समानां संवत्सराणामर्बुदं समर्बुदं ७२ ७३
ग्रहस्य मंदारनाम्नः ७४ भगवता महादेवेन ७५ उत्पत्तिं तत्तस्यैव देवस्य हननार्थं ७६ नद्रष्टुं शक्यं दर्शित्वा ७७ जीर्णजीर्णतृणवद्भ्यर्थित्यर्थः ७८

तमहं प्राञ्जलिभूला मृगं पक्षिश्च यानिषु धर्मे च शिष्यवर्गे च समपृच्छमनामयम् ६६ ततो मां भगवानाहसान्नापरमवल्गुना लप्स्यसे
तनयकृष्ण आत्मतुल्यमसंशयम् ६७ तपःसमहदा स्थायतोषये शानमीश्वरम् इह देवः संपत्नीकः समाक्रीडत्यधोक्षज ६८ इह
नंदैव तत्रैष्टं देवीः सर्षिगणाः पुरा तपसा ब्रह्मचर्येण सत्येन च दमेन च ६९ तोषयित्वा शम्भान् क्रमान् प्राप्तवन्तो जनार्दन तेजसां तपसा-
चैव निधिसंभगवानिह ७० शुभाशुभान्वितान् भावान्सृजन् संक्षिपन् नपि आस्ते देव्या सदा चिंत्यो यं प्रार्थयसि शत्रुहन् ७१ हिर-
ण्यकशिपुर्धर्मभूदानवो मेरुकंपनः तेन सर्वाभिरुचयैः शर्वीत्याप्तं समर्बुदम् ७२ तस्यैव पुत्रप्रवरं मंदारो नाम विश्रुतः महादेव वरात्तु शुक-
वर्षाब्धिं दमयोधयत् ७३ विष्णोश्चक्रं च तद्द्वारं वज्रमारुह्य लस्य च शीर्षं पराभवत्तात ग्रहस्यांगेषु केशव ७४ यत्तद्भगवता पूर्वदत्तं च-
क्रं तव निधयः जलांतरं चरं हत्वा देत्यं च बलं गर्वितम् ७५ उत्पादितं तृष्णां केन दीप्तं ज्वलनसन्निभम् दत्तं भगवता तुभ्यं दुर्धर्षं तेजसाद्भुतम्
७६ न शक्यं द्रष्टुमन्येन वर्जयित्वा पिनाकिनम् सुदर्शनं भवत्येवं भवेनोक्तं तदा तु तत् ७७ सुदर्शनं तदा तस्य लोकेनामप्रतिष्ठितम् तज्जी-
र्णं भवत्तात ग्रहस्यांगेषु केशव ७८ ग्रहस्यातिबलस्यांगे वरदत्तस्य धीमत्तः न शस्त्राणि बलं त्यगे चक्रवज्रशतान्यपि ७९ अर्घ्यमा-
नाश्च विबुधाग्रहेण सुबलाय सा शिवदत्तवरा नृजघ्नु रसुरेन्द्रा नृसुराभृशम् ८० तुष्टो विद्युत्प्रभस्यापि त्रिलोके श्वरतां ददौ शतं वर्ष-
सहस्राणां सर्वलोकेश्वरो भवत् ८१ ममेवानुचरो नित्यं भविता सीति चाब्रवीत् तथा पुत्रसहस्राणामयुतं च ददौ प्रभुः ८२ कुशदीपं
च सददौ गज्येन भगवानजः तथा शतं मुरवो नाम धात्रा सृष्टेः महासुरः ८३ येन वर्षशतं साग्रमात्ममांसे हुतो नलः तं प्राह भगवास्तुष्टः
किं करोमीति शंकः ८४ तं वै शतं मुरः प्राह योगो भवतु मेद्भुतः बलं च देव तश्चैष्टशाश्वतं संप्रयच्छ मे ८५ तथेति भगवानाह तस्य तह
च न प्रभुः स्वार्थं भुक् क्रतुश्चापि पुत्रार्थं संप्रवत्सुरा ८६ आविश्य योगेनात्मानं त्रीणि वर्षशतान्यपि तस्य चोपददौ पुत्रान्सहस्रं क्रतु-
संभितान् ८७ योगेश्वरं देवं गीतं वेत्त्युक्त्वा न संशयः याज्ञवल्क्य इति ख्यातः कृषिः परमधार्मिकः ८७

वरदत्तस्य सर्वशस्त्रावध्यस्तं

भवेति दत्तवरस्य ७९ अर्घ्यमानाः सुरा असुरेन्द्रा नृजघ्नुः तेऽन्योन्यं कलहं कुर्वन्तित्यर्थः ८० ८१ ८२ ८३ ८४ योगः चंद्रसूर्यपर्वण्यपृथिव्या-
दिसृष्टिसामर्थ्यं शाश्वतं बलं ब्रह्मविद्येत्यर्थः ८५ ८६ आत्मानं हिरण्यगर्भं आविश्य भवत् आविष्टो भूत् सूत्रात्मानो ध्यानं कुर्वन्तित्यर्थः ८६ ८७

८८ ८९ ९० ९१ सप्तकपालेन त्र्यंबकदेवत्वेन हेतुना देवैः सप्तकपालेन रुद्रमिच्छा आपो निर्मिता इत्यर्थः देवेनेति पाठे द्वांद्वेण ९२ अत्रेति पति द्वेषिण्योपि स्त्रियोगहा देवं प्राप्य कृतकृत्या भवन्तीति भावः ९३ ९४ मुसलेषु अयोधेषु कृष्णकौलेषु अयोधे मुसलं मतमिति विश्वलोचनः ९५ विनेति

आराध्यसंमहादेवं प्राप्तवानतुल्यशः चेदव्यासश्च श्रीगात्मा पराशरमुतो मुनिः ८८ सोपिशंकरमाराध्य प्राप्तवानतुल्यशः वाल-
रिवल्ल्यामघवतात्थवज्ञाताः पुराकिल ८९ तैः क्रुद्धैर्भगवान् रुद्रस्तपसा तोषितो त्यभूत् तांश्चापि देवतश्चेष्टः प्राह प्रीतो जगत्पतिः ९०
सूपर्णसोमहर्तारं तपसा त्यादयिष्यथ महादेवस्य रोषाच्च आपो नष्टाः पराभवन् ९१ तांश्च सप्तकपालेन देवैरेन्याः प्रवर्तिताः ततः पा-
नीयमभवत्सन्नेत्र्यंबकेभ्यः ९२ अत्रेभ्योपि भर्तारं संत्यज्य ब्रह्मवादिना नाहंतस्ममुनेर्भूयो वशगास्यां कथंचन ९३ इत्युक्त्वा
सममहादेवमगच्छच्छरणं किल निराहाराभयादत्रेस्त्राणि वर्षशतान्यपि ९४ अशेतमुसले धेवं प्रसादार्थं भवस्य सा तामब्रवीद्-
सन्देहो भवितो वै स तस्तव ९५ विना भर्त्रा च रुद्रेण भविष्यति न स शयः वंशेत वै वनाभ्नातुरव्याति यास्यति चेक्षिताम् ९६ विकर्णश्च
महादेवं तथा भक्तः स्मरवा बहम् प्रसाद्य भगवान् सिद्धिं प्राप्तवान् अधुसूदन ९७ शाकल्यः संशितात्मा वै न ववर्ष शतान्यपि आराधयामास
भुवमनो यज्ञेन केशव ९८ तं चाह भगवांस्तुष्टो ग्रंथकारो भविष्यसि वत्साक्षया च ते कीर्तिस्त्रिलोक्यै वै भविष्यति ९९ अक्षयचकुलं ते-
स्तु महर्षिभिरलंकृतम् भविष्यति द्विजश्रेष्ठः सूत्रकर्ता स तस्तव १०० सावणिश्चामपि विख्यातः ऋषिरासीत्कृते युगे इह तेन तपस्तप्त-
श्चिव प्रशतान्यथ १०१ तस्मिन् भगवान् रुद्रः साक्षात्तुष्टो स्मितेन घृण्य कृच्छ्रो क विख्यातो भवितास्य जगामरः २ शक्रेण तु पुरा देवो वा-
राणस्यां जनार्दन आराधितो भूद्भक्तेन दिग्वासां भस्मगुहितः ३ आराध्यसंमहादेवं देवराजमवाप्तवान् नारदेन तु भक्त्या सोमव आ-
राधितः पुरा ४ तस्य तुष्टो महादेवो जगौ देवगुरुगुरुः तेजसा तपसा कीर्त्या त्वत्समो न भविष्यति ५ गीतेन वादित्येन नित्यं मामनुया-
यसि मेया विचयथा दृष्टे दिवदेवः पुरा विप्रो ६ साक्षात्पशुपतिस्तान् तृचापिशृणुमाधव युद्धार्थं च मया देवः प्रयतेन तथा विप्रो ७
प्रबोधि तो महातेजास्तत्रापिशृणु स्त्रिस्तम् यदवाप्तं मे पूर्वदेवदेवान्महेश्वरात् ८ तत्सर्वं निरुत्तरेणाद्यकथयिष्यामि तेन घ पुरा-
कृतं युगे तातं ऋषिरासीन्महायुगाः ९ व्याघ्रपाद इति ख्यातो वेदवेदांगपारंगः तस्याहमभवपुत्रो धौम्यश्चापि ममानुजः १०

च रुद्रः चरो द्रुक् मंड इति यावत् चरुशब्दपूर्वत इव नेत्येभ्योपि दृश्यंते इति दुः भर्तारं विनापि च रुद्रवपानमात्रेण तव पुत्रो भविष्यतीत्यर्थः तवैवना-
स्याधनस्य इति ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० ११

३२ ३३ दिव्योक्तं सदैवैः ३४ अनुग्रहार्थमेव नान्यत्स्वल्पस्यापि रूपधारणं न स्वतः ३५ ब्रह्मादिपुत्रिकान्तमस्यैव रूपमित्याह ब्रह्मेत्यादिना ३६ ३७
कूर्ममत्स्य इति अवतारान्तर्गतामुपलक्षणम् प्रवालोकुरभूषणः इत्येतैः तैर्न कालोप्ययमवेत्यर्थः ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५

कीदृशं त्विदं तद्देव इति शब्दचरितं शतमनु कृतवान्यानि रंगिणो देवदेवः पराकिम् कीदृते च तथा शर्वः प्रसीदति यथा च ये ३० तद्विद्वत्सर्वम्
तान् विद्वत्सर्वम् तेष्वरः प्राक्तनामनुकूपार्थं दिशन्ति न यथाश्रुतम् ३१ मुनीनां ब्रुवतां दिव्यमीशानचरितं शतम् कृतवान्यानि रूपाणि
काव्यतानि दिव्योक्तैः ३४ अनुग्रहार्थं विष्णोर्गुणसमाप्तः तानि नेकीर्तयिष्यामि यन्मालपि पृच्छसि ३५ अबोवाच ब्र
ह्मविष्णोस्सर्वाणां ब्रह्मादित्यादिनामपि विरेचामादिदेवानां वपुर्धारयते भवः ३६ नरणां देव नारीणां तथा प्रेतपिशाचयोः किरात-
गजराणां च जलजानां भनेकशः ३७ करोति भगवान् रूपमदव्याशचराण्यपि कूर्ममत्स्यस्तथा शर्वः प्रवालोकुरभूषणः ३८ यक्षरा-
क्षससंघाणां देव्यहानवयोरपि वपुर्धारयते देवो भूयश्च बिलसिनाम् ३९ व्याघ्रसिंहमृगाणां च तरक्षसपतत्रिणाम् उलूकश्व-
वृगालाञ्च रूपाणि कुरुतेऽपि च ४० हंसकाकमयूराणां कृक-भासकसारसाम् रूपाणि च बलाकानां गृध्रवक्रागयोरपि ४१ करोति वा
सरूपाणि धारयत्यपि पर्वतम् गोरूपं च महादेवो हस्त्यश्वो द्रुमराकृतिः ४२ छागशार्दूलरूपश्च अनेकमृगरूपधृक् अंजनाञ्च
देव्यहानां वपुर्धारयते भवः ४३ देदीच्छन् च कुंडी च द्विजानां धारणस्तथा षण्मुखो वै बह्विमुखस्त्रिनेत्रो बहुशीर्षकः ४४ अनेकक-
टिफरश्च अनेकोदरवक्रशृङ्गः अनेकपाणिपाशश्च अनेकगणसंहतः ४५ कषिगंधर्वरूपश्च सिंहचारणरूपधृक् मत्स्यपांडुरगात्र
श्च चंद्राक्षकृतभूषणः ४६ अनेकगवसंघुष्टश्च अनेकस्तुतिसंस्तुतः सर्वभूतांतकः सर्वः सर्वलोकप्रतिष्ठितः ४७ सर्वलोकान्तरात्मा च
सर्वेषां सर्ववाद्यापि सर्वत्र भगवान् ज्ञियो हृदि स्थः सर्वदेहिनाम् ४८ यो ह्येकामयेत्कामयस्मिन्नर्थे च्यते पुनः तत्सर्वं वेत्ति देवेश
तं प्रपद्यते पृच्छसि ४९ नंदने कुप्यते चापि तथा हुं करयत्यपि च क्रीडती गदापाणिर्मुसली खड्गपट्टिशो ५० भूधरो नागमौजी
च नागाकुंडलकुंडली नागयज्ञोपवीती च नागचर्मोत्तरच्छदः ५१ हसन्ते गायन्ते च वदन्त्यन्ते च मनोहरम् वादयत्यपि वाद्यानि विचि-
त्राणि गणयन्तः ५२ वल्गातिजृम्भते चैव रुदते रोदयत्यपि उन्मत्तमत्तरूपं च भाषते चापि सुस्वरः ५३ अतीव हसते वीदस्त्रासयन्
पुनैर्जर्वम् जागर्ति चैव स्वपिति जृम्भते च तथा क्लरवम् ५४

४६ ४७ ४८ ४९ नंदने आनंदयते कुप्यनेकोपकारीति मित्रामित्ररू-
पेणाप्ययमेवानुगृह्णाति निगृह्णाति चेत्यर्थः ५० भूधरः शैमनागः ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८

एतत्तदूषयत्युपमन्युः सदसदिति प्रवाहनादितंमीमांसकमतम् अनादितिशून्यसाध्यमिकमतं व्यक्तं परमाणवः तार्किकमतम् अव्यक्तं प्रधानं सारव्यसं
मतमूलतश्चतुष्कमपि यदि भिन्नमाहुः ततः नित्यं अविनाशिए कं असदतं पदमशिवारव्यं अनेककार्यकारणात्मकं तस्माद्दूरं दृणीमहे अयं प्रायः यथा बीजशक्ते
र्विहितं अंकुरकांडस्कंधशाखापल्लवार्चपुष्पफलबीजांतर्विकारः उत्पत्तिप्रलयवान्तस्त्यच यद्वन्तिरेवैक्यनित्या सर्वविशेषशून्या मृतं अस्ति सा च बीजशक्त्यस्य स्पृष्टाः नैक

उपमन्युरुवाच सदसद्वाक्यमव्यक्तं यमाहुर्ब्रह्मवादिनः नित्यमेकमनेकं च वरंतस्माद्दृणीमहे
९०. अनादिमध्यपर्यंतं ज्ञानेश्वर्यमचिंतितम् आत्मानं परमं यस्माद्दूरं तस्माद्दृणीमहे ९१

रूपाच भवति एवं अव्यक्तादिकम् सर्वबीजादिस्थानीयं यत्र लीयते तत्परमशिवारव्यं तत्त्वं कारणकारणमस्तीति न तदपन्नांतुं शक्यमिति ९० चिंति
तंचिंतयानिर्हृत्तं ज्ञेयं इति शतव्यं च ताभ्यारहितं स्वरूपभूतमेव ज्ञानेश्वर्यं परमं च आत्मानं यस्मात्तमाहुर्ब्रह्मवादिनो तस्तस्माद्दूरं दृणीमहे इतरतः ज्ञाने-
श्वर्यं त्वनात्मभूतमित्यर्थः ९१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८०

एतदेवाहेश्वर्यमिति बीजं मायाशक्त्यवच्छिन्नं चेत्तन्मत्तस्माज्जातं सकलं गेष्ट्वर्यं बीजसंभूतं ईशो शितव्यसापेक्षं तच्चाव्ययं संसारप्रवाहाविच्छेदान् अतए
तत्तयस्मात् शिवात् अबीजात् बीजादन्यस्मान्मत्स्यामान्यस्थानायात् अनुत्पादितं तस्मादीश्वरग्रासस्तुरीयतुरीय इति श्रुतिप्रसिद्धान् वरवृणीमहे तथा च श्रु-
तौ सर्वे त्वेन ब्रह्मायमात्मा ब्रह्मेति समष्टिव्यष्टिब्रह्मणी उपस्थित्यस्थूलसूक्ष्मकारणोपाधित्वसामान्यात् व्यष्टौ समष्टिमतं भव्यविश्वतैजसप्राज्ञान् चतुर्थ
द आत्मनः त्रीन्पादानिरूप्यं प्राज्ञं तृतीयं पादं प्रक्रम्य एषं सर्वेश्वर एषं सर्वज्ञ एषो तर्काम्येष योनिः सर्वस्य प्रभवो यो हि भूतानामिति प्राज्ञस्यैवं पादमपरप-
र्यायं बीजतुमुक्तं तथा चतुर्थं पादं अबीजं सर्वोपाध्युपहितमिह च दशविंशोपगोः पृथग्दर्शयति श्रुतिः नांतः प्रज्ञं न बहिः प्रज्ञं नोभयतः प्रज्ञं न प्रज्ञं न प्र-
ज्ञं न प्रज्ञाधनं अदृष्टमव्यवहार्यमग्रान्धमलक्षणमचित्यमव्यपदेश्यं एकात्मप्रत्ययसारं प्रपञ्चोपशमं शिवमहेतं चतुर्थं मन्यते स आत्मा स विज्ञेय इति अत्र
जलचंद्रम्यायेन षडुपहितं चेत्तन्वानि षडुपाधयश्च तेषां मध्ये नांतः प्रज्ञमिति समष्टिसूक्ष्मोपाध्युपहितस्य सूत्रात्मनो निरासः न बहिः प्रज्ञमिति विराजः नो
भयं न प्रज्ञमित्यात्मनो निष्कलत्वं सकलत्वं च जानत ईश्वरस्य न प्रज्ञमिति विशेषविज्ञानं नो विश्वस्य ना प्रज्ञमिति प्रज्ञाभिन्नत्वेऽपि तत्सदृशस्य तैजसस्य न

• ऐश्वर्यं सकलं यस्मादनुत्पादितमव्ययम् अबीजाद्बीजसंभूतं वरं तस्माद्दृणीमहे ९२ तमसः परमं ज्योतिस्तपस्त हृत्तिनां परम्
संज्ञात्वा नानुशोचंति वरं तस्माद्दृणीमहे ९३ भूतभावनाभावनां सर्वभूताभिभावनाम् सर्वगं सर्वदेवं च पूजयामि पुरंदर ९४
हेतुवादेर्विनिर्मुक्तं सारव्ययोगार्थं परमं यमुपासन्ति तत्त्वज्ञावरं तस्माद्दृणीमहे ९५

प्रज्ञानधनं भक्तिप्राप्तस्य तथा अदृष्टमिति सर्वेन्द्रियग्रान्धस्य विराडुपाधेः अव्यवहार्यमिति वाचिकव्यवहाराहस्यसूत्रोपाधेः अग्रान्धमित्योगिग्रान्ध-
स्य ईश्वरीपाधेः अलक्षणमिति शिरःपाण्यादिलक्षणवतो विशेषोपाधेः अचित्यमिति चिंतनमात्रनिवृत्तस्य तैजसोपाधेः अव्यपदेश्यमिति अदमज्ञ इति व्य-
पदेशाहस्यं ज्ञानस्य प्राज्ञोपाधेः निरासः एकात्मप्रत्ययसारमिति षण्णासुपहितानां अपञ्चोपशम इति षण्णासुपाधीनां अद्वैतमित्यसर्वेषां निरासः शिवस्य
वर्वाधावाधिभूतस्मानंदमात्रं परिशिष्टं तस्माद्युक्तमुक्तं सकलमैश्वर्यं अबीजादनुत्पादितं बीजसंभूतं चेति तस्मान्कारणकारणस्य शिवस्य सत्त्वे युक्तिः क्र-
तिश्च प्रमाणं मत्तातिशयः ९२ ९३ एवमाशस्य कारणकारणत्वं निरूप्यद्द्वानीकारणत्वं कार्यत्वं च निरूपयति भूतभावेत्यादिना भूतानां रवादीनां जीवा-
नां च भावनं रचनं भावमभिप्रायं सर्वज्ञसर्वशक्तिं चेत्यर्थः ९४ यत्पुनरुक्तं ईशसत्तायां को हेतुरिति तत्राह हेत्यिति कारणात्मापि श्रुतिं विना युक्तिमात्रेण न सिद्ध-
मिति पुनः कारणं ताज्जातिजापारः प्रारब्धयोगयोः स्वस्यागतिं च न सारव्यं वृत्तिनिरोधोद्योगः तैयोरर्थः प्रयोजनं तत्र साक्षात्कारस्तत्त्वदं अतएव उपास्यम् ९५ ९६

मधुवत्तस्तवेव आत्मानं जीवानां मंतरात्मानां मय्यर्थः मधुवत्तानामिति वर्णनोपश्रवः नान्तमेव वा प्रातिपदिकम् ०६ यत्पुंसु मृतस्थानीयंत देव आकाशं चो
जभूतमव्याकृतं आपूर्यस्व सत्तया व्याप्यत द्वा राधां च भौतिकं अंडं ब्रह्मांडं सृष्ट्वा तदेतं ब्रह्माण्डं मसृजदित्यन्वयः ०७ अंडसृष्टिक्रममेवाह अग्निरिति अग्न्यादि
शब्दैरेव पंचतन्मात्राणि शब्दतन्मात्राणि सत्समभूतान्युच्यते बुद्धिरित्यहंकारः मन इत्यव्यक्तं एषो अंडोपादानभूतानाम् ०८ यत्र मनः शब्दितमव्यक्तमु-
क्तं तदेव महच्छब्देनामतिरहंकारादिकंच तदेवेत्यर्थः गणामन आदीनां परमं परायणाय भवेत्तस्य शिवादन्यः कोन्योस्तीति योजनाय यावाजशक्त्युपहितामदेव
वृक्ष एव मज्जान शक्त्युपहितः शिव एव सर्वं अतो वृक्षस्य मृदिव सर्वस्य शिव एव परायणमपनेति भावः ०९ ब्रह्मादिष्वपि जगत्कर्तृत्वसिद्धिः शिवप्रसादायैवेत्याह
स्त्रधारमाते एतेन भौतिकार्थस्त्रधृतत्वमपि शिवस्यैवेति दर्शितम् २०० भगवत्पुण्यं केकं गुण प्रधानोपाधीना ब्रह्मविष्णुरुद्राणां स्त्रधृतिः सर्वगुणोपाधीनोत्तमूनी-

मधुवत्तमधुवत्तानयंवदंति सुरेश्वरम् सर्वभूतगुरुं देववरं तस्माद्गुणमहे ०६ यत्पूर्वमसृजद्देवं ब्रह्माण्डं लोकभावनम् अंडमाकाशमापू-
र्णं चरंतस्माद्गुणमहे ०७ अग्निरापो निलः पृथ्वी रवबुद्धिश्च मनो महान् स्त्रधृतेषां भवेद्योन्या ब्रह्मिकः परमेश्वरात् ०८ मनोमतिरहं-
कारस्तन्मात्राणां त्रिदयाणि च ब्रह्मिचैषां भवेच्छुक्कोन्योस्ति परमेशिवात् ०९ स्त्रधारमुपनस्येह वदतीह पितामहम् आराध्य सतु देव-
शमभ्युते महतीं श्रियम् २०० भगवत्पुण्यं तमेश्वर्यं ब्रह्मविष्णुपुरोगमम् विद्यते ये महादेवा ब्रह्मिकः परमेश्वरात् २०१ देत्यदानवसुरव्या-
नामाधिपत्या रिमर्दनात् कोन्यः शक्नोति देवेशादितेः संपादितुं सुतान् २ किं कालसूर्यतेजासि ग्रहवाग्निदुतारकाः विदित्वेते महादेवात्
ब्रह्मिकः परमेश्वरात् ३ अथोत्पत्तिविनाशो वायज्ञस्य त्रिपुरस्य वा देत्यदानवसुरव्यानामाधिपत्या रिमर्दनः ४ किंचात्र बहुभिः सूक्ते हेतु-
कोदेः पुरंदरं सहस्रनयनं दृष्ट्वा त्वामेव रुरसं तम ५ पूजितसिद्धगंधर्वैर्देवैश्च कपिभिस्तथा देवदेव प्रसादेन तत्सर्वं कुशिकोत्तम
६ अव्यक्तमुक्तकेशाय सर्वगस्येदमात्मकम् चेतनाचेतनाद्येषु शक्तविद्धिमहेश्वरात् २०७

महेश्वरेऽपि यदुत्तममेश्वर्यं विद्यते तदपि महादेवादेव ते
न प्राप्तमतः कः कस्मात्परमेश्वरादन्य ईश्वरोस्तीति ब्रह्मिनोऽप्युच्यते भावः २०१ दितेः सुतान् हिरण्याक्षादीन् संपादितुं गेश्वर्येण योजयितुं देत्यादीनां च यत्पर-
पीडानुग्रहसामर्थ्यं तत्सर्वमेश्वराय तमेवेति भावः २ ३ यज्ञादिपुरयो रुरसं तौ विनाशो च तथा देत्यादीनां सुपरिआधिपत्यं एतज्जित्वा अरिमर्दनः परमेश्वरादन्यः
कोऽस्तीति पूर्वेण संबधः ४ किंचेति देवप्रसादात् देवैः पूजितत्वाद्दृष्ट्वा बहुभिः सूक्तेः किमिति हयोः संबधः ५ ६ अव्यक्तेति एषु लोकेषु सर्वगस्य व्यापकस्य
इदमात्मकव्याप्यं कृत्स्नं दृश्यं चेतनाचेतनादिसृजिविनिर्जिव आदिपदान् परोक्षं स्वर्गादि अहमर्थश्च देहेन्द्रियादिः एतत्सर्वं भोग्यमहेश्वरात् महेश्वरात्तु ग्रहात्
अव्यक्तकेशाय जीवाय जीवार्थं तस्य भोगाय भवतीति विद्धि देशक अव्यक्तं अस्मद्वयं तथा स्यात्तथा मुक्तः स्वाति तिरोहितं नित्यमुक्तत्वमस्येत्यर्थः सचासौ केशद्वय-

केशः शिवांगः इति अव्यक्तमुक्तकेश यत्किंचिद्गोचरं यत्कश्चन जन्तु शिवादेव तन्मतिनान्यो भवदादिस्तत्प्रद इति भावः ७ पृच्छति पदव्याचष्टे भुवाद्येष्टिभिः
रादिष्टिभिः द्रष्टव्यतेन भूभुवः स्वर्महः शब्दिना लोकाः सूरिति वा अयं लोको ह्रस्व इत्यादिभ्युनि प्रसिद्धाः तथा आलोकाः अरिति वा अग्निभूरिति वा क्रच इत्यादिभ्युनि प्रसि
द्धाः तथा अंतराः भूभिति प्राण इत्याद्याः सूर्यचंद्रब्रह्मादीनां स्वरूपविभवेषु दिव्य प्रकेषु अथ यदतः परो दिव्यो न निर्दोष्यते विश्वतः पृष्ठेषु सर्वतः पृष्ठेषु नु मनेषु तमे
षु लोकेष्टिभिः कृतज्योतिः शब्दितं देवं वन्दते तत्त्वदर्शिनो वैदिक इत्यर्थः सार्द्धं श्लोकः ८ भवावृतिभ्यस्तुल्या भूतिगणनामेवेति शेषः ९ अभिधातेषु युद्धेषु अ

भुवाद्येषु महांतेषु लोका लोकांतरेषु च द्वीपस्थानेषु मेरोर्यविभवेषु तरेषु च ८ भगवन्मयवन्देवं वन्दते तत्त्वदर्शिनः यदि देवाः सुराः
शक्रः पश्यत्यन्या भवावृतिम् ९ किन्तु गच्छति गणनां द्वितीयां सुरैः सुराः अभिधाते भूदेवानां सयस्सोरगरक्षसाम् १० परस्पर
विनाशेषु स्वस्थानेषु वयं दोषवः अधिकस्याथ शक्रस्य दुदुभेर्महिषस्य च ११ यक्षेद्रबलरक्षः स्फुनिवातकवचेषु च वरुदानावघ्रा
नाय ब्रह्मिको न्योमद्देश्वरात् १२ सगरासुरगोर्वक्त्रे कस्य रतः पुरा हतम् कस्य वा न्यस्य रतस्तद्येन हेमोगिरिः हतः १३ दिग्वासाः की
र्त्यते को न्यो लोकं कश्चोर्ध्वरतसः कस्य चान्द्रस्थिता कानां अनंगः केन निर्जितः १४ ब्रह्मादपरमस्थानं कस्य देवैः प्रशस्यते रमशाने
कस्य क्रीडांथं मृते वा को भिमाप्यते १५ कस्यैश्वर्यं समानं च भूतेः को वापि कीडते कस्य तुल्यवत्त्वादेव गणाश्चैश्वर्यं दीपिताः १५
पृथ्यते ह्यचलस्थानं कस्य वै लोक्यपूजितम् वर्धते तपते को न्यो ज्वलते तेजसा चकः १५ कस्मादोषधि मपत्तिः को वाधारयते वसु प्रकामं क्री
डते को वात्रै लोक्ये सचराचरे १६ ज्ञानसिद्धिक्रियायोगैः सेव्यमानश्च योगिभिः ऋषिगंधर्वसिद्धेश्च विदितं कारणं हरे १७ कर्मयजकि
यायोगैः सेच्यमानः सुरासुरैः नित्यं कर्मफलैर्हीनं तमहं कारणं वदे १८ स्थूलसूक्ष्मसंनोपम्यमग्रांश्च गुणगोचरम् गुणहीनं गुणाध्य
क्षं परमाद्देश्वरं प्रदम् १९ स्थित्युत्पत्त्योः कारणं च लोका लोकांतकारणम् मृतमव्यभविष्यच्च जनकसर्वकारणम् २० अक्षरक्षरमव्य
क्तं विद्याविद्यैर्हृत्वाकृते धर्माधर्मैश्च तं शक्नोमहं कारणं वदे २१ प्रत्यक्षमिह देवेन्द्रपश्यलिंगमगाकितम् देवदेवेन रुद्रेण मृष्टिसंहार
हेतुना २२ मीचां पूर्वममारव्यातं कारणं लोककारणम् नास्ति चेशात्परशक्तप्रपद्यदीच्छति २३

न्योन्यं विनाशवत्सु ऐश्वर्यं नास्ति किं

तु विनाशांवास्तीत्यर्थः अतः स्वस्था देवाभिलक्ष्य भूवर्गेषु वयं दोषवर्तामहेति भावः १० ११ वरुदानमहितोऽयथातो विमर्दनं तस्मै समर्थ इति शेषः १२ सुरेति
रुद्रस्य रेतोर्वह्नौ स्कन्धं तेमचंद्रं गुरुतस्तत्केन कलत्राः प्रमितिपुत्राणां तं स्मृत्वा कथां सूचिना १३ दिग्वासा इति विग्रहवतोपि शिवस्य चरितं निरूपयति
मता विग्रहस्येति शेषं श्रुतात्यर्थं १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

प्रत्यक्षं ननु तैः संशयविहितसंयोगालिङ्गोद्भवैः लोकेषु सविकारनिर्गुणगणैर्ब्रह्मदिरेजोद्भवम् यद्ब्रह्मेन्द्रहुताशविष्णुसद्भिगादेवाश्च देव्या
सुरानान्यत्कांभसहस्रकल्पितधियः शंसन्ति यस्मान्परम् २४ तदेवं सचराचरस्य जगतीव्यारव्यात् वेद्योत्तमं कामार्थविरयामिसयतम्
नामीक्षायसद्यः शिवम् २५ हेतुभिर्वा किमन्ये तैरीशः कारणकारणम् ननु श्रुतयदन्यस्य लिङ्गमभ्यर्चितं सुरैः २६ कस्यान्यस्य स्म
रैः सर्वैर्लिङ्गमुक्त्वा संरेश्वरम् अर्चते चित्पूर्ववा ब्रूहि यद्वास्ति ते श्रुतिः २७ यस्य ब्रह्मा च विष्णुश्च त्वं चापि सद्देवतैः अर्चयेथाः सदा-
लिङ्गं तस्माच्छ्रेष्ठतमो हि सः २८ न पद्माकनचक्राकानवज्राकायतः प्रजाः लिङ्गाद्वा च भगाद्वा च तस्मान्माहेश्वरी प्रजा २९ देव्याः कारणरू-
पभावननिनः सर्वा भगाकास्त्रियो लिङ्गेनापि हरस्य सर्वपुरुषाः प्रत्यक्षचिन्नीकृताः योन्यत्कारणमीश्वरात् प्रवदते देव्याचयन्ना कितं वै लो-
कैः सचराचरेन सुपुमान्मूढो भवेत्तुर्मतिः ३० पुल्लिङ्गं सर्वमीशानरूपं लिङ्गं विद्विचाप्युमाम् द्वाभ्यां तनुभ्यां व्याप्तं हि चराचरमिदं जगत्
३१ तस्माद्वरमहकाक्षे निधने चापि कौशिक गच्छ वानिष्ठवा शक्रयथेष्टबलसूदन ३२ काममेष्वरो मेस्तु शापो वाथ महेश्वरात् न चा-
न्यां देवतां कांक्षे सर्वकामफलमपि ३३ एवमुक्त्वा तु देवं द्रुःखादाकुलितेन्द्रियः न प्रसीदति मे देवः किमेतदिति चिन्तयन् ३४ अथाप-
श्यं क्षणेनैव तमेवैरावतपुनः हंसकुन्देन्दुसदृशमृणालरजतप्रभम् ३५ वृषस्तधरसाक्षात्क्षीरोदमिव सागरम् कृष्णपुच्छमहाकाय-
मधुपिङ्गललोचनम् ३६ वज्रसारमयैः शृङ्गे निष्ठं कनकप्रभैः सुतीक्ष्णमृदुरक्ताग्रैरुत्किरन्तमिवावनिम् ३७ जाबूनदेन दाभ्या च
सर्वतः समलकृतम् स्रवच्छरवुरनाम्रचसुकणसुकटीतटम् ३८ सुपाशं विपुलस्कन्धं सुरूपं चारुदर्शनम् ककुदतस्य चाभाति स्फुटमा-
पूर्यधिष्ठितम् ३९ तुषारगिरिकूटाभं सिताभ्रशिखरोपमम् तमास्थितश्च भगवान् देवदेवः स हीमया ४० अशी भूतमहादेवः पौर्ण-
मास्यामिवोदुराट् तस्य तेजो भवो वह्निः समेघः स्तनयितुमान् ४१ सहस्रमिदं सूर्याणां सर्वमापूर्यधिष्ठितः ईश्वरः सुमहातेजाः सर्वज्ञ-
कद्रवानलः ४२ युगांते सर्वभूतानां दिधक्षरिवैद्युतः तेजसा तु तदा व्याप्तं दुर्निरीक्ष्य समन्ततः ४३ पुनरुद्दिग्मत्तदयः किमेतदिति
चिन्तयन् मुहूर्त्तमिव तत्तेजो वाप्तं सर्वादिशोदश ४४ प्रशान्तदिक्षु सर्वासु देवदेवस्य मायया अथापश्यं स्थितं स्थाणुभगवंतं महेश्व-
रम् ४५ नीलकण्ठमहात्मानं सक्ततेजसानिधिम् अष्टादशभुजस्थाणुं सर्वाभरणभूषितम् ४६ शुक्लवर्धरं देवं शुक्लमात्युल्ले-
पनम् शुक्लध्वजमनाध्वं शुक्लयजोपवीतिनम् ४७

गायद्भिर्नृत्यमानैश्च वाद्यद्विभ्रसंवेशः ४८ बालेन्दुमुकुटं पांडुशरचंद्रमिवोदितम् त्रिभिर्नेत्रैः
 कृतोद्योतत्रिभिः सूर्यैर्विवोदितैः ४९ अशोभतस्य देवस्य मालागात्रे मितप्रभे जातरूपमयैः पद्मेर्ग्रथितारत्नभूषिता ५० मूर्तिमंतितथा
 स्त्राणिसंकेतजो मया सिच मया दृष्टानि गोविंद भवस्त्रीमिति तेजसः ५१ इन्द्रायुधसवर्णाभिधनुस्तस्य महात्मनः पिनाकमिति विख्यात
 मभवत्पन्नगे म हान् ५२ सप्तशीर्षो महाकायस्तीक्ष्णदेष्टो विषोत्त्वणः ज्यावेष्टितमहाग्रीवः स्थितः पुरुषविग्रहः ५३ शरश्च सूर्यसं
 काशं कालानलसंमद्युतिः एतदस्त्रं महाघोरं दिव्यपाशपतमहत् ५४ अद्वितीयमनिर्देश्यं सर्वभूतभयावहम् सस्फुलिंगमहाकाय
 विसृजंतमिवानलम् ५५ एकपादमहादंष्ट्रसदृशशिरसोदरम् सहस्रभुजनिद्राक्षमुद्गिरतमिवानलम् ५६ ब्राह्म्यान्नारायणा
 च्छेद्रादामेयादपि वारुणात् यद्विशिष्टं महाबोहो सर्वशस्त्रविधातनम् ५७ येन तन्निपुरतर्ग्याक्षणाद्भस्मीकृतं पुरा शरिणे कनगोविं
 दमहादेवेन लीलया ५८ निर्दहेत च यत्कृत्स्नत्रैलोक्यसंचसंचरम् महेश्वरभुजोत्सृष्टनिमेषार्द्धनसंशयः ५९ नावध्यो यस्य
 त्रैके सिम्भन् ब्रह्मविष्णुः शरैश्चपि तदहदृष्टवास्तत्र आश्रयमिदमुत्तमम् ६० गुह्यमस्त्रं वरचान्यतु तत्तुल्यमधिकं हि वा यत्तच्छ्रु-
 तमितिख्यातं सर्वलोकेषु शूलिनः ६१ दारयेद्यं महोक्तस्त्रं शोषयेद्यं महोदधिम् संहरेद्यं जगत्कृत्स्नं विसृष्टं शूलपाणिना यौव-
 नाश्वो हतो येन माधाता सबलः पुरा ६२ चक्रवर्त्तमिहातेजास्त्रिलोकविजयी नृपः महाबलमहावीर्यः शक्रतुल्यपराक्रमः करस्थे
 नैव गोविंद लवणस्ये हरक्षसः ६३ तच्छ्रुत्वा नितोक्ष्णाग्रसुभीमलो महर्षणम् त्रिशिरवाभृकुटिं कृत्वा तर्जमानमिव स्थितम् ६४
 विधूमसाचिषं कृष्णकालसूर्यमिवोदितम् सपहस्तमनिर्देश्यपाशहस्तमिवातकम् ६५ दृष्टवानस्मि गोविंद तदस्त्रं रुद्रसन्निधौ
 परशुस्तीक्ष्णधारश्च दत्तोरामस्य यः पुरा ६६ महादेवेन तृष्टे च क्षत्रियाणां क्षयं करः कार्त्तवीर्यो हतो येन चक्रवर्त्तमिहामृधे ६७ त्रि-
 सप्तकृतः पृथिवीयेन निःक्षत्रियाकृता जामदग्न्येन गोविंदरमेशाक्लिष्टं कर्मणा ६८ दामधारः सरोद्रास्यः सर्पकटाग्रधिष्ठितः अ-
 भवच्छ्रुत्वा शोदीप्तवह्निशनोपमः ६९ असंख्येयानि चारुस्त्राणि तस्य दिव्यानि धीमतः प्राधान्यतो मये तानि कीर्त्तितानि तवान-
 द्य ७० सव्यदेशे तु देवस्य ब्रह्मालोकं पितामहः दिव्यविमानमास्थाय हंसयुक्तमनोजवम् ७१ वामपार्श्वगतश्चापितथानारायणः
 स्थितः बैनतेयसमारुह्य शरौ चक्रगदाधरः ७२ स्कंदो मयूरमास्थाय स्थितो दिव्याः समीपतः शक्तिघंटे समादाय द्वितीय इव पावकः ७३

पुरस्ताच्चैव देवस्य नदिपश्यान्मवस्थितम् ७४ स्वायं भुवाद्यामनवो भृगवाद्याः क्रषयस्तथा श
च द्या देवताश्चैव सर्वगवसमभ्ययुः ७५ सर्वभूतगणाश्चैव मातरो विविधाः स्थिताः ते भिवाद्यमहात्मानं परिवार्य समन्ततः ७६ अस्तु
वन्वि विधेः स्तोत्रैर्महादेवं सरास्तदा ब्रह्मा भवन्तदास्तोषी द्रव्यं तस्मदीरयन् ७७ ज्येष्ठसाम्नाच्च देवेशं जगो नारायणस्तदा ७८ गृण
न्ब्रह्म परशक्तः शत रुद्रियमुत्तमम् ब्रह्मा नारायणश्चैव देवराजश्चैव कौशिकः ७९ अशीमन्तमहात्मानस्त्रयस्त्रय इवाग्नयः तेषामध्य
गतो देवो रराज भगवांश्छिवः ८० शरदभ्रविनिर्मुक्तः परिधिस्थ इवांशमान् अयुतानि च चंद्रा कानि शयति दिविकेशव ततो हमस्तु वंदे
वविश्वस्य ज्ञातः पतिम् ८० उपमन्युस्त्वाच नमो देवाधिदेवाय महादेवाय ते नमः शक्ररूपाय शक्राय शक्रवेषधराय च ८१
नमस्तैव ज्वहस्ताय पिंगलायारुणाय च पिनाकपाण्ये नित्यशरवशूलधराय च ८२ नमस्तैव कृष्णावासाय कृष्णाकुंचितमूर्द्धजे कृ
ष्णाजिनोत्तरीयाय कृष्णाष्टमिरताय च ८३ शुक्लवर्णाय शुक्लाय शुक्लांबरधराय च शुक्लभस्मावलिषाय शुक्लमिरताय च ८४ न
मोस्तुरक्तवर्णाय रक्तांबरधराय च रक्तध्वजपताकाय रक्तस्रमनुलेपिने ८५ नमोस्तु पीतवर्णाय पीतांबरधराय च नमोस्तु छिद्रत
च्छत्राय किरीटवरधारिणे ८६ अर्धहाराद्धकेयूरार्धकुंडलकणिने नमः पवनवेगाय नमो देवाय वै नमः ८७ सूर्ये द्राय मुनी द्रा
य महाद्रव्ये नमोस्तुते नमः पद्मार्धमालाय उत्पले मिश्रिताय च ८८ अर्धचंदनलिषाय अर्धस्त्रगनुलेपिने नम आदित्यव
क्त्राय आदित्यनयनाय च ८९ नम आदित्यवर्णाय आदित्यप्रतिमाय च नमः सौमाय सौम्याय सौम्यवक्त्रधराय च ९० सौम्यरू
पाय सुरब्धाय सौम्यदंष्ट्राविभूषणे नमः श्यामाय गौराय अधुपीतार्धपांडवे ९१ नारीनरशरीराय स्त्रीपुंसाय नमोस्तुते नमो वृषभ
वाहाय गजेंद्रगमनाय च ९२ दुर्गमाय नमस्तुभ्यं मृगम्यागमनाय च नमोस्तु गणगीताय गणवृंदरताय च ९३ गणानुयातमार्गाय
गणनित्यव्रताय च नमः श्वेताश्ववर्णाय सध्या रागप्रप्ताय च ९४ अनुद्विष्टाभिधानाय स्वरूपाय नमोस्तुते नमो रक्ताग्रवासाय रक्त
सूत्रधराय च ९५ रक्तमालाविचित्राय रक्तांबरधराय च मणिभूषितमूर्द्धाय नमश्चंद्रार्धभूषिणे विचित्रमणिमूर्द्धाय कुसुमाष्ट
धराय च ९६ नमो ग्निमुखनेत्राय सहस्रशशिलोचने अग्निरूपाय कोताय नमोस्तु गहनाय च ९७

१८ अधिवासेन पुष्पादिवासनावासिततया सुवाससे प्रतिपत्तिर्ज्ञानस्वरूपं च तदुभयात्मने १९ मुकुटे मुकुटाय ३०० त्रीणि नेत्राणीव नेत्राणि लोकयात्रा-
निर्वाहकानि अग्निचंद्रसूर्याख्यानि नेत्राण्यस्य नमोऽनेत्रे नेत्राय २ ओचने लोचनाय ३ शंखे र्यज्ञसातृगुण्यकर्त्र्या देवताया अभिस्त्रवंताय प्रसादरूपा-

खचराय नमस्तुभ्यं गोचराभिरताय च सूचरायं शुवनयि अनंताय शिवाय च १८ नमो दिग्वाससे नित्यमधिवासस्त्रवाससे नमोजग-
न्निवासाय प्रतिपत्तिस्त्रवाय च १९ नित्यमुद्धुद्धमुद्धुदे महाकेश्यूरधारिणे सर्पकंठोपहाराय विचित्राभरणाय च ३०० नमस्त्रिनेत्र
नेत्राय सहस्रशतलोचने स्त्रीपुंसाय नपुंसाय नमः सारख्याय योगिने १ शंखे रभिस्रवंताय अथर्वयिनमो नमः नमः सर्वार्तिनाशा-
य नमः शोक्कराय च २ नमो मधुनिनादाय बहुभायाधराय च बीजक्षेत्राभिपालाय स्त्रधाराय नमो नमः ३ नमः सरासुरेशाय-
विश्वेशाय नमो नमः नमः पवनवेगाय नमः पवनरूपिणे ४ नमः काचने कालाय गिरिमालाय वै नमः नमः सरारिमालाय च उवेगा-
य वै नमः ५ ब्रह्मशिरोपहृत्याय महिषघ्नाय वै नमः नमः स्त्रीरूपधाराय यज्ञविध्वंसनाय च ६ नमस्त्रिपुरहृत्याय यज्ञविध्वंसना-
य च नमः कामागनाशाय कालदंडधराय च ७ नमस्कदविशारंवाय ब्रह्मदंडाय वै नमः नमो भवाय शर्वाय विश्वरूपाय वै नमः ८
ईशानाय भवघ्नाय नमो स्तब्धकघातिने नमो विश्वाय मायाय चित्या चित्याय वै नमः ९ त्वेनो गतिश्च त्वेनो मृत्युश्च त्वमेव हृदयं तथा त्वं
ह्यसर्वदेवानां रुद्राणां नीललोहितः आत्मा च सर्वभूतानां सारं च पुंरुप उच्यते १० ऋषभस्तपवित्राणां योगिनां निष्कलः शिवः गृ-
ह्मस्थस्त्वमाश्रमिणां मीश्वरः प्रणामेश्वरः ११ कुबेरः सर्वयक्षाणां कर्तृनां विष्णुरुच्यते पर्वतानां भवान्मेरुर्नक्षत्राणां च चंद्रमाः १२
वासिष्ठस्तृमूर्तीनां च प्रहाणां सूर्य उच्यते आरण्यानां पुशूनां च सिंहस्त्वपरमेश्वरः १३ ग्राम्याणां गोवृषश्चासि भवांश्च लोकप्रपूजितः आ-
दिष्वाप्ता भवान् विष्णुर्वसूनां चैव पावकः १४ पक्षिणां वै नतं यस्त्वग्रनंतो भुजगेषु च सामवेदश्च वेदानां यजुषां शतरुद्रियम् १५ स न
कुमारो योगीर्न सारख्यानां कपिलो ह्यसि शम्भो सिमरुतां देवपितृणां हव्यवाडसि १६ ब्रह्मलोकश्च लोकानां शैलानां हिमवा विारिः व-
र्णानां ब्राह्मणश्चासि विप्राणां दीक्षितो हिजः १७ आदिस्तर्मासि लोकानां संहर्ता काल एव च यज्ञान्यदीपलोकैर्वै सर्वतेजोधिकं स्मृतम्
१८ तत्सर्वं भगवानेव इति मे निश्चिता मतिः नमस्ते भगवन् देव नमस्ते भक्तवत्सल १९ योगेश्वर नमस्ते स्तु नमस्ते विश्वसंभव प्रसी-
द्धममं भक्तस्य दीनस्य कृपयाय च ३२०

य २ स्वधाराय त्रीणां दिक् सृजे स्तारुन् स्वधे रत्यर्थः ३ ४ गिरिमालाय गिरौ कीडापराय ५ ६ हर्ताय
हर्त्रे ७ ८ मायाय मायाय न ९ मातः प्राणस्थानं श्वेष्टः पूज्यतमः ब्रह्मादिस्तपविष्मृतिर्विशेषाभिव्यक्तिस्थानं १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

२१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ कामेभ्यः कामान् काम्यमानान् अर्थान् २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६
एवंपुरोवर्तिभूतिरूपम् यत् भजं अनाविर्भूतं अक्षरं व्यापकं ज्ञानं तदेव इति एवं प्रकारेण ख्यातं प्रथागतं विशेषं विशिष्टं देवतां नरापेक्षया सनातनमिति सूतेरिति

अनेश्वर्येण युक्तस्य गतिर्भवसनातन यच्चापराधं कृतवान् ज्ञात्वा परमेश्वर २१ मद्भक्त इति देवेश तत्सर्वं हस्तुमर्हसि मोहितश्चास्मि
देवैश्वर्यरूपविपर्ययात् २२ नार्थ्यते न मया दत्तं पाद्यं चापि महेश्वर एवं स्तुत्वा हमीशानं पाद्यमर्घ्यं च भक्तिः २३ कृतांजलिपु
टो भूत्वा सर्वं तस्मै न्यवेदयम् ततः शीतांबु संयुक्ता दिव्यगंधसमन्विता २४ पुष्पवृष्टिः शुभ्रभातातपपातमममूर्द्धनि दुंदुभिश्च तदा-
दिव्यस्ताडितो देवकिंकरैः ववोचमाकृतः पुण्यः शुचिगंधः सुखावेहः २५ ततः प्रीतो महादेवः सपत्नीको वृषध्वजः अब्रवीच्चिदशास्त
त्र हर्षयन्निवमानदा २६ पश्य ध्वं विदशाः सर्वे उपमन्योर्महात्मनः मयि भक्तिपरां नित्यमेकमावादवस्थिताम् २७ एवमुक्तास्तदा
हृष्टा सुरास्ते शूलपाणिना ऊचुः प्राजल्यः सर्वे नमस्कृत्वा वृषध्वजम् २८ भगवन् देवदेवेश त्वेकनाथ जगत्पते लभतां सर्वं कामं
पुण्यफलं त्वत्तो द्विजोत्तमः २९ एवमुक्तस्ततः शर्वः सरेर्ब्रह्मादिभिस्तथा आहमाभगवानीशः प्रहसन्निवशांकरः ३० भगवान्
वाचं वत्सोपमन्योतु शोषि पश्य मां शुनिपुंगव दृढभक्तो सि विप्रर्षे मया जिज्ञासितो त्वासि ३१ अनया चैव भक्त्या ते अत्यर्थ-
प्रीतिमानहम् तस्मात्सर्वान् ददाम्यद्य कामास्तव यथेष्टितान् ३२ एवमुक्तस्य चैवाथ महादेवेन धीमता हर्षादश्रूण्य वर्तन्तरो म
हर्षस्तज्जायते ३३ अब्रुवच्च तदा देवहर्षगद्गदया गिरा जालुभ्यामवनीगत्वा प्रणम्य च पुनः पुनः ३४ अद्य जानीत्यहं देव सफ
लं जन्म चाद्य मे सुरासुरगुरुदेवो यत्तिष्ठति ममाग्रतः ३५ येन पश्यति चैवाद्वा देवा त्वा मितविक्रमम् तमहं दृष्टवान् देवको-
न्यो धन्यतरो मया ३६ एवं ध्यायति विद्वांसः परतत्वं सनातनम् तद्विशेषमिति ख्यातं यदजज्ञानमक्षरम् ३७ स एष भग
वान् देवः सर्वसत्त्वादिरेव्ययः सर्वतत्त्वविधानज्ञः प्रधानपुरुषः परः ३८ यो स जहृ क्षिणादेगाद्ब्रह्माणलोकं स भवम् वामपार्श्वं तथा विष्णुलो
कं सार्य मोश्वरः ३९ युगांते चैव संप्राप्ते रुद्रभीशो स भद्रप्रभुः संरुद्रः संहरन् कृत्स्नं जगत्स्थावरजंगमं ४० कालो भूत्वा महातेजाः स वर्त
क इवानलः युगांते सर्वभूतानि यस्मिन् निवव्यवस्थितः ४१ एष देवो महादेवो जगत्सृष्टा चराचरम् कल्पान्ते चैव सर्वेषां स्मृतिमाक्षियति
इति ४२ सर्वगः सर्वभूतात्मा सर्वभूतभवोद्भवः आस्ते सर्वगतो नित्यमदृश्यः सर्वदेवतैः ४३ यदि देवो वरो मत्वं यदि तु शोसि मे प्रभो
भक्तिर्भवतु मे नित्यं त्वयि देवसुरेश्वर ४४

पिनित्यत्वं व्यवहारापेक्षया प्रोक्तं ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६

४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ पो
 उशंवरान् सपत्नीकात् महेश्वरात् तत्रापि अष्टौ महेश्वरात् परिशेषा बष्टौ पत्नीत इति षोडशेत्यर्थः यद्वाऽष्टौ पत्नीतः प्रार्थिताः अष्टौ तयास्तयं दत्ता इति षोडशेति

अतीताभागतंचैव वर्त्तमानंच यद्विभो जानीयांमिति मे बुद्धिः प्रसादात्सुरसत्तमं ४५ क्षीरोदनंच भुंजीयामक्षयंसहबांधवैः आश्रमेच स
 दास्माकं सान्निध्यं परमं स्तुते ४६ एवमुक्तः समां प्राह भगवांल्लोकं पूजितः महेश्वरो महातेजाश्चराचरगुरुः शिवः ४७ श्रीभगवानुवाच
 अजस्रवामरश्चैव भवत्पुदुःखवर्जितः यशस्वी तेजसा युक्तो दिव्यज्ञानसमन्वितः ४८ ऋषीणामभिगम्यश्च मत्प्रसादाद्भविष्यसि शी
 लवान्गुणसंपन्नः सर्वज्ञः प्रियदर्शनः ४९ अक्षययो वनं ते स्तुते जश्चैवानलोपमम् क्षीरोदः सागरश्चैव यत्र यत्रेच्छसि प्रियम् ५०
 तत्र ते प्रीयता कामं सान्निध्यं पयसो निधेः क्षीरोदनंच भुंक्ष्वत्त्वममृतेन समन्वितम् ५१ बंधुभिः सहितः कल्पततो मामुपयास्यसि अ
 क्षयान् बांधवाश्चैव कुलं गोत्रं च ते सदा ५२ भविष्यति द्विजश्चैव मयि भक्तिश्च शाश्वती सान्निध्यं चाश्रमे नित्यं करिष्यामि द्विजोत्तम ५३
 निश्चयत्स यथा कामं नो लोकांच करिष्यसि स्मृतस्त्वया पुनर्विप्रं करिष्यामि च दर्शनम् ५४ एवमुक्त्वा स भगवान् सूर्यकोटिसमप्रभः ईशानः
 सुवरान् दत्त्वा तत्रैवांतरधीयत ५५ एवदृष्टो मया कृष्ण देवदवः समाधिना तदवाप्तं च मे सर्वं यदुक्तं तेन धीमता ५६ प्रत्यक्षं चैव ते कृष्ण प
 श्वसिद्धान् व्यवस्थितान् ऋषीन् विद्याधरां नृपक्षान् गंधर्वांस्तरसस्तथा ५७ पश्यद्दत्तलतागुल्मान् सर्वपुष्पफलप्रदानं सर्वत्र कुसुमे
 युक्तान् सुरवपुत्रान् सुगंधिनः ५८ सर्वमेतन्महाबाहो दिव्यभावं समन्वितम् प्रसादाद्देवदेवस्य दशवरस्य महात्मनः ५९ वास्तव उवा
 च एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य प्रत्यक्षमिव दर्शनम् विस्मयं परमं गत्वा अश्रुवत्तं महासुनिम् ६० धन्यस्त्यमसि विप्रेद्रकस्त्वदन्योऽस्मि पु
 ण्यवृत्तं यस्य चैवाधिदेवस्ते सान्निध्यं कुरुते श्रमे ६१ अपि तावन्ममाप्येवं दद्यात्स भगवांश्छिवः दर्शनं मुनिशार्दूल प्रसादं चापि शकरः
 ६१ उपमन्युस्त्वाच द्रक्ष्यसे पुंडरीकाक्ष महो देवन संशयः अचिरं प्रो वकाले न यथा दृष्टो मया नघ ६२ चक्षपा चैव दिव्येन पश्याम्य
 मितविक्रमं पृष्ट्वा मां सिमहादेव द्रक्ष्यसे पुरुषोत्तम ६३ षोडशाष्टौ वराश्चापि प्राप्स्यसि त्वं महेश्वरात् सपत्नीकाद्यदुश्चेष्टसत्यमेतद्
 वीमिति ६४ अतीतानागतंचैव वर्त्तमानंच नित्यशः विदितं मे महाबाहो प्रसादात्तस्य धीमतः ६५ एतान्सहस्रशश्चान्यान्समनुध्यात
 बाल्हरः कस्मात्प्रसादं भगवान् कुर्यात्तव माधव ब्रह्मणेन हि देवान् श्लाघनीयः सोमागमः ६६

ष्टौचेत्यर्थः ६४ ६५ एतान् दृष्टवान् सुनीत

सममुध्यातवानं कृष्णं आलोचितवान् एतेषां पिदयो त्वयि आत्मनि दयां कथं न करिष्येतीत्यर्थः ६६ ७ ७ ७ ७ ७ ७

नेजोवर्णयति इद्रेति यस्य तेजसीमध्येः नेकानि द्रव्यं नृपिविद्युतो नीलमेघाः श्वेतमेघाश्च पर्वत
बलाकारुणाप्रोत्तिता दृशोचिचरुपंतेज इत्यर्थः ७३ ७४ ७५ रराजेति नीले तेजसि सोमसूर्यप्रभौ भवानां शंकरौ इति भाजत इत्यर्थः ७६ ७७ ७८ ७९

ब्रह्मण्येनानृशसेनश्च दधानेन चाप्युत जयंतु ते प्रदास्यामि येन द्रक्ष्यमिशंकरम् ६७ विष्णुरुवाच अब्रुवंतमहं ब्रह्मन् त्वत्प्रसादा
महामुने द्रक्ष्येदिति जसंघानां महर्षिर्न विदशेष्वरम् ६८ एवं कथयतस्तस्य महादेवश्रितां कथाम् दिनान्यथेति तोजसु मुहूर्तमिव भारत
६९ दिनेष्टमेतुर्विषेण दाक्षितो हयथाविधि दंडो मुंडो कुशीचीरो घृताक्तो मेखलोक्तः ७० भासमेकं फलाहारो द्वितीयसालिलाशनः तृ-
तीयचचतुर्थचपंचमंचजलाशनः ७१ एकपादेन तिष्ठंश्च ऊर्ध्वबाहुरतंद्रितः तेजःसूर्यसहस्रस्य अपश्यदिवि भारत ७२ तस्य मध्यग-
तचापितेजस्तपांडुनंदन इद्रायुधपिनहागविद्युन्मान्नागवाक्षकम् ७३ नीलशैलचयप्रख्यबलाकाभूषितांबरम् ७४ तत्रस्थित
श्वभगवान् देव्यासहमहाद्युतिः तपसा तेजसा कात्यादीभूयासहभार्यया ७५ रराज भगवास्तत्र देव्यासहमहेश्वरः सोमेन सहितः
सूर्यो यथा मेघस्थितस्तथा ७६ सत्परो माको ते यविस्मयात् फल्ललोचनः अपश्य देवसंघानां गतिमार्तिहरहरम् ७७ किरीटिनंगद्वि-
नश्लपाणिं व्याघ्राजिनं जटिलदंडपाणिम् पिनाकिनं वज्रिणं तोष्णदंष्ट्रं श्वाभांगदव्यालयजोपकीतम् ७८ दिव्यामालासुरसानेकवर्णां
समुद्ब्रूत सुल्फदेशावलंबा चंद्रयथापरिविष्टसंख्यं वर्षात्ययेत हृदपश्य मेनम् ७९ प्रथमानां गणे श्वेव समतात्परिवारितम् शरदी
वसुदुःखेक्ष्यपरिविष्टदिवाकरम् ८० एकादशशबान्ये वरुणावृषवाहनम् अस्तु वंतयतात्मानकर्मभिः शश्रु कर्मिणम् ८१ आदि-
त्यावसत्रः साध्या विश्वेदेवास्तथा श्विनो विश्वाभिस्तुतिभिर्देवैर्विश्वदेवं समस्तु वन् ८२ शतक्रतुश्च भगवान् विष्णुश्चादिति नंदनो
ब्रह्मरथेन रसाम ईरयति भवानिके ८३ योगीश्वराः सुबहवो योगदापितरगुरुम् ब्रह्मपुत्रश्च ससुतास्तथा देवर्षयश्च वै ८४ पृथि-
वीचातरिक्षचक्षुःत्राणि ग्रहास्तथा सासाह मासाः क्रतवो रात्रिः सवत्सरः क्षणाः ८५ मुहूर्ताश्च निमेषाश्च तथैव युगपर्यायाः दिव्या-
राजन्मस्यति विद्यास्सत्त्वविदस्तथा ८६ सनत्कुमागे देवाश्च इति हासास्तथैव च मरीचिरंगिरा अत्रिः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ८७
मनवः सप्तसोमश्च अथर्वासृहस्पतिः भृगुर्दक्षः काश्यपश्च वसिष्ठः काश्यपश्च ८८ छदासि दीक्षायज्ञाश्च दक्षिणाः पावको हविः
यज्ञोपगानि द्रव्याणि भूर्तिमति युधिष्ठिर ८९ प्रजानां पालकाः सर्वे सरितः पन्नगानगाः देवानां मातरः सर्वा देवपत्न्यः सकन्यकाः ९०

परिविष्टं परिवेषवंतं ८० ८१ विश्वाभिः ब्रह्मपरत्वेन स्तुतिरेव कृत्स्नस्तुतिः इतरा तु एकदेशस्तुतिरित्यर्थः विश्वदेवं सर्वेश्वरं ८२ ८३ ८४ पृथिव्यादयो त्रभूर्तिमि
तो ज्ञेयाः ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९०

शाश्वतोपरिणामीसन् सर्वयोनिः ब्रह्मणो वेदस्याधिपः सत्यः नमः चित्तोद्वियाणामेकाग्र्यं ९८ धातार्श्व-
 त्वं त्वष्टारूपनिर्माता विधाता धर्मरूपधर्मे ९९ स्यावराणि चिरकान्तस्यायौ निमहदादीनि चराणि स्थूलभूतादीनि चराचरं लोकप्रसिद्धं ४०० वायवः प-
 च प्राणाः सप्ताग्रयः गार्हपत्यदक्षिणाग्न्याहवनीयसप्त्यावसप्त्याः पचथ्रोताः स्मार्त्तः षष्ठः लोकिकः सप्तमः यद्वा सप्तवायव आचहाद्याः अंतरिक्षे येऽपुव आ-
 दीन् सत्यान्मूलो कान्धारयति अन्नय आदिन्यादिज्योतीषि भूते सर्वे न्ये च ये देवसंस्थाः देवसन्नात्मनि संस्था समाप्तिर्ये धाते तथा स्तव देवताः स्तुतियोग्याः देवाः

सहस्राणि मुनीनां च अयुतान्यबुदानि च नमस्यति प्रभुशतपवताः सागरादिशः गंधर्वाप्सरसश्चैव गानवादित्रकोविदाः ९१ दिव्यताले
 षु गायतस्तुतिभ्रवसद्भुतम् विद्याधरादानवाश्च गुह्यकाराक्षसास्तथा ९२ नमस्यति महाराज वाङ्मनः कर्मभिर्विभुम् पुरस्तात्स्थि-
 श्रितः शर्वो ममभिनिच्छिदशिवरः ९३ पुरस्तात्स्थित इक्ष्वा ममेशानं च भारत सप्रजापति शक्राजं जगन्मामस्युदेक्षत ९४ ईक्षितुं च म-
 हादेव नमेशक्तिरभूत्तदा ततो मामब्रवीद्देवः पश्य कृष्णवदस्तवम् ९५ त्वयान्धाराधितश्चाहं शतशोऽय सहस्रशः त्वत्समो नास्ति मे क-
 श्चिन्निष्ठुल्लोकेषु वै प्रियः ९६ शिरसा वदिते देवे देवा प्रीता लुप्ता तदा ततो हम्ब्रुवस्थाणुस्तुत ब्रह्मादिभिः स्मरैः ९७ विष्णुरुवाच
 नमोऽस्तु ते शाश्वत सर्वयोने ब्रह्माधिपत्वा मृषयो वदति तपश्च सत्त्वचरं जस्तमश्च त्वामेव सत्यं च वदति सतः ९८ त्वं ब्रह्मा च रुद्रश्च
 वरुणोऽग्निर्भुवः धाता त्वष्टा विधाता च त्वं प्रभुः सर्वतो मुखः ९९ त्वत्तो जातानि भूतानि स्यावराणि चराणि च त्वया सृष्टमिदं कृत्स्नं
 त्रैलोक्यं सचराचरम् ४०० यानीन्द्रियाणीह मनश्च कृत्स्नं ये वायवः सप्ततथैव चाग्रयः ये देवसंस्थास्तव देवताश्च तस्मात्परत्वा मृष-
 यो वदति १ वेदाश्च यज्ञाः सोमश्च दक्षिणा पावको हविः यज्ञोपगोचयन्किंचिद्भगवास्तदसंशयम् २ इष्टदत्तमधीतं च ब्रतानि नियु-
 याश्च ये ह्रीः कीर्तिः श्रीर्द्युतिस्तृष्टिः सिद्धिश्चैव तदर्पणा ३ कामः क्रोधो भयं लोभो मदः स्तभो मत्सरः आधयो व्याधयश्चैव भगव-
 स्तनयास्तर्के ४ कृतिर्विकारः प्रणयः प्रधानं बीजमव्ययम् मनसः परमा योनिः प्रभावश्चापि शाश्वतः ४ अव्यक्तः पावनो चित्तः सह-
 स्वांशुर्हिरण्यः

तस्मात् एतेषां समुदायान् परंवाचा मगोचररूपादिद्वैतेषां कथं यो वदति १ स्तुक्स्तुक् समित्युशदेशकान्तादिकं यज्ञोपगोचयज्ञोपयोगि
 २ सिद्धिर्योगपरिपाकजदर्पणीतस्त्वत्त्वरूपं प्रापिका ३ कृतिः क्रिया विकारस्तत्फलं भूतोद्भवादिः प्रणयस्तदभावः प्रधानं तस्मिन् सर्वमिति प्रधानं वासना
 बीजं अज्ञानं तदेवाव्ययं मनसी यो निश्च अन्नमग्नौ सौम्यं मन इति श्रुतेरन्तस्याग्निमनो यो नित्य उपपद्यते कव्यमात्रेण न तु मुख्यमिति वक्तुं परमेतियोनिविशेषणं प्रभावेणैवैव
 त्वत्तत्तत्कर्मजं ४ हिरण्यः चिज्ज्योतीरूपः शण्यते संख्यायत इति गणास्तत्त्वानि ते के अव्यक्तादीनि तेषामादिः जीविताग्रयः नदीसमुद्रवज्जीवस्य प्राप्यस्थानं ५ ६

महानिति महदाद्यैश्चतुर्दशभिः पर्यायशब्दैः वेदे महानात्मा परमात्मा भवानेव विभाव्यते विचार्यते वेदार्थविद्विः एतेः शब्दैः स्त्वां वेदाद्ब्रह्ममोहं ससारमूलं अज्ञानं नियच्छ
ति नितगं नाशयति ६ तदयं तदयं यः क्षेत्रं महाभूतादिभ्यस्तन्त्रं तन्त्रकाशकः कृपिभिर्मन्त्रैः स्तुतः स्तुतिमेवाह सर्वत इति ७ प्रभाविश्वतिग्मांशोः कर्मसक-
लं स्वर्गसुरवंचत्तमसि ८ अणिमः दुर्लभ्यसूत्राच्च महिमात्रिविधपरिच्छेदं शून्यं सत्तामात्रं अत्र प्रकृत्यर्थो दुर्लभ्यत्वादिः प्रकृत्यर्थः सत्तेति विवेकः ९ सत्यसा-
त्ताः सत्यसंकल्पः १० यदिति वेदयते ज्ञानाति ज्ञात्वा शिथ्यान् ज्ञापयतीति वा, विग्रहं त्रिंशद्विंशानुभवरूपं निश्चलज्ञप्तिमात्रमित्यर्थः ११ विदित्वा उपास्य सप्त

अमदगणान्तसवेषां भवान्वजाविताश्रयः महानात्मा मतिर्ब्रह्मा विश्वः शंभुः स्वयं भुवः बुद्धिः प्रज्ञोपलब्धिश्च संवित् रव्यातिर्धृतिः स्मृतिः
पर्यायवाचकैः शब्दैर्महानात्मा विभाव्यते त्वां बुद्ध्या ब्राह्मणो विद्वान् प्रमोहं विनियच्छति ६ तदयं सर्वभूतानां क्षेत्रज्ञस्त्वमृषिष्टुतः
सर्वतः पाप्मिपादस्त्य सर्वतोक्षिशिरोमुखः ७ सर्वतः श्रुतिमाह्लोकैः सर्वमाहृत्यतिष्ठसि फलं त्वमसि तिग्मांशो निर्मेषादिषु कर्मसु ८ त्वं
वै प्रभुर्बुद्धिः पुरुषः सर्वस्य तद्दिसंश्रितः अणिमामहिमात्रां मिश्रानां ज्योतिरव्ययः ९ त्वयि बुद्धिर्मतिर्लोकः प्रपन्नाः सश्रिताश्च ये ध्या-
निनो नित्ययोगाश्च सत्यसत्ताजितेन्द्रियाः १० यस्त्वा भवं वेदयते गुहाशयं प्रभुपुराणं पुरुषं च विग्रहम् हिरण्मयं बुद्धिमतीं परागतिं सत्तु
द्धिमान् बुद्धिमतीत्यतिष्ठति ११ विदित्वा सप्तसूक्ष्माणि षडङ्गत्वां च मूर्तिः प्रधानविधियोगस्थस्त्वामेव विशन्ते बुधः १२ एवमुक्ते मया पा-
र्थ भूवेच्छास्ति विनाशने चराचरजगत्सर्वं सिंहादन्तदाकरोत् १३ तं विप्रसंघाश्च सुरासुराश्च नागाः पिशाचाः पितरो वयासि रक्षोगणा
भूतगणाश्च सर्वे महर्षयश्चैव तदा प्रणेसुः १४ मम मूर्ध्नि च दिव्यानां कुसुमानां सङ्गाधिनाम् राशयो निपतन्ति स्म वायुश्च सुसुरवो ववौ १५
निरीक्ष्य भगवान् देवीं त्वमां च जगद्धितः शतक्रतुर्चा भिवीक्ष्य स्वयमामाह शंकरः १६ विदुः कृष्णपराभक्तिमस्यास्तव शत्रुहन् वि-
यता मात्मनः श्रेयः प्रीतिर्हित्वयि मे परा १७ वृणीष्वो वरान् कृष्णादातास्मि त्वं सत्तम ब्रह्मिदादवशाद्दूलयानिच्छसि सुदुर्लभान्
४१८ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि दानंधर्ममेघवाहनोपारव्याने चतुर्दशोऽध्यायः १४

सूक्ष्माणि महदहंकारपंचतन्मात्राणि षडङ्गं

सर्वज्ञतात्सिरनादिबोधः स्वतंत्रतामित्यमलुप्तशक्तिः अनंतशक्तिश्च विमोर्विभुजाः षडङ्गुरगानिमहेश्वरस्येति अंगषट्कयुक्तं प्रधानं चित्तसत्तंतस्य आत्माभि-
मानत्वेन नित्यगृहीतस्य पृथक्त्वेनाज्ञातस्य ज्ञापनविधिः सत्त्वस्य पुरुषात् भिन्नत्वेन ज्ञानं तद्यस्मात्तादृशो योगो वृत्तिनिरोधस्तत्र स्थित्या त्रिंशत्तानि कलं आवि-
शते आरोहक्रमेण योगीभूत्यादीनि महदंतनित्तानि जित्वा जयसाधने धी सत्त्वमप्यात्मनः पृथक्त्वेन ज्ञात्वा प्रत्यकृतत्वमात्रनिष्ठः स्थितौ सत्त्वे परं ब्रह्म संपद्यत इत्य-
र्थः १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ मेघवाहनः इंद्ररूपी महादेवः तस्य माहात्म्यं प्रतिपादकं पर्वं मेघवाहनपर्वतत्रायमध्यायः चतुर्दशः इति अनुशासनपर्वणि टीका

याचतर्दशोऽध्यायः १४ ७

मूर्ध्नेति सन्निचये स्थितमिति शेषः १ योगेन सहितं प्रियत्वं इति द्वौ वर्गौ २ धारिणीपोषिका ३ ४ ५ ६ एवं प्रविष्यतीति प्रार्थितान्वरानभ्यस्तुज्ञायस्वयं
भवानीवराष्टकं ददाति तत्रामरप्रभावेति संबोधने को वरः सूचितः नान्द्रमृषाजानुवदे इति त्वमपि मृषाया वदेति द्वितीयः षोडशसहस्रभार्या इति तृतीयः तासु-
प्रियत्वमिति चतुर्थः पूर्वोक्तात्सर्वप्रियत्वादित्यः अक्षयं धनधान्यादीत्यर्थ इति पंचमः ७ अन्यत्र च यं स्पष्टार्थं एवं च उपक्रमस्थानां षोडशाधानां वचनमुपपद्य-
ते ८ ९ १० ११ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि ऋषिकायां पंचदशोऽध्यायः १५ १६ ऋषिरिति अयमध्यायो यत्पूर्वमुपमन्युना कृष्णं प्रत्युक्तं

कृष्ण उवाच मूर्ध्नि निपत्य नियतस्तेजः सन्निचये जतः परमं हर्षमागत्य भगवंतमथाब्रुवे १ धर्मे हृदत्वं युधि शत्रुघातं यशस्तथाग्र्यं परमं
बलं च योगप्रियत्वं तव सन्निकर्षवृणोक्तानां च शतं शतानि २ एवमस्ति तितहृदयं मया क्तः प्राह शंकरः ततो माजगतो माता धारिणी स
वपावनी ३ उवाचो मा प्रणिहिता शवाणीतपसानिधिः दत्तो भगवता पुत्रः सौबोनाम तवानघ ४ मत्तोप्यष्टौ वरानिष्टा च गृहाण त्वं ददा-
मि ते व्रणम्य शिरसा सा च मया क्ता पांडु नंदन ५ द्विजेश कोपं पितृतः प्रसादं शतं सुतानां परमं च भोगम् कुले प्रीतिमातृ तश्च प्रसादं शम-
प्राप्तिं प्रवृणोचापि दाक्ष्यम् ६ उवाच एवं प्रविष्यत्यमरप्रभावना हृमृषाजानुवदे कदाचित् भार्या सहस्राणि च षोडशैव तासु प्रि-
यत्वं च तथा क्षयं च ७ प्रीतिं चाग्र्यां बांधवानां सकाशाद् ददामि ते हवपुषः काम्यतां च भोक्ष्यंते वै समतिर्वेशतानि गृहे तु म्यमतिथीनां च नि-
त्यम् ८ वासुदेव उवाच एवं दत्त्वा वरान् देवो मम देवो च भारत अंतर्हितः क्षणे तस्मिन् सगणो भीम पूर्वज ९ एतदत्यद्भुतं पूर्वज्रा-
ह्मणा आति तेजसे उपमन्यवे मया कृत्स्नं व्याख्यातं पार्थिवे जितम् नमस्कृत्य तु स ग्राहदेव देवाय स्रवत १० उपमन्युरुवाच नास्ति-
शर्वसमो देवो नास्ति शर्वसमागतिः नास्ति शर्वसमो दाने नास्ति शर्वसमो रणे ११ इति श्रीमहाभारते अनुशासन पर्वणि मेघवाहनोपा-
ख्याने पंचदशोऽध्यायः १५ उपमन्युरुवाच ऋषिरासीत्कृतं तात तदिरित्येव विश्रुतः दशवर्षसहस्राणि तेन देवः समाधिना १
आराधितो भू ईक्षेन्न तस्योदकं निशामय सृष्टृवान् महादेव मस्तौषां च स्तवैर्विभुम् २ इति तडिस्तपोयोगात् परमात्मानमव्ययम् चिं-
तयित्वा महात्मानमिदमाह सुविस्मिन्तः ३ यपठति सदा सारव्याश्चित्तयुतिचयोगिनः परप्रधानपुरुषमधिष्ठातारमीश्वरम् ४ उत्पत्तौ च
विनाशौ च कृष्णाय विदुर्बुधाः देवासुरक्षुनीनां च परं यस्मान्न विद्यते ५ अजं तमहमीशानमनादिनिधनं प्रभुम् अत्यंतसुखिनं देवम-
नघशरणं व्रजे ६

अंतुते प्रदास्यामि तं तज्यं शिवं सहस्रं नामस्तौ च विवक्षरूपमन्युमुखेन तदुपोह्य नार्थमारभ्यते समाधिना ध्यानं
योगेन १ उदकं फलोदयम् २ इदं वक्ष्यमाणं प्रकरणे ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

य पठतात्यादस्माकत्रग्रन्थानवलात्ताडनादृष्टतदुच्चारणस्य फलमाह एवमिति अन्योपेतैः श्लोकेः स्तुवन्वक्ष्यमाणरूपमीश्वरं पश्यतीति भावः शाश्वतं शाश्वतं ध्रुवं कृदस्थं ७ निष्कलं सादेव्यरव्यानं निर्गुणत्वादि अक्षरं अदिताशि ८ मनोमयं मनसो धर्मैः कर्तृत्वादिभिर्वशीकृतं जलचंद्रवत् ९ १० यदिति सारं श्लोकैः यः देवं आत्मानं प्राणवतं जीवरूपिणं कृत्वा तं आवृत्तं जीवमनोरूपं ज्योतिर्मूला जीवस्थितं बभूव तं देवं दृष्ट्वा तु प्रावेति संबंधः ११ पवित्राणां पावनानां शंकादीनां मपि पावनं तेजसा चक्षुरादीनां मपि तेजः प्रकाशकं १२ भूरिकल्याणं मौक्षस्तत्त्वद परं सत्यं अत्यंतं अबाध्यं १३ १४ तिस्रस्तनवः कालाद्या एव ब्रह्मविष्णुरुद्राश्च १५ अधीति अत्र सप्तभिरधिपौरुषादिसंहिताभिः कृत्स्नं हेयमुपादेयं च त्वमेवेति कथ्यते तथा हि पुरुषः शिरः प्राण्यादिमानं देहस्तमधिकं प्रवृत्तं विज्ञानं अधिपौरुषम् तत्र च माता पूर्व रूपं पितोत्तररूपं प्रजासधिः प्रजननं संधानमिति श्रुतौ क्षेत्रबीजरूपं प्राभ्यां मातापितृभ्यां सकाशादन्योन्यमिथुनीभावेन निर्मितं अंकुररूपा प्रजा जायते एवं प्रकृति पुरुषाभ्यां जगदिति तत्र मिथुनीभावेन ब्रह्मचर्येण प्रजावज्जगन्नोत्पद्यत इति पुं प्रकृत्योर्विवे

एवब्रुवन् ब्रतदादृशत प्रसां निधिम् तमव्ययमनापम्यमाचं त्यं शाश्वतं ध्रुवम् ७ निष्कलं सकलं ब्रह्म निर्गुणं गुणगोचरम् योगिनां प्रमानं दमक्षरमौक्षसंज्ञितम् ८ मनोरिद्राग्निमरुतां विश्वस्य ब्रह्मणो गतिम् अग्राह्यमचलं सुहृद्वुद्धियाद्यमनोमयम् ९ दुर्विज्ञेयमक्षरव्यग्रं दुःश्यापमरुतात्पभिः योनिविश्वस्य जगतस्तमसः परतः परम् ११ यः प्राणवतमात्मानं ज्योतिर्जीवस्थितं मनुः तं देवं दर्शनां कंक्षी कृत्स्नं वर्षगणानृषिः तपस्युग्रे स्थितो भूत्वा दृष्ट्वा तु प्रावेत्त्वम् ११ तं डिरुवाच पवित्राणां पवित्रस्त्वगतिर्गतिमतावरं अत्यग्रं तेजसां तेजस्तपसां परमं तपः विश्वावसुः हिरण्याक्षः पुरुहूतनमस्कृत १२ भूरिकल्याणदविभो परं सत्यं नमोस्तुते जातीम् रणभीरुणा यतीनां यतनां विभो निर्वाणदसहस्रांशो नमस्तेस्तु कुरुवाश्रय १३ ब्रह्माशतक्रतुर्विष्णुर्विश्वेदेवामहर्षयः न विदुस्त्वा तु तत्त्वेन कुतो वेत्स्यामहे वयम् त्वत्तः प्रवर्तते सर्वं त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् १४ कालारव्यः पुरुषारव्यश्च ब्रह्मारव्यश्च त्वमेव हि तनवस्ते स्मृतास्तिस्वः पुत्राण्यैः सुरर्षिभिः १५ अधिपौरुषं मध्यात्ममधिभूताधिदेवतम् अधिलोकाधिविज्ञानमधियज्ञस्त्वमेव हि १६

कमिच्छता उपस्थनिग्रहः कर्तव्य इति विधीयते एवं अध्यात्मं आत्मनि देहे अधराहनुः पूर्व रूपं उत्तराहनुरुत्तररूपं वाक्साधः जिह्वासंधानमिति श्रुतौ जिह्वाग्रिहेण तूष्णीं भवोपि पूर्वोक्तिविवेकार्थं विधीयते अन्यथा वागादीन् प्रवर्ततो विवेको न संपद्यते पितु संसार एवा न वच्छिन्नो नुतन्यते इति एताः संहितावेदितव्याः तथा अधिभूताधिदेवतं भूतानां देहाद्यारंभकाणां देवतानां प्राणचक्षुराद्यधिष्ठात्रीणां भूतदेवतानां चान्योन्याश्रयेण मिथुनीभावेन वस्थानं संसारः तन्मूलं च अधिलोकाधिविज्ञानं लोक्यत इति लोको भूतमात्रादंशशब्दादयो विषयाः विज्ञानं प्रज्ञा मात्राः दशश्रीचादीनां द्रियाणि ज्ञानकरणानि उपर्येष्ठां मिथुनीभावो यदि भूतमात्रानस्युः न प्रज्ञा मात्रास्युः यदि प्रज्ञा मात्रास्युः न भूतमात्रस्युः सत्यं न्यतरतो रूपं किंच न सिध्यतीति श्रुतिप्रसि

इहः ततश्च ब्रह्मचर्यपूर्वकं वांगादिनियहेक्रियमाणे जाव ब्रह्मणो भेदे हेतूनामधिभूताधिदेवानामनुत्यत्तेरधियज्ञो घटनाशो घटाकाशमहाकाशयोरिव तयोः संगतिकरणं एकीभावलक्षणो यज्ञो मोक्षापरनामा सिद्ध्यति एतत्सर्वं त्वमेवेति श्लोकार्थः १६ १७ तवत्वां अनिच्छतः ज्ञातुमिति शेषः जन्ममृत्युश्च अनेकतो अनंतः पुनः पुनर्भवतोत्यर्थः १८ १९ २० अस्ति च नास्ति चेति रज्जुमुजंगाभं प्रतीतितोस्ति स्वतो नास्ति तादृशं जगत्कारणमज्ञानमुच्यते २१ विश्वाविश्वपरोः कार्यकारणाभ्यामन्यः भावः सत्तामात्ररूपः चित्याचित्यश्च चित्यः सोपाधिकरूपेण अचित्यो निरुपाधिकेन २२ २३ २४ अचेतसा अज्ञानेन यत्परं देवं विद्मः

त्वाविदित्वात्मदेहस्थं दुर्विदं देवतैरपि विद्वांसो याति निमुक्तः परभावमनामयम् १७ अनिच्छतस्तव विभोजन्ममृत्युरनेकशः ह्यरतुस्वर्गमोक्षाणामाक्षमात्तु ददासि च १८ त्वं वै स्वर्गश्च मोक्षश्च कामः क्रोधस्तमेव च स्त्वरजस्तमश्चैव अधश्चोर्ध्वं त्वमेव हि १९ ब्रह्माभं वृश्च विष्णुश्च स्कंदो सवितायमः वरुणो दूमनुर्धाता विधाता त्वधनेश्वरः २० भूर्वायुः सलिलो ग्निश्च रववारुद्धिः स्थितिर्मतिः कर्म सत्यामृतं चोमेत्वमेवास्ति च नास्ति च २१ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च प्रकृतिभ्यः परं ध्रुवम् विश्वाविश्वपरो भावश्चित्याचित्यस्त्वमेव हि २२ यच्चैतत्परमं ब्रह्म यच्चैतत्परमं पदम् यागतिः सारव्ययोगानां स भवान्नात्र संशयः २३ नूनमद्य कृतार्थाः स्म नूनं प्राप्ताः सतांगतिम् यागतिं प्रार्थयंतीह ज्ञाननिर्मलकुण्डयः २४ अहो मूढाः स्मरन्ति चिरं मिमं कालमचेतसा यन्न विद्मः परं देवं शाश्वतं यं विदुर्बुधाः २५ सेयमासादिता साक्षात् त्वद्रक्तिर्जन्मभिर्मया भक्तानुग्रहकृद्देवो यं ज्ञात्वा मृतमश्नुते २६ देवास्तरुमुनीनां तु यच्च गुण्यं सनातनम् गुहायाम्बिहितं ब्रह्म दुर्विज्ञेयं सुरैरपि २७ स एष भगवान् देवः सर्वकृत् सर्वतो मुखः सर्वात्मा सर्वदर्शी च सर्वगः सर्ववेदिता २८ देहकृद्देहभूद्देही देहमुग्देहिना गतिः प्राणकृत् प्राणभृत् प्राणी प्राणदः प्राणिना गतिः २९ अध्यात्मगतिरिष्टानां ध्यायिनामात्मवेदिनाम् अपुनर्भवकम्पानां यागतिः सोयमीश्वरः ३० अयं च सर्वभूतानां सुभासु भगतिप्रदः अयं च जन्ममरणो विदध्यात्सर्वजंतुषु अयं संसिद्धिकामानां यागतिः सोयमीश्वरः ३१ मूरुन्धान्सर्वमुक्तान्युत्पाद्य सदि योक्तसः दधाति देवस्तनुभिरंशभिर्यो विभक्तिं च ३२ अतः प्रवर्तते सर्वमस्मिन् सर्वं प्रतिष्ठितम् अस्मिन् प्रलययाति अयमेकः सनातनः ३३ अयं स सत्यकामानां सत्यलोकः परसताम् अपवर्गश्च मुक्तांश्चैव ल्यं चात्मवेदिनाम् ३४

अतो मूढाः स्मः २५ २६ २७ २८ देहकृतं यज्ञादिः देहं भूतं देहपोषकोऽन्नादिः देहो जीवः देहमुक्त्वे देहसंहर्ता प्राणिलिंगशरीरतस्यानादित्वे पितृकृते स्वं तं दाविर्मावनिर्मितं तं दृष्टिस्मृष्टिन्यायेन मुख्यं वा ज्ञेयम् २९ अंशभिरभ्यस्तु बन्दिवायुज्योमसूर्यचंद्रयजमानारव्याभिः ३२ ३३ अयमिति सत्यं अयं भिचाः रिवेदोक्तं कर्मफलस्वर्गः सतां दुर्वैरितसां परं स्वर्गैकादु परिमहलो विदि अपवर्गः क्रममुक्तिस्थानं ब्रह्मलोकं कार्यमुक्तानां विदेहारव्यानां योगिविशोपाणां कैवल्यं मुख्यमुक्तिः ३४

गुहायामाशस्त्रे गोपितः तत्र हेतुमाह देवेति उक्तोऽपि सुरवत्तेयो माभूदिति मंत्र्यन्तरेण निरूपितः ब्रह्माद्यैर्मंत्रव्याख्यातृभिस्तथा द्विचत्वारिंशेति मंत्रोयास्केन यज्ञ-
परयापतंजलिनाशब्दपरतया गौतमेन तदस्थेश्वरपरतया च व्याख्यातः वस्तुन सूत्रध्यात्मपरोऽस्तीति स्पष्टम् ३५ अनेन अहंकारेण अप्रकाशिना जडेन जडानृत-
रूपस्याप्यस्य चित्सद्रूपेण त्वयैव प्रकाशः सत्ताच भवतोऽतिभावं तथा च मंत्रवर्णः 'अयरोचयदुरुचो रुचानोऽयं वासयदृतेन पूर्वविरिति अयं आत्मारोचयत् प्रकाश-
यति अरुच्यः अप्रकाशान् अहंकारादीन् रुचान् स्वयं प्रकाशमानः अयं आत्मा पूर्वी अहंमादिभूज्यानि विशेषतः पृथक् विविक्ततया कृतेन स्वसत्तया वासयत्-

अयं ब्रह्मादिभिः सिद्धे गुहायां गोपितः प्रभुः देवास्तरमनुष्ठाणामप्रकाशोऽयं वेदिति ३५ तत्त्वां देवास्तरमनुस्त्वनेन न विदुर्मवम् मोहिताः ख-
ल्वनेनैव तर्हि दिस्थेनाप्रकाशिना ३६ खेचैनं प्रतिपद्यते भक्तियोगेन भाविताः तेषामेवात्मनात्मानन्दं दर्शयत्येष तच्छ्रुयः ३७ यज्ञात्मानपुन-
र्जन्ममरणचक्रापि विद्यते यविदित्वा परं वेद्यं वेदितव्यं न विद्यते ३८ यं लब्ध्वा परमं लाभं नाधिकं गन्तव्यं बुधः यासूक्ष्मा परमा प्राप्तिं गच्छ-
न्नेव्यथैव मक्षयम् ३९ यं सारव्यागुणतत्त्वज्ञाः सारव्यशास्त्रविशारदाः सूक्ष्मज्ञानं तराः सूक्ष्मज्ञात्वा मुच्यन्ति बंधनेः ४० यं च वेदविदो वेद्यं
वेदांते च प्रतिष्ठितम् प्राणायामपरा नित्यं विशतिजपति च ४१ ओंकाररथमारुह्य ते विशतिमहेश्वरम् अयं स देवयानानाभादित्यो ह्य-
रमुच्यते ४२ अयं च पितृयानानां चंद्रमां हारमुच्यते एष काष्ठादिशस्त्रैव संवत्सरयुगादि च ४३ दिव्यादिव्यः परोऽलाभो अयने दक्षिणे
त्तरं एनं प्रजापतिः पूर्वमाराध्य बहुभिः स्तवैः ४४ प्रजार्थं वरया मम स नीललोहितसंज्ञितम् ऋग्भिर्यमनुशासितं तत्त्वे कर्मणि बद्धवः
४५ यजुभिर्यन्त्रिधा वेद्यं जुह्वत्यर्चयिषो ध्वरे सामभिर्यन्त्रिधा गायति सामगाः शुद्धबुद्धयः ४६ ऋतं सत्यं परं ब्रह्म स्तुवत्याथ वणादिजाः य-
ज्ञस्य परमायोनिः पतिश्चायं परस्मृतः ४७ रात्र्यहः श्रोत्रनयनः पक्षमासः शिरोभुजः ऋतुवीर्यस्तपो धैर्योऽद्यद्गुह्यो रूपादवान् ४८
मृत्युर्यमो हुताशश्च कालः स हारवेगवान् कालस्य परमायोनिः कालश्चायं सनातनः ४९ चंद्रादित्यो मनसा चोग्रहाश्च सहवायुना ध्रुवः
सप्तर्षयश्चैव स्रवणाः सप्त एव च ५० प्रधानं महदव्यक्तं विशेषांतं स वै कृतम् ब्रह्मादिस्तं वपर्यंतं भूतादिसदसच्चयत् ५१

आच्छादयति अनृता

नयेतान् स्वसत्ते वसत्तावतः करोतुरज्जुरिव सर्पादी निति मंत्रपदानामर्थः ३६ ३७ ३८ गच्छन् गच्छति बुधः ३९ सूक्ष्मं लिङ्गं ज्ञानेन तरंति अतिक्रम्य गच्छन्ति ते सू-
क्ष्मज्ञानतराः सूक्ष्मज्ञानेति पाठे प्रकृतिं तोत्वा गता इत्यर्थः सूक्ष्मं पुरुषं ४० ४१ ४२ ४३ दिव्योऽलाभोऽद्रिः अदिव्योऽलाभः सार्वभौमत्वं ४४ ४५ अनुशंसती-
ति पाठः स्वच्छः तत्त्वैः अनारोपिते रूपे विषये कथयति ४५ त्रिधा पा कथयति त्रये श्रोतं स्मार्तं ध्यानयज्ञैरित्यर्थः ४६ ऋतं यज्ञः सत्यं तत्फलं योनिः श्रद्धासत्ये ४७
यज्ञपतैः श्रोत्रादिभावेन रात्र्यादीनि निरूपयति रात्रौति ४८ ४९ कालस्य योनिर्मेवाह च द्रेति ५० सत्प्रभूष्य बुनेजासि असत्प्रवाख्या काशो ५१ ६१

अष्टौ भूमिरापोनलोवायुः स्वर्गमनोबुद्धिरहंकारश्च परमायावी अस्वमायाविनः प्रागे अंशं कृत्स्नं प्रपंचजातं ५३ एतस्मात्परमं आनंदमया दीश्वरादपि परं कृत्स्नं आनंदं आ-
नंदमात्रं तदेव शाश्वतं तेन पूर्वेषामशाश्वतत्वं दर्शितम् ५३ अध्याने परंपदं पदप्रापकं ५४ सेतिसाकाशासापरागतिरिति श्रुतिप्रसिद्धा ५५ निर्घृतिः सुखं ५६
श्रुतिरिति श्रोत्रादिजन्याऽनुभूतिः इष्टानां योगिनां अध्यात्मगतिः प्रत्यक्षा वण्यरूपा गतिः विदुषां अहं ब्रह्मास्मीत्याजानतां अव्यया अपुनरावर्तिनी प्राप्तिः ५७ प-
रमां गतिं अपरमगतिं पूर्विकां व्याचष्टे यजतामिति यज्ञशीलानां गतिः स्वर्गः इंद्रादि लोकः ५८ योगजपादिपराणां तपस्विनां क्षत्रलोकारव्यापारमात्रास्वती गतिर्हि

अष्टौ प्रकृतयश्चैव प्रकृतिभ्यश्च यः परः अस्य देवस्य यद्वा गं कृत्स्नं स परिवर्तते ५३ एतत्परममानंदं यत्तच्छाश्वतमेव च एषा गतिर्वि-
रक्तानामेषा भावः परः सताम् ५३ एतत्पदमनु द्विगमेतद्ब्रह्म सनातनम् शास्त्रवेदांगविदुषामेतत्स्थानं परंपदम् ५४ इयं सा पर-
माकाशा इयं सामिषमाकला इयं सा परमासिद्धिरियं सा परमा गतिः ५५ इयं सा परमा शांतिरियं सा निर्घृतिः परा यं प्राप्य कृतकृत्याः
स्म इत्यमन्यंत यो भिनः ५६ इयंतु धिरियं सिद्धिरियं श्रुतिरियं स्मृतिः अध्यात्मगतिरिष्टानां विदुषां प्राप्तिरव्यया ५७ यजतां कामया-
ना जामरे वे विपुला दक्षिणैः यागतिर्यज्ञशीलानां सा गतिस्त्वं न संशयः ५८ सभ्यक्योगजपैः शांतिनियमैर्देहितापनैः तप्यतां यागतिर्देव-
परमा सा गतिर्भवान् ५९ कर्मन्यासकृतानां च विरक्तानां ततस्ततः यागतिर्ब्रह्म सदाने सा गतिस्त्वं सनातन ६० अपुनर्भवकामानां वै-
रम्ये वर्ततां च या प्रकृतीनां लयानां च सा गतिस्त्वं सनातन ६१ ज्ञानविज्ञानयुक्तानां निरुपायानिरंजना कैवल्ययागतिर्देव परमा सा
गतिर्भवान् ६२ वेदशास्त्रपुराणोक्तः पंचैतागतयः स्मृतः त्वत्प्रसादाद्दिलभ्यंते न लभ्यंते न्यथा विप्रो ६३ इति तं डिस्तपो राशिस्तु शा-
वेशानमात्मना जगोच परमं ब्रह्म यत्पुरा लोककृज्जगो ६४ उपमन्युरुवाच एवं स्तुतो महादेव स्तुतिना ब्रह्मवादिना उवाच-
भगवं न देव उभया सहितः प्रभुः ६५ ब्रह्मा शतक्रतुर्विष्णुर्विश्वे देवामहर्षयः न विदुस्तस्मा मितिततस्तुष्टः प्रोवाच तं शिवः ६६ श्री-
भर्गवानुवाच ॥ अक्षयश्चाव्ययश्चैव भविता दुःखवर्जितः मत्प्रसादात्तद्विजश्चेष्टभविता दुःखवर्जितः ६७ यशस्वी तेजसा युक्तो-
दिव्यज्ञानसमन्वितः ऋषीणामभिगम्यश्च सत्रकर्त्ता सितस्तय ६८ मत्प्रसादान्द्विजश्चेष्टभविष्यति न संशयः कवा कामददाम्यद्य
ब्रह्मिह हर्षसंक्रांससे ६९

तीया ५९ सन्यासिनां ब्रह्मलोकः पुनरावृत्तिरूपा गतिस्तृतीया ६० प्रकृतीनां येलयमभ्यस्यति तेषां दहगदिरूपकारणब्रह्मो-
पासकानां अपुनरावृत्तिरूपा गतिश्चतुर्थी ६१ ज्ञानेति निर्मलब्रह्मविदो मोक्षरत्ना या गतिः साम बानपूर्वास्तु गतयोऽनात्मभूता इति भावः ६२ ६३ ६४ ६५ त-
तः ब्रह्मादयस्त्रिगुणविदुः इति वाक्यात् ६६ ६७ सूत्रकर्त्ता तदितं इति यजुर्वेदे शाखा विशेषस्तत्र कल्पसूत्रकर्त्ता ६८ ६९ ७० ७१ ७२

७०. ७१. ७२ प्रथितानिमयातुष्यंयेषांमध्ये एकं उपदिष्टं तानि सर्वाणि त्वं शृणु सिद्धये मोक्षो तस्य कलः प्राप्तये ७३ ७४ ७५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां षोडशोऽध्यायः १६ ततः १ २ सत्यैरन्वयैः वेदेकतात्मना दत्तचित्तेन कृतैः वेदात्पृथक्कृतैः ३ यथोक्तैरिति स्तुत्यं सिंहावलोक-

प्राजलिः स उवाच दंतं कथि प्रक्तिर्दृष्टास्तु मे ७० उपमन्युरुवाच एतान्दत्तां वरान्देवो वंद्यमानः सुरर्षिभिः स्तूयमानश्च विबुधैस्तत्रैवांतर-
धीयत ७१ अंतर्हिते भगवति सा सुगयादवेश्वर ऋषिराश्रममागम्य भक्त्युत्थोक्तवानिह ७२ योनिच प्रथितान्यादौ तद्विरख्यातवान्म-
मं नामानि मन्त्रवैश्वतानि त्वं शृणु सिद्धये ७३ दशनामसहस्राणि देवेश्वाहपितामहः सर्वस्य शास्त्रेषु तथा दशनामशतानि च ७४ गु-
त्वानीमानि नास्तीति तं डिभिर्गवतोच्युत देवप्रसादाद्देवेशपुरा प्राहमहात्मने ७५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे मे-
घवाहवोपाख्याने षोडशोऽध्यायः १६ वासुदेव उवाच ततः स प्रयतो भूत्वा मम तात युधिष्ठिर प्राजलिः प्राह विप्रर्षिर्नामसंग्रहमा-
दितः १ उपमन्युरुवाच ब्रह्म प्रोक्तैर्ऋषिप्रोक्तैर्वेदवेदांगसंग्रहैः सर्वलोकेषु विख्यातं स्तुत्यस्तोत्राभिनामभिः २ महाद्विविहितैः स-
त्यैः सिद्धैः सर्वार्थसाधकैः ऋषिणा तदिना भक्त्या कृतैर्वेदकृतात्मना ३ यथोक्तैः साधुभिः ख्याते मुनिभिस्त्वत्त्वदर्शिभिः प्रवरप्रथमस्त-
र्ग्यसर्वभूतहितशाम्भू ४ श्रुतैः सर्वत्र जगति ब्रह्मलोकावतारितैः सत्यैस्तत्परमं ब्रह्म ब्रह्म प्रोक्तं सनातनम् ५ वक्ष्ये यदुक्तं श्रुतं श्रुणु
षावहितो मम वरयै न भवं देव भक्तस्त्वपरमेश्वर ६ तेन ते श्रावयिष्यामि यत्तद्ब्रह्म सनातनम् नशक्यं विस्तारं तत्त्वं वक्तुं सर्वस्य केन-
चित् ७ युक्तेनापि विभूतीनामपि वर्षशतैरपि यस्यादिमं ध्वमं तंच सुरैरपि न गम्यते ८ कस्तस्य शक्रया द्रुमुगुणान् काल्पेन माधव
किंतु देवस्य महतः सक्षिप्तार्थपदाक्षरम् ९ शक्तिश्चरितवक्ष्ये प्रसादात्तस्य धीमतः अप्राप्यतु ततो नु ज्ञानशक्यः स्तोतुमीश्वरः १० य-
दातेनाभ्यनुज्ञातः स्तुतो वेत्सतदामया अनादिनिधनस्याहं जगद्योनेर्महात्मनः ११ नाम्नां केचित्समुद्देशवक्ष्याम्यव्यक्तयोनिनः वरद-
स्य वरेण्यस्य विश्वरूपस्य धीमतः १२ शृणु नाम्नांच यत्कृणुयदुक्तं पद्मयोनिना दशनामसहस्राण्यन्याहप्रपिक्तमहः १३ तानि-
निर्मथ्य मनसा दधो घृतमिवोद्धृतम् गिरेः सारं यथा हेमं पुष्पसारं यथा मधु १४ घृतात्सारं यथा मूत्रं तथैतत्सारमुद्धृतम् सर्वपापपह-
मिदं चतुर्वेदसमन्वितम् १५ प्रयत्नेनाधिगतं व्यधासे च प्रयतात्मना मांगल्यं षोडशिकं च वरक्षो घ्न पावनमहत् १६

नन्यायेन विशिनष्टि प्रवरमित्यर्द्धेन ४ श्रुतैरिति ब्रह्म प्रोक्तैः वेदोक्तैः ५ वरयै प्रार्थय उपसन्नो भव एतं मे ब्राह्मणं कमीश्वरं लब्धुं तेन विधिना ६ ७
युक्तेन सन्नद्धेन ८ ९ १० ११ योनिनः योनेः ब्रह्मण इति शेषः १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१

तिष्ठतीति स्थिरः तिष्ठंत्यस्मिन्निति स्थाणुश्च अजिरशिशिरेत्यादिना स्थाणुरिति च तिष्ठतेः किंच चटिलोपोऽप्रत्ययश्चाविधीयते स्थिरः अचंचलः कूटस्थः नित्यः स्थाणुः गृहस्तंभवत्सर्वाश्रयः यथोक्तं संसारमंडपस्यास्य मूलस्तंभाय शोभव इति प्रभुः ईश्वरोऽन्तर्यामीत्यर्थः प्रकृष्टं भवनं सत्तायस्येति वापरमार्थसत्य इत्यर्थः प्रकर्षेण भ्रावयति विश्वं च यमि जानाते वा विश्वकर्ता सर्वज्ञो वेत्यर्थः विप्रसंभ्योऽसंज्ञायामिति प्रपूर्वात् भवनेर्दुः याचकपाठकादिव दुणशब्दोऽयं न तु संज्ञाशब्दः एवमुत्तराणि ज्ञेयं श्रीमः संहर्षाभिप्रेत्यः प्राज्जगदिति व्युत्पत्तेः श्रीमादयोपादाने इति सूत्रात्सिद्धिः प्रवरः श्रेष्ठः प्रकर्षेण भोगमोक्षकामैर्वरणीयः अनाद्यवृत्तः दृष्टप्रदः आनन्दोपसर्ग इति प्रपूर्वाद्दत्तेः कः वरः वृणोति आच्छादयति सर्वमिति वरः पचाद्यच् सर्वात्मा सत्तमनेनेति सर्वः स चात्मा चेति सर्वात्मा व्यापकः प्रत्यग्रूपः प्राणभृन्नात्र स्यात्तरात्मेत्यर्थः सर्वनिर्घृष्टेत्यादिना सत्तत्त्वं तत्त्वं निपात्यते आप्नोति सर्वभोग्यं स्वार्थत्वेन लभते आदत्ते स्वीकरोति अतिभुंक्ते अंतर्तं सतर्तमेकं रूपेण वर्त्तत इति च आत्मा तथा च स्थितिः यच्चाप्नोति यदादत्ते यच्चात्ति विषयानयं यच्चास्य संततो भावस्तस्मादात्मेति गीयत इति सर्ववि-

ओम् स्थिरः स्थाणुः प्रभुर्भूमिः प्रवरो वरदो वरः सवात्मा सर्वविरव्यातः सर्वः सर्वकरो भवः
३१ जटी चर्मा शिरवडी च सर्वांगः सर्वभावनः हरश्च हरिणाक्षश्च सर्वभूतहरः प्रभुः ३२

ख्यातः सर्वत्र देशकालेषु सर्वेषां प्राणिनां वा विख्यातः प्रत्यक्त्वेन प्रसिद्धः सर्वव्यापकः सर्वसम्प्राप्नोषिततोऽसि सर्व इति भगवद्भूतनात् सर्वकरोतीति सर्वकरः विश्वस्यकर्ता एतेन नाम ह्येनोपादानत्वं निमित्तत्वं चोक्तं अतएव भवत्यस्मादनन्यापेक्षा द्विश्वमिति भवत्यस्मिन्त्रलय इति वा भवः सर्वस्योत्पत्तिप्रलयस्थानं अदोरुदित्येषु भवतीति अस्तीति सत्तायाद्भिवतेः पचाद्यच् सत्तायात्रस्वरूप इत्यर्थः ३१ जटी जटसदसंघातेऽस्मात्पचाद्यचिकेशानां संघातो जटान् हान् चर्मा चर्मव्याघ्रस्य गजस्य वा कृन्तिस्त हान् शिरवडी मयूरशिरवावत् जटासंनिवेशोपरि कृतो जटाग्रच्छ शिरवडस्त हान् सर्वजगदंगं अवयवभूतं यस्य स सर्वांगः विराडित्यर्थः सर्वभावनो विश्वकर्ता हरः हरति सर्वं संहरतीति हरः हरतेऽपचाद्यच् हरिणाक्षः मृगनेत्रः सर्वाणि भूतानि हरतीति सर्वभूतहरः हरते रनुद्यमने जित्यच् प्रभुः प्रकर्षेण भवते प्राप्नोति विश्वं भोग्यत्वेनेति सर्वभोक्ता पूर्ववदुः ३२ ७ ७ ७ ७ ७ ७

प्रवृत्तिः प्रकर्षेण कुर्वन् द्रूपतया वर्तनं प्रवृत्तिः निःकर्षेण निरुद्यमतया वर्तनं निवृत्तिः निपूर्वात् द्रुतवर्तनेऽस्मात्स्त्रियां क्तिन् यतन्ते विषयग्रहणाय स्वयं प्रवर्तन्ते तानि
यतानि इन्द्रियाण्यतीत्यन्ते स्मात्तपचाद्यच् निगृहीतानि यतानि यितुम् नियतं तपस्वीत्यर्थः शाश्वतः शाश्वद्भवः नित्य इत्यर्थः ध्रुवः अचलः श्मशानवासी
शानः शवाः मृतजीवाः शरीरे स्मिन् पुनरुत्थानं वर्जितं शयनं कुर्वन्त्यस्मिन्निति श्मशानं वाराणसीतत्र वस्तुशालमस्य श्मशानवासी शवदाहस्थले तु श्मशानशब्दो
गौणः न हितम् मृतानां देहानां देहिनां कर्मद्वस्मीभूतानां यातिनावशमानां वा सधुप्तिर्वाद्वातिस्थानं देहानां जडत्वेन विभ्रान्त्यनर्हत्वात् देहिनां शरीरांतरधारिणां विभ्रान्
त्यभावात् वाराणस्यां मृतास्तु पुनः संसरन्तीति सहस्रशः प्रमाणानि अस्मन्कृते अविमुक्तनिरुक्तिः सारे द्रष्टव्यानि भगवान् ऐश्वर्यस्य समग्रस्य ज्ञानस्य यशसश्चि-
यः वैराग्यस्य च धर्मस्य यमणां भगवतीर्यते इति स्मृतानि भगवति विद्यन्ते स्मिन्निति भगवान् स्वचरः हार्दिकाशचारी दहरो स्मिन्नेतराकाशस्तस्मिन् दंतस्तदन्वेष्टव्यं
शंभुराकाशमध्यगतिश्चुतिप्रसिद्धः चरेष्टः गोचरः गोषु इन्द्रियेषु विषयतया चरतीति वा गोभिः कूरुणे वा चरति विषयान् भुङ्क्ते इति वा गोचरः सर्वात्मत्वात् सर्वेन्द्रियगम्यः
इन्द्रियद्वारा विषयभुगिति वाच्यः अर्देयतिजने पापिने पीडयति कालांतकरूपेणे त्यर्दनः नन्द्यादित्युः ३३ अभिवाद्य सर्वेषां नमस्कार्यः स्तुत्यो वा महत्सूत्या
दिकं कर्मास्वेति महाकर्मा तप एव स्वधन्त दान्तपस्वी भूतानि स्वादीनि भावयति संकल्पमात्रेण सृजतीति भूतभावनः उन्मत्तवेषेणादिग्वासस्त्वादिरूपेण प्र

प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च नियतः शाश्वतो ध्रुवः श्मशानवासी भगवान् स्वचरो गोन्यरोर्दनः ३३ अभिवाद्यो महाकर्मा तपस्वी भूतभावनः उन्मत्त
वेष प्रच्छन्तः सर्वलोकप्रजापतिः ३४ महारूपो महाकायो वृषरूपो महायशः महात्मा सर्वभूतात्मा विश्वरूपो महाहनुः ३५ लोक
पालोऽर्हितात्मा प्रसादो हयगर्दभिः पवित्रं च महंश्चैव नियमो नियमाश्रितः ३६

उन्मत्तो दुर्ज्ञेयः लोकाः स्थानानि प्रजास्तत्र निवसन्तश्चेतनाः सर्वाः संलो
कप्रजानां प्रातिः स्वामी ३४ महत् अपरिच्छेद्यं रूपमस्य समहारूपः महान् कायः स्थूलरूपे वैराज्यस्य समहाकायः वृषो धर्मस्तद्रूपो वृषरूपः महच्चतुशश्च
महायशः तस्य नाम महद्यश इति श्रुतेः परमेश्वरः महात्मा महागनाः सर्वाणि भूतानि आत्मा मनसं संकल्पमात्रं यस्य स सर्वभूतात्मा तदोक्षणमात्रत्वात् सर्वस्य वि
श्वरूपमस्मिन् विश्वस्मिन् स्थिते प्रकटीभवतीति विश्वरूपः महाहनुः महत्यो विश्ववाससमर्थे हनूः अधरोत्तरे मुखफलके यस्य समहाहनुः ३५ लोकपालः इंद्रादिरू
पः अर्हितात्मा अविद्याकल्पितेन अहंकारादिबातिरोहितात् सर्वदेकरसस्वभावः सर्पेणो वरज्जुः प्रसादः अभिरतिगनंद इति यावत् हयगर्दभिः हयं अश्वगर्दी
भी च स्वयोनित्वेन आचक्षते ता अश्वगर्दभ्यः अश्वतर्थः आः रथस्थं वहत्येनमिति हयगर्दभिः विवृतां कूर्चं रिविप्रं तत इमं वृद्धाभावश्चार्थः रुद्रो वाणधरदग्निः अश्वतरीर
थेनाग्निं सजि मधावदिति श्रुतिः अग्निरूपी देवोऽश्वतरीरं यवाहनं इति गम्यते पवित्रं पविरेव पवेः संसारवज्रपाताच्चायत इति पवित्रं अतएव महान् पूज्यः नियमः शौचसां
तोषतपः आध्यायेश्वरप्रणिधानाद्यैर्नियमैः प्राप्यते इति नियमः नियमैस्तेरेव आश्रितः नारायणदक्षिणामूर्त्यादिरूपेण नियमानामाश्रयभूत इत्यर्थः ३६ ६२ ६२

सर्वकर्मसकलशिल्पाचार्योविश्वकर्मा स्वयंभूतः नित्यमिहः अतएव आदिः सर्वस्मान्मन्त्रमः आदिकरः हिरण्यगर्भस्तथा सर्वेशरीरीप्रथम इति श्रुतेस्तस्यादि-
 त्वं निभिः पद्मशरवादिरूपोऽक्षयैश्वर्य इत्यर्थः सहस्राक्षः अनंतकरचरणादिमान् सर्वतः पाणिपादंतत्सर्वतोऽक्षिगिरोमुखमित्यादिशास्त्रात् देवेन्द्रोवा सर्वस्यत-
 दभित्तत्वात् ब्रह्मेवेदं सर्वमित्यादिं श्रुतेः विशालानि अतीतादिप्रकाशकत्वेन विपुलान्यक्षाणि इन्द्रियाण्यस्य सविशालाक्षः सोमश्चंद्रः लतारूपं यज्ञियं हविर्वा-
 यत्पुरुषेण हविषेति तस्येव हविश्च दर्शनात् नक्षत्रसाधकः सुकृतां वा एतानि ज्योतींषि यन्त्रं संचाणीति श्रुतेः आकाशे दीप्यमानानि शरीराणि नक्षत्राणि तेषां सा-
 धकः इष्टादिकारिणां सोमलोके दिव्यशरीरलाभस्य दर्शनात् ३७ चंद्रः सूर्यः शनिः केतुश्च प्रसिद्धः चंद्राकौर्गृह्णहतीति ग्रहोराहुः ग्रहाणां पतिः कूरत्वात् मं-
 गलः क्रोवरणीयः पूज्यो बृहस्पतिः स एव शक्रः बृहस्पतिर्हि सुक्रो भूत्वेति मृत्रार्थेणोपश्रुतो शक्रस्य बृहस्पत्यवतारत्वश्रवणात् अत्रिः अत्रिगोत्रापत्यत्वाद्धु-
 तेन सर्वग्रहैस्वरूपं इत्यर्थः अत्र्याः अत्रिपत्यं अनसूयायाः नमस्कृत्ता दत्तदुर्वासो रूपेण तत्पुत्रत्वात् मृगबाणार्पणः मृगरूपधारिण्यज्ञेबाणं अर्पयतीति
 तस्या अनुग्रहः यज्ञघोषिनिष्ठापः तेजीयत्वात्स्वतंत्रत्वाच्च ३८ महत्विश्वसृष्टिस्मृतं पञ्चालोचनयस्य समहातपाः स ईक्षत लोकांस्तु सृजा इति स इमां ह्यो

सर्वकर्मस्वयंभूत आदिरादिकर निधिः सहस्राक्षो विशालाक्षः सोमो नक्षत्रसाधकः ३७ चंद्रः सूर्यः शनिः केतुर्ग्रहो ग-
 हपतिर्वरः अत्रिरत्र्यानमस्कृत्ता मृगबाणार्पणो नवः ३८ महातपाघोरतपा अदीनो दीनसाधकः सवत्सरकरो मंत्रः प्रमा-
 णं परमंतपः ३९ योगी योग्यो महाबीजो महारेता महाबलः स्रवणरेताः सर्वज्ञः सुबीजो बीजवाहनः ४०

कानसृजतेति श्रुतेः घोरविश्वसंहारक्षमंतपो यस्येति घोरतपाः योत्येव प्रभवः स एवाप्ययु इति श्रुतेः अदीनः महामनाः सुग्रीवविभीषणाभ्यां प्रणतिमात्रेण-
 राज्यप्रदः दीनसाधकः दीनानां शरणागतानां इष्टसाधकः सवत्सरस्य करः कर्त्ता कालचक्रप्रकर्त्ता कोध्रवादिज्यातिगणिरूपः मंत्रः मननात्रायत इति प्रणवादिस्त-
 पः प्रमाणवेदशास्त्रादिरूपः परमंतपः अयत्तु परमंधर्मो यद्यीगेनात्मदर्शनमितियाज्ञवल्क्योक्तोऽधर्मः ३९ योगी योगनिष्ठः योग्यो योगे ब्रह्मणि प्रविष्टाप-
 नीयः महाबीजः कारणस्यापिकारणं महारेताः महत्तज्जानृतस्यापि अव्यक्तस्य स्फूर्तिसिद्धाप्रदरेतः प्रतिबिंबो यस्य समहारेताः अतएव महाबलः उत्कृष्टसाम-
 र्थ्यः स्रवणरेताः अपएव ससर्जयेता सुवीर्यमेवा सृत्तदंडमभवद्देमं सहस्रांशहसमप्रभमिति स्फोदात् हिरण्यमयब्रह्मांडस्वष्टा अग्निरूपेण सुवर्णरेता एव वा
 सर्वज्ञः मायावत्या सर्वजान् सर्वश्चासौ ज्ञश्चेति वा स्रबीजः स्रष्टु अविकारी बीजभूतः सर्वकारणं भवतीत्यर्थः बीजवाहनबीजं अविद्याकामकर्मत्मकं तदेव वा
 हनं इह लोके परलोके संचारार्थं यस्येति तथा यथोक्तं आत्मानं रथिनं गिद्धिशरीरं रथमेव हति शरीरपदमत्राव्यक्तपरमिति सिद्धान्तः ४० ४१ ४२

दशबाहुःस्पष्टं अनिमिषोमहिद्रंष्टुर्दृष्टेर्विपरिणोपोविद्यतेऽविनाशित्वादिति श्रुतेः क्षणमपि दृग्लोपहीनः नालकंठश्चैलाक्यसंहारक्षमस्य हात्वा हलस्य कठेधारणा
 नालकंठः परमकारुणिकः अतएव उमापतिः उमाहंभवतीमिति केनोपनिषत्प्रसिद्धा ब्रह्मविद्या उमातस्याः पतिः प्रदाता पक्षेपार्यतीशः विश्वानिरूपाण्यस्य
 ज्जायंतेसविश्वरूपः स्वयंश्रेष्ठः अनांशतु कंश्रेष्ठत्वं प्रशस्यतमत्वं यस्य मतया बलवीरः बलेन सामर्थ्येन वीरो विक्रान्तः त्रिपुरपातनाद्यनन्यसाध्यकर्मकर्त्ता अबलः
 निःसामर्थ्यः चेतनप्रयुक्तिर्विना चलनक्षमः गण्यते संख्यायत्नश्चिगणस्तत्त्वसमूहः पंचविंशतिजडतत्त्वान्मेत्यर्थः स्वयंतुषड्विंशः तत्त्वानि च सारव्यस प्रत्यां
 व्यक्तमहात्मा अहंकारः पंचतन्मात्राणि एकादशेन्द्रियाणि पंचमहाभूतानि पंचविंशोभोक्तेति ४१ एवंभूतस्यापि गणस्य कर्त्ता पतिर्निर्यताचेति गणकर्त्ता गण
 पतिश्च उच्यते इति प्रथमं शतं दिग्वासाः दारुकावने मुनिपत्नी मोहनार्थं नग्नत्वं धृतमिति ज्ञेयं वस्त्रतस्तु दिशां अनंतानामपि वास इव वास आच्छादकः त
 याचश्रुतिः ईशा वास्यमिदं सर्वं यत्किंच जगत्यां जगदिति ईशा ईश्वरेणा वास्यमाच्छादनीयमिति कामः स्मरः शिलाषोवातद्रूपः मंत्रानुशेषेत्वादीन् पाठ
 तोर्थतश्च वेत्तीति वातेर्वित्त्वे दनमस्येति वामं च वित्तस्य ज्ञानमयतपः नावेदविद्यानुतेतं हेतुं हनमिति श्रुतिभ्यां परमो मंत्रः आत्मतत्त्वालोचनरूपो विचारः तस्य अध्या

दशबाहुस्त्वनिमिषो नालकंठ उमापतिः विश्वरूपः स्वयंश्रेष्ठो बलवीरो बलोगणः ४१ गणकर्त्ता गणपतिर्दिग्वासाः
 कामा एव च मंत्रवित्परमो मंत्रः सर्वभावकरो हरः ४२ क्रमंडलुधरो धन्वी बाणहस्तः कपालवान् अशनीशतद्भीरव
 डीपट्टिशीचायधीमहान् ४३ स्रवहस्तः सूरूपश्च तेजस्तेजस्करो निधिः उष्णीषी च सुवक्त्रश्च उदयो विनतस्तथा ४४

रीप्रापत्राद्यत्प कंठोत्त दनुगुणं नाम ह्ययं सर्वभावकरः जगत्कारणमित्यर्थः हरः तत्त्वविलापनस्थानं सर्वभावनः हर इति च पूर्वकालरूपेण सर्वकर्त्तृत्वसंदर्भत्वे
 उक्तेऽस्त्वर्थातत्त्वदृष्टेति भेदः तथा हि चतुर्विधः प्रलयः प्राकृतो ब्रह्मवसाने मेहं तानां कार्याणां नाशः दैनंदिनो ब्रह्मदिना वसाने चैलाक्यनाशः नित्यो सदादि
 सस्रुप्तो सर्वनाशः एते त्रयः सर्वाजाः इति उत्पत्तिमेतन्नात्यंतिकस्तु तत्त्वज्ञानेन सूकारणस्य कार्यस्य नाशः पुनरुत्पत्तिहीनो मोक्षारव्य इति शास्त्रप्रसिद्धः ४२
 दशबाहुरित्युक्तं बाहनामायुधान्याह क्रमंडलुधरः धन्वी धनुष्यान् बाणहस्तः कपालवान् ब्रह्मणः शिरश्छित्त्वा तत्कपालं धारयतीत्यर्थः अशनिर्व
 ज्ज्वलद्वा न शतद्भीशक्तिस्तद्भीम उभयत्र ब्रान्यादिभ्यश्चेति मत्वर्थीय इति रवद्धी पट्टिशः रवद्धी विशेषतः दान आयुधस्वस्य असाधारणं शूलतद्वा न शूलनीत्य
 र्थः महान् पूज्यः ४३ स्त्रुवोयज्ञपात्रतद्भस्तः सूरूपः तेजःतेजस्वी तेजस्करो निधिः भक्तानां कृतिप्रदो निधिरयनिधिरनुच्छेद्यः उष्णीषी शिरोवेष्टनवान्
 स्रवक्त्रः उदयोऽर्जिवरूपः विनतः विनयवान् ४४

दीर्घः अत्युच्चः हरिकेशः हरय इन्द्रियाण्येव केशा इव केशारश्मयो यस्य स हरिकेशः इन्द्रियद्वारा तत्तदर्थप्रकाशकर्ता यद्वा हरिश्च कश्च ईशश्च तेषां समाहारः त्रिमूर्तिरित्यर्थः शोभनश्चासौ तीर्थचरुतीर्थमहारुः क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टः पुरुषविशेष ईश्वरः तस्य वाचकः प्रणवः स पूर्वेषामपि गुरुरिति पतञ्जलिस्मरणान्न कृष्णः कृषिर्भुवाचकः शब्दोऽप्यनिर्दिष्टवाचकः तयोरेक्यं परं ब्रह्म कृष्ण इत्यभिधीयत इति स्मृतेरानन्दसन्मात्र इत्यर्थः ब्रह्मोत्तरखंडे वा गोपशिखं प्रति महादेवेन तत्रान्वये सप्तमोऽहं भविष्यामीति वरदानान्च महादेवस्यैवावतारः कृष्ण इत्यवगमात् शृगालरूप-बणिजाः यमानितं ब्राह्मणं प्रायोषविष्टं सांख्यितुभिर्द्रेणेन द्रुपधृ-
 तमिति मेऽक्षधर्मेषूपारव्यायते तेन शृगालरूपं द्रुपस्तदभिन्न इत्यर्थः सिद्धार्थः सिद्धोऽप्यनन्तं साध्या अर्था अर्थनीयाः पदार्था यस्य मुंडः परित्राट् अतएव सर्वेश-
 भंकरः सर्वभूताभयप्रदः ४५ अजः अजातः ब्रह्मादिष्वजसं आपेक्षिकं देवेषु मरुत्स्वत्तद्दिग्यगर्भः समवर्ततामेषूतस्य जातः पतिरेक आसीत् विष्णुरित्यापरमम-
 स्य विद्वान्जातो बृहन्नाभिपातितृतीयमिति ब्रह्मविष्णवादिषु जात इति विशेषणान् अजात इत्येनं कश्चिद्भिरुः प्रपद्यते रुद्रयत्ते दक्षिणं मुखं तेन मां पाहीति रुद्रेण वा जात-
 त्वदर्शनात् बहुरूपः स्पष्टं गंधधाराकुंकुमकस्तूयादिसुराभिद्रव्यधर्ता कपर्दीकजलपिबतीतिकपः क्रान्तिः सौत्रो धातुः स्यर्द्धायामेश्वर्ये चास्ति क्रत्स्न्यदेनैश्वर्ययोरिति

दीर्घश्च हरिकेशश्च सतीर्थः कृष्णा एव च शृगालरूपः सिद्धार्थो मुंडः सर्वशुभकरः ४५ अजश्च बहुरूपश्च गंधधारी कपर्द्यपि ऊ-
 र्वरेता ऊर्ध्वलिंग ऊर्ध्वशायी नभःस्थलः ४६ त्रिजटी चौरवासाः साष्टदे रुद्रः प्राणा बावरुद्रा एते हीदं सर्वे रोदयतीति श्रुतेः सर्वेषां प्राणरूपः से-
 नापतिः विष्णुर्वापी अहश्चरो देवादिः नक्तंचरो राक्षसादिस्तद्बुभयरूपः निगममन्युः तीक्ष्णक्रोधः स्रवर्चसः सुतरां वर्चोध्ययनतप आदिजन्ते जोयस्मि-
 न स मासां तो च आहर्वा ४७

बोपदवः अस्मात् प्रावेक्षिपूक्तत एषवय ददतीति क्रदः कपश्चासौ क्रदश्चात समासः सङ्गुणः कपर्दः महादेवस्य हिजटाजूटेन स्वर्गान्पतंती गंगा प्रथमं पीताप-
 श्चाद्गोरीयं प्रार्थनया तस्यानिर्गमनसामर्थ्यं च दत्तमतः सकपर्दः तद्दानं महेश्वरः कपर्दी ऊर्ध्वरेताः अविप्लुत ब्रह्मचर्यः तत्र हेतुः ऊर्ध्वलिंगः अधोलिंगो हिरेतः सि-
 चतिनतूर्ध्वलिंगः अत्रापि हेतुः ऊर्ध्वशायी उत्तानशयः एतेन नाम त्रयेण उभयांशिवोनग्रस्तो न च स्पृष्टः यतः असंग इत्यर्थं त्रयं दर्शितं एवं सत्यपि न भव आका-
 शशब्दिता शक्तिरेवं स्थलं आवां सोयस्य सनभः स्थलः यथोक्तमभियुक्तेः शक्तिः शरीरमाधिदेवतमंतरात्मा ज्ञानक्रियाकरणमासनं जालमिच्छा रोषवैर्यामायतनमाव-
 रणानि च तत्किं किं न यद्भवसि देवशशांकमौलेरिति ४६ त्रिजटी चौरवासाः साष्टदे रुद्रः प्राणा बावरुद्रा एते हीदं सर्वे रोदयतीति श्रुतेः सर्वेषां प्राणरूपः से-
 नापतिः विष्णुर्वापी अहश्चरो देवादिः नक्तंचरो राक्षसादिस्तद्बुभयरूपः निगममन्युः तीक्ष्णक्रोधः स्रवर्चसः सुतरां वर्चोध्ययनतप आदिजन्ते जोयस्मि-
 न स मासां तो च आहर्वा ४७

गजहा वाराणस्यां पुराणीतोगिरिरूपी महासरः जघ्रेतं कुंजरं भीममश्वं धूमपिंशंकर इति स्कांदे उपाख्यानात् गजासरहंता ५० दैत्यहा ५१ कालमृत्युः
 संवत्सरादिर्वा ५२ लोकधाता लोकानामीश्वरः ५३ गुणानां दीनदयालुत्वज्ञानेश्वर्यादीनामाकरः खनिः ५४ सिंहशार्दूलरूपः सर्वहिंस्रपशुरूपः ५५ आर्द्रचर्मगजकृत् निस्तद्व
 वां बरं तेनावृतः ५६ ४८ कालचंचकायोगी कालयोगी ५७ महानादः अनादृतध्वनिरूपः सचंद्रसोपनिषत्प्रसिद्धः ५८ सर्वकामाविषया अ-
 स्मिन्नितिसर्वकामः अस्मिन् सर्वकामाः समाहिता इति श्रुतिः ५९ चतुष्पथः चत्वारः उपासनार्थं पथानोस्य सतथा ते च विश्वतैजसप्राज्ञ शिवध्यानरू-
 पाः ६० निशाचरः वेतालादिः ६१ प्रेतैर्भूतैश्च सहचरतीति प्रेतचारी ६२ भूतचारी ६३ महेश्वरः इंद्रादिभ्य ईश्वरैर्भ्यो महान् ६४ ४९ बहुभूतः
 सञ्चासञ्चाभवदिनि सत्त्वज्ञानं तंच सत्यमेव द्वित्यं तेन श्रुतमस्य बहुभवनं ६५ बहुधरः महतः प्रपंचस्य धर्ता ६६ स्वर्भानुः मूलाज्ञानरूपस्तमः शब्दितोग
 हुः ६७ अभितः अनंतः भूमेत्यर्थः ६८ गतिः मुक्तप्राप्यः ६९ नृत्यप्रियः तांदुलेश्वरश्चिदंबरमूर्तिः ७० नित्यः संततः नर्तनं नर्तनं यस्य नित्यनर्तः ७१ नर्त-
 कः नर्तयिता ७२ सर्वेषु लालसाप्रीतिरस्य विश्वबंधुरित्यर्थः ७३ ५० घोरोः शिवस्य हंत न्वी घोरा न्याक्षत्तृषादिर घोरा न्या संतोषादिस्तद्रूपत्वात् घोरोः ७४

गजहा दैत्यहा कालो लोकधाता गुणाकरः सिंहशार्दूलरूपश्च आर्द्रचर्मबरावृतः ४८ कालयोगो महानादः सर्वकामश्चतुष्प
 थः निशाचरः प्रेतचारी भूतचारी महेश्वरः ४९ बहुभूतो बहुधरः स्वर्भानुरभितोगतिः नृत्यप्रियो नित्यनर्तनं नर्तकः सर्वलालसः ५०
 घोरो महानादः पाशो नित्यगिरिरुहो नभः सहस्रहस्तो विजया व्यवसायो हातं द्रितः ५१ अधर्षणो धर्षणात्मा यज्ञहा कामनाशकः
 दक्षयागापहारी चक्रसहो मध्यमस्तथा ५२ तेजोपहारी बलहामुद्रितो धीजितो वरः गंभीरघोषो गंभीरो गंभीरबलवाहनः ५३ ७४

५५ हान्याः महत्सुखं हारक्षयंत पभालोचनयस्य ७५ पाशयाति स्वमायया वाभातीति पाशः ७६ नित्यः अंतरहितः ७७ गिरिरुहः पर्वतारूढः कैलासवासी
 त्यर्थः ७८ नभः व्योमबुदसंगः ७९ सहस्रहस्तः ८१ विजयः ८१ व्यवसाये निश्चय उद्योगो विनयहेतुः ८२ अतएवातं द्रितः तंद्रातमो मयीवृत्तिः प्रवृत्तिनि-
 रोधिनी तद्रहितः अनिंदित इति पाते व्यवसायस्य विशेषणं ८३ ५३ अधर्षणः अप्रकंप्यः ८४ धर्षणात्मा भयरूपः ८५ यज्ञहा बलियज्ञघ्नः बोध्यावताररू-
 पेण वायं ज्ञघ्नः विश्वं भूतं भुवनं चित्रं बहुधा जातं जायमानं चयत् सर्वो ह्येष रुद्रस्ते रूद्रा यनमो अस्त्विति मंत्रवर्णेन विष्णवाधनन्यत्वाद्धिवस्य तद्धिवक्षयेदमुक्तं
 ८६ कामनाशकः स्मरस्य भक्तकामप्रदत्वेन इहैवावनाशकः ८७ दक्षयागापहारी संघं ८८ चक्रसहः सौम्यः ८९ मध्यमईषत्सौम्यः ९० ५२ तेजोपहारी अति
 क्रूरः ९१ बलाहा इंद्ररूपेण बलनामानं दैत्यं हन्तीति तं ९२ मुद्रितः कारणरूपेण नित्यमनिंदयुक्तः ९३ अर्थः धनरूपेणार्थनीयः ९४ अजितः संग्रामादौ कृणो बत
 नाणां सुरयुद्धे शिवाज्ञैव शिवो जितो न स्वबलेन अथाभीष्मेण कृष्णः सप्रतिज्ञं समर्थयत् नृतः कृतः भक्तपारवश्यदर्शनाय तद्वत् एतच्च पुराणे प्रसिद्धं ९५ ७४

अवरः नास्ति वरोवरणीयो यस्मादस्य इत्यवरः १६ गभीरगोषोदुभिः समुद्रादिद्वयेण १७ गभीरोदुर्बगाहनात्यर्थः वेदरूपेण १८ गभीरं भगाधं परं नानादिनतन्त्रं बलं
 तेनाशरीरं सामर्थ्यं वावाहनं वृषभश्च धर्मरूपं यस्य सः गभीरबलवाहनः १९ ५३ न्यग्रोधरूपः न्यकुर्नचिः रोहनीतिद्वयमूलोद्भववाक् शारवण्योश्च तथः स-
 नातज इति श्रुतिप्रसिद्धः संसारवृक्षः २०० इति द्वितीयं शतं न्यग्रोधः वटरूपः वटनिकटं समीपे दक्षिणामूर्तिरूप इत्यर्थः मार्कण्डेयदृष्टावा एकार्णवस्थो वटस्त-
 ज्जायी बालं वृष्णा स्तूपी महाविष्णुर्वा १ वृक्षस्य कर्ण इव कर्णः एकदेशः परं तत्र स्थितिर्यस्य संसृष्टकर्णस्थितिः वृक्षकल्पस्थितिरिति पाठेयं कस्माद्बीजादे को-
 वटस्ततो नानाभिर्बीजानितभ्यस्तावेतो वटा इति उत्तरोत्तरं वृद्धिमतः कार्यस्यानर्थं तत्कल्पान्तत इष्यन्त्युना स्थितिः संसारवृक्षपालनं यस्य सः न्यूनत्वं ज्ञानेन भ-
 जितेन बीजे पुनः प्रयेहसंभवात् अभर्जितं न तस्या निवार्यत्वादिति सूत्रपितृकल्पम् मार्कण्डेयस्यापि एकार्णवैब्रह्मण्येकदेशे संसारवटो लोप्यन्तं प्ररोहोस्तीति भ-
 गवता स्वप्नारूपं वृक्षत्वात्नेन प्रदर्शितं अत्र च शिवो मेहश्चरश्चैव रुद्रो विष्णुः पितामहः संसारबंधुः सर्वज्ञः परमात्मैति मुख्यतः नामा एकमिदं तस्य प्रतिपादकमी-

न्यग्रोधरूपो न्यग्रोधो वृक्षकर्णस्थितिर्विभुः सुतीक्ष्णदृशनश्चैव महाकायो महाननः ५४ विष्वक्सेनो हरिर्यज्ञः सं-
 युग्यापीडवाहनः तीक्ष्णतापश्च हर्यश्वः सहायः कर्मकालवित् ५५

शितुरिति शैवे विष्णुपितामहं चोरपि शिवादनन्यत्वात्तद्वाचिभिरपिशब्दैः शिव एवाभिधीयते इति दर्शनात् हरिवंशे कैलासयात्रायां नामानितवगोविंदयानिलोके महं तिष्ठ-
 तायेवममनामानि नात्र कर्त्या विचारणेति विष्णुवचनाच्च सर्वस्मिन्पुराणे शिवपर्याये विष्णुपर्याये वा एक एव देवरोभिधीयते शिवविष्णोर्भेदोत्तमानुत्तमभावं च कल्पयतः
 पाण्डिनः शिवसिपततुवृक्षातः यथोक्तं सूत्रसंहितायां ब्रह्माणकुंदावे विष्णुभेदभावेन मोहिताः पश्यत्येकजानंति पाण्डोपहताजना इति अतएव माताधातापितामहः रुद्रो
 बहुशिवाबभूविति विष्णुनामसंब्रह्मरुद्रनामानि पश्यन्ते तथा महादेवोऽव्ययो हरिः गणनाथ प्रजापतिरिति शिवनामसंविष्णुप्रजापतिनामानि इतरेषां भित्तरन्मगोणमुख्यवृत्तिभे-
 देन प्रवृत्तिरितिकल्पनया उदाहृतं शैवस्कादवाक्यबाधित्वेनानुत्थानात्तु यो देवानां नामा एका एव नामाभिर्वाणि यमाविशति एवं स ते बहुधा कल्पयति एकं स द्विप्राबहुधा वदत्यश्विमं
 मातरि श्वावमां हरिः साद्यागमदहिर्भूतत्वाच्चैते उपक्षया एवेति दिक् निर्गुणतरमुपमादितमेतदादिपर्यणुपोद्घाते २ विभुः विविधरूपेण हरिर्हरदुर्गागणे शार्काप्रिवाद्यादिरू-
 पेण भक्तानामनुग्रहाय भवतीति विभुः ३ सुतीक्ष्णः अनेकब्रह्मांडचणकचर्वणक्षमादशानायस्य सुतीक्ष्णदृशनः ४ महाकायः ५ महानन इति तदनुगुणो वरीरमु-
 खे अनुवर्णति ६ ५४ विष्वक् विभुः सर्वतः अंचंति पलायंते यस्य प्रयाणो योगे देव्यानां सेना इति विष्वक्सेनः सर्वतः पूज्यते सेनायस्येति वा अंचुगतिपूजनयोरिति धातुः ७ हरिः
 गजेन्द्रमोक्षणे आपदंहरतीति हरिः सर्वसंहर्ता वा ८ यज्ञसृष्टिबीजभूतं तथा च श्रुतिः अग्नौ प्रास्तादिति संस्पृष्टादित्यमुपतिष्ठते आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्ततः प्रजादिति ९ संयु-
 गे संयामे आपाददव आपीडो ध्वजभूतं वाहनं वृषरूपं यस्य वृषध्वज एव वाहनमपीत्यर्थः १० तीक्ष्णतापोभिः तदात्मा ११ हरयः अतिवेगवादिनः अश्वस्य सह्यश्वः सूर्यस्तदात्मा
 महायः नीयस्य सखा हांसपणः शयुजा सखा येति मंत्रवर्णात् १३ कर्मणां दर्शनीनां कालं यथोक्तं वेति तिकर्मकालवित् १४ ५५ १५

विष्णुना प्रसादितश्चक्राभाथ मिति विष्णु प्रसादित १५ यज्ञः विष्णुरूपी यज्ञो वै विष्णुरिति श्रुतः १६ समुद्रः १७ वडवासुरगः वह्निविशेषोयः सामुद्रं जलं नित्यं शोषयति १८ हुताशनसहायः वायुः १९ प्रशंतात्मा निस्तुरंग सागरस्वरूपः २० हुताशनोऽग्निः २१ ५६ स एव उग्रतेजाः दुःसहस्पर्शः २२ महातेजाः विश्वतः प्रकाशः २३ नन्ये-
संग्रामे साधुर्नन्यः २४ यतो विजयकालविन् तेन श्रुतेऽपि कालज्ञानाभावे पराजितो भवतीति गम्यते २५ ज्योतिषां गृह नक्षत्राणां मयनं गमनं वर्णयते तत्स्थायं
ज्योतिषामयनं कालविन् कालरूपश्चेति ज्ञानमद्वयार्थः २६ सिद्धिर्जन्मरूपा २७ सर्वकालादिकं विग्रहो देहायस्य सर्वविग्रहः सोऽधीति पाठे सधिविग्रहस्यानासनादि
रूपः २८ ५७ शिखी शिखावान् गृहस्थः २९ मुंटी तद्रहितः संन्यासी एतेनैष्टिकब्रह्मचारिणोऽपि ग्रहणं दंडाति पाठे पिपालाशं वैष्णवं च दंडं धारयत स्नापेव ३०
जटी जटावान् गानप्रस्थः ३१ ज्वाली ज्वालावान् अर्चिरादिमार्गः शिखिप्रभृतिभिः प्राथ्यः ३२ मूर्त्तिशरीरे जायते भाविर्भवतीति मूर्त्तिजः ३३ मूर्द्धगः मूर्द्धनि
सहसारे वा गच्छतीति मूर्द्धगः ३४ बली बलवान् स्वलीति पाठे बलिमान् रुद्धः ३५ वेणुपणवतां लक्ष्म्यावाद्यविशेषास्तद्भान् वेणवी ३६ पणवी ३७ ताली ३८
बलधाम्यस्थानं तद्भान् ३९ कालकटकटः कालस्य कटो व घटकः आवरणं यामायातामष्टिकटन्या रणोतीति कालकटकट कटेवर्षावरणयोरिति धातुः ज्ञानेति

विष्णुप्रसादिनोऽयज्ञः समुद्रो वडवासुरगः हुताशनसहायश्च प्रशंतात्मा हुताशनः ५६ उग्रतेजामहातेजा जन्यो विजयकालविन् ज्यो-
तिषामयनं सिद्धिः सर्वविग्रह एव च ५७ शिखी मुंटी जटी ज्वाली मूर्त्तिजो मूर्द्धगो बली वेणवी पणवी ताली स्वली कालकटकटः ५८ नक्ष-
त्रविग्रहमतिर्गुणवुद्धिर्लयोगमः प्रजापतिर्विश्वबाहुर्विभागः सर्वगो मुखः ५९ विमोचनः सुसरणो हिरण्यकवचोद्भवः मंदो ज-
नचारी च महीचारी स्तुतस्तथा ६०

पल्लवक्षणां मावरको वायुस्तस्योष्णवरको व्योमरूपी ४० ५८ नक्षत्रविग्रहं ग्रह तारादि शरिरं कालं च कंठ-
दन्तसारिणी मतिर्यस्यै स देवजो वा पादांतरे गमयति चालयति गानक्षत्रविग्रहगमः मतिर्वा ४१ गुणेषु गुणकार्येषु विषयेषु बुद्धिर्यस्य जीवरूपीत्यर्थः ४२ लीय-
ते स्मिन् सर्वं क्षितिर्नयं ईश्वरः ४३ अगमः अचंचलः कूटस्थश्चिन्मात्रयम इति पाठे पितृयोर्यमयिताः यस्कांततुल्यः स एव ४४ प्रजापतिः विराट् ४५ अत एव विश्वबाहुः
विश्वेषां बाहु बल एव बाहुवो यस्य स तथा ४६ विभागः विभुन्यते पृथक्क्रियत इति व्यष्टिकार्यरूपः ४७ सर्वगः समष्टिकार्यरूपः ४८ अत एव सर्वगः अमुखः भोगसाध-
नहीनः भोजोक्ते निश्चायत् सर्वतो मुख इति पाठे त्वेकं नाम ४९ ५९ विमोचनः संसारमोचकः ५० संसरणः स प्रापः स शरण इति पाठे शोभनं शरणं रक्षितृत्वं यस्य अपुनरा-
वृत्तिरुद्दमित्वर्थः ५१ हिरण्यकवचः हरतीति हिरण्यं मायातद्विकारभूतं कवचं भिवकवचं आदरकं शरीरं हिरण्यं येन पात्रेण मन्यम्यापि हितं मुखमिति श्रुतः तत्र उद्भ-
व भाविर्भावो यस्य स हिरण्यकवचोद्भवः ५२ मंदो जः मंदोऽग्निर्गो भाविर्भवतीति मंदो जः ५३ बलचारी भवने चरः शबरः देवां वै बलेगाः पर्यपश्यन्निति ब्रह्मणा हुतं श-
नस्य बलवत्त्वम् ५४ मंदोऽग्निश्चरतीति महीचारी ५५ श्रुतः सर्वत्रगतः प्रामः कर्मपिक्तः ५६ ६० श्रीरामचद्रावर्णमस्तु ६१ ६२ ६३ ६४

सर्वतूर्यनिनादीस्पष्टं ५० सर्वतोद्यपरिग्रहः अतोद्याप्रतोदनादीः जीवपञ्चवंस्ते एव सर्वपरिग्रहः कुटुंबयस्य पञ्चपतिरित्यर्थः ५८ व्यालरूपः शेषा
त्मा ५९ गुहाचामीयागीजैगीषव्यादिः ६० गुहः कर्त्ति केयः ६१ मालीवन्मालाधारी ६२ तरंगवित् तरंगतुल्यानि विषयसूत्र्यानि विंदति स भते इति त-
थार्तरंगवित् ६३ ६१ त्रिदशाः त्रिदशः जन्मस्थितिर्नाशाः प्राणिना यस्मादिति ६४ त्रिकालज्ञातं वस्तु धारयतीति त्रिकाल धृक् ष थोक्त अनगतमतीतं च भविष्य-
तस्थूलमण्वपि त्रधा दूरमदूरं च निमेषः कल्प इत्यपि चिदात्मनि स्थितान्येव पश्यमायाविर्जुमिति ६५ कर्माणिसंचितक्रियमाणानि बंधाश्चा विद्याकामात्म-
काः ते भ्रमे से च यतीति कर्म सर्वबंधविमोचनः ६६ बंधनस्तस्करेन्द्राणां वामनरूपेण बन्धेर्बंधकर्ता बहुवचनं कल्प भेदाभिप्रायं ६७ युधि शत्रुविनाशनः स्पष्टार्थं ६८
६२ सांख्यप्रसादः ७० त्वां नात्म विवेकः सांख्यतेनेव प्रगीदति ज्ञानैकलभ्य इत्यर्थः अथवा सांख्यज्ञानप्रदो दत्तात्रेय इत्यर्थः ६९ दुर्वासास्तस्यैव सोदयो रुद्रांशः
७० सर्वसाधुनिषेधित इति ब्राह्मणानां राजा सेम उक्तः ७१ प्रस्कंदनः ब्रह्मार्दनामपि च्यावयिता मन्येत्याच्य वनमच्युतानां मिति मंत्रवर्णः ७२ विभागजः प्राणिनां
यथोचितं तत्तत्कर्मफलानां विभाजकः ७३ अतएव अतुल्यः नृत्वत्तमोस्त्यभ्यधिकः कुतो न्य इति गीता वचनात् ७४ यज्ञविभागवित् यज्ञियानां हविषा विभागाभिज्ञः
७५ ६३

सर्वतूर्यनिनादींच सर्वतोद्यपरिग्रहः व्यालरूपे गुहाचामी गुहोमाली तरंगवित् ६१ त्रिदशं त्रिकाल धृक् कर्म सर्वबंधविमोचनः बंधन-
स्त्वस्करेन्द्राणां युधि शत्रुविनाशनः ६२ सांख्यप्रसादो दुर्वासाः सर्वसाधुनिषेधितः प्रस्कंदनो विभागज्ञो अतुल्यो यज्ञ भागवित् ६३ सर्व-
वांसः सर्वचारी दुर्वासा चासवो मरः हेमो हेमकरो यज्ञः सर्वधारी धरोत्तमः ६४ लोहिताक्षो महाक्षश्च किजयाक्षो विशारदः संग्रहो नि-
ग्रहः कर्त्ता स पंचीरनिवासनः ६५ मुख्यो मुख्यश्च देहश्च काहलिः सर्वकामदः सर्वकालप्रसादश्च सुबलो बलरूप धृक् ६६ ७

सर्वत्रासो वसति स्थानमस्य सर्वघासः ७६ सर्वचारी ७७ दुर्वासाः दुस्यं आर्द्रगज कृत्तिरूपं वा सोयस्य दुर्लभं वा वा सोय

स्य अनंतपरत्वादिति दुर्वासाः ७८ वासवः ७९ अमरः ८० हेमो हिमस्यायं समूहो हेमो हिमालयरूपी ८१ हेमकरो जंबू नदस्य सुवर्णस्य कर्त्ता जंबू द्वीपचिन्ह भूतो जंबू एक्षः
तस्य हि फलं प्रस्कृन्तं सुवर्णं लभजती रूपाख्यायते पुराणेषु ८२ अयज्ञः निष्कर्मा ८३ अथ च सर्वधारी सकलकर्मफल धर्त्ता ८३ धराणां दिग्गजगोषूकर्मादीना-
मप्युत्तमः अनन्याधारः सन्तैः सर्वैः सहितस्य ब्रह्मंडस्य धर्त्ता ८४ ६४ लोहिताक्षः रक्तनेत्रः ८५ महान्ति विश्वव्यापकानि अक्षराणि इंद्रियाणि यस्य समहाक्षः ८६
किजयावहः अक्षोपलक्षितो रथो यस्य स निजयाक्षः ८७ विशारदः पंडितः ८८ संग्रहः संगृह्णाति बाणा दीनदासान् स्वीकरोतीति संग्रहः ८९ निग्रहः निगृह्णाति इंद्रा-
दीन् सिक्तान् दंडयतीति निग्रहः ९० अतएव कर्त्ता ९१ सर्पो एव च रस्य वरस्य निवासनं विष्टं भक्त्यस्य स सर्पचर निवासनः वम्बस्तं भेऽस्य रूपं ९२ ६५
मुख्यः परमः ९३ अमुख्यः अवमः देदे नामित्यर्थः अग्निर्वैदेवानामवमो विष्णुः परमस्तदेतरेण सर्वा अन्या देवता इति ब्राह्मणात् सर्वदेवतामय इत्यर्थः ९४ देह उपचि-
तः अत्यंतपुष्ट इति यावत् ९५ काहला वाद्यविशेषस्तद्वान् काहलिः अप्सविद्रु प्रत्ययः देहारिरित्यपि पठेति ९६ सर्वकामप्रदः ९७ सर्वकालप्रसादः ९८ सुबलः शोभनं परपीडां
महारिबलं सामर्थ्यं यस्य दयानिधिरित्यर्थः ९९ बलो बलरामस्तद्रूप धारी बलरूप धृक् बलंचरूपंचतयोर्धर्त्ता ३०० ६६ श्रीकृष्णापर्णमस्त ७ ७ ७ ७

सर्वकामवरः सर्वेषां काम्यमानानां वरः श्रेष्ठोऽक्षय्यार्थः १ सर्वदाऽप्यष्ट २ सर्वज्ञां मुग्धदुर्मिर्भवतः पाणिपादत्वादेरुपलक्षणं ३ अकाशनिर्विकल्पश्च आकाशादिवनि-
गच्छति विविधानिरूपाण्यस्मादितिसतथा ४ अनेन वायुरभ्यविद्यत्स्तनयितुर्गरीगण्येतानितद्यथैतान्यमुष्मादाकाशात्समुत्थायपरं ज्योतिरूपं संपद्यस्त्वेन रूपेणा-
भिनिष्पद्यत एवमेवैष संप्रसादोऽस्माच्छिरात्समुत्थाय परं ज्योतिरूपं संपद्यस्त्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यति स उत्तमः पुरुष इति श्रुतेरर्थो दर्शितः स च यथा आकाशादात्स्यं प्रास-
वाग्वाद्यो श्रीगोविभाव्यमानस्वरूपास्तेति प्राकृष्टं भेदतः पृथग्भूयस्त्वेन रूपेणोपसंपन्नं भूत्वा निर्वाणदीपवत् परज्योतिरात्मनाभिनिष्पन्ना भवन्ति देहतादा-
त्म्यापन्नः संप्रसादाख्यो जीवां देहात्पृथगविभाव्यमानस्वरूपोऽपि ध्यानुकाले ५ देहातरवद्देहाद्युत्थायस्वनापहतपाप्मादिगुणाष्टकं कृत्स्न रूपेणाभिनिष्पन्नस्तद्देव-
परं ज्योतिर्निर्विशेषं ब्रह्माभिमुख्यं प्रत्यगभेदेन निष्पद्यत इति ६ देहगर्ते निपतितं तत्तादात्म्यं प्राप्नुोतीत्यमस्येति निपाती ७ अतएवावशः देहसंबन्धादपरिहा-
र्यदुःखादिसंबन्धः ८ स्वगात्सदाकाशगः शब्देन रूपेणेत्यर्थः हादाकाशावतावदसगस्तदंगतस्तत्कृतगमसंगः सन्निपाती अवशश्च भवत्यहो मोहम्यमा-
हात्म्यमपारमिति भावः ९ ६० रौद्ररूपो महाभिरवः १० अंशुर्देवताभेदः ११ आदित्यस्तत्सह चारीषाणोपरनामादेयः तस्य अंशश्च भर्गश्चाजायतामिति-

सर्वकामवरश्चैव सर्वदाऽसर्वतो मुखः आकाशनिर्विकल्पश्च निपाती ह्यवशस्वगः ६७ रौद्ररूपोऽंशुरादित्यावहुगमिः स्रवर्चसी व-
स्रवेगो महावेगो मनोवेगो निशाचरः ६८ सर्ववासी श्रियावासी उपदेशकरोकरः मुनिरात्मनिरालोकः संभ्रमश्च महम्यदः ६९ पक्षी
च पक्षरूपश्च अतिदीप्तो विशोपतिः उन्मादो मदनः कामो ह्यश्वत्थार्थकरो यशः ७० ७१ ७२ ७३ ७४

ब्राह्मणात् १० बहुममिः सूर्यगव १० शोभनवर्चस्तेजः स्रवर्चसतद्दानं स्रवर्चसी ११ वस्रवेगः वासयति स्थापयत्येतत्सर्वं आत्मनीतिवत्सर्वायुः वायुश्चैतान्संरक्तेर-
तिश्रुते तस्य वेग इदं वेगो यस्य स तथा १२ महावेगस्ततोऽप्यधिकवेगः १३ मनोवेगः मनमोष्यधिकवेगः मनमोजवीय इति मंत्रद्वारात् १४ निशाचरः निशेव निशाश्रवि-
द्यात्पापैरतिविषयां भुंक्ते स तथा १५ ६८ सर्वेषु शरीरेषु वर्तमानो सर्ववामी १६ श्रियासह वर्तमानो तिष्ठिवावामी अलुक्ममाम श्रेयश्च च मामानियजं पिमाहि श्रीगृतामता
पिति श्रुत्युक्तं विद्याग्राह्या १७ अतएव उपदेशकरोः १८ अकरः उपदेशमपि तूष्णीं भावेनाभ्यानेन यथोक्तं चित्रं वदतरो मूर्तिरुद्धा शिष्यागुरुर्वृत्तागुगे म्मोनेत्यास्याने शिष्यास्तु-
ल्लिभ संशयादिति ब्राह्मलिनाच वाध्वः पृष्टः पुनस्तूष्णीं भूतएव स्थित्वा तृतीयं प्रश्ने प्राह ब्रूमः खलु त्वं तु न विजानास्युः पृष्टां तोयमानेति १९ अकरत्वादेव मुनिर्मानवान् २०
आत्मनिर्जावे निश्चित्य देहादुपाधैर्वा निर्गत्य अश्वत्थैर्नित्यात्मनिरालोकः २१ संभ्रमः संम्यक्सेवितः भजसेवायामिन्यस्य रूपं न भुंजे २२ अतएव सहस्रदः अनन्तस्य धनादेदा-
ता २३ ६९ पक्षीमत्मान् २४ पक्षरूपः मित्ररूपेण महायः २५ अतिदीप्तः कोटिस्वरूपं तीकाशः शत्रुतेजोभिभावकः २६ अतएव मर्माग्निगोपज्ञानापतिः सार्वभौमः २७ उन्मा-
दयतीत्युन्मादः मोहकः २८ घतः मदनः अनंगः २९ क्षमः काम्यमानः स्यादिति विषयस्य ३० अश्वत्थः संमारुहः कामवतो वाचक्षगव ३१ अथ कर धनादिप्रदः ३२ यशः कीर्तिप्रदः

कामदेवः वामानो कर्मफलानां देवः देवो राजा विभाजकः ३४ वामः कर्मफलरूपः विषयसंपर्कजनकमात्ररूप इत्यर्थः ३५ प्राक्सर्वेषामाद्यः ३६ दक्षिणश्च त्रैलोक्याक्रमण
समर्थः ३७ वामनः बन्धबंधनकर्ता ३८ सिद्धयोगीश्वरः कुमारदिः ३९ महर्षिर्वसिष्ठादिः ४० सिद्धार्थः कृपभद्रतात्रेयादिः ४१ सिद्ध्यासोसाधकश्च
ज्ञानोत्तरसंन्यासमभीप्सु मातृवत्कृपादिर्विद्वत्संन्यासी ४२ ७१ भिक्षालेखधारी हंसः ४३ भिक्षुरूपः अन्तिगः परमहंसः ४४ अतएव विषणो निर्व्यवहा
रः तंदादिरहितः ४५ मृदुः सर्वभूताभयदाता ४६ अव्ययः निर्विकारः मानापमानादिप्रामाव्यहर्षविषादशून्यः ४७ महासेनः कार्तिकेयो देवसेनापतिः ४८
विशारवस्ततएव ईदृणवज्रप्रहाररुतेजा तस्तत्तहायः ४९ षष्टिभागः षष्टिस्तत्त्वानि यस्य भागो भोज्यं अतिथिभाग इति वत् स षष्टिभागः तानि च जागरितस्थान इत्या
दिनां प्रादुर्भूतानां प्रसिद्धानां यथा जाग्रदवस्था बहिर्मुखे प्रज्ञानं सप्तशब्दादयः पञ्चमंतव्यबोद्धव्याभ्यां सहिताः स्वसंकल्पोत्थाविषयाः एकोनविंशति भोगद्वारा
णि दर्शयन्ति अणि पञ्चशृणुमनो बुद्ध्यहंकारचित्तानि चेति स्थूलं प्रोक्तं शब्दाद्याश्च भूतमिति एकोनविंशत् तथा स्य प्रावस्था अंतर्मुखे प्रज्ञानं वासना मयाश्च इतरैः सर्वै
सूक्ष्मभोग्यां ता एकोनविंशदेव तथा स्य सत्स्थानं चेतश्च सूक्ष्मतरं मुखं इति षष्टिः भोज्यवर्गः यस्तु भोक्ता समाक्षी आनंदरूपो म्यामवस्थायां प्रत्यगानंदसूक्ष्माभिश्चेत्तेतिभि

कामदेवश्च वामश्च प्राग्दक्षिणश्च वामनः सिद्धयोगी महर्षिश्च सिद्धार्थः सिद्धसाधकः ७१ भिक्षुश्च भिक्षुरूपश्च विषणो मृदुरव्ययः
महासेनो विशारवश्च षष्टिभागो गवांपतिः ७२ वज्रहस्तश्च विष्णो जीवमूस्तं भन एव च रत्ता रत्तकरस्तालो मधुर्मधुकलोचनः ७३
वाचस्पत्यो वाजसनी नित्यमाश्रमपूजितः ब्रह्मचारी लोकचारी सर्वचारी विचारवित् ७४

भुंक्ति इति षष्टिभागः ५० गवाणीद्विषाणां पतिश्चालकः ५१ ७२ वज्रहस्तः पर्वतभेत्ता शक्रः ५२ निष्कंभो विस्तारस्तद्वान् विष्कंभी ५३ चमूस्तंभो देवसेना
स्तभनकृत् ५४ रत्तंभुदरधेन मंडलानां करणं आवृत्तं परसेनां भित्वा पुनरक्षतेन आगमनं तद्योः करः कर्त्ता रत्ता रत्तकरः कृता रत्तेति षोडशपदमावृत्तकर्त्ता
५५ तालः संसारसिंधोस्तलं आधारस्थानं वेत्तीति तालः शब्दब्रह्मवित् तालं संस्तं भविता ५६ मधुर्वसंतः ५७ मधुको यष्टिकास्त्रपक्षी तद्वल्लोच
ने यस्य समधुकलोचनः मध्वेव मधुकं सौद्रंतद्वत्पिंगनेत्र इति वा ५८ ७३ वाचस्पतिः अनुदेवपुरोहितं अनुजातः वाचस्पत्यः पुरोहितकर्मकर्त्ता बृहस्प
तिर्हविदेवानां पुरोहितस्तमन्वये मनुष्यराजां पुरोहिता इति ब्रह्मणो बृहस्पतिं यस्मिन् भूतं विभर्तीति मंत्रस्थ बृहस्पतिपदस्य व्याख्यानात् ५९ वाजसनः
शाखाविशेषप्रवर्तको धैर्यकर्मकर्त्ता ६० निपमाश्रमपूजितः स्पृष्ट ६१ ब्रह्मचारी ब्रह्मणि चरतीति ब्रह्मनिष्ठः ६२ लोकेषु ब्राह्मणादिगृहेषु चरति भक्षयती
ति लोकचारी भिक्षुः ६३ सर्वचारी सर्वगः यएवं वेदाहं ब्रह्मा स्मृतिसिद्धं सर्वं भवतीति श्रुतेरात्मज्ञानात् सार्वार्थ्यं प्राप्त इत्यर्थः ६४ विचारवित् वि
परीतं चरणं अंतर्मुखतया गमनं तद्वेत्ता ६५ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८०

ईष्टे इतीशानः नियन्तांतर्यामीत्यर्थः लटः शानंचू ६६ ईश्वरः अश्रोतित्व्याश्रोतीति अश्रोतेगशक्कर्मणिवर देत्युणादिसूत्रेण अश्रुद्व्यासाविन्यस्तात्
वरद चातपूर्वसूत्रात्किंशरीचोपधायाइत्वंच ६७ कालः कलयति सर्वेषां पुण्यपापादिकतत्तत्फलप्रदानार्थं संख्यातीति कालः चित्रगुमात्मा ६८ निशाचारी
बाह्यानिशायां महाप्रलयरूपायां मण्डिचरति प्रत्यगानंदं अनुभवतीति निशाचारी ६९ पातिरंक्षतीति पिनाकः धनुर्विशेषः तद्वान्पिनाकी पिनाकादयश्चे
ति पातेराकप्रत्ययोनुगागमश्च निपात्यते ७० निमित्तं लक्ष्यं देव्यादिः तत्र स्थस्तदंतर्योमी ७१ निमित्तं तद्रूपं च विश्वरूपत्वात् ७२ नंदिः समृद्धिः एषास्य
परमासंप्रतिश्रुतेः ज्ञानसंपद्रूपः ७३ नंदिकरस्संपत्करः ७४ हृदि हनुमान् रागमरुपस्य विष्णोः सहायः ७५ नंदी शिवस्य गणः वाहनं वा तस्यैव स्वर्ग
७६ नंदी गणरूपी च ७७ नंदन आनंदयिता ७८ नंदिवर्धनः दत्ताया अपि सपदश्छेदकः ७९ भगानिंद्रा दीनामेश्वर्याणि ताव्यपि हरतीति भगहारी ८० मि
हंता मृत्युरूपेणः ८१ कालः कलान्मंचतुः षष्टिसंमिता नानिवासः कालः ८२ अतगवब्रह्माभुतिशयेन महान् ८३ पितामहः पितुर्विष्णोरपि पिता ईदिरालोक
मातमिति लक्ष्म्याः लोकं मातृत्वस्य प्रसिद्धत्वेन तद्दर्त्तविष्णोर्लोकपितृत्वात् ८४ ७६ चतुर्मुखः विधाता ८५ महत्सर्वदेवमकरादिपूज्यं लि

ईशान ईश्वरः काष्ठा निशाचारी पिनाक धक नाम तत्स्थाना नाम तच्च नंदिर्नंदिकरो हरिः ७५ नंदीश्वरश्च नंदी च नंदनो नंदिवर्धनः
भगहारी निहंता च कालो ब्रह्मा पितामहः ७६ चतुर्मुखो महालिंगश्चारुलिंगस्तथैव च लिंगाध्यक्षः सुराध्यक्षो योगाध्यक्षो युगाव
हः ७७ बीजाध्यक्षो बीजकर्त्ता अध्यात्मानुगतो बलः इति हासः सकल्पश्च गौतमो यथ निशाकरः ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५

गमस्य समं हलिंगः ८६ चारुलिंगः रमणीयश्चैवः ८७ लिंगाध्यक्षः स्त्रीनमावतमर्थं गमयंतीति लिंगानि प्रत्यक्षादीनि प्रमाणानि तेषां अध्यक्षः प्रवृत्तिनिवृ
त्तिनियामकः ८८ सुराध्यक्षः चक्षुरादिप्रमाणानां अधिष्ठातारः सुरास्तेषामप्यध्यक्षः ८९ योगाध्यक्षः तेषामेवैन्द्रियदेवतानां हार्दाकाशेण कीकरणे योगः अत्र ह्ये
ते सर्वे एकं भवंतीति श्रुतेः तस्याप्यध्यक्षः एतत्तत्तत्पुण्यपापताग्नमयंति कृतत्रेताद्वापारकर्मिभूतानि आवह
तिनिर्वर्त्तयतीति ब्रह्मा ९१ ७७ बीजधर्माधर्मोत्तयोः अध्यक्षः फलदाता बीजाध्यक्षः ९२ बीजकर्त्ता स्पष्टं ९३ अध्यात्मानुगतः आ
त्मानमधिकृत्य प्रवृत्तं शास्त्रं अनुसरन् साधक इत्यर्थः ९४ बलः बलाभिधत्यादीनि वर्त्तते स्मिन्निति बलः मन्वर्थायाशा अद्य जन्तं ९५ इति हासो भारता
दिः ९६ सकल्पः यज्ञकल्पकैः प्रयोगविधिविचारेण संहितः श्रीमंसां न्यायसंघः गौतमस्तर्कशास्त्रप्रणेता ९८ निशाकरश्चन्द्रः श्वाद्रव्या
करणप्रणेता ९९ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९

दंभः दंभानि शत्रूश्च दमयतीति तथा ४०० इति चतुर्थं शतं अदंभः नास्ति दंभो दमकायस्य १ वेदंभः दंभो धर्मध्वजित्वतद्विरहिताविदंभाः तेषामयं स्वभूतो-
वेदंभः २ वश्यो भक्तपराधीनः ३ वशकरः अन्यान्वशं कर्तुं समर्थः वश्यो वंशकर इति पक्षे स्पष्टार्थः ४ कलिः अन्योन्यं देवासुरादीनां वैरकर्ता ५ लोक-
कर्ता भौतिकचतुर्दशभुवननिर्मिता ६ पशुपतिः ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतानां जीवपशूनां पतिः पालकः ७ महाकर्त्ता पंचभूतानामपि स्वष्टा अनौषधः
ब्रीह्याद्यभ्रज्जातीयरहितः अशोक्तेति यावत् ९ ७९ अक्षरं अव्ययं १० परमंब्रह्म अन्नाद्यवरब्रह्मापेक्षया परमं उत्कृष्टं आनंदमात्रस्वरूपं ११
बलवत् बलाभिमानि देवतारूपं १२ अतएव शक्नोतीति शक्रः शतक्रतुशब्दावयवयोरित्यवणयोर्लोपेन वा शक्रः १३ नीतिर्दंडेषु दंडप्रणयना-
दिः १४ अनीतिस्त्रिद्विपर्ययः १५ शक्रात्मा विमलचित्तः १६ शक्रः दोषास्पर्शी १७ मान्यः मानार्हः १८ गतागतः यातायातवान्संसारः १९ ८०
बहुप्रसादः २० संस्वप्नः स्वप्नावस्थया भिमानि तेजमोप्ययमेव २१ दृषणः दृषणं दृष्टविश्वप्रतिबिंबदर्शनाभ्युद २२ अभिप्रजित् बाह्याभ्यन्तर-

दंभो ह्युदंभो वेदंभो वश्यो वशकरः कलिः लोककर्त्ता पशुपतिर्मेहाकर्त्ता ह्यनौषधः ७९ अक्षरं परमंब्रह्म बलवत् शक्र एव च नीति-
ह्यनीतिः शक्रात्मा शक्रो मान्यो गतागतः ८० बहुप्रसादः संस्वप्नो दृषणो यत्त्वमिप्रजित् वेदकारो मंत्रकारो विद्वान्समरमर्दनः
८१ महामेघनिवासी च महाघोरो वशीकरः अभिज्वालो महाज्वालो अतिधूम्रो हुतो हविः ८२ दृषणः शंकरो नित्यं वर्चस्वी
धूमकेतनः नीलस्तथांगलुब्धश्च शोभनो निरवग्रहः ८३ स्वस्तिदः स्वस्तिभावश्च भागी भागकरो लघुः उत्संगश्च महागश्च महागर्भ-
परायणः ८४

शत्रुजित् २३ वेदकारो निश्चसितमेतद्यद्वेदइत्यादि श्रुतेः वेदानां कर्त्ता २४ मंत्रावेदादन्येतां भिन्नकौषाणि कादेशभाषामयाः तेषां-
कर्त्ता मंत्रकर्त्ता २५ विद्वान् २६ समरमर्दनः समरेशत्रुणां मर्दनः २७ ८१ महान्तो मेघाः प्रलयकालिकास्तेषु तदधिष्ठातृदेवतात्वेन वसतीति महामेघनिवासी
२८ महाघोरः प्रलयकर्त्तृत्वात् २९ वशे सर्वमस्यास्तीति वशी ३० कृणोति हि नृत्तिजगदितिकरः महारकर्त्ता ३१ अग्नेरिव तेजा ज्वाला यस्य सोऽग्निज्वालाः ३२ ततोपि
महाज्वालः ३३ अतिधूमः कालासिरूपेण सर्वदा दृक्कालेऽत्यंतधूममयः ३४ हुतः आदिकर्मणिक्तः होमनप्रीतः ३५ हविः पय आदिरूपः ३६ ८२ दृषणः वर्षातिक-
र्मफलानीति दृषणो धर्मः गुणाभाव आर्षः यद्वा दृषो धर्मोऽस्मिन्निति दृषणः यामादित्वा न प्रत्ययः ३७ शंकरः स्रवप्रदः ३८ नित्यं वर्चस्वी धूमकेतनः वह्निरूपः ४० नीलः सर-
कतवर्णः ४१ तथेति तत्त एव हेतोः अंगलुब्धः अंगं स्वीयो वयवः लिंगमिति यावत् तत्र लुब्धः नीले नीले बालिगे नित्यं सन्निहित इत्यर्थः ४२ शोभनः कल्याणहेतुः ४३ निरवग्रहः
प्रतिबंधशून्यो मनोरथवष्टिकर्त्ता ४४ ८३ स्वस्तिदः ४५ स्वस्तिभावः सत्तरोऽस्तिभावः सत्ताऽस्येति स्वस्तिभावः ४६ भागी यज्ञे भागवान् ४७ भागकरः यज्ञियहविषां विभाज-
कः ४८ लघुः शीघ्रः ४९ उत्संगः प्रसंगः ५० महांगः महालिंगः ५१ महान्गर्भोऽत्पादनीयत्वे परायणं अवश्यं गम्ययस्य समहागर्भपरायणः प्रजननात्मकः कंदर्प इत्यर्थः ५२ ८४

रुष्णावर्णा विष्णुरूपेण ५३ सुवर्णः श्वेतवर्णः सांवरूपेण ५४ सर्वदेहिनामिन्द्रियं सर्वेन्द्रियरूपः ५५ महापादः ५६ महाहस्तः ५७ महाकायः ५८
 महायशः ५९ ८५ महामूर्धा ६० महाभावाः महाप्रमाणः ६१ महानेत्रः ६२ निशालयः निशोचनिशा अविद्यातस्यालयोयव ६३ महातकः मृत्यु-
 त्कः ६४ महाकर्णः ६५ महोष्ठः ६६ महाहनुः ६७ ८६ महानासः ६८ महाकंबुर्महाकंठः ६९ महाग्रीवः ७० श्मशानभाक् श्मना शरी-
 राणां शान्तनूकरणं भजतीति श्मशानभाक् देहबंधछितेति यावत् ७१ महावक्षाः रक्षा इति पाठे महती रक्षारक्षणं यस्य स तथा ७२ महोरस्कः ७३
 अंतरात्मा ७४ मृगालयः अंकारोऽपि मृग इत्यर्थः ७५ ८७ लंबते रिभ्रनेकानितरौ फलानीव ब्रह्मांडानीति लंबनः ७६ लंबितोष्ठः प्रलय-
 काले विभ्रं सितुं लंबितो दीर्घाकृतौ ओष्ठौ येन सः ७७ महती ब्रह्मादिभिरप्यजय्या मायायस्य समामायः ७८ पयोनिधिः क्षीरसमुद्रः ७९ म-
 हादंतः ८० महादंष्ट्रः ८१ महाजिह्वः ८२ महामुरवः ८३ ८८ महानखः नृसिंहः ८४ महारोमावराहः ८५ महाकोशः महोदरः ८६ महानदः
 ८७

रुष्णावर्णः सुवर्णश्चंद्रिं सर्वदेहिनां महापादो महाहस्तो महाकायो महायशः ८५ महामूर्धामहाभावो महानेत्रो निशा-
 लयः महातको महाकर्णो महोष्ठश्च महाहनुः ८६ महानासो महाकंबुर्महाग्रीवः श्मशानभाक् महावक्षा महोरस्को ह्यंतरा-
 त्मामृगालयः ८७ लंबनो लंबितोष्ठश्च महामायः पयोनिधिः महादंतो महादंष्ट्रो महाजिह्वो महामुरवः ८८ महानखो महा-
 रोमो महाकोशो महाजटः प्रसन्नश्च प्रसादश्च प्रत्ययोगिरिसाधनः ८९ स्नेहो स्नेहनश्च अजितश्च महामुनिः वृक्षाकारो
 वृक्षकेतुर्नलो वायुवाहनः ९० गंडलो मेरुधासाचदेवाधिपतिरेव च अथर्वशीर्षः सामास्यः कृत्स्नसहस्रामितेक्षणः ९१

प्रसन्नः ८८ प्रसादः प्रसन्नता ८९ प्रत्ययानुभवः ९० गिरिसाधनः पर्वतएव साधनं रणे जयहेतुर्यस्य गिरि धन्वेत्यर्थः ९१ ८९ स्निह्यतीति-
 स्नेहनः पितृवत्प्रज्वालस्नेहवान् ९२ अस्नेहनस्तद्विपरितः ९३ अजितः ९४ महामुनिः अन्यतमो नवान् मननशीलो वा ९५ वृक्षाकारः
 संसारवृक्षा एवाकारो यस्य ९६ वृक्षकेतुः संसारवृक्षा एव केतुर्ज्ञापको यस्य नहि देहेन्द्रियाण्यनुपादाय ब्रह्मजिज्ञासितुं शक्यं ९७ अनलो
 नास्ति अलं मूर्ध्नि यस्य भोजनस्य सोनलं अग्निः ९८ वायुरेव वाहनं देशादृशांतरं प्रविशतेः साधनः स वायुवाहनः ९९ ९० गंडवगंडो भू-
 मेरुश्च प्रदेशः क्षुद्रशैलस्तेषु लीयते गच्छतीति गंडलोः गंडशब्दपूर्वात् लीगतावस्मान्निष्प्रविभक्ति लोपः कृपां कृत्स्नगिति पूर्वसवर्णो वा आ-
 र्षः ५००० मेरुधाम १ देवाधिपतिः अथर्वशीर्षः ३ सामास्यः ४ कृत्स्नसहस्रामितेक्षणः ५ ९१ ९२ ९३ ९४ ९५
 ९६ ९७ ९८ ९९ १०० श्रीरुष्णापर्णमस्तु १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०

यजुः पादभुजः ६ गुह्यः उपनिषद्देशः ७ प्रकाशः कर्मकांडः ८ जंगमः नृपश्चादिरूपः ९ अर्थोऽर्थनेयाञ्ज्या अमोघो र्थो यत्र सः अमोघार्थः
 १० प्रसादः प्रसीदतामिति दयालुः ११ अभिगम्यः सुखप्राप्यः १२ सूददर्शनः मंगलावहं दर्शनं यस्य १३ १२ उपकारः प्रीणनरूपः १४ प्रियस्त्वदा
 यो १५ सर्वः सत्यभिमुख अयातीति सर्वः १६ कनकः स्वर्णादिप्रियवस्तुरूपः १७ काचनच्छविः १८ नाभिः भुवनस्य मध्यदेशः अथ यज्ञो भुव-
 नस्य नाभिर्यज्ञरूपः अत्युर्ध्वगतिहेतुत्वाभावाच्च ज्ञस्य नाभित्वं १९ नदिकरः यज्ञफलसमृद्धिकर्ता २० भावः क्रतुश्चक्षुरूपः २१ पुष्करस्य
 ब्रम्हास्यस्थपतिस्वामी २२ स्थिरः स्थावरः पर्वतादिरूपः २३ १४ द्वादशः नृणां दशगर्भवासादयो दशास्तासां मृत्युर्दशमीस्वर्ग एकादशी मो-
 क्षो द्वादशीति द्वादश इति संसारापेक्षमोक्ष उच्यते २४ आसनः आंतरालिकदशारूपेण भयजननः २५ आद्यः संसारात्प्राचीनः शब्दः आद्यं तमध्यरू-
 प इति नाभिप्रथमार्थः २६ यज्ञः जीवेशयोः संगतिकरणरूपो योगः २७ अतएव यज्ञसमाहितः तत्र स्थः तदेकलभ्य इत्यर्थः २८ नक्तमिव नक्तं अप्र-
 काशात्मा महामोहः २९ कलिस्तत्कार्यभूतः कामक्रोधलोभादिरूपः ३० कालस्तस्यापि कार्यं जन्ममरणप्रवाहः कालयतिसंचलयतीति योगात् ३१

यजुः पादभुजो गुह्यः प्रकाशो जंगमस्तथा अमोघार्थः प्रसादश्च अभिगम्यः सूददर्शनः १२ उपकारः प्रियः सर्वः कनकः कां-
 चनच्छविः नाभिर्नदिकरो भावः पुष्करस्थपतिः स्थिरः १३ द्वादशारूपासनश्चाद्यो यज्ञो यज्ञसमाहितः नक्तं कलिश्च
 कामश्च मकरः कालपूजितः १४ सगणो गणकारश्च भूतवाहनसारथिः भस्मशयो भस्मगोप्ता भस्मभूतस्तरुर्गणः १५

मकरः मकराकारं शिशमारचक्रं कालम्यजापकं तत्स्वरूपः ३२ कालेन मृत्युना

पूजितः कालपूजितः ३३ १४ सगणः प्रमथादियुक्तः ३४ गणकारः बाणादीन् भक्तान् स्वगणान् करोतीति गणकारः ३५ भूतानां वाहनो योगक्षेम-
 निर्वाहको ब्रम्हासारथिर्यस्य भूतवाहनसारथिः ३६ भस्मशयः भस्मभर्त्सनदीत्या रिति जौहोत्यादिकाद्या तोरन्येभ्योऽपि दृश्यत इति मनिन् बभस्ति-
 भर्त्सयति दोषान् भासयति वा आत्मानमिति भस्म तथा चोक्तं वासिष्ठे लिंगे भर्त्सनात्सर्वपापानां पापशानां च महामुने भस्मेति कीर्त्यते रक्षारोगानां चापि भ-
 र्त्सनादिति बाह्यमोक्षेन किं भस्मधारणं मोक्षलक्षणं भस्मैव नित्ययुक्तस्य ज्ञानमुत्पद्यतेऽचिरादिति श्रुतावप्यथर्वशिरसि अग्निरित्यादिना भस्मगृ-
 हीत्वा मृज्यांगानि संस्पृशेद्देतमेतत्पाशपतं प्रक्षपाशविस्मृक्षयेति भस्मनिश्चेते भस्मशयः तेन उद्धूलनादिकमपि कर्तव्यं यथाह रुद्रशातातपःस्तेयं
 कृत्वा गुरुदारांश्च गत्वा मघं पीत्वा ब्रम्हहत्यां च कृत्वा भस्मच्छन्नो भस्मशय्यां शस्त्रानोरुद्रा ध्यायी मुच्यते सर्वपापैरिति ३७ भस्मगोप्ता भस्मना गोपायति जगदिति
 भस्मगोप्ता वक्ष्यति चाप्रेवरक्षार्थं मंगलार्थं च गोपनार्थं च भामिनि न्नाच्छनार्थं च भक्तानां भस्मदत्तं मया पुरेति ३८ भस्मभूतः एतच्च मंकरं कनाक्षि
 मुने कुरात् न्यु तं शाकरसं दृष्ट्वा नृत्यतिसतितनूत्योपशमार्थं महादेवेन स्वमंगुलिं भित्वा तज्जं भस्मदर्शितं तेन स्वस्य वपुः केवलं भस्ममयमिति ज्ञाप्यते
 ३९ तरुः कल्पवृक्षादिः ४० गणः भृगिरिति नदिकेश्वरादिस्तद्रूपः ४१ १५ ६४

लोकाश्चतुर्दश भुवनानि तेषां पालो लोकपालः ४२ अलोकः लोकातीतः ४३ महात्मा पूर्णः ४४ सर्वपूजितः ४५ शक्रः शक्रः ४६ त्रिशक्रः त्रिणिष्काय
वाङ्मनां सिंशु क्लानियस्य ४७ अतएव संपन्नः कैवल्यं प्राप्तः ४८ शुचि भूतनिषेवितः असंग इत्यर्थः ४९ भूतेष्वर्चाचार्यैर्निषेवितः भू
तनिषेवितः ५० ९६ आश्रमेषु चतुर्षु धर्मरूपेण तिष्ठतीत्याश्रमस्थः ५१ क्रियावस्थः धर्मस्यैव पूर्वरूपं क्रियाया गादिस्तदवस्थापन्नः ५२ विश्वक-
र्ममतिः देवशिल्पिनो यत्कौशलं तद्रूप इत्यर्थः ५३ वरः त्रियम्बक इति वरो लक्ष्यादिरूपः ५४ विशालशारवः दीर्घबाहुः शाखापक्षांतरं बाहौर्जातमेदिनी ५५
नाभ्योष्ठः ५६ अंबुजालः जलसमूहः सागर इत्यर्थः जालंगवाक्ष आनाये क्षारकंदं भवंदयोरिति मेदिनी ५७ सुनिश्चलः पर्वतादिरूपः ५८ ९७ कपिलः ५९ कपिशः ६० ज-
ह्नु इति त्रयोपि वर्णं वाचिनस्तद्वान् ६१ आयुर्जीवनकालः ६२ परः प्राचीनः ६३ अपरोऽर्वाचीनः ६४ गंधर्वश्चित्ररथादिः ६५ भदिति देवमाता इपंवा अदि-
तिरिति श्रुतः एध्वीया ६६ नाक्षर्यः चैननेयः ६७ सुविज्ञेयः सुखेन ज्ञातुं योग्यः ६८ सुशारदः शोभनवाक् ६९ ९८ छ छ छ छ छ

लोकपालस्त्वथालोको महात्मा सर्वपूजितः शक्रस्त्रिशुक्रः संपन्नः शुचिभूतनिषेवितः ९६ आश्रमस्थः क्रियावस्थो विश्व
कर्ममतिकरः विशालशारवस्ताम्रोष्ठो अंबुजालः सुनिश्चलः ९७ कपिलः कपिशः श्रुक् आयुश्चैव परोपरः गंधर्वाश्चर्दित
नाक्षर्यः सुविज्ञेयः सुशारदः ९८ परश्वधायुधो देव अनुकारी सुबांधवः तुंबवीणो महाक्रोध ऊर्ध्वरेता जलेशयः ९९ उग्रो
वंशकरो वंशो वंशनाशा ह्यनिन्दितः सर्वांगरूपो मायावी सहृदो ह्यनिलो नलः १०० बंधनो बंधक कर्त्ता चरुबंधनवि-
मोचनः संयज्ञारिः सकामारि महादंष्ट्रो महायुधः १०१

परश्वधायुधः १० देव विजिगीषुः १५ अनुकारी भीष्मे हंतुं आयुधं प्रक्षुप्तु
मनुकरो विवासां नुकारी १२ शोभनश्चासौ बांधवश्च सुबांधवोऽर्जुनसखा १३ तुंबवीणः तुंबीफलद्वययुक्ता वीणायस्य सैव रुद्रवीणे तिलोके प्रसि-
द्धा १४ महाक्रोधः प्रलयकाले १५ ऊर्ध्वरेता ऊर्ध्वं देवमनुष्येभ्य उर्ध्वं पुरेतः प्रजाब्रह्मविष्णवादिरूपायस्य भः १६ जलेशयः विष्णुरूपी शो-
षपर्यं जलशायी १७ १९ उग्रः उत्कर्षेण यस्तीत्यग्रः १८ वंशकरः १९ वंशश्च प्रसिद्धः २० वंशनादः २१ अनिन्दितः २२ सर्वांगरूपः
सर्वेष्वंगेषु रूपांस्तु दैवमस्यास्तीति रूपं स्वभावे सौंदर्ये इति मेदिनी २३ मायावी मायाविशिष्टः मायिनं तु महेश्वरमिति प्रसिद्धः २४ सहृदः अदंत-
त्वमार्षं प्रत्युपकारमवपेक्ष उपकर्त्ता २५ अनिलः वायुः २६ अनलोद्भिः २७ १०० बंधात्यनेनेति बंधनः संसारपाशः २८ बंधकर्त्ता संसार-
निर्माता २९ सुबंधनविमोचनः सुतरां बंधनस्य मायापाशस्य मोचनकर्त्ता ३० यज्ञारयोर्देव्यास्तैस्सदापि वसतीति सयज्ञारिः ३१ कामारयो जित-
कामाः योगिनः तैश्च सह स्तीति सकामारिः ३२ महादंष्ट्रः ३३ महायुधः ३४ १०१ छ छ छ छ छ

बहूधानिदितः दारुकावने अतिक्रमनीयरूपं धृत्वा नमः सन् अयं पापिष्ठोऽस्यं खलीनां चित्तं मोहयितुमागतोऽस्तीति सर्वैर्ऋषिभिर्निदितः १५ शृणाति हि
नास्ति दारुकावनस्थान्मनीन् मोहयतीति शर्वः १६ शंकरस्तेषामपि कुशलं करेयस्य स्ताधीनं यस्येत्यर्थः १७ शंकानां समुहः शंकंतस्वरश्चरः शंक-
रः सर्वसंशयदाहकः रोककामानिले बन्हाविति विश्वलोचनः यैर्ऋषिभिर्दार्ुकावनस्थे निदितं वांश्च मोहितवान् तेषामेव कारुण्यात्कल्याणं सर्वसंश-
योच्छेदं च तत्त्वज्ञानदानेन कृतवानिति नाम चतुष्कृतात्पर्यं १८ अधनः दिगंबरत्वात् १९ एवमप्यमराणां ईशः अमरेशः ६०० महादेवो इन्द्रा-
दीनामपि पूज्यः यथोक्तं सांबपुराणे पूज्यतेयः सूरैः सर्वैर्महांश्चैव प्रमाणतः महेति धातुः पूजायां महादेवस्ततः स्मृत इति १ विश्वदेवः विश्वं विष्णु-
चं षट्कार इति वक्ष्यमाणत्वाद् विश्वं विष्णुः तस्यापि देव आराध्यः २ स्मरारिहा ३ १०२ अहिर्बुध्न्यः अहिः सर्पः तस्य विशेषणं बुध्न्यः बुध्नमूले साधुरि-
ति ब्रह्मांडमूलं पातालं तत्र वर्तत इति याचत् शेषस्वरूप इत्यर्थः यथोक्तं विष्णुपुराणे संकर्षणात्मको रुद्रो निष्कम्यात्तिजंगत्रयमिति पदद्वयात्मकमेकं नाम ४
अनिलाभः वायुर्यथा अप्रत्यक्षोऽपि स्पर्शेन ज्ञायते एवमयं विषयसंस्पर्शन्यानुभवरूपः यथोक्तं परागर्थं प्रमेयेषु याफलत्वेन संमता संवित्सेवकमेयोर्थो

बहूधानिदितः शर्वः शंकरः शंकरोधनः अमरेशो महादेवो विश्वदेवः स्मरारिहा १०२ अहिर्बुध्न्यो निलाभश्च
चेकितानो हविस्तथा अजैकपात्रकापाली त्रिशंकुरजितः शिवः १०३ धन्वंतरिर्धूमकेतुः स्कंदो वैश्रवणस्त-
था धाता शक्रश्च विष्णुश्च मित्रस्त्वष्टा ध्रुवो धरः १०४

वेदांतोक्तिप्रमाणतः ५ चेकितानः कितज्ञाने अदादिः अस्मात्पृथक् लुक्किज्ञानं च अतिशयेन चिकेति जानातीति चेकितानः युगपदशेषविशेषविज्ञानवा-
नित्यर्थः ६ हविरिव हविस्तस्यैव भोक्तुं भोग्यज्ञातं हरिरिति पाठे पितस्यैव हर्तव्यं च स्थितिः सत्त्वार्थः हव्र औणादिकः सर्वधातुभ्य इति कर्मणि बाहुलकादि-
न ७ अजैकपात् एकादशस्वरुद्रेषु कश्चित् ८ कापालीकपालाभ्यां द्यु पृथिवीरूपाभ्यां निर्वृतं कापालं ब्रह्मांडं तदस्यास्तीति कापाली ब्रह्मांडाधीशः
९ शंकुः त्रयोशुणाः शंकवः कीलाश्च यस्य विष्टं भक्ताः संप्रिशंकुः संसारी न तदस्ति पृथिव्यावादि विदेवेषु वा पुनः सत्त्वं प्रकृतिजैर्मुक्तं यदेभिः स्यान्नि-
भिर्गुणैरिति गीतावचनान् सर्वजीवरूप इत्यर्थः १० अजितः तैरेव शंकुभिरवशिकृतः ११ अतएव शिवः शुद्धः निरूपाधिरित्यर्थः यथोक्तं वायुसंहितायां वि-
शुद्धिः शिवतास्त्विति १२ १०३ धन्वंतरिः महावैद्यः भिषक्तमंताभिषजांश्चणोमीति मंत्रप्रसिद्धः १३ धूमकेतु उत्पातविशेषः १४ स्कंदः १५ वैश्र-
वणः १६ धाता १७ शक्रः १८ विष्णुः १९ मित्रः २० त्वष्टा २१ ध्रुवः २२ धरः २३ १०४ ध्रुवः २४ ध्रुवः २५ ध्रुवः २६ ध्रुवः २७ ध्रुवः २८ ध्रुवः २९ ध्रुवः ३० ध्रुवः

प्रभावः प्रभावारव्योवस्तः २४ सर्वगोवायुः सूत्रात्मा वायुर्नावेगोतमसूत्रेणायंचलोकः परश्चलोकः सर्वाणिचभूतानि संदध्यान्ति श्रुतेः पदद्वयान्मकंगकनाय
 २५ अर्यमा २६ सविता २७ रविः २८ उपगुर्नृपविशेषः मां धातां साहचर्यतिव्यदाउपदाहेः स्मात्तदगुपधजा प्रीतिरः कदातिकप्रत्यये उपदाहकंगावः किरणायस्ये
 त्युपगुः विभक्त्यलीपआर्षः वेदाः प्रमाणमिति बल्लिगवचनभेदेपिपदयोः सामानाधिकरण्यं धन्वंतयादयः गब्धदेवताविशेषवाचिनः शिवेसर्वान्म्योपपादानार्थो
 एवेति सर्वत्र ज्ञेयं पुनरुक्तानामपितत्तद्योगिकाथमिदादयो नरुक्त्ये ज्ञेयं सत्यपि पौ नरुक्त्ये स्तुत्यर्थं त्यान्तदोषः २९ विधाता विविधप्रकारेण पोषः ३० मां धाता ३१
 स्माच्छब्दार्थं जीवधयति पायतीति मां धाता जीवस्य तृप्तिकरः ३२ भूतानां भावनं रज्ज्वा मुरगस्येव स्वस्मिन्निति भूतभावनः ३३ १०५ विभुर्विधिरूपेण भवति
 अस्तीति विभुः भवतेऽस्तार्थकत्वात् पूर्ववदुप्रत्ययः ३३ वर्णनं श्वेतपीतदीन विविधरूपेण भावयतीति वर्णविभावी तस्मिन् शुक्लमुतनीलमादुरित्यादि श्रुते
 रेतदतर्मुखानां नाडीमार्गगतं प्रत्यक्षम् श्रुतेरन्तर्चनीहारधृमाकर्मान्नालानाखद्योतविद्युत्स्फटिकाशरीनां गतानिरूपाणि पुरःसराणि ब्रह्मण्यभिन्व्यक्तिकरा
 णियोगइति ३४ सर्वकामगुणावहः तत्रैव अंतर्मुखत्वकान्ते सर्वान् कामान् काम्यमानान् विषयान् गुणान् श्वांश्च घोरमृदान् योगिविघ्नकरान् सुरवास्वादविसे
 पः लयापरनाम्रधेयान् ध्यायिभ्य आवहति साकल्येन प्रापयतीति तथा ३५ पद्मनाभः पद्मविषयस्यायतनं नाभौ तत्र स्थेमणि प्रचक्रेऽस्यास्तीति पद्मनाभ ना

प्रभावः सर्वगोवायुरर्यमा सविता रविः उपगुश्च विधाता च मां धाता भूतभावनः १०५ विभुर्वर्णविभावी च सर्वका
 मगुणावहः पद्मनाभो महागर्भश्चंद्रवक्त्रोऽनिलोऽनलः १०६ बलवान् शोषशान्तश्च पुराणः पुण्यचंचुर्गो कुरुकृत्वा कुरु
 वासी कुरुभूतो गुणोषधः १०७ सर्वाशयो दर्भचारी सर्वेषां प्राणिनां पतिः देवदेवः सुरवासक्तः सतत्सर्वरत्नवित् १०८

भ्यामुपधितसृतिविषयस्यायतनं महदिति श्रुतेः ३६ महागर्भः महतो ब्रह्मादयोगर्भा उदगतगतायस्य सतत् ३७ चंद्रवक्त्रः रम्यरूपः ३८ अनिलः ३९ अनि
 लश्च पूर्वभूतरूपेणोक्तो तत्र तदभिमानि देवतारूपाविति विशेषः ४० १०६ बलवान् ४१ उपशान्तः ४२ पुराणः स्पष्टार्थनामत्रयं ४३ पुण्यचंचुः पुण्येन ज्ञात
 तेन वित्तश्चंचुः पुचणपाविति चंचुप् ४४ ईलक्ष्मीद्वित्येकाक्षरं नाम ईविषादेऽनुकपायान्दृष्ट्या पुनरनव्ययमिति मेदिनी ४५ कुरुकृत्वा अत्र नामैकदेशग्रहणं
 ननामग्रहणं भीमासत्यभावेति वत् कुरुपदनं कुरुक्षेत्रमुच्यते तेन अविमुक्तये कुरुक्षेत्रमिति श्रुतेः सर्वलोकप्रसिद्धश्च तद्विधितयोः कर्मापास्तिस्थानयोर्निर्माता
 ४६ कुरुवासी कुरुक्षेत्रद्वयवासी ४७ कुरुभूतः कुरुक्षेत्रद्वयात्मा ४८ गुणोपधः शेषवर्जज्ञानघेगम्यधर्मादीनामोपधवदुद्दीपकः ४९ १०७ सर्वाशयः सर्वे आशे
 रते स्मिन्निति अत्र द्येते सर्वहकं भवतीति श्रुतेः सर्वस्य सुप्रतिस्थानं प्राप्त इत्यर्थः ५० दर्भेषु अंतर्वेदिस्य बहिरूपेषु आसादितानि हवींश्चिचरति भक्षतीति दर्भचारी
 ५१ सर्वेषां प्राणिनां पतिः ५२ देवदेवः ५३ सुरवासक्तः ५४ सतत्कार्यं असंतकारणम् ५५ सर्वरत्नवित्सर्वाणिरत्नानितत्तज्जातिषूक्तदवस्तूनि विदते न भवते इति तथा

कैलासगिरिवासी ५६ हिमवद्गिरिसंश्रयः ५७ कूलहारीमहाप्रवाहरूपेणतीरस्थदुर्गद्वारी ५८ कूलकर्त्तापुष्करादीनामहानडागानाकर्त्ता कूलप्रतीरेसे-
न्यस्थपृष्ठेकूपनडागयोरितिविश्वलोचनः ५९ बहुविद्यः ६० बहुप्रदः ६१ १०९ वणिजोवणिकृत्कारांतत्वं आर्ष ६२ बर्हकीतक्षा ६३ वृक्षस्तक्षणीयः
संसारवृक्षः ६४ बकुलः वृक्षविशेषः ६५ चंदनः ६६ च्छदः सप्तपर्णः ६७ सारग्रीवः दृढकंधरः ६८ महाजत्रु जत्रुरत्रकंठस्कंधयोरधोऽस्थि ६९ अलो-
लः ७० अहोषधः ग्रीहियकरूपः ७१ ११० सिद्धार्थकारी ७२ सिद्धार्थः पूर्वपक्षानिरस्ययोन्यन्तोर्यः ससिद्धार्थउच्यते स एव सिद्धांत इति प्रसिद्धः तस्यैव विशेष-
पक्षं छंदोव्याकरणोत्तर इति वेदव्याख्यानोपहृंहित इत्यर्थः ७३ सिंहनादः ७४ सिंहदंष्ट्रः ७५ सिंहगः सिंहारूढः ७६ सिंहवाहनः सिंहयुक्तवाहनरथोस्य
७७ १११ प्रभावात्मा प्रकृष्टे भावः सत्तातद्रूप इत्यर्थः प्राणावे सत्यं ते यामेष सत्यमिति श्रुतेः सत्यस्य सत्य इत्यर्थः ७८ जगतः कालः यासकर्त्ता जगत्कालः स एव स्थाने
भोजनपक्षयस्य अंर लोकहितः ८० तरुस्तारकः ८१ सारंगः पक्षिविशेषः ८२ नवश्वासोचक्रांगो हंसश्च नवचक्रांगः ८३ केतुरिव केतुः शिरवानयामालते-
शो भने इति केतुमाली मयूरकुक्कुरादिपक्षिरूपः ८४ सभाधर्मपरीक्षास्थानं अवतीतिसभावनः ८५ ११२ भूतालयः ८६ भूतपतिः ८७ अहोरात्रम् ८८

कैलासगिरिवासी च हिमवद्गिरिसंश्रयः कूलहारी कूलकर्त्ता बहुविद्यो बहुप्रदः १०९ वणिजोवर्धकी वृक्षो बकुलश्चंदनच्छदः सार-
ग्रीवो महाजत्रुरलोलश्चमहोषधः ११० सिद्धार्थकारी सिद्धार्थः छंदोव्याकरणोत्तरः सिंहनादः सिंहदंष्ट्रः सिंहगः सिंहवाहनः १११ प्र-
भावात्मा जगत्कालस्थानो लोकहितस्तरुः सारंगो नवचक्रांगः केतुमाली सभावनः ११२ भूतालयो भूतपतिरहोरात्रमनिर्दि-
तः ११३ वाहिता सर्वभूतानां निलयश्च विभु भवः अमोघः संयतोत्पन्नश्चो भोजनः प्राणधारणः ११४ धृतिमान् धृतिमान् दक्षः सत्कृतश्च युगाधि-
पः गोपालिर्गोपनिर्ग्रामोचर्मवसनो हरिः ११५ हिरण्यबाहुश्च त्रिगुहापालः प्रवेशिनाम् प्रकृष्टारिर्महाहर्षोजितकामोजितेन्द्रियः ११६

अनिर्दि- ८९ ११३ वाहिता बोदा सर्वभूतानां मित्युभयत्र संबध्यते स च भूतानां वाहितेत्येकनाम ९० सर्वभूतानां निलयः सदनमित्यपरम् ९१ विभुः विगतं
भूर्भुवनं समादित्यजन्माभावार्थे पूर्ववत् भवतेर्दुः ९२ भवः अस्तीति भावः अस्तेऽपचाद्यविभूभावः ९३ अमोघः नैष्कल्यरहितः ९४ संयतः धारणा-
ध्यानसमाधिमान् ९५ अश्वउच्चैः श्रवादिरूपः ९६ भोजयतीति भोजनोऽन्नदाता ९७ अतएव प्राणधारणः ९८ ११४ धृतिमान् ९९ मतिमान् १००
दक्षः उत्साही १ सत्कृतः आदृतः २ युगाधिपः युगशब्देन धर्माधर्मैर्लक्ष्यते तयोः फलदः ३ गोपालिः इन्द्रियाणां पालयिता ४ गोपतिः रश्मिनां पतिः सूर्यादिः ५
ग्रामः समूहः ६ गोचर्मवसनः ७ हरिः हरति भूतानां दुःस्वमिति हरिः ८ ११५ हिरण्यबाहुः रमणीयबाहुः ९ प्रवेशिनां अंतः प्रवेशशीलानां योगिनां चि-
रकालकाष्ठवस्थायिनां गुहाशरीरतत्पररक्षकः १० प्रकृष्टाः प्रकर्षणकृताः अरयः कामादयो येन स प्रकृष्टाणि साधकीतमः ११ महाहर्षः १२ जितकामः १३ जितेन्द्रियः

गोधारः स्वरविशेषः १५ सुबाहूः शोभनवसंतिस्थानकेलासारव्यमस्य १६ तपः सक्तः १७ रतिः प्रीतिरूपः १८ नरः नयति प्रापयति ब्रह्मांडमिति नरो विराट् १९
महागीतः २० महानृत्यः २१ अप्सरोगुणसेवितः २२ ११७ महाकेतुर्महाधातुर्नेकसानुचरः २३ महाधातुः मेरुपर्वतः २४ तस्यैवनेकसानुचरः अ-
नंतशिरवरसंचारी २५ चलः दुर्ग्रहः २६ आवेदनीयः वाचामगोच्यपिगुरुभिरुपदेष्टुं शक्यः २७ आदेशः साक्षादुपदेशरूपः २८ सर्वगंधसुरवावहः
युगपत्सर्वेषां गंधानां विषयं स्पर्शानां सुरवं आवहतीति तथा २९ ११८ तोरणैः पुरद्वारादिरूपः ३० नारणः परिखादीनतारयति जिगीषून् ३१ परिधाप
रिधिरस्यास्तीति पुरिधीदुर्गरूपः ३२ पतिश्चासौ रवे चरश्चेति रवे चरेश्वरोगरुडः ३३ संयोगो वर्द्धनः वृद्धिहेतुभूतः संयोगः स्त्रीपुंसयोः संबंधः प्रजनश्चा
स्मिकं दर्पइत्युक्तः ३४ वृद्धो गुणाधिकः गुणैर्ज्ञानैश्चर्यादिभिरधिकत्वेन वृद्धइत्यर्थः ननु वलीपुलितादिना यथोक्तं विप्राणां ज्ञानतो ज्यैष्ठ्यं क्षत्रियाणां तु शौर्यतः
वैश्यानां धनबाहुल्यं शूद्राणां वयसाधिकइति ३५ ११९ नित्यआत्मसहायश्चेत्येकनाम नित्यश्चासावात्मसहायश्चेति समासे विभक्त्यलोपआर्षः
३५ देवासुरपतिः ३६ पतिर्यथा वत्सर्वस्य ३७ युक्तः सन्वद्धः संग्रामादौ ३८ युक्तबाहूः शत्रुमर्दनयोग्यो वाह्यस्य ३९ देवोदिविसुपर्वणः दिविस्सर्गेयः

गोधरश्च सुवासश्च तपः सक्तोरतिर्नरः महागीतो महानृत्योऽप्यप्सरोगुणसेवितः ११७ महाकेतुर्महाधातुर्नेकसानुचरश्चलः आवेदनीय
आदेशः सर्वगंधसुरवावहः ११८ तोरणस्तारणो वातः परिधीपतिरिव चरः संयोगो वर्द्धनो वृद्धोऽधि वृद्धो गुणाधिकः ११९ नित्यआ
त्मसहायश्च देवासुरपतिः पतिः युक्तश्च युक्तबाहुश्च देवोदिविसुपर्वणः १२० आषाढश्च सुषाढश्च ध्रुवोऽथ हरिणो हरः वपुरावर्त्तमानेभ्यो
वसुश्रेष्ठो महापथः २१ शिरोहारी विमर्षश्च सर्वलक्षणलक्षितः अक्षश्च रथयोगी च सर्वयोगी महाबलः १२०

सुपर्वा इन्द्रसंज्ञो महानृत्यदेव आराधनीयः ४० १२० आषाढः साहयतेः कर्त्तरि निष्ठा आसमतात् सर्वसाहयतिसहनं कारयतीत्याषाढः सर्वसहनसामर्थ्यं
प्रदइत्यर्थः ४१ सुषाढः ईषत्करपूर्वोक्तस्य संसुषाढः ४२ ध्रुवः अचंचलः ४३ हरिणः श्वेतः शुद्धइत्यर्थः ४४ हरः हंतीति हाश्रुन्त्यः तं राति आदत्ते राहरः हंतेः क-
र्त्तरि क्तिप्, तत्पूर्वात्तं ज्ञानेः आतो नुपसर्गे कट्टित्कः हरः शूलान्यर्थः ४५ वपुः वपुः प्रदाना आवर्त्तमानेभ्यः स्वर्गच्युतेभ्यः वसुरिति पाठे सेवकेभ्यो धनप्रदइत्यर्थः
४६ वसुश्रेष्ठः च नानादयधिकः प्रायो विज्ञादिति श्रुतेः ४७ महापथः शिष्टाचाररूपः ४८ १२१ शिरोहारी ब्रह्मणः शिरःच्छेत्ता विमर्षः विशेषेण विचारवान् वि-
वेकेनेव ब्रह्मशिरश्छिन्नं ननु को धमन्निणेति भावः पदद्वयात्मकं एकं नाम ४९ सर्वलक्षणलक्षितः सामुद्रिकोक्तशुभलक्षणयुक्तः सर्वाणिलक्ष्यते ज्ञायतेत्याः
एतैरिति प्रमाणां निलक्षणा न्युच्यते तैर्लक्ष्यते ननु साक्षुत्क्रियतइत्यर्थः ५० अक्षः रथसंधानदारु अतावरथयोगी रथेन संबंधः ५१ सर्वयोगी सर्वसंस्प
शीविस्तृतात् ५२ महाबलः महाशक्तो बलश्च महाबलः बलशब्दान्मत्स्ययोः शिआद्यश्च प्रबलवद्धारइत्यर्थः ५३ १२२ ७ ७ ७

समास्नायोवेदः ५४ असमास्नायस्तेदन्यः स्मृतीतिहासपुराणागमादिः ५५ तीर्थदेवः ५६ महारथः पृथिवीस्यंदनः ५७ निर्जीवः अचेतनप्रपंचात्मा ५८ जी-
वनः अचेतनस्यापि देहादेश्चेतन्यप्रदाता ५९ मंत्रः प्रणवादिर्मृतसंजीवनो वा ६० शोभाक्षः शांतदृष्टिः ६१ बहुकर्कशः संहर्तृत्वात् ६२ १२३ रत्नप्रभूत-
प्रभूतानि बहुभिरुत्तानि उत्तमवस्तुत्वस्मिन् रत्नप्रभूतः आहिताग्न्यादिवर्तुर्न निषातः ६३ रक्तांगः ६४ महार्णवनिपानवित् निपानकृपाद्बहिः प्रभूनां पाना-
र्थं कृतं कुंडम् महार्णवाण्यमर्षेयस्य निपानप्रभूतास्तान् शोषणीयान् विंदति लभते इति ६५ मूलसंसारतरोरधिष्ठानम् ६६ विशालः अन्ये तं शोभमानः ६७
अमृतः सुधारूपः ६८ व्यक्ताव्यक्तः कार्यकारणात्मा ६९ तपोनिधिर्महामुनिः ७० १२४ आरोहणः परं वदं आरुरुक्षुः ७१ अधिरोहः त-
देवं अधिस्तदः ७२ शीलधारी सदाचारः ७३ महायशः पुण्यकीर्तिः ७४ सेनाकल्पः सेनां अलंकारः पराक्रमद्वयार्थः ७५ महाकल्पः दिव्यभूषणः ७६ यो-
गः चित्तवृत्तिनिरोधः ७७ युगानिकल्पादीनिकरेयस्य कल्पादिप्रदः ७८ हरति शरीरं देशाद्देशान्तरं प्रतिनयतीति हरिः पादाभिमानिनी देवताविधिक्रमइत्य

समास्नायोऽसमास्नायस्तीर्थदेवो महारथः निर्जीवो जीवनो मंत्रः सुभाक्षो बहुकर्कशः १२३ रत्नप्रभूतो रत्ना-
गोमहार्णवनिपानवित् मूलविशालोऽत्यमृतो व्यक्ताव्यक्तस्तपोनिधिः १२४ आरोहणो धिरोहश्च शीलधारी महा-
यशः सेनाकल्पो महाकल्पो योगो युगकरो हरिः १२५ युगरूपो महारूपो महानायहनो वधः न्यायनिर्वपणः पादः पंडि-
तोऽत्यचलोपमः २६ बहुमालो महामालः शशीहरसुलोचनः विस्तारोलवणः कूपस्त्रियुगः सफलोदयः १२७

र्थः ७९ १२२ युगरूपः धर्मधर्मतत्संकररूपः ८० महारूपः महोऽश्वो अरूपश्चेति तथा ८१ महानागहनः गजासुरघ्नः ८२ वधः मृत्युः ८३ न्यायनि-
र्वपणः न्याययुक्तं निर्वपणं दानं यस्य यथा धर्ममनोरथप्रदः ८४ पादः पंचदश इति गम्यः ८५ पंडितः परोक्षज्ञानी ८६ अचलोपमो निश्चलः तत्त्वज्ञानीत्यर्थः
८७ १२६ बहूनि रवधियालते शोभते इति अनेन तल्लिङ्गः ८८ महामालः महती अपादलं बिनी अम्लानत्वादिगुणयुक्ता वामान्नायस्य ८९ शशीच-
न्द्रः स एव हरसुलोचनः महादेवस्य शांतदृष्टिरूपः ९० विस्तारोलवणः कूपः विशिष्टस्तारोऽच्छादनयस्य सोतिर्विस्तीर्णः लवणः क्षाररसः तादृशः कूपइ-
व कूपः महाकूपतुल्यः क्षारसमुद्ररूपीत्यर्थः त्रिपदमेकं नाम ९१ त्रियुगः कलिर्बहिर्भूतः अनएव ९२ सफलोदयः ९३ १२७ ७ ७ ७

त्रिनेत्रः त्रीणिशास्त्राचार्यध्यात्मनिलोचनीवलोचनानिदर्शनसाधनानियस्यसत्रिलोचनः १४ विषण्णांगः विशेषेणसन्नाः निरन्वयमुच्छ्रिताः अंगा-
ख्याभूत्यादयोष्टौमूर्त्तयोयस्य ॐमूर्त्तेरिहसूक्ष्मरूपेणमूर्त्तनिमन्त्रयेस्ति ततोप्ययमंतरंगः शब्दोभूमेत्यर्थः १५ मणिविद्धः मणिपिधानार्थकणदेशोविद्धः
कृतच्छिद्रः कुंडलीत्यर्थः १६ जटाधरः १७ बिंदुरनुस्वारः १८ विसर्गः विसर्जनीयः १९ सुमुखः व्यक्तवर्णः २० शरबाणः १ सर्वायुधः २ स
हः सर्वसंहतेर्गुणयतिसहः ३ १२८ निवेदनः निहीनसर्वद्वत्युपरमेणवेदनंज्ञानयस्य ४ सुखाजातः सुखरूपेणअजातः वृत्तिविलये सतिआविर्भू-
तः ५ सुगंधारः शीघ्रनोगंधारदेशोद्भवः ६ महाधनुः पिनाकधन्वा ७ गंधपालीगंधाः लेशाः सूक्ष्माः प्रपंचवासनाः ताः पालयतीतिगंधपालीसर्व-
प्राणिधीवासनामयइत्यर्थः स एवभगवान् ईश्वरः एकं नाम ८ उत्थानः सर्वकर्मणां उत्तिष्ठत्यस्यादित्युत्थानः ९ १२९ मथानोविश्वविलोडनसमर्थोवि

त्रिनेत्रश्च विषण्णांगो मणिविद्धो जटाधरः बिंदुर्विसर्गः सुमुखः शरसर्वायुधः सहः १२८ निवेदनः सुखाजातः सुगंधारो
महाधनुः गंधपालीचभगवानुत्थानः सर्वकर्मणाम् १२९ मथानोबहुलोवायुः सकलः सर्वलोचनः तलस्तालः क
रस्थालीर्ऊर्ध्वसंहननोमहान् १३० छत्रं सुच्छत्रो विरज्यतोलोकः सर्वाश्रयः क्रमः मुंडो विकृपो विकृतो दंडो कुंडो वि-
कुर्वणः १३१ हर्यक्षः ककुभो वज्री शतजिह्वः सहस्रपात् सहस्रमूर्द्धा देवेन्द्रः सर्वदेवमयो गुरुः १३२

हुलो निर्णयधियायुः महान् प्रलयनिष्ठ इत्येकं नाम त्रिपदम् १० सकलः पूर्णः ११ सर्वलोचनः सर्वदंष्ट्रा १२ तलस्तालः करतलोत्थ एव तालवाद्यविशेषः
१३ करविषस्थाली प्रोज्ज्वलाजनेतदस्यास्तीति कद्रस्थाली १४ ऊर्ध्वसंहननोष्ट्रो दृढशरीरश्चेत्यर्थः १५ महान् अत्युच्चः १६ १३० छत्रं १७ सु
च्छत्रं १८ विरज्यतोलोकः प्राणिभूत्यात्र प्रसिद्धप्रकाशः सर्वाश्रयः क्रमः सर्वस्य आश्रयः आधारभूतः क्रमः पादविक्षेपः त्रिविक्रमेण रूपेण पादाक्रांतजग-
द्यदित्यर्थः २० मुंडः मुंडितशिराः २१ अतएवविरूपः विकटरूपः २२ विकृतः सर्वाविक्रियाप्राप्तः २३ दंडो २४ कुंडो २५ विकुर्वणः करोतीति कुर्वी
विगतः कुर्वीयस्यात् विकुर्वणः कर्माप्राप्य इत्यर्थः २६ हर्यक्षः सिंहः २७ ककुभः सर्वदिग्रूपः २८ वज्री २९ शतजिह्वः ३० सहस्रपात् सहस्रमू-
र्द्धा ३१ देवेन्द्रः ३२ सर्वदेवमयः ३४ गुरुः ३५ १३२ छत्रं ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५०

सहस्रबाहुः ३६ सर्वांगः सर्वे अंगानि प्राप्नोतीति सर्वोऽङ्गः ३७ शरण्यः शरणाय साधुः ३८ सर्वलोककृत् ३९ पवित्रं पावनं स्तौतीति रूपः ४० त्रिककुन्त्रः
 त्र्योष्णिककुन्दीवककुन्दि उच्चस्थानानि बीजशक्तिः कीलकानि यस्य तादृशो मन्त्रः ४१ कनिष्ठः अदितिपुत्राणामध्येयः कनिष्ठो वामनरूपी विष्णुस्तद्रूपः ४२ कृष्णपिं-
 गलः हरिहरमूर्तिः विष्णुर्नारायणः कृष्ण इति कृष्णशब्दस्य हरेर्निधिभेदे कपोरुद्रपिंगलः कपिलेन्यवदिति नानार्थकोशात् पिंगलशब्दस्य हरेच प्रसिद्धिदर्शना-
 त् पुरुषकृष्णपिंगलद्वन्द्वनीललोहितेत्यादिश्रुतेरप्ययमेवार्थः नीलपीवो विलोहितत्वरुद्रस्य पूर्वलोहितः पश्चान्नील इति कालभेदेन याकंठे नीलः सर्वांगे-
 लोहित इति वा वामांगे नीलो दक्षिणांगे लोहित इति देशभेदेन वा आवरकप्रकृत्यंशे नीलस्तत्प्रवर्तकपुरुषांशे लोहित इति गुणभेदेन वा गृह्यते तदा गुणवाचि-
 नोः शब्दयोर्द्रव्यवाचित्वं तद्वत्तावत एकदेशवाचित्वमिति विप्रकृत्यार्थकल्पना अस्याकंतु विलोहितकृष्णपदयोः मुख्यवृत्त्येव शिवकेशववाचित्वं दृष्टेन त-
 स्यार्थयोर्नीलिपिंगलपदयो रपि हरिहरवाचित्वं वक्तुं युज्यते तथा च कृष्णपिंगलपदेन नीललोहितपदेन वा हरिहरावेव प्राप्यौ निर्णयार्थकपदान्तरसमाप्ति-
 व्याहारसामर्थ्यादनिर्णयार्थकस्यापि पदस्यार्थव्यवस्थापयितुं शक्य एवेति युक्तमुपदिशामः यद्यपि पूर्ववाक्ये शेषार्थेषु कुशकाश्वत्थवननकिंचिद्व्यमाणं उ-

सहस्रबाहुः सर्वाङ्गः शरण्यः सर्वलोककृत् पवित्रं त्रिककुन्त्रः कनिष्ठः कृष्णपिंगलः १३३
 ब्रह्मदंडविनिर्माता शतघ्नी पाशशक्तिमान् पद्मगर्भो महागर्भो ब्रह्मगर्भो जलोद्भवः १३४ ग-
 भस्ति ब्रह्मकृद्ब्रह्मी ब्रह्मविद्ब्रह्मणो गतिः अनन्तरूपो नैकात्मा तिग्मतेजाः स्वयंभुवः १३५

नैतुं शक्यं तथापि कजुर्भार्गवसिद्ध्यर्थे वक्रेण साधनायोगात् शिवविष्णुनाम्ना मन्यो न्यस्मिन् योगदर्शनाच्च तयोरेकस्यैव व्यूहद्वयात्मात्वादत्र इदमेव व्याख्या-
 नमिष्टं तच्चैव मित्राग्निपदवत् द्विवचनेन भाव्यं तत्पुरुषादिपदेष्विव कृष्णश्चासौ पिंगलश्चैत्यभेदेनैव पदयोरन्वयोपपत्तो भेदसूचकद्विवचनायोगात् हरिहरयो-
 रभेदस्य च प्रागेव प्रतिपादित्वादिति दिक् तदयं संग्रहः ४३ १३३ ब्रह्मदंडविनिर्माता ४३ शतघ्नी पाशशक्तिमान् ४४ पद्मगर्भो ब्रह्मा ४५ महागर्भो मिहान् गर्भोतिर वा-
 क्यशोयस्य ४६ ब्रह्मगर्भो वेदगर्भितः ४७ जलोद्भवः जले सलिल एकोऽदृष्टेति श्रुतेरेकार्णवे उद्भव आविर्भावो यस्य साद्या विन इत्यर्थः ४८ १३४ गभस्तिः रश्मिमा-
 न् ४९ ब्रह्मकृतृवेदकर्त्ता ५० ब्रह्मी वेदाध्यायी ५१ ब्रह्मवितृवेदार्थवितृ ५२ ब्राह्मणः ब्रह्मिष्ठः ५३ गतिः ब्रह्मिष्ठानामेव परायणं ५४ अनन्तरूपमस्य सोऽनन्तरू-
 पः ५५ अतएव नैकात्मा अनेकशरीरधारी ५६ तिग्मतेजाः स्वयंभुवः ब्रह्मणो दृष्ट्या तिग्मतेजाः दुःसहपराक्रमः स्वशिरच्छेदकत्वात् ५७ १३५ ६९

ऊर्ध्वगात्माउपाधित्रयादुपरिगतआत्मास्वरूपयस्य सभूमिसर्वतोवृत्ताऽत्यतिष्ठदृशांगुलमिति श्रुतेः ५८ पशुपतिःजीवानामीश्वरः ५९ वातरंहाः ६० मनोजवः ६१ चंदनीचंदमालिसगन्धः ६२ पद्मनालाग्रःपद्मनालमस्याग्रेस्तीति तथा कदाचिद्ब्रह्माश्रयभूतपद्मनालस्योतंद्रव्येदतिबुध्यानालमार्गेणगच्छन्तदादिनप्राप्तवान्अतोवाचीनस्यापिनालस्योतोनदृष्टःकिमुतनालक्षेत्रस्यभूस्थानीयस्येतिभावः ६३ सुरभ्युत्तरणः कदाचिद्विष्णुस्पर्द्धयाब्रह्माशिवस्यशिरोदेशीमयादृष्टस्त्वन्वया साक्ष्यं देयमितिकामधेनुमुक्तवान्सायब्रह्मभयादन्तसाक्ष्यं दत्तवतीततोमहादेवेनशप्ताः मेध्याशिनीति संततिर्भविष्यतीति तदित्युक्तं सुरभिक्षामधेनुं ऊर्ध्वपदादंधउत्तारयतीति सुरभ्युत्तरणः ६४ एवंभूर्तिद्वयस्याप्येनोयेनदृष्टःसोप्ययमेवेत्याहनरइति नगतिआदत्तेप्राप्नोत्यंतमिति नरःआतीनुयुसर्गिकः ६५ १३६ कर्णिकारपुष्पमयीमहतीमालातद्वाक्कर्णिकारमहास्त्रग्वी ६६ नीलमौलिःनीलमणिमयंकिरीटंमौलोयस्य ६७ पिनाकधृक्पितःप्राप्तःनाकोद्योयेनसपिनाकःपिगतावित्यतोनिष्ठातस्यलोपः त्रिपुरासुरेणद्धतस्वर्गादेवयद्गुलात्प्राप्तस्तन्महादेवस्यशैलेद्रूपधनुःपिनाकस्तस्यधत्तापिनाकधृक् यथानमुचिंफेनेननिघ्नतद्रस्यफेनेयथावज्जप्रवेशाएवशैलेपिपिनाकप्रवेशात्सोपिपिनाकइत्यर्थः ६८ उमात्रह्यविद्यातस्याः

ऊर्ध्वगात्मापशुपतिर्वोतरंहामनोजवः चंदनीपद्मनालाग्रःसुरभ्युत्तरणोनरः १३६ कर्णिकारमहास्त्रग्वीनीलमौलिःपिनाकधृक् उमापतिरुमाकांजो जान्हवीधृगुमाधवः ३७ वरोवराहोवरदोवरेण्यःसुमहास्वनः महाप्रसादोदमनःशत्रुहाश्वेतपिंगलः ३८ पीतात्मापरमात्माचप्रयतात्माप्रधानधृक् सर्वपाश्वरुखस्त्रयोधर्मसाधारणोवरः ३९

पौरुषेयैष्टविनिष्पेगात्स्वामी ६९ उमयातयेवब्रह्मविद्ययाकृतःकामितःवशीकृतः ७० जान्हवीधृक् ७१ उमायाःशैलपुत्र्याःधवोभर्ताउमाधवः ७२ वरोवराहः आसौभूमेरुर्द्धर्तायज्ञरूपीवराहः ७३ वरैःश्रेष्ठैरूपैःदयतेनानावतारैर्जगत्यालयतीतिवरदः ७४ अनएववरेण्यःवरणीयः ७५ सुमहास्वनःवेदगर्जितोहृद्यध्रुवः ७६ महाप्रसादः ७७ दमनइवसुगन्धित्वादमनःतत्पूज्यत्वाद्वा ७८ शत्रून्कामीर्दान्हांतीतिशत्रुहा ७९ श्वेतपिंगलः अर्जुनरीनटेश्वरोदक्षिणादेर्केपूरगौरः वामादेर्कनकपिंगलः येतुश्वेतपिंगलपदस्यार्थकृष्णपिंगलपदेनब्रुवतेतेश्वेतमपिकृष्णोक्तुंसमर्थमिहांतोभवतीति ८० १३८ पीतात्मासुवर्णचर्णशरीरः यएषोंतरादित्योहिरण्मयःपुरुषोदृश्यतेहिरण्यश्चाश्रुहिरण्यकेशआप्रणखात्सर्वगवसुवर्णइतिश्रुत्युक्तः ८१ परमात्माभन्नमयप्राणमयमनीमंयविज्ञानमयानंदमयेभ्यःपंचभ्योऽपरमेभ्यआत्मभ्योऽन्यःषष्ठआनंदमात्रस्वरूपः ८२ प्रयतात्माशब्दचित्तः ८३ प्रधानधृक्त्रिगुणात्मकंजगत्कारणं प्रधानारब्धं ज्ञानंनदधिष्ठानभूतः ८४ सर्वपाश्वरुखःशतंसृष्टिदिक्षुऊर्ध्वचमुरंयस्येतिपंचवक्त्रोक्तः ८५ त्र्यक्षःत्रीणिसोममृषीग्निरूपाणिअक्षाणिनेत्राण्यस्य ८६ धर्मसाधारणोवरःपुण्यानुरूपप्रसादात्मा ८७ १३९

चराचरात्मा लयोरैक्यात् चलाचलात्मा दिविपंथाश्चलाचल इति श्रुत्युक्तौ च आहृत्य नावृत्तिमार्गेति द्वयश्चराचरात्मा कर्मानुरूपः प्रसादानुरूपो मार्गोऽप्य-
यमेवेति नाम द्वयार्थः ८८ सूक्ष्मात्मा मार्गद्वयागोचरस्वरूपः ८९ अमृतो मरणवर्जितो निष्कामः गोवृषः पृथिवीपतिर्धर्मः तस्य ईश्वरः निष्कामधर्मस्या-
मृतमोक्षरूपं फलदातुं समर्थः ९० साध्याः देवानामपि देवाः तेषामपि ऋषिः आचार्यः साध्वर्षिः ९१ वसुः देवताविशेषः उपगिचरस्य राज्ञो व्यावृत्त्यर्थं तस्यै-
व विशेषणं आदित्य इति अदितेः पुत्रो वसुर्नामैत्यर्थः ९२ विवस्वान् विशेषेण वस्ते आच्छादयत्यनेन भुवनमिति विषयः अंशुजालं तद्वा न सूर्यत इति सविता कृतो
बहुलमिति वार्तिके कर्त्तुं णि अच् बाहुलकात् यज्ञेऽभिषूयमाणः अमृतः सोमः अंशुरंशुदेव सोमेति मंत्रलिङ्गात् अपाम सोमममृता अभूमेति अमृतत्वसा-
धनत्वं स्य धनश्रुतेः सोमस्य विबस्थत्वममृतत्वं च ज्ञेयं तेन त्रिपदमेकनाम् ९३ १४० व्यासः पुण्येति हासादेः स्वर्गः १४ सर्गः तस्यैव सृज्यं पुराणादि-
अस्य विशेषणे सक्षेपो विस्तर इति च सूत्रादिरूपे प्राच्यादिरूप इत्यर्थः इदमपि त्रिपदनाम एवं संहोमे एकैकनामं जपेवा एवमंत्र ऊह्यः ॐ सर्गाय संक्षेपाय विस्त-
राय स्वाहेति ॐ नमः सर्गाय संक्षेपाय विस्तराय इति च भूगण्ये च पृथिव्ये च महते च स्वाहेति वदनेकपदतोऽप्येकनामत्वं ज्ञेयं १५ पर्ययोनरः परितः अयते व्याप्ते

चराचरात्मा सूक्ष्मात्मा अमृतो गोवृषेश्वरः साध्याषिवसुरादित्यो विवस्वान्सवितामृतः १४० व्यासः सर्गः सुसंक्षेपो विस्तरः पर्ययोनरः क्रतुः
संवत्सरो मासः पक्षः संख्या समापनः ४१ कला काष्ठा लवामात्रा मुहूर्त्ताहः क्षणाः क्षमाः विश्वक्षेत्रं प्रजाबीजं लिङ्गमाद्यस्तुतिर्मम ४२
सदस इत्युक्तमव्यक्तपितामातापितामहः स्वर्गद्वारं प्रजाद्वारं मोक्षद्वारं त्रिविष्टपम् ४३ निर्वाणं न्हादनं ब्रह्मलोकः परागतिः देवा
सुरविनिर्माता देवा सुरपरायणः ४४ देवा सुरगुरुर्देवो देवा सुरनमस्कृतः देवा सुरमाहामात्रो देवा सुरगणाश्च यः १४५

तीतिपर्ययः सचत्तरो जीवः समष्टिजीवो वैश्वानर इत्यर्थः १६ क्रतुः १७ संवत्सरः १८ मासः १९ पक्षः १०० इति नाम्नां नवमं शतं संख्या समापनः क्र-
त्वा हि संख्या समाप्तिरूपः संक्रान्तिर्दर्शपूर्णमासादिरूपः १ १४१ कला ३ काष्ठा ३ लवाः ४ मात्रा ५ मुहूर्त्ताहः क्षणा इति समस्तनाम ६ क्षणाः क्रत्वा द्याः
कालावयवाः स्पष्टार्थाः ७ विश्वक्षेत्रं ब्रह्मांडं दृक्षस्यालवालं चिन्मात्रं ८ प्रजानां बीजं माविशिष्टचैतन्यरूपं अव्यक्तं ९ लिङ्गं महत्तत्त्वं १० आद्यो निर्गमः अ-
कुर रूपा अहमिति प्रथमोऽव्यासः ११ १४२ सत्त्वज्ञं १२ असत्त्वरणं १३ व्यक्तं इन्द्रियग्राह्यं १४ अव्यक्तं अहं न जानामीत्यनुभवेकवेद्यं विज्ञानं १५ पिता १६ माता
१७ पितामहः १८ स्वर्गद्वारं तपः १९ प्रजाद्वारं रागः २० मोक्षद्वारं वैराग्यं २१ त्रिविष्टपं स्वर्गसाधनधर्मः २२ १४३ निर्वाणं मोक्षः २३ न्हादनः आनंदयिता एष त्वेवानं-
दयतीति श्रुतेः २४ ब्रह्मलोकः सत्त्वलोकः २५ परागतिः ततोऽप्यधिका गतिर्गतिव्यः २६ देवा सुरविनिर्माता २७ देवा सुरपरायणः पुंस्त्वमार्थं २८ १४४ देवा सु-
रगुरुः ब्रह्मस्यतिशुक्ररूपः २९ देवो विजिगीषुः ३० देवा सुरनमस्कृतः ३१ देवा सुरमाहामात्रः महामात्रः श्रेष्ठः ३२ देवा सुरगणाश्च यः आश्रयणीयः ३३ १४५

देवासुरगणाध्यक्ष इन्द्रविरोचनादिरूपः ३४ देवासुरगणायणीः स्वामिकांतिंकेयादिदेयरूपः ३५ देवातिदेवः इन्द्रियाण्यतिक्रम्य स्वयमेव प्रकाशमानः ३६
 देवर्षिर्नारदादिरूपः ३७ देवास्सुरवरप्रदो ब्रह्मरुद्रादिरूपेण ३८ १४६ देवासुरेश्वरस्तेषामंतर्यामी ३९ विश्वः विशाल्यस्मिन्निति विश्वः जगद्भ्रंशयः ४०
 देवासुरमहेश्वरः अंतर्यामिण ईश्वरस्याप्यधिष्ठानं अतो महेश्वरः ४१ सर्वदेवमयः अग्निर्मूर्द्धाचिस्तुषीचंद्रसूर्यावित्यादिश्रुतेः ४२ अचिंत्यः नास्ति चिंत्योः
 न्योयस्ययस्मद्वा ४३ देवतात्मा देवतानामंतरात्मा प्रत्यग्रूपः ४४ आत्मसंभवः स्वतः सिद्धः ४५ १४७ उद्भित उद्भिद्या विभवतीति वा फल उद्भिन्नतीति-
 वा स्थावररूपो यस्यादिरूपो वा ४६ त्रिविक्रमः त्रीणि भुवनानि क्रमत् इति वामनः ४७ वैद्यो विद्यावान् ४८ विरजः निर्मलः ४९ नीरजः रजोगुणहीनः ५०
 अमरः विनाशहीनः ५१ ईडयः स्तुत्यः ५२ हस्तीश्वरः कालहंस्तीश्वरारव्यवायव्यलिंगरूपः ५३ व्याघ्रो व्याघ्रेश्वरनामकलिंगरूपः ५४ देवमिहः देवे
 षु पराक्रमी ५५ नरर्षभः नरेषु पित्रेष्ठः ५६ १४८ विबुधः विशेषेण प्राज्ञः ५७ अथर्वः अथैवृणोति यज्ञभागादिकमित्यथर्वः ५८ सूक्ष्मः दुर्लभ्यः
 ५९ सर्वदेवः तत्तद्देवतासु कात्स्न्येन परिसमाप्तः ६० तपोमयः तपः प्रधानः ६१ सुयुक्तः सुतपोयुक्तः सन्नद्धः ६२ शोभनः कल्याणः ६३ वज्रीवज्रायुधः ६४

देवासुरगणाध्यक्षा देवासुरगणायणीः देवातदेवादवाषदेवासुरवरप्रदः १४६ देवासुरेश्वरो विश्वो देवासुरमहेश्वरः सर्वदेवम-
 योचिंत्यो देवतात्मात्मसंभवः १४७ उद्भिन्निविक्रमो वैद्यो विरजो नीरजोऽमरः ईज्यो हस्तीश्वरो व्याघ्रो देवमिहो नरर्षभः १४८
 विबुधोऽथर्वः सूक्ष्मः सर्वदेवस्तपोमयः सुयुक्तः शोभनो वज्रीप्रासानां प्रभवो व्यसः १४९ गुहः कातो निजः सर्गः पवित्र सर्वपावनः शृं-
 गीश्वरप्रियो बभ्रुराजगजो निरामयः १५० अभिरामः सुरगणो विरामः सर्वसाधनः ललाटाक्षो विश्वदेवो हरिणो ब्रह्मवर्चसः १५१

प्रासाङ्ग आसुधविशेषाणां प्रभवो उत्पातस्थान ६५ अव्ययः नावावधनरूपेण एति प्राप्नोत्येनं साधक इत्यव्ययः एकाग्रचित्तप्राप्यः परब्रह्मप्रत्ययांतोयं
 ६६ १४९ गुहः कुमारः ६७ कातः कस्य मुखस्य अंतः सीमा आनंदस्य पराकाष्ठेत्यर्थः ६८ निजः सर्गः सृज्यत इति सर्गः तस्य विशेषणानिजः स्वस्मान्
 अस्य ६९ पवित्रं पविर्वज्रं तत्तुल्यं मृत्युदुःखं तस्मात् तत्रायत इति पवित्रं ७० अतएव सर्वपावनः सर्वेषां ब्रह्मादीनामपि शुद्धिकरः ७१ शृंगी वृषभा-
 दिरूपः ७२ शृंगप्रियः पर्वतशिखराभयः ७३ बभ्रुः शनैश्चरः ७४ राजराजः कुबेरः ७५ निसंमयः निर्दोषः ७६ १५० अभिरामः प्रीतिजनकः ७७ सुरगणः
 देवसंघरूपः ७८ विरामः सर्वोपरिरूपः ७९ सर्वसाधनः सर्वाणि आश्रमं कर्मणि वदेवाप्तये साधनानि यस्मिन्निति ८० ललाटाक्षः ८१ विश्वदेवः वि-
 श्वेन्द्रोऽहोऽकदुर्के दीव्यतीति क्रीडत इति ८२ हरिणः भृगरूपः ८३ ब्रह्मवर्चसविद्यातपः समुद्भवने जः तद्दानं अर्श आद्यं च प्रत्ययांतोयम् ८४ १५१ ६४

स्थावराणां पतिः हिमाचलादिरूपः ८५ नियमेन्द्रियवर्द्धनः नियमेर्निर्णयः कृत्वा इन्द्रियाणां समनस्कानां वर्द्धनो हिंसकः क्षीणमना लब्धसमाधिरित्यर्थः
 ८६ सिद्धार्थः नित्यसिद्ध एव मोक्षो ज्ञानापगममात्रेण कठगतविस्मृतचामीकरवदर्थैः र्थनीयो यस्य स सिद्धार्थः तत्त्वज्ञानार्थः ८७ अतएव सिद्धभूतार्थः पूर्वसिद्धः पश्चाद्भूतः साधितः सिद्धभूतः पूर्वकाले केतिसमासः सचासौ अर्थश्च सिद्धभूतार्थः उक्तविद्यो मोक्षः ८८ अतएव अचित्यः चिंत्यादुपा-
 स्यादन्यः प्रत्यगात्मत्वात् तदेव ब्रह्मत्वविद्धिनेदयदिदमुपासते इति श्रुतेः ८९ सत्यव्रतः सत्यं ब्रह्म तदर्थं न्येव व्रतानि तपांसि यस्य ९० शुचिर्निर्मल-
 चिन्तः ९१ १५२ व्रताधिपः तत्तद्भूतफलप्रदः ९२ परविश्वे तेजसाज्ञेभ्योऽपरब्रह्मभ्यः परंतुरीयं शिवारव्यं शिवमद्वैतचतुर्थमन्यत इति श्रुतिप्रसि-
 द्धं ९३ अतएव ब्रह्मदेशतः कालतो वस्तुतश्च परिच्छेदशून्यं नेह नानास्ति किंचनेति श्रुतेर्विश्वादीनामनृतत्वेन स्वगतमिदं स्यात्प्राभावादखंडे करसं वस्तुत-
 म्मात्रं ९४ भक्तानां परमागतिः भजो आगर्दनेऽस्य रूपं भक्तानां विश्वादिषु पूर्वपूर्वस्य उत्तरस्मिन् उत्तरस्मिन् अविलापनं लक्षणं विना आमर्दनं सौंध्यवसि

स्थावराणां पतिश्चैव नियमेन्द्रियवर्द्धनः सिद्धार्थः सिद्धभूतार्थोचित्यः सत्यव्रतः शुचिः १५२
 व्रताधिपः परब्रह्मभक्तानां परमागतिः विमुक्तो मुक्ततेजाश्च श्रीमान् श्रीवर्द्धनो जगत् १५३

त्वसलिलन्यायेन कृतां परमागतिरिति सायागतिः कैवल्यरूपा विधातिः १५५ विमुक्तः देहांते विशेषेण मुक्तः १५६ कुतो विमुक्तत्वमत आह मुक्ततेजा इ-
 ति तेजः प्रदेनात्र लिंगशरीरमुच्यते तत्तत्मुक्ततेजोऽनेनेति तथा १७ मुक्तस्तेजस्त्वमपि कुतः यतः श्रीमान् योगैश्वर्यवान् तथा हियोगी जितमृत्युर्यथा-
 कामं भीष्मवदिदं दैर्घ्यं नृणां भवति ब्रह्मलोकं वा भूर्द्धन्यनाड्यागच्छति इहैव लिंगशरीरं कवचवद्वात्यक्ता विशुद्धं कैवल्यमाप्नोति १८ श्रीमत्वमपि कुतः यतः श्री-
 वर्द्धनः ऋचः सामानियजूर्षि साहि श्रीरमृता सनामिति श्रुतेः वेदत्रय रूपांश्चियं कर्मोपास्ति ज्ञानकांडात्किं कावर्द्धयति तत्तदुक्तार्थानुष्ठानेन सम्यक् परिपो-
 षयति स श्रीवर्द्धनः १९ जगत् अव्याकृतादिघटांतनश्वरवस्तुरूपः गच्छति नित्यरूपांतरं प्राप्नोतीति जगदिति व्युत्पत्तेः प्रधानादीनामपि जगत्त्वचलं गु-
 णवृत्तमिति कापिलसिद्धांताच्च एवं च यथादौ स्थिर उक्तः स एव जगदित्युक्ते स्थिरे भूमात्मनि जगत्कल्पितमित्युक्तं भवति ततश्चात्मे वेदं सर्वं ब्रह्मे वेदं
 सर्वं तत्त्वमस्य ह ब्रह्मा स्य यमात्मेत्यादिशास्त्रसिद्धब्रह्माद्वैतं प्रतिपादितं भवतीति शिवम् १००० १५३ इति नास्मादशमं शतम् ६९

यथेति बहूनामध्वेसहस्रं प्रधानानि नामान्युद्धृत्यस्तुतोसीत्यर्द्धस्यार्थः ५४ ५५ ५६ ५७ गतद्वीति परमं ब्रह्म उक्तं ब्रह्म ब्रह्मशक्तिसाधनभूताविद्या
 गतामृजपन्परं ब्रह्म केवल्यं अधिगच्छतीत्यध्यान्दत्ययोज्यं ५८ आत्मसंस्थाकरः आत्मनि प्रतीची संस्था अनन्यव्यापाररूपा परिसमाप्तिः तां क-
 रोति मोक्षप्रद इत्यर्थः ५९ तथैवेति बहुभिर्जन्मभिः ईशानं स्तवैः स्तुवंतः स्तुष्यन्ति चरमंति चेति प्रथमद्वितीयचतुर्थस्थैरन्वयः ६० भक्त्या आराध्यायमिति-
 निश्चयेन भवेन्न प्रीत्या ६१ ब्रजन्मित्याद्येकवचनानि बहुवचनानि सुपांसुलुगिति वा विभक्तेः सुरार्थः सुः ६२ ६३ ६४ अनन्याभेदेन शिवो ह्यमर्षः

यथा प्रधानभगवानात्मा भक्त्या स्तुता मया तन्न ब्रह्माद्या देवा बहुस्तत्त्वाननर्षचः १५४ स्तोतव्यमर्च्यं वंद्यं चकः स्तोष्यति जगत्पतिम् भक्त्या
 स्तुवंतः पुरस्कृत्य मया यज्ञपतिर्विष्णुः ५५ ततोऽप्यनुज्ञां संप्राप्य स्तुतो मतिमतावरः शिवमेभिः स्तुवन् देवनामभिः पुष्टिर्वर्द्धनैः ५६ नित्यमु-
 क्तः शक्तिर्भक्तः प्राप्नोत्यात्मानमात्मना ५७ एतद्विपरमं ब्रह्म पुरं ब्रह्माधिगच्छति क्लृपयश्चैव देवाश्च स्तुवंत्येतेन तत्परम् ५८ स्तूयमा-
 नो भग्ना देवस्तुष्यन्ति नियतात्मभिः भक्तानुकंपी भगवानात्मसंस्थाकरो विष्णुः ५९ तथैव च मनुष्येषु ये मनुष्याः प्रधानतः आस्तिकाः श्रद्ध-
 धानाश्च बहुभिर्जन्मभिः स्तवैः ६० भक्त्या तद्गुणान्यभीशानं परदेवसनात्तनुम् कर्मणामनसा वाचा भावेनाभितते जसः ६१ शयानाजा-
 ग्रमाणाश्च ब्रजन्तु पविशंस्तथा उन्मिषन्मिमिषंश्चैव चितयतः पुनः पुनः ६२ शृण्वन्तः श्रावयन्तश्च कथयन्तश्च ते भवम् स्तुवंतः स्तूयमानाश्च
 तुष्यन्ति चरमंति च ६३ जन्मकोटिसहस्रेषु नानासंसारयोनिषु जंतोर्विगतपापस्य भविभक्तिः प्रजायते ६४ उत्पन्ना च भवे भक्तिरनन्यास-
 वभाग्रतः प्राविनः कारणे चास्य सर्वयुक्तस्य सर्वथा ६५ गतदेवेषु दुष्प्रापं मनुष्येषु न लभ्यते निर्विघ्नानिश्चत्वारुद्रेभक्तिरव्यभिचारिणी
 ६६ तस्यैव च प्रसादेन भक्तिरुत्पद्यते नृणाम् येन याति परासिद्धिं तद्भागवतचेतसः ६७ ये सर्वभावानुगताः प्रपद्यन्ते महेश्वरम् प्रपन्नवत्स-
 लो देवः संसारात्तान्समुद्धरेत् ६८ एवमन्ये विकुर्वन्ति देवाः संसारं मोचनम् मनुष्याणां भूते देवं नान्या शक्तिस्तपो बलम् ६९ इति तेनेंद्रक-
 ल्पेन भगवान्सदस्यपतिः कृत्तिवासाः स्तुतः कृष्णान्दिनां शुभबुद्धिना १७० स्तवमेतं भगवतो ब्रह्मा स्वयमधारयत् गीयते च संबुध्यत ब्र-
 ह्माशंकरसन्निधौ ७१

तिष्ठान् वचनं तच्च चिन्मतिः अथ योन्या देवतामुपास्तेऽन्योसाधन्यो ह्यमिति न स वेदयथा पशुरेवं संदेवनानामिति भेदे मोपासनं निंदति शिवेकारणे भक्तिरस्य पुंस-भावि-
 नो भान्यात् सर्वयुक्तस्य सर्वसाधनवतः सर्वथा सन्नेः प्रकरेऽन्यन्ना भवतीति संबन्धः ६५ ६६ ६७ ६८ एवमिति संसारमोचनं देवं कृते अन्ये देवाः मनुष्याणां त-
 पो बलं विकुर्वन्ति नाशयन्तीति संबन्धः तेषां यतोऽप्याशक्तिर्नास्ति ६९ इति हेतोः तेन तं दिनाः १७० गीयते च संस्तवो ब्रह्मणा शंकरसन्निधौ भवत्स ब्राह्मणो बुध्येत जानीया-
 न् १७१ ६०

७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० स्पष्टायोग्यशेषः ८१ १८२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां सप्त-
दशोऽध्यायः १७ १८ महायोगी पठस्वस्त्यभिनिशेषः हेपुत्रयुधिष्ठिर १ २ ३ ४ आलंबायन आलंबगोचः ५ ६ हेपुत्रशतपुत्राणामिशेषः ७

इदं पुण्यं विनिश्चयं सर्वदा पापनाशनम् योगेदं मोक्षदं चैव स्वर्गदंतोषदंतथा ७२ एवमेतत्पठते य एक भक्त्या तु शंकरम् यागतिः सारव्ययोगानां
ब्रजं त्येता गतिं तदा ७३ स्तवमेव प्रयत्नेन सदा रुद्रस्य सन्निधौ अब्दमेकं चरेद्भक्तः प्राप्नुयाद्दीप्सितं फलम् ७४ एतद्रुद्रस्य परमं ब्रह्मणोत्त-
दिह स्थितम् ब्रह्मा प्रोवाच शक्राय शक्रः प्रोवाच मृत्यवे ७५ मृत्युः प्रोवाच रुद्रेभ्यो रुद्रेभ्यस्तु डिमागमत् महता तपसा प्राप्तस्तु डिना ब्रह्मस-
द्भानि ७६ तं डिः प्रोवाच शक्राय गौतमाय च भार्गवः वैवस्वताय मनवे गौतमः प्राह माधव ७७ नारायणाय साध्याय समाधिष्ठाय धामने
यमाय प्राह भगवान् साध्या नारायणोच्युतः ७८ नाचिकेताय भगवानाह वैवस्वतो यमः मार्कंडेयाय वार्ष्णेय नाचिके तोभ्यभाषत ७९
मार्कंडेया नम्या प्राप्नो नियमेन जनार्दन तवाप्यहमभि च घृत्तं वंदद्यात् द्वाविश्रुतम् १८० स्वर्ग्यमारोग्यमायुष्यं धन्यं वेदेन संमितम् नास्य-
विघ्नं विकुर्वन्ति दानं वायस्य राक्षसाः ८१ पिशाचाया तु धाना वा गुल्बका भुजगा अपि यः पठेत् शक्रचिः पार्थ ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः अभग्न-
योगो वर्षतु सोऽश्वमेधफलं लभेत् १८२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्म महादेव सहस्रनामस्तोत्रे सप्तदशोऽध्यायः
१७ वैशम्पायन उवाच महायोगी ततः प्राह कृष्ण द्वैपायनो मुनिः पठस्व पुत्रभद्रं ते प्रीयतां ते महेश्वरः १ पुरा पुत्रमयामैरोत्पद्यतां पर-
मं तपः पुत्रहेतोर्बहाराजस्तु वणेषु कीर्तितः २ लब्धवानोप्सितान् कामानहं वेपांडुनंदन तथा त्वमपि शर्वाह्नि सर्वान् कामानवाप्स्यसि ३
कपिलश्च ततः प्राह सारव्य षिर्देव समतः मया जन्मान्यनेकान् भिन्नतत्त्वाचाराधितो भवः ४ प्रीतश्च भगवान् ज्ञानददौ मम भवान् कम् चा-
रुशीर्षस्ततः प्राह शक्रस्य दयितः सरवा आलंबायन इत्येवं विश्रुतः करुणात्मकः ५ मया गोकर्णमासाद्य तपस्तत्त्वाशतं समाः अयोनि-
जानां दातानां धर्मज्ञानां सुवर्चसाम् ६ अजराणामदुःखानां शतवर्षं सहस्रिणाम् लब्धं पुत्रशतं शर्वात्पुत्राणां पुत्राणां ७ वाल्मी-
किश्चाह भगवन् न्युधिष्ठिरमिदं वचः विवादे साग्निमुनिं भिन्नं ब्रह्मघ्नो वै भवानिति ८ उक्तः क्षणेन चाविष्टस्तेनाधर्मेण भारत सोहमीशा-
नमनधर्मो धशरणगतः ९ मुक्तश्चास्मि ततः पापैस्ततो दुःखविनाशनः आहमात्रिपुरघ्नो वै यशस्तेभ्यं भविष्यति १० जामदग्न्यश्च
कौतयेमिदं धर्मभृतां वरः ऋषिमध्ये स्थितः प्राह ज्वलन्निव दिवाकरः ११

विवादे वेदे विपरीतवादे अग्निसहितैर्मुनिभिरुक्तः इति पं

बंधः ८ तेन वेदविरोधजेन ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

पितृनुत्याविप्राज्येष्टोभ्यातापितुः समदतिस्मृतेः ज्येष्ठाभ्यातरस्तेषां वधेन १२ १३ १४ शिखंडीकपदीशिवविग्रहः कल्याणशरीरः १५ १६ १७ शक्रस्य धर्म-
शास्त्रे कचिदन्यथा कर्णात् कुपितस्य प्रभुः प्रार्थितः सन्ति विशेषः १८ १९ २० उच्चारिते अन्यथेति शेषः २१ पापं वितथा भिनिवेगं त्यक्त्वा मर्माक्षस्य विचारय
अयजवाहिनं नयजं वदति तेषां अवक्षरपाठजमपराधं २२ २३ २४ २५ निधने अंते सद्य एवेत्यर्थः २६ साम्यं अंवेकस्य युवयोः पत्यमदशनक्रान्ते-

पितृविप्रवर्धनं हमात्तोर्वेपांडवाग्रज शुचिर्भूत्या महादेवं गतोऽस्मि शरणं नृप १२ नामभिश्चास्तु वंदे वतस्तुष्टो भवद्भूवः परशंचतंतो देवो दि-
व्यान्यस्त्राणि चैव मे १३ पापंचतेन भविता अजयश्च भविष्यसि न ते प्रभविता मृत्युरजश्च भविष्यसि १४ आह मा भगवानेव शिखंडीशि-
वविग्रहः तं दवाप्तं च मे सर्वं प्रसादात्तस्य धीमतः १५ विश्वामित्रस्तदोवाच क्षत्रियो हंत दाभवम् ब्राह्मणो हं भवानीति यथाचाराधितो भ-
वः १६ तत्प्रसादात्तया प्राप्तं ब्राह्मण्यदुलभं महत् असितो देवश्चैव प्राह पांडु सुत नृपम् १७ शापाच्छक्रस्य कौन्तेय विमोदमो न शतदा-
तत्ते धर्म्यं यशश्चाग्न्यायुश्चैवा ददत्यमुः १८ कृषिर्गृह्यमदो नाम शक्रस्य दधितः सरवा प्राहाजमीदं भगवान् बृहस्पतिसमदतिः १९
वरिष्ठो नाम भगवांश्चादकपस्य मनोः सुतः शतक्रतोरचित्यस्य सत्रे वर्षसहस्रिके २० वर्त्तमाने ब्रवीद्वाक्यं साम्निह्य उच्चारिते मया रथं त-
रुद्दिजश्चैष्ठनसम्यगिति वर्त्तते २१ समीक्ष स्वपुनर्बुध्या पापं त्यक्त्वा द्विजोत्तम अयजवाहिनं पापमक्षयिस्तु मुदुर्मते २२ एवमुक्त्वामहा-
क्रोधः प्राह शंभु पुनर्वचः प्रजयारहितो दुःखी नित्यभीतो वने चरः २३ दशवर्षसहस्राणि दशाष्टौ च शतानि च नष्टपानीयपवने मृगे रन्ये-
श्ववर्जिते २४ अयं जीयदुमे देशे रुरुसिंह निषेविते भविता त्वं मृगः क्रूरो महाद्रुःखः समन्वितः २५ तस्य वाक्यस्य निधने पापं जातौ न्य-
हमृगः ततोऽन्नां शरणं प्राप्तं प्रीहयोगी महेश्वरः २६ अजरश्चामरश्चैव भविता दुःखवर्जितः साम्यसमस्तु ते सौख्यं युवयोर्वद्धता क्रतुः २७
अनुग्रहानेव मेष्करोति भगवान् विभुः परं धाता विधाता च सुरकदुर्खे च सर्वदा २८ अचित्य एष भगवान् कर्मणामनसा गिरा न मे तात यु-
धिष्ठिर भविष्यति पंडितः समः २९ वासुदेवस्तदोवाच पुनर्भूति मतां वरः सुवर्णाक्षो महादेवस्तपसा तोषितो मया ३० ततोऽयं भगवानाह
प्रीतो मां वै युधिष्ठिर अयात्प्रियतरः कृष्णमत्प्रसादाद्भविष्यसि ३१ अपराजितश्च युद्धेषु ते जश्चैवानन्दोपमम् एवं सहस्रशश्चात्मा महा-
देवो वरकदोः ३२ मणिमंथे यशो लेखे पुनः संपूजितो मया वषांयुतसहस्राणां सहस्रशतमेव च ३३ ततोऽमा भगवान् प्रीत ददवचनमब्रवी-
न् वरं वृणीष्व भद्रं ते यस्ते मनसि वर्त्तते ३४

२७ परं उक्तं ह्यथा ज्ञात्तथा २८ न मे मया ममः पंडितोऽस्ति विद्यया हेतुना २९ ३० अर्थात्त-
मस्य फलं कामस्य मूलं चार्थः सर्वस्यां त्वियः तजोपि त्वियः अंतरात्मा तं तु न्यः सर्वेषां भविष्यतीत्यर्थः ३१ ३२ पुरा पूर्वावतारे ३३ ३४ ३५ ३६

३५ ३६ ३७ चतुःषष्टिः अंगानि अवयवायस्य तं कलासमूहज्ञानस्य तत् मनोयज्ञेन मानसेन पूजनेन ३८ ३९ ४० ४१ इति मम तद्दिष्टि
 तं मते ज्ञात्वा सुरसत्तमः मां प्राह यातवमधिसंभाषना एतस्मान्फलमहं प्राप्स्ये इति अस्याः फलात् पुण्यात्तव कृष्णो नाम पुत्रो भविष्यति ४२ ४३ ४४
 ४५ ४६ ४७ पादाच्चतुर्थान् तपःशौचं दयासत्यमिति चत्वारो धर्मस्य पादाः तेषां चतुर्थान्सत्त्वादेव तवात्मा शरीरम् ४८ ४९ ५० ५१ पित

ततः प्रणम्य शिरसा इदं वचनमब्रुवम् यदि प्रीतो महादेवो भक्त्या परमया प्रभुः ३५ नित्यकालं तवेशान भक्तिर्भवतु मे स्थिरा एवमस्त्विति
 भर्गो योस्तत्रोक्तांतरधीयत ३६ जैगीषव्य उवाच ममाष्टगुणमैश्वर्यं दत्तं भगवता पुर यत्नेनान्येन बलिना वाराणस्यायुधिष्ठिर
 ३७ गगन् उवाच चतुःषष्ट्या गमदत्त कलाज्ञानं ममाद्भुतम् सरस्वत्यास्तदेतुष्टो मनोयज्ञेन पांडव ३८ तुल्यममसहस्रं तु सुतानां
 ब्रह्मवादिनाम् आयुश्चैव स पुत्रस्य सवत्सरशतायुतम् ३९ पराशर उवाच प्रसाद्येह पुरा शर्वमनसा चित्तयन् नृप महातपामहाते-
 जामहायोगी महायशाः ४० वेदव्यासः श्रियावासो ब्राह्मणः करुणान्वितः अप्यसा बोधितः पुत्रो मम स्याद्देवहेश्वरात् ४१ इति मत्वा
 तद्दिमतं प्राह मां सुरसत्तमः मयि संभाषनायाः फलात् कृष्णो भविष्यति ४२ सावर्णस्य मनोः सर्गो सप्तर्षिश्च भविष्यति वेदानां च-
 सवैवक्ता कुरुवंशकरस्तथा ४३ इति हासस्य कर्त्ता च पुत्रस्तेजगतो हितः भविष्यति महेंद्रस्य दयितः समहामुनिः ४४ अजरश्चाभर-
 श्चैकपराशरस्तु तस्तव एवमुक्त्वा स भगवांस्तत्रैवांतरधीयत ४५ युधिष्ठिरमंहायोगी वीर्यवानक्षयव्ययः मांडव्य उवाच अचो
 रश्चौरशंकायां शूलैर्भिन्नोत्थ हतं दा तत्र स्थेनस्तुतो देवः प्राह मां वैनरेश्वर ४६ मोक्षं प्राप्स्यसि शूलैश्च जीविष्यसि स मां बुद्धम् रुजाभू-
 लं कृतं चेव न ते विप्र भविष्यति ४७ आधिभिव्योधिभिश्चैव वर्जितस्त्वभविष्यसि पादाच्चतुर्थान्संभूतो आत्मा यस्मात्पुनेतव ४८ त्वं भ-
 विष्यस्य नुपमो जन्मवैसफलं कुरु तीर्थाभिषेकं सकलं त्वमविघ्नेन वाप्स्यसि ४९ स्वर्गं चैवाक्षयं विप्रविदधामितवोर्जितम् एवमुक्त्वा
 तु भगवान् वरेण्यं वृषवाहनः ५० महेश्वरो मम हाराज कृत्तिवासा ममाद्युतिः सगणो देवतश्चैव स्तत्रैवांतरधीयत ५१ गालव उवाच
 विश्वामित्राभ्यनुज्ञातो ह्यहं पितरमागतः अब्रवीन्मां ततो माता दुःखिता रुदती भृशम् ५२ कौशिकेनाभ्यनुज्ञातं पुत्रं वेदविभूषितम् न
 तात तरुणं दातं पिता त्वां पश्यते नृप ५३ श्रुत्वा ननन्यां वचनं निराशो गुरुदशने नियतात्मा महादेवमपश्यं सो ब्रवीच्च माम् ५४ पिता
 माता च ते त्वं च पुत्रमत्युवि वर्जिताः भविष्यथ विशक्षि प्रंद्रष्टासि पितरं क्षये ५५ अनुज्ञातो भगवता गृहं गत्वा युधिष्ठिर अपश्यं पि-
 तरं तात इष्टिं कृत्वा विनिस्तुतम् ५६

रंद्रक्ष्ये इति बुध्या गृहमागतः दुःखिता वैधव्यदुःखेन ५२ ५३ ५४ क्षये गृहे विशप्रविश ५५ ५६ ५७ ५८

शरणाकुरुन् वाय्वाधातेन वास्वयं वा पक्षतया फलानामधः पतनेन विशरणं शरणात्प्रधानाः कुरवोऽन्तानि शरणाकुरवस्तान् शीघ्रविशरणोऽस्माद्भावेत्युः कुरुन्
पातरेभक्ते इति मेदिनी भक्तोदः सास्त्रलीदाविलेईक्षणेयस्य ५७ ५८ ईश्वरोविष्णुः ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ कृत्वाति गृहत्तडागाद
नि गृहे कृत्वा तटे कपे सैन्यपञ्चतं कयोऽिति मेदिनी ६५ आत्मना चित्तेन ६६ ६७ ६८ ६९ आदित्यचंद्रावित्यादिसर्वेश्वराज्जातं विद्धीति सप्तमस्येनान्वय

उपस्पृश्य गृहस्त्वध्याकुशाश्च शरणाकुरुन् तान्वसृज्य च मा प्राहृषिता सास्त्राविलेक्षुणः ५७ प्रणमंतं परिष्वज्य मृद्ध्य पाद्याय पांडव दिव्या
दृशोसि मे पुत्रकृतविद्य इहागतः ५८ वेशं पायन उवाच एतान्यत्यद्भुतान्येव कर्माण्यथ महात्मनः प्रोक्तानि मुनिभिः श्रुत्वा विस्मयाभास
पांडवः ५९ ततः कृष्णो ब्रवीद्वाक्यं पुनर्मतिमतां वरः युधिष्ठिरं धर्मनिधिं पुरुहूतमिवेश्वरः ५९ वासुदेव उवाच उपमन्युर्मयि प्राह-
तपन्निवादिवाक्यः अशमः पापकर्माणो येन राः कलुषीकृताः ६० ईशानं प्रपद्यते तमो राजसवृत्तयः ईश्वरं प्रपद्यते द्विजाभाविताभाव
नाः ६१ संवथा भर्त्तमानोऽपि यो भक्तः परमेश्वरे सदृशो रण्यवासीनां सुनीनां भावितात्मनाम् ६२ ब्रह्मत्वकेशवत्वं वा शिवत्वं वा सुरैः सह
त्रैलोक्यस्याधिपत्यं वा तुष्टो रुद्रः प्रयच्छति ६३ मनसापिशिवता तये प्रपद्यति मानवाः विध्युसर्वपापानि देवैः सह वसंतिति ६४ भित्ता
भित्वा च कूलानि हत्वा सर्वमिदं जगत् यजेद्देवं विरूपाक्षं न स पापेन लिप्यते ६५ सर्वलक्षणहीनोऽपि युक्तो वा सर्वपातकैः सर्वतुदति तन्पापं
भावयच्छिवमात्मना ६६ कीदृषस्त्रिपतंगानां तिरश्चामपिकेशव महादेव प्रपन्नानां न भयं विद्यते क्वचित् ६७ एकमेव महादेवं भक्त्या ये मा
नवाप्नुवि ६८ न ते संसारवशाद्गतिमेति श्रितामतिः ततः कृष्णो ब्रवीद्वाक्यं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ६९ विष्णुरुवाच आदित्यचंद्रा
वनिलानिलोच्चद्यौर्भूमिरापो वसवोऽथ विश्वे ७० ब्रह्माशक्रो मारुतो ब्रह्मसत्यं वेदाय ज्ञादक्षिणा वेदवाहाः सोमोऽयथायच्च हव्यं हविश्चर
क्षार्द्धक्षास्यमाये च केचित् ७१ स्वाहावोषट् ब्राह्मणाः सौरभेयो धर्मचार्यकालचक्रबलं च यशोदमौ बुद्धिमता स्थितिश्च शुभाशुभये
सुनयश्च सप्त ७२ अग्न्या बुद्धिर्मनसा दशनिचस्पशश्च अग्न्यः कर्मण्यया च सिद्धिः गणा देवानां मूषापाः सोमपाश्च लेखाः सुयामास्तुषि
ता ब्रह्मकायाः ७३ आभासुरा गंधपाधूममाश्च वाचा विरूहाश्च मनो विरूहाः शुद्धाश्च निर्माणरताश्च देवाः स्पर्शमना दर्शपाः आज्यपाश्च
७४ चित्यद्योता ये च देवेषु मुख्या ये चाप्येन्ये देवताश्चाजभीट सुपर्णा गंधर्वा पिशाचदानवा यक्षास्तथाचारणपन्नगाश्च ७५

७० सत्यं ब्रह्म तत्त्वावेदयो

वेद उपनिषत् प्राधान्यात् मृथं क्लृप्तं वेदवाक्काः वेदपाठकाः हव्यं हविर्देवो भांगः ७१ ७२ अग्न्या मृश्या ब्रह्माकागधीयति ७३ धूमपा धूमेनैव तृप्यंतः वा
चा विरूद्धाः वाङ्मनशीला गतिर्माणं अनेकधा भवनं योगेनानेकशरीरधारणं तच्चरन्तः ७४ चित्यद्योताः सकलितमात्रवस्तुयेषां सद्यः पुरतः प्रकाशते तादृशाः

७६ तत्संभूता इति भूतेः सफाशाद्बीजानि तत्तव्या कृता काशारव्या ईश्वराः भूतकृतोदियदादिस्त्रिषारस्तत गवानंदमात्रशरीरचतुर्थात्संभूताः तच्चवरेण्याः
उपात्मकैः शब्दतत्त्वैरेषु भिन्नणीयाः पूर्वबीजाद्बीजांतरमिवानादौ सृष्टिप्रवाहपूर्वपूर्वस्मादोशादुत्तरउत्तरेशो भूमभूमौ उत्पद्यते इत्याशयेनोक्तं पुरातनी
मिति यथा बीजशक्त्या शब्दायां भुवि विद्यमानया भूतवृक्षीक्रियत एवं ईश्वरशक्त्या आनंदचिन्मात्रवस्तुविश्याकारं क्रियत इति तेन शक्तिविना कथं केवलादुत्प
त्तिरित्यपास्तं शक्त्यानादितु स्यात्प्रपगमात् एतेन बीजशक्तेर्भर्जनैः ज्ञानेन जीवगता विद्या शक्तेर्विद्याग्निना दाहे सति मुक्तानां पुनरनुत्पत्तिः केवलीभावश्च
व्याख्यातः ७७ यतस्तपसा ध्यानेन विचिन्वन्तः विचिन्वन्ति आलोचयन्ति ईश्वरं सूत्रं विरामं वा तं सर्वतत्स्थवीयः स्थूलतरमेव अतः कारणात् प्राणहेतोः जीवना
र्थमौक्षार्थं किंचिद्वाङ्मनसयोरगोचरं तत्त्वन्तोस्मि शरीरणीभूय प्राप्नोस्मि स एव ईश्वररूपो भूत्वा वरान् ददातु भूमिरिव बीजाद्यात्मतागता जनास्तर्पयति तद्

स्थूलं सूक्ष्मं भृदुच्चाप्य सूक्ष्मं दुःखं सुरवंदुःखं भनन्तरं च सारव्ययोगं तत्पराणां परं च शर्वज्जातं विद्वियत्कीर्तितं मे ७६ तत्संभूता भूत-
कृतो वरेण्याः सर्वदेवा भुवनस्यास्य गोपाः आविश्येमाधरणीचैष्यरेक्षन् पुरातनी तस्य देवस्य सृष्टि ७७ विचिन्वन्तस्तपसा तत्स्थवीयः
किंचित्तत्त्वं प्राणहेतोर्नतोस्मि ददातु वेदः सवरानि हेष्टानभिष्टुतो नः प्रसुरव्ययः सदा ७८ इमं स्तवं सन्नियतेन्द्रियश्च भूत्वा शतचिर्यः पुरुषः
पठेत् अभ्यग्नयोगो नित्यतो मासमेकसंप्राप्तुयादश्वमेधे फलेयत् ७९ वेदान् कृत्वा न ब्राह्मणः प्राप्नुयात्तु जयेन्नृपः पार्थमही च कृत्वा
वैष्णोलाभं प्राप्नुयान्ने पुणं च शूद्रो गतिं प्रेत्य तथा सुरवं च ८० स्तवराजमिमं कृत्वा रुद्राय दधिरे मनः सर्वदोषापहं पुण्यं पवित्रं च यश
स्विनः ८१ यावत्स्य शरीरे पुरोमकृपाणि भारत तावन्त्यद्ध सहस्राणि स्वर्गे वसति मानवः ८२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके
पर्वणि दानधर्मे मेयवाहनोपाख्याने अष्टादशोऽध्यायः १८१ युधिष्ठिर उवाच यदिदं सहधर्मेति प्रोच्यते भरतर्षभ पाणिग्रहणा
लेतुस्त्रीणामेतत्कथं स्मृतम् १

त ७८ इमं भीष्मावाक्यादारभ्य गतावस्यंतम् ७९ ८० कृत्वा शरीरं कृत्य रुद्राय रुद्रे निदधिरे प्रविलापितवन्तः
८१ ८२ नामूर्त्यर्त्तमेदः करवमिव लिपिभिर्द्वेक्षुमीष्टं कथंचिद्बीजं चामूर्त्तमेदोऽनिमिव करवमिद्बीजकान्यत्वजन्मा कोभिद्याद्बीजबीजं रवमिव लिपिभिर्दामूर्त्ति
मेदेन मेदस्तेनोद्भूतं चतुर्थं शिवसुपनिषदि ज्ञातमात्मानमीदृ १ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां दानधर्मे मेयवाहनोपाख्याने अष्टादशोऽध्यायः
१८१ तमेव शरणं ब्रजेत्यथ तमेव चाधुं परं प्रपद्य इति सूचितं विवृतवान् हरिः पुरुषम् अथैतदुपलब्धये विविधधर्मजातं वदन् विकुत्सयति योषितः परविरक्तता
याप्तये ज्ञेयवस्तुश्रुत्या तज्ज्ञानसाधनधर्मं शश्रूषुः सहोमौ सरतां धर्मं ह्योमेव सानौ जायापती अग्निमादधीयातामिति धर्मे पत्नी साहित्यशास्त्रे दृश्यमानमादि
पानि पाणिग्रहणाद्व्याकृता हित्वा भावात्सहोमाविति वाक्यं व्याकुप्येतेति भावः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

धर्मविशेषे एव साहित्यमपेक्ष्यते न सर्वत्रेति आशङ्क्य धर्मविकल्पयति आर्षे इति ऋषिभिर्मन्त्रैः प्रकाशितः श्रौतस्मार्त्तक्रियारूप आर्षः केवलं वेदविहितत्वाद्वा प्राजापत्यः प्रजापतिना संतानकर्मणा प्रथितः नापुत्रस्य लोकोस्तीति श्रुतत्वाद्करणेऽनिष्टदर्शनाद्वा आसुरः असुषुरमन्तेऽने सुरास्तेषामयमासुरः केवलं इन्द्रियप्राप्तिदर्शनाद्वा साहित्यमुक्तमित्यर्थः २ आद्यभ्राक्षिप्यसंदेहमाहार्जेन संदेह इति अत्र दोषं स्पष्टयति इदं साहित्यं दंपत्योर्दृश्यते परलोके तयोः साहित्यं क्व नुन क्वापीत्यर्थः ३ एतदेवोपपादयति पूर्वमिति सार्द्धेन सत्यं पिकर्मणि साहित्ये दंपत्योः स्वस्ववासनामैदं कृतो धर्ममैदो दुर्बार इत्यर्षे प्रमाणं निर्युक्तिकमित्यर्थः ४ ५ प्रजार्थं साहित्यमिति द्वितीयमक्षदूषयति अनृताः स्त्रिय इति सूत्रकर्मो धर्मप्रवक्ताः नृताः साहसं माया मूर्खत्वमति लोभनेति स्त्रीधर्मानाह एवं च प्रजार्थं साहि-

आर्षेण भवेद्धर्मः प्राजापत्योऽथ वासुरः यदेतत्सहधर्ममिति पूर्वमुक्तं महर्षिभिः २ संदेहः सुमहानेष विरुद्ध इति मेमतिः इह यः सहधर्मो विंशे न्याय्यविहितः क्व नु ३ स्वर्गो भूतानां भवति सहधर्मः पितामह पूर्वमेकस्तु भ्रियते क्वचैकस्तिष्ठते वद ४ नानाधर्मफलोपेतानानाकर्मनिवासिताः नानानिरयनिष्ठांता मानुषा बहवो यदा ५ अनृताः स्त्रिय इत्येवं सूत्रकारे व्यवस्यति यदा नृताः स्त्रियस्तात सहधर्मः कृतः स्मृतः ६ अनृताः स्त्रिय इत्येवं वेदेष्वपि हि पठ्यते धर्मो यं पूर्विका संज्ञा उपचारः क्रियाविधिः ७ गङ्गरप्रतिभात्येतन्मम चिंतयतो नैशम् निःसंदेहमिदं सदा पितामहयथाश्रुति ८ यदेतद्यादृशं चेतद्यथा चेतत्प्रवर्तितम् नरिवलेन महाप्राज्ञं भवानेतद्भवीतु मे ९ श्रीषु उवाच अत्राप्युदाहरतीममिति हास्यपुरातनम् अष्टावक्रस्य सवादिशया सहभारत १० निवेष्टुकामस्तु पुरा अष्टावक्रो महीतपाः ऋषेरथ वदान्यस्य वने कन्यामहात्मनः ११

त्यमप्यनुपपन्नं कुंडं गोलकादीनामप्युत्पत्तिदर्शनात् ६ पूर्विका पूर्ववती गौणी धर्मसंज्ञां पत्न्यविधौ यथा भिक्षुकाणामयं धर्मो धृतिः परग्रहादिति वद धर्मं पि धर्मपदं प्रयोक्तुं इत्यर्थः तत्र च पाणिग्रहणादेर्देवविहितत्वमपि श्रयेनादित्यु रूपेच्छामनु रूढ्ये वन्ननु वस्तुतस्तस्य धर्मत्वमित्याह उपचारः क्रियाविधि रिति ७ गङ्गरगहनं दुर्बोधमित्यर्थः ८ कामुकयोः रोगतः प्राप्नोमि श्रुतीभाव इति नृताः तत्र विधिभित्तिरव्याथिकामुखेनाह अत्रेत्यादिना अयं भावः यथा दर्शपूर्णमासात्पूर्वत्रयुक्तं मर्षा प्रणयनं आश्रित्य गोदोहनेन पशुकर्मस्य प्रणयेदित्यदि विधयः प्रवर्तन्ते गवरागप्रयुक्तदारसंग्रहमाश्रित्य धर्मप्रजाविधयः प्रवर्तन्ते नारागस्य तु नदारसंग्रहो किथीयते नितरां नृताः कर्माधर्मप्रजादिविधय इति दिशया द्विगभिन्नानि देवतया १० निवेष्टुकामः दारसंग्रहार्थं ११ ६५ ६६

१३ मनोजहारस्त्यनेनमर्जुःकमुकलं विवरीतुं कथामाह ऋषिरित्यादिना

१४ : १५

नान्तेः कांस्यमयेर्वाद्यभांडैः शंपातालैः विद्युद्वदतिचपलेर्भ्रमणा

सप्रभान्नामवेनास्मारूपेणाप्रतिमांभुवि गुणप्रभावशीलेनचारित्र्येणचशोभनाम् १२ सातस्यदृष्ट्वैवमनोजहारशुभलोचना वनरा
जीयथाचित्रावसंतेकुसुमाचिता १३ ऋषिस्तमादेक्षामेसुतातुभ्यंहितच्छृणु गच्छतावद्विशपुण्यामुत्तराद्रक्ष्यसेततः १४ अष्टाव
क्रउवाच किंद्रष्टव्यमयातत्रवक्तुमर्हतिमेभवान् तथेदानीमयाकार्ययथावक्ष्यतिमांभवान् १५ वदान्यउवाच धनदंसमतिक्रम्य
हिमवंतंचपर्वतम् रुद्रस्यायतनं दृष्ट्वा सिद्धचारणसेवितम् १६ संहृष्टैः प्रार्थयेद्भुष्टं नृत्यद्भिर्विविधाननैः दिव्यांगरागैः पेशाचैरन्यैर्ना-
चाविधैः प्रभो १७ पाणितालसतालैश्च शंपातालैः समैस्तथा संप्रहृष्टैः प्रनृत्यद्भिः शर्वस्तत्रनिषेव्यते १८ इष्टं किल गिरोस्थानं तद्विव्य
मिति श्रुत्तुमः नित्यं सन्निहितो देवस्तथा ते पार्श्वदाः स्मृताः १९ तत्र देव्या तपस्तप्तं शंकरार्थं सुदुश्चरम् अतस्तदिष्टं देवस्य तथो माया इ-
ति श्रुतिः २० पूर्वतन्महापार्श्वे देवस्योत्तरतस्तथा ऋतवः कालरात्रिश्च ये दिव्या येथमानुषाः २१ देवचोपासते सर्वे रूपिणः किल तत्र
ह तदतिक्रम्य भवनं तयायातव्यमेव हि २२ ततो नीलवर्नो देवः द्रक्ष्यसे मेघसन्निभम् रमणीयमनोग्राहितत्रवे द्रक्ष्यसे स्त्रियम् २३
तपस्विनीमहाभ्रागा वृद्धा दीक्षा मनुषिताम् द्रष्टव्या सा त्वया तत्र संपूज्या चैव यत्नतः २४ तादृक्षा विनिवृत्तस्त्वततः पाणिगृहिष्यसि
यद्येष समयः सर्वः साध्यतां तत्र गम्यताम् २५ अष्टावक्र उवाच तथास्तु साधयिष्यामि तत्र यास्याम्यसंशयम् यत्र त्ववदसे सा
धो भवान् भवतु सत्यवाक् २६ श्रीश्रु उवाच ततो गच्छत्स भगवानुत्तरामुत्तरादिशम् हिमवंतं गिरिं श्रष्टं सिद्धचारणसेवितम्
२७ सगत्या द्विजशार्दूलो हिमवंतं महागिरिम् अश्र्य गच्छन् नदीपुण्या बाहुदधर्मशालिनीम् २८ अशोकं विमले तीर्थे स्नात्वा वैत-
र्ष्यदेवताः २९ तत्र वासाय शयने कोश्ये सुखमुवास ह ३० ततो रात्र्या व्यनीताया प्रातरुत्थाय स द्विजः ३१ स्नात्वा प्रादुश्चकाराग्निस्तु-
त्वाच्चैनं प्रधानम् ३२ रुद्राणी रुद्रमासाद्य तद्देतत्र समाश्वसन् ३३ विश्रांतश्च समुत्थाय कैलासमभितीयौ ३४ सोपश्यत्कांचनं द्वा-
रं दीप्यमानं शिवश्रिया मंदाकिनीचनलिनीधनदस्य महात्मनः ३५ अथ ते राक्षसाः सर्वे यैर्भिरक्षंति पद्मिनीम् प्रत्युत्थिता भगवंतं
णिभद्रहुरोगमाः ३६ सतान् व्यत्यर्चयामास राक्षसान् श्रीमविक्रमान् निवेदयत्माक्षि प्रधनदायेति चाब्रवीत् ३७ ते राक्षसास्तथा
राजन् भगवंतं मथाब्रुवन् असौ वैश्रवणो राजा स्वयमायाति ते तिकम् ३८ विदितो भगवानस्य कार्यमागमनस्य चत् पश्येनं त्वमहाभा
गज्वलंतमिव तेजसा ३९

दिद्यदितैः गीतनृत्यक्रियामानविशेषैः समैर्भ्रमणादि रहितैस्तेरेवं १६ १७ १८ महापार्श्वपर्वते १९ २० २१ २२ २३ २४ उत्तरांग्रेष्ठां २५ २६ २७ २८ २९ ३०

२१ २२ ३२ ३४ ३५ ३६ ३७

३८ ३९ ४० ४१ ४२ भवच्छुदंभवदिच्छा ४३ ४४ ४५ ४६ प्रनृत्ताप्सरसः पदार्थाभिनयोवाक्यार्थाभिनयश्चयत्रवर्ततेतत्प्रनृतंतत्प्रियाः
अप्सरसः प्रनृत्ताप्सरसः मध्यमपदलोपीसमासः ४७ ४८ ४९ हायः हरतीति हायः ५० ५१ ५२ भगवान् अष्टावक्रः उत्पत्तिचिनिरोधचभूताना
मागतिगतिं वेत्तिविद्यामविद्यांचसकृच्चोभगवानिति दिव्येभोगैरजितोपि सर्वलोपिवदान्यकन्या आभार्थदिगंतं प्रतिगत इति अहो कष्टं कामपिशाचो दुर्जे

ततो वैश्रवणोऽप्येत्यभष्टावक्रमनिंदितम् विधिवत्कुशलं पृथ्वान्तो ब्रह्मर्षि मब्रवीत् ३८ सुरवंप्राप्तो भवान् कश्चित् किं वामत्तश्चिकीर्षति
ब्रह्मसर्वकारिण्योभियन्तावस्थसि वैद्विज ३९ भवनं प्रविशत्वेमेयथाक्रमे द्विजोत्तम सत्कृतः कृतकार्यश्च भवान् यास्यत्यविघ्नतः ४० प्रा
विशद्भवनं स्वेवे गृहीत्वा तं द्विजोत्तमम् आसनं स्वदेदे चैव पाद्यमर्घ्यं तथैव च ४१ अथोपविष्टोऽस्तत्र माणिभद्रपुरोगमाः निषेदुस्त
त्रको वैरायस्सर्गधर्वा किन्नराः ४२ ततस्तेषां निषण्णानां धनदो वाक्यमब्रवीत् भवच्छुदं समा ज्ञायन्त्ये रत्नप्सरोगणाः ४३ आति
थ्यं परमकार्यं शुश्रूषा भवतस्तथा संवर्ततामित्युवाच मुनिर्मधुरयागिरा ४४ अथोर्वरा मिश्रकेशीरंभा चैवोर्वशी तथा अल्लबुषा
घृताचीचमित्रा चित्रांगदारुचिः ४५ मनोहरा सुकेशी च सुमुखी हासिनी प्रभा विद्युता प्रशमी दाता विद्योतारतिरेव च ४६ एताश्चा-
न्याश्चैवैव ह्यः प्रनृत्ताप्सरसः शुभाः अवादन्यश्च गंधर्वा वाद्यानि विविधानि च ४७ अथ प्रवृत्ते गांधर्वे दिव्येऽक्षिरूपा विशत् दिव्यं सं
केतसरंतत्रारमते प्रमहातपाः ४८ ततो वैश्रवणो स जाभगवंतमुवाच ह साग्रः संवत्सरो जातो विप्रेहतवपश्यतः ४९ हायैयं विषयो ब्र-
ह्मवृगां धर्वा नामनामतः छंदतो वर्ततां विप्रयथावदतिवा भवान् ५० अतिश्रिः पूजनीयस्त्वमिदं च भवतो गृहम् सर्वमाप्ताप्यतामा-
शुपरिवतोऽप्यत्ययि ५१ अथ वैश्रवणं प्रीतो भगवन् प्रत्यभाषत अर्चितोऽस्मि यथान्यायं गमिष्यामि धनेश्वर ५२ प्रीतोऽस्मि सदृशं
चैवं तव सर्वधनाधिप तव प्रसादाद्भगवान् महर्षेऽश्वमहात्मनः ५३ नियोगाद्दद्यास्यामि ब्रह्मिन् ब्रह्मिन् भव अथ निष्क्रम्य भ-
यकनू प्रययावुत्तरासुरवः ५४ कैलासं मदरं हेमं सवन्नुचचार ह जानतोऽत्यमहाशैलान् कैरातं स्थानमुत्तमम् ५५ प्रदक्षिणं तथा चक्रे
प्रयतः शिरसानितः धरणीभवतीर्यथि पूतात्मा स्रोतदा भवत् ५६ सतं प्रदक्षिणं कृत्वा त्रिः शैलं चोत्तरासुरवः समेन भूमिभागे नययो-
प्रीतिपुस्कृतः ५७ ततो परवने द्वेशरमणीयमपश्यत सर्वतु भिर्मूलफलेः पक्षिभिश्च समन्वितैः ५८ रमणीये वने द्वेशे स्तत्र तत्र वि-
भूषितम् तत्राश्रमपदं दिव्यं ददश भगवानथ ५९

यदतिभाबः ५३ ब्रह्मरूपचयस्तद्वान् ऋद्धिः संपत्तद्वान् ५४ कैरातं किरातवेषधारिणो म

हादेवस्य ५५ धरणीभवतीर्यथेत्यनेनाकाशमार्गेणाष्टावक्रो गच्छतीति गम्यते ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७०

६० ६१० ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ सप्तइतरदिदेवताः उत्तराधिष्ठात्रीतुदेवतासुरस्याऽष्टमी ६८ ६९ ७० ७१ सेवज
 रायुक्ता ७२ ७३ प्रज्ञाता अत्यंतज्ञानवती प्रज्ञातानिर्वृतिचिता ७४ ७५ ७६ ७७ अथेति अतिवृद्ध्या अपि स्थियदयंगतिः किमु वक्तव्यं युवत्या अ

शैलांश्च विदिधाकारान्काचनानूरत्नभूषितान् मणिभूमौ निविष्टाश्च पुष्करिण्यस्तथैव च ६० अन्यान्यपि सुरस्याणि पश्यतः सुबहून्य
 था भृशतस्य मनोरेमे महर्षेर्भावितात्मनः ६१ सतत्र काचनदिव्यसर्वरत्नमयगृहम् ददर्शाद्भुतसंकाशं धनदस्य गृहाहरम् ६२ महानो
 यश्च विविधा मणिकाचनपर्वताः विमानानि चरम्याणि रत्नानि विविधानि च ६३ मंदारपुष्पैः संकीर्णतया मंदाकिनो नदीम् स्वयं प्रभा-
 श्वमणयो बज्रैर्मणिभूषिता ६४ नानाविधैश्च भवने विचित्रमणितोरणैः सुक्ताजालविनिक्षिप्तैर्मणिरत्नविभूषितैः ६५ मनोदृष्टि
 हरेरस्यैः सर्वतः सैव तं भूमेः ऋषिभिश्चावृतं तत्र अश्वसंतं मनोहरम् ६६ ततस्तस्या भवचित्ता कुत्र वा सो भवेदिति अथ द्वारं समाभि-
 तौ गत्वा स्थित्वा ततो ब्रवीत् अतिथिं समनुप्राप्तमभिजानंतु ये त्रैवै ६७ अथ कन्याः परिवृता गृहात्तस्या द्विनिर्गताः नानारूपाः सप्तविभो
 कन्याः सर्वा मनोहराः ६८ यां यामपश्यत्कन्या वै सा सा तस्य मनोहरा न च शक्तो वारयितुं मनोऽस्याथावसीदति ६९ ततो धृतिः समु-
 त्यन्ना तस्य विप्रस्यधीमतः अथ तं प्रमदाः प्रादुर्भगवान्प्रविशन्ति ७० सूचता सां सुररूपाणां तस्यैव भवनस्य हि कौतूहलं समावि-
 ष्टः प्रविवेश गृहं द्विजः ७१ तत्रापश्यज्जरायुक्ता मरजो वरधारिणीम् वृद्धपर्यंकमासीनां सर्वाभरणभूषिताम् ७२ स्वस्तीति तेन चै-
 वोक्ता सा स्त्री प्रत्यवदत्तदा प्रत्युत्थाय च तं विप्रमास्य तामित्युवाच ह ७३ अष्टावक्र उवाच सर्वास्माना लयानूयातु एकामासुप-
 तिष्ठतु प्रज्ञाताया प्रज्ञाताया शेषा गच्छंतु छंदतः ७४ ततः प्रदक्षिणी कृत्य कन्यास्तास्मभूषितदा निश्चक्र मुगृहत्तस्मात्सा वृद्धा
 यव्यतिष्ठत् ७५ अथ तां संविशन् प्राह शयने भास्वरे तदा त्वयापि सुप्यता भद्रं रजनीं त्यतिवर्त्तते ७६ सलापात्तेन विप्रेण तथा
 सा तत्र भ्राषिता द्वितीयेशयने दिव्ये संविशे महामहर्षे ७७ अथ सा वेपमाना गीनिमित्तं शीतजंतदा व्यपदिश्य महर्षे वै शयनं च वरोहत ७८
 स्वागन्तेना गच्छंतो तु भगवानभ्यभाषत सोपागूहद्भुजाभ्यां तु ऋषिप्रीत्या नरर्षभ ७९ निर्विकारमृषिचापिकाष्टकुड्योपमं तदा दुःस्विता प्रे-
 ष्य संजल्पमकाषीद्विषिणा सह ८० ब्रह्मन्नकामतो न्यास्ति स्त्रीणां पुरुषतो धृतिः कामेन मोहिता चाहं त्वां भजती भजस्व माम् ८१ प्रह-
 षो भव विप्रर्षे समागच्छ मया सह उपगूह च मा विप्रकामात्तां हं भृशं त्वयि ८२

धैर्यमिति ७८ उपगूहत् आलिंगितवती ७९ ८० अकामतो निच्छातः स्व

भाव इत्यर्थः पुरुषतः पुरुषं प्राप्य स्त्रीणां धृतिर्धैर्यं अन्या परकीयास्ति पुंयोगे स्त्रीणां धृतिः स्वकीया सर्वथानास्तीत्यर्थः ८१ उपगूह आलिंगस्व प्रहृष्टः कामको भव ८२

८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ अनभिज्ञोऽप्रतिमान् ९० ९१ ९२ एकारतिशीलेतिशेषः ९३ ९४ लीलायन्त्यः लीलांरतिं आत्मन इच्छे-
त्यः अभाषतेनेतादत्यादिसार्द्धस्तोकः ९५ एकाग्रः स्त्रीदोषान् अनुसृष्टधानः स्त्रियं प्रति आस्यतां तृणीं स्थीयतां रुचितः रुचिं प्राप्यच्छन्दः इच्छा भवतीति अभा-
षत त्वरुचिज्ञामामिच्छसि अहं त्वरुचिज्ञो न त्वां स्त्रिं हृमिच्छामीति भावः एवमपि यत्कार्यं कर्तव्यं तव तत्त्वे ब्रवीहि ९६ द्रव्यस्यैव स्पर्शगुरुत्वात् तस्यैव १०

एतां हृतवधस्तत्पुंसः पूज्यत फलम् प्राथितदशनादव भजमाना भजस्व माम् ८३ मगचेदं धनं सर्वयच्चान्यदपि पश्यसि प्रभुस्त्वं भवस-
र्वत्रमयि चैव न संशयः ८४ सर्वान् कामान्विधास्यामि रमस्व सहितो मया रमणीये वने विप्रसर्वकामफलप्रदे ८५ तद्दृशाहं भविष्यामि र-
स्यसे च मया सह सर्वान् कामानुपाश्रामोये दिव्याये च मानुषाः ८६ नातः परं हि नारीणां विद्यते च कदाचन यथा पुरुषसंसर्गः परमेतद्दिनः
फलम् ८७ आत्मच्छन्देन वर्तते नार्यो मन्त्राश्चोदिताः न च दत्तं तिगच्छत्यभ्युत्तैरपि पाशुभिः ८८ अष्टावक्र उवाच परदारान-
हं भद्रे न गच्छेयं कथंचन दूषितं भर्मशास्त्रज्ञैः परदारगमिभर्मिभू ८९ भद्रे निवेष्टुं कामं मां विद्विषत्येन वैशपे विषयेष्वनाभिज्ञो हं धर्मार्थं
किंल संततिः ९० एवं लोकान् गमिष्यामि पुत्रैरिति न संशयः भद्रे धर्मविजानी हि ज्ञात्वा चोपरमस्व ह ९१ स्त्री उवाच नानलो ग्निर्न व-
रुणो न चान्ये विदशा हि ज प्रियाः स्त्रीणां यथा कामोरतिशीला हियोपितः ९२ सहस्रे किंल नारीणां प्राप्येते का कदाचन तथा शतसहस्रे पु-
यदिका चित्प्रतिवृता ९३ नेता जानति पितरं न कुलं न च मातरम् न भ्रातृन् न च भर्तारं न च पुत्रान् न देवगन् ९४ लीलायन्त्यः कुलं धृति कृत्वा
नीव सूरिद्वराः दोषान्सर्वान् श्रमत्वा शुभ्रजापतिरभाषत ९५ श्रीपद्म उवाच ततः सकृदपि काग्रस्तास्त्रियं प्रत्यभाषत आस्यतां रुचितं च
दः किंच कार्यं ब्रवीहि मे ९६ सा स्त्री प्रोवाच भगवन् द्रव्यस्यैव देशकालतः वसतां वच्महाभाग कृतकृत्यो भविष्यसि ९७ ब्रह्मपि स्तामथोवाच
सूतयेति युधिष्ठिर वत्स्ये हं यावदुत्साहो भवत्यानात्र संशयः ९८ अथर्षिरभिसं प्रेक्ष्य स्त्रियं तां जग्यार्हिताम् चिंतां परमिकां भजे संतप्तदव-
चा भवत् ९९ यद्यदं गहि सो पश्यत्तस्या विप्रं भक्तदा नारमत्तन्तत्रास्य दृष्टीरूपविरागिता १०० देवतेयगृहस्यास्य शापात्किं नु विरूपि-
तां अस्याश्चकार भवेत्तु न युक्तं सह मायया १०१ इति चिंता विविक्तस्य तमं ज्ञातुमिच्छतः व्यगच्छत्तदहः शेषमनमा व्याकुलेन तु १०२
अथ सा स्त्री तयोवाच भगवन् पश्य वैरवैः रूपसंध्याभ्रसंरक्तं किमुपस्थाप्यतां तव ३ स उवाच ततस्ता स्त्री स्त्रानां दकमिहानय उपासिष्ये त-
तः संध्यां वाग्यतो नित्यं तैर्द्वयः १०४ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे अष्टावक्रदिकुसवादे उक्तविंशोऽध्यायः १०

रूपविरागित्पद्मे राग्यवतो दृष्टिर्नारमत् नरे मे १०० १०१ १०२ १०३ १०४ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे अष्टावक्रदिकुसवादे उक्तविंशोऽध्यायः २०

अथ सास्त्रीत्यादेरध्यायस्य तात्पर्यं कुत्सिताया जाणाया अपि स्त्रियाः परस्परमात्रेण विरक्तोपिवित्तानवानप्यष्टावक्रोऽतीतं कालं न बुबुधेका कथा युवत्योरतिरक्तः
मूढा गतं आसुरबुधोत्थं न इति १ अथ्यमृक्षत अथ्यजितवती २ उत्सादितः चालितः ३ ४ ५ नाजानत न ज्ञातवान् ६ ७ ८ न प्रभूतं चकार पूर्णमि-
ति नाभ्यवददित्वर्थः स्वर्गसंज्ञो गतां रात्रिं विवस्त्रासंज्ञो गतं दिनमपि नाबुध्यतेति भावः ९ १० ११ सति स्वातंत्र्यान्मनतयपारदार्यदोषोस्तीत्यर्थः धर्म-

मीषा उवाच अथ सास्त्रीतमुवाच बादमेवं प्रवर्तति तैलं दिव्यमुपादाय स्नानशालीमुपायत् १ अनुज्ञाता च मुनिना सास्त्रीतेन महा-
त्यना अथ स्थिते लेनांगानि सर्वाण्येवाभ्यमृक्षत २ शनैश्चोत्सादितस्तत्र स्नानशाला मुपागमत् भद्रासनं ततश्चित्रं कपिरन्वगमन् नवमू-
३ अथोपविष्टश्च यदा तस्मिन् भद्रासने तदा स्नापयामास शनैस्तमूषिसुरवहस्तवत् ४ दिव्यं च विधिवच्चक्रे सोपचारं मुनेस्तदा सतेन
सुसुप्तो मेघो न तस्याहस्तसुरवेन च ५ व्यतीतारजनीं कृत्स्ना नाजानत्समहाव्रतः तत उत्थाय स मुनिस्तदा परमविस्थितः ६ पूर्वस्यादिशि
सूयं च सोपश्यदुदितं दिवि तस्य बुद्धिरियं किंतु मोहस्तत्त्वमिदं प्रवेत् ७ अथोपास्य सहस्रांशुकिकरोमीत्युवाच ताम् सा चामृतरसप्र-
स्थं क्रपेरन्मुपाहरत् ८ तस्य स्वादुन्नयान्नस्य न प्रभूतं चकार सः व्यगमच्चाप्यहः शेषं ततः संध्यागमत्युनः ९ अथ सास्त्री भगवंतं
सुप्यतामित्यचोदयत् तत्र वैशयने दिव्यं तस्य तस्याश्च कल्पिते १० पृथक् चैव तया सुप्तो सास्त्री स च मुनिस्तदा तथार्द्रावने सास्त्री तु शयनं
तदुपागमत् ११ अष्टावक्र उवाच न भद्रे परदारेषु मनो मे संप्रसज्जति उत्तिष्ठ भद्रे भद्रे ते स्वयं वै विरमस्व च १२ मीषा उवाच
सातदतिनविप्रेणा तया तेन निवर्तिता स्वतंत्रा स्मीत्युवाच धिने धर्मच्छलमस्ति ते १३ अष्टावक्र उवाच नास्ति स्वतंत्रता स्त्रीणाम-
स्वतंत्रा द्वियोषितः प्रजापतिम तं ह्येतन्न स्त्री स्वातंत्र्यमर्हति १४ स्त्री उवाच बाधते मे यूनं विप्रमम भक्तिं च पश्य वै अधर्मं प्राप्यसे
विप्रयच्छां त्वं नाभि नंदसि १५ अष्टावक्र उवाच हरंति दोषजाता नि नरजार्तयथेच्छकम् प्रभवामि सदा धृत्या भद्रे स्वशयनं व्रज
१५ स्त्री उवाच शिरसा प्रणमे विप्र प्रसादं कर्तुमर्हसि प्रभो निपुतमानायाः शरणं भव मे नय १६ यदि वा दोषजातं त्वं परदारेषु पश्य
सि आत्मानं स्पर्श्याम्यद्य पाणिं गृह्णीष्य मे द्विज १७ न दोषो भविता चेव सत्येनैतद्ब्रवीम्यहम् स्वतंत्रां मां विजानीहियोऽधर्मः सोऽस्तु वै मे
यि १८ त्वय्यावेशितचित्ता च स्वतंत्रास्मि भजस्व माम् अष्टावक्र उवाच स्वतंत्रा त्वं कथं भद्रे ब्रूहि कारणमत्र वै नास्ति त्रिलोके स्त्री
काचिद्यवै स्वातंत्र्यमर्हति १९

च्छलं परपुरुषप्रलोभनं १२ नास्तीति अप्रदत्तां तानं कामयेदित्यर्थः १३ दोषाः कामक्रोधादयः यथेच्छकं सैरिणं

१५ १६ १७ स्वतंत्रां आन्त्रप्रदाने इति शेषः यो धर्मः पाणिग्रहणादिसंस्कारः मयि मन्ति मित्तं सोऽस्तु १८ १९ छ छ छ छ

२० विजहिमामानाशय २१ यथेति अहंभ्रान्तदृष्टेतेन त्वांस्मरातुरांवेक्षि त्वमपि स्वदृष्टेतेन मां तथा भूतं विद्वेति भावः तुभ्यं तव संगमश्च हेति उभयत्र शेषः किं न स्य
मया कन्यार्थिना प्रार्थितस्य तत्कर्तृका इयं जिज्ञासामपरीक्षा किमयं साधु रसाधुर्विति उत किं नेति काकुं विघ्न एवायं किं न भवेत् अपितु विघ्न एवेत्यर्थः २२ विघ्नत्वमे
वाह आश्चर्यमिति पूर्वोक्तिर्जाणत्वेन हृत्वा पुनः कन्ये वदश्यत इति मायारूपमाश्चर्यम् २३ एतदेवाह किमिति अत्र अस्मिन् विषये किं उत्तरं श्रेष्ठतरं पूर्वं परिगृही
तस्या त्यागः उत एतस्याः स्वीकारः कर्तव्य इति भावः २४ स्वमत्माह यथेति शक्तिः कामदमनसामर्थ्यं धृतिः पूर्वप्राप्तस्या त्यागः तदुभयं धृत्या न व्युत्थ्यास्ये अ-

पितारक्षतिकोमारे प्रेक्षारक्षतियौवने पुत्राश्च स्थाविरेकान्तेनास्ति स्त्रीणां स्वनेत्रता २० स्त्री उवाच कोमारं ब्रह्मचर्यं मे कन्ये वास्मिन्
संशयः पुत्री कुरुष्व मावि प्रश्नश्चा विजहिमामम २१ अष्टावक्र उवाच यथा मम तथा तुभ्यं तथा तुभ्यं तथा मम जिज्ञासेयमृषेस्तस्य
विघ्नः सत्यं न किञ्चन भवेत् २२ आश्चर्यं परमं हीदं किंतु श्रेयो हि मे भवेत् दिव्याभरणवस्त्रा हि कन्येयमा सुपस्थिता २३ कित्वास्याः परमरूपं
जीर्णमासीत् कथं पुनः कन्यारूपमिहाद्येवं किमिवात्रोत्तरं भवेत् २४ यथा परं शक्तिधृतेन व्युत्थ्यास्ये कथंचन नरोचते हि व्युत्थ्यानसत्ये-
नासादयाम्यहम् २५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मोपनिषदौ अष्टावक्रादिकुरुसंवादे विंशोऽध्यायः २० युधिष्ठिर उवाच
न विप्रैतिकथं सास्त्रीशापाच्च परमद्युते कथं निवृत्तो भगवांस्तद्भवान् प्रब्रवीतु मे १ श्रीश्वर उवाच अष्टावक्रोऽन्वगच्छतां रूपं विकुरु-
ष्वेकथम् न चानृतं ते वक्तव्यं ब्रूहि ब्राह्मणकाम्यया २ स्त्री उवाच द्यावापृथिव्यो र्यत्रैषा काम्या ब्राह्मणसत्तम शृणु भगवद्विदः सर्व-
यदिष्टं सत्यं विक्रम ३ जिज्ञासेयं प्रयुक्ता मे स्थिरी कर्तुं त्वानघ व्युत्थ्यानेन ते लोका जिताः सत्यपराक्रम ४ उत्तरांसां दिशो विद्विदृष्टं-
स्त्रीचापनृचते स्थविराणामपि स्त्रीणां बाधते मथुनं ज्वरः ५ तुष्टः पितामहस्ते द्यतथा देवाः सवासवाः सत्वयेन च कार्येण संप्राप्ता भग-
वानिह ६ प्रेषितस्तेन विप्रेण कन्यापित्रा हि जर्षभ तवोपदेशं कर्तुं वेत्तं च सर्वं कृतं मया ७ क्षेमैर्गमिष्यसि गृहं श्रमश्च न भविष्यति कन्याप्रा-
प्स्यसि तां विप्रपुत्रिणां च भविष्यति ८ काम्यया पृष्टवांस्तं वा ततो व्याहृतं मुक्तं मम अनतिक्रमणीया सा कृत्स्नेत्येकैस्त्रिभिः सदा ९

स्याः स्वीकारं न फलप्रियो व्युत्थानं धर्मातिक्रमं मयं च रोचते किंतु सत्येनासादयाम्यहं दारानिति शेषः २५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मोपनिषदौ अष्टावक्रादिकुरुसंवादे विंशोऽध्या-
यः २० न विप्रैति १ विकुरुष्वेऽन्यथाऽन्यथा करोषि ब्राह्मणकाम्यया ब्राह्मणं मानलिप्सया २ द्यावापृथिव्योऽदिविपृथिव्यां च यत्र स्वीयते तत्र एषा काम्या स्त्री पुंस-
योऽन्योन्यामिलाषरूपा इच्छास्ति मोक्षादन्वन्निष्क्रमेपदेनास्तीत्यर्थः ३ मे मया तत्त्वां ४ ५ ६ ७ ८ सा काम्याऽनतिक्रमणीया ९ १० ११ १२

१० ऋषिणा बदान्येन ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ यथा ह्यपि कृमा मेव राजदेयं भवत्येवं स्त्रीमतामेव देयं पित्र्यं च क्रणमापतति स्त्रीमत्वं तु
कामकृते च वैधमिति स्थभावेऽकस्यापि क्रणनिभवमीति प्रथमं कार्यः ११ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां एकविंशोऽध्यायः २१ एवं गार्हस्थ्य
हेतु कामसुत्कारं हस्योचितं न दानधर्मान्त्वेन श्रेतु पात्रादिगुणान्पृच्छति किमित्यादिना ब्राह्मणं ब्रह्मविदं लिङ्गिनं यतिं ब्रह्मचारिणं सन्यासिनं च देहादिनि
गच्छतं १ स्ववृत्तिं जीवनार्थं स्वोचितां वृत्तिं अभिपन्नाय शरणीकुर्वते लिङ्गोऽलिङ्गो वास्य धर्मस्ते वीर्यः स गवतः पत्नी पात्रं चेत्यर्थः २ स धर्मनिष्ठत्वं पात्रगुणमु-

गच्छत्स्वसुकृतं कृत्वा किंचान्यच्छोतुमिच्छसि यावद्भवीमिविप्रर्षे अष्टावक्रयथातथम् १० ऋषिणा प्रसादिता चास्मिन् बहेतोर्द्विजर्षभ न
स्य संमाननार्थमेतद्विवाक्यं प्रभाषितम् ११ श्रीष्म उवाच श्रुत्वा तु वचनं तस्याः स विप्रः प्राजलिः स्थितः अनुज्ञातस्तथा चापि स्वगृहं
पुनश्च ब्रजत १२ गृहमागत्य विश्नातः स्वजनं परे पृच्छ च अभ्यगच्छ च तं विप्रं न्यायतः कुरुनन्दन १३ पृष्ठश्च तेन विप्रेण दृष्टं त्वे तन्निदर्श
नम् आह विप्रतदा विप्रः सुप्रीतेनांतरात्मना १४ भवतां समनुज्ञातः प्रास्थितो गधमादनम् तस्य चोत्तरतो देशे दृष्टं मे देवतं महत् १५ तथा
वाहमनुज्ञातो भवांश्चापि प्रकीर्तितः श्रावितश्चापि तद्वाक्यं गृहं चाभ्यागतः प्रभो १६ तमुवाच तदा विप्रः सुतां प्रतिगृहाण मे नक्षत्रवि
धियोगेन पात्रं हि परमं भवान् १७ श्रीष्म उवाच अष्टावक्रस्तथेत्युक्त्वा प्रतिगृह्य च तं प्रभो कन्यां परमधर्मात्मा प्रीतिमाश्वाभवत्त
दा १८ कन्यां तां प्रतिगृह्येव भार्यां परमशोभनाम् उवासुदितं स्तत्र स्वाश्रमे विगतज्वरः १९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके प
र्वणि दानधर्मे अष्टावक्रदिकुसुवादे एकविंशोऽध्यायः २१ युधिष्ठिर उवाच किमाहुर्मरुतश्चेष्टपात्रविप्राः सनातनाः ब्राह्मणं लि
ङ्गिनं चैव ब्राह्मणवाप्यलिङ्गिनम् १ श्रीष्म उवाच स्ववृत्तिमभिपन्नाय लिङ्गिने चैतराय च देयमाहुर्महाराज उभावेतौ तपस्विनौ २
युधिष्ठिर उवाच अह्या परयापूतो यः प्रयच्छेत्तु द्विजातये हव्यं कव्यं तश्च दानं को दोषः स्यात्सितामह ३ श्रीष्म उवाच अह्या
पूतो न रस्तात दुर्हतांति न संशयः पूतो भवति सर्वत्र किमु तत्त्वमहाद्युते ४ युधिष्ठिर उवाच न ब्राह्मणं परीक्षते देवेषु सततं नरः क
व्यं प्रदाने तु बुधाः परीक्ष्य ब्राह्मणं विदुः ५ श्रीष्म उवाच न ब्राह्मणः साधयते हव्यं देवा त्वमिच्छति देवप्रसादा दीज्यते यजमानेन सं
शयः ६

त्वा अह्यावत्त्वं दातुं गुणमाह अह्येति द्वाभ्यां अपूतोऽपि परया अह्यायदि प्रयच्छति नर्हितस्य दातुं पृतत्वं प्रयुक्तः को दोषः स्यात्तवद ३ अह्ये
ति अह्ये वास्य पृतत्वं कर्तेतीत्यर्थः ४ नेति अह्ये वास्य पृतत्वं कर्त्तुं चैतत्कव्ये पात्रं परीक्षानविधेया स्यादित्याशयः ५ देवानां समूहो देवात् अह्यादिभ्य इत्यर्थः हा

पथ्यनुक्रमब्राह्मणानुग्रहादेवपूणेभवतीति तत्रानुग्रहकत्तरितपोबलमावश्यकमित्याशयेनाह ब्राह्मणानिति लोकेषु पितृपितामहादिषु पूजनीयेषु ब्राह्मिष्ठे-
 खेव ब्राह्मण्यमस्तीति विद्यादित्यर्थः अग्निसुरवाग्निदेवाः पाणिमुरवाः पितर इत्याश्वलायनोदाहृतं श्रुतेः श्रौतस्मार्तः उदयोवाग्निः स्वतः शुद्धो देवांस्तर्पयति पा-
 णिस्तु सत्कर्मवानेव पितृस्तर्पयितुं शक्नोति नान्यथेति कव्येष्वावश्यकपात्रपरीक्षेति भावः ७ कथं केन हेतुना ऽपूर्यादीनां पंचानां पात्रत्वमिति प्रश्नार्थः ८ उक्त-
 रेतु त्रयः अपूर्वसंबंधितपत्स्विनः कुलीनत्वादिगुणसमकयुक्तागवपात्रत्वं भजन्ते परिशेषात् त्रयशीलविद्वांसो कर्मकृद्देवपदोदितो कुलीनत्वादिगुणपंचकयुक्ता-
 वेव एतेषां गुणानामभावे पात्रत्वं न कस्यापीत्यर्थः ९ एतदेव शिष्टं समन्याद्रदयति तत्रेति तेजसां तेजस्विनां सर्वज्ञानमिति यावत् १० नेष्टुः पांसुपिंडः त्रिभिरे-

ब्राह्मणान् भरतं त्रेष्ठसततं ब्रह्मवादिनः मार्कंडेयपुराणाह इति लोकेषु बुद्धिमान् ७ युधिष्ठिर उवाच अपूर्वाप्यथवा विद्वान् संबंधी-
 वायथा भवेत् न पत्नीयजशीलो वा कथं पात्रं भवेत्तु सः ८ भीष्म उवाच कुलीनः कर्मकृद्देवस्तथैवाप्यनृशंस्यवान् क्षीमान् नृ-
 सत्यवादी पात्रं पूर्वच ये त्रयः ९ तत्रेभ्यः शृणु मे पार्थ चतुर्णां तेजसां मतम् पृथिव्याः काश्यपस्याग्नेर्मार्कंडेयस्य च वेदि १० पृथिव्युवाच
 यथामहार्णवे हि सः क्षिप्रं नेष्टुर्विनिश्चयति तथा दुश्चरितं सर्वं त्रिष्टया च निमज्जति ११ काश्यप उवाच सर्वे च वेदाः सह षड्विं-
 शैः सारव्यपुराणैश्च कुले च जन्म नेतानि सर्वाणि गतिं भवन्ति शीलं च तस्य नृपद्विजस्य १२ अग्निरुवाच अधीयमानः पंडि-
 तमन्वभाभे यो विद्यया ह नित्यशः परेषां प्रश्नश्च ते सोऽचरते न सत्यलोकास्तस्य त्द्यतवतो भवति १३ मार्कंडेय उवाच अश्व-
 मेधसहस्रं च सत्यं च तुलया धृतम् नाभिजानामि यद्यस्य सत्यस्यार्द्धमवाप्नुयात् १४ भीष्म उवाच इत्युक्ता तेजगुराश्च त्वारो-
 षिते तेजसः पृथिवीकाश्यपोऽग्निश्च प्रकृष्टायुश्च भार्गवः १५

वदन्ति जौवनं यस्यां सा ब्राह्मो संपततस्यां त्रिष्टयां याजनाध्यापनं प्रतिग्रहेरेव जायति ममं हां एतेन कुलीनत्वं संग्रहीतम् ११ क्षीमत्वक्रजुर्वेशालपदेन संग्रह्यति
 सर्वे चेति १२ आनृशंस्यं कर्मकृत्त्वंग्रह्यति अधीयान इति मन्वयज्ञादिकं अव्यभिचारितकलकर्मनचरतेन कगेति १३ अश्वमेधेति सत्यसंग्रहः एतेषां गुणा-
 नासेकतमस्याप्यभविषात्रत्वं न भवतीति चतुर्णां समपिमत्स्यं ननु च त्वारिपृथक् ज्ञातानि उपक्रमे तेजसां मतमित्येकवचनादनेचयिसंवादादर्शनादिति भावः १४ १५ ७

व्रतितः ब्रह्मचारिणः कथं तत्कृतमिति तदीयव्रतनाशात्सायं ब्रह्मदुष्यति न वेति प्रश्नः १६ आदिष्टं द्वादशवर्षाणि ब्रह्मचर्यं चरेत्तिगुरोदेशः तद्व्रतः भोक्तुरेवं व्रतं
 लुप्यते ननु दाया प्रत्येवेति अपितु कर्मनिष्पत्तये निष्ठाः प्रचाग्निब्रह्मचारिणः पितृमातृपराश्वेव ब्राह्मणाः ब्राह्मसंपद इति व्रतस्थमपि दोहित्रं ब्राह्मेयत्वेन भोज
 येदिति तत्र स्मरणात्पुण्यभागे व्रतं वतीति भावः एतेन ब्राह्मदण्यत्र लोभादिप्रदर्शनेन परव्रतनाशयतो दानेपि किंचिद्देगुण्यजायत इति गम्यते अतएव मनसा पात्र-
 मुद्दिश्य जलमभ्यर्च्य जलक्षिपेत् दाता तत्फलमाप्नोति प्रतिग्राहीनदोषमागिति पात्रादरार्थं कल्प्यांतरं स्मर्येत नाप्येवं युधिष्ठिरेण शक्यमिदं १७ अंतो निष्ठा अ-
 नेकांतं अनेकफलाकारमित्यर्थः पात्रगुणानामनंतत्वात् कैगुणाः नियमेन पात्रतायाः मिमित्तं तानेव संक्षेपेण ब्रूहि इति प्रश्नार्थः १८ उत्तरमाह त्रिभिः अहिंसेति

युधिष्ठिर उवाच यदिते ब्राह्मणालोके व्रतितो भुंजते हविः दत्तं ब्राह्मणकामाय कथं तत्सुकृतं भवेत् १६ श्रीशुभ उवाच आदिष्टिनो ये
 राजेन्द्र ब्राह्मणा वेदपारगाः भुंजते ब्रह्मकामाय व्रतलुप्ता भवन्ति १७ युधिष्ठिर उवाच अनेकांतं बहुद्वारं धर्ममाहुर्मनीषिणः किं नि-
 श्चितं भवेद्व्रततन्मे ब्रूहि पितामह १८ श्रीशुभ उवाच अहिंसासत्यमक्रोधानृषास्यदमस्तथा आजवचेव राजेदं निश्चितं धर्मलक्षण-
 म् १९ ये तु धर्मं प्रशंसन्तश्चरन्ति पृथिवीमिमाम् अनाचरन्तस्तद्धर्मसकरेभिरताः प्रभो २० तेभ्यो हिरण्यरत्नवागामश्ववाददातियः दश-
 वर्षाणि विष्ठासंभुक्ते निरयमास्थितः २१ मेदानां पुल्कसानां च तथैवांते वसांघ्रिनाम् कृतकर्मकृतवापिरागमो हेनजल्पताम् २२ वैश्वदे-
 वचथे मूढा विप्राय ब्रह्मचारिणे ददते नेहराजेद्वे लोकान् भुंजतेऽशुभान् २३ युधिष्ठिर उवाच किं परं ब्रह्मचर्यं च किं परं धर्मलक्ष-
 णम् किंच श्रेष्ठतमं शौचं तन्मे ब्रूहि पितामह २४ श्रीशुभ उवाच ब्रह्मचर्यात्पूरता तमधुमांसस्य वर्जनम् मर्यादायां स्थितो धर्मः शम-
 श्वेवास्थं लक्षणम् २५ युधिष्ठिर उवाच कस्मिन्काले चरेद्धर्मं कस्मिन्काले ये माचरेत् कस्मिन्काले सुरवीच स्यात्तन्मे ब्रूहि पितामह २६
 श्रीशुभ उवाच कल्पमर्थं निषेवेत ततो धर्ममनंतरम् पश्चात्कामं निषेवेत न च गच्छेत्प्रसंगिताम् २७ ब्राह्मणाश्चैव मन्येतरं गुरुं श्वाप्यभिपू-
 जयेत् सर्वभूतानुलोमश्च मृदुशीलः प्रियंवदः २८

२१ मेदानां सविष्ठां भुक्ते इति संबंधः मेदानां गोमहिष्यादीनां मृतानां मांसमश्रंतः पुल्क-

साः ये ब्राह्मणादीन् पिस्वभाकदेव हिंसन्ति अंतैव सायिनश्चर्मकारादयः कृतमकृतं वा परकीयं पापं कर्म ये प्रकाशयन्ति ब्राह्मणादयोऽपि ते मेदादिनुत्यागवेति तेषाम-
 पीतिपदार्थः २२ वैश्वदेवं तत्संबन्धिनं हतकारं ब्रह्मचारिणे इति संन्यासिनोऽप्युपलक्षणम् यतिश्च ब्रह्मचारी च पक्वान् स्वामिनावुभा विनिष्कृतेः अशुभानि ति-
 च्छेदः २३ परं श्रेष्ठं २४ शमः विषयेभ्य इन्द्रियाणानि दृष्टिरेतदेव श्रेष्ठतरं शौचं धर्मस्य लक्षणं मर्यादांतर्गतम् २५ कल्पपूर्वणिहे २६ २७ २८ २९ ३०

२८ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ षड्विंशः अनुपदोक्तेः मधुमांसवर्जनमर्यादापालनशौचेः सहाध्ययनयागदानेभ्यः तान्यनुष्ठानप्रवृत्तरन्यर्थः
 ३६ ३७ ३८ नशोचतिप्रतिपादयन् ३९ द्विजोत्तमः निदोषैः गुणैर्पूर्वोक्ता गुणाश्चतस्रस्तद्विलम्ब्यते तर्हि तारयेतेति किम् ४० निशम्य ज्ञानार्द्रदृशपात्रप्राप्तौ
 समीपस्थस्याल्पगुणस्यातिक्रमेणोपदोषोनास्तीति भावः ४१ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां द्वाविंशोऽध्यायः २२ ४२ श्राद्धनिकालादौ

अधिकारेयदन्तं यच्च राजसुपेश्वरं गुरोश्चालीककरणतुल्यतुल्यहृत्तया २९ प्रहरेन्नरैरेषु न हन्याद्वा तथैव च भृगुहत्यासमं चे
 वउभययोनिष्वते ३० नाग्निपरित्यजेज्जातु न च वेदान् परित्यजेत् न च ब्राह्मणमाक्रोशेत्समं तत्तद्ब्रह्महत्याया ३१ युधिष्ठिर उवाच
 कीदृशाः साधवो विप्राः केभ्यो दत्तमहाफलम् कीदृशानां च भोक्तव्यं तन्मे ब्रूहि पितृमह ३२ भीष्मा उवाच अक्रोधना धर्मपराः सन्त्य
 नित्याहमेरताः जगद्दिशाः साधवो विप्रास्तेभ्यो दत्तमहाफलम् ३३ अमानिनेः सर्वसहाहृदयार्था विजितेन्द्रियाः सर्वभूतहितमित्रास्तेभ्यो द
 त्तमहाफलम् ३४ अलुब्धाः शत्रुयोर्वेद्यान्तीमन्तः सत्यवादिनः स्वकर्मनिरता ये च तेभ्यो दत्तमहाफलम् ३५ सांगांश्च चतुरो वेदानधीति
 यो द्विजर्षभः षड्विंशः प्रवृत्तः कर्मभ्यस्तपाचमृषयो विदुः ३६ ये त्वेवंगुणजातीयास्तेभ्यो दत्तमहाफलम् सहस्रगुणमाप्नोति गुणाहाय प्र
 दायकः ३७ प्रज्ञाश्रुताभ्यां वृत्तेन शीलेन च समन्वितः तारयेत् कुलसर्वमेकोपीह द्विजर्षभः ३८ गामश्ववित्तमन्त्रवातद्विधेयं प्रतिपादये
 त् द्रव्याणि चान्यानि तथा प्रेत्यभावेन शोचति ३९ तारयेत् कुलसर्वमेकोपीह द्विजोत्तमः किमंगपुनरैवेते तस्मान्पात्रसमाचरेत् ४०
 निशम्य च गुणोपेतं ब्राह्मणसाधुसमं दूरादानाभ्यस्तुत्यसं वतश्चापि पूजयेत् ४१ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दान-
 धर्मे बहुप्राप्तिके द्वाविंशोऽध्यायः २२ युधिष्ठिर उवाच श्राद्धकाले च देवे च पित्र्ये पित्र्यपितामह इच्छामीह त्वयारव्या तं विहितं य-
 क्षुरर्षिभिः १ भीष्मा उवाच देवंपूर्वाण्डिककुर्यादपराण्डे तु पैत्तकम् मंगलाचारसंपन्नः कृतशौचः प्रयत्नवान् २ मनुष्याणां तु
 मध्यान्ते प्रदद्यादुपपत्तिभिः कालहीनतुयद्दानं भागं रक्षसां विदुः ३ नृधितं चावर्त्तय कलिपूर्वचयं कृतम् रजस्वलाभिर्दत्तं च तस्मा
 रक्षसां विदुः ४ अवधुष्टचयं द्रुक्तमव्रतेन च भारत परामृष्टशूनाचैव तं भागं रक्षसां विदुः दुरात्मना च यद्रुक्तं तं भागं रक्षसां विदुः
 ५ केशकीटावपतितं कृतं श्वभिरवोक्षितम् रुदितं चावधूतं च भागं रक्षसां विदुः ६ निरोक्षरेण यद्रुक्तं सशस्त्रेण च भारत दुरात्मना
 च यद्रुक्तं तं भागं रक्षसां विदुः ७ परोक्षिष्ठं च यद्रुक्तं परिभुक्तं च यद्रुक्त्वा देवैर्पित्र्ये च स ततं भागं रक्षसां विदुः ८

विहितं विशेषमिति शेषः १

२ उपपत्तिभिः आदसदिभिर्युक्तः सन् ३ ४ ५ द्रुतं कृतेन दूषितं ६ निरोक्षरेण अन्तर्ज्ञातेन शूद्रेण वा ७ परिभुक्तं देवातिथिपितृबान्धादीनवर्जयित्वा

मुक्तत्वेनैव वा ८ ९

९. आज्याहुतिपात्राभिधारणं विना १०. विसर्गस्य ब्राह्मणे दानस्य पात्रमूति ११. पतिताः महापातकेन जातिबहिर्भूताः केतनं निमंत्रणम् १२. श्वित्राग्नेतकुक्षी कुक्षीमंडल कुक्षी यक्ष्महतोमहारोगी अपस्मारीग्रहग्रस्तः १३. देवलकादेवार्चनवृत्तिर्जोविनः वृथानियमं धारिणो देववंतः १४. पूवकाः कूर्दनपराः कथकाः वृथालापिनः योधकाः महडाः १५. वृषलानां शूद्राणां होतारो याजकाः वृषलशिष्याः शूद्रदासाः १६. अनुयोक्ताभृतकाश्चापकः अनुयुक्तः भृतकाध्येता १७. वर्णावरपरिग्रहः शूद्रापतिः १८. अनग्नयः श्वेतस्मार्तकर्मरहिताः ये वापेताः स्वकर्मभ्यस्तेनास्ते परिकर्त्तव्याः कर्मणां देहदोषैश्च योनितश्चैव कुत्सिताः पतितास्तां विजानीयान् महापातकेन श्वये इति स्तेनपतिनो यमोक्तौ वाग्राह्यौ १९. गणपूर्वाग्रामण्यः पुत्रिकापूर्वपुत्राः अस्यास्तृप्तः पुत्रो मदीय इति नियमेन यादीयते तस्यां च योजातः सपुत्रिकापूर्वपु-

मंत्रहीनं क्रियाहीनं यच्छ्राद्धं परिविश्यते त्रिभिर्वर्णैर्निरश्च्यतं भागं रक्षसां विदुः ९. आज्याहुतिं विना चैव यत्किंचित्परिविश्यते दुराचारे श्व यद्भुक्तं भागं रक्षसां विदुः १०. ये भागं रक्षसां प्राप्तास्तु उक्ताभरतर्षभ. अत ऊर्ध्वं विसर्गस्य परिक्षां ब्राह्मणे शृणु ११. यावंतः पतिता वि-
प्राजडोन्मत्तास्तथैव च देवे वाप्यथ पित्र्ये वारां जन्नाहंति केतनम् १२. श्वित्राकुक्षीव श्वकुक्षी च तथा यक्ष्महतश्च यः अपस्मारी च यश्चाधोरा-
जन्नाहंति केतनम् १३. चिकित्सका देवलका वृथानियमधारिणः सोमविक्रयिणश्चैव राजन्नाहंति केतनम् १४. गायनानर्त्तकाश्चैव पूव-
का वादकास्तथा कथका योधकाश्चैव राजन्नाहंति केतनम् १५. होतारो वृषलानां च वृषलाध्यापकास्तथा तथा वृषलशिष्याश्च राजन्ना-
हंति केतनम् १६. अनुयोक्ता च यो विप्रो अनुयुक्तश्च भारत नाहंति स्तावपि शूद्रब्रह्मविक्रयिणीहितो १७. अग्रणीयः कृतपूर्वं वर्णावरप-
रिग्रहः ब्राह्मणः सर्वविद्योपिराजन्नाहंति केतनम् १८. अनग्नयश्च ते विप्रामृतनिर्यातकाश्च ये स्तेनाश्च पतिताश्चैव राजन्नाहंति केतनम्
१९. अपरिज्ञातपूर्वाश्च गणपूर्वाश्च भारत पुत्रिकापूर्वपुत्राश्च शूद्राहंति केतनम् २०. ऋणकर्त्ता च यो राजन्यश्च बाधुषिको नरः प्राणिवि-
क्रयवृत्तिश्च राजन्नाहंति केतनम् २१. स्त्रीपूर्वाः कांडपृष्ठाश्च यावंतो भरतर्षभ अजपा ब्राह्मणाश्चैव शूद्राहंति केतनम् २२. शूद्रादेवे च नि-
र्दिष्टो ब्राह्मणो भरतर्षभ दातुः प्रतिगृहीतुश्च शृणु धानुग्रहं पुनः २३. चीर्णव्रतागुणैर्युक्ता भवेयुर्येपि कर्पकाः सावित्रीज्ञाः क्रियावंतस्ते राजन्के-
तनक्षमाः २४

त्रः सपितृगोचाङ्गशोमातृगोत्रौ पजीयित्वान्निघ्नः २०. ऋणकर्त्ता हि ऋणं धनप्रयोक्ता कुसोदीनामा बार्धुषिकः समर्थं धान्यमादाय महर्षयः प्रयच्छति सर्वे वा-
र्धुषिको नाम हव्यकव्यबहिष्कृतः इति स्मृतिप्रसिद्धः २१. स्त्रीपूर्वाः स्त्रीजिताः स्त्रीपण्यापजीविनो वा कांडपृष्ठे वैश्यापतिः कांडपृष्ठः सद्भिरेव निगद्यत इति यमेन
व्याख्यातः अजपाः संध्यावदनहीनाः २२. अनुग्रहं निषिद्धानां मपिकेन चिदुणे नाभ्यनुज्ञानम् २३. २४. २५. २६. २७. २८. २९. ३०.

वणिजं वणिग्वृत्तिम् २५. २६ २७ उदितः आद्यः अस्तमितः दरिद्रः पूर्वाण्डेन्द्राभकाले आद्यः सद्यस्तस्य व्यये दरिद्रः एवं प्रातरन्दाभकालेऽस्तमितः मध्याह्नेन्द्रा-
भे सति उदितः अल्पदोषो विद्वत्वादिविशेषगुणरहितः अदाता २८ अकल्ककः अदाभिकः अपापो वाऽकल्कः पापे च दंभे चेति कोशः अकल्पक इति पाठे स्वेच्छया-
धर्माधर्मकल्पकः अतर्को भिक्तेयः सुश्रुतकर्तृपरः संसर्गे संगत्यर्हेर्गृहे जाते भेदस्य वृत्तिः २९ कितवो धूर्तः ३० सर्वदेवतादिकं प्रति धिरेव यस्य स सर्वातिथिः ३१
ब्रह्मवेदः क्लेशान्तर्दानभाषणेन मिथ्याशपथादिनाम् ३२ अपवर्गे आहुसमाप्नो द्वियमाण इति पाठे लज्जमानः युक्तं अस्तु स्वधेन्यादिवचनं गवान्तं अनृतगोशं
पथस्य पथम् ३३ सोमस्योदरः आरण्यमृगादिमांसं च यदा प्राप्नोत देव आहुस्य कालः ३४ स्वधोच्यनामिति प्रदात्रा उक्ते अस्तु स्वधेति ब्राह्मणो वदेत् एवमुत्तरं

क्षत्रधर्मो मम प्याजो केतयेत्कुलजद्विजम् न त्वेव वणिजतात आहुच परिकल्पयेत् २५ अग्निहोत्रोचयो विप्रो ग्रामवासी च यो भवेत् अस्तेन
श्रुतिश्चिन्त्यस्मरजन्केतनक्षमः २६ सावित्रीजपतेयस्तुत्रिकान्तं भरतर्षभ भिक्षावृत्तिः क्रियावाञ्छसराजन्केतनक्षमः २७ उदितस्तमि-
तो मन्त्रश्च तथैवास्तमितो दितः अहिंस्तश्चाल्पदोषश्च सराजन्केतनक्षमः २८ अकल्कोऽस्वतर्कश्च ब्राह्मणो भरतर्षभ संसर्गे भेदस्य वृत्तिश्च
सराजन्केतनक्षमः २९ अव्रती कितवः स्तेनः प्राणिविक्रयिको वणिक् पश्चाच्च पीतयान्सोमं सराजन्केतनक्षमः ३० अर्जयित्वा धनपूर्वदा-
रुणैरपि कर्मभिः भवेत्सर्वातिथिः पश्चात्सराजन्केतनक्षमः ३१ ब्रह्मविंशतिर्हिष्टं स्त्रियायच्चार्जितधनम् अदेयं पितृविप्रेभ्यो यच्च क्ले-
व्यादुपार्जितम् ३२ क्रियमाणे पवर्गे च यो द्विजो भरतर्षभ नव्याहरतियद्युक्तं तस्याधर्मो गवानृतम् ३३ आहुस्य ब्राह्मणः कालः प्राप्त-
दधिघृततया सोमस्यस्य मांसं च यदा राण्यं युधिष्ठिर ३४ आहुषवर्गे विप्रस्य स्वधोवेमुदिता भवेत् क्षत्रियस्यापि यो ब्रूयाद्वीयतापि
तरस्त्विति ३५ अपवर्गो त्वेवस्यस्य आहुकर्मणि भारत अक्षय्यमग्निधातव्यं स्वस्ति मूद्रस्य भारत ३६ पुण्याहवाचनं देवं ब्राह्मणस्य विधी-
यते गतदेवजिरोकारं क्षत्रियस्य विधीयते ३७ वैश्यस्य देवैव तत्तव्यं प्रीयतां देवता इति कर्मणामानुपूर्वेण विधिपूर्वकृतं मृणु ३८ जातक-
मादिकाः सर्वास्त्रिपुवर्गेषु भारत ब्रह्मक्षत्रे हिमं चोक्ता वैश्यस्य च युधिष्ठिर ३९ विप्रस्य रशनामो जीमोर्वी राजन्यगोमिनी बाल्वजीन्येव
वैश्यस्य धर्मो गव्यं युधिष्ठिर

नत्र बुद्धिना प्रतिकर्तव्यं पितृणामित्यथा ३० ३१ पुण्येति पुण्याहं भवतो ब्रुवन्नितियजमानेन प्रोक्ते ॐ पुण्याहमस्मि-
ति ब्राह्मणाः ब्रूयुः देवं सांकारं ३२ देवोऽङ्कारस्त्वेने प्रीयतां देवता पुण्याहमस्मिति प्रतिवदेदित्यर्थः कृतक्रिया अनुष्ठानक्रममितियावत् वैश्यस्य च मंत्रोक्ता इ-
त्यनुषंगः ३७ ३८ रशनामेरुवत्ता मोर्जमृजमयी मोर्वधिनृज्या बाल्वजी बन्धजस्तृणविशेषस्तन्मयी ४० ४१ ४२ ४३

धर्मोदातुः अधर्मः प्रतिगृहीतुरिति तावुभौ शृणु तत्राधर्ममेव सामान्यत आह ब्राह्मणस्येति । अंककार्षापणार्थे अनृतवक्तुर्ब्राह्मणस्य यावानधर्मो भवति स एव चतुर्गुणः क्षत्रियस्याष्टगुणो वैश्यस्य तावन्मात्रार्थे भवतीत्यर्थः । आर्द्धश्लोकः ४१ नैतियः पूर्वस्य निमंत्रयितुरशनाति सज्यायान् परस्यापनयवीयान् तत्र ब्राह्मणेन केतितः सन् यदियवीयान् भवेत्तर्हि वृथापशहिंसायाः पूर्णपापं प्राप्नुयात् क्षत्रियादिना केतितः सन् यदियवीयान् स्यत्तर्हि वृथापशहिंसायाः अर्द्धपापं प्राप्नुयादिति श्लोकद्वयार्थः ४२ ४३ ४४ आशौचः जननमरणाशौचवान् ४५ अर्थिनप्रयोजनेन तार्थयाज्ञाव्यपदेशेन जीविकाद्यर्थयोधनं लिप्सेतृयो वा कर्मार्थमैभिक्षादेहीत्यामंत्रयति-
दानारम्भमुरवीक्षोति तस्यापि अनृतंगवामृतमेव स्मृतम् ४६ वेदव्रतचारित्र्यचयेषां नास्ति तेनैवेन मंत्रवत् मंत्रयुक्तं यथा स्यात्तथा श्राद्धे परिविश्यते तस्य ४७ ४८

दातुः प्रतिगृहीतुश्च धर्माधर्माविमो शृणु ब्राह्मणस्यानृते धर्मः प्रोक्तः पातकसंज्ञितः चतुर्गुणः क्षत्रियस्य वैश्यस्याष्टगुणः स्मृतः ४१ नान्यत्र ब्राह्मणोऽश्रीयात्पूर्वं विप्रेण केतितः यवीयान् पशहिंसायां तुल्यधर्मो भवेत्साहि ४२ तथाराजन्यवैश्याभ्या यद्यश्रीयात्तु केतितः यवीयान् पशहिंसायाः आर्द्धसमवानुयात् ४३ देवं वाप्यथवा पित्र्ययाः श्रीयाद्ब्राह्मणादिषु अस्नातो ब्राह्मणो राजस्तस्याधर्मो गिवानृतम् ४४ आशौचो ब्राह्मणो राजन्योऽश्रीयाद्ब्राह्मणादिषु ज्ञानपूर्वमथोत्तोभात्तस्याधर्मो गिवानृतम् ४५ अर्थेनान्येन यो लिप्सेत कर्मार्थं चैव भारत आमंत्रयति राजेद्रतस्याधर्मो नृतं स्मृतम् ४६ अवेदव्रतचारित्र्यास्त्रिभिर्वृणोऽयुधिष्ठिर मंत्रवत्परिविश्यते तस्याधर्मो गिवानृतम् ४७ युधिष्ठिर उवाच पित्र्यवाप्यथवा देवं दायते यत्पितामहः गतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं दत्तकेषु महाफलम् ४८ भीष्म उवाच येषां दाराः प्रतीक्षन्ते सुवृष्टिर्निवर्कषकाः उच्छेषपरिशेषं हि तान्मोजय युधिष्ठिर ४९ चारित्र्यनिरुत्ताराजन्ये कृशाः कृशवृत्तयः अर्थिनश्चोपगच्छन्ति तेषु दत्तं महाफलम् ५० तद्भक्तोऽस्तद्वहाराजस्तद्वलास्तदपाश्रयाः अर्थिनश्च भवेत्यर्थे तेषु दत्तं महाफलम् ५१ तस्करेभ्यः परेभ्यो वा ये भ्रयात्तायुधिष्ठिर अर्थिनो भोक्तुमिच्छन्ति तेषु दत्तं महाफलम् ५२ अकल्ककस्य विप्रस्य रोक्ष्यात्करकृतात्मनः बटवो यस्य भिक्षांति तेभ्यो दत्तं महाफलम् ५३ त्वत्स्वात्तदा राश्वये विप्रादेशसंप्लवे अर्थार्थमभिगच्छन्ति तेभ्यो दत्तं महाफलम् ५४

भोजनपात्रेऽवशिष्टमुच्छेषः तेन सहितं परिशेषं स्थाप्या

मयशिष्टं प्रतीक्षन्ते येषां पाकफर्णासमेव धान्यादिकमस्ति न कुसूलादीतान् भोजय ४९ ५० तद्भक्तोऽचारित्र्यमेव भक्तोऽन्ततद्गृहीतवान् येषां ते तद्गृहाः न देवगृहेभ्यः दौयेषां ते बलद्वल्लोके दोषाभिभवसामर्थ्यं अपाश्रयः परलोकगमनालंबनम् अर्थप्रयोजने सत्ये वार्थिनो भवति न संग्रहार्थं ५१ ५२ रोक्ष्यात्तदारिद्र्यात् करकृतः आत्मेवात्मा जीवनमग्नं हस्ते गृहीतान्नस्य बटवः सुधातः मन्ददेहि मन्ददेहीतियाचंते तेभ्योऽतिदरिद्रेभ्यः ५३ कृतेति पाठेऽपि कृतं हिंसितं दूरीकृतं त्वत्तमित्येवार्थः

५५ चः पादपूरणार्थः पारवडानां समयो मर्यादायेषु धर्मेष्विति तत्र अन्युत्क्रान्ताः असंतततो दूरीस्थिताः ५६ मुत्कान्मेव स्पृहयन्ति न स्वादं अतएव न चतुर्थी स्वादु-
त्वेनानीप्सितत्वादन्नस्य किंतु गर्ता पूरणं यथा कथंचित्कर्तव्यं तत्र स्वयमेवैश्वरेण कर्तव्यमित्याशयवन्त इत्यर्थः ५७ ५८ ५९ अभयार्थं भयनिवृत्तिरूपं प्रयो-
जनम् ६० अभिमर्षिणो जारः प्रयोक्तारः हर्षमिमर्षिणो दूताः ६१ परेषां दोषस्येति शेषः ६२ ६३ ६४ आशयाच्छेदमित्येकदेशानुषंगः कुर्वन्तीति शेषः
६५ सूचकाभ्राजगामिपैश्चन्यवादिनः सेतुः आर्यमर्यादा ६६ पम्बडाः वेदविरोधिनः शाक्यादयः दूषकाः सन्तानिंदकाः समयानां धर्मसंकेतानां प्रत्यवसिताः

व्रतिनो नियमस्थाश्च ये विप्राः श्रुतसम्भवाः तत्समाप्त्यर्थमिच्छन्ति तेभ्यो दत्तं महाफलम् ५५ अत्युत्क्रान्ताश्च धर्मेषु पारवडसमयेषु च कृ-
शप्राणाः कृशधनास्तेभ्यो दत्तं महाफलम् ५६ कृतसर्वस्वहरणानिदोषाः प्रभविष्णुभिः स्पृहयन्ति च मुत्कान्तेषु दत्तं महाफलम् ५७
तपस्विनस्तपोमिष्टास्तेषां भैक्षचराश्चैव अर्थिनः किंचदिच्छन्ति तेषु दत्तं महाफलम् ५८ महाफलविधिर्दाने श्रुतस्तेभ्यो न तर्पणं निरययन्नग-
च्छन्ति स्वर्गं चैव हितच्छृणु ५९ गुर्वर्थमभयार्थं वीवर्जयित्वा युधिष्ठिर येनूतं कथयन्ति स्य ते वै निरयगामिनः ६० परदारामिहर्तारः पर-
दारमिमर्षिणः परदारप्रयोक्तारस्ते वै निरयगामिनः ६१ ये परस्वापहर्तारः परस्वानाचनाशकाः सूचकाश्च परेषां ये ते वै निरयगामिनः
६२ प्रपाणाचसमानाचसंक्रमाणाचभारत अगाराणाचभैक्षारो नुरा निरयगामिनः ६३ अनाथा प्रमदा बाला वृद्धा भोता तपस्विनीम्
वंचयन्ति नरा ये च ते वै निरयगामिनः ६४ वृत्तिच्छेदं गृहच्छेदं दारच्छेदं च भारत मित्रच्छेदं तथा शायास्ते वै निरयगामिनः ६५ सूचकाः
सेतुभेत्तारः परवृत्त्युपजीवकाः अकृतज्ञाश्च मित्राणां ते वै निरयगामिनः ६६ पारवडादूषकाश्चैव समयानां च दूषकाः ये प्रत्यवसिताश्चै-
व ते वै निरयगामिनः ६७ विषमव्यवहाराश्च विषयाश्चैव वृद्धिषु लाभेषु विषमाश्चैव ते वै निरयगामिनः ६८ दूतसंख्यवहाराश्च नि-
ष्परीक्षाश्च मानवाः प्राणिहिंसाप्रवृत्ताश्च ते वै निरयगामिनः ६९ कृताशक्तनिर्देशाकृतभक्तकृतश्रमम् भेदेभ्यो व्यपकर्षयन्ति ते वै-
निरयगामिनः ७० पर्यश्रन्ति च ये दारानग्निभृत्यातिथीस्तथा उत्सन्नपितृदेवेभ्यो स्ते वै निरयगामिनः ७१ वेदविक्रयिणश्चैव वेदानां चैव दूष-
काः वेदानालेखकाश्चैव ते वै निरयगामिनः ७२ चासुराश्च स्यवात्याश्च श्रुतिवात्याश्च ये नराः विकर्मभिश्च जीवन्ति ते वै निरयगामिनः ७३

आकृतप्रतिताः ६७ विषमाः जनविरोधिनो व्यवहारादयोऽप्येव ६८ ६९ कृताशदासमाश्च नरा निदेशानुभ्यमिदं दाम्यामीति प्रतिज्ञा साकृतायस्येदृति समासः
भक्तवेतनम् व्यपकर्षयन्ति पत्युः सकाशादूरीकुर्वन्ति ७० पर्यश्रन्ति परित्यज्याश्रन्ति ७१ ७२ विकर्मभिः स्वस्य निषिद्धैः कर्मभिः ७३ ७४ ७५ ७६ ७७

केशाश्चामरकंबलादयः ७४ अंतरंयांति अंतरंयाभवंति ७५ कर्तारः शस्त्रशल्यादीनां ७६ ७७ ७८ अप्राप्तदमकाः प्राप्तंलब्धे समंजसे इति मेदिनी पशूनां
युगेन गौण्या अं उमर्दनेन वा बन्धवार्ययोर्नाशका अप्राप्तदमकाः ७९ ८० ८१ ८२ ८३ सर्वे धितिये ब्राह्मणातिक्रमं न कुर्वन्ति ते स्वर्गगामिन इत्यर्थः ८४

केशविक्रयिकाराजन्विषविक्रयिकाश्च ये क्षीरविक्रयिकाश्चैव ते वै निरयगामिनः ७४ ब्राह्मणानां गवांचैव कन्यानां च युधिष्ठिर ये अंतरंया-
निकायेषु ते वै निरयगामिनः ७५ शस्त्रविक्रयिकाश्चैव कर्तारश्च युधिष्ठिर शल्यानां धनुषांचैव ते वै निरयगामिनः ७६ शिन्धाभिः गोकभिर्वा
पिश्वभिर्वा भरतर्षभ ये मार्गमनुरुधति ते वै निरयगामिनः ७७ उपाध्यायाश्च भृत्याश्च भक्त्याश्च भरतर्षभ ये त्यजन्त्यविकारास्त्रींस्तै वै निरयगा-
मिनः ७८ अप्राप्तदमकाश्चैव नासानां वेधकाश्च ये बंधकश्च पशूनां ये ते वै निरयगामिनः ७९ अगीप्तारश्च राजानो बलिषद्भागतस्कराः स-
मर्थाश्चाप्यदातारस्तै वै निरयगामिनः ८० क्षांतान् दातारस्तथा प्राजान् दार्धकालं स होषितान् त्यजन्ति कृतकृत्या ये ते वै निरयगामिनः ८१
बालां चामथ वृद्धानां दासानां चैव ये नराः अदत्ताभक्षयत्प्रेते वै निरयगामिनः ८२ एते पूर्वविनिर्दिष्टाः प्रोक्तानिरयगामिनः प्रागिनः स्वर्ग-
लोकस्य वक्ष्यामि भरतर्षभ ८३ सर्वे धेवतु कार्येषु देवपूर्वेषु भारत हन्ति पुत्रान् पशून् कृत्स्नान् ब्राह्मणातिक्रमः कृतः ८४ दानेन तपसा चैव
सत्येन च युधिष्ठिर ये धर्ममनुवर्तन्ते ते नराः स्वर्गगामिनः ८५ शुश्रूषामिस्तपोमिश्रश्च विद्यामादाय भारत ये प्रतिग्रहनिःस्नेहास्ते नराः स्व-
र्गगामिनः ८६ भयात्पापान् तथा बाधात् दारिद्र्या द्याधिधर्षणात् यत्कृते प्रतिमुच्यन्ते ते नराः स्वर्गगामिनः ८७ क्षमावंतश्च धीराश्च धर्मका-
र्येषु चोत्थिताः मंगलाचारसंपन्नाः पुरुषाः स्वर्गगामिनः ८८ निवृत्ता मधुर्मांसभ्यः परदारभ्य एव च निवृत्ताश्चैव मद्येभ्यस्ते नराः स्वर्गगा-
मिनः ८९ आश्रमाणां च कर्तारः कुलानां चैव भारत देशानां नागराणां च ते नराः स्वर्गगामिनः ९० वस्त्राभरणदातारो भक्तपानान्नदास्त-
था कुटुंबाणां च दातारः पुरुषाः स्वर्गगामिनः ९१ सर्वहिंसानिवृत्ताश्च नराः सर्वसहाय्ये सर्वस्याश्रयभृताश्च ते नराः स्वर्गगामिनः ९२
मातरपितरंचैव शुश्रूषन्ति जितेन्द्रियाः भ्रातृणां चैव सस्नेहास्ते नराः स्वर्गगामिनः ९३ आढ्याश्च बलवंतश्च योवनस्थाश्च भारत ये वै जि-
तोन्द्रिया धीरास्ते नराः स्वर्गगामिनः ९४ अपराधेषु सस्नेहामृदवो मृदुवत्सलाः आराधनसुरवाश्चापि पुरुषाः स्वर्गगामिनः ९५ सहस्र
परिवेष्टारस्तथैव च सहस्रदाः त्रातारश्च सहस्राणां ते नराः स्वर्गगामिनः ९६ सुवर्णस्य च दातारो गवांचभरतर्षभ यानानां वाहनानां च-
ते नराः स्वर्गगामिनः ९७ वैवाहिकानां द्रव्याणां प्रेथ्याणां च युधिष्ठिर दातारो वाससांचैव ते नराः स्वर्गगामिनः ९८

८५ ८६ आवाधात् संकटात् ८७ ८८
मधुक्षौद्रं ८९ कर्तारः पालनकर्तारः ९० कुटुंबानां दातारः ९१ ९२ ९३ ९४ आराधनेन इतरान् सुरवायति ते तथा ९५ ९६ ९७ द्रव्याणां वध्यलंकारादीनां प्रेथ्याणां दासीदासानां
९८

११ १०० १ २ दानं स्वप्रत्यर्पणस्य दानं चासौ धर्मश्चेति शोभको धर्मः कृत्वा त्वमांशं अमुत्रार्थं परन्तोकफलम् ३ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि
शोकायां च यो विंशोऽध्यायः २३ इदं मे इति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टी

विहाराय सथो दानं कूपरामसं प्रापणः वप्राणां चैव कर्तारस्ते नराः स्वर्गगामिनः १० निवेशनानां क्षेत्राणां वसतीनां च भारत दातारः प्रा-
श्चितानां च ते नराः स्वर्गगामिनः ३०० रसानां चाथर्वाजानां धान्यानां च युधिष्ठिर स्वयमुत्पाद्य दातारः पुरुषाः स्वर्गगामिनः १ यस्मिंस्तस्मि
च कुले जाता बह्वपुत्राः शतायुषः सानुक्रोशाजितक्रोधाः पुरुषाः स्वर्गगामिनः २ एतदुक्तममुत्रार्थं देवपित्र्यं च भारत दानधर्मं च दानस्य य
त्पूर्वमृषिभिः कृतम् १०३ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मस्वर्गनरकवर्णनं नाम च यो विंशोऽध्यायः २३ युधिष्ठिर उ
वाच इदमेतस्मिन् राजन वक्तुमर्हसि भारत अहिंसयित्वा पितृकथं ब्रह्म हत्या विधीयते १ श्रीश्रु उवाच व्यासमामत्र्यराजं द्रुपदाय
स्पृष्टवानहम् तत्ते हंसप्रवक्ष्यामि तदिहैकमनाः शृणु २ चतुर्यस्त्ववसिष्ठस्य तत्त्वमारव्याहिमे मुने अहिंसयित्वा केनेह ब्रह्म हत्या विधीयते
३ इति पृष्ट्वा मया राजन् पराशरशरीरजः अब्रवीन्निपुणो धर्मे निःसंशय मनुजतमम् ४ ब्राह्मणेन स यमाह्वयमिदं यथैरिणवृत्तिनम् ब्रूयात्-
नास्तीति यः पश्चात्त विद्यात् ब्रह्म घातिनम् ५ मध्यस्थस्येह विप्रस्य यो नृचानस्य भारत वृत्तिहरति दुर्बुद्धिस्त विद्यात् ब्रह्म घातिनम् ६
शोकुलम्यत्तु धार्मस्य जन्मार्थैव सुधाधिप उत्पादयति यो विघ्नत विद्यात् ब्रह्म घातिनम् ७ यः प्रवृत्ताश्चरति सम्यक्शास्त्रवा मुनिभिः कृतम्
दृष्ट्यन्यनभिज्ञायत विद्यात् ब्रह्म घातिनम् ८ आत्मजान् रूपसंपन्नामहतीं सृष्टेश्वरे न प्रयच्छति यः कन्यात विद्यात् ब्रह्म घातिनम् ९
अधर्मनिरसो मूढो मिथ्यायो वै हि जातिषु दद्यान्मर्मातिगं शोकं तं विद्यात् ब्रह्म घातिनम् १० चक्षुषा विप्रहीनस्य पशुलस्य जटस्य वा ह
रेतं यो वै सर्वस्वतं विद्यात् ब्रह्म घातिनम् ११ आश्रमे वा वने वा पिग्रामे वा यदि वा पुरे अग्निसमुत्सृजेत् सो हात विद्यात् ब्रह्म घातिनम्
१२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मब्रह्मघ्नकथने चतुर्विंशोऽध्यायः २४ युधिष्ठिर उवाच तीर्थानां दर्शनं श्रेयः
स्नानं च भरतर्षभ श्रवणं च महाप्राज्ञश्चोक्तुमिच्छामि तत्त्वतः १ पृथिव्या रानि तीर्थानि पुण्यानि भरतर्षभ वक्तुमर्हसि मे तानि श्रोतामिनि
यंत प्रभो २ श्रीश्रु उवाच इदमस्मिन्सायोजितं तीर्थवंशं महाद्युते श्रोतुमर्हसि भद्रे तेषां प्रथमं सधर्ममुत्तमम् ३ तपोवनगतं विप्रमभिग
म्य महा मुनिं प्रयच्छागिरसंधीरगौतमः सशितव्रतः ४

कायां चतुर्विंशोऽध्यायः २४ ७ तीर्थानामित्यध्यायस्य तात्पर्यं दर्शित्वा
दातव्यं धर्मसाधनं तीर्थानां दान्यन्नास्तीति श्रोतुमिच्छामि तीर्थानि न्यर्थात् १ २ तीर्थवंशं तीर्थसंघम् ३ ४ ७ ७ ७ ७

तीर्थेभ्यः तीर्थान्युद्दिश्य पावनानि न वेति धर्मसंशयोऽस्ति ५ प्रेत्यभावे जन्मान्तरे ६ मुनिवत् भवेत् मुनीनां गतिं लभेतेत्यर्थः ७ नदं सिंधुम् ८ १ १० ११
 १२ गंगाद्वारादयोऽत्र ब्रह्मगिरेर्गोदावर्यनुगता एव यात्याः प्रागीरथी महात्म्यस्य अये स्वातंत्र्येण वर्ण्यमानत्वात् १३ १४ त्रिः स्थाने स्वर्गमृत्युपाताले १५

अस्ति मे भगवन्काश्चितीर्थेभ्यो धर्मसंशयः तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि तन्मोक्षं समहामुने ५ उपस्पृश्य फलं किं स्यात्तेषु तीर्थेषु वे मुने प्रेत्यभा
 वे महाप्राज्ञतद्यथास्ति तथा वद ६ अंगिरा उवाच समाहं चंद्रभागां वै वितस्तामूर्ध्नि मालिनीम् विगात्थं वै निराहारो निर्मलो मुनिवद्भ-
 वेत् ७ काश्मीरमंडलेन द्योयाः पतति महानदम् तानदीः सिंधुसासाद्य शीलवान् स्वर्गमाप्नुयात् ८ पुष्करं च प्रभासं च नैमिषं सागरोद-
 कम् देविकां मिंद्रमार्गं च स्वर्णं बिंदुविगात्थं च ९ विबोध्यते विमानस्थः सोऽप्सरोगिरिभिः पुनः हिरण्यं बिंदुं विक्षोभ्य प्रयतश्चाभिवाद्य च
 १० कुशेशं यच्च देवत्वं धूयते तस्य किल्बिषम् इंद्रतोयां समासाद्य गंधमादनसूक्तिं धौ ११ करतोयां कुरंगं च त्रिरात्रो पोषितो नरः अथ
 मेधमवाप्नोति विगात्थं प्रयतः शुचिः १२ गंगाद्वारे कुशावर्ते विल्लकं नीलपर्वते तथा कनकले स्नात्वा धूतपाप्मादिव ब्रजेत् १३ अपां हृद
 उपस्पृश्य वाजिमेधफलं लभेत् ब्रह्मचारी जितक्रोधः सत्यसधस्त्वहिसकः १४ यत्र प्रागीरथी गंगा पतती दिशमुत्तराम् महेश्वरस्य त्रिः
 स्थाने यो नरस्त्वभिषिच्यते १५ एकमासं निराहारः स पश्यति हि देवताः सप्तगंगेत्रिगंगे च इंद्रमार्गे च तर्पयन् १६ सुधां वै लभते भोक्तुं
 यो नरो जायते पुनः महाश्रम उपस्पृश्य यो ग्निहोत्रपरः शुचिः १७ एकमासं निराहारः सिद्धिमासेन स ब्रजेत् महाहृद उपस्पृश्य भृगुतुंगे-
 त्वलोलुपः १८ त्रिरात्रो पोषितो भूत्वा मुच्यते ब्रह्महत्या कन्याकूप उपस्पृश्य बलाकाया कृतोद्यमः १९ देवेषु लभते कीर्तिर्यशसा च वि-
 राजते २० देविकाया उपस्पृश्य तथा सुंदरिकाहृदे अश्विन्या रूपवर्चस्कं प्रेत्य वै लभते नरः २१ महागंगामुपस्पृश्य कृत्तिकागारके तथा
 पक्ष्मे कं निराहारः स्वर्गमाप्नोति निर्मलः २२ वैमानिक उपस्पृश्य किंकिणीकाश्रमे तथा निवासेप्सरसादिव्ये कामचारी महीयते २३ का-
 लिकाश्रममासाद्य विपाशायां कृतोदकः ब्रह्मचारी जितक्रोधस्त्रिरात्रं मुच्यते भवात् २४ आश्रमे कृत्तिकानां तु स्नात्वा यस्तर्प्ययेत् पितृन्
 तोषयित्वा ब्रह्मदेवं निर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् २५ महापुंरु उपस्पृश्य त्रिरात्रो पोषितः शतचिः त्रसानां स्थावराणां च द्विपदानां भयं त्यजेत् २६
 देवदारुवने स्नात्वा धूतपाप्मा कृतोदकः देवलोकं मवाप्नोति सप्तरात्रोषितः शतचिः २७ शरस्तंबे कुशस्तंबे द्रोणशर्मपदे तथा अपां प्र-
 पतना सेवी सेव्यते सोऽप्सरोगणैः २८ चित्रकूटे जनस्थाने तथा मंदाकिनीजले विगात्थं वै निराहारो राजलक्ष्म्या निषेच्यते २९

१६ १७ १८ १९ २० रूपवर्चसोऽसमाहारः रूपवर्चस्कम् वर्चस्तेजः २१ २२ २३ २४ २५ त्रसानां जंगमानाम् २६ २७ २८ २९ ३०

अंतर्धानफलं गंधर्वादिभोगम् ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ गयायांगयांतर्गतेऽश्वपृष्ठे प्रेतशि-
लायांगकां ब्रह्महत्यां व्यपोत्थानिरविंदे निश्चिते अविंदोऽलाभो व्यव्रतस्मिन् सुखगंधहीने प्रेतपर्वते द्वितीयां ब्रह्महत्यां निरस्य कौंचपदाति सर्वेषां विष्णुपदा-

श्यामायाश्चाश्रमंगत्वा उषित्वा चाभिषिच्यते एकपक्षं निराहारस्त्वं तद्धनं फलं लभेत् ३० कौशिकीं तु समासाद्य वायुभक्षस्त्वलोलुपः ए-
कविंशतिरात्रेण स्वर्गमारोहते नरः ३१ मतंगवाप्यायः स्नायादेकरात्रेण सिद्ध्यति विगाहति त्वनालं बभ्रुवै सनातनम् ३२ नैमिषे स्व-
र्गतीर्थे च उपस्पृश्य जितेन्द्रियः फलं पुरुषमेधस्य लभेन्मासं कृतोदकः ३३ गंगां हृद उपस्पृश्य तथा चैवोत्पलावने अश्वमेधमवाप्नोति त-
त्र मासं कृतोदकः ३४ गंगायमुनयोस्तार्थे तथा कालं जले गिरीं दशाश्वमेधमाप्नोति तत्र मासं कृतोदकः ३५ षष्टिं हृद उपस्पृश्य चा-
न्नदानं द्विशिष्यते दशतीर्थसहस्राणि तिस्रः कोट्यस्तथा पराः ३६ समागच्छति माध्यातु प्रयागे भरतर्षभ माघमासं प्रयागे तु नृप-
तः सुशितं व्रतः ३७ स्नात्वा तु भरतश्चेष्टनिर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् मरुद्गण उपस्पृश्य पितृणां माश्रमेषु चिः ३८ वैवस्वतस्य तीर्थे च तीर्थभू-
तो भवेन्नरः तथा ब्रह्मतरोगत्वा भागीरथ्यां कृतोदकः ३९ एकमासं निराहारः सोमलोकमवाप्नुयात् ४० उत्पातके नरः स्नात्वा अष्टावक्र-
कृतोदकः द्वादशाहं निराहारो नरमेधफलं लभेत् ४१ अश्वपृष्ठे गयायां च निरविंदे च पर्वते तृतीयां कौंचपदां च ब्रह्महत्यां विशद्व्य-
ते ४२ कलुषं कलुषं उपस्पृश्य विद्याच्च बहूशो जलम् अग्नेः पुरे नरः स्नात्वा अग्निकन्यापुरे वसेत् ४३ करवीरपुरे स्नात्वा विशालायां कृ-
तोदकः देवहृद उपस्पृश्य ब्रह्मभूतो विराजते ४४ पुंन्मावर्त्तनं दक्षिणं हानं दक्षिणं च मेघवे नंदने सैव्यते दांतस्तप्सरोभिरहिंसकः ४५
उर्वशीकृतिकायां गेगत्वा चैव समाहितः लोहिते विधिवत् स्नात्वा पुंडरीकफलं लभेत् ४६ रामहृद उपस्पृश्य विपाशायां कृतोदकः द्वा-
दशाहं निराहारः कल्मषाद् द्विप्रमुच्यते ४७ महाहृद उपस्पृश्य शुद्धेन मनसानरः एकमासं निराहारो जभदग्निगतिं लभेत् ४८ विंशे
पताप्य चात्मानं सत्यसंधस्त हिंसकः विनयात्तप आस्थाय मासं केन सिद्ध्यति ४९ नर्मदाया उपस्पृश्य तथा सूपारकोदके एकपक्षं
निराहारे राजपुत्रो विधीयते ५० जब्रुमार्गे त्रिभिर्मासैः संयतः सुप्तमाहितः अहोरात्रेण चैकेन सिद्धिं समधिगच्छति ५१ कौकामु-
खे विगात्वा यगत्वा चांगुलिकाश्रमम् आकभक्षश्च रवासाः कुमारीं विंदते दशः ५२ वैवस्वतस्य सुदनसगच्छेत्कदाचन यस्य क-
न्याहृदे वासी देवलोके सगच्छति ५३ प्रभासेत्वेकरात्रेण अमाशस्यां समाहितः सिध्यते तु महाबाहो यो नरो जायते नरः ५४

दीनामुपलक्षणं तेषु

तृतीयां ब्रह्महत्यां संहृष्टांगत्वा विशद्व्यते इत्यनाशयित्वा पूतो भवति ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४

५२ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ शरीरमिति विधिपूर्वकं आन्वयं द्वादिकं कृता अनाशके अनशनव्रते कृते सति बुद्धिपूर्वकं अत्रैव शरीरमुत्स-
नेत् तौ ब्रह्मरोगाद्यनभिभूतस्याप्येतत्परणं विधीयते अधुवमिति वाक्यशेषात् तदपि वेदांतगं स्य ज्ञात तत्त्वस्य शरीरधारणे प्रयोजनमपश्यत एव इतरां त्विह मर-
गं रोगादिमहाभिमिते सत्ये व सहापातकं प्रायश्चित्तार्थं वा उचितं नान्यथेति व्याख्यातं प्रागे व वनपर्वणि ६३ ६४ ६५ ६६ इदं तीर्थं सेवनं मेध्यं यज्ञफलप्रदं पुण्यपा-

उज्जानक उपस्पृश्यं आर्षिषेणस्य चाश्रमे पिङ्गायाश्चाश्रमे स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ५५ कुल्यायां समुपस्पृश्य जह्याचे वा घमर्षणम् अश्वमे-
धं मवाप्नोति त्रिरात्रो पोषितो नरः ५६ पिंडारक उपस्पृश्य गकरात्रोषितो नरः अग्निहोत्रमवाप्नोति प्रभातांशं वरीशक्तचिः ५७ तथा ब्रह्मसंज्ञं
त्वाध्मारण्यापशोभितम् पुंडरीकमवाप्नोति उपस्पृश्य नरः शक्तचिः ५८ मैनाके पर्वते स्नात्वा तथा संध्यामुपास्य च कामजित्वा च वैभासं सर्वय-
ज्ञफलं लभेत् ५९ कालोदकं नदिकुंडं तथा चोत्तरमानसम् अभ्येत्य योजनशताद्गुणहावि प्रमुच्यते ६० नदीश्वरस्य मूर्तितुद्वह्वासुच्ये-
त किं त्विषेः स्वर्गमार्गे नरः स्नात्वा ब्रह्मलोकं संगच्छति ६१ विरव्यातो हिमवान्युपैयः शंकरश्च शुरो गिरिः आकरः सर्वरत्नानां सिद्धचार-
णसेवितः ६२ शरीरमुत्सृजेत्तत्र विधिपूर्वमनाशके अध्वं जीवितं ज्ञात्वा यो वै वेदांतगो ह्रिजः ६३ अभ्यर्च्य देवतास्तत्र नमस्कृत्य मुनींस्त-
था ततः सिद्धो दिवगच्छद्ब्रह्मलोकं सनातनम् ६४ कामं चो धं च लोभं च योजित्वा तीर्थमावसेत् न तेन किंचिन्न प्राप्तं तीर्थाभिगमनाद्भ-
वेत् ६५ यान्यगम्यानि तीर्थाणि दुर्गाणि विषमाणि च मनसा तानि गम्यानि सर्वतीर्थसमीक्षया ६६ इदं मेध्यमिदं पुण्यमिदं स्वर्ग्यमनुत्त-
मम् इदं रहस्यं वेदानामाप्ताव्यपावनतया ६७ इदं दद्यात्तीर्हजातीनां राधोरात्महितस्य च सुहृदां च जपेत्कर्णेशिष्यस्यानुगतस्य च ६८
दत्तवान् गौतमस्य तदगिरा वै महातपाः अगिराः समनुजातः काश्यपेन च धीमता ६९ महर्षिणा मिदं जप्यं पावनं नानां तथोत्तमम् जपश्चा-
भ्युत्थितः शश्वन्निर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् ७० इदं यश्चापि शृणुयाद्ब्रह्मस्य त्वगिरो मतम् उत्तमे च कुले जन्म लभेज्जातीश्वरसंस्परेत् ७१
इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दशमोऽंशः अगिरसस्तीर्थयात्रायां पंचविंशोऽध्यायः २५ वैशंपायन उवाच बृहस्पति समं बु-
ध्यात्समया ब्रह्मणः समम् पराक्रमेश क्रसमसादित्यं समतेजसम् १ गागेयमर्जुनेनाजो निहतभूरितेजसम् २ आतृभिः सहितो न्यैश्व-
र्यपृच्छद्युधिष्ठिरः ३

पद्मे अतः परं सर्वं आप्लाव्यं आप्लवः स्नानमित्यर्थः आप्लाप्यमिति पाठे सहस्रदवाच्यं स्वार्थे ष्यङ् ६७ ६८ समनुजातः प्रार्थितः काश्यपे-
न एतद्दिज्ञातु कामेनेति शेषः ६९ ७० ७१ इति आनुशासनिके पर्वणि द्वाकायां पंचविंशोऽध्यायः २५ ७२ बृहस्पतीति अध्यायः सर्वतीर्थं येषां गंगा कथयितुं प्रवर्तते
इतो न्यत्तीर्थांतरं नास्तीति स्पष्टयन् १ यदा पृच्छते देवा जमुगिति द्वितीयेन यत्तदोरध्याहारेणान्वयः यस्य प्रश्नमात्रेण सिद्धानां दर्शनं भवति किमु तत्तद्दर्शनादिनेति

३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ महाभाग्ययोगेश्वर्यस्वेचरत्नांतर्धानशक्त्यादिसिद्धिमत्त्वम् १६ १७
 देशाः भूमिभागाः जनपदाः महाजननिवासस्थानानि आश्रमाः अग्निस्थानानि १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ आश्रमादित्याकारस्य पूर्वस्त-

शयानवीरशयने कालाकाक्षिणमच्युतम् आजगुभरक्येष्टं द्रुक्कामामहर्षयः ३ अत्रिर्वसिष्ठो यभृगुः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः अंगिरा गौत
 मोगस्त्यः सुमतिः सुयज्ञात्मवान् ४ विश्वामित्रः स्थूलगिराः संबर्त्तः प्रमतिर्दमः बृहस्पत्युशनो व्यासाश्च्यवनः काश्यपीध्रुवः ५ दुर्वासाज
 मदग्निश्च मांकड्येथगालवः परहाजोथरेभ्यश्चयवक्त्रातस्त्रितस्तथा ६ स्थूलाक्षः शबलाक्षश्च कण्वो मेधातिथिः कृशः नारदः पर्वत
 श्रेवसः धन्वाथेकतो द्विजः ७ नितंभृर्भुवनो धोम्यः शतानंदो कृतव्रणः जामदग्न्यस्तथाराघः कचश्चेत्येवमादयः ८ समागता महात्मानो
 भीष्माद्रुष्टमहर्षयः तेषां महात्मनां पूजा मार्गतां नानुधिष्ठिरः ९ आतृभिः सहितश्च केयथावदनुपूर्वशः तेषूजिताः सुरवासीनाः कथाश्च
 कुर्महर्षयः १० आशाश्रिताः सुयधुराः सर्वे द्रियमनोहराः भीष्मस्तेषां कथाश्चुत्वाऋषीणां भावितात्मनाम् ११ मेनेदिविष्टमात्मानतु
 ह्या परमं यास्युतः ततस्ते भीष्ममामच्य पांडवांश्च महर्षयः १२ अंतर्धानगताः सर्वे सर्वेषां मेव वषयताम् तानृषीन्सुमहाभागानंतर्धानग-
 तानपि १३ पांडवास्तुष्टुवुः सर्वे प्रणेमुश्च मुहुर्मुहुः प्रसन्नमनसः सर्वे गांगेयंकुरुसत्तमम् १४ उपतस्थुर्यथोद्यंतमादित्यं मंत्रकोविदाः
 प्रभावात्तपसस्तेषामृषीणां वीक्ष्य पांडवाः १५ प्रकाशिते देशाः सर्वविस्मयं परमं ययुः महाभाग्यं परं तेषामृषीणामनुचित्यते पांडवाः
 सह भीष्मेण कथाश्च कुस्तदाश्रयाः १६ वैशंपायन उवाच कथं तं शिरसापादौ स्पृष्ट्वा भीष्मस्य पांडवः धर्म्यं धर्मसुतः प्रश्नपर्यपृच्छ
 त युधिष्ठिरः १७ युधिष्ठिर उवाच के देशाः के जनपदाः आश्रमाः के च पर्वताः प्रकृष्टाः पुण्यतः काश्च ज्ञेयानद्यः पितामह १८
 भीष्म उवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम् शिलोच्छ्रितैः संवादसिद्धस्य च युधिष्ठिर १९ इमां कश्चित्पारिक्रम्य पृथिवीं शो-
 लभ्यमाणाम् असकृत् द्विपदांश्चैष्टः श्रेष्ठस्य गृहमेधिनः २० शिलोच्छ्रितैर्गृहं प्राप्तः स तेन विधिना चितः उवासरजनीतत्र सः सुखः सुखभाग-
 यिः २१ शिलोच्छ्रितस्तु यत्कृत्य प्रातस्तत्कृतवाच्छुचिः कृतकृत्यमुपातिष्ठत्सिद्धं मतिथितं तदा २२ तौ समेत्य महात्मानो सुरवासीनो कथाः
 श्रुत्वाः चक्रतुर्वेदसंबद्धास्तच्छेषकृतलक्षणाः २३ शिलोच्छ्रिताः कथां ते तु सिद्धमासं च यत्नतः प्रश्नपृच्छमेधावीयन्मात्सपरिपृच्छसि
 २४ शिलोच्छ्रितरुवाच के देशाः के जनपदाः के श्रमाः के च पर्वताः प्रकृष्टाः पुण्यतः काश्च ज्ञेयानद्यस्तदुच्यताम् २५ सिद्ध उवाच
 तद्देशास्ते जनपदास्ते श्रमास्ते च पर्वताः येषां भागं रथी गंगामध्ये नेति सरिद्धरा २६

परमार्थम् २५ तद्देशा इति प्रकृष्टाः पुण्यत इति अनुषंगः २६ ७

२७ गात्राणि अस्थानि न्यस्तानि गंगायाम् २८ २९ ३० व्युष्टिः पुण्यवृद्धिः व्युष्टिः फले समृद्धौ चेति मेदिनी ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७
गङ्गानिर्हार आहार निर्गमन मार्गस्ततो निर्मुक्तं सावकं यवविकारस्तस्मात् वायवानादयि त्वातच्छृङ्खलं तर्गतानयवात् पत्न्यामुं जानोयावकव्रतीत्युच्यते ३८

तपसा ब्रह्मचर्येण च ज्ञेस्यागेन वा पुनः गतिं तानलभेज्जंतुर्गंगां संसेव्यालभेत् २७ स्पृष्टानियेषां गंगेयैस्तोयैर्गात्राणि देहिनाम् न्य
स्तानि न पुनस्तेषां ल्यामः स्वर्गाद्दिधायते २८ सर्वाणियेषां गंगेयैस्तोयैः कार्याणि देहिनाम् गां त्यक्त्वा मानवा विप्रदिवितिष्ठति ते जनाः
२९ पूर्ववयसि कर्माणि कृत्वा पापानियेन वः यश्चाद्गंगानिबेवं ते ते प्रिया तु त्तमा गतिम् ३० स्नातानां शक्रचिभिस्तोयैर्गंगेयैः प्रयतात्मनाम्
व्युष्टिर्भवति या पुंसां न सा क्रतुशतैरपि ३१ यावदस्थिमनुष्यस्य गंगतोयेषु तिष्ठति तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ३२ अप
हृत्य तमस्तीव्रं यथा भ्रातु दये रविः तथा पहत्य पाप्मानं भ्राति गंगजलोक्षितः ३३ विसोमा इव शर्वयो विपुष्या स्तरयो यथा तद्दृष्टे श-
दिशश्चैव हीना गंगजलैः शिवैः ३४ वर्णाश्च मायथा सर्वे धर्मज्ञानविवर्जिताः क्रतवश्च यथा सोमास्तथा गंगां विना जगत् ३५ यथा ही
नं न भोकेण भूः शैलैः खंच वायुना तथा देशादिशश्चैव गंगा हीना जसंशयः ३६ त्रिषु लोकेषु ये केचित् प्राणिनः सर्व एव ते तर्पमाणाः परातृ
प्ति याति गंगजलैः शक्रैः ३७ यस्तु सूर्येण निष्ठं गंगेयं पिबते जलम् गङ्गानिर्हार निर्मुक्तं द्यावकात्तद्विशिष्यते ३८ चंद्रव्रतसहस्रं
तु यश्चरेत्कायशोधनम् पिबेद्यश्चापि गंगोभः समो स्यात्तान्वासमो ३९ तिष्ठेद्युगसहस्रं तु पदेनैकेन यः पुमान् मासमेकं तु गंगया स
मोऽप्यात्तान्वासमो ४० लब्धो वा कशिरायस्तु युगानामयुतं पुमान् तिष्ठेद्युगैश्च यश्चापि गंगया सविशिष्यते ४१ अग्नौ प्रास्तं प्रधूये-
त यथा तूलद्विजोत्तम तथा गंगा वगादस्य सर्वपापं प्रधूयते ४२ भूतानामिह सर्वेषां दुःखोपहतचेतसाम् गतिमन्वेषमाणानां गंगाम्
दृशी गतिः ४३ भवन्ति निर्विषाः सर्पा यथा तादस्य दृशनात् गंगया दर्शनात्तद्वत्सर्वपापैः प्रमुच्यते ४४ अप्रतिष्ठाश्रयै केचिदधर्मशर
णाश्रयै तेषां प्रतिष्ठा गंगे ह शरणं शर्म वर्म च ४५ प्रकृष्टैरशक्रैर्ग्रस्ताननेकैः पुरुषा धमान् पततो नरके गंगा संश्रितान् चेत्यतारयेत्
४६ ते स विभक्ता मुनिभिर्नूनं देवैः स वासवैः येषि गच्छन्ति स तं गंगामतिमतां वर ४७ विनयाचारहीनाश्च अशिवाश्च नराधमाः ते
भवन्ति शिवा विप्रये देव गंगा सुपाश्रिताः ४८ यथा सुराग्राममृतं पितृणां च यथा स्वधा सुधायथा च नागानां तथा गंगजलं नृणाम् ४९ उ
पासते यथा बाला मातरं सुधया र्दिताः श्रेयस्कामास्तथा गंगा सुपासंती ह देहिनाः ५० स्वायं भुवं यथा स्थानं सर्वेषां श्रेष्ठमुच्यते स्नातानां स
रितां श्रेष्ठा गंगा तद्दृदिहोच्यते ५१

इंदुव्रतं चांद्रायणं ३९ ४० ४१ धूयते दूरजायते भस्मीभूयापि निशिष्यते इत्यर्थः ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१

५२ सोमसंस्थानि अमृतामिदेवा उपजीवन्तीति प्रथमां पिबते वन्दिर्द्वितीयां पिबते रविगित्यादिना स्पष्टं अर्कसंस्थानान्यपि च्छादो ग्येरोहितादानि पंचाङ्गानि आ-
स्ताद्य उपजीवन्ती प्रसिद्धम् ५३ ५४ ५५ ५६ व्यसनेः घृतपानादिव्यसनजैर्दुःखैः ५७ ५८ ५९ कार्याणि भोगान् ६० ६१ ६२ ६३ ६४

यथोपजीविनां धेनुर्देवादीनां धरास्मृता . तथोपजीविनां गंगासवप्राणभृतामिह ५२ देवाः सोमार्कसंस्थानियथासत्रादिभिर्मरुतैः अमृ-
तान्युपजीवन्ति तथा गंगाजलनराः ५३ जान्हवी पुलिबोत्याभिः सिकताभिः समुत्क्षितम् आत्मानं मन्यते लोकोदिविष्टमिव शोभितम्
५४ जान्हवीतीरं भूतां मृदं मूर्ध्नि विभर्त्तियः विभर्त्तिरूपं सोर्कस्य तमोनाशाय निर्मलम् ५५ गंगोर्मिभिरथोदिग्धः पुरुषं पवनो यदा
स्पृशते सोऽस्य पाप्मानं स द्यौ एवाय कर्षति ५६ व्यसनेरभूतस्य नरस्य विनशिष्यतः गंगादर्शनं जाप्रीतिर्यस्य नान्यय कर्षति ५७ हं
सारावैः कोकरवैरवैरन्यैश्च पक्षिणाम् पस्पृजं गंगागन्धवान् पुलिने श्वशिलोच्चयान् ५८ हंसादिभिः सुबहुभिर्विविधैः पक्षिभिर्वृताम्
गंगाम् गोकुलसंवाधावृद्धैः स्वर्गेऽपि विस्मृतः ५९ न साप्रीतिर्दिविष्टस्य सर्वकामानुपाश्नतः संभवेद्यापग्रीतिर्गंगायाः पुलिने नृणाम् ६०
वाङ्मनः कर्मजैर्ग्रस्तः पापैरपि पुमानिह वाक्ष्यं गंगां भवेत्पूतो अत्र मेनास्ति संशयः ६१ समावगन् सप्तपरान् पितृस्तभ्यश्च ये परे पुमां
स्तारयते गंगां वाक्ष्यं स्पृष्ट्वा वगात् ६२ श्रुताभिलषितापीनास्पृष्टा दृष्ट्वा वगादिता गंगानारयते नृणामुभोवशो विशेषतः ६३ दर्शना
त्स्पर्शनात्पानात्तथा गंगेति कीर्तनात् पुनात्यपुण्यात्पुरुषाच्छतशमैश्च सहस्रशः ६४ य इच्छेत्सफलं जन्म जीवितं श्रुतमेव च सपितृस्तर्प-
येद्गंगामभिगम्य सुरांस्तथा ६५ न सुतेर्न च वित्तेन कर्मणान् च नत्फलम् प्राप्नुयात्पुरुषोऽन्यतः गंगां प्राप्य यदाप्नुयात् ६६ जात्यधैरिह तु-
ल्यास्ते मृतैः पंगुभिरेव च समर्था येन पश्यन्ति मंगां पुण्यं जन्तां शिवाम् ६७ भूतं भव्यं भविष्यं तेर्महर्षिभिरुपस्थिताम् देवैः संद्रेष्टुं को-
गां चोपसेवेत मानवः ६८ वानप्रस्थे गृहस्थेऽथ यतिभिर्ब्रह्मचारिभिः विद्यावद्भिः श्रितां गंगां पुमान्कोनामनाश्च येत् ६९ उत्क्रामद्भिश्च-
यः प्राणैः प्रयतः शिष्टसंमतः चित्तयेन्मनसा गंगां स गतिं परमात्मनेत् ७० न भवेत्तस्याभयतस्य न पापेभ्यो न राजतः आदेहपतनाङ्गगा
मुपास्तेयः पुमानिह ७१ महापुण्यां च गंगानात्पतन्ती वैमहेश्वरः दधारशिरसा गंगां तामेव दिवि सेवते ७२ अलंकृतास्त्रयो लोकाः प-
थिभिर्विमलैस्त्रिभिः यस्तु तस्याजलं मेवैकतृकृत्यः पुमान् भवेत् ७३ दिवि न्योतियथादित्यः पितृणां चैव चंद्रमाः देवेशश्च तथा नृणां
गंगा च सरिता तथा ७४ मात्रापित्राभूतैर्दारैर्विमुक्तस्य धनेन वा न भवेद्विद्वत्प्रादुःखं यथा गंगां वियोगजम् ७५

६५ ६६ ६७ उपस्थितां नित्यं

सेविता ६८ ६९ ७० . अयं अग्निः धारंभ्या व्याघ्रादिभ्यः पश्याद्यादिभ्यः ७१ ७२ ७३ दिवि देवानां मिनिशेषः देवेशः राजेन्द्रः ७४ ७५

आरंभ्यश्चाणवोत्तरीयस्यामितोदिवीतिश्चुतेररण्यारव्यसरोद्वयवान्ब्रह्मलाकोअरण्यस्तत्रभवेराण्येर्विषयेः दृष्ट्यागादितत्प्राप्तेरिष्टविषयेः स्वर्ग्यैः
 ७६ ७७ तद्भावः तस्याभेवभावः अद्वायस्यसत्तया धर्मेअद्वावानपिस्त्रापुवादिमनाभवतिनद्वावृत्त्यर्थतन्मनाइति अद्वामनश्चकादाचित्कोपियागादो-
 भवतिनत्वारध्यदेवतायामिवतत्रनेरतयेणानितरास्थितिर्भवतितदर्थतान्निष्ठइतित्रयमपिस्वर्गाद्यर्थकम्यचिद्रवतितथानभवतिकेत्तुपरायणंप्राप्यम-
 पिगंगेवयस्यसंतत्परायणः गवाम्भत्वायोनुगेतःअनुसृतःभत्त्वाआराध्यत्वज्ञानेनसंगंगायाःप्रियोभवेत् ७८ ७९ अस्मारव्यान्भस्माभूतान् ८० इ-
 द्यःनिर्दोषत्वैवदीप्ताः ८१ पयोधृतयागीयेहविषांसमृद्धिर्गोफलंतद्वती यागादिजपुण्येत्तत्फलंस्वर्गादिचंगंगाप्राप्त्येवलभ्यतइत्यर्थः ८२ ब्रह्मतीश्रेष्ठा विश्व-

नारदयेर्नैष्टविषये नसुतेर्नधनागतेः तथाप्रसादोभवतिगंगावीक्ष्ययथाभवेत् ७६ पूर्णमिदुंयथादृष्ट्वानृणांहृष्टिःप्रसीदति तथात्रिपथगांहृ-
 ष्वानृणांहृष्टिःप्रसीदति ७७ तद्भावस्तद्गतमनास्तन्निष्ठस्तत्परायणः गंगायोनुगतोभत्त्यासतस्याःप्रियतां व्रजेत् ७८ भूस्थैःस्वस्थैर्द्विवि-
 ष्वैश्चभूतेरुच्चावचैरपि गंगाविगात्यासततमनत्कार्यतमसताम् ७९ विश्वलोकेषुपुण्यत्वाद्गंगायाःप्रथितयशः यत्पुत्रान्सगरस्येतोभस्मा
 स्थाननयदिवम् ८० वाय्वीरिताभिःसुमनोहराभिर्दुताभिरित्यथसमुत्थिताभिः गंगोर्मिभिर्भानुमतीभिरिन्द्राःसहस्ररश्मिप्रतिमाभवति
 ८१ पर्यास्विनीघृतिनामत्युदारांसमृद्धिनीवेगिनीदुर्विगात्या गंगागत्वायैःशरीरविसृष्टंगताधीरास्तेविबुधैःसूमत्वम् ८२ अधान्जडान्
 द्रव्यहीनांश्चगंगायशस्विनीब्रह्मतीविश्वरूपा देवैःसंद्रेमुनिभिर्मर्जवेश्चनिषेवितासर्वकर्मैर्युनक्ति ८३ उजावतीमहापुण्यामधुमतीत्रि-
 क्तमगाम् त्रिलोकगोस्त्रीयगंगासंश्रितास्तेदिवंगताः ८४ योयत्स्यतिद्रक्ष्यतिवापिमर्त्यस्तस्यैप्रयच्छंतिसुखानिदेवाः तद्भावितास्पर्शन-
 दशनैर्ब्रह्मगतिं तस्यसुरादिशान्ति ८५ दक्षापृश्नीवहतीविप्रहंष्टाशिवांसृद्धाभागिनीसप्रसन्नाम् विभावरीसर्वभूतप्रतिष्ठांगंगागताये
 त्रिदिवंगतास्ते ८६ ख्यातिर्यस्याःखंदिवंगांचनित्यपुरादिशोविदिशश्चावतस्थे तस्याजलसेव्यसगिहुरायामर्त्याःसर्वैकृतकृत्याभवति ८७
 इयगंगेतिनियतप्रतिष्ठागुहस्यरुक्मस्थचगर्भयोषा प्रातस्त्रिवर्गाद्यतवहाविपाभ्रागंगावतीणावियतोविश्वतोया ८८

देवादीनारूपंसोभाग्यंयथाप्राप्य

तेसाविश्वरूपा ८३ ऊर्केअन्नपश्वादिः ऊर्जेतिभागुरिमत्तात्तत् तत्त्वदामित्यर्थः मधुं कर्मफलं ब्रह्मवातत्त्वदामधुमती ८४ योगंगाभितिशेषः तयागंगयाप्राविताः महं-
 त्वंगताः देवाः स्पर्शनदर्शनेनगंगायाएत ८५ दक्षांनारणसमर्थी पृश्निर्विष्णुमातरं ब्रह्मतीवां ब्रह्मतीतिश्रुतां भागिनीभगानामेश्वर्यादीनांभण्णांसमूहोभागंतद्वतीं विभाव-
 रींप्रकाशिका ८६ ख्यातिःपुण्यत्वकीर्तिःसेव्यनिषेव्य ८७ गंगादृष्ट्वाइयगंगेतिअन्यानृणांगोदृश्यन्ःपुरुषस्यनियतनियमेनगंगेवप्रतिष्ठासंसारवसानहेतुर्भवति गुहस्यका-
 र्त्तिकेयस्वरुक्मस्थचगर्भयोषागर्भधारिणीस्त्रावियतःसकाशात्प्रातरवतीणातिनास्यां प्रातःस्नानंअतिप्रशस्तमिति सूचितं त्रिवर्गाधर्मार्थकामदा द्यतवहाजलवाहिनी विश्व-

तोयाविश्वप्रियतोया ८८ ८९ ९०

अवनीध्रस्य मेरोः हिमवतो वापर्यतस्य कृतं अनुसूतं अङ्कगोयया साकृतानुरूपा ८९ मधुस्रवाधर्मद्रवा घृतधारतेजोधारा घृतार्चिः आन्यस्येव अर्चिर्वचोय
यासा घृतं दासा न्यवारिधिति विश्वलोचनः अवनीध्रात् पृथिवीं प्राप्तेति शेषः ९० वरिष्ठा योनिः परमकारणं विरजानिर्मला वितन्वी सुखविशेषेण तन्वी सूक्ष्मा श
य्यादीर्घनिद्रातल्यः मरणं जन्तुर्वीतद इति वचनात् अचिराशीघ्रा विश्वावती विश्वं अवती पालयतीनुम् भावार्थः आकृतिः सत्ता सामान्यरूपा आकृतिस्तु स्त्रि
यां रूपे सामान्यवपुषोरपीति मेदिनी इष्टसिद्धादष्टः सिद्धीयस्यास्ता सिद्धानामिष्टा इति वा उक्षितानां स्नातानां भुवनस्य स्वर्गस्य ७ क्षांत्या दित्रये मत्स्यातुल्येति संब
धः गुहस्य कुमारस्य समता ब्रह्मण्यतया ब्राह्मणजात्यनुयाहकं न्या ९२ मनसापि प्रपन्नाः किमुत साक्षात् ९३ जननी वोपास्येति संबधः अवेक्ष्य नश्वरानिति शेषः

सज्जावनीध्रस्य हरस्य भार्या दिवो भुवश्चापि कृतानुरूपा भव्या पृथिव्यं भागिनी चार्पिरां जनगंगा लोकाणां पुण्यदोषे च याणाम् ८९ मधुस्रवाध
तधारु घृतार्चिर्महोर्मिभिः शोभिता ब्राह्मणेभ्य दिवश्च्युता शिरसा सा शिवेन गंगां वनीध्रा त्रिदिवस्य माता ९० योनिर्वरिष्ठा विरजा वितन्वी शय्या
चिरवांरिव ह्यायं शोदा विश्वावती च कृतिरिष्टसिद्धा गंगाक्षितानां भुवनस्य पंथाः ९१ क्षांत्या मत्स्या गोपने धारणे च दीप्त्या कृशातोस्तपन
स्वचैव तुल्या गंगासंमता ब्राह्मणानां गुहस्य ब्रह्मण्यतया च नित्यम् ९२ ऋषिष्टुतां विष्णुपदां पुराणां सुपुण्यतोयां मनसापि लोके सर्वात्म
वाजान् हवीये प्रपन्ना ते ब्रह्मणः सदनं संप्रयाताः ९३ लोकानवेक्ष्य जननी वपुत्रान् सर्वात्मना सर्वगुणोपपन्नान् तत्स्थानकं ब्राह्ममर्मा
प्समानैर्गंगासदेव्यत्मा वशीरुपास्या ९४ उक्तां पुष्टां मिषतीं विश्वमोज्यामिरावतीं रेवतीं भूधराणाम् शिष्टाश्रयाममृतां ब्रह्मक्षांतां गंगां श्रयेदा
त्मवान् सिद्धिं कामः ९५ प्रसाद्य देवान् सुविभून्समस्तान् भगीरथस्तपसोऽग्रेण गंगाम् गामानयत्तामभिगम्य शश्वत्पुसाभयने हचामुत्र वि
द्यात् ९६ उदाहृतः सर्वथा ते गुणानां भये कदेशः प्रसमीक्ष्य बुद्ध्या शक्तिर्न मेकाचिदिहास्ति वक्तुं गुणान्सर्वान्य रिमानुतथैव ९७ मेरोः स
मुद्रस्य च सर्वप्रत्नैः संख्योपलानां मुद्रकस्य वापि शक्यं वक्तुं न ह गंगाजलानां गुणान्ख्यान् परिमार्तुतथैव ९८ तस्मादेतान्परयाश्रद्वयोक्ता
नृणां नान्सर्वान् जन्तुवियान् सदेव भवेद्वाचमनसा कर्मणा च भक्त्या युक्तं श्रद्धया श्रद्धधानः ९९

१४ उक्तां धेनुं अमृतदुधामिति यावत् मिष
तीं पश्यन्तीं सर्वज्ञां मिथ्यार्थः इरावतीं अन्नवतीं इरातुं मंदिरावारिभारत्यशनभूमिषु इति विश्वलोचनः धारिणीमित्यत्र रेवतीमिति पाठे मातरं रेवतीं हरिभार्यायां तागमि
न्मातृभेदयोरिति मेदिनी ब्रह्मणोपि कानां च नोद्वगं सिद्धिर्मेहः ९५ सुविभून् सेश्वरान् गां पृथ्वीम् ९६ गुणानां गंगाया इति शेषः ९७ ९८ मदुक्ता
नृगंगा गुणान् ज्ञात्वा वाचादिभिस्तोचध्यानस्तानां दिषु श्रद्धधानो भविदिति संबधः ९९ १० ११ १२ १३ १४ १५

गंगाकृतान् गंगासेवनेर्प्रोक्तान् इष्टान्संकल्पसिद्धान् पाठांतरयथेष्टमिष्टमधुरं यथास्थानं १०० महाभुक्तावांगंगामतिजुषतु प्रीणातु गंगादर्शनादिनामति-
प्रसन्नदित्यर्थः अभिमतः श्रद्धालुः १ २ ३ ४ ५ ६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां षड्विंशोऽध्यायः २६ गंगासंमता ब्रा-
ह्मणानां मिति ब्रह्मविदां कृतं कृत्यानां पिंगंगापूज्यत्वेन संमतेत्युक्तं तेन ब्राह्मण्यं महदिति मत्वा पृच्छति प्रज्ञेति वृत्तमाचारः शीलविनयः १ २ ३ चेदिच्छेत्त

लोकानि मास्त्रीन्यशसावितत्यसिद्धिं प्राप्य महतां दुरापाम् गंगाकृतान् चिरेणैव लोकान्यथेष्टमिष्टान् विहरिष्यसित्वम् १०० तव मम च गुणे
महानुभावाज्जुषतु मतिं सततं स्वधर्मयुक्तेः अभिमतजनवत्सला हि मे गां जगति युनक्ति सुरैश्च भक्तिमंतम् १ श्रीधर उवाच इति परमम
तिगुणानशीषान् शिलरतये त्रिपथ्यानुयोगरूपान् बहुविधमनुशास्यतथ्यरूपान् गगनतलं द्युतिमान् विवेशसिद्धः २ शिलवृत्तिस्तु सिद्ध-
स्य वाक्यैः संबोधितस्तदा गंगामुपास्य विधिवत्सिद्धिं प्राप सुदुर्लभाम् ३ तथा त्वमपि कौंतेय भक्त्या परमया युतः गंगामभ्येक्षितं तं प्रा-
प्य सेसिद्धिमुत्तमाम् ४ वेशपायन उवाच श्रुत्वा तं हासं श्रीधोक्तं गंगायाः स्तवसंयुतम् युधिष्ठिरः परां प्रीतिमगच्छद्भ्रातृभिः सह
५ इति हासमिमं पुण्यशृणुयाद्यः परंतवा गंगायाः स्तवसंयुक्तसमुच्चैस्सर्वकिल्बिषैः १०६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दा-
नधर्मे गंगामाहात्म्यकथने षड्विंशोऽध्यायः २६ युधिष्ठिर उवाच प्रज्ञाश्रुताभ्यां वृत्तेन शीलेन च यथाभवान् गुणैश्च विविधैः सर्वैर्वि-
यसां च समन्वितः १ भवान्वेसिष्ठो बुद्ध्या च प्रज्ञया तपसा तथा तस्माद्भवंतं पृच्छामि धर्मधर्मभृतां चर २ नान्यस्त्वदन्यो लोकेषु प्रष्टव्यो
स्ति नराधिप क्षत्रियो यदि वा वैश्वः शूद्रो वारजसत्तम ३ ब्राह्मण्यं प्राप्नुयाद्येन तच्चेव्यारव्यातु महसि तपसा वा सुमहता कर्मणा वा श्रुतेन
वा ४ ब्राह्मण्यमथ चेदिच्छेत्तन्मे ब्रूहि पितामह ५ श्रीधर उवाच ब्राह्मण्यं तात दुष्प्राप्य वर्णैः क्षत्रादिभिस्त्रिभिः परहि सर्वभूतानां
स्थानमेतद्युधिष्ठिर ५ बद्धीस्तु संसरन् यो नीजयिमानः पुनः पुनः पर्यायेतात कस्मिंश्चिद्ब्राह्मणो नाम जायते ६ अत्राप्युदाहरंती भूमि-
ति हासं पुनस्तनम् मतंगस्य च सवादगदंभ्याश्च युधिष्ठिर ७ द्विजातेः कस्यचित्ताततुल्यवर्णः सुतस्त्वभूत् मतंगो नाम नाम्ना वि सर्वैः समु-
दितो गुणैः ८ स यज्ञकारः कौंतेय पित्रोस्सृष्टः परंतपः प्रायाद्गर्दभयुक्तेन रथेनाप्याशुगामिना ९ स बालगर्दभराजन् वहतं मातुरतिके-
निरवध्यत्प्रतोदेन नासिकायां पुनः पुनः १० तत्र वीव्रं व्रणं दृष्ट्वा गर्दभी पुत्रगृहिणी उवाच माशुचः पुत्रचंडालस्त्वधितिष्ठति ११

हि केन प्राप्नुयात्तदिति अनुषज्य व्याख्येयो यमर्द्धः ४ ५ पर्याये आवृत्तौ जन्मनाम् ६ ७ तुल्यवर्णः अन्यवर्णजोऽपि जातकर्मादिसंस्कारयोगात्तु-
ल्यवर्णत्वंगतः नाम प्रसिद्धं ८ यज्ञकारः यज्ञकारयन् आर्त्तिज्यं कुर्वन्नित्यर्थः प्रायात् अग्निचयनार्थमिष्टका आनेतुमित्यर्थाद्गम्यते ९ बालं अशिक्षितम् १० ११

आवापइतिपाठे आलबालं पितृमातृतुल्येयः आवापोभांडचजने परित्ते बालं बालयोरिति मेदिनी १२ बालेत्वयि भावः जातिस्वभावः भावंबुद्धिनियच्छति मार्गान्तरादपकर्षति १३ १४ १५ ब्राह्मण्यं लोकदृश्यं नश्यते अंतर्द्ध्यते येन लक्षणैर्न तत्कथं यतः मां चंडालं वेत्ति १६ अनशत् नष्टं कूरत्वलिङ्गेन १७ १८ संसिद्धौ संसिद्धर्थे १९ अंतयोनिश्चंडलजातिः अयोनिस्तदन्यः कुत्सितयोनिः तयोर्हीनकर्मनया कुशलित्वनास्तीत्यर्थः २० २१ २२ सुचरितान्तपसश्च हेतोः स्थानं

ब्राह्मणेदारुणं नास्ति मेची ब्राह्मण उच्यते आचार्यः सर्वभूतानां प्रास्ताकिं प्रहरिष्यति १२ अयं तु पापप्रकृतिर्बालेन कुरुते दयाम् स्वयोनिं मानयत्येष भावो भावं नियच्छति १३ एतच्छ्रुत्वा मत्तंगस्तु दारुणं रासं प्रीवचः अयतीर्यथा तूष्णीं रासं प्रीत्यभाषत १४ बृहिरासं भिकृत्याणि मातामे येन दूषिता कथं भावेत्सि चंडालं क्षिप्रं रासं भिक्षां समे १५ कथं भावेत्सि चंडालं ब्राह्मण्ययेन नश्यते तत्त्वेनैतच्च हा प्राप्ते ब्रह्मसुखं शेषतः १६ गर्दभ्युवाच ब्राह्मण्या वृषलेन त्वं मत्ताया नापितेन हं ज्ञातस्त्वमसि चंडालो ब्राह्मण्यतेन तेन शत १७ एवं मुक्तो मत्तंगस्तु भ्रति आया हं प्रति तमागवमभिप्रेक्ष्य पिता वाक्यमथा ब्रवीत् १८ मया त्वं यज्ञसंसिद्धौ नियुक्तो गुरुकर्मणि कस्मात्प्रतिनिवृत्तोऽसि कच्चिन्नकुशलं तव १९ मत्तंग उवाच अंतयोनिरयोनिर्वाक्यं सकुशली भवेत् कुशलं तु कुतस्तस्य यस्येयं जननी पितः २० ब्राह्मण्या वृषला ज्ञातं पितर्वेदयती वमाम् अमानुषी गर्दभीयंतस्मात्तपस्यतपो महत् २१ एवमुक्त्वा स पितरं प्रतस्थे कृतनिश्चयः ततो गत्वा महारण्यं मत्तपत्सु महत्तपः २२ ततः स तापयामास विबुधांस्तपसान्वितः मत्तंगः सुखं प्रपुः स्थानं सुचरितादपि २३ ततश्चातपसा युक्तमुवाच हरिवाहनः मत्तंगतपस्य सेकित्वं भोगानुत्सृज्यमानुषान् २४ वरददामि ते हतवृणां च त्वयि दिच्छसि यच्चाप्यवाप्यं ददिते सर्वतद्ब्रह्मा चिरम् २५ मत्तंग उवाच ब्राह्मण्यं कर्मयानो हं मिदमारब्धं वास्तपः गच्छेयं तदवाप्यं हवरणं वृत्तो मया २६ भीष्म उवाच तं नृच्छ्रुत्वा तु वचनं तमुवाच पुरंदरः मत्तंग दुर्लभं मिदं विप्रत्वं प्रार्थ्यते त्वया २७ ब्राह्मण्यं प्रार्थयानस्त्वमप्राप्य मरुतात्मनिः विनशित्यसि दुर्बुद्धेर्ब्रह्मदुपारममाचिरम् २८ श्रेष्ठतां सर्वभूतेषु तपो र्थेनातिवर्तते तदप्यर्थं यानस्त्वमचिराद् विनशित्यसि २९ देवतासुरमर्त्येषु यत्प्राप्य विनशित्यसि परस्मिन् चंडालयोर्नो जातेन न तत्प्राप्य कथंचन ३० इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मोद्देशमातंगसंवादे सप्तविंशोऽध्यायः ३७ भीष्म उवाच एवमुक्तो मत्तंगस्तु संशितात्मा यतश्चतः अतिष्ठ देकपादेन वर्षाणां शतमच्युतः १

ब्राह्मण्यं सुखेन प्रपुः

विबुधांस्तपस्यामासेति संबंधः २३ हरिश्च हत इन्द्रः २४ २५ २६ २७ २८ श्रेष्ठता रूपमर्थं ब्राह्मण्यं तपः नातिवर्तते न वशीकर्तुमर्हति २९ ३० इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मोद्देशमातंगसंवादे सप्तविंशोऽध्यायः ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

२ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०. कोडपृष्ठतांशस्त्रजीवितं शस्त्राजीवीकोडपृष्ठइत्यमरः वेश्यापतिः कोडपृष्ठः सद्भिरेवनिगद्यतइतियमः
 ११ जप्तांगायत्रीमात्रसेवितांकुलेजन्वोतिशेषः १२ श्रोत्रियः अधीतवेदः १३ तत्तदाश्रोत्रियत्वत्प्राप्तेऽपि १४ तेशोकादयः एनंश्रोत्रियं पात्यते अत्यंतनीच

तमुवाच ततः शक्रः पुनरेव महायशाः ब्राह्मण्यदुर्लभं तात प्रार्थयानो न लप्स्यसे २ मत्तंगपरमं स्थानं प्रार्थयन् विनशिष्यसि माह्वयाः साहसं
 पुत्रनेषधर्मपथस्तव ३ न हि शक्यं त्वया प्राप्तुं ब्राह्मण्यमिह दुर्मते. अप्राप्यं प्रार्थयानो हि न चिराद् दिनशिष्यसि ४ मत्तंगपरमं स्थानं वा-
 र्थमाणोऽसृन्मया चिकीर्षस्येव तपसा सर्वं यानमविष्यसि ५ तिर्यग्योनिगतः सर्वेमानुष्ययदि गच्छति स जायते पुल्कसो वा चंडा-
 ली वाप्यसंशयः ६ पुल्कसः पापयोनिर्वायः कश्चिदिह लक्ष्यते स तस्यामेव सुचिरं मत्तंगपरिवर्तते ७ ततो दशशते काले लभते शूद्रता
 मपि शूद्रयोनावपिततो बहुशः परिवर्तते ८ ततः स्त्रिशृणुणे काले लभते वेश्यतामपि वेश्यतायां चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते ९ ततः
 षष्टिगुणे काले राजन्यो नाम जायते ततः षष्टिगुणे काले लभते ब्रह्मबंधुताम् १० ब्रह्मबंधुश्चिरं कालं ततस्तु परिवर्तते ततस्तु द्विशते का-
 ले लभते कोडपृष्ठताम् ११ कोडपृष्ठश्चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते ततस्तु त्रिंशते काले लभते जपतामपि १२ तच्च प्राप्य चिरं कालं तत्रैव परि-
 वर्तते ततश्चतुःशते काले श्रोत्रियो नाम जायते श्रोत्रियत्वे चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते १३ तदेवं शोकहर्षौ तु कामद्वेषौ च पुत्रक अतिमा-
 नां विवादी च प्रविशेते द्विजाधमम् १४ तांश्चैज्जयति शत्रून् स तदा प्राप्नोति सद्गतिम् अथ ते वैजयंत्येनं तालाग्रादिव पात्यते १५ मत्तंगसंप्र-
 धार्यैवं यदहं त्वामचूचुदम् वृणीष्व काममन्यत्वं ब्राह्मण्यमिह सुदुर्लभम् १६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे इंद्रमत्तंग-
 संवादे अष्टाविंशोऽध्यायः २८ श्रीशुभ उवाच एवमुक्त्वा मत्तंगस्तु संशितात्मा यतव्रतः सहस्रमेकपादेन ततो ध्याने व्यतिष्ठत् १ तं
 सहस्रावरेकाले शक्रो द्रष्टुमुपागमत् तदेव च पुनर्वाक्यमुवाच बलवृत्रहा २ मत्तंग उवाच इदं वर्षं सहस्रं वै ब्रह्मचारी समाहितः अ-
 तिप्रमेकपादेन ब्राह्मण्यं नाप्नुयां कथम् ३ शक्र उवाच चंडालयो नो जातेन नावाप्यं वै कथंचन ४ अन्यकामं वृणीष्व त्वं मा वृथा ते स्व-
 यश्चमः एवमुक्त्वा मत्तंगस्तु भृशशोकपरायणः ५ अध्वनिष्ठं दयागत्वा सोऽगुष्ठेन शतं समाः सुदुर्वहं बहून्यो गच्छ शोधमनिस्ततः ६ त्वगं
 स्थिभूतो धर्मात्मा स पपाते तिनः श्रुतम् तं पतंतं ममिदुष्य परिजया ह वासवः ७ वराणामीश्वरो दाता सर्वभूतहिते रतः शक्र उवाच मत्तं
 गब्राह्मणत्वं ते विरुद्धमिह दृश्यते ब्राह्मण्यदुर्लभतरं स च तं परिपंथिभिः ८

योनिं प्राप्नोतीत्यर्थः १५ १६ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां अष्टाविंशोऽध्या-
 यः २८ एवमुक्तः सहस्रं वत्सरान् १ २ ३ ४ ५ ६ अपि दुष्यगत्वा ७ दुर्लभतरमपि परिपंथिभिः कामाद्यैश्चरैः संवृतमतो दुःसरस्य मपीत्यर्थः ८

पूजयन्त्युखमाप्नोतिदुःखमाप्नोत्यपूजयन् ९ ब्राह्मणःसर्वभूतानांयोगक्षेमसम्पत्ता ब्राह्मणेभ्योनृतयतेपितरोदेवतास्तथा १० ब्राह्म
णःसर्वभूतानांमतंगपरउच्यते ब्राह्मणःकुरुतेयद्वियथायद्यच्चवाञ्छति ११ ब्रह्मीस्तुसंविशन् योनोजायमानःपुनःपुनः पर्यायेतातक
स्मिंश्चिद्ब्राह्मण्यमिहविदति १२ तदुत्सृज्यहृदुष्पापंब्राह्मण्यमकृतात्मभिः अन्यवरंरूपीधूलं दुर्लभायहितेवरः १३ मतंगउवाच
किमातुदसिदुःखात्तुमृतमारयसेचमाम् त्वांतुशौचामियालब्ध्वाब्राह्मण्यननुभूषसे १४ ब्राह्मण्ययदिदुष्पापत्रिभिर्वर्णैः शतक्रतो मु
दुर्लभंसदावाप्यनानुतिष्ठतिमानवाः १५ यःपापेभ्यः पापतप्तस्तेषामधमएवसः ब्राह्मण्ययोनजानीते धनलब्ध्वेवदुर्लभम् १६ दुष्पा-
पेरक्लुविप्रत्वंप्राप्तदुरनुपालनम् दुरवापमवाप्येतन्नानुतिष्ठतिमानवाः १७ एकारामोत्थहंशक्रनिहृद्वोनिष् रिग्रहः अहिंसादममा-
स्थायकथेनार्हामिविप्रताम् १८ देवतुकथमेतदेथदहंमात्तदोषतः एतामचस्थांसंप्राप्तो धर्मज्ञः सन्पुरंदर १९ नूनदैवंनशक्यहिपोरूपे-
णातिवर्त्तितुम् यदर्शयत्ववानेवनलभविप्रतांविप्रो २० एवंगतेतुधर्मवादातुमहसिमेवरम् यदि तेहमनुग्रान्त्यः किंचिदासुकृतमम २१
वेशं पायन उवाच वृषाधिपतिरक्षमाहततस्तंबलवृक्षहा चौरितस्तु महेंद्रेणमतंगः प्राब्रवीदिदम् २२ यथाकामविहारीस्यांक्रमरूपी
विहंगसः ब्रह्मक्षत्रविरोधेन पूजाचप्राप्तया मंहम् २३ यथासमाक्षयाकीर्त्तिर्भवच्चापि पुरंदर कर्तुमर्हसितद्देवशिरसात्या प्रसादये
२४ शक्रउवाच छंदोदेव इतिख्यातः स्त्रीणांपूज्यो भविष्यसि कीर्त्तिश्चित्तुलावत्सन्निधुत्केषुयास्यति २५ एवमस्मैवरदत्तावास
वौतुरधीयत पाणास्त्यक्तमंतगोमिसंप्राप्तः स्थानमुत्तम् २६ एवमेतत्परस्थान ब्राह्मण्यनासभारत तच्चदुष्पापमिहवेमहेद्रयचनयथा
२७ इति श्रीमद्भारते आनुशासनिके पर्वाणिदानधर्मे ईद्रमतंग संवादे एकोनत्रिशोऽध्यायः २९ युधिष्ठिर उवाच श्रुतमेमह-
दास्थानमेतत्कुरुकुलोद्धह सुदुष्पापं प्रदूषापि ब्राह्मण्यवदतावर १ विश्वामित्रेण च पुरा ब्राह्मण्य प्राप्तमित्युत श्रूयते वदसे तच्च दु-
ष्पापमिति सत्तम २

३७]

३ ४ ५ ६ तस्य शर्यातेरन्ववायेव तस्य पुत्रो ह्येराजानाविति योजना ७ ८ ९ १० वीतहव्यदायादेः देहयस्यैव नामांतरवीतहव्य इति तत्पुत्रैः ११ व
स्थानां वत्सवंश्यानां राज्ञा १२ १३ १४ १५ १६ १७ वंप्रांते तदसमीपे वंप्रस्थानेषु मानस्त्रिरेणुस्त्रिचयेन दे इति मेदिनी १८ १९ २० दशती

वीतहव्यश्च नृपतिः श्रुतो मे विप्रतांगतः तैदेवतावद्गंगेयश्चेतुमिच्छाम्यहं विभो ३ सकेन कर्मणा प्राप्तो ब्राह्मण्यं राजसत्तमः वरेण तपसा वा
पितृभ्यो व्याख्यातुमर्हसि ४ भीष्म उवाच शृणुराज नृयथाराजा वीतहव्यो महायशाः राजर्षिर्दुर्लभः प्राप्तो ब्राह्मण्यं लोकसत्कृतम् ५
मनोर्महात्मनस्तात प्रजाधर्मेण शासनः बभूव पुत्रो धर्ममाश्रय्यतिरिति विबुधतः ६ तस्यान्ववाये ह्येराज नृराजानो संबभूवतुः हेहयस्ता
लजघंश्च वत्सस्य जयतावरः ७ हेहयस्य तुराजेंद्रदशसुस्त्रीषु भारत शतं बभूव पुत्राणां शूराणामनिवर्तिनाम् ८ तुल्यरूपप्रभावानां
बलिनां युद्धशालिनाम् धनुर्वेदे च वेदे च सर्वत्रैव कृतश्रमाः ९ काशिश्वपि नृपो राजन् दिवोदासपितामहः हर्यश्व इति विख्यातो बभूव जयं
तावरः १० स वीतहव्यदायादेरागत्य पुरुषर्षभ गंगायामुनयोर्मध्ये संग्रामे विनिपातितः ११ तं तु हत्वानरपतिहेहया स्तेमहारथाः प्रतिज
ग्मुः पुरीरम्या वत्स्यानां कुतोभयाः १२ हयश्वस्य च दायादः काशिराजोऽप्यपि च्यत सुदेवो देवसंकाशः साक्षाद्दर्मद्वपापरः १३ सपाल
यामास महो धर्मात्मा काशिनंदनः तैर्वीतहव्येरागत्य युधिसर्वैर्वीनिर्जितः १४ तमयाजौ विनिर्जित्य प्रतिजग्मु र्यथागतम् सौदेव स्वथका
शीघ्रो दिवोदासोऽप्यपि च्यत १५ दिवोदासस्तु विज्ञाय वीर्यतेषां यत्नात्मनाम् वाराणसीं महातेजानिर्ममेशं क्रशासनात् १६ विप्रक्षत्रिय
संबन्धो वैश्यश्चूद्रसमाकुलाम् नैकद्रव्योच्चयवतीं समृद्धविषणापणाम् १७ गंगायामुत्तरे कूले वंप्रांते राजसत्तम गोमत्यादक्षिणे कूले
शक्रस्यैवामरायतीम् १८ तत्र तत्र राजशादूलनिवसन्तमहोपतिम् आगत्य हेहयश्वभूयः पर्यधा वत भारत १९ सनिष्क्रम्य ददौ युद्धं तेभ्यो राजा
महाबलः देवासुरसमघोरं दिवोदासो महाद्युतिः २० स तु युद्धे महाराजदिनानां दशतीर्दश हतवाहनभूयिष्ठस्ततो दैन्यमुपागमत् २१ ह
तयोधस्तनो राजन् क्षीणकोशश्च भूमिपः दिवोदासः पुरीत्यक्त्वा पलायनपरो भवत् २२ गत्वा श्रमपदं रम्यभरद्वाजस्य धीमतः जगाम शर्
णं राजा कृतजलिरिंदम २३ तमुवाच भरद्वाजो ज्येष्ठः पुत्रो ह्यहस्पतेः पुरोधाः शीलसंपन्नो दिवोदासमहोपतिम् २४ किमागमनकृत्य
ते सर्वं ब्रूहि मे नृप यत्ते प्रियं तत्करिष्ये न मे त्रास्ति विचारणा २५ राजोवाच भगवन् नैतहव्येर्भयुद्धेवंशः प्रणाशितः अहमेकः प
रिद्यूनो भवत शरणंगतः २६ शिष्यस्ते हेन भगवंस्त्वमारक्षितुमर्हसि एष शेषः कृतो वंशो मम तैः पापकर्मभिः २७

दर्श सहस्रमन्यर्थः

षष्टिसप्ततिनवतिवदशतिशब्दोपि दशगुणितान्दशभूते २१ २२ २३ २४ २५ परिद्यूनः सर्वतो निरस्तः २६ २७ २८ २९ ३०

२८ २९ ३० सद्योवष्टधेचयोदशवार्षिकोः मृतसद्यश्चवेदानजगौ ३१ योगेनयोगचलेनलोक्यंलोक्येषुसर्वेषुविद्यमानंतस्मिन्देशेप्रतर्दनदेहेममावि-
शतसमावेशितवान् ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ नस्यतंप्रतिमांजा-

नमुवाचमुहाभागीभरद्वाजः प्रतापवान् नभैतव्यंनभैतव्यंसौदेवव्येतुतेप्रयम् २८ अहमिष्टिकरिण्यामिपुत्रार्थतेविशांपते वीतहव्यसहस्त्रा-
णियेनलंप्रहृष्टिष्मि २९ ततइष्टिचकारर्षिस्तस्यैषुत्रकाभिकीम् अथास्यतनयोजज्ञेप्रतर्दनइतिस्मृतः ३० सजातमात्रोवष्टधेसमाःसद्य-
स्त्रयोदश वेदत्रापिजगौकृत्स्नधनुर्वेदंचभारत ३१ योगेनचसमाविष्टोभरद्वाजेनधीमता तेजोलोक्यंसंसंगृह्यतस्मिन्देशेसमाविशत
३२ ततस्सुकवचीधन्वीस्तूयमानःसुरर्षिभिः बंदिभिर्विद्यमानश्चवभौसूर्यदेवीद्वितः ३३ सूर्यावहृनिस्त्रिंशोवभौदीप्तदवानलः प्रययौसध-
नुर्धन्ववद्भीचर्मशिरासनी ३४ तदृष्ट्वापरमहर्षसुदेवतनयोययौ मेनेत्रमनसादग्धान्वेतेहव्यान्सपार्थिवः ३५ ततोसोयोरग्राज्येचस्था-
प्रयित्वाप्रतर्दनम् कृतकृत्यतदग्नमानसराजाअभ्यनूदत ३६ ततस्तुवेतहव्यानावधायसमहापतिः पुत्रप्रस्थापयामासप्रतर्दनमरिदम्
मु ३७ सूर्यःस्ततुसतीर्यगंगामाशुपराक्रमी प्रययोवीतहव्यान्पुरीपरपुरजयः ३८ वेतहव्यान्सुसंश्रुत्यरथयोषंसमुद्धतम् निययु-
नंगराकारैरथैःपररथारुजैः ३९ निष्क्रम्यतेनरव्याघ्रादंशिताश्चित्रयोधिनः प्रतर्दनंसमाजघ्नुःशरवर्षैरुदायुधाः ४० शस्त्रैश्चविविधा-
कारैरथोद्यैश्चयुधिष्ठिर अभ्यवर्षतराजानंहिमवतमिवांबुदा ४१ अस्त्रैरस्त्राणिसंवार्थतेपांराजाप्रतर्दनः जघानतान्महातिजायज्वान-
लसमेःशरैः ४२ कृतोत्तमांगास्तेराजन्भह्लैःशतसहस्रशः अपतन्नुधिराद्गंगानि कृताइवकिंसुकाः ४३ हतेषुतेषुसर्वेषुवीतहव्यःसु-
तेष्वर्षे प्राद्वन्नगरहित्वाभृगोरुश्रममप्युत ४४ ययौभृगुचशरणवीतहव्यान्राधिपः अभयंचददौतस्मैराजेराजन्भृगुस्तदा ४५
अथानुपदमेवाशुतत्रागच्छत्प्रतर्दनः सप्राप्यचाश्रमपदंदिवादासात्मजोब्रवीत् ४६ भोभोकेत्राश्रमेसंतिभृगोःशित्यामहात्मनः इ-
ष्टुमिच्छेमुनिमंहंतस्याचक्षतमामिति ४७ सतंविदित्वातुभृगुन्निश्चक्रामाश्रमान्तदा पूजयामासचततोविधिनानृपसत्तमम् ४८ उ-
वाचनैनंराजेद्रुक्किंकार्यंब्रूहिपार्थिव सचोवाचनृपस्तस्मैयदागमनकारणम् ४९ राजोवाच अयंब्रह्मन्तिनोराजावीतहव्योवि-
सर्ज्यतामि तस्यपुत्रैर्हिमेकृत्स्नोब्रह्मन्वंशःप्रणाशितः ५० उत्सादितश्चविषयःकाशीनारत्नसंचयः एतस्यवीर्यदृप्तस्यहृतंपुत्रशतंम-
या ५१ अस्मैदानांविधादद्यभविष्याम्यनृणःपितुः तमुवाचकृपाविष्टोभृगुर्द्वर्षभृतांवरः ५२ नेहास्तिक्षत्रियःकश्चित्सर्वहीमेद्विजान-
यः एतत्तुवचनंश्रुत्वाभृगोस्तथ्यंप्रतर्दतः ५३

गंतं आचक्षतंकथयंत ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

५४ ५५ ५६ आख्यायिकातात्पर्यमाह भृगुगिति ५७ ५८ श्रुतिः तदुगात्समदमेतेन वैगृह्यसमदं द्रव्यभियं धामोपेयायेत्यादिका ५९ ६० ६१
 ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ इति श्रीमहाभारते आनुशासने केपर्वणि द्वाविंशोऽध्यायः ३० कैपूज्या इति ब्राह्मण्यस्य दुष्प्रापत्वं विप्रानु
 ग्रहे कलभ्यत्वं चोक्त्वा पूज्यत्वं हेतून् साधारणान्साधारणान्स्वधर्मानाहनेनाध्यायेन १ २ ३ तेषु मानवेषु बहुमानपरः सत्कान्तमस्यसीतियोज्यम् ४ ५

पादबुपस्पृश्यशनेः प्रहृष्टो वाक्यमब्रवीत् एवमप्यास्मिभगवन्कृतकृत्योऽनसंशयः ५४ यएष राजा वीर्येण स्वजातित्याजितो मया अनुजा
 नो हिमा ब्रह्मन्ध्यायस्वचशिवेन माम् ५५ त्याजितो हि मया जातिमेव राजा भृगूद्बहः ततस्तेनाभ्यनुज्ञातो ययोर राजा प्रतर्दनः ५६ यथागतं
 महाराजमुक्त्वा विषमिवोरगः भृगोर्वचनमात्रेण सच ब्रह्मर्षितागतः ५७ वीतहव्यो महाराज ब्रह्मवादित्वमेव च तस्य गृह्यसमदः पुत्रो रूपे
 णेन्द्र इवापरः ५८ शकस्त्वमित्योदैत्यैर्निगृहीतः किलाभवत् ऋग्वेदेवर्तते चाग्न्याश्रुतिर्यस्य महात्मनः ५९ यत्र गृह्यसमदो ब्रह्मन्ब्राह्म
 णैः समहीयते स ब्रह्मचारी विप्रर्षिः श्रीमान् गृह्यसमदो भवत् ६० पुत्रो गृह्यसमदस्यापि सुचेता अभवत् द्विजः वर्चाः सुतेजसः पुत्रो विहव्यस्तस्य
 चात्मजः ६१ विहव्यस्य तु पुत्रस्तु वितत्यस्तस्य चात्मजः वितत्यस्य सुतस्तस्यः संतस्तस्यस्य चात्मजः ६२ श्रवास्तस्य सुतश्चापिः श्रवस-
 श्चाभवत्समः तमसश्च प्रकाशो भूतनयो द्विजसत्तमः प्रकाशस्य च वागिन्द्रो बभूव जयतां वरः ६३ तस्यात्मजश्च प्रमितिर्वेदे वेदांगपारगः
 घृतान्व्यातस्य पुत्रस्तु रुरुनामोदपद्यत ६४ प्रमुहारायातुरुरोः पुत्रः समुदपद्यत शुनको नाम विप्रर्षिर्यस्य पुत्रो यशोनकः ६५ एवं विप्रत्वं
 भगवद्भीतहव्यो नराधिपः भृगोः प्रसादाद्राजेन्द्रक्षत्रियः क्षत्रियर्षभः ६६ तथैव कथितो वंशो मया गात्समदस्तव विस्तरेण महाराज कि
 मन्यदनुपृच्छसि ६७ इति श्रीमहाभारते आनुशासने केपर्वणि दानधर्मे वीतव्योपारव्यानेनाम त्रिंशोऽध्यायः ३० युधिष्ठिर उवाच
 केपूज्या वै त्रिलोके स्मिन्मानवाभरतर्षभ विस्तरेण तदा चक्ष्वन हित्प्यामि कथ्यतः १ श्रीष्ठा उवाच अत्राप्युदाहरंतीममिति हासपुरा
 तनम् नारदस्य च संवादं वासुदेवस्य चोभयोः २ नारदं प्राजलिदृष्ट्वा पूजयान् न द्विजर्षभान् केशवः परिप्रच्छ भगवन्कान्तमस्यसि ३
 बहुमानपरस्तेषु भगवन्कान्तमस्यसि शक्यं चेच्छ्रोतुमस्माभिर्ब्रूयेत इमं वित्तमं ४ नारद उवाच शृणु गोविन्द यानेतान् पूजयाम्य
 रिमर्दनं त्वत्तो न्युः कः पुमाहो के श्रोतुमेतदिहाहंति ५ वरुणं वायुमादित्यं पर्जन्यं जातवेदसम् स्थाणुं स्कंदं तथा लक्ष्मीं विष्णुं ब्राह्मणमे
 व च ६ वाचस्पतिं चंद्रमसं पः पृथ्वीं सरस्वतीम् सततं येन मस्यति तान् मस्याम्यहविभो ७ तपो धनान्वेदविदो नित्यं वेदपरायणान्
 महार्हान् दृष्ट्वा शार्दूलसदासं पूजयाम्यहम् ८

६ ७ महार्हान् महान् अर्हः पूजायेषाम् अतिपूज्या नित्यर्थः ८ ९ १०

अविकल्पनाः शलाघाहीनाः ९ सत्यंधर्मचयजंति पूजयंति क्षितिगाश्च यजंति ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छन्ति यजदेव पूजासंगतिकरणदानेषु एतेर्थायथासमवंग्राह्याः
 १० ११ १२ १३ आपृष्ठतापातयावन्माध्याह्नम् १४ स्वाध्याये ब्रह्मयज्ञे मंत्रजपे वा १५ १६ १७ निर्द्दीकाः दिगंबराः कोपीनमात्रमपि परिग्रहे
 न कुर्वतीत्यर्थः १८ १९ कपोतवृत्तबः कणश आदाय ये स यहनं कुर्वतीत्यर्थः २० त्रिवर्गो धर्मार्थकामाः कृत्येषु कर्तुं योग्येषु कर्मसु वर्तते उत्तममध्यमाधमभावेन व

अमुक्ता देवकार्याणि कुर्वन्ते ये विकल्पनाः संतुष्टाश्च क्षमायुक्तास्तान्ममस्याम्यहं विभो ९ सम्यग्यजंति ये चेष्टीः क्षांता दांता जितेन्द्रियाः स
 त्पुण्यक्षितिगाश्च तान्ममस्यामि यादव १० ये वै तपसि वर्तन्ते वने मूलफलाशनाः असंचयाः क्रियावन्तस्तान्ममस्यामि यादव ११ ये भृत्य-
 भरणेशक्ताः सततं चातिथिब्रताः भुजन्ते देवशेषाणि तान्ममस्यामि यादव १२ ये वै देवाप्यदुर्द्धर्षा वाङ्मनो ब्रह्मचारिणः याजनाध्यापने
 युक्तानित्यतान् पूजयाम्यहम् १३ प्रसन्नहृदयाश्चैव सर्वसत्त्वेषु नित्यशः आपृष्ठतापातस्वाध्याये युक्तास्तान् पूजयाम्यहम् १४ गुरुप्रसादे स्वा
 ध्याये यततो ये स्थिरव्रताः शुश्रूषवो न सूर्यतस्तान्ममस्यामि यादव १५ सुव्रता सुनयो ये च ब्राह्मणाः सत्यसंगराः वोदारो हव्यकव्यानां ता
 न्ममस्यामि यादव १६ वैश्यचर्यास्तनिरताः कृशा गुरुकुलाश्रयाः निःसुरस्मनिर्दना ये तु तान्ममस्यामि यादव १७ निर्ममानिः प्रतिद्वंष्टा
 निर्द्दीकानिश्च यो जनाः ये वै देवाप्यदुर्द्धर्षा वाङ्मनो ब्रह्मवादिनः १८ अहिंसानिरता ये च ये च सत्यव्रतानराः दांताश्च मपराश्चैव तान्मम
 स्यामि केशव १९ देवतातिथिपूजाया युक्तये गृहमेधिनः कपोतवृत्तयोनित्यतान्ममस्यामि यादव २० येषां त्रिवर्गः कृत्येषु वर्तते नोपही
 यते शिष्टाचारवृत्ताश्च तान्ममस्याम्यहं सदा २१ ब्राह्मणाः श्रुतसंपन्ना ये त्रिवर्गमनुष्ठिताः अलोलुपाः पुण्यशीलास्तान्ममस्यामि के
 शव २२ अब्रह्मवायुभक्षाश्च सुधाभक्षाश्च ये सदा व्रतेश्च विविधैर्युक्तस्तान्ममस्यामि माधव २३ अयोनीनग्नियोनींश्च ब्रह्मयो-
 नींश्च ये च सर्वभूतात्मयोनींश्च तान्ममस्याम्यहं सदा २४ नित्यमेतान्ममस्यामि कृष्णालोककरानुषीन् लोकज्येष्ठात्कुलज्येष्ठास्तमो-
 घान् लोकभ्रातृकरान् २५ तस्मात्त्वमपि वाष्णीयद्विजान् पूजय नित्यदा पूजिताः पूजनाहो हि सुखदास्त्युति ते नय २६ अस्मिन् लोके स
 दांत्येते परत्र च सुखप्रदाः चरन्ते मान्यमाना वे प्रदास्यन्ति सुखं तव २७ ये सर्वान्तिथ्योनित्यंगेषु च ब्राह्मणेषु च नित्यं सत्ये चाभिरतादु
 गाण्यन्ति ते रतिते २८ नित्यं शमपराये च तथा ये चानसूयकाः नित्यं स्वाध्यायिनो ये च दुर्गाण्यन्ति ते रतिते २९

तं ते ननु हीयते अधममध्य

मोक्षमं प्राप्तेनेत्यर्थः २१ अलोलुपा इत्यनेन धर्ममपेक्ष्य अर्थानां दर उक्तः पुण्यशीला इत्यनेन धर्मव्यतिरिक्तकामपरिहार उक्तः कर्तव्यभार्यामुपेयादित्येतावानेव
 कायो धर्म एव नान्यः २३ सुधावैश्वदेवशेषः २३ अयोनीन् अकृतादारां अग्नियोनीन् दाराग्निहोत्रयुतान् ब्रह्मणो वेदस्य योनीन् आश्रयभूतान् २४ २५ २६

सर्वानिति स्वाध्याये सर्वैश्च ज्ञातं तर्जयतीत्यर्थः ३० अस्मिन् चर्येति श्लोकोऽपि पुनः पाठो दुर्मेक्षितो गौडेः ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि द्वाकायां एकविंशोऽध्यायः ३१ पितामहं त्यो देरध्यायस्य पक्षिमात्रस्यापि स्वशरीरदानेन रक्षणं कार्यं किमुत पूर्वोक्तानां पूज्यानामर्थान् दिनेति तात्पर्यम् १ २ ३ प्रपात्यमानः आकाशादिति शेषः वृषदर्मे ओशीनरमृशिविम् ४ ५ ६ नवनीलं च यदुत्पलं तस्य आपोऽइवालकारभूतश्चा

सर्वान् देवान् नमस्यति ये चैकं वेदमाश्रिताः श्रद्धाधानाश्च दाताश्च दुर्गाप्यतिरतिरति ३० तथैव विप्रप्रवरान्नमस्कृत्य यतव्रताः भवन्ति ये दानरता दुर्गाप्यतिरतिरति ३१ तपस्विनश्च ये नित्यं कौमारब्रह्मचारिणः तपसा भावितात्मानो दुर्गाप्यतिरतिरति ३२ देवतातिथिभृत्यानां पितृणां चार्चने रताः शिष्टान् भोजिनो ये च दुर्गाप्यतिरतिरति ३३ अग्निमाधाय विधिवत्प्रणताधारयन्ति ये प्राप्ताः सोमाहुतिं चैव दुर्गाप्यतिरतिरति ३४ मातापित्रोर्गुरुषु च सम्यक्पूज्यन्ति ये सदा यथा त्वं वृष्णिशादुलेत्युक्ते वविररामसः ३५ तस्मात्त्वमपि कौन्तेय पितृदेवद्विजानिथीन् सम्यक्पूजयसे नित्यं गतिमिष्टामवाप्स्यसि ३६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि द्वाकायां एकविंशोऽध्यायः ३१ युधिष्ठिर उवाच पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद त्वत्तो ह श्रोतुमिच्छामि धर्मभरत सत्तम १ शरणागतं ये रक्षन्ति भूतप्रापं चतुर्विधम् किं तस्य भरत श्रेष्ठ फलं भवति तत्त्वतः २ भीष्म उवाच इदं शृणु महाप्राज्ञ धर्मपुत्र महायशः ३ तिहासं पुरा वृत्तं शरणार्थं महाफलम् ४ प्रपात्यमानः श्येनेन कपोतः प्रियदर्शनः वृषदर्मे महाभागेन रदं शरणगतः ५ स तदस्त्राविसृज्य त्मान्नासादकमुपागतम् आश्वस्याश्वसि हीत्याह न ते स्तिभयमंडज ५ भयते सुमहत्कस्मात्कुत्र किं वा कृतं त्वया येन त्वमिह संप्राप्तो वि संजोऽभ्रातचेतनः ६ नवनीलोत्पलापीडचारुवर्णसुदर्शन दाडिमांशो कपुष्पाक्षमात्रसस्ताभयतव ७ मत्सकाशमनुप्राप्तं न त्वाकश्चित्समुत्सहेत् मनसा ग्रहणं कर्तुं रक्षाध्यक्षपुरस्कृतम् ८ काशिराज्यं तदद्यैव त्वदर्थं जीवितं तथा त्यजेयं भवविस्त्रब्धः कपोतनभयतव ९ श्येन उवाच ममेतद्दिहितं भक्ष्यं न राजस्त्रातुमर्हसि अतिक्रान्तं च प्राप्तं च प्रयत्नाच्चोपपादितम् १० मांसं च रुधिरं चास्य मज्जा मेदंश्च मेहितम् परितोषकरो त्वेष मम मास्याग्रतो भव ११ तृष्णामेवाधतेत्युग्राक्षधानि देहतीवमाम् मुंचेन न हि शक्यामिराजन्मदयितुं क्षुधाम् १२ मया स्वनुसृतो त्वेष मत्पक्षत्रखविक्षतः किंचिदुच्छ्वासनिश्वासनराजन्गोप्तुमर्हसि १३ यदि स्वविषये राजन् प्रभुस्त्वं रक्षणे नृणाम् रवेचरस्य तृपार्त्तस्य न त्वं प्रभुरथोत्तम १४ यदि वैरिषु भूतेषु स्वजनव्यवहारयोः विषये द्विंद्रियाणां च आकाशे मापराक्रम १५

रुर्वणो यस्य ७ ८ ९ अतिक्रान्तं गतप्राय जीवितं १० अस्य मदन्त्याग्रतो तं रायभूतो मा भव ११ तृष्णा एतदुधिरपिपासा १२ १३ १४ यदि वैर्यादिषु पराक्रमसेतुं न त्वाकाशे आकाशचारिषु १५ १६

पक्षहरेषु आशामंगिषु शत्रुषु मां अशत्रुमपि जीवनहरणेन बाधमानस्य तव धर्मार्थिनो व्यधर्मो भविष्यतीति प्रावः १६ एनं श्येनं तद्वाक्यं च संभाव्यस्तु ता तव
थी कपोतार्थी १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ अशनेः शीघ्रं २८ मांसक्षयं मांसालयं शरीरम् २९ ३०

प्रभुलं हि पराक्रम्य सम्यक् पक्षहरेषु ते यदित्वमिह धर्मार्थी मामपि द्रष्टुं मर्हसि १६ श्रीशुभ उवाच श्रुत्वा श्येनस्य तद्वाक्यं राजर्षिर्विस्म
यंगतः संभाव्य चैनं तद्वाक्यं तदर्थं प्रित्यप्रापत १७ राजोवाच गोवृषो वा वराहो वा मृगो वा महिषोऽपि वा त्वदर्थं मद्यक्रियतां स्नुधा प्रश
मनायते १८ शरणागतं न त्यजेयमिति मे ब्रतमाहितम् न मुंचति ममांगानि द्विजोऽयं पश्य वै द्विज १९ श्येन उवाच न वराहनचोक्षा
णं न चान्यान् विधानां द्विजन् मक्षया भिमहाराज किमन्ताद्येन तेन मे २० यस्तु मे विहितो भक्ष्यः स्वयं देवैः सनातनः श्येनाः कपोतान् रवादे
ति स्थितिरेषा सनातनी २१ उशीनरकपोते तु यदिति हस्तवानय ततस्त्वमेप्रयच्छाद्य स्वमांसं तु लयाधृतम् २२ राजोवाच महाननु
ग्रहो मे द्यौस्तस्मै वमिहात्यमाम् बादमेव करिष्यामीत्युक्त्वा स्योराजं सत्तमः २३ उत्कृत्योत्कृत्य मांसानि तु लया समतोलयन् अंतःपुरे तत-
स्तस्य स्त्रियोरब्धविभूषिताः २४ हाहा भूता विनिष्क्रान्ताः श्रुत्वा परमदुःखिताः तासां रुदितशब्देन मत्रिभृत्यजनस्य च २५ बभूवुस्तु महा
न्नादो मे घगंभीरनिःस्वनः निरुद्धगगनं सर्वव्यघ्रमेधैः समंततः २६ मही प्रचलिता चासीत् तस्य सत्येन कर्मणा सराजा पार्श्वतश्चैव बा-
हुभ्यामुरुतश्च यत् २७ तानि मांसानि संच्छिद्य तुलां पूरयतेऽशनेः तथापि न समस्तेन कपोतेन बभूव ह २८ अस्थिभूतो यदा राजानि-
मोऽसौ रुधिरस्त्रवः तुलांततः समाकूटः स्वमांसक्षयमुत्सृजन् २९ ततः सैन्द्रास्त्रयो लोकास्तन् नरेद्रुमुपस्थिताः प्रेर्य श्वाकाशगैस्तत्र वादि
ता देवदुःखिभिः ३० अमृतेनावसिक्तश्च वृषदभो नरेश्वरः दिव्येभ्यः सुसुरैर्वैर्मर्त्यैरपि वृष्टः पुनः पुनः ३१ देवगंधर्वसंघाजैरप्सररोभिश्च
सर्वतः नृत्तश्चैवोपगीतश्च पितामह इव प्रभुः ३२ हेमप्रासादसबाधं मणिकं च न तोरणम् सर्वे दूर्यमणिस्तत्र विमानं समाधिष्ठत ३३
सराजर्षिर्गतः स्वर्गकर्मणा तेन शाश्वतम् शरणागतेषु चैवं त्वंकुरु सर्वं युधिष्ठिर ३४ भक्तानामनुरक्ता नामाश्रितानां च रक्षिता दयावा-
न्सर्वभूतेषु परं च सुरवमेधते ३५ साधुवृत्तो हि यो राजा सहृदयमनुतिष्ठति किन्नुप्राप्तं भवेत्तेन स्वव्याजेनैव कर्मणा ३६ सराजर्षिर्विशुद्धा-
त्मा धीरुः सत्यपराक्रमः काशीनामीश्वरः ख्यातस्त्रिषु लोकेषु कर्मणा ३७ योऽप्यन्यः करयेदेवं शरणागतरक्षणम् सोऽपि गच्छेत्ततमिव
गतिं भरतसत्तम ३८ इदं वृत्तं हिराजं वृषदभस्य कीर्तयन् पूनात्मा वै भवेद्भो केशृणु याद्यश्च नित्यशः ३९ इति श्रीमहाभारते आनु-

३१ नृत्तः नृत्येन नोक्तिः गवेषु पमीतः ३२ ३३ ३४ ३५ साधुवृत्तः सुशीलः सहृदयः क्षिप्रचारः स्वव्याजेन सत्तुतां निष्पदेन ३६ ३७ अस्यां कथायां विधेयमाह
योपीति ३८ ३९ ४०

इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि टीकायां द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ किंराज्ञ इत्यध्यायस्य तात्पर्यं स्पष्टं १ अनुष्ठानं आराधनं २ ३ ४ ५ एषां ब्राह्मणानां मध्ये ६ वासवे पर्जन्ये ७ अभिचारैः श्येनादिभिः उपापैः कोनिकशास्त्रप्रसिद्धैः तेजसा संकल्पमात्रेण ८ अंतर्नाशकरं दिशश्चेषानं अपावृताः सर्वत्राकुंठिता गतिरितेषामित्यर्थः अग्निशिखा इव दहंतः ९ एषा एभ्यः साहसिका अकार्यकारिणोऽपि बिभ्यति किमुत विवेकिनः छन्ताः केचिज्जडभरतादयः अपरे वसिष्ठादयः

शासनिके पर्वणि द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ सुधिश्चिर उवाच किंराज्ञः सर्वकृत्यानां गरीयः स्यात्पितामह कुर्वन्कुं कर्म्मन्पतिरुग्रो लोको समश्नुते १ श्रीश्व उवाच एतद्राज्ञः कृत्यतममभिपिक्तस्य भारत ब्राह्मणानामनुष्ठानमत्यंतं सुखमिच्छता २ कर्त्तव्यं पार्थिवे द्रेष्पतयेव भरतर्षभ श्रोत्रियान् ब्राह्मणान् वृहन्नित्यमेवाभिपूजयेत् ३ पौरजानपदांश्चापि ब्राह्मणांश्च बहुश्रुतान् सांत्वेन भोगदानेन जमस्कारैस्तथा चयेत् ४ एतत्कृत्यतमराज्ञो नित्यमेवोपलक्षयेत् यथात्मानं यथापुत्रांस्तथैतान् प्रतिपालयेत् ५ यैचाप्येषां पूज्यतामास्तान् दृढं प्रतिपूजयेत् तेषु शांतेषु तद्राष्ट्रं सर्वमेव विराजते ६ तेषु पूज्यास्तेन मस्कार्यामान्यास्ते पितरो यथा तेष्वेव यात्रालोकानां भूतानां भिववा सर्वे ७ अभिचारैरुपापैश्च दहेयुरपि तेजसा निःशेषं कुपिताः कुर्युरुग्राः सत्यपराक्रमाः ८ नांतमेषां प्रपश्यामि न दिशश्चाप्यपावृताः कुपिताः समुदीक्षंते दावेष्वाग्निशिखा इव ९ बिभ्यत्येषां साहसिका गुणास्तेषां मती वाहि कृपा इव तृणछन्ता विशृङ्खलाद्यौरिवापरे १० प्रसृत्य कारिणः केचित्कापीं समृदवो परे स्मृतिचेषां मतिशठास्तथैवान्ये तपस्विनः ११ रुषिगौरक्ष्यमप्येके भेक्ष्य मन्ये प्यनुष्ठिताः चोराश्चान्ये नृताश्चान्ये तथा न्ये नटनर्त्तकाः १२ सर्वकर्मसहाश्चान्ये पार्थिवे धितरेषु च विविधाकारयुक्ताश्च ब्राह्मणा भरतर्षभ १३ नाना कर्मसुरक्तानां बहु कर्मेपि जीविनाम् धर्मज्ञानं सन्तानेषां नित्यमेवानुकीर्तयेत् १४ पितॄणां देवतानां च मनुष्यो रगरक्षसां पुराण्येते महाभागा ब्राह्मणा वैजनाधिप १५ नैते देवैर्न पितृभिर्न गंधर्वैर्न राक्षसैः नासुरैर्न पिशाचैश्च शक्या जेतुं हि जातयः १६ अर्देवदेवतं कुसुर्देवतं चाप्यैव तम् यमिच्छेयुः सराजा स्याद्योनेष्टः स पराभवेत् १७ परिचादं च ये कुर्युर्ब्राह्मणानामचेतसः सत्यब्रवीमि ते राजन् विनश्येयुर्न संशयः १८ निंदाप्रशंसा कुशलाकीर्त्यकीर्त्तिपरायणाः परिक्रुप्यंति ते राजन् सततं द्विषतां द्विजाः १९

१० प्रसृत्य कारिणः दुर्वासः प्रभृतयः मृदवो गौतमादयः येषां दचारेपि हिंसा कृत्यात्पादयोरेवाक्षिचक्रुरित्यक्षपादत्वं गताः अतिशठा अगस्त्यादयः चातापिंजरयितुं मांसे लोलुपतां दर्शयंतः ११ रुषिं कुर्वन्तः उद्दालकगुर्वदयः गौरक्षगुरोरेव उपमन्यु प्रभृतयः भेक्ष्य दत्तात्रेयादयः चोराः वाल्मीकिविश्वामित्रादयः अनृताः कलहप्रियाः नारदादयः नटनर्त्तकाः भरतादयः १२ सर्वकर्मसहाः समुद्रशोषणादावपि समर्थाः १३ नानेति स्वरूपप्रच्छादनार्थं लोकरक्षार्थं वा निषिद्धेनापि कर्मणा वर्त्तमानाः वस्तुतस्तु धर्मज्ञास्तेषां तान् नित्यमेवानुकीर्तयेत् १४ तेषु पूज्या इति शेषः १५ १६ १७ एषां ब्राह्मणानां संबधे कुपितेनापि ब्राह्मणानां वमंत्या इति शेषः १८ परायणाः हेतवः १९ २० २१

२० अदर्शनात् अननुग्रहात् २१ २२ २३ २४ परिवार इति द्विजातीनां परीवादो न श्रोतव्यः कथंचन कथमपि परिवारश्रवणेन ततः समुत्थाय ब्रजेत्
 अन्यत्र गमनाशक्तौ तत्राधोमुखस्तूष्णीं आसीत् २५ न स जात इति कुश्वनसंश्लेषः पृथिव्यां न जातः अजनिष्यद्वा यो ब्राह्मणविरोधेन ब्राह्मणसहविरोधेन
 ब्राह्मणस्य विरुद्धाचरणेन वा सुखं जीवितुं उत्सहेत् इत्यन्वयः २६ २७ इति श्रीमन्महाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ३३

ब्राह्मणां प्रशंसन्ति पुरुषः स प्रवर्द्धते ब्राह्मणैर्यः परान्हंष्टः पराभूयात् क्षणाद्विहसः २० शकाय वनकां बीजास्ताः स्ताः क्षत्रियजातयः वृ-
 षलत्वं परिगता ब्राह्मणानामदर्शनात् २१ द्राविडाश्च कलिं गाश्च पुलिं दाश्च प्युशीनराः कोलिसर्पमहिषकास्तास्ताः क्षत्रियजातयः २२
 वृषलत्वं परिगता ब्राह्मणानामदर्शनात् श्रेयान् पराजयस्तेभ्यो न जयोजयतां वर २३ यस्तु सर्वमिदं हन्यात् ब्राह्मणं च न तत्समम् ब्रह्मवध्याम
 हन् दोष इत्याहुः परमर्षयः २४ परिवारो द्विजातीनां न श्रोतव्यः कथंचन आसीताधोमुखस्तूष्णीं समुत्थाय ब्रजेच्च वा २५ न स जातो जनिष्यद्वा
 पृथिव्यामिह कुश्वन यो ब्राह्मणविरोधेन सुखं जीवितुं उत्सहेत् २६ दुर्याहो मुष्टिना वायुर्दुःस्पर्शः पाणिना शशी दुर्द्धरा पृथिवी राजन् दुर्ज-
 या ब्राह्मणां भुवि २७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्राह्मणप्रशंसनानामत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ३३ भीष्म उवाच
 ब्राह्मणानेव सततं शृणुं संपरिपूजयेत् एते हि सोमराजान ईश्वराः सुरवदुःखयोः १ एते भोगैरलंकारैरन्यैश्चैव किमिच्छन्ते सदा पूज्यान्-
 मस्कारैरक्ष्याश्च पितृवन्तृपैः २ ततो राष्ट्रस्य शांतिर्हि भूतानामिव वासवात् जायता ब्रह्मवर्चस्वी राष्ट्रैवै ब्राह्मणः शुचिः ३ महारथ्यश्च राज-
 न्यारूढ्यः शत्रुतापनः ब्राह्मणजातिः संपन्नधर्मज्ञः संशितव्रतम् ४ यास्येत्तृहेराजन् न तस्मात्परमस्ति वै ब्राह्मणेभ्यो हविर्दत्ते प्रति-
 गृह्णति देवताः ५ पितरः सर्वभूतानां नैतेभ्यो विद्यते परम आदित्यश्च द्रमा वायुरापो भूरं बरं दिशः ६ सर्वे ब्राह्मणमाविश्य मदान्ममुप-
 भुजते न वस्यान्मन्ति पितरो यस्य विप्रान् भुजते ७ देवाश्चाप्यस्य नाभ्मन्ति पापस्य ब्राह्मणद्विषः ब्राह्मणेषु तु तुष्टेषु प्रीयते पितरः सदा
 ८ तथैव देवता राजन्नात्र कार्या विचारणा तथैव ते पिप्रीयन्ते येषां भवति तद्दिविः ९ न च प्रेत्य विनश्यति गच्छति च परांगतिम् ये
 न येनैव हविषा ब्राह्मणास्तर्पयेन्नरः १० तेन तेनैव प्रीयन्ते पितरो देवतास्तथा ब्राह्मणा देवतद्भूतं प्रभवन्ति यतः प्रजाः ११

ब्राह्मणानित्यास्यध्यायत्र

येण दानं प्रात्रत्वं ब्राह्मणानां मुच्यते सोमो राजा मेधांते सोमराजानः १ किमिच्छंतीति प्रश्नपूर्वकं यत्तदिष्टं दीयते तत्किमिच्छन्ते २ ३ ४ ५ ६ ७
 ते पिदातारोपि न तत्प्रदेयं द्रव्यं ८ १० तत्तयज्ञादिकं भूतमुत्पन्नं अग्नेर्गोप्रास्ताहुतिः सम्यग्नादित्यमुपतिष्ठते आदित्याज्जायते वृष्टिर्दृष्टेरन्नततः प्रजा इति स्मृतेः ११

वेदैष इति एष ब्राह्मणः स्वर्गस्य मार्गं पंथानं वेदजानी हि कुपितः सन्नरकस्य मार्गं जानीहि १२ अतीतानागते भूतप्रविष्ये १३ ये ब्राह्मणमनुवर्तन्ते ते परा-
भवं न यांतीत्यन्वयः प्रेत्य परलोके १४ भूतात्मानः भूतं प्राप्तं वशीकृतं आत्माचित्तं येप्सो १५ १६ भृगवः भृगुवंश्यास्तालजं धानजयन् आंगिरसः अं-
गिरावंश्यानीपान् अजयन् भरद्वाजो वैतहव्यानि त्यादि १७ तैवैतहव्यादयः कृष्णाजिनध्वजाः कृष्णाजिनं कृष्णाचर्मसध्वजो येषां ते ब्राह्मणा एव कृष्णाजि-
नध्वजा इति भावः ब्राह्मणस्य महिमांतरमाह प्रक्षिप्येति कुंभपृथिवी ब्राह्मणाय प्रक्षिप्य दत्त्वा पारगामिनं परलोकहितं कर्म आरभेदाचरेत् भानु दीप्तिकुं

यन्तश्चायं प्रभवति प्रेत्य यत्र च गच्छति वेदैष मार्गं स्वर्गस्य तथैव नरकस्य च १२ अतीतानागते चोभे ब्राह्मणो द्विपदां वरः ब्राह्मणो भर-
तश्चेष्टस्वधर्मचैव वेदयः १३ ये चैनमनुवर्तन्ते ते न यांति पराभवम् न ते प्रेत्य विनश्यन्ति गच्छन्ति न पराभवम् १४ यद्वा ब्राह्मणसुखात्मा स
प्रतिगृह्णति वैवचः भूतात्मानो महात्मानस्तेन याति पराभवम् १५ क्षत्रियाणां प्रतपतां तेजसा च बलेन च ब्राह्मणेनैव शाम्यति ते जा-
सि च बलानि च १६ भृगवस्तालजं धानं नीपानांगिरसो जयन् भरद्वाजो वैतहव्यानेलांश्च भरतर्षभ १७ चित्रायुधांश्चाप्यजयन्ते ते
कृष्णाजिनध्वजाः प्रक्षिप्याथ कुंभानु पारगामिनमारभेत् १८ यत्किंचित्कथ्यते लोके श्रूयते पठ्यते पि वा सर्वत ब्राह्मणेनैव गूढोऽग्नि-
रिव दारुषु १९ अत्राप्युदाहरंतीममिति ह्रासं पुरातनम् स वा देवासु देवस्य पृथ्व्याश्च भरतर्षभ २० वासुदेव उवाच मातरं सर्व-
भूतानां पृच्छेत्वा संशयं शुभे केनैव स्विकर्मणा पापव्यपोहतनरो गृही २१ पृथिव्युवाच ब्राह्मणानेव सर्वे तपवित्रत्ये तदुत्तमम्
ब्राह्मणान्सेवमानस्य रजः सर्वं प्रणश्यति २२ अतो भूतिरतः कीर्तिरितो बुद्धिः प्रजायते महारथश्च राजन्यः पृष्टव्यः शत्रुतापनः २३
इति मानारदः ब्राह्मणं तत् सर्वभूतये ब्राह्मणं जातिसंपन्नं धर्मज्ञं संशितं शुचिम् २४ अपरेषां परेषां च परेष्वेव परे ब्राह्मणाय
प्रशंसंति समनुष्यः प्रवर्द्धते २५ अथ यो ब्राह्मणान् कुष्ठः पराभवति सोचिरात् यथा महार्णवे क्षिप्ता सीतानेष्टुर्विनश्यति २६ त-
था दुश्चरितं सर्वं पराभावाय कल्पते पश्य च द्रेकृतं लक्ष्मसमुद्रो लवणोदकः २७

वदुभयलोक इति प्रक्षिप्याथ कुंभ्यां वा इति पाठे कुंभ्यां कलश्यां प्रक्षिप्य
अर्थाह्वानं परगामिनं परलोकहितं कर्मारभेत् देहयात्रार्थं धनमाहरेत् श्वःस्तनो भवेत् १८ यत्किंचिदतीतानागतेन्यवहितं स्थूलसूक्ष्मं ब्राह्मणो हार्दाकाशाख्य ब्र-
ह्मविदिकाग्निवन्द्याननिर्मथनादभिव्यज्यत इत्यर्थः १९ २० २१ रजः ध्यानेऽतराय भूतो विक्षेपः भूतिरैश्वर्यं बुद्धिरात्मज्ञानसाईश्लोकः २२ २३ अपरे ब्राह्म-
णं सर्वभूतये इच्छेदित्याहुरिति विपरिणामेनानुषंगः २४ २५ कुष्ठः क्रोशति कर्तारिक्तः सीतानेष्टुर्लंगलपद्मनिगतः पांसुपिंडः लोष्टेलेष्टुरिति कोशकाराः अंतस्थादिभि-
र्मशब्दं पठन्ति २६ दुश्चरितं ब्राह्मणद्रोहः २७ ६

२८ विधेयमाह ब्राह्मणेत्यर्द्धेन २९ ३० ३१ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ ७ जन्मनेव संस्काराद्यभावेऽपि ब्राह्मणो नमस्य एव प्रसृतं प्रश्रितं पक्कमन्नं तस्याग्रे प्रोक्तमर्हः प्रसृताग्रमुक् १ सर्वे अर्थाः धर्मादयो येऽप्यस्ते सुमनसां देवानां मुखमिव भूतास्तु मनोसुराः २ नोऽस्माकं द्विषतः शत्रून् तैरपूजिताः ब्राह्मणाः दारुण्युक्ताभिः तव शत्रवो नश्यन्तीत्यादिभिर्गीभिः अभिध्यासु अभिध्यायतु अभिहन्युरिति

तथा भगवत्सहस्रेण ग्रहेन्द्रः परिचिह्नितः तेषामेव प्रभावेन सहस्रनयनोत्पत्तौ २८ शतक्रतुः समभवत्पश्यमाधवया दृशम् इच्छन् कीर्तिं च भूतिं च लोकं च मधुसूदन ब्राह्मणानुमतेतिष्ठेत्युरुषः शुचिरात्मवान् २९ श्रीश्रुवाच इत्येतद्वचनं श्रुत्वा मेदिन्या मधुसूदनः साधुसंघितिकैरव्यमेदिनी प्रत्यपूजयत् ३० एतां श्रुत्वा पद्मा पार्थ प्रयतो ब्राह्मणवर्मान् सततं पूजयेथास्त्वतः श्रेयोभिपत्स्यसे ३१ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्ममृत्विगीवा सुदेवसंवादे चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ श्रीश्रुवाच जन्मनेव महाभागो ब्राह्मणो नाम जायते नमस्यः सर्वभूतानामिति धिः प्रसृताग्रमुक् १ सर्वाः सुहृदस्तात ब्राह्मणाः सुमनोसुराः गीर्भिमंगलयुक्ताभिरनुध्यायति पूजिताः २ सर्वान्नो द्विषतस्तात ब्राह्मणा जातमन्यवः गीर्भिर्दरुणयुक्ताभिरभिध्यासुरपूजिताः ३ अन्नगाथाः पुरागीताः कीर्तयन्ति पुराविदः सृष्ट्वा द्विजातीन् धाता हिरयापूर्वं समादधत् ४ न चान्यदिह कर्तव्यं किंचिदूर्ध्वयथाविधि गुप्तो गोपायते ब्रह्म श्रेयोवस्ते न शोभनम् ५ स्वमेव कुर्वतां कर्म श्रीर्द्वौ ब्राह्मीभविष्यति प्रमाणं सर्वभूतानां प्रग्रहाश्च भविष्यथ ६ न शो दुर्कर्म कर्तव्यं ब्राह्मणेन विपश्चिता शौद्रं हि कुर्वतः कर्मधर्मः संमुपरोध्यते ७ श्रीश्च बुद्धिश्च तेजश्च विभूतिश्च प्रतापिनी स्वाध्याये चैव माहात्म्यविपुलं प्रतिपत्स्यते ८ हुत्वा चैव हवनीयस्थं महाभाग्ये प्रतिष्ठिताः अग्रभोज्याः प्रसूतीनां श्रिया ब्राह्म्यानुकल्पिताः ९ श्रद्धया प्रयायुक्ता त्वनभिद्रोहलब्धया दमस्वाध्यायनिरताः सर्वान् कामानवाप्स्यथ १० यच्चैव मानुषे लोके यच्च देवेषु किंचन सर्वतु तमसा साध्यं ज्ञानेन नियमेन च ११ इत्येवं ब्रह्मगीता ते समारव्यातामयां जगद् विप्राणामनुकंपार्थ तेन प्रोक्तं हि धीमता १२

स्पष्टार्थः ३ समादधत् समाधिं नियमं कृतवान् ४

ब्रह्म ब्राह्मणः वः शोभनं श्रेयस्ते नैव ५ स्वकर्म ब्राह्मणगोपनं प्रग्रहाः दमनक्षमारज्जवदिव ६ शौद्रं कर्म सेवा कर्तव्यं स्मरयितव्यं कुर्वतः स्मरयतः ७ श्रीश्चेत्यादेः श्रियमित्यर्थः ८ आहवनीयस्थं देवतागणं प्रसूतीनां शिशुभ्योऽप्यग्रे प्रोक्तं येषां ते ब्रह्म्याश्रिया विद्याऽनुकल्पिताः पात्रीभूताः ९ १० ११ इत्येवमिति ब्राह्मणानां संबंधे ब्रह्मगीता वेदकथिता गीता ते तुभ्यं अनुकंपार्थ कथिता इत्यन्वयः तेन पुराविदा धीमता प्रोक्तमिदं ब्राह्मणमाहात्म्यमिति शेषः १२ ७ ७ ७ ७

भूय इति तेषां ब्राह्मणानो बलं सामर्थ्यं अहं मन्ये बलं यथा राज्ञः क्षत्रियस्य तपस्विनः तपो ब्रह्मेन दुर्दताः प्रजासु दंता भवन्ति चंडत्वादिदोषवन्तोऽपि पूज्या एवेत्यर्थः १३
 १४ १५ १६ १७ अमर्षणात् ब्राह्मणकोपसहनात् १८ १९ २० २१ २२ तेष्वोरक्ष्यं स्वकुलमिति शेषः २३ इति श्रीमहाभारते आ-
 नुशासनिके पर्वणि दीक्षायां पंचविंशोऽध्यायः ३५ अत्राप्युक्तं अध्यायस्य तात्पर्यं असुराणामपि श्रीब्राह्मणप्रसादलभ्येवेति १ रथमास्थाय प्रच्छशंबरं वि-

भूयस्तेषां बलं मन्ये यथा राज्ञस्तपस्विनः दुरासदाश्च चंडाश्चरभसाः क्षिप्रकारिणः १३ संत्येषां सिंहसत्त्वाश्च व्याघ्रसत्त्वास्तथा परे वराह-
 मृगसत्त्वाश्च जलसत्त्वास्तथा परे १४ स पस्पर्शसमाः केचित्तथा न्ये मकरस्पृशः विष्णुध्यातिनः केचित्तथा च कूर्महृणो परे १५ सति चाशी-
 विषसमाः सति मदास्तथा परे विविधानीह वृत्तानि ब्राह्मणानां युधिष्ठिर १६ मेकलाद्वा विडालादाः पौंड्राः केन्वशिरास्तथा शौण्डिकादरदाः
 दवाश्चोराः शबरबर्बराः १७ किरातायवनाश्चैव तास्ताः क्षत्रियजातयः वृषलक्ष्मणमुप्राप्ता ब्राह्मणानां मर्षणात् १८ ब्राह्मणानां पूरि-
 भवादसुराः सलिलेशयाः ब्राह्मणानां प्रसादाच्च देवाः स्वर्गनिवासिनः १९ अशक्यं स्पृष्टुमाकाशमचात्यो हिमवान्गिरिः अधार्यासे
 नुनागंगादुर्जया ब्राह्मणाभुवि २० न ब्राह्मणविरोधेन शक्या शास्तु वसुंधरा ब्राह्मणा हि महात्मानो देवनामपि देवताः २१ तान् पूजयस्व
 सततं दानेन परिचर्यया यदीच्छसि महीभोक्तुमिमांसागरमेव लाम् २२ प्रतिग्रहेण तेजो हि विप्राणां शाम्यते नृध प्रतिग्रहं येनेच्छेयु-
 स्तेष्वोरक्ष्यं स्वयानृप २३ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्राह्मणप्रशंसायां पंचविंशोऽध्यायः ३५ श्रीशुभवाच-
 अत्राप्युदाहरतीममिति हासपुरातनम् शक्रशंबरसंवादं तन्निबोधयुधिष्ठिर १ शक्रो ह्यज्ञातरूपेण जडो भूत्वा रजोगुणः विरूपं रथ-
 मास्थाय प्रच्छप्रच्छशंबरम् २ शक्र उवाच केन शबरवृत्तेन स्वजात्यान धितिष्ठसि श्रेष्ठत्वां केन मन्यते तद्दे प्रब्रूहि तत्त्वतः ३
 शबर उवाच नासूयामि यदा विप्रान् ब्राह्मणैश्च मे मतम् शास्त्राणि वदतो विप्रान् संमन्यामि यथा सुरवम् ४ श्रुत्वा च नृवजानामिना-
 पराध्यामिकं हि चित् अप्यचाम्य नृपच्छामि पादौ गृह्णामि धीमताम् ५ ते विश्वध्याः प्रभाषन्ते संपृच्छन्ते च मां सदा प्रमत्तेष्वप्रमत्तोऽस्मि
 सदा सुप्तेषु जागृमि ६ ते मां शास्त्रपथेयुक्तं ब्रह्मण्यमनुसूयकम् समासिचन्ति शास्त्रारः क्षौद्रं मध्विवमक्षिकाः ७ यच्च भाषन्ति संतु-
 षास्तच्च गृह्णामि मेधया समाधिमात्मनो नित्यमनुलोममचिंतयम् ८

रूपं रूपमास्थायेति च पाठः २ स्वजात्यान् स्वसंबंधीयान् ३ ४ ५ प्रमत्ते-
 शु अहमप्रमत्तोऽस्मि ६ मां मयि मधु अमृततुल्यां विद्यां समासिचन्ति क्षौद्रं मधुपटलं मक्षिकामध्विवेत्यादृत्या योज्यं ७ यच्च भाषन्तीति संतुष्टाः यद्भाषन्ति वदन्ति तच्चा-
 ह गृह्णामि अनुलोममनुकूलमात्मनः समचिंतयं अचिंतयम् ब्राह्मणभाषणे नित्यं तिष्ठामीति भावः ८ ९ १० ११ १२

वाग्ये जिह्वायेभिश्च विद्यामृतं येषां ब्राह्मणानां रसनामुक्तसुधानां १० १५ ११ १२ १३ ब्राह्मीवेदार्थादुर्वसतीः गुरुकुलवासकेशान् अपि अपिवास
तिवैराग्येकरयतिः स्यात् नैष्ठिकब्रह्मचर्यात् पारिव्राज्यमेव कुर्यादित्यर्थः १४ पितुर्गृहे वेदाध्ययनं निंदति अपाति १५ अप्रवासिनं वेदार्थग्रामांतरे नाममकु
र्वाणं १६ १७ १८ १९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां षट्त्रिंशोऽध्यायः ३६ अपूर्वश्चेत्यध्यायः ब्राह्मणेन पिपात्रविशे

सोहं वागग्रामिष्ठानां रसानामवलहकः स्वजात्यानयिनिष्ठा मिनक्षत्राणां वचं द्रमाः ९ एतत्पृथिव्याममृतमेतच्चक्षरनुत्तमम् यद्ब्राह्म-
णमुरवाच्छास्त्रमिह श्रुत्वा प्रवर्तते १० एतत्कारणमाज्ञाय दृष्ट्वा देवासुरपुरा युद्धं पितामेतदृष्ट्वात्मा विस्मितः समपद्यत ११ दृष्ट्वा च ब्रा-
ह्मणानां तु महिमानमहात्मनाम् पर्यपृच्छत् कथमसीद्ब्राह्मण इति निशाकरम् १२ सोम उवाच ब्राह्मणास्तपसा सर्वे सिध्यन्ते वाग्य-
त्ताः सखा भुजवीर्याश्च राजानो वागस्त्राश्च हि जातयः १३ प्रणवंचाप्यधीयन्त ब्राह्मीर्दुर्वसतीर्वसन् निर्भृत्युरपि निर्वाणायतिः स्यात्स-
मदर्शनः १४ अपि च ज्ञानसंपन्नः सर्वान्वेदान् पितुर्गृहे श्रुत्वा मान इवाधीयाद्ब्रह्म इत्येव तं विदुः १५ भूमिरेतो निगिरति सप्यो विदु-
शयानि वं रजानं चाप्ययोद्धारं ब्राह्मणं चाप्रवासितम् १६ अभिमानः श्रियं हति पुरुषस्यान्यमथ सः गर्भेण दूष्यते कन्या गृहवासेन
चांहिजः १७ इत्येत्तन्नेपिता श्रुत्वा सोमादद्भुतदर्शनात् ब्राह्मणान् पूजयामास तथैवाहं महाव्रतान् १८ भीष्म उवाच श्रुत्वेतद्
च नृशक्रोदानवेन्द्रसुरवात्च्युतम् हिजान्संपूजयामास महेंद्रन्वभवापच १९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्रा-
ह्मणप्रशंसायामिष्टशंखरसंवादे षट्त्रिंशोऽध्यायः ३६ युधिष्ठिर उवाच अपूर्वश्च भवेत्यात्र मथवापि चिरोधितः दूरादभ्यागतश्चा-
पि किं पात्रं स्मासिंतामह १ भीष्म उवाच क्रियाभवनिकेषां चिदुपाशं व्रतमुत्तमम् यो यो याचेत यन्किंचित्सर्वदद्यामदपि २
अपीडयन् भृत्यवर्गमित्येव मनुशस्त्रम् पीडयन् भृत्यवर्गं हि आत्मानमपकर्षति ३ अपूर्वश्चाप्येत्यात्र यच्चापि स्याच्चिरोधितम् दू-
रादभ्यागते चापि तस्यात्र च विदुर्बुधाः ४ युधिष्ठिर उवाच अपीडयात्वं भूतानां धर्मस्याहिंसायात्था पात्रविद्यात्तु तत्त्वेन यस्मै दत्तं
न संतपेत् ५

षपरीक्षार्थः १ तत्र अपूर्वश्चिरोधितो दूरादागतश्चाप्यत्र तेषां मध्ये कश्चिद्यत्तार्थकश्चित् गुरुदक्षिणार्थकश्चित् कुटुंबभरणार्थमिति एव रू-
पाक्रिया केषांचित्पात्रत्वे प्रधानं भवति केषांचिदुपाशु व्रतं मोनं पारिव्राज्यमिति तथा क्रिया मोनयोस्तारतम्यादेषां तारतम्यं न स्वरूपत इत्याह क्रियेति दद्याम-
ददाम इत्येव वक्तव्यं न त्वेतेषु कंचिन्नित्यस्यां च क्षीनेत्यर्थः २ ३ ४ दत्तं प्रद्वेयवस्त्वभिमानिनी देवतान संतपेत् यथा तादृशाय देयं नान्यस्मै स्मर्यते हिनष्टशो-
चे ब्रह्मश्चेद्विप्रे वेदकिवर्जिते दीयमानं रुदत्यन् किमयो दुष्कृतं कृतमिति अतः कस्तादृश इति प्रश्नः ५ ६ ७ ८ ९ १०

सुरव्यं पात्रं विशिषेणं शुर्वतीः नसूयका इति ६ ७ तथा अक्रोधादिगुणविशिषे ८ ९ १० अपात्रताबीजमाह अप्रामाण्यमिति आत्मनः पात्रतायाश्-
 निशेषः ११ निरर्थिकांश्रुतिविरोधित्वेन मोक्षानुपयोगिनीम् १२ हेतुवादान् ब्रुवन युक्त्या जगत्कारणगोष्ठीः कुर्वन् अपि अहेतुवादिकः शास्त्रोक्तहेतुवादविरोधान्
 १३ बौद्धव्यः असृश्यत्वेनेति शेषः तत्र हेतुमाह शृणु न हितं विदुः शिष्टा इति शेषः १४ एतदेवोपपादयति यथेति १५ लोकयात्राशिष्टाचारादिव्यवहारः धर्मः श्रुतिस्मृत्यु-
 क्तः आत्महितनिशमदमादीनि १६ देवानामृषीण्यजेन ऋषीणां वेदाधिगमेन पितृणां प्रजोत्पादनेन विप्राणां दानमानेन अतिथीनां वैश्वदेवांते आगतानां सम्यगा-
 तिथ्येन च उत्सुच्य अपाठ्यकर्मणि कुर्वन् नित्युत्तरेणान्वयः १७ पर्यायेण यथाक्रमेण सुशिक्षितेन कर्मणायत्ने कर्मणि यज्ञादीनि १८ इति श्रीमहाभारते

मीमांसा उवाच . ऋत्विक्पुरोहिताचार्याः शिष्यसंबन्धिबांधवाः सर्वे पूज्याश्च मान्याश्च श्रुतवन्तो न सूयकाः ६ अतो न्यथा वर्तमानाः सर्वे ना-
 र्हीति सत्क्रियाम् तस्मान्नित्यपरीक्षेत पुरुषान्प्रणिधाय वै ७ अक्रोधः सत्यवचनमहिंसा दम आर्जवम् अद्रोहो न भिमानश्च ह्रीस्ति ति-
 क्ष्मदमः शमः ८ यस्मिन्नेतानि दृश्यन्ते न चाकार्याणि भारत स्वभावतो निविशन्ति तत्पात्रं मानमर्हति ९ तथा चिरोषितं चापि संप्रत्यागत-
 मेव च अपूर्वचैव पूर्णच तत्पात्रं मानमर्हति १० अप्रामाण्यं च वेदानां शास्त्राणां चाभिलंघनम् अव्यवस्था च सर्वत्र एतन्नाशनमात्मनः
 ११ भवेत्संज्ञितमानीयो ब्राह्मणो वेदनिन्दकः आन्वोक्षिकीतर्कविद्यामनुरक्तो निरर्थिकम् १२ हेतुवादान् ब्रुवन्सत्सु विज्ञेता हेतुवादिकः
 आक्रोधाच्चातिवक्ता च ब्राह्मणानां सदेव हि १३ सर्वाभिशांकी मूढश्च बालः कटुकवागपि बौद्धव्यस्तादृशस्तातनरश्चानहितविदुः १४
 यथा शक्नामि तत्तु चैव हंतुं चैवावसज्जते एवं संप्रापणार्थाय सर्वशास्त्रवधाय च १५ लोकयात्रा च द्रष्टव्या धर्मश्चात्महितानि च एवं न-
 रो वर्तमानः शंश्वतीर्वद्धते समाः १६ ऋणमुत्सुच्य देवानामृषीणां च नर्थेव च पितृणामथ विप्राणामतिथीनां च पंचमसू १७ पर्यायेण
 विशुद्धेन सुविनीतेन कर्मणा एवं गृहस्थः कर्मणि कुर्वन् धर्मान्निहीयते १८ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पात्रप-
 रीक्षायां सप्तविंशोऽध्यायः ३७ सुधिष्ठिर उवाच . स्त्रीणां स्वभावमिच्छामि श्रोतुं भरतसत्तम स्त्रियो हि मूलं दोषाणां लघुचिन्ता हि-
 ताः स्मृताः १

अनुशासनिके पर्वणि टीकायां सप्तविंशोऽध्यायः ३७ स्त्रीणामिति पूर्वमेधवाहनपद्मिणि वेद्यं वस्तुतः तद्देदनं धर्मबलादेव भवतीति यज्ञादिधर्मे वक्तव्यः सचका-
 मकारविहतदारपरिग्रहाधीन इत्यष्टावक्रादिकं संप्रदाये प्रदर्शितः तत्रापि ऋत्विगात्मा धनं जाया शृङ्ग इत्येव चतुष्टयं तस्याग्निहोत्रं स्वर्गाय नरकायेतरस्य चेति स्मृतेर्य-
 ज्ञांगभूतात्मशुद्धिः ऋत्विक्शुद्धिश्च तीर्थब्राह्मणमाहात्म्याभ्यां उक्ता अथ स्त्रीशुद्धिर्द्रव्यशुद्धिश्च महता प्रबंधेन प्रस्तूयते तत्रनावदस्मिन् अध्याये स्त्रीदोषानेव
 दर्शयति स्त्रीणामित्यादिना लघुचिन्ताः वासुवत् चलचिन्ताः १ ६५

२ ब्राह्मीं ब्रह्मलोकस्थां ३० ४ विषये वक्तुं योग्यत्वे ५ ६ ७ ८ ९ कृतमतिः वक्ष्यामीति कृतनिश्चयाः भवन् १० ११ १२ १३ १४ १५
१६ १७ १८ १९ २० २१ गतिः प्राप्तिरन्योन्यकृत्रिमलिङ्गधारिण्याभूतामेतुनार्थं प्रवर्तते एतच्च लोकप्रसिद्धमर्तुषु दूरस्थेषु इति शेषः नहि तिष्ठं

श्रीश्रुतवाच अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् नारदस्य च संवादं पुंश्चत्वापंचचूडया २ लोकाननुचरन् सर्वान् देवर्षिर्नारदः पुरा
ददशाप्सरसब्राह्मीपंचचूडामनिदिताम् ३ तां दृष्ट्वा चारुसर्वांगीं पप्रच्छाप्सरसं मुनिः संशयोत्तदिकश्चिन्ने ब्रूहितन्ने सुमध्यमे ४
श्रीश्रुतवाच एवमुक्ताथ सार्विप्रं प्रत्युवाचाथ नारदम् विषये सति वक्ष्यामि समर्थमिन्त्यसे च माम् ५ नारद उवाच नत्वा मविष
ये भद्रे नियोक्ष्यामि कथंचन स्त्रीणां स्वभावमिच्छामित्वत्तः श्रोतुं वरानने ६ श्रीश्रुतवाच एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य देवर्षेरप्सरोत्तमा
प्रत्युवाच न शिष्यामि स्त्रीसतीनिदितां स्त्रियः ७ विदितास्ते स्त्रियो याश्च यादृशाश्च स्वभावतः नमामहे मदेवर्षे नियोक्तुं कार्यदृशो ८ ता
मुवाच स देवर्षिः सत्यं वद सुमध्यमे मृषावादे भवेत् दोषः सत्ये दोषो न विद्यते ९ इत्युक्ता सा कृतमतिरभवच्चारुहासिनी स्त्रीदोषां च्छा
श्रुतीन् सत्यान् प्राषितुं संप्रचक्रमे १० पंचचूडोवाच कुलीनारूपवत्यश्वनाथवत्यश्वयोषितः मया दामुनतिष्ठति स दोषः स्त्रीषु ना
रद ११ न स्त्रीभ्यः किंचिदन्यद्देवापीयस्तरमस्ति वै स्त्रियो हि मूलदोषाणां तथा त्वमपि वेत्यद् १२ समाजानां नृद्धिमतः प्रतिसूयान्वशो स्थि
तेन पती जंतरमासाद्य नालनार्यः प्रतीक्षितुम् १३ असह्यस्त्वयस्त्रीणामस्माकं भवति प्रभो पापीयसो नरान् यद्देहज्जात्यन्तकम
जामहे १४ स्त्रियं हि यः प्रार्थयते सन्निकर्षे च गच्छति ईषच्च कुरुते सेवां तमेवेच्छंति यो धिनः १५ अनर्थित्यात्मानुध्याणां भयात्पस्त्रि
नस्य च मया दाया ममर्यादाः स्त्रियस्तिष्ठति भर्तृषु १६ नासाकश्चिदगम्योस्ति नासावयमिनिश्चयः विरूपं रूपवतं वा पुमानित्येव भुंज
ते १७ न भयान्नापनुक्रोशान् नार्थहेतोः कथंचन न ज्ञाति कुलसंबधान् स्त्रियस्तिष्ठति भर्तृषु १८ यौवने वर्तमानानां मृष्टाभरणवास
साम् नारीणां स्वैरवृत्तीनां स्पृहयंति कुलस्त्रियः १९ याश्च शशवद्बहुमनारक्षते दयितास्त्रियः अपिताः संप्रसज्जंते कुञ्जाधजडवाम
नैः २० पशुवर्ग्यश्च देवर्षे चान्ये कुलसितानराः स्त्रिणामगम्यो लोके स्मिन्नास्तिकंश्चिन्मदसुने २१ यदि पुंसां गतिर्ब्रह्मन् कथंचिन्मोप
पद्यते अप्यन्योन्यं प्रवर्तते नहि तिष्ठति भर्तृषु २२ अलाभात्पुरुषाणां हि भयात्परिजनस्य च बन्धबंधमया चापि स्वयंगुप्ता भवति नाः
२३ चलस्वभावाद्स्तेव्यादग्रात्याभावनस्तथा प्राजस्यपुरुषस्येह यथावाचस्तथा स्त्रियः २४

निर्धेयं इति शेषः २२ २३ चलस्वभावाः सा
लावकाणां हृदयान्येते तिष्ठन्ते रथैव कविशेषप्रत्यहं नवं मांसमिच्छंति न्यस्तने नरमं नण्वं स्त्रियः पुरुषमित्यर्थः २४ २५ २६ २७ २८

काष्ठाणांकाष्ठैः २५, २६, २७, २८ अंतर्कादिस्त्वद्योनाशकां इत्यर्थः २९ यत इति वन्त्योष्यवत्स्वाभाविका एते स्त्रीणां दोषा इत्यर्थः यथोक्तं नीतो अनृतं सा
हसं माया मूर्खत्वमिति लोभना अशौचं निर्दयसंच स्त्रीणां दोषाः स्वभावजा इति कामश्चाष्टगुणः स्मृत इति च ३० इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि टीकायां अष्ट
त्रिंशोऽध्यायः ३८ इमं उति एव स्वभावदुष्ट्यपि स्त्रियः परेभ्यो दुःसरस्या इत्याख्यायिकांतात्पर्यं १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

नाग्निस्तृप्यति व्यधानां नापगानां महोदधिः नांतकः सर्वभूतानां नृपुंसो वा स लोचनः २५ इदमन्यच्च देवर्षे रहस्यं सर्वयोषिताम् दृष्ट्वैव पु
रुषं तद्द्योनिः प्रक्षिद्यते स्त्रियाः २६ कामानां मपि दातारं कर्तारं मनसा प्रियम् रक्षितारं नृप्यंति स्वभर्तारं मलं स्त्रियः २७ न कामभो
गान्विपुला ज्जालकारान्न संश्रयान् तथैव बहुमन्यं ते यथारत्या मनुग्रहम् २८ अंतकः पवनो मृत्युः पातालवडवामुरगम् क्षरधारा विषं
सर्पे विहिरित्येकतः स्त्रियः २९ यतश्च भूतानि महंति पंचयतश्च लोकाः विहिता विधाना यतः पुमांसः प्रमदाश्च निर्मितास्तदेव दोषाः
प्रमदा सुनारद ३० इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पंचचूडानारदसंवादे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ३८ युधिष्ठिर उ
दमैर्बेमानवां लोके स्त्रीषु सज्जं त्यभीक्ष्णशः मोहन परमाविष्टा देवसृष्टेन पार्थिव १ स्त्रियश्च पुरुषेष्वेव प्रत्यक्षं लोकसाक्षिकम् अ
त्र मे संशयस्तीव्रो हृदिसपरिवर्तते २ कश्च मासानराः संगं कुर्वते कुरुनंदन स्त्रियो वा के पुरज्यंते विरज्यंते च ताः पुनः ३ इति ताः पुरुष
व्याघ्रकथं शक्यास्तुरक्षितुम् प्रमदाः पुरुषेणो हतन्मे व्याख्यातुमहं सि ४ एता हि रममाणस्तु वंचयंती ह मानवान् न चासामुच्यते क
श्चित्पुरुषो हस्तम्रागतः ५ गावो न वत्सृणां नीवगृणहं त्येता न वनं वम् शंबरस्य च यामाया मायायानमुचेरपि ६ बल्लेः कुंभीनसेश्चै
वं स वा स्तायो भितो विदुः हसंतं प्रहसंत्येता रुदंतं प्ररुदति च ७ अप्रिया प्रियवाक्यैश्च गृणहते कालयोगतः उशाना वेदयच्छास्त्रं
यच्च वेद बृहस्पतिः ८ स्त्रीबुध्यानविशिष्येतास्तुरक्ष्याः कथनरैः अनृतं सत्यमित्याहुः सत्यं चापि तथा नृतम् ९ इति यास्ताः कथं
वीरसरक्ष्याः पुरुषैरिह स्त्रीणां बुध्यथ निष्कर्षादयं शास्त्राणि शत्रुहन् १० बृहस्पतिप्रभृतिभिर्मन्ये सद्भिः कृतानि नै संपूज्यमानाः पु
रुषैर्विकुर्वन्ति मनो नृषु ११ अपास्ताश्च तथाराजन् विकुर्वन्ति मनः स्त्रियः इमाः प्रजामहाबाहो धार्मिक्य इति नः श्रुतम् १२ सत्कृता स
त्कृताश्चापि विकुर्वन्ति मनः सदा कस्ताः शक्तेरक्षितुं स्यादिति मे संशयो महान् १३

स्त्रीणामिति स्त्रीबुद्धिं नृसुखैव बृहस्पत्यादिभिर्वचनांशास्त्रं प्रवर्तिनमित्येत्युक्तिः १० एता पूजिताः धिक्कृता वा तुल्यवद्विकारं जनयंतीत्यर्थः ११ एतदेवाह इमा-
इति इमाः स्त्रीरूपाः धार्मिक्य इति श्रुतिमात्रं सा विद्यादिषु दृष्टम् १२ अनुभवस्तु न तथेत्याह सत्कृतेति १३ ६९ ६९ ६९ ६९

१४ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि टीकायां एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३९ एवमेवेत्यध्यायस्य तात्पर्यनानारूपेभ्योतिरेभ्योयोगबलेनेव स्वभावचप-
लास्त्रियः संरक्षितुं शक्या नान्यथेति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६

तथा ब्रूहि महाभाग कुरूणां वंशधर्जनं यदि शक्यं कुरून्नेष्टरक्षातासां कदाचन कर्तुं वा कृतपूर्ववा तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १४ इति श्रीम-
हाभारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे विपुलोपारव्याने एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३९ श्रीशुभ उवाच एवमेव महाबाहो नात्र मिथ्या-
स्तिकिंचनं यथा ब्रवीषि कौरव्यनारां प्रतिजनाधिप १ अत्र ते वर्तयिष्यामि इति हासं पुरातनम् यथारक्षाकृता पूर्वं विपुलेन महात्मना
२ प्रमदाश्च यथा सृष्टा ब्रह्मणा भरतर्षभ यदर्थं तच्च तेनातु प्रवक्ष्यामि नराधिप ३ न हि स्त्रीभ्यः परं पुत्रपापीयः किंचिदास्ति वै अग्नि-
र्हि प्रमदादीनां मिथ्या भवत्ययं जाविभो ४ क्षुरधारां विषसर्पो बहिरित्येकतः स्त्रियः प्रजा इमां महाबाहो धार्मिक्य इति नः श्रुतम् ५ स्वयं
गच्छन्ति देवत्वं ततो देवानि याद्वयम् अथाभ्यगच्छन् देवास्तेऽपि तामहमरिदम् ६ निवेद्यमानं संचापितृष्णीमासन्नधौ मुरवाः तेषामं
तर्गतिं ज्ञात्वा देवानां सपितामहः ७ मानवानां प्रमोदार्थं कृत्या नार्येऽस्मि जत्प्रभुः पूर्वसंति कौंतेय साध्यो नार्य इवाभवन् ८ असाध्यस्तु
समुत्पन्ताः कृत्यां संगत्य जायते ताभ्यः कामान्यथा कामं प्रादाद्वि सपितामहः ९ ताः कामलुब्धाः प्रमदाः प्रबाधेनैव नरांसदा क्रोधं का-
मस्य देवेशः सहायं चासृजत्प्रभुः १० असज्जन्त प्रजाः सर्वाः कामक्रोधवशां गताः न च स्त्रीणां क्रियाः काश्चिदिदं निधम्यो व्यवस्थितः ११ नि-
रंद्रियास्त्यशास्त्राश्च स्त्रियो नृतमिति श्रुतिः शय्यासनमसुकरमन्नपानमनार्यताम् १२ दुर्गन्धवन्ति चैव ददौ स्त्रीभ्यः प्रजापतिः नना-
सारक्षणां शक्यं कर्तुं पुसा कथंचन १३ अपि विश्वकृता तात कुतस्तु पुरुषैरिह वाचा च वधबंधैर्वा क्लेशैर्वा विविधैस्तथा १४ न शक्या
प्रक्षितु नार्यं स्नाहिनित्यमसयताः इदं तु पुरुषव्याघ्रपुरस्ताच्छ्रुतवानहम् १५ यथारक्षाकृता पूर्वं विपुलेन गुरुस्त्रियाः ऋषिरासीन्म-
हाभागो देवं शर्मैति विश्रुतः १६ तस्य भार्या रुचिर्नामस्मेणा सदृशी भुवि भस्मारूपेण सम्पत्ता देवगंधर्वदानवाः १७ विशेषेण नुराजे-
द्वृत्रहापाकशीसेनः नारीणां चरितुं जश्वदेवशर्मि महाभुनिः १८ यथा शक्तियथात्साहं भार्यातामभ्यरक्षन् पुरंदरं वजानीते परस्त्रीका-
प्रचारिणम् १९ तस्माद्वलेन भार्यायारक्षणं सचकार ह सकदाचिद्विस्तृतं यत्कर्तुमनास्तदा भार्यासरक्षणं कार्यं कथं स्यादित्य-
चित्तयत् २० रक्षाविधानमनसामसांचित्य महातपाः आहूय दयिते शिष्यविपुलं प्राह भार्गवम् २१ देवशर्मैवात्र यज्ञकारो ग-
मिष्यामि रुचिचेमां सुरेवरः यतः प्रार्थयते नित्यं तारक्षस्व यथा बलम् २२

अप्रमत्तेन ते भाव्यं सदा प्रतिपूर्यते मृदुः २३ श्रीशुक्ल उवाच इत्युक्तो विपुलस्तेन तपस्वीनियतेन्द्रियः स
 देवो यतः पाराजन्तस्य कस्य दृशद्युतिः २४ धर्मज्ञः सत्यवादी च तथेति प्रत्यभाषत पुनश्चेदं हाराज पप्रच्छ प्रस्थितं गुरुम् २५ विपुल
 उवाच कानि रूपाणि शक्रस्य भवन्त्यागच्छतो मुने वपुस्तेजश्च कीदृशे तन्मे व्याख्यातुमर्हसि २६ श्रीशुक्ल उवाच ततस्स भगवास्त
 सो विपुलाय सहात्मने आचक्षेयथा तत्त्वं मायां शक्रस्य भारत २७ देवशर्मो वाच बहुमायः सुविप्रर्षे भगवान्याकशासनः तां
 स्तान् विकुरुते भावान् बहून्मनुजान् २८ किरीटी वज्रधृग्धन्यो मुकुटो बद्धकुंडलः भवत्यथ मुहूर्त्तेन च डालसमदर्शनः २९ शिखी-
 जटी चौरवासाः पुनर्भवति पुत्रक हृहच्छरीरश्च पुनश्चौरवासाः पुनः क्रशः ३० गौरश्यामं च कृष्णं च वर्णविकुरुते पुनः विरूपोरूपं वाञ्छे
 वयुवाहं स्तथैव च ब्राह्मणः क्षत्रियश्चैव वैश्यः शूद्रस्तथैव च ३१ प्रतिलोमो नुलोमश्च भवत्यथ शतक्रतुः शुकवाच सरूपी च हंसको
 किल रूपवान् ३२ सिंहव्याघ्रगजानां च रूपधारयते पुनः देवदेत्यम योगज्ञां च पुद्गलरयतेऽपि च ३३ अकृशो वायुभग्नो गः शकुनिर्वि-
 कृतस्तथा चतुष्पाद्वहुरूपश्च पुनर्भवति बालिशः ३४ मक्षिकामशकादीनां च पुद्गलरयतेऽपि च न शक्यमस्य ग्रहणं कर्तुं विपुलकेन चित्
 ३५ अपि निश्चलता तातयेन सृष्टमिदं जगत् पुनरंतर्हितः शक्रो दृश्यते ज्ञानचक्षुषा ३६ वायुभूतश्च स पुनर्देवगजो भवत्युत एव रू-
 पाणि संततं कुरुते पाकशासनः ३७ तस्माद्विपुलयत्नेन रक्षोमातनुमध्यमाम् यथारुचि नावलिहे देवेन्द्रो भृगुसत्तम ३८ क्रतावुपहि
 तेन्यस्त हविः श्वेदं दुरात्मवान् एवमारव्यायसमुनिर्यज्ञकागे गमत्तदा देवशर्मा महाभागस्ततो भरतसत्तम ३९ विपुलस्तु वचः श्रुत्वा-
 गुरोश्चित्तमुपैयिवान् रक्षाच परमाचक्रे देवराजान् महाबलात् ४० किंतु शक्यमया कर्तुं गुरुदाराभिरक्षणे मायावीहिसुरेन्द्रो सोऽदुर्धर्ष
 आपि वीर्यवान् ४१ नापि धायाश्रमं शक्यो रक्षितुं पाकशासनः उदज्जवा तथा न्यस्य नानाविधिसरूपता ४२ वायुरूपेण वा शक्रो गुरु-
 पत्नीं प्रधर्षयेत् तस्मादिमां संप्रविश्य रुचिं स्थास्येह मन्दो वै ४३ अथवा पौरुषेण यं न शक्यो रक्षितुं मया बहुरूपो हि भगवांश्छूयते पा-
 कशासनः ४४ सोऽहं योगबलादेनारक्षिष्ये पाकशासनात् गात्रेण गात्रैरस्याहं संप्रवेक्ष्ये हि रक्षितुम् ४५ यद्यच्छिष्टमिमां पत्नीमद्यपश्य
 तिमै गुरुः शक्यस्य सशयकोपाद्विष्य ज्ञानो महातपाः ४६ न च येन रक्षितुं शक्या यथान्या प्रमदानृभिः मायावीहिसुरेन्द्रो सावहो प्राप्नोस्मि
 सशयम् ४७

अवश्यं करणीयं हि गुरोर्निहृदि शासनम् यदि ते तदहं कुर्यामिच्छयं स्यात्कृतं मया ४८ योगेनाथ प्रवेशो हि गुरुपत्न्याः कलेवरे अशक्तः
 पद्मपत्रस्योजलविन्दुर्यथाचलः ४९ विमुक्तस्य रजोऽरूपान्तापराधो भवेन्मम यथा हि सन्त्यापथिकः स मामध्याह्नसेत्पथि ५० तथाद्या
 वासयिष्यामि गुरुपत्न्याः कलेवरम् एवमेव शरीरे स्यान्निवत्स्यामि समाहितः ५१ इत्येवं धर्ममानोऽप्येव देवांश्च सर्वशः तपश्च विपुलं
 दृष्ट्वा गुरोरात्मन एव च ५२ इति निश्चित्य मनसारक्षां प्रति सभारगं अन्वतिष्ठत्परयत्नं यथा तच्छृणु पार्थिव ५३ गुरुपत्नी समासीनो
 विपुलसमहातपाः उपासीनामनिर्द्वारायथार्थं समलोभयत् ५४ नेत्राभ्यन्तरे च योरस्यारश्मि संयोज्य रश्मिभिः विवेश विपुलः कायमा
 काशपवनं ५५ लक्षणलक्षणेनैव वदनं वदनेन च अविच्छिन्नं ततिष्ठेच्छं यावेतां हि तौ मुनिः ५६ ततो विष्टभ्य विपुलो गुरुपत्न्याः
 कलेवरम् उवाच संक्षणे युक्तो न च सा तमबुध्यत ५७ ये कालं नागते गजं न गुरुस्तस्य महात्मनः कर्तुं ममायम्यगृहं तं कालं सोऽभ्यरक्षत
 ५८ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि द्वाकायां चत्वारिंशोऽध्यायः ४० भोष्म उवाच ततः कदाचिद्देव
 द्रोदिव्यरूपवपुर्देवः इदमन्तरमित्येव मभ्यगात्तमथाश्रमम् १ रूपमप्रतिमं कृत्वा लोभनीयं जनाधिपः दर्शनीयतमो भूत्वा प्रविवेश तमा-
 श्रमम् २ सददर्शितमासीनं विपुलस्य कलेवरम् निश्चेष्टस्तव्यं नयनयथा लेख्यगतं तथा ३ रुचिं च रुचिगपांगीपीनश्रोणि
 पंयाधुरामं पद्मपत्रविशालाक्षीं संपूर्णं दुर्निमाननाम् ४ मातृमालोक्य सहसा प्रत्युत्थातुमियेष ह रूपेण विस्मिता कोसीत्यथ व
 क्तुमिव च्छेती ५ उत्थातुं कामातुं सती विष्टभ्या विपुलेन सा निग्रहीता मनुष्ये दनशशाकविच्छेदितुम् ६ तामावभाषे देवेन्द्रः साम्ना-
 परम्बल्लुना त्वदर्थमागतं विद्धि देवेन्द्रं मां प्रचिन्मते ७ क्रियमानमनगेन त्वत्सकल्यभवेन ह तत्संप्राप्तिदिमां सुभ्रुपुङ्गवा कालोति
 वतते ८ तमेव वा दिनं शक्रशत्रावविपुलामुनिः गुरुपत्न्याः शरीरस्थो ददर्श विदशाधिपम् ९ नशशाकचसाराजन् प्रत्युत्थातुम-
 मिदिता वक्तुं च्छाशकद्राजं विष्टभ्या विपुलेन सा १० आकारं गुरुपत्न्यास्तु मयि जाय भूगूढहः निजग्राहमहातेजा योगेन बलवत्प्रभो
 ११ बन्धयोगवन्धश्च तस्याः सर्वे द्वियाणि सः तानि त्रिकांशं दृष्ट्वा नुपुनरेव शचीपतिः १२ उवाच व्रीडितो गजस्तायोगबलमोहितो
 एतद्देही तिततः सा तु प्रतिवक्तुमियेष तम् १३ सतो वाचं गुरोः पत्न्या विपुलः पर्ययंतं यत् भोः किमागमने कृत्यमितितस्यास्तु निःसृता १४

१५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२
 ३३ ३४ ३५ ३६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां एकचत्वारिंशोऽध्यायः ४१ ६ विपुलस्तित्वाध्यायस्य तात्पर्यं पद्यपत्रां

वक्त्राच्छां कसदृशां ह्यणीसस्कारभूषणा व्रीडितासातुतं ह्यव्यमुत्कापरवशात्तदां १५ पुरंदरश्च तत्रस्थो बभूव विमनाभूशम् सतदे
 कृतमालक्ष्य देवराजो विशापते १६ अवैक्षत सहस्राक्षस्तदा दिव्येन चक्षुषा सददर्शमुनि तस्याः शरीरांतरगोचरम् १७ प्रतिबिंबमि
 वाग्दर्शगुरुपत्न्याः शरीरगम् सतद्योरेणतपसायुक्तदृष्ट्वा पुरंदरः १८ श्रवैपतसुसंज्ञस्तः शापप्रीतस्तदा विप्रो विमुच्य गुरुपत्नीतु विपु
 लः सुमहातपाः १९ स्वकलेवरमाविश्य शक्रं भीतमथाब्रवीत् १९ विपुल उवाच अजितेन्द्रिय दुर्बुद्धे पापात्मक पुरंदर न चिरं पु
 जयिष्येति देवास्तामाभुषास्तथा २० किं नुत हि स्मृतं शक्र न तन्मनसि ते स्थितम् गौतमे नासियन्मुक्तो भगवत्परिचिह्नितः २१ जानेत्तो
 बालिशमतिमकृतात्मानमीश्वरम् मयेयं रक्ष्यते मूढगच्छपापं यथागतम् २२ नाहं त्वामद्य मूढात्मानं दहेयं हि स्वतेजसा कृपायमान
 स्तुनते दग्धुमिच्छामि वासव २३ स च घोरतमोर्ध्वमानुगुरुस्त्वापापचेतसम् दृष्ट्वा तानि दृष्ट्वा दद्यको धर्मात्तेन चक्षुषा २४ नैवं तु
 शक्र कर्तव्यं पुनर्मान्याश्च ते द्विजाः मागमः स्वसुतामात्योत्ययं ब्रह्मबलार्हितः २५ अमरोऽस्मीति यद्बुद्धिं समास्थाय प्रवर्तसे मावमं-
 स्थाप्य तपसां न साध्यं नाम किंचन २६ श्रीश्रु उवाच तच्छ्रुत्वा वचनं शक्रो विपुलस्य महात्मनः अकिंचिदुत्काव्रीडात्तस्तत्रैवां-
 तरधीयत २७ सुहृत्तया ते तस्मिन् देवशर्मा समहातपाः कृत्वा यज्ञयथाकाममाजगा मस्वमाश्रमम् २८ आगतेऽथ गुरोराजन् विपुलः
 प्रियकर्मकृत् रक्षितो गुरवे भार्यां न्यवेदयदनिदिताम् २९ अभिवाद्य च शांतात्मा स गुरुगुरुवत्सलः विपुलः पर्युयातिष्ठ दद्यात्पूर्वम
 शंकितः ३० विश्रान्ताय ततस्तस्मै सहासीनाय भार्याया निवेदयामास तदा विपुलः शक्रकर्मतत् ३१ तच्छ्रुत्वा समुनि श्रेष्ठो विपुलस्य
 प्रतापवान् बभूव शीलवृत्ताभ्यां तपसानियमेन च ३२ विपुलस्य गुरोर्वृत्तिभक्तिमात्मनितत्पुः धर्मे च स्थिरता दृष्ट्वा साधुसाधित्यभा
 षत ३३ प्रतिलभ्य च धर्मात्मा शिष्यधर्मपरायणम् वरेण च्छंदयामास देवशर्मा महामतिः ३४ स्थितिं च धर्मे जग्राह स तस्माद्गुरुवत्सलः
 अनुज्ञातंश्च गुरुणा च चारानुत्तमतपः ३५ तथैव देवशर्मापि स भार्याः समहातपाः निर्भयो बलवृत्तघ्ना च चारविजने बने ३६ इति श्रीमहा
 भारते आनुशासने धर्मविपुलोपाख्याने एकचत्वारिंशोऽध्यायः ४१ श्रीश्रु उवाच विपुलस्तं करोती ब्रतपः कृत्वा गुरोर्वचः तपोयुक्तमथात्मानं
 ममन्यत स वीर्यवान् १

१ २ आदीयतेऽस्मिन्वाधवेर्दत्तं उपायनादिकं स आदानं विवाहाद्युत्सवः प्रभूतं बहुधनादिकं यव ४ ५ ६ निमंत्रकः आकारणार्थं दूतः ७ ८ ९
 चोदयामास मर्दयामयेतानि पुष्पाणि आनयेति प्रेरितवती १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ परिवर्त्तयति पुष्पं तदुद्भावश्चार्थः १७ नत्पदे-
 इतरस्वपदेवापुं व्यक्ते आकर्षणेन विवर्तयन् विषमतां नयन् १८ नैति नैति अन्वोन्यवचनं दूषयन्तावित्यर्थः अयं भावः मिथुनस्येऽर्केशीघ्रं गच्छन्ती रात्रिं अहर्देवता-

सतेन कर्मणा स्पर्द्धन् पृथिवी पते च चारगतभीः प्रीतो लब्धकीर्तिर्वरो नृप २ उभोऽत्रोको जितो चापितथे वामन्यत प्रभुः कर्मणा तेन
 कौरव्यतपसा विपुलेन च ३ अथ काले व्यतिक्रान्ते कस्मिंश्चित्पुरुषे नन्दन रुच्या भगिन्या आदानं प्रभूतधनधान्यवत् ४ एतस्मिन्नेव-
 काले तु दिव्याकाचिहरागन्म बिभ्रती परमं रूपं जगामाथ विहाय सा ५ तस्याः शरीरात्पुष्पाणि पतितानि महीतले तस्याश्च मस्या विदू-
 रे दिव्यगन्धानि भारव ६ तान्यगृणहत्ततो राजन्नुचिर्ललितलोचना तदानि मंत्रकस्तस्या अंगेभ्यः क्षिप्रमागमत् ७ तस्या हि भगिनी तति
 ज्यैष्ठ्यान्मा प्रभवेति भार्या चित्ररथस्याथ बभूवांगेश्वरस्य वै ८ पितृव्यतानि पुष्पाणि केशेषु वरवणिनी आमन्त्रिता ततो गच्छद्वाचि-
 गपतेर्गृहम् ९ पुष्पाणि तानि दृष्ट्वा तु तदांगेन्द्रवरांगना भगिनी चोदयामास पुष्पाये चारुलोचना १० सा मन्त्रे सर्वमाचष्ट रुचिः सुररुचि-
 रानना भगिन्या भोषितं सर्वमृषिस्तच्चाभ्यनन्दत ११ ततो विपुलमाना व्यदेव शर्मामहातपाः पुष्पार्थं चोदयामास गच्छ गच्छेति भारत १२
 विपुलस्तु गुरोर्वाक्यमविचार्य महातपाः सतथेत्यब्रवीद्राजं स्तचदेशं जगाम ह १३ अस्मिन्देशे तु तान्या सन्पतितानि न भस्तलात् अम्ला
 नान्यपितृवासन्कुसुमान्यपराण्यपि १४ सततस्ताम्रिजग्राहदिव्या निरुचिराणि च प्राप्तानि स्येन तपसा दिव्यगन्धानि भारत १५ स
 प्राप्य तानि प्रीता त्माक्षुरेव च नकारकः तदा जगाम तूष्णं च चपांचपकमालिनीम् १६ सवने निज्जनेता तददृशी मिथुननृणाम् चक्रवन्प
 रिवर्त्तन् गृहीत्वा पाणिना करम् १७ तत्रैकस्तूर्णमगमत्तत्पदे च विवर्त्तयन् एकस्तु नत्तदाराजश्चक्रतुः कलहन्ततः १८ त्वशीघ्रं गच्छ
 सीत्येको ब्रवीत्येतितथापरः नैति नैति चतौ राजन् परस्परमथोचतुः १९ तयोर्विस्मृद्धतरेवं शपथो यमभूत्तदा सहसो दिश्य विपुलं ततो
 वाक्यमथोचतुः २० आवयोरनृतं प्राहयस्तस्याभूत् द्विजस्य वै विपुलस्य परे लोके या गतिः सा भवेदिति २१ एतच्छ्रुत्वा तु विपुलो विष-
 णवदने प्रवत् एवन्तीव्रतपाश्चाहं कष्टश्चायं परिश्रमः २२ मिथुनस्यास्य किमेस्यात्कृतपापयथा गति अनिष्टा सर्वभूतानां कीर्तितानेन
 मेद्ये वै २३

शीघ्रं गच्छ सीति लोकाद्व्याप्यं नुयुक्ते रात्रिस्तु स्वमानेनैवाहं गच्छामि न शीघ्रमिति परिहरति एवं उभावपि सत्यवादिनो नानृतं शपथं चक्रतुरि-
 ति १९ २० २१ असं मिथुनस्य परिश्रमः कष्ट इत्यन्वयः गतिरनिष्टेति सार्द्धः २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

२४ इदं कृतं बोदीयमानान् अन्योन्यं जेतुमिच्छन्तः न संतादसो हि वृषादीन् समराशीनमि संस्थापयन्मदीयोयं प्रदीय इति विवदन्ते तेऽपि मत्तमे दान्ना नृतवादिनः मीनादिर्वसन्त
इति पक्षे हि वृषोऽपि प्रातर्गतः मेषादिपक्षे वसन्तांतर्गत इति १९४ २५. २६ २७ २८ २९ रुच्याः गुरुभार्यायाः ३० लक्षणं स्त्रीपुंसयोरसाधारणं चिह्नं
विधाय एकीकृत्य विधायेति पाठेऽपि स एवार्थः ३१ ३२ ३३ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि टीकायां द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ४२ ४३

एवं संचिंतयन्नेव विपुलो राजसत्तमः अवाङ्मुखो दीनमना दध्यौ दुष्कृतमात्मनः ३४ ततः षडन्यान्पुरुषानक्षैः कांचनराजतेः अपश्य-
द्दृश्यमानान्वेलोभहर्षान्वितास्तथा २५ कुर्वतः शपथं तेन यः कृतो मिथुनेन तु विपुलं वै स मुद्दिश्यतेऽपि वाक्यमथाब्रुवन् २६ लोभमास्था-
यत्येस्माकं विषमं कर्तुमुत्सहेत् विपुलस्य परे लोके या गतिस्तामवाप्नुयात् २७ एतच्छ्रुत्वा तु विपुलो नापश्यद्धर्मसंकरम् जन्मप्रभृतिर्को-
रव्यकृतपूर्वमात्मनः २८ स प्रदध्योतथाराजमन्मनावग्निरिवाहितः ददमानेन मनसा शापं श्रुत्वा तथा विधम् २९ तस्य चिंतयतस्तात
बद्धोऽदिननिशाचयुः इदमासीन्मनसि चरुच्या रक्षणकारितम् ३० लक्षणं लक्षणेनैव वदन् वदनेन च विधाय नमया चोक्तं सत्यमेतद्गुरो
स्तथा ३१ एतदात्मनिकोरव्यदुष्कृतविपुलस्तदा अमन्यत महाभ्रातृत्वात् तच्च न संशयः ३२ स च पानगरीमेत्यपुष्पाणि गुरुवे ददौ अम-
न्यत महाभ्रातृत्वात् तच्च न संशयः पूजयामास च गुरुं विधिवत्सगुरुप्रियः ३३ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे विपुलो
पाख्यानं द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ४२ श्रीश्रुवाच तमागतमभिप्रेक्ष्य शिष्यवाक्यमथाब्रवीत् देवशर्मामिहा ते जायतच्छृणु जना-
धिप १० देवशर्मोवाच किं ते विपुलदृष्ट्वैतस्मिन् शिष्यमहावने तत्त्वाजानंति विपुल आत्मा चरुचिरेव च २ विपुल उवाच
ब्रह्मर्षे भिक्षुजं किं तत्केच ते पुरुषा विप्रो ये मां जानंति तत्त्वेन यन्मात्स्यपरिपृच्छसि ३ देवशर्मोवाच यद्वै तन्मिथुनं ब्रह्मन् होरां च
हिविदितत् चक्रवर्त्यरिवर्त्ततत्ते जानाति दुष्कृतम् ४ ये च ते पुरुषा विप्रअक्षौ दीव्यं तिलदृष्टवत् ऋतून् स्थानं भिजानीहिते ते जानंति दुष्क-
तम् ५ नमोऽस्मिन् हि जानाति इति कृतान् विश्वसेत् नरो रहसि पापात्मा पापकर्मवैद्विज ६ कुर्वाणो हि नरकमपापरहसि सर्वदा प-
श्यति ऋतवश्चापितथादिननिशेष्यनु ७ तथैव हि भवेयुस्ते लोकाः पापकृतो यथा कृतानां च क्षतः कर्ममम तच्च यथा कृतम् ८ तत्त्वाह
र्षस्मितं हृत्वा गुरोः कर्मानिवेदकम् स्मारयंतस्तथा प्राहुस्तथा श्रुतवान्भवान् ९ अहोरात्रं विजानाति ऋतवश्चापि नित्यशः पुरुषे पा-
पकर्मशुभं वा शुकर्मभिर्माणः १० तत्त्वयाममयत्कर्मव्यभिचारात् प्रयात्मकम् नारव्यातमिति जानंतस्ते त्वामाहुस्तथा द्विज ११

तमागतमित्यध्यायेन पूर्वोक्तार्थविवरणपूर्वकं आख्यायिकार्थमुपसंहरति १ तत्त्वया २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ हर्षस्मितं हर्षेण गर्वितं ९ १० ११

तेनेवअनारव्यानेनेव १२ अशक्येतिच्छेदः १३ १४ १५. १६ १७ १८ १९ २० सहजैः पाणिपादरेखादिभिः २१ २२ यःसंग
मेतिसएव प्रियोऽन्यः प्रियोनामनास्तीतियोजना २३ कृत्याः प्राणग्राहिदेवतारूपाः कार्याः कृताश्च पूर्वमेकेनकृताः स्वीकृता अपिपश्चादन्येनापिकर्तुयोग्याः व्यभि
चारिण्यः प्राणग्राहिण्यश्चेत्यर्थः २४ वेदमास्थायअप्रीत्याविष्टिगृहीतवत्सुंजीतनतुप्रीत्याधर्मकृतुकालानुरोधं २५ निहन्यातवधंप्राप्नुयात्सक्तिः अनासक्तिः यु-

तेनेवहिमवयुस्तेलोकाः पापकृतोयथा कृतानाचक्षतः कर्ममस्यच्चत्वयाकृतम् १२ त्वयाशक्याचदुर्द्वित्यारक्षितुंप्रमदाद्विज नचत्वंकृत
वान्किंचिदतः प्रीतोस्मितेनते १३ यदित्वहंत्वां दुर्द्वित्तमद्राक्षं द्विजसत्तम शपेयं त्वामहं क्रोधान्नमेवास्तिविचारणा १४ सज्जतिपुरु
षेनार्थः पुंसांसोयश्चपुष्कलः अन्यथारक्षतः शापोभविष्यतिमतिश्वमे १५ रक्षिताचत्वयापुत्रममृचापिनिवेदिता अहंतेप्रीतिमास्ता
तस्वस्थः प्रगमिष्यसि १६ इत्युक्त्वाविपुलंप्रीतोदेवशर्मा महानृषिः सुमोदस्वर्गमास्थायसहस्राय्यः सशिष्यकः १७ इदमारव्यातवा
श्चापिममारव्यानेमहामुनिः मार्कण्डेयः पुराराजन्गंगाकूलेकथांतरे १८ तस्माद्भूमीमिपायत्वास्त्रियोरक्ष्यास्सदैवच उभयं दृश्यते
तासुसतंतसाध्वसाधुच १९ स्त्रियः साध्वोमहाभागाः समंताल्लोकमातरः धारयतिमहीराजन्निमासवनकाननाम् २० असाध्यश्चापि
दुर्द्वेत्ताः कुलघ्न्यापनिश्चयाः विजेयालक्षणे दुष्टैः स्वगात्रसहजैर्नृप २१ एवमेतासुरक्ष्यावैशक्याः कर्तुमहात्मभिः अन्यथाराजशां
दूलनशक्यारक्षितुंस्त्रियः २२ एताहिमनुजव्याघ्रतीक्ष्णातीक्ष्णपराक्रमाः नासामास्तिप्रियोनाममैथुनेसंगमेतियः २३ एताः कृत्या
श्चकार्याश्चकृताश्चभरतर्षभ नचैकस्मिन्नरमंत्येताः पुरुषेपांडुनंदन २४ नासांस्तेहोनेरेः कार्यस्तथैवेप्यजिनेश्वर रवेदमास्थायभुं-
जीतधर्ममास्थायचैबह २५ निहन्यादन्यथाकुर्वन्नरेः कौरवेनंदन सर्वथारीजशादूलसुक्तिः सर्वत्रपूज्यते २६ तेनेकेन तुरक्षावैवि
पुलेबहुतास्त्रियाः नान्यः शक्तस्त्रिलोकेस्मिन्नक्षितुंनृपयोषितम् २७ इति श्रीमहाभारतेआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेविपुलोपाख्या
नेत्रेचत्वारिंशोऽध्यायः ४३ सुधिष्ठिरउवाच यन्मूलसकधर्माणांस्वजननस्यगृहस्यच पितृदेवातीर्थीनांचतच्चेद्ब्रह्मपितामह
१ अयं हि सर्वधर्माणां धर्मश्चित्यतमोमतः क्रीदशस्य प्रदेयास्यात्कन्येतिवसुधाधिप २ प्रीष्टाउवाच शीलवृत्तंसमाज्ञायवि
द्यां योनिंचकर्मचं सद्भिरेवंप्रदातव्याक्रन्यागुणयुतेवरे ब्राह्मणानांसतामेष ब्राह्मो धर्मोयुधिष्ठिर ३

क्तिरिति पाठे समाधिः २६ २७ इति-

आनुशासनात्मकपञ्चमोऽध्यायः ४३ यन्मूलं १. २ योनिमातृतः पितृतश्च शब्दं अत्र ब्राह्म इत्यने नार्थदेवयोरपि ग्रहणं ब्राह्मणयोग्या
एते विवाहः यदा हा ब्रह्मलायनः अलंकृत्य कन्यामुदकपूर्वाद्दद्यादेष ब्राह्मो विवाहः कृत्विजेति तने कर्मणि दद्यादलंकृत्य सदैव गोमिथुनं दत्त्वा पयच्छेत स आर्ष इति ३

नेति प्रथममन्त्रमपस्योर्यथेष्टं एकेनेतरबाधेऽपि न दोषोऽस्तीत्यर्थः धर्मतः प्राणिग्रहणविधितः प्रयच्छति बाधना इति शेषः तस्याहरणे नात्यंतदोषः नापि गृहीतशु-
 क्ताया इत्यर्थः २३ तत्राद्यमुपपादयति बंधुभिरिति कीतायास्तु हरणे दोषाभावमपेक्षयति २४ उभयसन्निपाते सिद्धांतमाह यस्त्विति यद्यपि ज्ञाति-
 भिः कृतसमग्रो गुरुस्तथापि मंत्रपूर्वकः समयो गुरुतर इत्यर्थः २५ अत्रागमं मानमाह देवेति देवः प्राक्कर्म ईश्वरीवावेति लभते २६ २७ उभयतो दोषे-
 शिष्टानि क्रमात् बंधुसंमतिपूर्वकविक्रयाति क्रमाच्च दोषे सति कुर्वन् कर्त्तव्यः प्रशस्तरं किं स माचरेदित्याध्याहृत्य योज्यं चिंत्यतमः संदिग्धत्वेन विचार्यतमः
 २८ आचक्ष्व यतोऽहं हित्वा मितस्मात्कथ्यतामित्यादरसूचनार्था पुनरुक्तिः २९ नैवेति तेन केचन शुल्कमौल्यनिष्ठाकरं स्त्रीत्वनिश्चयकरमिति ज्ञात्वा
 न अर्हत्वं किंतु क्रयार्थं न क्रयमात्रेण भार्यात्वं सिध्यतीत्यर्थः नापि शुल्कपराः ददति दानं कुर्वन्ति अपितु विक्रीणंति तस्मादादृच्छिके स्मिन् क्रयविक्रयव्यवहा-

नैकांति दोषा एव स्मिंस्तदा केनोपपद्यते धर्मतोयां प्रयच्छति यौ च क्रीणंति भारत २३ बंधुभिः समनुज्ञाते मंत्रहोमो प्रयोजयेत् तथासि-
 ध्यंति ते मंत्रानादत्तायाः कथंचन २४ यस्तत्र मंत्रसमयो भार्यापत्योर्मिथः कृतः तमेवाहर्गरीयां स यश्चासौ ज्ञातिभिः कृतः २५ वेदद-
 तां पतिर्भार्यावेति धर्मस्य शासनात् सदैवीमानुषीवाचमनृतां पर्युदस्यति २६ युधिष्ठिर उवाच कन्यायां प्राप्तशुल्कायां ज्यायां
 श्वेदाब्रजे हरः धर्मकामार्थसंपन्नो वाच्यमत्रानृतनवां २७ तस्मिन्नुभयजो दोषे कुर्वन् नृयः समाचरेत् अयनः सर्वधर्माणां धर्मश्चि-
 त्यत्र मो मतः २८ तत्त्वजिज्ञासमानानां चक्षुर्भविष्यतु नो भवान् तदेतत्सर्वमाचक्ष्व न हित्वा मिकथ्यताम् २९ भीष्म उवाच नैव
 निष्ठाकरं शुल्कं ज्ञात्वा सीति न नादृतम् न हि शुल्कपराः सन्तः कन्या ददति कर्हिचित् ३० अन्यैर्गुणैरुपेतुं शुल्कं याचंति बाधवाः अलंकृत्वा
 वहस्वेति यो देहो दनुकूलवः ३१ यच्च तां च ददत्येवं न शुल्कविक्रयो न सः प्रतिगृह्य भवेद्देयमेष धर्मः सनातनः ३२ दास्यामि भवने क-
 न्यामिति पूर्वमप्रापितम् येचाहुर्येच न्माहुर्येचेचावश्यं ददत्युत ३३ तस्मादाग्रहणात्प्राणैर्याचयन्ति परस्परम् कन्यावरः पुरादत्तो मरु-
 झिरिति नः श्रुतम् ३४ नानिष्टाय प्रदातव्या कन्या इत्यपि चोदितम् तन्मूलकाममूलस्य प्रजनस्येति मेमतिः ३५

रेकन्यापहारजो दोषो नास्ती-

त्यर्थः ३० गुणेर्वयोधिकत्वादिभिः ३१ कन्यार्थालंकारग्रहणेन दोषोऽस्तीत्याह सार्धेन अलंकृतेति ३२ नप्रापितमित्येकं पदं येषु पूर्वदास्यामीत्याहुः येच-
 न दास्यामीत्याहुः येच अवश्यं दास्यामीति वदन्ति तत्सर्वमप्रापितं अप्रापितवदेवेत्यर्थः ३३ यस्मादेवं तस्मात् प्राणिग्रहणात्कन्यायाचतेति मरुतां वरस्तेन ततः पू-
 र्वविशिष्टवराय मपहारेऽपि न दोष इति भावः यथोक्तं दत्तामपि हरेत्कन्यां श्रेयांश्चेद्दर आब्रजेदिति ३४ तत्कन्याकामो मूल्यस्य तस्मादुत्तमदोहि चार्थिना श्रेयसे-
 एव कन्या प्रदेयेति भावः ३५

संवासात्तच्चिरपरिचयात्पाणयोः क्रयविक्रययोः ३६ वीर्यमपिशुल्कं भवतीत्यभिप्रायेणाह अहमिति औक्तिकां बालिकयोरैकत्वविवक्षया द्वे इत्युक्तं ३७ प्राप्तशुल्का
वीर्येणानिर्जितापिकन्या अगृहीता अभ्रासपाणिग्रहादयं अंबाविसर्ज्या उत्सृष्टं योग्या इति पितापितृव्यः बाल्हीकः अभ्रवीदित्युत्तरेणान्वयः ३८ अनुपप्रच्छ अलु
पृष्ठवानहं शंकमान इति विवेचितात्पारीक्ष्यमभिसंधाय उत्तमपुरुषप्रयोगः बहुजगदकिलाहंतस्य मत्तापुरस्तादित्यन्त ३९ ४० ४१ यदीति प्राप्तशुल्का
येन पाठांतरे सस्याः साया लाजांतरे उपासीत इति या स्मृतिस्तर्हि बाध्येतेत्यध्यान्दत्य योजना लाजाः विद्यन्ते हीम्यद्रव्यमस्मिन् इति लाजशब्दोऽर्थ आद्यचू प्रत्ययांतः
४२ येषां शुल्कतो निष्ठानेषां वाक्यप्रमाणं स्मृतमिति धर्मविदो न हि आहुरित्यन्वयः ४३ एवं बाधकमद्वा वंसाधकाभावं चोद्धा लोके विरोधमप्याह अ

समीक्ष्य च बहुदोषान्संवासां हि द्विपाणयोः तथानिष्ठाकरं शुल्कं न जात्यासीत्तथाशृणु ३६ अहं विचित्रवीर्यस्य द्वे कन्ये सुमुदावहम् नि
त्वाचक्रुर्गन्धान्सर्वांश्चाशीनश्च कोसलान् ३७ गृहीतपाणि रंकासीत्याप्तशुल्कपराभवत् कन्यागृहीता तत्रैव विसर्ज्या इति मे पिता अ
ब्रवीदितरा कन्यामावहेति सकोरवः ३८ अप्यन्याननुपप्रच्छ शंकमानः पितुर्वचः अतीव त्वम्यधर्मच्छापितुर्मैष्यधिका भवत् ३९ त
नोहमब्रुवं राजन्माचारेषु रिदं वचः आचारंत त्वतो वेत्तुमिच्छामि च पुनः पुनः ४० ततो मयैव मुक्ते तु वाक्ये धर्मभृतां वरः पिताममम
हाराज बाल्हीको वाक्यमब्रवीत् ४१ यदिवत् शुल्कतो निष्ठानपाणिग्रहणात्तथा लाजांतरे मुपासीत प्राप्तशुल्कमिति स्मृतम् ४२ न हि ध
र्मविदः प्राहुः प्रमाणं वाक्यतः स्मृतम् येषां वै शुल्कतो निष्ठानपाणिग्रहणात्तथा ४३ प्रसिद्धभाषितदानेनैषां प्रत्यायनपुनः ये मन्यन्ते त्रयं
शुल्कं न मे धर्मविदो नराः ४४ न चैतेभ्यः प्रदातव्या न वो दध्यात्तथाविधा न त्वेव भार्याक्रेतव्या न विक्रय्या कथंचन ४५ ये च क्रीणाति
दासी च विक्रीणाति तथैव च भवेत्तेषां तथानिष्ठा लुब्धानां पापचेतसाम् ४६ अस्मिन्नर्थे सत्यवन्तं पर्यपृच्छंत वैजनाः कन्यायाः प्राप्तशुल्का
या शुल्कदः प्रशमंगतः ४७ पाणिगृहीता वान्यस्या दत्र नो धर्मसंशयः तन्नाश्टिं धिमहाप्राज्ञस्तर्हि वै प्राज्ञसंमतः ४८ तत्त्वजिज्ञासमा
नानां च क्षुर्भवतु नो भवान् तानेवं श्रुवतः सर्वांस्त्यवान् वाक्यमब्रवीत् ४९ यत्रैष्ट न च देयास्यान्नात्र कार्या विचारणा कुर्वन्ते जीवतो
येवं मृते नैवास्ति संशयः ५०

इहैव प्रमिष्टमिति कन्यायादानं इत्येवोच्यते न तु क्रयोजयो वेति एषां शुल्कवादिनां प्रत्यायकं भार्या तज्ञापकं किमपि नास्ति
परिणयं नार्थवभाषा भवति न शुल्कमात्रादिभिलोक्यं बहुरस्य स्पष्टतादिव्यर्थः एतदेवोपपादयति य इति क्रयमिति जयस्याप्युपलक्षणम् ४४ ४५
४६ ४७ ४८ ४९ जीवत इत्यादिरेषां जीवन्तमपिशुल्कद्वयानादित्यशेषा एव यथेष्टदानं कुर्वन्त इत्यर्थः ५० ५१ ५२ ५३

देवगमिति प्रमाणं नरधर्मः कर्त्तव्यं देवरात्सुतोत्पत्तेर्निश्चयान् ५१ लिखंतीति केषांचिन्मते देवसदयः आश्रितांश्चात्मार्यालिखंत्येवसुरतेनयोजयंत्येव अपरेषांश्च
 तेश्चैर्निर्भयसदयप्रवृत्तिः ऐच्छिकी न तु वैधीत्यर्थः ५२ आश्रित्यस्तद्व्येभियममाह नदिति सर्वाणि मंगलानि हरिद्रास्नानादीनि मंत्राश्च प्राकृपाणि ग्रहणीया यत्र नि
 ष्यन्नास्ता दृशमव्यंतरं कालव्यवधानं यत्र वर्तते तत्रैव पूर्वोक्ती नियमविकल्पो प्रवर्त्तते न तु पाणिग्रहणादूर्ध्वं तत्र संकल्पपूर्वकं दत्ताया अपि कन्याया अपहारस्तज्ज
 न्यो मृषावादः पातको भवति दातुर्न तु तावन्मात्रेण तस्याभार्यात्वमुत्पन्नमित्यर्थः ५३ कदाहर्तुं दत्तं दत्तं तदाह पाणीति यत्र तु दानादूर्ध्वं सप्तमपदात्माकृष्यतु
 र्मरणसंगोत्रत्वादिज्ञानं जातं तत्राव्यस्ते घटे मृषावादे दोषोपि नास्तीत्यर्थः ५४ देयं रावं एवं वक्ष्यमाणं तमेवाह अनुकूलामिति अनुवंशांस्ववंशानुरूपं अयं
 भातः यथा धानपाचमानेष्टिभ्यां समुच्चिताभ्यामग्नय उत्पद्यंते न त्वेकेकेन एवं दानपाणिग्रहाभ्यां भार्यात्वमुत्पद्यते तत्राद्याभावे चोर्थेणाह तायाः न धर्मपत्नीत्वं प

देवरंश्च विशेषकन्यातपे द्वापितपः पुनः तमेवानुगताभूत्वा पाणिग्रहस्य काम्यया ५१ लिखंत्येव तु केषांचिदपरेषां शनैरपि इति ये संव
 दंत्यत्र त एतं निश्चयविदुः ५२ तत्पाणिग्रहणात् पूर्वमंतरयत्र वर्तते सर्वमंगलमंत्रावैमृषावादस्तु पातकः ५३ पाणिग्रहणमंत्राणां
 निष्ठास्यात्सप्तमेपदे पाणिग्रहस्य भार्यास्याद्यस्य चाद्विः प्रदीयते ५४ इति देयं वदत्यत्र त एनं निश्चयविदुः अनुकूलामनुवंशांश्चा
 त् दात्तामुपाग्निकाम् ५५ परिक्रम्य यथान्यायं भार्याविंदे द्विजो जमः ५६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे चतु
 श्वत्वारिंशोऽध्यायः ४४ युधिष्ठिर उवाच कन्यायाः प्राप्तशुल्कायाः पतिश्चेन्नास्तिकश्च न तत्र का प्रतिपत्तिः स्यात्तच्च ब्रूहि पि
 तामह ५५ भीष्म उवाच यापुत्रकस्य कर्त्तव्यं प्रतिपाल्यात्तदा भवत् अथ चेन्नाहरेत् शुल्कं क्रीतां शुल्कप्रदस्य सा २ तस्यार्थं पत्य
 माहेतयेन न्योयेन शक्नुयात् न तस्मान्मंत्रवत्कार्यं कश्चिदुर्वीत किंचन ३ स्वयंवृत्तेन सा वित्री पित्रा वै प्रत्यपद्यत तत्तस्थान्ये प्रशंसति
 धर्मज्ञानेन तरेज्जाः ४

ररयाभावे तु तस्याः दासीत्वान्न कर्मसंबन्ध इति ५५ ५६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां चतु श्वत्वारिंशोऽध्यायः ४४
 कन्याया इति शुल्कदश्चेत्प्रोषितः तद्भयादन्यश्च न दृणुते तदा तत्पित्रा किं कर्तव्यमिति प्रश्नार्थः १ या कन्यापितुः प्रतिपाल्यापिता च यदितत् शुल्कं वरपक्षीयेभ्यः प
 रावृत्त्यनद्यात् तर्हि सा कन्या शुल्कप्रदस्यैव ज्ञेयाननुपितुस्तस्या अन्यस्मै दातुं अधिकारो नास्तीत्यर्थः २ तस्य शुल्कदस्यार्थं न्यायेन उत्तमा तरेतसः क्रमेण पुत्रं ईहेत स
 चास्यापुत्रस्य शुल्कदस्य चोपकाराय भवति ननु तस्मात् शुल्कदादन्यः कश्चिन्मंत्रवत्कार्यं विधितस्तस्याः पाणिग्रहणं कुर्वति ३ एवं प्राप्तशुल्काया कर्तव्यमुक्ता अप्रा
 प्तशुल्कायास्तादृश्याः कागतिरित्यत आह स्वयमिति पित्रा आज्ञासासती स्वयं वृत्तेनैव भर्त्रा योगं प्रत्यपद्यत तच्च इतरे धर्मज्ञानप्रशंसति ४ ७ ७

तत्र हेतुः एतत्तु नापरे जातु च्छुरिति अपरे पुनः शिष्टाचारत्वादिदमपि गरीय इत्याहुः ५ नेतर इत्यस्मिन् प्रशिक्षाचारं प्रमाणयति अस्मिन्निति ६ न सद्भि-
राचरिते मार्गे सति पितरियत्कन्यावरमन्वेषयति इदं वचनं न स्त्री स्वातंत्र्यमर्हतीति शास्त्रविरुद्धं कथं मत्र शास्त्रार्थो वक्तव्यः प्रश्नः संशयो वा असंदिग्धत्वादस्या-
र्थस्य नायं संशय उत्तिष्ठतीत्यर्थः ७ उपालभेत उपालंभं कथं कुर्यादित्यर्थः ७ धर्मस्य स्त्रीणां स्वातंत्र्यलक्षणस्य धर्मस्य प्रदानं रवं उनयत् स आसुरो धर्मः एतां प-
द्विति पूर्वेषु छद्मेषु कर्मसु विवाहेषु ८ स्वल्पो अदृष्टसंधानरूपः सूक्ष्मः शास्त्रे कगम्यः स च सर्वगोपसंहारमन्तरेण न सिध्यति अतस्तं विना केवलतरन्यथैयथा
कथंचिद्वान्नोद्गृहेदित्यर्थः ९ पुंसां पुरुषैः तस्य अपुत्रस्य १० अन्योऽप्राचादिः एतच्चासत्यां मा तर्ज्जयेत् ११ मातुरिति सति असति वा पुत्रे मातुर्येति
कंपृथक्कृतं धनं तत्त्रिचादिभिर्दत्तं विवाहकाले वा तस्यैयत् स्वभुरादिभिर्दत्तं भर्त्रा वा तवेदमिति पृथग्दत्तं कर्तनाद्यर्जितं वा तत्सर्वं कुमारी भाग एव न पुत्राणामि

एतत्तु नापरे च्छुरिति अपरे पुनः शिष्टाचारत्वादिदमपि गरीय इत्याहुः ५ अस्मिन्नेव प्रकरणे सुकृतुर्वाक्यमब्रवीत् न सा विदेह-
राजस्य जनकस्य महात्मनः ६ असदाचरिते मार्गे कथं स्यादनुकीर्तनम् अत्र प्रश्नः संशयो वा सतामेव सुफलभेत् ७ असदेवाहि-
धर्मस्य प्रदानं धर्म आसुरः नानुशुभ्रमजात्वेतामिमां पूर्वेषु कर्मसु ८ आर्यापत्योर्हिसंबन्धः स्त्रीपुंसोः स्वल्पावतु रतिः साधारणो
धर्म इति चाह स पार्थिवः ९ युधिष्ठिर उवाच अथ केन प्रमाणेन पुंसामादीयते धनम् पुत्रवद्विपितुस्तस्य कन्या भवितुमर्ह-
ति १० श्रीश्च उवाच यथेवात्मा तथा पुत्रः पुत्रेण दुहिता स मा तस्यामात्मनिति श्रुत्या कथमन्यो धनं हरेत् ११ मातुश्च यो
तु कथं तस्या कुमारी भाग एव सः दौहित्र एव तद्विषयम् पुत्रस्य पितुर्हरेत् १२ ददाति हि स पिंडान्वेषितुर्मातामहस्य च पुत्रं दौहित्र-
योरेव विशेषेणास्ति धर्मतः १३ अन्यत्र जामया साह प्रजानां पुत्र इह ते दुहितान्यत्र जातेन पुत्रेणापि विशिष्यते १४ दौहित्रकेण धर्मे-
णान्त्रिपश्याभिकारणम् विक्रीतास्त्रिहये पुत्रा भवंति पितुरेव ते १५ असूयवस्त्यधर्मिष्ठाः परस्मादायिनः शत्राः आसुगदाधिसंभूता ध-
र्माद्विषमवृत्तयः १६

त्यर्थः तद्विषयं धनं मातुः पितुः मातामहस्य १२ अत्र हेतुमाह ददातीति यः पिंडदः स रिक्थद्वारीत्यर्थः पिंडार्थे इति पाठे पिंडः अर्थ्यते स्मिन् तत्र आदे १३ अन्यत्रेति
पुत्रवतो धने भिन्नजनीये जामया कन्यया पितामहस्येत्यर्थः तत्र कन्या पूर्वं पुत्रीकृता ततः पुत्रोऽपि जातः तत्र पंचधा भक्तस्य धनस्य द्वौ कन्याः हतीन् पुत्रः ततश्च क-
न्यामपेक्ष्य पुत्रः साह अशोर्हते अन्यत्र जातेन औरसीकन्यायाः दत्तं कीर्तादिना स्वयं संस्कृतेन पुत्रेण तमपेक्ष्य औरसीकन्यायाः विशिष्यते अत्रापि पंचानामंशानां चीनू-
कन्या हरेत् पुत्र इत्यर्थः १४ अत्र वक्ष्यमाणस्थले कारणं निमित्तं तदेव स्थलमाह विक्रीता इति अयं तर्कः विक्रीतायाः कन्यायाः पुत्रोऽनौरसेपि पुत्रे सति न दाय-
माणं वतीति १५ आमु राद्विवाहां कन्या कथं पृथक् १६ ५२

अत्र आसुरविवाहनिंदायां १७ १८ कालसाङ्ख्येकाङ्गसूत्रारथे १९ २० अन्येषांबलात्कन्याहरणशीलानां राक्षसानाम् २१ एतानपि निंदति वक्ष्या-
मिति बलतो वक्ष्यामनुस्वच्छदत इत्यर्थः २२ अन्योपि पशुरपि २३ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि टीकायां पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ४५ ६९
प्राचेतसस्य राक्षस्य ज्ञातयः कन्यापक्षीयाः स्वयं जाददतेऽर्थं च कन्यालंकारार्थमिच्छन्ति सविक्रयो न भवतीत्यर्थः १ २ ३ नरोचेत न कामयेत न प्रमोदयेत्
कामुकं न कुर्यात् प्रजनः संततिः ४ ५ ६ ७ स्वल्प ईषदायासेन अपनेयः कौपीनो गृह्याच्छादनपटो यः सा सद्यो हार्या इत्यर्थः सुहृदः सौहार्दयुक्तान्

अत्र गाथाय मोहीताः कीर्तयन्ति पुराविदः धर्मज्ञा धर्मशास्त्रेषु निबद्धा धर्मसेतुषु १७ यो मनुष्यः स्वकंपुत्रं विक्रीय धनमिच्छति कन्यां वा जी-
वितार्थाय यः शक्तेन प्रयच्छति १८ सप्तावरे महाघोरे निरये कालसाङ्ख्ये स्वदेमूत्रं पुरा पंचतस्मिन्मूढः समश्नुते १९ आर्षे गोमिथुनं शु-
क्लं केचिदाहुर्मूषैव तत् अल्पो वा बहूवाराज न विक्रयस्तद्वदेव सः २० यद्यथा चरितः केचिन्नैष धर्मः सनातनः अन्येषामपि दृश्यते लो-
कतः संप्रवृत्तयः २१ वक्ष्याकुमारी बलतो येतां समुपशुजते एते पापस्यं कर्तारिस्तमस्यं धेच शरते २२ अन्योप्यथ न विक्रियो मनुष्यः किं
पुनः प्रजाः अधर्ममूलैर्हि धर्मे स्तेन धर्मेऽथ कश्चन २३ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे विवाहधर्मे यमगाथानामपंचच-
त्वारिंशोऽध्यायः ४५ श्रीश्रुतवाच प्राचेतसस्य वचनं कीर्तयन्ति पुराविदः यस्याः किंचिन्नाददते ज्ञातयोन सविक्रयः १ अर्हणं
न कुमारीणां मानशस्यतमं च तत् सर्वं च प्रतिदेयं स्यात्कन्यायेतदशेषतः २ पितृभिर्भ्रातृभिश्चापि श्वशुरैरथ देवरैः पूज्याभूषयितव्या
श्वबहुकल्याणमेषुभिः ३ यदि वैस्त्री नरोचेत पुमांसं न प्रमोदयेत् अप्रमोदात्पुनः पुंसः प्रजनो न प्रवर्द्धते ४ पूज्यालालयितव्याश्च
स्त्रियो नित्यं जनाधिप स्त्रियो यत्र च पूज्यते रमते तत्र देवताः ५ अपूजिताश्च यत्रैताः सर्वास्तत्राफलाः क्रियाः तदाचेत कुलनास्तियदा
शोचन्ति जामयः ६ जामीशप्तानि गेहानि निरुक्ता नीव हृत्यया नैव भ्रान्तिन वर्थं तं श्रिया हीनानि पार्थिव ७ स्त्रियः पुंसां परिददे मनुजि-
गमिषुर्दिपम् अबलाः स्वल्पकौपीनाः सुहृदः सत्यजिष्ठावः ८ ईर्ष्यवो मानकामाश्च चंडाश्चासुहृदोऽबुधाः स्त्रियस्तु मानमर्हति ता-
मानयत मानवाः ९ स्त्री प्रत्ययो हि वै धर्मो रिति प्रोक्ताश्च केवलाः परिचर्या नमस्कारास्तदायत्ता भवन्तु वः १० उत्पादनमपत्यस्य जा-
तस्य परिपालनम् प्रीत्यर्थं लोकयात्रायाः पश्यत स्त्रीनिबन्धनम् ११ संमन्यमानाश्चैता हि सर्वकार्याण्यवाप्स्यथ विदेहराज दुहिता
चात्रश्लोकमगायत १२ नास्तियज्ञक्रिया काचिन्नाहुं नोपवासं कम् धर्मः स्वभर्तृशुश्रूषातया स्वर्गं जयंत्युत १३

बुध्यंत इत्यबुधाः ८ स्त्री प्रत्ययः स्त्री हेतुकः १० ११ अत्र स्त्रीधर्मविषये १२ १३ ६९ ७९ ८९

१४ १५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दीक्षायां षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६ सर्वेति १ २ एवमृत्विगात्मस्त्रीशुद्धिमुक्ताधनशब्दार्थदायवि
भागं प्रसूति ३ रतिमिच्छत एव विहिताननुधर्मं शूद्राशयनमारोप्य ब्राह्मणो यात्यधोगतिं अपत्यं जनयित्वा स्याद्ब्राह्मण्या देवहीयत इति निंदास्मरणात् ४
५ किंयत्प्रमाणं ६ ७ दृष्टंततः शास्त्रतः ८ अविहितमप्यनिषिद्धं चेत्तत्राह शूद्रमिति कृष्णोऽर्जुन इत्याद्योऽपूत इव मन्येत यथा स्तेनो यथा मृगणो ह वै वेषमभवति-
योऽथो नैरेतस्मिं चतीति क्षत्रियायां वैश्यायां चोत्पन्नस्य साक्षाद्वाक्येति परुषव्यवधानाद्वा ब्राह्मणस्य नामो दृश्यते इति तयो रस्त्रियो नित्यं शूद्राया स्वनथान्वादयो

पितारक्षति कौमारे भर्तारक्षति यो वने पुत्राश्च स्थाविरेभावेन स्त्रीस्वातंत्र्यमर्हति १४ श्रिय एताः स्त्रियो नाम सत्कार्या भूतिमिच्छता पान्ति
तानि गृह्णीताश्च स्त्रीभूतिभारत १५ इति श्रीमहाभा० आनुशासनिके पर्वणि द्वावधर्मे विवाहधर्मे नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६
युधिष्ठिर उवाच सर्वशास्त्रविधानं राजधर्मविदुत्तम अतीव संशयच्छेत्ता भवान्ने प्रथितः क्षितो १ काश्चित्संशयो मे स्तितन्मे ब्रूहि-
पितामह जातेस्मिन्संशये राजन् नान्यपृच्छे मम केचन २ यथानरेण कर्तव्यधर्ममार्गानुवर्तिना एतत्सर्वमहाबाहो भवान्यारव्यात्तुमर्हति ३
चतस्त्रो विहिताभ्यां ब्राह्मणस्य पितामह ब्राह्मणो क्षत्रियो वैश्याश्च चरतिमिच्छतः ४ तत्र जातेषु पुत्रेषु सर्वासां कुरु सत्तम अनुपूर्य्यणक
स्तेषां पित्र्यं दद्याद्यमर्हति ५ केन वा किततो हार्यं पितृवित्तात्पितामह एतदिच्छामि कथितं विभागस्तेषु यः स्मृतः ६ भीष्म उवाच
ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यश्च यो वर्णा द्विजातयः एतेषु विहितो धर्मो ब्राह्मण्यस्य युधिष्ठिर ७ वैषम्यादथ बालो भान्कामाहापि परंतप ब्राह्म
णस्यैव चेच्छूद्राननुदृष्टाततः स्मृता ८ शूद्राशयनमारोप्य ब्राह्मणो यात्यधोगतिम् प्रायश्चित्तीयते चापि विधिदृष्टेन कर्मणा ९ त-
त्र जातेषु पुत्रेषु द्विगुणस्याद्युधिष्ठिर आपद्यमानमृक्यंतुं संप्रवक्ष्यामि भारत १० लक्ष्मण्यगोघृषोयानं यत्प्रधानतममवेत् ब्राह्म
ण्यास्त्रद्धरेषु त्रैकोशं वै पितुर्धनात् ११ शेषं तु दशधा कार्यं ब्राह्मणस्य युधिष्ठिर तत्र ते नैव हर्तव्याश्च नारोशाः पितुर्धनात् १२ क्ष-
त्रियायास्तु यः पुत्रो ब्राह्मणः सोऽप्यसंशयः सुतुमातुर्विशेषेण त्रीनं शास्त्रं तुमर्हति १३ वर्णोत्तीये जातस्तु वैश्यायां ब्राह्मणादपि द्विरंश
स्तेन हर्तव्या ब्राह्मण्या स्वाद्युधिष्ठिर १४ शूद्रायां ब्राह्मणाज्जातो नित्यादेयधनः स्मृतः अल्पचापि प्रदातव्यं शूद्रा पुत्राय भारत १५ द-
शधा प्रविभक्तस्य धनस्यैष भवेत्क्रमः सवर्णासु तु जातानां समान्भागान्प्रकल्पयेत् १६

नित्यं ततस्तस्यारेतः सैके प्रायश्चित्तीयते अन्यथाऽधोगतियातीत्यर्थः

द्वहंडनमिदं युवदं प्रासिद्धं मंत्राविशेषः अननुवविधिनावदनदृष्टेन कर्मणा प्रायश्चित्तमात्मन इच्छति प्रायश्चित्तीयते अन्यथाऽधोगतियातीत्यर्थः ९
द्विगुणं प्रायश्चित्तं १० एकं शसुरव्यांशं ११ तैत्रेय ब्राह्मणं पुत्रेणैव १२ १३ १४ निग्र्यं सर्वथा अदेयधनमस्य स नित्यादेयधनः अथापि अल्प एकोशः १५ १६

अब्राह्मणं त्विति दीर्घतमं सः पुत्रेषु शूद्रायां जातेषु कास्तीप्रदादिषु ब्राह्मण्यदर्शनादिति भावः एवं तस्य अमंत्रकाः संस्कारा अपि भवन्ति त्रिषु क्षत्रियादिषु ए-
तच्च दार्याय अवध्यत्तार्थं चोक्तं विप्रतु वैश्यायां शूद्रायां जातस्य मातृजातीयत्वस्य वक्ष्यमाणत्वात् १७ १८ १९ समुत्पन्नं आनृशंस्यं २० यद्यपी-
ति एतेन बंधुषु अपुत्रात्स पुत्रोधिकं भागमर्हतीति ज्ञायते २१ दद्यायज्ञादिप्रयोजनं विना न साधयेत् प्रतिग्रहादिना वा दायहरणेन वानलिप्सेत् २२
त्रीति सहस्रत्रयाद्बहुवित्तवतापि स्त्रियोधिको दायो न देय इत्यर्थः तदपि तथा दत्तं चेत् भर्त्रा भोक्तुं शक्नोति न त्वदत्तं २३ कुर्युः पुत्रा इति शेषः पतिवित्तात्पत्न्याद-

अब्राह्मणं तु मन्त्यं ते शूद्रा पुत्रं मन्ये पुणात् त्रिषु वर्णेषु जातो हि ब्राह्मणा ब्राह्मणो भवेत् १७ स्मृताश्च वर्णाश्च त्वारः पंचमो नाधिगम्यते ह
रेच देशं भागं शूद्रा पुत्रः पितुर्धनात् १८ तत्तु दत्तं हरिष्विज्ञानादत्तं हर्तुमर्हति अवश्यं हि धनं देयं शूद्रा पुत्राय भारत १९ आनृशंस्य-
परो धर्म इति तस्मै प्रदायते यत्र तत्र समुत्पन्नं गुणायैवोपपद्यते २० यद्यप्येष स पुत्रः स्यादपुत्रो यदि वा भवेत् नाधिकं दशमाहृद्या
शूद्रा पुत्राय भारत २१ त्रैवार्षिकाद्यदा भक्तादधिकं स्याद्विजस्यतु यजेत तेन द्रव्येण न वृथा साधयेद्भनम् २२ त्रिसहस्रपरो-
दायः स्त्रियै देयो धनस्य वै भर्त्रा तच्च धनं दत्तं यथा हर्भोक्तुमर्हति २३ स्त्रीणां तु पतिदायाद्यमुपभोगफलं स्मृतम् नापहारं स्त्रि-
यः कुर्युः पतिवित्तात्कथंचन २४ स्त्रियास्तु यद्भवेद्दत्तं पित्रा दत्तं युधिष्ठिर ब्राह्मण्यास्तद्दरेत्कन्यायथा पुत्रस्तथा हि सा २५ सा
हि पुत्रसमाराजं न विहिता कुरुनंदन एवमेव समुद्दिष्टो धर्मो वै भरतर्षभ एवं धर्ममनुस्मृत्य न वृथा साधयेद्भनम् २६ युधिष्ठि-
रउवाच शूद्राया ब्राह्मणा ज्ञातो यद्यदेयं धनं स्मृतः केन प्रतिविशेषेण दशमोऽथ स्य दीयते २७ ब्राह्मण्या ब्राह्मणा ज्ञातो ब्रा-
ह्मणस्तथा ज्ञानसंशयः क्षत्रियायां तथैव स्याद्द्वैश्यायामपि चैव हि २८ कस्मात्तु विषमं भागं भजेरन्तु पसत्तम यदा सर्वत्र यो वर्णास्त-
योक्ता ब्राह्मणा इति २९ श्रीभू उवाच दारा इत्युच्यते लोके नास्मै केन परंतप प्रोक्तेन चैव नास्माय विशेषः सुमहान् भवेत् ३०
तिस्रः कृत्वा पुरोभायाः पश्चात् विंदेत ब्राह्मणीम् सा ज्येष्ठा सा च पूज्या स्यात्सा च भार्या गरीयसी ३१

तादृशत्वात् २४ २५ धर्मो विभागप्रकारः दद्यादन्त्यायेन साधितैर्द्रव्यैः कृता

मपियागादिभिर्फलं भवतीति भावः २६ शूद्राया मिति तस्य प्रागुक्तं नित्यादेयं धनं त्वंतच्चांतरोक्तदशमांशदानविधिनाविरुद्धमित्यर्थः २७ यदा तिसृणां मपि पुत्रा ब्राह्म-
णा एव तदा किमर्थं मेषां भागं वैषम्यमिति द्वितीय आक्षेपः २८ २९ आद्रियंते त्रिवर्गार्थिभिरिति दारपदप्रवृत्तिनिमित्तं आदरः संच भोगार्थायां शूद्राया मप्यस्ति अतस्त-
त्पुत्रोपि दायमर्हति यतश्च भर्तुर्दादरस्ताभिर्वर्णक्रमेण यथायोग्यं तारतम्यक्रमेण क्रियत इति तत्पुत्राणां भागं वैषम्यं चास्तीत्यभिप्रायवानाह प्रोक्तेन वैतिनामनिर्वचनमपे-
क्ष्यं वायं विशेषोऽस्तीत्यर्थः ३० विशेषमेवाह तिस्र इति पश्चात्परिणीताः पितृवसा कनिष्ठापि पितृगौरवाद्ब्राह्मणीमेव सर्वेषु लौकिकवैदिकेषु कार्येषु आद्रियते इत्यर्थः ३१ ७॥

३२ ३३ ३४ ३५ • ब्राह्मणचंडालः ब्राह्मणद्वेषेऽहं ज्ञातः पूर्वोक्तो मातंगस्तद्वत्स्तेन कर्मणा ज्ञेय इत्यर्थः कर्मणा ज्ञायते जातिभेदेन ज्ञायते कृतमि-
ति न्यायात् ३६ ३७ ३८ भूयो भूयोऽपि अधिकमधिकं संहार्यः संविमजनीयः ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ उक्तं दायवि-

स्नानं प्रसाधनमनुदतथावनमजनम् • हव्यं कव्यं चमच्चान्यद्भूमयुक्तगृहे वरे ३२ न तस्यां जातु तिष्ठं त्यामन्यातत्कर्तुमर्हति ब्राह्मणी
त्येव कुर्याद्वा ब्राह्मणस्य युधिष्ठिर ३३ अन्नपाने च भाल्यं च ब्राह्मणस्याभरणानि च ब्राह्मणे तानि दयानि भर्तुः साहिगरीयसी ३४ ए-
तानाभिहितं शास्त्रं यच्चापि कुरुनेदन • तत्राप्येष महाराज दृष्टो धर्मः सनातनः ३५ अथ चेदन्यथा कुर्याद्यदिकामाद्युधिष्ठिर यथा ब्रा-
ह्मणचंडालः पूर्वदृष्टस्तथैव सः ३६ ब्राह्मण्याः सदृशः पुत्रक्षत्रियायाश्च यो भवेत् राजन्यिशोषो यस्य च वर्णयोरुभयोरपि ३७ ननु
जात्याः प्रभालोके ब्राह्मण्याः क्षत्रिया भवेत् ब्राह्मण्याः प्रथमः पुत्रो भूयान्स्याद्राजसत्तम ३८ भूयो भूयोऽपि संहार्यः पितृविनाद्युधिष्ठि-
र यथा भिसदृशी जातु ब्राह्मण्याः क्षत्रिया भवेत् ३९ क्षत्रियायास्तथो वैश्या न जातु सदृशी भवेत् श्रीश्च राज्ञ्यं च कोशश्च क्षत्रियाणां यु-
धिष्ठिर ४० विहितं दृश्यते राजन्सागरांता च मेदिनी क्षत्रियो हि स्वधर्मेणाश्रियं प्राप्नोति भूयसीम् ४१ गजाददधरो राजन रक्षानान्य-
त्र क्षत्रियात् ब्राह्मणा हि महाभागा देवानामपि देवताः तेषुराजन्त्रवर्तेत पूजया विधिपूर्वकम् ४२ प्रणीतमृषिभिर्जात्या धर्मशाश्वतम्
अथ यम् लुप्यमानं स्वधर्मेण क्षत्रियो ह्येषुरक्षति ४३ दस्युभिर्हि यभाणं च धनं दारांश्च सर्वशः सर्वेषामेव वर्णानां चाता भवति पाथिवः
४४ भूयान्स्यात्क्षत्रिया पुत्रो वैश्या पुत्रान्नमंशयः भूयस्तेनापि हर्तव्यं पितृविनाद्युधिष्ठिर ४५ युधिष्ठिर उवाच उक्तं ते वि-
धिवद्वाजन् ब्राह्मणस्य पितामह इतरेषां तु वर्णनां कथं वै नियमो भवेत् ४६ भीष्म उवाच क्षत्रियस्यापि भार्ये हे विहिते कुरु-
नेदन तृतीया च भवेच्छ्रदानं तु दृष्टान्तः स्मृता ४७ एष एव क्रमो हि स्यात्क्षत्रियाणां युधिष्ठिर अष्टधा तु भवेत् कार्यक्षत्रियसंजनाधिप-
४८ क्षत्रियाया हरेत्पुत्रेऽथ तुराशां पितुर्धनम् सुहावहारिकं यच्च पितुः स्यात्स हरेत्ततः ४९ वैश्यापुत्रस्तु भागोऽन्वीनच्छ्रद्वापुत्रस्त-
थाष्टमम् सोऽपि दत्तं हरेत्पितृना दत्तं हर्तुमर्हति ५० एकैव हि भवेद्वायं वैश्यस्य कुरुनेदन द्वितीया तु भवेच्छ्रदानं तु दृष्टान्तः स्मृ-
ता ५१ वैश्यस्य वर्तमानस्य वैश्यायां भरतर्षभ शूद्रायां चापि कौन्तेय तयोर्विनीतयमः स्मृतः ५२

भागादिनियमो दायविभागे अत्रापि क्षत्रियस्य

षोढा वैश्यस्य च धनं विभज्ये कौशहीना इतरं भागं उत विशेषोऽस्तीति प्रपुराभिप्रायः ४६ ४७ क्षत्रियाणां क्षत्रियन्त्रीणां षण्णवक्रमो भर्तुः स्नाना-
दिप्रदाने तस्यां सवर्णयां सत्याहीनवर्णां तन्मकुर्यादित्यर्थः ४८ सुद्धेव हि यते तद्वयग्न्यायुधकवचारिकं युद्धावहारिकम् ४९ ५० ५१ ५२ ५३

५३ ५४ शूद्रस्य अदेयधनत्वे हेतुः स्त्रिभिर्वर्णैर्जनिइति ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि
 शकायांसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७. एवमनुलोमजातिजानां पुत्राणां तारतम्यमुक्त्वां प्रिलोमजातिजानामपितदाह्याध्यायेन अर्थादिति लोभात्कृमाद्वा
 उत्तमवर्णास्त्रोहीनवर्णानुगाभवतीति प्रसिद्धं तेन गूढोत्पत्तिसंभवात् वर्णानां निश्चयोन जायते ननु कर्मणा जायते जातिरित्यभियुक्तेरुच्यते एव नानिषेकका-
 ले दुर्मुहूर्तदुष्टभावस्मरणदिनापि निमित्तेन असत्तत्पत्तिसंभवात् प्रच्छन्तिलोमजेऽपि क्वचित्सदाचारदर्शनेन वर्णानामज्ञानाच्चावश्यं वर्णसंकरो भवत्ये-
 वेत्यर्थः १ एतेन उक्तेन विधिना प्रकारेण २ तत्र प्रथमं चत्वार एव वर्णाः यज्ञार्थं सृष्टास्तत्र शूद्राणां सेवाद्वारा यज्ञार्थत्वं न तु साक्षात् तस्माच्छूद्रो यज्ञेऽनव-

पंचधा तु भवेत्कार्यं वैश्यस्वंपरतर्षभ तयोरपत्येव क्ष्यामि विभागं च जनाधिप ५३ वैश्यापुत्रेण हर्तव्याश्चत्वारो शातः पितुर्धनात् पंचमस्तु
 स्मृतो भ्राता शूद्रापुत्राय भारत ५४ सोपि दत्तं हरेत्यित्रानां दत्तं हर्तुमर्हति त्रिभिर्वर्णैः सदा जातः शूद्रे देयधनो भवेत् ५५ शूद्रस्य स्यात्स
 वर्णैर्विभार्यानां न्याकथंचन समभागाश्च पुत्राः स्युर्यदि पुत्रशतं भवेत् ५६ जातानां समवर्णायाः पुत्राणामविशेषतः सर्वेषामेव वर्णा-
 नां समभागो भवेत्स्मृतः ५७ ज्येष्ठस्य भागो ज्येष्ठस्यादेकांशो यः प्रधानतः एषदायविधिः पार्थ पूर्वमुक्तः स्वयं भुवा ५८ समवर्णा
 मुज्जतानां विशेषोऽस्य परो नृप विवाहवैशिष्ट्यकृतः पूर्वपूर्वो विशिष्यते ५९ हरेज्येष्ठः प्रधानांशमेकं तु त्यासुतेष्वपि मध्यमो मध्य-
 मं चैव कनीयांस्तु कनीयसम् ६० एवं जातिषु सर्वासु सर्वर्षः श्रेष्ठतां गतः महर्षिरपि चैतद्देवमारीचः काश्यपो ब्रवीत् ६१ इति श्री-
 महाभारते आनुशासनिके दानधर्मे विवाहधर्मे विषयविभागो नाम सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७ युधिष्ठिर उवाच अर्थात् लोभात्कृमाद्वा
 माहावर्णानां चाप्यनिश्चयात् अज्ञानाद्वापि वर्णानां जायते वर्णसंकरः १ तेषामेतेन विधिना जातानां वर्णसंकरे को धर्मः कानि
 कर्माणि तन्मे ब्रूहि पितामह २ श्रीशुचि उवाच चातुर्वर्ण्यस्य कर्माणि चातुर्वर्ण्यं च केवलम् असृजन् स हि यज्ञार्थं पूर्वमेव प्रजा-
 पतिः ३ मायाश्च तस्मै विप्रस्य ह्योरात्मा प्रजायते आनुपूर्व्यात् ह्योहीनो मानृजात्यो प्रसूयतः ४ परं शंखो ब्राह्मणस्यैव पुत्रः शूद्रा
 पुत्रं पारशवंतमाहुः शूद्रशूषकः स्वस्य कुलस्य सः स्यात्स्वचारित्र्यनित्यमथोन जन्म ५

कृत इति श्रुतेः ३ आत्मा ब्राह्मणः एवं स्यान्नियायामपि जायत इत्यर्थः सच किंचिन्नीचः यदा मनुः स्वीप्सु नंत
 रजाता सुहृजैरुत्पादितान् सुतान् सदृशानेव तानाहुर्मातृदोषविगर्हितानिति मातृजात्यो वैश्यायां वैश्योऽबध्नो नाम शूद्रायां शूद्रो निषादो नाम पारशवारव्याभव-
 ति मनुः ब्राह्मणाद्वैश्यकन्यायामबध्नो नाम जायते निषादः शूद्रकन्यायां यः पारशव उच्यते इति ४ एतद्व्याचष्टे परमिति शब्दात् शंखात्परं पद्युवाक्ये एतस्या

शानंयच्छुद्ध इति श्रुतेः शवस्थानतुल्यात् शूद्रात्परं उत्कृष्टं पद्म्यायुतं पद्मपादयुक्तं जंगमं शमशानं शूद्र इत्यर्थः ५ तत्र उपकरणं वयसाज्येष्ठोपि पारशवो द्विज-
स्य त्रिवर्णजस्य कनीयानेवेति संबधः ६ वैश्यायामपि क्षत्रियत्वात् क्षत्रिय एव भवतीत्याह द्वयोरिति उग्राः शूद्रविशेषाः ७ वैश्यात् शूद्रायामपि वैश्या एव भ-
वतीत्याह द्वे इति - अतः स्त्रीपितुरादिशिष्टेनाधिकः सन्धमः शूद्रो गुरूणां ब्राह्मणादीनां दारप्रधर्षकश्चेत् बान्धवचंडालादि ९ विप्रायामिति सूतः सार-
थिः जातिनः कर्मनश्च सूतानामश्वसारथ्यमित्युक्तेः स्तोमक्रियास्तोत्रकरणं च राजादीनां यथोक्तं सूताः पौराणिका मना इति मौद्गल्यस्त्रीकार्यं अतः पुररक्षणा-
दितत्कारित्वं वैदेहिकानां स्त्रीकार्यमित्युक्तेः अपवर्जितं संस्कारानर्हं १० वध्यानां चोगदीनां शिरश्छेदादिकार्यकारिणं वध्यघ्नं ११ बंदीति मागधानां

सर्वानुमायानेथ संप्रधार्य संसुद्धरेत् स्वस्य कुलस्य तत्रम् ज्येष्ठोऽयं नीयानपि यो द्विजस्य शश्वत्पयादानपरायणः स्यात् ६ तिस्रः क्षत्रि-
यसंबंधात् द्वयोरान्तास्य जायते हीनवर्णास्तृतीयाया शूद्रा उग्रा इति स्मृतिः ७ द्वे चापि भार्ये वैश्यस्य द्वयोरान्तास्य जायते शूद्रा-
शूद्रस्य चाप्येका शूद्रमेव प्रजायते - अतो विंशतिस्तथमोगुरूदारप्रधर्षकः बान्धववर्णजनयति चातुर्वर्ण्यविगर्हितम् ९ वि-
प्रायास्तत्रियो बन्धुसूतं स्तोमक्रियापरम् वैश्यो वैदेहकंचापि मौद्गल्यमपवर्जितम् १० शूद्रश्चांडालमत्युग्रं वध्यघ्ननात्यवामिन-
म् ब्राह्मण्यां संप्रजायत इत्यने कुलपांसनाः एते मतिमतांश्चैष्टवर्णसंकरजाप्रभो ११ बंदीतु जायते वैश्यात् मागधो वाक्यजीवनः शू-
द्रान्निषादो मत्स्यघ्नः क्षत्रियायां व्यतिक्रमात् १२ शूद्रादायोगवश्चापि वैश्यायां ग्राम्यं धर्मिणः ब्राह्मणेन प्रतियान्धस्तस्मावधनजीव-
नः १३ एतेऽपि सदृशान् वर्णान् जनयति स्वयोनिषु मासृजात्यां प्रसूयते त्ववरां हीनयोनिषु १४ यथा चतुर्वर्णेषु द्वयोरान्तास्य जा-
यते आनंतर्याम्य जायते तथा बात्याः प्रधानतः १५ ते चापि सदृशवर्णजनयति स्वयोनिषु परस्परस्य दारेऽपि जनयति विगर्हितान् १६

वणिक्पथ इति मनुः वाक्यं प्रस्ताव सदृशी उक्तिः निषादस्तथ्यस्तानामयदाहमनुः शूद्रादायोगवः क्षत्ताचंडालश्चाधमो नृणां वैश्यराजन्यविप्रासुजायते वर्णसंकराद-
नि अस्य हस्तिमनु रन्यामाह क्षत्रग्रपुल्कसानां नुविलोको वधबंधनमिति अत्र मनुना निषादोऽनुच्छेदमनेषु क्षत्ताच प्रतिच्छेदमनेषु क्तः व्यासेन नुविपरीतमुक्तं विदुरे
क्षत्रशब्दतत्र तत्र प्रयुजनेन अतएव शूद्रानिषादो जातः पाश्चादपि वा क्षत्रियान् मागधं वैश्यात् शूद्रास्तत्तारमेव चेति याज्ञवल्क्यः उभयत्र वा शब्दपठनं अनयो-
निषादत्वस्तु त्वेले सूचयति तेन निषात् शूद्रायां क्षमा शूद्राणां क्षत्रियायां निषाद इत्यपि साधु १० ग्राम्यधर्मिणः ग्राम्यधर्मे मीयन्त इत नृणावर्द्धकिः ११ गतेन व-
अंबधपारशवोऽग्राः सूतवैदेहकचंडालाः मागधनिषादायो मवाः नवनेषां स्वयोनी अनंतरयोनी च स्त्रान्मेव जायते पूर्ववत् व्यवहितनीचयोनी नुमानृजातीया इति श्लोक इत्या-

र्थः १४ १५ ते चापि संकरजा अपि विगर्हितान् अधमादत्तमाया उत्तमादधमायां वा सूतां बन्धादि विगर्हितानेव जनयतीत्यर्थः १६

१७ १८ पंचदशबात्याञ्चक्रस्तान्वाचष्टे बात्यानामित्यादिना मागधेषुसैरंध्यामित्यनेनान्वयः सैरंध्र कमव्याचष्टे प्रसाधनेति प्रसाधनं राजादीनां पुंसां अलंकरणं पुंल्लिखेः सैरंध्रेः राजस्त्रीणांच सैरंध्रीति उपचरः तेषां दिव्यांगरांगाद्यर्पणेन स्तवादिनाच संतोषणं नदभिज्ञं अदासमिति सामान्येन पुंसकं १९ अतः आत्रमागधविशेषे सैरंध्रयोने आयोगवं आयोगवत्यापत्वं सैरंध्रनामसूतेऽर्थादायोगवसैरंध्रवागुरावृत्तीति मतुः तस्यामेव माध्यं मेरेयकं नामतः माधुकं मद्यकरं कर्म तेष्वपुत्रं वैदेहः सूते २० मधुरं मधुमन्वीनविशेषात् राति आदत्ते तं मधुरं दासं नामतः मृतपंचापाचंडालः २१ एते मागध्यां आयोगवादिभ्यश्चतुर्थ्यः क. माज्जायते इत्युपसंहार इति चतुर इति एते च त्वारो वागुरादिना जीवतीति मायोपजीविनः अन्येपि च त्वारो मागध्यां विश्रुताः सजाताया उत्पद्यंते तेषां नामानि मांसमित्या

यथा शूद्रोऽपि ब्राह्मण्यां जंतुं वात्ये प्रसूयति एवं बात्ये तेषां बात्यश्चातुर्वर्ण्यं प्रजायते १७ प्रतिलोमं तु वर्द्धते बात्याद्वात्यतरात्पुनः हीना हीनाः प्रसूयंते वर्णाः पंचदशैव तु १८ अंगम्यागमनाच्चैव जायते वर्णसंकरः बात्यानामनुजायंते सैरंध्र्यां मागधेषु च प्रसाधनोपचा रक्षमदासदासजीविनम् १९ अतश्चायोगवसूते वागुराबंधजीवनम् मेरेयकं च वैदेहः संप्रसूते शमाधुकम् २० निषादो मधुरं सू ते दासं नावोपजीविनम् मृतपंचापिचांडालः श्वपाकमिति विश्रुतम् २१ चतुरो मागधी सूते चूराभ्यामोपजीविनः मांसं स्वादुकरं क्षौद्रं सौगंधमिति विश्रुतम् २२ वैदेहकाश्च पापिष्ठं चूरं मायोपजीविनम् निषादान्मदनाभं च खरयानं प्रयायिनम् २३ चांडालात्पुल्कं संचापिखराश्च गजघ्नौजिनम् मृतचैलं प्रतिच्छन्नं भिन्नं प्राजिनं २४ आयोगवीषु जायंते हीनवर्णास्तु ते त्रयः क्षुद्रो वैदेह कादं ध्रौवहिग्रमिति त्रयः २५ कागवरो निषाद्यांतु चर्मकारान् प्रसूयते चांडालात्पांडुसौपाकस्त्वक्सारव्यवहारवान् २६ आ हिडको निष्पादेन वैदेह्यां संप्रसूयते चांडालेन तु सीपाको चांडालसमवृत्तिमान् २७ निषादी चापि चांडालात्पुत्रमंते वसायिनम् स्वशा नगोचरं सूते बात्यैरपि बहिष्कृतम् २८

दि मांसं मांसविक्रेतारं स्वादुकरं मांसस्य संस्कारकं क्षौद्रं सूदं मृदमिति पादे त्रयोपि शाकाद्यन्नपाककराः सौगंधं उक्तलक्षणं सैरंध्रं एकस्यैव मागधस्येत इति चतुष्टयमुक्तमिति ज्ञेयम् २२ आयोगव्यावैदेहकादिभ्यो जातं चूराभ्यामो दानाह साईहयेन वैदेहका इति २३ २४ क्षुद्र इति निषाद्यां वैदेहकन त्सुद्रो मेदः अधश्च आरण्यपशुहिंसको कारावरख्यश्चर्मकार इति त्रयो भवन्तीत्यर्थः २५ चांडालात् निषाद्यामेव त्वक्सारो वेणुः २६ आहिडक इति स्पष्टार्थो हिडको २७

इतीति अत्रमागध्यांअयोगवर्षेदेहकनिषादचंडालेश्चत्वारस्तेरेवायोगव्यांस्वीयवर्जितेस्त्रयः निषाद्यांचंडालवेदेहाभ्यां द्वौ वेदेत्यांचंडालनिषादाभ्यां द्वौ
निषाद्यांचंडालाच्चेकइति द्वादशमेदाउक्ताः शूद्राज्जातो निषाद्यांतुसुवैकुण्ठकः स्मृतः वेदेहकेनलंबध्यामुत्पन्नोवेनउच्यतइतिद्वौ द्विजमतयः सवर्णासुजन
यंत्यव्रतांस्तुयान् तान्सावित्रीपरिष्ठाष्टान् ब्राह्म्यानित्यमिनिर्देशेदिति ब्राह्म्यजातीयएकइत्येवंमनूतैः त्रिभिः सहपंचदशसंस्कारजाताः ब्राह्म्यस्यापिधर्मसां
कर्यादेतेष्वेकगणना प्रच्छन्नाअज्ञानयोनयोपिपूर्वैर्क्लैः कर्मभिस्तेमुक्तयोनयइतिवेदितव्याः २९ चतुर्वर्ण्यस्यैवधर्माः शास्त्रेविहिताः इतरेषांतुजातिभेदा
नांधर्मनियमइयत्ताचनास्ति तथाहिचतुर्भ्योवर्णेष्यः षडनुलोमजाः षड्विलोमजाश्चेति द्वादश तेभ्योपिषट्षष्टिरनुलोमजाः षट्षष्टिर्विलोमजाइति द्वात्रिं
शदधिकंशतंतेभ्यएषंप्रातिलोम्यानुलोम्यगणनायांतेभ्यस्तेभ्यश्चैवमनंताः भेदाभवन्ति तेचसर्वेपंचदशस्वेवांतर्भवन्तीतितावत्परिगणनंकृतमित्यर्थः ३०

इत्येतेसंकरेजाताः पितृमातृव्यतिक्रमात् प्रच्छन्नावाप्रकाशात्वावेदितव्याः स्वकर्मभिः २९ चतुर्णामिववर्णानांधर्मानान्यस्यविद्यते
वर्णानांधर्महीनेषुसंख्यानास्तीदंकस्यचित् ३० यदृच्छयोरुपसंपन्नैर्यज्ञसाधुबहिष्कृतैः बाह्यावात्यैश्चजायंतेयथावृत्तियथाश्रयम् ३१
चतुष्पथश्मंशान्नानिशीलांश्चान्यान्वनस्पतीन् कार्णोयसमलंकारं परिगृह्यचनित्यशः ३२ वसेयुरेतेविजातावर्त्तयंतः स्वकर्मभिः
मुंजतोवाप्यलंकारांस्तथोपकरणानिच ३३ गोब्राह्मणायसाहय्यं कुर्वाणावेनसंशयः आनृशंस्यमनुक्रोशः सत्यवाक्यंतथात्ममा ३४
स्वशरीरेरपित्राणां बाह्यानांसिद्धिकारणम् भवंतिमनुजव्याघ्रतत्रमेनास्ति संशयः ३५ यथोपदेशं परिर्वर्त्तितासुनरः प्रजायेतवि
चार्यबुद्धिमान् नहीनयोनिर्हिसुतोऽवसादयेत्तितीर्षमाणोहियथोपलोजले ३६ अविद्वांसमलंल्लोकेविद्वांसमपिवापुनः नयन्ति
त्यप्रथनायः कामक्रोधवशानुगम् ३७ स्वभावश्चैव नारीणानराणामिहदूषणम् अत्यर्थेन प्रसज्जंते प्रमदासुविपश्चितः ३८
युधिष्ठिरुवाच वर्णापेनमविज्ञायनरंकलुषयोनिजम् आर्यरूपमिवानार्यं कथंविद्यामहेवयम् ३९ भीष्मउवाच यो
निसंकलुषेजातंज्ञानाभावसमन्वितम् कर्मभिः सज्जनाचोर्णैर्विज्ञेयार्थानिशङ्कता ४०

यदृच्छयाजातवनियमेनउपसंपन्नैर्मिथुनीभावंगतेर्यज्ञेभ्यः

साधुभ्यश्चबहिष्कृतैः यथावृत्तियथाश्रयजीविकाजातिविशेषंचयदृच्छयातत्कर्मणाप्राप्ताइत्यर्थः ३१ ३२ ३३ तेषांसाधारणान्धर्मानाहगायिनि
३४ ३५ यथेति निहीनांसुरेतः संकरं कुर्यादितिभावः ३६ तदर्थमेवचौरभ्यइवस्त्रीभ्यआत्मानंस्मेदित्वाहहाभ्यां अविद्वांसमिति ३७ ३८ कलुषयोनि
जंसंकरयोनिजं आर्यगृहेजातत्वादार्यरूपमिवशासमानमपिउत्पन्नितोअनार्यं ३९ नानाभावेऽआर्येभ्यः पृथग्भूताभिश्चैष्टाभिः समन्वितनरंसंकरयोनिजं जानीयात्

अनार्यत्वादिवैकर्म्यपिकलुषयोनित्वव्यंजकं किमुत द्वे त्रीणि सर्वाणि चेति भावः ४१ प्रकृतियोनिनियच्छति गृहीतुं शक्नोतीत्यर्थः ४२ व्याघ्र इत्युपलक्षणं
बीजादेरपि तथातिर्यक्स्थावरादिकं बीजगुणं न त्यजत्येवं मनुष्येपीत्यर्थः ४३ संच्छन्ने सुगुप्तेऽप्यस्य जन्मनीति शेषः सः तच्छीलं संकरकर्तुः स्वभावं ४४
स्वस्थशीलं स्वभावो निश्चये कार्यस्य निष्ठायां सुवर्णशोभनवर्णं अन्यवर्णं वा पुरुषं शास्ति कथयति सुवर्णो बहिः क्रूरोऽपि कार्यकालेऽदारुणो भवतीति भावः ४५ सु-
श्लिष्टं शोभनं हृत्तेन न विरज्यते उपचितं वृत्तविहाय नान्यथा भातीत्यर्थः ४६ तस्य संकरजस्य शरीरं त्वेन शास्त्रोपबुध्यानपरिकृष्य तेन नीचमार्गं दपकृष्य ते बीजगु-
णस्य प्राबल्यात् सन्त्रस्य कालभेदे न ज्येष्ठत्वादिभावेऽपि यत्तुल्यसत्वं शरीरं प्रकथयत्येव ज्येष्ठत्वाच्च न्यतमं तदेव प्रमोदते अन्यत्तु उत्पन्नमपि सत्वं शारदिकं प्र-
वह्येत इति भावः ४७ ४८ ४९ ५० इति श्रीमहाभारते आनुशतसंनिके पर्वणि टीकायां अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ४८ ब्रूहीति पूर्वकृत्किं श-

अनार्यत्वमनाचार्यः क्रूरत्वं निष्क्रियात्मता पुरुषं व्यंजयतीह लोके कलुषयोनिजम् ४१ पित्र्यं वा भजते शीलं मातृजं वा तथोभयम् न
कथंचन संकीर्णः प्रकृतिं स्वानियच्छति ४२ यथैव यादृशो रूपेष्माता पित्रोर्हि जायते व्याघ्रश्चित्रेस्तथा योनिं पुरुषः स्वानियच्छति ४३
कुले स्त्रीतसि संच्छन्ने यस्य स्याद्योनि संकरः संश्रयत्येव तच्छीलं नरोत्पमथ वा बहु ४४ आर्यरूपसमाचारं चरंतं कृतं केपथि सुवर्णं
मन्यवर्णं वा स्वशीलं शास्ति निश्चये ४५ नाना वृत्तेषु भूतेषु नाना कर्मरतेषु च जन्म वृत्तसंमेलके सुश्लिष्टं न विरज्यते ४६ शरीर-
मिह सत्त्वेन न तस्य परिकृष्यते ज्येष्ठमध्यावरं सत्तुल्यसत्वं प्रमोदते ४७ ज्यायां समपि शीलेन विहीनं नैव पूजयेत् अपिशूद्रं च धर्म-
ज्ञः स हृत्तमपि पूजयेत् ४८ आत्मानमारव्याति हि कर्मभिर्नरः सुशीलचारित्रकुलेः शुभाशुभैः प्रनष्टमप्याशु कुले तथानरः पुनः प्रका-
शं कुरुते स्वधर्मतः ४९ योनिष्वेतासु सर्वासु संकीर्णास्वितरासु च अत्रात्मानं न जन्तयेद्बुधस्तां परिकर्जयेत् ५० इति श्रीमहा० आ-
नुशासनिके पर्वणि दानधर्मे विवाहधर्मे संकरो नाम अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ४८ युधिष्ठिर उवाच ब्रूहि तात कुरु श्रेष्ठवर्णा-
नां त्वं पृथक् पृथक् कीदृश्यां कीदृशांश्चापि पुत्राः कस्य च केचने १

द्विज्ञानार्थं अनार्यत्वमनाचारः क्रूरत्वं निष्क्रियात्मतेति संकरजस्य लक्षणान्युक्तमि-
ह दानीयं येनाता प्रमादाद्यव्यवधानं नुव्रतं तन्मेरेतः पिता वङ्गमिति मंत्रलिङ्गात् माता प्रमादात् कामकारादाय दनं नुव्रतं प्रति कूलं परस्येत सोधारणं च चारुतवती तदेतः
मेममपिता वङ्गस्वीय करोतु पालनसंस्कारादिकर्तृत्वात् यथाऽन्यतः पक्षिणो मुरवात्पतितं बीजं परक्षेत्रे अधिरूढं क्षेत्रपतेरेव न तु बीजपतेस्तद्वत्तपः अप्रमत्तारक्षत-
तंतुमेतं मात्रः क्षेत्रे परबीजानि वाप्सु जमयितुः पुत्रो भवति सांपराये सोधेवेत्ता कुरुते तं सुमेतमिति द्विविधशास्त्रश्रवणात् क्षेत्रज्ञः पुत्रः संस्कार्येन वेति संदिहानः पृच्छति १

विप्रवादाः विविधाः प्रवादाः पूर्वोक्ता एव २ अत्रोत्तरमाह आत्मेति अनंतरं जः औरसः निरुक्तजः स्वक्षेत्रे अन्येरेतः सैकार्थमुक्तः तज्जः प्रसूतः अनियुक्तोऽपि यो
लौल्यात्परक्षेत्रेरेतः सिंचितितज्जः प्रसूतजः ३ तथापतितांस्वभावायामेवजातः दत्तः पंचमः कृतः क्रीतः स्वयमुपायगम्यो वाषष्ठः अध्युतः यस्य मातागर्भा
वत्येवर्द्धतादृशः सप्तमः ४ षडपध्वंसजा वक्ष्यमाणाः कानीनः कन्यायां विवाहात् प्राकृत्यन्तश्चतुर्दश अपसदाः वक्ष्यमाणाः षट्पदे विंशतिः तान्सर्वान्
पुत्रानिति विजानीहि ५ परवर्णासु अनुश्रेमजाः षट्पदपध्वंसजाः अपसदाः ६ ७ अपसदाः षडिति ज्ञेयं ८ ९ १० मिथ्याकर्तुं एते पुत्राः न भवन्ती
ति वक्तुं ज्ञायंत इत्यर्थः अयं भावः अप्रमत्तेति अतिरनोरसस्यां प्राशस्त्यमात्रपरायन्मेमातेति श्रुतेस्तु अनोरसस्यापि पुत्रत्वमस्तीत्येव परेति न कश्चिद्विरोधः तथाच

विप्रवादाः सुबहवः श्रूयन्ते पुत्रकारिताः अत्र नो मुद्यतां राजन्संशयं च्छेत्तुमर्हति २ श्रीश्रुतवाच आत्मा पुत्रश्च विज्ञेयः स्तस्या
नंतरं श्रूयः निरुक्तजश्च विज्ञेयः सतः प्रसूतजस्तथा ३ पतिस्तस्य तु भायायां भर्ता सुसमवेतया तथा दत्तकृतो पुत्रावध्युतश्च त
थाप ४ षडपध्वंसजाश्चापि कानीनापसदास्तथा इत्येते वै समाख्यातास्तान्विजानीहि भारत ५ युधिष्ठिर उवाच षडप-
ध्वंसजा केस्युः कैवाप्यपसदास्तथा एतत्सर्वं यथान्तर्व्याख्यातुं मे त्वमर्हसि ६ श्रीश्रुतवाच त्रिपुवर्णेषु ये पुत्रा ब्राह्मणस्य यु-
धिष्ठिर वर्णयोश्च हृयोऽस्यातां यो राजन्यस्य भारत ७ एको विदुर्णा एवाथ तथैवोपलक्षितः षडपध्वंसजास्तदितथैवापसदान् श्रु-
णु ८ चांडालो ब्राह्मणवेद्यो च ब्राह्मण्याक्षत्रियासु च यैश्यायां चैव शूद्रस्य लक्ष्ये न पसदास्त्रयः ९ मागधोरामकश्चैव द्वौ वैश्यस्योप-
लक्षितौ ब्राह्मण्याक्षत्रियायां च क्षत्रियस्यैक एव तु १० ब्राह्मण्यं लक्ष्यते सूत इत्येते पसदाः स्मृताः पुत्राद्येतेन शक्यते मिथ्याकर्तुं न
राधिप ११ युधिष्ठिर उवाच क्षेत्रजं केचिदेवाहुः सुतं केचित्तु शूद्रजम् तुल्यावेती सुनोकस्य तन्मे ब्रूहि पिनामह १२ श्रीश्रु-
तवाच रेतजो वा भवेत् पुत्रस्त्यक्तो वा क्षेत्रजो भवेत् अध्युतः समयं भित्तेत्येतदेव निबोध मे १३ युधिष्ठिर उवाच रेतजं विप्रवै-
पुत्रं क्षेत्रजस्यागमः कथम् अध्युतं विप्रवै पुत्रं भित्वा तु समयं कथम् १४ श्रीश्रुतवाच आत्मजं पुत्रमुत्पाद्य यस्य जेतकारणा
तरे न तत्र कारणं रेतः स क्षेत्रजस्तस्मात्पिनो भवेत् १५

च अनोरस औरसो वा सुशीलः श्राद्धपरः पितृणां स्वर्गाय भवति विपरीतस्तु न रक्षयेति ११ क
स्य हृयोः पित्रोः क्षेत्रपतिनिषेचोर्मध्ये कस्यायं पुत्रः उभयोः पितृत्वाविशेषादित्यर्थः १२ रेतजः औरसपुत्र एव क्षेत्रजोऽपि बीजादेतस्य कश्चेत् स्वीय एव भव-
ति एवमध्युतोऽपि रेतः पतिना त्यक्तश्चैव द्वौ दुष्टेव अदृक्को तु द्वावपि रेतः प्रदस्येवेत्यर्थः १३ एतदेव प्रश्नोत्तराभ्यां व्याचष्टे रेतजमिति आगमः पुत्रत्वप्राप्तकं-
शास्त्रकथं को दृशं समयं मेदश्च कथमित्यर्थः १४ कारणान्तरे लोकां पवादादिभ्ये सति १५ ७ ७ ७ ७ ७

आगममुक्ता समयभेदमाह पुत्रेति यांगप्रवर्तकान्यावृणीते तत्र सपुत्रः वोदुरेवक्षेत्रजः ननु ससेक्तुरात्मजः १६ अन्यत्रेति तत्र अनर्थकः परस्मैचेजातः पुत्रोऽमु-
कसदृशो अमुकसदृशो यमिति तदीयत्वेन लक्ष्यते हंतुं गृहीतुं दृष्टान्तं प्रत्यक्षमेवोपगतो ज्ञातः दृश्यते चापि सारूप्यमिति स्मृतेः एवं चाध्यूढः वोदुः पुत्रकाम्या-
प्रावेरेतः पतेरेव प्रवर्तनीत्युक्तम् १७ १८ शुक्रक्षेत्रयोरन्यतरदीयमपि पुत्रत्वे प्रमाणं न लक्ष्यं भवति सकृतकः पुत्रः कीदृश इत्यर्थः १९ २० तस्य
पोषयितुः पुत्रः सः तद्वर्णः पोषयितुर्वर्णः २१ कथं केन प्रकारेण कस्य वा यमिति ज्ञातव्यं कथं वास्य संस्कारः प्रयोक्तव्य इति प्रश्नः २२ स्वामिवर्णं प्रपद्यते-

पुत्रकामो हि पुत्रार्थे यावृणीते विशांपते क्षेत्रजं तु प्रमाणं स्यान्न वै तत्रात्मजः सुतः १६ अन्यत्र क्षेत्रजः पुत्रो लक्ष्यते भरतर्षभ नत्वात्मा
शन्यते हंतुं दृष्टान्तोपगतो ह्यसौ १७ क्वचिच्चकृतकः पुत्रः संग्रहादेवलक्ष्यते न तत्र रेतः क्षेत्रं वा यत्र लक्ष्यते भारते १८ युधिष्ठिर उ-
कीदृशः कृतकः पुत्रः संग्रहादेवलक्ष्यते शुक्रक्षेत्रं प्रमाणं वा यन्न लक्ष्यते भारते १९ श्रीभू उवाच मातापितृभ्यां यस्त्यक्तः पथिय
स्तं प्रकल्पयेत् न चास्य मातापितरौ ज्ञायेतां सहिष्कृत्रिमः २० अस्वामिकस्य स्वामित्वं यस्मिन्संप्रतिलक्ष्यते यो वर्णः पोषयितुं च तद्व-
र्णं स्तस्य जायते २१ युधिष्ठिर उवाच कथमस्य प्रयोक्तव्यः संस्कारः कस्य वा कथम् देया कन्या कथं चेति तन्मे ब्रूहि पितामह २२
श्रीभू उवाच आत्मवत्तस्य कुर्वति संस्कारं स्वामिवत्तथा त्यक्तो मातापितृभ्यां यः स वर्णं प्रतिपद्यते २३ तद्गोत्रबंधुजंतस्य कुर्यात्सं-
स्कारमुच्यते अथ देया तु कन्या स्यात्तद्वर्णस्य युधिष्ठिर २४ संत्कर्तुं वर्णगोत्रं च मातृवर्णं विनिश्चये कानीनाध्यूढो वपि विज्ञेयो पु-
त्रं किं त्विष्यौ २५ तावपि स्वाविवसुतो संस्कार्याविति निश्चयः क्षेत्रजो वाप्यपुंसदोये ध्यूदास्तेषु चायुत २६ आत्मवद्दे प्रयुजीरन्सं-
स्कारान् ब्राह्मणादयः धर्मशास्त्रेषु वर्णानां निश्चयोयं प्रदृश्यते २७ एतत्ते सर्वमारव्यातं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि २८ इति श्रीमहा-
भारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्म विवाहधर्मे नाम एकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ४९ युधिष्ठिर उवाच दर्शने कीदृशः स्नेहः सं-
वासे च पितामह महाभाग्यं गवं चैव तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १

अतः स्वामी तस्यात्मवत्संस्कारं करोति २३ ननु अन्यवर्णत्वशंका
यां कथमेतत्त्यादित्याशंक्याह अन्यवर्णत्वनिश्चये तद्गोत्रबंधुजेषु गोत्रादिजो ममेव तस्य संस्कारं स्वामी कुर्यात् अनिश्चये तु येन संस्कृतः तस्यैव वर्णगोत्रं
च संस्कारसामर्थ्याद्भवतीत्यर्थः अन्यगोत्रोप्यन्यवर्णोपि संस्कर्तुरेव गोत्रे भजत इति भावः २४ २५ २६ २७ २८ इति श्रीमहाभारते अनुशा-
सनिके पर्वणि टीकायां एकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ४९ एवं यज्ञांगानां स्त्रीधनत्विगानां शूद्रिमुक्तायज्ञे दक्षिणात्वेनोपस्थितानां गवामाहात्म्यं पृच्छति दर्शनेद-
ति परपीडादर्शने परैः सह संवासे च कीदृशः स्नेह आनृशंस्यं च कर्तव्यं गवामाहात्म्यं च ब्रूहीति प्रश्नद्वयम् १ ६२ ६३ ६४

तस्योत्तरं तत्रैषाह हंत इत्यादिना

२ ३ ४ ५ ६ ७ ८ अर्धस्थितः उपविष्टः

१० आसतः आसीनस्य ११ १२ १३ १४

[illegible]

अथकिरुव्यामचन १५ १६ १७ १८ १९ शिवानां जन्म जन्म विविधाणां भवतानि २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८

इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५० ५१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

इति श्रीमहाभारते आनुशासनि० दानधर्मे च्यवनोपाख्याने पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५० श्रीष्ठा उवाच नहुषस्तु ततः श्रुत्वा च्यवनं तं तथा
गतम् त्वरितः प्रययौ तत्र सहा मात्यपुरोहितः १ शौचं कृत्वा यथा न्यास्य प्राजलिः प्रयतो नृपः आत्मानमाचक्षे च च्यवनाय महात्मने २
अर्चयामास तच्चापितस्य राज्ञः पुरोहितः सत्यव्रतं महात्मानं देवकल्पविशंपते ३ नहुष उवाच करवाणि प्रियं किं ते तन्मे ब्रूहि द्वि-
जोत्तम सर्वकर्त्ता सिंभगवन् यद्यपि स्यात् सुदुष्करम् ४ च्यवन उवाच श्रमेण महातायुक्ताः केवन्मि तस्य जीविनः मम मूल्यं प्रय-
च्छेभ्यो मत्स्यानां विक्रयैः सह ५ नहुष उवाच सहस्रं दीयतां मूल्यं निषादेभ्यः पुरोहित निष्क्रयार्थं भगवतो यथा ह भृगुनंदन ६
च्यवन उवाच सहस्रं नाहमर्हामि किं वा त्वं मन्यसे नृप सदृशं दीयतां मूल्यं स्वबुद्धानि श्रव्य कुरु ७ नहुष उवाच सहस्रा-
णां शतं विप्रनिषादेभ्यः प्रदीयताम् स्यादिदं भगवन् मूल्यं किं वा न्यन्मन्यते भवान् ८ च्यवन उवाच नाहं शतसहस्रेण निमेषः
पार्थिव वर्षा दीयतां सदृशं मूल्यं ममात्थैः सह चिंतय ९ नहुष उवाच कोटिः प्रदीयतां मूल्यं निषादेभ्यः पुरोहित यदेतदपि नो मू-
ल्यमनो भूयः प्रदीयताम् १० च्यवन उवाच राजन्नाहमिह कोटिभूयो वापि महायुते सदृशं दीयतां मूल्यं ब्राह्मणैः सह चिंतय
११ नहुष उवाच अर्द्धं राज्यं समग्रं वा निषादेभ्यः प्रदीयताम् एतन्मूल्यमहं मन्ये किं वा न्यन्मन्यसे द्विज १२ च्यवन उवाच
अर्द्धं राज्यं समग्रं च मूल्यं नाहमि पार्थिव सदृशं दीयतां मूल्यं मृषिभिः सह चिंतयताम् १३ श्रीष्ठा उवाच महर्षेर्वचनं श्रुत्वा नहुषो
दुःखकं शितः स चिंतयामास तदा सहा मात्यपुरोहितः १४ तत्र त्वन्यो वनचरः कश्चिन्मूलफलाशनः नहुषस्य समीपस्थो गकिजातो भ-
वन्मुनिः १५ स तमाभ्यर्च्य राजानमब्रवीद्विजसत्तमः तोषयिष्याम्यहं क्षिप्रं यथा तुष्टो भविष्यति १६ नाहमिष्यावचो ब्रूयांस्तेरेष्व-
पि कुतो न्वथा भवतो यदहं ब्रूयां तत्कार्यमविशंकया १७ नहुष उवाच ब्रवीतु भगवान् मूल्यं महर्षेः सदृशं भृगोः परित्राय स्वमा-
मस्मद्विषये च कुलचमे १८ हन्याद्विभगवान् कुदृष्टे लोभ्यमपि केवलम् किंपुनर्मातपो हीनबाहुवीर्यपरायणम् १९ अगाधो भ-
सिमग्नस्य सामात्यस्य सकृत्तिजः पूर्वो भवम् महर्षे त्वं कुरु मूल्यं विनिश्चयम् २० श्रीष्ठा उवाच नहुषस्य वचः श्रुत्वा गविजातः प्र-
तापवान् उवाच हर्षयन् सर्वान् मात्यान् पार्थिवं च तम् २१ अनर्घयामहाराज द्विजावर्णेषु चोत्तमाः गावश्च पुरुषव्याघ्रगो मूल्यं परि-
कल्पयताम् २२

नहुषस्तुतः श्रुत्वामहर्षेर्षचनेनृष हर्षेणमहतायुक्तः सहासात्पुनरोदितः २३ अभिगम्यभृगोः पुत्रं च्यवनं शंसितव्रतम् इदं प्रोवाच नृप-
तेवाचा संतर्पयन्निव २४ नहुष उवाच उत्तिष्ठेतिष्ठविप्रर्षेर्गवाक्रीतोसिभार्गव एतन्मृत्यमहमन्येतवधर्मभृतांवर २५ च्यवन
उवाच उत्तिष्ठाम्येषराजेन्द्रसम्यक्क्रीतोस्मितेनघ गोभिस्तुल्यं न पश्यामिधनं किंचिदिहाच्युत २६ कीर्तनंश्रवणं दानं दर्शनं चापि पार्थि
व गवां प्रेशस्यति वीरसर्वपापहरं शिवम् २७ गावो लक्ष्म्याः सदा मूलं गोषु पाप्मानविद्यते अन्नमेव सदा गावो देवानां परमहविः २८ स्ना
हाकारवप्रेक्षारोगोषु नित्यं प्रतिष्ठितो गावो यज्ञस्य नेत्र्यो ये तथा यज्ञस्य तामुखम् २९ अमृतं तद्यज्ययदिव्यं क्षरति च वहति च अमृता
युतनयेताः सर्वलोकनमस्कृताः ३० तेजसावपुषा चैव गावो वह्निर्हिसमाभुवि गमयो हि सुमहत्तजः प्राणिनां च मुखप्रदाः ३१ निविष्ट-
गोकुलं यत्र श्वासं मुचति निर्भयम् विराजयति तद्देशं पापं च मस्यापकर्षति ३२ गावः स्वर्गस्य सोपानं गावः स्वर्गेऽपि पूजिताः गावः काम
दुहो देव्यो नान्यत्किंचित्परस्मृतम् ३३ इत्येतद्गोषु मे प्रोक्तं माहात्म्यं भरतर्षभ गुणैकदेशवचनं शक्यं पारायणं ननु ३४ निषादा ऊचुः
दर्शनं कथनं चैव संहारं स्माभिः कृतं मुने सतासमपदमित्रप्रसादनः कुरुप्रभो ३५ हवींषि सर्वाणि यथा न्युपभुंक्ते हुताशनः एवं यमपि धर्मा
त्मन्युपभुविः प्रतापवान् ३६ प्रसादयामहे विद्वन्भवतं प्रणतावयम् अनुग्रहार्थं मस्माकमियगोः प्रतिगृह्यताम् ३७ च्यवन उवाच
हृषीकेश्य च यच्चक्षुर्मुनेराशीविषस्य च नरं मूलं ददति कृक्षमग्निरिव ज्वलन् ३८ प्रतिगृह्णामि बोधेनैवैवर्तामुक्तं किन्विषाः दिवंग-
च्छतेषां क्षिप्रं मर्त्यैः सह जन्तोर्द्भवैः ३९ श्रीश्व उवाच ततस्तस्य प्रभावात्ते महर्षेर्भावितात्मनः निषादास्तेन वाक्येन महमर्त्येर्दिवं
ययुः ४० ततः मराजानुहो विस्मितः प्रेक्ष्य धीवरान् आरोहमाणो ह्रिदिव मत्स्याश्च भरतर्षभः ४१ ततस्तोगविजश्चैव च्यवनश्च भृगु
हृहः वराभ्यामनुरूपाभ्यां च्छदयामासतुर्गम ४२ तनो राजा मत्स्यवीर्यो नहुषः पृथिवीपतिः परमित्यब्रवीत्प्रीतस्तदा भरतसत्तम ४३
ततो जया हर्षमसंस्थितिमिन्द्रनिभौ नृपः तथेति चोदितः प्रीतस्तानृषी प्रत्यपूजयन् ४४ समामदीक्षश्च्यवनस्ततो गच्छत्स्वमाश्रमम् गवि
जश्च महान्तेजास्वमाश्रमपदं ययौ ४५ निषादाश्च दिवजं मुस्ते च मत्स्याजनाधिप नहुषोऽपि वरं लब्ध्वा प्रविशे शस्त्रकंपुरम् ४६ एतत्ते कथि
तं त्रातयन्मां त्यगिषूच्छसि दर्शनं यादृशी स्नेहः स वासे वायुधिष्ठिर ४७ महाभाग्यं गवांचैव तथा धर्मविनिश्चयम् किंभूयः कथ्यता वीर-
कितेन्द्रादिविदितम् ४८

इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां एकपचाशत्तमोऽध्यायः ५१ ॥ ५१ : भगवो मे दद्याद्विप्रस्य कुशिकवत् ब्राह्मणभक्तिमतो वंशो दिव्या ब्रा-

इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे च्यवनोपाख्याने एकपचाशत्तमोऽध्यायः ५१ युधिष्ठिर उवाच संशयो मे महाप्राज्ञ
समहात्म्यसागरोपमः तं मे शृणु महाबाहो श्रुत्वा व्याख्यातुमर्हसि १ कौतूहलं मे सुमहज्जामदग्न्यं प्रतिप्रभो रामधर्मभृतां श्रेष्ठं तच्चे व्याख्यातु
मर्हसि २ कथं मे भूषणसमुत्पन्नो राम सत्यपराक्रमः कथं ब्रह्मर्षिवंशो यक्षत्रयधर्माव्यजायत ३ तदस्य संप्रवराजन्निखिलेनानुकीर्तय कौशि
काच्च कथं वंशात्स जाह्नवे ब्राह्मणो भवेत् ४ अहो प्रभावः सुमहात्मा सोऽहो सुमहात्मनः रामस्य च नरव्याघ्रविश्वामित्रस्य चैव हि ५ कथं पु
त्रानतिक्रम्य तेषां नृपश्च या भवत् एष दोषः स्फुटान् हित्वा तन्व व्याख्यातुमर्हसि ६ श्रीश्रु उवाच अत्राप्युदाहरंतीममिति हासपु
रातनम् च्यवनस्य च संपादकुशिकस्य च भारत ७ एतदोषपुरादृष्ट्या भार्गवश्च्यवनस्तदा आगामिनं महाबुद्धिस्त्ववंशो मुनिसत्तमः ८
निश्चिन्त्य मनसा सर्वगुणदोषं बलाबलम् दग्धुकामः कुलसर्वकुशिकानां तपोधनः ९ च्यवनः समनुप्राप्य कुशिकवाक्यमब्रवीत् वस्तु
मिच्छासमुत्पन्ना त्वया सह ममानघ १० कुशिक उवाच भगवन्सर्वधर्मेयं पण्डितैरिह धार्यते प्रदानकाले कन्यानामुच्यते च सदा-
बुधैः ११ यत्तु तावदतिक्रान्तं धर्मद्वारं तपोधनम् तत्कार्यं प्रकुर्यात् किं न दनुजानुमर्हसि १२ श्रीश्रु उवाच अथासनमुपादाय च्य
वनस्य महामुनेः कुशिको भार्यया सार्द्धं माजगाम यतो मुनिः १३ प्रगृह्य राजा भृंगारं पाद्यमस्मै न्यवेदयत् कारयामास स वा श्रिया
स्तस्य महात्मनः १४ ततः सराजं च्यवनं मधुपर्कं यथाविधि ग्राहयामास चाव्यग्रो महात्मानि यतव्रतः १५ सत्कृत्य तं तथा विप्रमिदं पुनर्ग-
थाब्रवीत् भगवन्परवन्तोऽसौ ब्रूहि किं करवावहे १६ यदि राज्ञ्ययदि धनं यदि गांसः शितव्रतं यज्ञदानानि च तथा ब्रूहि सर्वददामि ते १७
इदं गृह्णिदं राज्ञ्यमिदं धर्मासनं च ते राजा त्वमसि शाध्युर्वीमहंतु परवास्त्वयि १८ एवमुक्ते ततो वाक्ये च्यवनो भार्गवस्तदा कुशिकं प्रत्यु
वाचेदं मुदा परमयायुतः १९ न राज्ञ्यं कामये राजन् न धनं न च योषितः न च गान्धर्वैर्देशानूनयज्ञं श्रूयतामिदम् २० नियमं किंचिदारस्ये-
युवयो यदि रोचते परिचर्यां स्मियताभ्यां युवाभ्यामविशकया २१ एवमुक्ते तदा तेन दपती तौ जहर्षतुः प्रत्यब्रूतां च तमृषिमेवमस्ति ति-
भारत २२ अथ तं कुशिको दृष्टः प्रावेशय दनुत्तमम् गृहोद्देशं ततस्तस्य दर्शनीयमदर्शयत् २३ इयं शय्या भगवतो यथा काममिहोष्यतां
प्रयतिष्यावहे प्रीतिमाहर्तुं ते तपोधन २४ अथ सूर्यो तिचक्राम तेषां सवदता तथा अथर्षिश्चोदयामास पानमन्नं तथैव च २५

ह्यणा उत्पद्यंत इति

२६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ मुनिश्चेष्टः च्यवनः तारितोः स्त्रीपुरुषौ एषाषाचाएतो
 ३७ ३८ ३९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि रोकायां द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५२ ७ नस्मिन् १ २ ३ ४ तौ कुशिकस्तस्य पत्नी च

तमपृच्छत्ततो राजा कुशिकः प्रणतस्तदा किमन्तं जातमिष्टं ते किमुपस्थापयाम्यहम् २६ ततः सपरया प्रीत्या प्रत्युवाच नराधिपम् औप
 पत्तिकमाहारं प्रयच्छस्वेति भारत २७ तद्वचः पूजयित्वा तु तथैत्याह स पार्थिवः यथोपपन्नमाहारं तस्मै प्रादाज्जनाधिप २८ ततः स मु
 क्ताभगवान् दंपती प्राह धर्मवित् स्वमुपिच्छाम्यहं निद्राबाधते मामिति प्रभो २९ ततः शय्यागृहं प्राप्य भगवान् नृपिसत्तमः संविवेश नरे-
 शस्तु स पत्नीकः स्थितो भवतु ३० न प्रबोध्योस्मि स सुप्त इत्युवाचाथ भार्गवः संवाहितव्यो मे पादौ जागृतव्यं च ते निशम् ३१ अविशंक
 स्तु कुशिकस्तथैत्येवाह धर्मवित् न प्रबोधयतां तौ च दंपती रजनीक्षये ३२ यथादेशं महर्षेस्तु शश्रूषा परमौ तदा बभूवतुर्महाराज प्र
 यतस्वथ दंपती ३३ ततः स भगवान् विप्रः समादिश्य नराधिपम् सुधापैकेन पार्श्वेन दिवसानेकविंशतिम् ३४ स तुराजानिराहारः स
 भार्यः कुरुनंदनः पर्युपासत तं तृष्टश्च्यवनागधने रतः ३५ भार्गवस्तु स मुत्तस्थो स्वयमेव तपोधनः अकिंचिदुक्ता तु गृहान्निश्चक्राम स
 हातपाः ३६ तमन्वगच्छतां तौ च क्षुधितौ श्रमकश्चितौ भार्यापतौ मुनिश्चेष्टस्तावेतौ नावलोकयन् ३७ तयास्तु प्रेक्ष्य तोरेव भार्गवानां
 कुलोद्बहः अंतर्हितो भूद्रा जेद्रतनो राजापतस्त्रितो ३८ समुहूर्त्तमाश्वस्य सहदेव्या महाद्युतिः पुनरन्वेषणे यत्नमकारोत्परमतदा
 ३९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे च्यवनकुशिकसंवादे द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५२ युधिष्ठिर उवाच तस्मि
 न्नंतर्हिते विप्रे राजा किमकरोत्तदा भार्या चास्वमहाभागा तन्मे ब्रूहि पितामह १ श्रीश्रु उवाच अदृष्ट्वा समदोपात्तं तमृषिसह
 भार्यया परिश्रान्तो निवृत्ते व्रीडितो नष्टचेतनः २ स प्रविश्य पुरीदो नो नाभ्यभाषत किंचन तदेव चिंतयामास च्यवनस्य विचेष्टितम्
 ३ अथ शून्येन मनसा प्रविश्य स्वगृहं नृपः द्रुदशशयनेन तस्मिन् शय्यां न भृगुनंदनम् विस्मितो तमृषिं दृष्ट्वा तदाश्चर्यं विचिंत्य च ४ दं
 शनात्तस्य तु तदां विश्रान्तो संबभूवतुः यथास्थानं च तो स्थित्वा भूयस्तं संववाहतुः ५ अथापरेण पार्श्वेन मुधा पसमहामुनिः तेनेव च स
 कालेन प्रत्यबुध्यत कीर्यवान् ६ न च तो चक्रतुः किंचित्त विकारं भयशंकितौ प्रविबुद्धस्तु स मुनिस्तौ प्रोवाच विशापते ७ तैलाभ्यगो-
 दीयतां मे स्नास्येह मिति भारत तौ तथैति प्रतिश्रुत्य सुधिनो श्रमकश्चितौ

तेनेव च सकालेनेति तेनेकविंशत्याकालेन स च्यवनः प्रत्यबुध्यत ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

शतपाकेनैलेनेति साधितदग्धादिसोरभ्यद्रव्ययुक्तेन संख्याविशिष्टेन क्वाथेन नारायणादिनैलं सिध्यति पुनरपि तावनाद्रव्येण तदेव नैलं त्यक्ष्यति एवंक्रमेण
 शतपाकः तैलस्य विशेषणं ९ १० स्नानशालां स्नानगृहं ११ असत्कृत्य हेयं कृत्वा १२ १३ दर्शयामास कुशिकं आत्मानमिति शेषः १४ १५

शतपाकेनैलेन महाहेणोपतस्थतुः ततः सुरवासीनमृषिं वाग्यतौ संववाहतुः ९ नचपर्याप्तमित्याह भार्गवः सुमहातपाः यदा तौ निर्वि-
 कारौ तौ तैलस्य सासभार्गवः १० तत उत्थाय सह सास्त्रान् शालां विवेश हः क्लृप्तमेव तु तत्रासीत्स्नानीयं पार्थिवोचितम् ११ असत्कृत्य-
 च तत्सर्वतत्रैवांतरधौ चित्त समुनिः पुनरेवाथ नृपतेः पश्यतस्तदा १२ नां सूर्याचक्रतुस्तौ च दंपती भरतर्षभ अथ स्नातः सभगवान् सिंहा-
 सनगतः प्रभुः १३ दर्शयामास कुशिकं सभार्यं कुरुनंदन संदृष्ट्वा वदनो राजा सभार्यः कुशिको मुनिम् १४ सिद्धमन्नमिति प्रह्वो निर्विका-
 रो न्यवेदयत् आनीयतामिति मुनिस्तच्चोवाच नराधिपम् १५ सराजासमुपाजन्हेत दन्तं सहभार्यया सांस्प्रकारान् विविधान् शाकानि
 विविधानि च १६ वेश्या रविकागंश्च पानकानि लघूनि च रसांश्चापूपंकांश्चित्रांश्चौदकान् च रवांडवान् १७ रसान्नानां प्रकारांश्च वन्यं
 च मुनिभोजनम् फलानि च विचित्राणि राजभोज्यानि भूरिशः १८ बदरे गुदकाश्च मर्यादं भृङ्गातकफलानि च गृहस्थानां च यद्भोज्यं य-
 चापि वनवासिनाम् १९ सर्वमाहारया मासराजाशापभयात्ततः अथ सर्वमुपन्यस्तमग्रतश्च्यवनस्य तत् २० ततः सर्वसमानीय
 तच्च शय्यासनं मुनिः वस्त्रैः शोभैरवच्छाद्य भोजनोपस्करैः सह २१ सर्वमादीपयामास च्यवनो भृगुनंदनः नचतौ चक्रतुः क्रोधं
 दंपती सुमहामती २२ तयोः संप्रेक्ष्यतोरेव पुनरतर्हितो भवत् तथैव च सराजर्षिस्तस्थौ तारजनीं तदा २३ सभार्यो भार्गवतः श्री-
 मान् च कोप्यमाविशत् नित्यसंस्कृतमन्नं तु विविधं राजवेश्मानि २४ शयनानि च मुख्यानि परिषेकाश्च पुष्कलाः वस्त्राणि विविधाकारमभ-
 वत्समुपाजितम् २५ न शशाकततो द्रष्टुमंतरं च्यवनस्तदा पुनरेव च विप्रर्षिः प्रोवाच कुशिकं नृपम् २६ सभार्यो मारथेनाश्रुवहयत्र ब्रवी-
 म्यहम् तथेति च प्राह नृपो निर्विशंकस्तपोधनम् २७ क्रोडारथोस्तु भगवन्नुत सां ग्रामिकोरथः इत्युक्तः स मुनी राज्ञा तेन दृष्टेन तद्वचः २८
 च्यवनः प्रत्युवाचे ददृष्टः परपुरं जयम् सज्जीकुरु रथोक्षिप्रं यस्ते सां ग्रामिकोरथः २९ सायुधः सपताकश्च शक्तीकनकयष्टिमान् किं-
 किणीत्स्ननिर्घोषो युक्तस्तोरणं कपनैः ३० जाघून दनिबद्धश्च परमेषु शतान्वितः ततः सतंतथेत्युक्त्वा कल्पयित्वा महारथम् ३१

१६ वेश्यारो वेशारोति प्रसिद्धिः १७ १८ १९ २० २१ आदीपयामास दाहयामास २२ संप्रेक्ष्यतोः संप्रेक्ष्यमाणयोः २३ २४ प-
 रिषेकाः परिषेचनपात्रविशेषाः २५ २६ २७ सां ग्रामिकः सां ग्रामोपयुक्तः २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

३२ ३३ ३४ सुसुरवेअतिशयितं सुगं ३५ वसुधनं ३६ ३७ युग्यं योऽत्रा अजाचअविश्वअजाविकं अविमेषः ३८ कृताकृतं घटिताघटितं कनकं अ
न्यगच्छंत अनुगतवंतः ३९ प्रचोदितोचपाडः ४० कटेकरिप्रदेशोः ४१ क्षतोद्भवस्तन्वयंतावित्यन्वयः ४२ पौरवर्गः पुरनिवासिजनः ४३ ४४ ४५

भार्योवासेधुगित्ताचात्मानंदक्षिणेनया त्रिदंडं वज्रमूच्यग्रं प्रतोदंतत्रचादधत् ३२ सर्वमेतत्तथादत्वात्तृपोवाक्यमथाब्रवीत् भगवन्क्षरथो
यातुब्रवीतुभृगुनंदन ३३ यत्रवक्ष्यमिविप्रर्षेतत्रयास्यतितेरयः गवमुक्तस्तुभगवान्प्रत्युवाचायतंतपम् ३४ इतःप्रभृतियातव्यंपदकंपदकं
शनेः श्रमोममयथा न स्यात्तथामच्छंदचारिणो गुमुग्वंचैवयौदव्योजनः सर्वश्चपश्यतु ३५ नोत्मार्यापथिकाः केचित्तेभ्योदास्येवमुद्य
हम् ब्राह्मणोभ्यश्चयेकामानर्यायित्यतिमापथि ३६ सर्वान्तास्याम्यशेषेणधनंरत्नानिचैवद्वि क्रियतानिगिन्नेनेतन्माविचारयपार्थिव ३७
इत्येतद्वचनंश्रुत्तागजभृत्यास्तथाब्रवीत् यद्यद्व्याच्युनिस्तत्तत्सर्वं देयमशक्तिः ततोर्त्नान्यनेकानिस्त्रियोयुग्यमजाविकम् ३८ कृताकृ
तंचकम्कं गजेद्व्याचनोपमाः अन्यगच्छंततमृषिराजामान्यश्चसर्वशः ३९ हाहाभूतंचतत्सर्वमामान्नगरमानंवत् तौतीक्ष्णप्रेषासहसा
प्रतोदेनप्रतोदितो ४० पृष्ठेविद्धौकटेचैवनिर्विकारौतमूहतु वेपमानोनिगद्गारेपंचाशद्वाचकशितो ४१ कथंचिद्दूतुर्वीरौदंपतीतर-
योत्तमम् बहुशोभशविद्धौतौस्त्रयंतोचक्षतोद्भवम् ४२ ददृशातेमहाराजपुष्पिताविवकिशको तौदृष्ट्वापौरवर्गस्तुभृशशोकसमाकुलः
४३ अभिशापभयत्रस्तो नचकिंचिदुवाचह दंद्गश्चाब्रुवन्मर्वेपश्यध्वंतपसोबलम् ४४ कुडाअपिमुनिश्चैवोदितुनेहशकुमः अ
होभृगुवतोवीर्यमहर्षेर्भावितात्मनः ४५ गजश्चापिसमायम्यथैर्येपश्यतयादृशम् श्रान्तावपिहिकृच्छ्रेणरथमेनंसमूहतुः ४६ नचैत-
योर्विकारवैददंशभृगुनंदनः भीष्माउवाच ततःमनिर्विकारौतुदृष्ट्वाभृगुकुण्डोदहम् ४७ वसुविश्राणयामासयथावैश्रवणस्त
था तत्रापिराजाप्रीतान्माययादिष्टमथाकरोत् ४८ ततोस्यभगवान्भीतोवभूवमुनिस्ततमः अवतोर्यरथ्येष्टाहपतीतोमुमोचह ४९
विमोच्यचैतौविधिवत्ततोवाक्यमुवाचह स्मिग्धगंभीरयावाचाभार्मवः सुप्रसन्नया ५० ददामिवावरेष्टतंब्रतामितिभारत सुकुमारो
चतौविद्धौकरीभ्यामुनिस्ततमः ५१ पस्पशामृतकन्याभ्यास्तेहाद्भरतस्ततम अथाब्रवीन्तृपोवाक्यमश्रमोनास्योवयोरिह ५२ विश्रान्तौ
चप्रभावात्तेऊचतुस्तेतुभार्गवम् अथतौभगवान्प्राहप्रदृष्टश्च्यवनस्तदा ५३ ननुयाव्याहृतं पूर्वयन्मयातद्विष्यति रमणीयः समुद्रे
शोभगातीरमिदंशुभम् ५४ किंचित्कालं व्रतपणेनिवत्स्यामीहपार्थिव गन्धताम्बपुरं पुत्रविश्रातः पुनरेष्यमि ५५

४६ ४७ वसुधनं विश्राणयामासदापयन्मांसं ४८ वाचासुप्रसन्नया इत्यन्वयः ५० वांयुवाभ्यां ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६

५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां

इह स्थं मांसभार्यस्तदं दृष्टासि श्वेनराधिप न च मन्युस्त्वया कार्यश्चिद्यस्ते समुपस्थितम् ५६ यत्कांक्षितं तद्दिश्यते तत्सर्वं हि भविष्यति इत्येव
मुक्तः कुशिकः प्रहृष्टेनांतरात्मना ५७ प्रोवाच मुनिशार्दूलमिदं वचनमर्थवत् न मे मन्युर्महाभाग पूतोऽसौ भगवंस्त्वया ५८ संचेतो
यौवनस्योऽसौ वपुषां तोबलान्वितो प्रतोदेन व्रणाय मे सभायस्य त्वया कृताः ५९ तान्न पश्यामि गात्रेषु स्वस्थोऽस्मि सहभार्यया इमां च दे
वीं पश्यामि वपुषां सरसोपमाम् ६० श्रिया परमया युक्ता तथा दृष्टां पुरामया तत्र प्रसादं संचत्तमिदं सर्वं महामुने ६१ नैतच्चित्रं तु भगव
स्त्वयि सत्यपराक्रम इत्युक्तः प्रत्युवाचैनं कुशिकं च्यवनस्तदा ६२ आगच्छेथाऽसभार्यश्च त्वमिहेति नराधिप इत्युक्तः समनुज्ञातोरज
धिरभिवाद्यतम् ६३ प्रययौ वपुषा युक्तेन गण्डेन राजवत् तत एनमुपाजम्बुरमात्याः सपुरेहिताः ६४ बलस्थ्या गणिका युक्ताः सर्वाः
प्रकृतयस्तथा तैर्वृतः कुशिको राजा श्रिया परमया ज्वलन् ६५ प्रविश शपुरं तृष्टः पूज्यमानो यंबेदिभिः ततः प्रविश्य नगरं कृत्वा पूर्वां हि
कोऽक्रियाः भक्त्या सभायै रजनीमुवास समहाद्युतिः ६६ ततस्तु तौ न वमभिवो ह्ययौवनं परस्परविगतरुजाविवामरो न नंदतुः शय-
नगतौ वपुर्धरौ श्रिया युतौ द्विजवरदत्तया तदा ६७ अथाप्यृषिर्भृगुकुलकोत्तिर्वैजस्तपोधनो वनमभिराममृद्धिमत् मनीषया बहुवि
धरत्नभूषितं ससर्जयन् न पुरिशतक्रतोरपि ६८ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे च्यवनकुशिकसंवादे त्रिपंचाशत्त
मोऽध्यायः ५३ श्रीशुभोवाच ततः सराजोरात्र्यंते प्रतिबुद्धो महामनाः कृतपूर्वां हि कः प्रायात्सभार्यस्तद्वनं प्रति १ ततो दद-
शन्नुपतिः प्रासादं सर्वकांचनम् मणिस्तंभसहस्राद्यं गंधर्वनगरापमम् तत्र दिव्यानि भिप्रायान्ददर्श कुशिकस्तदा २ पर्वतान् रूप्य-
सानूश्च नलिनीश्च संपंकजाः चित्रशालाश्च विविधास्तोरणानि च भारत शङ्खलोपचितां भूमिं यथाकांचनकुट्टिमाम् ३ सहकारान्
फुल्लान् च केतकीं हालकान्धवान् अशोकान् सहकुंदांश्च फुल्लान्श्चैवातिमुक्तकान् ४ चंपकांस्तिलकान् भव्यान्पनसान्वंजुलानपि पुष्पि
तान् कर्णिकारान्श्च तत्र तत्र ददर्श ५ श्यामान् वारणपुष्पांश्च तथाष्टपदिकालताः तत्र तत्र परिकृसाददर्श समहीपतिः ६ रम्यान्पद्मोत्प
लधरान् सर्वर्तुकुसुमान् तथा विमानप्रतिभांश्चापि प्रासादान्छलसन्निभान् ७ शीतलानि च तोयानि क्वचिदुष्णानि भारत आसनानि वि
चित्राणि शयनप्रवराणि च ८ पर्यंकान् रत्नसौवर्णान्पराध्यास्तरणान् च तान् मह्यं भोज्यमनेन च तत्र तत्रोपकल्पितम् ९

त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ५३ ७ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

वाणीवादान् वीणावादानितित्यपाठः १० ११ १२ १३ १४ अचिंतयत् कुशिक इति शेषः १५ १६ १७ १८ १९ २० २१

वाणीवादाच्छुकांश्चैकसारिकांश्च मृगराजकान् कोकिलान्छतं पत्रांश्च सकोयटिककुक्कुमान् १० मयूरांश्च कुरांश्चापि दातुं हनू जीवजीव
कान् चक्रीरान् नानराहसान्सारसांश्च क्रसाङ्गान् ११ समततः प्रमुदितान् दर्शयितुं मनोहरान् कचिदप्सरसांश्चानुगंधवाणांच पार्थिव
व १२ कान्ताभिरपरांस्तत्र परिषक्तान् दर्शयन् नददर्शयन् तान्मूयोददर्शयन् पुनर्नृपः १३ गीतध्वनिं सुमधुरं तथैवाध्यापनध्वनिम् हंसा-
न्सुमधुरांश्चापि तत्र श्रुत्वा पार्थिवः १४ तं दृष्ट्वा त्यदुत्तराजामनसा चिंतयत्तदा मस्य प्रोचितविष्णुश्चाउताहोसत्यमेवतु १५ अहोसह
शरीरेण प्रप्लोमि परमां गतिम् उत्तरान्वाकुरुन्त्युण्यानयवाप्यमरावतीम् १६ किंचिदमहदाश्चर्यं स्पश्यामीत्यचितयत् एवं संचिंत-
यन्नेव दर्शयितुं निपुणवत् तस्मिन्निमाने सोवर्णे मणिस्तप्रसमाकुले महोर्हशयने दिव्ये शंखानामृगुनंदनम् १७ तमभ्ययान्प्रदक्षेपण
नरेन्द्रः सहभार्यया अतर्हितस्ततोभूयश्च्यवनः शयनं च ततः १८ ततो न्यस्मित्व नोद्देशे पुनरेव दर्शयत् कौश्याद्यध्यासमासीनं ज
पमानं महावतम् २० एवं योगवलाहिप्रोमोहयामास पार्थिवम् शृणोत इत्येव ते चैवाप्सरसांगणाः २१ गंधर्वापादपाश्चैव सर्वमेत
रधीयत निःशब्दमभवच्चापि गंगाकूले पुनर्नृप २२ कुशवल्मीकभूयिष्ठवभूवचयथापुग ततः सराजा कुशिकः सभार्यस्तेन कर्मणा
२३ विस्मयं परमं प्राप्तस्तदृष्ट्वा महदद्भुतम् ततः प्रोवाच कुशिके भार्याहर्षममन्वितः २४ पश्य भद्रं यथाभावाश्चित्रादृष्टाः सुदुर्लभाः
प्रसादान् हृगुमुखस्य किमन्यत्र तपो बलात् २५ तपस्मतदवाप्यद्वियनुशक्यमनोरथैः त्रैलोक्यराज्यादपि हितपाणवविशिष्यते २६
तपसंप्रहिंसुत तेन शक्यो मोक्षस्तपो बलात् अहो प्रभायो ब्रह्मर्षेः श्रयनस्य महात्मनः २७ इच्छते येष तपो वीर्यादन्यान् त्रेकान्सृजेदपि
ब्राह्मणा एव जायेरन्त्युण्यवाग्बुद्धिकर्मणः २८ उत्सहेदिह कृते वक्रैर्न्यो वैच्यवना दृते ब्राह्मण्यं दुर्लभं लोके गज्यद्विसुलभं नरेः २९
ब्राह्मण्यस्य प्रभावाद्दिरयेयुक्तोऽस्य ध्रुववत् इत्येवं चिंतयानः स विदितश्च्यवनस्यैव ३० संप्रेक्ष्योवाच नृपतिं प्रमागम्यतामिति इत्यु
क्तः सहभार्यस्मृशोभ्यगच्छन्महामुनिम् ३१ शिरसा चंदनीयं तमवंदत च पार्थिवः तस्याशिषः प्रयुन्याय सुमुनिस्तनराधिपम् निषिद्धे
त्यब्रवीद्दीमान्माल्यं न्युरुषर्षभः ३२ ततः प्रकृतिमापन्नो भार्गवो नृपते नृपम् उवाच श्रुत्वा यावाचातपयन्निव भारत ३३ गजन्स
म्यग्जितानीह पंचपंचस्य त्वया मनश्च घ्राणीन्द्रियाणि कृच्छ्रान्मुक्तोऽसितेन वै ३४

२१ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

३१ ३२ प्रकृतिं ममां ३३ पंचकर्मन्द्रियाणि वाक्प्राणिपादपायुषण्याः पंचजानेन्द्रियाणि प्राणरसनचक्षुस्त्वक्श्रोत्राणि मुक्तोऽसितेन वै ३४ ३५ ३६

शतभोऽध्यायः ५४ १ कुशिकेनसम्प्रायेणयद्यदृष्टमनुभूतंचनत्कारणञ्चोतुं तदुपन्यासेनउपक्रम्यते यदिप्रातोसीति २ ३ ४ ५ ६ ७

शतभोऽध्यायः ५४ १ कुशिकेनसम्प्रायेणयद्यदृष्टमनुभूतंचनत्कारणञ्चोतुं तदुपन्यासेनउपक्रम्यते यदिप्रातोसीति २ ३ ४ ५ ६ ७

सम्यगागृहीतः पुत्रत्वया प्रवदतांवर नहि ते वृजिनं किंचित्सु सूक्ष्ममपि विद्यते ३५ अनुजानीहि माराजन्नामिष्यामि यथागतम् प्रीतोऽस्मि
न वराजं द्रवरश्च प्रतिगृह्यताम् ३६ कुशिक उवाच अग्निमध्ये गते ते वै भगवन्सन्निधौ मया वर्तितं भृगुशार्दूलग्रन्थोऽस्मिन्
दृष्टु ३७ एष एव वरो मुख्यः प्राप्नोमे भृगुनन्दन यत्प्रीतोऽसि मया ब्रह्मन्कुलं त्रातं च मे नष्ट ३८ एष मेनुग्रहो विप्रजोर्वितैश्च प्रयोजनम् ए
तद्राज्यं फलं चैव तपसश्च फलं मम ३९ यदि त्वं प्रीतिमान् विप्रमयि वै भृगुनन्दन अस्ति मे संशयः कश्चित्त्वेन व्याख्यातुमर्हसि ४०
इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे च्यवनकुशिकसंवादानामुचतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५४ च्यवन उवाच वरश्च
गृह्यतां मत्तो यश्च ते संशयो हृदि तं प्रब्रूहि नरश्चेष्ट सर्वसंपादयामि ते १ कुशिक उवाच यदि प्रीतोऽसि भगवंस्ततो मे वद भार्गव
कारणं श्रोतुमिच्छामि मद्गृहे वा सकारितम् २ शयनं चैकपाश्वर्णेन दिवसानेकविंशतिम् अकिंचिदुत्कागमनं बहिश्च सुनिपुणं च ३ अंत
र्धानं मकसमाच्च पुनरेव च दर्शनम् पुनश्च शयनं विप्रं दिवसानेकविंशतिम् ४ तैलाभ्यक्तस्य गमनं भोजनं च गृहे मम समुपानीय वि
विधं यद्गृहं जातं वेदसा ५ नियोगं चरयेन्नासु सहसा यत्कृतं त्वया धनानां च विसर्गस्य वनस्थापि च दर्शनात् ६ प्रासादानां बहूनां च
कंचनानां महासुने मणिविद्रुमपादानां पर्यंकाणां च दर्शनम् ७ पुनश्चादर्शनं तस्य श्रोतुमिच्छामि कारणम् अतीव त्वत्प्रमुत्थामि चिंत
यानो भृगू दृष्टु ८ न चैवात्राधिगच्छामि सर्वस्यास्य विनिश्चयम् एतदिच्छामि काल्पेन सत्यं श्रोतुं तपो धनं ९ च्यवन उवाच
शृणु सर्वं मया शेषेण यदिदं येन हेतुना न हि शक्यं मनारख्यातुमेवं पृष्टेन पार्थिव १० पितामहस्य वदतः पुरा देवसमागमे श्रुतवानस्मि
यद्राजस्तन्मे निगदतः शृणु ११ ब्रह्मक्षत्रविरोधेन भविता कुलसंकरः पौत्रस्ते भविताराजस्ते जीवीर्यसमन्वितः १२ ततस्ते कुलना
शार्थमहं त्वां समुपागतः चिकीर्षन् कुशिकोच्छेदं संदिधुः कुलं तव १३ ततो ह मागम्य पुरे त्वामवोचं महीपते नियमं कंचिदारण्ये
शश्रुषां क्रियतामिति १४ न च ते दुष्कृतं किंचिद्ब्रह्मासादय गृहे तेन जीवसि राजषेन भवेथास्त्वमन्यथा १५ एवमुद्धिसमास्थाय दिव
सानेकविंशतिम् सुप्तोऽस्मि यदि मां कश्चिद्बोधयेदिति पार्थिव १६

८ ९ १० ११ ब्रह्मेति ब्रह्मक्षत्रविरोधेन ब्राह्मणक्षत्रयोर्नित्येवैरभावेन संकरो वर्णादिसां
 र्यं प्रवितामविध्यतीति ज्ञात्वा अहंत्वांसमुपागतइति परेणान्वयः १२ १३ १४ १५ एवं बुद्धिं समास्थायैतं कश्चिन्मा बोधयेदि तीमां बुद्धिं आस्थाय एकविंशतिदिवसान्नुप्तो

स्मृतिनिवाच्यार्थः ७६

१७ १८ १९ वायुवांक्षुधाक्षोभेणमयांकर्षितो तनूक्तो तेतन्मनुरभूत् २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ यास्पृहाआसी
दित्यन्वयः २८ २९ ३० कुशिकाक्षोभिको द्विजः एषकामस्तवप्रविष्यति तृतीयं पुरुषं तुभ्यं ब्राह्मणत्वं गमिष्यति ब्राह्मणत्वं कर्तव्यं पुरुषं प्राप्य ब्राह्मण

यदा त्वया सभार्येण संसुप्तो न प्रबोधितः अहं ते देवते प्रीतो मनसाराजसत्तम १७ उत्थाय चास्मिन्निष्क्रान्तो यदि मां त्वं महीपते पृच्छेत्कयास्य
सीत्येवं शपेयं त्वामिति प्रभो १८ अंतर्हितः पुनश्चास्मिन् पुनरेव च ते गृहे योगमास्थाय संसुप्तो दिवसानेकविंशतिम् १९ क्षुधितो मामसुये
याश्च माहेति न राधिप एवं बुद्धिं समास्थाय कर्षितो वांक्षुधामया २० न च ते भूत्सु सुक्ष्मोऽपि मन्युर्मनसि पार्थिव सभार्यस्य न रश्मिं तेन ते प्री
तिमानहम् २१ भोजनं च समानाय यत्तदा दोषितं मया क्रुद्धेऽथायदि मां त्वया दितितन्मर्षितं च मे २२ ततो हरयमारुह्य त्वामवोच न राधि
प सामाग्यो मां बहस्वेति तच्च त्वं कृतं वांस्तथा २३ अविशको न रपते प्रीतो ह चापितेन ह धनोऽन्तर्गेऽपि चकृते न त्वां क्रोधः प्रधर्षयेत् २४ त
तः प्रीतेन ते राजन् पुनरेतत्कृतं तव सभार्यस्य वनं भूयस्तद्विद्धि मनुजाधिप २५ प्रीत्यर्थं तव चैतन्मे स्वर्गसि दर्शनं कृतम् यत्ते वने स्मिन्
नृपते दृष्टं दिव्यं निदर्शनम् २६ स्वर्गोद्देशं स्वयाराजन् स शरीरेण पार्थिव मुहूर्तं मनुभूतोऽसौ सभार्येण नृपोत्तम २७ निदर्शनार्थं तपसोऽथ
मस्य च न राधिप सत्रयासीत् स्पृहा राजन् तच्चापि विदितं मया २८ ब्राह्मण्यं कांसो हितं तपश्च पृथिवीपते अवमन्य नरेद्रव्यं देवैर्द्रव्यं च
पार्थिव २९ एवमेतद्यथा त्वं ब्राह्मण्यं तात दुर्लभम् ब्राह्मणे सति चर्षितं त्वमृषित्वे च तपस्विता ३० प्रविष्यत्येपते कर्मः कुशिकाक्षो
शिको द्विजः तृतीयं पुरुषं तुभ्यं ब्राह्मणत्वं गमिष्यति ३१ वंशस्ते पार्थिव श्रेष्ठ भृगुणा मेव तेजसा पौत्रस्ते भविता विप्रतपस्वी पावक द्युतिः
३२ संसदेव मनुष्याणां भयमुत्पादयिष्यति त्रयणा मेवलोकानां सत्यमेतद्भूमीर्नि ३३ वरं गृहाण राजर्षेयस्ते मनसि वर्तते तीर्थया
त्रां गमिष्यामि पुरा कालो भि वर्तते ३४ कुशिक उवाच एष एव वरो मे दयस्त्वप्रीतो महांसुने भवत्वेतद्यथा त्वं भवेत्योचो म
मां बध ३५ ब्राह्मण्यं मे कुलस्यास्तु भगवन्नेष मे वरः पुनश्चाख्यान्तु मिच्छामि भगवन्विस्तरेण वै ३६ कथमेत्यतिविप्रत्वं कुलं मे भृगुन
द्रव कश्चासौ भविता बंधुर्मम कश्चापि संमतः ३७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मोच्ये वनकुशिकसंवादे पंचपञ्चाश
त्तमोऽध्यायः ५५ च्यवन उवाच अवश्यं कथनीयमेतवैतन्नरपुंगव यदर्थं ताहमुच्छेत्तु संप्राप्तो मनुजाधिप १

त्वमिति च पाठः तुभ्यं तव तृतीयं पुरुषं प्राप्य ब्रा

ह्मणत्वं गमिष्यति प्राप्स्यतीति भावः कुशिकः गांधिर्द्वितीयः विश्वामित्रस्त्वतीयः ३१ ३२ ३३ तीर्थयात्रां तीर्थयात्रां गमिष्यामि तस्यायात्रायाः पुरापूर्वकान्येति वर्तते
अतिक्रान्तो भवति पराश्रयं आगमिष्यामि तद्गमनं क्रान्तेऽधिहो भवतीति वा ३४ अद्य विवसे ३५ ३६ ३७ इति आनुशासनीकाया पंचपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५५ त्वात्वां उ

च्छेत्तुं अहं प्रातः क्षत्रियस्य वैरभावादिति भावः १

वैरभावं स्पृष्टयति भृगूणां क्षत्रियायाज्येति देवयुक्तेन देवनि योजितेन २ तत इति उत्पत्त्यते ऊर्वदितियोजनासर्वः ४
 ५ ६ पुत्रं तस्येति तस्य ऊर्वस्य पुत्रं क्रचीकं सम्पूज्य धनुर्वेद उपस्थास्यते उपस्थानं करिष्यति ७ सत्त्विति सक्त्रचीकः तं धनुर्वेदं प्रतिगृह्य पुत्रे जमदग्ने
 मन्त्रमयिष्यति ८ तव कुलात्मजमदग्निः कन्यामधिगमिष्यति प्राप्स्यति यदर्थं तदा ह उद्गावनेति भवतो वंशस्य उद्गावनार्थं उत्कर्षार्थं पुत्रमुत्पादयिष्यति

भृगूणां क्षत्रियायाज्या नित्यमेतज्जनाधिप ते च मेदंगमिष्यति देवयुक्तेन हेतुना २ क्षत्रियाश्च भृगून्सर्वान्वधिष्यति नराधिप आगर्भादनु
 कृतं तो देवदंडनिपीडिताः ३ तत उत्पत्त्यते स्माकं कुले गोत्रविवर्धनः ऊर्वा नाम महातेजा ज्वलनाकं समद्युतिः ४ संचेलोऽप्यविनाशाय
 कोषाग्निं जनयिष्यति महासपर्वतवनायः करिष्यति भस्मात् ५ कंचित्कालं तु बह्विचस एव शमयिष्यति समुद्रे व उवाचै प्रक्षिप्य
 मुनिसत्तमः ६ पुत्रं तस्य महाराज क्रचीकं भृगुनंदनम् साक्षात्कृत्स्नो धनुर्वेदः समुपस्थास्यते न य ७ क्षत्रियाणामभावाय देवयु-
 क्तं हेतुना सलुतं प्रतिगृह्यैव पुत्रे सक्त्रमयिष्यति ८ जमदग्नी महाभाग तपसा भावितात्मनि सत्त्वापि भृगुशार्दूलस्तवेदधारयि-
 ष्यति ९ कुलात्तु तव धर्मात्स्यन्कन्या सोधिगमिष्यति उद्गावनार्थं भवतो वंशस्य भरतर्षभ १० गाधेर्दुहितरं प्राप्य पीत्रितव महातपाः
 ब्राह्मणक्षत्रधर्माणां पुत्रमुत्पादयिष्यति ११ क्षत्रियविप्रकर्मणां बृहस्पतिमिवो जसा विश्वामित्रं तव कुले गाधेः पुत्रं सुधार्मिकम् १२
 तपसामहतायुक्तं प्रदास्यति महाद्युते स्त्रियो तु कारणं तत्र परिवर्त्ते भविष्यतः १३ पितामह नियोगाद्देवानां न्यथैतद्भविष्यति तृतीये पु-
 रुषे तु भ्यं ब्राह्मणत्वमुपैष्यति भविता त्वं च संबंधी भृगूणां भावितात्मनाम् १४ श्रीष्ठा उवाच कुशिकस्तु मुनेर्वक्ष्ये च्यवनस्य
 महात्मनः श्रुत्वा तद्दृष्ट्वा भवद्वाजा वाक्यं चेदमुवाच ह १५ एवमस्त्विति धर्मात्मा तदा भरतसत्तम च्यवनस्तु महातेजाः पुनरेव नराधि-
 पम् १६ वराय चोदयामास तमुवाच स पार्थिवः बाढमेवं करिष्यामि कामं त्वत्तो महा मुने १७ ब्रह्मभूतं कुलं मे स्तु धर्मे चास्य मनो भ-
 वेत् १८ एवमुक्तस्तथैत्येव प्रत्युत्काच्य वनो मुनिः अभ्यनुज्ञाय नृपतिं तीर्थयात्रायै तदा १९ एतत्ते कथितं सर्वमशेषेण मयानृप
 भृगूणां कुशिकनां च अभिसंबंधकारणम् २० यथोक्तमुपि णा चापि तदा तदभवन्नृप जन्मरामस्य च मुने विश्वामित्रस्य चैव हि २१
 इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मच्यवनकुशिकसंवादे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ५६

क्रचीकमिति पूर्वपदस्थेन सहान्वयः

१० ११ १२ स्त्रियोऽक्रचिकस्य स्त्री गाधे स्त्री च मुने च्यवनस्य इत्यन्वयः १३ १४ १५ १६ १७ १८
 १९ २० २१ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ५६ ६७ ६८ ६९ ७०

पार्थिवसंघातेः पार्थिवसमूहेः १ २ ३ ४ ५ शरीरं उयेणतपसा प्रोक्तं योजतु मिच्छामीत्यन्वयः ५ परीक्ष्येति युधिष्ठिरं बुद्ध्यानिपुणं निष्ठातमिति परीक्ष्य श्रीशो-
भाषत ६ प्रेत्यभावे परलोके ज्ञानं परोक्षज्ञानं दीक्षायाः फलेन संहान्वयः ७ ८ ९ १० ११ १२ शाकदीक्षाभिः शाकाहारव्रतेः १३ १४ १५

युधिष्ठिर उवाच मुत्तामीव निशाम्य द्यच्चिंतयान्नः पुनः पुनः हीनां पार्थिवसंघातेः श्रीमद्भिः पृथिवीमिमाम् १ प्राप्य राज्यानि शतशो महीजित्वा
च भारत कौटिशः पुरुषान् हत्वा परित्यजेत् पितामहः २ कानुतासां वरस्त्राणां समवस्था भविष्यति याहीनापतिभिः पुत्रैर्मातुर्देव्यतिभिः स्तया ३
वयं हि तान् कुरुहत्वा ज्ञातींश्च सुहृदोऽपि वा अवाकृच्छीर्याः पतिभ्यां चो नरके नात्र संशयः ४ शरीरं योक्तुमिच्छामि तपसा ग्रेण भारत उपदिष्ट-
मिहैच्छामि तत्त्वतो देवि शापते ५ वेशं पायन उवाच युधिष्ठिर स्वतः हाक्यं श्रुत्वा श्रीशो महा मनाः परीक्ष्य निपुणं बुद्ध्या युधिष्ठिरम्
प्रापत ६ रहस्यमद्भुतं चैव शृणु वक्ष्यामि यत्त्वयि यागतिः प्राप्यते येन प्रेत्यभावे विशांपते ७ तपसा प्राप्यते स्वर्गस्तपसा प्राप्यते यशः
आयुः प्रकृत्यो भोगाश्च लभ्यन्ते तपसा विभो ८ ज्ञानविज्ञानमारीग्वं रूपं संपत्तये च सौभाग्यं चैव तपसा प्राप्यते भरतर्षभ ९ धनं प्राप्नो-
ति तपसा मोनेनाज्ञां प्रयच्छति उपभोगस्तु दानेन ब्रह्मं च येन जीवितम् १० अहिंसायाः फलं रूपं दीक्षायाजं च वैकुण्ठे फलमूनां शिनां गन्धर्व-
पणां शिनां भवेत् ११ पर्याप्तो दिव्यातिदानेन द्रविणाधिकः गुरुश्रुषया विद्यानित्यश्चाद्धेन सततिः १२ गवाक्ष्यशाकदीक्षाभिः स्वर्गमाहुस्त्
प्राशिनाम् स्त्रियः स्त्रिषवणं स्नात्वा वायुपीत्वा च तुल्यमेत १३ नित्यः स्नायी भवेद्दक्षः सध्येतुर्देजपन्दिजः मरुसाधयताराज्यनाकपृष्ठमनाश-
कैः १४ स्थंडिलेशयमानानां गृहाणि शयनानि च चौरवल्कलवासो भिवासांस्याभरणानि च १५ शय्यासनानि यानानि योगयुक्तेन पोधने
अग्निप्रवेशे नित्यं ब्रह्मलोके महीयते १६ रसानां प्रति संहारात् सोभाग्यमिह विंदति आमिषं प्रति संहारात् ज्ञानाद्यायुष्मती भवेत् १७ उदवासं
वसेद्यस्तु सनराधिपतिर्भवेत् सत्यवादी नरश्चेष्टदेवतैः सह मोदते १८ कीर्तिर्भवति दानेन तयारोग्यमहिंसया द्विजशुश्रूषया राज्याद्विज-
त्वे चापि पुष्कलम् १९ पानीयस्य प्रदानेन कीर्तिर्भवति शाश्वती अन्नस्य तु प्रदानेन दृश्यते कामभोगता २० सात्वतः सर्वभूतानां सर्वशो
कैर्विमुच्यते देवशुश्रूषया राज्यादिव्यरूपं नियच्छति २१ दीपालोकप्रदानेन चक्षुष्मान् भवते नरः प्रेक्षणीयप्रदानेन स्मृतिमेधां च विंदति २२
गंधमाल्यप्रदानेन कीर्तिर्भवति पुष्कला केशश्मश्रुधारयतामग्न्या भवति सततिः २३

रसानां संयुक्तद्रव्याणां प्रतिसंहाराद्धर्जनात् आमिषं लोभ्यं वस्तु १७ १८ देवशुश्रूषया राज्यादिव्यरूपं नियच्छति द्विजत्वे चापि पुष्कलमिति पाठे प्राप्नोतीति शो-
षः १९ २० २१ प्रकृत्यैव स्थिते तत्प्रेक्षणीयमिदं द्रव्यं २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

वीरस्थानात् वीगिस्थानात् २४ ब्रह्मदेयाब्राह्मणविवाहन्देयांकन्या २५ २६ २७ २८ २९ धेनुं तिलानामितियावताचस्त्रेण हस्त्रा धेनुराच्छादिताभ-
वति तद्वस्त्राधूरिततिलास्तिन्धधेनुरिति परिभाषा मानवंगवादानंतरयते इति परेणान्वयः ३० ३१ ३२ नैवेशिकं गृहम् ३३ ततो विशिष्टं कनकं सक्तं सु-

उपवासं च दीक्षां च अभिषेकं च पार्थिवं कृत्वा द्वादश वर्षाणि वीरस्थानाद्विशिष्यते २४ दासी दासमलंकारान्क्षेत्राणि च गृहाणि च ब्रह्मदेयांस्त-
तो दत्त्वा प्राप्नोति मनुजं वर्षम् २५ कृतुभिश्चोपवासैश्च त्रिदिव्यातिभारतं लभते च शिवं ज्ञानं फलं पुष्पं प्रदो नरः २६ सुवर्णं शृंगैस्तु विराजि-
तं नागवासहस्रस्य नरः प्रदानात् प्राप्नोति पुण्यं दिवि देवलोकमित्येव माहुर्दिवि देवसंघाः २७ अयच्छते यः कपिलां स वत्सां कां स्योपदो हां कन-
कां च शृंगीम् तैस्ते रूपाः कामदुहास्य भूतानं रं प्रदाता रमुपैति सागौः २८ यावति रोमाणि भवन्ति धेनुवास्ता वत्सालं प्राप्य सगो प्रदानात् पुत्रां
श्वपौत्रांश्च कुलं च सर्वमासप्तमं तारयते परत्र २९ सदक्षिणां कांचनचारुशृंगीकां स्योपदो हां द्रविणोत्तरीयाम् धेनुं तिलानां ददतो द्विजाय लो-
कावसूनां सुलभा भवति ३० स्वकर्मभिर्मानवं स निरुद्धं तीव्रा धकारे नरके पतंतं मंहाणवे नौरिव वायु युक्ता दानं गवां तारयते परत्र ३१ यो ब्र-
ह्मदेयांस्तु ददाति कन्यां भूमिप्रदानं च करोति विप्रे ददाति चान्नं विधिवं च यश्च स लोकमाप्नोति पुरंदरस्य ३२ नैवेशिकं सर्वगुणोपपन्नं ददाति वै-
यस्तु नरो द्विजायः स्वाध्यायचारित्र्यगुणान्विताय तस्यापि लोकाः कुरुभूतरेषु ३३ धुर्यं प्रदानेन गवां तथा वै लोकानवाप्नोति नरो वसूनाम्
स्वर्गयचाहुस्तु हिरण्यदानं ततो विशिष्टं कनकप्रदानम् ३४ छत्रप्रदानेन गृहं वरिष्ठयानं तथा पानहं संप्रदाने वस्त्रप्रदानेन फलं स्वरूपं
धं प्रदानात् सुरभिर्नरः स्यात् ३५ पुष्पोपगं वाथ फलोपगं वायः पादपं स्पृशयते द्विजाय सश्रीकमृद्वंबुहुरत्नपूर्णं लभत्ययत्नोपगतं गृहं वै ३६
भक्ष्याभ्यानीय रसं प्रदाता सर्वान्समाप्नोति रसान्द्रकामम् प्रतिश्रयच्छादनं संप्रदाता प्राप्नोति तान्ये वनसंशयोत्र ३७ स्वर्गधूपगंधाननुले-
पनानि स्नानानि माल्यानि च मानवोयः दद्याद्द्विजैः स भवेदरोगस्तथा भिरूपश्च नरैर्द्रलोके ३८ बीजै रशून्यं शयनै रपि तं दद्याद्गृहं यः पुरु-
षो द्विजाय पुण्याभिरामं बहुरत्नपूर्णं लभत्यधिष्ठानं वरं सराजन् ३९ स गंधचित्रास्तरणोपधानं दद्यान्नरोयः शयनं द्विजाय रूपां न्विताप-
क्षवती मनोज्ञा भार्या मयत्नोपगता लभेत्सः ४० पितामहस्य नवगो वीरशायी भवेन्नरः नाधिकं विद्यते यस्मादित्याहुः परमर्षयः ४१ वैशं
पायन उषां च तस्य तद्वचनं श्रुत्वा प्रीता त्मा कुरुनंदनः नाश्रमे रोचयद्वा स वीरमार्गाभिकाक्षया ४२ ततो युधिष्ठिरः प्राह पांडवान् पुरुषर्षभ
पितामहस्य यद्वाक्यं तद्दोषं च त्विति प्रभुः ४३ ततस्तु पांडवाः सर्वे द्रोपदां च यशस्विनी युधिष्ठिरस्य तद्वाक्यं वादमित्यभ्यपूजयन् ४४

वर्णं हिरण्यं रजतं-

वा ३४ हिरण्यं सुवर्णं गवां धुर्यं प्रदानेन इत्यन्वयः धुर्यं श्रेष्ठं ३५ पुष्पोपगं फलोपगं पादपमित्यन्वयः ३६ ३७ ३८ ३९ ४० अनवरो अन्यूनः ४१ ४२ ४३ वीर्युष्माकं पितामहस्य

वाक्यं रोचत रुचि विषयी भवत वादमित्यभ्यपूजयन् वादमित्यभ्यपूजयन् वादमित्यभ्यपूजयन्

इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि द्वाकांयां सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ५७ १ यस्यां भूमौ आरामतडागानां च कर्तव्यतां भूमिमाह सुप्रदर्शेति शुभदर्श-
नीया भूमिरिति परेणान्वयः सुप्रदर्श्या बलवतीति पाठः अर्थाच्च बलवतीया भूमिस्तस्यां आरामस्याति संभवात् २ ३ ४ ५ ६ चतुर्विधानां जगद्युजो-

इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि द्वाकांयां सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ५७ युधिष्ठिर उवाच आरामाणां तडागानां यत्फलं कुरुषु-
गवः तदहं श्रोतुमिच्छामि त्वत्तोद्य भरतर्षभ १ भीष्म उवाच सुप्रदर्शा बलवती चित्रा धातु विभूषिता उपेता सर्वभूते श्वश्रेष्ठा भूमि-
होच्यते २ तस्याः क्षेत्रविशेषाश्च तडागानां च बंधनम् औदकानि च सर्वाणि प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ३ तडागानां च वक्ष्यामि कृतानां चापि ये गु-
णाः त्रिषु लोकेषु सर्वत्र पूजनीयस्तडागवान् ४ अथ वा मित्र सदने मे मित्रविवर्द्धनम् कीर्त्तिं संजनने श्रेष्ठं तडागानां निवेशनम् ५ धर्मस्या-
यस्य च वृक्षस्य फलमाहुर्मनीषिणः तडागसकृत्तद्देशे क्षेत्रमेकं महाश्रयम् ६ चतुर्विधानां भूतानां तडागमुपलक्ष्येत् तडागानि च सर्वाणि-
दिंशति श्रियमुत्तमाम् ७ देवामनुष्यगंधर्वाः पितरो रगराक्षसाः स्थोवराणि च भूतानि संश्रयति जलाशयम् ८ तस्मात्तांस्ते प्रवक्ष्यामि तडाग-
ये गुणाः स्मृतः याचतत्र फलावाप्तिर्कृषिभिः समुदाहृता ९ वर्षाकाले तडागे तु सलिलं यस्य तिष्ठति अग्निहोत्रफलं तस्य फलमाहुर्मनीषिणः
१० शरत्काले तु सलिलं तडागे यस्य तिष्ठति गोसहस्रस्य संप्रेत्य लभते फलमुत्तमम् ११ हेमंतकाले सलिलं तडागे यस्य तिष्ठति सर्वेष्वहमुप-
र्णस्य यज्ञस्य लभते फलम् १२ यस्मै वैशेषी शरे काले तडागे सलिलं भवेत् तस्याग्निहोत्रयज्ञस्य फलमाहुर्मनीषिणः १३ तडागसुकृतं तस्य वस-
ने तु महाश्रयम् अतिशयस्य यज्ञस्य फलं सप्तमुपाश्नुते १४ निदाहकाले पानीयं तडागे यस्य तिष्ठति वाजिमेधफलं तस्य फलं वै मुनयो विदुः
१५ संकुलनारये तस्य यज्ञस्य रवाते जलाशये गावोऽपि बतिसलिलं साधवश्च नराः सदा १६ तडागे यस्य गावस्तु पिवन्ति तृषिता जलम् मृगप-
क्षिपन्नुष्याश्च सोऽश्वमेधफलं लभेत् १७ ययि च तिजलं तत्र स्थाप्यते विश्रमति च तडागे यस्य तत्सर्वं प्रेत्या नन्याय कल्पते १८ दुर्लभं सलिलं
तान् विशेषेण परत्र वै पानीयस्य प्रदानेन प्राप्तिर्भवति शान्चती १९ तिलान् दत्तपानीयं दीपान् दत्तं न जग्यत जातिभिः सह सोदध्रमेतत्प्रेत्य सुद-
लं भम् २० सर्वदानैर्गुरुतः सर्वदानैर्विशिष्यते पानीयं नरशार्दूलतस्माद्दानव्यमेव हि २१ एवमेतत्तडागस्य कीर्त्तितं फलमुत्तमम् अत ऊर्ध्वं
प्रवक्ष्यामि वृक्षाणामवरोपणम् २२ स्थावराणां च भूतानां जातयः षट्श्रकीर्त्तिताः वृक्षगुल्यन्ततापन्यस्य कस्मागस्तृण जातयः २३

द्विजं सैर्दजानां भूतानां प्राणिनां तान् तडागान् ५७ ८ याचतत्र फलावाप्तिः याचतत्र फलावाप्तिरिति च पाठः १ ऋतुनाम्नो ह्येव न फलं कथयति वर्षाकाले-
ति तिः सम्यक् जलाशयं रवननाशं क्लिहे तु निर्देशो बोध्यः १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ षट्जतीनाह वृक्षगुल्यन्ततेति वल्लीसारवतीन्तता
विशेषा २३ ५७

२४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि टीकायां अष्टपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५८ या-
नीमनिबहिर्वेद्यां तोथेदानानि कथितानि तेभ्यो विशिष्टं किंदानमित्यादि प्रश्नः १ २ ३ व्यसने वाप्यनुग्रह इति पाठः व्यसने परमसंकटे दत्तं दानमित्यन्यः ४

एताजाल्यस्तु वृक्षाणां तेषां रूपेण गुणास्त्विति कीर्त्तिश्च मानुषे लोके प्रेत्य चैव फलं शुभम् २४ लभते नाम लोके च पितृभिश्च मह्यते देवलोके ग
तस्यापि नाम तस्य नश्यति २५ अतो ज्ञानागते चोभे पितृवंशे च भारत तारये हृक्षरोपी च तस्मा हृक्षाश्च रोपयेत् २६ तस्य पुत्रा भवत्येते पाद
पात्राश्च सशयः परलोकगतः स्वर्गलोकांश्चाप्नोति सोऽव्ययम् २७ पुष्टेः सुरगणान् वृक्षाः फलेश्चापि तथा पितृन् छायेया चातिथितान् पूजय
ति महारूहः २८ किन्नरो रगरक्षांसि देवगंधर्वमानवाः तथा क्रुषिगणाश्चैव संप्रयति महारूहान् २९ पुष्टिताः फलवन्तश्च तर्पयन्तो हमा
नवान् वृक्षदपुत्रवत् वृक्षास्तारयति परत्र तु ३० तस्मात्तडा गेतुं वृक्षारोप्याः श्रेयोर्थिनो सदा पुत्रवत्पुत्रिणाल्याश्च पुत्रास्तु धर्मतः स्मृताः
३१ तडागं कुरु हृक्षरोपी इष्टयज्ञश्च यो द्विजः एते स्वर्गं मह्यते ये चान्ये सत्यवादिनः ३२ तस्मात्तडागं कुर्वीत आरामाश्च वरोपयेत् यजेच्च-
विविधैर्यज्ञैः सत्यं च सततं वदेत् ३३ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे आरामतडागवर्णननाम अष्टपञ्चाशत्तमोऽध्या
यः ५८ युधिष्ठिर उवाच यानीमानि बहिर्वेद्या दानानि परिचक्षते तेभ्यो विशिष्टं किंदानं मन्तं ते कुरुपुंगव १ कौतूहलं हि परमं त
त्र मे विद्यते प्रभो दातारं दत्तमन्येति यद्दानं प्रति चक्ष्वमे २ भीष्म उवाच अमय सर्वभूतेभ्यो व्यसने वाप्यनुग्रहः यं चाभिलषितं दद्या
त्तृषिताया प्रिया च ते ३ दत्तमन्येत यद्दत्वा तद्दानं श्रेष्ठमुच्यते दत्तं दातारमन्येति यद्दानं भरतर्षभ ४ हिरण्यदानं गोदानं पृथिवीदानं मेव च एता
नि वै पवित्राणि तारयन्त्यपि दुष्कृतम् ५ एतानि पुरुषव्याघ्रसाधुभ्यो दीहन्ति त्यदा दानानि हिनरपापा न्मोक्षयन्ति न सशयः ६ यद्यदिष्टं तमलो-
के यच्चास्य दर्शितं गृहे तत्तद्गुणवते दयन्त देवाक्षयमिच्छता ७ प्रियाणि लभते नित्यं प्रियदः प्रियरुत्तथा प्रियो भवति भूतानां मिह चैव परत्र च
८ याचमानं ममिमाना दनासक्तमकिंचनम् यो नार्चति यथाशक्ति मनुष्यं सोऽयुधिष्ठिर ९ अमित्रमपि चेद्दीनं शरणे पिणमागतम् व्यस
ने यो नुगृह्णाति सर्वे पुरुषसत्तमः १० रुशाय हतवित्ताय वृत्तिक्षीणाय सीदते अपहन्त्यात्सुधां यस्तु न तेन पुरुषः समः ११ क्रियानियमिता-
न्साधून् पुत्रदारैश्च कर्षितान् अयाचमानान् कौन्तेय सर्वे पापैर्निमंत्रयेत् १२ आशिष्येन देवेषु न च मर्त्येषु कुर्वते अर्हन्तो नित्यं संतुष्टास्त-
था लब्धोपजीविनः १३

५ ६ ७ ८ याचमानं जने अभिमानादहंकाराद्यो नार्चतीत्यन्यः ९ १० हुतवित्ताय हुतधनाय ११ १२ आ-
शिषमभिलाषं देवेषु मर्त्येषु च येन कुर्वते ते अर्हन्तो नित्यं सत्यस्थाः १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३

अस्तिमेदितिमेममअस्तिधनादिकप्रतिशेषः अलंबलंबास्मिराजाम्नीति कृत्वा ब्राह्मणान् वा सोभिरशनेन भोजनेन वा व्ययः भोजयेरेव मांड्योगे अउभावः ई-
 तंचार्थे २५ २६ यथोत्साह उत्साहमनतिक्रम्यत्वयिललंतुविलसंतु ब्राह्मणा इतिपूर्वेणान्वयः २७ अक्षयः प्रसादोयेषांविप्राणांअक्षयप्रसादानाम् अ-
 वक्षेमुनिक्षेपुंदातुमित्यर्थः २८ २९ यदिनोइति यदिनोस्मान्ब्राह्मणाः अपूजिताः क्षत्रियेस्थितं दारुणं निष्ठुरं प्रजानामपान्दनं पश्यंतस्य जेयुस्तदातेषां क्षत्रियाणां-
 जीवितेन कोऽर्थः किंप्रयोजनमिति परस्य जीवितेनार्थ इत्यनेन सहान्वयः ३० किंचयेदयज्ञानोकरहितानां ब्राह्मणाश्रयं विना जीवितेन नार्थ इत्याह अवेदानामिति ब्रा-

अस्तिमेवलवानस्मिराजाम्नीतियुधिष्ठिर ब्राह्मणाश्चाचपर्यश्चोर्वा सोभिरशनेन च २५ यच्छोभार्थं बन्धार्थं वा वित्तमस्ति तवानघ तेन ते ब्रा-
 ह्मणाः पूज्याः स्वधर्ममनुतिष्ठता २६ नमस्कारास्तथा विप्रवर्तमानायथातथम् यथासुरव्यथोत्साहललंतुत्वयिपुत्रवत् २७ कोऽक्षय-
 प्रसादानां सुन्दरामल्पतोषिणाम् वृत्तिमर्हत्यवक्षेमुंत्वदन्यः कुरुसत्तम २८ यथापत्याश्रयो धर्मस्त्रीणां लोके सनातनः सदैव समातिर्ना-
 न्यातथास्माकं द्विजातयः २९ यदिनो ब्राह्मणास्तातसत्यजेयुरपूजिताः पश्यंतो दारुणं कर्म सततं क्षत्रियेस्थितम् ३० अवेदानामयज्ञाना-
 मलोकानामवर्त्तिनाम् कस्तेषां जीवितेनार्थस्त्वा विना ब्राह्मणाश्रयम् ३१ अत्र ते वर्त्तयिष्यामि यथा धर्मसनातनम् राजन्यो ब्राह्मणान् राज-
 न्युरापरिचचारह ३२ वैश्यो राजन्यमित्येव शूद्रो वैश्यमिति श्रुतिः दूराच्छूद्रेणोपचर्यो ब्राह्मणोऽग्निरिव ज्वलन् ३३ संस्पर्शपरिचर्यस्तु वै-
 श्येन क्षत्रियेण च मृदुभावात्सत्यशीलान्सत्यधर्मानुपालनान् ३४ आशीविषानि वक्त्रुर्हस्तानुपाचरत द्विजान् अपरेषां परेषां च प-
 रेभ्यः श्रवापिये परे ३५ क्षत्रियाणां प्रतपतां ते जसाच बलेन च ब्राह्मणेष्वेव शाम्यति ते जासि च तपासि च ३६ न मे पिता प्रियतरो न त्वतात-
 तथा प्रियः न मे पितुः पितारा जन्न चात्मानं च जीवितम् ३७ त्वत्तश्च मे प्रियतरः पृथिव्यानां स्तिकश्च न त्वत्तोऽपि मे प्रियतरा ब्राह्मणा भरत-
 र्षभ ३८ ब्रवीमि सत्यमेतच्च यथाह पांडु नंदन तेन सत्येन गच्छेय लोकान्यत्र च शातनुः ३९ पश्येय च सता लोकान्छुचीन् ब्रह्मपुरम्
 तान् तत्र मे तात गंतव्यमन्हाय च चिराय च ४० सोऽहमेतादृशान् लोकान् ब्रह्मा भरत सत्तम यन्मे कृतं ब्राह्मणेषु न तये तेन पार्थिव ४१
 इति श्रीमद्भगवानु-दानधर्मे एकोनषष्ठितमोऽध्यायः ५९ युधिष्ठिर उवाच यो च स्यातां चरणेनोपपन्नो यो विद्यया सदृशो जन्मना च ता-
 प्यादानं के तमस्मै विशिष्टमया च मानाय च याचते च १

ह्यणा एवामीषानि स्तारभूता इति भावः ३१ यो वणोयं परिचरति तदेवाहराज न्यो ब्राह्मणानिति ३२
 ३३ प्रकीर्णकधर्ममाह संस्पर्शपरिचर्यस्त्वित्यारभ्याध्यायसमाप्त्यावत् संस्पर्शेन पादसमा र्जनादिना परिचर्यायस्य ब्राह्मणस्य संस्पर्शपरिचर्या वैश्येन क्षत्रियेण च
 ति ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ अन्हाय इति ३९ ४० ४१ इति श्रीभगवानुशासनिके पर्वणि दीक्षायां एकोनषष्ठितमोऽध्यायः ५९ यो ब्राह्मणो चरणेन वेद-

शाखया प्रथमद्वितीयतृतीयमीमांसाध्यायपदेन वा उपपन्नो स्यात् शौचविद्यया जन्मना च सदृशो स्यात् ताभ्यां तयोर्मध्ये कतमस्मै दानं विशिष्टमिति प्रश्नः याचते
याचमानात् सकाशात् अयाचते दानं श्रेष्ठमाहुः १ प्रश्ने आचारक्षुमादिताग्तस्येन पात्रं बोध्यं २ धृतिर्धर्मः अनर्थना अप्रार्थना ३ याचकस्य निंदा माह
याच्यमाहुर्गिति निंदा माह अनीशस्य रूपणस्य मध्ये याच्यं अभिहारं निंदामित्याहुः आचारहीनः क्लृबश्च नित्यं याचनकस्तथा कृषिर्जीवाश्चापदीचपट्टिर्निंदित एव च ग
ते वर्जनीयाः व्यतो याच्यं अभिहारं अभिसर्वतो भावेन हरति महत्त्वादिकमित्यभिहारस्तदिति ४ याचमानस्य मरणमेवाह म्रियते याचमान इति ५ ६ यदीति

प्राश्नादवाचं श्रेयो वै याचतः पार्थ दानमाहुरयाचते अर्हत्तमो वै धृतिमान् पृणादधृतात्मनः २ क्षत्रियैर्गृह्णधृतिर्ब्राह्मणाः नर्य
नाधृतिः ब्राह्मणो धृतिमान् विद्वान् देवान् प्रीणानि तुष्टिमान् ३ याच्यमाहुरनीशस्य अभिहारं च भारत उद्वेजयति याच्यं तिसदाभूतानि दस्यु
वत् ४ म्रियते याचमानो वै न जातु म्रियते ददत् ददत्संजीवयत्येन मात्मानं च युधिष्ठिर ५ आनीशस्य परोधर्मा याचते यत्प्रदीयते अया
चतः सीदमानां सर्वोपायैर्निमित्तयेत् ६ यद्विद्येता दृशाराष्ट्रान्वसेयुस्ते द्विजोत्तमाः भस्मच्छन्ना निवाग्नीस्तान्बुध्नेयास्त्यप्रयत्नतः ७
तपसा दीप्यमानास्ते दहेयुः पृथिवीमपि अपूज्यमानाः कौण्डिन्यपूजाहंस्तुतया विधाः ८ पूज्या हि ज्ञानविज्ञानतपोयोगसमन्विताः तेभ्यः
पूजां प्रयुजीथा ब्राह्मणेभ्यः परतप ९ ददद्बहुविधान् दद्यान् पाशच्छेन्नयाचताम् यदग्निहोत्रे सुहुते सायं प्रातर्भवेत्फलम् १० वि
द्यावेदव्रतयति तद्दानफलमुच्यते विद्यावेदव्रतस्तान् अन्यपाश्र्वयजीविनः ११

नादृशाः अयाचमाना अथ च प्राप्तावसादादिजोत्तमाराष्ट्रानं प्रति वसेयुः वसतिकुर्युस्तान् भस्मच्छन्ना नगीनि वबुध्यथाः आपाततस्ते प्रांते जोन जायते परिणामे भस्म-
सात्कुर्वन्तीति भावः इतः परं ब्राह्मणस्याध्यायसमाप्तिं यावच्च हन्वंकथयति ७ तपसा दीप्यमाना इत्यादिनेभ्यो ब्राह्मणेभ्यः पूजा प्रयुजीथा इत्यन्वयः प्रयुजेथाद
तिचरतिः ८ ९ ददद्बहुविधानिति अयाचता ब्राह्मणानां उपसमीपे आगच्छत बहुविधान् दद्यान् इत्यादिन ददत् पुमान् सुहुते विधिवच्छुते ग्निहोत्रे च यत्फलम्
त १० विद्यावेदयति तन्नेन दाने फलं हवनदानफलं उच्यते इति हेतुः तद्दानफलमित्यत्र दानपदं यागपरोक्षेयम् ११ ७ ७ ७ ७

कृते रावसयैरिति कृतावभृथस्त्रनेजलेः तृद्यैः प्रीतैः प्रेथैः तृमवारि भिजनेश्वद्वाभूतेर्निमंत्रयेयाः इत्यन्वयः केचिन्नुद्धते रावसयैरिति काष्ठमात्रकृते स्तृणकृतेः अ
पक्षेष्टकाचितैर्वा केचिन्नुद्धतेरनेनपक्षेष्टकापाषाणचितैः सुधाधवलितैर्नानाविधदांतराजतसौवर्णप्रवालमणिगवाक्षैः नानाविधचित्रयुक्तैः ध्वजपताकासुवर्ण-
फलशाद्यन्वितैः रितिव्यज्यते नानाविधदासदासीद्भुक्तैः सपरिच्छदेः सकलगृहोपकरणवद्भिः १२ एवं सर्वोपस्करयुक्तानिवेश्मानिसंपाद्यपूर्वोक्तगुणान्ब्राह्मणान् तत्र
तिग्रहार्थं आकारयेथा एवंविधानिवेश्मानिदास्येतत्र त्वंमे प्रतिगृहीता भवेति तेषां वेश्मानिविनयपुरस्सरंगत्वा प्रार्थयेथा इत्यर्थः अन्यैश्च ग्रामपुरादिकामेगिन्यर्थः द्विजो-
त्तमानिति सर्वस्वदानयोग्यतां सूचयति अपिते इति निमंत्रिता ब्राह्मणाः श्रद्धोपेतं श्रद्धया उपयुक्तं निमंत्रणं गृह्णीयुः १३ एते च ब्राह्मणादीना इत्याह एवं निमं-

गृहस्वाध्यायंतपसो ब्राह्मणान्प्रशितव्रतान् कृते रावसयैर्तृद्यैः सप्रेथैः सपरिच्छदेः १२ निमंत्रयेथाः कौरव्यकामैश्चान्ये द्विजोत्तमान्
अपिते प्रतिगृह्णीयुः श्रद्धोपेतं युधिष्ठिर १३ कार्यमित्येवमन्वाना धर्मज्ञाः सूक्ष्मदर्शिनिः अपिते ब्राह्मणा भुक्ता गताः सोऽहं रणा गृहान् १४
येषां दाराः प्रतीक्षन्ते पर्जन्यमिव कर्षकाः अन्नानि प्रातः सवने नियताः ब्रह्मचारिणः १५ ब्राह्मणा स्नातभुजानास्त्रेताग्निप्रीणयंत्युत
माध्यदिनं ते सवनं ददतस्तान् वत्तताम् १६ गोहिरण्यानि वासांसितेनेद्रः प्रीयतांतव तृतीयसवनं ते वै वैश्वदेवयुधिष्ठिर १७ यद्दे-
वैभ्यः पितृभ्यश्च विप्रेभ्यश्च प्रयच्छसि अहिंसा सर्वभूतेभ्यः संविभागश्च भागशः १८ दमस्यागोधृतिः सत्यं भवत्यवभृथायते ए
ष ते विततो यज्ञः श्रद्धा पूतः सदक्षिणः १९ विशिष्टः सर्वयज्ञानां नित्यतां तं प्रवर्तताम् २० इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि
दानधर्मे षष्ठितमोऽध्यायः ६०

त्रणग्रहणं कार्यं कर्तुं योस्यमिति मन्वाना ब्राह्मणा भुक्ता सोऽहं रणा उद्धृतं धरणं शास्त्रीयपरिमितं षोडशमाषरौ
प्यं येषां ब्राह्मणानां ते सोऽहं रणा उद्धरणसहिताः गृहानुगताः प्राप्तां भवेयुः एतं निमंत्रणमात्रं मन्वाना इति भावः तथा च मनुः हे रुष्णाले समधृते विज्ञेयो रूयमाष-
कः ते षोडशस्यां रणपुराणश्चैव राजत इति रुष्णालारक्तिकेति प्रसिद्धं सोऽहं रणा गृहान् इति च पाठः कचिद्गृहस्य विशेषणं सोऽहं रणं गृहे षोडशमाषकरोप्याभावे
इति च भावः १४ येषां दारा इति प्रतीक्षन्ते अतिथिभोजनमिति शेषः १५ ते तव माध्यदिनं सवनं स्नानं १६ गोहिरण्यादिदानं ददतस्तव वत्ततां माध्यान्हसमयस्य मानुषे प्र-
शस्तत्वं तथा चोक्तं पूर्वाणहो वैदेवानां माध्यदिनो मनुष्याणामपराणहः पितृणामिति माध्यदिनमिति कचिसाठः श्रुतौ तृतीयस्नानं वत्ततामित्यनेन सहान्वयः प्रयच्छसी-
त्यनेन वैश्वदेवस्यान्वयः १७ १८ एष दमत्यागादियोगः सर्वयज्ञानां विशिष्टः प्रवर्ततां १९ २० इति अनुशासनिके पर्वणि शकायां षष्ठितमोऽध्यायः ६० ७

युधिष्ठिरः दानयज्ञादिकंपृच्छति दानयज्ञक्रियाचेति प्रेत्यपरलोके ज्यायः श्रेष्ठम् १ २ अंतर्बेदांवेदिकामध्ये ३ रौद्रंउद्भूतं तस्य क्षत्रियस्य वैतानिकं
 श्रौतम् ४ राज्ञां क्षत्रियाणां प्रतिगृह्णीयुर्ब्राह्मणा इति शेषः क्षत्रियश्चेति पूरणीयम् ५ ६ मैत्रान् दयावतः शीलं विनयाचुगतं साधुचेष्टं शीलमुच्यते ७ तेषां ब्राह्मणा
 स्तेनवनकरिष्यन्ति प्रतिग्रहमिति शेषः तर्हि प्रतिग्रहाभावे तेन वक्तुं सकृत् न भविष्यतीत्यन्वयः ततः सकृत् तोयत्यर्थं यज्ञान् साधय यज्ञविशेषणं स्वाहन्नानिति स्वादु
 स्याद्यं अन्नं अदनीयं येषां ते तान् प्रजावतः ८ संतमियुक्तान् बहुकारिणः बहुपाप्यान् इष्टमिति दानयज्ञादिकं संतर्भवति याज्ञिकेभ्यो दत्तं चेत् तत्कृतस्य यज्ञस्य ये यो
 शः तवाग्निभविष्यति इति न यज्ञार्थं मत्कल्को भूरित्यर्थः ९ १० धर्मान् पंच प्रतिथि संमेत एव भो ह्येदं त्याही नृये संतः संवर्धयन्ति ते सर्वस्वैर्भर्तव्या नरा ज्ञानस्य राज्ञो मे संतु

युधिष्ठिर उवाच दानयज्ञक्रियाचेह किंस्वित्येत्यमहाफलम् कस्य ज्यायः फलं प्राक्तकादृशेभ्यः कथं कदा १ एतदिच्छामि विज्ञानं याथात
 थ्येव भार्गव विद्वन्निज्ञासमानाय दानधर्मान् चक्ष्वमे २ अंतर्बेदां च यदुक्तं श्रद्धया चानृशस्यतः किंस्विन्नैः श्रेयसं तात तन्मे ब्रूहि पितामह ३
 भीष्म उवाच रौद्रं कर्म क्षत्रियस्य सततं तात वर्तते तस्य वैतानिकं कर्म दानं चैवेह पावनम् ४ न ते पापकृता राज्ञां प्रतिगृह्णीत साधवः ५
 तस्मात्कारणाद्युत्तैर्यजेद्वाजासदक्षिणैः ५ अथ चेत्प्रतिगृह्णीयुर्दद्यादहरहर्नृपः श्रद्धामास्थाय परमां पावनं द्यौतदुत्तमम् ६ ब्राह्मणां स्पर्प
 यन्द्ध्यैस्ततो यज्ञयतव्रतः मैत्रान् साधून् वेदविदः शीलव्रततपोजितान् ७ यत्तेन न करिष्यन्ति कृतं तेन भविष्यति यज्ञान् साधय साधुभ्यः स्वाह
 न्नान् दक्षिणावतः ८ इष्टं दत्तं च मन्येथा आत्मानं दानकर्मणा पूजयेथा ग्रायजुकांस्तवाप्यशोभवेद्यथा ९ प्रजावतो भरेथाश्च ब्राह्मणान् बहु
 कारिणः प्रजावांस्तेन भवति यथा जनयिता तथा १० यावतः साधुधर्मा चै संतः सर्वे ह्येत्युते सर्वस्वैश्चापि भर्तव्या नरा ये बहुकारिणः ११
 समृद्धः संप्रयच्छत्वं ब्राह्मणेभ्यो युधिष्ठिर धेनूरनडुहोन्नानिच्छन्नवासास्युपानहो १२ आज्यानि यजमानेभ्यस्तथान्नानि च भारत
 अश्ववति च यानानि वैशमानि शयनानि च एते देया व्युष्टिमंतो लघूपायश्च भारत १३ अनुगुप्सां च विजाय ब्राह्मणान् रति कर्षितान्
 उपच्छन्नं प्रकाशवाहृत्या तान् प्रतिपालयेत् १४ राजसूयाश्च मेधास्याश्चैयस्तं क्षत्रियान्यति एव पापैर्विनिर्मुक्तस्त्वंप्रतः स्वर्गमाप्स्यसि १५

राजः बहुकारिणः अत्यंतं उपकर्तारो भवन्ति १५ समृद्धः संपन्नैश्चर्यः देयद्रव्यमाह धेनूरिस्त्पादि १२ रत्ने धेनवादयः व्युष्टिमंतः फलवतः व्युष्टिः फलम् १३
 उपच्छन्नं मप्रकशम् १४ १५ श्रीगोपालो विजयते १५ १५ १५ १५ १५ १५ १५ १५ १५ १५

ब्रह्मभूयस्त्वब्रह्मलं १६ एत्तिर्जाविकाम् १७ अलं ब्रह्मस्यैवाभ्योयोगः योगस्यपरिरक्षणं क्षेम ब्राह्मणेष्वस्तुतिष्ठतु मान्तेभ्योप्रतिपालनं तेनैव तेभ्यस्तेषामित्यर्थे
तेषांब्राह्मणानां अभ्यतिपालनं मामास्त्वित्यन्वयः १८ अर्थवान्ब्राह्मणउन्मादीस्यादित्याह अनर्थइति १९ २० यदतिसाहस्रं नापालयित्वा राज्ञो निंदा माह्वोराजा
रक्षिष्यः संग्रहपरेभ्यो धनं दत्वा यज्ञेयज्ञार्थं धनमानयध्वमिति ब्रुवन् राजाष्टं विलुपति यच्चेति यच्चासौ कृद्वनिभिः भीतं भययुक्तं यथास्यात्तथादत्तं आदाय प्रजाभ्य इति शेषः
दारुणं यथास्यात्तथा यजेत अस्मराजः यजेत प्रशंसति २१ क्षत्रियस्य कर्तव्यविधिमाह अपीडितादित्यादि २२ यदानपरीति यदापरिनिषिच्येत यदानपरिषिच्येत

संचयित्वा पुनः कोशं यदाष्टं पालयिष्यसि तेन त्वं ब्रह्मभूयस्त्वमवाप्स्यसि धनानि च १६ आत्मनश्च परेषांच एत्तिं संरक्ष भारत पुत्रव-
च्चापि भृत्यान् स्वान् प्रजाश्च परिपालय १७ योगः क्षेमश्च तेनित्यं ब्राह्मणेष्वस्तु भारत तदर्थं जीवितं ते स्तुमातेभ्यो प्रतिपालनम् १८ अन-
र्थो ब्राह्मणस्यैष यद्विद्वन्निचयो महान् श्रिया ह्यभीष्टां स वा सोदपयिष्यामि मोहयेत् १९ ब्राह्मणेषु प्रमूढेषु धर्मो विप्रणशेत् ध्रुवम् धर्मप्र-
णशो भूतानां भावः स्यान्न संशयः २० यो रक्षिष्यः स प्रदाय राजा राजाष्टं विलुपति यज्ञेराष्टाद्धनं तस्मादानयध्वमिति ब्रुवन् यच्चादाय त-
दाज्ञं भीतं दत्तं स दारुणम् २१ यजेद्राजानं तयज्ञं प्रशंसत्यस्य साधवः अपीडिताः स संवृद्धा ये ददत्यनुकूलतः २२ तादृशो नाप्युपायेन
यष्टव्यं नित्यमादृतैः यदापरिनिषिच्येत निहिते वै यथाविधि २३ तदाराजामहायज्ञैर्यजेत बहुदक्षिणैः दृढबालधनं रक्ष्यमंधस्य रूपण-
स्य च २४ नरवात पूर्वकुर्वीत न रुदंती धनं हरेत् दत्तं रूपणं वित्तं हि राष्ट्रं हंति नृपश्चियम् २५ दद्याच्च महतो भोगान् क्षुद्रयप्रणुदेत्सता-
म् येषां स्वादूनि भोज्यानि समवेक्ष्यति बालकाः २६ नाभंति विधिवत्तानि किं नृपापतरंततः यदि ते तादृशो राष्ट्रे विद्वान्सीदेत्सुधा द्विज-
भूणहत्यां च गच्छेत्थाः कृत्वा पापमिवोत्तमम् २७ धिक्त्स्य जीवितं राज्ञो राष्ट्रे यस्यावसीदति द्विजो न्यो वामनुष्योपिशिबिराहवचोयथा

२८

इति च पाठः निहितः प्रजानां हितोऽनुकूलो राजा प्रजाभिर्धनैर्न विच्येत नाभिषिच्येत २३ दृढबालधनं रक्ष्यमंधस्य रूपणस्य चेति समासप्रविष्टं धनप-
दं बहिष्कृत्यान्नयोजनीयं तेनांधस्य रूपणस्य सहायहीनस्य दरिद्रस्येति धनं रक्ष्यमित्यन्वयः २४ नरवात पूर्वउन्मूलनस्य किमपि न कुर्वीत सतः स्त्रीपालनीया तत्रापि
दीनतयारुदंती तस्या धनं हरेत् दत्तं रूपणं वित्तं हि राष्ट्रं हंति नृपश्चियं दत्तं रूपणं दत्तं हीति क्वचित्पाठः रूपणं वित्तं कदर्यस्य वित्तं हतं बलान्भीतं सत्पराष्ट्रं हंति नृपश्चि-
यं हंति नृपेति संबोधनपदं वा रूपणं दत्तं कदर्यं दत्तं चेष्टितं राजा कृतं मं आचरितं सत्पराष्ट्रं हंति २५ येषां स्वादूनीति येषां बालकाः स्वादूनि भोज्यानि समवेक्ष्यति
तेषां क्षुद्रयप्रणुदेत्स्वं उयेत् द्रव्यस्वामीत्यन्वयः २६ यदि ते इति तेनैव २७ २८ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

यस्यराजोविषयेदेशोस्नातको ब्रह्मचारी एति आंगच्छति अथचक्षुधा हेतुभूतयावंसीदति तस्यराजोराष्ट्रं अष्टदिं वृत्त्यभावंविंदते लभते राष्ट्रं विशिनष्टि सहराजकं राज
समूहेन सह एतीति आसम्यकप्रकारेण एतीति अतिवृष्टिरनावृष्टिरित्याद्यानि शादिर्यत्र तथा एवराष्ट्रं सत् अष्टदिं विंदते लभत इति २९ राष्ट्रस्यापालने राजो मरणरू
पत्वमाह कोशं त्यदित्यारभ्य चतुर्थं मतमस्माकमिति पर्यंतं ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ त्यात्वा ३६ इति आनुशासनिके पर्वणि द्वाकाया एकषष्ठित

यस्सस्मविषये राजः स्नातकः सीदति क्षुधा अष्टदिं मेति तदाष्टं विंदते सहराजकम् २९ कोशं त्यो यस्य वैराष्ट्रास्थियं तेतरसास्थियः कोश
तापति पुत्राणां मृतो सौ न च जीवति ३० अरक्षितारं हतारं विलोभारमनायकम् तं वैराजकुलं हन्युः प्रजाः सन्नन्द्य निर्घणम् ३१ अहं
योरक्षितं तत्क्षुत्काया न रक्षति भूमिपः ससंहत्य निहतव्यः श्वेव सोन्माद आतुरः ३२ पापकुर्वन्ति यस्मिन् चित्त्यजाराज्ञाद्वरक्षिताः चतुर्थं तस्य
पापस्य राजा विंदति भारत ३३ अथाहुः सर्वमेवेति भूयोर्धमिति निश्चयः चतुर्थं मतमस्माकं मनोः श्रुत्वानुशासनम् ३४ शतं वायश्च कुर्व
न्ति प्रजा राजा स रक्षिताः चतुर्थं तस्य पुण्यस्य राजा क्षमोति भारत ३५ जीवन्तं त्वानुजीवन्तु प्रजाः सर्वा युधिष्ठिर पर्जन्यमिव भूतानि महाद्रुम
मिवाङ्गजाः ३६ कुबेरमिव रक्षासि शतक्रतुमिवामराः ज्ञातयस्त्वानुजीवन्तु स हृदय परतप ३७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके प
र्वणि दानधर्मे एकषष्ठितमोऽध्यायः ६१ युधिष्ठिर उवाच इदं देयमिदं देयमितीयं श्रुतिरादरात् बहुदेयाश्च राजानः किं स्मिहानम्
नुत्तमम् १ भीष्म उवाच अतिदानानि सर्वाणि पृथिवीदानमुच्यते अचलाद्यक्षया भूमिर्दोन्धी कामानि वीक्षमान् २ दोन्धी वासा
सिरत्नानि पशून् चोदियवांस्तथा भूमिदः सर्वभूतेषु शाश्वतीरेधते समाः ३ यावद्भूमिं पुरिहतावद्भूमिदग्धते न भूमिदानादस्तीह परं किं
चिद्युधिष्ठिर ४ अप्यल्पं प्रददुः सर्वे पृथिव्या इति नः श्रुतम् भूमिमेव ददुः सर्वे भूमिं भजन्ते जनाः ५ स्वकर्मवोपजीवन्ति नरा इह परञ्च
भूमिर्भूतिमहादेवी दानारं कुरुते प्रियम् ६ य एतां दक्षिणां दद्यादक्षयाराजसत्तम पुनर्नरन्वसं प्राप्य भवेत्तु स पृथिवीपतिः ७ यथा दानं त
था भोग इति धर्मेषु निश्चयः संग्रामं वा तनुं जन्ता हृद्याच्च पृथिवीमिमीम् ८ इत्येतत्सच वधूना वदति परमाथियम् पुनाति दत्ता पृथिवी दा
नारमिति श्रुत्युम् ९

१. मोऽध्यायः ६१ इदं देयं राजान क्षत्रियाश्च बहुदेया बहुधनं देयं येषां ते १ अतीति सर्वाणि दानानि अतिक्रम्य पृथिवीदानमतीति
त्युच्यते शस्त्रेणोतिनेषः २. शाश्वतीः समाः अनेकवर्षाणीत्यन्वयः ३. ४. ५. भूमेः प्रशंसामाह भूमिर्भूतिमिति ६. य एतामिति एतां भूमिमुद्दिश्य दक्षिणां तत्
परिमितमुवर्णं दद्याच्च भूमिदत्तेन दक्षिणा देयेत्याह एतामिति एतां भूमिं दक्षिणां दक्षिणाभूतां दद्यादिति कश्चित् ७. ८. ९. ७. ७. ७.

इत्थेतदारभ्ययथेत्यंतस्यश्लोकत्रयस्यतात्पर्यम् क्षत्रबद्धनाक्षत्रियाणांराज्ञांसेवभूमिर्दानादिनापापापनोदिका नान्यद्भूनादिकंपृथिवीदानसमंपावनंपरमंप्र
वित्रं च १० पावनं देष्टांतः जननीयथेति ११ प्रिययुत्कृष्टंभूमिदानमित्यनेनपृथिव्यानामप्रियदत्तेतिकथयति नामास्याः प्रियदत्तेति १२ १३ १४ द्वौनचौप्र
कृत्यर्थे गमयतः नचापात्रेदानमितिशेषः अप्रपतिनाभूपतीतरेणकथंचनलब्धापिभूमिर्भाषिष्वेयाकिंतुभूपतिनैवेदिततथादत्तदानेनदत्तदेशेननवाचरेन्नसंच
रेत् नगूहेक्षितिपादेनगूहेत् अंतर्धानंनकुर्यात्भूमिदानंदानांतरवदप्रख्यायनद्वयमितितात्पर्यम् १५ १६ १७ १८ गोचर्ममात्रेणेति दशहस्तेनदं

अपिपापसमाचारब्रह्मघ्नमपिचानृतम् सेवपापंभूवयतिसेवपापात्यमोचयेत् १० अपिपापकृतांराज्ञांप्रतिगृणहंतिसाधवः पृथि
वीनान्प्रदिच्छतिपावनजननीयथा ११ नामास्याः प्रियदत्तेति गृहदेव्याः सनातनम् दानवाप्ययवादानेनामास्याः प्रथमप्रियम् १२
यएतांविदुषेदद्यात्पृथिवीपृथिवीपतिः पृथिव्यामेतदिष्टसराजाराज्यमितोव्रजेत् १३ पुनश्चासंजिनंप्राप्यराजंवत्स्यान्नसंशयः
तस्मात्प्राप्येवपृथिवीदद्याद्विषायपार्थिवः १४ नाभूमिपतिनाभूमिरधिष्ठेयाकथंचन नचापात्रेणवाग्राह्यादत्तदानेनवाचरेत् १५
यैचान्येभूमिभिच्छेयुः कुर्युरेवंनसंशयः यःसाधोभूमिमादत्तेनभूमिंविंदतेतुसः १६ भूमिदत्त्वातुसाधुभ्योविंदतेभूमिमुत्तमाम्
प्रेत्येवहचधर्मात्मासंप्राप्नोतिमहद्यशः १७ यस्यविप्रास्तुशंसंतिसाधोभूमिसदेवहि नतस्यशत्रवोराजन्प्रशंसन्तिवसुंधराम्
१८ यत्किंचित्युरुषःपापंकुरुतेदत्तिकर्षितः अपिगोचर्ममात्रेणभूमिदानेनपूयते १९ यैपिसंकीर्णकमाणोराजानोरोद्रकर्मिणः
तेभ्यःप्रवित्रमारत्येयंभूमिदानमनुत्तमम् २० अत्यांतरमिदंशस्त्वपराणामेतिरेजनाः योयजेताश्वमेधेनदद्याद्वासाधवेमहीम्
२१ अपिचेत्सकृतंकृत्वाशंकेरन्नापिपंडिताः अशक्यमेकमेवैतद्भूमिदानमनुत्तमम् २२ सुवर्णरजतवस्त्रमणिमुक्तावसूनिच
सर्वमेतन्महाप्राज्ञोददातिवस्तुधाददत् २३ तपोयज्ञःश्रुतंशीलमैलोभःसत्यसंधता गुरुदेवतपूजाचएतावन्तीतिभूमिदम् २४
भर्तृनिःश्रेयसेयुक्तास्त्यक्तात्मानोरणोहताः ब्रह्मलोकागतांसिद्धानातिक्रामन्तिभूमिदम् २५ यथाजनित्रीस्वपुत्रंक्षीरेणभरतेस
दा अनुगृण्हातिदातारंतथासर्वरसैर्मही २६

इतित्रिंशहंडनिपातनम् पार्श्वतोदंडमानेनगोचर्मपरिचक्षते दृषएकः शतंगावोयस्यांभूमौ-
द्विशोरते गोचर्ममात्रासाभूमिरुच्यतेथविशारदैः १९ २० अत्यांतरं सदृशंविदुः पुराणाः ज्ञानिनः २१ अन्यद्वाकृतंशोभचंकर्ममहीसाधवेदद्यादस्मद्विधो
जनदतिपंडिताः २२ पंडिताः विचारकानशंकेरन् नानाविधंसत्कर्मकृत्वापिसाधवेमहीदद्यादितिनिश्चितंकुर्युरितिभावः २३ २४ भरतेपुण्याति दुधाज्धारणपो
षणयोः २५ २६

किं करोदः किं करोति दंडे ल्यनाम २७ २८ दत्तिकरी जीवन निर्वाहिकां बहुभ्यो दीयते यत्र हूयते प्राणिनो बहु हो नारो बहवो यत्र न सत्र मभिधायते एवं
 त्रं वर्तते यस्य स सत्री २९ ३० उदीर्णं उत्कृष्टं दत्तं ल्यनेन सहा न्ययः ३१ नित्यं नित्यं परो यो ब्राह्मणः स पतिगृहीतकृत्तव्यः उत्याह ब्राह्मणं पतिं संपन्नं गतिं
 दत्तिकरं जनयाजनादि एतस्य पतिर्यहो पात्री कृते धर्मलोपान्नरकापत्तिरिति भावः ३२ ३३ या भूमिगीता गाथाः ३४ ३५ व्याहृतिर्याहरणम् ३६ ३७

मृत्युर्वै किं करोदं दत्तमो वन्तिः सुदारुणः घोराश्च दारुणाः पाशानोपसर्पति भूमिदम् २७ पितृंश्च पितृलोकास्थान् देवलोकान् च देव-
 ताः सतर्पयति शांतात्मा यो ददाति वसुंधराम् २८ कृशाय धियमाणा यदृत्तिग्लानाय यो दत्ते भूमिं दत्तिकरी दत्वा सत्री भवति मानव
 २९ यथा धावति गोर्वत्सं स्ववती वत्सलापयः एवमेव महाभाग भूमिर्भवति भूमिदम् ३० फाल्गुन्यां महीदत्त्वा सर्वा जांस फलामपि द-
 दीर्णं वापिशरणाय आभवति कामदः ३१ ब्राह्मणं दत्तिं संपन्नं साहितानि शुचि व्रतम् नरः पतिर्याह्यमहीनयाति परमागतिम् ३२ न-
 आचुदं सोऽद्विरहन् हनि जायते तथा भूमि कृतं दानं सस्ये सस्ये विवर्द्धते ३३ अत्र गाथा भूमिगीता कर्त्तव्यं निपुणविदः या श्रुत्वा
 नाम दत्तयेन दत्तं भूः काश्यपाय वै ३४ मामेवा दत्तमा दत्तमा दत्त्वा मामवाप्स्यथ अस्मिन् लोके परं चैव न हन्त जायते पुनः ३५ यदमा-
 व्याहृतिर्येदं ब्राह्मणो वेदसंमिताम् आहूय क्रियमाणस्य ब्रह्मभूयसं गच्छति ३६ कृत्यानां मभिः शान्तानां मरिष्टशमनं महत् प्रायश्चित्तं
 महीदत्त्वा पुनान् भुभयतो दश ३७ पुनानियददं वेदवेदवा दंतथै चर्चं प्रकृतिः सर्वभूतानां भूमिर्वै श्रानरीमता ३८ अभिषिच्यै वत्सपतिं
 श्रावयै दिमसां गमम् यथा श्रुत्वा महीदद्यान्नादद्यात्साधुतश्चताम् ३९ सोऽयं कृत्स्नो ब्राह्मणो योगजायश्चाप्यसंशयः राजा हि धर्म-
 कुशलं प्रथमं भूतिलक्षणम् ४० अथ येषां मधमं तोराजा भवति नास्तिकः न ते सुखं प्रपद्यन्ति न सुखं प्राप्नुवन्ति च ४१ सदात्तवर्तिनो
 द्विर्नीस्तस्य दुश्चरितैर्नराः योगक्षेमा हि बहवो राष्ट्रनास्याविशन्ति तत् ४२ अथ येषां पुनः प्राज्ञो राजा भवति धार्मिकः सख्यं न पतिवृत्तं
 ते सुसुखं प्रपन्ति च ४३ तस्य राज्ञः शुभैरग्न्यैः कर्मभिर्निर्गतानराः योऽप्यसंमेण दद्याच्च विवर्द्धते स्य कर्मभिः ४४ सुकुन्दीनः मृषुरुष-
 सबधुः सच पुण्यकृत् सदाता सच विक्रांतो ददाति वसुंधराम् ४५ आदिन्या इव दीप्यते तेन सा सविमानयाः ददाति वसुंधां स्थाना-
 ये वेदविदुषि हिजे ४६ यथा सस्यानि चैहंति प्रकीर्णानि महीतले तथा कामाः प्ररोहंति भूमिदानसमाजिताः ४७

४८ चतुर्विधारजरायुजस्वेदजोद्भिजाः ४९ भूतजलतेजोवाय्वाकाशं ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ एकादशपुरुषानितिशे

आदित्योवरुणोविष्णुर्ब्रह्मासोमोऽहुताशनः श्रुतपाणिश्चभगवान्प्रतिनन्दंतिभूमिदम् ४८ भूमौजायंतिपुरुषाभूमौनिष्ठाव-
जंतिच चतुर्विधोहिलोकोययोयभूमिगुणात्मकः ४९ एषामातापिताचैवजगतःपृथिवीपते नानयासदृशभूतंकिंचिदस्तिज-
नाधिप ५० अत्राप्युदाहरतीममितिहासंपुरातनम् बृहस्पतेश्चसंवादमिन्द्रस्यचयुधिष्ठिर ५१ इक्ष्वाकृतुशतेनाश्वमहताद-
क्षिणावता मधवाचाग्विदाश्वेषपप्रच्छेदं बृहस्पतिस् ५२ मधवावाच भगवन्केनदानेनस्वर्गतःसरवमेधते यददत्तमना-
यचतेद्बृहिवदतावर ५३ भीष्मउवाच इत्यक्तःसकुरेद्रेणततोदेवपुरोहितः बृहस्पतिर्बृहतेजाःप्रत्युवाचशतक्रतुम् ५४ बृह-
स्पतिरुवाच सर्वर्णदानंगोदानंभूमिदानंचवृत्रहन् दददेतान्महाप्राज्ञःसर्वपापैःप्रमुच्यते ५५ नभूमिदानाद्देवेन्द्रपरकिंचिदितिप्र-
भो विशिष्टमितिमन्यामियथाप्राहुर्मनीषिणः ५६ ययूरानिहतायुद्धेस्वर्ग्यतारणगृहिनः सर्वेतेविबुधयश्चनान्तिकामतिभूमिदम् ५७
भर्तुर्निःश्रेयसयुक्तास्त्यक्तात्मानोरणोहताः ब्रह्मलोकगतायुक्तानान्तिकामतिभूमिदम् ५८ पंचपूर्वाहिपुरुषाषडन्येवसुधागताः एका-
दशददद्भूमिंपरित्रातीहमानवः ५९ रत्नोपकीर्णविमुधायोददानिपुरंदर समुक्तःसर्वकलुषैःस्वर्गलोकेमहीयते ६० महीस्फीताददद्द-
जन्सर्वकामगुणान्विताम् राजाधिराजोभवतितद्विदानमनुत्तमम् ६१ सर्वकामसमायुक्ताकाश्यपीयःप्रयच्छति सर्वभूतानिमन्यते
माददानिचवासव ६२ सर्वकामदुग्धाधेनुंसर्वकामगुणान्विताम् ददानियःसहस्राक्षस्वर्ग्यातिसमानवः ६३ मधुसर्पिःप्रवाहिण्यःप-
योदधिवहास्तथा सरितस्तर्पयतीहसुरेद्रवसुधाप्रदम् ६४ भूमिप्रदानान्भूतिमुच्यतेसर्वकिल्बिषान् नहिभूमिप्रदानेनदानमन्याद्वि-
शिष्यते ६५ ददानियःसमुद्रांतांपृथिवीशस्त्रनिर्जितम् तंजनाःकथयंतीहयावद्भवतिगौरियम् ६६ पुण्यामृद्धिरसाभूमियोददानि
पुरंदर बतस्यलोकाःक्षीयतेभूमिदानगुणान्विताः ६७ सर्वदापार्थिवेनेहसततंभूतिमिच्छता भूदेयाविधिवच्छक्रपात्रेसरवमभीप्सु
ना ६८ अपिकृत्यानरःपापंभूमिदत्वादिजातये समुत्सृजतितत्पापंजीर्णत्वचमिवोरगः ६९

षः ५९ ६० ६१ काश्यपीपृथ्वीम् ६२ ६३

६४ ६५ गौरियमितिगोः पृथिवीयावद्भवतिस्थैर्येणतिष्ठतितावद्भूमिदानार्ं स्थिरत्वंकथयतीति ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२

७० स्त्रोतांसिनद्यादि ७१ ७२ ७३ दाताभूमिदातादशपुरुषाननुगृह्णातितायति तथादातारंक्षिपन्कथंभूमिंददासिसमाददेतिवदन्तशपुरुषान्
तातिपातयति ७४ प्रतिश्रुत्यांगीकृत्य ७५ ७६ इतरेषादशभियादीनां ७७ स्पर्शितां दत्तां भूमिनाच्छिद्यात्तनापहरेत् ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३

सागरान्सरितः शैलान् काननानि च सर्वेशः सर्वमेतन्नरः शक्रददाति वसुधां ददत् ७० तडागान्युदपानानि स्त्रोतांसि च सरासि च
स्नेहांसर्वरेसांश्चैव ददाति वसुधां ददत् ७१ औषधीर्ययि संपन्नान् गान् पुष्पफलान्वितान् काननां पल्लवैश्च ददाति वसुधां ददत् ७२
अग्निं शोमप्रभृतिभिरिच्छा च स्यात्स दक्षिणैः न तत्फलमवाप्नोति भूमिदानाद्यदम्बुते ७३ दाता दशानुगृह्णाति दशदंतितयाक्षिपन् पूर्व
दत्तां हरेत् न भूमिं न रकायोपगच्छति ७४ न ददाति प्रतिश्रुत्य दत्त्वापि च हरेत्तु यः सबद्धो वारुणः पाशैस्त्वयने मृत्युशासनात् ७५ आहिता
भिसदायैज्ञकशक्तिप्रियातिथिम् ये भजन्ति द्विजश्रेष्ठो नोपसर्पन्ति ते यमम् ७६ ब्राह्मणे च नृणां भूतः पार्थिवः स्यात्पुनरदर इतरेषां तु व-
र्णानां तापयेत्कृशदुर्वलान् ७७ नाच्छिद्यात्स्पर्शितां भूमिं परेण चिदशाधिप ब्राह्मणस्य सरथे च कृशवृत्तेः कदाचन ७८ यथाश्रुपति
तं तेषां दीनानां मयि सीदताम् ब्राह्मणानां दत्ते क्षेत्रे हन्याच्चिपुरुषकुलम् ७९ भूमिपालं च्युतंग्राह्यस्तु स स्थापयेन्नरः तस्य वासः स
हस्राक्षनाकपृष्ठे महीयते ८० इक्षुभिः सहितां भूमिं यवगोधूमशाल्मिजीम् गोश्ववाहनपृणावावाहुर्वायादुपाजिताम् ८१ निधिगर्भा
ददद्भूमिं स वरत्नपरिच्छदाम् अक्षयान्तं भूते लोकान् भूमिं संचरति स्यतत् ८२ विधूय कन्दुपुंसय विरजां संनतः सताम् लोके मदी
यते मद्भियो ददाति वसुधाम् ८३ यथाश्रुपतिः शक्रतैश्च बिंदुर्वि सर्पति तथा भूमिं कृतदानं सस्ये सस्ये विवर्द्धने ८४ ये रणाग्रं मदीषा
लाः भूगसंमिति शोभनाः वध्यन्ते धिमुखाः शक्रब्रह्मलोकं व्रजन्ति ते ८५ नृन्यगीतपराजयो दिव्यमान्यमिभूमिना उपतिष्ठति देवे दत्तया
भूमिप्रदं दिवि ८६ मोदते च सस्ये स्वर्गे देवगंधर्ववृजितः यो ददाति मदीसस्यमिधिने हृदि जानये ८७ भनमप्यरसश्चैव दिव्यमान्यमि
भूमिनाः उपतिष्ठति देवे द्रव्यलोकं धराय ददम् ८८ उपतिष्ठति पुण्याणि तदा भूमिप्रदं नरम् शन्यं मद्रासनं च वराभ्यां नृवाहनम्
८९ भूमिप्रदानात्पुण्याणि हरिण्यनिचयास्तथा आज्ञासदा प्रतिहता जयगन्ध्याय सृजिच ९० भूमिदानस्य पुण्यानि हस्तस्य गोः पुन-
रदर हरिण्यपयाश्चोषधयः कृशकाचनशाङ्गुलाः ९१

विसर्पति वसरति ८४ समिति शोभनाः समिति संशये ८५ उपतिष्ठति भूमिप्रदं नरम् ८६
८८ पुण्याणि शंखभद्रासनादय उपतिष्ठन्तीत्यर्थः ८९ आज्ञा अपतिहता अच्युतं विना ९० भूमिदानस्य स्वर्गो यथाफलं तथा हरिण्यपुण्याश्चोषध्याभय-
नीति भूमिदानम् ९१

९२ आगिरसहस्रतये ९३ आहकरणसमये भूमिदानव्यवणफलमाह यइदंथावयेच्छाद्देशेति ९४ ९५ ९६ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकाया

अमृतप्रसवां भूमिं प्रामोति पुरुषो ददत् नास्ति भूमि समं दानं नास्ति मातृसमो गुरुः नास्ति सत्यसमो धर्मो नास्ति दानसमो निधिः ९२
एतदागिरसाच्छ्रुत्वा यासवो वसुधा मिमाम् वसुरत्नसमाकीर्णो ददावा मिरसेतदा ९३ यइदंथावयेच्छाद्देशे भूमिदानस्य संभवम् नतस्य
रक्षसा भागो नासुराणां भवत्युत ९४ अक्षयं च भवेत्तत्पितृभ्यस्तन्न संशयः तस्माच्छाद्देशे दं विद्वान्भजतः थावयेद्भिजान् ९५ इत्ये
तत्सर्वदानानां श्रेष्ठमुक्तवानय मया भरतशार्दूलकिंभूयः श्रोतुमिच्छसि ९६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे इन्द्र
हृष्टपतिसंवादे द्विषष्टितमोऽध्यायः ६२ सुधीश्चिरुवाच कानि दानानि त्र्येकेस्मिन्दातुकामो महीपतिः गुणाधिकेभ्यो विप्रेभ्यो द-
द्याद्भरतसत्तम १ केन तु ध्यातिते सद्यः कितुशः प्रदिशति च शंसमेतन्महाबाहो फलं पुण्यकृतं महत् २ दत्तं किं फलवद्वा जन्मिह लोके प-
रत्र च भवतः श्रोतुमिच्छामि तन्नो विस्तरतो वद ३ भीष्म उवाच इममर्थं पुरा पृष्टो नारदो देवदर्शनः यदुक्तवानसौ वाक्यं तन्नो निग-
दतः शृणु ४ नारद उवाच अन्नमेव प्रशंसति देवाः क्रविगणास्तथा लोकतंत्रं हिंसजाश्च सर्वमन्ने प्रतिष्ठितम् ५ अन्नेन सदृशं दानं
न भूतनमपि विप्रति तस्मादन्नं विशेषेण दातुमिच्छति मानवाः ६ अन्नमूर्जस्करं लोके प्राणान्यान् प्रतिष्ठिताः अन्नेन धार्यते सर्वं विश्वं जग-
दिदं प्रभो ७ अन्नाद्गृहस्थालोके स्मिन् भिक्षवस्तापसास्तथा अन्नाद्भवन्निवैप्राणाः प्रत्यक्षं नान्न संशयः ८ कुटुंबिने सीदते च ब्राह्मणाय
महात्मने दातव्यं भिक्षुं चान्नमात्मनो भूतिमिच्छता ९ ब्राह्मणाय भिक्षुपाययो दद्यादन्नमर्थिने विदधाति निधिं श्रेष्ठं पारलौकिकमात्म-
नः १० श्रातमध्वनिवर्त्ततं वृद्धमर्हसुपस्थितम् अर्चयेद्भूतिमन्विच्छन् गृहस्थो गृहमागतम् ११ क्रोधमुत्पतितं हित्वा सुशीलो वीतमत्सरः
अन्नदः प्रामुते राजन् द्विविधं हव्यं तत्सखम् १२ नावमन्येदभिमतं न प्रणुद्यात्कदाचन अपि श्वपाके सुनिवान दानं विप्रणश्यति १३ यो दद्या-
दपरिक्षिप्तमन्नमध्वनिवर्त्तते आर्त्ताया हृष्टपूर्वाय समं हृद्धमभाषुयात् १४ पितृन् देवान् नृषीन् विप्रानतिथींश्च जनाधिप योनरः प्रीणयत्यन्ने-
स्तस्य पुण्यफलं महत् १५ कृत्वा तिपातकं कर्म यो दद्यादन्नमर्थिने ब्राह्मणाय विशेषेण न स पापं न सुहृते १६ ब्राह्मणे श्वक्षयदानमन्नमू-
द्रे महाफलम् अन्नदानं हि शूद्रे च ब्राह्मणस्य विशिष्यते १७

द्विषष्टितमोऽध्यायः ६२ गुणाधिका विप्राः १ शंसकथयमेमहं २ ३ ४ लोकतंत्रं लोकया

त्राम् ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ अवरिक्षिप्तं भूतिदुर्गधादि रहितमन्नं वर्त्तते वर्त्तमानाय दत्तुं धातुः परस्मैपदी चुरादि णिचो विकल्पः १४ १५ १६ १७ १८

चरणं शाखा चरणादि ब्राह्मणेन मासपक्षांते वागतेनातिथिना भिक्षितः सत्यासिनायाचितः प्रत्यहं अतिथिनायाचितः यद्वा भिक्षितः सत्यासिनायाचितः सामान्येनार्थि-
ना गृहस्थान्दद्यात् यद्वा भिक्षासंज्ञातास्येति तारकादित्यादित्च भिक्षितो भिक्षकः ब्राह्मणेन याचितः सन्न अन्नं दद्यात् भिक्षुकान्नदानेन प्रार्थनामात्रेणान्नदद्यान्ना-
त्रैकेतव्यं कर्तव्यमिति भावः १८० १८१ २० २१ प्रश्नताम्रभुक्तं पौर्णमासी गृह्यद्वहं विधायमाधिगच्छति इत्यन्वयः २२ महाभागो कुले इति च पाठः २३

न पृच्छेद्दोत्र चरणं स्वाध्यायं देशमेव च भिक्षितो ब्राह्मणेनेह दद्यादन्नं प्रयाचितः १८ अन्नदस्यान्नदत्ताश्च सर्वकर्मफलप्रदाः भवन्ति-
चेह चा मुच्यन्ते नृपतेर्नात्र संशयः १९ आशंसते हि पितरः सुवृष्टिर्भवेत्कर्पकाः अस्माकमपि पुत्रो वा पौत्रो वा न्नं प्रदास्यति २० ब्राह्मणो हि मह-
द्भूतस्वयं देहाति याचति अकामो वा सकामो वा दुःखापुण्यमवाप्नुयात् २१ ब्राह्मणं स्येत्सृजानां मतिथिः प्रश्नताम्रभुक्तं विधायमाधिगच्छे-
ति भिक्षुसाणां गृहसुदा २२ सत्कृताश्च निवर्तन्ते तदतीव प्रवर्द्धते महाभागो कुले प्रेत्य जन्म चाप्नोति भारत २३ दत्त्वात्यन्तनगेन्द्रो केयथा-
स्थानमनुत्तमम् नित्यमिष्टान्नदायीतु स्वर्गे विसृजति सत्कृतः २४ अन्नप्राणानगृणादिसर्वमन्ने प्रतिष्ठितम् अन्नदः पशुमान्पुत्राधनवान्भोग-
वानपि २५ प्राणवाश्चापि भवति रूपवाश्च तथा नृप अन्नदः प्राणदेवलोके सर्वदः प्रोच्यते मुतः २६ अन्नं हि दत्त्वातिथ्यये ब्राह्मणाय यथा-
विधि प्रदाता सुखमाप्नोति देवतेश्चापि पूज्यते २७ ब्राह्मणो हि महद्भूतस्त्वेव भूतयुधिष्ठिर उप्यते यत्र यद्वा जतद्विपुण्यफलमद्भूतं २८
प्रत्यक्षं प्रीतिजननं भोक्तुर्दातुं भवत्युत सर्वाण्यन्यानि दानानि परोक्षफलवत्युत २९ अन्नादिप्रसवयातिरिति गन्ता हि भारत धर्मार्थावन्त-
तो विद्मि रोगनाशनयान्ततः ३० अन्नं द्यमृतमित्याह पुरा कल्ये प्रजापतिः अन्नमुपदिद्वं सर्वं च सर्वमन्ने प्रतिष्ठितम् ३१ अन्नप्राणां शोभि-
द्यते शरीरे पञ्चधा तवः बलं बलवतो पीह प्रणश्यन्त हानितः ३२ आवाहाश्च विवाहाश्च युजाश्चान्नमृते तथा निवर्तन्ते नश्येद्ब्रह्मचा-
त्रप्रलौघ्यते ३३ अन्नतः सर्वमेतद्विद्यत्किंचित्स्याणुजगमम् विषुलोकेषु धर्मार्थमन्नं देयमतीव बुधैः ३४ अन्नदस्य मनुष्यस्य बलमोजाय-
शांसि च कीर्तिश्च वर्द्धते शश्वत्त्रिषु लोकेषु पार्थिव ३५ मेघेऽध्वं सन्निधत्ते प्राणानां पवनः पतिः तच्च मेघगतं वारिशं चैव वर्षति भारत ३६
आदत्ते चरमान्भोगानादित्यः स्वर्गमस्तिभिः वायुरादित्यतस्तान्श्च रसान्देवः प्रवर्षति ३७

२४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ पञ्चधा तवः पञ्चभूता प्रा-

॥ अन्नहानितः ३२ अन्नत्यागात् आवाहाः ब्रह्मनि विवाहाः उपयमाः तथा युजाश्च अन्नकृते अन्नं विना निवर्तन्ते ब्रह्मवेदः ३३ स्याणु स्यावरं स्याणु जगमिति
समीहारे इहैकल्युनपुंसकत्वेन ३४ बलं शरीरमावर्त्य ३५ ओजस्तेजः अन्नादेव सर्वं भवतीति अन्नस्य पूर्वप्रसंगमाह मेघेऽध्वं सन्निधत्ते इति पवनो वायुरध्वं सन्नि-
धत्ते यच्छति पवनस्य विशेषणं प्राणानां पतिः रक्षकः तथा च्वायुना प्रेरितो मेघस्तद्गतं वारिजलं शक्रो वर्षतीत्यन्वयः ३६ सुगमस्तिभिः स्वर्गगैः किंरुणैः ३७ ३८ ३९

३८ ३९ ४० ४१ प्राणान्ददातीति गृहमभ्यागतायाचक्रयोनन्दद्यात् सभूतानां प्राणान्तेजश्चददाति ४२ आदादत्तवान् गतज्वरोगानानुतापः ४३
 ४४ अन्नदानांजनानामिनिशेषः लोकादीन्श्चण्ड इत्यादिप्रतिपादयतिअध्यायसमाप्तिर्थावत् ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० प्रासादाः पांडुराम्नाभाः
 शक्रमेघसदृशाः ५१ ५२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां त्रिषष्टितमोऽध्यायः ६३ १ नक्षत्रयोगेन्नदानविधौ नारदेन सह देव-

तद्यदा मेघतो वारिपतितं भवति क्षिप्तो तदा वसुमती देवी स्निग्धा भवति भारत ३८ ततः सस्यानि रोहंति येन वर्तयते जगत् मांसमेदोस्थि
 शुक्राणां प्रादुर्भावस्ततः पुनः ३९ संभवति ततः शुक्रात्प्राणिनः पृथिवीपते अग्नीषोमौ हितच्छुक्रं सृजतः पुष्यतश्च ४० एवमन्ना-
 दिसूर्यश्च पवनः शक्रमेव च एक एव सभूतो राशिस्ततो भूतानि जज्ञिरे ४१ प्राणान्ददाति भूतानां तेजश्च भरतर्षभ गृहमभ्यागताया
 यया दद्यादन्नमर्थिने ४२ श्रीष्ठा उवाच नारदे नैव मुक्तो ह मदा मन्नं सदानृप अनसूयुस्त्वमप्यन्नं तस्माद्देहि गतज्वरः ४३
 दत्तान्नविधिवद्वाजन्विप्रेष्यस्त्वमिति प्रभो यथा वदन्तु रूपेण्यस्ततः स्वर्गमवाप्स्यसि ४४ अन्नदानां हि ये लोकास्तस्त्वेष्टुणु जनाधि-
 प भुवनानि प्रकारेण ते दिवितेषामहात्मनाम् ४५ तारासंस्थानिरूपाणि नानास्तभ्रान्तिनानि च चंद्रमंडलशम्भाणिकिकिणीजालवन्ति च ४६
 तरुणादित्यवणानि स्थावराणि चराणि च अनेकशतभौमानि सातर्जलचराणि च ४७ वैदूर्यार्कप्रकाशानि रोष्यरुक्ममयानि च सर्वकामफ-
 लाश्चापि हृक्षा भवनसंस्थिताः ४८ वाप्योवीर्य्यः सभाः कूपादीर्घिकाश्चैव सर्वशः घोषवन्ति च यानानि युक्तान्यथ सहस्रशः ४९ भक्ष्य
 भोज्यमंथाः शैलावासां स्याभरणानि च क्षीरस्रवतिस्रितस्तथा चैवान्नपर्वताः ५० प्रासादाः पांडुराम्नाभाः शय्याश्च कांचनोज्ज्वलाः ता-
 न्यन्नदाः प्रपद्यन्ते तस्मादन्नप्रदो भव ५१ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे दानधर्मार्थकथने त्रिषष्टितमोऽध्यायः ६३
 युधिष्ठिर उवाच श्रुतमेभवतो वाक्यमन्नदानस्य योविधिः नक्षत्रयोगस्येदानीं दानकल्पं ब्रवीहि मे १ श्रीष्ठा उवाच अत्राप्युदा-
 हरंतीममिति हासपुरातनम् देवक्याश्चैव संवादं महर्षे नारदस्य च २ द्वारकामनुसंप्राप्तं नारदं देवदर्शनम् पप्रच्छेदं वचः प्रश्नं देवकीधर्म-
 दर्शनम् ३ तस्याः संपृच्छमानाया देवर्षिर्नारदस्ततः आचष्टविधिवत्सर्वतच्छृणुष्वविशापते ४ नारद उवाच कृत्तिकासु महाभा-
 गे पायसेन ससर्पिषा स्तथ ब्राह्मणान्साधून्लोकानामेत्यनुत्तमान् ५ रोहिण्यां प्रभृते मर्गे मांसे रन्नेन ससर्पिषा पयोन्नपानं दातव्य-
 मन्तृणार्थं द्विजातये ६

कीं संबादं कथयति अत्रेति २ द्वारकाननु प्राप्तं देवर्षिर्नारदं देवदक्ष्यमाणं वचः प्रश्नं प्रश्नभूतं वचः पप्रच्छ प्रत्युत्तरमाकांक्षमाणा उवा-
 चेत्यर्थः नारदस्य स्वरूपं योग्यत्वसूचकं विशेषणमाह धर्मदर्शनमिति ३ ४ ५ मार्गे मीसे मृगमांसेः ६ ७ ८ ९ १०

सौम्यनक्षत्रे मृगशिरसि ७ ८ ९ १० ११ १२ फाणितं गौरसंविहारः १३ १४ १५ १६ १७ १८ प्रासंगो धान्यादिपिधानं चतुरस्रं

दोग्ध्रादत्वा सवत्सां तु नक्षत्रे सौमदेवते गच्छति मांनुपाह्योकां स्वर्गलोकं मनुजसम् ७ आर्द्रायां कसरदत्ता तिलमिश्रमुपोषितः नरस्तु
तिदुर्गाणि क्षरधारांश्च पर्वतान् ८ पूष्पान्युनर्बसौ दत्त्वा तथैवान्नानि शोभने तेजस्वीरूपं संपन्नो बद्धज्जो जायते कुन्ने ९ पुष्पेण कनकद
त्वा कृतं वा कृतमेव च अनाल्लोकेषु लोकेषु सोमवत्समिराजते १० आश्लेषायां तु योरूप्यमृषमवाप्रयच्छति स सर्वभयनिमुक्तः संभवाना-
धितिश्च ११ मघासु तिलपूर्णा निवर्द्धमाना निमानवः प्रदायं पुत्रपुत्रुमानि ह प्रेत्य च मोदते १२ फल्गुनां पूर्वसमये ब्राह्मणानामुपोषितः
प्रस्थान् फणितसंयुक्तान् दत्त्वा सोभाग्यमच्छति १३ द्यतक्षारसमायुक्तं विधिवत्पक्षिकादनम् उत्तगविषये दत्त्वा स्वर्गलोकं महीयते १४ य
द्यत्प्रदीयते दानमुत्तराविषये मरैः महाफलमनंतं ददवतीति विनिश्चयः १५ हस्ते हस्तिरथ दत्त्वा चतुयुक्तमुपोषितः प्राप्नोति परमान् लोक
न्युण्युक्तमसमन्वितान् १६ चित्रायां वृषभदत्त्वा पुण्यगंधाश्च भारत चरत्यप्सरसालोके रमतं नंदनं तथा १७ स्वात्यामयधनदत्त्वा य-
दिष्टतममात्मनः प्राप्नोति लोकान्सुभानि हर्षे चैव महद्यशः १८ विशाखायां मनुद्वा हर्षे नु दत्त्वा च दुग्धदाम् स प्रासंगं च शकटं मधान्यवस्त्र
संयुतम् १९ पितृन् देवांश्च प्रीणाति प्रेत्य चानन्यमश्नुते न च दुर्गाण्यवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति २० दत्त्वा यथोक्तं विप्रैर्म्यो वृत्तिमिष्टां स
विदति नरकादींश्च सकृशान् प्राप्नोतीति विनिश्चयः २१ अनुराधासु प्राक् वरान्नसमुपोषितः दत्त्वा युगशतं चापि नरः स्वर्गं महीयते २२
कौलशाकं तु विप्रैर्म्यो दत्त्वा मत्स्यः समूलकम् ज्येष्ठायां मुद्दिमिष्टां वै गतिमिष्टां स गच्छति २३ मूले मूलफलदत्त्वा ब्राह्मणेभ्यः समाहितः
पितृन् प्रीणयति चापि गतिमिष्टां च गच्छति २४ अथ पूर्वास्वाषादासु दधिपात्राण्युपोषितः कुलवृत्तोपसंपन्ने ब्राह्मणे वेदपारगे २५ पु
रुषा जायते प्रेत्य कुले स बहू गोधने उदमथं स सर्पिक्रमभूतमधिफणितम् २६ दत्त्वा नरास्वाषादासु सर्वकामानवाप्नुयात् दुग्धं ताम्रि
जिते योगे दत्त्वा मधुघृतपुतम् धर्मनित्यो मनीषिभ्यः स्वर्गलोकं महीयते २७ श्रवणे कचलदत्त्वा वस्त्राभितमेव वा ज्येतेन याति यानेन
स्वर्गलोकानसंचतान् २८ गोप्रयुक्तं धनिष्ठासु यानदत्त्वा समाहितः वस्त्रगणधनसद्यः प्रेत्य राज्यं प्रपद्यते २९ गंधान्धनमिषायोगे द
त्त्वा सामरुचंदनान् प्राप्नोत्यप्सरसां संधान्यैत्यगंधांश्च शाश्वतान् ३० पूर्वाभाद्रपदायोगे गजमाषान् प्रदाय नु सर्वभद्राफलोपेतः सर्वे-
प्रेत्य सखीभवेत् ३१ और्ध्वमत्तरायोगे यस्तु मांसं प्रयच्छति स पितृन् प्रीणयति यै प्रेत्य चानन्यमश्नुते ३२

१९. २० २१ २२ २३ २४ २५ उदमथ उदकं मयुक्तं सर्पिक्रमं २६ २७ २८ २९ ३० ३१ उरभ्यः पश्चविशेषः ३२ ३३

कांस्योपदेहनांधेनुरेवत्यायः प्रयच्छति सा प्रेत्य कामानादायदानारमुपतिष्ठति ३३ रथमश्वममायुक्तंदत्याश्विन्यां नरोत्तमः हस्यश्वर-
थसंपन्नेवर्चस्वीजायतेकुले ३४ भरणीबुद्धिजातिभ्यस्तिलधेनुं प्रदायैव गाः सप्तभृताः प्राप्नोति नरः प्रेत्य यशस्तथा ३५ श्रीष्य उवाच
इत्येष लक्ष्मणोद्देशः प्रोक्तो नक्षत्रयोगतः देवक्यां नारदेनेह सारानुष्ठाभ्यां ब्रवीदिदम् ३६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानध-
र्मे नक्षत्रयोगदाननाम चतुःषष्टितमोऽध्यायः ६४ श्रीष्य उवाच सर्वान् कामान् प्रयच्छति यः प्रयच्छति कांचनम् इत्येवं भगवान् न-
त्रिःपितामहं सुतो ब्रवीत् १ पवित्रमथ चायुष्यपितृणामक्षयं चतत् सुवर्णं मनुजे द्रेण हरिश्च द्रेण कीर्तितम् २ पानीयं परमं दानं दाना-
नामनुरब्रवीत् तस्मात्कृपांश्च वापींश्च तडागानि च खानयेत् ३ अर्द्धपापस्य हरति पुरुषस्य द्वकर्मणः कृपः प्रवृत्तपानीयः सुप्रवृत्तश्च नित्य-
शः ४ सर्वतारयते वंशं यस्य रखातेजलाशये गावः पिबति विप्राश्च साधवश्च नराः सदा ५ निदाघकाले पानीयं यस्य सति श्रुत्य वारितम्
संदुर्गं विषमं कृत्स्नं न कदाचिदवाप्नुते ६ ब्रह्मस्य ते भगवतः पूषाश्चैव भगस्य च अश्विनोश्चैव वन्धेश्च प्रीतिर्भवति सर्पिषा ७ परमं भो
षजत्येतद्यजानामेतदुत्तमं रसानामुत्तमं चैतत्फलानां चैतदुत्तमम् ८ फलकामो यशस्कामः पुष्टिकामश्च नित्यदा द्युतदद्याद्भिजा-
तिभ्यः पुरुषैश्च चिरात्मवान् ९ द्युतमासे आश्वयुजि विप्रेभ्यो यः प्रयच्छति तं भो प्रयच्छतोरूपं प्रीतो देवा विद्वा अश्विनौ १० पायसं सर्पिषा
मिश्रं द्विजभ्यो यः प्रयच्छति गृहं तस्य नरक्षां सिधयति कदाचन ११ पिपासयान् म्रियते सोपच्छेदश्च जायते न प्राप्नुयाच्च व्यसनं कर-
कान्यः प्रयच्छति १२ प्रयतो ब्राह्मणाग्नेभ्यः श्रद्धया परयायुतः उपस्पर्शनं षड्भागं लभते पुरुषः सदा १३ यः साधनार्थं काष्ठानि ब्रा-
ह्मणेभ्यः प्रयच्छति प्रतापेनार्थं राजेन्द्र वृत्तवद्भ्यः सदानरः १४ सिध्यत्यथाः सदा तस्य कार्याणि विविधानि च उपर्युपरि शत्रूणां च पुषा
दोष्यते च सः १५ भगवांश्चापि संप्रीतो बन्धिर्भवति नित्यशः न तत्त्यजति पशवः संग्रामे च जयत्यपि १६ पुत्रान्छ्रियं च लभते यश्छत्रं स
प्रयच्छति न च दुःखार्थं धिलभते उपभोगमथाप्नुते १७ निदाघकाले वर्षे वा यश्छत्रं संप्रयच्छति नास्य कश्चिन्मनोदाहः कदाचिदपि जा-
यते १८ कृच्छ्रात्सर्विषमाच्चैव क्षिप्रमोक्षमवाप्नुते प्रदानं सर्वदानानां शकटस्य विशापते एवमाह महाभागः शांडिल्यो भगवान् नृषिः
१९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पंचषष्टितमोऽध्यायः ६५

युधिष्ठिर उवाच दत्तस्मानायविप्राययः प्रयच्छन्त्युपानहौ यत्फलं तस्य भवति तच्चो ब्रूहि पितामह १ श्रीश्रु उवाच उपानहौ प्रय-
च्छेद्यो ब्रह्मणोभ्यः समाहितः मर्दते कटकान् स्वान्विघ्नमान्तिस्तरत्यपि २ मशत्रूणामुपरि च संतिष्ठति युधिष्ठिर यानं चाश्वतरं युक्तं
स्य शशं विंशोपते ३ उपतिष्ठति कौतये गेयकां च न भूषितम् शकटं दस्य संयुक्तं दत्तं भवति चैव हि ४ युधिष्ठिर उवाच यत्फलं ति-
लदाने च भूमिदाने च कीर्तितम् गोदाने चान्नदाने च भूयस्तु ब्रूहि कोरव ५ श्रीश्रु उवाच शृणुष्व मम कौतये तिलदानस्य यत्फलम्
निशम्य च यथान्यायं प्रयच्छ कुरु सत्तम ६ पितॄणां परमं भोज्यं तिलाः सृष्टाः स्वयं भुवा तिलदानेन वृत्तस्मात्पितॄणां प्रमोदते ७ माघमा-
से तिलान्यस्तु ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति सर्वसत्त्वसमाकीर्णं नरकं सप्तपश्यति ८ सर्वसत्त्वैश्च यजते यस्ति न्येजते पितॄन् न चाकामेन-
दातव्यं तिलं श्राद्धं कदाचन ९ महर्षेः कश्यपस्येते गात्रेभ्यः स्मृतास्तिलाः ततो दिव्यं गता भावं प्रदानेभ्यस्तिलाः प्रभो १० पौष्टिकारू-
पाश्चैवं तथा पापविनाशनाः तस्मान्सर्वप्रदानेभ्यस्तिलदानं विशिष्यते ११ आपस्तम्बश्च मेधावी शर्वश्च नृगिरितस्तथा महर्षिणो तमश्चापि तिल-
दानैर्दिव्यगताः १२ तिलहोमार्ताविप्राः सर्वसंयतमैयुजाः समागव्येन हविषा प्रवृत्तिषु च संस्थिताः १३ सर्वेषामिति दानानां तिलदानं विशिष्य-
ते अक्षयं सर्वदानानां तिलदानमिहोच्यते १४ उच्छिन्ने तु पुरा हव्ये कुशिकर्षिः परंतपः तिलैर्गृहीतं त्रयं हुत्वा प्राप्नुयाच्च गतिमुत्तमाम् १५ इ-
ति प्रोक्ते कुरु श्रेष्ठ तिलदानमनुत्तमम् विधानयेन विधिना तिलानामिह शिष्यते १६ अत ऊर्ध्वं निबोधे देवानां यदमिच्छताम् समागमं स-
हाराजं ब्राह्मणां वै स्वयं भुवा १७ देवागमेत्यब्रह्मणं भूमिभोगेयियक्षवंः शर्मदेशमयातं च यजेम इति पार्थिव १८ देवा ऊचुः
भगवत्स्व प्रभुभूमेः सर्वस्य त्रिदिवस्य च प्रभुर्भयति तस्मान्त्वसमनुजा तुमर्हसि १९ ब्रह्मोवाच ददामि मेदिनीं भागं भवद्भ्यो देवसु र्ष-
भ्राः यस्मिन् देशे कश्चिद्वयं ज्ञान्काश्यपनन्दनाः २० देवा ऊचुः भगवन् हतकार्यास्त्ययस्मद्देस्याम दक्षिणेः इमं तु देशं मुनयः प्रयुषाम-
ति नित्यदा २१ ततो गस्त्यश्च कण्वश्च भृगुरचिर्दृषाकपिः असितो देवन्तश्चैष देवयज्ञमुपागमन् २२ ततो देवामहात्मानं जितरेयं जस्य च्युतं
तथा समापयामासुर्यथा कालं सुरर्षभाः २३ तदंश्य ज्ञास्त्रिदशा हि सव्यं च लोत्तमे पञ्चमं शक्रतोस्तस्य भूमिदानं प्रचक्रिरे २४ प्रादेशं
मात्रं भूमेस्तु यो दद्यादनुपस्कृतम् तसीदति स ह्यष्ट्ये पुनश्च दुर्गाण्यवाप्नुते २५ शीतं ज्ञाता तपसहा गृहं भूमिं ससृजताम् प्रदाय सुरलो-
कस्थः पुण्यांतेऽपि न चाल्यते ३६

२७ प्रधानं लोकं ब्रह्मलोकं २८ २९ ३० ३१ तद्भूमिपरकीयां भूमिं वा यो निर्वपेत् पितृभिः पितृभ्यो दद्यात् तच्छ्राद्धं तद्भूमिदाना गन्धकर्म च उभयं निहन्यते २८

मुदितो वसति प्राज्ञः शक्रेण सह पार्थिव प्रतिश्रय प्रदानाच्च सोऽपि स्वर्गे महीयते २७ अध्यापककुले जातः श्रोत्रियो नियतेन्द्रियः गृहे यस्य व
सेत्तुष्टः प्रधानं लोकमश्नुते २८ तथा गवार्थे शरणं शीतवर्षसहस्रदम् आसप्तमन्तारयति कुलं भरतसत्तम २९ क्षेत्रभूमिददद्भ्यो केशभा-
श्रियमवाप्नुयात् रत्नभूमिप्रदद्यात् कुलवंशप्रवर्द्धयेत् ३० न चोरवसाननिदग्धामहीदद्यात् कथंचन नश्च शानपरीतो च न च पापनिषेवि
ताम् ३१ पारुष्ये भूमिदेशे तु पितॄणां निर्वपेत्तु यः तद्भूमिं वापि पितृभिः श्राद्धकर्म विहन्यते ३२ तस्मात्कीलामहीदद्यात् स्वल्यामपि विच-
क्षणः पिङ्गः पितृभ्यो दत्तो वै तस्या भवति शाश्वतः ३३ अटवी पूर्वताश्चैव नद्यस्तीथानि यानि च सर्वाण्यस्वामिकान्याहुर्न हितत्र परिग्रहः ३४
इत्येतद्भूमिदानस्य फलमुक्तं विशांपते अतः परं तु गोदानं कीर्त्तयिष्यामि ते नद्य ३५ गावो धिकास्तपस्विभ्यो यस्मात्सर्वेभ्य एव च तस्मा-
च्च हे श्वरो देवस्तेपे ताभिः सहा स्थितः ३६ ब्राह्मे लोके वसत्येताः सोमेन सह भारत यांतां ब्रह्मर्षयः सिद्धाः प्रार्थयति परांगतिम् ३७ प्रयसा
हविषादघ्ना शकृता चाथ चर्मणा अस्थिभिश्चोपकुर्वन्ति शृंगैर्वान्त्ये श्वभारत ३८ नासां शीतानि तपो स्यातां सदैताः कर्म कुर्वन्ते नवर्षविषयं
वापि दुःखमासां भवत्युत ३९ ब्राह्मणेः सहिता याति तस्मात्पारमकंपदम् एवं गोब्राह्मणं तस्मात्प्रवदन्ति मनीषिणः ४० रंति देवस्य यज्ञेताः
पशून् ह्येनोपकल्पिताः अतश्चर्मण्वती राजन् गोचर्मभ्यः प्रवर्त्तिता ४१ पशून् त्वाच्च विनिर्मुक्ताः प्रदानायोपकल्पिताः ता इमा विप्रमुख्येभ्यो
यो ददाति महीपते ४२ निस्तरे दापदं कृच्छ्राविषमस्योपि पार्थिव गवांसहस्रदः प्रेत्य नरकं न प्रपद्यते ४३ सर्वत्र विजयं चापि लभते मनुजा
धिप अमृतं वै गवाक्षीरमित्याह त्रिदशाधिपः ४४ तस्माद्ददाति यो धेनुममृतं संप्रयच्छति अग्नीनामव्ययं तद्धोम्यं वेदविदो विदुः ४५
तस्माद्ददाति यो धेनुं स होम्यं संप्रयच्छति स्वर्गो वै मूर्त्तिमाने षट्षभयोगा पतिम् विप्रे गुणयुते दद्यात्सर्वे स्वर्गे महीयते ४६ प्राणा
वै प्राणिना मेते प्रीच्यन्ते भरतर्षभ तस्माद्ददाति यो धेनुं प्राणानेष प्रयच्छति ४७ गावः शरण्या भूतानां मिति वेदविदो विदुः तस्माद्ददाति यो
धेनुं शरणं संप्रयच्छति ४८ नवधार्थं प्रदातव्या न कीनाशेन नास्तिके गोजीवने न दातव्या तया गोर्भरतर्षभ ४९ ददत्सता दशानां वै न
रोगां पापकर्मणाम् अक्षयं नरकं यातीत्येवमाहुर्महर्षयः ५० न कृशानां पवत्सां वा वंध्यारोगान्वितां तथा न च्यंगीन परिश्रान्तां दद्या
ज्जां ब्राह्मणाय वै ५१ दशगोसहस्रदो हि शक्रेण सह मोदते अक्षयान् लभते लोकान्तरः शतसहस्रशः ५२

या अभवति ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२

इत्येतद्गोप्रदानं च तिलदानं च कीर्तितं तथा भूमिप्रदानं च शृणुष्वान्नेन भारत ५३ अन्नदानं प्रदानं हि कौन्तेय परिचक्षते भन्तस्य हि प्रदा-
नैर्नरंति देवो दिवंगतः ५४ स्नाताय क्षुधितायान्नं यः प्रयच्छति भूमिपः स्यात्सुखमद्भुत्स्थानं स गच्छति नराधिप ५५ न हि रणेन वा सो-
भिर्नान्यद्वानेन भारत प्राप्नुवन्ति नराः श्रेयो यथा न्यन्नं प्रदाः प्रभो ५६ अन्नं वै प्रथमं द्रव्यमन्नं श्रीश्च परमता अन्नात्प्राणः प्रभवति तेजो
वीर्यं बलं तदा ५७ सद्यो ददाति यश्चान्नं सदैक्यमनानरः न संदुर्गोऽप्यवाप्नोतीत्येवमाह पराशरः ५८ अर्चयित्वा यथा न्यायं देवेभ्यो
न्नं निवेदयेत् यदन्नाहिनराराजं तदन्नास्तस्य देवताः ५९ कौमुदे सुकूपक्षे तु यो न्नदानं करोत्युत स संतरति दुर्गाणि प्रेत्य चानन्दमश्नुते
६० अमुक्त्वा तिस्र्ये चान्नं प्रयच्छद्यः समाहितः सर्वे ब्रह्मविदालोकान् प्राप्नुयुर्द्वारतर्षभ ६१ सकृच्छ्रामापदं प्राप्तश्चान्नदः पुरुषस्तर-
त् पुष्पंचरतिर्चैव ह दुष्कृतचापकर्षति ६२ इत्येतदन्नदानस्य तिलदानस्य चैव ह भूमिदानस्य च फलं गोदानस्य च कीर्तितम् ६३ इ-
ति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे षट्षष्टितमोऽध्यायः ६६ युधिष्ठिर उवाच श्रुतं दानफलं तात यत्त्वेया परिकी-
र्तितम् अन्नदानविशेषेण प्रशस्तमिह भारत १ पानीयं दानमेवेतत्कथंचेह महाफलम् इत्येतच्छ्रुत्वा मिच्छामि विस्तरेण पितामह
२ भीष्मा उवाच हन्ते वर्त्तयिष्यामि यथा वद्मरतर्षभ गदतस्तन्ममाद्येह शृणु सत्यं पराक्रम ३ पानीयदानात्प्रभृति सर्वं वक्ष्यामि
तेन घ्नं यदन्नं यच्च पानीयं संप्रदाया श्रुते नरः ४ न तस्मात्परमं दानं किंचिदस्तीति मे मनः अन्नात्प्राणभूतस्नातप्रवर्त्तते हि सर्वशः ५ तस्मा-
दन्नं परं लोके सर्वलोकेषु कथ्यते अन्नाद्बलं च तेजश्च प्राणिनां वर्धते सदा ६ अन्नदानमतस्तस्माच्छ्रेष्ठमाह प्रजापतिः सावित्र्या त्वापि कीर्तं-
यश्नुते तं वक्ष्यामि ७ यतश्च यद्यथा चैव देवसन्नेमहामते अन्नेदत्तेन रेणेह प्राणादत्ता भवत्युत ८ प्राणदानाद्विपरमं न दानमिह विद्य-
तेः श्रुतं हि ते महाबाहो लोमशस्यापि तद्वचः ९ प्राणान्दत्त्वा कपोताय यत्प्राप्तं शिबिनापुरा तागतिं तन्मते दत्त्वा हि जस्यान्नं विशापते १० त-
स्माद्दिशि शगच्छति प्राणदा इति न श्रुतम् अन्नं वापि प्रभवति पानीयात्पुरुषोत्तम नीरजातेन हि विनान किंचित्संप्रवर्त्तते ११ नीरजातश्च
भगवांस्सोमो ग्रहगणेश्वरः अमृतं च सुधा चैव सुधा चैवा मृतं तथा १२ अन्नो षड्योमहाराज वीरुधश्च जलोद्भवाः यतः प्राणभृता प्राणाः
संभवन्ति विशापते १३ देवानाममृतं त्यजन्नागानां च सुधा तथा पितॄणां च स्वधा भोक्तापशूनां चापि वीरुधः १४

१५. १६. १७. १८. १९. इति आनुशासनिके पर्वणि दीक्षायां समर्पितमोऽध्यायः ६७ १. २. ३. ४. ५. ६. ७. ८. ९. १०. ११. इहयमन्वाके १२ कालस्य वि-

अन्नमेवमनुष्याणां प्राणानाहुर्मनीषिणः तच्च सर्वं नरव्याघ्रपानीयात्सं प्रवर्तते १५ तस्मात्पानीयदानादैनं परं विद्यते क्वचित् तच्च दद्यान्न
रोनित्येव दीच्छेद्भूतिमात्मनः १६ धन्ययशस्यमायुष्यजलदानमिहोच्यते शत्रुंश्चाप्यधिकौतैयसदातिष्ठति तोयदः १७ सर्वकामानवाप्नो-
तिकीर्त्तिर्चैव हि शश्वतीम् प्रेत्य चानन्त्यमश्नाति पापेभ्यश्च प्रमुच्यते १८ तोयदो मनुजव्याघ्रस्वर्गं गत्वा महाद्युते अक्षयान्समवाप्नोति लो-
कानित्यब्रवीन्मनुः १९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ६७ युधिष्ठिर उवाच तिला-
नां कीदृशदानमथ दीपस्य चैव हि अन्नानां वाससां चैव भूय एव ब्रवीहि मे १ श्रीश्रु उवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम् ब्रा-
ह्मणस्य च सर्वादयमस्य च युधिष्ठिर २ मध्यदेशे महान् श्रीब्राह्मणानां बभूव ह गंगायमुनयोर्मध्ये यामुनस्य गिरेरधः ३ पर्णशीलोति वि-
ग्न्या तोरमणीयोनगाधिप विद्वांसस्तत्र भूयिष्ठा ब्राह्मणश्चाविसस्तथा ४ अथ ग्राहयामः कंचित्पुरुषं कृष्णवाससम् रक्ताक्षं मूर्ध्वरोमाणं
काकजं घाक्षिनासिकम् ५ गच्छत् ब्राह्मणग्रामं ततो गत्वा तमानय अगस्त्यं गोत्रतश्चापि नाम तश्चापि शर्मिणम् ६ शमेनि विष्टं विद्वां-
समध्यापकमनादृतम् माचान्यमानयेथास्त्वं सगोत्रतस्य पार्ष्वतः ७ सहितादृग्गुणस्तेन तु त्वोध्ययनजक्ष्णा अपत्येषु तथा वृत्तेः स-
मस्ते नैव धर्मिता ८ तमानय यथोद्दिष्टं पूजाकार्याहितस्यैव सगत्वा प्रतिकूलं तच्च कारय मशासनम् ९ तमाक्रम्या नयामास प्रतिषिद्धो-
यमेनर्थः तस्मै यमः समन्ताय पूजां कृत्वा च वीर्यवान् १० प्रीवांचनीयतामैष सोऽन्य आनीयतामिति एवमुक्ते तु वचने धर्मराजेन सहिजः
११ उवाच धर्मराजानं निर्विण्णोऽध्ययनेनैव यो मे कालो भवेच्छेषस्तं वसेयमिहाच्युत १२ यम उवाच नाहं कालस्य विहितं प्रा-
प्नोमीह कथंचन यो हि धर्मं चरति वेततु जानामि केवलम् १३ गच्छ विप्र तमदेव आलयं स्वमहाद्युते ब्रह्मि सर्वे यथा सर्वं करवाणिकम-
च्युत १४ ब्राह्मण उवाच यत्तत्र कृत्वा सुमहत्पुण्यं स्यात्तद्ब्रवीहि मे सर्वस्य हि प्रमाणं तत्रैलाक्यस्यापि सत्तमः १५ यम उवाच
शृणु तत्त्वेन विप्रर्षे प्रदानं विधिमुत्तमम् तिलाः परमं कदानं पुण्यं चैव ह शाश्वतम् १६ तिलाश्च संप्रदातव्या यथा शक्तिर्हि जर्षम नित्यदा-
नात्सर्वकामास्तिला निवर्त्तयंत्युत १७ तिलान्छादये प्रशंसति दानमेतदध्यनुत्तमम् तान्प्रयच्छस्व विप्रेभ्यो विधिदृष्टेन कर्मणा १८ वै-
शारव्यापोर्णिमास्यां तु तिलान्छादयित्वा हि जातिषु तिलाभक्षयितव्याश्च सदा त्वान्नं प्रनचैतैः १९

हितं आयुः प्रमाणं न प्राप्नोमि न जानामि कालेन प्रवर्त्तितं

त्वामिह स्थापयितुं न शक्नोमीत्यर्थः १३ ब्रह्मिच्छ १४ १५ १६ निवर्त्तयंति साधयंति १७ १८ आलंभनं सर्वतः स्पर्शनं उद्धर्तनमित्यर्थः १९ ६७ ६८

कार्यं सततमिच्छद्भिः श्रेयः सर्वं त्विना गृहे तथा श्रुः सर्वदा देयाः पेयाश्चैव न संशयः २० पुष्करिण्यस्तदा गानिकृपां श्रेयाश्च गवानयेत् एतस्म
दुर्लभतरमिह लोके द्विजोत्तम २१ आपो नित्यं प्रदेयास्तं पुण्यं द्योतदनुत्तमम् प्रपाश्याकायादानार्थं नित्यं तद्विजसत्तमं भक्तैः यन्नयद
यत्तु पानीयं वै विशेषतः २२ मीश्वर उवाच द्रव्यं क्लेशतद्भातेन यमदूतेन च गृहान् नीतव्यं कारुण्यमाससर्वतश्च मशासनम् २३
नीत्वा तं यमदूतौ पिगृहीत्वा शर्मिणो तदा ययौ सधर्मराजा यन्नयदेव यत्तत्त्वापितम् २४ तं धर्मराजो धर्मज्ञं प्रजयित्वा प्रतापवान् कृत्वा
च संविदतेन विससर्ज यथागतम् २५ तस्यापि च यमः सर्वं सुपदेशं चकार ह प्रेत्यैव च ततः सर्वं चकारोत्तममेतत् २६ तथा मशा-
सने दीपान् यमः पितृहिते प्रया तस्माद्दीपप्रदानं नित्यं सततं यत्तिवै पितृन् २७ दातव्याः सततं दीपान् तस्माद्भूतसत्तमं देवतानां पि
तृणाञ्चैव कृष्यन्वात्मना विभो २८ रत्नदानं च स महत्पुण्यमुक्तं जनाधिप यस्तान् विक्रीय यजत द्वाह्यणाद्यन्तयकम् २९ यद्वेददा
ति विप्रस्या द्वाह्यणाः प्रतिगृह्येव उभयोः स्यात्तदक्षय्यं दातुं रादातुं रवेच ३० यो ददाति स्मृतः स्थित्यानादृशाय मतिप्रदम् उभयोरस्य
यं धर्मं तं सनुः प्राह धर्मवित् ३१ वाससां संप्रदानेन स्य दारु निरतानरः स्रवणं श्रुत्वा पश्यन् भवतीत्यनुमुमुम् ३२ गावः स्रवणं च तथा नि
ःस्त्र्यैवानुवर्णिताः बहुशः पुरुषस्या धवेदं प्रामाण्यदर्शनात् ३३ विवाहाश्चैव कुर्वीत पुत्रानुत्पादयेत् च पुत्रलाभादिकारव्यं सर्वं त्वा
भाह्विष्यते ३४ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मोऽष्टषष्ठितमोऽध्यायः ६८ युधिष्ठिर उवाच भूय एव
कुरु श्रेष्ठ दाजो न विधिमुत्तमम् कथयन्त्वमहायाजस्मिदन्तं विशेषतः १ पृथिवीं क्षत्रियांश्च दद्याद्वाह्यणायेष्टिकमिणो विधिवद्यनिगृह्णी
त्यान्नं नित्यं दातुमर्हति २ सर्वेषां स्तुत्यच्छ्रव्यं प्रदातुं फलकाक्षिभिः वेदेवायन्यमारस्यान्तन्मन्त्राग्यानुमर्हति ३ मीश्वर उवाच तु
ल्यमांसादिद्व्यंनित्रीणितुल्यफलानि च मयंकामफलानीह गावः प्रैश्वर्यं संरक्षती ४ यो दद्याच्च पित्रिभ्या यधर्म्या द्वाह्या यस्त्वताम् पृथि
वी गोपदानाभ्या तुल्यं सफलमश्नुते ५ तथैवणा प्रशंसति न तु देयं ततः परम् यन्निष्कृष्टफलं स्नादित्वं दद्यात्तथाश्च युधिष्ठिर ६ मातरं सर्व-
भूतानां गावः सर्वं करवप्रदा दृष्टिमाकाङ्क्षतानित्यगावः कायाः प्रदक्षिणाः ७

दोषं २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ इति आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मोऽष्टषष्ठितमोऽध्यायः

यामष्टषष्ठितमोऽध्यायः ६८ १ इष्टिकर्मिणो याजिकाय २ तुल्यनामानि गोपदेवाद्यानि ३ देवदानयोग्यं सु परमं ४ ५ ६ ७ ८ ९

व्यातुत्तरितोऽस्य द्वाकिमन्यत्र तपोबलात् अनुजानीहि मां कृष्णगच्छेयं दिवमद्य वै २८ अनुज्ञातः सकृद्योननमस्कृत्य जनार्दन दिव्यमास्था-
यपथानययौ दिवमरिंदमः २९ ततस्तस्मिन् दिव्यातेनृगे भरतसत्तम वास्तदेव इमं लोकं जगाद कुरुनंदन ३० ब्राह्मणस्य न हर्तव्यं पुरुषेण-
विज्ञानता ब्राह्मणस्य हतं हतिनृगं ब्राह्मणगौरिय ३१ सतां समागमस्तद्धिर्नो फलः पार्थ विद्यते विमुक्तनरकात् स्थानृगं साधु समागमात् ३२
प्रसादफलवत्तत्र द्रोहस्तत्र तथा फलः अपचारं गवां तस्माद्द्वर्जयेत् युधिष्ठिर ३३ इति श्रीम० आनुशासनिके प० दानधर्मे नृगोपाख्याने
सप्ततितमोऽध्यायः ७० युधिष्ठिर उवाच दत्तानां फलसंप्राप्तिं गवां प्रब्रूहि मे नय विस्तरेण सहावाही न हित्वा भिक्षुभ्यः १ भी-
ष्म उवाच अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ऋषेरुद्दालकैर्वक्तृणां चिकेतस्य चोभयोः २ ऋषिरुद्दालकिर्धर्मानुपगम्य ततः कृतम्
त्वैमां उपचरस्वेति नाचिकेतमभाषत ३ समामे नियमेतस्मिन्महर्षिः पुत्रमब्रवीत् उपसर्गनि सक्तस्य स्वाध्यायाभिरतस्य च ४ इत्थमादर्भा सु-
मनसः कलशश्चातिभोजनम् विस्मृतमेतदादाय नदीतीरादिहा व्रज ५ गन्धानवाप्य तत्सर्वे नदीचे गसमाप्लुतम् न पश्यामि तदित्येव पितरं सो-
ब्रवीत्सुनिः ६ दक्षसिपासाश्च माविशे सुनिरुद्दालकिस्तदा यमं पश्यति तं पुत्रमशपत्समहातपाः ७ तथासि पित्राभिद्वतो वाग्वज्रं कृतांजलिः
प्रसीदेति युवन्नेव गतसत्त्वोपतद्भुवि ८ नाचिकेतं पिता दृष्ट्वा पतितदुःस्वमूर्च्छितः किमयं कृतमित्युक्त्वा निपपातमहीतले ९ तस्य दुःस्वपरीत-
स्य स्वं पुत्रं नु शोचतः व्यतीतं तदहः शेषं सत्त्वोपातत्र शर्वरा १० पित्र्येणाशुप्रपानेन नाचिकेतः कुरुहह प्रास्यदच्छयने कोशे वृद्ध्यासस्य
मित्राप्लुतम् ११ सपर्यपृच्छत् पुत्रक्षीणं पर्यागतं पुनः दिव्यैर्गंधैः समादिग्धं क्षीणं सुभमिवोत्थितम् १२ अपि पुत्रजिता लोकाः शतमास्तेत्येन
कर्मणा दिव्यायासि पुनः प्राप्ते न हिते मानुषं वपुः १३ प्रत्यक्षदशी सर्वस्यापि चाप्रशमं हात्मना सतां वानां पितुर्मध्ये महर्षिणां न्यवेदयत्
१४ कुर्वन् भवच्छासनमाप्नुयातो ह्यहं विशालारुचिरपभावां तत्र स्थितं धर्मराजपपत्य सहस्रशो योजनं मे मांसं १५ हृत्स्वेव मांसमभिमुखमा-
पततं देहीति स ह्यासनमादिदेश वैषस्वतोऽध्यादिभिरहं णैश्च भवत्कृते पूजया मांसमांसः १६ ततस्त्वहं न शतकैरवाचं दत्तः सदस्यैरभिपूज्य-
मानः प्राप्तोऽस्मि तं विषयं धर्मराजलोकानहं यानहं तान्विधत्स्य १७ यमा ब्रवीन्मानसतोऽसि सोम्य यमपथ्येत्याह सन्वातपत्नी पिताप्रदीप्ता-
भिसमानते जानतच्छक्यमनृतं विप्रकृत्तुम् १८

१९ २० २१ २२ अनेकशतानि भौमानि उपर्यपरि भूमिसमुदायेषु तानि प्रासादमंडलानि २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ गच्छं अंतरं अन्योन्यता
 रतस्य ३० कृच्छ्रोत्सृष्टा संकटात् निरोधात् मुक्ताः पोषणार्थं दरिद्रा गारादागताः तादृशीनां पालनं प्रशस्तं न गम्यते ३१ तिस्रदतिच्य हं अन्नाद्वा गोमू-
 मिशायो मूत्राचतुर्थं दिनमारभ्य अहं एकैको गां दत्वा गोरसे र्दति कथं तत्त एव व्रतं पूर्वकृणोत्र यददत्तः उक्तं वदयमाणं च फलं भवतीत्यर्थः ३२ ३३ ३४ वृद्धे गन्ताने-

दृष्टस्ते हं प्रतिगच्छस्व तात् शोचत्यसौ तव देहस्य कर्ता दद्यानि किंचापि मनः प्रणीतं प्रियाति येस्तव कामान् वृणीष्य १९ तेनेव सुक्तं स्तमहं प्रत्यवोचं
 प्राप्तोऽस्मि ते विषयं दुर्निवर्त्य इच्छास्य हं पुण्यकृतां त्समूहान् लोकान् स्ते हं यदि द्रष्टुं वराहः २० यानं समागच्छतु मां स देवो वा हेर्युक्तं सुप्रभं भानु
 मत्तत् संदर्शयामास तदा त्मलोकान् सर्वं स्तिया पुण्यकृतां द्विजेन्द्र २१ अपश्ये तत्र वैशमानि ते जमानि महात्मनाम् नानासंस्थानरूपाणि-
 सर्वरत्नमयानि च २२ चंद्रमंडलं युष्माणि किं किं जीजालवति च अनेकशतं भौमानि सातं जन्तु चराणि च २३ वैदूर्यार्कप्रकाशानि रूप्य
 रुक्मप्रयाणि च तरुणादित्यवर्णाणि स्यावराणि चराणि च २४ सद्यः भोज्यमयान्ते गन्तव्यासा सिंघयनानि च सर्वकामफलार्थं वृक्षांश्च
 वनसंस्थितान् २५ नद्यो वोथ्य समायाथ्यो दीर्घिकाश्चैव सर्वशः घोरपयंति च यानानि युक्तान्ययसहस्रशः २६ क्षीरस्ववावैः सरितो गिरिश्च
 सर्पिस्तथा विमलचापितोयम् वैवस्वतस्यानुमतांश्च देशान् दृष्टुं पूर्वांस्तु बहून् पश्यम् २७ सर्वान्दृष्ट्वा तदहं धर्मं गजमवोचं वै प्रभविष्णुं पु
 गणम् क्षीरस्येताः सर्पिषश्चैव नद्यः शश्वत्स्रोताः कस्य भोज्याः प्रदिष्टाः २८ यतो ब्रह्मा द्विद्विभोज्यान् स्वमेता ये दातानः साधवो गोरमानाम्
 अन्ये लोकः शाश्वते र्दीति शोकेः समाकीर्णा गोप्रदाने रतानाम् २९ न त्वत्प्रासादान्मात्रं प्रशस्तं पात्रकान्द्रा गोविशेषो विधिश्च ज्ञात्वा देयं वि
 प्रगवां च र्हिद्रः खजातु पावकादित्यभूतम् ३० स्वाध्यायवान् चातिमात्रं तपस्वी ये तान् ग्यो ब्राह्मणः पात्रमासाम् कृच्छ्रोत्सृष्टाः पोषणाभ्या
 गताश्च हारैरेतैर्गोविशेषाः प्रशस्ताः ३१ तिस्रो रात्र्यस्तु द्विरुपाय्य भूभोत प्रागावस्तपिते न्यः प्रदेयाः पुन्यैः प्रीताः सुप्रजाः सोपचारान् व्यहृद्-
 त्वा गोरसे र्वर्तिन्यः ३२ दत्वा धेनुं सुव्रतां कास्य दोहा कृत्याणवन्मासपलप्रयिनी च यावति गेमाणि भवति तस्यास्तावद्वा पुण्यं भूते स्वर्गो
 कम् ३३ तथा नडाह ब्राह्मणेभ्यः प्रदाय दात धुर्यं बलुवंतं युवानम् कुन्तानुजीव्य वीर्यवंतं वृहत् भुक्ते लोकान् संमितान् प्रेनुदम्य ३४ गोपुक्षा
 तं गोशृङ्गकृतं वृत्तिग्लानं तादृशं पात्रमाहुः वृद्धे गन्ताने स भ्रमे वामदाये क्रय्यर्थं वा होम्यदेतोः प्रसूत्याम् ३५ गुयर्थं वा बालपुष्ट्या भिषं-
 गां गां वेदातु देशकाले पिशष्टः अतर्पितः शक्यं जानलव्या प्राणकीतानि निर्जिता येन कामे ३६

गे गिरा पय्याशनाय स भ्रमे दुर्मंदं महाये यज्ञादयं च प्रसूत्यां पु

व्रजन्नि ३५ बालपुष्ट्या भिषयेण वा अतः बद्धगन्ताः गांतेत्यादिगुणवन्नेन ज्ञाताः क्रयलव्याः प्राणव्यत्ययेन कीताः योतकाः पाणिप्रहणादिकान्ते श्वशरादिभ्यः प्राप्ताः ३६ ३७

३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ क्रतुः गोदानस्तुतः ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ प्रापणीयगोः आहारादि ४९ गोप्रयुक्तस्य शकटादि ५०
 ५१ हार्दत्तस्थं पक्षपातकं दुःखं नादिकं कर्तुं न गतिना नुसरति ५२ ५३ गवांसूर्यरश्मिमास्याद्गोदः सूर्यइत्याह प्राप्स्याति ५४ विधिगुर्वाराधनपरं वि

नात्तिचेकत उवाच श्रुत्वा वैवस्वतव चस्तमहं पुनरब्रुवम् अभावे गोप्रदानं कथं लोकान् हि गच्छति ३७ ततो ब्रवीद्यमो धीमान् गोप्रदान-
 पशंगतिम् गोप्रदानानु कल्पं तु गाभृते संति गोप्रदाः ३८ अत्ताभे योगाद्वा दद्यात् घृतधेनुं यतव्रतः तस्यैता घृतवाहिन्यः क्षरन्ते वत्सला इव ३९
 धृतात्ताभे तु यो दद्यात्तिलधेनुं यतव्रतः सदुर्गात्तारितो धेन्या क्षीरनद्यां प्रमोदते ४० तिलात्ताभे तु यो दद्यात्जलधेनुं यतव्रतः सकामप्रव-
 हाशीतानदीमेतामुपाश्रुते ४१ एवमेतानि मेतत्र धर्मराजे न्यदर्शयितुं दृष्ट्वा च परमे हर्षमवापमहमच्युत ४२ निवेदयेच्चाहमिमं प्रियं ते
 क्रतुमहान् त्वधनप्रचारः प्राप्तो मया तात समं त्वसूतः प्रपत्स्यते वेदविधिप्रवृत्तः ४३ शापो त्वय भवतौ नुग्रहाय प्राप्तो मया यत्र दृष्टो यमो-
 वै दानव्युष्टितत्र दृष्ट्वा ममात्मनिः सदिग्धान् दानधर्मो अरिष्ये ४४ इदं च मामब्रवीद्धर्मराजः पुनः पुनः संप्रदृष्टो महर्षे दानेन यः प्रयतो भूत्स
 देवविशेषतो गोप्रदानं च कुर्यात् ४५ शक्रो ह्येनां विमन्यस्व धर्मान् पात्रे देयं देशकालोपपन्ने तस्माद्वावस्तु नित्यमेव प्रदेयामाभूच्च ते स
 शयः कश्चिदत्र ४६ एताः पुरात्यददन्ति त्वमेव शांतात्मानो दानपथे निविष्टाः तं पांसुग्राण्यप्रतिशंकमानास्ते वै दानं प्रददुश्चैव शक्त्या ४७
 कर्षेच्च शक्त्या मत्सरं वर्जयित्वा शुद्धात्मानः अद्दिनः पुण्यशीलाः दत्ता गावैर्लोकमसुं प्रपन्ना देदीप्यंते पुण्यशीलास्तु नाके ४८ एतद्दानं
 न्यायलब्धं द्विजेभ्यः पात्रे दत्तं प्रापणीयपरीक्ष्य काम्याष्टम्यावर्त्तितव्यं दशाहरं सैर्गवांश्च कृताप्रस्तवेवा ४९ देवव्रती स्याद्दुष्प्रदा न-
 वेदावाप्तिगोत्रिगस्य प्रदाने तीर्थावाप्तिगोत्रप्रयुक्तप्रदाने पापोत्सर्गः कपिलायाः प्रदाने ५० गामयेकां कपिलां संप्रदाय न्यापोपेतां कलुषा-
 द्विप्रमुच्येत् गवारसात्परमनास्ति किंचिद्गवांप्रदानं सुमहद्वदति ५१ गावोल्लोकान् तारयति क्षरत्यो गावश्चान्नं सजनयति लोके यस्तं-
 जानन्नगवांहार्दमेति सर्वे गतानिरयं पापचेताः ५२ ये स्तद्वृत्तगोसूहस्वशतं वा दशाहं वा दशवासाधुवत्सम् अप्येकावैसाधवे ब्राह्म-
 णाय सास्यामुष्मिन् पुण्यतीर्थानदीवै ५३ प्राप्स्यापुष्ट्या लोकसंरक्षणं न गावस्तुल्याः सूर्यपादेः पृथिव्याम् शब्दश्चैकः सन्नतिश्चोपभोगाः
 तस्माद्गोदः सूर्यइवावभाति ५४ गुरुशिष्यो वरयेद्गोप्रदाने सर्वे गतानि यत्तत्स्वर्गमेव विधिज्ञानां सुमहान् धर्म एषो विधिद्व्याद्यं विधयः सं-
 विशन्ति ५५ इदं दानं न्यायलब्धं द्विजेभ्यः पात्रे दत्वा प्रापयेथाः परीक्ष्य त्वय्याशंसत्यमरा मानवाश्च वयश्चापि प्रसूते पुण्यशीले ५६

धयो ज्ञानविधयः संविंशतीति पुण्यसुक्तं ५५ द्विजेभ्य स्त्रैवर्णिकेभ्यो न्यायलब्धं दत्त्वा समर्थं प्रापयेथाः न तु पोषणमात्रार्थं प्रापयेथा इत्यर्थः ५६ ७ ७

५७ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि टीकायां एकस्मिन्महोऽध्यायः ७१ १ २ ३ ४ ५ पश्य पश्यामि ६ ७ कौगुणः गच्छ किंस्वित्पर-
मः कातस्यापराकाशेन्यर्थः ८ ९ १० ११ १२ इति अनुशासनिके पर्वणि टीकायां द्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२ १ २ ३ शरीरस्य-

इत्युक्तो हं धर्मराजं द्विजर्षेधर्मात्मानं शिरसाभिप्रणम्य . अनुज्ञानस्तेन वैवस्वतेन प्रत्यागमं भगवत्यादमूलम् ५७ इति श्रीमहाभारते-
अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे यमवाक्यं नाम एकस्मिन्महोऽध्यायः ७१ युधिष्ठिर उवाच उक्तं ते गोप्रदानं वै नाचिकेतमृषिप्रति मा
हात्म्यमपि चेवोक्तमुद्देशेन गवां प्रभो १ नृगेण च महद्गुणमनुभूतमहात्मना एकापराधादज्ञानात्पितामहमहामते २ हाग्वत्यायथा
चासौ निर्विशत्या समुद्धृतः मोक्षहेतुरभूत्कृष्णस्तदयं यद्धृतं मया ३ किं त्वस्मिन्मम संदेहो गवां लोके प्रतिप्रभो तत्त्वतः श्रोतुमिच्छा-
मि गोदयत्र च वसेत्युत ४ भीष्म उवाच अत्राप्युदाहरतीमिति हासपुरातनम् यथा पृच्छन्त्यस्य यो निमेतदेव शतक्रतुः ५ शक्र
उवाच स्वर्गो कवामिनां लक्ष्मीमभिभूय स्वमाचिषा गोत्रैक्यमिन्नं पश्येन्न जतः संशयो त्रमे ६ कीदृशा भगवन् लोका गवातद्बहिर्मेन
घ यानां वसन्ति दातारगतदिच्छामिवेदितुम् ७ कीदृशाः किं फलाः किंस्वित्परमस्तत्र कौगुणः कथंच पुरुषास्तत्र गच्छन्ति विगतज्वराः ८
किं यत्कालं प्रदानं स्य दाता च फलमश्नुते कथं बहुविधं दानं स्यादल्पमपि वा कथम् ९ बद्धीनां कीदृशं दानमन्यानां वापि कीदृशम् अद-
स्या गोप्रदाः संति केन वा तच्च शंसमे १० कथं वा बहुदाता स्यादल्पदत्ता समः प्रभा अल्पप्रदाता बहुदः कथंस्वित्स्यादिदृश्य ११ कीदृ-
शो दक्षिणा चैव गोप्रदाने विशिष्यते एतत्तथ्येन भगवन्मम शंसितुमर्हसि १२ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे गोप्र-
दानिके द्विसप्ततितमोऽध्यायः ७२ पितामह उवाच यो यं प्रश्नं स्वयापृष्टं गोप्रदानादिकाग्निः नान्ति प्रदास्ति लोके स्मिन्त्वत्तो न्या
द्विभक्तकृता १ सति नानाविधा लोकायां स्वशक्रन पश्यसि पश्यामि यानहं लोकां नैकपत्यश्च यथास्त्रियः २ कर्मभिश्चापि सुश्रुमः सुब्र-
ताः कृषयस्तथा स शरीराहिता न्याति ब्राह्मणाः शूद्रप्रबुद्धयः ३ शरीरन्यासमोक्षेण मनसानिर्मलेन च स्वप्रभृतां च तान् लोकां न्यग्रेयतां
हापि सुब्रताः ४ तैत्तु लोकाः सहस्राक्षशृणुयाद्गुणान्विताः ननु तत्र कर्मते फलो न जगन् च पावकः ५ तथा नास्त्यशम किंचिन्तव्याधि-
स्तत्र न क्रमः यद्यच्च गावो मनसा तस्मिन्वाच्छति वासव ६ तत्सर्वं भ्रमुषीति स्म मम प्रत्यक्षदृशनात् कामगाः कामचाग्नयः कामान्का-
मांश्च भुञ्जते ७ वाप्यः सरांसि सरितो विविधानि वनानि च गृहाणि पर्वताश्चैव यावद्दृश्यं च किंचन ८

न्यासः समाधिकाले मोक्षमरणं निर्मलेन मनसा योगिन्यां न्यासो मोक्षचेतां लोकां न्यपश्यति ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

मनोज्ञं सर्वभूतं भ्यः सवतत्र प्रदृश्यते ईदृशा हि पुलाब्धो कान्तास्तिलोक्तस्थविधः १ तत्र सर्वसहाः क्षांतावत्सलागुरुवर्तिनः अहंकारं
विरहितायातिशक्नरोत्तमाः १० यः सर्वमाप्सामि न भक्षयितुमाम्नासदाभावितायमयुक्तः मातापित्रोरर्चितासत्ययुक्तः शुश्रूषिताब्राह्म
णानामनिधः ११ अक्रोधनोगोषुतथा द्विजेषु धर्मरतो गुरुशुश्रूषकश्च यावज्जीव सत्यवृत्तेरतश्च दानैरतोयः क्षमीचापराधे १२ मृदु
दातो देवपरायणश्च सर्वातिथिश्चापितथा दयावान् ईदृगुणोमानवस्तु प्रयातिलोकगवांशाश्वतंचापिशक् १३ नपारदारीपश्यतिलो
कमेतन्न वैशुरुंधोनमृषासंप्रलापी सदा प्रवादब्राह्मणेष्वत्तवेगेदोषैरेतैर्यश्च युक्तोदुरात्मा १४ नमिच्छेद्भेदकृत्तकः कृतघ्नः शठो नृजु-
र्धर्मविद्वेषकश्च न ब्रह्महामनसापि प्रपश्येद्गवां लोकपुण्यकृतानि वामसम् १५ पुतत्ते सर्वमाख्यातनिपुणो न सरेश्वरः गोप्रदानरतनातु
फलं शृणु शतक्रतो १६ दयाद्यलब्धैरथैर्योगाः क्रीत्वा संप्रयच्छति धर्मान् जिता धनैः क्रीत्वा स्तन्त्रो कानाम्भुते क्षयान् १७ यो वै द्यूते धनं-
नित्वा गाः क्रीत्वा संप्रयच्छति सदिव्यमयुतं शक्रवर्षाणां फलमश्नुते १८ दया दायस्य वै गावोन्यायपूर्वरूपार्जिताः प्रदद्यात्तैः प्रदातु
णां संप्रभवत्यपि चक्रवाः १९ प्रतिगृह्यतु यो दद्याद्गाः स शब्देन चेतसा तस्यापीहा क्षयान्त्रो कान्भ्रवान्निदिशचीपते २० जन्मप्रभृतिसत्यं
च यो ब्रूयान्नित्यतैर्द्रियः गुरुद्विजसहः क्षांतस्तस्य गोभिः समागतिः २१ नजातु ब्राह्मणो वाच्यो यदा वाच्यं गचीपते मनसा गोषु न दुत्थे
द्वौ वृत्तिर्गोनुकंपकः २२ सत्यधर्मे च निरतस्तस्य शक्रफलं शृणु गोसहस्रेण समिता तस्य धेनुर्भवत्युत २३ क्षत्रियस्य गणैरेतैरपितुल्य
फलं शृणु तस्यापि द्विजतुल्या गोर्भवतीति विनिश्चयः २४ वैश्यस्यैतेर्यद्गुणास्तस्य पचाशतं भवन्तु शूद्रस्यापि विनीतस्य चतुर्भागे-
फलं स्मृतम् २५ एतच्चैनोनुतिष्ठेत्तयुक्तः सत्यैरतो गुरुशुश्रूषया च दक्षः क्षांतो देवतार्थी प्रशांतः शक्रिर्बुद्धो धर्मशीलो न हवाक् २६
महत्फलं प्राप्यते स द्विजाय दत्त्वा दोग्ध्रीं विधिनानेन धेनुम् नित्यं दद्यादेकभक्तः सदा च सत्ये स्थितो गुरुशुश्रूषिता च २७ वेदाध्यायी गोषु
गोभक्तिमाश्नन् नित्यं दत्त्वा यो भिन्दे तगाश्च आज्ञातितायश्च गवानमेतद्दद फलं शक्रनिवाधतश्च २८ यत्स्यादिहाराजसूयं फलं तु य-
त्स्यादिह्याबहुना काचनेन एतत्तुल्यं फलं मया हुरग्यं सर्वसंतस्तृषया यच्च सिद्धाः २९ यो यं भक्तं किंचिदप्राश्य दद्याद्गोभ्यां नित्यं गोघ्न-
तो सत्यवादी शांतो लुब्धो गोसहस्रस्य पुण्यं सवत्सरेणाभुयात्सत्यशालः ३० यदेकभक्तमग्नीया दद्यादेकगवांचयत् दशवर्षाण्यनता
निगोव्रती गोनुकंपकः ३१

३२ ३३ ३४ संदर्शयेन्पश्येत् यावद्दृष्टांडेगोजातीयमस्तितावत्तत्रवसेदित्यर्थः ३५ अस्या अक्षयादितिसंधिरार्थः ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ अ

एकेनैवचभक्तेनयः कीलागांप्रयच्छति यावन्तितस्यारोमाणिसंभवतिशतक्रतो ३२ तावत्प्रदानात्सगवाफलमाभोतिशाश्वतम् वा
 क्षणस्यफलहीदक्षत्रियस्यतुवैशृणु ३३ पंचवर्षिकमेवंतुक्षत्रियस्यफलंस्मृतम् ततोर्धेनतुवैश्यस्यभूदेवैश्वार्धतःस्मृतम् ३४
 यश्चात्सविक्रयंकृत्वागाः कीलासंप्रयच्छति यावत्संदर्शयेद्वावैसतावत्फलमश्नुते ३५ रोमिरोमिमहाभागलोकाश्चास्याक्षयाः
 स्मृताः संग्रामेष्वर्जयित्वातुयोवैगाः संप्रयच्छति आत्सविक्रयतुल्यास्ताः शाश्वताविद्विर्कोशिक ३६ अभावेयोगवादद्यात्तिलधेनुयत
 व्रतः दुर्गात्सतारितोर्धेन्वाक्षीरनद्यांप्रमोदते ३७ नत्वेवासादानमात्रं प्रशस्तं पात्रकाल्येगोविशेषोविधिश्च कालजीनविप्रगयांतर
 हिदुः स्वज्ञातुपावकादित्यभूतम् ३८ स्वाध्यायाद्यशब्दयोनिप्रशांतवैतानस्थपापभीरुबहुजम् गोषुक्षांतनानितीक्ष्णशरण्यवृत्ति
 ग्लानतादृशपात्रमाहुः ३९ वृत्तिग्लानेमीदृतिचातिमात्रं कृष्यर्थेवाहोम्यहेतोः प्रसूतेः गुर्वर्थेवाबालसंयुक्तयेवाधेनुंदद्याद्देशकालवि
 शिष्टं ४० अंतर्जाताः शक्रयाज्ञानलब्धाः प्राणैः कीतास्तेजसायौतकाश्च कृच्छ्रोत्सृष्टाः पाषणाभ्यागताश्च द्वारेरेतैर्गोविशेषाः प्रशस्ताः
 ४१ बलान्विताः शीलव्योपपन्नाः सर्वाः प्रशंसन्तिसुगंधवत्यः यथाहिगंगासरितावरिष्ठातथार्जुनानांकपिलावरिष्ठा ४२ तिस्रोराजा
 रम्भीस्त्वद्भिरूपोष्यभूमौत्सागावस्तर्पितेभ्यः प्रदेयाः वत्सैः पुष्टैर्क्षीरपैः सुप्रचाराख्यहृदन्वागौरसैर्वर्तितव्यम् ४३ दन्वाधेनुंस्रवतांसा
 धुदोद्गाकल्याणावत्सामपलायिनीच यावतिरोमाणिभ्रमन्तितस्यास्तावन्तिवर्ष्मणिभवत्यमुत्र ४४ नयानद्वाहवाक्षणाप्रदायधुर्यं
 युवानकलिनविनीतम् हलस्यवोढारमनंतवीर्यश्रामोतिलोकान्दशधेनुदस्य ४५ कांतारेवाक्षणाचगाश्वयःपरित्रातिकोशिक स्
 णेनविप्रमुच्येततस्यपुण्यफलंशृणु ४६ अश्वमेधक्रतोस्तत्फलंभवतिशाश्वतम् मृत्कालेसहस्राक्षयावृत्तिमनुकांक्षते ४७ लो
 कान्वहुविधांद्भिव्यान्यश्वास्यददियर्तते तत्सर्वसमृद्धाभोतिकर्मणेतैर्नमानवः ४८ गोभिश्चसमनुज्ञातः सर्वत्रचमहीयते यस्त्वेते
 नैवकल्पेनगावनेधनुगच्छति ४९ तृणगोमयपणाशीनिस्पृहो नियतः शुचिः अकामतेनवस्तव्यं मुदितेनशतक्रतो ५० ममलो
 कैसरैः सार्द्धंलोकेयवापिचेच्छति ५१ इतिश्रीमहाभारते आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेधिसप्ततितमोऽध्यायः ७३

अर्जुनांगवाम् ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ इतिश्रीमहाभारते आनुशासनिकेपर्वणिटीकायां धिसप्ततितमोऽध्यायः ७३ ७४

इन्द्र उवाच ॥ जानन्योगामपहरेद्विक्रियाच्चार्थकारणात् एतद्विज्ञातुमिच्छामि कुतस्तस्य गतिर्भवेत् १ पितामह उवाच ॥ भिक्षा
र्थं विक्रियार्थं वा ये पहारं हि कुर्वन्त दानार्थं ब्राह्मणार्थाय तत्रेदं भूयतां फलम् २ विक्रियार्थं हि यो हिंसाद्वैक्षयेद्वान्निर्गुणः घातयानं हि पुनरु
षयेतु मन्येयुरर्थिनः ३ घातकः स्यादको वापितथायश्चानुमन्यते यत्प्रति तस्यारोमाणि तावद्वर्षाणि मज्जन्ति ४ ये दोषायादृशाश्चैव हि जय
जोपघातके विक्रये चापहारे च ते दोषा वै स्मृताः प्रभो ५ अपहृत्य तु योगां वै ब्राह्मणाय प्रयच्छति चावदाने फलं तस्यास्तावन्निश्चयमृच्छति
६ सुवर्णे दक्षिणामाहुर्गोप्रदाने महाद्युते सुवर्णं परमित्कत्तं दक्षिणार्थमसंशयम् ७ गोप्रदानोत्तारयते सप्तपूर्वांस्तथा परान् सुवर्णं द
क्षिणां कृत्वा तावद्द्विगुणमुच्यते ८ सुवर्णं परमदानं सुवर्णं दक्षिणापरा सुवर्णं पावनं शक्रपावनानां परं स्मृतम् ९ कुलानां पावनं प्राहु-
र्जातिरूपशतक्रतो एषामेदक्षिणाप्रोक्ता समासेन महाद्युते १० भीष्म उवाच ॥ एतस्मिन्तामहेनोक्तमिद्राय भरतर्षभ इन्द्रोदृश
रथायाहरामायाहपितायथा ११ राघवोऽपि प्रियञ्जने लक्ष्मणाय यशस्विने ऋषिभ्यो लक्ष्मणेनोक्तं मरण्ये वसता प्रभो १२ पारंपर्यागतं
चेदष्टषयः संशितव्रताः दुर्धरंधारयामासूराजानश्चैव धार्मिकाः १३ उपाध्यायेन गदितं मम चेदं युधिष्ठिर यद्वदं ब्राह्मणो नित्यं वदेद्ब्रह्म-
ह्मणसं सदि १४ यज्ञेषु गोप्रदानेषु हयोरपि समागमे तस्य लोकाः किलाक्षय्यादैवतैः सह नित्यदा १५ इति ब्रह्मासभगवान्नुवाच पर
मेश्वरः १६ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे गोलोकप्रश्नचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ७४ युधिष्ठिर उवाच ॥ वि
श्रम्भितो ह भवता धर्मान्यवदता विभो प्रवक्ष्यामि तु संदेहं तच्च ब्रूहि पितामह १ व्रतानां किं फलं श्रोतृकीदृशं वा महाद्युते नियमानां फ
लं किंच स्वधीतस्य च किं फलम् २ दत्तस्येह फलं किंच वेदानां धारणे च किम् अध्यापने फलं किंच सर्वमिच्छामि वेदितुम् ३ अप्रतिग्राहके किं
च फलं लोके पितामह तस्य किंच फलं दृष्टं श्रुतं यस्तु प्रयच्छति ४ स्वकर्मनिरतानां च भूराणां चापि किं फलम् शौचे च किं फलं श्रोतृब्रह्म
चर्ये च किं फलम् ५ पितृशुश्रूषणे किंच भ्रातृशुश्रूषणे तथा आचार्यगुरुशुश्रूषास्तु क्रोशानुक्रोशकपने ६ एतत्सर्वमशेषेण पितामह यथा
तथम् वेत्तुमिच्छामि धर्मज्ञ परकोत्तम हि मे ७ भीष्म उवाच ॥ यो व्रतवैयथ्यो हि दृष्टतथा संप्रति पद्यते अखंडं सम्यगारभ्यतस्य
लोकाः सनातनाः ८

नियमानां फलं राजन्यत्यक्षमिह दृश्यते नियमानां कर्तृणां च त्वष्टावाप्तमिदं फलम् १ स्वधीतस्यापि च फलं दृश्यते सुवचं ह च इह
लोके यवानित्यब्रह्मलोके च मोदते १० दमस्तु फलं राजन्यं छृणु त्वं विस्तरणे मे दाताः सर्वत्र सखिनो दाताः सर्वत्र निर्वृताः ११ स्वर्गे य-
था प्रमोदते तत्प्रसादिक्रमेण च यत्रेच्छा गाविनो दाताः सर्वशत्रुनिषूदनाः १२ प्रार्थयति च यद्वा तालभते तन्मसं शयः युज्यते सर्वकामैर्हि दा-
ताः सर्वत्र पांडव १३ दानैर्यज्ञैश्च विविधैस्तथा दाताः क्षमान्विताः दानाद्भोगिशिष्टो हि ददन्किंचिद्ब्रूयात्तये १४ दाता कुप्यति नो दातस्त-
स्माद्दानात्परं दमः यस्तदधाद कुप्यन्ति तस्य लोकाः सन्नातनाः १५ कौधो हतिरियद्दानं तस्माद्दानात्परं दमः अदृश्यानि मद्दाराजस्थाना-
न्यस्तु तं शोदिवि १६ ऋषीणां सर्वलोकेषु यानि ते याति वताः दमेन यानि नृषते गच्छति परमर्षयः १७ कामयानामहं स्थानं तस्माद्दाना-
त्पुण्ड्रमः अध्यापकः परिकृशां दक्षयं फलमश्नुते १८ विधिवत्पात्रकं हुत्वा ब्रह्मलोके नृराधिप अधीत्यापि हियो वेदानुन्यायविद्वज्ज-
यच्छति १९ गुरुकर्मप्रशंसीतु सोऽपि स्वर्गमहीयते द्वात्रिंशोऽध्ययने युक्ता यजने दानकर्मणि युद्धेऽप्यपरिचाता सोऽपि स्वर्गमहीयते २०
वैश्यः स्वकर्मनिरतः प्रदानाच्छ्रुते महत् शूद्रः स्वकर्मनिरतः स्वर्गं शुश्रूषया च्छति २१ शूरा बहुविधाः प्रोक्तास्तेषामर्थस्तु मे शृणु शूरा-
न्वयानां निर्दिष्टं फलं शूरस्य च वै हि २२ यज्ञशूरा दमे शूराः सत्यशूरास्तथापरे युद्धशूरास्तथैवोक्ता दानशूराश्च मानवाः २३ सारव्यश्च
राश्च ब्रह्मवो योगशूरास्तथापरे अरण्ये गृहवासे च त्यागे शूरास्तथापरे २४ आजैव च तथा शूराः शर्मवर्त्तन्ति मानवाः २५ तैस्तैश्च नि-
पमैः शूरा बहवः सन्ति चापरे वेदाध्ययनशूराश्च शूराश्चाध्यापने रताः २६ गुरुसुश्रूषया शूराः पितृसुश्रूषयापरे मातृसुश्रूषया शू-
राः भैक्ष्यशूरास्तथापरे २७ अरण्ये गृहवासे च शूराश्चातिथिपूजने सर्वयातिपरां लोकान् स्वकर्मफलनिर्जितान् २८ धारणा स-
र्ववेदानां सर्वतीर्थावगाहनम् सत्यं च कुर्वतो नित्यं सत्त्वस्यान्ववासनम् २९ अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तुलया दत्तम् अश्वमेधस-
हस्राद्धिस्त्यमेव विशिष्यते ३० सत्येन सूर्यस्तपति सत्येनाग्निः प्रदीप्यते सत्येन मरुतो वातिसर्वसत्ये प्रतिष्ठितम् ३१ सत्येन देवाः प्री-
यन्ते पितरो ब्राह्मणास्तथा सत्यमाहुः परो धर्मस्तस्मान्नित्यं न लघयेत् ३२ मुनयः सत्यनिरता मुनयः सत्यविक्रमाः मुनयः सत्यशपथा-
स्तस्मात्सत्यं विशिष्यते ३३

३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ इतिपंचसप्ततितमोऽध्यायः ७५ १ २ विधिंउत्सृज्यादिकं ३ ४ स्वकालमितिपाठेस्वकालंस्वस्यमृत्युं
आकस्मिकंज्ञात्वारोहिणींलोहितवर्णाम् ५ बहुलेइतिछेदः ६ दिवंस्वर्गंशर्मणैर्हिकंस्वंप्रयच्छत्वितिशेषः जगतीगोः पशवोजगतीतिश्रुतेः एवमनेनमंत्रेणागोष्टं
प्रपद्यगत्वामौनेनतत्रवासंख्याद्वितीयेर्हिगोप्रदानकालएववाचविसृजेत् इदंगोप्रदानस्यपूर्वगंव्रतं ७ समसरत्यः समानस्वभावः समव्रतः भूतलशायित्वात्दंशः

सत्यव्रतः स्वर्गलौके मोदंते भरतर्षभ दमः सत्यफलादातिरुक्ताः सर्वत्रात्मनामया ३४ असंशयं विनीतात्मा सर्वे स्वर्गे महीयते ब्रह्मच
र्यस्य च गुणं शृणु त्वं वसुधाधिप ३५ आजन्म मरणाद्यस्तु ब्रह्मचारी भवेद्दिह न तस्य किंचिदप्राप्यमिति विद्विनराधिप ३६ बह्व्यः को-
त्यस्तु वीणां तु ब्रह्मलोके वसंत्युत सत्यैरतानां सततं दातानां भूतैर्व्रतसाम् ३७ ब्रह्मचर्यं दहेद्राजन् सर्वपापान्युपासितम् ब्राह्मणेन
विशेषेण ब्राह्मणो ह्यग्निरुच्यते ३८ प्रत्यक्षं हितथा ह्येतद्ब्राह्मणं धृतपस्त्रिषु विभेति हि यथा शक्तो ब्रह्मचारी प्रधर्षितः ३९ तद्ब्रह्मच
र्यस्य फलमृषीणामिह दृश्यते मातापित्रोः पूजनं यो धर्मस्तु मपि मे शृणु ४० सुश्रूषते यः पितरं नावसूयेत्कदाचन मातरं भ्रातरं वापि गुरु
माचार्यमेव च ४१ तस्य राजन्फलं विद्विस्वर्गलौके स्थानमर्चितम् न च पश्येत्तनरकं गुरु सुश्रूषया त्ववान् ४२ इति श्रीमहाभारते आनु
शासनिके पर्वणि दानधर्मयोगे लोकप्रश्नो नाम पंचसप्ततितमोऽध्यायः ७५ युधिष्ठिर उवाच विधिगवां परं श्रोतुमिच्छामि नृप तत्त्वतः
येन तान् दद्यात्तान् लोकानर्थिनां प्राप्नुयादिह १ श्रीशुभ उवाच न गोदानात्परं किंचिद्विद्यते वसुधाधिप गौर्हिन्त्या यागनादत्ता सद्यस्ता
रयते कुलम् २ सतामर्थो सम्यगुत्पादितो यः सर्वैकृतः सम्यगाभ्यः प्रजाभ्यः तस्मात्पूर्वस्यादिकालप्रवृत्तगोदानार्थं शृणुराजन्विधिमे ३
पुरा गोषूपनीताः सगोषु सांदिग्धदर्शिना मां धात्रा प्रकृतं प्रश्नं हृदस्पतिरभाषत ४ द्विजातिमति सत्कृत्य श्वः कालमभिवर्द्धय च गोदाना
र्थं प्रयुज्जीत रोहिणीं नियतव्रतः ५ आह्वानं च प्रयुज्जीत समंगे बहुलेति च प्रावेष्ट्य च गवामध्यमिमांश्चुतिमुदाहरेत् ६ गौर्ममाता वृषभः
पिता मे दिवं शर्म जगती मे प्रतिष्ठा प्रपद्यैव शर्वरी मुष्य गोषु पुनर्वाणी सुसृजेद्गोप्रदाने ७ सतामेकानि शांगोभिः समसरत्यः समव्रतः
ऐकात्म्यगमनात्सद्यः कलुषा हि प्रमुच्यते ८ उत्सृष्टवृषवया हि प्रदेया स्य दर्शने त्रिदिवं प्रतिपत्तव्यमर्थवादाशिषस्तव ९

धनिवारकत्वादिगुणयुक्तत्वाच्च ८ उत्सृष्टवृषवयो वृषवत्सो मया सार्द्धसातथा वृषवत्सेति गौडाः तयादात्रा प्रदेया त्रिदिवं प्रतिपत्तव्यं गंतव्यं अर्थावादमंत्रोक्ता आ
शिषश्च न च भविष्यतीति योज्यम् ९

आशिषमेवाह ऊर्जस्विन्यइति ऊर्जस्तु कर्त्तिकोत्साहबलेषु प्राणनेषपीति मेदिनी उत्साहवत्योवा ऊर्जस्विन्यः ऊर्जमेधाः उपगतप्रजाः यजे अमृतस्य तन्माधनस्य हवि-
षा गर्भदवगर्भः क्षेत्रभृता क्षितेः गोश्वर्यस्य रोहः शाश्वतः क्षितेः प्रवहः प्रवाह रूपश्च १० ११ अनुक्ताः संवदयेनोक्ता अनुक्ताश्च आशिषः संतु मे गोपोत्सर्गे रो गोप-
तापापनये शोषोयक्ष्मणि शोषणे इति मेदिनी क्षयरोगादिनिवृत्तौ देहमोक्षे च कर्मणि पंचगव्यादिभिः सेविताः सत्यः सरस्वत्यो नद्य इव श्रेयसे संप्रवृत्ताः १२ येतिग-
वांस्वस्य चाभेदेन गोदानात् आत्मदानफलं लभ्यमित्यर्थः मनश्च्युताः दातुर्ममत्वाभिमानात् च्युता मन एव उपपन्नाः मदीयममतास्य दीभृताः संधुक्षध्वं दानां मा-
च इष्टेभ्यो गौः प्रकाशयध्वं १३ एवमिति अयं श्लोकः दातृप्रतिगृहीतृभ्यां क्रमेणाहंशः पठनीय इत्यर्थः १४ गोप्रदानीति अर्घ्यं वस्त्रवसुप्रदोपि गोप्रदानीति वक्त-
व्यमिति योनना योगोः प्रतिनिधि त्वेन अर्घ्यं वस्त्रं सुवर्णं वा प्रयच्छति सोऽपि गोप्रदानं भवतीति अर्घ्यं अर्घ्यव्यवहारिकं गोमूल्यं वस्त्रमपि आधानं प्रकरणे बोधायने-

ऊर्जस्विन्यो ऊर्जमेधाश्च यजेत गोभो मृतस्य जगतोस्य प्रतिष्ठा क्षितेः रोहः प्रवहः शाश्वदेव प्राजापत्याः सर्वमित्यर्थवादाः १० गावो ममैतः प्र-
णुदंतु सौर्यास्तश्चासौम्याः स्वर्गयानां यसंतु आत्मानं मे मातृवच्चाश्रयंतु तथा नुक्ताः संतु सर्वाशिषो मे ११ गोपोत्सर्गे कर्मभिर्देहमाक्षमर-
स्वत्यः श्रेयसे संप्रवृत्ताः यूयमित्यं सर्वपुण्योपवाद्यादिशध्वमे गतिमिष्टां प्रसन्ताम् १२ यावेयूयं सोऽहमद्यैव प्रापोयुष्मा न्दत्त्वा चाहमा-
त्मप्रदाता मनश्च्युता मन एवोपपन्नाः संधुक्षध्वं सौम्यरूपो यरूपाः १३ एवं तस्याग्रे पूर्वमर्घ्यं देतुं गवादानां विधिवत्पूर्वदृष्टः प्रतिभ्रूया-
च्छेषमर्धं द्विजातिः प्रतिगृहन्ते गोप्रदाने विधिजः १४ गोप्रदानेति वक्तव्यमर्घ्यं वस्त्रं वसुप्रदः ऊर्ध्वम्या भवितव्या च वैष्णवीति च चो-
दयेत् १५ नामसंकीर्तयेत्तस्यायथासरज्योत्तरसर्वे फलपदत्रिंशदंशे च स हस्त्राणि च विंशतिः १६ एवमेतान् गुणान् विद्याद्गवादीनां य-
थाक्रमम् गोप्रदाता समाप्नोति समस्तानष्टमे क्रमे १७ गोदः शीली निर्भयश्चायं दातानस्याहुः सर्वावमुदाता च कामम् उषस्यो दाभारते
बश्च विद्वान्विरच्यातास्ते वैष्णवाश्चन्द्रोकाः १८

न गोप्रतिनिधित्वेन उक्तं यार्चनीर्गाद्यात्तायति वा मानिनायतु धनं वा दद्यात् इति सुवर्णं तु गोस्तु माचानविद्यत-
इति श्रुतेरपक्षिमतं अर्घादिकं यावच्छ्रुतिदेयं तत्र अर्घ्यं गोप्रदाने इमां ऊर्ध्वस्यानुष्ठयमहमप्रददे त्वगृहाण इति चोदयेत् वस्त्रधेतुं भवितव्या इति पादे भवितव्या वसुधा-
धेतुं वैष्णवीति कीर्तयेदित्यर्थः १५ १६ गवादीनां गोप्रतिनिधिनानां गतस्कलं प्रत्यक्षगोदानेनो प्रतिगृहीतुः गृहगच्छन्त्या अष्टमे पदे भवति किमुत द्दृढगमनेन दीयवात्य-
कार्तिश्चाग्निहोत्रादीनां चिरं कालं निवाह इति भावः १७ गोद इति शीलवान् अर्घ्यदातानिर्भय इति संबन्धः निरुपत्वा हस्त्रदातुः फलं नोक्तं एवं त्रयाणां मेदिकफलमुत्काशा-
मुष्णिकं फलमाह उषस्यो देति उषस्यं प्रातः स्नानादिकर्म उदः प्राप्तयेः उपस्यो दासं विजेयो ब्रह्म देयायुतस्तुयः भारते विद्वान् भारते वेत्ता वैष्णवा विष्णुभक्ताः च

द्रवतल्लोकआश्रितोयेपाएवविरच्यताः कथितानइतिविद्यता त्रयोपिवेष्णवाःविष्णुदत्ताश्चद्रवत अमृतस्ववाःलोकाविदाविद्यन्तेऽस्मिन्सविद्वान् १८ १९
देवव्रताब्रह्मचारीसूर्यमंडलमेता २० एकसंस्थानगत्वाकृतानगजयामादिमर्वदानतुल्यं एकधेनुदानंकिमुतबह्वोद्व्यादिमन्योदेयाः तामांताभ्योधिकमितिशे

गावेदत्वागोव्रताभ्यात्रिरात्रंनिशांचैकां संवत्सेनेदताभिः कामाभ्यां वसंतित्वं त्रिरात्रं सर्वगोशकृताप्रस्तवैर्वा १० देवव्रताभ्यादृषभ
प्रदानेवेदावाप्तिगोयुगम्यप्रदाने तथागवाविधिमासाद्यज्वालोकानग्नान्विदते नाविधिज्ञः २० कामान्सर्वान्यार्थिर्वानेकसंस्थान्यो
वेदद्यात्कामदुधांचधेनुम् सम्यक्तास्युद्व्यक्तज्योद्यवत्यस्तासामुक्ष्णज्यायमांसप्रदानम् २१ नचाशिष्यायाव्रतायोपकुर्यान्नाश्रद्धाना-
यनवक्रबुद्धये गुह्यात्क्षयसर्वलोकस्यधर्मेनेमधमेयत्रतत्रप्रजल्पेत् २२ सतिलोकेश्रद्धानामनुष्याः सतिक्षद्राराक्षसामानुषेषु
एषामेवदीयमानंत्थानिष्टयेनास्तिक्यंचाश्रयते ल्यपुण्याः २३ बार्हस्पत्येवाक्यमेतन्निशम्ययेराजानोगोप्रदानानिदत्वा लोकान्प्राप्ताः
पुण्यशीलाः प्रवृत्तास्तान्मेराजन्कीर्त्यमानान्निबोध २४ उशीनरोविश्वगव्योन्गश्चभगीरथोविश्रुतोयोवनाश्वः मांधातावैमुचुकुदश्च
संजाभूरिद्यम्नोनेषधःसोमकश्च २५ पुरुरवाभरतश्चक्रवर्तीयस्यान्ववायेभारताः सर्वेएव तथावीरोदाशरथिश्चरामोयचाप्यन्ये
विश्रुताः कीर्तिमंतः २६ तथाराजापृथुकर्मादिलीपोदिवंप्राप्तोगोप्रदानेर्विधिज्ञः यज्ञेदानैस्तपसाराजधर्मेमांधाताभूद्गोप्रदानैश्चयु-
क्तः २७ तस्मात्पार्थत्वमपीमामयोक्ताबार्हस्पतीभारतीधारयस्व द्विजाभ्येभ्यः संप्रयच्छस्वप्रतिगाःपुण्यावैप्राप्यराज्यकुरूणाम् २८
वैशंपायनउवाच तथासर्वकृतवान्धर्मराजोभीष्मोक्तोविधिवद्गोप्रदाने समाधातुर्वेददेवोपदिष्टसम्यग्धर्मधारयामासराजा
२९ इतिनृपसततंगवाप्रदानेयवशकलान्मृद्गोमयैःपिबानः क्षितितलशयनःशिरवीयतात्मा दृषद्वराजदृषस्तदाबभूव ३०
नरपतिरभवत्सदेवताभ्यः प्रयतमनास्त्वमिसंस्तुवंश्चताःस्म नृपतिधुरिचगामयुक्तभूपस्तुरगवैरैरगमच्चयत्रतत्र ३१ इतिश्रीम-
हाभारतेआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मषट्सप्ततितमोऽध्यायः ७६ वैशंपायनउवाच ततोयुधिष्ठिरोराजाभूयःशांतनव
नृपम् गोदानविस्तरधीमान्प्रच्छविनयान्वितः १ युधिष्ठिरउवाच गोप्रदानगुणान्सम्यक्पुनर्मेब्रूहिभारत नहित-
प्याम्यहवीरशृण्वानोमृतमीदृशम् २ वैशंपायनउवाच इत्युक्ताधर्मराजेनतदाशांतनवोनृपः सम्यग्गृहगुणास्तस्मैगो-
प्रदानस्यकेवलान् ३ भीष्मउवाच वत्सलोगुणसंपन्नातरुणीवस्त्रसयुताम् दत्तेदृशीगांविप्रायसर्वपापैः प्रमुच्यते ४

असूर्यानामतेलोकागां दत्त्वा ताप्सयच्छति पातोदकां जग्धत्तृणां नष्टक्षीरां निगिन्द्रियाम् ५ जरारोगोपसंपन्नां जीर्णां वापीमिवाजन्ताम् दत्त्वा त-
मः प्रविशति द्विजं क्लेशेन योजयेत् ६ रुष्टा दुष्टव्यधिता दुर्बला वा नो दातव्या याश्च मूल्यैरदत्तेः कुंशैर्विप्रयो फल्गुः संयुनक्ति तस्या वीर्याश्चाफन्ता
श्चैव लोकाः ७ बलान्विताः शीतवयोपपन्नाः सर्वे प्रशंसन्ति सुगन्धवत्यः यथा हि गंगा सरिता वरिष्ठा तथा जूनीनां कपिला वरिष्ठा ८ यु-
धिष्ठिर उवाच - कस्मात्समाने बहूला प्रदाने सद्भिः प्रशस्तं कपिलां प्रदानम् विशेषमिच्छामि महाप्रभावं श्रोतुं समर्थोऽस्मि भवान्यवक्तुम् ९
श्रीश्रुत उवाच - वृद्धानां ब्रुवतां तात श्रुतमेतत्पुरातनम् वक्ष्यामि तदशेषेण रोहिण्या निर्मिता यथा १० प्रजाः सृजेति चादिष्टः पूर्वदेवैः स्व-
यमुवा - असृज हृत्तिमेवाग्नें प्रजानां हितकाम्यया ११ यथा न्यमृतमाश्रित्य वर्त्तयति तद्वै कंसः तथा वृत्तिसमाश्रित्य वर्त्तयति प्रजाविभो
१२ अचरेभ्यश्च भूतेभ्यश्चराः श्रेष्ठाः सदानराः ब्राह्मणाश्च तत्र श्रेष्ठा स्तेषु यजाः प्रतिष्ठिताः १३ यज्ञैरवाप्यते सोमः स च गोषु प्रतिष्ठितः त-
तो देवाः प्रभोदन्ते पूर्ववृत्तिस्ततः प्रजाः १४ प्रजातान्येव भूतानि प्राक्प्रोक्तानि वृत्तिकाम्यया वृत्तिदं चान्यपद्यन्त तपिताः पितृमातृवत् १५ अतोदमनसा
गत्वा प्रजासर्गाथमात्मनः प्रजापतिस्तु भगवानमृतं प्रापि बतदा १६ सुगतस्तस्य तपितु गन्धमुग्धमिमुहिरन ददशीद्गारसं वृत्तां सूरभि-
सुखजां सताम् १७ सा सृजत्सौरभेयीस्तु सूरभिलोकमातृकाः स्रवणवर्णाः कपिलाः प्रजानां वृत्तिधेनवः १८ तामासामृतवर्णानां क्षरन्ती-
नां समंततः वभूवामृतजः फेनः स्रवतीनामिवोर्मिजः १९ स्रवत्समुरवविभ्रशो भवस्य भुवितिष्ठतः शिरस्य वापतत्क्रुद्धः स तदेक्षत च प्रभुः २०
तल्लारप्रभवेणाक्षारो द्विणीं प्रदहन्निव तत्तेजस्तु ततो रोद्रकपित्वास्ता विशोपते २१ नानावर्णत्वमनयन्ये धानि वदिवाकरः यान्तु तस्मादप-
क्रम्य सोममेवाभिसंश्रिताः २२ यथोत्पन्नाः स्रवणां स्थिताः स्तानीताश्चान्यवर्णताम् अथ क्रुद्धमहादेव प्रजापतिरभाषत २३ अमृतेनावसित-
स्त्वनोच्छिष्टं विद्यते गवाम् यथा न्यमृतमादाय सोमो विस्यदत्ते पुनः २४ तथा क्षीरद्वारस्य तारोहिण्यो मृतसंभवम् न दधत्यनिलानां मिनेभुव-
णं न चोदधिः २५ नामृतेनामृतं पीतं न पीतं न वत्सला इमान् लोकान्मर्षिष्यति हविषा प्रस्रवेण च २६ आसां भैश्वर्यमिच्छति सर्वमृतम-
यं शशभम् वृषभं च ददौ तस्मै गहगोभिः प्रजापतिः २७ प्रस्रदयामास मनस्तेन रुद्रस्य भागतं पीतश्चापि महादेवश्चकार वृषभतदा २८
ध्वजं च वाहनं चैव तस्मात्स वृषभध्वजः ततो देवमहादेवस्तदा पशुपतिः कृतः ईश्वरः संगवामध्ये वृषभाकः प्रकीर्तितः २९

एवमेव्यप्रवर्णानां कपिलानां महोजसाम् प्रदाने प्रथमः कल्पः सर्वासामेव कीर्तितः ३० लोकन्येष्टान् लोकवृत्तिप्रवृत्तारूढोपेताः सोमविष्यं दभूताः
साम्यापुण्याः कामदाः प्राणदाश्च गवेदत्वा सर्वकामप्रदः स्यात् ३१ इमं गवां प्रभवविधानमुत्तमं पठन्सदा शचिरपिमगलप्रियः विमुच्यते क
लिकलुषेणमानवः श्रियसुतान्धनपशुमाप्नुयात्सदा ३२ हव्यं कव्यं तर्पणं शंतिं कर्मयानवासो वृद्धबालस्य तुष्टिः गतान्सर्वान् नो प्रदाने गुणा
न्वेदाताराजन्नाप्नुयाद्देवसदेव ३३ वैशंपायन उवाच पितामहस्य अथ निगम्य काव्यं राजा सहभ्रातृभिराजमीढः सुवर्णवर्णान् दु-
हस्तथागाः याथेदो ब्राह्मणसत्तमेभ्यः ३४ तथैव तेभ्योऽपि देदो द्विजेभ्यो गवांसहस्राणि शतानि चैव यज्ञान्समुद्दिश्य च दक्षिणार्थे लोकां
न्विजेतुं परं भांचकीर्तिम् ३५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे सप्तमस्तुतितमोऽध्यायः ७७ श्रीश्रुत उवाच ए
तस्मिन्नेव काले तु वसिष्ठं मृषिसत्तमम् इक्ष्वाकुवंशजो राजा सौदासो वदतांवरः १ सर्वलोकचरं सिद्धं ब्रह्म कोशं सनातनम् पुरोहितमग्नि
मष्टुमभिवाद्योपचक्रमे २ सौदास उवाच त्रैलोक्ये भगवन् किं स्वित्पवित्रं कथ्यते न घ्नं यत्कीर्तयन्सदामत्यः प्राप्नुयात्पुण्यमुत्तमम् ३
श्रीश्रुत उवाच तस्मै प्रोवाच वचनं प्रणताय हितं तदा गवामुपदिषद्ब्रह्मन्मस्कृत्य गवां शचिः ४ गावः स्फुरभिर्गधिन्यस्तथा गुग्गुलुग
धयः गावः प्रतिष्ठाभूतानां गावः स्वस्त्ययनमहत् ५ गावो भूतं च भव्यं च गावः पुष्टिः सनातनी गावो लक्ष्यं स्तथा मूलं गोषु दत्तं न पश्य-
ति ६ अन्नं हि परमं गावो देवानां परमं हविः स्वाहाकारवपट्कारो गोषु नित्यं प्रतिष्ठितो ७ गावो यज्ञस्य हि फलं गोषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः
गावो भविष्यं भूतं च गोषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः ८ सायं प्रातश्च सततं होमकाले महाद्युते गावो ददति वै होम्यमृषिभ्यः पुरुषर्षभ ९ यानि
कानि च दुर्गाणि दुष्कृतानि कृतानि च तरंति चैव पाप्मानं धेनुं ये ददति प्रभो १० एकां च दशगर्दद्याद्दशदद्याच्च गोशती शतं सहस्रं गुर्दद्या
त्सर्वतुल्यफलाहिते ११ अनाहिताग्निः शतगुरयज्वा च सहस्रगुः समृद्धो यश्च कीनाशो नाधमं हतिं तत्र यः १२ कपिलाये प्रयच्छति-
सवत्साकां स्य दोहवाम् सुव्रतां वस्त्रं सवीता मुष्णो लोको जयति ते १३ युवानां मिन्द्रयोपेतं शतेन शतयूथपम् गवेन्द्रं ब्राह्मणं द्रायभूरिभ्य
गमलं हतम् १४ वृषभं ये प्रयच्छति श्रोत्रियाश्च परंतप ऐश्वर्यं ते धिगच्छति जायमानाः पुनः पुनः १५ नाकीर्तयित्वा गाः सुप्यान्तासांसं
स्मृत्य चोत्सतेत् सायं प्रातर्नमस्ये च गास्ततः पुष्टिमाप्नुयात् १६ गवामूत्रपुरीषस्य नो द्विजेत कथंचन न चासामांसमश्नीयाद्गवापुष्टितथा
प्नुयात् १७

१८ १९ गोसमृद्धिकरं कर्मव्रतपूर्वकमाहसर्द्धिति चर्मणिगोरेव सार्द्धे प्रोक्षणेनार्द्धोद्धतेऽपविश्येति शेषः भूमावितिकंम्यनिवृत्तिः २० जुहुयाद्गोमयेति अपहृष्यते गोमा-
नग्निमान् अश्विति मंत्रो गोमती २१ २२ २३ २४ २५ इति अनुशासनिके पर्वणि टीकाया अष्टमप्रतितमोऽध्यायः ७८ १ २ ३ ४ ५ ६

गाश्च संकीर्तयेन्नित्यं नावमन्येत तास्तथा अनिष्टं स्वप्नमालक्ष्य गानरः संप्रकीर्तयेत् १८ गोमयेन सदा स्नायात्कर्षिषा पिसंविशेत् श्लेषाम्
त्रपूरीषाणि प्रतिघातं च वर्जयेत् १९ सार्द्धे चर्मणि भुंजीष्वनिरीक्षेद्गारुणी दिशम् वाग्यतः सपिषा भूमौ गवां पुष्टिं सदा श्रुते २० घृतेन जुहु-
यादग्निं घृतेन स्वस्ति वाचयेत् घृतं दद्याद्दत्तं प्राशेद्गवां पुष्टिं सदा श्रुते २१ गोमत्या विद्यया धेनुं तिलानामभिमन्त्रयः सर्वस्वमयी दद्यान् न स
शौचैर्लुता कृते २२ गावो मां सुपतिं शतं देमं शृंग्यः पयो मुचः सूरभ्यः सोरभ्यश्च सगितः सागरयथा २३ गावैः पश्याम्यहं नित्यं गावः पश्यंतु
मांसदा गावो भूमा कुवयतां सायतो गावस्ततो वयम् २४ गवरात्रो दिवा चापि सुमेधु विषमेषु च महाभयेषु च नरः कीर्तयन्मुच्यते भयात् २५
इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे गोप्रदानिके अष्टमप्रतितमोऽध्यायः ७८ वसिष्ठ उवाच
शतवर्षं सहस्राणां तप-
स्तप्तं मुदुष्करम् गोभिः पूर्वविस्मृताभिर्गच्छेत्तमश्रेष्ठतामिति १ लोकेऽस्मिन् दक्षिणानां च सर्वासां वयमुत्तमाः भवेमन च लिप्येमदोषेणेति
परंतप २ अस्मिन् पुरीषस्तानेन जनः पूयेत सर्वदा शकृता च पवित्रार्थं कुवीरं देवमानुषाः ३ तया सर्वाणि भूतानि स्यावराणि च राणि च
प्रदातारश्च लोकान् लोगच्छेयुरिति मानद ४ ताम्योवरं ददौ ब्रह्मा तपसो ते स्वयं प्रभुः गव्यं भवत्विति प्रभुर्लोकान् स्तारयतेति च ५ उत्तस्थुः सि-
द्धकोमास्ता भूतभव्यस्य मातरः प्रातर्नमस्यास्ता गावस्ततः पुष्टिं वाप्नुयात् ६ तपसो ते महा राज गावो लोकपरायणाः तस्माद्गावो महा-
भागाः पवित्रं पेयमुच्यते ७ तथैव सर्वभूतानां समतिष्ठतमृद्भूति समानवत्साकपित्वा धेनुं दत्वा पयस्विनीम् सुव्रता वस्त्रसंवीता ब्रह्म
लोके महीयते ८ लोहिता तु ल्यवत्सा तु धेनुं दत्वा पयस्विनीम् सुव्रता वस्त्रसंवीता सूर्यलोके महीयते ९ समानवत्सा गावन्ता धेनुं दत्वा
पयस्विनीम् सुव्रता वस्त्रसंवीता सोमलोके महीयते १० समानवत्सा शबला धेनुं दत्वा पयस्विनीम् सुव्रता वस्त्रसंवीता मिद्रलोके म-
हीयते ११ समानवत्सा कृष्णा तु धेनुं दत्वा पयस्विनीम् सुव्रता वस्त्रसंवीता मग्निलोके महीयते १२ समानवत्सा धूम्रा तु धेनुं दत्वा पय-
स्विनीम् सुव्रता वस्त्रसंवीता वायुलोके महीयते १३ अपां केन सुवणा तु सवत्सा कास्य दोहनाम् प्रदाय वस्त्रसंवीता वा रुग्णलोका-
माप्नुते १४ वातरेणु सुवणा तु सवत्सा कास्य दोहनाम् प्रदाय वस्त्रसंवीता वायुलोके महीयते १५ द्विगुण्यवणां पिगादीनां सवत्सा कास्य-
दोहनाम् प्रदाय वस्त्रसंवीता कोबेरलोके मप्नुते १६

लोकपरायणां च भुवि गति शेष ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७

१७. दृतिकंठां प्रलंबगलकंबलां १८ १९ २० वैराट्पृष्ठं पृष्ठं स्य रदतिकं दत्यनेनेति गृहं दातं विगतं राट् सार्थं तद्वितः २१ २२ २३ २४ २५ २६

पलालधूम्रवर्णां तु सवत्सां कांस्यदोहनाम् । प्रदाय वस्त्रं संवीतां पितृलोके महीयते १७ सवत्सां पीवरीं दत्वा दृतिकंठामलंकृताम् । वैश्वदेवमसं
बाधस्थं न श्रेष्ठं प्रपद्यते १८ समानवत्सां गौरीं तु धेनुं दत्वा पयस्विनीम् । संप्रतां वस्त्रं संवीतां वसूनां लोकमाप्नुयात् १९ पांडुकबलवर्णां प्रा
सवत्सां कांस्यदोहनाम् । प्रदाय वस्त्रं संवीतां सध्यानां लोकमाप्नुते २० वैराट्पृष्ठं मुक्षाणं सर्वरत्नैरलंकृतम् । प्रददन्मृतां लोकान् सराजन्
प्रतिपद्यते २१ वयोपपन्नलोकां सर्वरत्नममन्वितम् । गंधवाप्सरसी लोकान् दत्वा प्राप्नोति मानवः २२ दृतिकंठमनडाहं सर्वरत्नैरलंक
तम् । दत्त्वा प्रजापते लोकान् विशोकः प्रनिपद्यते २३ गोप्रदानरतो याति भित्वा जलदसंचयान् । विमानेनाकुर्वणे न दिविराजन्विराजते २४
तंचोरुवेषाः सुश्रीण्यः सहस्रसुरयोषितः । रमयंति नरं श्रेष्ठं गोप्रदानरतं नरम् २५ वीणानां वल्लुकीनां च नूपुराणां च शिजितैः । हासेश्च हरिणा
क्षीणां सुसः संप्रतिबोध्यते २६ यावतिरोमाणि भवन्ति धेन्वास्तावति वर्षाणि महीयते सः । स्वर्गच्युतश्चापितो नृलोके प्रसूयते वै विपुले गृहे
सः २७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे गोप्रदानिके एकोनाशीतितमोऽध्यायः ७९ वसिष्ठ उवाच । घृतक्षीरप्रदा
गावो घृतयोन्यो घृतोद्भवाः । घृतनद्यो घृतावर्त्तास्तामे संतु सदा गृहे १ घृतमेव हृषोर्नित्यं घृतं नाभ्यां प्रतिष्ठितं । घृतं सर्वेषु गात्रेषु घृतमेव मन
सि स्थितम् २ गावो ममाग्रतो नित्यं गावः पृष्ठत एव च । गावो मे सर्वतश्चैव गवामध्ये वसाम्यहम् ३ इत्याचम्य जपत्साय प्रातश्च पुरुषः सदा
यदन्हां कुरुते पापं तस्मात्स परिमुच्यते ४ प्रासादाय च सौवर्णावसोर्धाराचयत्र सा । गंधवाप्सरसी यत्र तत्र याति सहस्रदाः ५ नवनीतप
काः क्षीरीदादधिशैवलसकुलाः । वहतियत्र वै नद्यस्तत्र याति सहस्रदाः ६ गवाशतं सहस्रतुयः प्रयच्छेद्यथाविधि परावृद्धिमवाप्याथ स्व
र्गलोके महीयते ७ दशचोभयतः पुत्रो मातापित्रोः पिता महान् । दधाति सुकृतान् लोकान् पुनाति च कुलनरः ८ धेन्वाः प्रमाणेन सप्तप्रमाणा
धेनुं तिलानामपि च प्रदाय पानीयदाता च यमस्य लोके न यातनां काचिदुपैतितत्र ९ प्रवित्रमग्न्यजगतः प्रतिष्ठादिव्योक्तं मातरोऽथ प्रमेयाः
अन्वां लभेद्दक्षिणतो ब्रजे च दद्याच्च पात्रे प्रसमीक्ष्य कालम् १० धेनुं सवत्सां कपिलां भूरिशृंगीकां स्योपदोहां वसनोत्तरीयाम् । प्रदाय तां गा
हतिदुर्विगोत्यां यस्यां स प्रावीत भयो मनुष्यः ११ सुरूपां बहुरूपांश्च विश्वरूपांश्च मातरः । गावो मामुपनिष्ठतामिति नित्यं प्रकीर्तयेत् १२
नातः पुण्यतरदाननातः पुण्यतरफलम् । नातो विशिष्टलोके भूतभविष्येति १३

२७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे एकोनाशीतितमोऽध्यायः

कोनाशीतितमोऽध्यायः ७९ घृतयोन्यः घृतयोनयः १ २ ३ ४ वसोर्धारां मंदाकिनी ५ ६ ७ ८ पानीयदाता जलधेनुदाता ९ १० ११ १२ १३

१४ १५ १६ भूमिदःसौदासोनामराजा १७ इतिआनुशासनिकेपर्वणिटीकायाः शीतितमोऽध्यायः ८० पवित्राणांशिष्टंउत्तरादन्यत् १ २ ३ ४ ५

तच्चालोस्नाथश्चैर्वाचानैः स्वरिणमेदसा यजं ब्रह्मति संभूय किमस्य भ्याधिकं ततः १४ यथा सर्वमिदं व्याप्तं जगन्म्यावरजंगमम् तां धेनुं शिर-
सां वेदे भूवभ्यस्य मातरं १५ गुणवचनं समुच्चये कदेशो नृवरमयेषां वा प्रकीर्तनम् न च परमिदं दानमस्ति गोभ्यो भवति न चापि परायणं
तथान्यत् १६ श्रीधर उवाच वरमिदमिति भूमिदो विचिन्त्य प्रवरमपि र्वचनं ततो महात्मा व्यसृजत नियतात्मवान् द्विजेभ्यः सुबहुच गोथ-
नमाप्तवांश्च लोफान् १७ उति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मो गोप्रदानिकेऽशीतितमोऽध्यायः ८० यधि शिर उवाच
पवित्राणां पवित्रं यच्छिष्टं लोके च यद्भवेत् पावनं परमं चैव तन्मे ब्रूहि पितृमह १ श्रीधर उवाच गावामहार्थाः पुण्याश्च तारयति च-
मानवान् धारयन् विप्रजाश्चेमाह विषा पयसा तथा २ न हि पुण्यते म किंचिद्गोभ्यो भ्रगत सनमं गताः पुण्याः पवित्राश्च विष्टो लोके पुस्तमाः
३ देवनाम्पु परिभ्राज्जगावः प्रतिवृत्तिर्वै दत्ता चैतास्तारयते याति स्वर्गमनीषिणः ४ माधातार्यो वनां च स्वययातिर्न हृषस्तया गावेदं न-
सतत सहस्रशतममिताः ५ गताः परमकस्थानं देवेरपि मुदुर्लभम् अपि चात्र पुगगीतं कथयिष्णमिति नृ ६ कर्षाणामुत्तमं धीमान्द्र-
ष्टा द्वे पायनं शतकः अभिवाद्यान् हिककृतः शचिः प्रयतमानसः ७ पितरं परिष्य प्रच्छुदृष्टुं लोकपरावरम् कायजः पर्ययजानां वरिष्ठा ल्युप-
हृत्यते ८ किंच नृत्वा परस्थानं प्राप्नुवति मनीषिणः केन देवाः पवित्रेण स्वर्गं गच्छन्ति वा विभो ९ किंच यजस्य यजन् वक्त्रयजः प्रतिष्ठितः
देवानामुत्तमं किंच किंच मन्त्रमितः परम् १० पवित्राणां पवित्रं च यजन् ब्रूहि पितरं गतच्छुत्वा तु वचनव्यासः परमधमवित पुत्राया-
कथयन्त्यर्त्तं तत्त्वेन भ्रगतर्षभ ११ व्यास उवाच गावः प्रतिष्ठाभूतानां तथार्गावः परायणम् गावः पुण्याः पवित्राश्च गोधने पावनं तथा
१२ भूर्वर्मासन्नश्च गावे गावदत्यनुभुञ्जुम शृंगार्यं समुपासत ताः किन्तु प्रभुमव्ययम् १३ ततो ब्रह्मा तु गात्राय सुखा विदाः समीदयद् उष्यित-
प्रदोताभ्यो गोभ्यः प्रत्येकशः प्रभुः १४ तासां शृगाण्यजायत यस्याद्वा दृक्षन् नो गतं नानावगाः शृगवत्यस्ताश्च गच्छन्त पुत्रक १५ ब्रह्म-
णा वरदत्तास्ता हव्यकव्यप्रदाः शुभाः पुण्याः पवित्राः सुभगा दिव्यमस्यानन्ददाणाः १६ गावस्तेजो महद्व्यगवादानं प्रशस्यते ये चैताः
संप्रयच्छन्ति साधवो वीतमत्सराः १७ तैर्वै भ्रकृतिनः प्राक्ताः सर्वदा च प्रदास्यन्ते गवान् लोकं तथा पुण्यमाप्नुवति च ते नृ १८ यच्च तृतामधु-
फलादिव्यपुष्पफलोद्भवाः पुष्पाणि च सुगन्धीनि दिव्यानि द्विजसन्तम् १९ सर्वा भूमि मयी भूमिः सर्वकाचनवान्कुफाः सर्वतु सुखस्य शान्तिका-
निरजाः शुभाः २०

पुरागीतां पौराणीकया ६ आन्तिककृतः कृतान्तिकः ७ ८ ९ १० ११ १२ अंगेगहयसुगहयस्याव्युपलक्षण गावो वै मनसा मतङ्गाः शृगाणि शिगास्तस्यासां-
रशमेमांशिका शृगाण्यजायते इति श्रुतेः १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

२१ २२ २३ उद्धृतपुलिनाः अंकुरिततीराः २४ २५ २६ नगाः वृक्षाः पंचरथाः पक्षिणाः २७ २८ २९ ३० नाममात्रजपेदितिसंबंधः युगंधराः मासादियुगंधारयंतिताः

रक्तोत्पलवनेश्वैवमणिखंडैर्हरणमयैः तरुणादित्यसंकाशैर्भातितत्रजलाशयाः २१ महार्हमणिपत्रैश्चकांचनप्रभुकेसरैः नीलोत्पलविमिश्रैश्च
सरोभिर्बहुपंकजैः २२ करवीरवनेः फलैः सहस्रावतसंवृतैः संतानकवनेः फलैर्ऋक्षैश्चसमलकृताः २३ निर्मलाभिश्चमुक्ताभिर्मणिभि-
श्चमहाप्रभैः उद्धृतपुलिनास्तत्रजातरूपैश्चानिम्नगाः २४ सर्वरत्नमयैश्चत्रैरवगाढादुमीतमैः जातरूपमयैश्चान्येर्हुताशनसमप्रभैः
२५ सौवर्णागिर्यस्तत्रमणिरत्नशिलोच्चयाः सर्वरत्नमयैर्भातिशृंगैश्चारुभिरुच्छ्रितैः २६ नित्यपुष्पफलास्तत्रनगाः पंचरथाकुलाः दिव्य
गंधरसैः पुष्पैः फलैश्चभरतषभ २७ रमतेपुण्यकर्माणस्तत्रनित्ययुधिष्ठिर सर्वकामसमृद्धार्थानिःशोकागतमन्यवः २८ विमानेषुविचि-
त्रेषुरमणीयेषुभारत मोदतेपुण्यकर्माणो विहरतोयशस्विनः २९ उपकीडतिनान्त्राजनच्छुभाश्चाप्सरसांगणाः एतान्लोकानवाप्नोति
गादत्वावैयुधिष्ठिर ३० येषामधिपतिः पूषामारुतोबलवान्बलीः ऐश्वर्यवरुणोराजानाममात्रयुगंधराः ३१ सुसूपाबहुरूपाश्चविश्वरू-
पाश्चमातरः प्राजापत्यमितिब्रह्मन्जपेन्नित्ययतव्रतः ३२ गाश्चशुश्रूषतेयश्चमन्वेतिचसर्वशः तस्मैतुष्टाः प्रयच्छन्तिवरानपिसुदुर्लभा
न ३३ दुहन्मनससावापिगोषुनित्यस्वरप्रदः अर्जयेतसदाचैव नमस्कारैश्चपूजयेत् ३४ दातः प्रीतमनानित्यगवाञ्च्युष्टितथाश्रुते च्य
हमुष्णापिबेत्पुत्रच्यहमुष्णापिबेत्पयः ३५ गवामुष्णापयः पीत्वाच्यहमुष्णाघृतं पिबेत् च्यहमुष्णाघृतं पीत्वावायुप्रदो भवेच्च्यहम् ३६ येन
देवाः पवित्रेण भुजते लोकमुत्तमम् यत्पवित्रं पवित्राणां तद्भुतं शिरसावहेत् ३७ घृतेन जुहुयादग्निं घृतेन स्वास्तिवाचयेत् घृतं प्राशेद्भुतं
दद्याद्गवापुष्टितथाश्रुते ३८ निर्दूतैश्चयवेगोभिर्मांसं प्रश्नितयत्नकः ब्रह्महत्यासमपापसर्वमतेन शुध्यते ३९ पराभवाच्च द-
त्यानादेवैः शौचमिदं कृतम् ते देवत्वमपि प्राप्ताः समिद्धाश्च महाबलाः ४० गावः पवित्राः पुण्याश्च पावनपरममहत् ताश्च द-
त्वा हि जातिभ्यो नरः स्वर्गमुपाश्रुते ४१ गवामध्ये शुचिर्भूत्वा गोमतीं मनसा जपेत् पूताभिरद्भिराचम्य शुचिर्भवति निर्मलः ४२
अग्निमध्ये गवामध्ये ब्राह्मणानां च संसदि विद्यावेदव्रतस्नाता ब्राह्मणाः पुण्यकर्माणि ४३ अभ्यापयेन्नृशिष्यान्वेगोमतीं यज्ञसं-
मिताम् त्रिरात्रोपोषितो भूत्वा गोमतीं लभते वरम् ४४ पुत्रकामश्च लभते पुत्रधनमथापि वा पतिकामाश्च भूतारं सर्वकामाश्च मानवः गा
वस्तुष्टाः प्रयच्छन्ति सेवितवैनसंशयः ४५ एवमेतामहाभागायज्ञियाः सर्वकामदाः रोहिण्यइति जानाहि नेताभ्यो विद्यते परम् ४६

३१ प्राजापत्यं प्रजापतिनोक्तं ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ जुहुयात्पूर्वोक्तगोमत्याः ३८ निर्दूतैः गोमयनिर्गतैः ३९ ४० ४१ ४२ ४३ गोमतीं गोमत्या कृत्या प्रकाशितमर्थं वरं लभते

इत्युक्तः सुमहातेजाः शुकः पित्रामहात्मना पूजयामास गानित्यंतस्मात्त्वमपि पूजय ४७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिकेपर्वणि
दानधर्मशोषदानिके एकाशीतितमोऽध्यायः ८१ युधिष्ठिर उवाच मया गवां पुरीषं वैश्विया जुष्टमिति श्रुतम् एतदिच्छाम्यहं योतुं
संशयोऽत्र पितामह १ श्रीरुवाच अत्राप्युदाहरतीममिति हासपुरातनम् गोभिर्नृपै हसवा दशिया भरतसत्तम २ श्रीः कृत्वे
हवपुः कांतंगो मध्येषु विवेश ह गावोथ विस्मितास्तस्या दृष्ट्वा रूपस्य संपदम् ३ गाव ऊचुः कामिदेविकुतोयान्वं रूपेणा प्रतिमां भवि
विस्मिताः स्ममहाभागेतव रूपस्य संपदा ४ इच्छामत्वा वयं ज्ञात्वा कालं क्वचगमिष्यसि तत्त्वेन वरवर्णाभे सर्वमेतद्व्यहिनः ५ श्रीरु
वाच लोककात्तस्मिभद्रं वः श्रीर्नामाहं परिश्रुता मया दैत्याः परिहृत्य काविचष्टाः शाश्वतीः समाः ६ मयाभिपन्ना देवाश्च मोदं तं शाश्वतीः
समाः इंद्रीविवस्वान्सोमश्च विष्णुरापो भिरैव च ७ मयाभिपन्नाः सिध्यंते ऋषयो देवतास्तथा यान्नाविषाम्यहं गावस्ते विनश्यंति सर्वशः
८ धर्मश्चार्थश्च कामश्च मया जुष्टः सुस्यान्विताः एवं प्रभावां मा गावो विजानीत सख्यपदाः ९ इच्छामि चापि युष्माकं वस्तु सर्वासु नित्यदा आ
गत्य प्रार्थयेयुष्मान्च्छीजुष्टा भवता यवै १० गाव ऊचुः अधुवाच पलांच त्वं सामान्या बहुभिः सह न चामिच्छामि भद्रं ते गम्यता यत्र
रस्यसे ११ वपुष्मंत्यो वयं सर्वाः किमस्माकं त्वया द्यवै यथेष्टं गम्यतां तत्र कृतकार्या वयं त्वया १२ श्रीरुवाच किमेतद्दक्षमं गावो यन्मा
नेहाग्निं दय नेमांसं प्रतिगृणहीध्वं कस्माद्दुर्लभा सतीसु १३ सत्यं च लोकः सद्रोयं लोकं चरति सुवता स्य यमाप्ते परिभवा भवतीति यिनि
श्चयः १४ मेहदुयंतपः कृत्वा मां निषेवति मानवाः देवदानवगंधर्वापि शाचोरगगक्षसाः १५ प्रभावा एषवो गावः प्रतिगृण्हीतमां मिह नाव
मन्या ह्यहं सोम्यास्त्रैलोक्ये सचराचरे १६ गाव ऊचुः नावमन्यामहे देवी नन्वा परिभवामहे अधुवाच त्वचित्तासिततस्त्वां वर्मया महे
१७ बहुना चक्रिमुक्तेन गम्यता यत्र वालसि वपुष्मंत्यो वयं सर्वाः किमस्माकं त्वयानुय १८ श्रीरुवाच अवज्ञाता भविष्यामि सर्वलो
कस्य मानदाः प्रत्यारब्धानेन युष्माकं प्रसादः क्रियतां मम १९ महाभागा भवत्यो वै शरण्याः शरणागताम् परित्रायतुमानित्यं भजमाना
मनिदिताम् २० माननामहं मिच्छामि भवत्यः सततं शिवाः अप्येकां गेधधोयस्तस्मिच्छामि च स कुत्सिते २१

नवोस्ति कुत्सितं किंचिदंगेष्वलक्ष्यते नद्याः पुण्याः पवित्राः सुभगाः ममादेशं प्रयच्छथ २२ वसेयं यत्र वोदेहेतन्मे व्याख्यातुमर्हथ एव
मुक्तास्ततो गावः शुभाः करुणवत्सलाः समं च सहिताः सर्वाः श्रियमूचुर्नराधिप २३ अवश्यं मानना कार्या तवास्माभिर्यशस्विनि शक्यम्
नैनिवसत्वं पुण्यमेतद्दिनः शुभो २४ श्रीरुवाच दिव्या प्रसादां युष्माभिः कृतमेतुग्रहात्मकः एवंभवतु भद्रं वः पूजितास्मि सुखप्र-
दाः २५ एवं कृत्वा तु समयं श्रीगोभिः सह भारत पश्यतीना ततस्तासां तत्रैवांतरधीयत २६ एवं गोशकृतः पुत्रमहात्म्यं ते तु वर्णितम् माहा-
त्म्यं च गवांभूयः श्रूयतां गदतो मम २७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे श्रीगोसंवादो नाम द्वाशीतितमोऽध्यायः
८३ श्रीरुवाच येन गौसंप्रयच्छंति हुतशिष्टां शिनश्च ये तेषां सत्राण्यज्ञाश्च नित्यमेव युधिष्ठिर १ ऋते दधिघृतेनेह नयज्ञः संप्र-
वर्तते तेन यज्ञस्य यज्ञत्वमतो मूलं च कथ्यते २ दानानामपि सत्त्वांगवा दानप्रशस्यते गावः श्रेष्ठाः पवित्राश्च पावनं ह्येतदुत्तमम् ३ पुण्य-
र्थमेताः सेवेत शाख्यं मपि चैव ह पयो दधिघृतं चासां सर्वपापप्रमोचनम् ४ गावस्तेजः परं प्रोक्तमिह लोके परत्र च न गोभ्यः परमे किंचित्
वित्रं भरतर्षभ ५ अत्राप्युदान् रतीममिति हासं पुरातनम् पितामहस्य संवादमिदं स्य च युधिष्ठिर ६ पराभूतेषु दैत्येषु शक्रश्चिभुवनेश्व-
रः प्रजाः समुदिताः सर्वाः सत्यधर्मपरायणाः ७ अथर्षयः सगंधर्वा किन्नरोरगराक्षसाः देवासुररूपर्णाश्च प्रजानां पतयस्तथा ८ पर्युपा-
संत कौंतेय कदाचिद्वैपितामहम् नारदः पर्वतश्चैव विश्वावसुर्हहाहुहः ९ दिव्यतानेषु गायतः पर्युपासत तत्प्रभम् तत्र दिव्यानि पुण्याणि
प्रावहत्य वनस्तथा १० आज कुर्मतव श्यापि सुगंधीनि पृथक् पृथक् तस्मिन्देव समावाये सर्वभूतसमागमे ११ दिव्यवादित्रसंयुष्टे दिव्य-
स्त्रीचारणावृते इन्द्रः प्रयच्छदेवं शममिवाद्यप्रणम्य च १२ देवानां भगवन् तस्माच्छोकेशानां पितामह उपरिष्ठाद्गवालोक एतदिच्छामि
वेदितुम् १३ किंतपो ब्रह्मचर्यं वा गोभिः कृतमिहेश्वर देवानां सुपदिष्टाच्च वसन्त्यरजसः सुरवम् १४ ततः प्रोवाच ब्रह्मा तं शक्रबलनिषू-
दनम् अवज्ञातास्त्वयानित्यं गावो बलनिषूदक १५ तेन त्वमासां माहात्म्यं न वेत्ति शृणु यत्प्रभो गवां प्रभावपरमं माहात्म्यं च सरर्षभ १६ य-
ज्ञांगं कथिता गावो यज्ञ एव च वासव एताभिश्च विना यज्ञो न वर्तेत कथंचन १७ धारयति प्रजाश्चैव पयसा हविषा तथा एतासां तनयश्चापि
ऋषियोगमुपासते १८

१९ २० वासवाकूटवाहिन्यः अमायाव्यंहरिण्यः २१ निवासार्थं कृतं निवासकृतम् २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०
 ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ त्रयाणां सुपरिष्ठात् त्रयल्लोकैर्द्वयर्थः ततः परस्य तपःफलस्याभावात् तत्रैव च गोलोकः श्रूयते तावां वास्तुन्युभयसिग
 मध्ये यत्र गावो भूरिशृंगा आयासः अत्राहतदुरुगायस्य विष्णोः परमं पदमवभाति श्रुतिनितायां युवयोरिन्द्राविष्णवोः नरनारायणयोः प्रसादाद्वास्तुनिस्थानानि उभयसि

जनयन्ति च धान्यानि बीजानि विविधानि च ततो यज्ञाः प्रवर्तन्ते हव्यं कव्यं च सर्वशः १९ पयोदधिघृतं चैव पुण्याश्चैताः सुराधिपः वहन्ति विवि-
 धान् भारान् क्षत्तृष्णापरिपीडिताः २० मुनीश्च धारयन्ती ह प्रजाश्चैवापि कर्मणा वासवाकूटवाहिन्यः कर्मणा सुकृतेन च २१ उपरिष्ठात् ततो-
 स्माकं वसन्त्येताः स देवहि एवं ते कारणं शक्रनिवासकृतमद्य वै २२ गवां देवोपरिष्ठाद्विस्मरन्त्या तं शतक्रतो एतादिव रत्नाश्च वरदाश्चापि
 वासवः २३ सुरभ्यः पुण्यकर्मिण्यः पावनाः शुभलक्षणाः यदर्थं गां गताश्चैव सुरभ्यः सुरसत्तम २४ तच्च मे शृणु कालं न्येन वदतो वल्गुद्वन्द्व-
 पुरा देवयुगे तात देवैर्द्रुमहात्मक २५ त्रील्लोकाननुशासत्सु विष्णोर्गर्भत्वमागते आदित्यास्तप्यमाना यास्तपोधोरसु दुश्चरम् २६ पुत्रार्थ-
 ममरं चैष पादेनैकेन नित्यदा तातु हव्यामहादेवी तप्यमानां महत्तपः २७ दक्षस्य दुहिता देवी सुरभी नामनामतः अतप्यत तपोधोरदृष्टा
 धर्मपरायणा २८ कैलासशिखरे रम्ये देवगंधर्वसेविते व्यतिष्ठदेवपादेन परमयोगमास्थिता २९ दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशताणि च
 संवत्सरास्तपसा तस्या देवाः सर्षिमहोरगाः ३० तत्र गत्वा मया सार्द्धं त्र्युपासत नानुभाम् अथाहमब्रुवन् तत्र देवी तां तपसान्विताम् ३१ किम-
 यं तप्यसे देवितपोधोरमनिन्दिते प्रीतस्तेहं महाभागे तपसा ज्ञेन शोभने ३२ वरस्य स्ववरं देवि दातां स्मीति पुरंदर ३३ सुरभ्युवाच व-
 रेण भगवन्मत्स्यं कृतं लोकपितामह एष एव वशं मे दद्यत्प्रीतो सिममानय ३४ ब्रह्मोवाच तामेव ब्रुवती देवी सुरभी त्रिदशं स्वर-
 प्रत्यक्षं वयं ह वै दत्तं निबोध शचीपते ३५ अलोभकाम्यया देवी तपसा च शुभानने यस्य नो ह वरतस्यादमरत्वं ददामि ते ३६ त्रया-
 णामपि लोकानां सुपरिष्ठानि वन्त्यसि मत्प्रसादाच्च विख्यातो गोलोकः संभविव्यति ३७ मानुषेषु च कुर्वाणाः प्रजाः कर्मशुभास्तव नि-
 वस्यन्ति महाभागे सर्वा दुहितरभ्यते ३८

कामयामहे गमयै गंतुं यत्र येषु स्थानेषु गावः भूरिशृंगा अन्यतं मानवयः अत्र अस्मिन् गोलोके अह एव तस्य
 मिहं उरुगायस्य विष्णोः कामपूरकस्य परमं पदं सर्वोत्कृष्टं स्थानं अवभाति अत्यमिव भाति भूरि अन्यतं सर्वेभ्यो गोलोकेभ्य उपरिलोक इति सिद्धं अन्यथा च तुर्यो
 महर्लोकं गवां भोति न च तस्य परमं पदं त्वमस्तीति मंत्रानुज्ञागृह्यलोकं गवावः संतीति ज्ञेयम् ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२

मनसा चिन्तिता भोगास्त्वया वै दिव्यमानुषाः यच्च सर्वे सखं देवितत्ते संपत्स्यते शुभे ३९ तस्या लोकाः सहस्राक्षसर्वकामसमन्विताः नत
 चक्रमते मृत्युर्नृजरा न च पावकः ४० न देवं नाश्रमं किंचिद्दिद्यते तत्र वासु तत्र दिव्यान्यरण्यानि दिव्यानि भवनानि च ४१ विमानानि सु-
 युक्तानि कामगानि च वासव ब्रह्मचर्येण तपसा सत्येन च दमेन च ४२ दातृश्च विविधैः पुण्यैस्तथा तीर्थानि सेवनात् तपसा महता चैव स-
 हतेन च कर्मणा ४३ शक्यः समासादयितुं गोलोकः पुष्करेक्ष्ण एतत्ते सर्वमारव्यात् मया शक्रात् पृच्छते ४४ न ते परिभवः कार्ये गिवामस-
 रसूदन ४५ भीष्म उवाच एतच्छ्रुत्वा सहस्राक्षः पूजयामास नित्यदा गाश्चक्रे बहुमानश्च तासु नित्यं युधिष्ठिर ४६ एतत्ते सर्वमारव्या-
 तं पावनं च महाद्युते पवित्रं परमं चापि गवीं महात्यमुत्तमम् ४७ कीर्तितं पुरुषाणां सर्वपापविमोचनम् यद्ददकथयेन्नित्यं ब्राह्मणेभ्यः
 समाहितः ४८ हव्यकल्पेषु यज्ञेषु पितृकार्येषु चैव सर्वकामिकमक्षय्यं पितृस्तस्योपतिष्ठते ४९ गोषु भक्तश्च लभते यद्यदिच्छति मानवः
 स्त्रियोपि भक्त्या गोषु ताश्च काममवाप्नुयुः ५० पुत्रार्थं लभते पुत्रं कन्यार्थं तां मवाप्नुयात् धनार्थं लभते वित्तं धर्मार्थं धर्ममाप्नुयात् ५१
 विद्यार्थं विद्यां धुयाद् विद्यां सुखार्थं प्राप्नुयात् सुखम् न किंचिद्दुर्लभं चैव गवां भक्तस्य भारत ५२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि-
 दानधर्मोपनिषत्तमोऽध्यायः ८३ युधिष्ठिर उवाच उक्तं पितामहे नेदं गवां दानमनुत्तमम् विशेषेण नरैर्द्राणां मिह धर्ममवेक्षता-
 म् १ रज्यं हि सततं दुःखं दुर्धरं चाकृतात्मभिः श्रुतिं च नरैर्द्राणां विद्यते न शुभा गतिः २ पूयते तत्र नियतं प्रयच्छतो वसुधराम् सर्वे च
 कथिता धर्मास्त्वयामेकुरुनदन ३ एवमेव गवां सुक्तं प्रदानं ते नृगेण ह ऋषिणा नाचिकेतो न पूर्वमेव निदर्शितम् ४ वेदोपनिषदश्चैव
 सर्वकर्मसु दक्षिणाः सर्वकृत्येषु चोद्दिष्टं भूमिर्गावो यकाचनम् ५ तत्रं सुतिस्तु परमा सुवर्णं दक्षिणेति वै एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं पिताम-
 हयथा तथम् ६ किं सुवर्णं कथं जातं कस्मिन्काले किमात्मकम् किं देवं किं फलं चैव कस्माच्च परमुच्यते ७ कस्माद्दानं सुवर्णस्य पूजयति
 मनीषिणः कस्माच्च दक्षिणार्थं तद्यज्ञधर्मे सुशस्यते ८ कस्माच्च पावनं श्रेष्ठं भूमेर्गोभ्यश्च काचनम् परमं दक्षिणार्थं चतुर्विदिपिता-
 मह ९ भीष्म उवाच शृणुराज न्नवहितो बहुकारणविस्तरम् जातरूपसमुत्पत्तिमनुभूतं च यन्मया १०

पितामममहातेजाः शांतनुर्निधनंगतः तस्यदित्सुरहंश्चाहं गंगाहारमुपांगमम् ११ तत्रागम्यपितुः पुत्रश्चाहं कर्मसमारभम् मातामेजान्ह
 वोचात्रसाहाय्यमकरोत्तदा १२ ततोऽतस्ततः सिद्धानुपवेश्य बहून्नीषीन् तोयप्रदानान्प्रभृतिकार्याण्यहमथारभम् १३ तन्समाय्य
 यथोद्दिष्टं पूर्वकर्मसमाहितः दातुं निर्वपणं सम्यग्यथावदहमारभम् १४ ततस्तदर्थं विन्यासं भित्वा सुमुखिगदः प्रलुबाभरणो बाहुरू
 दतिष्ठद्दिशापते १५ तमुत्थितमहदृक्षापरं विस्मयमांगमम् प्रतिगृहीता साक्षान्नेपितेति भरतर्षभ १६ ततोऽपि पुनरेवासीत्सजांसंचि
 त्यशास्त्रतः नायवेदेषु विहितो विधिर्हस्त इति प्रभो १७ पिंडो देयोनरेणे हततो मतिरभूत्तम साक्षान्नेह मनुष्यस्य पिंडो हि पितरः क्वचि
 त् १८ गृणहन्ति विहितं चेत्पिंडो देयः कुशे धिति ततो हंत दनादप्यपि तु हस्तनिर्दर्शनम् १९ शास्त्रप्रामाण्यसूक्ष्मविधिपिंडस्य संस्म
 रन् ततोऽर्पेषु तत्सर्वमददं भरतर्षभ २० शास्त्रमार्गानुसारेण तद्दिद्विभुजपंभ ततः सोतर्हितो बाहुः पितुर्मम जनाधिप २१ ततो
 मादंशुभ्रमासुः स्वप्राते पितरस्तथा प्रीयमाणास्तु मासूचुः प्रीताः स्मभरतर्षभ २२ विज्ञानेन तवानेन यन्मनुष्यमिधमतः न्ययादिकु
 र्वन्नाशास्त्रप्रमाणमिह पार्थिव २३ आत्माधर्मः श्रुतवेदाः पितरश्चरिभिः सह साक्षात्पितामहो ब्रह्मागुरवो यप्रजापतिः २४ प्रमाणमुप
 नीता वै स्थिताश्च न विचान्तिताः तदिदं सम्यगारब्धत्वाद्यभरतर्षभ २५ किंतु भूमेर्गवांचाथे सुवर्णं दीयतामिति एवं वयं च धर्मज्ञसर्वे
 चास्मत्पितामहाः २६ पाविता वै भविष्यति पावनं हि परहितत् दशपूर्वान्दशैवान्यास्तथा सत्तारयन्ति २७ सुवर्णं यप्रयच्छति णवम
 स्तितरो ब्रुवन् ततो हविस्मि तोराजन्प्रतिबुद्धो विशापते २८ सुवर्णदाने करवमिति च भरतर्षभ इति हाममिमांश्चापि शृणु राजन्पुत्रातन
 म् २९ जामदग्न्यप्रतिविभोधन्यमायुष्यमेव च जामदग्न्येन रामेण तीव्ररोषान्वितेन वै ३० त्रि सप्तकृत्वः पृथिवीकृतानि त्रिभुव्यापुरा
 ततो जित्वा महीकृत्स्ना रामो राजा वलोचनः ३१ आजहार क्रतुं वीरो ब्रह्मक्षत्रेण प्रजितम् वाजिमेधं महाराज सर्वकामसमन्वितम् ३२ पावनम
 वैभूतानां तेजोद्युतिविवर्धनम् विषापाचमज्जातो वतेन क्रतुफलेन च ३३ जैवान्मनोयत्कृता जामदग्न्योध्यगच्छन् सतु क्रतुवरेण भ्रा
 महता दक्षिणावता ३४ पप्रच्छागमसुपन्नानृषीन्देवांश्च भार्गव पावनयत्परन्तूणां मुयैकमणिवत्तनाम् ३५ तदुच्यतां महाभागा इति जातर
 णो ब्रवीत इत्युत्तरेदशास्त्रज्ञास्तमूचुस्ते महर्षयः ३६ रामविभ्राः सत्रियतावेदप्रामाण्यदर्शनात् भूयश्च विप्रधिगणाः प्रदय्याः पावनं प्रति ३७ नय
 तब्रह्ममहाप्राप्तिस्तच्चैव समुदाचर ततोऽपि पृष्ठदेवर्षिमगस्य मयकारयप ३८ तमे वार्यं महातेजाः पप्रच्छ भृगुनंदन जातामतिर्मेविश्रदया कथय
 येयमित्युत ३९

४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ अजइति अजादीनामग्न्यादिरूपत्वात्तद्दानं तद्भोक्प्रदम् ४७ असुरगक्षसपदाभ्यामपितद्भोक्ः वराहाभ्यनिर्कृतिः अस्यदानं अल्पफलं इडागावोभूतिरूपा इतितद्दानं महाफलं इडेति इडावान्यज्ञः ४८ जगदिति सुवर्णदानमनुन्यमिति भावः ४९ ५० ५१ ५२

केनवाक्कर्मयोगेन प्रदानेनेह केनवा यदि योनुग्रहकृता बुद्धिर्माप्रतिस्तत्तमाः प्रवृत्तं पावनं किं मे भवेदिति तपोधनाः ४० ऋषय ऊचुः
गाश्वभूमिचक्षित्तचदत्तेह भृगुनंदन पापकृत्ययते मत्यइति भागवशुश्रुम् ४१ अन्यद्दानं तु विप्रं प्रेषयता पावनं महत् दिव्यमत्यद्गु-
तांकारमपत्यं जातवेदसः ४२ दग्ध्वालोकां न्युरावीर्यात्संभूतमिहं शुश्रुम्ः स्वर्णमिति विख्यातं तद्दत्तांस्त्रिमेव्यसि ४३ ततो ब्रवी-
द्दसिष्ठस्तं भगवान्संशितव्रतः शृणुरामयथोत्सन्नस्वर्णमनलप्रभम् ४४ फलदास्यति ते यत्तु दानं परमिहाच्यते स्वर्णं यच्च य-
स्माच्च यश्चाच गुणवत्तमम् ४५ तन्निबोध महाबाहो सर्वं निगदतो मम अग्नीषोमात्मकमिदं सुवर्णं विद्विनिश्चयम् ४६ अजोग्नि-
र्वरुणो मे प्रः सूर्योऽश्वइति दर्शनम् कुंजराश्वमृगानां गामहिषाश्वांसुरा इति ४७ कुंजराश्ववराहाश्वराक्षसां भृगुनंदन इडागावः
प्रयः सोमो भूमिरित्यवचः स्मृतिः ४८ जगत्सर्वं च निर्मथ्यते जोराशिसमुत्थितः स्वर्णमेभ्यो विप्रं परं तत्परममुत्तमम् ४९ एतस्मात्काण्णादे-
वा गंधर्वैरगराक्षसाः मनुष्याश्च पिशाचाश्च प्रयताधारयंति तम् ५० मुकुटे रंगदयते रत्नं कारैः पृथग्विधैः सुवर्णं विकृतेस्तत्र विराजंते भृगुत्त-
मं ५१ तस्मात्सर्वं पवित्रं भ्यः पवित्रं परमं स्मृतम् भूमेर्गोभ्योऽथ रत्नेभ्यस्तद्दिद्विमनुजर्षभ ५२ पृथिवीगाश्च त्वेह यच्चान्यदपि किंचन वि-
शिष्यते सुवर्णस्य दानं परमं कविभ्यो ५३ अक्षयपावनं चैव स्वर्णममरं द्युते प्रयच्छद्भिजसुरेभ्यः पावनं त्वेह तुत्तमम् ५४ स्वर्णमेव
सर्वं रुद्रक्षिणासु विधीयते स्वर्णं ये प्रयच्छंति सर्वदा स्ते भवत्युतं ५५ देवतास्ते प्रयच्छंति ये सुवर्णं ददत्यथ अग्निर्हि देवताः सर्वाः सुव-
र्णं च तदात्मकम् ५६ तस्मात्सुवर्णं ददात्ताः सर्वास्मि देवताः भवति पुरुषव्याघ्रनन्द्यतः परमं विदुः ५७ भूय एव च माहात्म्यं स्वर्णम्यनि-
बोध मे गदतोऽममविप्रं सर्वं शस्त्रभृतां वर ५८ मया श्रुतमिदं पूर्वं पुराणे भृगुनंदन प्रजापतेः कथयतो यथान्यायं तु तस्यैव ५९ श्रुतं पा-
णे भगवतो रुद्रस्य च महात्मनः गिरीहिमवति श्रेष्ठे तदा भृगुकुलोद्बह ६० देव्या विवाहे निर्दृष्टे रुद्राण्या भृगुनंदन समागमे भगवतो देव्या
सह महात्मनः ६१ ततः सर्वे समुद्विग्ना देवारुद्रमुपागमन् ते महादेव मासीनं देवांच वरदामुभाम् ६२ प्रसाद्य शिरसा सर्वं रुद्रमुचूत भृगू-
द्बह अयं समागमो देवो देव्या सह त्वानघ ६३ तपस्विनस्तपस्विन्यात्ते जस्विन्यात्ते जसः अमोघते जास्व देव देवी च ये सुमातथा ६४
अपत्यं युवयोर्देव बलवद्भविता विभो तन्नूनं त्रिषु लोकेषु न किंचिच्छेषयिष्यति ६५

तदेत्यः प्रणतेभ्यस्त्वेतेभ्यः पृथुलोचन वरप्रयच्छलोकेशत्रेन्द्रोक्त्यहितकाम्यया ६६ अपत्यायेति गृह्यावृतेजः परमकविभो त्रेन्द्रोक्त्यसा
 रोहियुवां लोकं सतापयेत्यथ ६७ तदपत्यद्वियुवयो देवानभिभवेष्वुवम नदिते पृथिवीदेवान् च द्यौर्नदिवं विभो ६८ नेदं धारयितुं शक्ताः स
 मस्ता इति मेमतिः तेजः प्रभावनिर्दग्धतस्मात्सर्वमिदं जगत् ६९ तस्मात्प्रसादमभवन्त्युमदं गिनः प्रभो नदेत्यासंभवेत्पुत्रो भवतः पुरस
 त्तमं धेयां देवनिगृह्णीष्यते जाज्वलितमुत्तमम् ७० इति ते पाकथयतां भगवान् तृषभमथ्वजः एवमस्मिन्निदेवांस्तान्विप्रैर्षे प्रत्यभाषत ७१
 इत्युक्त्वा चोर्ध्वमनयद्रेतो वृषभगहनः ऊर्ध्वरेताः समभवत्ततः प्रभृतिर्चापि सः ७२ रुद्राणां तिततः कुहा प्रजोच्छेदं तदाकृते देवानथाब्रवी
 तत्रस्त्रीभावात्परुषवचः ७३ यस्मादपत्यकामो वै भर्ता मे विनिवर्त्तिनः तस्मान्मवेमुगय्यस्मन्पत्यामविश्य ७४ प्रजोच्छेदो मम कृतो य
 स्माद्युष्माभिरद्य वै तस्मात्प्रजावः खगमाः सर्वेषां नमविष्यति ७५ पावकस्तु तत्रासीच्छापकाले सुरोत्तमाः देवादेव्यास्तथाशापादनुपत्या
 स्ततो भवन् ७६ रुद्रस्तु ते जो प्रतिमं धारयाभासवतदा प्रस्कन्तु ततस्तस्मात्किञ्चिन्नापतद्गुहि ७७ उत्पपाततदावन्तो ववृधे चाद्भुतो प-
 मम् तेजस्तैजसि संयुक्तमात्मयोनित्वमागतम् ७८ एतस्मिन्नेव काले तु देवाः शचः पुंगवमाः अस्मरस्तामकां नाम तेन गता पितामृशम्
 ७९ आदित्यावसवोरुद्रा मरुतो याश्विनावपि साध्याश्च सर्वे भवन्ता देते यस्य परमकमात् ८० स्यान्निदेवतानां हि विमानानि पुगणित्वं च
 पीणांचाश्रमाश्चैव वामृवुरसुरेर्हताः ८१ ते दीनमनसः सर्वे देवानां क्रणयय्यये प्रजम् शरणं देव ब्रह्माणमजरविभुम् ८२ इति श्री-
 महाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे सुवर्णोत्पत्तिर्नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ८४ देवा ऊचुः अस्मरस्तामकां नाम न्ययादनवरः य
 भो सुरान्पृथिवीश्च किञ्चातिवधस्तस्य विधीयताम् ८५ तस्माद्भयसमुत्पन्नमस्माकं वेपितामह परित्रायस्मन्नादेव नव्यन्यागतिरस्ति नः ८६ ब्रह्मोवा
 च समोहसर्वभूतानामधर्मनिहरोचये हन्यतां तारकः क्षिप्रं सुरार्पणबाधिता ८७ वेदाधर्माश्च नोच्छेदं गच्छेयुः स्मरस्तनमाः विहितपूर्व-
 र्मेवात्र मया क्रेय्येतुवो ज्वरः ८८ देवा ऊचुः वरदानाद्भगवतो देते यो बध्मगर्वितः देवेर्न शक्यते हेतुं सकृद्यप्रशमं ब्रजेन ८९ सहिनेव स्पृष्टे वा
 नानासुराणान् रंक्षस्वाम् वध्यस्यामिति जग्राह वरं ततः पितामह ९० देवाश्च गमा रुद्राण्या प्रजोच्छेदं पुराकृते नमविष्यति योपत्यमिति
 सर्वे जगेत्यते ९१ ब्रह्मोवाच हुताशनो न तत्रासीच्छापकाले सुरोत्तमाः सुउत्सादयिजापत्यवधाय विदशा द्विषाम ९२ तद्देसवर्णानि च मय
 देवदानवराक्षसान् मानुषानथ गंधर्वा न्नागानथ च पक्षिणः ९३

१० ११ १२ नष्टः अदर्शनंगतः १३ १४ ननु सर्वे सरादत्युद्दिश्य देव्याः शापात् कथं बन्धेन शापः सतत्र नासीदिति चेत् तदेतदेत्यत आह नहीति बन्धेन बहुते जस्मिन्वा न्नशापो दृश्यतेति भावः १५ कामः काम्यमानो बन्धिः संकल्पः अपत्यविषयस्तदर्थं अभिरुचिः सर्वतो रोचमानो भवत् अस्तु १६ १७ १८ १९ २० २१ नष्टः अदर्शनंगतः आत्मनि

अस्त्रेणामोघपातेन शक्त्या तं घातयिष्यति यतो वो भयमुत्पन्नं ये चान्ये सराशत्रवः १० सनातनो हि संकल्पः काम इत्यभिधीयते रुद्रस्य ते जः प्रस्कन्धमग्ने निपातितं च यत् ११ तत्ते जोग्निर्महद्भूतं द्वितीयमिति पावकम् वधार्थं देवशत्रूणां गंगायां जनयिष्यति १२ सतुनावापत्तं शापेनष्टः सहं तं भुक्तदा तस्माद्भयद्वद्देवाः समुत्पत्स्यति पावकिः १३ अन्विष्यतां वै ज्वलन् स्तथा चाद्यनियुज्यताम् तारकस्य वधो पायः कथितो वै मेयानघाः १४ न हिते जस्विनां शापास्ते जः स प्रभवति वै बलान्याति बलप्राप्य दुर्बलानि भवति वै १५ हन्यादवध्यान्वरदानपिचैव तपस्विनः संकल्पाभिरुचिः कामः सनातनतमो भवत् १६ जगत्पतिरनिर्देश्यः सर्वगः सर्वभावनः तदृच्छयः सर्वभूतानां ज्येष्ठो रुद्रादपि प्रभुः १७ अन्विष्यतां सुतुष्टिप्रतेजोराशिर्हुताशनः सुवोमनोगतं कामं देवः स पादयिष्यति १८ एतद्वाक्यमुपश्रुत्य ततो देवाम् हात्मिनः जग्मुः संसिद्धसंकल्पाः पर्यघतो विभावसूम् १९ तत्तन्नेलोक्त्यमृषयो व्यचिन्वन्त सुरैः सह काक्षतो दर्शनं बन्धेः सर्वतद्गतमा नसाः २० परेण तपसा युक्ताः श्रीमतो लोकविश्रुताः लोकाननुचरन्सिद्धाः सर्वे एव भृगूत्तम २१ नष्टमात्मनि संलीननाभिजग्मुर्हुताशनम् ततः स जातसंज्ञा सा अग्निदर्शनलालसाः २२ जले चरः क्लृप्तमना स्तेजसाग्नेः प्रदीपितः उवाच देवान् मण्डूको रसातलतलोत्थितः २३ रसातलतले देवां वसत्यग्निरिति प्रभो संतापदिह संप्राप्तः पावकप्रभवादहम् २४ स संगुप्तो जले देवा भगवान् हव्यवाहनः अयः संसृज्यते जोभिस्तेन संतापिता वयम् २५ तस्य दर्शनमिष्टं वो यदि देवा विभावसोः तन्नेवमधिगच्छध्वं कार्यं वो यदि बन्धिना २६ गम्यतां साधयिष्यामो वयं तद्यग्निभयात्सुराः एतावदुक्ता मण्डूकस्त्वरितो जलमाविशन् २७ हुताशनस्तु बुबुधू मण्डूकस्य च पेशुनम् शशाप स तमासाद्य न रसान्वेत्स्यसीति वै २८ तं वै संयुज्य शापेन मण्डूकस्त्वरितो ययौ अन्यत्र वासाय विभुन च्चात्मानम् दर्शयत् २९ देवास्त्वनुग्रहचक्रमण्डूकानां भृगूत्तम यत्तच्छृणु महाबाहो गदतो मे म सर्वशः ३० देवा ऊचुः अग्निशापाद जिह्वापिरसज्ञानबहिष्कृताः सरस्वतीं बहुविधायूयमुच्चारयिष्यथ ३१ बिलवासगतां श्रैव निराहारानचेतसः गतासूनपि संशुष्कान् भूमिः संतारयिष्यति ३२ तमो घनायामपि वै निशाया विचरिष्यथ इत्युक्ता तांस्ततो देवाः पुनरेवमहोमिमाम् ३३

जले जलस्य ते जो भविष्यतीत्यर्थः २२ २३ २४ २५ २६ २७ नरसानिति रसनेन्द्रियहीनो भविष्यतीत्यर्थः २८ २९ ३० अजिह्वा अपीतिच्छेदः ३१ ३२ ३३

परीयुर्न्यलनस्याथैनचाविदन्नुहुताशनम् अयतान्दिरद कश्चित्करेददिरदोपमः ३४ अथत्यस्योयिरिग्येवमाहदेवान्भृगुदह
 शशापन्यलनस्यवान्दिरदान्कोधसृच्छितः ३५ यतीपाभवताजिह्वाभविचानिभृगुदह उत्कृत्कानिःसृतास्यन्यादधियोगणस्
 चित्कः प्रविवेशशमीगर्भमथवन्तिः सुषुप्सया ३६ अनुयदन्तुनागानांयचक्रुः शृणुतप्रभा देवाभृगुकुन्दथैषीन्यास्यपराक्रमाः ३७
 देवाः क्रुचुः यतीपयानिहयापिसवाहारकरिष्यथ वाचचोच्चारयिष्यध्वमुच्चैरव्यजिताद्वराम् ३८ उत्कृत्कापुनरेवाग्निमनुसन्नुदि
 वौकसः अथत्यन्निःसृतयाग्निः शमीगर्भमुपाविशत् ३९ शुक्रनस्यापितोविप्रतदेवाः समुपादवन् शशापशुक्रमग्निस्तवाग्विहीना
 भविष्यसि ४० जिह्वाभावर्तयामासतस्यापिहुतभुक्तया दृष्ट्यातुज्यत्ननदेवाः शुक्रमुचुदयान्विताः ४१ भवितानन्यमन्यतेशुक्रयेनयथागि
 ति आवृत्तजिह्वस्यसतोवाक्यकृतेभविष्यति ४२ बालस्येवमवृद्धस्यकलमन्यतमद्भुतम् उत्कृत्कानेशमीगर्भेवन्दिमान्दयदेवता ४३
 तदेवायतनचक्रुः पुण्यसर्वक्रियास्तपि ततः प्रभृतिचाप्यग्निः शमीगर्भेषुदृश्यते ४४ उत्पादनेतथोपायमभिजग्मुथमानया आपोरसा
 तल्लयास्तसंस्पृष्टाश्चित्रमानुना ४५ ताः पर्वतप्रस्ववर्गैरुष्मांमुचतिभार्गव पावकेनाधिगयतासतमास्तस्यतेजसा ४६ अथाग्निदेवताह
 स्मबभ्रव्यथितस्तदा किमागमनमित्येवमानपृच्छतपावकः ४७ तमृचुर्विबुधाः सर्वतेचैवपरमर्षयः न्योनियोदयामहेकार्यतद्वाल्कते
 महजि ४८ कृतेनतस्मिन्भवितातयापिसुमहान्गुणः ४९ अग्निरुवाच व्रतयद्वयताकार्यकृतास्मिन्तदेहमुग भवतातुनियोज्य
 स्मिमावात्रास्तुविचारणा ५० देवाः क्रुचुः असुरस्तरकोनामवद्यणोवरदापतः अस्यान्यबाधनेवीयाद्वधन्त्यविधीयताम् ५१ उ
 मान्देवगणास्तातयजापतिगणास्तथा ऋषीथापिमहात्तागपरिचायस्यपावकः ५२ अपत्यतेजसायुक्तप्रवृत्तिजनयप्रभा यद्वयनोमुग
 तेजमान्नाशयेद्व्यवाहन ५३ शमानानोमहादेव्यानान्यदस्तिपरायणम् अन्यत्रभवतोवीर्यतन्मात्रायस्यनःप्रभा ५४ इत्युक्तं मतयेक
 क्काभगवान्द्व्यवाहनः जगामाथदुराधर्षेगंगांभार्गीरथीमति ५५ तयाचाप्यभयन्मिथोगर्भचास्यादधेतदा ववृधेसतदागर्भकस्तेज
 षागतिर्यथा ५६ तेजसातस्यदेवस्यगंगाविकल्बचेतना संतापभगमन्तीघंसादुःसानशशाकह ५७

वृषाभ्यापिनेमन्तनातडाव अधिग

५८ ५९ अबुद्धिपतितेन अकस्माज्जातेन ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ रुद्रस्य अयेस्तेजः तेन प्रधर्षिता रुद्रोवाणषयदधि

आहितेज्वलनेनाथगर्भे तेजः समन्विते गङ्गायामस्करः कश्चिद्भैरवंनादमानदत् ५८ अबुद्धिपतितेनाथनादेन विपुलेन सा वित्र
स्तोद्धातेन यनागङ्गा विद्वललोचना ५९ विसंजानाशकद्वर्भेवोदुमात्मानमेव च सा तु तेजः परीतागी कपयतीव जान्धवी ६० उवाच न
लने विप्रतदागर्भे वलोत्थुता तेनाशक्तास्मि भगवंस्तेजसोस्य विधाङ्गण ६१ विमृष्टास्मि हतानेन न मे स्वास्थ्यं यथापुरा विद्वलाचास्मि
भगवंश्चोतोनष्टं मे न घ ६२ धारणेनास्य शक्ताहं गर्भस्य तपतांवर उत्स्ये ह भिमं दुःखान्न तु कामात्कथंचन ६३ न तेजसास्ति संस्प-
शी समद्वयविभावसो आपदर्थे हि संबंधः कस्य ह्यसौ पिमहादृते ६४ यदत्र गुणसंपन्नमितरद्वाहुताशनः त्वय्येव तदहं मन्ये धर्माधर्मो
च केवलो ६५ ता सुवाच ततो वह्निर्धार्यतां धार्यतामिति गर्भो मत्तेजसा युक्तो मह्यगुणफलोदयः ६६ शक्ता ह्यसि महीकृत्स्ना वोदुंधारयि
तु तथा न हिते किंचिदप्राप्य मन्यतो धारणादृते ६७ सा वह्निना वार्यमाणा देवैरपि सरिद्वरा समुत्समर्जतं गर्भमेरौ गिरिवरे तदा ६८ स
मर्थाधारणं च अपिरुद्र तेजः प्रधर्षिता नाशकस्तदागर्भसंधारयितुमोजसा ६९ सा स मुत्सृज्य तदुःखादीमवैश्वानरप्रभम् दशयामास
चाग्निस्तदागङ्गां भृगूह ७० पप्रच्छ सरितां ये शक्यं हि दुर्भः सरयोदयः कीदृशवर्णा पिवा देवि कीदृशरूपश्च दृश्यते तेजसा केन वा
युक्तः सर्वमेतद्ब्रूहि मे ७१ गङ्गावाच जातरूपः स गर्भावितेजसा त्वमिवानघ सुवर्णो विमलोदीमः पर्वतं चावभासयत् ७२ प-
थोत्पलप्रमिश्राणां कंदानां विवर्षातलः गंधोऽस्य सकंदवानां तुल्योऽयं तपतांवर ७३ तेजसा तस्य गर्भस्य भास्करस्येवर शिभिः यद्व्यं
परिसंस्पृष्टं पृथिव्यां पर्वतेषु च ७४ तत्सर्वं काचनीभूतं समतात्पत्यहं श्रुत्वा पृथिव्यावत शैलोश्च नदीः प्रस्रवणानि च ७५ व्यदीपयस्ते
जसा च त्रैलोक्यं सचराचरम् एवरूपः स भगवान् पुत्रस्ते हव्यवाहन सूर्यवैश्वानरसमः कात्यासोम इवापरः ७६ एवमुक्त्वा तु सा देवी
तत्रैवांतरधीयतु पावकश्चापितेजस्वी कृत्वा कार्यं दिवौकसाम् ७७ जगामेष्टं ततो देशं तदा भार्गव उवाच न दत्तं एतैः कर्मगुणैर्लोकेनाभागेः
परिगीयते ७८ हिरण्यरेता इति वैष्णविभिर्विबुधैस्तथा पृथिवी च तदा देवी रव्याता वसुमतीति च ७९ स तु गर्भो महान् जागागेयः पा-
वकोद्भवः दिव्यं शरवणं प्राप्य ववृधेऽतददर्शनः ८० ददृशुः कृतिकास्तं तु बालाकं सदृशं कृतिं पुत्रं वैताश्च तं बालं पुपुषुः स्तन्यविश्रयैः ८१

रिति श्रुतेः ६९ ७० ७१ ७२ कंदवानां कंदं बभूव्याणाम् ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२

ततः सकांतिर्वेयत्वमवापपरमं धृतिः स्युन्नत्वात्सुदतांचापिगुहावासाद्बुद्धोऽभवत् ८० एवं सर्वार्थमुत्पन्नमपत्यं जातवेदसः तत्र
जाबृनदर्थे ददेवानामपि भूषणम् ८१ ततः प्रभृतिचाप्येतज्जातस्तस्मिन्मुदादितम् रत्नानामुत्तमरत्नमृषणानानयैवच ८२ पवित्रं
च पूर्वोक्ताणामंगुलानां च मंगलम् यत्सुवर्णसमगवानमिरीशः प्रजापतिः ८३ पवित्राणां पवित्रं हि कनकं हि जसत्तमाः अग्नीषोमान्म
कंचेयं जातस्तस्मिन्मुदादितम् ८४ वसिष्ठ उवाच अपिच देवपुराणमयुते मे अद्भुतदर्शनम् पितामहस्य युहते ब्रह्मणः परमात्मनः ८५
देवस्य महतस्तत्तवाङ्गी धिभ्यस्तत्तनुम् ऐश्वर्ये वारुणो राम रुद्रस्यैश्वर्यं वैश्वामो ८६ आजग्मुर्मुनयः सर्वदेवा आग्निपुरोगमाः यज्ञो
गानि च सर्वाणि वषट्कारश्च भूर्तिमान् ८७ मूर्तिमतिचुस्मा मासियजृषिच संहस्य गः अग्ने देव आगमत्तत्र पदं क्रमविभूषितः ८८
सृष्ट्या निःसुरास्तोमानि रक्तसुरपत्नयः ओंकारश्चावसन्नेत्रे नियुद्धमयद्वातथा ८९ वेदाश्च सागनिषदा विद्यासावित्र्यापि च स्मृतं
व्यमविष्य च दधारु भगवांश्छिवः ९० सन्नुहावात्मनात्मानं स्ययमेव तदा प्रभो यज्ञच गोभ्यामाय च हस्तपिनाकभृक् ९१ द्यौर्नम
पृथिवीर्यं च तथा चैवैष भूपतिः सर्वविद्येश्वरः श्रीमानेष चापि विभायसः ९२ एष ब्रह्माग्निर्वाग्देवः सृष्ट्याः प्रजापतिः कीर्त्यते भगवा
न्देव सर्वभूतपतिः शिवः ९३ तस्य यज्ञः पशुपते स्तपः कृतवणयच दीक्षा दीतव्यता देवी दिशश्च सदिर्गात्परा ९४ देवपत्न्यश्च कन्याश्च
देवानां चैव मातरः आजग्मुः सहितास्तत्र तदा सृगु कुन्दादह ९५ यज्ञपशुपते श्रीतावरुणस्य सहात्मनः स्वयमुवस्तता हस्त्यारुणः
मपतद्भुवि ९६ तस्य शुक्रस्य विष्यदान्यास्तृत्त्यगृह्य भूमितः प्रास्यत्पृषाकराभ्यां वेतस्मिन्नवहुताशने ९७ तनस्तस्मिन्त्यनवृत्ते मन्त्रे
न्यूलितपावके ब्रह्मणो नुद्धतस्तत्र मादुर्भावो बभूव ह ९८ स्मन्नुमाच च तच्छुक्रं सुवर्णं परिगृह्य सः आज्यवच्च तस्यापि सांनुद्वा
द्भुगुनंदनः ९९ ततः स जनयामास भूतयार्मि च वीर्यवान् तस्य तत्तेजसस्तस्माज्जने लोके पुतेजसम् १००

१००. विष्णुं दानं कणा च नाभिः पतिनाभिरेतः कणिकाभिः सह पासून् सगृह्य १०१ प्रादुर्भावश्चरमयात् १०२ भूतयार्मि च तुर्यं धृतं तेजसात्
स्य त्रिगुणमयं स तं जसः सवंधीयस्तेजोऽंशः रजोऽंशस्तस्मात्तेजसं प्ररुत्ति यथा भेजगर्भं भस्मन् १०३ ७ ७ ७ ७ ७

तमसः तमोऽंशान्तामसंस्थावरं सखोऽंशस्तृभयत्रानुगतउभयेषु सात्विकानां भावानां धर्महेतुत्वादीनां दर्शनात् स इति ससत्त्वगुणस्तेजसः प्रकाशरूपाया बुद्धेः स्वरूप-
मित्यर्थः बुद्धेस्तेजस्त्वं प्रकाशकत्वं साम्यान्मनोऽन्येति रिति मंत्रलिङ्गाच्च तस्य धीसन्वम्य च आकाश आकाशादि कृत्स्नं विष्यं स्वरूपं तद् द्विविधं सत्त्वात्मकं तदात्मना परिण-
मत इति भावः ३ तस्मात्सर्वेषु तमोमयेषु जडेषु शरीरेषु सत्त्वं प्रकाशः उत्तमं तेजः धर्मप्रवृत्तिश्च तस्माद्बुद्धौ हुतात् प्रजापतिः शक्राज्जज्ञिरे इत्यर्थः ४ प्रसवजैः कारण-

तमसस्तामसां भौवा व्यापिसत्त्वं ततो भयम् सगुणस्तेजसो नित्यस्तस्य च आकाशमेव च ३ सर्वभूतेषु च तथा सत्त्वं तेजस्तथोत्तमम् शु-
क्लं हुतेनोत्तमं स्मिन्नुप्रादुरासंस्त्रयः प्रभो ४ पुरुषावपुषा युक्ताः स्वैः स्वैः प्रसवजैर्गुणैः भृगित्येव भृगुः पूर्वमंगारेभ्यो गिराभवत् ५ अं-
गारसंश्रयाच्चैव कविरित्यपरोऽभवत् सहज्यान्तामिरुत्पन्ना भृगुस्तस्माद्भृगुः स्मृतः ६ मरीचिभ्यो मरीचिस्तु मरीचः कश्यपोऽप्यभूत्
अंगारेभ्यो गिरास्तातवालखिल्याः कुशोच्चयात् ७ अत्रैवात्रेति च विभो जातमत्रिवदत्यपि तथा भस्मव्यपो हेभ्यो ब्रह्मविंशतिगणसंमतोः
८ वैरवानसाः समुत्पन्नास्तपःश्रुतगुणेष्ववः अश्रुतोऽस्य समुत्पन्ना वप्तिनो रूपसंमतौ ९ शेषाः प्रजानां पतयः स्रोतोभ्यस्तस्य जज्ञिरे ऋष-
योरोमकूपेभ्यः स्वेदाच्छंदो बलान्मनः १० एतस्मात्कारणादाहुर्ममिः सर्वास्तु देवताः ऋषयः श्रुतसंपन्ना वेदप्रामाण्यदर्शनात् ११ यानि दा-
रूणि निर्यासास्तेषां साः पक्षसंज्ञिताः अहोरात्रा सुहृत्ताश्च पितृज्यानिश्च वास्मान् १२ रौद्रं लोहितमित्याहुर्लोहितात्कनकं स्मृतम् तन्मै-
त्रमिविपिज्ञेयधूमाच्च वसवः स्मृताः १३ अर्चिषोऽथ तैरुद्रास्तथा दित्या महाप्रभाः उद्दिष्टास्ते तथा गारायै धिष्येषु दिवि स्थिताः १४ आ-
दिकर्तान् लोकस्थितत्परं ब्रह्मतत्त्ववम् सर्वकामदमित्याहुस्तद्ब्रह्म्यमुवाच ह १५ ततोऽब्रवीन्महादेवो वरुणः पवनात्मकः मम सचमिदं
दिव्यमहं गृहपतिस्त्वह १६ त्रीणि पूर्वाण्यपत्यानि मम तानि न संशयः इति जानीतरवगमां मम यज्ञफलं हितत् १७ अग्निरुवाच
मदंगेभ्यः प्रसूनानि मदाश्रयकृतानि च ममैव नान्यपत्यानि वरुणोऽद्यशात्मकः १८

जैर्गुणैः तानेवाह भृग्विति भृज्जतिपावयतीति भृक्त्वात्साक्षत्वात् इत्येव भृगुरिति नाम ५ अंगारायिता अल्पज्यालानि धूमाः ताभ्यः कविरभूत् तद्भृ-
गिति व्याचष्टे सहेति ६ ७ अत्रैव कुशोच्चये अत्र अत्रेति संबंधः व्यपो हेभ्यः समूहेभ्यः ८ अश्रुतः अश्रुतकाशात् ९ स्रोतोभ्यः स्रोतादीन्द्रियेभ्यः ब-
लात् १० एतस्मादमित्यात् ११ निर्यासादारुणालाक्षादयो वृक्षरसाः १२ १३ दिवि स्थिताः ग्रहतारादयः धिष्येषु स्थानेषु १३ १४ १५ १६
त्रीणि भृग्वंगिरः कविसंज्ञानि १७ अवशः आत्मा चित्तं यस्य सः अवशात्मकः ज्ञान इत्यर्थः १८ ७ ७ ७ ७ ७

अथाब्रवीच्छोकगुरुर्ब्रह्मलोकपितामहः समेवनात्यपत्यानिममशक्तं हृतं हितम् १९ अहं कर्ता हि सचस्य द्रोता शक्तस्य चैव ह यस्य च
जफलेतस्य शक्तचेत्कारणमते २० ततो ब्रुवन्नेवरुणाः पितामहमुपेत्य वै कृतां जन्मिषुदाः सर्वे शिरोभिर्गभिवच्च २१ यद्येच भगवन्सर्वे
जगत्सचराचरम् तवेव प्रसूवाः सर्वे तस्मादग्निर्विभावस्तः २२ वरुणश्चैव गेदेयो लभतां काममपीप्सितं निमगां ब्रह्मणा श्वापि
वरुणायादगापति २३ जग्राह वै भृगुर्पूर्वमपत्यसूर्यवचसम् देविरागिरसश्चाग्निरपत्यायमकन्ययत् २४ पितामहस्तपत्यैवैकविजया
हृतस्त्वन्नित् तद्भासवारुणाः ख्याता भृगुः प्रसूवकमकृत २५ आग्नेयस्त्वगिराः श्रीमान्प्रविर्ब्रह्मो महायगाः भार्गवागिरसो लोकैर्लोक्य-
तानन्मृशणौ २६ गते हि प्रसूवाः सर्वे प्रजानां पतयस्त्रयः सर्वे सैतानमेतेषां मिदमित्युपधारय २७ भृगोस्तु पुत्राः सप्तासन्सर्वे तु न्या
भृगोऽग्निः ज्यैर्वनो वज्रशीघ्रश्च शचिरो वस्तथैव च २८ शक्तो वरुणश्च विभुः सवनश्चेति सप्रते भार्गवावारुणाः सर्वे ये पावशो भवा
नपि २९ अष्टौ चागिरसः पुत्रावारुणास्तेऽप्युदाहृताः बृहस्पतिरुतथ्यश्च पयस्यः शांतिरेव च ३० द्यौरो विरूपः संवर्तः सधन्वाचाष्टमः
स्मृतः गतेष्टौ वन्दिजाः सर्वे जाननिष्ठानिरामयाः ३१ ब्रह्मणस्तु कवेः पुत्रावारुणास्तेऽप्युदाहृताः अष्टौ प्रसवजेयुक्ता गुणैर्ब्रह्मविदः श-
भाः ३२ कविः काव्यश्च धृष्णश्च ब्रह्मिमानुशनास्तथा भृगुश्चाविरजाश्चैव काशीचोयश्च धर्मवित् ३३ अष्टौ कविस्तत्तान्येते सर्वमेभि
जगत्ततम् प्रजापतय गते हि प्रजाभागे हि ह प्रजाः ३४ तवमगिरसश्चैव कवेश्च प्रसूवान्वयेः भृगोश्च भृगुशार्दूलवशजः सततं जग-
त् ३५ वरुणश्चादिनो विप्रजया ह प्रभुराश्वरः कवितातभृगुचापितस्मात्तौ वारुणा स्मृतौ ३६ जग्राहागिरसदेव गिर्यातस्माद्द्रुता श-
जः तस्मादगिरसा ज्ञेयाः सर्वे गवतदन्वयाः ३७ ब्रह्मा पितामहः पूर्वदेवताभिः प्रसादितः इमेन स्मृतरिथ्यति प्रजाभिर्जगतां श्वराः ३८
सर्वे प्रजानां पतयः सर्वे चातितपस्विनः त्वत्प्रसादादिमलोकतायिथ्यति संप्रतम् ३९ तथैव वंशकृत्तारस्तपतेजो विवर्धनाः प्रवेयुर्वदशि
दुषः सर्वे च कृतिनस्तथा ४० देवपक्षचराः सोम्या प्राजापत्या महप्रयः आमुर्वतितपश्चैव ब्रह्मचर्यपराय ४१ सर्वे हि वयमेतत्ततवेव
प्रमगाः प्रभो देवानां ब्राह्मणानां च त्वद्विकर्त्ता पितामह ४२

समयाम वसुत्तर्षीयं अन्योन्याभिज्ञावर्तमानमह इत्यर्थः ४३ ते अनेन क्षमापना आदिनिधने उत्पत्तिप्रलययोरंतराले ४४ ४५ देवश्रेष्ठस्य रुद्रस्य ४६ धा-
रणानिश्चयः ४७ वेदश्रुतिगिति अग्नावनुगते तग आहुतिहिरण्यउत्तरां जुहुयादितिकृत्यकारेण दर्शिता ४८ वल्मीकवपायासान्नाय्यमिति दधिपयसोः सह होमउ-
क्तः ब्रीहिवपायजकर्षादिति नान्दुकुक्षेधिन्येतानि श्रुतौ दृश्यंते ४९ शकटोर्वतिश्रुत्यंतरात्तन्नेयापरस्य तीर्थादेरप्सु ५० ५१ ५२ राजराज्येन कुबेरत्वेन ५३

मरीचमादितः कृत्वा सर्वे चैवाय भार्गवाः अपत्यानोतिसं प्रेक्ष्य क्षमयामपितामह ४३ ते त्वनेनैव रूपेण प्रजनिष्यंति वै प्रजाः स्थापयिष्यं-
ति च्चात्मानं युगादिनिधने तथा ४४ इत्युक्तः सतदा ते स्तु ब्रह्मालोकपितामहः तथेत्येवा ब्रवीत्येतस्ते पिजग्मुर्यथागतम् ४५ एवमेत-
त्सु सवृत्तं तस्य यज्ञे महात्मनः देवश्रेष्ठस्य लोकादौ वारुणी बिभ्रतस्तनुम् ४६ अग्निर्ब्रह्मापशुपतिः शर्वोरुद्रः प्रजापतिः अग्नेरपत्य-
मेतद्वै सुवर्णमिति धारणा ४७ अग्न्यभावे च कुरुते वह्निस्थानेषु काचनम् जामदग्न्यः प्रमाणज्ञो वेदश्रुतिनिदर्शनात् ४८ कुशस्तवे-
जु होत्यग्निः सुवर्णे तत्र च स्थिते वल्मीकस्य वपायाचकणेषां जस्य दक्षिणे ४९ शकटोर्वतिपिगस्याप्सु ब्राह्मणस्य करे तथा हुते प्रीतिकरी-
सृष्टिभगवास्तत्र मन्यते ५० तस्मादग्निपराः सर्वे देवता इति श्रुतम् ब्रह्मणो हि प्रभूतोऽग्निरग्नेरपि च काचनम् ५१ तस्माच्चैवै प्रयच्छ-
ति सुवर्णं धर्मदर्शिनः देवतास्ते प्रयच्छंति समस्ता इति नः श्रुतम् ५२ तस्माच्च तपसो लोकान् गच्छतः परमागतिम् स्वर्लोके राजराज्ये-
न सः अभिषिच्येत भार्गव ५३ आदित्यो द्युसं प्राप्ते विधिं मंत्रपुरस्कृतम् ददाति काचनं यो वै दुःस्वप्नं प्रतिहति सः ५४ ददात्युदितमात्रेय-
स्तस्य षाष्ठा विधूयते मध्याह्ने ददतोरुक्महंति पापमनागतम् ५५ ददाति पश्चिमां संध्यां यः सुवर्णयतव्रतः ब्रह्मवाय्वग्निर्सोमानां सा-
लोक्य सुपयाजि सः ५६ सैंद्रेषु चैव लोकेषु प्रतिष्ठां विदते शुभा इह लोके यशः प्राप्य शांतपाप्मा च मोदते ५७ ततः संपद्यते न्येषु लोके-
षु प्रतिमः सदा अनावृत्तगतिश्चैव कामचारो भवत्युत ५८ न च क्षरति तेऽप्यश्रयशश्चैवां भुते महत् सुवर्णमक्षयदत्त्वा लोकाश्चा-
प्नोति पुष्कलान् ५९ यस्तु संजनयित्वाग्निमादित्यो दयनं प्रति दद्याद्देवतमुद्दिश्य सर्वकामान्समश्नुते ६० अग्निमित्येव तत्प्राहुः प्रदा-
नं च सुरवाचहम् यथेष्टगुणसंवृत्तं प्रवर्त्तकमिति स्मृतम् ६१

५४ ५५ ५६ ५७ ५८ तेभ्यो लोकेभ्यो न च क्षरति ५९ अग्निं श्रुतं तस्मात् संजनयि-
त्वा प्रातः प्रादुक्ष्य उदयकाले च दद्यात् ६० अग्निमिति अग्न्यादित्ययोः प्रादुर्भूतयोरंतराले सुवर्णदानं इष्टेन गुणेन सुविदिवि प्रकाशमानेन रूपेण मया स्थेयमित्येवं
रूपेण गुणेन अंतरालकालेन च गुणेन संवृत्तं समानं जातं एतच्च गुणज्ञानं प्रवर्त्तकं अग्निजत्वाद्द्विरण्यमग्निः इति शब्दः प्रकारार्थः हिरण्यं पुरस्कृत्य सायमुद्धरेदिति सा-
यमुद्धरणकालाति क्रमे सूर्यस्य हिरण्यपुरस्कारवचनात् हिरण्यं आदित्यत्वेनापि जानीयात् अतस्तयोरंतराले सुवर्णं ददत्तादृशमेव फलं प्राप्नोतीत्यर्थः ६१ ७

एषेति यथाकार्तिकेयः सर्वदेवानामजेयं देव्यं निहतवान् एवं तस्मै दरं सुवर्णमपि सर्वेषां धर्माणामजयं दुरितं नाशयति नो कंचनादृशं जयतीत्यर्थः १६२ ६३
 ६४ ६५ ६६ ६७ १६८ इति आनुशासनिके पूर्वणि दीकायां पंचाशीतितमोऽध्यायः ८५ उक्ता इति श्रुतिर्वेदः नृक्षणां जापकं येषां ते श्रुति नृक्षणा

गृह्यासुवर्णस्योत्पत्तिः कथिता ते मया नद्य कार्तिकेयस्य च विभो तद्दिदिभृगुनंदन ६२ कार्तिकेयस्य च विभो कालेन महता तदा देवैः सेना
 पतित्तेन वृत्तः सैर्द्रैर्भृगुदह ६३ जघान तारकं चापि देव्यमन्यास्तथा मुगुत्त त्रिदशं द्राजया ब्रह्म नृलोकानां हितकाम्यया ६४ सुवर्णं दा
 ने च सया कथिवास्ते गुणा विभो तस्मात्सुवर्णे विप्रैः प्रयच्छद दत्तावर ६५ भीष्म उवाच अन्युक्तः स वसिष्ठे न नाम दग्न्यः प्रता
 पवान् ददौ सुवर्णं विप्रैः प्रयोज्यमुच्यत च किल्बिषात् ६६ एतत्ते सर्वमाख्यातं सुवर्णस्य महापते प्रदानम्यफलं चैव जन्म चास्य युधिष्ठि
 र ६७ तस्मान्त्वमपि विप्रैः प्रयच्छ कनकबहु ददत्सुवर्णेनृपते किल्बिषाद्विप्रमोक्ष्यसि १६८ इति श्रीमद्भागवते आनुशासनिके
 पूर्वणि दीक्षाधर्मसुवर्णोत्पत्तिनाम पंचाशीतितमोऽध्यायः ८५ युधिष्ठिर उवाच उक्ताः पितामहे न ह सुवर्णस्य विधानतः विस्मरे
 ण प्रदानस्य ये गुणाः श्रुति नृक्षणाः १ यत्तु कारणमुत्पत्तेः सुवर्णस्य प्रकीर्तितम् सकथ्य तारकः प्राप्तो निधनत इवाहिमे २ उक्तं गंदेवता
 नां हि अवध्य इति पाथिव कथं तस्या भवन्मृत्युविस्तरेण प्रकीर्तय ३ एतदिच्छास्य ह श्रोतुं त्वन कुम्कुलोद्दह काल्त्वेन तारकवधप
 रकोत्त ह न्दहिमे ४ भीष्म उवाच विपन्नकृत्याराजेन्द्र देवताः कृपयस्तथा कृत्तिकाश्चोदया मास्यरूपं त्वमग्न्यायवे ५ न देवता
 नां काचिद्विषमयो जात वेदसः एता हि शक्रास्तागर्भे सधारयितुमोजसा ६ षण्णां तासां ततः प्रीतः पावकागर्भधारणात् स्मृतं ते जावि
 सर्गेण च विष्णोः परमेण च ७ ताः सुषट् कृत्तिकागर्भे पुपुषु जात वेदसः षट्सुवर्णस्य ते जोग्मेः सकृन्निहतं प्रभो ८ ततस्तावद्दमान
 स्यन्नुभारस्य महात्मनः तेजसाभिपरीताग्या न ह चिच्छर्मलेभिरे ९ ततस्तेजः परीताग्यः सर्वाः कान्द उपस्थित समगर्भसु पुविरेव
 चिकास्त न रपम १० ततस्तं षडधिक्षानगर्भमेकत्वमागतम् पृथिवी प्रतिजया ह कार्तस्वरसमीपतः ११ सगर्भो दिव्यसंख्यानां द्रो
 सिमान्यावकप्रभः दिव्यशरवणप्राप्य बहुधा प्रियदर्शनः १२ ददृशुः कृत्तिकास्तनुवालमकं समद्यतिम् जातस्नेहा च्छसाहादा
 नुपुषुः स्तन्यविस्त्रवेः १३ अभवत्कार्तिकेयः संचलाक्ये सचराचरे स्कन्तत्वात्स्कदतां प्राप्नो गुहावासाद्गुहो भवत् १४

श्रुत्युक्तं तद्व्यर्थं १ २ ३ ४ विपन्नं कृत्य येषां ते गरायागर्भे न्यक्ते सति नृक्षार्याः ५ चोदया मास्यरूपं त्वमग्न्यायवे ६ चोदया मास्यरूपं त्वमग्न्यायवे ७ कर्मभुगर्भमनमार्गे प्रयोनिधिन्यर्थं ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

१५ १६ देवैभ्यो अर्पणं येस्तानि क्रम्य जुः सामानि मूर्तिमिति देवार्पणानि १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९

ततो देवास्त्रयस्त्रिंशद्दिगश्च सदिगो श्वराः रुद्रो धाता च विष्णुश्च यमः पूषार्यमा भगः १५ अंशो मित्रश्च साध्याश्च वासवो वसवोऽश्विनो आ
पो वायुर्नभश्च द्रोणस्तत्राणि ग्रहा रविः १६ पृथग्भूतानि चान्यानि यानि देवार्पणानि वै आजग्मुस्ते ह्युत द्रष्टुं कुमारं ज्वलन्तात्पजम् १७ ऋ
षयस्तुष्टुबुधैर्धगंधर्वाश्च जगुस्तथा षडाननं कुमारं तु द्विषडक्षं षडभियम् १८ पीनांसं द्वादशभुजपावकादित्यवर्चसम् शयानं शरगु
रं सस्थं दृष्ट्वा देवाः सहर्षिभिः १९ तेषिरे परमं हर्षं मे निरेचा सुरहृदतम् ततो देवाः प्रियाण्यस्य सवर्णवस्त्रमाहरन् २० क्रीडतः क्रीडनीया
निदुदुःपक्षिगणाश्च ह स्रपणोऽस्य ददौ पुत्रं मयुरं चित्रवर्हिणम् २१ राक्षसाश्च ददुस्तस्मै वराहं महिषाबुधौ कुरूदं चाग्निं स काशं प्रद-
दा वरुणाः स्वयम् २२ चंद्रमाः प्रददौ मेघमादित्यो रुचिरं शम्भाम् गवां मानां च गणदेवैः ददौ शतं सहस्रशः २३ द्यौर्गमग्निर्गुणोपेतमिन्द्रा
पुष्पफलबहुं स्रधन्वा शकटं चैव रथं चामितकूबरम् २४ वरुणो वारुणान्दिव्यान्मृगान् प्रददौ शम्भान् सिंहान् सुरेंद्रो व्याघ्रांश्च द्विपा
नन्याश्च पक्षिणः २५ श्वापदाश्च बहून्धोरान्छत्राणि विविधानि च राक्षसां सुरसंघाश्च अनुजग्मुस्तमीश्वरम् २६ वर्धमानं तु तं दे-
ह्या प्रार्थयामास तारकः उपायैर्बहुभिर्हंतुं नाशकं चापित विभुम् २७ सेनापत्येन तं देवाः पूजयित्वा गुहालयम् शशं सुर्विप्रकारतं तं
स्मै तारककारितम् २८ स विष्टुद्धो महावीर्यो देवसेनापतिः प्रभुः जयानामो यया शक्त्या दानवतारकं गुहः २९ तेन तस्मिन्कुमारेण
क्रीडतां निहते स्करे मरेद्रः स्थापितो राज्यदेवानां पुनरीश्वरः ३० स सेनापतिरेवाथ बभौ स्कंदः प्रतापवान् ईशो गोप्ता च देवानां प्रिय
कृच्छकरस्य च ३१ हिरण्यमूर्तिर्भगवा नेय एव च पावकः सदा कुमारो देवानां सेनापत्यमवाप्तवान् ३२ तस्मात्सुवर्णमंगल्यं रत्न
मक्षय्यमुत्तमम् सहजकार्तिकेयस्य वन्तिज परममतम् ३३ गवर्गमायकौ रव्यवसि श्लोकथयत्पुत्रं तस्मात्सुवर्णदानाय प्रयतस्वनरा
धिप ३४ रामः सुवर्णं दत्त्वा हि विमुक्तः सर्वं किल्बिषैः त्रिविष्टपे महत्स्थानमवापा सुलभं नरैः ३५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनि
के पर्वणि दानधर्मे सुवर्णदाननाम षडशीतितमोऽध्यायः ८६ युधिष्ठिर उवाच चातुर्वर्ण्यस्य धर्मात्सन्धर्माः प्रोक्ता यथा त्वया
तथैव मे आह्वयि धिक्कृत्स्नं प्रवृद्धिपार्थिव १ वैशंपायन उवाच युधिष्ठिरेणैव मुक्तो श्रीष्ठाः शान्तनवस्तदा इमं आह्वयि धिक्कृत्स्नं वक्तुं समुपच-
क्रमे २ श्रीष्ठा उवाच शृणु धावहितो राजन् श्राद्धकर्मविधिं शम्भम् धन्ययशस्य पुत्रीयपितृयज्ञपरतप ३ देवा सुरमनुष्याणां गंधर्वो रग
रक्षसाम् पिशाचकिनराणां च पूज्या वै पितरः सदा ४

३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ इति आनुशासनीयकायां षडशीतितमोऽध्यायः ८६ १ २ ३ ४

६. पृथतश्चित्रमृगः तदीयं पार्षतं रुरुः कृष्णमृगः तदीयं रौरवम् ७. ८. वार्ध्वाणि सः नर्ध्यास्यूननासिको मही ९. पक्षिविशेषो जविशेषश्चेत्यन्ये १०. पितृक्षये मृतमियो कालशाकं चलोहं कांचन वक्षजं पुष्पादिशाकं छागोप्यनंतं तत्कलमिति शेषः १० ११ १२ बीजितं

आजेन मासान् ग्रायंते पंचैव पितरो नृप वाराहेण तुषण्मासान् सप्त वै श्याकुलेन तु ६ मासान् शौपार्षतेन रौरवेण नव प्रभो गवयस्य तु सांसेन तृप्तिः स्याद्दश मासिकी ७ मांसेनैकादश प्रीतिः पितृणां माहिषेण तु गव्येन दत्ते श्वाद्धेतुसंवल्लरमिहोच्यते ८ यथागव्यं तथायुक्तं पायसं सर्पिषा सह वार्ध्वाणि सस्य मांसेन तृप्तिर्द्वादश वार्षिकी ९ आनत्यायं भवेत्तत्तरेव द्वा मासं पितृक्षये कालशाकं चलोहं चाप्यानं त्यं छाग उच्यते १० गाश्चाप्यत्र गायंति पितृगीतायुधिष्ठिर सनत्कुमारो भगवान्पुरामय्यभ्यभाषत ११ अपिनः स्वकुले जाया द्योनोदद्यात्रयोदशीम् मघासु सर्पिः संयुक्तं पायसं दक्षिणायने १२ आजनेन वापिलोहेन मघासु वयतवतः हस्तिच्छायासु विधिवत् कर्णव्यजनबीजितम् १३ एष्टव्या बहवः पुत्राय द्यौकोपि गयां व्रजेत् यत्रासौ प्रथितो लोके धक्षस्य करणो वदः १४ आपो मूलं फलं मांसमन्नं वापि पितृक्षये यत्किंचिन्मधुसंमिश्रं तदानं त्याय कल्पते १५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे श्वाद्धकल्पेऽष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ श्रीभूतवाच यमस्तु यानि श्वाह्वानि प्रोवाच शशविंदवे तानि मे शृणु काम्यानि नक्षत्रेषु पृथक् पृथक् १ श्वाद्धं यः कृत्तिकायामे कुर्वति स तनरः अग्नीना धाय सापत्यो यजेत विगतज्वरः २ अपत्यकामो रोहिण्यां तेजस्कामो मृगोत्तमे क्रूरकर्मा ददच्छ्वाद्धं शार्दायां मानयो भवे ३ धनकामो भवेन्मृत्युः कुर्वन्च्छ्वाद्धं पुनर्वसौ पुष्टिकामो थपुष्पेण श्वाद्धमीहेतमानवः ४ आश्लेषायां ददच्छ्वाद्धं धीरा न्युत्रान्यजायते ज्ञातीनां तु भवेच्छ्रेष्ठमघासु श्वाद्धमावपन् ५ फाल्गुनीषु ददच्छ्वाद्धं स भगः श्वाद्धदो भवेत् अपत्यभागुत्तरासु हस्तेन फलभाग भवेत् ६ चित्रायां तु ददत्त श्वाद्धं भेद्रूपवतः सुतान् स्थातियोगे पितृन् च्यवाणि ज्यमुपजीवति ७ बहुपुत्रो विशारवासुपुत्रमीह न्मवेन्नरः अनुराधासु कुर्वाणो राजचक्रं प्रवर्तयेत् ८ आधिपत्यं व्रजेन्मृत्यो ज्येष्ठायां मपवर्जयेन् नरः कुरुकुलं थैष्ठ्यं द्वादशपुरःसरः ९ मूले त्वारोग्यमृच्छेत् यशोदासु तथोत्तमम् उत्तरासु न्वषादासु वीतशोकश्चरेन्महीम् १० श्वाद्धं त्वभिजिता कुर्वन् भिक्षुसिद्धिमवाप्नुयात् श्रवणेषु ददच्छ्वाद्धं मेत्यगच्छेत्कृतं हतिम् ११

पायसादिकं दद्यादिति पूर्वोक्तान्वयः १३ १४ १५ इति श्रीमहा-

भारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां अष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ १ २ ३ ४ ५ फलभाक् दृष्टार्थभाक् ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

१२ १३ १४ १५ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां एकोनवतितमोऽध्यायः ८९ १ २ देवता इति अभिषेकः देवतापूजनेषु अहान् कुर्वतीत्यर्थः देवताः विप्रान् पूजयेति उपेत्य उपस्थाय देवेभ्यो देवान् उद्दिष्य सर्वेभ्यो विप्रेभ्यः ३ ४ पंक्तिदृष्टाः काणादयः अपाक्तेयाः दुष्कर्मिणः पंक्तियोग्या ५ निगच्छतिः अध्ययनादिभ्यः वार्धुषिको वार्धुषिको गायनः सर्वविक्रयः ६ कुंडाशी भगवत्स नैतिकः तत्कर्मकृत् ७ ८ पर्वकारुः वेषातन्धारी पर्वकुचमहाययप्रभावेन्दसगा-

गज्यभार्गुनिष्ठायां भवेत्तनियतं नरः नक्षत्रे वारुणे कुर्वन् विद्यां श्रेष्ठामवाप्नुयात् १२ पूर्वप्रोष्ठपदां कुर्वन् बहून्विदयजाविकान् उत्त-
रास्कुक्कुवाणो विदतेगाः सहस्रशः १३ बहुकुव्यकृतविजैर्विदुतं रचतीति श्रितः अभिनीच श्रान्तिदत्तभरणो धौयुस्तमम् १४ इमं आ-
ह विधियुत्वा शशविदुस्तथा करोत् अक्षेणानजयच्चापिमहोत्सांनुशशासह १५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे
आह कल्पे एकोनवतितमोऽध्यायः ८९ युधिष्ठिर उवाच कीदृशेभ्यः प्रदातव्यं भवेत् आहं पितामह द्विजभ्यः कुरुशार्दूल तन्मे व्या-
ख्यातुमर्हसि १ पीष्म उवाच ब्राह्मणान् परीक्षेत क्षत्रियो दानधर्मवित् देवैकर्मणि पित्र्यतुन्याय्यमाह परीक्षणम् २ देवताः पू-
जयेत्तद्देवैर्नैवेद्यं तेजसा उपेत्य तस्माद्देवेभ्यः सर्वेभ्यो दापयेन्नरः ३ आहृत्यथ महागजपरीक्षे ब्राह्मणान्वुर्ध्वं कुलशीलवयोस्तपैर्विद्य-
याभिजनेन च ४ तेषां मन्ये पंक्तिदृष्टास्तथान्ये पंक्तिपावनाः अपाक्तेयास्तु यराजन् कीर्तयिष्यामि तान्च्छृणु ५ वित्तवाभ्रगृहाय दक्षिण-
शुभ्रालो निराकृतिः यामयेष्यो वार्धुषिको गायनः सर्वविक्रयः ६ अगरदाहीगरदः कुंडाशी भगवत्स नैतिकः तत्कर्मकृत् ७ ८ पर्वकारुः वेषातन्धारी पर्वकुचमहाययप्रभावेन्दसगा-
अवतानां मुपाध्यायः कांडप्रवृत्तये च ९ अभिषेकः परिक्लामेद्यः मुनादृष्टावच परिव्रित्तिययश्च दृष्ट्यमागुरुतल्पगः १० कुशील्यो दे-
वस्तु कीनक्षत्रेभ्यश्च जीवति ईदृशे ब्राह्मणे भुक्तमपाक्तेये युधिष्ठिर ११ रक्षासि गच्छते हव्यमित्याहुर्ब्रह्मवादिनः आह भक्त्या त्वधीयीत वृष-
लीतल्यगश्च यः १२ पुरीषे तस्य ते मांसं पितरस्तस्य शरीरे सोमविक्रयिणा विद्याभिषजे प्रयुगोणितम् १३ नष्टदेवलके दत्तमप्रतिष्ठत्वा धुपे-
यन्तु वाणिज्यकंदत्तने हनामुच्यते इवेत् १४ मस्मनी च हुतं हव्यं तथापौ न भवेद्विजे ये तु धर्म्यपतेषु चारित्र्यापगतेषु च हव्यं कव्यं प्रयच्छति न-
पातव्यं न शयति १५

तरे इति मेदिनी सूचीपिशन अघतानां श्रुद्राणां कांडप्रवृत्त शस्त्राजीवी १० अभिषेकः परिक्लामेत् भृगया कुर्यात् १० कुशील्यं कुशीपालं तेन
कषणालक्ष्यते हवींस्त्वयः छेदने तदुपजीवीकाष्ठछेदने पजीवी कुशीफलं देति मेदिनी ११ १२ तस्यैव पुरीषे तस्य पितरः शरीरेन त्वन्यस्य पुरीषे १३ १४ १५ १६

१६ १७ षष्टिशतं पुरुषानिति शेषः १८ १९ असुरेन्द्राय बलस्य २० परिसृते आचृतदेशे २१ २२ २३ २४ २५ त्रिणाचिकेतः त्रिणाचिकेताख्यमंत्राध्ये
ता पंचगार्हपत्यादय आवसथ्यांता अग्नयोयस्य विरूपणं चतुःकपर्दायुवतिः सपेशा इति बहुचानां मंत्रचयं वा ब्रह्ममेतु मामिन्यादितेतिरीयपसिद्धं वा षडंगानिधि

ज्ञानपूर्वतुयेतेभ्यः प्रयच्छंत्यल्पबुद्धयः पुरीषं भुंजते तस्य पितरः प्रैत्य निश्चयः १६ एतानीमान्विजानीयादपांक्तेयान् विजाधमान् शूद्रा
णामुपदेशचयेकुर्वंत्यल्पचेतसः १७ षष्टिकाणः शतषटः श्विनीयावत्प्रपश्यति पत्न्यां समुपविश्यातावत्तदृषयेनेत्रम् १८ यद्वेष्टितशिराभुं
क्तं यदुंक्ते दक्षिणामुखः सोपानत्कथ्ययदुंक्ते सर्वविद्यात्तदासुरम् १९ असूयताचयदत्तयच्च अहविर्वर्जितम् सर्वतदसुरेन्द्राय ब्रह्मा भाग
मकल्पयत् २० श्वानश्च पंक्तिदूपा अनावेक्षेरन् च यंचन तस्मात्परिसृते दद्यात्तिलाश्चान्वयकीरयेत् २१ तिलैर्विरहितश्चाद्वैकृतक्रोधव
शेन च यातुधानाः पिशाचाश्च विप्रलुपतितद्भविः २२ अपांक्तेयावतः पांक्तास्सुजानाननुपश्यति तावत्फलाद्भूशयति दातारं तस्य बालिशम्
२३ इमे तु भरतश्चेष्टविज्ञेयाः पंक्तिपावनाः येन तस्मान्प्रवक्ष्यामि परीक्षस्वैह तान् विजान् २४ विद्यावेदव्रतस्नातोः ब्राह्मणाः सर्व एव हि सदा
चारपराश्चैव विज्ञेयाः सर्वपावनाः २५ पांक्तेयास्तप्रवक्ष्यामि ज्ञेयास्तपंक्तिपावनाः त्रिणाचिकेतः पंचाग्निस्त्रिसुपर्ण षडंगवित् २६ ब्रह्म
देयानुसंतानश्च दोगो ज्येष्ठसामग मातापित्रोर्न्यस्य वश्यः श्रौत्रियो दशपुरुषः २७ ऋतुकालाभिगामी च धर्मपत्नीषु यः सदा वेदविद्याव
तः स्नातो विप्रः पंक्तिषु नात्कृत २८ अथर्वशिरसोध्ये ता ब्रह्मचारीयतव्रतः सत्यवादी धर्मशीलः स्वकर्मनिरतश्च सः २९ ये च पुण्येषु
तीर्थेषु अभिषेककृतश्च माः सर्वेषु च समन्त्रेषु भवत्यवभृथपुताः ३० अक्रोधनाद्यचपलाः स्नाता दाता जितेन्द्रियाः सर्वभूतहिताये च
शान्देष्टे तान्निमंत्रयेत् ३१ एतेषु दत्तमक्षस्य मेतेव पंक्तिपावनाः इमे परे महाभागा विज्ञेयाः पंक्तिपावनाः ३२ यतयो मोक्षधर्मजाया
गाः सुचरितवलाः ये च तिहासप्रयताः श्रावयन्ति द्विजोत्तमान् ३३ ये च माथ्यविदः केचिद्ये च व्याकरणे रताः अधीयन्ते पुराणं ये धर्मशा
स्त्राण्यथापि च ३४ अधीत्य च यथान्यायं विधिवत्तस्य कारिणः उपपन्नो गुरुकुले सत्यवादी सहस्रशः ३५ अग्न्याः सर्वेषु वेदेषु सर्वम
वचनेषु च यावदेते प्रपश्यति पत्न्यास्तावत्पुनर्युत ३६ ततो हि पावनात्पत्न्याः पंक्तिपावन उच्यते क्रौशात्सार्धतृतीया च पावयेदकण्व
हि ३७

क्षादीनि २६ ब्रह्मदेय इति ब्रह्मवेदः परविद्यावातदेव देयं येषां तेषां मनुसंतानः तत्संतानजः स्वयंच ब्रह्मविदध्यापको वा ब्रह्मदेयानुसं-

तानः २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२

अयं क्रान्तिर्नादिगुणहीनोपि पंक्तिपावनगर्वेन्याह अनन्विगिति क्रान्तिर्गिरम्यनुजातइति क्रान्तिर्गिरम्यनुजेयायसननचनृनिक्तेनानुपाध्यायत्वेनोपेक्षणीयः यतः स
पंक्त्यादुद्धृतं हरति अननुजातइति पाठेभिमानवशादननुजातोपीति ज्ञेयं ३८ ३९ ४० मित्रमेव प्रधानं न योग्यतादिकं येषु तानि मित्रे अपि योग्यताचेतनगिरि
त्यागे दोषाभाव इति भावः ४१ अद्वेन निमित्तेन संगतानि संगत्यानि पिप्लवधनाहा कर्मफलपनिबधभूता तस्वर्गा च्यवते तत्र न गच्छतीत्यर्थ ४२ ४३

ब्रह्मदेयानुसंतान इति ब्रह्मविदो विदुः अनन्विगनुपाध्यायः सचेदयासनत्रजेत ३८ क्रान्तिर्गिरम्यनुजातः पंक्त्या हरति दुद्धृतम् अथ-
चेद्वेदविन्सर्वैः पंक्तिदोषैर्विवर्तितः ३९ न च न्याय्यतितोराजन्यं कृतिपावनगर्वमः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन परीक्ष्यामं चयेत् द्विजान् ४० स्वक-
मनिरतानन्यान्कुलेजातान्वहन्नुतान यस्मिन् प्रधानानि आह्वानि च हर्षांषि च ४१ न प्रीणातिपितृन् देवान् स्वर्गं च न संगच्छति ४२ य-
था आहो कुरुते संगतानि न देव्यानेन यथा सयाति सर्वमुक्तः पिप्लवधनाहा स्वर्गाद्भोका च्यवते आह मित्रः ४३ तस्मान्मित्रं आहृत्वा
द्वियेत ददमित्रेभ्यः संप्रदायै धनानि यत्सुन्यते नैव शत्रुन मित्रं तं भयस्य भोजयेद्भयकव्ये ४३ यथा रवेर्बीजमुत्पन्नरोहेन चावृता आ-
भूयाद्बीजमागमं गवश्चाह मुक्तमनहमागेर्न च हना मुच फलददाति ४४ ब्राह्मणोऽन्यनर्थायानस्तृणाग्निर्विशाम्यति तस्मै आहुनदात
व्यनहिमस्मनि ह्वयते ४५ संभोजनीनामपि गाच दक्षिणासाने वदेवान् न पितृनुपैति इहैव सा भ्यास्यति हानपुण्याशान्तांतरे गौरिव नष्ट-
कन्सा ४६ यथा श्लोकाते यतमानुहोति तन्नेव देवान् न पितृनुपैति नयादत्तं न त्तं न गायने च याचान्ते दक्षिणा माचृणाति ४७ उभौ हि न
स्ति न भुनक्ति चैवायाचान्ते दक्षिणा दीयते ये आघातिना गृहीते अपतती तेषां येता न्यातये देवयानात् ४८ कर्षणां समये नित्यये चरंति युधिष्ठिर
निश्चिताः सर्वधर्मजास्तान् देवा ब्राह्मणा विदुः ४९ स्वाध्यायनिष्ठाः कृषयो जाननिष्ठास्तथैव च तपोनिष्ठाश्चोद्ध्याः कर्मनिष्ठाश्च भारत ५०
कव्यानि ज्ञाननिष्ठेभ्यः प्रतिष्ठाप्यानि भारत तयैव ब्राह्मणान् केचिन्नुनिदतिहिते नराः ५१ येतुनिदति जल्पेभुनक्तान् दृष्टेभुभोजयेत् ब्राह्मणा
मृदिताराजन् हन्यन्ते पुरुषकुलम् ५२ वैरयानसानां वचनमृषीणां श्रूयते नृप दुरादेव परीक्षित ब्राह्मणान्ते दपारगान् ५३ प्रियो वा यदि वा
द्वेष्यं स्तेषां तु आह मावपेत् यः सहस्रं सहस्राणां भोजयेद नृतान्तरः एकस्तान् चर्चा विन्यातः सर्वानहति भारत ५४ इति श्रीमहाभारते आ-
नुशासनिके पर्वोपादानधर्मश्राद्धकल्पेनवतितमोऽध्यायः ९० युधिष्ठिर उवाच केन सकल्पित आह कश्चिन्कान्देकिमात्मकम् भूय
गिरसि के कान्दे मुनिना कतरेण वा १

४४ ४५ संभोजनीति अन्योन्यदीयमानायापि गाच दक्षिणापि गाचा स्वस्य भोजकां यभोजयति दत्त ४६ याच दक्षिणां अनृते अपात्रे आचृणाति प्रयच्छ-
ति ४७ ४८ न भुनक्ति न पालयति अघातिना देवी ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ इति अनुशासनीयकायानवतितमोऽध्यायः ९० केन भूयं गिरम केन यदा भूयं गिर-
मश्च वर्तते नान्ये १ १२

आहानिश्चादेषुकानिकर्माणि वर्ज्यानि ३ ३ ४ ५ ६ ७ कृत्वाऽपकल्प्य उपहार्याणि मिथ्यान्तकशिष्टपुत्रहोणादीनि विरात्रे प्रभाते ८ विषये असंन बंधकेशो
के विषये मनःसहस्यशोकत्यक्तेत्यर्थः तस्य बुद्धिर्विस्तारगामिनी आसीत् इति संबंधः ९ १० ११ दक्षिणावर्तिकाः प्रदक्षिणावर्तिताः वृषीः आसनानि १२ १३

कानिश्चाहानि वर्ज्यानि कानि मूलफलानि च धान्यजात्यश्वकावर्ज्यास्तन्मे ब्रूहि पितामह २ श्रीश्च उवाच यथा आहं संप्रवृत्तं यस्मि
न्काले सदात्मकम् येन संकल्पितं चैव तन्मे शृणु जनाधिप ३ स्वायं भुवोत्रिः कोरव्य परमर्षिः प्रतापवान् तस्य वंशो महाराज दत्तात्रेय
इति स्मृतः ४ दत्तात्रेयस्य पुत्रो भूनिमिर्नामतपोधनः निमेश्चायं भवपुत्रः श्रीमान्नामश्चिदावृतः ५ पूर्णवर्षसहस्राते सकृत्वा दु
ष्कस्तपः कालधर्मपरीतात्मानि धनसमुपागतः ६ निमिस्तु कृत्वा शौचानि विधिदृष्टेन कर्मणा सतापमगमत्तो वपुत्रशोकपरायणः
७ अथ कृत्वोपहार्याणि चतुर्दश्यां महामतिः तमेव गणयन् लोकविरात्रे प्रत्यबुध्यत ८ तस्यासीत् प्रतिबुद्धस्य शोकेन व्यथितात्मनः
मनःसहस्यं विषये बुद्धिर्विस्तारगामिनी ९ ततः संचिंतयामास आहं कल्पं समाहितः यानितस्यैव भोज्यानि मूलानि च फलानि च १०
उक्तानि यानि चान्तानि यानि चेषानि तस्य ह तानि सर्वाणि मनसा विनिश्चित्य तपोधनः ११ अमावास्यां महाप्राज्ञो विप्रानानां य्यपूजि
तान् दक्षिणावर्तिकाः सर्वा वृषीः स्वयं मथाकरोत् १२ सप्तविप्रास्ततो मेत्ययुगपत्समुपावयत् ऋते चलवर्णं भोज्यं श्यामाकान्त-
ददौ प्रभुः १३ दक्षिणाग्रास्ततो दर्भा विष्टरेषु निवेशिताः पादयोश्चैव विप्राणां ये त्वन्तमुपभुंजते १४ कृत्वा च दक्षिणाग्रान् वैदर्भांन्
संप्रयतः शूचिः प्रददौ श्रीमतेऽपि डान्नाम गोत्रमुदाहरन् १५ तत्कृत्वा समुनिश्चेष्टाधर्मसंकरमान् मनः पश्चात्तापेन महता तथ्यमानोऽथ
चिंतयत् १६ अकृतमुनिभिः पूर्व किमयेदमनुष्ठितम् कथं तु शापेन न मादहेयु ब्राह्मणा इति १७ ततः संचिंतयामास वंशकर्तारमात्मनः ध्या
तमात्रस्तथा चात्रिराजगाम तपोधनः १८ अथात्रिस्तं तथा दृष्ट्वा पुत्रशोकेन कषितम् ऋशमाश्वासयामास वाग्भिरिष्टाभिरव्ययः १९ नि
मे संकल्पितस्तोत्रं पितृयज्ञस्तपोधन माते भूद्धीः पूर्वदृष्टो धर्मो यं ब्रह्मणा स्वयम् २० सोयं स्वयं भुवि हितो धर्मः संकल्पितस्तथा ऋते स्वयं
भुवः कोन्यः आद्वैयं विधिमाहरेत् २१ अथारव्यास्यामि ते पुत्र आद्वैयं विधिमुत्तमम् स्वयं भुवि हितं पुत्रतल्लुरुष्वनिबोध मे २२ कृत्वा ग्नौ-
करणं पूर्वमेव तपोधन ततो ग्नयेथ सोमाय वरुणाय च नित्यशः २३ विश्वे देवाश्च ये नित्यं पितृभिः सह गोचराः तेभ्यः संकल्पिता भ्रा-
गाः स्वयमेव स्वयं भुवा २४ स्तोतव्या चेह पृथिवी निवापस्ये ह धारिणी वैष्णावी काश्यपी चेति तथैवोहाक्षयेति च २५

२६ २७ तेषां सिद्धाः पित्रादयः विमुच्यन्ते किल्बिषात् नरकादिरूपात् २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ पुलकाः असंपूर्णतः
 दुल्लसुक्तधान्यानि हिग्द्वयेषु शाकादि संस्कारकद्रव्येषु पलांडुलशकनचशाकेषु ३८ सौभ्राजनादीन् वर्जयति सौभ्राजनं विषदिग्धपशोर्मंसि इति मेदिनी कृष्णाल

उदकानयने चैव स्तोतव्यो वरुणो विष्णुः तत्ते ग्निश्चैव सोमश्च आप्याय्या विहतेन च २६ देवास्तु पितरो नाम निर्मिता ये स्वयं भुवा उष्णापाये म
 हाभागास्तेषां भागः प्रकल्पितः २७ तेषां हि नार्च्यमाना वै विमुच्यन्ते ह किल्बिषात् सप्तकः पितृवंशस्तु पूर्वदृष्टः स्वयं भुवा २८ विश्वे चाग्नि
 मुरवद्विवाः संख्याज्ञाः पूर्वमेव ते तेषां नामानि वक्ष्यामि भागा हाणां महात्मनाम् २९ बलधृतिर्विपाश्चात्पुण्यकृत्या वनस्तथा पाणिदोमा-
 समूहश्च दिव्यसानुस्तथैव च ३० विवस्वान् वीर्यवान् न्हीमान् कीर्त्तिमान् कृतार्थवच जितात्मा मुनिवीर्यश्च दीप्तरोमाभयकरः ३१ अनुकर्मा
 प्रतीतश्च प्रदाता पथश्रमास्तथा शैलाभः परमक्रोधी धीरोष्णीभूतस्तथा ३२ स्रजो वजीवरी चैव विश्वे देवाः सनातनाः विद्युद्वर्चाः सो-
 मवर्चाः सूर्यश्चैतिनामतः ३३ सोमपः सूर्यसावित्रो दत्तात्मा पुंडरीयकः उष्णीनाभो नभोदश्च विश्वायुर्दीप्तिरेव च ३४ चमूहः सूर्य-
 शश्च व्योमाग्निः शंकरो भवः ईशः कर्त्ता कृतिर्दक्षो भुवनो दिव्यकर्मकृत् ३५ गलितः पंचवीर्यश्च आदित्यो रश्मिवास्तथा मम कृत्स्नामिवर्चा-
 श्च विश्वकृत्कविरेक्य ३६ अनुगोप्ता सुगोप्ता च नृपा चेश्वरा एव च कीर्त्तितास्ते महाभागाः कालम्यगतिगोचराः ३७ अश्वादेयानि धान्या
 निकोद्रवाः पुलकास्तथा हिग्द्वयेषु शाकेषु पलांडुलशकन तथा ३८ सौभ्राजनः कोविदारस्तथा गुजनकादयः कृष्णां जातान् नृपुच कृष्णा
 लवणमेव च ३९ ग्राम्यगाराहमासं च यच्चैवा प्रोक्षितमवेत् कृष्णाजजीविडश्चैव शीतपाकीस्तथैव च अंकुराद्यास्तथा वज्या इह शृंगार
 कानि च ४० वर्जयेत्तु वणसर्वं तथा जंबूफलानि च अवक्षता वरुदितं तथा अश्वादे च वर्जयेत् ४१ निर्वापे हव्यकव्ये वा गर्हितं च सुदर्शनम्
 पितरश्च हि द्वे वाश्च नाभिनंदंति तद्भविः ४२ चांडालिष्वप्येव ज्यैर्निवापे समुपस्थिते काशाय वासाः कुक्षी वापतितो ब्रह्महापि वा ४३ सं
 कीर्णयोनिर्विप्रश्च संबंधी पतितश्च यः वर्जनीया बुधैरेते निवापे समुपस्थिते ४४ इत्येव मुक्ताममवान्स्ववश्यतमृषिपुरा पितामहसं भा
 दिव्यां जगामाक्षि म्रपो धनः ४५ इति श्रीमद्भागवते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे आह कल्पे एकनवतितमोऽध्यायः ९१ ७९
 भो भ्रातृ उवाच तथानिमो प्रवृत्ते तु सर्वे एव महर्षयः पितृयज्ञं तु कुर्वन्ति विधिदृष्टेन कर्मणा १

वर्णमध्यविडं ३९ कृष्णाजजीविडश्च जीरक विडः विडुलवण शीतपाकी शाकविशेषः अंकुराद्यावशाकुरादयः शृंगारकणिद्याडा इति प्रसिद्ध ४० ४१ सुदर्श
 नं शाकविशेषः ४२ ४३ ४४ ४५ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां एकनवतितमोऽध्यायः ९१ एवं अश्वादेऽपि मुक्ता न दगभूतस्याग्नेौ करणस्योत्पत्तिमाह तथेत्यादिना

१ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ निवसेदत्तेसंप्रसारणाभावआर्ष ओणादिकस्तन्मस्योवा १२ १३ १४
 व्यंगिताचरितानोपतिष्ठेततयानिवापोनद्रष्टव्यइत्यर्थः तथाअन्यवंशजापिपाकार्यनसंग्राह्या १५ १६ १७ कल्माषेतिचित्रवर्णबलीवर्दीपुच्छमाश्रित्यन

ऋषयोधर्मनित्यास्तु कृत्यानिवपनान्युत तर्पणंचाप्यकुर्वततीर्थोभोभिर्यतव्रताः २ निवापेर्दीयमानेनश्चचातुर्वर्ण्यनभारत तर्पिताःपि-
 तरोदेवास्तत्रान्नंजरयतिवै ३ अर्जणेस्त्वभिहन्त्यतेनेदेवाःपितृभिःसह सोममेवाभ्यपद्यततदाद्यन्नाभिपीडिताः ४ तेब्रुवन्सोममा
 साद्यपितरोजोर्णपीडिताः निवापान्नेनपीडयामःश्रेयो नोत्रविधीयताम् ५ तान्सोमःप्रत्युवाचाथश्रेयश्चेदस्मितसराः स्वयंभूसदनयात
 सवःश्रेयोभिधास्यति ६ तेसोमवचनादेवाःपितृभिःसहभारत मेरुशृंगेसमासीनपितामहमुपागमन् ७ पितरञ्जुः नि
 वापान्नेनभगवन्मृशपीडयामहेवयम् प्रसादंकुरुनोदेवश्रेयो नःसंविधीयताम् ८ इतितेषांवचःश्रुत्वास्वयंभूरिदमब्रवीत् एषमे
 पांश्वतोबन्धिर्युथच्छ्रेयोभिधास्यति ९ अग्निरुवाच सहितास्तातभोह्यामोनिवापेसमुपस्थिते जरथिष्यथचाप्यन्तमयासा-
 ङ्मनसंशयः १० एतच्छ्रुत्वातुपितरस्ततस्तेविज्वराभवन् एतस्मात्कारणाच्चाग्नेःप्राक्तावदीयतेनृप ११ निवसेचाग्निपूर्ववैनिवापेषु
 रुषपभ नब्रह्मराक्षसोस्तंवेनिवापंधर्षयत्युत १२ रक्षांसिचापवर्ततेस्थितेदेवेहुताशने पूर्वपिंडंपितुर्देद्यात्ततोदद्यात्पितामहे
 १३ प्रपितामहायचततण्षाद्भविधिःस्मृतः ब्रूयात्त्राद्धेचसावित्रोपिंडेपिंडेसमाहितः १४ सोमायेतिचवक्तव्यतयापितृमतेति
 च रजस्रत्वाचर्यानारीव्यंगिताकर्णयोश्चया निवापेनोपतिष्ठेतसंग्राह्यानान्यवंशजा १५ जलप्रतरमाणश्चकीर्तयेतपिताम
 हान् नदीमांसाद्यकुर्वीतपितृणांपिंडतर्पणम् १६ पूर्वस्ववंशजानांतु कृत्याद्विस्तर्पणपुनः स्रद्धासंबधिवर्गाणांततोदद्यात्जलाज-
 लिम् १७ कल्माषगोयुगेनाथयुक्तेनतरतोजलम् पितरोभित्पतेयेनावंचाप्यधिरोहिताः १८ सदानाविजलंजलाःप्रयच्छतिस-
 माहिताः मांसार्द्धेकृष्णपक्षस्यकुर्यान्निर्वपणानियै १९ पुष्टिरायुस्तथावीर्यश्रेयैवपितृभक्तिः पितामहःपुलस्त्यश्ववशिष्ठःपुलहस्तथा
 २०

दीर्तरेतःसकांशात्तत्पुच्छेनतर्पणंपितरोभित्पतेयुक्तेनशकटेन १८ मांसार्द्धेअमावास्यायांकृष्णपक्षस्येत्युक्तेर्नाश्रिक्कादिमासोविवक्षितः
 १० २० ३२ ३७ ४० ४३ ४६ ४९ ५२ ५५ ५८ ६१ ६४ ६७ ७० ७३ ७६ ७९

२१ २२ २३ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां दिनवतितमोऽध्यायः ९२ द्विजातय इति दशाहादौ वनोपेतो ब्राह्मणा ब्राह्मणकामस्य यजमानस्यार्थे य-
दि भोजने तनक्तं स्य वनलोपयागरीयाच् उत्तब्राह्मणस्य कामभंगो वेति प्रथमार्थः १ वेदोक्तं यागांगभूतं वनं तेन रहिताः कामकारणे इच्छया हेतुना भुजानाः भो-
जनं कुर्वन्तु नाम ये तु वनोपेतो भुजंते ते तु वनना भवन्ति तेषां वनलोपयागश्चित्तं ज्ञातपतीष्टिरूपं कर्त्तव्यं भवति इतरस्य न्याभेदतत्वेनोपि भुक्तायागश्चित्तं कुर्वन्ति
नरः आहं दुर्गपरे न इति भावः २ तपस्विनः पात्रत्वमुक्तं वनपसोरूपं पृच्छति यदिदमिति ३ आत्मतंत्रं शरीररूपं कुटुंबरूपं वा न दुपधाती ४ त्यागस्येति दानं च

भोगिराश्च कर्त्तव्यं कथं पश्यमहानृषिः एते कुरुकुलयेष्ठ महायोगेश्वराः स्मृताः २१ एते च पितरौ राजन्तः आह विधिपरः येनास्त-
पिंडसंबन्धान्मुच्यंते तेन कर्मणा २२ इत्येषा पुरुषाश्च आहोत्य तिर्यथागमम् व्याख्याता पूर्वनिर्दिष्टा दानवद्व्यामृतः परम् २३ इति
श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे आह कल्ये दिनवतितमोऽध्यायः ९२ युधिष्ठिर उवाच द्विजातयो वनोपेतो द्विस्ते य-
दि भोजने अन्नं ब्राह्मणकामार्थं कथमेतत्पितामह १ श्रीश्रु उवाच अवेदोक्तं वताश्च ये भुजानाः कामकारणे वेदोक्तं भुतं भुजाना-
वतस्तुता युधिष्ठिर २ युधिष्ठिर उवाच यदिदं तप इत्याहु रूपवासं प्रत्यग्जनाः तपस्यादत्तं दत्तं नान्यद्वापि किं भवेत् ३ श्री-
श्रु उवाच मासार्धमासोपवासाद्यत्तयो मन्यते जनः आत्मतंत्रोपघातो योनतपस्वी न धर्मवित् ४ त्यागस्य चापि संपत्तिः शिष्यतनपद-
तं मम सदोपवासी च भवेद्ब्रह्मचरि तथैव च ५ मुनिश्च स्यात्सदा विभवे दानं चैव सदा भवेत् कुटुंबिको नर्मकामः सदा स्मभ्यमानवः ६
अप्रासाशी सदा च स्यात्पवित्रं च सदा भवेत् ऋतवादी सदा च स्यान्नियतश्च सदा भवेत् ७ विद्यसाशी कथं च स्यात्पदा चैवातिथिप्रिय-
अमृताशी सदा च स्यात्पवित्रं च सदा भवेत् ८ युधिष्ठिर उवाच कथं सदोपवासी स्याद्ब्रह्मचरि च पथिव्यं विद्यसाशी कथं च स्यात्प-
दा चैवातिथिप्रियः ९ श्रीश्रु उवाच अंतरासायमाशं च प्रातरुशं च योनरः सदोपवासी भवति योनं कृते जरा पुनः १० भार्या गच्छ-
न् ब्रह्मचारी ऋतौ भवति चैव ह ऋतवादी सदा च स्याद्दानं शीलं सदा मानवः ११ अमृताय नृश्यामांसमप्राशी भवत्युत दानं ददत्यपि
त्री स्यादस्वभ्यदिवा स्वपन् १२ मृत्यातिथिषु यो भुक्ते भुक्ते वल्कनरः सदा अमृतं केवलं भुक्ते इति विद्धि युधिष्ठिर १३ अमृता वल्कना-
श्चाति ब्राह्मणेषु तु योनरः अभोजनेन तेनास्यजितः स्वर्गो भवत्युत १४

द्वयपश्चपरं तप इति श्लोकद्वयार्थः अस्य म स्वधर्मे जागरूकः १ ६

७ ८ ९ यथोक्तं भोजनं द्वयव्यतिरेकेण मध्ये योनं कृते स सदोपवासीत्याह अंतरेति १० ११ यथायज्ञादिनिमित्तं विना १२ १३ १४ ७ ७

१५ १६ १७ १८ गुणवतिदानप्रतिगृहीतुरल्योदोषः १९ २० २१ गंडेतिनामनः २२ उपशिक्षंतः अर्जयंतः २३ २४ २५ दिशंतमरणं २६

देवेष्वपि पितृभ्यश्च संश्रितेष्वस्तथैव च अवशिष्टानियोक्तृत्वाद्दुर्विद्यसाशितम् १५ तेषां लोकात्पर्यंताः सदनं ब्रह्मणः स्मृतः
उपस्थितास्त्यक्षरसो गंधर्वैश्च जनाधिप १६ देवतातिथिभिः सार्द्धं पितृभिश्चोपभुंजते रमन्ते पुत्रपौत्रेण तेषां गतिरनुत्तमा १७ युधि
ष्ठिर उवाच ब्राह्मणोभ्यः प्रयच्छति दानानि विविधानि च दातृप्रतिगृहीत्रौ वै कोविशेषः पितामह १८ श्रीधर उवाच साधो यः प
तिगृह्णीयात्तथैवासाधुतां द्विजः गुणवत्यल्योदोषः स्यान्निर्गुणेतु निमज्जति १९ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् वृषादर्भेभ्यः सवा
दं सप्तर्षीणां च भारत २० कश्यपो विवसिष्ठश्च भरद्वाजोऽथ गौतमः विश्वामित्रोऽजमदग्निः साध्वी चैवाप्यरुंधती २१ सर्वेषामथ तेषां तु
गंडाभूत्कर्मकारिका शूद्रः पशून्सर्वथैव भर्ता चास्यावभूवह २२ ते च सर्वे तपस्यंतः पुराचेरुर्महीमिमाम् समाधि नोपशिक्षंतो ब्रह्मलो
कं संनातनम् २३ अथाभवदनावृष्टिर्महती कुरुनंदन कच्छप्राणोभवद्यत्र लोको यं वै क्षुधा न्वितः २४ कस्मिंश्चिच्च पुरायज्ञे शौन्ये न शि
बिसूनुना दक्षिणार्थे यत्र खिभ्यो दत्तः पुत्रः पुरा किल २५ अस्मिन्काले यस्योल्यायुर्दिशंतमगमत्यभुः तेन क्षुधाभिसंतप्ताः परिवार्योप
तस्थिरे २६ याज्यात्मजमथो हृत्वा गताः कसृषिसत्तमाः अपचंततदास्थाल्यां क्षुधात्ताः किल भारत २७ निरन्नेमस्य लोके स्मिन्नात्मानं ते
परीप्सवः कच्छपामापेदिरेवृत्तिमन्त्रहेतोस्तपस्विनः २८ अटमानो यतान्मार्गे पचमानान्महीपतिः राजा शौन्यो वृषादर्भिः क्लिश्यमानान्दद
र्शह २९ वृषादर्भिरुवाच प्रतियहस्तारयति पुष्टिर्वै प्रतिगृह्यताम् मयि यद्विद्यते वित्तं तच्छृणु ध्यंतपोधनाः ३० प्रियो हि मे ब्रा
ह्मणो याच्यमानो दद्यामहं वोऽथ तरीसहस्रम् एकैकशः स वृषाः संप्रसूताः सर्वेषां वै शीघ्रगाः श्वेतरोमाः ३१ कुलं भरानन्दुहः शतं शतान्
धुर्यान् श्वेतान् सर्वशो हृददामि प्रष्टौ हीना पीवराणां च तावदग्रागृह्याधेनवः सव्रताश्च ३२ वरान् यामान् ब्रौहिरसयवाश्च रत्नचान्यदु
लभा किंदानि नास्मिन्नभक्ष्ये भावमेव कुरुधुपुष्ट्यर्थवः किंप्रयच्छाम्यहं वै ३३ ऋषय ऊचुः राजन्यतिग्रहो राज्ञां मध्वास्यादो विषा
पमः तज्ज्ञानमानः कस्मात्तत्कुरुषेनः प्रलोभनम् ३४ क्षेत्रं हि देवतमिह ब्राह्मणान्समुपाश्रितम् अमलो ह्येष तपसा पीतः प्रीणातिदे
वताः ३५ अन्हापीहतपोजातु ब्राह्मणस्योपजायते तद्वाव इव निर्दह्यात्मा भारजप्रतियहः ३६

२७ आत्मानं शरीरं परीप्सवः रक्षितुकामाः

२८ २९ पुष्टिः पुष्टिहेतुः ३१ ३२ ३३ ३४ ब्राह्मणान् क्षेत्रं ब्राह्मणस्वरूपस्यानंदेवतासमूहः यावतीर्वै देवतास्ताः सर्वा वै देवि ब्राह्मणे वसंती

तिथ्यर्थः ३५ ३६

३७ अन्येनपथा ३८ ३९ ४० नस्महेनस्मः अस्तेरार्षस्तु ४१ ४२ प्रतीच्छन्प्रतिगृहन् ४३ ४४ तस्यत्वाभसत्त्वस्यमात्रादयत्ता ४५ ४६
कामस्त्वृष्णारूपः ४७ तद्दन्तपोधनम् ४८ पक्षसंमतः पाक्षिकत्वेनमतः ४९ ५० यदितियतोहेतोः वैधर्म्यविधर्मणवैधर्म्यतस्मिह्योभादिदोषेतिपरंउक्तं

कुशलं सहदानेनराजन्नस्तुसदातव अर्थिभ्योदोन्यतांसर्वमिच्छन्कान्येनतेययुः ३७ अपक्वमेवतन्मांसमपक्वत्तेषांमहात्मनाम् अ
श्रितित्वाययुःसर्वेवनमाहारकाक्षिणः ३८ ततःप्रचोदिताग्रजावनंगत्यास्यमन्त्रिणः प्रतीयोदुवराणिस्मृतातुनेषामचक्रिरे ३९
उदुंबराण्यथान्यानिहेमगर्भाण्युपाहरन् मृत्यास्तेषांततस्तानिप्रग्राहितुमुपाद्रवन् ४० गुरुणोतिविदित्वाथनयाद्याण्युधिरवरी
त नस्महेमद्विज्ञानानस्महेमदबुद्धयः ४१ हेमानीमानिजानीमः प्रतिबुद्धाःस्मजगृमः इहत्येनदुपादत्तमन्यस्मान्कद्रुकादयम्
४२ अप्रतियाद्यामेवैतत्येहचक्रखेप्सुना वसिष्ठउवाच शतेननिष्कगणितसहस्रेणचसंमितम् तथावहुप्रतीच्छन्प्रापि
षांपूर्तबेगतिम् ४३ कश्यपउवाच यत्पृथिव्यावीहियवहिरण्यपशवस्त्रियः सर्वतन्नाल्लभैकस्यतस्माद्दिहान्मुमचरेत् ४४
भरद्वाजउवाच उत्पन्नस्यरुगोःशृंगवर्धमानस्यवधते प्रार्थनापुरुषस्यैवतस्यमात्रानविद्यते ४५ गौतमउवाच नतद्दोके
द्रव्यमस्ति यद्दोकेप्रतिपूरयत्त समुद्रकल्पःपुरुषोनकदाचनपूरयते ४६ विस्वामित्रउवाच कामकामयमानस्ययदाकामः
सम्पद्यते अथैनमपरःकामस्त्वृष्णाविध्यतिबाणवत् ४७ जमुदमिरुवाच मतिग्रहसंयमोवैतपोधारयतेभवम् तद्दन्वा
ह्मणस्यहलुभ्यमानस्यविस्ववेत् ४८ अरुन्धत्युवाच धर्मार्थसंचयोवैहृद्रव्याणापक्षसमतः तपःसंचयणवेहविशिष्टोद्रव्य
संचयात् ४९ गंडोवाच उग्रादितोभयाद्यस्माद्दिभ्यतीवममेश्वराः बर्त्तयांसोदुर्वल्यद्विभंस्यहमतःपरम् ५० पथसंग
उवाच यद्वैधर्म्येपरनास्तिबाह्मणास्तद्दन्विदुः विनयार्थसुविद्वांसमुपासेथयथातथम् ५१ ऋषय ऊचुः कुशलं सहदाने
नेतस्मैयस्यप्रजादमाः फलान्युपधियुक्तानिनियएव नप्रयच्छति ५२ भीष्मउवाच इत्युक्ताहेमगर्भाणिहिन्यातानिफलानिये
ऋषयोजगमुर्न्यत्रसर्वएवधृतवताः ५३ मन्त्रिण ऊचुः उपधिष्ठांकमानास्तेहिन्यातानिफलानिये ततो न्येनेवगच्छतिविदितं
स्तुपार्थिव ५४ इत्युक्तः सत्पुत्रैस्तेरुपादभिश्चुकोपह तेषांवैप्रतिकर्तुंचसर्वेषामगमद्दम् ५५

ग्रंथदं नास्ति न लभ्यते तद्दर्मो ग्यमेव धनं बाह्यणा विदुः विनय शिक्षा तदर्थं शिक्षितु मिति यावत् ५१ उपधिः छन्दम् ५२ ५३ ५४ ५५ ५६

५६ ५७ ५८ नामार्थभेदधाय ५९ ज्ञात्वानामानुरूपतेषां सामर्थ्यं पश्येत्तद्विनाशय अन्यथा त्वामेव ते विनाशयिष्यतीति भावः ६० ६१ ६२ ६३
६४ काश्चिदस्य कारणेनित्यकर्मलोपडतिवसिष्ठस्य भावः ६५ क्वहुः ग्वं अधीतनाशचेत्यर्थः ६६ शास्त्रप्रतिपादितो जगत्क्षीयमाणो धर्म इति विश्वामित्रस्य ६७

सगत्वा ह वनं त्रिभौती व्रतं नियममास्थितः जुहावसंस्कृतैर्मन्त्रैरेकैकामाहुतिं नृपः ५६ तस्मादग्नेः समुत्पत्त्यो कृत्या लोकभयं करी तस्या
मामवृषादभिर्धिया तु धानीत्यथा करोत् ५७ सा कृत्या कालरात्रीव कृतांजलिरुपस्थिता वृषादभिर्नरपतिकं करोमीति चाब्रवीत् ५८
वृषादभिर्ब्रुवाच्च ऋषीणां गच्छसमाना मरुधृत्यास्तथैव च दासी भर्तुश्च दास्याश्च मनसानां मधारय ५९ ज्ञात्वानामानि चैवैह सर्वा
नेतां विनाशय विनष्टेषु तथा स्वैरगच्छयन्नेषितं तव ६० सा तथेति प्रतिश्रुत्य या तु धानी स्वरूपिणी जगाम तद्वनं यत्र विचरुस्ते महर्ष-
यः ६१ भीष्म उवाच अथात्रिप्रसुरवारजन्वने तस्मिन् महर्षयः व्यचरन् भक्षयन्तो वै मूलानि च फलानि च ६२ अथापश्यन्सुपीनां
सपाणि पादसुरगैर्दरम् ६३ परिव्रजन्तं स्थूलां परिब्रजन्नुनासह ६४ अरुन्धती तु तदह्वा सवांगोपचितं शुभम् भवितारो भवन्तो वै नैव मि-
त्यब्रवीन् नृषीन् ६५ वसिष्ठ उवाच नैतस्येह यथास्माकं मग्निहोत्रमनिर्हृतम् सायंप्रातश्च होतव्यं तेन पीवांश्चुनासह ६५
अत्रि उवाच नैतस्येह यथास्माकं क्षुधावीर्यसमाहृतम् कृच्छ्राधीतं प्रनष्टं तेन पीवांश्चुनासह ६६ विश्वामित्र उवाच नैतस्ये-
ह यथास्माकं शश्वच्छास्त्रजग्द्वुः अतः क्षब्धतरो मूर्खस्तेन पीवांश्चुनासह ६७ जमदग्नि उवाच नैतस्येह यथास्माकं भक्तमि-
धनमेव च संचित्य वार्षिकं चित्तेन पीवांश्चुनासह ६८ कश्यप उवाच नैतस्येह यथास्माकं चत्वारश्च स हो दराः देहि देहीतिभि-
क्षुहितेन पीवांश्चुनासह ६९ भरद्वाज उवाच नैतस्येह यथास्माकं ब्रह्मब्रंधोरचेतसः शोको भार्यापवादो न तेन पीवांश्चुनासह ७०
गौतम उवाच नैतस्येह यथास्माकं त्रिकौशेयं च रांकवम् एकैकं वै त्रिवर्षीयं तेन पीवांश्चुनासह ७१ भीष्म उवाच अथ दृष्ट्वा
परिव्राट्सुतां च महर्षिन् च्छुनासह अभिगम्य यथा न्यायं पाणिस्पर्शनं च चरन् ७२ परिचर्यां वने तां तु क्षत्स्वीं घातकारिकाम् अन्यो-
न्यन निवेद्याथ प्रातिष्ठन्तं स ह वैते ७३ एकनिश्चयं कार्याश्च व्यचरन्तं वनानि ते आददानाः समुद्भूय मूलानि च फलानि च ७४

अनादिचित्तेति जमद-

गोः ६८ बहुकुटुंबितेति कश्यप उवाच ६९ भार्यापवादः कृत्तिकास्वभिशापादिति भारद्वाजस्य ७० हीनवस्त्रत्वं गौतमस्येवमतं त्रिकौशेयं कुशारज्जुः तयानिर्वृत्तं त्रिकौशे-
यं पारितं संधानं त्रीणि कौशेयानि यस्मिन् कुशीकाले कुशारज्जुरिति मेदिनी रांकवंरं कौर्मगविशेषस्य चर्मतदपित्रिवर्षीयं अनिर्जीर्णं ७१ ७२ परिचर्यां करिष्यामीति कुर्वी-

ति अन्योन्यमुक्तेन्यर्थः ७३ एकरूप एव निश्चयः कार्यं च येषां ते ७४

१५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ नामार्थद्वारा सामर्थ्यज्ञान्वा अस्माकं वधैषिणीयमिति विज्ञायेत्यर्थः

२५ आरात्रिरिति यदिदं सर्वपाप्मानो अत्रापतदिदं किंचित्तस्मादत्रय इति श्रुतौ पाप्मनस्त्राता अत्रित्यत्रिशब्दस्य निर्वचनं तदेव शब्दांतरेण प्रदर्शयति या तु धानी विमोहयिष्यन् आरात्रिः अरयः कामादयः संत्यस्मिन्निष्पत्तापतस्माच्चायत इत्यरात्रिः अरशब्दादलुप्तपंचमीकात् परस्य चायतेरुपरिक्लिप्तप्रत्ययः अरशब्दाच्चलार्थीयै अर्श आद्यचियस्येत्यकारणोपे अरमिति सिध्यति अस्मादरात्रिस्तस्मादत्रिः अतीत्यदः मृत्युः तस्माच्चायत इत्यत्रित्यत्रापि अवयवार्थे न पाप्मानं मृत्युशब्दस्य पाप्मानप्रयोगदर्शनात् धर्मेण पापमपनुदति धर्मोप्यत्रिः स्यात् अत आह सारात्रिरद्यवा इति वैनिश्चितं अद्य वर्तमानकालेयात्रिः त्रिवारं ना

कदाचिद्विचरंतस्ते वक्ष्ये विरलैर्वृताम् शुचिवारिप्रसन्नोदाददृशः पद्मिनीं शुभाम् १५ बालादित्यवपुः प्रख्यैः पुष्करैः रूपशोभिताम् वै दूर्यवग्रेसदृशैः पद्मपत्रैरथावृताम् १६ नानाविधैश्च विहगैर्जलप्रकरसेविभिः एकद्वारामनादेयां सुपतीश्यामकदमाम् १७ वृषादभिप्रयुक्ता तु कृत्या विकृतदर्शना या तु धानीति विख्याता पद्मिनीतामरक्षत १८ पशुसख सहायास्तु विसार्थं तं महर्षयः पद्मिनीमभिजग्मुः स्ते सर्वकृत्याभिरक्षिताम् १९ ततस्ते या तु धानीतां दृष्ट्वा विकृतदर्शनाम् स्थितां कमलिनीतीरे कृत्यामृचुर्महर्षयः २० एकातिष्ठसिकाचनं कस्यार्थे किंप्रयोजनम् पद्मिनीतीरमाश्रित्य ब्रूहि त्वं किंचिर्कार्षसि २१ या तु धान्युवाच यास्मिन्सास्थनुयोगो मे न कर्तव्यः कथंचन आरक्षिणीमापद्मिन्या वित्तमयेन पोधनाः २२ ऋषय ऊचुः सर्वेष्ववक्षधात्ताः स्मनचान्यत्किंचिदस्ति नः भवत्याः समते सर्वे गृण्हीया मविसान्युत २३ या तु धान्युवाच समयेन विसानीतौ गृण्हीध्वं कामकारतः एकैको नाम मे प्रोक्ता ततौ गृण्हीतमाचिरम् २४ भीष्म उवाच विज्ञाय या तु धानीता कृत्यामृषिवधैषिणीम् अत्रिः कृधापरीतात्मा ततो वचनमब्रवीत् २५ अत्रिरुवाच अरात्रिरत्रिः सारात्रिर्यानाधीते त्रिरद्यवै अरात्रिरत्रिरित्येव नाम मे विद्मि शोभने २६

धीनेनाधिगच्छति अतीतस्य हि पुत्रादेरनुत्पत्तौ अनागतत्वेन उत्पत्तौ वर्तमानत्वेन नाशो अतीतत्वेन नान्वेति त्रिरधिगमोस्ति तद्यत्र नास्ति सर्ववर्तमानं मेव भवति यत्रावस्थायां साहादिका शाख्यजगत्कारणप्राप्तिः सर्वपाप्मो छेदिक्रसाद्यत्रिभ्यः अत्रिः अतीतानागतं सर्वमस्तीति श्रूयते यच्चास्येहास्ति यच्चानस्ति सर्वतदत्र गत्या विंदत इति अत्रिः सर्वकामाः समाहितारति च यस्मादेव मरात्रिरस्मिन्मोदत्रिरेव मम नाम मंत्रोपि यं वै सूर्यस्य भानुस्तमसा विध्यदास्तरः अत्रयस्तमन्वविंदन्मृत्युर्भस्मकुवन्न इति सूर्य आत्मा जगततत्कृष्येति श्रुतेः सूर्यपरंब्रह्मस्वर्भानुः राहुरूपो मृत्युः अविध्यत्वात् सवान् तमसा अनात्मनि आत्मबुद्धिरूपया अविध्ययेति मंत्रपदानामर्थः २६

तदेतद्विन्मनसापि दुर्धर्षमिति प्रत्यायातु धान्याह यथेति नेत्वया मध्यिमं स्मरामि अतीतानागतयोरपि वर्तमानकालेष्वदर्शनं कामाद्यनुदयश्चेति ह्यं अत्यंतं
मः स्वभावयामयाप्राप्तुमशक्यमिति भावः त्वामहं धर्षितुमशक्ते तिलंगच्छ अवतरपद्मिनी सरस्वती ८७ वसिष्ठोऽस्मीति वसिष्ठः वायुश्च पृथिवी च वायुश्चांतरिक्षं च द्यौ
श्चादित्यश्चंद्रमाश्च नक्षत्राणि चेति वसव एतेषु हीदं सर्वं वसुहितमेती हीदं सर्वं वासयते इति श्रुतिप्रसिद्धा वसवस्ते यस्य स्वाधीना भवंति स वसुमान्मासाणि माघे श्वर्यो
महायोगी अतिशयेन वसुमानिति वसिष्ठः तादृशो हं मस्मि अतिशयेन उरुरस्मि वसुमच्छब्दादिष्टन्यत्यये परे मतुबलोपे दिलोपे च वसिष्ठः उरुशब्दस्येष्टनिवारादेशश्च
प्रियस्थिरादिसूत्रेण ज्ञेयः सर्वमदृशेऽस्ति अहं तु न कस्यापि वशेऽस्मीति नामद्वयार्थः वासे गृहेषु वासयोग्येषु गृहस्थाश्रमेषु सर्वेषामुपजीव्येषु वसे वसामि अतो अहं वस्तु
णामध्ये अतिशयेन इति वसिष्ठोऽस्मि वसिष्ठशब्दादिष्टनितुबलोपे च वसिष्ठः सर्वेषामाश्रयभूतत्वात् मम मां देवारक्षंतीति भावः ८८ ८९ कुलमिति कशाश्वतादन
रज्जुस्तामर्हति तं कश्या अश्वाः अत्र च प्रकरणात् इन्द्रियाणि हयानाहुरिति श्रुत्युक्ते रिन्द्रियाण्येवाश्वाः काश्याः तदाश्रयत्वाच्छरीराण्यपि कश्यानि कुलं कुलमिति वी

यातु धान्यु वाच यथोदाहृतमेतत्ते मयि नाम महाद्युते दुर्धर्यमेतन्मनसा गच्छावतरपद्मिनीम् ८७ वसिष्ठ वाच वसिष्ठोऽस्मि
वरिष्ठोऽस्मि वसे वास गृह्येषु वसिष्ठत्वाच्च वासाच्च वसिष्ठ इति विद्विषाम् ८८ यातु धान्यु वाच नाम नैरुक्तमेतत्ते दुःखव्याभाषि
ता सरस्व नैतद्धारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ८९ कश्यप उवाच कुलं कुलं च कुवमः कुवमः कश्यपो द्विजः काश्यः काशानि
काशत्वादेतन्मे नामधारय ९० यातु धान्यु वाच यथोदाहृतमेतत्ते मयि नाम महाद्युते दुर्धर्यमेतन्मनसा गच्छावतरपद्मिनीम् ९१

प्सायां द्विचनम् सर्वशरीरेष्वहमेवैकः कश्यपो नाम द्विजोऽस्मि कश्यानि शरीराणि पातिरक्षति पिबति भंक्ते पाययति शोषयति वा कश्यप इति योगात्सर्वाणि शरीराणि प्र-
विश्यांतर्यामिरूपेण पालयामि जीवरूपेण तद्द्वारा सरवदुःखादिकं भंक्ते ब्रह्मरूपेण तानि सर्वाणि स्वात्मनि प्रविलापयामीत्यर्थः एवं सर्वमध्यात्मं मत्स्वरूपमित्युक्त्वा धिदैवम-
पि मत्स्वरूपमेवेत्याह कुवमः कुवम इति कुः पृथिवी तस्यावमतिवर्षतीति कुवम आदित्यः आदित्याज्जायते वृष्टिरिति श्रुतेः पूर्ववद्विचनं सर्वोप्यादित्यः अहमेव मत्सुत्रत्वात्स-
र्वेषामादित्यानामित्यर्थः पाठांतरं कुपपीः कुपातीति योगात् कुपपीः सूर्य एव यापोऽस्ति हे चैति सूत्रेण पातेरी प्रत्यये प्रकृते द्वित्वे च पशगिति रूपं कुपपिरिति द्रुत्वादेतु आह
गमहनजनेति किप्रत्यये लिङ्गावेच कुपपिरिति सूर्य एव कुपप इत्यकारांत पाठस्तु ग्रामादिकः यद्वा कुं पृथिवी पातीति कुपंजलं पिबतीति कुपपः सूर्य एवेति समाधेयं काश्या
दीप्तिमान् तत्र हेतुः काशनिकाशत्वात् बहुकालत्वेन काशपुष्पसदृशः सर्वतः पलितश्चिरंतनस्तपसा दीप्तोऽस्मीत्यर्थः ९० ९१ ९२ ९३ ९४

प्रजावैवाजस्ता एव विभर्ति यद्भिर्भर्तितस्माद्भरद्वाज इति श्रुत्यनुसारेण स्वनामाह भरे इति अशिष्यान् शासितुमयोग्यान् पित्राक्षमान् शत्रून् श्ववशो कृप्यकुरुण्यापान्य
 यामि तथा अपुत्रानुदासीनानपि दीनानदीनान्यालुयामि भार्याभार्येति पुत्रभृत्यादेरुपलक्षणं इह ग्विधो अन्योपि वाजं वेगं शत्रूणां साहसं अन्नं वा भरेत्स्वपृथिवी च
 सर्वसदोन्नयदश्च भवतीति तस्माद्दहमपितृयास्मीत्यर्थः द्वाजमिति छेदे तु द्वाभ्यां जातं संकरजमित्यर्थः ननु माताभस्यापितु पुत्रो येन जातः स एव स इति स्मृतेऽर्थमको
 शतुल्यामातेत्यतः सर्वोप्येकज एवेति नास्तिकश्चिद्वाजः न हि द्वाभ्यां जेतः सैकाभ्यां एको जायत इति संभवति नित्य आहवनीयादीनामपि संस्कारवतां सर्वेषां हि शिधंजन्म
 योनितः संस्कारतश्च तत्र संकरो भव्यस्माजानोन्येन स्वपुत्र इति बुध्या संस्कृत इति स एव द्वाजः हिर्जायत इति हिर्जोन्यः द्वाभ्यां स्त्रीपुरुषाभ्यां जायत इति अर्थे द्वाजादयो
 निपात्यन्ते तत एव द्वाजौ अपिसंतीति वशीवशनयस एकजत्वमिति मंत्रे मन्योः संकल्पस्य एकज इति विशेषणम् द्वाजे तु र्वाजसंस्कारसंकरादवश्यं संकल्पयोर्वीज्यन
 सोर्वापोर्वापर्यविरोधो भवतीति विश्वासघातकादयो द्वाजा इति जेयं तदयं संग्रहः कौशिके कौर्यतपसी गधेये भीरुतेरखले सदा वा कुचिन्तयेत्येवौजसंस्कारसंकरा

भारद्वाज उवाच : भरे सुतान् भरे शिष्यान् भरे देवान् भरे द्विजान् भरे भार्यामनव्याजो भरद्वाजोऽन्विशो मने १२ यातु धान्युवाच
 नामनेरुक्तमेतत्ते दुःखव्याभाषिताक्षरम् नेतद्भारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् १३ गौतम उवाच गौतमोऽहमतीधृमो दम
 स्ते समदर्शनात् विद्मि मां गौतमं कृत्ये यातु धानि निबोध माम् १४ यातु धान्युवाच यथोदाहृतमेतत्ते मयि नाम मद्रा मुने नेतद्भार
 यितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् १५

इति भार्यामनव्याज इति पाठे अनव्या अनामायातयेव जाते स्मिन्नेकहितायेन तु कर्मणेत्यर्थः १२ १३
 गौतम इति गोपदार्थे स्वर्गेष्वमिच दमयति वशीकरोतीति गोदमः दमे इति दमेन इन्द्रियदमेन दमयतीति जितेन्द्रियत्वात् गोदमोऽहमतीधृमो दम
 र्धुमांश्चितुल्यः अत एव दमः अन्येन दमितुमयोग्यः तत्र हेतुः तेन विसमदर्शनात् समस्य ब्रह्मणो दर्शनान् निर्दोषहिंसमंब्रह्मेति भगवद्वचनान् तस्य ददेवाद्यानामव्या
 ईशते आत्माद्येषां स भवतीति श्रुतेः तस्य ब्रह्मविदोऽनैश्चर्याय देवा अपि न ईशते न समर्था भवन्ति किमु तनिःसाग यातु धाना इति श्रुत्यर्थः अत्र दकारस्थानेन दकारं
 कृत्वा गौतम इति निपात्यन्ते गोभिस्तमो मम धस्ते जानमात्रस्य देह इति पाठे देह तो मातुर्देहाज्जातमात्रस्य अकृततपसोपिमम सूर्य तुल्यस्य गोभीर्गग्निभिः तमो
 धकां ध्वस्तं अतो दंगावः अतमा तमो विरोधिनो यस्य स इति व्युत्पत्त्या गौतमोऽस्मिन्त्वावन्विवत् दुस्पर्शो हमित्यर्थः १४ १५ ७ ७ ७

विश्वेदिति विश्वशब्देन अधिदेवं ब्रह्मांडस्थादेवा उच्यन्ते अध्यात्मं च पिंडस्थं जीर्णं द्विधा णितान्युभयानि भिन्नभूतानि यस्य स विश्वमिति विश्वस्य ह वै मित्रं विश्वामित्रं
 आसेति श्रुतेः मित्रं चर्षाविति विश्वपदस्य दीर्घः गवां इन्द्रियाणां ९६ ९७ जाजमद्यदिति ऋयोः प्रयोः अतिशयेन जमं तियुगपदनेकेषु यज्ञादिषु अनेकवारं पुनः पुन-
 र्भक्षयंति हवींषिते जाजमंतो देवाः जमुभक्षणे यडु लुडिः शत्रुतस्य रूपम् इज्यंते देवता अस्मिन्नित्यजोभिः तेषां जान आविर्भावः तस्मिन् निजायिषि जानोस्मि जनेर्य
 डं तात्सतिलुङात्मनेपदे उत्तमपुरुषैकवचनं आर्षा अडः प्रावश्च इह लोके अतो मां जिजाहि जानीहि अतो योगात् मां जमदग्निरिति नामतो विद्धि जाजमदित्यत्राद्यपदे
 प्रथमाक्षरलोपे द्वितीयस्य जस्त्वेन मदग्निरिति सिद्धं जिजाहीत्यपि ज्ञात्वा तोर्यं डिङ्ङुडिङ्ङादेशे मध्यमैकवचनं ततो जाजमंतो मिश्रस्मिन् संतीति जमदग्निमान् त-

विश्वामित्र उवाच विश्वे देवाश्च मे मित्रं मित्रमस्मि गवां तथा विश्वामित्रमिति रत्यातं यातुधानि निबोधनाम् ९६ यातुधान्यु वाच
 नाम नैरुक्तमेतत्ते दुःखव्याभाषिताक्षरम् नैतद्धारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ९७ जमदग्निरुवाच जाजमद्यजजानेह जिजाहीह
 जिजायिषि जमदग्निरिति रत्यातस्ततो मां विद्धि शोभने ९८ यातुधान्युवाच यथोदाहृतमेतत्ते मयि नाम महामुने नैतद्धारयितुं शक्यं
 गच्छावतरपद्मिनीम् ९९ अरुंधत्युवाच धरां धरित्रीं वसुधां भर्तुं स्तिष्ठाम्यनंतरम् मनोत्तुरुंधती भर्तुरिति मां विद्ध्यरुंधतीम् १००
 यातुधान्युवाच नाम नैरुक्तमेतत्ते दुःखव्याभाषिताक्षरम् नैतद्धारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् १ गंडोवाच वक्त्रैकदेशे गंडे
 ति धातुमेतत्प्रचक्षते तेनोन्नतेन गंडेति विद्धि मानलसंभवे २ यातुधान्युवाच नाम नैरुक्तमेतत्ते दुःखव्याभाषिताक्षरम् नैतद्धार-
 यितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ३ पशुसख उवाच पशून् नृजामि दृष्ट्वा ह पशूनां च सदा सखा गौणं पशुसखेत्येवं विद्धि मामग्निसं-
 भवे ४

तोमतु ब्रूयेन जमदग्निरिति पदं एतेनापि कस्याधर्षणीयत्वमुक्तं ९८ ९९ धरामिति धरान्पर्वतान् धरित्रीं भुवं वसून् देवान् च ते इति व्युत्पत्त्या वसुधां दिवं
 च तिष्ठामि अदितिष्ठामि तच्च हेतुः भर्तुर्वसिष्ठस्यानंतरं अव्यवधानेन मनोत्तुरुंधतीति अरुषो अतिकठिनान् धरादीन् दधानीत्यरुंधतीति दकारलोपेन सुभागमेन-
 च सिद्धं अत्तुरुंधतीत्यत्र लुकारलोपेन वेति १०० १०१ वक्त्रेति वक्त्रं गंडेति तु मासहितस्यानुकरणं मामां अनलसंभवेत्वं यस्मात्पृषादर्भिणा स्वधनमप्रतिगृह-
 ताम् पीणां वधार्थं त्वं जराममौहृत्या ततोऽस्या उत्पादितत्वादिति ज्ञेयम् २ ३ पशून् नृजीवान् रक्षामि रंजयामि मांसनामेत्यर्थः ४ ७ ७ ७ ७

५. श्वाधर्मः तत्संस्काराद्यो मुनयः तेषां संस्कारांशकः संस्कारात् ६ ७ ८ ९ १० ११ कलापशः संघशः १२ समयशपथ अत्रशपथव्याजेन निषिद्धा

यातुधान्युवाच नामनैरुक्तमेतत्ते दुःखव्याभाषिताक्षरम् नैव न्धारयितुं शक्यं गच्छावतरपद्मिनीम् ५ शुनः सरवउवाच
 एभिरुक्तं यथानामनाहं वक्तुमिहोत्सहे शुनः सरव सरवायमां यातुधान्युपधारय ६ यातुधान्युवाच नामनैरुक्तमेतत्ते वाक्यं सदि
 ग्धयागिरा तस्मान्मुनिरिदानीं ब्रूहि यन्नाम ते द्विज ७ शनः सरवउवाच सह दुक्तमयानामनगृहीतव्यायदि तस्मान्निविदडाभि
 हतगच्छ भस्मेतिमाचिरम् ८ सा ब्रह्मदंडकल्पेन तेन मूर्ध्नि हता तदा कृत्यापपातमदिन्या भस्मसाच्च जगाम ह ९ शनः सरवाच ह-
 त्वा तायातुधानीं महाबलाम् भुवि विदड विष्टभ्यशाङ्गले समुपाविशत् १० ततस्ते मुनयः सर्वे पुष्कराणि विसानि च यथाकाममुपादाय
 समुत्तस्थुमुदान्विताः ११ अमेणमहता कृत्वा ते विसानि कलापूषाः तीरे निक्षिप्य पद्मिन्यास्तपेण चक्रुरभसा १२ अयो न्यायजन्त-
 स्मात्सर्वे ते समुपागमन् नापश्यन्वापिते तानि विसानि पुरुषर्षभाः १३ अप्युक्कचुः केन हं धापरीता नाम स्माकं पापकर्मणां
 नृशसिनापनीतानि विसान्याहारकाक्षिणाम् १४ तेषां कमानास्त्वन्योन्यं पप्रच्छुर्द्विजसत्तमाः तच्छुः समयं सर्वं कुर्मदित्यरिकर्शन १५
 तउक्त्वा वादमित्येवं सर्वा एव तदा समम् क्षुधात्ताः सुपरिश्रान्ताः शपथायोपचक्रमुः १६ अविस्वाच मगास्सुशानुपादेन सूर्यचप्र-
 तिमेहतु अनध्यायेष्वधीयीत विसस्तेन्यकरोति यः १७ वसिष्ठउवाच अनध्याये पदेच्छोके शनः सुपरिकर्षतु परिवाट्कामवृ-
 त्तस्तु विसस्तेन्यकरोति यः १८ शरणागतं हनु स स्वस्मतां चोपजीयतु अर्थान्काक्षतु कीनाशाद्विसस्तेन्यकरोति यः १९ कश्यपउ-
 वाच सर्वत्र सर्वलपतु न्यासलोपं करोतु च कृत्साक्षिलमभ्येतु विसस्तेन्यकरोति यः २० वृथा मांसाशनं न्यास्तु वृथा दानं करोतु च
 ग्रासुस्त्रियदिवा चैव विसस्तेन्यकरोति यः २१ मरहाजउवाच नृशसस्त्यक्तधमास्तु स्त्रीपुजातिपुगापुच ब्राह्मणचापि जय-
 चा विसस्तेन्यकरोति यः २२ उपाध्यायमधः कृत्वा कचोध्यतु यजृषिम् जुहोतु च सकदाग्नौ विसस्तेन्यकरोति यः २३ जमदग्निरु-
 वाच पुरीषमुत्सृजत्स्वप्नुहंतु गंचैव द्रुत्यन् अनृतौ मेथुनं यातु विसस्तेन्यकरोति यः २४ द्वेष्टो माय्योपजीवी स्यात्तदूरं बंधुश्च वैरेवा-
 न अन्योन्यस्यातिथिश्चास्तु विसस्तेन्यकरोति यः २५ गौतमउवाच अधीत्य वेदास्त्यजतु त्रीनर्षानपविध्यन् वित्रीणा-
 तुतृयासोमविसस्तेन्यकरोति यः २६

न्युच्यते १३ १४ १५ १६ १७ शनः सरवमेयान्पुष्कराण्युक्तीडार्यमगयार्थं वा १८ स्वस्मतां गच्छ प्रहणेन कीनाशा-
 त्कर्षकात् १९ २० वृथायागादिनिमित्तविना वृथानदनर्नकादौ २१ जयतां युद्धे वा देवा २२ कदाग्नौ न च द्विहुतं भस्मात्मावमप्राप्य हंतुर्दोषकर्मिन्याशय २३ २४ २५
 २६ २७

उदपानप्रवेगकूपेकजीवने २७ २८ ब्रह्मकूटवेदराशिस्तथाध्यापयितुर्दोषः ३९ ३० ३१ जातानाअनादरेषणा असोम्यायानिदूषिता ३२ ३३ सा

उदपानप्रवेगामैब्राह्मणोचषलीपतिः तस्यसालोक्यतायातुविसस्तेन्यकरोतियः २७ विश्वामित्रउवाच जीवतोवैगुरुत्पुत्र्याभ
रत्नस्यपरेजनाः अगतिर्वहुपुत्रःस्याद्विसस्तेन्यकरोतियः २८ अशुचिब्रह्मकूटोस्तुक्रध्याचैवाथ्यहकृतः कर्षकोमत्सरीचास्तुविसस्ते
न्यकरोतियः २९ वर्षाचरोस्तुभूतकोराज्ञश्चास्तुपुरोहितः अयाज्यस्यभवेद्विग्विसस्तेन्यकरोतियः ३० अरुधत्युवाच नि
त्यपरिभवेच्छुभ्रंभर्तुर्भवतुदुर्मनाः एकास्यादुसमाश्नातुविसस्तेन्यकरोतिया ३१ जातानागृहमध्यस्थासूक्तंनचतुदिनक्षये असोम्या
वीरसूरस्तुविसस्तेन्यकरोतिया ३२ गंडोवाच अनृतंभाषतुसदाबन्धुभिश्चविरुध्यतु ददातुकन्याशक्तेनविसस्तेन्यकरोतिया
३३ साधयित्वास्वयंप्राशदास्येजीर्यतुचैवह विकर्मणाप्रसीयेतविसस्तेन्यकरोतिया ३४ पशुसरवउवाच दासएवप्रजायेताम
प्रसूतिरकिञ्चनः देवतेष्वनमस्करोविसस्तेन्यकरोतियः ३५ शुनःसरवउवाच अथर्ववेदुहितंवाददातुच्छंदोगेवाचरितब्रह्मच
र्ये अथर्वणवेदमधीत्यविप्रः स्नायीतवायोहरतेविसानि ३६ ऋषयउचुः इष्टमेतद्विजातानांयोज्यंतेऽपथःकृतः त्वयाकृत-
विसस्तेन्यसर्वेषानःशूनःसरव ३७ शूनःसरवउवाच न्यस्तमद्यंनपश्यद्विर्यदुक्तकृतकर्मभिः सत्यमेतन्नमिथ्येतद्विसस्तेन्य-
कृतमया ३८ मयात्यंतर्हितानीहविसानीमानिपश्यत परीक्षार्थंभगवतांकृतमेवमयानयाः ३९ रक्षणार्थंचसर्वेषांभवतामहमा
गतंः यातुधानीत्यातिकूराकृत्येषांवोधेषिणी ४० वृषादभिप्रयुक्तैषानिहतामेतपोधनाः दुष्टाद्विस्यादियंपापायुधान्यत्यग्निसंभ
वा ४१ तस्मादस्यागंतोविप्रावासवमानिबोधत अलोभादक्षयालोकाः प्राप्तावैसार्वकामिकाः ४२ उतिष्ठध्वमिनःक्षिप्रतान
वाप्नुतवैद्विजाः ४३ भीष्मउवाच ततोमहर्षयःप्रीतास्तथेत्युक्तापुरंदरम् सहेवात्रिदशेद्रेणसर्वेजग्मुस्त्रिविष्टपम् ४४ एव
मेतेमहात्मानोहोरेर्बहुविधेरपि क्षुधापरमयायुक्ताश्छद्यमानामहात्मभिः ४५ नैवलोभतदाचकुस्ततःस्वर्गमवाप्नुवन् तस्मान्स्
वास्ववस्थासुनरोलोभंविवर्जयेत् ४६ एषधर्मःपरोराजस्तस्माद्धोभंविवर्जयेत् ४७ इदंनरःसुचरितसमवायेषुकीर्तयन् अर्थ
भागीचभवतिनचदुर्गाण्यवाप्नुते ४८ प्रीयंतेऽपितरश्वास्यऋषयोदेवतास्तथा यशोधर्मार्थभागीचभवतिप्रेत्यमानवः १४९ इति
श्रीमहाभारेआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेविसस्तेन्योपारब्धानिचिनवतितमोऽध्यायः ९३

धयित्वाअन्नंपक्काविकर्मणाजारजातेनगर्भादिना ३४ ३५

३६ ३७ अद्यंभक्ष्यंयदुक्तंतन्मिथ्येतिसंबंधः ३८ अंतर्हितानिअंतर्धानंप्रापितानि ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ १४९ इतिआनु०रीकायो-
चिनवतितमोऽध्यायः ९३ ७

अत्रशपथेनैवनिषिद्धार्थप्रकाशन १ पुष्करार्थेऽद्रेणस्तेन्यंकृत मुनिभिःशपथाःकृतादित्यर्थः २ ३ ४ ५ ६ ७ विसृष्टान्द्वयोः कमन्दकुमुदपदवांत
रभेदोद्देश्यः ह्रियंततद्वियमाणं ८ आदत्तंआनं ९ अधर्मदतिच्छेदः १० ११ प्रत्यवरान्मध्यमान् तमःअज्ञान १२ १३ १४ १५ पृष्ठमांसाणि

भीष्मउवाच अत्रैवोदाहरंतीममितिहासपुरातनम् यदुक्तंतीर्थयात्रायांशपथंप्रतितच्छृणु १ पुष्करार्थेऽद्रे तस्तेन्यंपुगभग्नस
त्तमः राजर्षिभिर्महाराजतथैवचह्रिजर्षिभिः २ अण्वयःसमेताःपश्चिमेवैप्रभासेसमागतामत्रममत्रयत् चराममयोपृथिवीसु
ण्यंतीर्थतितःकामेहतगच्छामसर्वे ३ शुक्रो गिराश्चैवकविश्चविद्वास्तथात्यगस्त्यो नारदपर्वतोच्च भृगुर्वसिष्ठःकश्यपोगोतम-
श्चविश्वामित्रोजमदग्निश्चराजन ४ ऋषिस्तथागालवोथाष्टकश्चभरद्वाजोरुधर्तृवाल्गुन्याः शिविर्दिलीपेनदुषोवरायोरजायया
तिथिधुम्राग्रयणः ५ जम्बुपुरस्कृत्यमहानुभावशतक्रतुवृत्रहणनरेद्राः तीर्थानिसर्वाणिपरिभ्रमन्तोमाध्याययुःकौशिकीपुण्यतीर्थाम् ६
सर्वेपुनीर्थेष्वधूतपापाजम्बुस्ततोब्रह्मसरःसपुण्यम् देवस्यूतीर्थेजलमनिकल्याणिगाद्यतेभुक्तविसप्रसूताः ७ केचिद्विस्मान्तरवनस्त
त्रराजन्त्येसृणात्तान्तरवनस्तत्रविप्राः अथापश्यन्पुष्करंतेह्रियतेहृदादगस्त्येनसमुद्धततत् ८ तानाहमर्वान्पिसुख्यानगस्त्यःकेनादत्त
पुष्करंमेसृजातम् युष्मान्छुकेपुष्करंदीयतामेनवैभवतोहर्तुमर्हतिपदम् ९ शृणोमिकान्योहिंसतेधर्मवीर्यसायंप्राप्तोवर्त्ततेधर्मपादा पु
सधर्मोवर्त्ततेनेहयावत्तावद्गच्छामःसुरलोकंचिराय १० पुरावेदान्ब्राह्मणायाममध्येयुष्टसगवपुत्रान्छावयति पुरागजाव्यवहारेणध
र्मान्पुण्यत्यहंपरलोकंच्रजामि ११ पुरावगन्धर्ववरान्गरायसोयावन्नरानावमस्यतिसर्वं तमोनरयावदिदंनवर्त्ततेतावद्भ्रजामिपरलोकं
चिराय १२ पुराप्रपश्यामिपरेणमत्यान्बलीयसादुर्बलान्भुज्यमानान् तस्माद्यस्यामिपरलोकंचिरायनद्युत्सहेद्रुमिहजीवलोकम्
१३ तमाहंशतक्रप्रयोमहर्षिनतेवयंपुष्करचोरयामः मित्याभिषगोभवतानकार्यःशपामतीक्ष्णैःशपयैर्महर्षे १४ तेनिश्चितास्तत्रमहर्ष
मंस्तुसपश्यंतोधर्ममेतन्नरेद्राः ततोशपुतःशपथान्यर्ययेणसद्देवतेपार्थिवपुत्रपौत्रैः १५ भृगुवाच प्रत्याचोशेदिहाकुटस्तादितु
प्रतिताडयेत् रवादेच्चपृष्ठमांसानियस्तेहरतिपुष्करम् १६ वसिष्ठउवाच अस्माध्यायपरेल्लोकेश्वानचपरिक्रमन्तु पुरंचमिदम-
वतुयस्तेहरतिपुष्करम् १७ कश्यपउवाच सर्वत्रसर्वपणतुन्यासेन्त्रोभंकरेतुच कृत्सादित्यमभ्यतुयस्तेहरतिपुष्करम् १८
गोतमउवाच जीवल्यहंकृतोबुद्ध्याविषमेणासमेनसः कथकोमन्संगेचास्तुयस्तेहरतिपुष्करम् १९

मि १६ मिदं सन्यासी १७ पणतुक्रयविक्रयकरोतु सर्वअपण्यमपि १८ विगतःसमभावोयस्यानेनाममेनकामक्रोधादिना १९ २० २१ २२

अनिवृत्तिः अकृतप्रायश्चित्तः २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ अतिथिर्यतिः गृहसंस्थः गृहवासीकामवृत्तः यथेष्टचेष्टावान् २८ २९
३० ३१ ३२ भृतः वित्तेन क्रीतः भृतकः धान्यविक्रीतः वैश्यैः क्रीतः सन् अवर्षा वृष्टिनिबन्धं करोतु ३३ ३४ ३५ ३६ पापिष्ठाण्यवनवार्हाः अपृथ्याः अयंतु

अंगिरउवाच अशुचिर्ब्रह्मकूदोऽस्तु श्वाने च परिकर्षतु ब्रह्महाः निवृत्तिश्चास्तु यस्ते हरति पुष्करम् २० धुंधुमागुवाच अकृतजस्त-
मित्राणां शूद्राया च प्रजायतु एकः संपन्नमश्नातु यस्ते हरति पुष्करम् २१ पूरुरुवाच चिकित्सायां प्रचरतु भार्यया चैव पुष्यतु ग्वसुरा
तस्य वृत्तिः स्याद्यस्ते हरति पुष्करम् २२ दिन्दीपउवाच उदपानपूवग्रामे ब्राह्मणेन च प्रलोपतिः तस्य लोकान्सं प्रजतु यस्ते हरति पुष्करम्
२३ शक्रउवाच वृथामांसं समश्नातु दिवा गच्छतु मेथुनम् प्रेथो भवतु राज्ञश्च यस्ते हरति पुष्करम् २४ जमदग्निरुवाच अनध्या
येष्वधीयात् मित्रश्राद्धे च भोजयेत् श्राद्धेशूद्रस्य चाश्वीयाद्यस्ते हरति पुष्करम् २५ शिविरुवाच अनाहिताग्निर्भियतां यजे विघ्नं करोतु च
तपस्विभिर्विरुध्येच्च यस्ते हरति पुष्करम् २६ ययातिरुवाच अनृतौ च व्रतौ चैव भायायां संप्रजायतु निराकरोतु वेदांश्च यस्ते हरति पुष्करम्
२७ नहुषउवाच अतिथिर्गृहसंस्थोऽस्तु कामवृत्तस्तु दीक्षितः विद्यां प्रयच्छतु भृतो यस्ते हरति पुष्करम् २८ अबरीषउवाच नृशंस्य
क्तं धर्मोऽस्तु स्त्रीषु ज्ञातिषु गोषु च निहंतु ब्राह्मणं चापियस्ते हरति पुष्करम् २९ नारदउवाच गृहजानी बहिः शास्त्रं पठतां विस्वरं पदम् गरीय
सो वजानातु यस्ते हरति पुष्करम् ३० नाभांगउवाच अनृतं प्रापतु सदा सद्भिश्चैव विरुध्यतु शक्रेन तु ददत्कन्यां यस्ते हरति पुष्करम् ३१
कविरुवाच पञ्चासंगांता उयतु सूर्यं च प्रतिमेहतु शरणागतं सत्यं जतु यस्ते हरति पुष्करम् ३२ विश्वामित्रउवाच करोतु भृतको वृषां रा
ज्ञश्चास्तु पुरोहितः कृत्विगस्तु त्वया ज्यस्य यस्ते हरति पुष्करम् ३३ पर्वतउवाच ग्रामे चाधिकृतः सोऽस्तु खरयानेन गच्छतु शनः कर्षतु वृ
त्यर्थं यस्ते हरति पुष्करम् ३४ भारद्वाजउवाच सर्वपापसमादानं नृशंसे चामृते च यत् तत्तस्यास्तु सदा पापयस्ते ३५ अष्टकउवाच सरा
जास्त्वं कृतप्रज्ञः कामवृत्तश्च पापकृत् अधर्मेणाभिशास्तु र्वीयस्ते ३६ गालवउवाच पापिष्ठेभ्योऽन्यार्हाः सनरोऽस्तु स्वपापकृत् दत्त्वा
दानं क्रीर्तयतु यस्ते ३७ अरुंधत्युवाच श्वश्र्वापवादं वदतु भर्तुर्भवतु दुर्मेनाः एकास्वादुसमश्नातु याते ह ३८ शनः सरगउवाच अ-
ग्निहोत्रमनाहत्य सस्मरं स्वपतु द्विजः परिब्राट् कामवृत्तोऽस्तु यस्ते ह ३९ स्मरभ्युवाच बालजेन निदानेन कांस्यं भवतु दोहनम् दुत्येतप
रवत्सेन याते हरति पुष्करम् ४०

ततोऽप्यपूज्योऽस्तु यतः स्वपापकृत् सेषु ज्ञातीषु पापकृत् गराग्निदानादिना बध्नुत ३७ श्वश्र्वा अपवादं इति छेदः ३८ ३९
बालजेन नृकेशजेन बल्वजेनेति पाठे बल्वजः बल्वजसंज्ञकः तृणविशेषः तज्जेन निदानं दोहनं काले गवां पादबंधनी रज्ज्वतेन ४० ४१ ४२ ४३

मीष्म उवाच ततस्ततैः शीपथैः शप्यमानैर्नानाविधैर्वहुभिः कौरवेन्द्र सहस्राक्षो देवराट् संप्रहृष्टः समीक्ष्य तं कोपनं विप्रमुख्यम्
 ४१ अथाब्रवीन्मघवा प्रत्ययस्य समाभाष्य तमृषिजातरोषम् ब्रह्मर्षिदेवर्षिचतुर्षिमध्ये यत्तन्निबोधेहममाद्यराजन् ४२ शक्र उवाच
 अध्ययवेदुहितरं ददातु छंदोगेवाचरितब्रह्मचर्ये अथर्वणवेदमधीत्य विप्रः स्नायीत यः पुष्करमाददाति ४३ सर्वान्ये दानधीर्या न पुण्यशी
 लोस्तु धार्मिकः ब्रह्मणः सदनया तु यस्ते हरति पुष्करम् ४४ अगस्त्य उवाच आशीर्वादकृत्यया प्राक्तः शपथो बलसूदन दीयतां पुष्क
 रं मत्स्यमेषधर्मः सनातनः ४५ इद्र उवाच नमया भगवन् लोभाद्वृत्तं पुष्करमद्यवे धर्मास्तु श्रोतुं कामेन हतं न को न्युमर्हसि ४६ धर्म
 श्रुतिस्मृत्कषोर्धर्मसेतुरनामयः आषोर्वैशाश्वतो नित्यमव्ययौ यमयाश्रुतः ४७ नदिदं गृह्यतां विद्वन्पुष्करं द्विजसत्तम अतिक्रमं मे भगवन्
 दंतुमर्हस्य निहितं ४८ इत्युक्तं समहं देणतपस्वी कोपनो मृशाम् जयाह पुष्करं धीमान्यसन्नश्चाभवन्मुनिः ४९ प्रययुस्ते ततो मृशयस्तीर्यानि
 यजगीचराः पुण्येषु तीर्थेषु तथा गात्राण्याप्लावयन्तते ५० आख्यानं यद्रदयुक्तः पठेत्पर्वणि पर्वणि नमस्कृत्य नयन्पुत्रं न भवेच्च निराकृतिः ५१
 नतमापन्स्पृशेत्काचिद्विज्ज्वरो न जरावहः विरजाः श्रेयसायुक्तः प्रेत्य स्वर्गमवाप्नुयात् ५२ यथा शास्त्रमधीर्या तं कृतिभिः परिपालितम् सगच्छे
 द्ब्रह्मणो लोकमव्ययं च नरोत्तम ५३ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे शपथविधिनाम चतुर्नवतितमोऽध्यायः ५४
 सुधिक्षिर उवाच यदि दद्याद्दृक्कृत्येषु दीयते भरतर्षभ छत्रं चोपानहौ चैव केनैतन्संप्रवर्तितम् १ कथंचैतन्ममुत्पन्नं किमर्थंचैव दीयते
 न केवलं श्राद्धकृत्येषु पुण्यकेषु पि दीयते २ बहुयपि निमित्तेषु पुण्यमाश्रित्य दीयते एतद्विस्तृतं ब्रह्मचच्छ्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ३ मी
 ष्म उवाच शृणुराजन्नवहितः छत्रोपानहविस्तरम् यथैतत्पथितं लोके यथाचैतत्प्रवर्तितम् ४ यथाचाक्षय्यतायां मपुण्यतां च य
 थागतम् सर्वमेतदशेषेण प्रवक्ष्यामि नराधिप ५ जमदग्नेश्च संवादसूर्यस्य च महात्मनः पुरा स भगवान्साक्षाद्भुवा कीदृशं यथा ६
 संधाय संधाय शरांश्चिक्षेप किल भार्गवः तान्क्षिमाचरेणुका सर्वास्तस्यैष्वन्दीत तेजसः ७ आनीय सात दानरूपेणादादसकृदच्युत अथ
 तेन स शब्देन ज्यायाश्चैव शरस्य च ८ प्रहृष्टः संप्रतिक्षेपसाच प्रत्याजहार तान् ततो मध्यान्धमारुहे ज्येष्ठा मूलदिवकरः ९

शिकायाचतुर्नवतितमः ५४ ५

पुण्यकेषु स्त्रीणां च नो सवेषु २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ज्येष्ठा मूले दक्षिणावर्ते षष्ठ्यं भाणे भवचक्रे ज्येष्ठा नां संप्रवर्तितगोष्ठीनि शच तदेव ज्येष्ठानां सन्धयान्धया यतार्यय

हणो नूनं ज्येष्ठामूलस्यैकं १० ११ १२

ससायकान्द्रिजोमुक्कारेणुकामिदमब्रवीत् गच्छानयविशालाक्षिशरानेतान्धनुश्च्युतान् १० यावदेतान्धनुःसुभ्रुक्षिपामीतिजनाधिप
सागच्छत्यंतराद्यां वृक्षमाधिस्यभामिनी ११ तस्थौतस्याहिसंततेशिरःपादौतथैवच स्थितासातुमुहूर्त्तवैभर्तुःशापमयाच्छुभा १२ य
यावानयितुंभूयःसायकानसितेक्षणा प्रत्याजिगामचशरांस्तानादाययशस्विनी १३ सावैश्विन्नासुचावर्गीपद्भ्यादुःखनियच्छतिउपाज
गामभर्तारिभयाद्भर्तुःप्रवेपती १४ सतामृषिस्तदाकुड्मोवाक्यमाहशुभाननाम् रेणकेकिंचिरेणत्वमागतेतिपुनःपुनः १५ रेणुकोवाच
शिरस्तावत्सदीप्तमेषादौचैवतपोधन सूर्यनेजोविरुद्धाहृक्षलायांसमाधिता १६ एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मश्चिरायैतत्कृतमया एतच्छ्रुत्वामम
विभोमाकुन्दस्त्वंतपोधन १७ जमदग्निरुवाच अद्यैनेदीप्तकिरणरेणुकेतवदुःखदम् शनैर्निपातयिष्यामिसूर्यमस्त्राग्नितेजसा
१८ भीष्मउवाच सविस्फार्गधनुर्दिव्यगृहीत्वाचशरान्वहून् अतिष्ठत्सूर्यमभितोमुखेवलक्ष्यैकतरवल्लु १९ अथतप्रेक्ष्यसन्नद्धसू
र्योभ्येत्यतथाब्रवीत् द्विजरूपेणकोतेयकिंतेसूर्योपराध्यते २० आदत्तेरग्निभिःसूर्योदिवितिष्ठस्ततस्ततः रसंहृतवैवर्षासुप्रवर्षतिदि
वाकरः २१ ततोऽन्नजायतेविप्रमनुष्याणांस्तरवावहम् अन्नप्राणाइतियथावेदेषुपरिपठ्यते २२ अथाप्नेषुनिगूढश्चरग्निभिःपरिवा
रितःसप्तहोपानिमान्ब्रह्मन्वर्षेणाभिप्रवर्षति २३ ततस्तदौषधीनांचवीरुधांपुष्पपत्रजम् सर्ववर्षाभिनिर्वृत्तमन्नसंप्रवतिप्रभो २४ जात
कर्माणिसर्वाणिब्रह्मोपनयनानिच गोदानानिबिवाहाश्चतथायज्ञसमूहयः २५ शास्त्राणिदानानितथासंयोगावित्तसंचयाः अन्नतःसं
प्रवर्त्ततेयथात्वेत्यभार्गव २६ रमणीयानियावंतियावदारंभिकाणिच सर्वमन्नात्प्रवतिविदितंकीर्तयामिते २७ सर्वहिवेत्थविप्रत्वं
यदेतकिर्त्तितमया प्रसादयेत्वाविप्रर्षंकिंतेसूर्यनिपाल्यवै २८ इतिश्रीमहाभारतेआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेछत्रोपानहोत्स
त्तिर्नामपंचनवतितमोऽध्यायः ९५ युधिष्ठिरउवाच एवंप्रयाचतितदाभारुकरेसुनिसत्तमः जमदग्निर्महातेजाः किंकार्यप्रत्यपद्यत
१ भीष्मउवाच सतथायचमानस्यसुनिरग्निसमप्रभः जमदग्निःशमनैवजगामकुरुनंदन २ ततःसूर्योमधुरयावाचातमिद
मब्रवीत् कृतांजलिर्बिभ्वरूपीप्रणम्यैनंविशोपते ३

२८ इतिश्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्द्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनोर्नीलि
कंठस्यकृतोभारतभावदीपेआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेटीकायांपंचनवतितमोऽध्यायः ९५ भास्करेप्रयातिसनीत्यर्थः १ शमंशांतिं २ तंजमदग्निं ३ छ ४

चलनिमित्तमिति हेविप्रर्षेसदागच्छतोऽप्रमत्तः सूर्यस्यचलंचलत्वनिमित्तंयवेदायांतंएकद्वीपात्द्वीपांतरंगच्छंतंभेत्स्यसीत्यन्वयः वेत्स्यसीतिक्वचित्स्थितः ४ जमदग्निर्वदति स्थिरंस्थैर्यंचलंचलत्वविनयाधानंविनयार्पणम् कदाचिसूर्यःक्षणास्थिरोभवतीतिप्रतिपादयामि ५ यतस्तत्रगच्छत्वमध्यान्नेदिवसमध्येनिमेषार्द्धेतिशसि स्थिरीभवसि हेसूर्यअदंचात्रमध्यान्नेनिमेषाहेस्थैर्यसमयेत्याभेत्स्यामीति नात्रावेचारणाविमर्षणेत्यर्थः ६ ७ तंसूर्यजमदग्निवाक्यं नभीःसूर्यत्वयाकार्येतिभाषाभावेहेतुमाह ह्यस्मात्प्रणिपातंगतोऽसि = धर्मयान्त्वय्येतत्प्रशरणगतंलंघयेत्इत्याह ब्राह्मणेवार्जदमितिभीष्यम् आर्जवंअकौरित्यम् ८ एतानिआ

चलंनिमित्तंविप्रर्षेसदासूर्यस्यगच्छतः कथंचलंभेत्स्यसित्वंसदायांतंदिवाकरम् ४ जमदग्निरुवाच स्थिरंचापिचलंचापिजानेत्वाज्ञानचङ्कषा अवश्यंविनयाधानकार्यमद्यमयातव ५ मध्यान्नेयैनिमेषार्द्धेतिप्रसित्वंदिवाकर तत्रभेत्स्यामिसूर्यत्वानमेषास्तिविचारणा ६ सूर्यउवाच असंशयमांविप्रर्षेभेत्स्यसेधुन्विनावर अपकारिणमांविद्धिमगवच्छरणागतम् ७ भीष्मउवाच ततःअहस्यभगवान्जमदग्निरुवांचतसु नभीःसूर्यत्वयाकार्यप्रणिपातगतोऽसि = ब्राह्मणेवार्जदयच्चस्थैर्यचधरणीतले सौम्यतांचैवसौमस्यगाभीर्यवरुणस्यच ८ दीप्तिमग्नेःप्रभामेरोःप्रतापतपनस्यच एतान्यतिक्रमेद्योवैसहस्यच्छरणागतम् ९ भवेत्सगुरुतन्पीचवस्महात्त्वसवैभवेत् सरापानंसकुर्याच्चयोहन्याच्छरणागतम् १० एतस्यत्वपनीतस्यसमाधितातचितय यथास्मरुगमःपथा भवेत्त्वद्रश्मिभाविंतुः १२ भीष्मउवाच एतावदुक्कासतदात्तृष्णीमासीत्प्रगृह्यतमः अथसूर्योददत्तस्मैछत्रोपानहमाशुचै १३ सूर्यउवाच म हर्षशिरसस्त्राणंछत्रमद्रश्मिवारणम् प्रतिगृण्हीष्यपद्माचचाणार्थचर्मपादुके १४ अद्यप्रभृतिचैवेहलोकैःसंप्रचरिष्यति पुण्यकेषु चसर्वेषुपरमक्षय्यमेवच १५ भीष्मउवाच छत्रोपानहमेतत्तेसूर्येणैतत्प्रवर्तितम् पुण्यमेतदभिरुवातत्रिषुन्दोकेषुभारत १६ तंस्मात्प्रयच्छविप्रेषुछत्रोपानहमुत्तमम् धर्मस्तेषुमहानुभार्वीनमेवास्तिविचारणा १७

र्जगादीनि अतिक्रमेच्छययेच्छरणागतहन्यादित्यन्व

यः १० धर्मलंघनमभिधायअधर्मलंघनाभिधानंतत्तद्धर्मज्ञानार्थतत्तद्धर्मप्राधान्यख्यापनार्थवा ११ एतस्यत्वपनीतस्यकृतापगयस्ययमाधानंयथास्मरुगमःस्मरुमन्तिक्रम्यगच्छतीति १२ १३ शिरस्त्राणंमद्रश्मिवारणंछत्रं प्रतिगृण्हीष्यपद्मापादयोस्त्राणार्थचर्मपादुकेचप्रतिगृण्हीष्येत्यन्वयः १४ चर्मपादुकेतिवाक्यनिर्देशात् दानेचर्मपादुकेयोःशाश्वत्यमितिसूचितं तत्रपादुकादानस्यप्रवर्तकःसूर्यइत्याह १५ छत्रोपानहमिति तेतव १६ १७ ७ ७ ७

शुभ्रं शतशलाकं संपन्नमिति यावत् शतशलाकं अपरिमितशलाकं घटितानिर्घटितमित्यर्थः शतपदमधिकपरम् १८ १९ संशितायनीक्षणत्रयाय २० प्रेत्यपरलो

उत्र हि भरतश्रेष्ठयः प्रदद्याद् द्विजातये शुभ्रं शतशलाकं वै संप्रेत्य सुखमेधते १८ सशक्रलोके वसति पूज्यमानो द्विजातिभिः अप्स
शोभिष्य सततं देवैश्च भरतर्षभ १९ दृष्ट्यमानाय विप्राय यः प्रयच्छत्युपो न हो स्नातकाय महाबाहो संशिताय द्विजातये २० सोऽपिलो
कान् न वा भोति देवतैरभिपूजितान् गोलोके समुदायुक्तो वसति प्रेत्य भारत २१ एतत्ते भरतश्रेष्ठ मया कात्स्न्येन कीर्तितम् उत्रोपानह
दानस्य फलं भरतसत्तम २२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे छत्रोपानहदानप्रशंसानामष्टनवतितमोऽध्यायः
१६ युधिष्ठिर उवाच गार्हस्थ्यधर्ममखिलं प्रब्रूहि भरतर्षभ ऋद्धिमाप्नोति किं कृत्वा मनुष्य इह पार्थिव १ श्रीभू उवाच
अत्र ते वर्तयिष्यामि पुरातनं जनाधिप वासुदेवस्य संवादं पृथिव्याश्चैव भारत २ संस्तुत्य पृथिवीदेवी वासुदेवः प्रतापवान् पप्रच्छ
भरतश्रेष्ठ मां त्वं यत्पृच्छसे द्यौर्वै ३ वासुदेव उवाच गार्हस्थ्यधर्ममाधित्वमया वामहि धेनवा किमवश्यं धरे कार्यं किं वा कृत्वा कृतं
मवेत् ४ पृथिव्युवाच ऋषयः पितरो देवा मनुष्याश्चैव माधव इज्याश्चैवार्चनीयाश्च यथा चैव निबोध मे ५ सदा यज्ञेन देवाश्च स-
दा तिथ्येन मनुषाः छंदस्तथैव नित्यमहान् भुंजीत नित्यशः ६ तेन त्व्यपि गणाः प्रीता भवन्ति मधुसूदन नित्यमग्निपरिचरेद भक्त्वा ब-
लिकर्म च ७ कुर्यात्तथैव देवा वै प्रीयन्ते मधुसूदन कुर्याद्दहरहः आत्थमन्नोद्येनोदकेन च ८ पयो मूलफलैर्वापि पितृणां प्रीतिमाहरेत्
सिद्धान्नाहैश्वदेवैर्कुर्यादन्नोद्यथाविधि ९ अग्नीषोमं वैश्वदेवं धान्यं तर्पयन्तं तुरम् प्रजानां पतये चैव पृथक् कृहोमो विधीयते १० तथैव चा-
नुपूर्व्येण बलिकर्म प्रयोजयेत् दक्षिणायां यमायेति प्रतीच्यां वरुणाय च ११ सोमाय चाप्युदीच्यां वैवास्वतमध्ये प्रजापतेः धन्वतरेः प्रागुदी-
च्यां प्राच्यां शक्राय माधव १२ मनुष्येभ्य इति प्राहुर्बलिं हारिगृहस्य वै मरुद्भ्यो देवतेभ्यश्च बलिं मंतर्गृहे हरेत् १३

के २१ २२ इति श्रीमत्सदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्द्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूत्रोक्तं लिङ्गस्य कृतौ भारतभाष्यटीपे आनुशासनिके पर्वणि टीकायां
दानवतितमोऽध्यायः १६ गार्हस्थ्यं गृहस्थयोग्यं १ २ ३ ४ ५ ६ बलिकर्म वैश्वदेवः तत्र प्रागन्तमेव यावत् ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४

तथैव विश्वेदेवेभ्यो बलिमाकाशतो हरेत् निशाचरेभ्यो हि स्वर्गं बलिं नक्तं तथा हरेत् १४ एवं कृत्वा बलिं सम्यग्दद्याद्दिक्षां हि जायेये अन्धमेव
ह्यणस्यान्नावग्रमुद्धृत्य निक्षिपेत् १५ यदाश्चाङ्गपितृभ्योऽपि दातुमिच्छेत्तमानवः तदापश्चात्सु कुर्वति निर्वृत्तेऽप्यङ्गकर्मणि १६ पितृभ्योऽपि
यित्वा तु बलिकुर्याद्दिधानतः वैश्वदेवं ततः कुर्यात्पश्चाद्वा ह्यणवाचनम् १७ ततोऽन्नेन विशेषेण भोजयेदतिस्थीनपि अर्च्यं पूर्वं महा राजन
तः प्रीणातिमानवान् १८ अनित्यं हि स्थितो यस्मात्तस्मादतिथिरुच्यते आचार्यस्य पितृभ्योऽपि सम्यग्दद्यात्पितृभ्यः १९ इदमस्ति गृहे मन्त्र-
मिति नित्यं निवेदयेत् ते यद्देयं स्तत्कुर्यादिति धर्मो विधीयते २० गृहस्थः पुरुषः कृष्णशिष्टाशी च तदा भवेत् राजर्त्विजं स्नातकं च गुरुश्वभु-
रमेव च २१ अर्चयेन्मधुपर्केण परिमंस्वत्सगेषितान् श्वभ्यश्च श्वपचैभ्यश्च वयोभ्यश्चावपेद्भुवि २२ वैश्वदेवं हि नामैतन्नायं प्रातर्विधी-
यते गृतास्तु धर्मान् गाहस्थान्यः कुर्यादन्नसूयकः २३ स इह हविर्वरा न्याप्य प्रेत्यं लोके महीयते २४ भीष्मा उवाच इति भूमेर्वचः शु-
त्वा वत्स देवः प्रतापवान् तथा च कारसततं त्वमप्येवं सदा चर २५ गत इह हस्थ धर्मं त्वत्त्वेऽप्यमानो जनाधिप इह लोके यशः प्राप्य प्रेत्य स्व-
र्गमवाप्स्यसि २६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मवर्णनविधिर्नाम सप्तमोऽध्यायः २७ युधिष्ठिर उवा-
च आलोकदानं नामैतत्कीदृशं भरतर्षभ कथमेतन्मनुष्येन फलदातृत्वाद्वा हि मे १ भीष्मा उवाच अत्राप्युदाहरंती ममिति हा-
सं पुरातनम् मनोऽप्रजापतेर्वादेऽरुवर्णस्य च भारत २ तपस्याकाञ्चिदभवत्सर्ववर्णानामभारत वर्णतो हेमवर्णः स सर्ववर्णोऽतिप्रथमः ३
कुलश्रीलङ्गुणोपेतः स्वाध्याये च परगतः बहन्सुवर्णप्रभवास्समतीतः सूक्तैर्गुणैः ४ सकदाचिन्मनुविप्रो ददर्शोपसमर्पच कुशन्प्रश्न-
मन्योन्यं तौ चोभौ तत्र चक्रतुः ५ ततस्तौ सन्त्यसं कृत्यो मेरोकाचनपर्वतं रमणीयं शिलापृष्ठं सहितं सन्त्यपीदताम् ६ तत्र तौ कुथय-
तौ स्तां कथानानाविधाश्रयाः ब्रह्मर्षिदेवदेत्यानां पुराणानां महात्मनाम् ७ सन्त्यस्य ब्रह्मर्षी द्वाक्यमनुस्वायभुवप्रति द्विताय सर्व-
भूतानां प्रश्नमेव कुमहसि ८ सप्तमोऽभिर्यद्विज्यते देवतानि प्रजेश्वर किमेतत्कथमुत्पन्नं फलयोगचशममे ९ मनु उवाच
अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् शुक्रस्य च बलेऽप्येव सदा देवं महात्मनोः १० बलेऽप्येव रीचनस्येह चैलोक्यमनुशासनतः समी-
पमाजगामाशुशुक्रो भृगुकुलोद्बुधः ११ तमर्थादिभिरभ्यर्च्य भार्गवसौ स ग्राधिपः निषसादासने पश्चाद्द्विधिवद्भूरिदक्षिणः १२

१३ १४ १५ तपःवर्णाश्रमधर्मः धर्मोदयादिः वीरुधः लता औषधपुः ब्रीह्यादयः १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४

कथेयमभवत्तत्र त्वयायापरिकीर्तिता सुमनोधूपदीपानांसंप्रदानेफलं प्रति १३ ततः पप्रच्छ देत्येन्द्रः कवीन्द्रं प्रश्नमुत्तमम् १४ बलि-
रुवाच सुमनोधूपदीपानां किं फलं ब्रह्मवित्तम् प्रदानस्य द्विजश्चेष्टतद्भवान्वक्तुमर्हति १५ शक्र उवाच तपःपूर्वसमुत्पन्नं ध-
र्मस्तस्मादनंतरम् एतस्मिन्नन्तरे चैव वीरुधोऽप्युषधमेव च १६ सोमस्य मात्मा च बहुधा संभूतः पृथिवीतले अमृतं च विषं चैव ये चान्ये त-
ण जातयः १७ अमृतं मनसः प्रीतिं सद्यस्तृप्तिं ददाति च मनोऽग्लपयते तीव्रविषं गंधेन सर्वशः १८ अमृतं मंगलं विद्धि महद्दिषममंग-
लम् औषधोऽप्यमृतं सर्वा विषते जोग्निसंभवम् १९ मनोऽह्लादयते यस्माच्छ्रियं चापि ददाति च तस्मात्सुमनसः प्रोक्तानरेः स्फुटत कर्म-
भिः २० देवताभ्यः सुमनसो यो ददाति नरः शक्रिः तस्य तु पुण्यं तिवेदेवास्तुष्टाः पुष्टिं ददत्यपि २१ ययमुद्दिश्य दीयेरन्देवं सुमनसः प्रभो मं-
गलार्थं स तेनास्य प्रीतिं भवति देत्यप २२ ज्ञेयास्तूपाश्च सोम्याश्च स्तेजस्विन्यश्वताः पृथक् औषध्या बह्वीर्या हि बहुरूपास्तथैव च २३
यज्ञियानां च वृक्षाणामयज्ञीयान्निबोध मे आसुराणि च माल्यानि देवतेभ्यो हितानि च २४ रक्षसां सुराणां च यक्षाणां च तथा प्रियाः
मनुष्याणां पितॄणां च कांतायास्त्वनुपूर्वशः २५ वन्याग्राम्याश्च हतथा कृष्योक्ताः पर्वताश्च याः अकटकाः कंटकिनो गंधरूपरसान्विताः
२६ द्विविधो हि स्मृतो गंध इष्टो निष्ठश्च पुष्पजः इष्टगंधानि देवानां पुष्पाणि तिविभावय २७ अकंटकानां वृक्षाणां श्वेतप्रायाश्च वर्णतः
तेषां पुष्पाणि देवानां मिष्टानि सततं प्रभो २८ जलजानि च मील्यानि पद्मादीनि च यानि वै गंधर्वनागयक्षेभ्यस्तानि दद्याद्दिक्षु क्षणः २९
औषधै रक्तपुष्पांश्च कटुकाः कंटकान्विताः शत्रूणां भिक्षागर्थमथैवेषु निदर्शिताः ३० तीक्ष्णवीर्यास्तु भूतानां दुरालभाः सकटकाः
रक्तभूयिष्ठवर्णाश्च कृष्णाश्चैवोपहारयेत् ३१ मनोऽह्लादयन् दिव्यो विशेषमधुराश्च याः चारुरूपाः सुमनसो मानुषाणां स्मृता विभो
३२ न तु श्चानसंभूता देवतायतनोद्भवाः सन्नयेत्पुष्टिकार्येषु विरहिषुरहः सुच ३३ गिरिसानुरुहाः सोम्या देवानां मुपपादयेत् प्रो-
क्षितां प्रोक्षितां सोम्या यथा योग्यं यथा स्मृति ३४ गंधेन देवास्तु पुण्यं ति दर्शनाद्दृक्षुरक्षसाः नागाः समुपभोगेन त्रिभिरेतैस्तु मानुषाः ३५
सद्यः प्रीणाति देवान्येते प्रीता भावयंत्युत संकल्पसिद्धामत्यानामीप्सितैश्च मनोरमैः ३६ प्रीताः प्रीणांति सततं मानिता मानयति च अव-
ज्ञाता वधूताश्च निदहत्य धमान्नरात् ३७ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि धूपदानविधेः फलम् धूपांश्च विविधान्साधून्साधूश्च निबोध मे ३८

२५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४

निर्यासाः गुग्गुलुप्रभृतयः सारिणः काष्ठाग्निसंयोगान्निःसरंतः कृत्रिमाः अष्टगंधादयः ३९ ४० ४१ फाणिताश्च ते आसवेन तीव्रगंधेन संयुक्ताः देवदारु-
प्रभृतयः तैः पाठांतरे फालिताः विकसिता मल्लिकादयः तासां रसेर्मकरंदैः गंधरससंयुक्तेर्दारुवैः सद्यस्तुष्टिकरोगंध इति शेषः ४२ वैहारिका विहारमात्रोपयुक्ताः
४३ ४४ ४५ ज्योतिः दीपादितेजः कान्तिः प्रकाशः कीर्तिः ४६ नरकरूपे दक्षिणायनमप्यंधंतमा एव अत उत्तरायणोरात्रौ तमोनाशकं ज्योतिर्दयं नरकनिवृ-

निर्यासाः सारिणश्चैव कृत्रिमाश्चैव ते त्रयः दृष्टो निश्चेषवेदं धस्तन्मोविस्तरशः शृणु ३९ निर्यासाः सल्लुकी वज्र्या देवानां दयितास्तुते गुग्गु-
लुं प्रवरस्तेषां स्वेषामिति निश्चयः ४० अगुरुः सारिणां श्लेष्मोयक्षराक्षसभोगिनाम् देव्यानां सल्लुकीयश्च काक्षितोयश्च तद्विधः ४१ अथ
सर्जरसादीनां गंधैः पार्थिवदारुवैः फाणितारससंयुक्तेर्मनुष्याणां विधीयते ४२ देवदानवभूतानां सद्यस्तुष्टिकरः स्मृतः येन्ये वैहारिकास्तत्र
मानुषाणामिति स्मृताः ४३ य एवोक्ताः सुमनसा प्रदाने गुणहंतवः धूपेष्वपि परिज्ञेयास्त एव प्रीतिवर्द्धनाः ४४ दीपदाने प्रवक्ष्यामि फलयोग-
गमनुत्तमम् यथा येन यदा चैव प्रदेयायादृशाश्च ते ४५ ज्योतिस्तेजः प्रकाशवाप्युर्ध्वं चापि वर्णयते प्रदानात्तेजसां तस्मात्तेजोवर्द्धयते-
नृणां ४६ अंधंतमस्तमिस्त्रं च दक्षिणायनमेव च उत्तरायणमेतस्माज्ज्योतिर्दानं प्रशस्यते ४७ यस्मादूर्ध्वगमेतत्तु तमसश्चैव भेषज-
म् तस्मादूर्ध्वगतेर्दाता भवेदचेति निश्चयः ४८ देवास्तेजस्विनो यस्मात्प्रभावंतः प्रकाशकाः तामसाराक्षसाश्चैव तस्माद्दीपः प्रदीयते ४९
आलोकदानाच्च क्षुद्रान्धभायुक्तो भवेन्नरः तान्दत्त्वानोपहिंसेत न हरेन्नोपनाशयेत् ५० दीपहर्त्ता भवेदंधस्तमोगतिरसुप्रभः दीपप्रदः
स्वर्गलोके दीपमालेव गजते ५१ हविषा प्रथमः कल्पो द्वितीयश्चौषधीरसेः वसामेदो स्थिनिर्यासेर्नकार्यः पुष्टिमिच्छता ५२ गिरिप्रपा-
ते गह्वरे चैत्यस्थाने च तुष्यथ दीपदानं भवेन्नित्यं य इच्छेद्भूतिमात्मनः ५३ कुलेद्योतो विशुद्धात्मा प्रकाशत्वं च गच्छति ज्योतिषां चैव
सान्द्रोऽयं दीपदाता नरः सदा ५४ बलिकर्मसु वक्ष्यामि गुणान्कर्मफलोदयान् देवयक्षोरगनृणां भूतानां मथरक्षसाम् ५५ येषां नाग्रम्
जीविषा देवता तिथिबालकाः राक्षसानेव तान्विद्धि निर्विशंकानमंगलान् ५६ तस्मदग्रे प्रयच्छेत्तदेवेभ्यः प्रतिपूजितम् शिरसा प्रय-
तश्चापि हरेद्बलिमतद्वितः ५७ गृणहंति देवघानित्यमाशंसंति सदा गृहान् बाह्याश्चागंतवो येन्येयक्षराक्षसपन्नगाः ५८ इतो दत्तेन
जीवति देवताः पितरस्तथा ते प्रीताः प्रीणयंत्येन मायुषायशसाधनैः ५९ बल्यः सह पुष्पैस्तु देवानामुपहारयेत् दधिदुग्धमयाः पुण्याः
सगंधाः प्रियदर्शनाः ६० कार्या रुधिरमांसादया बलयोग्यक्षराक्षसाम् सरासवपुरस्कारात्तजो ह्यपि कभूषिताः ६१

त्यर्थं ४७ ४८ ४९ ५० ५१ हविषाभृ-
तेन औषधीरसेः निलसर्षपादिस्त्रैहैः वसामेदो स्थिनि प्राण्य वय वास्तेषां निर्यासाः स्नेहकसादयः पृथग्वा निर्यासात् ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० तजो ह्यपि क-
भूषिताः ताः उद्धापिक उपरित्यपनं स्त्रीनमार्ष ६१

नागानां दयितानि तस्य पद्मोत्पलविमिश्रिताः तिलाक्षुडससंपेन्नान्मूतानामुपहारयेत् ६२ अग्रदाताग्रभोगीस्या हृत्तवीर्यसमन्वितः तस्मा
दयंप्रयच्छेत्तदेवेभ्यः प्रतिपूजितम् ६३ ज्वलंत्यहरहो वेभ्यश्चाश्वस्यगृहदेवताः ताः पूज्याभूतिकामेन प्रसृताग्रप्रदायिना ६४ इत्येतद-
सुरेद्रायकाव्यः प्रैवाच भागवः स्रवणाय मनुः प्राह स्रवणो नारदाय च ६५ नारदोऽपि मयि प्राह गुणानेतान्महाद्युते त्वमप्येतद्विदित्वेह स
र्वमाचर पुत्रक ६६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे स्रवणमनुसंवादानामाष्टनवतितमोऽध्यायः ९८ युधिष्ठिर
उवाच श्रुतमेभिरुतं श्रुत्वा धूपधूपप्रदायिनाम् फलं बलिं विधाने च तद्भूयो वक्तुमर्हसि १ धूपप्रदानस्य फलं प्रदीपस्य तथैव च बल
यश्च किमर्थं वै क्षिप्यते गृहमोधिभिः २ भो धीमता उवाच अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् नहुषस्य च संवादमगस्त्यस्य भृगोस्त
था ३ नहुषो हि महाराज राजर्षिः सुमहातपाः देवराज्यमनुप्राप्तः सकृत्तेनेह कर्मणा ४ तत्रापि प्रयतो राजन् नहुषस्त्रिदिवे वसन् मा
नुषाश्चैव दिव्याश्च कुर्वाणो विविधाः क्रियाः ५ मानुष्यस्तत्र सर्वाः स्मृक्रियास्तस्य महात्मनः प्रवृत्तास्त्रिदिवे राजन् दिव्याश्चैव सनातनाः
६ अग्निकायाणि समिधः कुशाः सुमनसस्तथा बलयश्चान्तलाजामिधूपनदीपकर्म च ७ सर्वतस्तस्य गृहं राज्ञः प्रावर्तत महात्मनः
जपयज्ञान्मनोयज्ञांस्त्रिदिवेऽपि चकार सः ८ देवानभ्यर्चय च्चापि विधिवत्सु सुरेश्वरः सर्वानेव यथान्याययथा पूर्वमरिंदम ९ अथै
द्रोहमिति ज्ञात्वा अहंकारसमाविशत् सर्वाश्चैव क्रियास्तस्य पर्यहीयत भूपते १० स क्रुषन्वाहयामास वरदानमदान्वितः परिहीनक्रि
यश्चैव दुर्बलत्वमुपेयिवान् ११ तस्य बाहयतः कालो मुनिमुख्यास्तपोधनान् अहंकाराभिभूतस्य सुमहानभ्यवर्तत १२ अथ पर्यायि
शः सर्वान्वाहनायोपचक्रमे पर्यायश्चाप्यगस्त्यस्य समपद्यत भारत १३ अथागत्य महातेजा भृगुर्ब्रह्मविदावरः अगस्त्यमाश्रमस्थं वै-
समुपेत्येदमब्रवीत् १४ एवं वयमसत्कारं देवं द्रस्यास्य दुर्मतेः नहुषस्य किमर्थं वै मर्षयाममहामुने १५ अगस्त्य उवाच कथमेष मया शक्यः
शंसुयस्य महामुने वरदेन वरोदतो भवतो विदितश्च सः १६ यो मे दृष्टिपथं गच्छेत्स मे वश्यो भवेदिति इत्यनेन वरं देवो याचितो गच्छता दिवं १७
एवं न दग्धः समयाभवता च न संशयः अन्येनाप्यपि सुरव्येन न दग्धो न च पातितः १८ अमृतं चैव पानाय दत्तमस्मै पुराविभो महात्मना तदर्थं च-
नास्माभिर्विनिपात्यते १९ प्रयच्छति वरं देवः प्रजानां दुःखकारणं द्विजेष्वधर्मयुक्तानि सकरोति नराधमः २० तत्र यत्प्राप्तकालं न स्तद्धि वदतां
वरं भवांश्चापि यथा ब्रूयात्तत्तस्मिन् संशयः २१ भृगुरुः पितामहं न योगेन भवतं सोऽहमागतः प्रतिकर्तुं बलवति नहुषे देवमोहिते २२

अद्य हित्वांस्तु दुर्बुद्धीरथेयोऽस्यति देवराट् अद्यैनमहमुद्धतं करिष्ये जिद्रमोजसा २३ अद्येदं स्थापयिष्यामि पश्यतस्ते शतक्रतुम् संचाल्य
पापकर्माणि मैत्रावस्थां तांस्तु दुर्मतिम् २४ अद्य चासौ कुदेवेद्रूपापदादृषयिष्यति देवोपहतचित्तत्वादात्मना शायमेदधीः २५ व्युत्क्रान्त
धर्मतमहंधर्षणामर्षितोऽमृशाम् अहिर्भवस्वेति रुषाशप्स्ये पापं हि जद्रुहम् २६ तत एनंस्तु दुर्बुद्धिद्विकृशब्दामिहतलिषम् धरण्यापात-
यिष्यामि पश्यतस्ते महासुने २७ नहुषपापकर्माणामैश्वर्यबलमाहितम् यथाचरोचते तुभ्यं तथा कर्त्ता स्म्यहमुने २८ एवमुक्तस्तु ऋगुणा
मैत्रावरुणिरव्ययः अगस्त्यः परमप्रीतो बभूव विगतज्वरः २९ इति श्रीमहामारुते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे अगस्त्यः ऋगुसंवादीनां
मनवनवतितमोऽध्यायः ९० युधिष्ठिर उवाच कथं वै सविपन्नश्च कथं वै पातितोऽपि कथं चानिद्रतां प्राप्सस्तद्वान्वक्तुमर्हति १ भी-
ष्म उवाच एवंतयोः संवदतोऽक्रियास्तस्य महात्मनः सर्वाण्यवप्रवर्त्तते यादिव्यायाश्च मानुषीः २ तथैव दीपदानानि सर्वापकरणानि वै ब-
लिकर्मचयश्चान्ध्रहृत्सकाश्च पृथग्विधाः ३ सर्वे तस्य समुत्पन्ना देवेन्द्रस्य महात्मनः देवलोके नृलोके च सदा चागबुधाः स्मृताः ४ तेष्वेदं वृत्ति-
राजेंद्रः कर्त्तव्यं ते गृहमेधिनः धूपप्रदानं दीपैश्च नमस्कारैस्तथैव च ५ यथा सिद्धं स्य चान्नस्य ग्रहायाय प्रदायते बलयश्च गृहोद्देशोऽतः प्रीयति
देवताः ६ यथा च गृहिणस्तोषो भवेद्दैवलिकर्मणि तथा शतगुणा प्रीतिर्देवतानां प्रजायते ७ एवं धूपप्रदानं च दीपदानं च साधयः प्रयच्छति
नमस्कारैर्युक्तमात्मगुणावदम् ८ स्नानेनाद्विष्यत्कर्मक्रियते वै विपश्चिता नमस्कारप्रयुक्तेन तेन प्रीयति देवताः ९ पितरश्च महाभागाश्च
षयश्च तपोधनाः गृह्याश्च देवताः सर्वाः प्रीयन्ते किं धनार्चिताः १० इत्येतां बुद्धिमास्थाय नहुषः सनरेश्वरः सुरेन्द्रत्वं महत्याप्यकृतवान् तदद्भु-
तम् ११ कस्यचित्पथकालस्य भाग्यक्षय उपस्थिते सर्वमेतदवजायकृतवानि द्रुमादृशम् १२ ततः स परिहीणोऽमृत्सुरेन्द्रो बलदर्पितः धू-
पं दीपोदकविधिनयथावच्चकार ह १३ ततोऽयं यज्ञविषयो रक्षोभिः कर्मबध्यत अथागरुयमृषियैश्च वाहनायाजुहावह १४ द्रुतसरस्य-
तीकूलात्स्मयन्निव महाबलः ततोऽमृगुर्महातेजा मैत्रावरुणिरब्रवीत् १५ निमील्य स्य नयने जटां यावद्दिशामि ते स्थाणुभूतस्य तस्या
थजटां प्राविशदच्युतः १६ ऋगुः सप्तमहातेजाः पातनाय नृपस्य च ततः स देवराट् प्राप्तस्तमृषिवाहनाय वै १७ १८ १९ २०

ततो गस्त्यः सूरपतिं वाक्यमाह विशांपते योजयस्वेति मां हि प्रकंच देवां वदामि ते १८ यत्र वदस्यसितवत्त्वां नयिष्यामि सराधिप इत्युक्तो
 नहुषस्तेन योजयामास तं मुनिम् १९ ऋगुस्तस्य जटां तस्यो वधून् दधितो जशम् नचापि दर्शनं तस्य चकार स ऋगुस्तदा २० वरदानमभा
 वज्ञानहुषस्य महात्मनः नचुकोप तदा गस्त्यो युक्तोऽपि नहुषेण वै २१ नंतुराजा प्रतो देन चोदयामास भारत नचुकोप स धर्मात्मा ततः पादेन दे
 वराट् २२ अगस्त्यस्य तदा कुहो वामेनाभ्यहनच्छिरः तस्मिन् छिरस्य भिहते स जटां तर्गतो ऋगुः २३ शशाप बलवत्कुहो नहुषं पापचेतस
 म् यस्मात्पदाहतः क्रोधाच्छिरसीमं महा मुनिम् तस्मादाशुर्मर्हा गच्छ स र्षो भूत्वा सुदुर्मते इत्युक्तः स तदा तेन स र्षो भूत्वा पपात ह २४ अदृष्टे
 नाथ ऋगुणा भूतले भरत र्षभ ऋगुं हियदिसो द्रुस्यन्नहुषः पृथिवीपते २५ नच शक्तो भविष्यद्देपातने तस्य तेजसा सतु तैस्तैः प्रदानैश्च त
 पोभिर्नियमैस्तथा २६ पतितोऽपि महाराज भूतले स्मृतिमान् भूत् प्रसादयामास ऋगुं शापां तो मे भवेदिति २७ ततो गस्त्यः कृपाविष्टः प्रसाद
 यततं ऋगुम् शापां तार्थं महाराज सच पादात्कृपान्वितः २८ ऋगुरुवाच राजा युधिष्ठिरो नाम भविष्यति कुलोद्बहः सत्वां मोक्षयित्वा
 शापादित्यक्त्वांतरधीयत ३० अगस्त्योऽपि महातेजाः कृत्वा कार्यं शतक्रतोः स्वमाश्रमपदं प्रायात्पूज्यमानो द्विजातिभिः ३१ नहुषोऽपि त्वया
 राजस्तस्मै च्छापात्समुद्धतः जगाम ब्रह्मभवनं पश्य तस्तेजनाधिप ३२ तदा स पातयित्वा तेन नहुषं भूतले ऋगुः जगाम ब्रह्मभवनं ब्रह्मणे च न्य
 वेदयत् ३३ ततः शक्रसमानाभ्य देवानाह पितामहः वरदानान्मम सरानहुषो राज्यमाप्तवान् ३४ सचागस्त्येन कुहूँ न भूषितो भूतलग
 तः नच शक्यं विनाराज्ञा सरावर्त्तयितुं क्वचित् ३५ तस्मादयं पुनः शक्रो देवराज्ये भिषिच्यताम् एवं संभाषमाणं तु देवाः पार्थपितामहम् ३६
 एवमस्त्विति संलुष्टाः प्रत्युचुस्तं नराधिप सो भिषिक्तो भगवता देवराज्यं च वासवः ३७ ब्रह्मणाराजशा दूलयथा पूर्वव्यरोचत एवमेतत्सुरारुचन
 हुषस्य व्यतिक्रमात् ३८ सच तेरेव संसिद्धो नहुषः कर्मभिः पुनः तस्माद्दीपाः प्रदानव्याः सायं वै गृहमेधिभिः ३९ दिव्यं च क्षरवा मोतिमेव दीप
 स्यदायकः पूर्णचंद्रप्रतीकाशादीपदाश्च भवत्युक्त ४० यावद्दक्षिणि मेधापि ज्वलंते तावतीः समाः रूपवान्बलवांश्चापिनरो भवन्ति दीपदः ४१ इ
 ति श्रीमहाभारते आनुशा ० अगस्त्य ऋगुसंवादीनाम शततमोऽध्यायः १०० युधिष्ठिर उवाच ब्राह्मणस्त्वानियमं दाहरंति भरत र्षभ नृशंसकारि
 णो भूताः कृते गच्छन्ति मानवाः १

२ ३ गोरजसागोपरागेण यथापुष्पस्यपरागोरजः कणस्तदोदोन्नेपरितः पर्यपति एवं प्रचलत्याधेनोरूधसः सकाशात्प्रसरन्त्यः क्षीरविषुषोत्रपरागः पर्यायेणरजः
पदेनोच्यते तथाचमेदिनी रजः क्रीबांगुणांतरे आर्त्तयेनपरागेचेष्टुमात्रेचदृश्यतेइति ध्वस्तं व्यातं शरीरमिति शेषः विषुषमात्रेणापि ब्रह्मस्येन देहस्मिन् धत्वं माभूदिति भा-
वः ४ द्वियतीनां गोप्रहंकेनचिद्वाज्ञाद्वियमाणानां रजः क्षीरं मार्गस्यवह्नीरूपं सोममुच्यं यामासनाशितवान् ५ ६ तत्रगोहर्तृणांपुरे ७ ताः गावः विधुन्वतीः स्वस्वस्वा

भीष्मउवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् चांडालस्यचसेवादंक्षत्रबंधोऽथभारत २ रजन्यउवाच रुद्धरूपोसिचांडालवा-
लवच्चविचेष्टसे श्वरवराणोरजःसेवीकस्मादुद्दिजसेगवाम् ३ साधुभिर्गर्हितं कर्म चांडालस्यविधीयते कस्माद्गोरजसाध्यस्तमपाकुडेनिधिच-
सि ४ चांडालउवाच ब्राह्मणस्यगवाराजन् द्वियतीनारजःपुरा सोममुच्यं सयामासतंसोमयेपिबन्दिजाः ५ दीक्षितश्चसराजापिक्षिप-
नरकमाविशत् सहनैर्याजकैः सर्वैर्ब्रह्मस्यमुपजीव्यतत् ६ येषितत्रापिबन्दीरघृतंदधिचमानवाः ब्राह्मणाःसहराजन्याः सर्वेनरकमाविशन् ७
जघुस्ताः पयसापुत्रांस्तथापौत्रान्निधुन्वतीः पशूनवेक्षमाणाश्चसाधुवृत्तेनदंपती ८ अहंतत्रावसरंरजन्यब्रह्मचारीजितेन्द्रियः तासांमेरजसा-
ध्यस्तभैक्षमासीन्नराधिप ९ चांडालोहंततोरारजन्कल्कातदभवनृप ब्रह्मस्यहारीचनृपः सोमातिश्रागतिर्ययो १० तस्माद्दरेन्नविमस्त्वक-
दाचिदपि किंचन ब्रह्मस्यरजसाध्यस्तभक्त्यामापश्ययादृशम् ११ तस्मात्सोमोप्यविक्रेयः पुरुषेणविपश्चिता विक्रयंविहसोमस्यगर्हय-
तिमनीषिणः १२ येचैनंकीणतेनातयेचविक्रीणतेजनाः तेतुयेयस्यंतप्राप्यरंरवंयातिसर्वशः १३ सोमतुरजसाध्यस्तविक्रीणान्निधिप-
र्वकम् श्रोत्रियोवार्धुषीभूत्वानचिरंनचिनश्यति १४ नरकंविशत्प्राप्यस्यविशामुपजीवति श्वचर्यामभिमानंचसखिदारंचविह्वयम् १५
तुलयाधारयन्धर्ममभिमान्यतिरिच्यते श्वानेवैषापिनपश्यविवर्णहरिणंकृशम् १६ अभिमानेनभूतानामिमांगतिमुपागतम् अहं
चैकिंपुलेतात कुलेधनसमन्विते १७ अन्यस्मिन्जन्मनिविभाजानविज्ञानपारमः अभवस्तत्रजानानाद्येतान्द्रोषान्सदातदा १८ सरन्थ
एवंभूतानांपृष्ठमांसमभक्षयम् सोऽहंतेनचदृत्तेनभोजनेनचतेनवै १९

मिवन्यवियोगान्याशरिरेकप्रयंय परैः पीतेनन्प्रयसातेषांपुत्रपौत्रान्दंपती-
वाचाजघुसद्योल्पायुषश्चकुः ८ तत्रदेशेकालेच ९ १० ११ प्रसगात्सोमविक्रयंनिंदसि तस्मादिति १२ एनब्रह्मस्यरघृष्टे १३ चिन्नचिनश्यतीतिन अपितुचिरनरकवा-
सात्तनश्यत्येव १४ श्वचर्याश्वसेवाश्चचर्यादिचखंतुलयाधारयन्तुल्यमन्यानोभिमानीधर्म अनिकर्णाभिच्यतिरिक्तोभवति अन्यभिमानी इत्युदापापोपेक्षया-
अत्यंतपापीत्यर्थः १५ १६ १७ १८ एवंकृपितएव १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९

भमरैस्तीक्ष्णतुंडैः अर्चमानमिव वेलांतरवद् दृश्यमानमिव क्लिश्यंतं मां पश्य २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ रक्ष्यमेव न तु मर्त्यं २९ इति आनुशास

इमा मवस्थां संप्राप्तः पश्य कालस्य पर्ययम् आदीतमिव चैलांतं भमरैश्चैव चार्हितम् २० धावमानं स संरब्धं पश्य मां रजसान्वितम् स्वाध्याये
स्तुमहत्पापं हरति गृहमेधिनः २१ दानैः पृथग्विधैश्चापि यथा प्राहुर्मनीषिणः तथा पापकृतं विप्रमाश्च मस्य महीयते २२ सर्वसंगविनिर्मुक्तं
ब्रह्मास्युत्तारयत्युत अहं हि पापयो न्यां वै प्रसूतेः क्षत्रियर्षभ निश्चयं न गृधि गच्छामि कथमुच्येयमित्यतः २३ जातिस्मरत्वं च मम केनचित् पूर्वक
मणा शम्भेन येन मोक्षं वै प्राप्नुमिच्छाम्यहं नृप २४ त्वमिमं संप्रपन्नाय संशयं ब्रूहि पृच्छते चांडालत्वात् कथमहं मुच्येयमिति सत्तम २५ रा
जन्य उवाच चांडालप्रतिजानी हि येन मोक्षमवाप्स्यसि ब्राह्मणार्थं त्यजन्त्याणान् जातिमिष्टामवाप्स्यसि २६ दत्त्वा शरीरं कल्याणद्वारणा भौहिज
हेतुकम् हुत्वा प्राणान् यमोक्षस्तेनान्यथा मोक्षमर्हसि २७ भीष्म उवाच इत्युक्तस्तदा तेन ब्रह्म स्वार्थे परंतप हुत्वारणसुखे प्राणान् जातिमि
ष्टामवापह २८ तस्माद् दस्यं त्वया पुत्र ब्रह्मस्य भरतर्षभ यदीच्छसि महाबाहो शाश्वती गतिमात्मनः २९ इति श्रीदानधर्मराजन्यचांडाल
संवादो नामैकोत्तरशततमोऽध्यायः १०१ युधिष्ठिर उवाच एके लोकाः स्रक्तनिनः सर्वे त्वाहो पितामह तत्र तत्रापि भिन्नास्ते तत्रैव ब्रूहि पिताम
ह १ भीष्म उवाच कर्मभिः पार्थ नाना त्वं लोकानां याति मानवाः पुण्यान् पुण्यकृतो याति पापान् पापकृतो नराः २ अत्राप्युदाहरती ममिति हासं पु
रातनम् गौतमस्य मुनेस्तात संवादं वा स वस्य च ३ ब्राह्मणो गौतमः कश्चिन्मृदुर्दातो जितेन्द्रियः महावने हस्तिशिशुपरिघ्ननममातृकम् ४
तं दृष्ट्वा जन्त्रिया मांससालुक्रोशो धृतघ्नतः स तु दीर्घेण कालेन बभूवति बलोमहान् ५ तं प्रभिन्नमहानागं प्रसृतपर्वतोपमम् धृतराष्ट्रस्य
रूपेण शक्रो जग्राह हस्तिनम् ६ क्रियमाणं तु तं दृष्ट्वा गौतमः संशितघ्नतः अभ्यभाषत राजानं धृतराष्ट्रं महातपाः ७ मामेहापीर्हीस्तिनं पुत्र
मेन दुःस्वात्युष्टं धृतराष्ट्राकृतं मे त्रसतां सप्तपदं वदति मे त्रद्रोहो मे त्रराजन्स्पृशेत्त्वाम् ८ इध्मोदकप्रदातारं शून्यपालं ममाश्रमे विनीत
माचार्यकुले स्रक्तगुरुकर्मणि ९ शिष्टं दातुं कृतं ज्ञं च प्रियं च सततं तं मम न मे विक्रोशतो राजन् हस्तुमर्हसि कुंजरम् १० धृतराष्ट्र उवाच
गवासहस्रं भवते ददामि दासीशतं निष्कशतानि पच अन्यच्च विंशतिं विविधं महर्षे किं ब्राह्मणस्येह गजेन कृत्यम् ११ गौतम उवाच तवैवंगा
वोहि भवतु राजन् दास्यः स निष्कप्रविविधं चरत्नं अन्यच्च विंशतिं विविधं नरेद्रुकिं ब्राह्मणस्येह गजेन कृत्यम् १२

निकेपः टी० एकोत्तरशततमोऽध्यायः १०१ एकेति विद्याभ्यासश्रद्धा

दितारतम्यात् कर्मफलतारतम्यमस्ति उतनेति प्रश्नार्थः १ कर्मभिरिति पुण्यपापयोरिव पुण्यानामवांतरमेव दोस्तीत्यर्थः २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ ब्राह्मणस्य ब्राह्म

१३ १४ १५ यातयिष्ये हस्तिनं स्वीयं फलं ततो गृहीष्ये इत्यर्थः १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ आग्नियोनाधृष्टद्युम्नवदग्निरेव

धृतराष्ट्र उवाच ब्राह्मणानां हस्तिभिर्नास्ति कृत्यं राजन्यानां नागकुलानि विप्र स्ववाहनं नयतो नास्य धर्मो नागश्चेष्टं गौतमाभ्यान्निवर्त्त
 १३ गौतम उवाच यत्र प्रेतो न दति पुण्यकर्मयित्र प्रेतः शौचनेपापकर्मा वैवस्वतस्य स दनेमहात्मं स्तत्र त्वाहं हस्तिनयातयिष्ये १४
 धृतराष्ट्र उवाच ये निष्क्रियानास्तिकाः श्रद्धा नानापापात्मानो इंद्रियार्थे निविष्टाः यमस्य ते यातनां प्राप्नुवन्ति परं गता धृतराष्ट्रो न तत्र १५
 गौतम उवाच वैवस्वती संयमनी जनानां यत्रानृतं नोच्यते यत्र सत्यम् यत्राबलाबलिनयातयन्ति तत्र त्वाहं हस्तिनयातयिष्ये १६
 धृतराष्ट्र उवाच ज्येष्ठांस्वसारपितरमातरच यथाशत्रुमदमत्ताश्चरन्ति तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता धृतराष्ट्रो न तत्र १७
 गौतम उवाच सदा किनी वैश्रवणस्य राजो महाभागा भोगिजनप्रवेश्या गंधर्वयक्षैरप्सरसोभिश्च जुष्टा तत्र त्वाहं हस्तिनयातयिष्ये
 १८ धृतराष्ट्र उवाच अतिश्रिताः सुव्रता ये जनावै प्रतिश्रयं ददन्ति ब्राह्मणेभ्यः शिष्टां शिनः संविभज्याश्चितांश्च मदाकिनीं तेपि विभृ
 षयति १९ गौतम उवाच मेरोरग्रे यद्वनं भाति रम्यं सुपुष्पितं किन्नरी गीतजुष्टम् सुदर्शनाय त्रजं ब्रूविशात्ता तत्र त्वाहं हस्तिनयात
 यिष्ये २० धृतराष्ट्र उवाच ये ब्राह्मणामृदवः सत्यशीला बहुश्रुताः सर्वभूताभिरामाः ये धीयते सेतिहासं पुराणं मध्वाहुत्या जुह्वति
 वैद्विजेभ्यः २१ तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता धृतराष्ट्रो न तत्र यद्विद्यते विदितं स्थानमस्ति तद्ब्रूहि त्वत्वारितो न्येपयामि २२
 गौतम उवाच सुपुष्पितकिन्नरराज जुष्टप्रियवनं नंदनं नारदस्य गंधर्वाणां सप्सरसां च शृग्यत्तत्र त्वाहं हस्तिनयातयिष्ये २३ धृतरा
 ण्द्र उवाच ये नृत्यगीते कुशला जनाः सदा हृद्यश्च मानाः सहिताश्चरन्ति तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता धृतराष्ट्रो न तत्र २४
 गौतम उवाच यत्रोत्तराः कुरवो भाति रम्या देवैः सार्धं मोदमाना नरेन्द्र यत्राग्नियोनाश्च वसन्ति त्र्योका अच्योनयं पर्वतयो नयश्च २५
 संत्रशक्रो वर्षति सर्वकामान्यत्र स्त्रियः कामचक्रा भवति यत्र चैर्ष्यानास्ति नारी नराणां तत्र त्वाहं हस्तिनयातयिष्ये २६ धृतराष्ट्र उवाच
 ये सर्वभूतेषु निवृत्तकामा अमांसादान्यस्तदंशश्चरन्ति नहि संति स्थावरं जगमंच भूतानां ये सर्वभूतात्सुभूताः २७ निगशिषोर्निर्ममावीत
 रागा लाभा लाभे तुल्यनिंदाप्रशंसाः तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता धृतराष्ट्रो न तत्र २८ गौतम उवाच ततो परे भाति-
 त्र्योकाः सनातनाः सुपुण्यगंधाविरजा बीतशोकाः सोमस्य राज्ञः स दनेमहात्मने स्तत्र त्वाहं हस्तिनयातयिष्ये २९

यो नयेषांते २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४०

३० क्षन्तारः क्षमिणः सत्रीभूतानामाच्छादनवद्रक्षकाः ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ धर्मएवस्वरः स्वरः तत्रसुष्टुआकाशंधारयन्तिनेस्त्रधारिण-

धृतराष्ट्रउवाच येदानशीलानप्रतिगृहतेसदानचाप्यथाश्वाददतेपरेभ्यः येषामदेयमर्हतेनास्ति किंचित्सर्वातिथ्याः सुप्रसादाज-
नाश्च ३० येक्षन्तारोनाभिजल्यन्तिचान्यान्सत्रीभूताः सततपुण्यशीलाः तथाविधानामेषलोकोमहर्षेपरंगताधृतराष्ट्रेनतत्र ३१
गौतमउवाच ततोपरेभातिलोकाः सनातनाविरजसोवितमस्कविशोकाः आदित्यदेवस्यपदमहात्मनस्तत्रत्वाहहस्तिनयात-
यिष्ये ३२ धृतराष्ट्रउवाच स्वाध्यायशीलागुरुशश्वपेणोरतास्तपस्विनः स्रवताः सत्यसंधाः आचार्याणामप्रतिकूलप्राधि-
णोनित्योत्थितारुरुकर्मस्वचोद्याः ३३ तथाविधानामेषलोकोमहर्षेविश्वद्वानाभावितोवाग्यतानाम् सत्येस्थितानांवेदाविदामहात्म-
नांपरंगताधृतराष्ट्रेनतत्र ३४ गौतमउवाच ततोपरेभातिलोकाः सनातनाः सुपुण्यगंधाविरजाविशोकाः वरुणस्यराज्ञः
सदनेमहात्मनस्तत्रत्वाहहस्तिनयातयिष्ये ३५ धृतराष्ट्रउवाच चानुमीत्येयंयजन्तेजनाः सदातथेष्टेनादशशतप्राप्नुवन्ति
येचाग्निहोत्रजुह्वतिश्चद्विधानायथास्नायत्रीणिवर्षाणिविप्राः ३६ सुधारिणाधर्मसुरेमहात्मनायथोदितेवर्त्मनिस्स्थितानाम् धर्मा-
त्मनासुहृतागतितांपरंगताधृतराष्ट्रेनतत्र ३७ गौतमउवाच इन्द्रस्यलोकाविरजाविशोकादुरत्ययाकाक्षितामानवानाम्
तस्यांहतेभवनेभूरितेजसोराजन्निमहस्तिनयातयिष्ये ३८ धृतराष्ट्रउवाच शतवर्षजीवीयश्चशूरोमनुष्योवेदाध्यायीयश्च
यज्वाः प्रमत्तः एतेसर्वेशकलोकव्रजतिपरंगताधृतराष्ट्रेनतत्र ३९ गौतमउवाच प्राजापत्याः सतिलोकामहांतोनाकस्यपृष्ठे
पुष्कलावीतशोकाः मनीषिताः सर्वलोकोद्भवानातत्रत्वाहहस्तिनयातयिष्ये ४० धृतराष्ट्रउवाच येराजानोराजसूयाभिधि-
क्ताधर्मात्मानोरक्षितारः प्रजानाम् येचाश्वमेधावभृथेपुतांगस्तेषांलोकाधृतराष्ट्रेनतत्र ४१ गौतमउवाच ततःपरभाति-
लोकाः सनातनाः सुपुण्यगंधाविरजावीतशोकाः तस्मिन्नेहदुर्लभेचाप्यध्वयेगवांलोकेहस्तिनयातयिष्ये ४२ धृतराष्ट्रउवाच
योगोसहस्रीशतदः समासमागवाशतीदशदद्याच्चक्षुष्या तथादशभ्योयश्चदद्यादिहैकापंचभ्योवादानशीलस्तथैकाम् ४३ येजी-
र्यन्तेब्रह्मचर्येणविप्राब्राह्मीवाचपरिरक्षन्तिचैव मनस्विनस्तथ्यात्रापरायणास्तेतत्रमोदतिगवांनिवासे ४४ प्रभासमानसतीर्थ-
पुष्कराणिमहत्सरः पुण्यचनेमिषंतीर्थबाहुदाकरतोयिनीम् ४५ गंगांगयाशिरश्चैवविपाशांस्थूलवालुकाम् कृष्णांगं पंचनदमहा-
ह्रदमथापिच ४६

स्तेषां धर्मधुरेइत्यपिपाठः ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९

४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ब्रह्मसूत्रब्रह्मलोकेनुगतस्यापिन
जीर्यत इत्यध्यायतात्पर्यम् ६२ ६३ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां द्वाधिकशतोऽध्यायः १०२ अहिसितं अहिंसा १ तपसः क-

गोमतीं कौशिकीं पंपां महात्मानो धृतव्रताः सरस्वतीं हृषद्वत्यौ यमुनां ये तु यांति च ४७ तत्र ते दिव्यं संस्थानां दिव्यमात्यधराः शिवाः प्रया-
तिपुण्यगंधाद्याधृतराष्ट्रानतत्र वै ४८ गौतम उवाच तत्र शीतभयनास्ति न चोष्णभयमप्यपि न क्ष्मपि पासेन ग्लानिर्न दुःखं-
न स्मरन्त तथा ४९ न द्वेष्यो न प्रियः कश्चिन्नबन्धुर्न रिपुस्तथा न जरा मरणे तत्र च पुण्यं न च पातकम् ५० तस्मिन् निरजसि स्थिते प्रज्ञास-
त्त्वव्यवस्थिते स्वयं भुवनं पुण्यं हस्तिनं मे प्रदास्यति ५१ धृतराष्ट्र उवाच निर्मुक्ताः सर्वसंगैर्ये कृतात्मानो यतव्रताः अध्या-
त्मयोगं संस्थाने मुक्ताः स्वर्गं गतिं गताः ५२ ते ब्रह्मभुवनं पुण्यं प्राप्नुवन्तीह सात्त्विकाः न तत्र धृतराष्ट्रस्ते शक्यो द्रष्टुं महासुने ५३
गौतम उवाच रथं तस्य ब्रह्म हृच्च गीयते यत्र वेदी पुं उरी कैस्त्वर्णाति यत्रोपयाति हरिभिः सोमवीर्यात् तत्र ब्राह्मं हस्तिनं यातयिष्ये ५४ बु-
ध्यामि त्वा ब्रह्म शतक्रतुर्व्यतिक्रमे तं भुवनानि विश्वा कश्चिन्नवाचा वृजिनं कदाचिदकार्षते मनसो भिषंगात् ५५ शतक्रतु उवाच
मंघवाहं लोकपथं प्रजानां मन्वागमं परिवारेण जस्य तस्माद्ब्रह्म न्यणतं मानुषास्तु ब्रवीषियन्त्वरवाणिसर्वम् ५६ गौतम उवाच
श्वेतं करेणुं मम पुत्रं हि नागं यमे हार्षादिशवर्षाणि बालम् यो मे वने वसतो भूद्वितीयस्तमेव मे देहि मरेदनागम् ५७ शतक्रतु उवाच
अयं स्मृतस्ते हि जुमुरव्यनाग आगच्छति त्वामभिषीक्ष्यमाणः पादौ च तेनासिकयोपजिघ्रते श्रेयो ममाध्याह्नमभ्यतेस्तु ५८ गौतम उवा-
च शिवं स देवै ह स्मरेद्भुक्तं पुण्यं ध्यायामि पूजां च सदा प्रयुजै ममापि त्वं शक्र शिवं ददस्व त्वया दत्तं प्रतिगृह्णामि नागम् ५९ शतक्रतु उ-
वाच येषां वेदानि दत्ता वै गुहायां मनीषिणां सत्यवतां महात्मनाम् तेषां त्वयैकेन महात्मना स्मिन् ब्रह्म स्तस्मात्प्रीतिमाप्ते ह मद्य ६० ह-
नै हि ब्राह्मणा क्षिप्रं सहपुत्रेण हस्तिना त्वं हि प्राप्तुं शक्तोऽस्य कान्दाय च चिराय च ६१ स गौतमं पुरस्कृत्य सहपुत्रेण हस्तिना दिवमाच-
क्रमे वज्री स द्विः सह दुरासदम् ६२ इमं यः शृणुयान्नित्ययः पठेद्वाजितेन्द्रियः स याति ब्रह्मणो लोकं ब्राह्मणो गौतमो यथा ६३ इति
श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे हस्ति कृतो नाम द्वाधिकशतोऽध्यायः १०२ युधिष्ठिर उवाच दानं ब्रह्म विधाकांशा-
तिः सत्यमहिंसितम् स्वदारतुष्टिश्चोक्ता ते फलदानस्यैव यत् १ पितामहस्य विदितं किमन्यनपसो बलात् तपसो यत्परो दत्तं तन्नो व्या-
ख्यातुमर्हसि २

चक्रं चायणादेर्बलादन्यत्किं बलवत्तरं विदितं न किमपि अपितु तपसपसामभ्ययत्परं २ ७ ७ ७ ७ ७

लोकोभोग्यप्रदेशः ३ ४ ५ ६ ७ ८ एकरात्रादयः क्रतुविशेषाः ९ नारीपुरंकन्यासहस्रमदां १० ११ १२ १३ १४ चंद्रोभूषणविशेषः न

मीमांसा उवाच तपःप्रचक्षते यावत्तावद्लोकोयुधिष्ठिर मत्तं ममात्रं कौन्तेय तपो नानं शनात्परम् ३ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम्
भगीरथस्य सवादं ब्रह्मणश्च महात्मनः ४ अतीत्य सुरलोकं च गंगालोकं च भारत ऋषिलोकं च सोमगच्छतु भगीरथ इति श्रुतम् ५ तनु
दृष्ट्वा वचः प्राह ब्रह्माराजन्म भगीरथम् कथं भगीरथाग्नास्त्वमिमं लोकं दुरासदम् ६ न हि देवानां धर्मान् मनुष्या भगीरथ आयांत्य तप्त
तपसः कथं वै त्वमिहागतः ७ भगीरथ उवाच निष्काणां वै त्वददं ब्रह्मणेभ्यः शतं सहस्राणि स देवदानम् ब्राह्मन् व्रतं नित्यमास्थाय वि
द्वन्त्वेवाहं तस्य फलादिहागाम् ८ दशैकरात्रान्दशपंचरात्रानि कादशैकादशकान् क्रतून् च ज्योतिष्मन्मानां च शतयदिष्टं फलेन तेनापि
च नारातोहं ९ यच्चावसं जान्हवीतीरनित्यः शतं समास्तु पश्चमानस्तपोहम् अदां च तत्राश्वतरी सहस्रं नारीपुरं न च तेनाहमागाम् १०
दशायुतानि चाश्वानां गोयुतानि च विशतिम् पुष्करेषु द्विजातिभ्यः प्रादां शतं सहस्रशः ११ सुवर्णचंद्रोत्तमधारिणीनां कन्योत्तमानामद
दं सहस्रम् षष्टिं सहस्राणि विभूषितानां जांबूनंदराभरणैर्न तेन १२ दशावुदान्यददं गोसवेज्यांस्त्रैकेकशो दशगालो कनाथ समा
न च त्साः पद्मसासमन्विताः सुवर्णकोस्योपदुहान तेन १३ आसौर्यामेषु नियतमैकेकस्मिन्दशाददम् गृष्टीनां क्षीरदात्रीणां रोहिणीनां
शतेन च १४ दोग्ध्राणां वै गवां चापि प्रयुतानि दशैव ह प्रादां दशगुणं ब्रह्मन् तेनाहमिहागतः १५ वाजिनां चाल्हिजातानां युतान्यद
ददं कर्काणां हेममालीनां च तेनाहमागतः १६ कोटीश्च काचनस्याष्टौ प्रादां ब्रह्मन् दशान्वहम् एकैकस्मिन् क्रतोतेन फलनाहनं
चागतः १७ वाजिनां श्यामकणीनां हरितानां पितामहं प्रादां हेमस्त्रजां ब्रह्मन् कोटीं दशच सप्तच १८ इषादं तान्महाकायान्कांचन-
स्त्राग्विभूषितान् पद्मिनो वै सहस्राणि प्रादां दशच सप्तच १९ अलंकृतानां देवेशादित्यैः कनकभूषणैः रथानां कांचनां गानां सु-
हस्राण्यदददं दश २० सप्तचान्यानि युक्तानि वाजिभिः समलंकृतैः दक्षिणावयवाः केचिद्देवैर्यसंप्रकीर्तिताः २१ वाजपेय
षु दशसु प्रादां तान्यपि चाप्यहम् शक्रतुल्यप्रभावाणामिज्यया विक्रमेण ह २२ सहस्रानिष्ककंठानामदददक्षिणामहम्
विजित्य भूपतीन् सर्वानर्थैरिष्ट्वा पितामहं २३

तेनाहमागां इत्यनुवर्तते १५ कर्कः कर्कोटके बह्वोः शक्राश्वे दर्पणे पुटे इति मेदिनी कर्काणां शुक्लाश्वानां १६ १७ १८ पद्मिनः पद्मचिह्नान् १९
२० २१ २२ दक्षिणां तान्दक्षिणारूपेण अददत्सुष्टवान् २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

२४ २५ २६ २७ २८ शम्भोपशुबुधः काष्ठदंडः सबलेनाक्षिमोयावदुरंपततितावदेशोयस्यवेदिकायाभवनिसशम्भोपयागः तथासद्यस्कादयोया
गविशेषाः २९ ३० ३१ ३२ ३३ काचनमयानावृक्षाणांचूतानांनानावर्णरत्नगवचितानांवनमिन्यर्थः ३४ ३५ ३६ अग्नीनअग्निचयनानि ३७ ३८ ३९ गुहा

अष्टभ्योरानसूयेभ्योनचतेनाहमागतः स्त्रोतश्चयावद्गंगायाश्छन्नमासीज्जगत्पते २४ दक्षिणाभिः प्रवृत्ताभिर्ममनागांचतकृते वा
जिनांचसहस्रं द्वे सवर्णशतभूषिते २५ वरग्रामशतंचाहमेकैकस्याभिधाददम् तपस्वीनियताहारः शम्भोपयागवाग्यतः २६ दीर्घका
लं हिमवतिगंगायाश्चदुरुत्सहाम् मृन्मृधांशरासहादेवः शिरसायामधारयत् ३० नतेनायहमागच्छफलेनहपितामह २८ शम्भोप
रयजयच्चदेवान्सद्यस्कांनमयुतेऽप्यपियत्तत् त्रयोदशह्रादशाहैश्चदेवसर्पौदृशिकान्नचतेषांफलेन २९ अष्टौसहस्राणिककुप्रिनामहंभु
कूर्षभाणामदंदद्विजैभ्यः एकैकैकाचनंशृगमैभ्यः पत्नीश्चैषामददनिष्ककंदीः ३० हिरण्यरत्ननिचयाननदंरत्नपर्वतान् धनधान्यैः स
मृन्मृधांशमाश्चान्यसहस्रशः ३१ शतशतानांगृहीतानाममदंचाप्यतंद्वितः इक्ष्वाणेकैर्महायज्ञैर्ब्राह्मणेभ्योनुतेनच ३२ एकादशाहैरयजंस
दक्षिणिर्द्विह्रादशाहैरयमेधैश्चदेव आकायणैः षोडशभिश्चब्रह्मस्तेषांफलेनहनचागतोऽस्मि ३३ निष्कैककठमददंयोजनायतंतद्विस्ती
र्णकाचनपादपांनम् वनवृत्तानांरत्नविभूषितानांचैवतेषामागतोहफलेन ३४ तुरायणद्विद्यतमप्यध्वयमक्रोधनोकरवैशिशतोवृत्तान् श
तंनवामष्टशतानिचैवदिनेदिनेद्यददंब्राह्मणेभ्यः ३५ पयस्विनीनामथरोहिणीनांतथैवान्याननदुहोत्तोकनाथ मादंनित्यंब्राह्मणेभ्यः सु
रेशनेह्यगतस्तेनफलेनचाहम् ३६ त्रिशदस्त्रीनहंब्रह्मन्त्यजंयच्चनित्यदा अष्टाभिः सर्वमेधैश्चनरमेधैश्चसप्तभिः ३७ दशभिर्विंशजि
द्विश्चशतैरष्टादशोत्तरैः नचैवतेषादेवेषांफलेनाहमिहागमम् ३८ सरस्याबाहुदायांचगंगायासथनैमिषे गवांशतानामयुतमददंनच
तेनचै ३९ इंद्रेणगुह्यनिहितवैगुहायायद्वाग्वस्तपसेह्राह्यविंदत् जाज्वल्यमानमुशनास्तेनसेहतत्साधयामासमहंवरण्य ४० ततोमे
धाह्यणास्तुष्टास्तस्मिन्कर्मणिसाधिते सहस्रम् षड्यश्वासत्यैवेतत्रसमीगताः ४१ उक्तस्तेरस्मिगच्छन्वंब्रह्मलोकां कृमितिममो धीतेनोक्तस
हस्रेणब्राह्मणीनामहंभूषा ४२ इमंलोकमनुभूतानामाभूतेत्रविचारणा ४३ कामंयथावद्विहितविधायापृष्टेनवाच्यंतुमयायथावत् न
पौहिनान्यच्चानशनान्मतेमेनमोक्ततेदेववरप्रसीद ४४

यानिहितं गोपितं गुह्यं यदनशनं तस्मा अभ्यविंदत् आज्ञासीत् उशनस्तेजसाश्चक्रं स्पय

चनेन जाज्वल्यमानतच्चवाक्यशेषां सर्वभोग्यागात्पकम् अनशनं सर्वभोगैर्ब्राह्मणानां संतर्पणं च साधयामासमित्यर्थः ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५

४५ ४६ ४७ ४८ इति आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे टीकायां अधिकशततमोऽध्यायः १०३ १ २ ३ ४ वर्तयन् अनुतिष्ठन् ५ ६ ७ अलक्षण-

भीष्म उवाच इत्युक्तवन्तं ब्रह्मातुराजानं सभगीरथम् पूजयामास पूजाहं विधिदृष्टेन कर्मणा ४५ तस्मादन्तर्धानैर्युक्तो विप्रान् पूजय
नित्यदा विप्रानां वचनात्सर्वपरत्रेह च सिध्यति ४६ वासोभिरन्नेर्गोभिश्च शुभैर्नैवेदिकैरपि शूभैः सरगणैश्चापि स्तोत्राण्यवद्विजास्तथा
४७ एतदेव परं गृह्यमलोभेन समाचर ४८ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्रह्मभगीरथसंवादे अधिकशततमो
३ अध्यायः १०३ युधिष्ठिर उवाच शतायुः कुरुषुः शतवीर्यश्च जायते कस्मान्म्रियन्ते पुरुषा बाला अपि पितामह १ आयुष्मान्के-
न भवति अल्पायुर्वापि मानवः केन बालभते कीर्तिकेन बालभते थियम् २ तपसा ब्रह्मचर्येण जपहोमैस्तथोषधैः कर्मणामनसा वाचा त-
नो ब्रूहि पितामह ३ भीष्म उवाच अत्र ते ह प्रवक्ष्यामि यन्मात्रमनुष्ठेयम् अल्पायुर्न भवति दीर्घायुर्वापि मानवः ४ येन बालभ-
ते कीर्तियेन बालभते थियम् यथा वर्तयन् पुरुषः श्रेयसां संप्रयुज्यते ५ आचाराल्लभते द्यायुराचाराल्लभते थियम् आचारात्कीर्तिमाप्नोति पु-
रुषः प्रेत्य चेह च ६ दुराचारो हि पुरुषो न हायुर्विदते महत् न संतियस्माद्भूतानि तथा परिभवन्ति च ७ तस्मात्कुर्याद्दिहाचारं यदिच्छेद्भूतिमाप्नु-
नः अपि पापशरीरस्य आचारो ह त्यलक्षणम् ८ आचारलक्षणो धर्मः संतश्चारित्र्यलक्षणाः साधूनां च यथावृत्तमेतदाचारलक्षणम् ९ अ-
थ हर्षश्च वादेव पुरुषधर्मचारिणम् भूतिकर्माणि कुर्वाणं तं जनाः कुर्वन्तेऽपि यम् १० येनास्तिका निष्क्रयाश्च गुरुशस्त्राभिलंघिनः अधर्मजा दु-
राचारास्तो भवन्ति गतायुषः ११ विशीलाभिन्नमया दानित्यं स कीर्णमैक्यनाः अल्पायुषो भवन्तीह न रानिरयगा मिनः १२ सर्वलक्षणहीनोऽपि
समुदाचारवान्नरः श्रद्धधानो न स्रयश्च शतवर्षाणि जीवति १३ अक्रोधनः सत्यवादी भूतानामविहिंसकः अनसूयुरजिह्वश्च शतवर्षाणि
जीवति १४ लोष्टमर्दात्पृणच्छेदी नरवरवादी च यो नरः नित्योच्छिष्टैः संकुसुको न हायुर्विदते महत् १५ ब्राह्मे सुहृन्तेषु ध्येत धर्मा यो चानु-
चिन्तयेत् उत्थाया च मयि तिष्ठेत् पूर्वासंध्यां कृतांजलिम् १६ एवमेवापरां संध्यां समुपासीत वाग्यतः नैक्षेतादित्यमुद्यंतं नास्त्यांतं कदाचन
१७ नोपसृष्टं न वारिस्थं न मध्यं न भसोगतम् ऋषयो नित्यं संध्यत्वा दीर्घमायुरवाप्नुयात् १८ तस्मान्तिष्ठेत्सदा पूर्वापश्चिमाच्चैव वाग्यतः
येन पूर्वामुपासंते द्विजाः संध्यानपश्चिमाम् १९

कुष्ठापस्मारादिविरुद्धलक्षणम् ८ ९ श्वान् श्ववणात् तं पुरुषम् जनाः साधवः १० ११ १२

१३ १४ संकुसुको दुर्जनः अस्थिरश्च संकुसुको स्थिर इत्यमरः

१५

१६

१७

१८

१९

२०

२१

२२

सर्वास्तान् धार्मिको राजाशूद्रकर्माणिकारयेत् परदारानंगंतव्यासर्ववर्णेषु कर्हिचित् २० न हो ह शमनायुष्यं लोके किंचन विद्यते
यादृशं पुरुषस्येह परदारोपसेवनम् २१ यावत्तोरामकृपाः स्युः स्त्रीणां गात्रेषु निर्मिताः तावद्वर्षसहस्राणि नरकं पर्युपासते २२ प्रसाधनं च
केशानामजने दंतधावनम् पूर्वाणह एव कार्याणि देवतानां च पूजनम् २३ पुरीषमृचेनोदीक्षेन्नाधितिष्ठेत्कदाचन नातिकल्यंनानि सायं
नच मध्यदिने स्थिते २४ नाज्ञातैः सह गच्छेत्तनेको न वृषलेः सह पथा देयो ब्राह्मणा यगोभ्यो राजप्य एव च २५ वृद्धाय भारतमायगभिषेच्य
दुर्बलाय च प्रदक्षिणं च कुर्वीत परिज्ञातानवनस्पतीन् २६ चतुष्पथान् च कुर्वीत सर्वानेव प्रदक्षिणान् मध्यदिने निशा काले अर्द्धरात्रे च सव
दा २७ चतुष्पथं न सेवेत्त उभे मध्ये तथैव च उपानहो च वस्त्रं च धृतमन्यैर्न धारयेत् २८ ब्रह्मचारी च नित्यं स्यात्पादपादेन नाक्रमेत् अमा
वास्या मौर्षसास्या चतुर्दश्या च सर्वशः २९ अष्टम्या सर्वपक्षाणां ब्रह्मचारी सदा भवेत् ३० यथा मांसं न खादेत्त पृथुमांसं तथैव च आक्रो
शं पश्यादे च पशून् च विवर्जयेत् ३१ नारुतुदः स्यान्न चृशं सवादी न हीनतः परमभ्याददीत यथास्य वाचा पर उद्दिमेत्त न तां वदेत् रुशतीपा
पलोक्ष्याम् ३२ वाकसायका वदनान् निष्पतति यैराहतः शौचं तिराच्य हानि परस्य वाममस्त्रये पतति तान्पंडितो नावसृजेत्परेषु ३३ रोहते
सायकैर्विद्वन् परशनाहतम् वाचादुरुक्तं वीभत्सं न संरोहति वाक्क्षतम् ३४ कर्णिजाली कनाराचान्निर्हरति शरीरतः वाक्छल्यस्त
न निर्हृत्तुं शक्यो हृदि शयो हिंसः ३५ हीनां गानतिरिक्ता गान् विद्याहीनां न्यगर्हिवान् रूपद्विण हीनां न्यसृत्य हीनां न्यनाक्षिपेत् ३६ ना
स्ति क्यं वदन्ति दात्र देवतानां च कुल्लनम् द्वेषस्तं प्रोभिमानं न्यते क्षणं च परिवर्जयेत् ३७ परस्य दंडं नोद्यच्छेत्कुहोनेन निपातयेत् अन्य
त्र पुत्राच्छिष्यं च शिष्यं तं ताडनं स्मृतम् ३८ न ब्राह्मणान् विवदेन्न क्षत्राणि न निर्दिशेत् तिथिपक्षस्य न ब्रूयात्तथा स्याद्युर्न हीयते ३९
कृत्वा मूत्रपुरीषे तुरश्या माक्रम्य वा पुनः पादप्रक्षालनं कुर्यात्त्याध्याये भोजने तथा ४० त्रीणि देवाः पावित्र्याणि ब्राह्मणानामकल्पयन् अ
दृष्टमग्निं निर्णिक्तं यच्च वाचा प्रशस्यते ४१ सयावत्कसरमांसं शकुन्ती पायसं तथा आत्मार्यं न प्रकर्तव्यं देवाय त्वं प्रकल्पयेत् ४२ नित्यं म
ग्निपरिचरं द्विद्वादद्याच्च नित्यदा वाग्यतो दंतकाष्ठं च नित्यमेव समचरेत् ४३ न चास्तुदित शायी स्यात्पायश्चिती तथा भवेत् मातापि
नरमुत्थाय पूर्वमेवाभियादयेत् ४४

४५ ४६ नाभिगच्छेतराजार्दान्प्रातः ४७ अरजस्वलात्नेन ४८ ४९ ५० अंतर्धाने अत्यंतं अज्ञाने संयुक्ते इतरं गच्छ्यादिना ५१ ५२ ५३ ५४ ५५

आचार्यमथवाप्यन्यंतथायुर्विदतेमहत् वर्जयेदंतकाष्ठानि वर्जनीयानि नित्यशः ४५ भक्षयेच्छास्त्रदृष्टानि पर्वस्यपि विवर्जयेत् उद
 क्षुरवश्च सततं शौचं कुर्यात्समाहितः ४६ अकृत्वा देवपूजां च नाचरेदंतधावनम् अकृत्वा देवपूजां च नाभिगच्छेत्कदाचन ४७ अन्य
 चतुर्गुरुद्वंद्वधार्मिकवाचिचक्षणम् अवलोक्योनचादर्शो मलिनो द्युद्धिमत्तरैः ४८ नचाज्ञातां स्त्रियं गच्छेद्गभिणीया कदाचन ४९ उद
 क्षिरानस्य पेन तथा प्रत्यक्षिरानच प्राक्षिरास्तस्वपेदिहानथवादक्षिणाशिराः ५० नभग्नेनावर्षार्णे च शयने प्रसृपतच नांतर्धाने
 न संयुक्तेन च तिर्यक्कदाचन ५१ नचापि गच्छेत्कार्येण समयाद्वापि नास्तिके आसनं तु पदाकृष्य न प्रसृजेत्तथा नरः ५२ ननयः कर्हि चिन्मा
 यान्ने निशाया कदाचन स्नात्वा च नावमृज्येत गात्राणि स्नविचक्षणः ५३ नचानुलिपेदस्नात्वा स्नात्वा वा सो न निधुनेत् न चैवाद्वाणि वा सांस्नि
 त्यं सेवेत मानवः ५४ स्नजश्च नावकृष्येत न बहिर्धरयति च उदस्य याचसां पाधानं कुर्वति कदाचन ५५ नोत्सृजेत्पूरीषं च क्षेत्रे ग्रामस्य चा
 तिके उभे मूत्रपूरीषे तु नाप्सुकुर्यात्कदाचन ५६ अन्ने बुभुक्षमाणस्तु त्रिमुखांस्त्वेन स्पृशेदयः शुक्ला चान्नं तथैव त्रिद्विः पुनः परिमार्जयेत् ५७
 प्राङ्मुखो नित्यमभ्याद्या ह्याग्यतो न्नमकुत्सयन् प्रस्कंदयेच्च मनसा शुक्ला चाग्निमुपस्पृशेत् ५८ आयुष्यं प्राङ्मुखो भुक्त्वा यशस्य दक्षिणा मु
 खः धन्यपश्चात्पूर्यो भुक्ते कृतं भुक्ते उदक्षुरवः ५९ अग्निमालभ्य तोयेन संधान्वाणानुपस्पृशेत् गात्राणि चैव सर्वाणि नाभिपाणितले
 तथा ६० नाभिनिष्ठे तुषजा तु केशभस्मकपालिकाः अन्यस्य चाप्यवस्नानं दूरतः परिवर्जयेत् ६१ शांतिहोमांश्च कुर्यात्सावित्राणि च
 धारयेत् निषण्णश्चापि रवादेत न तु गच्छेत्कदाचन ६२ मूत्रं नोत्तिष्ठता कायेन भस्मनि न गोव्रजे आर्द्रपादस्तु भुंजीत नार्द्रपादस्तु संविशे
 त् ६३ आर्द्रपादस्तु भुजानां वर्षाणां जीवतेशतम् त्रीणितेजांसिनोच्छिष्टं आलभेत कदाचन ६४ अग्निं गां ब्राह्मणं चैव तथा त्वायुनं रिष्य
 ते त्रीणितेजांसिनोच्छिष्टं उदीक्षेत कदाचन ६५ सूर्या चंद्रमसौ चैव न क्षुत्राणि च सर्वशः ऊर्ध्वं प्राणाद्व्युत्क्रामंति यूनः स्थविर आयति ६६ मृत्यु
 स्थानाभिवादाभ्यां पुनस्तान्ध्रतिपद्यते अभिवादयेत्तृहृद्वाश्च दद्याच्चैवासनं स्वयम् ६७ कृतांजलिं रुपासीत गच्छेत्तपृष्ठतो न्चियात् नचा
 सीतासने भिन्ने भिन्नकास्थे च वर्जयेत् ६८

५६ ५७ प्रस्कंदयेदंतशेषं किंचित्त्यजेत् शुक्लाचस्य अग्निमुपस्पृशेत् ५८ कृतं निःश्रेयसमिच्छ

निति शेषः ५९

प्राणान्नासादीन् ऊर्ध्वं छिद्राणि अवस्नानं स्नानजलम् ६१ सावित्राणि मंत्रविशेषान् ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९

६९ ७० नरिष्यतेन हि स्यते ७१ तिलपिष्टं तिलसंयुक्तं भक्ष्यं ७२ न चिंतयेत् वेदं ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२
 मिथ्या प्रवृत्तेऽपि सम्यक् प्रवर्तितव्यं ८३ ८४ ८५ ८६ विपर्ययं औत्तराधर्यं ८७ अपदशंदशाहीनं ८८ प्रियंगुस्त्रीराजिकाकणयोरपिति मेदिनी ८९

नैकवस्त्रेण भोक्तव्यं न नग्नः स्नातुमर्हति स्नानं नैव नग्नेन न चोच्छिष्टेषु भोजनं ६९ उच्छिष्टेन स्पृशेच्छर्षसर्वे प्राणास्तदाश्रयाः के-
 शग्रहप्रहाराश्च शिरस्येतान् विवर्जयेत् ७० न संहताभ्यां पाणिभ्यां कंडुयेदात्मनः शिरः न चाभीक्ष्णं शिरस्त्रायास्तथास्यायुर्न रिष्यते ७१
 शिरस्त्रानैश्वर्ये तैले श्वनागं किंचिदपि स्पृशेत् तिलपिष्टं न चाश्लीयात्तथास्यायुर्न रिष्यते ७२ नाध्यापयेत्तथोच्छिष्टेनाधीयीत कदाचन वा
 ते च पूतिगंधे च मनसापि न चिंतयेत् ७३ अचगाथाय मोहीताः कीर्तयन्ति पुराविदः आयुरस्य निरुतामि प्रजास्तस्याददेतथा ७४ उच्छि-
 ष्टेयः प्राद्वति स्वाध्यायं चाधिगच्छति यश्चानध्यायकालेऽपि मोहादभ्यस्यति द्विजः ७५ तस्य वेदः प्रणश्येत् आयुश्च परिह्रियते तस्माद्यु-
 क्तोऽनध्यायेनाधीयीत कदाचन ७६ प्रत्यादित्यं प्रत्यनलं प्रतिगात्रं प्रतिद्विजान् ये मे हति च पश्चान्ते भवति गतायुषः ७७ उभे मृत्रपु-
 रीषे तु दिवा कुर्याद्ददद्भुवः दक्षिणाभिमुखो रात्रौ तथात्यायुर्न रिष्यति ७८ त्रीन्कृशान्नावजानीया दीर्घमायुर्जिजीविषुः ब्राह्मणस्त-
 म्रियं संप्रसवेत्याशीविषास्त्रयः ७९ दहत्याशीविषः कुक्षोयावत्पश्यति चक्षुषा क्षत्रियोऽपि दहेत्कुक्षोयावत्स्पृशति तेजसा ८० ब्राह्म-
 णस्तुकुलहन्त्याध्यानेनावेक्षितेन च तस्मादेतन्नयं यत्नादुपसेवेत्तपडितः ८१ गुरुणा चैव निर्वृधो न कर्त्तव्यः कदाचन अनुमान्यः प्र-
 सोद्यश्च गुरुः कुक्षोयुधिष्ठिरः ८२ सम्यक्स्थित्या प्रवृत्तेऽपि वर्तितव्यं गुराविह गुरुनिदादहत्यायुर्मनुष्याणां न संशयः ८३ दूरादावसथा
 न्यत्र दूरात्पादावसेचनम् उच्छिष्टेन स्नानं नैव दूरे कार्यं हि तैषिणा ८४ रक्तमाल्यं न धारयिष्यात् शुक्लं धार्यतु पंडितैः वर्जयित्वा तु कर्मण-
 तथोक्तं वलयं प्रभो ८५ रक्तं शिरसि धार्यतु तथा वानेयमित्यपि कांचनीयापि मालायानसादुष्यति किंचित् ८६ स्नातस्य वर्णं कि-
 ल्यमाद्रदद्याद्विशापते विपर्ययं न कुर्यात्वाससो बुद्धिमान्नरः ८७ तथानान्यधृतधार्यं न चापदशमेव च अन्यदेव भवेद्वासः शयनी-
 येनरोत्तम ८८ अन्यद्रथ्यासु देवानां मर्त्येषां मन्यदेव हि प्रियंगुचंदनाभ्यां च बिल्वेन तृगरेण च ८९ पृथगेवानुन्दिपेत केशरेण च
 बुद्धिमान् उपवासं च कुर्यात् स्नातः शचिरलंकृतः ९० पर्वकालेषु सर्वेषु ब्रह्मचारी सदा भवेत् समानमेकपात्रे तु भुजन् नान्न जनेश्वर ९१

पृथगिति राजिकायानुलेपनं कृत्वा स्नात्वा चंदनाद्यन्यतमेनानुलेपनं कार्यमित्यर्थः तगरस्थं गरीमहाराष्ट्राणां गावबाण इति प्रसिद्धः उपवासं ब्रह्म-
 चर्यम् ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

आलीदयारजस्वलायापरिहृतसंपादितं आलीदंगबाद्याघ्रातपरिषेचनहीनं उद्यतसाराणिर्सादादिनिप्रेक्षयेयाचकाय ९२ मे
धावीनापुरुषः अशुचैः सन्निकृष्टेन भुंजीत मेधावी आशुचैरिति गौडाः धर्मेषु आश्वादिषु प्रतिषिद्धा न्मह्यान् पृष्ठतः आश्वाद्यभावेन भुंजीत ९३ ९४ ९५
९६ वालेन केशेन उपलक्षितं परश्चाद्भुशत्रुश्चाद् सदैव न सदा नैवेतिसंबन्धः ९७ ९८ ९९ १०० निरस्य पानीयादान्विहाय अन्येषां प्रक्षयशेषम्
न्यस्येन देयं पानीयादेरपिशेषं पुत्रादिभ्य एव देयं पितुर्ज्येष्ठस्य च भ्रातुरुच्छिष्टं भोज्यमिति स्मरणान् अन्येषां तद्भोजनस्य विषेधात् गौडास्तुतिः शेषमेतेषां प्रदे

नालीदयापरिहृतं भक्षयितुं कदाचन तथानोद्धतसाराणिप्रेक्षित्वेनाप्रदाय च ९२ न संनिकृष्टे मेधावीनाशुचैर्न च सत्सु च प्रतिसि
द्धान् धर्मेषु भक्ष्यान् भुंजीत पृष्ठतः ९३ पिण्डलं च वदचैव शाणशाकं तथैव च उदुंबरं नखादि च भवायी पुरुषोत्तमः ९४ आजगव्यं त-
थाभासमायूरचैव वर्जयेत् वर्जयेत् शुक्रमांसं च तथा पयुषं धितं च यत् ९५ न प्राणोत्पणविहान् आश्रयात् न च रात्रिषु दधिसक्तं न भुंजी
त तथाभासं च वर्जयेत् ९६ सायं प्रातश्च भुंजीत नातराले समाहितः वालेन तु न भुंजीत परश्चाद्भुशत्रुश्चाद् ९७ वाग्यतो नैकवस्त्रं च नास
विष्टः कदाचन भूमौ सदैव नाश्रयात् नानाशीलो न शब्दवत् ९८ तोयपूर्वप्रदायान्नमतिथिभ्यो विशापते पश्चाद्भुंजीत मेधावीनचाप्य
न्नमनानरः ९९ समानमेकपत्न्यां तद्भोज्यमन्नं नरेश्वर विषहालाहलं भुंक्ते यो प्रदाय कृत्स्नं जने १०० पानीयपायसं सक्तून् दधिस-
पिर्मधून्यपि निरस्य शेषमेतेषां प्रदेयं नुकस्यं चित् १०१ भुंजानो मनुजव्याघ्रैर्न वशं काममाचरेत् दधिचाप्यनुपानं वै कर्तव्यं च भवा-
थिना २ आचम्य चैकहस्तेन परिप्लाव्य तथोदकं अगुष्ठचरणस्याथ दक्षिणस्यावले च चन्द ३ पाणिमृष्टिसमाधाय स्पृष्ट्वा चान्निस
माहितः ज्ञातिश्रेष्ठ्यमवाप्नोति प्रयोगकुशलो नरः ४ अद्भिः प्राणान्समालभ्य नाभिं पापितले तथा स्पृष्ट्वा च प्रतिष्ठेत् न चाप्याद्रेण पा
णिना ५ अगुष्ठस्यांतराले च ब्राह्म्यतीर्थमुदाहृतम् कनिष्ठिकायाः पश्चात्तु देवतीर्थमिहोच्यते ६ अगुष्ठस्य च यन्मध्यं प्रदेशिन्याश्च
भारतं तेन पिश्याणिकुर्वीत स्पृष्ट्वा यान्यायतः सदा ७ परापवादं न ब्रूयान्नाप्रियं च कदाचन नमन्युः कश्चिदुत्साद्यः पुरुषेण भवाथिना
८ पतितैस्तु कयानेच्छेद्दृष्ट्वा च विवर्जयेत् ससर्गं च न गच्छेत् तथा युर्विदते महत् नदिवा मयुर्न गच्छेत् न वन्यां न च बन्धकीम् ९ न चा
स्नातां स्त्रियं गच्छेत् तथा युर्विदते महत् स्वेस्वतीर्थे समाचम्य कार्ये समुपकल्पिते त्रिपीलापोद्भिः प्रमृज्य कृतशौचो भवेन्नरः १०

यमिति पठति नृदरिसंख्यापत्तोरुपेक्ष्यं १०१ शंकाजीर्यति न वेति अन्नस्यापूतत्वात् वा अधिकत्वाच्छेदक्या नैव भोक्तव्यमित्यर्थः दधित्वनुपानं कर्तव्यमेव
यथेष्टं भुंक्त्वमांसे पीतं क्लृप्तं सलवणं पिबेति तस्य दृष्टार्थत्वात् स्मृतेः १०२ कुत्र परिप्लाव्य तदाह अगुष्ठमिति ३ ४ अन्नात् नानासात् ५ ६ ७ ८ ९ १० ११

११ १२ १३ १४ एतेतेलपायिकानपायअभ्युदयायेत्यर्थः पारावतादयःसर्वेपक्षिविशेषाएव १५ १६ १७ शाणिकस्यरक्षणाथिनः१८ १९
 २० प्रसाधनं केशानां संस्कारादिकं ननक्तस्नायादिनिगृहेगत्रोशिरस्नाननिषेधः २१ २२ पानानियानियोग्यानीत्यर्थः वाचदानानिदतिगोडपाठः अवदानानि-
 निर्मलान्यपिशोषाणि वर्जनीयानीत्यर्थः सौहित्यं आतृप्तिभोजनं परस्परकर्तव्यं आत्मनश्च समाचरेत् २३ द्विजच्छेदं पक्षिवधेन कुर्वति तर्हि पक्षिमांसमे-

इन्द्रियाणिसकृत्स्पृश्यचिरभ्युक्ष्यचमानवः कुर्वति पित्र्यं देवं च वेददृष्टेन कर्मणा ११ ब्राह्मणार्थे च यच्छेत्तच्छमे शृणु कौरव पवित्रं च
 हि जैव भोजनाद्यंतयोस्तथाः १२ सर्वशौचेषु ब्राह्मेण तीर्थेन समुपस्पृशेत् निष्ठीव्यतु तथा दक्षलास्पृश्यापो हि शचिर्भवेत् १३ वृद्धो
 ज्ञातिस्तथामित्रंदरिद्रो यो भवेदपि गृहे वा सथितव्यास्ते धन्यमायुष्यमेव च १४ गृहे पारावताधन्या शक्रश्च सहस्रारिकाः गृहे धेतेन
 पापायतु तथा वते तेलपायिकाः उद्दीपकाश्च गृधाश्च कपोताश्च मरास्तथा १५ निविशेयुर्यदा तत्र शांतिमेव तदा चरेत् अमंगल्यानि चेत्ता-
 नितथा क्रोशो महात्मनाम् १६ महात्मनोतिगुह्यानि न वक्तव्यानि कर्हिचित् अगम्याश्च न गच्छेत्तृणजः पत्नीं सखींस्तथा १७ वै-
 द्यान् बालवृद्धानां भृत्यानां च युधिष्ठिर बंधूनां ब्राह्मणानां च तथा शारणिकस्य च १८ संबंधिनां च राजेन्द्र तथा युर्विदते महत् ब्राह्मणस्थ-
 पतिभ्यां च निर्मितयन्निवेशनम् १९ तदा वसेत्सदा प्राज्ञो भवार्थमनुजेश्वर संध्यायान् स्वपेदाजन्विद्यां च समाचरेत् २० न भुञ्जीत च मे-
 धावी तथा युर्विदते महत् नक्तं न कुर्यात्पित्र्याणि भुक्त्वा चैव प्रसाधनम् २१ पानीयस्य क्रियानक्तं न कार्या भूतिमिच्छता वर्जनीयाश्चैव नित्यं
 सक्तवो निशि भारत २२ शोषाणि चैव दानानि पानीयं चापि भोजने सौहित्यं च कर्तव्यं रात्रौ न च समाचरेत् २३ द्विजच्छेदं न कुर्वति भुक्त्वा
 न च समाचरेत् महाकुले प्रसूतां च प्रशस्तां लक्ष्मिंस्तथा २४ वयस्यां च महाप्राजकन्यामा बोद्धुमर्हति अपत्यमुत्पाद्य ततः प्रतिष्ठा-
 प्य कुलं तथा २५ पुत्राः प्रदेयाः ज्ञानेषु कुलधर्मेषु भारत कन्या चोत्पाद्य दातव्या कुलपुत्राय धीमते २६ पुत्रानिवेश्याश्च कुलाद्भृत्या-
 लभ्याश्च भारत शिरस्नातो यः कुर्वति देवं पित्र्यमथापि च नक्षत्रेन च कुर्वति यस्मिन् जातो भवेन्नरः न प्रोक्षपदयोः कार्यं तथा गेये च-
 भारत २७ दक्षणे च सर्वेषु प्रत्यरि च विदुर्जयेत् ज्योतिषे यानि चोक्तानि तानि सर्वाणि वज्जयेत् २८ प्राङ्मुखः श्च शुक्रमणिं का-
 रयेत्स समाहितः उदङ्मुखो वाराजेन्द्र तथा युर्विदते महत् २९

वनभोक्तव्यमिति फलितमित्याशङ्क्याह भुक्तान समाचरेत् कयक्रीतमेव मांसं भक्ष्यते तु स्वयं हि संस्कार्येत्यर्थः भुक्त्वा पान समाचरेदिति पाठः प्राजनां तेन कज्जलं वा पेयमित्यर्थः
 २४ २५ ज्ञानेषु बहुज्ञाननिमित्तं पुत्रादेयाः विदुस्समर्पणीयाः २६ कुलात्स्वकुलसंबंधेन निवेश्याः विवाद्या लभ्यान् भनीयाः २७ आग्नेये कृत्तिकाया प्रत्य-
 ग्निस्वनस्वादिनक्षत्रं गार्ग्यित्वा नक्षत्राणि नृते पचन्तां ताराप्रत्यग्निः २८ २९ ३० ३१

३० व्यंगिनीन्यूनांगीव्यंगितां विरुद्धांगेन अधिकेन युक्तां समा र्धां समानं प्रवरां. ३१ ३२ अयोनिं अज्ञातकुलां ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८
 ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

परिवादेन च ब्रूयात्परेषामात्मनस्तथा परिवादोऽद्यधर्माय प्रोच्यते भरतर्षभ ३० वर्जयेद्द्व्यंगिनीनारीं तथा कन्यां नरोत्तम समा र्धां व्यंगितां चैव मातुः स्वकुलजा तथा ३१ वृद्धा प्रवृजितां चैव तथैव च पतिव्रताम् तथा निरुद्धवणां च वणेत्किं च वज्जयेत् ३२ अयोनिं च वियोनिं च न गच्छेत् विचक्षणः पिंगलाकुक्षिनीनारीं न त्वमुदोदुमहंति ३३ अपस्मारिकुले जातां निहीनां चापि कुर्जयेत् श्वित्रिणां च कुले जातां क्षयिणां मनुजेश्वर ३४ लक्षणे रचिताया च प्रशस्ताया च लक्षणेः मनोज्ञा दर्शनीयां च तं भवान्बोदुमहंति ३५ महाकुले निवेष्टव्यं सदृशे वायुधिष्ठिर अवरापतिता चैव न शत्याभूतिमिच्छता ३६ अग्नीनुत्याद्यत्नेन क्रियाः स्रविहिता श्रयाः वेदे च ब्राह्मणेः प्रोक्तास्ताश्च सवाः समाचरेत् ३७ न चैर्थास्त्रीषु कर्तव्यारक्ष्यादाराश्च सर्वशः अनायुष्या भवेदीष्यातिस्मादीष्या विवर्जयेत् ३८ अनायुष्या दिवा स्वप्नं तथा म्युदितशायिना प्रगे निशा माश्रु तथा ये चोच्छिष्टाः स्वपतिवै ३९ पारदारमना युष्येनापितोच्छिष्टता तथा यत्नतो वै न कर्तव्यमभ्यासश्चैव भारत ४० संध्यायां च न भुंजीत न स्नायेन्न तथा पठेत् अयतश्च भवेत्तस्यां न च किंचित्समाचरेत् ४१ ब्राह्मणान्युनायुष्यं गमनं तत्र भारत ४२ न चैकेन परिव्रज्य न गतव्यं तथा निशि अनागतायां संध्यायां पश्चिमायां गृहवसेत् ४३ मातुः पितुर्गुरूणां च कार्यमेवानुशासनम् हितचाप्यहितचापि न विचार्य न रर्षभ ४४ धनुर्वेदे च वेदे च यत्नः कार्ये न राधिप हस्तिपृष्ठे श्वपृष्ठे च रथे च तिलभते क्वचित् युक्तिशास्त्रं च ते ज्ञेयं शब्दशास्त्रं च भारत ४५ गंधर्वशास्त्रं च कलाः परिज्ञेयान राधिप पुराणमितिहासं च तथा रव्या नानियानि च ४६ महात्मना च चरितं श्रोतव्यं नित्यमेव ते पत्नी रजस्वलाया च नाभिगच्छेन्न चाङ्गयेत् ४७ स्नातां च तुर्ये दिवसे रात्रौ गच्छेद्दिवक्षणः पंचमे दिवसे नारीषु हनिषु मान्मवेत् ४८ एतेन विधिना पत्नीमुपगच्छेत् पंडितः ज्ञाति संबंधिभिश्चापि पूजनीयानि सवशः ४९ यष्टव्यं च यथा शक्तियज्ञैर्विविधदक्षिणैः अतउर्ध्वमरण्यं च सेवितव्यं न राधिप ५० एष ते लक्षणोद्देश आयुष्याणां प्रकीर्तितः शेषस्त्रैविद्यवृद्धेभ्यः प्रत्याहार्यो युधिष्ठिर ५१

आयुष्याणां आयुष्कराणां कर्मणां उद्देशः संक्षेपः ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

स्य गुरोर्दत्तिस्त्वावत्तावत्तस्य २ ३ तेषां गुरूणाम् ४ कृतं मित्रम् अरयः नराः भेदयेयुः ५ धर्मवीर्यसः कनीयान् ७ निचुलस्य वेतसस्य निचुलरूपमान्

आचारो भूतिजनन आचारः कीर्तिवर्द्धनः आचाराद् वर्द्धते ह्याधुराचारो हं त्यलक्षणम् ५५ आगमानां हि सर्वेषामाचारः श्रेष्ठ उच्यते
 आचारः प्रभेदो धर्मो धर्मादायुर्वि वर्द्धते ५६ एतद्यज्ञस्य मायुष्यस्य रयस्य स्य यनमहत् अनुकं प्य सर्ववर्णान् ब्रह्मणा समुदाहृतम्
 १५७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे चतुरधिकशततमोऽध्यायः १०६ युधिष्ठिर उवाच यथा ज्येष्ठः कनिष्ठे
 सुवर्त्तेत भरतर्षभ कनिष्ठाश्च यथा ज्येष्ठे वर्त्तेरस्तद्वीहि मे १ भीष्म उवाच ज्येष्ठवत्तावत्तस्य ज्येष्ठोऽसि स ततं भवान् गुरोर्गरीयसी
 वृत्तिर्यद्विच्छिष्यस्य भारत २ न गुराव कृतप्रज्ञे शक्यं शिष्येण वर्त्तितुम् गुरोर्हि दीर्घदर्शित्वं यत्तच्छिष्यस्य भारत ३ अंधस्या दधं च लायां न
 दः स्यादपि वा बुधः परिहारेण तद्बुधाद्यस्तेषां स्यात् व्यतिक्रमः ४ प्रत्यक्षमिन्न हृदया भेदयेयुः कृतं नरैः श्रिया भित्तमाः कौंतेय भेदकामा
 स्तथा रयः ५ ज्येष्ठः कुलवर्द्धयति विनाशयति वा पुनः इति सर्वमपि ज्येष्ठः कुलं यत्रावजायते ६ अययो विनिकुर्वीत ज्येष्ठो भ्राता यवीर्यसः
 अज्येष्ठः स्याद्भागश्च नियम्यो राजमिश्रसः ७ निहृती हि नरो लोकान्पापान्नाच्छ्रय संशयम् निचुलस्येव तन्पुष्पमोघं जनयितुः स्मृतम्
 सर्वानर्थः कुलं यत्र जायते पापपूरुषः अकीर्तिजनयत्येव कीर्तिमंतर्द्धाति च ८ सर्वे चापि विक्रमस्था भागे नार्हति सोदराः नाप्रदात्य कनिष्ठे
 ष्यो ज्येष्ठः कुर्वीत योतकम् १० अनुपद्यन्पितुर्दायं जंघाश्रमफलोद्भवाः स्वयमीहितलब्धतुना क्रमोदातुमर्हति ११ भ्रातृणां भविष्यत्काना
 सुत्थानं मपि चेत्सह न पुत्रभागं विषमपितादद्यात्कदाचन १२ न ज्येष्ठो नावमन्येत दुष्कृतः सकृत्तापि वा यदि रूपायद्यवरजः श्रेयश्च तत्तदा च
 रेत् १३ धर्महिंश्रेय इत्याहुरिति धर्मविदो जनाः दशाचार्यानुपाध्याय उपध्यायान्पितादश १४ दशचैव पितृन्माता सर्वा वा पृथिवीमपि गौ
 स्वेणाभिभवति नास्ति मातृसमो गुरुः १५ माता गरीयसी युञ्जते नैतां मन्यते जनः ज्येष्ठो भ्राता पितृसमो मृतपितरि भारत १६ सद्येषां वृ
 त्तिदाता स्यात्सर्वैतान्प्रतिपालयेत् कनिष्ठास्तनमस्ये रत्सर्वे छदानुवर्तिनः १७ तमेव चोपजीवेरन्यथैव पितरं तथा शरीरमेतौ सृजतः पि
 ता माता च भारत १८ आचार्यशास्त्राया ज्ञातिः सा सन्यासा जराः मरू ज्येष्ठा मातृसमा चापि भगिनी भरतर्षभ १९

वेतसे इति मेदिनी ८ ० १०

जंघाश्रम एव फलधनं यस्य अध्याः प्रवासी ११ उत्थानं भोजनादौ विभागे वा १२ यदि रूपायदिवा कनिष्ठो दुष्कृतस्तथा पितस्य येय आचरेत् १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९

२० इति आनुशासनिकेपर्वणिटीकायांपंचाधिकशततमोऽध्यायः १०५ ब्रह्मक्षत्रेत्रिरात्राधिकसुषोषणंनेष्टंत्रिरात्रंषडरात्रंसर्वेषां अथवाआश्रमांतरैकचित्तुनि
दिष्टम् २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ व्युष्टिःफलम् १२ दिनस्यद्वेभक्तेनेत्रचतुर्थस्यभक्तस्यलक्षणम् द्विरात्रमभो-

भ्रातृभार्याचतुहस्त्याद्यस्याबाल्येस्तनं पिबेत् २० इति श्रीमहाभारते आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेज्येष्ठकनिष्ठवृत्तिर्नामपंचा
धिकशततमोऽध्यायः १०५ युधिष्ठिरउवाच सर्वेषामेववर्णानाम्लेच्छानांचपितामह उपवासेमतिरिक्तकारणंचनविद्यहे १ ब्रह्मक्ष
त्रेणनियमाश्चर्त्तव्याइतिनःश्रुतम् उपवासेकथंतेषांकृत्यमस्तिपितामह २ नियमांश्चोपवासांश्चसर्वेषांब्रूहिपार्थिव आप्नोतिकांगतितात
उपवासपरायणः ३ उपवासःपरंपुण्यमुपवासःपरायणम् उपोष्येहनरथेष्टकिफलंप्रतिपद्यते ४ अधर्मान्मुच्यतेकेनधर्ममाप्नोतिवाक्यम्
स्वर्गपुण्यंचलभतेकथंभरतसत्तम ५ उपोष्यचापिकित्तेनप्रदेयस्यान्नराधिप धर्मेणचसखानथाल्लभेद्येनब्रवीहितम् ६ वैशांपायन
उवाच एवंब्रुवाणकौंतेयधर्मज्ञधर्मतत्त्ववित् धर्मपुत्रमिदंवाक्यंभीष्मःशांतनवोब्रवीत् ७ भीष्मउवाच इदंखलुमयाराजनू
च्छ्रुतमासीत्पुरातनम् उपवासविधौश्रेष्ठागुणायैभरतर्षभ ८ ऋषिमंगिरसंपूर्वपृष्ठवानस्मिभारत यथामांस्वतथैवाहंपृष्ठवांस्तनपोधन
म् ९ प्रथमेतमयापृष्टोभगवानग्निसंभवः उपवासविधिपुण्यमाचष्टभरतर्षभः १० अंगिराउवाच ब्रह्मक्षत्रेत्रिरात्रतुविहितंकुरु
नंदनं द्विस्त्रिरात्रमथैकाहंनिर्दिष्टंपुरुषर्षभ ११ वैश्याःशूद्राश्चयन्मोहादुपवासंप्रचक्रिरे त्रिरात्रंवाहिरात्रंवातयोर्व्युष्टिर्नविद्यते १२ च
तुर्थभक्तक्षपणंवैश्वेद्रेविधीयते त्रिरात्रंनतुधर्मज्ञैर्विहितंधर्मदर्शिभिः १३ पंचम्यावापिषड्यांचपौर्णमास्यांचभारत उपोष्येकभक्तेन
नियतात्माजितेन्द्रियः १४ क्षमावानरूपसंपन्नःश्रुतवांश्चैवजायते नानपत्योभवेत्साज्ञोदरिद्रोवाकदाचन १५ यजिष्णुःपंचमीषष्टीकुले
भोजयतेद्विजान् अष्टमीमथकौरव्यकृष्णपक्षेचतुर्दशीम् १६ उपोष्यव्याधिरहितोवीर्यवानभिजायते मार्गशीर्षतुयोमासमेकभक्तेन
संक्षिपेत् १७ भोजयेच्चद्विजान्छत्त्यासमुच्येल्याधिकिल्बिषैः सर्वकल्याणसंपूर्णःसर्वौषधिसमन्वितः १८ उपोष्यव्याधिरहितोवीर्यवा
नभिजायते कृषिभागीबहुधनोबहुधान्यश्चजायते १९ पौषमासंतुकौंतेयभक्तेनैकेनयःक्षपेत् सप्तमगोदर्शनीयश्चयशोभागीचजायते
२० माघंतुनियतोमासमेकभक्तेनयःक्षिपेत् श्रीमत्कुलेज्ञातिमध्येसमहलंप्रपद्यते २१ भगदैवतमासंतुएकभक्तेनयःक्षपेत् त्रीषुवल्लभ
तायातिवस्थाश्चास्यभवंतिताः २२

जनमित्यर्थः तत्तुत्रिरात्रंतेषामस्तिइत्याह १३ १४ १५ यजिष्णुःदेवतापूजनशीलःकुलंसएवमदानन्नदाताभवतीत्यर्थः १६

२३ २४ ज्येष्ठ मूल ज्येष्ठ मास २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ सर्वेषु मासेषु गवायेकस्मिन्पक्षे गते द्वितीयपक्षे भक्त एक भक्त भस्माति

चैत्रं तु नियतो मासमेक भक्तेन यः क्षपेत् सुवर्णमणिमुक्ताद्वेकुले महति जायते २३ निस्तरे देव भक्तेन वैशारवं योजितेन्द्रियः नरो वायदि
वानारी ज्ञातीनां श्रेष्ठतां व्रजेत् २४ ज्येष्ठामूलतुयो मासमेक भक्तेन स क्षपेत् ऐश्वर्यम तुल्यं पुमान् स्त्रीवा प्रपद्यते २५ आषाढमेक भक्ते
न स्थित्वा मासम तद्रितः बहुधा न्यो बहुधनो बहु पुत्रश्च जायते २६ श्रावणं नियतो मासमेक भक्तेन यः क्षपेत् यत्र तत्राभिषेकेण युज्यते जाति
वर्द्धनः २७ प्रौष्ठपदं तु यो मासमेकाहारा भवेन्नरः गवाक्ष्यस्फीतमचलमैश्वर्यं प्रतिपद्यते २८ तथैवाश्वयुजमासमेक भक्तेन यः क्षपेत् मृजा
वान् वाहनादयश्च बहु पुत्रश्च जायते २९ कार्तिकं तु नरो मासं यः कुर्यादेक भोजनम् शूरश्च बहुभार्यश्च कीर्तिनां श्रेष्ठ जायते ३० उतिमासानर
व्याघ्रक्षपतां परिकीर्तिताः तिथीनां नियमा ये तु शृणुतानपि पार्थिव ३१ पक्षे रवौ गते यस्तु भक्त भस्माति भारत गवाक्ष्यो बहु पुत्रश्च बहुभा
र्यं स जायते ३२ मासि मासि त्रिंशद्वाणि कृत्वा वर्षाणि द्वादश गणाधिपस्य प्रामोति निःसपत्न्यमनाविलम्ब ३३ एते तु नियमाः सर्वे कर्तव्याः श
रदो दश द्वे चान्ये भरत श्रेष्ठ प्रवृत्तिमनुवर्त्तता ३४ यस्तु प्रातस्तथासायं भजामो नातगपियेत् अहिंसा निरतो नित्यं जन्मानां जातवेदसम्
३५ षड्विंशत्संवत्सरे नृपते सिध्यते नात्र संशयः अग्निशेमस्य यज्ञस्य फलं प्रामोति मानवः ३६ अधिवासं सोमसं सानृत्य गीतविनादिते रम
ते स्त्रीसहस्रादयो सकृत् कृती विरजो नरः ३७ तस्य काचन वर्णाभि विमानमधिरोहति पूर्णं वर्षं सहस्रं च द्रव्यं लोकं महीयते ३८ तन्क्षयादि
हचागस्य माहात्म्यं प्रतिपद्यते यस्तु संवत्सरं पूर्णं मेकाहारा भवेन्नरः ३९ अतिरात्रस्य यज्ञस्य सफलं समुपाश्रुते दशवर्षं सहस्राणि स्वर्
गैर्विभक्तं महीयते ४० तन्क्षयादिहचागस्य माहात्म्यं प्रतिपद्यते यस्तु संवत्सरं पूर्णं चतुर्थं भक्तं मश्नुते ४१ अहिंसा निरतो नित्यं सत्यवाग्बि
जितेन्द्रियः वाजपेयस्य यज्ञस्य सफलं समुपाश्रुते ४२ दशवर्षं सहस्राणि स्वर्गलोकं महीयते षष्ठे काले तु कोतियनरः संवत्सरं क्षिपन्
४३ अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलं प्रामोति मानवः चक्रवाकप्रयुक्तेन विमानेन समगच्छति चत्वारिंशत्सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ४४ अ
ष्टमे न तु भक्तेन जीवन्संवत्सरं नृप गवामयस्य यज्ञस्य फलं प्रामोति मानवः ४५ दससारस्य युक्तेन विमानेन समगच्छति पचाशत्सहस्राणि
वर्षाणां दिवि मोदते ४६ पक्षे पक्षे गते राजन्यो श्रीयाद्वर्षमेव तु षण्महान शनंतस्य भगवानगिरा ब्रवीत् ४७

३० ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८

३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ एकस्मिन्पक्षे गते परस्मिन्पक्षे भस्माति वर्षे च देवेषु मासांशनं भवति संवत्सरमिति पक्षैकस्मिन्संवत्सर एकमेकमासं जन्ममात्राहारेभ

वेदितव्यमर्थं यथायुतार्थं ग्रहणं जीवनाशयसंगतं ४७

४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ स्वर्गकामस्य क्षीणव्यवस्थाप्राप्तस्य आप्यायनादयो नरोचते अपितु तज्जन्दुः संसहमान एव सः सत

षष्टिवर्षसहस्राणि दिवमावसते च सः वीणानां वल्लकीनां च वेणूनां च विशांपते ४८ सद्यो धैर्मधुरैः शब्दैः सतः सप्रतिबोध्यते संवत्सरमि
हं कृतुमासिमासिपिबेदयः ४९ फलविश्वनितस्तातप्राप्नोतिसनरोत्प सिंहव्याघ्रप्रयुक्तेन विमानेन संगच्छति ५० सप्ततिं च सहस्राणि
वर्षाणां दिवि मोदते मासादूर्ध्वं नरव्याघ्रनोपवासो प्रविधीयते ५१ विधित्व नशनस्याहुः पार्थ धर्मविदो जनाः अनार्तो व्याधिरहितो गच्छेद्
नशनं तु यः पदे पदे यज्ञफलं संप्राप्नोति न संशयः ५२ दिवं हंसप्रयुक्तेन विमानेन संगच्छति शतं वर्षं सहस्राणामोदते स दिवि प्रभो ५३ श
तं चाप्सुरसः कन्यारमयं त्यपितं नरम् आर्तो वा व्याधितो वा पि गच्छेद् नशनं तु यः शतं वर्षं सहस्राणामोदते स दिवि प्रभो ५४ कांचीनूपुरशब्दे
न सुप्तस्यैव प्रबोध्यते सहस्रहंसयुक्तेन विमानेन तु गच्छति स गत्वा स्त्रीशताकीर्णैरमते भरतर्षभ ५५ क्षीणस्याप्यायनं दृष्ट्वा जायते क्षत्रो
हणम् व्याधितस्योषध्यामः कुहस्य च प्रसादनम् ५६ दुःखितस्याथ मानाभ्यां दुःखानां प्रतिषेधनम् न चैते स्वर्गकामस्य रोचते सुरवमेध
सः ५७ अतः सक्रमसंयुक्तो विमाने हेमसन्निभे रमते स्त्रीशताकीर्णैः पुरुषो लंकृतः शुचिः ५८ स्वस्थः स फलसंकल्पः सखी विगतकल्मषः
अनम्भन्देहमुल्लङ्घ्य फलप्राप्नोति मानवः ५९ बालसूर्यप्रतीकाशो विमाने हेमवर्चसि वेदैर्यमुक्ताखचिते वीणासुरजनादिते ६० पताकाद्री
पिकाकीर्णैर्दिव्यघंटानिनादिते स्त्रीसहस्रानुचरिते स नरः सुरवमेधते ६१ यावन्तिरोमकूपेणितस्य गात्रेषु पांडव तावत्येव सहस्राणि वर्षा-
णां दिवि मोदते ६२ नास्ति वेदात्परशास्त्रनास्ति मातृसमो गुरुः न धर्मात्परमो लाभस्तपो नानशनात्परं ६३ ब्राह्मणभ्यः परनास्ति पावनं दि
वि चेह च उपवासोऽस्तथा तुल्यतपः कर्म न विद्यते ६४ उपोष्य विधिवद्देवास्त्रिदिवं प्रतिपेदिरे त्रयस्य अपरसिद्धिमुपवासैरेवा सुवन्त ६५ दिव्य
वर्षं सहस्राणि विश्वामित्रेण धीमता क्षांतमेकेन भक्तेन तेन विष्णुमागतः ६६ अवनोजमदग्निश्च वसिष्ठो गौतमो भृगुः सर्वे एव दिवप्राप्ताः
क्षमावन्तो महर्षयः ६७ इदमंगिरसा पूर्वमहर्षिभ्यः प्रदर्शितं यः प्रदर्शयते नित्यं न स दुःखमवाप्नुते ६८ इमे तु कौतेय यथाक्रमं विधिं प्रवर्तितं
ह्यंगिरसामहर्षिणा पठेच्च यो वै शृणुयाच्च नित्यं दानं विद्यते तस्य नरस्य किल्बिषम् ६९ विमुच्यते चापि स सर्वसंकरे न चास्य दोषैरभिभूयते म
नः वियोनिजानां च विजाचते रूतं ध्रुवाचकीर्तिलभते नरोत्तमः ७० इति श्रीम० आनु० प० दान० षडधिकशततमोऽध्यायः १०६ ७१ ७२

पोवर्धयतीत्यर्थः ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ वियोनिजानां पद्यादीनां रूतं शब्दं ७० इति षडधिकशततमोऽध्यायः १०६

१ २ ३ अवगुणैः निर्गुणैः गङ्गात्मभिर्गङ्गाकिभिः अतएवासंहतैः असहायैः ४ ५ कल्प्यप्रातः ६ ७ ८ ९ १० समाप्तेसंपूर्णदे

युधिष्ठिर उवाच पितामहेन विधिवद्यज्ञाः प्रोक्ता महात्मना गुणाश्चैषां यथा तथ्यं प्रेत्य चेह च सर्वशः १ नतेशक्यादरिद्रेण यज्ञाः प्रा
मुपितामह बहूपकरणाय ज्ञानानां सभारविस्तराः २ पार्थिवैर्गजपुत्रैर्वाशक्याः प्राप्नुपितामह नार्थन्यूनैरवगुणैरेकात्मभिरसंहतैः
३ योदरिद्रेण विधिः शक्यः प्राप्तुं सदा भवेत् अर्थन्यूनैरवगुणैरेकात्मभिरसंहतैः ४ तुल्यो यज्ञफलैरेतैस्तत्तमैर्ब्रह्मपितामह श्री
प्रा उवाच इदमंगिरसा प्रोक्तमुपवासफलात्मकम् विधियज्ञफलैस्तुल्यतन्निबोधयुधिष्ठिर ५ यस्तुकल्प्यतयासायं भुञ्जानो नांत
रापि वेत् अहिसानिरतो नित्यं जुह्वानो जातवेदसम् ६ पाद्विरेव सर्वपेस्तु सिध्यते नात्र संशयः तप्तकाचनवर्णचविमानं लभते नरः
७ देवस्त्रीणां तन्मधीवासं नृत्यगीतं निनादिते प्राजापत्येवसेत्युद्यवपाणामग्निसेनिभे ८ त्रीणि वर्षाणि यः प्राशेत्स ततत्त्वकभोजनम्
धर्मपत्नीरतो नित्यमग्निष्टोमफलं लभेत् ९ यज्ञबहुसर्वणं वा वासवप्रियमाचरेत् सत्यवाग्दानशीलश्च ब्रह्मण्यश्चानसूयकः
क्षांतेत्तातो जितक्रोधः स गच्छति परां गतिम् १० पादुराश्वप्रतीकाशे विमाने हंसलक्षणे द्वे समाप्ते ततः पद्मे सोऽप्यगोभिर्वसेत्सह ११
द्वितीये दिवसे यस्तु प्राश्नीयादेकभोजनम् सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वानो जातवेदसम् १२ अग्निकायपरो नित्यं नित्यं कल्प्यप्रबोधनः
अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः १३ हंससारसयुक्तचविमानं लभते नरः इन्द्रलोके च वसते चरस्त्रीभिः समावृतः १४ तृती
ये दिवसे यस्तु प्राश्नीयादेकभोजनम् सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वानो जातवेदसम् १५ अग्निकायपरो नित्यं नित्यं कल्प्यप्रबोधनः अति
रात्रस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमम् १६ मयूरहंसयुक्तचविमानं लभते नरः सप्तर्षीणां सदा लोके सोऽप्यगोभिर्वसेत्सह १७ निवर्त्त
नं च तत्रास्य त्रीणि पद्यानि वै विभुः १८ दिवसे यश्चतुर्थं तु प्राश्नीयादेकभोजनम् सदा द्वादशमासान्ये जुह्वानो जातवेदसम् १९ वाजपे
यस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोत्यनुत्तमम् इन्द्रकन्याभिरुदचविमानं लभते नरः २० सागरस्य च पर्यते वासुवन्दो कमावसेत् देवराजस्य च
कीडां नित्यकालं मवेक्षते २१ दिवसे पंचमे यस्तु प्राश्नीयादेकभोजनम् सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वानो जातवेदसम् २२ अद्भुतः स
यवादी च ब्रह्मण्यश्चाविहिंसकः अतसूयुरपापस्थो द्वादशाहफलं लभेत् २३ जावुनदमयदिव्यविमानं हंसलक्षणां सूर्यमान्द्रास
प्राप्तासमारोहेत्यादुर्गृहम् २४ आवर्त्तनानि च त्वारितथापद्यानि द्वादश शराग्निपरिमाणं च तत्रासौ वसते सुरयम् २५

पद्मे वर्षाणां निशेषः शतको
टयार्कपद्यं १२ १३ १४ १५ १६ १७ निवर्त्तननियमेन वर्त्तन १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ आवर्त्तनानि वर्षाणि च त्वारिद्वादशचेति षोडशपद्यानि तथा शरा
ग्निपरिमाणं च तत्रासौ वसते सुरयम् २५ २६

२६ २७ २८ २९ ऊर्ध्वत्वसामान्यात्पताकामहापद्मारव्यासंख्याविशेषः ३० ३१ ३२ स्रमनोवर्णकंस्त्रकृच्छ्रदनादि ३३ ३४ ३५ ३६

दिवसेयस्तुपष्टैवैमुनिःप्राशेतभोजनम् सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् २६ सदात्रिषवणस्नायीब्रह्मचार्यनसूयकः गयोमेध
स्ययज्ञस्यफलप्राप्नोत्यनुत्तमम् २७ अग्निज्वालासमाभ्रासहस्रवर्हिणसेवितम् शातकुम्भमययुक्तसाधयेद्यानमुत्तमम् २८ नथेया
प्राप्तसामंकेप्रतिसुप्तःप्रबोध्यते नूपुराणानिजादेनमेखलानांचनिःस्वनैः २९ कौटिशहस्रवर्षाणांत्रीणिक्वैटिशतानिच पद्यान्यष्टाद
शतथापताकेहेतयैवच ३० अयुतानिचपंचाशदृक्षचर्मशतस्यच लोम्नाप्रमाणेनसमब्रह्मलोकेमहीयते ३१ दिवसेसप्तमेयस्तु
प्राप्नोत्यादेकभोजनम् सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ३२ सरस्वतीगोपयानोब्रह्मचर्यसम्प्राचरन् स्रमनोवर्णकंचैवम-
धुमांसंचवर्जयन् ३३ पुरुषोमरुतालोकमिद्रलोकंचगच्छति तत्रतत्रहिंसिद्वाथैदिवकन्याभिरच्यते ३४ फलबहुस्रवर्णस्यय
ज्ञस्यलभतेनरः सरव्यामतिगुणाचापितेषुलोकेषुमोदते ३५ यस्तुसंवत्सरंभुंक्तेहन्यष्टमेनरः देवकार्यपरोनित्यैजुह्वानोजा
तवेदसम् ३६ पौंडरीकस्ययज्ञस्यफलप्राप्नोत्यनुत्तमं पद्मवर्णमिभंचैवविमानमधिरोहति ३७ कृष्णाःकनकगोयश्चनार्यःश्या-
मास्तथापराः वयोरूपविलासिन्योलभतेनात्रसशयः ३८ यस्तुसंवत्सरंभुंक्तेनवमेनवमेहनि सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवे
दसम् ३९ अश्वमेधसहस्रस्यफलप्राप्नोत्यनुत्तमम् पुंडरीकप्रकाशंचविमानंलभतेनरः ४० दीप्तसूर्याग्निनेजोभिर्दिव्यमालाभि
रेवच नीयतेरुद्रकन्याभिःसोतरिक्षसनातनम् ४१ अष्टादशसहस्राणिवर्षाणांकल्पमेवच कौटिशतसहस्रंचतेषुलोकेषुमोदते
४२ यस्तुसंवत्सरंभुंक्तेदशाहैवैगतेगते सदाद्वादशमासान्वैजुह्वानोजातवेदसम् ४३ ब्रह्मकन्यानिवासेचसर्वभूतमनोहरं अ-
श्वमेधसहस्रस्यफलप्राप्नोत्यनुत्तमम् ४४ रूपवत्यश्चतकन्यारमयतिसनातनम् नीलोत्पलनिभैर्वर्णैरक्तोत्पलनिभैस्तथा ४५
विमानमंडलावर्त्तमावर्त्तगहनाकुलम् सागरोर्मिप्रतीकाशंसलमेद्यानमुत्तमम् ४६ विचित्रमणिमालाभिर्नादितंशंखनिःस्वनैः
स्फटिकैर्वृत्रसारैश्चस्तभैःसुकृतवेदिकम् ४७ आरोहतिमहद्यानहससारसनादितम् एकादशेतिदिवसेयःप्राप्तेप्राशतेहविः ४८
सदाद्वादशमासास्तुजुह्वानोजातवेदसम् परस्त्रियनाभिलषेत्वाचाथमनसापिवा अनृतंचनभाषेतमातापित्रोःकृतेपिवा ४९
अभिगच्छन्महादेवविमानस्थंमहाबलम् अश्वमेधसहस्रस्यफलप्राप्नोत्यनुत्तमम् ५०

३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४

स्वायंभुवंचपथ्येतविमानंममपस्थितम् कुमार्यःकांचनाभासारूपवन्त्योनयन्तिनम् ५१ रुद्राणांतमधीवासंदिविदिव्यमनोहरः वर्षाण्यपरि
मेयानियुगांताग्निसमप्रभः ५२ कोटिशतसहस्रंचदशकोटिशतानिच रुद्रनित्यप्रणमतेदेवदानवसंमतम् सतस्मैदर्शनंप्राप्तोदि
वसेदिवसेभवेत् ५३ दिवसेद्वादशेयस्तुप्राप्तेवैप्राशतेहविः सदाद्वादशमासान्वेसर्वमेधफलंलभेत् ५४ आदित्यद्वादशेत्स्यवि-
माचंसविधीयते मणिमुक्ताप्रवालैश्चमहाहैरुपशोभितम् ५५ हसन्मासापरिक्षिप्तनागवीथीसमाकुलम् मयुरैश्चक्रवाकैश्चकू-
जद्विरूपशोभितम् ५६ अट्टेमहद्भिःसंयुक्तब्रह्मलोकेप्रतिष्ठितम् नित्यमावसुथराजन्नरनारीसमावृतम् ऋषिरैवमहाभागस्त्वं
गिराप्राह्मधर्मवित् ५७ त्रयोदशेत्तुदिवसेप्राप्तेयःप्राशतेहविः सदाद्वादशमासान्वेदेवसत्रफलंलभेत् ५८ रक्तपद्मोदयनामविमा-
नसाध्वेन्नरः जातरूपप्रयुक्तचरत्सचयभूषितम् ५९ देवकन्याभिराकीर्णदिव्याभरणभूषणम् पुण्यगंधोदयदिव्यवायव्येरूप
शोभितम् ६० तत्रशंकुपताकैर्हयुगांतकल्पमेवच अयुतायुततथापद्यंसमुद्रंचतथावसेत् ६१ गीतगंधर्वघोषैश्चभेषापाणचनिःस्व-
नैः सदाप्रल्हादितस्ताभिर्देवकन्याभिरिज्यते ६२ चतुर्दशेत्तुदिवसेयःपूर्णेप्राशतेहविः सदाद्वादशमासांस्तुमहामेधफलंलभेत् ६३
अग्निर्देश्यवयोरूपादेवकन्यास्वलंकृताः मृष्टतप्तागदधराविमानैरुत्थ्यातिनम् ६४ कलहसविनिर्घोषैर्नूपुराणांचनिःस्वनैः कांचिनां
चसमुत्कर्षैस्तत्रतत्रनिबोध्यते ६५ देवकन्यानिवासेचतस्मिन्वसतिमानवः ज्ञान्दवीबालुकाकीर्णपूर्णसंवत्सरनरः ६६ यस्तुपक्षेग-
तेभुक्तेएकभक्तजितेन्द्रियः सदाद्वादशमासांस्तुजुह्वानोजातवेदसम् ६७ राजसूयसहस्रस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् यानमारोहतेदि-
व्यहसचर्हिणसेवितम् ६८ मणिमंडलकैश्चित्रजातरूपसमावृतम् दिव्याभरणशोभाभिर्वरस्त्रीभिरन्धकृतम् ६९ एकस्तभंचतुहा-
रंसप्तभौमसुमगलम् वैजयन्तीसहस्रैश्चशोभितगीतनिःस्वनैः दिव्यदिव्यगुणोपेतविमानमधिरोहति ७० मणिमुक्ताप्रवालैश्च
भूषितवैद्युतंलभेत् वसेद्युगसहस्रंचरवङ्गकुजरवाहनं ७१ षोडशेदिवसेप्राप्तेयःकुर्यादेकभोजनं सदाद्वादशमासान्वेसोमयज्ञ
फलंलभेत् ७२ सोमकन्यानिवासेषुसोध्यावसतिनित्यशः सौम्यगंधानुलिप्तश्चकामकारगतिर्भवेत् ७३ मन्दर्शनाभिर्नागभि-
र्मधुराभिस्तथैवच अन्यैतेवैविमानस्थःकामभोगैश्चसेव्यते ७४ फलपद्मशतप्रख्यमहाकल्पदशाधिकम् आवर्तनानिचत्वारि-
सागरियात्यसौनरः ७५

दिवसे सत्यदशमेयः प्राप्ते प्राशते हविः सदा द्वादशमासान्वे जुह्वानो जातवेदसम् ७६ स्थानं वारुणं मेन्द्रं च रोद्रं वाप्यधिगच्छति माम्
 तोशनसे चैव ब्रह्मलोकं च गच्छति ७७ तत्र देवतकन्याभिः रासनेनोपचर्यते भूर्भुवंचापि देवर्षिर्विन्ध्यरूपमवेक्षते ७८ तत्र देवाधि-
 देवस्य कुमार्यो रमयन्ति तम् द्वात्रिंशद्रूपधास्त्रियोमधुराः समलङ्कृताः ७९ चंद्रादित्यावुभौ यावद्गगने चरतः प्रभो तावच्चरन्त्यसौ धी-
 रैः सधामृतरसाशनः ८० अष्टादशे यो दिवसे प्राश्नीयादेकभोजनम् सदा द्वादशमासान्वे सप्तलोकान्स्पश्यति ८१ रथैः सनेदि-
 घोषैश्च पृष्ठतः सोऽनुगम्यते देवकन्याधिरूढैस्तुभ्राजमानैः स्वलङ्कृतैः ८२ व्याघ्रसिंहप्रयुक्ते च मेघस्वननिनादितम् विमानमुत्तमं
 दिव्यं समरवीर्यधिराहति ८३ तत्र कल्पसहस्रसकन्याभिः सह मोदते स्रवारसंचभुजितममृतोपममुत्तमम् ८४ एकोनविंश-
 तिदिने यो भुंक्ते एकभोजनम् सदा द्वादशमासान्वे सप्तलोकान्स्पश्यति ८५ उत्तमं लभते स्थानम् प्सरोगणसेवितम् गन्धर्वैरुपगी-
 तं च विमानसूर्यवर्चसम् ८६ तत्रामरवरस्त्रीभिर्मोदते विगतज्वरं दिव्यांबरधरः श्रीमानयुतानां शतं शतम् ८७ पूर्णैश्च विंशे दिवसे-
 यो भुंक्ते लोकभोजनम् सदा द्वादशमासान्वे सत्यवादी भूतव्रतः ८८ अमासाशी ब्रह्मचारी सर्वभूतहिते रतः सप्तलोकान्विपुलानुर-
 म्यानां दित्यानां मुपाश्रुते ८९ गन्धर्वैरप्सरोग्रिभ्यश्च दिव्यमाद्यानुलेपनैः विमानैः कान्चनेर्हयैः पृष्ठतश्चानुगम्यते ९० एकविंशतुदिव-
 से यो भुंक्ते लोकभोजनम् सदा द्वादशमासान्वे जुह्वानो जातवेदसम् ९१ लोकमोशनसं दिव्यं शक्रलोकं च गच्छति अश्विनार्भरुता च वसु-
 शेष्वाभिरतः सदा ९२ अनभिज्ञश्च दुःखानां विमानवरमास्थितः संन्यमानो वरुन्स्त्रीभिः क्रीडत्यमरवत्प्रभुः ९३ द्वाविंशे दिवसे प्राप्ते यो भुं-
 क्ते लोकभोजनम् सदा द्वादशमासान्वे जुह्वानो जातवेदसम् ९४ अहिंसानिरतो धीमानसत्यवागनसूयकः लोकान्वसूनामाप्नोति दिवाकर-
 समप्रभः ९५ कामचारी स्रधाहारो विमानवरमास्थितः रमते देवकन्याभिर्दिव्याभरणभूषितः ९६ त्रयोविंशतुदिवसे प्राशद्यस्तेकभोजन-
 म् सदा द्वादशमासान्वे मिताहारो जितेन्द्रियः ९७ वायोरुशनसश्चैव रुद्रलोकं च गच्छति कामचारी कामगतः पूज्यमानो प्सरोगणैः ९८
 अनेकगुणप्रयुतविमानवरमास्थितः रमते देवकन्याभिर्दिव्याभरणभूषितः ९९ चतुर्विंशतुदिवसे यः प्राप्ते प्राशते हविः सदा द्वादशमा-
 सांश्च जुह्वानो जातवेदसम् १०० आदित्यानामधीवासे मोदमानो वसेच्चिरम् दिव्यमात्यांबरधरो दिव्यगंधानुलेपनः १ विमानैः कान्चनेर्दिव्ये-
 हंसयुक्ते मनोरमे रमते देवकन्यानां सहस्रैरयुतेस्तथा २

पंचविंशतुदिवसेयः प्राशदेकभोजनम् सदाद्वादशमासांस्तु पुष्कलं यानमारुहेत् १०३ सिंहव्याघ्रप्रयुक्तैस्तमेघनिःस्वननादितैः
सरथैर्नद्विधोषैश्च पृष्ठतो ह्यसुगम्यते ४ देवकन्यासमारुहेः काचनेर्विमलैः शुभैः विमानमुत्तमदिव्यमास्थाय समनोहरम् ५ तत्रकन्य
सहस्रवैवसतेस्त्रीशतावृते सुधारसंघोपजीवन्नमृतोपममुत्तमम् ६ षड्विंशदिवसेयस्तु प्रकुर्यादेकभोजनम् सदाद्वादशमासांस्तु नि
यतेनियताशनः ७ जितेन्द्रियो वीतरागो ज्ञानो जातवेदसम् संप्राप्नोति महाभागः पूज्यमानोऽपरागणैः ८ सप्तानामरुतां लोकान् वसू
नां चापि सोऽश्नुते विमाने स्फाटिके दिव्यसर्वस्वैरलंकृते ९ गन्धर्वैरप्सरोग्रभिश्च पूज्यमानः प्रमोदते द्वयुगानां सहस्रे तु दिव्यं दिव्यं न तेजसा १०
सप्तविंशेऽथ दिवसेयः कुर्यादेकभोजनम् सदाद्वादशमासांस्तु ज्ञानो जातवेदसम् ११ फलं प्राप्नोति विपुलं देवलोके च पूज्यते अमृताशीव
संस्तव्यं सवितृणाः प्रमोदते १२ देवर्षिचरितं राजनं राजर्षिभिरनुष्ठितम् अध्यायसति दिव्यात्मा विमानवरमास्थितः १३ स्त्रीभिर्मनोभिरा
माभिरममाणो मदोत्कटः युगकल्पसहस्राणि त्रीण्यावसति वै सरवम् १४ योऽष्टाविंशतुदिवसे प्राश्यादेकभोजनम् सदाद्वादशमासांस्तु -
जितात्मा विजितेन्द्रियः १५ फलं देवर्षिचरितं विपुलं समुपाश्नुते भोगवांस्तेजसाभातिसहस्रांश्चुरियामलः १६ सुकुमार्यश्च नार्यस्तरममाणाः
सर्व्वसः पीनस्तनोरुजघना दिव्याभरणभूषणाः १७ रमयति मनः कीर्तिविमाने सूर्यसन्निभे सर्व्वकामगमे दिव्ये कन्यायुतशतसमाः १८ ए
कोनत्रिंशदिवसेयः प्राशदेकभोजनम् सदाद्वादशमासान्यैस्त्वयवतपरायणः १९ यस्य लोकाः शतमा दिव्या देवराजर्षिपूजिताः विमानं सूर्य
चंद्राभिरदिव्यसमधिगच्छति २० जातरूपमयं युक्तं सर्व्वस्वसमन्वितम् अप्सरोगणसंपूर्णं गन्धर्वैरभिनादितम् २१ तत्र चैनं शतमाना र्यो-
दिव्याभरणभूषिताः मनोभिरामामधुरारमयति मदोत्कटाः २२ भोगवांस्तेजसा युक्तो वैश्वानरसमप्रभः दिव्यो दिव्येन वपुषा भ्राजमान
रधामरः २३ वसूनामरुतां चैव साध्यानामश्विनोस्तथा रुद्राणां च महाराज वध्या लोकचरगच्छति २४ यस्तु मासे गते भक्ते एकभक्तं शमात्प्र
कः सदाद्वादशमासान्यै ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् २५ सुधारसकृताहारः श्रीमान्सर्व्वमनोहरः तेजसा वपुषालक्ष्या भ्राजते रश्मिवा निव २६ दि
व्यमात्यां वरधरो दिव्यगन्धानुलेपनः सरवेष्वभिरतो भोगी दुःखानामभ्विजानकः २७ स्वयंप्रभाभिर्नारीभिर्विमानस्थो महीयते रुद्रदेव-
विकन्याभिः सजतवाभिपूज्यते २८

नानारमणरूपाभिर्नानारागाभिरेव च नानामधुरभाषाभिर्नानारतिभिरेव च ३० विमाने गगनाकारे सूर्यवैदूर्यसन्निभे पृष्ठतः सोमसं
काशोऽदुर्केचाप्यसन्निभे ३१ दक्षिणायां तुरक्ताभे अधस्तान्नीलमंडले ऊर्ध्वविचित्रसंकाशे नैको वसति पूजितः ३२ यावद्वर्षसहस्रवै
चबुद्धीपंप्रवर्षति तावत्संवत्सराप्रोक्ता ब्रह्मलोकस्य धीमतः ३३ विप्रुषश्चैव यांवत्यो निपतंति न भस्तलात् वर्षसंवर्षतस्तावच्च निवसत्यमर
प्रभा ३४ मासोपवासी वर्षेस्तदशभिः स्वर्गमुत्तमम् महर्षिभ्यमथासाद्य मशरीरगतिर्मवेत् ३५ मुनिर्दोतो जितक्रोधो जितशिशो दण्डसदा
जुह्वदग्नीश्वर नियतः संध्योपासनसेविता ३६ बहुभिर्नियमैरेवं सुचिरश्चाति योनरः अभ्यावकाशशीलश्च तस्य भानोरिव त्विषः ३७ दिवं
गत्वा शरीरेण स्वेन राजन्यश्रामरः स्वर्गपुण्ययथाकाम सुपभुंक्ते तथा विधः ३८ एष ते भरत श्रेष्ठ यज्ञानां विधिरुत्तमः आख्यातो ह्यानुपूर्व्येण
उपवासफलात्मकः ३९ दग्निर्द्वैर्मेनुजैः पार्थ प्राप्तं यज्ञफलं तथा उपवासमिमं कृत्वा गच्छेच्च परमां गतिम् ४० देवद्विजातिपूजायारतो भरत सत्त
मः उपवासविधिस्त्वेष्टविस्तरं प्रकीर्तितः ४१ नियतेष्वप्रमत्तेषु शौचवत्सु महात्मसु दंभद्रोहनिघृतेषु कृतबुद्धिषु भारत ४२ अचलेश्वर
कंपेषु मातेभ्यो दत्तसंशयः ४३ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे उपवासविधिर्नाम सप्ताधिकशततमोऽध्यायः १०७
युधिष्ठिर उवाच यद्दत्तं सर्वतीर्थानां तन्मे ब्रूहि पितामह यत्र चैव परं शौचं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १ शीष्म उवाच सर्वाणि स्तुतुती
र्थानि गुणवन्ति मनीषिणः यत्तु तीर्थं च शौचं तन्मे शृणु समाहितः २ अगाधे विमले शुद्धे सत्यतोये धृतिप्रदे स्नातव्यमानसे तीर्थे सत्त्वमा
लं व्यशाश्वतम् ३ तीर्थं शौचमनर्थित्वमार्जवं सत्यमार्दवम् अहिंसा सर्वभूतानामाचृशस्यंदमः शमः ४ निर्ममो निरहंकारो निर्द्वंद्वानि
ष्यरिग्रहाः शुच्यस्तीर्थभूतास्ते ये भेदस्य सुपभुंजते ५ तत्त्ववित्त्वनहंबुद्धिस्तीर्थप्रवरमुच्यते शौचलक्षणमेतत्ते सर्वत्रैवान्ववेक्षणम्
६ रजस्तमः सत्वमथो येषां निर्द्वैतमात्मनः शौचाशौचे समायुक्ताः स्वकार्यपरिमार्गिणः ७ सर्वत्यागेऽप्यभिरताः सर्वज्ञाः समदर्शिनः शौ
चेन व्रतशौचा र्था स्ते तीर्थाः शुच्यश्च य ८ नोदकक्लृप्त्नगात्रस्तस्नात इत्यभिधीयते सस्नातो यो दमस्नातः स बाह्याभ्यतरः शतविः ९ अ
तीतेष्वनपेक्षाये प्राप्तेष्वर्थेषु निर्गमाः शौचमेव परं तेषां येषां नोत्पद्यते स्पृहा १० प्रज्ञानं शौचमेवेह शरीरस्य विशेषतः तथानिष्कंचनत्वं च
मनसश्च प्रसन्नता ११

वृत्तशौचं मनः शौचं तीर्थशौचमतः परम् ज्ञानोत्पन्नं च यच्छौचं तच्छौचं परमं स्मृतम् १२ मनसा च प्रदीप्तेन ब्रह्मज्ञानजलेन च स्नातियो
मानसे तीर्थे तस्मान्न तत्त्वदर्शिनः १३ समारोचितशौचस्तु नित्यभावसमाहितः केवलगुणसंपन्नः शक्तिरेव नरः सदा १४ शरीरस्थानि ती
र्थानि प्रोक्तान्येतानि भारत पृथिव्याया नित्यार्थानि पुण्यानि शृणु तान्यपि १५ शरीरस्य यथोद्देशाः शूचयः परिकीर्तिताः तथा पृथिव्याभागा
श्च पुण्यानि सलिलानि च १६ कीर्तनाच्चैव तीर्थस्य स्नानाच्च पितृतपणात् धुनतिपापतीर्थेषु तत्र याति सखदिवम् १७ परिग्रहाच्च साधूनां पृ
थिव्याश्चैव तेजसा अतीव पुण्यभागास्तसलिलस्य च तेजसा १८ मनसा च पृथिव्याश्च पुण्यास्तीर्थास्तथापरे उभयोरेव यस्नायास्तसिद्धिर्ज्ञा
प्रमाप्नुयात् १९ यथा बलं कीयाहीनं क्रियावा बलवर्जितं नैह साधयते कार्यं समाप्नुयात् तसिध्यति २० एवं शरीरशौचेन तीर्थशौचेन चान्वितः
शक्तिः सिद्धिं मवाप्नोति द्विविधे शौचमुत्तमम् २१ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे शौचानुपृच्छानामष्टाधिकशततमो
ऽध्यायः १०८ सुधिष्ठिर उवाच सर्वेषामुपवासानायच्छ्रेयः समहत्फलम् यच्चाप्यसंशयलोके तन्मे व्यवचक्षुर्महर्षि १ भीष्म उवाच
शृणुराज न्यथा गीतं स्वयमेव स्वयं भवा यत्कृत्यानि वृत्तोभूयान्पुरुषो नात्र संशयः २ द्वादश्यां मार्गशीर्षे तु अहोरात्रेण केशवम् अर्च्यं च म
ध्वं प्रामोति दुष्कृतं चास्य नश्यति ३ तथैव पौषमासे तु पूज्यो नारायणं तच्च याजयेत् मया भोति सिद्धिं च परमां व्रजेत् ४ अहोरात्रेण द्वादश्यां
माघमासे तु माधवम् राजसूयमवाप्नोति कुलचैव समुद्धरेत् ५ तथैव फाल्गुनमासि गोविन्दं तच्च पूजयन् अतिरात्रमवाप्नोति सोमलोकं च
गच्छति ६ अहोरात्रेण द्वादश्यां चैत्रे विष्णुरिति स्मरन् पौडरीकमवाप्नोति देवलोकं च गच्छति ७ वैशाखमासे द्वादश्यां पूजयन् मधुसूदन
म् अग्निष्टोममवाप्नोति सोमलोकं च गच्छति ८ अहोरात्रेण द्वादश्यां ज्येष्ठे मासि विविक्कमम् गवां मेधमवाप्नोति अप्सरोभिश्च मोदते ९
आषाढे मासि द्वादश्यां वामने तच्च पूजयन् नरमेधमवाप्नोति पुण्यं च लभते महत् १० अहोरात्रेण द्वादश्यां श्रवणे मासि श्रीधरम् पंचयज्ञान
वाप्नोति विमानस्थं च मोदते ११ तथा भाद्रपदे मासि हृषीकेशं तच्च पूजयन् सौत्रामणिमवाप्नोति पूतात्मा भवते च हि १२ द्वादश्यां मासि नमा
सिपद्मनाभे तच्चार्चयन् गौसहस्रफलं पुण्यं प्राप्नुयान्नात्र संशयः १३ द्वादश्यां कार्तिके मासि पूज्यं दामोदरे तच्च गवां यजमवाप्नोति पुमान् श्रीवा
नसगयः १४

१५ तद्वायुमुपेद्रुपेद्रुतदात्म्यं काटभृगन्यायेन ध्यानेनाधिगच्छति १६ १७ इति वा अधिकशततमोऽध्यायः १०९ १२ उष्टकामनामिद्वयं चाद्वतमाह मार्गभार्ग-
शीर्षश्चक्रप्रतिपदिमूलनक्षत्रयोगे सती द्वांद्वतमारभेत् तत्र चंद्रावयवेषु नक्षत्राणि न्यसेत् पादौ मूलेनैत्यादिना स्वदेवतासहितेन मूलेन चंद्रस्यापादौ कल्पयेदित्य-
र्थः एवरोहिण्यादिभिः सदेवताभिर्जघादयः कल्पनीयाः सर्वत्र विप्रकल्पित्यस्य आर्षः ३ आषाढयोरिति आषाढादयं फाल्गुनीद्वयं माद्रपदादयं च ज्ञेयम् ४ अत्रायंम
योगः पुण्याहवत्त्वनादि पूर्वकं दृष्टकाम्यार्थं व्रतं स्वीकृत्य चंद्रं आत्मानं च चंद्राभिन्ने ध्यात्वा तदवयवेषु तत्तदेवतासहितानि नक्षत्राणि विन्यस्य तत्तन्मंत्रैस्तेषां माराधनं जप

अर्चयेत्सुंदरीकाक्षमेवं संवत्सरं तु यः जातिस्मरत्वं प्राप्नोति विद्यात्वं बहुसंवर्णकं १५ अहन्यहनि तद्वायुमुपेद्रुयोधिगच्छति समाप्ते भोज
येद्विमानं च बादापयेत् घृतम् १६ अतः परं नोपनासो भवतीति विनिश्चयः उवाच भगवान् विष्णोः स्वयमेव पुरातनम् १७ इति श्रीम० आनु
शासनिकैः प० दान० विष्णोर्द्वादशकं नाम नवाधिकशततमोऽध्यायः १०९ वैशाखावन उवाच शरत्त्वगतं भीष्मं दृष्ट्वा कुरुपितामहम् उपग
म्य महाप्राज्ञः पर्यपृच्छत् युधिष्ठिरः १ युधिष्ठिर उवाच अज्ञानां रूपस्यो भाग्यं प्रियं चैव कथं भवेत् धर्मार्थकामसंयुक्तः सरवभागी कथं भ-
वेत् २ भीष्म उवाच मार्गशीर्षस्य मासस्य चंद्रमूलेन संयुते पादौ मूलेन राजेन्द्र जघायामथ रोहिणीम् ३ अधिन्यासस्थिनी चैव ऊरूश्चा
षाढयोस्तथा सुहृत्तु फाल्गुनी विद्यात्कृतिका कटिकास्तथा ४ नाभिमाद्रपदे विद्याद्रेवत्यामक्षिमंडलम् पृष्ठमेव धनिष्ठासु अनुराधां त्तरास्त
था ५ बाहुभ्यां तु विशारवा सुहस्तौ हस्तेन निर्दिशेत् पुनर्वसुं गुलीराजन्नाश्लेषासु नरवास्तथा ६ ग्रीवाज्येष्ठा च राजेन्द्र अथ वणेन तु कर्णयोः मु-
खं पुष्पेण दानेन च दंतौ क्षौद्रातिरुच्यते ७ हासशतभिषां चैव मघां चैवाथ नासिकां नेत्रे मृगशिरो विद्यालुलाटे मित्रमेव तु ८ भरण्यां तु शि-
रो विद्यात्केशानां दानं राधिप समाप्ते तु घृतं दद्याद्वा ह्यणे वेदपारगे ९ सुभगो दर्शनीयश्च ज्ञानभाग्यं यथायते जायते परिपूर्णगिः पौर्णमास्ये
व चंद्रमाः १० इति श्रीम० आनु० दान० दशाधिकशततमोऽध्यायः ११० युधिष्ठिर उवाच पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद श्रोतुमिच्छामि
त्यनिं संसाधु विधिमुत्तमम् १ केन वृत्तेन राजेन्द्र वर्तमाना नरा भवि प्राप्नुवंत्युत्तमं स्वर्गं कथं च नरकं नृप २ मृतं शरीरं मुत्सृज्य काष्ठलोष्टसम-
जनाः प्रयात्य मुलोकमितः कवितानुगच्छति ३ भीष्म उवाच अयमायाति भगवान् बृहस्पतिरुदारधीः पृच्छेन्नरकमहाभाग मेतद्बुद्ध्या
सनातनम् ४ नैतद्व्येन शक्यं हि वक्तुं केनचिदद्य वै वक्ता बृहस्पतिरसमो न ह्यन्यो विद्यते क्वचित् ५

होमादिना प्रत्यहं कर्तव्यं एवं पौर्णमासी पर्यंतं

वासमासे व्रतं होमशेषं समाप्य घृतं आचार्याय निवेदयेत् समाप्ते तु घृतं दद्यादित्यनेन घृतमेव होमद्रव्यं ज्ञायते ५ ६ ७ ८ ९ एवं कुर्वन् विकलांगोऽपि पौर्णमास्यां सक

लांगो भवति एवं सदृशं तमाह परिपूर्णग इति १० इति दशाधिकशततमोऽध्यायः ११० १ २ ३ ४ ५

६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ शरीरस्य निचय अवस्थितिमितियावत् १९ २० अंतर्कोयमः
अंतर्गच्छतीति योगात् आत्मा साक्षी २१ निशेति दिवसस्याप्युपलक्षणं गतेः सहधर्मोऽपि पूर्वरूपो जीवमनुगच्छति २२ २३ २४ २५ ननु भूतसूक्ष्मवा

वैशंपायन उवाच तयोः संवदतोरेवंपार्थ गंगेय योस्तदा आजगाम विशन्द्वात्मानाकं पृष्टात् बृहस्पतिः ६ ततो राजा समुत्थाय धृतराष्ट्र
पुरोगमाः पूजामनुपमां चक्रे सर्वे ते च सभासदः ७ ततो धर्मस्ततो राजा भगवंतं बृहस्पतिम् उपगम्य यथा न्यायं प्रश्नं यं प्रच्छतस्त्वतः ८
युधिष्ठिर उवाच भगवन् सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रविशारद मर्त्यस्य कः सहायो वेपितामाता सुतो गुरुः ९ जाति संबंधि वर्गश्च भिन्नवर्गस्तथैव च
मृतशरीरमुत्सृज्य काष्ठलोष्टसमं जनाः गच्छत्यमुत्र लोके वैकल्यमनुगच्छति १० बृहस्पतिरुवाच एकः प्रसू-
यते राजन्नेकं गव्यं निश्चयति एकस्तरति दुर्गाणि गच्छत्येकस्तु दुर्गतिम् ११ असहायः पिता माता तथा भ्राता सुतो गुरुः जाति संबंधि
वर्गश्च भिन्नवर्गस्तथैव च १२ मृतशरीरमुत्सृज्य काष्ठलोष्टसमं जनाः मुहूर्तमिव रोदित्वा ततो याति पराङ्मुखः १३ ते स्तच्छरीर-
मुत्सृज्य धर्म एको नुगच्छति तस्माद्धर्मः सहायश्च सेवितव्यः सदानृभिः १४ प्राणी धर्मसमायुक्तो गच्छेत् स्वर्ग गतिं पराम् तथैवाधर्म-
समायुक्तो नरकं चोपपद्यते १५ तस्मान्न्यायागतेर्यै धर्मसंवेतपंडितः धर्म एको मनुष्याणां सहायः पारलौकिकः १६ लोभान्मोहाद-
नुक्लेशाद्दयाद्वाप्य बहुश्रुतः नरः करोत्यकार्याणि परार्थे लोभेन हितः १७ धर्मश्चार्थश्च कामश्च त्रितयं जायते फलम् एतच्च त्रयम-
वाप्तव्यमधर्मपरिवर्जितम् १८ युधिष्ठिर उवाच श्रुतं भगवतो वाक्यं धर्मयुक्तं परहितम् शरीरनिचयं ज्ञातुं बुद्धिस्तु मम जा-
यते १९ मृतशरीरं हि नृणां सूक्ष्ममव्यक्तं तांगतम् अचक्षुर्विपियं प्राप्तकथं धर्मो नुगच्छति २० बृहस्पतिरुवाच पृथिवी
वायुराकाशमापो ज्योतिर्मनोतकः बुद्धिरात्मा च संहिता धर्मं पश्यति नित्यदा २१ प्राणिनां मिह सर्वेषां साक्षिभूता दिवानिशं गते
श्च सहधर्मोऽपि तं जीवमनुगच्छति २२ त्वगस्थिमांसं शुक्लं च शोणितं च महामते शरीरं वर्जयंत्येते ज्ञेयितेन विवर्जितम् २३ त-
तो धर्मसमायुक्तः स जीवः स्रग्वमेधते इह लोके परे चैव किं भूयः कथं या मिते २४ ततो धर्मसमायुक्तः प्राप्नुते जीवावबहि ततोऽस्य कर्म
पश्यति शशं वायुं दिवां शुभम् देवताः पंच भूतस्थाः किं भूयः श्रोतुमिच्छति २५ युधिष्ठिर उवाच तद्वर्ति भगवता यथा ध-
र्मो नुगच्छति एतन्नु ज्ञातुमिच्छामि कथं रेतः प्रवर्तते २६

त्फलं सूक्ष्मावस्थारूपमप्युपलक्षणं तुरेतस्तु मूलं गवस्य लतरं कथमेव वा वृणोति इत्याशंकते एतदिति २६ २७ २८ २९ ३०

सज्जोपूर्वेण भूतेष्वभिभूतो वायुः द्वारादृष्टिं प्राप्यान्नरूपेण परिणम्यरेतोरूपी भवतीत्याह अन्नमिति २७ २८ २९ कथं सूक्ष्मतमस्य पुरुषस्य स्थूल-
तरेणरेतसातादात्म्यं सत्यपि संसर्गं अभवता योरिव भवता न्याशंकते आख्यातमिति ३० भूता ये शन्या येन पुरुषः तेनैभूतैरेतो द्वाराशरीराकारत्वं प्राप्तेः स-
हसंगमात्रेणाभिभूयते तादात्म्येन वर्धते संगमाभावे तु न सुप्तसमाध्यादावित्याह आसन्नोति ३१ ततस्तादात्म्याभिमानरूपादभिभवादयं कर्तृत्वादिमान्भ

बृहस्पतिरुवाच अन्नमश्नेति यद्देवाः शरीरस्थानरेश्वर पृथिवीवायुराकाशमापोज्योतिर्मनस्तथा २७ ततस्तृप्तेषु रजेन्द्रतेषु भूतेषु
पंचसु मनःषष्ठेषु शुद्धात्मनरेतः संपद्यते महत् २८ ततो गर्भः स भवति श्लेष्मात्स्त्री पुंसयोर्नृप गतत्तैर्मांसाख्यातं भूयः किं श्रोतु-
मिच्छसि ३१ युधिष्ठिर उवाच आख्यातं मे भगवता गर्भः स जायते तथा तथा जातस्तु पुरुषः प्रपद्यति न दुच्यताम् ३०
बृहस्पतिरुवाच आसन्नमात्रः पुरुषस्तैर्भूतैरभिभूयते विप्रयुक्तश्चैर्भूतैः पुनर्यात्यपरांगतिम् ३१ सर्वभूतसमायुक्तः प्राप्नुते
जीव एव हि ततोऽस्य कर्म पश्यति शम्भवाय दिवा शुभम् देवताः पंचभूतस्थाः किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ३२ युधिष्ठिर उवाच
त्वगस्थिमांसमुत्सृज्य तैश्च भूतैर्विवर्जितः जीवः स भगवन्कस्थः सुखदुःखे समश्नुते ३३ बृहस्पतिरुवाच जीवकर्म समायु-
क्तः शीघ्ररेतस्त्वमागतः स्त्रीणां पुष्यसमासाद्य सृते कालेन भारत ३४ यमस्य पुरुषैः क्लेशं यमस्य पुरुषैर्वधम् दुःखं संसारचक्रं च नरः
क्लेशं विदति ३५ इह लोके स च प्राणी जन्म प्रभृति पार्थिव सकृन्कर्म वैभुं क्ते धर्मस्य फलमाश्रितः ३६ यदि धर्मं यथा शक्तिं जन्म प्र-
भृति सेवते ततः सूपुरुषो भूत्वा सेवते नित्यदा सुखम् ३७ अथांतरा तु धर्मस्याप्यधर्ममुपसेवते सुखं स्यान्नंतरदुःखं सजीवोऽप्यधिग-
च्छति ३८ अधर्मेण समायुक्तो यमस्य विषयगतः महद्दुःखं समासाद्यति र्यग्योनो प्रजायते ३९ कर्मणा येन येन ह यस्या योनो प्र-
जायते जीवो मोहसमायुक्तस्तन्मे निगदतः शृणु ४० यदेतदुच्यते शास्त्रे सेति हासे च छंदसि यमस्य विषयं घोरं मर्त्यलोकः प्रपद्यते ४१
इह स्थानानि पुण्यानि देवतुल्यानि भूपते तिर्यग्योन्यतिरिक्तानि गतिमति च सर्वशः ४२ यमस्य भवने दिव्ये ब्रह्मलोकसमेगुणैः कर्मभि-
नियतं ब्रह्मैव जतुर्दुःखान्युपाश्रुते ४३ येन येन तु भावेन कर्मणा पुरुषो गतिम् प्रयाति पुरुषा घोरान्ते वक्ष्याम्यतः परम् ४४

वति तदस्य कर्मादिकं देवाः पश्यन्ति ३२ स्थूलदेहसंगाद्युज्यतामस्य कर्तृत्वं तद्वाहे कथमस्य सुखादिसंगच्छते इत्याशंकते त्वगिति ३३ स्थूलदेहनाशक्षण एव स-
रेतस्त्वं शक्रक्रमेण सूक्ष्मशरीरभावमेतिततः स्त्रीणां पुष्यसमासाद्येत्यादिस्य षट्पद्यथा तृणजलोका अन्यतृणमाकस्य पूर्वजहाति एवमेतदिति ज्ञेयम् ३४ यम-
स्येति गर्भत्वमप्राप्तः सूक्ष्मशरीरावच्छिन्नस्तीव्रपापयोगाद्यातनालभत इत्यर्थः ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५

अधीत्यचतुरो वेदान् द्विजो मोक्षसमन्वितः पतितात् प्रतिगृह्णात्यखरग्रोनो प्रजायते ४५. खरो जीवति वर्षाणि दशपंचचभारत खरो मृतो बलीवर्द्धसप्तवर्षाणि जीवति ४६. बलीवर्द्धमृतश्चापि जायते ब्रह्मराक्षसः ब्रह्मरक्षश्च मासांस्त्रोस्ततो जायति ब्राह्मणः ४७. पतित-
याजयित्वा तु कृमियो नो प्रजायते तत्र जीवति वर्षाणि दशपंचचभारत ४८. कृमिभावा हि सुक्तस्तु ततो जायति गर्दभः गर्दभः पंचवर्षा-
णि पंचवर्षाणि मूकरः ४९. कुकुरः पंचवर्षाणि पंचवर्षाणि जंबुकः श्ववर्षमेकं भवति ततो जायति मानवः उपाध्यायस्य यः पापं शिष्यः
कुर्यादबुद्धिमान् ५०. सर्जिवर्द्धसंसाराल्त्रो नामोति न संशयः प्राक्श्वा भवति राजेद्रततः क्रव्यात्ततः खरः ततः प्रेतः परिक्रिष्टः पश्चा-
ज्जायति ब्राह्मणः ५१. मनसापि गुरोर्भार्यायः शिष्यो याति पापकृत् स उग्रान्त्रैति संसारान् धर्मो ह चेत्तसा ५२. श्वयो नो तु स संभूत-
स्त्री गि वर्षाणि जीवति तत्रापि निधनप्राप्तः कृमियो नो प्रजायते ५३. कृमिभावमनुप्राप्नोवर्षमेकं तु जीवति ततस्तु निधनप्राप्तो ब्रह्म-
यो नो प्रजायते ५४. यदि पुत्रसंशिष्यगुरुहन्त्यादकारणे आत्मनः कामकारेण सोऽपि हिंस्रः प्रजायते ५५. पितरमातरंचैव यस्तु पुत्रो
यमन्यते सोऽपि राजन्मृतो जतुः पूर्वजायेत गर्दभः ५६. गर्दभत्वं तु स प्राप्य दशवर्षाणि जीवति स वत्सरं तु कुम्भीरस्ततो जायते मानवः ५७.
पुत्रस्य माता पितरौ यस्य रुष्टावुभावपि गुर्वयध्यानतः सोऽपि मृतश्चायति गर्दभः ५८. खरो जीवति मासांस्तु दशश्वाचचतुर्दश विडा-
लः सप्तमासांस्तु ततो जायति मानवः ५९. माता पितरौ वा कुम्भस्य सारिकः स प्रजायते ताडयित्वा तु तावेव जायते कच्छपो नृप ६०. कच्छ-
पो दशवर्षाणि त्रीणिवर्षाणि शल्यकः व्यालो भूत्वा च षण्मासांस्ततो जायति मानुषः ६१. भर्त्ता पिंडमुपाश्रन्यो राजद्विष्टानि सेवते सो
पि मोहसमापन्नो मृतो जायति वानरः ६२. वानरो दशवर्षाणि पंचवर्षाणि मृधिकः श्वाथ भूत्वा तु षण्मासांस्ततो जायति मानुषः ६३.
न्यासापहर्त्ता तु नरो यस्य विषयगतः संसाराणां शतगत्या कृमियो नो प्रजायते ६४. तत्र जीवति वर्षाणि दशपंचचभारत दुष्टतस्य
क्षयं कृत्वा ततो जायति मानुषः ६५. असूयको नरश्चापि मृतो जायति शार्ङ्गकः विश्वासहर्त्ता तु नरो मीनो जायति दुर्मतिः ६६. भूतामी-
नो ष्वर्षाणि मृतो जायति भारत मृगस्तु चतुरो मासांस्ततश्छागः प्रजायते ६७. छागस्तु निधनप्राप्य पूर्णं स वत्सरं ततः कीटः मंजाय-
ते जतुस्ततो जायति मानुषः ६८. धान्यान्ववास्ति नान्माषान्कुलित्यन्तस्य पाश्र्वाणान् कलापान्यमुद्रांश्च गोधूमानतसीस्तथा ६९.

सस्यस्यान्यस्यहर्त्ताचमोहाज्जंतुरचेतनः सजायतेमहागजमूषिकोनिर्गपत्रपः ७० ततःप्रेत्यमहागजमृतोजायतिसूकरः सूकरो
जातमात्रस्तुरोगेणम्रियतेनृपः ७१ श्वाततोजायतेमूढःकर्मणातेनपार्थिव भूलाश्वापंचवर्षाणिततोजायतिमानवः ७२ परदार
प्रिमर्षतुक्त्वाजायतिवैवृकः स्वासृगालस्ततोर्ध्वव्यालःकक्कीचकस्तथा ७३ भ्रातुर्भायतिपापात्मायोधर्षयतिमोहितः पुस्का-
किल्लत्वमाप्नोतिसोपिसवत्सरनृप सखिभायंगिरोभायंराजभायंतिथैवच ७४ प्रधर्षयित्वाकामायमृतोजायतिसूकरः सूकरः
पंचवर्षाणिदशवर्षाणिश्वाविधः पिपीलिकस्तुमासांस्त्रीन्कीटःस्यान्मासमेवतु ७५ एतानासाद्यसंसारान्कृमियोनोप्रजायते
तत्रनीचतिमासास्तु कृमियोनोचतुर्दश ततोऽधर्मक्षयं कृत्वा पुनर्जायतिमानवः ७६ उपस्थितेविवाहेतुयज्ञदानेपिवाविभो मो
हसूकरोतियोविघ्नसमृतोजायते कृमिः ७७ कृमिर्जीवतिवर्षाणिदशपंचचभारत अधर्मस्यक्षयंकृत्वाततोजायतिमानवः ७८
पूर्वदत्तातुयःकन्याहितीयेदातुमिच्छति सोपिराजन्मृतोजतुःकृमियोनोप्रजायते ७९ तत्रजीवतिवर्षाणित्रयोदशयुधिष्ठिर
अधर्मसंशयेयुक्तस्ततोजायतिमानवः ८० देवकार्यमकृत्वातुपितृकार्यमथापिवा अनिर्वाप्यसमश्नन्मृतोजायतिवायसः
८१ वायसःशतवर्षाणिततोजायतिकुकुटः जायतेव्यालकश्चापिमासतस्मात्तुमानुषः ८२ ज्येष्ठपितृसमंचापिभ्रातरयोवमन्यते सो-
पिमृत्युमुपागम्यकौंचयोनोप्रजायते ८३ कौंचोजीवतिवर्षेणततोजायतिचौरकः ततोनिधनमापन्नोमानुषत्वमुपाश्नुते ८४ वृषलो
ब्राह्मणीगत्वाकृमियोनोप्रजायते ततःसंप्राप्यनिधनंजायतेसूकरःपुनः ८५ सूकरोजातमात्रस्तुरोगेणम्रियतेनृप श्वाततोजायते
मूढःकर्मणातेनपार्थिव ८६ श्वाभूलाकृतकर्मासौजायतेमानुषस्ततः तत्रापत्यंसमुत्पाद्यमृतोजायतिमूषिकः ८७ कृतघ्नस्तुमृतोरा
जन्यमस्यविषयगतः यमस्यपुरुषैःकुर्द्धवधंप्राप्नोतिदारुणम् ८८ दंडसमुद्गरमूलमग्निकुम्भचदारुणम् असिपत्रवनघोरवालु
कंकटशाल्मली ८९ एताश्चान्याश्चबद्धीश्चयमस्यविषयगतः यातनाःप्राप्यतत्रोप्रास्ततोवध्यतिभारत ९० ततोहतः कृतघ्नःस
तत्रोग्रैर्भरतर्षभ संसारचक्रमासाद्यकृमियोनोप्रजायते ९१ कृमिर्भवतिवर्षाणिदशपंचचभारत ततोर्गर्भसमासाद्यतत्रैवम्रि-
यतेशिशुः ९२ ततोर्गर्भशतैर्जतुर्बहुभिःसंप्रपद्यते संसारंश्चबहून्वात्वाततस्तिर्यक्षजायते ९३ ततोदुःखमनुप्राप्यबहुवर्षगणा-
निह अपुनर्भवसयुक्तस्ततःकूर्मःप्रजायते ९४

१५. निष्पावंराजमाषं हल गोलकः दीर्घपुच्छांगोलरूपी कीरविशेषः १६. कुंभोन्मूकः कुन्मूकजातिभेदः १७. हारितः पक्षिविशेषः १८. १९. पत्रोर्णधौतकौशेयं

दधित्वा बकश्चापि पुरुषो मत्स्यान् संस्क्रुतान् चोरयित्वा तु दुर्बुद्धिर्मेधुदेशः प्रजायते १५ फलेवा मूलकं हत्वा अपूपं वापि पीत्तिकाः चो-
रयित्वा च निष्पावं जायते हल गोलकः १६ पायसं चोरयित्वा तु नित्तिरिलमवामुते हत्वा पिष्टमयं पूपं कुंभोन्मूकः प्रजायते १७ अ-
यो हत्वा तु दुर्बुद्धिर्वायसो जायते नरः कांस्यं हत्वा तु दुर्बुद्धिर्हारितो जायते नरः १८ राजतं भाजनं हत्वा कपोतः संप्रजायते हत्वा तु
कांचनं भांडकृमियोनो प्रजायते १९ पत्रोर्णं चोरयित्वा तु कृकलं लनियच्छति. कौशिकं तु ततो हत्वा नरो जायति यत्तकः १०० अंशु-
कं चोरयित्वा तु सुको जायति मानवः चोरयित्वा दुकूलं तु मृतो हंसः प्रजायते १०१ कौचः कापामिकं हत्वा मृतो जायति मानवः चोर-
यित्वा नरः पट्टं वा विकचं वा भारत २ क्षामं च वस्त्रमादाय शशो जंतुः प्रजायते वर्णान् हत्वा तु पुरुषो मृतो जायति वह्निः ३ हत्वा र-
त्ननिवस्त्राणि जायते जीवजीवकः वर्णकादीस्तया गंधाश्चोपयित्वेह मानवः ४ चुचुंदरित्वा मांभोतिराजन्तो भपरायण तत्र जीव-
ति वर्षाणि ततो दशच पंचच ५ अधमस्य क्षयं गत्वा ततो जायति मानुषः चोरयित्वा पयश्चापि वलाका संप्रजायते ६ यस्तु चोरयते
तैलं नरो मोहसमन्वितः सोऽपि राजन्मृतो जंतुस्तेलपायी प्रजायते ७ अंशुं च पुरुषं हत्वा सशस्त्रः पुरुषाधमः अर्थायी यदियावैरी
संमृतो जायते खरः ८ खरो जीवति वर्षे द्वे ततः शस्त्रेण वध्यते संमृतो मृगयो नो तु नित्याद्विना भिजायते ९ मृगो वध्यति शस्त्रेण
गते स वृत्सरे तु सः हतो मृगस्ततो मीनः सोऽपि जालेन वध्यते १० मासे चतुर्थे संप्राप्ते रयापदः संप्रजायते श्वापदो दशवर्षाणि द्वी-
पिवर्षाणि पंचच ११ ततस्तु निधनं प्राप्तः कालप्रयायचोदितः अधमस्य क्षयं कृत्वा ततो जायति मानुषः १२ स्त्रियं हत्वा तु दुर्बुद्धिर्मे-
धुविषयगतः बहुक्लेशान् संसामाद्य संसारात्वेव विशतिम् १३ ततः पश्चान्महाराजकृमियोनो प्रजायते कृमिविशतिवर्षाणि भृत्वा
ज्मयति मानुषः १४ भोजनं चोरयित्वा तु मक्षिका जायते जरः मक्षिका संघवशं गोवहत्यां सान्मवत्युत १५ ततः पापक्षयं कृत्वा मानु-
षत्वमवामुते धान्यं हत्वा तु पुरुषो लोमशः संप्रजायते १६ तथापि ग्राहकं समिधं भोजनं चोरयन् नरः संप्रजायते ब्रह्मसंमोदारूपो मृ-
षिकोनरः १७ दशैवै मानुषान् नित्यं पापात्मा सविशोपते द्यूतं हत्वा तु दुर्बुद्धिः काकमद्गुः प्रजायते १८ मत्स्यमांसमथो हत्वा काको जी-
यति दुर्मतिः लवणं चोरयित्वा तु चोरिकाकः प्रजायते १९ विशयासेन तु निक्षिप्तं योजि द्यूतं नित्यं मानवः स गतायुर्नरस्तातमत्स्ययो नो प्र-
जायते २०

१०० १ ३ वर्णान् हरितालादेन ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ काकमद्गुः श्वगवान् जन्मपक्षी १८

मत्स्ययोनिमनुप्राप्य मृतो जायति मानुषः मानुषत्वमनुप्राप्य ह्यणीयुरूपपद्यते २१ पापानितुनराः कृत्वातिर्यग्जायति भारत नचात्मनः
प्रमाणेते धर्मजानति किंचन २२ ये पापानिनराः कृत्वा निरस्यति व्रतः सदाः स्रवदुःखसमायुक्ता व्याधितास्तैर्भवत्युत २३ असवासाः
प्रजायन्ते स्नेच्छाश्वापिनमंशयः नराः पापसुमाचारा लोभमोहसमन्विताः २४ वजयति च पापानि जन्मप्रभृतियेनराः अरोगारूपव
तस्तैर्धनिनश्च भवत्युत २५ स्त्रियोप्येतेन कृत्येन कृत्वा पापमवाप्नुयुः एतेषामेव जन्तूनां भार्यास्तु पयतिताः १६ परस्वहर्णे दोषाः
सर्वे एव प्रकीर्तिताः एतद्विलेशमात्रेण कथयन्ते मयानघ २७ अपरान्मकृत्यायोगेभूयः श्रोथ्यसि भारत एतन्मयामहाराजन्मद्रहणो
वदतः पुरा २८ सूरर्षीणां श्रुतं मध्ये पृष्ठश्चापि द्रिधा तयम् २९ मया पितृचक्रात्कृत्येन यथावदनुवर्णितम् एतच्छ्रुत्वा महाराज ध-
र्मकुरु मनःसदा १३० इति श्रीमहामहाराजे आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे संसारचक्रनाम एकादशाधिकशततमोऽध्यायः १११
युधिष्ठिर उवाच अधर्मस्य गतिं ब्रह्मन्कथिताम त्वयानघ धर्मस्य तु गतिं श्रोतुमिच्छामि वदतावर १ कृत्वा कर्माणि पापानि कथ-
याति शृङ्गा गतिम् कर्मणा च कृतेन ह केन याति शृङ्गा गतिम् २ बृहस्पतिरुवाच कृत्वा पापानि कर्माणि अधर्मवशात् भारतः म-
नसा विपरीतेन निरयं प्रतिपद्यते ३ मोहादधर्मं यत्कृत्वा पुनः समनुतप्यते मनःसमाधिसंयुक्तो न संवेत दुष्कृतम् ४ यथा यथा
मनस्तस्य दुष्कृतं कर्म गहते तथा तथा शरीरे तु तेनाधर्मेण मुच्यते ५ यदि व्याहरते राजन्विप्राणां धर्मवादिनाम् ततोऽधर्मकृतास्त्रि-
प्रमपवादात्प्रमुच्यते ६ यथा यथानरः सस्य गधर्ममनुप्रापते समाहितेन मनसा विमुच्येत तथा तथा ७ भुजंग इव निर्मोकात्पू-
र्वमुक्ताज्जगन्वितात् दत्ताविप्रस्य दानानि विविधानि समाहितः ८ मनःसमाधिसंयुक्तः स्रगतिं प्रतिपद्यते प्रदानानि तु वक्ष्या-
मि यानि दत्तायुधिष्ठिर ९ नराः कृत्वाप्यकार्याणि ततो धर्मेण युज्यते १० सर्वेषामेव दानानां मन्त्रं श्रेष्ठमुदाहृतम् पूर्वमन्त्रं प्रदातव्यं
मृदनाधर्ममिच्छता ११ प्रीणात्यन्तमनुष्याणां तूष्माज्जनुश्च जायते अन्ने प्रतिष्ठितो लोकस्तस्मादन्नं प्रशस्यते १२ अन्नमेव प्रश-
स्यति देवर्षिपितृमानवाः अन्नस्य हि प्रदानेन स्वर्गमश्नाति कौशिकः १३ न्यायलब्धं प्रदातव्यं हि जातिभ्यो न्नमुत्तमम् स्वाध्यायसं-
मुपेतेभ्यः प्रहृष्टेना तसत्माना १४ यस्य ह्यन्नमुपाश्रिति ब्राह्मणानां शतदशं हृष्टेन मनसा दत्तं न सतिर्यगाति भवेत् १४

१५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां द्वाद-
 शधिकशततमोऽध्यायः ११२ १ २ ३ त्रीन्दोषान् कामक्रोधलोभान् क्रोकेषु निधाय न तु स्वात्मनिकामक्रोधोचाद्भोषं ४ ५ ६ सर्वेषां भूतानां आत्मभूतस्य आ-

ब्राह्मणानां सहस्राणि दशभोज्यं न र्षभ नरो धर्मात्प्रमुच्येत योगेऽपि रतः सदा १५ भैक्ष्येणान्नं समाहृत्य विप्रो वेदपुरस्कृतः स्वाध्याय
 निरते विप्रे हस्ते हसुखमेधते १६ अहिंसन् ब्राह्मणस्वाविन्यायेन परिपाल्य च क्षत्रियस्तरसाप्राप्तमन्नं योगैः प्रयच्छति १७ द्विजेभ्यो वे
 दवृद्धेभ्यः प्रयतः ससमाहितः तेनापो हतिधर्मात्स्मिन्नुद्धृतं कर्म पांडवः १८ यद्वागपरिश्रद्धं च दृष्ट्येर्भागमुपार्जितम् वैश्यो ददत्तु हि-
 जातिभ्यः पापेभ्यः परिसुच्यते १९ अवाप्य प्राणसंदहं कार्कश्येन समार्जितम् अन्नं दत्त्वा हि जातिभ्यः शूद्रः पापात्प्रमुच्यते २०
 औरसनबलनान्नमज्जयित्वा विहिंसकः यः प्रयच्छति विप्रेभ्यो नृसदृगाणि पश्यति २१ न्यायेन वाप्तमन्नं तु नरो हर्षममन्वितः
 द्विजेभ्यो वेदवृद्धेभ्यो दत्त्वा पापात्प्रमुच्यते २२ अन्नमूर्जस्करं लोके दत्त्वा ज्ञेयं भवेन्नरः सतापयानमावृत्य सर्वपापैः प्रमुच्यते २३ दानवद्विः कृ-
 तः प्रयायेन याति मनोषिणः ते हि प्रणास्य दानारस्तेभ्यो धर्मः सनातनः २४ सर्वावस्थं मनुर्येण न्यायेनान्नमुपार्जितम् कार्ये पात्रंगतं नित्यं
 मन्तुं हि परमागतिः २५ अन्नस्य हि प्रदानेन नरो रोगेन सेवते तस्मादन्नं प्रदातुं व्यमन्यायं परिवर्जितम् २६ एतद्वा ब्राह्मणं पूर्वहिंसां कृत्वा
 गृही सदा अवंध्यादिव संकुर्यादन्नदानेन मानवः २७ भोजयित्वा दशशतं नरो वेदविदं नृप न्यायविद्धं संविदुषामिति ह्यसंविदां तथा
 २८ नयाति नरकं घोरं संसारांश्च न सेवते सर्वकामसमायुक्तः प्रेत्य चाप्यश्नुते सुखम् २९ एवंपुनरुसमायुक्तो रमते विगतज्वरः रूपवान्
 कीर्त्तिमंश्चैव धनवान्श्चोपपद्यते ३० एतत्ते सर्वमारव्यातमन्नदानफलमहत् मूलमेतत्तु धर्माणां प्रदानानां च भारत ३१ इति श्रीमहा-
 आनु० दानधर्मसंसारचक्रे द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ११३ युधिष्ठिर उवाच अहिंसा विदिकं कर्म ध्यानमिन्द्रियसंयमः तपो य-
 गस्तु श्रृंगारश्चैव पुंशुषु प्रति १ बृहस्पतिरुवाच स्याण्येतां निधस्याणि पृथग्द्वागणिसंज्ञाः शृणु संकीर्त्य मानानि पडेयभरत पंभ-
 २ हतनिश्चयसंजतो रद्वयद्वयमनुत्तमम् अहिंसा पात्रग्रधर्मयः सत्प्रयतिर्वनरः ३ त्रीन्दोषान् सर्वभूतेषु निधाय पुरुषः सदा काम-
 क्रोधोचसंयम्य ततः सिद्धिं सवाप्यते ४ अहिंसा कानि भूतानि दंडेन विनिहतियः आत्मनः सुखमन्विच्छन् प्रेत्य न सुखी भवेत् ५ आ-
 त्मोपमस्तु भूतेषु योगैर्भवति पुरुषः न्यस्तदंडो जितक्रोधः स प्रेत्य सुखमेधते ६ सर्वभूतान्मभूतस्य सर्वभूतानि पश्यतः देवापि मार्गे सुखं
 त्रिअपदस्य पदेऽपि णः ७ न तत्परस्य सदध्यात्प्रतिकूलयदात्मनः एष सुखेऽपतो धर्मः कामादन्यः प्रयत्नते ८

तदुःखेनेव परदुःखेनापि उद्दिजत

सर्वभूतानि आत्मत्वेन तच्च दृशा पश्यतः मार्गे देवाः मुत्स्यन्ति स व्यापको भूत्वा मन्व्यत इत्यर्थः अप्रदस्य गत्या गतिहोनत्वा चार्गसूचकपदरहितस्य पदेऽपि ण स्यान्नेऽपि ण च

हिंसा इत्यर्थः ७ ८ ९

यथेति हिंसितो हिंसितः पालितः पालयति तस्मात्पालयेदेव नो हिंसयेदित्यर्थः १० ११ इति आनु० टीकायां च यो दशाधिकशततमोऽध्यायः ११३ १ २ ३ मनसा वा
चसा कर्मणा भक्षणैरेनेति चतुर्विधा हिंसा तत्र एकेन तत्कामात्मना तत्तान्प्रवृत्तिना न भक्षयतः असंकल्पयतः अन्य मांसं भोक्ष्येदत्यवदतः अकुर्वतो वा हिंसा केन
चिदंशेन भवति ४ तत्र दृष्टं तमाह यथेति एकेन पादेन विना त्रिभिः पादैः पञ्चरिवेयमर्थे केनांशेन हीना अंशचयेन न तिष्ठतीत्यर्थः ५ यथेति नागपदेन जपदेन सुद्रपदानामि

प्रसारव्याने च दाने च सुखदुःखे प्रियाप्रिये आत्मोपस्येन पुरुषः प्रमाणमधिगच्छति २ यथा परः प्रक्रमते परे पुनर्या परे प्रक्रमते परस्मिन् तथैव
तेषां पमा जीवलोके यथा धर्मे नै पुणे नो पदिष्टः १० वैशापायन उवाच इत्युक्तं तत्सुगुरुधर्मराजं युधिष्ठिरम् दिवमाचक्रमेधीमान्यस्यतामेव
नस्तदा ११ इति श्रीम० आनु० दानधर्मसंसारचक्रसमाप्तां च यो दशाधिकशततमोऽध्यायः ११३ वैशापायन उवाच ततो युधिष्ठिरगोराजाग्रत
त्येपितामहम् पुनरेवमहातेजाः प्रच्छदतावरः १ युधिष्ठिर उवाच ऋषयो ब्राह्मणा देवाः प्रशस्तिमहाभते अहिंसा लक्षणं धर्मवेदशा
माण्यदर्शनात् २ कर्मणा मनुजः कुर्वन् हिंसा पाथिवसत्तमं वाचा च मनसा चैव कथं दुःखात् मुच्यते ३ श्रीश्व उवाच चतुर्विधेयं निर्दिष्टा-
ह्य हिंसा ब्रह्मवादिभिः एकैकतोपि विप्रश्चान्भवत्यरिसूदत ४ यथा सर्वश्चतुष्पादो विप्रिः पादेन तिष्ठति तथैवेयं महीपालः कारणैः प्रोच्य
ते त्रिभिः ५ यथानागपदेन्यानि पदानि पदगामिनाम् सर्वाण्येवापि धीयन्ते पदजातानि कुंजरे एवं लोकेऽपि हिंसा तु निर्दिष्टा धर्मतः पुरा क
र्मणा लिप्यते जंतुवाचा च मनसापि च ७ पूर्वतु मनसा तत्कृतया वाचा च कर्मणा न भक्षयति यो मांसं चि विधस्य विमुच्यते ८ त्रिकारण
तु निर्दिष्टं श्रूयते ब्रह्मवादिभिः मनोवाचितया स्वादे दोषाद्ये पुन प्रतिष्ठिताः ९ न भक्षयत्यतो मांसं तपोयुक्ता मनीषिणः दोषास्तु भक्षणैरा
जन्मास्येह निबोधमे १० पुत्रमांसोपमं राजनूखादतेयो विचेतनः मांसं भोक्ष्यमायुक्तः पुरुषः शोऽधमः स्मृतः ११ पितृमातृसमायोगे
पुत्रत्वजायते तथा हिंसा कृत्वा वशः पापो भूयिष्ठं जायते तथा १२ रसं च प्रतिजिह्वाया ज्ञानं प्रजायते तथा तथा शास्त्रेषु नियतरागो ह्या
स्वादितान्द्रवेत् १३ संस्कृता संस्कृताः पक्षाद्वणालवणास्तथा प्रजायन्ते यथा मावास्तथा चित्तं निरुध्यते १४ मेरीमृदंगशब्दाश्च तं
त्रिशब्दाश्च पुष्कलान् निषेविष्यति वैमदमांसं भक्षः कथं नराः १५ अचितितमनिर्दिष्टमसंकल्पितमेव च रसं गृह्यामि भूताये प्रशं
सति फलार्थिनः १६ प्रशंसाद्येव मांसस्य दोषकर्मफलान्विता जीवितं हि परित्यज्य बहवः साधवो जनाः १७ स्वमांसैः परमांसानि परिपा-
त्य दिवंगताः १८ एकमेव मांसं हाराजचतुर्भिः कारणैर्हता अहिंसा न वनिर्दिष्टा सर्वधर्मानुसंहिता १९ इति श्रीम० आ० दानधर्ममांसवर्ज
नकथने चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ११४

वसर्वेषां धर्माणां समावेशो भवति अहिंसायां कुंजरे पदे दत्ते सति सर्वाणि पदानि यथापि धीयन्ते एवं हिंसायां
सर्वधर्माः पिधीयन्ते ६ ७ ८ ९ १० ११ इति यथा श्रीपुंगवेनांतरीयकं पुत्रजन्म एवं हिंसकस्य भूयिष्ठं पापं नो जन्मत्यर्थः १२ १३ १४ १५ १६ जीवितं हीनयथा
स्वमांसपिपातं विरुध्य गतः एवं परमांसादनादधोगच्छतीत्यर्थः १७ १८ १९ इति आनु० टीकायां चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ११४

युधिष्ठिर उवाच अहिंसा परमोधर्म इत्युक्तं बह्विधं शस्त्रं यथा श्राद्धेषु च भवानाह पितृनामिषकाक्षिणः १ मांसैर्बहुविधैः प्रोक्तं स्वयाश्चा
द्विविधिः पुरा अहंत्वा च कुतो मांसमेव मेतद्विरुध्यते २ जातो नः सशयोधर्मो मांसस्य परिवर्जने दोषो भक्षयतः कः स्यात् स्वया भक्षयतो
गुणः ३ हत्वा भक्षयतो वापि परेणोपहतस्य वा हन्याद्वायः परस्यार्थे क्रीत्वा वा भक्षयेन्नरः ४ एतद्विच्छामितत्वेन कथ्यमानत्वा नय
निश्चयेन च क्रीष्णमिधर्ममेतस्य नातनम् ५ कथमायुरवाप्नोति कथमवतिसत्यवान् कथमव्यगतामेतिलक्षणा जायते कथम् ६ श्री
श्च उवाच मांसस्याभक्षणाद्वा जनन्यो धर्मः कुरुनंदन तन्मेषृणुयथा तत्त्वयथास्य विधिरुतमः ७ रूपमव्यगतामासु बुद्धिसत्त्वे बलं स्मृति
म् प्राप्नुकामैर्नरैर्हि सावर्जिता ये महात्मभिः ८ ऋषीणामत्र संवादो बहुशः कुरुनंदन बभूवतेषां तु मतेन यत्तच्छृणु युधिष्ठिर ९ यो यजेता
श्च मेधेन मांसिमासियत प्रतः वर्जयेन्मधुमांसं च सममेतद् युधिष्ठिर १० सप्त वर्षयो वाल्गवित्यास्तथैव च मरीचिपाः अमांसभक्षणराज्यं श
संति मनोषिणः ११ न भक्षयति यो मांसं न च हन्यान्नयातयेत् तस्मिन् सर्वभूतानां मनुः स्याद्यभयो ब्रवीत् १२ अधृष्यः सर्वभूतानां वि
श्वास्यः सर्वजंतुषु साधूनां समतो नित्यं भवेन्मांसविवर्जयन् १३ स्वमांसं परमांसं न यो यर्द्धयितुमिच्छति नारदः प्राह धर्मान्मांसनियतं सो व
सीदति १४ ददाति यजते चापि तपस्यी च भवत्यपि मधुमांसनिवृत्त्येति प्राह चैवं बृहस्पतिः १५ मांसिमांस्यश्च मेधेन यो यजेत शतं समाः न
खादति च यो मांसं सममेतन्मते मम १६ सदा यजति स त्रेण सदा दानं प्रयच्छति सदा तपस्यी भवति मधुमांसविवर्जनात् १७ सर्ववेदान्त
ल्लुपुः सर्वयज्ञाश्च भारत यो भक्षयिष्यामासां निपश्चादपि नियर्त्तते १८ दुष्करचरसंज्ञाने मांसस्य परिवर्जनम् चतुर्वर्तमिदं येषु सर्व
प्राण्यभयप्रदम् १९ सर्वभूतेषु यो विद्वान्ददात्यभयं दक्षिणाम् दाता भवति लोके स प्राणानां नात्र संशयः २० एवं वेद परमं धर्मं प्रशंसंति मनी
षिणः प्राणायथात्मनो भीष्टा भूतानां मपि वेत्तथा २१ आत्मोपम्येन च तव्यं बुद्धिमद्भिः कृतात्मभिः मृत्युतो भयमस्तीति विदुषां भूतिमिच्छ
ताम् २२ किं पुनर्हन्यमानानां तस्माज्जीवितार्थिणम् अरोगाणां मपापानां पापैर्मांसोपजीविभिः २३ तस्माद्बुद्धिमहाराज मांसस्य परिव
र्जनम् धर्मस्यायतनं येषु स्वर्गस्य च सरस्य च २४ अहिंसा परमोधर्मस्तथा हिंसा परंतपः अहिंसा परमं सत्यं यतो धर्मः प्रवर्तते २५

नि ब्रह्महृत्तो वेदः तथातद्वोषिता यज्ञाश्च पुरुषं हिंसायां प्रवर्तयंति किंतु परिसंख्या विधयानि वृत्तिमेव बोधयतीत्यर्थः १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५

नहि मांसं तृणात्कृष्टादुपलाद्वापि जायते हत्वा जंतुं ततो मांसं तस्माद्दोषस्तु भक्षणे २६ स्वाहास्वधामृतभृजो देवाः सत्यार्जवप्रियाः
 कव्यादानुराक्षसान्विद्धि जिह्मानृतपरायणान् २७ कातारेष्वयघोरैर्षु दुर्गेषु गहनेषु च रात्रावहनिसंध्यास्तु च त्वरेषु सभासु च २८
 उद्यतेषु च शस्त्रेषु मृगव्यालहतेषु च अमांसं भक्षणे राजन् भयमन्यैर्न गच्छति २९ शरण्यः सर्वभूतानां विश्वास्यः सर्वजंतुषु अनुद्वेगक
 रौ लोके न चाप्युद्धिजते सदा ३० यदि चेत्स्वादको न स्यान्न तदा धातको भवेत् धातकः स्वादकार्थं यतश्चातयति येन रः ३१ अभक्ष्यमेत
 दि निर्वैदं हि सानि वर्तते स्वादकार्थं मतो हि स भृगादीनां प्रवर्तते ३२ यस्माद्भुजति चैवायुर्हि सकानां महाद्युते तस्माद्भुजयेन्मांसं यद
 च्छेदति मात्मनः ३३ आतारं नाधिगच्छति रौद्राः प्राणि विहिंसकाः उद्धृजनीया मृतानां यथा व्यालमृगास्तथा ३४ लोभाद्वा बुद्धि मोहाद्वा च
 लवीर्यार्थमेव च संसर्गादथ पापानां मय मेरु चित्तानृणाम् ३५ स्वमांसं परमांसं न यो वर्धयितुमिच्छति उद्विग्नवासो वसति यत्र यत्राभिजा
 यते ३६ धन्यं यशस्य मायुष्यं स्वर्ग्यं स्वस्य यनं महत् मांसस्याभक्षणं प्राहुर्नियताः परमर्षयः ३७ इदं तु मलुक्नो ते यश्चुतमासीत् पुरा मया
 मार्कण्डेयस्य वदतो ये दोषा मांसभक्षणे ३८ प्रोहि स्वादं तमांसानि प्राणिनां जीवितैषिणाम् हतानां वा मृतानां वा यथा हता तथैव सः ३९
 धनैर्न क्रयिको हंति रवादकश्चोपभोगतः धातको वधबंधाभ्यामन्येष्वपि विधो वधः ४० अस्वादन्नचुमोदश्च भावदोषेण मानवः यो नुमोद
 ति हंतव्यः सोऽपि दोषेण लिप्यते ४१ अधृष्यः सर्वभूतानां मायुश्चान्निरुजः सदा भवत्यभक्ष्यन्मांसं दयावान्प्राणिनामिह ४२ हिरण्य
 दानैर्गोदानैर्भूमिदानैश्च सर्वशः मांसस्याभक्षणे धर्मा विशिष्ट उतिनः शुतिः ४३ अप्रोक्षितं यथा मांसं विधिहीनं न भक्षयेत् भक्षयन्नि
 रययाति नरो नास्त्यत्र संशयः ४४ प्रोक्षिताभ्युक्षितं मांसं तथा ब्राह्मणकाम्यया अल्पदोषमिह ज्ञेयं विपरीते तु लिप्यते ४५ स्वादकस्य कृ
 तं जंतून् यो हन्यात्पुरुषाधमः महादोषतरस्तत्र धातको न तु स्वादकः ४६ इज्यायज्ञश्रुति कृतैर्योगैरबुधो धमः हन्यात् जंतून्मांसं गृध्रः
 सर्वे नरकभाक् नरः ४७ भक्षयित्वापि यो मांसं पश्चादपि निवर्तते तस्यापि कृममहान्धर्मो यः पापादि निवर्तते ४८ आहर्त्ता चानुमता च
 विशस्ता क्रयविक्रयी संस्कर्ता चोपभोक्ता च रवादकाः सर्व एव ते ४९ इदमन्यनुवक्ष्यामि प्रमाणं विधिनिर्मितं पुराणमृषिभिर्जुष्टं वैदेषु परि
 निष्ठितम् ५०

४३ ४४ ४५ ४६ इज्या देवपूजायज्ञोऽश्वमेधादिः तदर्थं श्रुति कृतैर्मागैरुपायैः अबुधः यज्ञोपनिषदमजानन्नेवलं यज्ञव्याजेन मांसं भोक्तुं कामः ४७ ४८ ४९ ५०

५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ब्रीहिमयः पशुः पुरोडाशादिरूपः तपतदुल्कांतमेधा अमेध्याः पशवइत्युक्त्वा तस्मादाहुः पुरोडाशसंवलोक्यमिति ब्राह्मणात् ५६

प्रवृत्तिलक्षणो धर्मः प्रजार्थिभिरुदाहृतः यथोक्तं राजशार्दूलननुनन्मोक्षकांक्षिणाम् ५१ हविर्यत्संस्कृतं मंत्रैः प्रोक्षिताभ्युक्षितं शरुचि
वेदोक्तेन प्रमाणेन पितृणां प्रक्रियासूच ५२ अतो न्यथा वृथामांसमभक्ष्यमनुरब्रवीत् अस्वर्ग्यमयशस्य चरक्षो वद्वरतर्षभ ५३ विधि
हीननरः पूर्वमांसराजन्तमभक्षयेत् अप्रोक्षितं वृथामांसं विधिहीनं न भक्षयेत् ५४ यदच्छेत्पुरुषो त्यंतमात्मानं निरुपद्रवम् सर्वजयेत मां
सानि प्राणिनामिह सर्वशः ५५ श्रूयते हि पुरा कल्पेनृणां ब्रीहिमयः पशुः येनायजंत यज्वानः पुण्यलोकपरायणाः ५६ ऋषिभिः सशयं पृथो
वसुश्चेति पतिः पुरा अभक्ष्यमिति मांसयः ग्राहभक्ष्यमिति प्रभो ५७ आकाशादवनिं प्राप्तस्ततः स पृथिवीपतिः एतदेव पुनश्चोत्काविवेश
धरणीत्तलम् ५८ प्रजानां हितकामेन त्वगस्येन महात्मना आरण्याः सर्वदेवत्याः प्रोक्षितास्तपसामृगाः ५९ क्रियाद्येवं न हीयते पितृदेवत
संभिताः प्रीयते पितरश्चैव न्यायतो मांसतर्पिताः ६० इदं तु शृणुराजेन्द्र कीर्त्त्यमानं मया नघ अभक्षणे सर्वसुखं मांसस्य मनुजाधिप ६१ य
स्तु वर्षशतं पूर्णतपस्तप्यत्सु दारुणम् यश्चैव वर्जयेन्मांसं सममेतन्मत्तमम् ६२ कौमुदे तु विशेषेण शुक्लपक्षे नराधिप वर्जयेन्माधुमांसानि
धर्मो ह्यत्र विधीयते ६३ चतुरो वार्षिकान्मांसान् प्रोमांसं परिवर्जयेत् चत्वारिभद्राण्या मोतिकीर्त्तिमायुर्यशो बलम् ६४ अथ वामासमेकं
वै सर्वमांसान्यभक्षयन् अतीत्य सर्वदुःखानि सुखं जीवेन्निरामयः ६५ वर्जयेत्तिहि मांसानि मांसशः पक्षशोपि वा तेषां हिंसानि वृत्तानां च
ह्यल्लोके विधीयते ६६ मांसं तु कौमुदं पक्षयजितं पार्थराजभिः सर्वभृतात्मभृतस्थैर्विदितार्थपरावरैः ६७ नाभागेनांबरीषेण गयेन च
महात्मना आयुनाथानरण्येन दिलीपरेद्युपूषभिः ६८ कार्तवीर्या निरुद्धाभ्यां नहुषेण ययातिना नृगेण विष्णुसेनेन तथैव शशवि
दुना ६९ युवनाश्वेन च तथा शिविनोशीनरेण च मुचुकुंदेन माध्याह्निकेन हरिश्चंद्रेण वा विभो ७० सत्यवदतमासत्यसत्यधर्मः सनात
नैः हरिश्चंद्रश्चरति वैदिविसत्येन च द्रवत् ७१ श्वेन चित्रेण राजेन्द्र सोमकेन च कृकेण च रैवते रतिदेवेन वसुना सृजयेन च ७२ एतैश्चा
न्यैश्च राजेन्द्र रूपेण भरतेन च दुष्यतेन करुषेण रामालकेन रैस्तथा विरूपाश्वेन निमिना जनकेन च धीमता ७३ शिनेन पृथुना चैव
वीरसेनेन चैव ह इक्ष्वाकुणा शम्भुना च श्वेतेन सगरेण च ७४

५७ अभक्ष्यमपि मांसं भक्ष्यमित्याह अतः पपातेत्यर्थः ५८ आरण्या प्रोक्षिता इति नमु

कृतानारण्यान्मृजंतीति श्रुतेरारण्यैर्यज्ञं कृत्वा पितृणां च धोन कृत इत्यर्थः ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ इत्यर्थः ५६

अजेन धुंधुना चैव तथैव च सुबाहुना हर्यश्चेन च राजेन्द्र क्षपेण भरतेन च ७५ एतैश्चान्यैश्च राजेन्द्र पुरा मांसं न भक्षितम् शारदं कौ
मुद मांसं ततस्ते स्वर्गमाप्नुवन् ७६ ब्रह्मलोकं नृतिष्ठति च लमानाः श्रियान्विताः उपास्यमाना गंधर्वै रूची सहस्रसमन्विताः ७७ तथैव
दुत्तमैर्धर्ममहिंसाधर्मलक्षणम् यंचरेति महात्मानो नाकपृष्ठे वसन्ति ७८ मधुमांसं च यनित्यं वर्जयन्ती ह धार्मिकाः जन्मप्रभृतिमद्यचस
वै ते मुनयः स्मृताः ७९ इदं धर्ममसादयश्चरेच्छावयीत वा आपचेत्स दुराचारे न जातु निरयं व्रजेत् ८० पठेद्वा य इदं राजन् च्छृणु या हा
प्यसी क्षणशः अमांसभक्षणविधिपवित्रमृक्पूजितम् ८१ विमुक्तः सर्वपापेभ्यः सर्वकामैर्महीयते विशिष्टतां ज्ञातिषु च लभते नोत्र सं-
शयः ८२ आपन्नं आपदो मुच्येत बन्धो मुच्येत बधनात् मुच्येत शत्रुरो रोगादुःस्वान्मुच्येत दुःखितः ८३ तिर्यग्योनिं न गच्छेत् स्वरूपं वा भवे
न्नरः ऋद्धिमान् चैकुरुष्येष्ठप्राप्नुयाश्च महद्यशः ८४ एतन्नेकथितं राजन् मांसस्य परिवर्जने प्रवृत्तौ च निवृत्तौ च विधानमृषिनिर्मितम् ८५
इति श्री महाभारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे मांसभक्षणनिषेधे पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ११५ युधिष्ठिर उवाच इमे वै मा
नवा लोके नृशंसा मांसगृह्णिनः विसृज्य विविधान् भक्ष्यान् महारक्षो गणा इव १ अपूपान् विविधाकारान् छाकानि विविधानि च खाद्वान्न सयो
गान्न तथेच्छति यथा मिषम् २ तत्र मे बहु हि रत्रैव विषये परिमुह्यते न मन्येरसतः किंचिन्मांसतो स्तीति किंचन ३ तदिच्छामि गुणान् चोत्तुमां
सं स्या भक्षणं प्रभो भक्षणं चैव ये दोषास्तांश्चैव पुरुषर्षभ ४ सर्वतत्त्वेन धर्मज्ञयथा वदिह धर्मतः किंचा भक्ष्यमभक्ष्य वा सर्वमेतद्ददस्य मे ५
यथैतद्वा दस्यं चैव गुणायै चास्य वर्जने दोषा भक्ष्यतो येपि तन्मै ब्रूहि पितामह ६ श्रीष्म उवाच एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि भारत
न मांसात्परम किंचिद्रसतो विद्यते भुवि ७ क्षतक्षीणा भित्तानां ग्राम्यधर्मरतात्मनाम् अधना कर्षितानां च न मांसाद्विद्यते परम् ८ सद्यो व
र्धयति प्राणान् पुष्टिमग्रादधाति च न भक्ष्यो भ्यधिकः कश्चिन्मांसादस्ति परतप ९ विवर्जिते तु बहवो गुणाः कौरवे न दन ये भवन्ति मनुष्याणां
तान्मे निगदतः शृणु १० स्वमांसं परमांसेन यो कर्हयितुमिच्छति नास्ति क्षद्रत्तस्मात्स नृशंसतरो नरः ११ न हि प्राणास्त्रियतरं लोके किंच
न विद्यते तस्माद्दयानरः कुर्याद्यथात्मनितथा परे १२ शुक्राच्च तात संभूतिमांसस्येह न संशयः भक्षणो तु महान् दोषो निवृत्त्यापुण्यमुच्यते १३

१४ १५ आरण्यादिति यजमानेन उत्सृष्टानामप्यारण्यानां राज्ञां मृगयायां वंधोन्याय्य एव उत्सृष्टपशोर्जीविने तत्तद्देवतायास्तृप्त्ययोगात् अतएव कपिंजलानाला-
भेतेत्यत्र अधिकानामालंभे दोषप्रसंगात् त्रितयेनैव शास्त्रार्थस्यानुष्ठितत्वात् बहुव्यस्यत्रित्वे पर्यवसानमुक्तम् अन्यथा कपिंजलानामारण्यत्वेन पर्यायिकरणात्
उत्सृष्टानां वधस्याप्रसक्तेरधिकानामालंभे दोषो न प्रसज्येत तथाच यद्विध्यधिकानुत्सृजेतर्हितहृदये उत्सृष्टः पापं यद्विधीनेय तर्ह्यधिकवधे हंतुः पापमिति सिद्धे त-
द्विदमुक्तम् आरण्याः सर्वदेवत्याः सर्वशः प्रोक्षितामृगाः अगस्त्येन पुराराजन् मृगयायेन पूज्यते इति सर्वश इति उत्पन्नमात्रस्य ग्रहणम् १६ किंच हन्यमाना-
व

विधिनावेददृष्टेन तद्धुक्ते हनदुष्यति यज्ञार्थे पशवः सृष्टा इत्यपिश्रूयते श्रुतिः १४ अतो न्यथा प्रवृत्तानां राक्षसो विधिरुच्यते क्षत्रि-
याणां तु यो हृष्टो विधिस्तमपि मेशृणु १५ वीर्येणोपाजितं मांसं यथा भुजन् न दुष्यति आरण्याः सर्वदेवत्याः सर्वशः प्रोक्षितामृगाः
१६ अगस्त्येन पुराराजन् मृगयायेन पूज्यते नात्मानमपरित्यज्य मृगया नाम विद्यते १७ समतामुपसंगम्य भूतनिघ्नमिति मानवाः अतो
राजर्षयः सर्वे मृगयायां ति भारत १८ न हिलिप्यति पापेन न चैतत्सातकविदुः न द्यतः सदृश किंचिदिह लोके परत्र च १९ यत्सर्वं विदुः
तेषु दया कौरव न दन न भयं विद्यते जातु न रस्ये ह दयावतः २० दयावता भिमै लोकाः परे चापित पस्विनाम् अहिसालक्ष्णो धर्म इति
धर्मविदो विदुः यदा हि सात्मकं कर्म तत्कुर्यादात्मवान्नरः पितृदेवतयज्ञेषु प्रोक्षितं ह विरुच्यते २१ अभयं सर्वभूतेभ्यो यो ददाति दया परः
अभयं तस्य भूतानि ददतीत्यनुश्रुतम् २२ क्षतं च स्खलितं चैव पतितं कृष्टमाहतम् सर्वभूतानि रक्षेति समेषु विषमेषु च २३ नैनं व्याल-
मृगाघ्नति न पिशाचानराक्षसाः मुच्यते भयकालेषु मोक्षयेत्तु यो भये परान् २४ प्राणदानात्परदानं न भूतं न भविष्यति न ह्यात्मनः प्रियत-
रं किंचिदस्त्रीहनिश्चितम् २५ अनिष्टं सर्वभूतानां मरणं नाम भारत मृत्युकाले हि भूतानां सद्यो जायति वेपथुः २६ जातिजन्ममरादुर्येर्नि-
त्यं संसारसागरे जंतवः परितर्तते मरणादुद्दिजंति च २७ गर्भवासेषु पच्यंते क्षारां ब्रुकटुकैरसैः सूत्रस्येदपुरीषाणां पुरुषैर्भृशदारुणैः २८
जाताश्चाप्यवशास्तत्र छिद्यमानाः पुनः पुनः स्नाच्यमानाश्च दृश्यंते विवशा मांसगृह्णिनः २९ कुर्मपि केच पच्यंते तातायां निमुषागताः आक्र-
म्य मार्यमाणाश्च भ्रास्यंते वै पुनः पुनः ३१

शोः स्ववधस्यापि संभवान् प्राणपणेनेयं क्रियमाणा मृगया न दोषाय न्याह नात्मानमिति हन्यन्

न भूतं चैनं हंति १७ १८ एवं प्रवृत्तिमार्गमुक्तावस्तुतत्त्वमाह न हीति न हि अस्म्यवद्युत पत्न्यर्थेषां पशूनामान्भयोक्षणादिकमिदानीं तन्नेन न कर्तव्यं वास्तिनमु-
प्रोक्षितानां वधे दोषपवनापि प्राणपण्येन मृगयाया अदोषवन्तं स्मरणमपि तथा न्निर्दोषं न्यप्रसंगादिति हि शब्देन सूचितं १९ २० २१ २२ २३ २४ अत्यक्तद्वयार्थः २५

नात्मनोस्ति प्रियतरः पृथिवीमनुसृत्यह तस्मात्प्राणिषु सर्वेषु दयावाभात्मवान्मवेत् ३२ सर्वमांसानियोगान्न्यावज्जीवन्मभक्षयेत् स्व
र्गसंविपुलस्थानं प्राप्नुयान्नात्र संशयः ३३ यमभक्षयति मांसानि भूतानां जीवितेषिणाम् भक्षयते तेऽपि भूते स्तेरिति मेनास्ति संशयः ३४
मांसभक्षयते यस्माद्भक्षयिष्ये तमप्यहम् एते च मांसस्य मांसत्वमनुबुध्यस्व भारत ३५ घातको बध्यते नित्यतथा बध्यति भक्षितां आ
श्रेष्ठाकुध्यते राजस्तथा द्वेष्यत्वमाप्नुते ३६ येन येन शरीरेण यद्यत्कर्म करोति यः तेन तेन शरीरेण तत्तत्फलमुपाप्नुते ३७ अहिंसाप-
रमो धर्मस्तथा हिंसापरोदमः अहिंसापरमं दानमहिंसापरमतपः ३८ अहिंसापरमो यज्ञस्तथा हिंसापरफलम् अहिंसापरममि-
त्रमहिंसापरमश्चतुतम् ३९ सर्वयज्ञेषु वादानं सर्वतीर्थेषु वापुतम् सर्वदानफलवापिनेतृत्तुल्यमहिंसया ४० अहिंसस्य तपोक्षय्यमं
हिंसो यजते सदा अहिंस्सर्वभूतानां यथा मातायया पिता ४१ एतत्फलं अहिंसाया भूयश्च कुरु पुंगव न हि शक्या गुणा वक्तुमपि व-
र्षशतैरपि ४२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे अहिंसाफलकथने षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ११६ युधिष्ठि-
रुवाच अकांक्षासकामाश्च ये हताः स्ममहामृधे कां गतिं प्रतिपन्नास्ते तन्मे ब्रूहि पितामह १ दुःखप्राणपरित्यागः पुरुषाणामहामृधे जा-
नसित्वमहाप्राज्ञप्राणत्यागं सुदुष्करम् २ समृद्धौ वाऽसमृद्धौ वा शत्रुमेवाय दिवाशुभे कारणतन्त्रमे ब्रूहि सर्वज्ञो त्वयि मे मतः ३ भीष्म उवाच
समृद्धौ वाऽसमृद्धौ वाऽशुभे वाय दिवाशुभे संसारे वा समाजानां प्राणिनः पृथिवीपते ४ निरतो येन भावेन तन्त्रमेशूण्यकारणम् सम्यक्काय
मनुप्रश्नस्त्वयौक्तस्तु युधिष्ठिर ५ ब्रह्मभूतश्चरन् विप्रः कृष्णहैपायनः पुरा ददर्श कीटं धावं तं शीघ्रं शकटवत्प्रणि ६ गतिज्ञः सर्वभूता-
नां प्राणान् शरीरेणाम् सर्वज्ञः स तदा दृष्ट्वा कीटवचनमब्रवीत् ७ व्यास उवाच कीटसंज्ञस्तरूपो सित्वरितश्चैवलक्षसे कथाव-
सितदा च ह्वंकृतस्ते प्रयमागतम् ८ कीट उवाच शकटस्यास्य महतो द्योषश्चुत्वा प्रयमम आगतं वै मे हीबुद्धे स्वन एष हि दारुणः ९
श्रूयते न च माह न्यादिति त्वस्मादपक्रमे श्वसतां च शृणोम्येन गोपुत्राणां प्रतोद्यताम् १० वहतां सुमहाभारसन्निकषे स्वनं प्रभो
नृणां च संवाहयतां श्रूयते विविधः स्वनः ११ श्रोतुमस्माद्विधेनैव न शक्यः कीटयोनिना तस्मादति क्रमाभ्युपयादस्मात्सुदारुणात् १२ दुःखहिम्
त्युभूतानां जीवितं च सुदुर्लभम् अतो भूतः पलायामि गच्छेयं नानुरवं सुरवात् १३ भीष्म उवाच इत्युक्तः स ततः प्राहं कुतः कीटसुखं तव मरणं ते सरवं म-
न्यतिर्यग्यो नो तु वर्त्तसे १४

१५ १६ इहेतिमानुषाणांस्थैर्यजानांस्थावराणांचविशेषतोभोगाः सन्ति जंगमानांतुसाधारण्येनैवसर्वविषयजंतुमुखंदुःखंवास्तीत्यर्थः १७ १८ १९ प
र्यशितः भृत्यादीन्यरित्यज्याशनंकृतवानस्मीत्यर्थः २० २१ २२ तबुभूषकः अमैश्वर्यमिच्छन् २३ २४ २५ २६ २७ २८ इतिआनुशास-
निकेपर्वणिटीकायांसप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ११७ शम्भेनयेननमुत्पसेतनमैवकर्म १२३ तिर्यगाइत्यत्रवर्णलोपः सिसृइत्यर्थः धर्मोपिमनुष्ये

शब्दस्पर्शरसगंधंभोगांश्चोच्चावचान्वहन् नाभिजानांसिकोटत्वंश्रेयोमरणमेवते १५ कीदृशवाच सर्वत्रनिरतोजीवइतश्चापि
सुखमम चित्तयामिमहाप्राज्ञतस्मादिच्छामिजायितुम् १६ इहापिविषयः सर्वोयथादेहंप्रवर्तितः मानुषास्थैर्यजाश्चैवपृथग्भोगा
विशेषतः १७ अहमासंमनुष्योवैशूद्रौबहुधनः प्रभो अब्रह्मण्योनृशंसश्चकदयोद्विज्जीवनः १८ याकूर्ताक्ष्णीतिहृतिप्रज्ञो
द्वेषाविश्वस्यसर्वशः मिथ्याकृतोपिविधिनापरस्वहरणोरतः १९ भृत्यातिथिजनश्चापिगृहेपर्यशितोमया मात्सर्यात्स्वादुकामेननृ
शंस्तेनबुभूक्षता २० देवार्थपितृयज्ञार्थमन्नंश्रद्धाहृतमया नदत्तमर्थकामेनदेयमन्नंपुराकिल गुप्तशरणमाश्रित्यभयेषुशरणा
गताः २१ अकस्मात्तेमयात्यक्तानवाताअभयोषिणः धनधान्यप्रियान्दारान्यानवासस्तथाद्रुतम् २२ श्रियं दृष्ट्वा मनुष्याणा
मंसूयामिनिरर्थकम् ईर्षुः परसुखं दृष्ट्वा अन्यस्य ननुभूषकः २३ त्रिवर्गहंताचान्येषामात्माकामानुवर्त्तकः नृशंसगुणभूयिष्ठं पुरा
कर्मकृतमया २४ स्मृत्वा तदनुत्पेहं हित्वा प्रियमिवात्मजम् शम्भानां नाभिजानामि कृतानां कर्मणां फलम् २५ माताच पूजिता नृ-
द्वा ब्राह्मणश्चार्चितो मया सकृज्जातिगुणोपेतः संगत्या गृहमागतः २६ अतिथिः पूजितो ब्रह्मस्तेनमां नाजहान् स्मृतिः २७ कर्म-
णा पुनरेवाहं सुखमागामिलक्षये तच्छ्रेयानुमदमिच्छामित्यतः श्रेयस्तपोधन २८ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणिदा
नधर्मकीटोपारव्याने सप्त दशाधिकशततमोऽध्यायः ११७ व्यास उवाच शम्भेन कर्मणाय हे तिर्यग्येनैनमुत्पसे ममैव-
कीदृतत्कर्मयेनत्वं न प्रमुत्पसे १ अहंत्वादंशनादेवतारयामितपो बलात् तपो बलाद्विबलबहुलमुन्यन्नविद्यते २ जानामि पापैः सु-
कृतेर्गेतत्वां कीटकीटताम् अवाप्यसि पुनर्यमं धर्मं तु यदिसम्यसे ३ कर्मभूमिकृतं देवाभुंजते तिर्यगाश्च ये धर्मोपि हिमनुष्येषु क-
मार्थाश्च तया गुणाः ४ वाग्बुद्धिपाणिपादेष्वव्यपेतश्च विपश्चितः किं हारयति मनुष्यस्य मंदस्यापि हि जीवतः ५

पुमूदेषुकामार्थः काम्यगवास्तिनमु
क्तिक्रमः एवंगुणा अपिकामार्थाम्ब ४ वागितिकर्षणिपद्मा वागादिहंनंमुधमृदेवाजिवितनरकिंदास्यति किंन्यद्व्यतिन किमपि सर्वेषु रूपाथैर्यत्पुनरुक्तद्व्यर्थः ५

जीवन्मुक्तिरुत्तमविशेषः तत्र त्वं एष्यसि ६ गुणेति तत्र विप्रत्ययं भूतानि भिद्यसे तत्र यो नो ते तुभ्यं अहं ब्रह्म विनवेश्यामि ब्रह्मविद्यां दास्यामि यत्र वा त्वं
एष्यसि वांछसि तत्र त्वानेष्वामीतियोजना ७ ८ ९ सप्ततियत्र यत्र गतुं मनसा उच्चितवान् तत्र तत्र क्रयिमेव दर्शयिष्ये १० ११ १२ १३ १४ १५

जीवन्मुक्तिरुत्तमविशेषः शशिसूर्ययोः ब्रुवन्पिकथोपुण्यां तत्र कीदृश्यमेव्यसि ६ गुणभूतानि भूतानि तत्र त्वसुपभोक्ष्यसे तत्र ते
हं विनेष्वामि ब्रह्म त्वं यत्र चैव्यसि ७ सतयेति प्रतिश्रुत्य कीदृशं त्वं न्यतिष्ठतं शक्यं तत्र जन्मस्य समहानागतस्य दृच्छया ८ चक्राक्रमेण-
भिन्नस्य कीदृशः प्राणान्मुमोच हं संभूतः क्षत्रियकुले प्रसादादमितो जसः ९ तमृषिद्रष्टुमगमत्सर्वस्वन्यास्योनिषु श्वाविद्धो धावराहाणां
तथैव मृगपक्षिणाम् १० श्वपाकसूद्वेष्यानां क्षत्रियाणां च योनिषु सकीदृश एव मां प्राप्य क्रयिणां सत्यवादिना ११ प्रतिस्मृत्या यजमा-
ह पादौ भूमिर्भूता जलिः १२ कीदृशवाच इदं तदुत्तुलस्थानमीप्सितं दक्षभिर्गुणैः यदहं प्राप्य कीदृश्यमागतो राजपुत्रताम् १३
वहंति मामतिबलाकुंजराहे ममालिनः स्यदनेषु च कावोजायुक्ताः परमवाजिनः १४ उष्ट्राश्चतरयुक्तानि यानानि च वहंति माम् सबाध-
वः सहामात्यश्चास्माभिपि शितौ दनम् १५ गृहेषु स्वनिपातेषु सरपेषु शयनेषु च वराहेषु महाभागस्य पापमिच्छसृजिनः १६ सर्वेषु पर-
रात्रेषु सूतमागधे वदिनः स्तुवंति मां यथा देवामहे द्रप्रियवादिनः १७ प्रसादात्सत्यसंधस्य भवतो मितने जसः यदहं कीदृशं प्राप्य संप्राप्तो
राजपुत्रताम् १८ नमस्ते स्तुमहां प्राज्ञकिंकरो मिप्रशाधि माम् त्वत्तपो बलनिर्दिष्टमिदं त्वधिगतमया १९ व्यास उवाच अर्चितो हं
त्ययाराजन् वग्भिरेद्यदृच्छया अद्य ते कीदृशं प्राप्य स्मृतिर्जातां नुगुप्सिता २० ननु नाशोऽस्ति पापस्य यस्त्वयोपचितः पुरा शूद्रेणार्थ-
प्रदानेन नृशसेनातताधिना २१ मम ते दर्शनं प्राप्तं तच्चैवैकं कृतं त्वया तिर्यग्यो नोऽस्मि ज्ञातेन मम चाभ्यर्चनात्तया २२ इतस्त्वरजपुत्रत्वा-
द्ब्राह्मण्यं समवाप्स्यसि गोब्राह्मणकृते प्राणान् हुत्वा त्मानं रणजिरे २३ राजपुत्रसंस्मरणं प्राप्य कृतं श्रैयामदक्षिणान् अथ सोऽदिष्यसे स्वर्गं
ब्रह्मभूतोऽव्ययः सखी २४ तिर्यग्यो न्याः शूद्रतां मम सुप्रेति शूद्रोऽवैश्यक्षत्रियत्वं वैश्यः वृत्तश्लाघी क्षत्रियो ब्राह्मणत्वं स्वर्गं पुण्यं ब्राह्म-
णः साधुवृत्तः २५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे कीदृशं प्राप्य नानामशतोपरि अष्टादशोऽध्यायः ११८ श्री-
अउवाच क्षत्रधर्ममनुप्राप्तस्मरन्नेव च वीर्यवान् यत्कृत्वा सकीदृशं ताराजं चारविपुलं तपः १

१६ १७ १८ १९ २० २१ २२ गोब्राह्मण
कृते प्राणान् हुत्वा ब्राह्मण्यं समवाप्स्यसीतियोजना २३ २४ २५ इति दानधर्मे टीकायां शतोपरि अष्टादशोऽध्यायः ११८ १ ७ ७ ७

तस्य धर्मार्थविदुषो दृष्ट्वा तद्विपुलं तपः आजगाम हि जश्रेष्ठः कृष्णो ह्येपायनस्तदा २ व्यास उवाच क्षात्रं चैव व्रतं कीदृशं तानां परिपालनम् क्षात्रं देवव्रतं ध्यायंस्ततो विप्र त्वमेव्यसि ३ पाहि सर्वाः प्रजाः सम्यक् शशभाशमविदात्मवान् शशैः संविभजन् कामैरशशभानां च पावनैः ४ आत्मवान् भवसुप्रीतः स्वधर्मचरणैरतः क्षात्रं तनुं समुत्सृज्य ततो विप्र त्वमेव्यसि ५ श्रीश्रु उवाच सोऽप्यगण्यमनुप्राप्य पुनरेव न्युधिष्ठिर महर्षेर्वचनं श्रुत्वा प्रजाधर्मेण पाल्य च ६ अचिरेणैव कालेन कीदः पार्थिवसत्तम प्रजापालनधर्मेण प्रेत्य विप्रत्वमागतः ७ ततस्तब्राह्मणदृष्ट्वा पुनरेव महायशाः आजगाम महाप्राज्ञः कृष्णो ह्येपायनस्तदा ८ व्यास उवाच श्रीश्रीब्रह्मर्षभश्च मन्त्राव्यथिष्ठाः कथंचन शशभृच्छुभयोनीषु पापकृत्यापयोनिषु ९ उपपद्यति धर्मज्ञयथापापफलोपगम् तस्मान्नृत्युभवात्कीदमाव्यथिष्ठाः कथंचन १० धर्मलोपमयं ते स्यात्तस्माद् धर्मचरोत्तमम् ११ कीद उवाच सरवात्सुरवतरं प्राप्नोमि वस्तुत्कृतेत्यहम् धर्ममूलांश्चियप्राप्य पाप्मानं हृद्वाद्यमे १२ श्रीश्रु उवाच भगवद् वचनात्कीदो ब्राह्मण्यप्राप्य दुर्लभम् अकरोत्पृथिवीराजं न्यज्ञयुपशताकिताम् १३ ततः सान्त्विक्य भगवद् ब्रह्मणो ब्रह्मवित्तमः अवाप च पदं कीदः पाथ ब्रह्मसनातनम् १४ स्वकर्मफलनिर्वृत्तं व्यासेन्यवचनात्तदा तेषियस्मात्प्रभावेण हताः क्षत्रियपुंगवाः १५ संप्राप्तास्ते गतिं पुण्यां तस्मान्माशोच पुत्रक १६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे कीदो पारव्याननाम ऊनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ११९ युधिष्ठिर उवाच विद्यातपोभ्यादानाच्च कर्मतेषां विशिष्यते पृच्छामि तां सतां श्रेष्ठतन्मे ब्रूहि पितामह १ श्रीश्रु उवाच अत्राप्युदाहरणीममिति हासपुगातनम् मैत्रेयस्य च सवादं कृष्णो ह्येपायनस्य च २ कृष्णो ह्येपायनो राजन् ज्ञातचरितं चरन् वाराणस्यामुपाति श्रुत्वा मैत्रेयं स्त्रेणि कुले ३ तमुपस्थितमासीनं ज्ञात्वा समुनिसत्तमम् अचिन्ताभोजयामास मैत्रेयोऽशनमुत्तमम् ४ तदन्नमुत्तमं भुक्त्वा गुणवत्सार्वकामिकम् प्रतिष्ठमानोऽभ्ययत प्रीतः कृष्णो महा मेनाः ५ तमुत्सृज्य तस्यैव मैत्रेयः कृष्णमब्रवीत् करणं ब्रूहि धर्मात्मन्यस्मयिष्ठाः कुतश्च ते ६ तपस्विनो धृतिमतः प्रमोदः समुपागतः एतत्पृच्छामि ते विद्वन्ममिवाद्यप्रणम्य च आत्मनश्च तपोभाग्यं महाभाग्यं तवैह च ७

त्यधिकशततमोऽध्यायः ११९ १ २ मैत्रेयमपि अज्ञातचरितं चरन्तमित्यर्थः सन्दर्शयति धर्माय प्रेरयति स्त्रेणि मुनिश्रेणी तस्याङ्कुले गृहे ३ ४ अस्मय तविस्मयं प्राप्तवान् ५ कुतश्च ते प्रमोद इति संबधः ६ एतत् आत्मनस्तपोभाग्यं तवैह च सरवभाग्यं तेनैवापृच्छामि आश्चर्यदर्शनविनाविस्मयो न भवतीति भावः ७ ८

पृथगिति पृथगोत्पात्ताधिपशिच्छिन्नो जीवः सुखात्मा अनुपाधिकं ब्रह्म पंचम्यर्थं ॥ ततः पृथगाचरतः तव जीवन्मुक्तस्य मुक्ता मुक्तो भव्यान्मनः अपेक्षया ह आ-
त्मानं अत्यांतरमन्येत स्त्वमद्भाग्यं दृष्ट्वा विस्मितोऽसि अतो ह त्वत्तो न्यातरोऽस्मीति आत्मानमनुमिनोऽमीत्यर्थः अन्यथा तन्निवर्णयत्वात् विनिश्चयप्राप्तये ८
अतिच्छेदोऽत्यंतमेतदंशकेन समुद्रशोषणमिव अतिच्छेद इति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ अतिवादस्तस्यैवार्थस्य कथनं लोकेताभ्यां विस्मयो मे भवत इदं स्थानं क्रतुशतं वि-
नानप्राप्यत इति वेदवत्तनमसत्यं जन्ममात्रदानेन तत्तत्प्राप्तिदर्शनात् देशकालपात्रश्रद्धाविशेषादत्यमपि महत्तमत्वं जलमोक्तिकन्यायेन प्राप्नोतीति दर्शनात् कस्मा

पृथगाचरतस्तात पृथगात्मसुखात्मनोः अत्यांतरमहं मन्ये विशिष्टमपि चान्वयात् ८ व्यास उवाच अतिच्छेदान्निवादाभ्यां स्म-
योर्यस्य मुपागतः असत्यं वेदवचनं कस्माद्देवो नृत्तं वदेत् ९ त्राण्येव तु पदान्याहुः पुरुषस्योत्तमं व्रतम् १० न द्रुत्ये चैव दद्याच्च सत्यं चैव
परं वदेत् इति वेदोक्तमृषिभिः पुरस्तात्परिकल्पितम् ११ इदानीं चैव नः कृत्यं पुरस्ताच्च परिश्रुतम् अत्योहिता दृशा दायो भवत्युत्तमहाफलः
१२ तृषिताय च ते दत्तं हृदये नानुसूयता तृषितस्तृषिताय त्वं दत्तं वेदं दशानं मम १३ अजैषीर्महतो लोकान्महायज्ञैरिव प्रभो ततो दानप-
वित्रेण प्रातोऽस्मिन् प्रसेव च १४ पुण्यस्यैव दत्ते सत्यं पुण्यस्यैव च दर्शनम् पुण्यस्यैवाधिगन्धस्ते मन्ये कर्मविधानजम् १५ अधिकमा-
र्जनं ज्ञात तत्तथा चैवानुलेपनात् शम्भुसर्वपवित्रेभ्यो दानमेव परं भवेत् नौ चैत्सर्वपवित्रेभ्यो दानमेव परं भवेत् १६ यानीमान्युत्तमा-
नीह वेदोक्तानि प्रशंससि तेषां श्रेष्ठतरं दानमिति मे नात्र संशयः १७ दानं कृद्भिः कृतः पथायेन याति मनीषिणः ते हि प्राणस्य दातारस्ते-
षु धर्मः प्रतिष्ठितः १८ यथा वेदास्वधीताश्च यथा चंद्रियसंयमः सर्वत्यागो यथा चेह तथा दानमनुत्तमम् १९ त्वं हि तात महाबुद्धेस्त्वं
स्वमेव्यसि शोभनम् सुखात्सुखतरं प्राप्तिमाप्नुते मतिमान्नरः २० तन्नः प्रत्यक्षमेवेदमुपलभ्य मसंशयम् श्रीमंतः प्राप्नुवत्यथान्दान-
यज्ञतथा सुखम् २१ क्रुवादेव परदुःखदुःखादप्यपरसुखम् दृश्यते हि महाप्राज्ञानियतं वै स्वभावतः २२ त्रिविधानीह वृत्तानि न-
रस्याहुर्मनीषिणः पुण्यमन्यत्पापमन्यन्न पुण्यं न च पापकम् २३ न वृत्तमन्यते तस्य मन्यते न च पातकम् तथा स कर्मनिवृत्तं न पुण्यं
न च पातकम् २४

देवो नृत्तं वदेदिति उक्तं ९ पदानि पदनीयानि एतदेव त्रयं उत्तमं व्रतं १० ११ न अस्माभिरपि कृत्यं अवश्यकर्तव्यम् दायो दानं १२ १३ त्वं महतो लोकान् जै-
षीरित्येतन्मम दर्शनम् प्रत्यक्षं तेनाहं विस्मितोऽस्मीति भावः एतद्वर्णनमिति पाठेऽप्यर्थः १४ धर्मतपो दानानि पुण्यत्रये दृष्टान्त इत्याह पुण्यस्यैवेति १५ मार्जना-
त्तीर्थस्नानात् अनुलेपनात् वेदव्रतसमापनान् १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ त्रिविधानीह स्यात्पादव्याचष्टेन वृत्तमिति तस्य ब्रह्मनिष्ठस्य ज्ञातानि पुण्यं द्रोहादी-
नि पापं ततो न्यत्र पुण्यं न च पातकमिति स्वकर्मनिवृत्तं पुण्यपापचनमन्यत इत्यर्थः २४ ध.

२५ २६ खंतुपुण्यस्यैवाधिकारीत्याहरमस्वेति २७ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२० एवमिति १ २ ३
 पात्रगुणादानस्य महाफलत्वं मैत्रेय आह निर्दोषमिति द्वाभ्यां ४ ५ भवतो दर्शनात् नः अस्माकं अभ्युदयो भवेदित्योजना ६ ७ शास्त्रज्ञानं ब्राह्मणादृते
 ८ इदमर्थं तम एव स्याद्यतो वर्णधर्मादिकं तेन विना न प्राज्ञायेत ९ १० ११ अदन्ति निति तमदन्तं स भवधः अदत्तो न्नस्य च तादृशस्य हंता स्वयमपि हन्यते दोषे
 णेत्यर्थः तच्चान्नपातियच्चान्नमिति पाठे तच्चान्नमद्यमानं सततं मृत्तारं हंतीति पूर्वेषां न्ययः यच्चान्नं सतस्य हंता मृग्यं स्ताभ्यां हताभ्यामयमबुधो दाता हन्यते इत्यर्थः

यज्ञदानतपःशीलानरावैपुण्यकर्मिणः ये भिदुह्यन्ति भृतानि ते वै पापकृतोजनाः २५ द्रव्याण्याददते चैव दुःखं यांति पतन्ति च ततो न्यक्त
 मयत्किंचिन्नपुण्यं न च पातकम् २६ रूमस्वेधस्त्वमोदस्व देहि चेव यजस्व च न त्वामभिभविष्यति वेदान् च तपस्विनः २७ इति श्रीम
 हाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे मैत्रेय भिक्षायां विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः १२० श्रीश्रुवाच एवमुक्तः प्रत्युवाच मे
 त्रेयः कर्मपूजकः अत्यत श्रीभित्तुले जातः प्राज्ञो बहुश्रुतः १ मैत्रेय उवाच असंशयं महाप्राज्ञ यथैवात्यंतथैव तत् अनु
 ज्ञातश्च भवता किंचिद्भूयामहविप्रो २ व्यास उवाच यद्यदिच्छसि मैत्रेय यावद्यावद्यथा यथा बृहत्तत्त्वं महाप्राज्ञ शश्वपेव च न
 तव ३ मैत्रेय उवाच निर्दोषं निर्मलं चैवं वचनं दानसंहितम् विद्यातपोभ्यां हि भवान्मयितात्मानं संशयः ४ भवतो भ्रावितात्मा
 त्वात्लाभोयं सुमहान्मम भूयो बुध्यानुपश्यामि सुसमृद्धतपादव ५ अपिनो दर्शनादेव भवतो भ्युदयो भवेत् मन्ये भवन्प्रसादोयं तद्धि
 कर्म स्वभावतः ६ तपःश्रुतं च यो निश्चाप्येत द्वाह्मण्यकारणम् त्रिभिर्गुणैः समुदितस्ततो भवति वै द्विजः ७ अस्मिंस्तृप्ते च तृप्यते पितरो
 देवतानि च न हि श्रुतवृता किंचिदधिक ब्राह्मणादृते ८ अधस्यात्तम एवेदं न प्राज्ञायेत किंच न चातुर्वर्ण्यं निवर्त्तेत धर्माधर्मादृता नृते
 ९ यथा हि सुलभेक्षेत्रे फलं विंदति मानवः एवं दत्त्वा श्रुतवति फलं दाना समश्नुते १० ब्राह्मणश्चेन्न विदेत् श्रुतवृत्तोपसंहितः प्रतिग्रही
 तादानस्य मोघस्याद्विना धनम् ११ अदन्तं विद्वान् हन्यन्मद्यमानं च हन्ति तम् तच्चान्नपातियश्चान्नसहंता हन्यते बुधः १२ प्रभुर्त्यन्न
 मदन्ति द्वात्पुनर्जनयतीश्वरः स चान्नाज्जायते तस्मात्सूक्ष्म एष व्यतिक्रमः १३

१२ प्रभुरिति यतिश्च ब्रह्मचारी च पक्वान्स्यामि नावुभौ
 इति स्मृतेः विद्वान्मदन्तस्य प्रभुर्भवति ईश्वरत्वाच्च क्षेत्रभूतः सत्पुनर्जनं प्रति दात्रे अनेकगुणितं प्रयच्छतीत्यर्थः स च दातु रन्नाज्जायते प्रजारूपेण गृहं
 स्थश्चेन्तत्र यस्यान्नं तस्य सततिरिति सूक्ष्मो व्यतिक्रमोऽस्ति तेन गृहस्थः परपाकेनाग्नीयादिति गम्यते १३ ७ ७ ७ ७ ७

यदेवेति प्रतिग्रहाच्चभावे अन्नस्य चर्द्धिर्न स्यात् दृढ्यभावे दातुर्दाने प्रवृत्तिर्न स्यादिति दातृप्रतिग्रहोदाहृत्यार्थः १४ १५ १६
१७ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां शतोपशान्तिकविशोऽध्यायः १२१ १ आर्यगुणान्तरगुणान् २ वर्तयिष्यामि कथयिष्यामि ३ ४ ५

यदेव ददतः पुण्यं तदेव प्रतिगृह्यतः नन्द्येकचक्रं वर्तेत इत्येवमृषयो विदुः १४ यत्र पेद्वाद्गणाः संति श्रुतवृत्तोपसंहिताः तत्र दानफलपुण्यमिह चामुत्र चाश्रुते १५ ये योनिशुद्धाः सतततपस्यभिरताम्रशम् दानाध्ययनसंपन्नास्ते वै पूज्यतमाः सदा १६ ते हि सद्भिः कृतः प्रथास्तेन यातो न मुह्यते ते हि स्वर्गस्य नेतारो यज्ञवाहाः सनातनाः १७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे भैत्रेयमिश्रायां शतोपशान्तिकविशोऽध्यायः १२१ श्रीधरा उवाच एवमुक्तः स भगवान् भैत्रेयं प्रत्यभाषत दिक्ष्वेवं त्वं विजानासि दिक्ष्याते बुद्धिरीदृशी १ लोकोत्थाय गुणानेव भूयिष्ठं प्रशंसति रूपमानवयोमानश्रीमानाश्चाप्यसंशयम् २ दिक्ष्यानाभिभवति त्वां देवस्ते यमनुग्रहः यत्ते भृशतरं दानादूर्तयिष्यामि तत्तृण ३ यानीहागमशास्त्राणि याश्च कश्चित्प्रवृत्तयः तानि वेदपुरस्कृत्य प्रवृत्तानि यथाक्रमम् ४ अहं दानं प्रशंसामि भवानपि तपःश्रुतेः तपःपवित्रं वेदस्य तपःस्वर्गस्य साधनम् ५ तपसामहदा मोतिविद्यया चेतिनः श्रुतम् तपःसैव चापनुदेद्यच्चान्यदपि दुष्कृतम् ६ यद्यद्विकिंचित्संस्थाय पुरुषस्तप्यते तपः सर्वमेतदवा मोतिविद्यया चेतिनः श्रुतम् ७ दुरन्वयदुःप्रधर्षदुरापदुरति क्रमम् सर्वज्ञे तपसाभ्येतितपो हि बलवत्तरम् ८ सूर्योऽसमतादायी भूणहा गुरुतल्पगः तपसा तरते सर्वमेनसश्च प्रमुच्यते ९ सर्वविद्यस्तु चक्षुष्यान्पियादृशतादृशः तपस्विनयथैवाहुस्ताभ्यां कार्यं सदानमः १० सर्वे पूज्याः श्रुतधनास्तथैव च तपस्विनः दानप्रदाः सखं प्रत्यप्राप्नुवन्तीह च श्रियम् ११ इमं च ब्रह्मलोकं च लोकं च बलवत्तरम् अन्नदानैः स कृतिनः प्रतिपद्यति लौकिकाः १२ पूजिताः पूजयत्येते मानिता मानयन्ति च सदा तायत्र यत्रेति सर्वतः संप्रणुद्यते १३ अकर्ता चैव कर्ता च लभते यस्य यादृशम् यदि चोर्ध्वं यद्यधो वा स्वान् लोकानति यास्यसि १४ प्राप्य सितं नपानानि याति वाच्छसिकानि चित् मेधाव्यसि कुले जातः श्रुतवाननृशंसवान् १५ कौमारचारी श्रुतवान् भैत्रेयनिरतो भव गतद्गुहाण प्रथमं प्रशस्तं गृहमेधिनाम् १६ यो भर्ता वासितातुष्टो भर्तुस्तुष्टा च वासिता यस्मिन्नेवं कुले सर्वकल्याणं तत्र वर्तते १७ अद्भिर्गान्धर्वमलमिव तमोऽग्निप्रभया यथा दानेन तपसा चैव सर्वपापमपोहति १८

६ ७ ८ असमतादायी यथाच परं प्रतिग्रहं भिमन्यते स्तेनो भवतीति स्मृतेः स्तेनः ९ यः सर्ववित्स चक्षुष्यान्पियादृशतादृशमपि तपस्विनं तथैव चक्षुष्यं तमेवाहुः ताभ्यां सर्वविद्यं तपस्विभ्यां १० ११ १२ १३ १४ १५ कौमारचारी प्रथमवयाः १६ वासिता स्वस्त्री १७ १८ १९

यश्चैवं पांडुवर्णानं पठेत्पर्वणि पर्वणि स देवलोके संप्राप्य नंदते स सुखी वसेत् २२ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे
शांडिलीसुमनासंवादेशतोपरिचयविंशोऽध्यायः १२३ युधिष्ठिर उवाच सांभिक्षापि प्रदाने च ज्यायः किं भवतो मतम् प्रब्रूहि
भरत श्रेष्ठ यदत्र ध्यतिरिच्यते १ श्रीश्रुत उवाच सांभिक्षाप्रसाद्यते कश्चिद्दानेन च तथा परः पुरुषः प्रकृतिं ज्ञात्वा तयोरेकतरं भजेत्
२ गुणास्तु शृणु मे राजन् सा त्वस्य भरत वर्षभ दारुणान्यपि भूतानि सौत्वेनाराधयेद्यथा ३ अत्राप्युदाहरतीममिति हासपुरातनम् गृ
होत्तरक्षसामुक्तो द्विजातिः कानने यथा ४ कश्चिद्वाग्बुद्धि संपन्नो ब्राह्मणो विजने वने गृहीतः कृच्छ्रमापन्नो रक्षसां प्रक्षयिष्यता
५ स बुद्धिः श्रुति संपन्नस्तद्दृष्ट्वा तीव्रभीषणम् सामैवास्मिन् ययुजे न मुमोहन विच्यथे ६ रक्षस्तु वाचसंपूज्य प्रश्नपप्रच्छत द्वि
जम् मोक्षसंब्रूहि मे प्रश्नं केनासि हरिणः कृशः ७ मुहूर्तमथ सचित्य ब्राह्मणस्तस्य रक्षसः आभिर्गाथाभिरव्यग्रः प्रश्नं प्रतिज
गादह ८ ब्राह्मण उवाच विदेशस्थो विलोकस्थेर्विनाचून सुहृज्जनैः विषयानतुलान्मुक्षेते नासि हरिणः कृशः ९ नूनमि
त्राणितेरक्षः साधूपचरितान्यपि स्वदोषादपरज्यंते ते नासि हरिणः कृशः १० धनेश्वर्याधिकास्तव्यास्तदुणोः परमावराः अवजा
नंति नूनत्वाते नासि हरिणः कृशः ११ गुणवान्निगुणानन्यान् नूनं पश्यसि सत्कृतान् प्राज्ञो प्राज्ञान्विनीतान्माते नासि हरिणः कृशः
१२ अष्टत्याक्लिश्यमानोऽपि वृत्तुपायान्विगर्हयन् माहात्म्याद्ययसे नूनं ते नासि हरिणः कृशः १३ सपीड्यात्मानमायत्वा त्वया कश्चि
दुपस्कृतः जित्त्वमन्यते साधो ते नासि हरिणः कृशः १४ क्लिश्यमानान्विमार्गेषु कामक्रोधावृतात्मनः मन्येत्यध्यायसि जनास्ते नासि
हरिणः कृशः १५ प्रज्ञासंभावि तो नूनमप्रज्ञैरुपसहितः हीयमानोऽसि दुर्वृत्तैस्ते नासि हरिणः कृशः १६ नूनमित्रमुखः शत्रुः कश्चिदा
र्यवदाचरन् वंचयित्वागतस्त्वावै ते नासि हरिणः कृशः १७ प्रकाशार्थं गतिनूनैरहस्यकुशलः कृती तस्तेन पूज्यसे नूनं ते नासि हरिणः
कृशः १८ असत्स्वपि निविष्टेषु ब्रुवतो मुक्तसंशयम् गुणास्तेन विराजंते ते नासि हरिणः कृशः १९ धनबुद्धिश्च ते हीनः केवलं तेजसान्वि
तः महत्कार्ययसे नूनं ते नासि हरिणः कृशः २० तपःप्रणिहितात्मानं मन्येत्यारण्यकाक्षिणम् बांधवानाभिनंदंति ते नासि हरिणः कृ
शः २१ दुष्टप्रार्थयसे नूनं प्रतिवेश्यो महाधनः युवास्तललितः कामी ते नासि २२ नूनमर्थवतां मध्येतव वाक्यमनुत्तमम् न भ्रातिका
लेभिहितं ते नासि हरिणः कृशः २३

२४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ अनान्यविषयिणीचितापे
 इत्यल्लशब्देनः दानाभावेसामैवजीवनोपायइत्यव्याच्यतामर्थः ३९ इतिआनुशासनिकेपर्वणिटीकायांशतोपरिचतुर्विंशोऽध्यायः १२४ १ २ ३ ४

दृढपूर्वश्चतुर्मुखं कुपितं हृदयप्रियम् अनुनेतुं न शक्नोषि तेनासि हरिणः कृशः २४ नूनमासं जयित्वा त्वांकृते कस्मिंश्चिदपि ते कश्चिद-
 र्थयते नित्यं तेनासि हरिणः कृशः २५ नूनत्वासगुणैर्युक्तं पूजयानं सुहृद्व्यवम् ममार्थं इति जानीते तेनासि ह० २६ अंतर्गतमभिप्रायं नूनने-
 च्छंसिलज्जया विवेक्तुं प्राप्तिशैथिल्यात्तेनासि ह० २७ नानाबुद्धिरुचौ लोके मनुष्यान् नूनमिच्छसि गृहीतुं सगुणैः सर्वास्तेनासि २८
 अविह्वान्मीरुरल्पाथैर्विद्याविक्रमदानजम् यशः प्रार्थयसे नूनं तेनासि ह० २९ चराभिलषितं किंचित्फलसंप्राप्तमेव च कृतमन्यैरपहृतं
 तेनासि ह० ३० नूनमात्मकृतदोषमपश्यन् किंचिदात्मनः अकारणो भिशप्तोऽस्मि तेनासि ३१ साधून् गृहस्थान् दृष्ट्वा च तथा साधून् वने च
 रान् मुक्तांश्चावसथे सक्तास्तेनासि ह० ३२ सुहृदां दुःखमार्त्तानां न प्रमोक्ष्यसि आर्त्तिजम् अलमर्थगुणे हीनं तेनासि ह० ३३ धर्म्यम-
 र्थ्यं च काम्यं च काले चाभिहितं वचनं न प्रतीयंति ते नूनं तेनासि ३४ दत्तान् कुशलैरर्थान्मनीषी संजिजीविषुः प्राप्य वर्त्तयसे नूनं तेनासि
 ह० ३५ पापान् श्रवधर्तुं दृष्ट्वा कल्याणानां वसीदतः ध्रुवगर्हयसे नित्यं तेनासि हरिणः कृशः ३६ परस्परविरुद्धानां प्रियं नूनं चिकीर्ष-
 सि सुहृदामुपरोधेन तेनासि ३७ श्रोत्रियाश्च विक्रमस्थान् ब्राह्मणाश्चाप्यजिते द्वियान् मन्ये नु ध्यायसि जनोऽस्तेनासि ३८ एवम्
 पूजितरक्षोविप्रं प्रत्यपूजयत् सखायमकरोच्चैनं संयोज्याथैर्ममोच ह० ३९ इति श्रीमहा० आनु० दानधर्मे हरिणकृशकारव्याननामशतोपरि-
 चतुर्विंशोऽध्यायः १२४ युधिष्ठिर उवाच जन्ममानुष्यकश्राप्यकर्मक्षेत्रं सुदुर्लभम् श्रेयार्थिनां दारिद्रेण किं कर्तव्यं पितामह १ दा-
 नानामुत्तमं यच्च देयं यच्च यथायथा मान्यान्पूज्यांश्च गंगेयं रत्नं हस्यं वक्तुमर्हसि २ वेशपायन उवाच एवं पृष्ट्वा नरेन्द्रेण पांडवेन यशस्विना ध-
 र्माणां परमं गुह्यं श्रीशः प्रोवाच पार्थिवम् ३ श्रीश उवाच शृणु श्रावितो राजन्यमं गुह्यानि भारत यथामेभ्यः गयान्यासः पुनः कथितया-
 न्यायि ४ देवगुह्यमिदं राजन्यमेनाक्लिष्टकर्मणा नियमस्थेन युक्तेन तपसो महतः फलम् ५ येन यः प्रायते देवः प्रायते पितरः स तथा क्र-
 षयः प्रमथाश्चैत्रगुप्तो दिशां गजाः ६ कृषिधर्मः स्मृतो यत्र स रत्नस्यो महाफलः महादानफलं चैव सर्वयज्ञफलं तथा ७ यश्चैतदेवं
 जानीयाज्ज्ञात्वा वा कुरुते न यः सदोषो दोषवांश्चेद्वैतैर्गुणैः सह युज्यते ८ दशमूनाममचक्रं दशचक्रममोध्यजः दशध्वजममविश्यादश-
 वेश्यासमो नृपः ९

यमेन प्राप्तमिति शेषः ५ ६ ७ ८ दशानां पञ्चानां सूत्रावधो यत्र सापञ्च ज्ञातिदंशसूत्राचक्रं चक्रयान्तैः ध्वजः मुगपायानृपः स दोगाजा ९ ७ ७

अधिकेनूपतिस्तु गतानि सर्वाणि अर्धेन तु लयन कथ्यते एतच्च तारतम्य प्रतिग्रहार्थमुच्यते एवमुच्यति ग्रहपगङ्गुयेन त्रिवर्गशास्त्रं धर्मार्थकामशास्त्राणि ज्ञेयानि १० तत्रा
प्यर्थकामयोः प्रमिद्धत्वात् धर्मशास्त्राण्येव श्रोतव्यानि न्याह धर्मेत्यादिना ११ १२ १३ पृथगिति शास्त्रं उपनिष्ठातिराम्य कस्मुरिति आचष्टे च यः स स्वयं नारायण एवेति ज्ञानव्यः १४

अर्धेनैतानि सर्वाणि नृपतिः कथ्यते धिकः त्रिवर्गसहितं शास्त्रं पवित्रं पुण्यलक्षणम् १० धर्मव्याकरणं पुण्यं रहस्यं श्रवणं महत् श्रोतव्यं धर्म
संयुक्तं विहितं त्रिदशैः स्वयम् ११ पितृणां च चतुर्गुणानि शोच्यन्ते आहुकर्मणि देवतानां च सर्वेषां रहस्यं कथ्यते खिलम् १२ ऋषिधर्मः स्मृ
तो यच्च सरहस्यो महाफलः महायज्ञफलचैव सर्वदानफलतया १३ ये पठन्ति स दामर्त्या एषा चैवोपतिष्ठति श्रुत्वा च फलमाचष्टे स्वयं ना-
रायणः प्रभुः १४ गवां फलं तीर्थफलं यज्ञानां चैव यत्फलम् एतत्फलमवाप्नोति यो नरोतिथिपूजकः १५ श्रोतारः श्रद्धाधानाश्च येषां शङ्कं च
मानसम् तेषां व्यक्तं जिता लोकाः श्रद्धाधानेन साधुना १६ मुच्यन्ते किं त्विषा चैव न स पापेन लिप्यते धर्मचलभते नित्यं प्रेत्य लोकगतो न
रः १७ कस्यचित्त्वथ कालस्य देवदूतो यद्दृच्छया स्थितो ह्येतर्हि तो भूत्वा पर्यभाषत वा स वम् १८ यौनौ कामगुणोपेता वश्विनौ भिषजा-
वरौ आज्ञया हतयोः प्राप्तः स नरान् पितृदेवतान् १९ कस्माद्धि मे युन आद्दे दातु भोक्तुं श्रवर्जितम् किमर्थं च त्रयः पिडाः प्रविभक्तः पृ
थक् पृथक् २० प्रथमः कस्य दातव्यो मध्यमः क्वच गच्छति उत्तरश्च स्मृतः कस्य एतदिच्छा भिवेदितुम् २१ श्रद्धाधानेन दूतेन भाषितं धर्मसहितम्
पूर्वस्थाः स्त्रिदशाः सर्वे पितरः पूज्यस्वै चरम् २२ पितर ऊचुः स्वागतं ते स्तुभं दूते श्रूयतास्वै चरोत्तम गूढार्थः परमः प्रश्नो भवतां समुदीरतः २३ आ
हुं दत्वा च भुक्त्वा च पुरुषो यः स्त्रियं व्रजेत् पितरस्तस्य तं मांसं तस्मिन्नेन सि शेरते २४ विप्रभागं तु पिडानां प्रवक्ष्याम्य नु पूर्वशः पिडोत्था धस्ताद्
च्छस्तु अप अग्रविश्य भावयेत् २५ पिडं तु मध्यमेन तत्र पत्नी लोकात्तम भुजे पिडं स्तूतीयो यस्तेषां तद् दद्याज्जातवेदसि २६ एष आहुविधिः प्रोक्तो
यथा धर्मेन लुप्यते पितरस्तस्य तु प्यति प्रहृष्टमनसः सदा २७ प्रजाविषद्देते चास्य अक्षयं चोपतिष्ठति २८ देवदूत उवाच आ
नुपूर्व्येण पिडानां प्रविभागः पृथक् पृथक् पितृणां त्रिषु सर्वेषां निरुक्तं कथितं त्वया २९ एकः समुद्भूतः पिडोत्था धस्तात्कस्य गच्छति कवा प्रीण
यते देवं कथ्यतारयते पितृन् ३० मध्यमेन तु तदा पत्नी भुक्तेन ज्ञातमेव हि किमर्थं पितरस्तस्य कव्यमेव च भुजते ३१ अत्रयस्त्वन्तिमः पिडोगच्छ
ते जातवेदसम् भवते का गतिस्तस्य कवा समनु गच्छति ३२ एतदिच्छास्य ह श्रोतुं पिडेषु त्रिषु या गतिः फलवृत्तिं च मार्गं च यश्चैनं प्रतिपद्य
ते ३३ पितर ऊचुः स महानेश प्रश्नो वैयस्त्वया समुदीरितः रहस्यमद्भुतं चापि पृष्टाः स्मरगने चर ३४

एवमुक्त्वा शास्त्रमारभते गवां फलमिति शास्त्रसंक्षे-

पः १५ श्रोतार इति द्वाभ्यां श्रद्धाप्रशंसा १६ १७ १८ सनरान् सहर्षा न्यासः प्रष्टुमिति शेषः १९ २० २१ पूज्यसंपूज्य २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४

एतदेवप्रशंसन्ति देवाश्च मुनयस्तथा तेत्येवंनाभिजानन्ति पितृकार्यविनिश्चयम् ३५ वर्जयित्वा महात्मानं चिरजीविनमुत्तमम् पि
तृभक्तस्तयो विप्रो वरलब्धो महायशाः ३६ त्रयाणामपि पिडानां श्रुत्वा भगवतो गतिम् देवदूतेन यत्पृष्टः श्राद्धस्य विधिनिश्चयः ३७
गतित्रयाणां पिडानां शृणु धावहि तोमम अपो गच्छतियो ह्यत्र गतिरित्येष प्रीणयेत् ३८ शशी प्रीणयते देवान् पितृभ्यो वमहामते भु
क्ते तु पत्नीयं चैषामनुजानातुमभ्यमम् ३९ पुत्रकामाय पुत्रं तु प्रयच्छति पितामहाः हव्यवाहे तु यः पिडो दीयते तन्निबोध मे ४० पितरस्ते
न तृप्यन्ति प्रीताः कामान् प्रीति च एतत्ते कथितं सर्वं त्रिषु पिण्डेषु या गतिः ४१ ऋत्विग्भ्यो यजमानस्य पितृत्वमनुगच्छति तस्मिन्नहनि
मन्यते परिहार्य हि मे शुनम् ४२ शक्निना तु सदा यादृ भोक्तव्यं चरोत्तम ये मया कथिता दोषास्ते तथा स्युन चान्यथा ४३ तस्मात्स्नातः
शुचिः स्नातः श्राद्धं कर्त्तव्यं द्विजैः प्रजाविधत्ते चास्य यश्चैवं संप्रयच्छति ४४ ततो विद्यत्वा भोनाम ऋषिराहमहातपाः आदित्यतेजसा
तस्मै तुल्यरूपं प्रकाशते ४५ स च धर्मरहस्यानि श्रुत्वा शक्रमथाब्रवीत् तिर्यग्योनि गतान् स्वान् मर्याद्विहसन्ति माहिताः ४६ कीटा मृषी-
लिकान्सर्पान् मेघान्समृगपक्षिणः किन्चिषंसु बहु प्राप्ताः किं सिद्धेऽपि प्रतिक्रिया ४७ ततो देवगणाः सर्वे ऋषयश्च तपोधनाः पितरश्च
ब्रह्माभागाः पूजयन्ति स्म तमुनिम् ४८ शक्र उवाच कुरुक्षेत्रे गङ्गा गङ्गा प्रभासं पृथ्वराणि च एतानि मनसा ध्यात्वा अवगाहेत्ततो-
जलम् ४९ तथा मुच्यति पापेन राहुणा त्वं द्रमायथा अहं स्नातः स भवति निराहारश्च वर्तते ५० स्पृशते योगवां पृष्ठं चालधिं च नमस्यति त
तो विद्युन्मयो वाक्यमभ्यभाषत वासवम् ५१ अयं सूक्ष्मतरो धर्मस्तन्निबोध शतक्रतो घृष्टो वटकपायेण अनुलितः प्रियंगुणा ५२ क्षीरे
पाषाणिकान् शुक्ता सर्वपापैः प्रमुच्यते श्रुयतां तपसु ह्यरहस्यमृषिचितितम् ५३ श्रुतमभाषमाणस्य स्थाणाः स्थाने बृहस्पतेः रुद्रेण
सह देवैः शतन्निबोध शचीपते ५४ पर्वतारोहणं कृत्वा एकपादो विभावसुम् निराक्षत निराहार ऊर्ध्वबाहुः कृतोजलिः ५५ तपसामह
ता युक्त उपवासफलं लभेत् रश्मिभिस्तपितो कस्य सर्वपापमपोहति ५६ ग्रीष्मकाले च वार्षाते एवं पापमपोहति ततः पापान्यमुक्तस्य
द्युतिर्भवति शाश्वती ५७ तेजसारसूर्यवद्दीप्तो भवति तेन सा मयत्पुनः मध्ये त्रिदशवर्गस्य देवराजः शतक्रतुः ५८

तुल्यं द्यौतदित्यर्थः ४७ एतच्च वरणमारभ्य द-

ष्टम्यमित्याशयेनाह शक्निनेति ४३, ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ वटकपायेण वटजटाकपायेण प्रियंगुः गजसर्पः ५२ पाषाणिकान् पक्षिणान् पृथ्वी- ५३ ५४

उवाचमधुरं वाक्यं बृहस्पतिमनुत्तमम् धर्मैर्गुह्यं तु भगवन्मातृषाणां सुरावहम् ५९ सरहस्याश्च ये दोषास्तान्यथा बहूदराय ६०
बृहस्पतिरुवाच प्रतिमेहं नित्ये सूर्यमनिन्दितं च ये हव्यं वाहस्पदीं च समिधयेन जुहति ६१ बालवत्सां च ये धेनुं दुहति क्षीरकारणात्
तेषां दोषाश्च वक्ष्यामि तान्निबोध शर्चापते ६२ भानुमाननिलश्चैव हव्यं वाहस्पदीं च वासवः लोकानां मातस्त्रैव गावः सृष्टाः स्वयं भवा ६३
लोकांस्तारयितुं शक्तामर्त्ये धेनेषु देवताः ६४ सर्वे भवन्तः शृण्वन्तु एकैकं धर्मं निश्चयम् वर्षाणि षडशीतिं तु दुरन्ताः कुलपांसनाः ६५ स्त्रियः
सर्वाश्च दुरन्ताः प्रतिमेहं नित्यारविम् अनिलद्वेषिणः शक्रगर्भस्थान् च वते प्रजा ६६ हव्यं वाहस्पदीं च समिधयेन जुहति अधिकार्येषु
वैतेषां हव्यं नाश्नाति पावकः ६७ क्षीरं तु बालवत्सानां ये पिबतीह मानवाः न तेषां क्षीरपाः कुर्वन्त्यायतं कुलवर्धनाः ६८ प्रजाक्षयेण युज्यं
ते कुलवशक्षयेण च एवमेतत्पुरा हृदयकुलवृद्धैर्हि जातिभिः ६९ तस्माद्भुज्यानि कुर्व्यानि कार्यं कार्यं च नित्यशः भूतिका मेनमर्त्येन सत्यमेत
द्वीमिमे ७० ततः सर्वे महाभागा देवताः समरुद्राणाः ऋषयश्च महाभागाः पृच्छन्ति स्म पितृस्ततः ७१ पितरः केन तुष्यन्ति मर्त्यानां मत्पत्न्ये
तं साम् अक्षयं च कथं दानं भवेच्चैवोर्ध्वदेहिकम् ७२ आनृण्यं वा कथं मर्त्या गच्छेयुः केन कर्मणा एतदिच्छामहे श्रोतुं परं को तु हलहिनः
७३ पितरञ्जुः न्यायतो वै महाभागाः संशयः स सुदाहृतः श्रूयतां येन तुष्यामो मर्त्यानां साधु कर्मणाम् ७४ नीलषण्डप्रमोक्षेण अमा
वास्या तिलोदकैः वर्षासु दीपकैश्चैव पितृणामनृणो भवेत् ७५ अक्षयं नित्यं लोकं च दानमेतच्च महाफलम् अस्माकं परितोषश्च अक्षयः
परिकीर्त्यते ७६ श्रद्धाणां श्रये मर्त्या आहरिष्यन्ति सततिम् दुर्गन्ति तारयिष्यन्ति नरकात्पितामहान् ७७ पितृणां भाषितं श्रुत्वा हृष्टो
मातपो धनः वृद्धगार्ग्यो महातेजास्तानेवं वाक्यमब्रवीत् ७८ केशुणानीलषण्डस्य प्रसुक्तस्य तपो धनाः वर्षासु दीपदानेन तथैव च तिलोदकैः
७९ पितरञ्जुः नीलषण्डस्य लांगूलं तोयमभ्युद्धरेद्यदि षष्टिवर्षसहस्राणि पितरस्तेन तर्पिताः ८० यस्तु शृंगगतं पंककूलादुद्धृत्य ति
ष्ठति पितरस्तेन गच्छन्ति सोमलोकमसंशयम् ८१ वर्षासु दीपदानेन शशीवच्छोभते नरः तमोरूपं न तस्यास्ति दीपकयः प्रयच्छति ८२
अमावास्यां तु धर्मत्याः प्रयच्छति तिलोदकम् पात्रमौदुबरेण ह्यमधुमिश्रतपो धन ८३ कृतं भवति तैः श्राद्धं सरहस्यं यथार्थवत् दृष्टपुष्ट
मनास्तेषां प्रजा भवति नित्यदा ८४

८५ ८६ इति आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे द्वाकायां शतोपरिपंचविंशोऽध्यायः १२५ १ २ पादौ स्वीयावप्यभिवाद्यौ संध्यायां शिष्टाचारात् चक्रंगोमयोपमिते

कुलवंशस्य वृद्धिस्तु पिंडदस्य फलं भवेत् श्रद्धादानस्तथा कुर्यात्सिद्धिं गामनृणो भवेत् ८५ एवमेव समुद्दिष्टः श्राद्धकालक्रमस्तथा वि-
धिः पात्रफलचैव यथावदनुकृतिं तम् ८६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पितृरहस्यनाम शतोपरिपंचविंशोऽध्या-
यः १२५ श्रीश्रुतवाच केन ते च भवेत्यादिः कथं तु श्रितुं गच्छसि इति प्रष्टुः सरस्वती प्रोवाच हरिः शिवः १ विष्णुरुवाच ब्रा-
ह्मणानां परीवादो मम विद्वेषणं महत् ब्राह्मणैः पूजितो नित्यं पूजितो हं न संशयः २ नित्याभिवाद्या विप्रैर्द्राभुक्त्वा पादौ तथा त्वनः तेषां तु-
ष्यामि मर्त्यानां यश्च क्रेच बलिहरेत् ३ वामनब्राह्मणदृष्ट्या वराहचक्रं लोच्यते उद्धृताधरणी चैव मूढाधारयते तु यः ४ न तेषामश-
भं किंचित्कल्मषं चोपपद्यते अश्वत्थसेवनं गच्छ पूजयेद्यो नरः सदा ५ पूजितं च जगत्तेन सदा वासरमानुषम् स्येन्न रूपेण तेषां च पूजां
गृण्हामि तत्त्वतः ६ पूजाममेषां त्रास्य न्यामया लोकाः प्रतिष्ठिताः अन्यथा हि रथामर्त्याः पूजयत्यल्पबुद्धयः ७ नाह तस्यति गृण्हामि न-
सां तुष्टिकरीमम् ८ इदं उवाच चक्रपादो वराहचक्रं ब्राह्मणं चापि वामनम् उद्धृताधरणी चैव किमर्थं त्वं प्रशंससि ९ भवान्सूज-
ति भूतानि भवान्संहरति प्रजाः प्रकृतिः सर्वभूतानां समर्त्यानां सनातनी १० श्रीश्रुतवाच संप्रहस्य ततो विष्णुरिदं वचनमब्रवी-
त् चक्रेण निहता दैत्याः पद्माक्रांता वसुंधरा ११ वराहं रूपमास्थाय हिरण्याक्षो निपातिनः वामनं रूपमास्थाय जितो राजा मया बलिः
१२ परितुष्टो भवास्येवं मानुषाणामहात्मनाम् तन्माये पूजयिष्यति नास्ति तेषां पराभवः १३ अपि वा ब्राह्मणदृष्ट्या ब्रह्मचारिणामग-
तम् ब्राह्मणं ग्रहं तिदत्वा अमृतं तस्य भोजनम् १४ ऐंद्रो संध्यामुपासित्वा आदित्याभिमुखः स्थितः सर्वतीर्थेषु सस्नातो मुच्यते सर्वकि-
ल्बिषैः १५ एतद् कथितं गुह्यमस्विलेन तपोधनाः संशयं पृच्छमानानां किं भूयः कथयाम्यहम् १६ बृलदेव उवाच श्रूयतां पर-
मं गुह्यं मानुषाणां सरवावहम् अजानं तोयदं बुधाः क्षिप्रं ये भूतपीडिताः १७ कल्युत्थाय यो मर्त्यः स्पृशद्वा वेष्टते दधि सर्षपं च पियं
गुचं कल्मषात्पतिसुच्यते १८ भूतानि चैव सर्वाणि अग्रतः पृष्ठतोऽपि वा उच्छिष्टं वापि भूद्रेषु वर्जयति तपोधनाः १९ देवा ऊचुः प्र-
गृह्यो दुर्बरा पात्रतोयं पूणमुदङ्मुखः उपवासं तु गृण्हीयाद्यद्वासं कल्पयेद्दत्तम् २०

सुदर्शनमंत्रेण पूजिते ३ ४ ५ ६ ७

८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३

देवतास्तस्य तुष्ट्यंति कामिकं चापि सिध्यति अन्यथा हि त्रयामर्त्यं कुर्वते स्वल्पबुद्धयः २१ उपवासे बलौ चापिता म्रपात्रं विशिष्यते ब
लिभिर्द्वातयार्धं च पितृणां च तिलोदकम् २२ ताम्रपात्रेण दातव्यमन्यथा ल्पफलं भवेत् गुह्यमेतत्समुद्दिष्टं यथा तुष्ट्यंति देवताः २३
धर्म उवाच राजपौरुषिके विप्रेषादिके परिचारिके गोरक्षके वाणिजके तथा कारुकुशीलके २४ मित्रद्रुह्येन धीयानयश्च स्याद्दृष्टी
पतिः एतेषु दैवं पित्र्यं वानदेयं स्यात्कथंचन २५ पिंडदास्तस्य हीयते न च प्रीणाति वै पितृन् अतिथियस्य भग्नाशो गृहात्पूतिनिवर्तते
२६ पितरस्तस्य देवाश्च भक्षयश्च तथैव हि निराशाः प्रतिगच्छन्ति अतिथेरप्रतिग्रहात् २७ स्त्रीर्गौघैः कृतं मे श्वघ्नं ह्यघ्नैर्गुरुतल्यगैः
तुल्यदोषो भवत्येभिर्यस्यातिथिरनर्चितः २८ अग्निरुवाच पादसुखस्य यो मर्त्यः स्पृशेद्वा श्वसुदुर्मतिः ब्राह्मणं वा महाभागं दी
प्यमानं तथानलम् २९ तस्य दोषान्यवस्था मितच्छृणु धर्मसमाहिताः दिवं स्पृशन् शब्दोऽस्य त्रस्यति पितरश्च वै ३० वैमनस्यं च देवानां
कृतं भवति पुष्कलम् पावकश्च महातेजा हव्यं न प्रतिगृह्णाति ३१ आजन्मनाशतं चैव न रके पच्यते तुलसः निष्कृतिं च न तस्यापि अनुमन्य
ति कर्हिचित् ३२ तस्माद्वाचो न पादेन स्पृष्टव्यं वै कदाचन ब्राह्मणश्च महातेजा दीप्यमानस्तथानलः ३३ अहं धानेन मर्त्येन आत्मनो
हितं भिच्छता एते दोषा मया प्रोक्ता स्त्रिषु यः पादसुल्लजेत् ३४ विश्वामित्र उवाच श्रूयतां परमं गुह्यं रहस्यं धर्मसंहितम् परमा
न्नेन यो दद्यात्पितृणामौपहारिकम् ३५ गजच्छायायां पूर्वस्यां कुतपेदक्षिणामुखः यदा भाद्रपदमासि भवत बहुलमघा ३६ श्रूयतां तं
स्य दानस्य यादृशो गुणविस्तरः कृतं तेन महच्छ्राद्धं वर्षाणि हत्रयोदश ३७ गाव ऊचुः बहुलं समं गेह्यकुतो भये च क्षेमं च सख्ये च
हि भूयसी च यथा पुरा ब्रह्मपुरे सुवल्गाशतक्रतोर्वज्रधरस्य यज्ञे ३८ भूयश्च या विष्णुपदे स्थिता या विभावसोऽपि यथा स्थिता या दे
वाश्च सर्वे सह नारदेन प्रकुर्वन् सर्वं सहतिनाम ३९ मंत्रेण तेनाभिवृत्तयो वै विमुच्यन्ते पापकृतेन कर्मणा लोकानवाप्नोति पुरंदरस्य ग
वाफलं च द्रमसौ द्युतिं च ४० एवं हि मंत्रं त्रिदशाभिर्जुष्टं परेत यः परं स गौष्ठमर्थं न तस्य पापं न भयं न शोकः सहस्रं च तस्य च याति लोक
म् ४१ श्रीश्व उवाच अथ सप्तमहाभागाः कृषयो लोकविश्रुताः वसिष्ठः प्रमुखाः सर्वे ब्रह्माणं पश्य संभवम् ४२ प्रदक्षिणमभिक्रम्य
सर्वे प्रांजलयः स्थिताः उवाच वचनं तेषां वसिष्ठो ब्रह्मपितृमः ४३

सर्वप्राणिहितं प्रभञ्ज्य ब्रह्मक्षेत्रे विशेषतः द्रव्यहीनाः कथं मर्त्याद रिद्धाः साधुवर्तिनः ४४ प्राप्नुवंतीह यज्ञस्य फलं केन च कर्मणा एतच्छ्रु-
त्वा यचस्तेषां ब्रह्मावचनमुब्रवीत् ४५ ब्रह्मोवाच अहो प्रभो महाभागा गूढार्थः परमः शक्तः सूक्ष्मः श्रेयोऽथ मर्त्यानां भवद्भिः सै-
मुदाहृतः ४६ श्रूयतां सर्वमारव्यास्ये निखिलेन तपोधनाः यथा यज्ञफलमन्योर्लभते नात्र संशयः ४७ पौषमासस्य शक्नुवेयं दापुज्यं तरो-
हिणी तेन नक्षत्रयोगेन आकाशशयनो भवेत् ४८ एकवस्त्रः शुचिः स्नातः शूद्रधानः समाहितः सोमस्य रश्मयः पीत्वा महायज्ञफलं ल-
भेत् ४९ एतद् परमं गुह्यं कथितं द्विजसत्तमाः यन्मा भवतः पृच्छन्ति सूक्ष्मतत्त्वादर्शिनः ५० इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि
दानधर्मदेवराहस्यशतोपरिषद्भिर्द्विंशोऽध्यायः १२६ विभायस्वरुवाच सलिलस्याजलिं शूर्पमक्षताश्च घृतोत्तराः सोमस्योत्तिष्ठमानस्य
तज्जलं चाक्षताश्च तान् १ स्थितो ह्यभिमुखो मर्त्यः पौर्णमास्यां बलिहरत् अग्निकार्यं कृतं तेन हुताभ्यास्याग्नयश्च यः २ वनस्य तत्र यावत्त्या-
दमायास्यामबुद्धिमान् अपि ह्येकेन पत्रेणालिप्यते ब्रह्म हन्यया ३ दंतकाष्ठं तु यः स्याददमायास्यामबुद्धिमान् हिंसितश्च दमास्तनपितर-
श्चोद्धिजंति च ४ हव्यं न तस्य देवाश्च प्रतिगृह्णन्ति पर्वसु कुप्यन्ते पितरश्चास्य कुले वंशोऽस्य हीयते ५ श्रीरुवाच प्रकीर्णं भोजनं यत्र भि-
न्नभांडमयासनम् योऽपि तस्यैव हन्यते कर्मलोपहतं गृहे ६ देवताः पितरश्चैव तस्यैव पर्वणीषु वा निगशाः प्रतिगच्छन्ति कश्मलोपहताद्
हात् ७ अंगिरा उवाच यस्तु संपत्संरूपं पदं दद्यात्पुंस्करजके सवर्चसां सूलहस्तः प्रजानस्य विवर्धते ८ गार्ग्य उवाच आति-
थ्यं सततं कुर्वाद्वापि दद्यात्सतिथये यजमानो दिव्यस्यापेन च मानानि भक्षयेत् ९ गोव्याघ्रान्न हिंसाञ्च पुष्कराणि च कीर्तयेत् गणधेदत-
सौधर्मः सरहस्यो महाफलः १० अपि कृतशतैरित्वा क्षयं गच्छति तद्भविः न तु क्षीयति ते धर्माः शूद्रधानैः प्रयोजिताः ११ इदं च परमं गुह्यं स-
रहस्यं निबोधत आद्वकल्पे च देवैश्च तैर्धिके पर्वणीषु च १२ रजस्वलाश्च यान्नांश्चित्रिकापुत्रिकाश्च या एताभिश्च क्षयाद्दृष्टव्यं नो भवति दे-
वताः १३ पितरश्च ननु श्रुतिवर्षाण्यपि त्रयोदशः शुकुवासाः शुचिर्भूत्वा द्वाभ्यां नृणां स्वस्तिवाचयेत् १४ कीर्तयेत् भारतं चैव तथा स्यादह-
यं हविः १५ धौम्य उवाच भिन्नभांडं च खट्वा च कुक्कुटं च नक्तथा अग्रशस्तानि सर्वाणि यश्च रक्षो गृहे रूढः १६

१७ सत्त्वं रश्मिकसर्पादि नरोपयेत्तृहोडनिर्गेष १८ १९ २० २१ इति आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे दीकाया शतोपरिसप्तविंशोऽध्यायः १२० १ २

भिन्नभांडे कलिं प्राहुः खड्गायां तु धनक्षयः कुक्कुटे शुनके चैव हविर्नामिति देवताः १७ दृक्षमूले भ्रवं सत्त्वं तस्मात् दृक्षं नरोपयेत् १८
जमदग्निरुवाच यो यजेदश्वमेधेन वाजपेयशतेन ह अवाकृशिरावलंबेन सत्रवास्तीतमाहरत् १९ नयस्य हृदयशतहृत्तरकसं ध्रुवं य
जेत् तुल्यं यजश्च सत्यं च हृदयस्य च शुद्धता २० शुद्धेन मनसा दत्त्वा स्तुतुं प्रस्थहि जातये ब्रह्मलोकमनुप्राप्तः पर्याप्तं तन्निर्देशनम् २१ इ
ति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे देवरहस्ये शतोपरिसप्तविंशोऽध्यायः १२० वायुरुवाच किंचिद्धर्मं प्रवक्ष्यामि मानु
षाणां सुखावहम् सरहस्याश्वयेदोषास्तान् च ग्रहसमाहिताः १ चतुरो वाषिकान्मासान्योददाति तिलोदकम् भोजनं च यथाशक्त्या ब्राह्म
णे वेदपारगे २ अग्निकार्यं च कर्त्तव्यं परमान्नेन भोजनम् दीपकश्चापि कर्त्तव्यः पितृणां स तिलोदकः ३ एतेन विधिना मर्त्यः श्रद्धावान् समा
हितः पशुबंधशतस्येह फलं प्राप्नोति शुक्लम् ४ इदं चैवापरं गुह्यं मम शस्तं निबोधत अग्नेस्तृषलो नेता हविर्भूदाश्वयोषितः ५ मन्य
तैर्धर्म एवेति सत्त्वाधर्मेण लिप्यते अग्नयस्तस्य कुप्यति श्रद्धयो निसगच्छति ६ पितरश्च न तुभ्यं तिसह देवैर्विशेषतः प्रायश्चित्तं तु यत्त
त्रं ब्रुवतस्तन्निबोधमे ७ यत्कृत्वा तु नरः सम्यक् सुखी भवति विज्वरः गवां भूत्रपुगीषेण पयसा च घृतेन च ८ अग्निकार्यं च हकुप्याग्नि
राहारः समाहितः ततः संवत्सरे पूर्णं प्रतिगृह्णति देवताः ९ हृष्यंति पितरश्चास्य श्राद्धकाल उपस्थिते एष ह्यधर्मो धर्मश्च रहस्यः संप्रकी
र्तितः १० मर्त्यानां स्वर्गकामानां प्रेत्य स्वर्गं सरवावहः ११ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे देवरहस्ये शतोपरि अ
ष्टाविंशोऽध्यायः १२८ लोमशा उवाच परदारेषु ये सक्ता अकृत्वा दारसं ग्रहम् निराशाः पितरस्तेषां श्राद्धकाले भवन्ति वै १ परदा
ररतिर्यश्च यश्च वंध्या सुपासते ब्रह्मस्वहरते यश्च समदोषा भवन्ति ते २ असंभ्रष्टा भवन्त्येते पितृणां नात्र संशयः देवताः पितरश्चैषां ना
भिन्नं दत्तं तद्भविः ३ तस्मात्परस्य वै दारां त्यजेद्द्वयाच्च योषितम् ब्रह्मस्वहिनं हर्त्तव्यमात्मनो हितमिच्छता ४ श्रुयतां चापरं गुह्यं रहस्यं
धर्मसहितम् श्रद्धावानेन कर्त्तव्यं गुरुणा वचनयथा ५ द्वादश्या पूर्णमास्या च मासि मासि घृताक्षतम् ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छेत् तस्य पुण्यं
निबोधत ६ सोमश्च वर्धते तेन समुद्रश्च महोदधिः अश्वमेधं च तु भागं फलं सृजति वासवः ७

३ ४ अग्नेरणीस्यास्य प्रत्यक्षस्य वा वैदिकस्य नेता देशांतरप्राप-

कोयदि श्रद्धाः स्यात्पुण्यं योषितः हविषा सोमं जपयः प्रभृतिना यजावशिष्टेन द्वादस्थानीयेन मूढाः स्युस्तर्हि तस्य दोषः प्रायश्चित्तं च वक्ष्यमाणं ज्ञेयं ५ ६ ७ ८ ९

१० ११ इति शतोपरि अष्टाविंशोऽध्यायः १२८ १२ ३ ४ ५ ६ महोदधिः जलसमुद्रः ७

८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ इति आनुशासनिके पर्वणि दीक्षायां शतोपरिऊनविंशोऽध्यायः १२० १ २ ३ ४ प्रयोक्तव्याः धर्मवाच्याः ५ ६

दानेनैतेन तेजस्वी वीर्यवांश्च भवेन्नरः प्रीतश्च भगवान्सौम इष्टान्कामान्प्रयच्छति ८ श्रूयतां चापरो धर्मः सरहस्यो महाफलः उमंकलि
युगमाप्यमनुष्याणां सरवावहः ९ कल्यमुत्थाय गोमये गृह्यदमान्सहोदकान् निषिञ्चेत गवांश्च गोमस्तकेन च तज्जलम् १० तिलोदकं च
यो दद्यात्पितृणामधुना सह दीपकं कृत्वा सरवे चैव श्रूयतां तस्य यत्फलम् ११ तिलपात्रे फलं प्राह भगवान्पाकशासनः गोमदानं च यः कुर्याद्भूमि
दानं च शाश्वतम् १२ अग्निष्टोमं च यो यजं यजेत बहु दक्षिणम् तिलपात्रं स ह्येतेन समं मन्यति देवताः १३ तिलोदकं सदा आह्वे मन्यते पीत
रोक्षयम् दीपे च कृत्वा सरवे चैव तु श्रूयते स्य पितामहाः १४ स्वर्गे च पितृलोके च पितृदेवाभिपूजितम् एवमेतन्मयो द्विष्टमृषिदृष्टं पुरातनम् १५ इ
ति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मलोमशरहस्ये शतोपरिऊनविंशोऽध्यायः १२० श्रीमदुवाच ततस्त्वृषिगणाः सर्वे पितर
श्च स देवताः अरुधती तपो वृद्धा मपृच्छत समाहिताः १ समानशीला वीर्येण च सिष्ठस्य महात्मनः त्वत्तो धर्मरहस्यानि श्रोतुमिच्छामहे वयम्
२ तत्ते गुह्यतमं भद्रे तत्प्रभाषितुमर्हसि ३ अरुधत्कवाच तपो वृद्धिर्मया प्राप्ता भवतां स्मरणेन वै भवतां च प्रसादेन धर्मान्यस्यामि शा
श्वतात् ४ सरहस्याश्च रहस्याश्च तान् चक्षुण्धमशेषतः श्रद्धा दाने प्रयोक्तव्या यस्य सुहृत्तया मनः ५ अश्रद्धा नो मानी च ब्रह्मा गुरुतत्पराः
असंभाष्या हि च त्वारो नैषां धर्मप्रकाशयेत् ६ अहन्यह नियो दद्यात्कपिलां ह्यदशीं समाः मासि मासि च सत्रेण यो यजेत स दानरः ७ गवां
शतं सहस्रं च यो दद्याज्येष्ठपुष्करे न तद्धर्मफलं तुल्यमतिथिर्यस्य तुष्यति ८ श्रूयतां चापरो धर्मो मनुष्याणां सरवावहः श्रद्धा दानेन कर्तव्यः
सरहस्यो महाफलः ९ कल्यमुत्थाय गोमये गृह्यदमान्सहोदकान् निषिञ्चेत गवांश्च गोमस्तकेन च तज्जलम् १० प्रतीच्छेत् निराहारस्तस्य
धर्मफलं शृणु श्रूयते यानि तीर्थानि त्रिषु लोकेषु कानि चित् ११ सिद्धचारणं जुष्टानि सवितानि महर्षिभिः अभिषेकः समस्तो गवांश्च गोदक
स्य च १२ साधुसाधिति चो द्विष्टदेवतैः पितृभिस्तथा भूतैश्चैव ससं हृष्टैः पूजिता साप्यरुधती १३ पितामह उवाच अहो धर्मो महाभाग सर
रहस्य उदाहृतः वरं ददा मिते धन्येन पस्ते वर्धतां सदा १४ यम उवाच रमणीया कथा दिव्या युध्यन्ती यामया श्रुता श्रूयतां चित्रगुप्तस्य भाषितं
मम च प्रियम् १५ रहस्य धर्मसंयुक्तं शक्यं श्रोतुमर्हर्षिभिः श्रद्धा दानेन मर्त्येन आत्मनो हितमिच्छता १६ न हि पुण्यं तथा पापं कृतं किंचिद्दिनमप्य
ति पर्वकाले च यत्किंचिदादित्यं चाधितिष्ठति १७ प्रेतलोके गते मर्त्ये तत्तत्सर्वं विष्मयस्तु प्रतिजानाति पुण्यान्मातृ च तत्रोपयुज्यते १८

७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ प्रतिजानाति अर्पयति उपयुज्यते पुण्यपापकर्ता १८ १९ २० २१ २२

किञ्चिद्धर्मप्रवक्ष्यामिचित्रगुप्तमतं श्रुतम् पानीयं चैव द्वापंच दातव्यं सततं तथा १९ उपानहो च छत्रं च कपिलां च यथा तथा पुष्करे कपि
लादेया ब्राह्मणे वेदपारगे २० अग्निहोत्रं च यत्नेन सर्वशः प्रतिपालयेत् अयं चैवापरो धर्मश्चित्रगुप्तेन भाषितः २१ फलमस्य पृथक्त्वेन
श्रेतुमर्हति सत्तमाः प्रत्यक्षं सर्वभूतेस्तु गतव्यं कालपर्यन्तम् २२ तत्र दुर्गमनुग्राहाः दक्षिणापरिपीडिताः दत्तमाना विपच्यन्ते न तत्रास्ति
पलायनम् २३ अहंकारं तमोद्योरे प्रविशन्त्यल्पबुद्धयः तत्र धर्मप्रवक्ष्यामि येन दुर्गाणि सन्तरेत् २४ अत्यव्ययं महार्थं च प्रेत्य चैव स
खोदयम् पानीयस्य गुणादिव्याः प्रेतलोके विशेषतः २५ तत्र पुण्योदकानामनदोतेषां विधीयते अक्षयं सलिलं तत्र शीतलं ह्यमृतोप
मम् २६ सततं तोयं पिबति पानीयस्य प्रयच्छति प्रदोपस्य प्रदानेन श्रूयतां गुणविस्तरः २७ तमो धकारं नित्यं तदोपदाने प्रणश्यति
प्रभाचास्य प्रयच्छति सोमभास्करपावकाः २८ देवताश्चास्य सन्त्येते विमलाः सर्वतो दिशः द्योतते च यथादित्यः प्रेतलोकगतो नरः २९
तस्माद्दीपः प्रदातव्यः पानीयं च विशेषतः कपिलां च प्रयच्छति ब्राह्मणे वेदपारगे ३० पुष्करे च विशेषेण श्रूयतां तस्य यत्फलम् गोशतं स
वृषतेन दत्तं भवति शाश्वतम् ३१ पापकर्मचयं किञ्चिद्ब्रह्म हत्यासमभवेत् शोधयेत् कपिलां चैका प्रदत्तं गोशतं यथा ३२ तस्मात्तु क
पिलादेया कोमुद्याज्येष्ठपुष्करे अनेषां विषमं किञ्चिन्नदुःखं न च कंदकाः ३३ उपानहो च यो दद्यात्पात्रभूते द्विजोत्तमे छत्रदाने मुख्या
च्छायां लभते परलोकगः ३४ न हि दत्तस्य दानस्य नाशो स्तीहकदाचन चित्रगुप्तमतं श्रुत्वा तद्दृष्टो मा विभावसुः ३५ उवाच देवताः स
र्वाः पितृश्चैव महाद्युतिः अतर्हि चित्रगुप्तस्य धर्मगुह्यं महात्मनः ३६ श्रद्धाणां श्रवणेन महात्मसु दानमेतत्प्रयच्छति न
तेषां विद्यते भयम् ३७ कर्मदोषास्त्विमे पंच येषां नास्तीह निष्कृतिः असंभ्राथ्या अनाचारावर्जनीयानराधमाः ३८ ब्रह्महाचैव गोघ्नश्च
परदाररतश्च यः अश्रद्धावानश्च नरः स्त्रियं यश्चोपजीवति ३९ प्रेतलोकगतां तेन नरके पापकर्मिणः पच्यन्ते वै यथा मीनाः पूयशोणि
तमोजनाः ४० असंभ्राथ्या पितृणां च देवानां चैव पंच ते स्नातकानां च विप्राणां चान्ये च तपोधनाः ४१ इति श्रीमहाभारते आनुशा
सनिके पर्वणि दानधर्मे चित्रगुप्तरहस्येशतोपरि त्रिंशोऽध्यायः १३० श्रीश्रुवाच ततः सर्वमहाभागा देवाश्च पितरश्च ह ऋषयश्च महाभा
गाः प्रमथान्वाक्यमब्रुवन् १

२ ३ ४ अधरोत्तरे प्रांते अधरओष्ठः उत्तरोयत्र ओष्ठस्यावसाने कृते सति ५ आमिषं मांसं शिरसि दधानः पादतः शय्यायां पादस्थाने शिरः कृत्वा यः संविशेत्

भवंतो वै महाभागा अपरोक्षं निशाचराः उच्छिष्टान् शचीन् कृद्वा न्कथं हिंसयमानवान् २ केच स्पृताः प्रतीयाताः येन मर्त्यान् हिंसय रक्षो-
घ्नानि च कानि स्युर्ये गृहेषु प्रणश्यथ ३ श्रोतुमिच्छां मयुष्माकं सर्वमेतन्निशाचराः ४ प्रमथा ऊचुः मैथुनेन सदोच्छिष्टाः कृते-
चैवाधरोत्तरे मोहात्मासानिरवादेत वृक्षमूले च यः स्वपेत् ५ आमिषं शीर्षतो यस्य पादतो यस्य संविशेत् तत उच्छिष्टकाः सर्वे बहुच्छि-
द्राश्च मानवाः ६ उदके चाप्यमेध्यानि श्लेष्माणच प्रमुंचति एते भक्ष्याश्च वध्याश्च मानुषानात्र संशयः ७ एवं शीलं समाचारान्धर्षया
मोहिमानवान् श्रूयतां च प्रतीयाता न्येन शक्नुमहिंसितुम् ८ गोरोचना समालंभो वचा हस्तश्च यो भवेत् घृताक्षतं च यो दद्यान्म-
स्तकेतत्परायणः ९ ये च मांसं रवादति तान् शक्नुमहिंसितुम् यस्य चाग्निगृहे नित्यं दिवा रात्रौ च दीप्यते १० तरक्षोश्च मदप्राश्नत
थैव गिरिकच्छपः आज्यधूमो बिडालश्चच्छागः कृष्णोऽथ पिगलः ११ येषामेतानि तिष्ठति गृहेषु गृहमेधिनाम् तान्यधृष्याण्यरागाणि
पिप्शिताशैः सुदारुणैः १२ लोकान् स्मद्भिधाये च विचरन्ति यथा सुरवाः तस्मादेतानि गेहेषु रक्षोघ्नानि विज्ञापते १३ एतद्भूः कथितं सर्वं यत्र वः
संशयो महान् १४ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे प्रमथरहस्ये शतोपरि एकत्रिंशोऽध्यायः १३१ श्रीश्च उवाच
ततः पद्मप्रतीकाशः पद्मोद्भूतः पितामहः उवाच वचनं देवान्वासवं च शचीपतिम् १ अयं महाबलो नागोरसातलचरो बलौ तेजस्वीरेणु
को नाम महासत्त्वपराक्रमः २ अतितेजस्विनः सर्वे महावीर्या महागजाः धारयन्ति महां कृत्स्नां सशैलवनकाननाम् ३ भवद्भिः समनु-
जातो रेणुकः स्तान्महागजान् धर्मगुह्यानि सर्वाणि गत्वा पृच्छतु तत्र वै ४ पितामहवचः श्रुत्वा ते देवारेणुकतदा प्रेषया मासुरव्ययाय
त्र ते धरणीधराः ५ रेणुक उवाच अनुज्ञातोऽस्मि देवैश्च पितृभिश्च महाबलाः धर्मगुह्यानि युष्माकं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ६
कथय ध्वं महाभागा यद्दत्तं त्वमनीषितम् ७ दिग्गजा ऊचुः कार्तिके मासि चाश्लेषा बहुलस्याष्टमी शिवा तेन नक्षत्रयोगेन यो
दंदातिगुडौदनम् ८ इमं मंत्रं जपन् द्वा द्वयता हा रोत्य कोपनः बलदेव प्रभृतयो येनागा बलवन्तराः ९ अनन्तान् दक्षयानित्यं भोगि-
नः स्मृमहाबलाः तेषां कुलोद्भवा ये च महाभूता भुजंगमाः १० एवमुक्त्वा बलितं बल्यीके तु निवेदयेत् तैमबलिं प्रयच्छतु बलने जोभि-
वृन्दये ११

६ ७ ८ ९ १० तरक्षोर्वाघ्रस्य गिरिकच्छपः पर्वतदरेशायोऽस्य नृकर्मः ११ १२ १३ १४ इति श्रीमहाभा-
रते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां शतोपरि एकत्रिंशोऽध्यायः १३१ १५ १६ १७ नागो गजः २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

यदानारायणः श्रीमानुजहारवसुधराम् तद्वलंतस्य देवस्य धरानुद्धरतस्तथा एवमुक्ता बलितं तत्र वल्मीके तु निवेदयेत् १२ गजेन्द्रकुसु
माकीर्णं नीलवस्त्रानुलेपनम् निर्वपेत् तं तु वल्मीके अस्तं याते दिवाकरे १३ एवमुक्तास्ततः सर्वे अधस्ताद्भारपीडिताः श्रमे तं नावबुध्यामो
धारयंतो वसुधराम् १४ एवमन्यामहे सर्वे भारान्तां निरप्रेक्षिणः ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वायद्युपोषितः १५ एवमसंवलसरकृतादा
न बहूफलं लभेत् वल्मीके बलिमादाय तन्नो बहूफलं मतम् १६ ये च नागामहावीर्यास्त्रिषु लोकेषु कृत्स्नशः कृतातिथ्या भवेयुस्तेशां
वर्षाणितत्त्वतः १७ दिग्गजानां च तच्छ्रुत्वा देवतापितरस्तथा ऋषयश्च महाभागाः पूजयन्ति स्मरेणुकम् १८ इति श्रीमहाभारते आ
नुशासनिके पर्वणि दानधर्मे दिग्गजानां रहस्येशतोपरि द्वात्रिंशोऽध्यायः १३२ महेश्वर उवाच सारमुद्धृत्य युष्माभिः साधुधर्म
उदाहृतः धर्मगुह्यमिदं तत्तः शृणुध्वं सर्वे एवम् १ येषां धर्माश्चिता बुद्धिः श्रद्धा धानाश्च ये नराः तेषां स्यादुपदेष्टव्यः सरहस्यो महाफलः
२ निरुद्धिर्नस्तु यादद्यान्मासमेकगवान्हिकम् एकभक्ततया श्रीयच्छ्रुयतां तस्य यत्फलम् ३ इमा गावो महाभागाः पवित्रं परमं स्मृताः
त्रींल्लोकान्धारयन्ति स्म स देवास्तरमानुषान् ४ तास्तु चैव महापुण्यशुश्रूषा च महाफलम् अहन्यहनि धर्मेण युज्यते वै गवान्हिकः ५
मया ह्येतां ह्यनुज्ञाताः पूर्वमासन्ध्रते युगे ततो ह मनोनीतो वै ब्रह्मणा पद्मयोनिना ६ तस्माद्भजस्थानं गतस्तिष्ठत्युपरि मे वृषः रमेहं स-
हगोभिश्च तस्मात्पूज्याः स देवताः ७ महाप्रभावा वरदा वरदद्युरुपासिताः ता गावो स्यान्नुमन्यन्ते सर्वे कर्मस्य यत्फलम् ८ तस्य तत्र
चतुर्भांगो यो ददाति गवान्हिकम् ९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे महादेवरहस्येशतोपरि त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः १३३
स्कंद उवाच ममाप्यनुमतो धर्मस्तशृणुध्वं समाहिताः नीलपंडस्य शृंगाभ्यां गृहीत्वा मृत्तिकां तु यः १ अभिषेकं च हं कुर्यात्तस्य ध-
र्मे निबोधत शोधयेदश्वं सर्वमाधिपत्यं परत्र च २ यावच्च जायते मत्स्यस्तार्वच्छरो भविष्यति इदं चाप्यपरं गुह्यं सरहस्यं निबोधत
३ प्रगृह्येदुंबरपात्रं पक्वान्नं मधुना सह सोमस्यो विष्टमानस्य पौर्णमास्यां बलिं हरेत् ४ तस्य धर्मफलं नित्यं श्रद्धा नानिबोधत सा
ध्या रुद्रास्तथा दित्या विश्वे देवास्तथा शिवो ५ मरुतो वसवश्चैव प्रतिगृह्णन्ति तं बलिम् सोमश्च वर्धते तेन समुद्रश्च महोदधिः ६ एष-
धर्मो भयोद्दिष्टः सरहस्यः सुखावहः ७ विष्णुरुवाच धर्मगुह्याभिः सर्वाणि देवतानां महात्मनाम् ऋषीणां चैव गुह्यानि यः पठेदह्निकं
सदा ८

९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां शतोपरिचतुस्त्रिंशोऽध्यायः १३४ केभोज्याः भोज्या-
न्ताः १ २ ३ वैश्याः भोज्याः भोजनीयाः ४ ५ ६ न केवलं शूद्रान्तमेव वर्ज्यं किंतु शूद्रस्य कर्मनिष्ठायां सेवायां वर्त्तमानो विकर्मस्थो विशिष्टकर्मस्थः संध्यावं

शृणुयाद्दानसूयुर्यः शूद्राधानः समाहितः नास्य विघ्नः प्रभवति भयं चास्य न विद्यते ९ ये च धर्माः शूद्राः पुण्याः सरहस्या उदाहृताः तेषां
धर्मफलं तस्य यः पठेत्तज्जितेन्द्रियः १० नास्य पापं प्रभवति न च पापेन लिप्यते पठेद्वा श्रावयेद्वापि श्रुत्वा बालभते फलम् ११ भुंजते पित-
रो देवा हव्यकव्यमथाक्षयम् श्रावयंश्चापि विप्रैर्दानं पर्वसु प्रयतो नरः १२ ऋषीणां देवतानां च पितॄणां चैव नित्यदा भवत्यभिमतः श्रीमा-
न्धर्मेषु प्रयतः सदा १३ कृत्वापि पापकर्म महापातकं वर्जितम् रहस्यधर्मं श्रुत्वे स सर्वपापैः प्रमुच्यते १४ श्रीश्रुत्वा च एतद्
महस्यं वै देवतानां नराधिप व्यासो हिष्टं मया प्रोक्तं सर्वदेवनमस्कृतम् १५ पृथिवीरत्नसंपूर्णं ज्ञानं चेदमनुत्तमम् इदमेव ततः श्राव्य-
मिति मन्येत धर्मवित् १६ नाशूद्राधानाय न नास्तिकाय न नष्टधर्माय न निर्घृणाय न हेतुदुष्टाय गुरुद्वेषे वा नानात्मभूताय निवेद्य मे तत्
१७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे देवरहस्ये शतोपरिचतुस्त्रिंशोऽध्यायः १३४ युधिष्ठिर उवाच केभो-
ज्या ब्राह्मणस्येह केभोज्या क्षत्रियस्य ह तश्चावैश्यस्य केभोज्याः के शूद्रस्य च भारत १ श्रीश्रुत्वा च ब्राह्मणा ब्राह्मणस्येह भो-
ज्या ये चैव क्षत्रियाः वैश्याश्चापि तथा भोज्याः शूद्राश्च परिवर्तिताः २ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या भोज्या वै क्षत्रियस्य ह वर्जनीयान्तु वै शू-
द्राः सर्वभक्ष्या विकर्मिणः ३ वैश्यास्तु भोज्या विप्राणां क्षत्रियाणां तथैव च नित्याग्नयो विविक्ताश्च चातुर्मास्य रताश्च ये ४ शूद्राणाम-
थ यो भुंक्ते स भुंक्ते पृथिवीमलम् मल्लनृणां स पिबति मल्लं भुंक्ते जनस्य च ५ शूद्राणामथ यो भुंक्ते स भुंक्ते पृथिवीमलम् पृथिवीमलम्
श्रुतिये हि जाः शूद्रभोजिनः ६ शूद्रस्य कर्मनिष्ठायां विकर्मस्थो हि पच्यते ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्या विकर्मस्थश्च पच्यते ७ स्वाध्यायनि-
रता विप्रास्तया स्वस्त्ययने नृणाम् रक्षणे क्षत्रिय प्राहुर्वैश्यं पुष्ट्यर्थमेव च ८ करोति कर्म यद्देश्यं स्तद्ब्रह्मन् दुपजावति ऋषिगौरस्य
वाणिज्यमकुत्सा वैश्यकर्मणि ९ शूद्रकर्म तु यः कुर्याद्विद्वद्वायस्य कर्म च स विज्ञेय यथा शूद्रान् च भोज्यः कदा न्वन १० चिकित्सकः
काण्डपृष्ठः पुराध्यक्षः पुरोहितः सावत्सरगोत्र्याध्याय्यं स वेत्ति शूद्रसंमिताः ११ शूद्रकर्मस्यैते पुण्या भुंक्ते निरपन्नपः अभोज्यभोजनं
भुक्त्वा भयं प्राप्नोति दारुणम् १२ कुलवीर्यं चित्तं न श्रुतिर्यग्यो नित्वमेव च स प्रयाति यथाश्मा ये निश्क्रियो धर्मवर्जितः १३

१६४ १७. विशन्तत्संबन्धि १६ १७ नगरोरक्षतितस्य १८ १९ २० २१ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां शतोपरिपंचत्रिंशोऽध्यायः १३५ १
२ ३ सावित्रीसमिदाहुतिरिति सर्वत्र संबध्यते ४ आदित्योदयनंतत्पर्यंतस्थित्वा ५ विवृतं लोकप्रत्यक्षंधारयन् ६ ७ ८ ९ १० ग्रहसूतकयोक्ता रागा

भुक्तेचिकित्सकस्यान्नं तदन्नं च पुरीषवत् पृथ्व्यन्नं च मूत्रं स्यात्कारुकांश्च शोणितम् १४ विद्योपजायिनोन्नं च योभुक्ते साधुसंमतः तद
यन्नं यथाशौद्रंतत्साधुः परिवर्जयेत् १५ वंचनीयस्य योभुक्ते तमाहुः शोणितं हृदम् पिशुनं भोजनं भुक्ते ब्रह्महत्यासमं विदुः १६ अग्न्य
तमवज्ञातं न भोक्तव्यं कदाचन १७ व्याधिकुलक्षयं चैव क्षिप्रं प्राप्नोति ब्राह्मणः नगरोरक्षिणो भुक्ते श्वपचप्रवणो भवेत् १८ गोघ्नं च ब्रा
ह्मणघ्नं च सुरापेगुरुतल्पगे भुक्तान्नं जायते विप्रो रक्षसाकुलवर्धनः १९ न्यासापहारिणो भुक्ता कृतघ्ने लोकावर्त्तिनि जायते शबरावा-
से मध्यदेशबहिष्कृते २० अभोज्याश्चैव भोज्याश्च मया प्रोक्ता यथाविधि किमन्यदद्य कौन्तेय मत्तस्तश्चोतुमिच्छसि २१ इति श्रीमहा
भारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे भोज्याभोज्यान्वक्तव्यं नाम शतोपरिपंचत्रिंशोऽध्यायः १३५ युधिष्ठिर उवाच उक्तास्तु भ
वता भोज्यास्तथाऽभोज्याश्च सर्वशः अन्नमेव प्रश्नसंदेहस्तच्चेव दपितामह १ ब्राह्मणानां विशेषेण हव्यकव्यप्रतिग्रहे नानाविधेषु भो
ज्येषु प्रायाश्चित्तानि शंसमे २ श्रीश्व उवाच हंतवस्थामिते राजन् ब्राह्मणानां महात्मनाम् प्रतिग्रहेषु भोज्ये च मुच्यते येन पापघ्नः
३ धृतप्रतिग्रहे चैव सावित्रीसमिदाहुतिः तिलप्रतिग्रहे चैव सममेतद्युधिष्ठिर ४ मांसप्रतिग्रहे चैव मधुनो लवणस्य च आदित्योदयनं
स्थित्वा पूषो भवति ब्राह्मणः ५ काचन प्रतिगृह्याथ जपमानो गुरुश्रुतिम् कृष्णाय संच विवृतं धारयन् मुच्यते द्विजः ६ एवं प्रतिगृहीते यथ
नैव स्त्रे तथा स्त्रियाम् एवमेव नरश्चैव सुवर्णस्य प्रतिग्रहे ७ अन्नप्रतिग्रहे चैव पायसे क्षरसे तथा इक्षते लपवित्राणां त्रिसंध्ये-
प्सु निमज्जनम् ८ व्रीहौ पुष्टे फले चैव जले पिष्टमये तथा यावके दधि दुग्धे च सावित्री शतशो न्विताम् ९ उपानहौ च छत्रं च
प्रतिगृह्यौर्ध्वदैहिके जपेच्छतसमायुक्तस्तेन मुच्यते पापघ्ना १० क्षेत्रप्रतिग्रहे चैव ग्रहसूतकयोस्तथा त्रीणि रात्र्याण्युपोषिता
तेन पाप्मा विमुच्यते ११ कृष्णपक्षे तु यः श्राद्धपितृष्वामश्नुते द्विजः अन्नमेतदहोरात्रात् पूतो भवति ब्राह्मणः १२ न च संध्यामुपा
सीत न च जाप्यां प्रवर्त्तयेत् न संकिरेत्तदन्नं च ततः पूयेत ब्राह्मणः १३

रस्थाशौचवतोः ११ १२ न च संध्यामुपासीत तत्र अस्मात् इति शेषः न संकिरेदिति पुनर्भोजनं न कुर्यात् इत्यर्थः १३ ६४ ६५ ६६ ६७

अप्यसुरित्ययमिति संबंधे अपराणहेक्षद्वोधात्सम्यगन्तमभेन्नित्यर्थः केनिताः निमज्जिताः १५ द्रव्यैः अन्नं १५ १६ दशरात्रेण दशरात्रावधिमृतस्याश्नतः प
वमेव प्रायश्चित्तानीत्यर्थः सावित्रीजपनुरैवतीमिष्टिरैवतं सामद्विष्टिर्विष्टिं कुष्मांडं यद्वा वंदयेदुक्तमित्यनुवाकपत्रकं अथमर्षणं जले मज्जंश्च दशमणवसं
युक्तगायत्र्याः ऋतंचेति तृचस्य वा विर्जपः प्रायश्चित्तानीति बहुवचनात्सर्वेषां अनुच्यते १७ १८ १९ २० आशौचं शौचमात्रं प्रायश्चित्तमेव २१ २२

इत्यर्थमपराणहेतुपितृणां ब्राह्मणमुच्यते यथोक्तानां यदभ्युर्वाह्याणां पूर्वकेनिताः १५ मृतकस्य तृतीयाह्वासाणो यो न्नमश्नुते सत्रि
येत्समुच्चम्यद्वादशाहं नश्नयति १५ द्वादशाहं व्यतीते तु कृतशौचं विशेषतः ब्राह्मणोऽप्योदविदत्यामुच्यते तेन पापना १६ मृतस्य द
शरात्रेण प्रायश्चित्तानि दापयेत् सावित्रीरैवतीमिष्टिकुष्मांडमथमर्षणम् १७ मृतकस्य मित्रात्रेयः मसुद्विष्टे स मश्नुते सप्तविषयणस्तत्वापू
तो भवति ब्राह्मणः १८ सिद्धिं सामोति विपुलामापदं चैव नानुयात् १९ यस्तथैवैवमभ्यासाद्ब्राह्मणोऽप्येकभोजने आशौचं विधिवत्तस्य शौ
चमात्रं विधीयते २० यस्तथैवैवमभ्यासाद्ब्राह्मणोऽप्येकभोजने संवेचिरात्रं द्वादशित्यामुच्यते तेन कर्मणा २१ द्रव्यैः सह यात्रीयाद्वा
ह्वासाणोऽप्येकभोजने आशुतः सह वा सोभिस्तेन मुच्यते पापना २२ अदस्य तु कुलं हति वैश्यस्य पथं बाधवान् क्षत्रियस्य धियुं हति ब्राह्मणस्य
मुक्चं समम् २३ प्रायश्चित्तचशौचं च नुहुयात्तेन मुच्यते सावित्रीरैवतीमिष्टिकुष्मांडमथमर्षणम् २४ अथोच्छिष्टमथान्यान्यसंशान्ता
यसंशयः गंचनाविरजारात्रिर्मगलालं भनानिच २५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मप्रायश्चित्तविधिर्नाम शतोप
रिषट्त्रिंशोऽध्यायः १३६ युधिष्ठिर उवाच दानेन वर्तते तस्मात्तत्परां च भारत तदेतन्मे मनोदुःखं व्यपोहयं पितामह १ किंचित्पू
थिव्यात्येन नो भवान्छसितुमर्हति श्रीष्प उवाच शृणु ये धर्मनिर्तरे रूपसाभावितात्मभिः लोकाद्व्यसंगं याता दानपुण्यरतैर्नृपैः
२ सत्कृतश्च तथात्रेयः शिष्योऽप्यो ब्रह्मनिगुणम् उपदिश्यत दाराजन्मगतो लोकाननुत्तमान् ३ शिविरं शीनरः प्राणान् प्रियस्य तनयस्य च
ब्राह्मणार्थमुपाकृत्य नाकपृष्ठमिदं गतः ४ प्रतर्दनः काशिपतिः प्रदाय तनयस्य कम् ब्राह्मणायानुलोकं निर्दिष्टं चामुच्यमानुते ५ रतिदे
वश्च साकृत्योदसि प्रायमहात्मने अर्घ्यं प्रदाय विधिवच्चैर्मेलोकाननुत्तमान् ६ दिव्यशतगलाकचयज्ञार्थं काचनं शुभम् छत्रं देवाद्युद
त्वाद्ब्राह्मणाय स्थितो दिवम् ७

विरजाद्वारं विहरिद्रेति विश्व २३ इति आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मप्रायश्चित्तविधिर्नाम शतोपरिषट्त्रिंशोऽध्यायः १३६ दाननपरा
मैत्र्येष्टधियां किंश्चैव मिति दानेनेति सार्द्धं नाह वर्तते स्वर्गे इति शेषः तयोर्दानमेव प्रशंसति नृपिवत्सादिना १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०

८ सावित्रः कर्णः १० ११ मनसो मनः संकल्पादव्यधिकान् १२ देवराट् भूदेवं विभुः १३ १४ न्यासदानरूपेण स्थापनम् १५ १६ अनुज्ञाप्य दत्त्वा १७

भगवानंबरीषश्च ब्राह्मणायामितौ जसे प्रदाय सकलराष्ट्रं सुरलोकमवाप्तवान् ८ सावित्रः कुंडलं दिव्यं यानं च जनमेजयः ब्राह्मणाय
चर्गादत्वागतौ लोकाननुत्तमान् ९ दृषादभिश्चराजर्षिरन्ताग्निविधानि च रम्यांश्चावसथान्त्वा द्विजैर्म्योदिवमागतः १० तिमिराष्ट्रं च
वैदर्भिः कन्यां दत्त्वा महात्मने अगस्त्याय गतः स्वर्गं स पुत्रपशुबाधयः ११ जानद्वन्त्यश्च विप्राय भूमिदत्त्वा महायशः रामो दद्यात्स्थालोका
न जगाम मनसोधिकान् १२ अवर्षति च पतन्त्ये सर्वं भूतानि देवराट् वसिष्ठो जीवयामास येन आतोक्षयांगतिम् १३ रामो दाशरथिश्चैव हत्वा
यज्ञेषु वैवस्वः सगतो ह्यक्षयान् लोकान्यस्य लोकं महद्यशः १४ केक्षसेनश्च राजर्षिर्वसिष्ठाय महात्मने न्यासयथावत्सन्त्यजगाम सप्तम-
हायशः १५ करधमस्य योत्र सप्तमरुतो विक्षितः सतः कन्यामागिरसे दत्त्वा दिवसांश्च जगाम सः १६ ब्रह्मदत्तश्च पांचाल्यो राजा धर्मभृतां व-
रुः निधिं शरवमनुज्ञां च जगाम परमांगतिम् १७ राजामित्रसहस्रैश्च वसिष्ठाय महात्मने मदयती प्रियां भार्यां दत्त्वा च त्रिदिवंगतः १८ म-
नोऽष्ट्रं च सप्तद्युम्नां लिखिताय महात्मने दंडमुहस्य धर्मं प्रागतौ लोकाननुत्तमान् १९ सहस्रचिंत्यो राजर्षिः प्राणानि दत्त्वा महायशः ब्राह्म-
णार्थे परित्यज्य गतौ लोकाननुत्तमान् २० सर्वकामैश्च संपूषणं दत्त्वा वैशमहिरण्यमयम् मौडित्याय गतः स्वर्गं शतैकं मनोमहीपतिः २१ भक्ष्य-
भोग्यस्य च हतान्तराशयः पर्वतोपमाम् शांडिल्याय पुरा दत्त्वा सप्तमन्युर्दिवमास्थितः २२ नाम्ना च द्युतिमान्नामशास्त्रराजो महाद्वृतिः दत्त्वा
राज्यमृचीकाय गतौ लोकाननुत्तमान् २३ मदिराश्च चराजर्षिर्दत्त्वा कन्यां सप्तमध्यामाम् हिरण्यहस्ताय गतौ लोकान् देवैरधिष्ठितान् २४ लो-
मपादश्च राजर्षिः शांतां दत्त्वा सुतां प्रभः अश्वश्च गायविपुलैः सर्वैः कामैरयुज्यत २५ कौत्साय दत्त्वा कन्यां तु हसीनामयशस्विनीम् गतो
क्षयान्तौ लोकान् राजर्षिश्च भगीरथः २६ दत्त्वा शतसहस्रं तु गवां राजा भगीरथः सवत्सानां कोहलाय गतौ लोकाननुत्तमान् २७ एतच्चा-
न्ये च बहवो दानेन तपसा च ह युधिष्ठिरगताः स्वर्गं निवर्तन्ते पुनः पुनः २८ तेषां प्रतिष्ठिता कीर्तिर्यावत्स्यास्यति मेदिनी गृहस्थैर्दानतपसा
यैर्लोकावैविनिजिताः २९ शिष्टानां च शित्तुं द्यौतत् कीर्तितमे युधिष्ठिर दानयज्ञभजासंगैरेतं हि दिवमास्थिताः ३० दत्त्वा तु सततं तैस्तैस्तैः कौर-
वाणां धुरधर दानयज्ञक्रियायुक्ता बुद्धिर्धर्मोपचायिनी ३१ यन्नतन्त्रपशादूलसदेहो वै भविष्यति श्वः प्रभाते हि वक्ष्यामि संध्यादिसमुपस्थि-
ता ३२

१८ दंडचोरयोग्यं दत्तच्छेदरूपं १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३

इति आनुशासनिके पर्वणि दीक्षायां शतोपरि सप्तविंशोऽध्यायः १३७ १ २ ३ ४ ५ धर्मादानव्याचष्टेऽद्वेति ६ अथादित्यस्य लक्षणमाह ददातीति ७
 ८ १० ११ इति आनुशासनिके पर्वणि दीक्षायां शतोपरि अष्टविंशोऽध्यायः १३८ पितामहेत्यध्याय इत्यस्य सार्थं तस्य तात्पर्येणैकगवप्रभुः पर्वतस्य दाहक उ

इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे शतोपरि सप्तविंशोऽध्यायः १३७ युधिष्ठिर उवाच श्रुतं मे भवतस्मात्तस्य व्रतपरा
 क्रम दानधर्मेण महताये प्रामास्त्रिद्वन्द्वपाः १ इमांस्तु श्रोतुमिच्छामि धर्मान् धर्मभृतां वर दानकतिविधं देयं कितस्य च फलं लभेत् २ क-
 थं केष्यश्च धर्म्यं च दानं दातव्यमिष्यते केः कारणैः कतिविधं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ३ भीष्म उवाच शृणु तत्त्वेन कौन्तेय दानं प्रतिममा
 नघ यथा दानं प्रदातव्यं सर्ववर्णेषु भारत ४ धर्मादयाद्भ्यात्कामात्कारुण्यादिति भारत दानं पंचविधं ज्ञेयं कारणैर्यैर्निबोधतत् ५
 इह कीर्तिमवाप्नोति प्रेत्य चानुत्तमं सुखम् इति दानं प्रदातव्यं ब्राह्मणेभ्यो न सूर्यता ६ ददाति वा दास्यति वा मत्स्यं दत्तमनेन वा इत्यर्थिभ्यो
 निशम्यैव सर्वदा तव्यमर्थिने ७ नास्याहं नमदीयो यं पापं कुर्याद्विमानितः इति दद्याद्भ्यादेव दृढमृदाय पंडितः ८ प्रियो मे यं प्रियो म्या
 हमिति संप्रेक्ष्य बुद्धिमान् वयस्यार्यैव मक्लिष्टं दानं दद्यादतद्वितः ९ दीनश्च याचते याच्यमन्त्येनापि हितुष्यति इति दद्याद्दृष्ट्वाय कारु-
 ण्यादिति सर्वथा १० इति पंचविधं दानं पुण्य कीर्तिविवर्द्धनम् यथा शक्त्या प्रदानव्यमेव माह प्रजापतिः ११ इति श्रीमहाभारते
 आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे शतोपरि अष्टविंशोऽध्यायः १३८ युधिष्ठिर उवाच पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद
 आगमैर्बहुभिः स्फीतो भवान् प्रवरे कुले १ त्वत्तो धर्मार्थसंयुक्तमायत्याचरन् गृहोदयम् आश्रयं भूतलोकस्य श्रोतुमिच्छाम्य रिदम
 २ अयं च कान्तः संप्राप्तो दुर्लभो जातिबांधवैः शास्ता च न हिनः कश्चित्त्वा मृते पुरुषर्षभ ३ यदि ते ह मनुयात्स्यो भ्रातृभिः सहितो नघ व
 त्तु मर्हसि नः प्रश्नयन्ता पृच्छामि पार्थिव ४ अयं नारायणः श्रीमान्सर्वपार्थिवसत्तमः भवेत्तं बहुमानेन प्रश्रयेण च रोवते ५ अस्य चैव-
 समस्तत्वं पार्थिवानां च सर्वशः भ्रातृणां च प्रियार्थमेन्नेहा द्वाधितु मर्हसि ६ वैशंपायन उवाच तस्य तद्वचनं श्रुत्वा स्नेहादागतसं-
 भ्रमः भीष्मो भ्रागीरथी पुत्र इदं वचनमब्रवीत् ७ भीष्म उवाच अहं ते कथयिष्यामि कथामतिमनोहराम् अम्यविष्णोः पुंगव जन्म
 भावो यो मया श्रुतः ८

द्वा सकश्च सगववैष्णवैर्विष्णु रित्यभिगतः पूर्वाध्याये माहेश्वरेर्महेश्वर इत्युत्तराध्याये अत्रैव नेत्रमेवं देवित्वयावाल्याद-
 निरिते नष्टलोकस्तदान्लोकक्षणेन समपद्यते निमहेश्वरवचनेन शिवमूर्तैर्ब्रह्मांडस्य बाभेदो दर्शितः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८

यश्च गोवृषभां कस्य प्रभावस्तच्च मे शृणु रुद्राण्याः संशयो यश्च दंपत्योस्तच्च मे शृणु ९ व्रतंच चारधर्मात्मा कृष्णो ह्यदशवार्षिकम् दीक्षि
तंचागतौ द्रष्टुं मुमौ नारदपर्वतो १० कृष्णहोपायनश्चैव धौम्यश्च जपतां वरः देवलः काश्यपश्चैव हस्ति काश्यपावंच ११ अपरंचर्षभः
संतो दीक्षादमसमन्विताः शिष्यैरनुगताः सिद्धैर्देवकन्यैस्तपोधनैः १२ तेषामतिथिस्तत्कारमर्चनीयंकुले चितम् देवकीतनयः प्रीतो दे
वकल्पमकल्पयत् १३ हरितेषु सवर्णेषु बर्हिषेषु नवेषु च उपोषविविधः प्रीता विष्टरेषु महर्षयः १४ कथाश्च कुरुतस्तत्तु मधुराधर्मसंहिताः
राजर्षीणां सृष्टाणां च ये वसन्ति तपोधनाः १५ ततो नारायणतेजो व्रतचर्ये धनो स्थितम् वत्क्रान्तिः सूर्यकृष्णस्य च न्हिरद्भुतकर्मणः १६ सौमि
र्ददाह तं शैलसद्गुमं सलताक्षपम् सपक्षिसृगसंघातं सश्वापदसरीसृपम् १७ सृगैश्च विविधाकारैर्होहाभूतमचेतनम् शिरवरंतस्य शैल
स्य मथितं दीनदर्शनम् १८ सतु वन्निर्महाज्वालो दग्धासवमशेषतः विष्णोः समीपं आगम्य पादौ शिष्यवदस्पृशत् १९ ततो विष्णुर्गिरिं हृत्वा
निर्दग्धमरिकर्शनः सौम्यैर्हृष्टिनिपातैस्तपोधनैः प्रकृतिमानयत् २० तथैव सगिरिर्भूयः प्रपुष्टितलताद्रुमः सपक्षिगणसंघुष्टः सश्वापदसरी-
सृपः २१ तमद्भुतमचिंत्यं च दृष्ट्वा मुनिगणस्तदा विस्मितो हृष्टरो माचवभूचास्त्राविलेक्षणः २२ ततो नारायणो दृष्ट्वा तानृषीन्विस्मयान्विता
नू प्रभितं मधुरं स्निग्धं पप्रच्छ वदतां वरः २३ किमर्थं सृषिपृगस्य त्यक्तसृगस्य नित्यशः निर्ममस्यागमवतो विस्मयः समुपागमत् २४ एत-
न्मै संशयं सर्वे यथा तथ्यमनिदिताः ऋषयो वक्तुमर्हन्ति निश्चितार्थं तपोधनाः २५ ऋषय ऊचुः भवान्विस्मृतं लोकान् भवान्संहरते पुनः
भवान् शीतं भवानुष्णं भवानेव च वर्षति २६ पृथिव्यां पानिभूतानि स्थावराणि चराणि च तेषां पिता त्वं माता त्वं प्रभूः प्रभव एव च २७ एवमो
विस्मयकरं संशयमकसूदन त्वमेवार्हसिकल्याणवक्तुं बन्धे विनिर्गमम् २८ ततो विगतसंचासा वयमप्यरिकर्शनं यच्छ्रुतं यच्च दृष्टं नस्तव्य-
क्ष्यामहे हरे २९ वासुदेव उवाच एतद्वै वैष्णवं तेजो मम वत्क्राद्दिनिःसृतम् कृष्णवर्त्मायुगोताभो येनायं मथितो गिरिः ३० ऋषयश्चा
तिभापन्ना जितक्रोधा जितेन्द्रियाः भवंतो व्यथिताश्चासन् देवकल्याणपोधनाः ३१ व्रतंच योपरीतस्य तपस्वि व्रतसेवया मम वन्तिः समुद्भू-
तो न वै व्यथितुमर्हथ ३२ व्रतंचर्तुमिहायातस्त्वहं गिरिमिमं शुभम् पुत्रं चात्समं वीर्यं तपसा लब्धुमागतः ३३

ततो ममात्मा यो देहे सोऽग्निर्भूत्वा धिनिःसृतः गतश्चरदं द्रष्टुं सर्वलोकपितामहम् ३४ तेन चात्मानुशिष्टे मे पुत्रत्वे मुनिसत्तमाः तेजसो र्धेन पु
त्रस्ते भवितेति वृषध्वजः ३५ सोयं बन्धिमुपागम्य पादमूले ममातिकम् शिष्यवत्परिचर्यार्थशातः प्रकृतिमागतः एतदेवरहस्यं बः पद्मना
भस्य धीमतः मया प्रोक्तं समासेन नभोः कार्या तपोधनाः ३७ सर्वत्र गतिरव्यग्रा भवता दीर्घदर्शनात् तपस्वि ब्रतसं दीप्ता ज्ञानविज्ञानशो
भिताः ३८ यच्छ्रुतं यच्च बोद्धृष्टं दिवि वायु दिवा भुवि आश्चर्यं परमं किंचित् द्रवं तो ब्रुवं तु मे ३९ तस्यामृतनिकाशस्य वाङ्मयधोरस्ति मे स्पृ
हा भवद्भिः कथितस्ये हतपो वननिवासिभिः ४० यद्यथेह मद्दृष्टं बोद्धव्यं मद्भुतदर्शने दिवि वा भुवि वा किंचित्पश्याम्य मरुदर्शनाः ४१
प्रकृतिः सामंभरणं क्वचिदतिहन्यते न चात्मा गतमैश्वर्यमाश्चर्यं प्रतिभाति मे ४२ श्रद्धेयः कथितोऽहं सज्जनश्रवणगतः चिरंति
ष्ठति मे दिव्यांशो लेलेख्यमिवापितम् ४३ तदहं सज्जनमुखान्निःसृतं तत्समागमम् कथयिष्याम्यहमहो बुद्धिदीपकरं नृणाम् ४४ ततो
मुनिगणाः सर्वे विस्मिताः कृष्णसन्निधौ नैत्रैः पद्मदलप्रख्यैरपश्यन्तं जनार्दनम् ४५ वर्धयतस्तथैवान्ये पूजयन्तस्तथा परे वाग्भिर्क
म्भूषिता र्थाभिः स्तुवंतो मधुसूदनम् ४६ ततो मुनिगणाः सर्वे नारददेवदर्शनम् तदानियोजयामासुर्वचनैर्वाक्यकोविदम् ४७
नुनये ऊचुः यदाश्चर्यमचिन्त्यं च गिरीहिमवति प्रभो अनुभूतं मुनिगणैस्तीर्थयात्रापरैर्मुने ४८ तद्भवान् नृपि संघस्य हितार्थं सर्वमादितः
यथा दृष्टं दृष्टीकेशे सर्वमाख्यातुमर्हसि ४९ एवमुक्तः समुनिभिर्नारदो भगवान्मुनिः कथयामास देवर्षिः पूर्ववृत्ताभिर्माकथाम् ५०
इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मशतोपरिऊनचत्वारिंशोऽध्यायः १३९ भीष्म उवाच ततो नागयणसूनुन्ना
रदो भगवान् नृपिः शंकरस्यो मया साधं संवाद् प्रत्यभाषत १ नारद उवाच तपश्चचारधर्मात्मा वृषभाकः सुरेश्वरः पुण्यगिरी
हिमवतिसिद्धचारणसेविते २ नानौषधियुतं रमेनाना पुष्पसमाकुले अप्सरोगणसंकीर्णं भूतसंघनिघेयिते ३ तत्र देवो मुदा युक्तो
भूतसंघशतेर्हतः नानारूपैर्विरूपैश्च दिव्यैर्द्रुतदर्शनैः ४ सिंहव्याघ्रगजप्रख्यैः सर्वजातिसमन्वितैः क्रोष्टुं कद्दीपि वदनेर्कक्षपभ
मुखैस्तथा ५ उलूकवदनेर्भीमैर्बृहत्क्षेत्रेन मुखैस्तथा नानावर्णैर्मृगमुखैः सर्वजातिसमन्वितैः ६ किन्नरैर्यक्षगंधर्वैरक्षोभूतगणैस्त
था दिव्यपुष्पसमाकीर्णं दिव्यज्वालासमाकुलम् ७ दिव्यचंदनसंयुक्तं दिव्यधूपेन धूषितम् तत्सदो वृषभाकस्य दिव्यवादित्रनादितम् ८

मृदंगपणवोत्तद्युष्टंशंरवभेरीनिनादितम् नृत्यद्विभूतसंघेयबर्हिणेश्वसमंततः ९ प्रनृत्ताप्सरसंदिव्यं देवधिगणसेवितम् दृष्टिकान्त
मनिर्देश्यदिव्यमद्भुतदर्शनम् १० सगिरिस्तपसातस्यगिरिशस्यव्यरोचत स्वाध्यायपरमेर्विप्रैर्ब्रह्मगोषोनिनादितः ११ षट्पदैरुप-
गोतिश्वमाधवाप्रतिभोगिरिः तन्महोत्सवसंकाशांभीमरूपधरंततः १३ दृष्ट्वा मुनिगणस्यासीत्पराप्रोतिजनार्दन मुनयश्चमहाभागाःसि
द्धाश्चैवोर्ध्वरेतसः १३ मरुतोवसवःसाध्याविश्वेदेवाःसवासवाः यक्षानागाःपिशाचाश्चलोकपालाहुताशनाः १४ याताःसर्वमहाभू-
तास्तत्रैवासन्समागताः ऋतवःसर्वपुष्टेश्चव्यकिरंतमहाद्भुतैः १५ ओषध्योज्वलमानाश्चद्योतयन्तिस्मृतद्वनम् विहंगाश्चमुदायुक्ताः
प्रानृत्यन्व्यनदंश्चह १६ गिरिपृष्ठेषुरस्येषुव्याहरंतोजनप्रियाः तत्रदेवोगिरितटोदिव्यधातुविभूषिते १७ पर्येकद्वविभ्राजन्नुपवि-
ष्टौमहामनाः व्याघ्रचर्मोवरधरःसिंहचर्मोत्तरच्छदः १८ व्यालयज्ञोपवीतीचलोहितांगदभूषणः हरिश्चमूर्जदीपीमोभयकर्तासु-
रद्विषाम् १९ अभयःसर्वभूतानांभक्तानांहृषभध्वजः दृष्ट्वा महर्षयःसर्वेशिरोभिरवनिंगताः २० विमुक्ताःसर्वपापेभ्यःक्षान्ताविगत
कल्मषाः तस्यभूतपतेःस्थानभीमरूपधरंबभौ २१ अप्रधृष्यतरंचैवमहोरगसमाकुलम् क्षणेनैवाभवत्सर्वमद्भुतमधुसूदन
२२ तत्सदोवृषभाकस्यभीमरूपधरंबभौ तमभ्ययाच्छेलमुताभूतस्त्रीगणसंवृता २३ हरतुल्यावरधरासमानव्रतधारिणी वि-
भ्रतीकलशरोक्तासर्वतीर्थजलोद्भवम् २४ गिरिस्त्रवाभिःसर्वाभिःपृष्ठतोनुगताश्रमा पुष्पवृक्ष्याभिवर्षतीगंधैर्बहुविधैस्तथा सेवती
हिमवत्पाश्वर्हरपाश्वर्षमुपागमत् २५ ततस्मयतीपाणिभ्यान्मार्थ्यचारुहासिनी हरनेत्रेशभेदेवीसहसासासमावृणोत् २६ संवृता
भ्यांतुनेत्राभ्यांतमोभूतमचेतनं निर्होमनिर्बषट्कारंजगद्वैसहस्राभवत् २७ जनश्चविमनाःसर्वोभयत्राससमन्वितः निमीलितेभू-
तपतौनष्टसूर्यद्वामवत् २८ ततोवितिमिरोलोकःक्षणेनसमपद्यत ज्वालाचमहतीदीप्ताललाटात्तस्यनिःसृता २९ तृतीयंचास्य
संभूतनेत्रमादित्यसन्निभम् युगांतसदृशं दीप्तयेनासौमथितोगिरिः ३० ततोगिरिस्तदादृष्ट्वादीप्ताग्निसदृशेक्षणम् हरप्रणम्यशिर-
साददर्शयितलोचना ३१ दृष्ट्वा मानेतदेतस्मिन्सालसरलद्रुमे सचंदनवनेरस्येदिव्योषधिविदीपिते ३२ मृगायूथैर्द्रुतैर्भीतिर्हरपा-
श्वर्षमुपागतैः शरणचाप्यविदद्भिस्तत्सदःसंकुलंबभौ ३३ ततो नभस्पृशज्वालोविद्युद्धोलाग्निरुल्बणः द्वादशादित्यसदृशोयुगांता
गिरिवापरः ३४

३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ इति आनुशासनिके पर्वणि दोषायां शतोपरिचत्वारिंशोऽध्यायः १४०

क्षणेन तेन निर्दग्धो हिमवान् भवन्नगः सधातुशिरवराभोगो दोनदग्धलनोपाधिः ३५ तद्वद्वामथितं शैलं शैलराजमुताततः भगवंतं प्रप-
न्नावैसां जलि प्रग्रहास्थिता ३६ उमां शर्वस्तदा दृष्ट्वा स्त्रीभावगतमार्दवाम् पितुर्देव्यमनिच्छती प्रीत्या पश्यत्तदा गिरिम् ३७ क्षणेन हिम-
वान्सर्वः प्रकृतिस्थः स्फुटदर्शनः प्रहृष्टविहगश्चैव सुपुष्पितवनद्रुमः ३८ प्रकृतिस्थं गिरिं दृष्ट्वा प्रीता देवमहेश्वरम् उवाच सर्वलोकानां पतिं
शिवमनिदिता ३९ उमोवाच भगवन् सर्वभूतेश शूलपाणे महाव्रत संशयो मे महान् जातस्तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ४० किमर्थं ते लब्ध-
दैवै तृतीयं नेत्रमुत्थितम् किमर्थं च गिरिर्दग्धः स पक्षिगणकाननः ४१ किमर्थं च पुनर्देव प्रकृतिस्थस्त्वया कृतः तथैव द्रुमसंच्छन्नः कृ-
तोयंते पितामह ४२ महेश्वर उवाच नेत्रे मे सं दृते देवित्वया बान्ध्यादनिदिता नष्टलोकस्तदा लोकः क्षणेन समपद्यत ४३ नष्टा-
दित्येतथालोके तमोभूतेन गात्रमेतृतीयं लोचनं दीप्तसूक्ष्मरक्षताप्रजाः ४४ तस्य चाक्षो महत्तेजो येनायं मथितो गिरिः त्वय्यियार्थ-
च मे देवि प्रकृतिस्थः पुनः कृतः ४५ उमोवाच भगवन् केन ते वक्त्रं च द्रवत्प्रियदर्शनम् पूर्वं तथैव श्रीकांतमुत्तरं पश्चिमं तथा ४६
दक्षिणं च मुखं रौद्रं केनोर्ध्वं कपिलाजटाः केन कंठश्च ते नीलो बर्हिर्बहनिभः कृतः ४७ हस्ते देवपिनाकं ते सततं केन तिष्ठति जरिलो ब्र-
ह्मचारी च किमर्थं मम सित्यदा ४८ एतच्चेराशयं सर्ववक्तुमर्हसि वै प्रभो सधर्मचारिणी चाह भक्ता चेति वृषध्वज ४९ श्रीश्च उवाच
गवमुक्तः स भगवान्छैलपुत्र्यापि नाकधृक् तस्याधृत्या च बुध्या च प्रीतिमान् भवत्प्रभुः ५० ततस्तामब्रवीद्देवः स भगवैश्वर्यामिति हेतुभि-
र्यैर्ममैतानिरूपाणि रुचिरानने ५१ इति श्रीम० आनु० दान्धर्मे उमा महेश्वरसंवादे नाम शतोपरिचत्वारिंशोऽध्यायः १४० श्रीभ-
गवानुवाच तिलोत्तमानामपराव्रजगोयोषिदुत्तमा तिलतिलं समुद्रत्यरत्नानां निर्मिता शम्भा १ माभ्यगच्छतमा देविरूपेणाभू-
निमाभुवि प्रदक्षिणलोभयतीमांशुमेरुचिरानना २ यतोयतः सा मुदतीमा मुपाधावदतिके ततस्ततो मुखं चारुममदेवि विनिर्ग-
तंम् ३ तादिदृक्षुरहं योगाच्चतुर्भुक्तिं त्वमागतः चतुर्मुखश्च संवृत्तो दर्शयन् योगमुत्तमम् ४ पूर्वेण वदनेनाहमिदं त्वमनुशास्मिह उ-
त्तरेण त्वया साधर्म्याम्यहमनिदिता ५ पश्चिमं मे मुखं सोम्यं सर्वप्राणिस्मरवाचहम् दक्षिणं श्रीमसंकाशं रौद्रं सहरति प्रजाः ६

एवं शम्भोः कृष्णादभ्युत्पन्नगदात्मत्वं चोक्त्वा चतुर्मुखादनन्यत्वं चाह तिलोत्तमेत्यादिना १ २ ३ ४ पूर्वेण वदनेनेत्यादिना सकन्दशिव्या-
लान् प्राप्याह मे वैकः ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

एवंभूतोपि स्वात्मभूतलोकरदायवपआयुधचधारयामीत्याह जटिलइति ७ इंद्रेणोति एवमहदासानामनिक्रमंसोदूवा तत्त्वार्थेनो लंकंठमपिधारयामीतिस्वस्यपर
मकारुणिकत्वंचदर्शितम् ८ ९ मरुभीमिति वाचधेनुमुपासीततस्याश्चत्वारस्तनाः स्वाहाकारः स्वधाकारो हंतकारो वषट्कार इति वाग्धेनोश्चतुर्भिः स्तनेः पुष्टो
गोधमोगो वृषस्तस्य फलभूतं परवैराग्यविवेकादिकं फेनस्यानीयं यदायत्नोपगतं भवति तदा वाग्धेनोः पारमार्थिकं प्रामाण्यमयते व्यावहारिकमेव तत् स्थाप्यते १०
११ सोयंगवाम् विवर्णभावः धर्मश्च एवंभूतस्य जीवन्मुक्तस्वरूपसूचको ध्वज इव तत्त्वविदिदृश्यत इति प्रघट्टकार्थः १२ १३ १४ १५ पूर्वमैत्रेयभिक्षायां वारा

जटिलो ब्रह्मचारी च लोकानां हितकाम्यया देवकायार्थमिध्यर्थपि नाकं मेकरे स्थितम् ७ इंद्रेण च पुरावज्जंक्षिप्रं श्रीकांक्षिणामम दग्ध्याकं
ठतुतद्यातं तेन श्रीकठतामम ८ उमोवाच वाहनेष्वत्र सर्वेषु श्रीमत्स्वन्येषु सत्तम कथंच वृषभो देववाहनत्वमुपागतः ९ म-
हेश्वर उवाच मरुभीमसृजद्ब्रह्मा देवधेनुं पूयोमुचम सासृष्टा बहुधा जाता क्षरमाणा पयोभूतम् १० तस्यावत्समुखोत्सृष्टः फेनो-
मद्वात्रमागतः ततो दुग्धामया गावो नानावर्णत्वमागताः ११ ततो हलोकगुरुणा शमनीतो रथं वेदिना वृषचै न ध्वजार्थं मे ददौ वाहनमे-
व च १२ उमोवाच निवासा बहुरूपास्ते दिविसर्वगुणान्विताः तांश्च संत्यज्य भगवन् शमशानेरमसे कथम् १३ केशास्थिकलि-
लैर्भीमैकपालघटसंकुले गृध्रगोमायुबहुले चिताग्निशतसंकुले १४ अशक्तौ मांसकलिले वसाशोणितकर्दमे विकीर्णात्रास्थिनिच-
ये शिवानादविनादिते १५ महेश्वर उवाच मेध्यान्वेषीमहोक्तस्नाविचराम्यनिशसदा न च मेध्यतरं किंचिन्मशानादिह लक्ष्यते
१६ तेन मे सर्ववासानां शमशानेरमते मनः न्यग्रोधशारवासच्छन्ने निभुग्नस्त्रग्विभूषिते १७ तत्र चैव रमंती मे भूतसंघाः शूचिस्मिते न
च भूतगणैर्देविविनाहं वस्तुमुत्सहे १८ एष वा सोहि मे मेध्यः स्वर्गीयश्च मृतः शूभ्रै पुण्यप्ररमकश्चैव मेध्यकामैरुपास्यते १९
उमोवाच भगवन् सर्वभूतेश सर्वधर्मविदावर पिनाकपाणिवरदसशयो मे महानयम् २०

णस्यामज्ञानैर्मुमुक्षुभिर्वस्तव्यमिति व्यासवा

क्येन सूचितम् अग्रे च काश्यां शवदर्शनाच्छिवदर्शनं संवर्तवासेन सूच्यते पूर्वत्र अत्ययाभिक्षया दत्तया मेत्रेयस्यानंतपुण्योत्पत्तिवचनेन वाराणस्याः पुण्यक्षेत्रत्वं
मुक्तं अग्रे च काश्यां शवदर्शनाच्छिवदर्शनस्यान्यथा सिद्धिसूचनेनामृतानां शरीरं शिवलिंगमयं भवतीति अत्र पवित्रत्वेन तदेव प्रदृश्यते मेध्यात्वे धीत्यादिना मेधायां
धीवृत्तौ अविरतं मेध्यं ब्रह्मतत्वात्सकामैः इदं शमशानं उपास्यत इति वचनान्नान्यत् शमशानं रुद्रावास इति ज्ञेयम् १६ १७ १८ १९ योगजधर्मवृषवारा
णसी शमशानं च सेवितुं मशक्तानां तपआदिकं विधातुं भगवन् नित्यादिर्पञ्चः प्रवर्तते २० २१ २२ २३ २४ २५ २६

तपस्तपोवेषः तपःसूचकोवेषः नखलोमजटाधारि-त्वादिः २१ २२ २३ २४ २५ २६ पंचविधः अहिमादिविशिष्टो गार्हस्थ्यधर्मादिः धर्मस्य पुण्य

अयं सुनिगणः सर्वस्तपस्तेषां प्रथमो तपो न्येष करोत्येके भ्रमते विविधा कृतिः २१ अस्य चैवर्षिसंघस्य समच प्रियकास्यथा एतं ममेह
संदेहं वक्तुं महस्य रिदम २२ धर्मः किलक्षणः प्रोक्तः कथं वा चरितुं नरे शक्यो धर्ममविदं द्विधमज्ञवदमप्रभो २३ नारद उवाच ततो
सुनिगणः सर्वस्ता देवा प्रत्य पूजयत् वाग्भिर्ऋग्भूषितायाभिः स्तवैश्चार्था विशारदैः २४ महेश्वर उवाच अहिंसा सत्यवचनं सर्वभू-
तानुकंपनम् शमो दानं यथा शक्तिः गार्हस्थ्यधर्म उन्तमः २५ परदारं धर्मसंसर्गो न्यासस्त्रीपरिरक्षणम् अदत्तादानविरमो मधुमांसस्य वर्जन-
म् २६ एष पंचविधो धर्मो बहु शाखः सखोदयः देहिभिर्धर्मपरमैश्चर्तव्यो धर्मसंभवः २७ उमोवाच भगवन् संशयः पृष्टस्त्वन्मोक्षं सि-
तुं महसि-चातुर्वर्ण्यस्य यो धर्मः स्वैस्त्वैवर्ण्यगुणावहः २८ ब्राह्मणो कीदृशो धर्मः क्षत्रिये कीदृशोऽभवत् वैश्ये किलक्षणो धर्मः शूद्रे किलक्षणो भवे-
त् २९ महेश्वर उवाच न्यायतस्तैः महाभागे सर्वशः समुदाहितः स्मिद्वामहाभागाः सदा लोके हि जातयः ३० उपवासः सुदाधर्मो ब्रा-
ह्मणस्य न संशयः सहिधर्मार्थं संपन्नो ब्रह्मभूयाय कल्पते ३१ तस्य धर्मक्रिया देवि ब्रह्मचर्यं च न्यायतः व्रतोपनयनं चैव हि ज्ञेयं नोपपद्यते
३२ गुरुदेवतपूजार्थं स्वाध्यायाभ्यासनात्मकः देहिभिर्धर्मपरमैश्चर्तव्यो धर्मसंभवः ३३ उमोवाच भगवन् संशयो मे स्तितन्मे व्याख्या-
तुं महसि-चातुर्वर्ण्यस्य धर्मवैतैः पुण्येन प्रकर्तय ३४ महेश्वर उवाच रहस्यं यवणधर्मो वेदव्रतविषेणम् अतिकार्यं तथा धर्मो-
गुरुकार्यप्रसाधनम् ३५ भैक्षचर्या परो धर्मो नित्ययज्ञोपवीतिना नित्यस्वाध्यायिता धर्मो ब्रह्मचर्याथ मस्तथा ३६ गुरुणा चाभ्यनुज्ञात-
समावर्त्तैः वैद्विजः विदेतानंतरं भार्यामनुरूपांश्च याविधि ३७ श्रृद्धान्नवर्त्तनं धर्मस्तथा सत्ययसेवनम् धर्मो नित्योपवासित्वं ब्रह्मचर्यं त-
थैव च ३८ आहिताग्निरर्धाया नो जुहानः संयतद्वियः विद्यसाशीयता हारो गृहस्थः सत्यवाकसुचिः ३९ अतिथिर्व्रतता धर्मो धर्मस्तथा मि-
धारणम् उष्ट्रीश्चपशुचर्वाश्च विधिपूर्वसमाचरेत् ४० यज्ञश्च परमो धर्मस्तथाऽहिमा च देहिषु अपूर्वभोजनं धर्मो विद्यसाशित्वमेव च ४१
भुक्तेः परिजनेषु चार्द्राद्राज न धर्म उच्यते ब्राह्मणस्य गृहस्थस्य श्रोत्रियस्य विशेषतः ४२ दंपत्योः समशीलित्वं धर्मः स्याद्गृहमेधिनः गृह्याणां चै-
व देवानां नित्यपुण्यबलिक्रिया ४३

गर्गसंभवो योनिः २७ २८ २९ ३० उपवास उद्विजय ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७

३८ ३९ ४० अपूर्वभोजनं वाकभोजनतदभावः सकृदोजनमित्यर्थः ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५०

नित्योपलेपनं धर्मस्तथानित्योपवासिता ससंमृष्टोपलिमेचसाज्यधूमोभवेद्गृहे ४४ एष द्विजनेधर्मो गार्हस्थ्यो लोकधारणः द्विजानां च सतानित्यंसदेवैष प्रवर्तते ४५ यस्तु सत्रगतो देवित्वया धर्मो उदीरितः तमर्हते प्रवक्ष्यामि तन्मे शृणु समाहिता ४६ सत्रियस्य स्मृतो धर्मः प्रजापालनमादितः निर्दिष्टफलभोक्ता हिराजा धर्मेण युज्यते ४७ प्रजाः पालयते यो हि धर्मेण मनुजाधिपः तस्य धर्माजिता लोकाः प्रजा पालनसंचिताः ४८ तस्य राज्ञः परो धर्मो दमः स्वाध्याय एव च अग्निहोत्रपरिस्पृशो दानाध्ययनमेव च ४९ यज्ञोपवीतधरणं यज्ञो धर्मक्रियास्तथा ऋत्वनामरणं धर्मः कृते धर्मण्यमोघता ५० सम्यग्दंडे स्थितिर्धर्मो धर्मो वेदक्रतुक्रियाः व्यवहारस्थितो धर्मो सत्यवाक्यरतिस्तथा ५१ आर्त्तहस्तप्रदो राजा प्रेत्य चेहमहीयते गोब्राह्मणार्थे विक्रान्तः संग्रामे निधनगतः ५२ अश्वमेधजिता ल्लोकानां भोति त्रिदिवा लये ५३ वैश्वस्य सततं धर्मः पासुपाल्य कृषिस्तथा अग्निहोत्रपरिस्पृशो दानाध्ययनमेव च ५४ वाणिज्यं सत्यं स्थानमातिथ्यं प्रशमो दमः विप्राणां स्वागतं त्यागो वैश्वधर्मः सनातनः ५५ तिलान्नाधान्नसांश्चैव विक्रीणीयान्नचैव हि वणिक्पथमुपासीनो वैश्वः सत्यं धर्माश्रितः ५६ सर्वातिथ्यं विवर्गस्य यथाशक्तियथार्हतः शूद्रधर्मः परो नित्यं शुश्रूषा च द्विजातिषु ५७ सशूद्रः संशिततपाः सत्यवादी जितेन्द्रियः शुश्रूषुरतिथिं प्राप्तं तपः संचिनुते महत् ५८ नित्यं सहिषुभाचारो देवताद्विजपूजकः शूद्रो धर्मफलैरिष्टैः संप्रयुज्येत बुद्धिमान् ५९ एतत्ते सर्वमोख्यं तंचातुर्वर्ण्यस्य प्रोभने एकैकस्येह स भगो किमन्यच्छातुमिच्छसि ६० उभोवाच उक्तस्त्वया पृथग्धर्मश्चातुर्वर्ण्यहितः शमः सर्वव्यापी तु यो धर्मो भगवन्सद्ब्रवीहि मे ६१ महेश्वर उवाच ब्राह्मणालोकसारेण सृष्टवै ब्रह्मणा किल लोकांस्तारयितुं कृत्स्नान्मर्त्येषु क्षितिदेवताः ६२ तेषामपि प्रवक्ष्यामि धर्मकर्मफलोदयम् ब्राह्मणेषु हि यो धर्मः स धर्मः परमो मतः ६३ इमे ते लोकधर्मा यंत्रयः सृष्टाः स्वयं सुवा पृथिव्याः सर्जने नित्यं सृष्टास्तानपि मे शृणु ६४ वैदोक्तः परमो धर्मः स्मृतिशास्त्रगतो परः शिष्टाचीर्णो परः प्रोक्तरूपयो धर्मः सनातनः ६५ त्रैविद्यो ब्राह्मणो विद्वान् न चाध्ययनजीवकः त्रिकर्मात्रिपरिक्रान्तो मेव एष स्मृतो द्विजः ६६ षड्विमानितु कर्माणि प्रोवाच भुवनेश्वरः पृथग्यं ब्राह्मणानां वैश्वधर्मो न सनातनान् ६७ यजनयजनचैव तथा दानप्रतियहौ अध्यापनचाध्ययनषट्कर्म धर्मभा द्विजः ६८

५६ सर्वप्रकारे

णातिथ्यं सर्वातिथ्यं ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ त्रयो धर्माः सर्जने सर्जनकाले ६४ ६५ त्रिकर्मादानाध्ययनयजनकर्मा त्रीन् कामक्रोधलोभान् परिक्रान्तः परित्यज्य

गनः ६६ ६७ ६८

नित्यः स्वाध्यायिताधर्मो धर्मो यज्ञः सनातनः दानं प्रशस्यते चास्य यथा शक्तियथाविधि ६९ शमस्तूपरमो धर्मः प्रवृत्तः सत्सन्नित्यशः गृह-
स्थानां विशुद्धानां धर्मस्य निचयो महान् ७० पंचयज्ञविशुद्धात्मा सत्यवागनस्तूयकः दाता ब्राह्मणसत्कर्ता सत्संस्पृष्टनिवेशनः ७१ अमा-
नीचसदाजिह्वाः स्निग्धवाणिप्रदस्तथा अतिथ्याभ्यागतरतः शेषान्नकृतभोजनः ७२ पादमध्ययथान्यायमासनशयनतथा दीपप्रतिश्च-
यंचे वयोददातिसधार्मिकः ७३ प्रातरुत्थाय चाचम्य भोजनेनोपमं च सत्कृत्यानुव्रजेद्यस्तु तस्य धर्मः सनातनः ७४ सर्वातिथ्यं विवर्ग-
स्य यथा शक्तिनिशानि शम् शूद्रधर्मः समाख्यात स्त्रिवर्गपरिचारणम् ७५ प्रवृत्तिलक्षणो धर्मो गृहस्थेषु विधीयते तमहं वर्तयिष्यामि स-
र्वभूतहितं शर्मम् ७६ दातव्यमसकृच्छक्त्या यष्टव्यमसकृत्तथा पुष्टिकर्मविधानं च कर्तव्यं भूतिमिच्छता ७७ धर्मेणार्थः समाहायो धि-
र्मलब्धत्रिधा धनम् कर्तव्यधर्मपरम् मानवेन प्रयत्नतः ७८ एकेनांशेन धर्मो यो कर्तव्यो भूतिमिच्छता एकेनांशेन कामार्थे एकमंशं विवर्द्ध-
येत् ७९ निवृत्तिलक्षणस्तन्यो धर्मो मोक्षाय तिष्ठति तस्य वृत्तिप्रवक्ष्यामि शृणु मे ददितुं त्वतः ८० सर्वभूतदया धर्मानं चैकग्रामवासिना आ-
शापाशविमोक्षश्च शस्यते मोक्षकाक्षिणाम् ८१ न कुड्यान् नोदके संगो न वाससि न चासने न भिदं न शयने न ग्नौ न शरणालये ८२ अध्या-
त्मगतिचित्तो यस्तन्मनास्तत्परायणः युक्तो योगमहाभागे प्रतिसंख्यां न मेव च ८३ वृक्षमूलपरो नित्यं शून्यागारनिवेशनः न दीपुलिनशा-
यी च न दीतीररतिश्च यः ८४ विमुक्तः सर्वसंगेषु स्नेहबंधुषु च द्विजः आत्मन्येवात्मनो भावसमासज्जेत वै द्विजः ८५ स्थाणुभूतो निराहारो मो-
क्षदृष्टेन कर्मणां परिव्रजति यो युक्तस्तस्य धर्मः सनातनः ८६ न चैकग्रामासक्तो न चैकग्रामगोचरः युक्तो ह्यदतिनिमुक्तो न चैकपुल्लिने शयः
८७ एष मोक्षविदा धर्मो वेदोक्तः सत्यः सताम् यो मार्गमनुयाती मपदं तस्य च विद्यते ८८ चतुर्विधाभिः क्षवस्ते कुटीचकबहूदकौ हंसः
परमहंसश्च यो यः पश्चात्स उत्तमः ८९ अतः परतरं नास्ति नाचरन् नतिरोगतः अदुःखमस्तरवसौ मम जुरामरमव्ययम् ९० उमो वाच गा
हं स्थ्यो मोक्षधर्मश्च सज्जनचरितस्त्वया भाषितं जीवलोकस्य मार्गः श्रेयस्करो महान् ९१ ऋषिधर्मस्तु धर्मस्तथा तु मिच्छाम्यतः परम् स्पृ-
हा भवति मे नित्यं तपोवननिवासिषु ९२

८७ ८८ कुटीचकबहूदकौ विदं द्विनौ एकं गृहे वसति अपरस्त्रीर्यान्यदतिदतरो एकदं द्विनौ तयोराद्यः आश्रमधर्म-

नियजः परो निस्त्रैगुण्यदतिनेषां भेदः ९९ अतः पारमहंस्येनास्त्वाधिगमात्परैश्चेच्छं नाप्ति नापि अवरादिसर्वस्याचैवातर्भूतत्वात् ९० ९१ ९२ ९३ ९४

१३ १४ १५ मुनयः संन्यासिनः १६ १७ ब्राह्म्यब्रह्मसंज्ञानां यरावृद्धिर्नोत्कर अथान्नसमूहं उच्छति अन्यश आदत्तेतदिदममृतं ब्राह्मणांधकावस्थायां
पातं अधरेष्टुयादिद्वारायज्ञांगरूपेण दिविदिव्यभोगात्मानच प्रसृतम् १८ मार्गोत्तः इति शेषः १९ १०० १०१ स्वेस्वेधर्म इति शेषः १०२ १०३ चक्रचराः चक्रव

आज्यधूमो भवेद्गंधो रुण्हीवतपोवनम् तं दृष्ट्या मे मनः प्रातमहेश्वरसदा भवेत् १३ एतन्मे संशयं देव मुनिधर्मकृतं विभो सर्वधर्मार्थं
नव्यज्ञं देवदेवदत्तमे १४ निखिलेन मया पृष्टं महादेव यथा तथम् १५ श्रीभगवानुवाच हंत ते ह प्रवक्ष्यामि मुनिधर्ममनुत्तमम् य
कृत्वा मुनयो याति सिद्धिं स्वतः पसाशुभे १६ फेनपाना मृषाणां यो धर्मो धर्मविदासताम् तन्मे शृणु महाभागो धर्मज्ञो धर्ममादितः १७ उच्छति
सततं ये ते ब्राह्म्ये फेनोत्करं शमम् अमृतं ब्रह्मणा पीतमध्वरे प्रसृतं दिवि १८ एष ते षोडशब्रह्मणां फेनपानांतपोधने धर्मचर्या कृतो मार्गो वा
लखित्यंगणैः शृणु १९ बालखिल्यास्तपः सिद्धा मुनयः सूर्यमंडले उच्छति इति धर्मज्ञाः शाकुनीवृत्तिमास्थिताः १०० मृगनिर्मोकवसनाश्चौर
बल्कलवाससः निर्द्वहाः सत्यं प्राप्ताः बालखिल्यास्तपोधनाः १०१ अंगुष्ठपर्वमात्राये मूत्वास्वेस्वे व्यवस्थिताः तपश्चरणमीहंते तेषां धर्मफ-
लमहत् १०२ ते सूर्यैः समतां याति सरकार्यार्थं सिद्धये द्यातयंति दिशः सर्वास्तपसा दग्धकिं लिखाः १०३ ये च न्ये मुद्गमनसो दयाधर्मपराय
णाः सतश्चक्रचराः पुण्याः सोमलोकचराश्च ये १०४ पितृलोकसमीपस्थाः स्त उच्छति यथाविधि संप्रक्षालाशमकुट्टाश्च दंतोत्तरखलिकाश्च
ते १०५ सोमपानांच देवानां मूषापानांतथैव च उच्छति ये समीपस्थाः सतारा नयते दिव्याः १०६ तेषां मग्निपरिस्थितः पितृणां चार्चनं तथा य
ज्ञानांचैव पंचाचां यजनधर्म उच्यते १०७ एष चक्रचरैर्देवि देवलोकचरैर्द्विजैः ऋषिधर्मः सदाचीर्णो योन्यस्तमपि मे शृणु १०८ सर्वेष्वेवर्षि
धर्मेषु ज्ञेयोत्सासंयते दिव्यैः कामक्रोधौततः पश्चाज्जेत व्यावृत्तिमेमतिः १०९ अग्निहोत्रपरिस्थितो धर्मरात्रिसनातनम् सोमयज्ञाभ्यनुज्ञातं
पंचमीयज्ञदक्षिणा ११० नित्यं यज्ञक्रियाधर्मः पितृदेवाचने रतिः सर्वातिथ्यं च कर्त्तव्यमन्नेनोच्छार्जितेन वै १११ निवृत्तिरूपभोगेषु गो-
रसानां शमो रतिः स्थंडिलेशयने योगः शाकपुष्पनिषेवणम् ११२ फलमूलाशनवायुरापः शैबलभक्षणम् ऋषीणां नियमाद्ये ते ये रजय-
त्यजितांगतिम् ११३ विधूमे सन्नमुसले व्यगारे भक्तवज्जने अतीतपात्रसंचारे काले विगतभैक्षके ११४ अतिथिं कांक्षमाणो वै शेषा-
न्नकृतभोजनः स तु धर्मरतः शांतो मुनिधर्मेण युज्यते ११५

चरंति वासररहिता इत्यर्थः ४ उच्छति अर्थात् सोमकिरणान् संप्रक्षालासम्यक्पात्रादि

कंप्रक्षालयंति ननु श्वोर्थे किं नित्यापयंति ५ ६ ७ ८ ९ धर्मरात्रिधर्मसत्रं तेन सम्यगासनं धर्मचक्रं सनातनमिति गौडः १० ११ १२ १३ १४ ११५

१६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां शतोपरिगच्छन्तारिंशोऽध्यायः १४१ १ २ स्वशरीरमेवोपजीवन्ति न तु मृत्यादिस्वयं दासा इत्यर्थः ३ ४
५ ६ ७ वीरशय्या वीरासनं वीरस्थानं महारण्यं भीरुभिरप्रवेश्यं ८ मंडूकयोगो हतशास्त्रप्रसिद्धः ९ वीरासनं सदोपवेशनं शीतं वर्षासाधारणं नोयंहे

नस्तंभीनचमानीस्यान्नाप्रसन्नो न विस्मितः मित्रमित्रसमो मैत्रोयः स धर्मविदुत्तमः १६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दान
धर्मे शतोपरिगच्छन्तारिंशोऽध्यायः १४१ उमोवाच देशेषु रमणीयेषु नदीनां निर्झरेषु च स्तवतीनां निकुंजेषु पर्वतेषु वनेषु च १
देशेषु च पवित्रेषु फलवत्सु समाहिताः मूलवत्सु च मेघेषु वसन्ति नियतव्रताः २ तेषामपि विधिपुण्यं श्रोतुमिच्छामि शंकर वानप्रस्थे
षु देवेश स्वशरीरोपजीविषु ३ महेश्वर उवाच वानप्रस्थेषु यो धर्मस्तन्मेषु शृणु समाहिता श्रुत्वा चैकमना देवि धर्मबुद्धिपरा भ
व ४ संसिद्धेर्नित्यमेऽद्विवनवासमुपागतेः वानप्रस्थे रिदं कर्म कर्तव्यं शृणु यादृशम् ५ त्रिकालमभिषेकं च पितृदेवाचनं तथा अग्नि
होत्रपरिस्थं ददृष्टिहोमविधिस्तथा ६ नीवारग्रहणं चैव फलमूलनिषेवणम् इगुदैरुडते लानां स्नेहार्थं च निषेवणम् ७ योगचया-
कृतेः सिद्धेः कामक्रोधविवर्जितैः वीरशय्यामुपासद्भिर्वीरस्थानोपसेविभिः ८ युक्ते योगवद्भ्यः सद्भिर्गोपि पंचतपैस्तथा मंडूकयोग
नियते र्यथान्यायं निषेविभिः ९ वीरासनरतेर्नित्यं स्थित्वा शयनं तथा शीततोयाग्नियोगश्च चर्तव्यं धर्मबुद्धिभिः १० अन्नमक्षौ
चायुमक्षौ श्वशौ वल्लोत्तरभोजनैः अश्वमकुट्टैस्तथा दंतैः संप्रक्षालेस्तथा परैः ११ चिरवल्कलसंवीते मृगचर्मनिवासिभिः काया-
यात्रायथाकूलयथाधर्मयथाविधि १२ वननित्येर्वनचरैर्वनजैर्वनगोचरैः वनगुरुभिर्वासाद्यवस्तव्यवनजीविभिः १३ तेषां होम-
क्रियाधर्मः प्रचयज्ञनिषेवणम् प्रागंच पंचयज्ञस्य वेदोक्तस्यानुपालनम् १४ अष्टमीयज्ञपरताचातुमास्यनिषेवणम् पाणमासा
द्वयोयज्ञानित्ययज्ञस्तथैव च १५ विमुक्तादारसंयागैर्विमुक्ताः सर्वसंकरैः विमुक्ताः सर्वपापैश्च्यं चरन्ति मुनयो वने १६ सुगन्धादपरमा
नित्यत्रेताग्निशरणाः सदा सतः सत्यं नित्यायते याति परमागतिम् १७ ब्रह्मलोकमहापुण्यसोमलोकाश्च शाश्वतम् गच्छन्ति मुनयः
सिद्धाः सत्यधर्मव्यपाश्रयाः १८ ण्णधर्मो ज्ञया देवि वानप्रस्थाश्रितः शुक्रभः विस्तरेणाथ संपन्नो यथास्थूलमुदान्द्रतः १९ उमोवाच
भगवन् सर्वभूतेश सर्वभूतनमस्कृत यो धर्मे मुनिसंगस्य सिद्धिवादेषु तपद २० सिद्धिवादेषु स सिद्धास्तथा वननिवासिनः स्वैरिणा
दारसंयुक्तास्तेषां धर्मः कथं स्मृतः २१

मंतेजलवासी अग्निः प्राची पंचाग्निमध्यस्थः एवं शीततोयाग्नियोगः १० ११ १२ १३

१४ १५ १६ १७ १८ १९ सिद्धिवादेषु ज्ञानगोष्ठिषु २० संसिद्धाः संपन्ना ते कदाचित् स्वैरिणाः कदाचिद्दारसंयुक्ताः २१ २२ २३ २४

तत्र स्त्रेरिणां भोऽयं कषायश्चकारणं क्षापकं दारसंयुक्तानां रात्रिर्वासे कारणम् न स्त्रेरिणामिवनेषां यथेष्टमिहोत्सात्यर्थः २२ त्रिकालमभिषेक उपयेषां दारवनामृषि-
कृतं वन्यां बुफन्नादिना द्रोम एव यथायोग्यं धर्ममन्वेध उक्तः २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५

महेश्वर उवाच स्त्रेरिणस्तापसादेविसर्वे दारविहारिणः तेषां भोऽयं कषायश्चकारणम् २२ त्रिकालमभिषेकश्च होत्रं-
कृषिकृतं महत् समाधिसत्पथस्थानयथोद्देशं निषेवणम् २३ येन ते पूर्वकथिता धर्मास्ते वनवासिनाम् यदि सेवंति धर्मास्तानां भवन्ति
तपःफलम् २४ ये च दपतिधर्माणस्वदारनियतेन्द्रियाः चरतिविधिदृष्टतदनुकालाभिगामिनः २५ तेषामृषिकृतो धर्मो धर्मिणामुप-
पद्यते न कामकारात्कामोन्यः संसेव्यो धर्मो दर्शिभिः २६ सर्वभूतेषु यः सम्यग्ददात्यभयदक्षिणाम् हिंसादोषविमुक्तात्मा सर्वधर्मेण यु-
ज्यते २७ सर्वभूतानुक्पीयः सर्वभूतार्जवव्रतः सर्वभूतात्मभूतश्च सर्वधर्मेण युज्यते २८ सर्ववेदेषु वास्नानं सर्वभूतेषु चार्जवम् उ-
भे एते समे स्यातामार्जवं वा विशिष्यते २९ आर्जवं धर्ममित्याहुरधर्मो जिह्म उच्यते आर्जवेनेह संयुक्तो नरो धर्मेण युज्यते ३० आर्ज-
वंतुरते नित्यं वसत्यमरसन्निधौ तस्मादार्जवयुक्तस्याद्यश्छेद्धर्ममात्मनः ३१ क्षांतो दांतो जितक्रोधो धर्मभूतो विहिसकः धर्मे रतमना
नित्यं नरो धर्मेण युज्यते ३२ व्यपेतं तं द्रीधर्मात्प्राशक्त्या सत्पथमाश्रितः चारित्रपरमो बुद्धो ब्रह्मभूयाय कल्पते ३३ उभोवाच
आश्रमाभिरता देवतापसायेत पौधनाः दीप्तिमंतः कया चैव चर्ययाथ भवति ते ३४ राजानो राजपुत्राश्च निर्धना ये महाधनाः कर्मणा-
केन भ्रमं वन्त्रा भवन्ति महाफलम् ३५ नित्यं स्थानमुपागम्य दिव्यचंदनभूषिताः केन वा कर्मणा देव भवति वनगोचराः ३६ एतन्मे-
संशयदेव तपश्चर्याश्रितं शुभम् शास सर्वमशेषेण चक्षत्रिपुरनाशन ३७ महेश्वर उवाच उपवासव्रते दीप्तात्प्राहिंस्त्राः सत्य-
वादिनः संसिद्धाः प्रेत्य गंधर्वैः सह मोदं त्यनामयाः ३८ मंडुकयोगशयनो यथा न्यायं यथाविधि दीप्ता चरति धर्मात्मा स नरोः सह मोद-
ते ३९ शस्यमृगमुरयोच्छिष्टं यो मृगैः सह भक्षयति दीक्षितो वै मुदा युक्तः स गच्छत्यमरावतीम् ४० शैवालं शीर्णं पणं वा तद्भूतो यो-
निषेवते शीतयोगवहो नित्यं स गच्छेत्परमां गतिम् ४१ वायुभक्षो बुभक्षो वा फलमूलाशनोऽपि वा यक्षे चैश्वर्यमाधाय मोदते स्मर-
सांगणैः ४२ अग्नियोगवहो ग्रीष्मो विधिदृष्टेन कर्मणा चीर्त्वा द्वादशवर्षाणि राजा भवति पार्थिवः ४३ आहारनियमकृत्सामुनि-
द्वादशवर्षिकम् मरुसंसाध्य यत्नेन राजा भवति पार्थिवः ४४

मरुर्नागिरिधन्वनोरिति मेदिनी मरुसाधनं मेरुसाधनमिति पर्यायः जलाहारमपित्यत्केत्यर्थः ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५

देहं चानशनेत्यत्कासस्वर्गसंस्मृतमेधते स्थंडिलेशुद्धमाक्षशं परिगृह्य समंततः ४५ प्रविश्य च मुदा युक्तो दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् स्थ
 डिलस्य फलान्याहुयानानि शयनानि च ४६ गृहाणि च महाहाणि च दशभ्राणि भ्रामिनि आत्मानमुपजीवन्त्यो नियतो नियताशनः
 ४७ देहं वा शयनेत्यत्कासस्वर्गसंस्मृतमेधते आत्मानमुपजीवन्त्यो दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् ४८ त्यक्त्वा महार्णवे देहं वारुणं लोकमश्नुते
 आत्मानमुपजीवन्त्यो दीक्षां द्वादशवार्षिकीम् ४९ अश्मना चरणौ भित्तागुत्थकेषु समोदते साधयित्वा त्मानात्मानं निर्द्वहौ निष्यग्रिहः
 ५० चीत्वा द्वादशवर्षाणि दीक्षामेतां मनोगताम् स्वर्गलोकमवाप्नोति देवैश्च सह समोदते ५१ आत्मानमुपजीवन्त्यो दीक्षां द्वादशवा
 र्षिकीम् हुत्वाग्निदेहमुत्सृज्य वह्निलोके महीयते ५२ यस्तु देवियथान्यायदीक्षितो नियतो द्विजः आत्मन्यात्मानमाधाय निर्ममा
 धर्मलालंसः ५३ चीत्वा द्वादशवर्षाणि दीक्षामेतां मनोगताम् अरणीसहितं स्संधेव ध्यागच्छत्यनावृतः ५४ वीराध्वानगतो नि
 त्यवीरासनरतस्तथा वीरस्थायी च सततं स वीरगतिमाप्नुयात् ५५ सशक्रलोकगोनित्यं सर्वकामपुङ्गवस्तम दिव्यपुण्यसमाकीर्णो
 दिव्यचंदनभूषितः ५६ स्सर्ववसन्ति धर्मादिविदेवगणैः सह वीरलोकगतो नित्यं वीरयोगसहः यदा ५७ सत्वस्थः सर्वमुत्सृज्य दीक्षितो
 नियतः शक्तिः वीराध्वानं प्रपद्येद्यस्तस्य लोकाः सनातनाः ५८ कामगेन विमानेन सर्वे चरन्ति छुदतः शक्रलोकगतः श्रीमान्मोदते च निराम
 यः ५९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे उमा महेश्वरसंवादेशोपरि हि चत्वारिंशोऽध्यायः १४० उमोवाच
 भगवन्मगने च घ्नपूष्णो दत्तनिपातन दक्षकृतुहर्ष्यक्षसंशयो मे महानयम् १ चातुर्वर्ण्यं भगवतो पूर्वं सूष्ट्वयं भुया केन कर्मविपा
 केन वैश्ययोगच्छतिशूद्रताम् २ वैश्यो वा क्षत्रियः केन द्विजो वा क्षत्रियो भवेत् प्रतिलोमं कथं देवशक्त्यो धर्मो निवर्तितुम् ३ केन वा कर्म
 णा विप्रः शूद्रयो नो प्रजायते क्षत्रियः शूद्रतामेति केन वा कर्मणा विभे ४ गतच्छंशय देववदभूतपनेन ह्यत्रयो वर्णाः प्रकृत्यै ह कथं ब्रा
 ह्मण्यमाप्नुयुः ५ महेश्वर उवाच ब्राह्मण्यं देवि दुःप्रापनिसर्गाद्ब्राह्मणः शक्नोति क्षत्रियो वैश्यश्शूद्रो वा निस्सर्गादिति मे मतिः ६
 कर्मणा दुष्कृतेन ह स्था नाद्भश्यति वै द्विजः ज्यैष्ठ्यवर्णमनु प्राप्य तस्माद्भश्येत्त वै द्विजः ७ स्थितो ब्राह्मणधर्मेण ब्राह्मण्यमुपजीवति क्ष
 त्रियो वाथ वैश्यो वा ब्रह्मभूयसगच्छति ८ यस्तु विप्रत्वं मुत्सृज्य दात्रधर्मे निषेवते ब्राह्मण्यात्परिभ्रष्टः क्षत्रियो नो प्रजायते ९

वैश्यकर्मचयोविप्रोलेभमोहव्यपाश्रयः ब्राह्मण्यंदुर्लभं प्राप्यकरोत्यत्यमतिःसदा १० सहिजोवैश्यतामेतिवैश्येवाशूद्रतामियात् स्व
धर्मात्प्रच्युतोविप्रस्ततःशूद्रत्वमाप्नुते ११ तत्रासौनिरयंप्राप्तौवर्णाश्रयेबहिष्कृतः ब्रह्मलोकात्परिभ्रष्टःशूद्रःसमुपजायते १२ क्षत्रि
योवामहाभागोवैश्योवाधर्मचारिणि स्वानिकर्माण्यपाहायशूद्रकर्मनिषेयते १३ स्वस्थानात्सपरिभ्रष्टोदणंसंकरतांगतः ब्राह्मणःक्ष
त्रियोवैश्यःशूद्रत्वयातितादृशः १४ यस्तुबुद्धःस्वधर्मेणज्ञानविज्ञानवान्बुद्धिः धर्मज्ञोधर्मनिरतःसधर्मफलमश्नुतेशूद्रचैवापरदेवि
ब्रह्मणःसमुदाहृतम् अध्यात्मनैष्ठिकसद्भिर्धर्मकर्मैर्निषेयते १५ उग्रान्नगर्हितदेविगणान्नश्चाद्रसूतकम् दुष्टान्नचैवभोक्तव्यशू
द्रान्नचैवकर्हिचित् १७ शूद्रान्नगर्हितदेविसदादेवैर्महांत्प्रभिः पितामहसुरयोत्सृष्टप्रमाणमितिमेमतिः १८ शूद्रान्नेनावशेषेण
जठरेभ्रियतेद्विजः आहिताग्निस्तथायज्वासशूद्रगतिभाग्यवेत् १९ तेनशूद्रान्नशेषेणब्रह्मस्थानादपाकृतः ब्राह्मणःशूद्रतामेति
नास्ति तत्रविचारणा २० यस्यान्नेनावशेषेणजठरेयोम्रियेद्विजः तांतांयोनिव्रजेद्विप्रोयस्यान्नमुपजीवति २१ ब्राह्मणत्वंशर्मप्रा
प्यदुर्लभंयोवमन्यते अभोज्यान्नानिचाश्नातिसहिजत्वात्पतेतवे २२ सरापोब्रह्महाक्षद्रश्चोरोभग्नव्रतोशूचिः स्वाध्यायवर्जितः
पापोलुब्धोनेकृतिकःशठः २३ अव्रतोवृषलीभृत्ताकुंडाशीसोमविक्रयी निहीनसेवोविप्रोहिपततिब्रह्मयोनितः २४ गुरुतल्पी
गुरुद्रोहीगुरुकुत्सारतिश्चयः ब्रह्मविच्चापिपततिब्राह्मणोब्रह्मयोनितः २५ एभिस्तुकर्मभिर्देविशूभैराचरितेस्तथा शूद्रोब्राह्म
णतायातिवैश्यःक्षत्रियताव्रजेत् २६ शूद्रकर्मणिसर्वाण्यथान्याययथाविधि शुश्रूषापरिचर्याचिज्येष्टेवर्णेप्रयत्ननः २७ क
र्याद्विमनाःशूद्रःसततंसत्यथेस्थितः देवद्विजातिसत्कर्त्तासर्वातिथ्यकृतव्रतः २८ ऋतुकालाभिगामीचनियतो नियताशनः चौ
क्षश्चोक्षजनान्वेषाशेषान्नकृतभोजनः २९ वृथामांसंभुंजीतशूद्रोवैश्यत्वमृच्छति ऋतवागनहंवादीनिर्द्वंद्वःशमकोविदः ३०
यजतेनित्ययज्ञैश्चस्वाध्यायपरमःशूचिः दातोब्राह्मणसत्कर्त्तासर्ववर्णबुभूषकः ३१

गृहस्थव्रतमातिष्ठन्नुदिकालकृतभोजनः शेषाशीविजिताहारो निष्कामो निरुहंवदः ३२ अग्निहोत्रमुपासंश्च जुह्वानश्च यथाविधि म
 वातिथ्यमुपातिष्ठन् शेषान्नकृतभोजनः ३३ त्रेताग्निमंत्रविहितो वैश्यो भवति वैद्विजः सर्वेभ्यः क्षत्रियकुले भुञ्चौ महति जायते ३४ सर्वे
 भ्यः क्षत्रियो जातो जन्मप्रभृति संस्कृतः उपवीतो व्रतपरो द्विजो भवति संस्कृतः ३५ ददाति यजते यज्ञैः समृद्धो भवति दक्षिणैः अधीत्य स्वर्गम
 न्विच्छन्नेतामि शरणः सदा ३६ आत्तहस्तप्रदो नित्यं प्रजाधर्मेण पालयन् सत्यः सत्यानि कुरुते नित्यं यः सख्यदर्शनः ३७ धर्मद्वेन नि
 र्दो धर्मकार्यानुशासकः यत्रितः कार्यकरणैः षड्भागकृतलक्षणः ३८ ग्राम्यधर्मेन सेवेत स्वच्छेदेनार्थकोविदः ऋतुकाले तु धर्मात्मा प
 तीमुपशयेत् सदा ३९ सदोपवासी नियतः स्याद्ध्ययनिरतः शुचिः बर्हिषांतरिते नित्यं शयनोऽग्निगृहे सदा ४० सर्वातिथ्यत्रिवर्गस्य कुर्वा
 णः सुमनाः सदा श्रद्धाणां चान्नकृमाना नित्यं सिद्धमिति ब्रुवन् ४१ स्यात्थाहाय दिवा कामान् किंचिदुपलक्षयेत् पितृदेवानि शिष्यकृते साध
 नं कुरुते च यः ४२ स्वपश्मनियथा न्यायमुपास्ते भौदयमेव च त्रिकालमग्निहोत्रं च जुह्वानो वै यथाविधि ४३ गोब्राह्मणहितार्थाय रणे चाभि
 मुखे हतः त्रेताग्निमंत्रपूतया समाविश्य द्विजो भवेत् ४४ ज्ञानविज्ञानसंपन्नः संस्कृतो वेदपारंगः विप्रो भवति धर्मात्मा क्षत्रियः स्वेन कर्मणा
 ४५ गतैः कर्मफलैर्देवि न्यूनजाति कुलोद्भवः श्रद्धोऽप्यागमसंपन्नो द्विजो भवति संस्कृतः ४६ ब्राह्मणो वाप्यसहजः सर्वसंकरभोजनः ब्राह्म
 ण्यस्य सत्सु सृज्य श्रद्धो भवति तादृशः ४७ कर्मभिः शक्तिभिर्देवि शक्त्यात्मा विजितेन्द्रियः श्रद्धोऽपि द्विजवत्सर्वव्यदति ब्रह्माः धर्मी स्वयम् ४८ स्व
 भावकमेव शुभयत्र श्रद्धोऽपि तिष्ठति विशिष्टः सहिजाते यो विजय इति मे मतिः ४९ नयानिर्नापि संस्कारेण श्रुतेन च संततिः कारणानि द्विज
 त्वस्य वृत्तमेव तु कारणम् ५० सर्वोयं ब्राह्मणो लोके वृत्तेन तु विधीयते वृत्ते स्थितस्तः श्रद्धोऽपि ब्राह्मणत्वं निवच्छति ५१ ब्राह्मः स्वभावः स
 श्रोणिसमः सर्वत्र मे मतिः निर्गुणं निर्मलं ब्रह्म यत्र तिष्ठति स द्विजः ५२ गतयोनि फलादेविरथानभागनिदर्शकाः स्वयंच वरदेनां क्ता ब्रह्मणा
 सृजता प्रजाः ५३ ब्राह्मणोऽपि महत्स्वेन लोकैश्चरति पादवन् यत्तत्र वीजं वपंति सा कृषिः मेन्युमाविनी ५४ विद्यसाशिना सदा ताव्यं सुत
 थालं विना तथा ब्राह्मदिमार्गमाक्रम्य वर्जितव्यं बुधैः प्रता ५५ सहिताध्यायिना भाव्यं गृहं वै गृहमधिना नित्यं स्याद्ध्ययिना भाव्यं गृहं वै
 गृहजीविना ५६

५७ ब्राह्मण्यमिति कुयोनि संबंधात् कुप्रतिग्रहात् आदानाच्च ब्राह्मण्येन प्रयतीति भावः ५८ ५९ इति आनुशासनिके दानधर्मटीकायां शतोपरि त्रिचत्वारिंशो
ध्यायः १४३ १ २ ३ ४ सर्वेषामाश्रमाणां लिंगैर्विवर्जिताः ५ ६ न सज्जन्ति सत्तान भवन्ति ७ प्राणातिपातात् इन्द्रियाणां विषयाभिमुख्यात्

एवं भूतो हियो विप्रः सत्यं सत्ये स्थितः आहिताग्नि रधीयानो ब्रह्मभूयाय कल्पते ५७ ब्राह्मण्यं देविसंप्राप्य रक्षितव्यं यत्तत्पूना योनिश्च
निग्रहादानैः कर्मभिश्च शुचिस्मिते ५८ एतत्तैर्गुह्यमाख्यातं यथाश्रद्धो भवद्भिजः ब्राह्मणो वाच्युतो धर्माद्यश्चाश्रद्धत्वमाप्नुते ५९ इति
श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे उमामहेश्वरसंवादे नाम शतोपरि त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः १४३ उमोवाच भगवन्नुस
र्वभूतेश देवासुरनमस्कृत धर्मो धर्मेनृणां देवश्चूहि मे संशयविभो १ कर्मणामनसा वाचा त्रिविधं हिनरः सदा बध्यते बंधनैः पाशैर्मुच्यते
पृथक्वापुनः २ केन शीलेन वृत्तेन कर्मणा कीदृशेन वा समाचारे गुणैः कैर्वा स्वर्गं यांतीह मानवाः ३ महेश्वर उवाच देवि धर्मार्थत
त्वे ज्ञेयं धर्मनित्ये दमेरते सर्वप्राणिहितः प्रश्नः श्रूयतां बुद्धिबद्धनः ४ सत्यधर्मरताः सतः सर्वलिंगविवर्जिताः धर्मलब्धार्थभोक्तास्ते नराः स्व
र्गगामिनः नाधर्मेण न धर्मेण बध्यन्ते छिन्नसंशयाः ५ प्रत्येत्य तत्तत्त्वज्ञाः सर्वज्ञाः सर्वदर्शिनः धीतरागा विमुच्यन्ते पुरुषाः कर्मबधनैः ६ क
र्मणामनसा वाचा ये न हि संति किंचन ये न सज्जन्ति कस्मिंश्चित्तेन बध्यन्ति कर्मभिः ७ प्राणातिपाताद्विरताः शीलवन्तो दयान्विताः तुल्यद्वे
षप्रियादानाभुच्यन्ते कर्मबधनैः ८ सर्वभूतदयावंतो विश्वास्याः सर्वजंतुषु त्यक्तहिंसा समाचारास्ते नराः स्वर्गगामिनः ९ परस्वे निमग्नानि
त्यं परदारविवर्जकाः धर्मलब्धान् भोक्तास्ते नराः स्वर्गगामिनः १० मातृवत्स्वसृवच्चैव नित्यदुहितृवच्च ये परदारेषु वर्तन्ते ते न
राः स्वर्गगामिनः ११ सौन्यान्निवृत्ताः सततं संतुष्टाः स्वधनेन च स्वभाग्यानुपजीवन्ति ते नराः स्वर्गगामिनः १२ स्वदारनिरता ये च ऋतुकाला
भिगामिनः अग्राम्यस्तरुभोगाश्च ते नराः स्वर्गगामिनः १३ परदारेषु ये नित्यं चारित्रावृत्तलोचनाः यतैर्द्रियाः शीलपरास्ते नराः स्वर्गगामि
नः १४ एष देवकृतो मार्गः सेवितव्यः सदा बुधैः अकषायकृतश्चैव मार्गः सेव्यः सदा बुधैः १५ दानधर्मतपो युक्तः शीलशौचदयात्मकः वृत्त्यर्थ
धर्महेतोर्वा सेवितव्यः सदानरैः १६ स्वर्गवासमभीप्साद्भिर्न सेव्यस्त्वत् उत्तरः १७ उमोवाच वाचा तु बध्यते येन मुच्यते पृथक्वापुनः
तानि कर्माणि मे देव वद भूतपते नमः १८ महेश्वर उवाच आत्महेतोः परार्थेयानमर्हस्यश्चात्तथा यैर्मृषानवदन्तीह ते नराः स्वर्गगामि
नः १९

८ ९ १० ११ १२ १३ १४ अकषायकृतः रागद्वेषोद्यमार्थं निर्मितः १५ १६ १७ १८ नर्मकौटिल्यं विना सर्पादौ सर्पभ्रमोत्पादनं हास्यं
तादृशमेव मात्रादिषु दोषाग्रेषु पूर्वकं गालनम् १९ ७

वृत्त्यर्थधर्महेतोर्वाकामकारान्तथैवच अनृतयेनभाषंतेतेनराःस्वर्गगामिनः २० श्लक्ष्णांवाणींनिराबाधामधुरांपापवर्जिताम् स्वा
गतेनाभिभाषंतेतेनराःस्वर्गगामिनः २१ परुषयेनभाषंतेकटुकंनिष्ठुरतथा अपैशून्यरताःसंतस्तेनराःस्वर्गगामिनः २२ पिशुनान
प्रभाषंतेमित्रभेदकरीगिरम् ऋतमेतुभाषंतेतेनराःस्वर्गगामिनः २३ येवजयंतिपरुषपरद्रोहचमानवाः सर्वभूतसमादातास्तेन
राःस्वर्गगामिनः २४ शठप्रलापाद्विरताविरुद्धपरिवर्जकाः सौम्यप्रलापिनोनित्यंतेनराःस्वर्गगामिनः २५ नकोपाह्याहरंतेयेवाचंद्
दयदारणीम् सात्वदंतिक्लृप्तापितेनराःस्वर्गगामिनः २६ एषवाणीकृतोदेविधर्मःसैव्यःसदानरैः शुभःसत्यगुणोनित्यवर्जनीयो
मृषाबुधैः २७ उमोवाच मनसाबध्यतेयेनकर्मणापुरुषःसदा तन्मेब्रूहिमहाभागदेवदेवपिनाकधृक् २८ महेश्वरउवाच
मानसेनेहधर्मेणसंयुक्ताःपुरुषाःसदा स्वर्गगच्छतिकल्याणितन्मेकीर्तयतःशृणु २९ दुष्प्रणीतेनमनसादुष्प्रणीततराकृतिः मनो
बध्यतियेनेहशृणुवाक्यश्रमानने ३० अरण्येविजनेन्यस्तपरस्वदृश्यतेयदा मनसापिनहिंसंतितेनराःस्वर्गगामिनः ३१ ग्रामेगृहे
वायत्तुद्व्यपारक्यविजनेस्थितम् नाभिनंदतिवेनित्यंतेनराःस्वर्गगामिनः ३२ तथैवपरदारान्येकामवृत्तानूरहोगतान् मनसापि
नहिंसंतितेनराःस्वर्गगामिनः ३३ शत्रुमित्रचयेनित्यंतुल्येनमनसानराः भजंतिमित्राःसंगम्यतेनराःस्वर्गगामिनः ३४ श्रुतवतोदयाचतः
श्रुचयःसत्यसंगराः स्वैरर्थैःपरिसंतुष्टास्तेनराःस्वर्गगामिनः ३५ अवैरायेत्वंनायसामैत्रीचित्ररताःसदा सर्वभूतदयावंतस्तेनराःस्वर्गगा
मिनः ३६ श्रद्धावतोदयावतश्चोक्षाश्चोक्षजनप्रियाः धर्माधर्मविदोनित्यंतेनराःस्वर्गगामिनः ३७ शुभानामशुभानाचकर्मणाफलसच
यम् विपाकज्ञाश्चयेदेवितेनराःस्वर्गगामिनः ३८ न्यायोपेतागुणोपेतादेवहिजपराःसदा समुत्थानमनुग्रामास्तेनराःस्वर्गगामिनः ३९ शु
भैःकर्मफलैर्देविमयैतेपरिकीर्तिताः स्वर्गमार्गपराभूयःकिलंश्रोतुमिहैच्छसि ४० उमोवाच महान्मेसंशयःकश्चिन्मर्यादयान्तिमहेश्व
र तस्मात्त्वनैपुणेनाद्यममव्याख्यातुमर्हसि ४१ केनायुर्लभतेदार्घ्यकर्मणापुरुषप्रभो तपसावापिदेवेशकेनायुर्लभतेमहत् ४२ क्षीणा-
युःकेनभवतिकर्मणाशुविमानवः विपाककर्मणादेववक्तुमर्हस्यनिंदित ४३ अपरेचमहाभाग्यामंदभाग्यास्तथापरे अकुलीनास्तथाचान्ये
कुलीनाश्चतथापरे ४४ दुर्दर्शाःकैचिदाभांतिनराःकाष्ठमयाइव प्रियदर्शास्तिथान्येदर्शनादेवमानवाः ४५

दुश्प्रज्ञाः केचिदाभांति केचिदाभांतिपंडिताः महाप्राज्ञास्तथैवान्ये ज्ञानविज्ञानभाविनः ४६ अल्पाबाधास्तथा केचिन्महाबाधास्तथापरे दृश्यन्ते पुरुषादेव तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ४७ महेश्वर उवाच हेतते हेतवक्ष्यामि देविकर्म फलोदयम् मर्त्यलोके नरः सर्वो येन स्वफलमश्नुते ४८ प्राणातिपाते यो रौद्रो दंडहस्तो द्यतः सदा नित्यमुद्यतशस्त्रश्च हतिभूतगणान्तरः ४९ निर्देयः सर्वभूतात्तानित्यमुद्ग्रेण कारकः अपि कौटपिपालानामशरण्यः स्तुतिर्घृणः ५० एवभूतो नरो देवि निरयं प्रतिपद्यते विपरीतस्तु धर्मात्मारूपवानभिजायते ५१ पापेन कर्मणा देवि बध्यो हिंसा रतिर्नरः अप्रियः सर्वभूतानां हीनायुरूपजायते ५२ निरययाति हिंसात्मा याति स्वर्गमहिंसकः यातनानिरये रौद्रांसकच्छालभूतेनरः ५३ यः कश्चिन्निरयात्तस्मात्समुत्तरतिकर्हिचित् मानुष्यं लभते चापि हीनायुस्तत्र जायते ५४ पापेन कर्मणा देवि बध्यो हिंसा रतिर्नरः अप्रियः सर्वभूतानां हीनायुरूपजायते ५५ यस्तु शक्यं कार्यं जातं यः प्राणिघातविवर्जकः निक्षिप्तशस्त्रो निर्दोऽनहिंसति कदाचन ५६ न घातयति नो हतिघ्नं तन्नैवानुमोदते सर्वभूतेषु सस्नेहो यथात्मनितथापरे ५७ ईदृशः पुरुषो लोकां हि देवत्वमश्नुते उपपन्नान् सुखांमोगानुपाश्नातिमुदायुतः ५८ अथ चेन्मानुषे लोके कदाचिदुपपद्यते तत्र दीर्घायुस्तत्तनः सनरः सुखमैधते ५९ एष दीर्घायुषां मार्गः सुवृत्तानां कर्मिणाम् प्राणिहिंसा विमोक्षेण ब्रह्मणा समुदीरितः ६० इति श्रीमत् आनु० दानधर्मे उभामहेश्वरसंवादेशतो परिचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः १४४ उभोवाच किंशीलः किं समाचारः पुरुषः कैश्च कर्मभिः स्वर्गं समभिपद्येत संप्रदानेन केन वा १ महेश्वर उवाच दाता ब्राह्मणसत्कर्ता दीनार्तकृपणादिषु भक्ष्यभोज्यान् पानानां वा ससांच प्रदायकः २ प्रतिश्रयान्सभाः कृपान्त्रपाः पुष्करिणीस्तथा नैत्यकानि च सर्वाणि किमिच्छुः कर्मतीवच ३ आसनशयनयानगृहरत्नधनतथा सस्यजातानि सर्वाणि गाक्षेत्राण्यथोप्सितम् ४ सुप्रतीतमना नित्यं यः प्रयच्छति मानवः एवंभूतो नरो देवि देवलोके भिजायते ५ तत्रोध्य सुचिरं कालं भुक्त्वा भोगाननुत्तमान् सहाप्सरोभिर्मुदितोरमतेन दनादिषु ६ तस्मात्सर्गाच्च्युतो लोकांश्चानुषेषु प्रजायते महाभोगकुले देवि धनधान्यसमन्वितः ७ तत्र कामगुणैः सर्वैः समुपेतो मुदायुतः महाभोगो महाकोशो धनी भवति मानवः ८ एते देवि महाभोगाः प्राणिनो दानशीलिनः ब्रह्मणा वै पुरा प्रोक्ताः सर्वस्य प्रियदर्शिनः ९

१० अतिथान्दृष्टान्तिर्याच्यमानाः संतो निवर्तन्ते न प्रयच्छन्ति ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१

अपरेमानवादे विप्रदानकृपणाद्विज्ञेः याचितानप्रयच्छन्ति विद्यमानेष्वबुद्धयः १० दीनांधकृपणान्दृष्ट्वा भिक्षुकान् अतिथीनपि याच्यमानानि वर्तन्ते जिह्वालोभसमन्विताः ११ न धनानि न वासांसि न भोगान् न च काचनम् न गावो नान्न विवृतिं प्रयच्छन्ति कदाचन १२ अप्रवृत्ताश्च ये लुब्धानास्तिकादानवर्जिताः एवंभूतानरादेविनिरयं यात्यबुद्धयः १३ तेषामनुश्रुतां यातियदा कालस्य पर्ययात् धनरिक्ते कुले जन्म लभन्ते स्वल्पबुद्धयः १४ हस्त्यपासापरीताश्च सर्वलोकबहिष्कृताः निराशाः सर्वभोगेभ्यो जीवन्त्यधमजीविकाम् १५ अल्पभोगकुले जाता अल्पभोगरतानराः अनेन कर्मणा देवि भवन्त्यधनिनो नराः १६ अपरे स्तामिनो नित्यमानिनः पापतो नराः आसनाहंस्थये पातं न प्रयच्छन्त्यचेतसः १७ मार्गाहंस्थचये मार्गे न यच्छन्त्यल्पबुद्धयः पाद्याहंस्थचये पाद्यं न ददत्यल्पबुद्धयः १८ अर्धाहंश्च सत्कारैरर्चयति यथाविधि अर्घ्यमाचमनीयवानयच्छन्त्यल्पबुद्धयः १९ गुरुचाभिगतं प्रेम्णा गुरुवन्तं बुभूषते अभिमानं प्रवृत्तेन लोभेन समवास्थिताः २० संमान्याश्चावमन्यन्ते बृहन्नपरिभयति च एवंविधानरादेवि सर्वे निरयगामिनः २१ तेषां दिनरास्तस्मान्निरयादुत्तरंति वै वर्षपूर्गेस्ततो जन्म लभन्ते कुत्सिते कुले २२ श्वपाकपुल्कसादीनां कुत्सितानामचेतसाम् कुलेषु ते भुजायते गुरुवृद्धापचायिनः २३ नस्तभीनचमानीयो देवताद्विजपूजकः लोकपूज्येन मस्कृता प्रश्नितो मधुरवचः २४ सर्ववर्णप्रियकरः सर्वभूतहितः सदा अद्वेषी सुमुखः शूलह्णाः स्निग्धवाणीप्रदः सदा २५ स्वागतेनैव सर्वेषां भूतानामविहिंसकः यथाहं सन्त्रिष्या पूर्वमर्चयेन्न वतिष्ठति २६ मार्गाहं यदि दद्यात् मार्गे गुरुं गुरुवदर्चयेत् अतिथिप्रयहरतस्तथाभ्यागतपूजकः २७ एवंभूतोनरादेवि स्तुर्गतिं प्रतिपद्यते ततो मानुषता प्राप्य विगृह्णन् कुलं जायते २८ तत्रासौ विपुले भोगैः सर्वरत्नसमायुतः यथाहं दाता चाहं धुधर्मचयापरो भवेत् २९ समतः सर्वभूतानां सर्वलोकनमस्कृतः स्वकर्मफलमाप्नोति स्त्रियमेव नरः सदा ३० उदात्तकुलजातीय उदात्ताभिजनः सदा गणधर्ममया प्रोक्तो विधात्रा स्वयमीरितः ३१ यस्तु गौद्रसमाचारः सर्वसत्त्वभयंकरः हस्ताभ्यायदिवापञ्चरज्ज्वादडेन वा पुनः ३२ लोष्टैः स्तभैरायुधैर्वा जंतृन्वाधति शोभने हिंसार्थं निवृत्तिं प्रजः प्रादेजयति चैव ह ३३ उपक्रामति जंतृश्च उद्वेगजननसदा एवंशीलसमाचारे निरयं प्रतिपद्यते ३४ सर्वमनुश्रुतां गच्छेद्यदि कालस्य पर्ययात् बद्धा बाधपणिकुले जायति सोऽधम ३५

गुरुवृद्धापचायिनः गुरुणा वृद्धानां च द्वेन त्वसपादका २३ २४ २५ २६ गुरुवत्पितृवत् २७ २८ २९ ३० उदात्तप्रशस्तं ३१ ३२ ३३ ३४ ३५

लोकद्वेषो धर्मः पुंसां स्वयं कर्म फलेः कृतेः एष देवि मनुष्येषु बोद्धव्यो ज्ञातिबंधुषु ३६ अपरः सर्वभूतानि दयावाननुपश्यति मैत्रदृष्टिः
पितृसमीनिर्वैरी नियतेन्द्रियः ३७ नो द्वेजयति भूतानि निविधातयते तथा हस्तपादेः स्तनियते विश्वास्यः सर्वजंतुषु ३८ नरज्वानचंद्र
देमनलोष्टेर्नायुधेन च उद्वेजयति भूतानि शूलक्ष्णकर्मोदयापरः ३९ गावशीलसमाचारः स्वर्गसमुपजायते तत्रासौ भवने दिव्ये मुदा वस
ति देववत् ४० सचेत्कर्म दया च न्यतो मनुष्येषु पजायते अल्पबाधो निरातंकः स्मृतातः सुखमेधते ४१ सुखभागी निरायासो निरुद्देहः
सदानरः एष देवि सतां मार्गो बाधाय च न विद्यते ४२ उमोवाच इमे मनुष्या दृश्यन्ते ऊहापोहविशारदाः ज्ञानविज्ञानसंपन्नाः
प्रज्ञावंतो र्थकोविदाः ४३ दुष्प्रज्ञाश्चापरे देवज्ञानविज्ञानवर्जिताः केन कर्म विशेषेण प्रज्ञावात्सुरुषो भवेत् ४४ अल्पप्रज्ञो विरूपा
क्षकथं भवति मानवः एतन्मे संशयच्छिधिसर्वधर्मविदां पर ४५ जात्यध्यापरे देव रोगार्ताश्चापरे तथा नराः क्लीबाश्च दृश्यन्ते काण
ब्रंहितत्रवे ४६ महेश्वर उवाच ब्राह्मणान्वेदविदुषः सिद्धान्धर्मविदस्तथा परिपृच्छत्य हरहः कुशलाः कुशलतथा ४७ वर्ज
यंतोऽशुभकर्मसंवेमानाः शूभतया लभन्ते स्वर्गं नित्यमिह लोके तथा सुखम् ४८ सचेन्मानुष्यतायाति मेधावी तत्र जायते श्रुतप्र
ज्ञानुगम्यस्य कल्याणमुपजायते ४९ परदारेषु ये चापि चक्षुर्दृष्टं प्रयुजते तेन दुष्टस्य भावेन जात्यध्यास्ते भवन्ति ह ५० मनसा तु प्रदुष्टे
न नग्नां पश्यति येस्त्रियम् रोगार्तास्ते भवन्तीह नरा दुष्कृतकर्मिणः ५१ ये तु मूढा दुराचारा वियोनो मेथुने रताः पुरुषेषु सुदुश्प्रज्ञाः
क्लीबत्सु पयाति ते ५२ पशूंश्च ये बंधयन्ते ये चैव गुरुतल्पगाः प्रकीर्णमेथुना ये च क्लीबा जायन्ति ते नराः ५३ उमोवाच सा-
वद्यं कितुर्वै कर्म निरवद्यं तथैव च श्रेयः कुर्वन्त वा प्रीतिमानो देवसत्तम ५४ महेश्वर उवाच श्रेयांसं मार्गमन्विच्छन्सदायः
पृच्छति द्विजान् धर्मान्वेषी गुणाकांक्षी सुखगंसमुपान्मुते ५५ यदि मानुषतो देविकदाचित्सनिगच्छति मेधावी धारणायुक्तः प्रा
यस्तत्राभिजायते ५६ एष देवि सतां धर्मो मतव्यो भूतिकारकः नृणां हितायैतव मुदा वै समुदाहृतः ५७ उमोवाच अपरे
अल्पविज्ञाना धर्मविद्वेषिणो नराः ब्राह्मणान्वेदविदुषो नैच्छन्ति परिस्पृष्टुम् ५८ व्रतयंतो नराः केचिच्छ्रद्धाधर्मपरायणाः अब्र
तां प्रवृत्तिनियमास्तथान्ये राक्षसोपमाः ५९ यज्वानश्च तथैव निहोमाश्च तथापरे केन कर्म विपाकेन भवतीह वदस्व मे ६०

महेश्वर उवाच आगमा लोकाधर्माणां मर्यादाः सर्वनिर्मिताः प्रामाण्येनानुवर्तते दृश्यं ते च दृढव्रताः ६१ अधर्मधर्ममित्याहुर्येच-
 मोहवशागताः अब्रतानष्टमर्यादास्ते प्रोक्ता ब्रह्मराक्षसाः ६२ ते चेत्कालकृतोद्योगात्संभवतीहमानुषाः निर्होमानिर्वषट्कारास्ते भ-
 वन्ति नराधमाः ६३ एष देवि मया सर्वः संशयच्छेदनाय ते कुशलाकुशलौ नृणां व्याख्यातो धर्मसागरः ६४ इति श्रीमहाभारते आ-
 नुशासनिके पर्वणि दानधर्मे उमा महेश्वर संवादेशतो परिपंचचत्वारिंशोऽध्यायः १४५ महेश्वर उवाच पगवर ज्ञेयधर्मज्ञेन
 पौवननिवासिनि साध्विसुश्रूषकेशाते हिमवत्पर्वतात्मजे १ दत्तेशमदमोपेते निर्ममेधर्मचारिणि पृच्छामित्वा वगरोहे पृष्ट्वा वदम-
 मेप्सितम् २ सावित्री ब्रह्मणः साध्वी कौशिकस्य शचीसती मार्तण्डजस्य भूमोर्णाक्निद्विवेश्रवणस्य च ३ वरूणस्य तथा गौरीसूर्यस्य च सु-
 वर्चला गैहिणीशशिनः साध्वी स्नाहचैव विभावसोः ४ अदितिः कश्यपस्यैव सवास्तापतिदेवताः पृष्ट्वा श्रोतापसिताश्चैव तौ स्वया-
 देवि नित्यशः ५ तेन त्वापरिपृच्छामि धर्मज्ञे धर्मवादिनि स्त्रीधर्मश्चोत्तुमिच्छामि त्वयोदाहृतमादितः ६ सधर्मचारिणी मे त्वं समशी-
 ला समव्रता समानसारवीर्या च तपस्ती ब्रह्मतंचते ७ त्वया तद्युक्तो विशेषेण गुणवान्संभविष्यति लोके चैव त्वया देवि प्रमाणत्वमुपे-
 ष्यति ८ स्त्रियश्चैव विशेषेण स्त्रीजनस्य गतिः पुरा गौर्यंगच्छति सश्चोणिलोके षेष्ठा गतिः सदा ९ मम चार्द्धं शरीरस्य तव चार्धं
 न निर्मितम् सरकार्यकरी च त्वं लोकसंतानकारिणी १० तव सर्वः सुविदितः स्त्रीधर्मः शाश्वतः शतमे तस्मादशोधतो ब्रह्मिस्त्वधर्मवि-
 स्तरेण मे ११ उमा उवाच भगवन्सर्वभूतेश भूतभव्यमवोत्तम त्वत्प्रभावादियं देववाङ्मयं प्रतिभाति मे १२ देमास्तु नद्यो-
 देवेश सर्वतीर्थोदकेर्युताः उपस्पर्शनहेतोर्न्यामुपयाति समीपतः १३ गताभिः सह समं च प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः अभवन्त्योऽनहवादी-
 सर्वपुरुष उच्यते १४ स्त्रीवा भूतेश सततं स्त्रियमेवानुधावति मया संमानिताश्चैव भविष्यति सरिह्वराः १५ एषा सरस्वती पुण्या-
 नदी नामुत्तमानदी प्रथमा सर्वसरितानंदस्मात्सरगामिनी १६ विपाराच वितस्ता च चंद्रभागा दगावती शतद्रुदविकासिधुः कौशि-
 की गौतमी तथा १७ तथा देवनदी चैव सर्वतीर्थाभिसंभृता गगनाद्गता देवि गंगा सर्वसरिह्वरा १८ इत्युक्ता देवदेवस्य पत्नी-
 धर्मभृता वरा स्मितपूर्वमथाभाष्य सर्वास्ताः सरितस्तथा १९ अपृच्छद्देवमहिषा स्त्रीधर्मधर्मवत्सला स्त्रीधर्मकृशला स्तावे गंगाद्याः
 सरितावराः २०

गुणवान्सस्त्रीधर्मः ८ गौर्यं भूमे गच्छति अनादि परंपरया च लति १ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१

उमोवाच अयं भगवता प्रभः कृतः स्त्रीधर्मसंश्रितः तंतुसंमंथयुष्माभिर्वक्तुमिच्छामि शंकरम् २१ नचैवसाध्यं पश्यामि विज्ञानं भुविकस्य चित् दिविवासागरगमास्तेनोमानयाम्यहम् २२ एव सर्वाः सरच्छेदाः पृष्ठाः पुण्यतमाः शिवाः ततो देवनदी गंगानियुक्ता प्रतिपूज्यन्ते २३ बद्धाभिर्बहुभिः स्फीतास्त्रीधर्मज्ञाश्चिस्मिता शैलराजकृता देवी पुण्यपापभयापहा २४ बुध्या विनयसंपन्ना सर्वधर्मविशारदा सस्मितबहुबुध्या दयागंगावचनमब्रवीत् २५ गंगोवाच धन्यास्य नृगृहीतास्मि देवि धर्मपरायणे यात्सर्वजगन्मान्या नदीमानयसे नये २६ प्रभवन्पृच्छते यो हि संमानयति वा पुनः नूनं जनमदृष्टात्पापडितारव्यामगच्छति २७ ज्ञानविज्ञानसंपन्नानूहापोहविशारदान् प्रवक्तुं पृच्छते यो न्यान्संवेनापदमुच्छति २८ अन्यथा बहुबुध्या दयो वाक्यवदति संसदि अन्यथैव त्यहवादी दुर्बलवदते वचः २९ दिव्यज्ञाने दिवि श्रेष्ठे दिव्यपुष्पैः सहोत्थिते त्वमेवाहं सिनो देवि स्त्रीधर्माननुभाषितुम् ३० ततः साराधिता देवी गंगया बहुभिर्गुणैः प्राह सर्वमशेषेण स्त्रीधर्मसूत सुदुरा ३१ उमोवाच स्त्रीधर्मा मां प्रतियथा प्रतिष्ठातियथा विधिं तमहं कीर्त्तयिष्यामि तथैव प्रश्रितो भव ३२ स्त्रीधर्मः पूर्वाण्ययं विवाहे बहुभिः कृतः सहधर्मचरी भर्तुर्भवत्यग्निसमीपतः ३३ सुस्वभावा सुवचना सुवृत्ता सुखदर्शना अनन्यचित्ता सुसुखी भर्तुः सा धर्मचारिणी ३४ सा भवेद्धर्मपरमा सा भवेद्धर्मभागिनी देववत्सततसा ध्याया भर्तारं प्रपश्यति ३५ शुश्रूषापरिचारच देववद्वाकरोति च नान्यभावाऽद्य विमुक्ताः सुवृत्ता सुखदर्शना ३६ पुत्रवक्त्रमिया भीक्षुणा भर्तुर्वदन्ती क्षते या सा ध्यानियता हारा सा भवेद्धर्मचारिणी श्रुत्वा दंपतिधर्मवै सहधर्मकृतशुभम् ३७ या भवेद्धर्मपरमा नारी भर्तुः समव्रता देववत्सततसा ध्याया भर्तारं मनुष्यति दंपत्येवै धर्मसहधर्मकृतः शुभः ३८ शुश्रूषापरिचारच देवतुल्यं प्रकुर्वती वश्यभावेन सुमनाः सुवृत्ता सुखदर्शना अनन्यचित्ता सुसुखी भर्तुः सा धर्मचारिणी ३९ परुषाण्यपि चोक्ताया दृष्टा दुष्टेन च क्षया सुप्रसन्नसुखी भर्तुः या नारी सा पतिव्रता ४० नचंद्रसूयानतरुपुना स्नायानिरोक्षते भर्तुर्वर्गविरागे ह्यासा भवेद्धर्मचारिणी ४१ दग्धिद्रव्या धितं दीनमध्वना परिकूशितम् पतिपुत्रमिवापास्ते सानारी धर्मभागिनी ४२ यानारी प्रयता दक्षायानारी पुत्रिणी भवेत् पतिप्रिया पतिप्राणा सानारी धर्मभागिनी ४३

वश्यभावेन मंत्रादिना वशीकरणं विना ३१ ४० चंद्रसूयैर्नग्मपिया पुरुषनाम त्वान्निरोक्षते किमु नरं पशुं चेति भावः ४१ ४० ४३ ४२ ४३

४४ ४५ सुसंमृष्टस्याशोधितगृहा ४६ ४७ ४८ ४९ ५० लघुसन्ध्याशीघ्रमर्यादावबोधिन्याबुध्या ५१ ५२ ५३ ५४ ५५
 ५६ ५७ ५८ ५९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि टीकायां शतोपरिषद् चत्वारिंशोऽध्यायः १४६ पिनाकिन् अस्मिन् अध्याये योहिमां द्रष्टु

शुश्रूषां परिचर्यां च करोत्यविमनाः सदा सुप्रतीता विनीता च सानारी धर्मभागिनी ४४ न कामेषु न भोगेषु नैश्वर्येन सुरेयतया स्पृहाय स्या-
 यथापत्यो सानारी धर्मभागिनी ४५ कत्योत्थानरतिर्नित्यं गृहशुश्रूषणे रता सुसंमृष्टस्या चैव गोशकृत्कृतलेपना ४६ अग्निकार्यप-
 रानित्य सदा पुष्पबलिप्रदा देवतातिथिभृत्यानां निर्वाणपतिना सह ४७ शेषान्नमुपभुञ्जाना यथान्यायं यथाविधि तुष्टपुष्टजनानि
 त्यनारी धर्मेण युज्यते ४८ श्वश्रूश्वशुरयोः पादौ तोषयती गुणान्विता मातापितृपरानित्ययानारी सा तपोधना ४९ ब्राह्मणान् दुर्बला-
 नाथान् दीनान् धरूपणास्तथा विभ्रत्यन्नेन यानारी सा पतिव्रतभागिनी ५० व्रतचरित्या नित्यं दुश्चरं लघुसन्ध्या पतिचित्तापति-
 हिता सा पतिव्रतभागिनी ५१ पुण्यमेतत्तपश्चैव स्वर्गश्चैष सनातनः यानारी भर्तृपरमा भवेद्भर्तृव्रता सती ५२ पतिर्हि देवो नारीणां
 पतिर्बुधुः पतिर्गतिः पत्या समा गतिर्नास्ति देवतं वा यथापतिः ५३ पतिप्रसादात् स्वर्गो वा तुल्यो नायानवा भवेत् अहस्वर्गे न हीच्छेयं ल-
 य्यप्रतिमहेश्वरे ५४ यद्यकार्यमधर्मं वाय दिवा प्राणनाशनम् पतिर्ब्रूयाद्दृष्ट्वा व्याधितो वा कथंचन ५५ आपन्नो रिपुसंस्थो वा
 ब्रह्मशापार्दितोऽपि वा आपद्भर्माननुप्रेक्ष्य तत्कार्यमविशकया ५६ एष देवमया प्रोक्तः स्त्रीधर्मो वचनात्तव यात्वेवं भाविनी नारी सा
 पतिव्रतभागिनी ५७ श्रीध उवाच इत्युक्तः स तु देवेशः प्रतिपूज्य गिरेः सुताम् लोकान् विमर्जयामास सर्वैरनुचरैर्दृष्टान् ५८
 ततो ययुर्भूतगणाः सरितश्च यथागतम् गन्धर्वाप्सरसश्चैव प्रणम्य शिरसा भवम् ५९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि
 दानधर्मे उमा महेश्वरसंवादेशतो परिषद् चत्वारिंशोऽध्यायः १४६ ऋषय उचुः पिनाकिन् भगने च घ्नस्व लोकं नमस्कृत मा-
 हात्म्यं वासुदेवस्य श्रोतुमिच्छामि शंकर १ ईश्वर उवाच पितामहादपि वरः शाश्वतः पुरुषो हरिः कृष्णो जायमानदा मासो व्य-
 भिसूर्य इवोदितः २ दशबाहुर्महातेजा देवतारिनिषूदनः श्रीवत्सो कोटदृष्टीकेशः सर्वदेवतपूजितः ३ ब्रह्मा तस्योदरं भवस्तस्याह-
 च शिरोभवः शिरोरुद्रेभ्यो ज्योतीषिरोमभ्यश्च स्फुराऽसुराः ४ ऋषयो देवसंभूतास्तस्य लोकाश्च शाश्वताः पितामहगृहसाक्षात्स-
 र्वदेवगृहचसः ५ सोम्याः पृथिव्याः कृत्स्नायाः स्रष्टा त्रिभुवनेश्वरः संहर्ता चैव भूतानां स्थावरस्य चरस्य च ६

मिच्छतेति श्लोकद्वयेन ब्रह्मविष्णुरुद्राणामेकात्म्यं दर्शितम् प्रत्यगुपदर्शितं तदेवात्रोपसंहृतमिति बोध्यम् १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८

सहिदेववरः साक्षाद्देवनाथः परंतपः सर्वज्ञः सर्वसंश्लिष्टः सर्वगः सर्वतोमुखः ७ परमात्मा तृषीकेशः सर्वव्यापी महेश्वरः नतस्मात्प
रमभूतत्रिषु लोकेषु किंचन ८ सनातनो वैमधुहागो विंद इति विश्रुतः स सर्वान्यार्थिधानं संख्येया तथिष्यति मानदः ९ स्फुरकायार्थ
यमुत्पन्नो मानुषवपुःस्थितः नहि देवगणाः शक्तास्त्रिविक्रमविना कृताः १० भुवने देवकायाणि कर्तुं नायकवर्जिताः नायकः सर्वभू
तानां सर्वदेवनमस्कृतः ११ एतस्य देवनाथस्य देवकार्यपरस्य च ब्रह्मभूतस्य सततं ब्रह्मर्षिशरणस्य च १२ ब्रह्मावसति गर्भस्थः
शरीरे सुखसंस्थितः शर्वः स्फुरवसंस्थितश्च शरीरे सुखसंस्थितः १३ सखाः स्फुरवसंस्थिताश्च शरीरे तस्य देवताः सदेवः पुंडरीकाक्षः श्री
गर्भः श्रीसहोषितः १४ शार्ङ्गचक्रायुधः रवद्वी सर्वनागरिपुध्वजः उत्तमेन सुशीलेन दमेन च शमेन च १५ पराक्रमेण वीर्येण वपु
षा दर्शनेन च आरोहेण प्रमाणेन धैर्येणार्जवसंपदा १६ आनृशस्येन रूपेण बलेन च समन्वितः अस्त्रैः समुदितः सर्वैर्दिव्यैरद्भुत
दर्शनैः १७ योगमाया सहस्राक्षो निरपायो महामनाः वीरो मित्रजनश्लाघी ज्ञातिबंधुजनप्रियः १८ क्षमावाञ्छानहवादी ब्रह्मण्या
ब्रह्मनायकः भयहर्ता भयार्तानां मित्राणानं दिवर्धनः १९ शरण्यः सर्वभूतानां दीनानां पालने रतः श्रुतवानर्थसंपन्नः सर्वभूतनमस्कृ
तः २० समाश्रितानां वरदः शत्रूणामपि धर्मवित् नीतिज्ञो नीतिसंपन्नो ब्रह्मवादी जितेन्द्रियः २१ भवार्थमिह देवानां बुद्ध्या परमया युतः
प्राजापत्येश भेमागे मानवे धर्मसंस्कृते २२ समुत्पत्त्यतिगोविंदो मनोर्वशो महात्मनः अंगो नाम मनोः पुत्रो अंतर्धा माततः परः २३
अंतर्धा मोहविधार्मा प्रजापतिरनिंदितः प्राचीनबर्हिर्भविता हविर्धात्मनः सुतो महान् २४ तस्य प्रचेता प्रसुरवा भविष्यति दशात्मजाः
प्राचेतसस्तथा दक्षो भवितेह प्रजापतिः २५ दाक्षायिण्यास्तथा दित्यो मनुरादित्यस्तथा मनोश्च वशज इत्था सुद्युम्नश्च भविष्यति
२६ बुधात्पुस्त्रुवाश्चापितस्मादायुर्भविष्यति नहुषो भविता तस्माद्ययातिस्तस्य चात्मजः २७ यदुस्तस्मान्महासत्वः क्रोधा तस्माद्भवि
ष्यति क्रोष्टुश्चैव महान् पुत्रो वृजिनीवात्मविष्यति २८ वृजिनीवतश्च भविता उषगुरपराजितः उषगोर्भविता पुत्रः शूरश्चित्ररथस्त
था २९ तस्य त्ववरजः पुत्रः शूरेणामभविष्यति तेषां विख्यातवीर्याणां च रिचगुणशालिनाम् ३० यज्वनां सुविशद्भानां वंशे ब्राह्मणसंम
ते सशूरः क्षत्रियश्चैव महावीर्ये मिहायशाः स्ववशविस्तरकरजनिष्यति मानदः ३१ वसुदेव इतिख्यातः पुत्रमानकदुदुभिमू तस्य पुत्र
श्चतुर्बाहुर्वासुदेवो भविष्यति ३२

दाताब्राह्मणसत्कर्ताब्रह्मभूतोद्दिनप्रियः राज्ञःसर्वान्सुबद्धान्समोक्षयिष्यतियादवः ३३ जरासंधंतुराजानंनिर्जित्यगिरिगङ्गरे स
र्वपार्थिवरत्नादयोभविष्यतिसर्वार्यवान् ३४ पृथिव्यामप्रतिहतोर्वार्येणचभविष्यति विक्रमेणचसंपन्नःसर्वपार्थिवपार्थिवः ३५
शूरसेनेषुभूत्वासह्यारकायावसन्प्रभुः पालयिष्यतिगां देवांविजित्यनयविन्सदा ३६ तंभवतःसमासाद्यवाङ्माल्यैरर्हणैर्वरैः अ-
र्चयंतुयथान्यायब्रह्माणमिवशाश्वतम् ३७ योहिमाद्रष्टुमिच्छेतब्रह्माणंचपितामहम् द्रष्टव्यस्तेनभगवान्वासुदेवःप्रतापवान् ३८
दृष्टेत्स्मिन्बृहदृष्टेनमेवास्तिविचारणा पितामहोवादेवेशइतिवित्ततपोधनाः ३९ सयस्यपुंडरीकाक्षःप्रतियुक्तोभविष्यति तस्यदे-
वगणःप्रतीतोब्रह्मपूर्वोभविष्यति ४० यश्चतमानवेत्योकेसश्चयिष्यतिकेशवम् तस्यकीर्त्तिजयश्चैवस्वर्गश्चैवभविष्यति ४१ ध-
र्माणांदेशिकःसाक्षात्सभविष्यतिधर्मभाक् धर्मवद्भिःसूदेवेशोनमस्कार्यःसूदोद्यतेः ४२ धर्मएवपरोहिस्यात्तस्मिन्भ्यर्चितेवि-
भौंसहिदेवोमहातेजाःप्रजाहितचिकीर्षया ४३ धर्माथेपुरुषव्याघ्रक्रषिकोटोःससर्जह ताःसृष्टास्तेनविभुनापर्वतेगूधमादने
४४ सनत्कुमारप्रमुरवास्तिष्ठतितपसान्विताः तस्मात्सुवाग्मीधर्मज्ञोनमस्योद्दिजपुंगवाः ४५ दिविश्रेष्ठोहिभगवान्हरिर्नारायणःप्र-
भुः वदितोहिसवदेतमानतोमानयीतच अर्हितश्चार्हयेन्नित्यंपूजितःप्रतिपूजयेत् ४६ दृष्टःपश्येदहरहःसंश्रितःप्रतिसंश्रयेत्
अर्चितश्चार्चयेन्नित्यंसदेवोद्दिजसत्तमाः ४७ एतत्तस्यानवद्यस्यविष्णोर्वैपरमं व्रतम् आदिदेवस्यमहतःसज्जनाचरितंसदा ४८
भुवनेभ्यर्चितोन्नित्यंदेवैरपिसनातनः अभयेनानुरूपेणयुज्येततमनुव्रताः ४९ कर्मणामनमावाचासनमस्योद्दिजैःसदा यत्नवद्भि-
रुपस्थायद्रष्टव्योदेवकीर्त्ततः ५० णव्योमिहितोमार्गोमयावैमुनिसत्तमाः तदृष्ट्वासर्वशोदेवंदृष्ट्वास्त्युःस्फुरसत्तमाः ५१ महाव-
राहतंदेवंसर्वलोकपितामहम् अहंचैवनमस्यामिनित्यमेवजगत्पतिम् ५२ तत्रचचितयद्रष्टुमविष्यतिनसंशयः समस्तादिव-
यंदेवास्तस्यदेहेवसामहे ५३ तस्यचैवाग्रजोभ्रातासिताद्रिनिचयप्रभः हत्तीबलइतिरव्यातोभविष्यतिधराधरः ५४ त्रिंश-
रास्तस्यदिव्यश्चशातकुंभमयोद्भुमः ध्वजस्तूणेंद्रोदेवस्यभविष्यतिरथाश्रितः ५५ शिरोनागैर्महाभोगैःपरिकीर्णमहात्मभिः
भविष्यतिमहाबाहोःसर्वलोकेश्वरस्यच ५६ चिंतितानिसमेष्टंतिशस्त्राण्यस्त्राणिचैवह अनंतश्चसावोक्तोभगवान्हरिरव्ययः ५७

समादिष्टश्च विबुधैर्दर्शयित्वमिति प्रभो सूपणो यस्य वीर्येण कश्यपस्यात्मजो बली अतन्नेवाशकः द्रुमुं देवस्य परमात्मनः ५८ सचशो
 यो विचरते परयावेमुदायुतः अतर्वसति भोगेन परिरभ्यवसुधराम् ५९ य एव विष्णुः सो न तो भगवान्मुधा धरः योगमः सत्प्रीकेशो
 योच्युतः सधरा धरः ६० तावुभौ पुरुषव्याघ्रौ दिव्यौ दिव्यपराक्रमौ द्रष्टव्यौ माननीयौ च चक्रलागलधारिणौ ६१ एषो नुग्रहः प्रोक्तो
 मया पुण्यस्तपोधनाः यद्भवतो यदुश्चेष्टे पूजयेयुः प्रयत्नतः ६२ इति श्रीमहामारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पुरुषमाहात्म्यं
 नाम शतोपरिसमचत्वारिंशोऽध्यायः १४७ नारद उवाच अथ व्योम्नि महान्छब्दः स विद्युत्स्तनयितुमान् मेघैश्च गग
 ननीलसंरुद्धमभवत्तधनेः १ प्रावृषीव च पर्जन्यो ववृषे निमलपयः तमश्चैवाभवद्द्वोरदिशश्च न च काशिरे २ ततो देवगिरे तस्मि
 न्नम्ये पुण्ये सनातने न सर्वभूतसंघवाद्दृशुर्मुनयस्तदा ३ व्यञ्च च गगने सद्यः क्षणेन समपद्यत तीर्थयात्राततो विप्राजग्मुश्चान्ये
 यथागतम् ४ तदद्भुतमचित्यं च दृष्ट्वा ते विस्मिता भवन् शकरस्यै मया साङ्गसंवादत्कथाश्रयम् ५ स भावान् पुरुषव्याघ्रब्रह्मभू
 तः सनातनः यदयमुनिशिष्टाः स्मोगिरिपृष्ठे महात्मना ६ हितीयत्सद्भुतमिदं त्वत्तेजः कृतमद्य वै दृष्ट्वा च विस्मिताः कृष्णासाचनः स्मृ
 तिरुग्रता ७ एतत्ते देवदेवस्य गमाहात्म्यं कथितं प्रभो कपर्दिनो गिरीशस्य महाबाहो जनादन ८ इत्युक्तः स तदा कृष्णास्तपोवननिवा-
 सिभिः मानया मासतान्सर्वान् नृषीन्देवकिनंदनः ९ अथर्षयः संप्रवृष्टाः पुनस्ते कृष्णामब्रुवन् पुनः पुनर्दर्शयास्मान्सदैवमधुसूदन
 १० न हि नः सारतिः स्वर्गे याच्यस्व दृशने विभो तद्वत्तच्च महाबाहो यदा ह भगवान्भवः ११ एतत्ते सर्वमारुह्या तं रहस्यं मरिक्शनि त्व
 मेव त्वर्थं तत्त्वज्ञः पृष्टोऽस्मान्पृच्छस्यदा १२ तदस्माभिरिदं गुह्यं न्यत्थियार्थमुदाहृतम् न च ते विदितं किंचिन्निषुलोकेषु विद्यते १३
 जन्मचैव प्रसूतिश्च यच्चान्यत्कारणविभो वयं तु बहुचापल्या दशक्ता गुह्यधारणे १४ ततः स्थिते त्वयि विभो लघुत्वात्प्रलपामहे
 न हि किंचित्तदाश्चर्यं यन्न वेत्ति भवानिह १५ दिवि शशुविवादेव सर्वं हि विदितं तव साधयाम वयं कृष्णबुद्धिपुष्टिमवाप्नुहि १६ पु
 नस्ते सदृशस्तान् विशिष्टो वा भविष्यति महाप्रभावसंयुक्ते दीप्ति कीर्तिकरः प्रभुः १७ श्रीश्च उवाच ततः प्रणम्य देवेश याद
 वं पुरुषोत्तमम् प्रदक्षिणमुपादृत्य प्रजग्मुस्ते महर्षयः १८ सोयं नारायणः श्रीमान् दीप्त्या परमया युतः व्रतं यथावत्तच्चीत्वा द्वारकां पु
 नरागमत् १९

पूर्णेच दशमे मासि पुत्रोऽस्य परमाद्भुतः रुक्मिण्यां संमतो जने शूरो वंशधरः प्रभो २० सकामः सर्वभूतानां सर्वभागवतो नृप अमुराणां
सुराणां च चरत्यतगतः सदा २१ सायं पुरुषं शार्दूलो मेघवर्णश्चतुर्भुजः सश्रितः पांडवान् रे म्णा भवेत्तत्र येन माश्रिताः २२ कीर्तिलक्ष्मी
र्धृतिश्चैव स्वर्गमार्गस्तथैव च यत्रैष संस्थितस्तत्र देवो विष्णुश्चित्रविक्रमः २३ सेंद्रा देवास्त्रयस्त्रिंशदेवनात्र विचारणा आदिदेवो महादे-
वः सर्वभूत प्रतिश्रयः २४ अनादिनिधनो व्यक्तो महान्त्सामधुसूदनः अयं जातो महातेजाः सुराणामर्थमिदमे २५ सुदुस्तराथ तत्त्वस्य
वक्ता कक्ता च साधवः तव पायजयः कृत्स्नस्तव कीर्तिस्तथा तुला २६ ते ययं प्रियर्वा देवो कृत्स्नानां रायणा अयात् अयनाथस्तवा चिंत्या
यस्य नारायणा गतिः २७ स भयं स्त्वमुपाध्ययूरणाग्नेर्हुतवान् नृपान् कृष्णास्तु वेणुमहता युगांताग्निमभिनये २८ दुरोधनश्च्यो-
च्यो मेो स पुत्रश्चातृवाधवः कृतवान्योऽबुधः क्रोधाद्भारगाडीव विप्रहम् २९ देतया दानवैर्द्राच्यमद्राकायामहावद्राः चक्राग्नेक्षय
मापन्नादावाग्नेशालभाडव ३० प्रतियोद्धुनशक्या हिमानुपैरवसयुगे विहीनैः पुरुषव्याघ्रसदृशगतिवत्तादिभिः ३१ जयो योगाय
गांताभः सव्यसाचीरणाग्रगः तेजसा हतवान् सर्वे स्रयो धनवन्त नृप ३२ यत्तु गोवृषभाकेन मुनिन्यः समुद्रादृतम् पुराणा हिमवन्पृ-
ष्ठे तन्मे निगदितः शृणु ३३ यावन्नस्य भवेत्पुष्टिस्तजोदाप्तिपराक्रमैः प्रभावः सन्ततिर्जन्मकृष्णात्त्रिगुणविभो ३४ कः शक्नोत्यन्यथा
कृत्तुं तद्यदि स्यात्तथा शृणु यत्र कृष्णा हिमगवान्स्तत्र पुष्टिरनुत्तमा ३५ वयन्निहात्यन्तयः परतत्रा सुविह्वलाः जानु प्रपन्नान्मा
मृत्याः पथान्मम व्ययम् ३६ मया श्वाथा जय परः पूर्वकृत्या प्रतिश्रयस् राजवृत्तनन्दमते प्रतिज्ञापालनरतः ३७ अयं वान्मवधन्ना के
राजस्त्वबहुमन्यसे नहि प्रतिज्ञायादत्तानां प्रहानुमैरिदम् ३८ कालेनायं जनः सर्वो निहतो रणमूर्धनि वदचकालेन हताः कालो हि
प्रमेश्वरः ३९ नहिकालेन कालजः सृष्टृश्चोचितुमर्हति कालोऽन्नाहितरक्तगन्धः कृष्णोऽदोऽसनां ननः ४० तन्मात्कुंती सुतजानीने
हशोचितुमर्हसि व्यपेतमन्युनित्यत्वमवकोरुवनदन माधवस्यास्य माहात्म्यं श्रुतयत्नयितमया ४१ तदेवतायत्ययाप्तसज्जन-
स्य निदर्शनम् व्यासस्य वचनं श्रुत्वा नारदस्य च धीनतः ४२ सत्यं चैव महाराज वृष्णा हतमस्यैव प्रभावश्च यिपुंगस्य कथितः सुम
हान्मया ४३ महेश्वरस्यैवादर्शोऽलपुत्र्याश्च भारत धारयिष्यति यश्चैतमहापुरुषसंभवम् ४४

शृणुयात्कथयेत्तायः सुश्रेयो लभते परम् भवितारश्च तस्याश्च सर्वकामाय येष्मिताः ४५ प्रेत्य स्वर्गं च लभते नरो नास्य च संशयः ४६
 न्यायश्रेयो भिकामेन प्रतिपत्तुं जनार्दनः एषा वाक्ष्यो विप्रैस्तु तोराजन् जनार्दनः ४७ महेश्वरमुखोऽस्म्यष्टाये च धर्मगुणाः स्मृताः तैल
 यामनसाधार्याः कुरु राज दिवानिशम् ४८ एवमेव तत्तमानस्य सत्यं नृदुर्धरस्य च प्रजापालनदक्षस्य भवर्गलोको भविष्यति ४९
 धर्मेणापि सदा राजन् जारक्षितुमर्हसि यस्तस्य विपुलो दंडः सत्यं धर्मः स कीर्त्यते ५० य एष कथितो राजन् च यासु ज्ञानसन्निधौ शं
 करस्यो मया सार्धं मवातो धर्मसंहितः ५१ श्रुत्वा वा श्रोतुं कामे वाप्यर्चयेद्दृषभ ध्वजम् विशद्वेने ह भवेन्नय इच्छेत् भूतिमात्मनः
 ५२ एष तस्या नवद्यस्य नारदस्य महान् मनः स देशो देव प्रजाश्च तं तथा कुरु पांडव ५३ एतदत्यद्भुतं वृत्तं पुण्यं हि भवति प्रभो वा
 सुदेवस्य कौन्तेयस्याणोश्चैव स्वभावजम् ५४ दशवर्षं सहस्राणि च दर्यामेष शाश्वतः तपश्च चारविपुलं सहगंडीवधन्वना ५५
 त्रियुगे पुंडरीकाक्षो वासुदेव धनं जयो विदितो नारदेनैतौ मम व्यासाश्च पार्थिव ५६ बाल एव महाबाहुश्च कारकदनं महत् कंसस्य
 पुंडरीकाक्षो ज्ञातित्राणार्थं कारणात् ५७ कर्मणामस्य कौन्तेय नांतं संख्यातुं मुत्सहे शाश्वतस्य पुराणस्य पुरुषस्य युधिष्ठिर ५८
 ध्रुवश्चैयः परं तात भविष्यति तवोत्तमम् यस्य ते पुरुषव्याघ्रः सखा चायं जनार्दनः ५९ दुर्योधनं तु शौचाभिप्रेत्य लोकेऽपि दुर्मतिम् य
 त्कृते पृथिवीं सखा विनष्टां सहयद्दिपा ६० दुर्योधनापराधेन कर्णस्य शकुने स्तथा दुःशीसनं च तुथानां कुरवो निधनगताः ६१
 वैशंपायन उवाच एवं सभाषमाणे तु गंगेये पुरः पर्वणे तृष्णां च भूवकोरव्योमध्वेतेषां महात्मनाम् ६२ तच्छ्रुत्वा विस्मयं ज-
 गुर्धत्तं राष्ट्रादयो नृपाः संपूज्य मनसा कृष्णं सर्वे प्रांजलयो भवन् ६३ ऋषयश्चापि ते सर्वे नारदप्रमुखस्तथा प्रतिगृह्णाभ्यनंदन्त
 तद्वाक्यं प्रतिपूज्य च ६४ इत्येतदखिलं सर्वैः पांडवो भ्रातृभिः सह श्रुतवान्सुमहाश्चर्यं पुण्यं भीष्मानुशासनम् ६५ युधिष्ठिरस्तु
 गांगेयं विश्रान्तं भूरिदक्षिणम् पुनरेव महाबुद्धिः पयःपृच्छन् महापतिः ६६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे
 महापुरुषप्रस्तावैशतोपरि अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः १४८

विश्वं विष्णुरित्यतः प्राक्तनो ग्रन्थः स्पष्टार्थः नामपदानामवयवार्थरूपश्रीशंखगचार्यभगवत्पादयभाष्यादेवावगतव्यः शब्दः सुखमवाप्नुयादित्यनेन श-

वैशंपायन उवाच १ श्रुत्वा धर्मानि शेषेण पावनानि च सर्वशः युधिष्ठिरः शान्तनवं पुनरेवाभ्यभाषत १ युधिष्ठिर उवाच किं मे कदेव तं लोके किं वाप्येकं परायणम् स्तुवतः कंकमर्चतः प्राप्नुयुर्मानवाः शतम् २ को धर्मः सर्वधर्माणां भवतः परमो मतः किं जपन्मुच्यते जतुर्जन्मसंसारबंधनात् ३ भाष्य उवाच जगन्प्रभुदेवदेवमनेतं पुरुषोत्तमम् स्तुवन्नामसहस्रेण पुरुषः सततोत्थितः ४ तमेव चार्चयन्नित्यभक्त्या पुरुषमव्ययम् ध्यायंस्तुवन्नमस्यश्च यजमानस्तमेव च ५ अनादिनिधनविष्णुसर्वलोकमहेश्वरम् लोकाध्यक्षस्तुवन्नित्यं सर्वदुःखातिगो भवेत् ६ ब्रह्मण्यं सर्वधर्मज्ञं लोकानां कोर्त्तिवर्द्धनम् लोकनाथमहद्भूतं सर्वभूतभवोद्भवम् ७ एष मे सर्वधर्माणां धर्मो धिकतमो मतः यद्भक्त्या पुण्डरीकाक्षस्तु वैरचेन्नरः सदा ८ परमयो महत्तेजः परमयो महत्तपः परमयो महद्ब्रह्म प्रमयः पश्यणम् ९ पवित्राणां पवित्रेयामगलानां च भगलम् देवतं देवतानां च भूतानां यो व्ययः पिता १० यतः सर्वाणि भूतानि भवत्यादियुगागमे यस्मिंश्च प्रलयं याति पुनरेव युगाक्षये ११ तस्य लोकप्रधानस्य जगन्नाथस्य भूपते विष्णोर्नामसहस्रं मे शृणु पापभयापहम् १२ यातिनामानि गौणानि विख्यातानि महात्मनः कृपामि पांगीतानि तानि वदामि जतये १३ ओम् विश्वविष्णवे षट्कारो भूतभूत्यभवत्प्रभुः भूतकृद्भूतभूद्भानो भूतात्मा भूतभावनः १४ भूतात्मा परमात्मा च मुक्तानां परमार्गातिः अव्ययः पुरुषः सौक्ष्मीदोत्रजोद्भूतगवच १५ योगो योगविदो नेता प्रधानपुरुषेश्वरः नारसिंहवपुः श्रीमान्केशवः पुरुषोत्तमः १६ सर्वः शर्वः शिवस्याणुभूतादिनिधिरव्ययः संप्रयोभावनो भूतां प्रभवः प्रभुरेश्वरः १७ सूर्यभूः शंभुरादित्यः पुष्कराक्षो महात्मनः अनादिनिधना धाता विधाता धातुरुत्तमः १८ अप्रमयो हृषीकेशः पद्मनाभा मरुप्रभुः विश्वकर्मामनुस्त्वष्टास्य विष्णुः स्याद्विश्वभूतः १९ अचाक्षः शास्त्रतः कृष्णो लोहिताक्षः प्रतर्दनः प्रभूतस्त्रिककुब्जामपवित्रं नगलपरम् २० ईशानः प्राणदः प्राणो ज्येष्ठश्चैष्ठः प्रजापतिः द्विगुण्यगमेश्चिगमो माधवो मधुसूदनः २१ ईश्वरो विक्रमो धिन्वी मेधावी विक्रमः क्रमः अनुत्तमो दग्धर्षः कृतजः कृतिगन्धवान् २२ सूरेशः शरणशम विश्वरेताः प्रजाभवः अहः सवत्सरो व्यान्तः प्रत्ययः स्रवदंशः २३ अजः सर्वेश्वरः सिद्धः सिद्धिस्तर्वादि रच्युतः वृषाकपिर्गमेयात्मा सर्वयोगविनिःसृतः २४ वसुवसुमनाः सत्यः समानात्ममितः सुमः अमोघः पुण्डरीकाक्षो वपुः कर्मो वृषाकृतिः २५

द्रव्याद्येन जपधिका

रोस्ति इति दर्शितम् शेषं सुगमम्

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५

रुद्रो बहुशिरा बहुविश्वयोनिः शक्तिश्च वाः अमृतः सत्यतः स्यात्पुर्वगरोहो महातपाः २६ सर्वगः सर्वविद्वानुर्विश्वस्तेनो जनार्दनः वेदो
 वेदविद्वद्भ्यो वेदो गोवेदो विष्णुः २७ लोकाध्यक्षः सुराध्यक्षो धर्माध्यक्षः कृताकृतः चतुरात्मा चतुर्व्यूहश्चतुर्दंष्ट्रः चतुर्भुजः २८ त्वा
 जिष्णुर्भोजनं भोक्ता सहिष्णुर्जगदादिजः अनघा विजये जेता विश्वयोनिः पुनर्वसुः २९ उपेन्द्रो यामनः प्राग्वरमोघः शक्तिरूर्जितः अ
 त्नादः सग्रहः सगोर्धतात्मानियमो यमः ३० वेद्यो वैद्यः सदा योगी वीरहासाधो मधुः अतीन्द्रियो महासाधो महात्मा होमहावहः ३१
 महाबुद्धिर्महावीर्यो महाशक्तिर्महाद्युतिः अजिह्वे शिष्यपुत्रः श्रीमान् न मे यात्मा महाद्रिभृक् ३२ महाशक्तो महाभक्तो श्रीनिवासः सतागतिः
 अनिरुद्धः सरानेदो गोविदो गोविदापतिः ३३ मरीचिर्दमनो हंसः सुपर्णो भुजगोत्तमः हिरण्यनाभः सतपाः पद्मनाभः प्रजापतिः ३४
 अमृत्युः सर्वहन्ति सहस्रधाता सधिमान् स्थिरः अजो दुर्मर्षणः शास्ता विश्रुतात्मा सुगूरिहा ३५ गुरुर्गुरुतमो धाम सत्यः सत्यपराक्रमः
 मः निमिषो निमिषः स्रग्वीवाचस्पतिरुदारधीः ३६ अपर्णा धामिणीः श्रीमान् न्यायनेता समीरणः सहस्रमूर्धा विश्वात्मा सहस्राक्षः
 सहस्रपात् ३७ आवर्त्तनी निवृत्तात्मा संवृतः संप्रतदनः अहः सवर्त्तको बृहन्निरनलो धरणो धरः ३८ सुप्रसादः प्रसन्नात्मा विश्वधरः
 विश्वभुग्विभुः सत्कर्त्ता सत्कृतिः साधुजन्तुनां रायणो नरः ३९ अमरव्ययो प्रमेयात्मा विशिष्टः शिष्टकृच्छुचिः सिद्धार्थः सिद्धसंकल्पः
 सिद्धिदः सिद्धिसाधनः ४० वृषाहा वृषभो विष्णुर्दृष्टपयो वृषादरः बद्धनो बद्धमानश्च विविक्तः श्रुतिसागरः ४१ सुभुजो दुर्धरो वाङ्मो
 महेंद्रो वसुदो वसुः नैकरूपो बृहद्रूपः शिपिविष्टः प्रकाशनः ४२ ओजस्तेजोद्युतिधरः प्रकाशात्मा प्रतापनः क्रुद्धः स्पृष्टाक्षरो मन्त्रश्च
 द्राक्षुर्भास्करद्युतिः ४३ अमृतांशुर्द्रव्योमानुः शशविन्दुः सुरेश्वरः औषधजगतः सेतुः सूर्यधर्मपराक्रमः ४४ भूतभव्यभवन्नाथः
 पवनः पावनो नन्दः कामहा कामकृत्कान्तः कामः कामप्रदः प्रभुः ४५ युगादि कृद्युगावत्तेन कमायो महाशनः अद्वय्या व्यक्तरूपश्च स
 हस्त्रजिह्वनेतजित् ४६ इन्द्रो विशिष्टः शिष्टेष्टः शिखंडो नहुषो वृषः क्रोधहा क्रोधकृत्कता विश्वबाहुर्महीधरः ४७ अच्युतः प्रथि
 तः प्राणः प्राणदो वाक्चवानुजः अपानिधि रधि धानमप्रमत्तः प्रतिष्ठितः ४८ स्कन्दस्कन्दधरो ध्रुवो वरदो वायुवाहनः वासुदेवो बृह-
 द्भानुरादिदेवः पुरंदरः ४९ अशोकस्तारणः स्तारः सूरः शौरिजनेश्वरः अनुकूलः शतावर्त्तः पद्मोपद्मनिभेक्षणः ५०

पद्मनाभोरविंदाक्षः पद्मगर्भः शरीरभूत महर्द्धिकः द्वौ वृद्धात्मा महाक्षोगरुडध्वजः ५१ अतुलः शरभोभीमः समयज्ञो हविर्हरिः
सर्वलक्षणलक्षण्योलक्ष्मीवान्समितिजयः ५२ विक्षरो रोहितोभार्गो हेतुर्दामोदरः सहः महाधरो महाभागो वेगवानमिताशनः
५३ उद्भवः क्षोभणो देवः श्रीगर्भः परमेश्वरः करणकारणकर्ता विकर्ता गहनो गुहः ५४ व्यवसायो व्यवस्थानः संस्थानः स्थानदो ध्रु-
वः परर्द्धिः परमस्पष्टस्तुष्टः पुष्टः शुभेक्षणः ५५ रामो विरामो विरजो भार्गो वियोनयोनयः वीरः शक्तिमताच्चेन्द्रोधर्मो धर्मविदुत्तमः
५६ वैकुण्ठः पुरुषः प्राणः प्राणदः प्रणवः पृथुः हिरण्यगर्भः शत्रुघ्नो व्यासो वायुरधोक्षजः ५७ ऋतुः सुदर्शनः कालः परमेश्वरिग्रहः उ-
ग्रः संवत्सरोदक्षो विश्रामो विश्वदक्षिणः ५८ विस्तारः स्थावरः स्थाणुः प्रमाणवीजमव्ययम् अर्थो नर्थो महाकोशो महाभोगो महाधनः
५९ अनिर्विण्णः स्थविष्ठो भूदृढमूषो महाभरयः नक्षत्रनेमिर्नक्षत्रोदयः क्षामः समीहनः ६० यज्ञर्द्धन्यो महैज्यश्चक्रतुः सत्रं सतांग-
तिः सर्वदशी विमुक्तात्मा सर्वज्ञानमुत्तमम् ६१ सुव्रतः सुमुखः सुक्ष्मः सुधोषः सुखदः सुहृत् मनोहरो जितक्रोधो वीरबाहुर्वि-
दारणः ६२ स्वापनः स्ववशो व्यापी नैकात्मानैककर्मकृत् वत्सरो वत्सलो वत्सो रत्नगर्भो धनेश्वरः ६३ धर्मगुपधर्मरुद्धर्मसिद्धसत्स-
रमक्षरम् अविज्ञाता सह स्वाश्रुर्विधाता कृतलक्षणः ६४ गभस्तिनेमिः सत्यस्थः मिहो भूतमहेश्वरः आदिदेवो महादेवो देवशादे-
वभृद्गुरुः ६५ उत्तरो गोपतिर्गोप्ता ज्ञानगम्यः पुरातनः शरीरभूतभृद्भोक्ता कर्षोदो भूरिदक्षिणः ६६ सोमपो मृतपः सोमः पुरुजित्पुरु-
सत्तमः विनयोजयः सत्यसंधो दाशार्हः सत्यतापतिः ६७ जीवो विनयिता साक्षी मुकुटो मित्तविक्रमः अंभो निधिरनुतात्मा महोदधि-
श्रयोतकः ६८ अजो महाहः स्वाभाव्यो जिता मित्रः प्रमोदनः आनंदो नन्दनो नन्दः सत्यधर्माच्चिविक्रमः ६९ महर्षिः कपित्थाचार्यः कृ-
तज्ञो मेदिनीपतिः त्रिपदस्त्रिदशाध्यक्षो महाभृंगः कृतांतकृत् ७० महावराहो गोविंदः स्रवेणः कनकागदी गुह्यो गभीरो गहनो गुह्य-
श्चक्रगदाधरः ७१ वेधाः स्वागोजितः कृष्णो हृदः सुकरुणाच्युतः वरुणो वारुणो वृक्षः पुष्कराक्षो महामनाः ७२ भगवान्भगहानदी-
वनमाली हलायुधः आदित्यो ज्योतिरादित्यः साहिष्णुर्गतिमुत्तमः ७३ रुध्रन्यायं डपरशदरुणो द्रविणप्रदः दिवस्पृक्सर्वदृग्व्या-
सो वाचस्पतिर्योनिजः ७४ त्रिसामासामगः सामनिर्वाणो भेषजभिक्षकः संन्यासकृच्छुमः शातो निद्राशातिः परायणः ७५

शुभांगः शान्तिदः सुभाकुमुदः कुवले शयः गोहितो गोपतिर्गोप्ता वृषभाक्षो वृषप्रियः ७६ अनिवर्त्तानिवृत्तात्मा संक्षेप्ता क्षेमकृच्छिवः
श्रीवत्सवक्षाः श्रीवासः श्रीपतिः श्रीमतावरः ७७ श्रीदः श्रीशः श्रीनिवासः श्रीनिधिः श्रीविभावनः श्रीधरः श्रीकरः श्रेयः श्रीमान् श्लोकत्र-
गाश्रयः ७८ स्वक्षः स्वंगः शतानंदो नंदिन्यो निर्गणेश्वरः मिजितात्मा विधेयान्मासर्त्तातिष्ठिन्नसंशयः ७९ उदीर्णः सर्वतश्चक्षुरनीशः
शाश्वतः स्थिरः भूशयो भूषणो भूतिर्विशोकः शोकनाशनः ८० अर्चिश्चानर्चितः कुंभो विशुद्धात्मा विशोधनः अनिरुद्धो प्रतिरथः प्र-
द्युम्नो भित्तविक्रमः ८१ कालनेमिनिहावीरः भूरिः शौरिर्जनेश्वरः त्रिलोकात्मा त्रिलोकेशः केशवः केशिहा हरिः ८२ कामदेवः काम-
मपालः कामीकांतः कृतागमः अनिर्देश्यवपुर्विष्णुवीरो न तो धनजयः ८३ ब्रह्मण्यो ब्रह्मलुब्धः ब्रह्मा ब्रह्मविवर्द्धनः ब्रह्मविद्वा-
ह्मणो ब्रह्मी ब्रह्मज्ञो ब्राह्मणप्रियः ८४ महाक्रमो महाकर्मा महातेजामहोरगः महाकतुर्मेहायज्यामहायज्ञो महाहविः ८५ स्त-
व्यः स्तवप्रियः स्तोत्रं स्तुतिस्तोतारणप्रियः पूर्णः पूरयिता पुण्यः पुण्यकीर्तिरनामयः ८६ मनोजवस्तीर्थकरो वसुरेता वसुप्रदः वसुम-
देवासुदेवो वसुसुमना हविः ८७ सद्भूतिः सत्कृतिः सत्ता सद्भूतिः सत्परायणः शूरसेनो यदुः श्रेष्ठः सन्निवासः सुयामुनः ८८ भूता-
वासे वासुदेवः सवासुनिलयो नलः दर्पहा दर्पदोदृप्तो दुर्धरोऽथापराजितः ८९ विश्वमूर्तिर्महामूर्तिर्दीप्तिमूर्तिरुत्तममूर्तिमान् अने-
कमूर्तिरव्यक्तः शतमूर्तिः शताननः ९० एकैकैकः सर्वैकः कियत्तत्पदमनुत्तमम् लोकवधुलोकैनाथो माधवो भक्तवत्सलः
९१ सुवर्णवर्णो हिमांगो वरागश्च दनागदी वीरहाविषमः शून्यो घृताशीरचलश्चलः ९२ अमानीमानदोमान्यो लोकः स्वामी-
त्रिलोकधृक् समेधामेधजोधन्यः सत्यमेधाधराधरः ९३ तेजो वृषोद्युतिधरः सर्वशस्त्रभृतावरः प्रग्रहो निग्रहो व्यग्रो नैक शृंगो
गदाग्रजः ९४ चतुर्मूर्तिश्चतुर्बाहुश्चतुर्व्यूहश्चतुर्गतिः चतुरात्मा चतुर्भाविश्चतुर्वेदविदेकपात् ९५ समावर्त्तानिवृत्तात्मा दुर्जयो दुरति-
क्रमः दुर्लभो दुर्गमो दुर्गो दुरावासो दुरारिह ९६ शुभांगो लोकसारगः सुतंतुस्तनुवर्द्धनः इन्द्रकर्मा महाकर्मा कृतकर्मा कृतागमः
९७ उद्भवः सुंदरः सुंदारत्ननाभः सुलोचनः अर्को वाजसनः शृंगी जयंतः सर्वविज्जयी ९८ सुवर्णो बिंदुरक्षोभ्यः सर्ववागीश्वरेश्वरः
महाहृदो महागर्भो महाभूतो महानिधिः ९९ कुमुदः कुंदरः कुंदः पर्जन्यः पावनो निलः अमृताशी मृतवपुः सर्वज्ञः सर्वतो मुखः १००

सलभः स्रवतः सिद्धः शत्रुजिच्छत्रुतापनः न्यग्रोधोदंबरोश्चत्थश्चाणूराधनिषूदनः १०१ सहस्रार्चिः सप्तजिह्वः सप्तेधाः सप्तवाहनः
अमूर्तिरनघोचितोभयकृद्भयनाशनः २ अणुर्बृहत्कृशः स्थूलो गुणभृन्निर्गुणो महान् अधृतः स्वधृतः स्वास्यः प्राग्वशो वंशवर्द्धनः
३ भारभृत्कश्चितो योगी योगीशः सर्वकामदः आश्रमः श्रमणः क्षामः रूपणो वायुवाहनः ४ धनुर्द्धरो धनुर्वेदो दंडो दमयिता दमः अं
परांजितः सर्वसहो नित्यं तानियमो यमः ५ सत्यवान्सात्विकः सत्यः सत्यधर्मपरायणः अभिप्रायः प्रियाहर्हः प्रियकृत्प्रीतिवर्द्धनः ६
विहाय सगतिज्योतिः सुरुचिर्हुतभुग्विभुः रविर्विरोचनः सूर्यः सवितारविलोचनः ७ अनंतो हुतभुग्भोक्ता सखदोनेकदोयजः अनि
र्विण्णः सदा मर्षी लोकाधिष्ठानमद्भुतः ८ सनात्सनातनतमः कथिलः कपिरव्ययः स्वस्तिदः स्वस्तिहृत्स्वस्तिस्वस्तिभुक् स्वस्तिदक्षि
णः ९ अरौद्रः कुंडलीचक्री विक्रम्यर्जितशासनः शब्दातिगः शब्दसहः शशिरः शर्वरीकरः १० अक्षरः पेशलो दक्षो दक्षिणः क्षमि
णांकरः विद्वत्तमो वीतभयः पुण्यश्रवणकीर्तनः ११ उत्तारणो दुष्कृतिहा पुण्यो दुःस्वप्नाशनः वीरहारक्षेणः सतो जीवनः पर्यवस्थितः
१२ अनतरूपो नंतश्चार्जितमन्युर्भयापहः चतुरस्त्रो गभीरात्मा विदिशो व्यादिशो दिशः १३ अनादिर्भूर्भुवो नृक्षीः सुवीरो रुचिरांगदः
जननो जनजन्मादिर्भीमो भीमपराक्रमः १४ आधारनित्यो धाना पुष्पहासः प्रजागरः ऊर्ध्वगः सत्पथाचारः प्राणदः प्रणवः पणः १५
प्रमाणं प्राणनित्यः प्राणभृत्प्राणजीवनः तत्त्वतत्त्वविदेकात्मा जन्ममृत्युजगतिगः १६ भूर्भुवः स्वस्तरुस्तारः सपिता प्रपिता महः यज्ञो
यज्ञपतिर्यज्ञाय ज्ञा गोयज्ञवाहनः १७ यज्ञभृद्यज्ञकृद्यज्ञीयज्ञभुग्यज्ञसाधनः यज्ञोत्तकृद्यज्ञगुह्यमन्त्रमन्त्रादणवच १८ आन्य
योनिः स्वयं जातो वैरवानः सामगायनः देवकीनेधनः स्वष्टाक्षिनीशः पापनाशनः १९ शंखभृन्मंदकीचक्रीशाङ्गधन्वा गदाधरः रयांग
पाणिरक्षोभ्यः सर्वप्रहरणायुधः ओन्नमइति १२० इतीदं कीर्तनीयस्य केशवस्य महात्मनः नास्तामह स्त्रादिव्यानामगोपेण प्रकी
र्तितम् २१ यददं शृणुयान्नित्यं यथापि परिक्कीर्तयेत् नाशभं प्राप्नुयात्किंचित्सो मुत्रेह च मानवः २२ वेदांतगो ब्राह्मणम्यात्सत्रियो
विजयी भवेत् वैश्यो धनसमृद्धस्याच्छूद्रः सुखमवाप्नुयात् २३ धर्मार्थी प्राप्नुयाद्दर्ममर्थार्थी चार्थमाप्नुयात् कामानवाप्नुयात्कामी
प्रजार्थी प्राप्नुयात्प्रजाम् २४ भक्तिमान्यः स दोत्याय शतचित्तद्वतमानसः सहस्रवामुदेवस्य नाम्नामेतत्कीर्तयेत् १२५

यशः प्राप्नोति विपुलं ज्ञाति प्राधान्यमेव च अचलां श्रियमाप्नोति श्रेयः प्राप्नोत्यनुत्तमम् २६ न भयं क्वचिदाप्नोति वीर्यतेजश्च विंदति भय
न्युरेगोद्युतिमान्बलरूपगुणान्वितः २७ रोगार्त्तो मुच्यते रोगाद्द्वेष्टो मुच्येत बंधनात् भयान्मुच्येत भीतस्तु मुच्येदापन्न आपदः १२८ दु
र्गाण्यति तिरत्याशु पुरुषः पुरुषोत्तमम् स्तुवन्नामसहस्रेण नित्यं भक्तिसमन्वितः १२९ वासुदेवाश्रयो भक्त्यैवास्मिन् वासुदेवपरायणः सर्व
पापविशुद्धात्मा याति ब्रह्मसनातनम् १३० न वासुदेवभक्तानां भक्तभविष्यते क्वचित् जन्म मृत्युजरा व्याधिभयनेवोपजायते ३१
इमं स्तवमधीयानः श्रद्धाभक्तिसमन्वितः युज्येतात्मा सुरवक्षातिः श्रीधृतिस्मृतिकीर्त्तिभिः ३२ न को धौ न च मात्सर्येन लोभो नाश्रमा मतिः
भवति कृतपुण्यानां भक्तानां पुरुषोत्तमे ३३ द्यौः सूचं द्रार्कं नक्षत्रां रविं शोभूर्महोदधिः वासुदेवस्य वीर्येण विधृतानि महात्मनः ३४
स सुरासुरगंधर्वसयस्तीरगगनसम् जगद्भूवर्त्तते दक्षिणस्थसचराचरम् १३५ इन्द्रियाणि मनो बुद्धिः सत्त्वं तेजो बलं धृतिः वासुदे
वात्मकान्याहुः क्षेत्रक्षेत्रज्ञमेव च ३६ सर्वांगमाना माचारः प्रथमं परिकल्प्यते आचारः प्रथमो धर्मा धर्मस्य प्रभुरच्युतः १३७ क
षयः पितरो देवा महामूतानि धातवः जगमाजगमं चेतं जगन्नारायणोद्भवम् ३८ योगो ज्ञानतथासांख्यविद्या शिल्पादिकमच वै
दाः शास्त्राणि विज्ञानमेतन्सर्वं जनार्दननात् १३९ एको विष्णुर्महद्भवं पृथग्भूतान्यनेकशः त्रीन् लोकान्याप्य भूतात्मा भुंक्ते विश्वभृग
व्ययः १४० इमं स्तवमगवतो विष्णोर्व्यासेन कीर्त्तितम् पठेद्यच्छेत्पुरुषः श्रेयः प्राप्नुस्करवा निच १४१ विश्वेश्वरमजं देवं ज
गतः प्रभवाम्प्ययम् भजति ये पुष्करक्षनते याति पराभवम् १४२ अर्जुन उवाच पद्मपत्र विशालाक्ष पद्मनाभ सुरोत्तम
भक्तानां भनुरक्तानां त्राता भव जनार्दन १४३ श्रीभगवानुवाच योमानां सहस्रेण स्तोतुमिच्छति पांडव सोह
मे केन श्लोकैस्तुत एव न संशयः १४४ नमोस्तनूनाय सहस्रमूर्त्तये सहस्रपादाक्षिशिरोरुबाहवे सहस्रनाम्ने पुरुषाय शाश्व
ते सहस्रकोटीयुगधारिणे नमः १४५ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां सहितायां वैयासिक्यां अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे
विष्णुसहस्रनाम रूपः शतोपरि एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः १४६

श्रीगणेशायनमः अथ गजेन्द्रमोक्षप्रारंभः शतानि कडवाच मया हि देवदेवस्य विष्णोरमिततेजसः श्रुताः संभूतयः सर्वा गूढत
 स्तवस्तवत १ यदि प्रसन्नो भगवाननुग्राह्योऽस्मि वा यदि तदहं श्रोतुमिच्छामि नृणां दुःस्वप्ननाशनम् २ स्वमादिषु महाभाग हृष्यते येषु
 भासुभाः फलानि च प्रयच्छति तद्गुणान्यवभागेव ३ तादृक्पुण्यपवित्रं च नृणामतिशयमदम् दुःस्वप्नोपशमनं तन्मेयिस्तरतो वद ४
 शौनक उवाच इदमेव महाभाग पृष्ट्वांश्च पितामहम् श्रीभूमधर्मभूतानां श्रेष्ठमर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ५ श्रीभूम उवाच जितेते पुंडरीका
 क्षनमस्ते विश्वभावन नमस्ते स्तुतृषी केश महापुरुष पूर्वज ६ आद्यं पुरुषमीशानं पुरुहूतपुरातनम् अतमेकाक्षरं ब्रह्म व्यक्तव्यक्तसनात
 नम् ७ असंख्यसंख्यद्विष्वनित्यसदसतः परम् परंपराणां परमं पुराणं परमव्ययम् ८ मंगल्यं मंगलं विष्णुवरण्यमनघं शुचिम् नमस्कृत्य
 तृषी केशं चराचरगुरुहरिम् ९ प्रवक्ष्यामि महापुण्यं कृष्णद्वैपायनस्य च येनोक्तेन श्रुतेनापि नश्यते सर्वपातकम् १० नारायणसमो देवो न भू
 तो न भविष्यति एतेन सत्यवाक्येन सर्वायां न्याधया म्यहम् ११ कितस्य बहुभिर्मित्रैः कितस्य बहुभिर्भक्तैः नमो नारायणायेति मंत्रः सर्वार्थसा
 धकः १२ जज्ञे बहुजं परमत्कदारं यं ह्रीपमध्ये सुतमात्मवंतम् पराशराद्गंधवती महर्षेस्तस्मै नमो ज्ञानतमो नुदाय १३ नमो भगवते तस्मै व्या
 सायामिततेजसे यस्य प्रसादाद् दद्यामि नारायणकथामिमाम् १४ वैशंपायनमासीनं पुराणोक्तिविचक्षणम् इममर्थसराजं विः पृष्ट्वा नृज
 नमेजयः १५ जनमेजय उवाच किं जपन्मुच्यते पापात् किं जपन्स्तरय मश्रुते दुःस्वप्ननाशनं पुण्यं श्रोतुमिच्छामि मानद १६ वैशंपा
 यन उवाच एवमेव पुराप्रश्नं पृष्ट्वांस्ते पितामहः श्रीभूमवैद्यतिनां श्रेष्ठतंचाहं कथयामि ते १७ देवव्रतं महाप्राज्ञं सर्वशास्त्रविशारदम् वि
 जयेनोपसंगम्य पर्यपृच्छद्युधिष्ठिरः १८ युधिष्ठिर उवाच दुःस्वप्ननाशनं घोरमवेत्यभरतर्षभ प्रयतः किं जपेज्जाप्यं विबुधैः किमनु
 स्मरेत् १९ यस्य कुर्यान्नमस्कारं प्रातरुत्थाय मानवः किं ब्रूयायेत स जतं किं पूज्यं वा भवेत्सदा २० पितामहप्रसादेन बुद्धिभेदो भवेन्मम त
 दहं श्रोतुमिच्छामि ब्रह्महिनो वदतां वर २१ श्रीभूम उवाच शृणुराजन् महाबाहो कथयिष्ये हि शांतिकम् दुःस्वप्नदर्शने जाप्यं यद्वै नित्यं
 समाहितैः २२ अत्राद्युदाहरतीममिति हासं पुरातनम् गजेन्द्रमोक्षणं चैवं कृष्णस्याद्भुतकर्मणः २३ सर्वरत्नमयः श्रीमान्त्रिकूटो नाम प
 र्वतः सुतः पर्वतराजस्य सुमेरो भस्करद्युतः २४

क्षीरोदजलवीच्ययैधौतामलशिलातलः उस्थितः सागरं भित्त्वा देवविगणसेवितः २५ अप्सरोभिः परिचृतः श्रीमत्सुवणाकुलः गंधर्वैः
किन्नरैर्यक्षैः सिद्धचारुणपन्नगैः २६ मृगैः सिंहैर्गर्जैश्च वृत्तगात्राविराजते पुन्नागैः कर्णिकारैश्च सुविलेर्दिव्यपाटलैः २७ चतुर्निबक
द्वैर्बैश्च दनागरुचंपकैः शालैस्तालेस्तमालैश्च तरुभिश्चाजुर्नैस्तथा २८ वकुलैः कुंदपुष्पैश्च सरलैर्देवदारुभिः मंदारकुसुमैश्चान्यैः पारि
जातैश्च सर्वशः २९ एवं बहुविधैर्दृष्टैः सर्वतः समलंकृतः नानाधातुं कितैः शृंगैः प्रस्रवद्भिः समंततः ३० शोभितोरुचिरप्रख्यैस्त्रिभिर्विस्तीर्ण
साक्षुभिः मृगैः शारवा मृगैः सिंहैर्मातंगैश्च सदा मदैः ३१ जीवजीवकसंघुष्टचकोरशिरिनादितम् तस्यैकं काचनं शृंगं सेव्यते यदियाकरः
३२ नानापुष्पसमाकीर्णनानाः शृंगैः समाकुलम् द्वितीयराजतं शृंगं सेव्यतय निशाकरः ३३ पांडुराबुदसंकाशतुपाराचलसन्निभम् यज्ञे-
द्रनीलवैडूर्यतेजोभिर्मासयन्नभः ३४ तृतीयब्रह्मसदनं प्रकटं शृंगमुत्तमम् पद्मरागसमप्रख्यं तारागणसमन्वितम् ३५ नैतत्कृतं प्राप-
श्यति न च शोभाननास्तिकाः नातमनपसोलोके यच्च पापकृतो जनाः ३६ नानाराधितगोविदाः शैलपश्यति ते नराः तस्य सानुमतः प्रष्टुं सरः
काचनपंकजम् ३७ कारडवसमाकीर्णराजहंसोपशोभितम् मत्तुप्त्रमरसंघुष्टचकोरशिरिनादितम् ३८ कमलोत्पलकल्हारपुंडरी-
कोपशोभितम् कुमुदैः शतपत्रैश्च काचनैः समलंकृतम् ३९ पद्ममरकतप्रख्यैः पुष्पैः काचनसन्निभैः गुल्मैः कीचकैः पूनासमं तान्परि-
वारितम् ४० अत्यद्भुतमहास्थानं विचित्रशिखराकुलम् शतयोजनविस्तीर्णं दशयोजनमायतम् ४१ पंचयोजनमूर्धानं सरणतत्पमाण-
तः हिमखंडोदकराजैर्नृसुखादममृतापमम् ४२ त्रैलोक्ये हृष्टपूर्वचयत्तत्सरमनुत्तमम् सुप्रसन्नसरोदिव्यदेवानामपि दुर्लभम् ४३
स्वातेन हि गुणप्रोक्तं शरद्वोरिव निर्मलम् उपहाराय देवानां सिद्धाद्यर्चितपंकजम् ४४ तस्मिन् सरसि दुष्टात्मा विरुषो तर्जलाशयः आ-
सीद्वाहो गजैर्द्राणां दुराधर्षा महाबलः ४५ अथ दतो ज्वलमुखः कदाचिद्गजयूथपः आजगाम तृषाक्रातः करेणुपरिवारितः ४६ मदस्ना-
वीजलाक्काक्षीपादचरिवपर्वतः वासयन्मदगंधेन महानैरावतापमः ४७ गजोत्थजनसंकाशीमदाच्चलितलोचनः तृषितः पानकामो य-
मवतीर्णश्च तत्सरः ४८ पिबतस्त्रस्य ततो यथाहश्च समपद्यत सुलीनः पंकजवने यूथमध्यगतः करी ४९ गृहीतस्तेन रौद्रेण ग्राहेणातिबली-
यसा पश्यतीनां करेणूनां क्रोशतीनां सुदारुणम् ५०

नीयतेपंकजवनेग्राहेणाव्यक्तमूर्तिना गजोद्धाकर्षतेतीरग्राहस्थ्याकर्षतेजलम् ५१ तयोर्युद्धंमहाघोरंदिव्यवर्षसहस्रकम् वारुणैः
 संयुतःपाशैर्निश्चयत्नगतिःकृतः ५२ वेष्ट्यमानसघोरैस्तपाशैर्नागदृष्टैस्तथा विस्फूर्जितमहाशक्तिर्वक्रोशश्चमहारवान् ५३ व्यथि
 तःसनिरुत्साहोगृहीताधोरकर्मणा परमापदमापन्नोमनसाचितयद्गरिम् ५४ सतुनागवरःश्रीमान्नाशयणपरायणः तमेवशरणंदेवंग
 तःसर्वान्मनातदा ५५ एकाग्रोनिगृहीतात्माविशद्धेनांतरात्मना नैकजन्मांतराभ्यासाद्भक्तिमानुगुरुउध्यजे ५६ नान्यदेवमहादेवात्पूज
 यामासकेशवात् दिग्बाहुसर्गमूर्धानंभूपादगगनोदरम् ५७ आदित्यचंद्रनयनमनंतविश्वतोमुखम् कृतात्मानचमेषाभशरवच
 कगदाधरम् ५८ सहस्रशभनामानमादिदेवमजविभम् संगृह्यपुष्कराग्रेणकाचनंकमलोत्तमम् ५९ निवेद्यमनसाध्यात्वापूजांकरुणा
 जनार्द्रनं आपदिमोक्षमन्विच्छन्गजःस्तोत्रमुदीरयत् ६० गजद्वज्वाच नमोमूलयकृतयेअजितायमहात्मने अनाथयायदे
 वायनिस्पृहायुज्जमानमः ६१ नमोआद्यायबीजायआर्षेयायप्रवर्तिने अनंतायचनैकायअव्यक्तायनमोनमः ६२ नमोगुह्यायगुदायगु
 णायगुणधर्मिणं अतर्क्यायाप्रमेयायअतुलायनमोनमः ६३ नमःशिवायशांतायनिश्चयाययशस्विने सनातनायपूर्वायपुराणायनमा
 नमः ६४ नमोजगत्पतिष्टायगोविंदायनमोनमः नमोदेवाधिदेवायस्वभावायनमोनमः ६५ नमोस्तुपद्मनाभायसारथ्ययोगोद्धवायच वि
 श्वेश्वरायदेवायशिवायहरयेनमः ६६ नमोस्तुतस्मैदेवायुनिगुणायगुणात्मने नारायणायदेवायदेवानांपतयेनमः ६७ नमोनमःका
 रणवामनायनारायणायामितविक्रमाय श्रीशार्ङ्गचक्रासिगदाधरायनमोःस्तुतस्मैपुरुषोत्तमाय ६८ गुह्यायवेदनिलयायमहोदराय
 सिंहायदेव्यनिधनायचतुर्भुजाय ब्रह्मद्रुद्रमुनिचारणसंस्तुतायदेवोत्तमायवरदायनमोच्युताय ६९ नागद्वज्भोगशयनाननस्रप्रिया
 यगोक्षीरहंमशक्नीलुघनोपमाय पीतांबरयमधुकैटभनाशनायविश्वायचारुमुकुटायनमोक्षराय ७० नाभिप्रजातकमलासनसंस्त
 तायक्षीरोदकाणवनिकेतयशोधराय नानाविचित्रमुकुटागदफूषणाययोगेश्वरायविरजायनमोवराय ७१ भक्तिप्रियायवरदातिसुद
 र्शनायफुल्लारविदविपुलायतलोचनाय देवेद्रविघ्नशमनोद्यतपौरुषायनारायणायवरदायनमोच्युताय ७२ नारायणायपरलोचकपराय
 णायकालायकालकमलायतलोचनाय रामायरावणविनाशकृतोद्यमायधीरायधीरतिलकायनमोवराय ७३

पद्मासनायमणिकुण्डलभूषणायकंसांतकायशिशुपालविनाशनाय गोवर्धनायसरशत्रुनिहंतनायदामोदरायविरजायनमोवराय ७४
ब्रह्मायनायत्रिदशायनायलोकैकनाथायहितात्मकाय नारायणायतिविनाशनायमहावराहायनमस्करोमि ७५ कूटस्थमव्यक्तमचिं
त्यरूपनारायणकारणमादिदेवम् युगातशेषपुरुषपुराणतंवास्तुदेवेशरणंप्रपद्ये ७६ अदृश्यमच्छेद्यमनंतमव्ययमहर्षयोब्रह्ममयंस
नातनम् वदतियवैपुरुषपुरातनतंवास्तुदेवेशरणंप्रपद्ये ७७ उत्तिष्ठतस्तस्यजलोरुकुक्षेर्महावराहस्यमहीविदार्य विधुच्यतोवेदमयंश
रीरलोकातरस्थंमुनयोगुणति ७८ योगेश्वरंचारुविचित्रमौलिंजेयंसमस्तं प्रकृतेः परस्थम् क्षेत्रज्ञमात्मध्वरंवरं प्रणतं वास्तुदेवेशरणंप्रप
द्ये ७९ किराटकेयूरमहार्हनिर्धर्मण्युक्तमालकृतसर्वगात्रम् पीतांबरकाचनचित्रनदमालाधूरकेशवमभ्युपैमि ८० कार्यक्रियाकारणमप्र
मेयंहिरण्यबाहुवरपद्मनाभम् महाबलवेदनिधिसरोत्तमतं वास्तुदेवेशरणंप्रपद्ये ८१ भ्रुवांश्चवेदविदावरिष्ठयोगात्मकंसांस्यविदां व
रिष्ठम् आदित्यचंद्राग्निवसुप्रभावप्रभंप्रपद्ये च्युतमात्मवतम् ८२ यदक्षरंब्रह्मवदंतिसर्वगं निशम्य न्यूनस्त्वमुखात्प्रमुच्यते तमीश्वरं युक्त
मनुत्तमैर्युगैः सनातनलोकगुरुनमामि ८३ नमस्तस्मैवराहायलीलयोद्धरतेमहीम् खुरमध्यगतोयस्यमरुः खुरखुरायते ८४ श्रीवत्सां
कमहादेवं देवगुह्यमनूपमम् प्रपद्ये सूक्ष्ममचलं वरेण्यमभयप्रदम् ८५ प्रभवसर्वभूतानां निर्गुणं परमेश्वरम् प्रपद्ये मुक्तसंगानां यतीनां
परमांगतिम् ८६ प्रभवतंगुणाध्यक्षमक्षरं परमंपदम् शरण्यं शरणं भक्त्या प्रपद्ये भक्तवल्लभम् ८७ त्रिविक्रमत्रिलोकेश सर्वेषां प्रपिता
महम् योगात्मानमहात्मानं प्रपद्ये हं जनार्दनम् ८८ आदिदेवमजविष्णुं व्यक्ताव्यक्तसनातनम् नारायणमणीयांसं प्रपद्ये ब्राह्मणप्रियम्
८९ अकूपारायदेवाय नमः सर्वमहाद्युते प्रपद्ये देवदेवेशमणीयांसं प्रपद्ये ९० एकाय लोकनाथाय परतः परमात्मने नमः सहस्रशि
रसे अनंतोयनमोनमः ९१ तमेव परमं देवमृषयो वेदपारगाः कर्तयन्ति च सर्वे वै ब्रह्मादीनां परायणम् ९२ नमस्तोपुडरीकाक्षभक्तानाम-
भयंकरं ब्रह्मण्यनमस्तेस्तत्राहिमाशरणागतम् ९३ तावद्भवति मे दुःखचित्तासंसारसागरे यावत्कमलपत्राक्षनस्मरामि जनार्दनम्
९४ श्रीश्रुवाच भक्तिं तस्य तु संचिंत्य नागस्यामोघसंस्तवान् प्रीतिमानं भवदानं शुक्लाचक्रगदाधरः ९५ आरुह्य गरुडं विष्णुरा
जगाम सरोत्तमः सान्निध्यं कल्पयामास तस्मिन्सरसिलोकधृक् ९६

ग्राहयस्तुंगर्जेद्वचतंग्राहचजलाशयात् उज्जहांगप्रमेयान्मातरसाधकसूदनः ९७ जलस्थंदारयामासग्राहचक्रेणमाधवः मोचयामा
 सनागेद्रपाशेभ्यःशरणागतम् ९८ सहिदेवलशापेनहृद्गंधर्वसत्तमः इदमप्यपरंगुह्यराजन्पुण्यतमंशृणु ९९ युधिष्ठिरउवाच
 कथंशापोभवत्तावद्गंधर्वस्यमहात्मनः एतदिच्छाम्यहंश्रोतुर्विस्तरेणपितामह १०० भीष्मउवाच यथातौशापितौतेनदेवलेनम
 हात्मना हाहाहूहूरितिख्यातौगीतवाद्यविशारदौ १०१ उर्वशीमेनकारंभातयान्येचाप्सरोगणाः शक्रस्यपुरतोरानुचर्यतेताःसमध्य
 माः १०२ ततस्तौगीतमागंधर्वोराजसद्यनि अन्योन्यचक्रतुःस्पृष्टाशक्रस्यपुरतःस्थितौ ३ आवयोरुभयोरमध्येयःश्रेष्ठोगीतवाद्य
 योः तंवदस्वसरश्रेष्ठजात्वागीतस्यलक्षणम् ४ गंधर्वयोर्वचःश्रुत्वाप्रत्यवाचशतक्रतुः युवयोर्गीतवाद्येषुविशेषोपलभ्यते ५ एका
 वमुनिःश्रेष्ठोदेवलोनामनामतः युवयोःसंशयच्छेत्ताभविष्यतिनसंशयः ६ ततस्तौशक्रवचोनिशम्यप्रणम्यराजन्शिरसासरोत्तमम्
 गनौस्त्रुष्टौजयकाक्षिणौतौयत्राश्रमेतिष्ठतिसहिजाग्रयः ७ ततोदृष्ट्वामुनिश्रेष्ठदेवलशसितव्रतम् अभिवाद्यमहात्मानमूचतुःपार्श्व
 संस्थितौ ८ शक्रंणप्रेषितौदेवलसमीपेद्विजोत्तम एकस्यनोजयदेहियजेमनसिवर्त्तते ९ पृथक्चरंतौगायंतौमधुरंमधुराक्षरम् न
 किंचिद्ददतेवाक्यमुनिर्मौनस्यधारणात् १० शृण्वन्नपिपदतंषानकिंचिद्ददतेमुनिः तदातौकुपितौतस्यदेवलस्यमहात्मनः ११ ऊचतु
 स्तौतदावाक्यगंधर्वोऽकालनादितौ मृदोयनाभिजानातिनिश्चयंगीतवाद्ययोः १२ निशम्यतद्वचस्तेषांगंधर्वाणामदान्वितम् क्रोधादुत्था
 यविप्रेन्द्रदं वचनमब्रवीत् १३ एषहृद्दुरात्मातुग्राहव्यातुमृदधीः त्वमेवगंगराजस्तुभवस्वगिरिगङ्गरे १४ एवशापंददौक्रुद्धोदेव
 लःसुमहातपाः ततस्तौशापितौतेनदेवलनमहात्मना १५ प्रणम्यशिरसाविभंगंधर्वाविदमूचतुः भूमंडलगतौद्यावाप्रसादकुरु
 व्रत १६ निश्चयंकुरुविप्रेद्रयनशापादिसुच्यते ततस्तौपुरुषौदृष्ट्वाऽभौशापमयादितौ १७ प्रत्यवाचमुनिःश्रेष्ठो गंधर्वाणामयापदम्
 मेरुपृष्ठेसरोरम्यबहुवक्षसमाकुलम् १८ चानापक्षिगणादयच्चद्वितीयदवसागरः तस्मिन्सरोवरेरम्यग्रहो नित्यमविष्यति १९ तृषो
 तस्तत्रमातंगोगमिष्यतिनगोत्तमात् तयोर्मध्येमत्तद्वृद्धमविष्यतिसुदारुणम् २० ग्राहेणाह्वयमाणस्तुगजस्तोत्रकरिष्यति तदेव
 देवदेवेशस्तप्यतेनात्रसंशयः २१

ततो नारायणः प्रीतः शापत्वां मोचयिष्यति इत्युक्त्वा ऋषिणा तेन वरेणैतौ प्रमोदितौ २२ ग्राहत्वमगमत्सोऽथ वधं प्राप्य दिवंगतः
 आपद्भिः सुक्तो युगपद्गजो गंधर्व एव च २३ गजोऽपि सुक्तो यातः श्रीकृष्णो न विमोक्षितः तस्माच्छापाद्भिर्निमुक्तो गजो गंधर्व एव च २४
 तौ च स्वस्ववपुः प्राप्य प्रणिपत्य जनार्दनम् गजो गंधर्व राजश्च परानिर्घृतिमागतौ २५ प्रीतिमान् पुंडरीकाक्षः शरणागतवत्सलः अभव
 ह्रैव देवेश स्ताभ्यां चैव प्रपूजितः २६ भजंतं गजसृजानं भवदन्धुसूदनः श्रीभगवानुवाच ये मां त्वां च सरश्चैव ग्राहस्य च विदारण
 म् २७ गुल्मकी च कवेणूनां तच्च शैलवर तथा प्रभासोऽस्मिन् गङ्गा नैमिषारण्यपुष्करम् २८ प्रयागं ब्रह्मतीर्थं च दंडकारण्यमेव च ये
 स्मरिष्यन्ति मनुजाः प्रयाताः स्थिरबुद्धयः २९ दुःस्वप्नो नश्यते तेषां सुस्वप्नश्च भविष्यति अनिरुद्धगजग्राहं वा सुदेवमहाद्युतिम् ३०
 संकषणं महात्मानं प्रद्युम्नं च तथैव च मत्स्यकूर्मवराहच वामनतांक्ष्यमेव च ३१ नारसिंहं च नागेंद्रं सृष्टिप्रलयकारकम् विश्वरूपद्वि
 केशं गोविंदं मधुसूदनम् ३२ सहस्राक्षं च तुर्बाहुं गुरारिं गरुडध्वजम् त्रिदशं वंदि तदेव ददामि किमनुत्तमम् ३३ वैकुण्ठं दुष्टदमनं मु
 क्तिदं मधुसूदनम् एतानि प्रातरुत्थाय संस्मरिष्यन्ति ये नराः ३४ सर्वपापैः प्रमुच्यन्ते विष्णुलोकमवाप्नुयुः श्रीभगवानुवाच एवमु
 क्ता महाराज राजेंद्र मधुसूदनः ३५ स्पर्शया मासहस्तेन गजं गंधर्वमेव च तौ च स्पृष्टौ ततः सद्यो दिव्यमाल्यां बरावुभौ ३६ तमेव मनसा
 प्राप्य जग्मतुस्त्रिदशालयम् ततो दिव्यवपुर्भूत्वा हस्तिराट् परमपदम् ३७ गच्छति स्म महाबाहो नारायण परायणः ततो नारायणः
 श्रीमान् मोचयित्वा गजोत्तमम् ३८ ऋषिभिः स्तूयमानोऽग्रे वैदगुह्यपराक्षरैः ततः स भगवान्विष्णुर्दुर्विज्ञेयगतिः प्रफुल्लः ३९ शरव-
 चक्रगदापाणिरत धानसमाविशत् वेशं पायन उवाच गजेन्द्रमोक्षणं श्रुत्वा कुतीपुत्रोऽयुधिष्ठिरः ४० भ्रातृभिः सहितः स
 म्यक् ब्राह्मणैर्वेदपारंगैः पूजयामास देवेशं पादार्चयन् मधुसूदनम् ४१ विस्मयोत्फुल्लनयनः श्रुत्वा नागस्य मोक्षणम् ऋषयश्च महा
 भागाः सर्वे प्राजल्लयः स्थिताः ४२ अजवरण्यवरपद्मनाभं महाबलं वेदनिधिं सरोत्तमम् तं वेदगुह्यपुरुषं पुराणवदं दिरेवेदवि
 दां वरिष्ठम् ४३ एतत्पुण्यमहाबाहो नाराणां पुण्यकर्मणाम् दुःस्वप्नदर्शनघोरं श्रुत्वा पापैः प्रमुच्यन्ते ४४ तस्माच्च हि महाराज प्रपद्य शरणं हरि
 म् विमुक्तः सर्वपापेभ्यः प्राप्स्यसे परमपदम् ४५

यदा महाप्राहृहीतकातरं सुषुप्तिं पश्यन्नेमहाद्विपम् विमोक्षयामास गजं नाना र्दनोदः स्वभनाशं च सरयोदयं सदा ४६ परंपराणां
परमपवित्रपरेशमीशं सरलोकनाथम् सरासरैरर्चितपादपद्मसनातनं लोकगुरुं नमामि ४७ वरगजस्मरणादिमुक्तिहेतुं पुरुषवरं
स्तुतिदिव्यदेहगीतम् सततमपि पठति ये तु तेषामभिहितमरणात्ककिल्विषापहस्यात् ४८ धर्मदत्तः स्मृतिबद्धमूलो वेदस्कंधः पुराण
शाखाढ्यः ऋतुकुसुमो मोक्षफलो मधुसूदनपादपोजयति ४९ नमो ब्रह्मण्य देवाय गोब्राह्मणहिताय च जगद्धिताय कृष्णाय गोविंदाय न
मोनमः ५० आकाशात्पतितं तोयं यथा गच्छति सागरम् सर्वदेवनमस्कारः केशवं प्रति गच्छति १५१ इति श्रीमहाभारते आनुशास-
निके शान्तिपर्वणि दानधर्मो गजेन्द्रमोक्षणं शतोपरिपंचाशत्तमोऽध्यायः १५० युधिष्ठिर उवाच पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशार-
द किं जप्यं जपतो नित्यं भवेद्धर्मफलं महत् १ प्रस्थाने वा प्रवेशे वा प्रवृत्ते वा पिकर्मणि देवे वा श्राद्धकाले वा किं जप्यं कर्मसाधनम् २ शान्ति
कंपोष्टिकरक्षाशत्रुघ्नभयनाशनम् जप्यं यद्ब्रह्मसमितं तद्भवानुवक्तुमर्हति ३ भीष्म उवाच व्यास प्रोक्तमिमं मंत्रं शृणु धैर्यमना
नृप सावित्र्या विहितं दिव्यं सद्यः पापविमोचनम् ४ शृणु मंत्रविधिं कृत्स्नं प्रोच्यमानं मया नद्यं श्रुत्वा पांडव शृणु सर्वपापैः प्रमुच्यते ५ रात्रौ वा
हनिधर्मज्ञ जपन् पापैर्न लिप्यते तत्ते हंसं प्रवक्ष्यामि शृणु धैर्यमना नृप ६ आयुष्मान् भवते चैव यं श्रुत्वा पार्थिवान्मज पुरुषस्तस्य सिद्धार्थः प्रे-
त्यचेह च मोदते ७ समेतं सततं राजन् पुराराजर्षि सत्तमैः सत्रधर्मपरैर्नित्यं सत्यघ्नतपरायणैः ८ इदं मान्दिकमत्ययं कुर्वद्भिर्नियतैः सदा
नृपैर्भरतशादूलप्राप्यते श्रीरनुत्तमा ९ नमो वसिष्ठाय महाव्रताय पराशरं वेदनिधिं प्रणम्य नमोऽस्त्वनंताय महोरगाय नमोऽस्तु सिद्धेभ्य
इहाक्षयेभ्यः १० नमोऽस्तु विष्णवे परमं परेषां देवेषु देवं वरदं वराणाम् सहस्रशीर्षाय नमः शिवाय सहस्रनामाय नानादाय ११ अनेकपा-
दं द्विबुधः पिनाकीचापराजितः ऋतश्च पितरूपश्च चक्रश्च महेश्वरः १२ रषाकपिश्च शंभुश्च हवनोथेश्वरस्तथा एकादशैते प्रथिता
रुद्रास्त्रिभुवनेश्वराः १३ शतमेतत्समाप्नात शतरुद्रं महात्मनाम् अंशोभागश्च मित्रश्च वरुणश्च जलेश्वरः १४ तथा धातार्यमाचैव ज-
यंतो मात्सरस्तथा त्वष्टा पूषा नयैवैंद्रो ह्यादशो विष्णुरुच्यते १५ इत्येते द्वादशादित्याः काश्यपेया इति श्रुतिः धरो ध्रुवश्च सोमश्च सावित्री-
श्रानिलो नलः १६

प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवोऽथौषकीर्तिताः नासत्यश्चापि दस्त्रश्च स्मृतौ द्वावश्चिनावपि १७ मार्तण्डस्यात्मजावेतौ संज्ञानासा विनिर्गतौ अतः प
रं प्रवक्ष्यामि लोकानां कर्मसाक्षिणः १८ अपियज्ञस्य वेतारो दत्तस्य सुकृतस्य च अदृश्याः सर्वभूतेषु पश्यन्ति त्रिदशेश्वराः १९ सुभासुभानि स
वोऽणिमृत्कः कालश्च सर्वशः विश्वे देवाः पितृगणामूर्तिमत्स्तपोधनाः २० मुनयश्चैव सिद्धाश्च तपोमोक्षपरायणाः शुचिस्मिनाः कीर्तयतां प्रय
च्छति शम्भुनाम् प्रजापति कृताने तान् लोकान् दिव्येन तेजसा २१ वसतिसर्वलोकेषु प्रयताः सर्वकर्मसु प्राणानामीश्वराने तान् कीर्तयन् प्रयतो न
रः २२ धर्मार्थकामैर्विपुलैर्युज्यन्ते सह नित्यशः लोकेश्वर लभन्ते पुण्यान् विश्वेश्वर कृतान् च्छुभान् २३ एते देवास्त्रयस्त्रिंशत्सर्वभूतगणे
श्वराः नन्दीश्वरो महाकायो ग्रामणी वृषभध्वजः २४ ईश्वराः सर्वलोकानां गणेश्वरविनायकाः सोम्यारौद्रगणाश्चैव योगभूतगणास्तथा
२५ ज्योतीषिसरितो व्योमसु पणः पन्नगेश्वरः पृथिव्या तपसा सिद्धाः स्थावराश्च चराश्च ह २६ हिमवान् गिरयः सर्वचत्वारश्च महापा
वाः भवस्यानुचराश्चैव हरतुल्यपराक्रमाः २७ विष्णुर्देवोऽथ जिष्णुश्च स्कन्दश्चाबिकया सह कीर्तयन् प्रयतः सर्वान् सर्वपापैः प्रमुच्यते २८
अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि मानवान् नृषिसत्तमान् यवकीर्तयन्त्यश्चैव अर्वावसुपरावसू २९ औषोजश्चैव कक्षीयान् च लश्चागिरसः सुतः ऋषि
र्मधातिथिः पुत्रः करेवावर्हिषस्तथा ३० ब्रह्मतेजोमयाः सर्वे कीर्तिता लोकभावनाः लभन्ते हि शुभं सर्वरुद्रानलवसुप्रभाः ३१ ऋषिह्रत्वा
शम्भुं कर्ममोदते दिवि देवताः महद्गुरवः सप्तमाची वै दिशमाश्रिताः ३२ प्रयतः कीर्तयेदेतान् शक्रलोके महीयते उन्मुच्यते प्रमुच्यते चैव स
स्त्यात्रेयश्च वीर्यवान् ३३ दृढव्यश्चैव बाहुश्च तृणसोमागिरस्तथा मित्रावरुणयोः पुत्रस्तथा नास्त्यः प्रतापवान् ३४ धर्मराजं त्विजः सप्त
दक्षिणादिशमाश्रिताः दृढेयुश्च क्रतेयुश्च परित्र्याधश्च कीर्तिमान् ३५ एकतश्च द्वितश्चैव त्रितश्चादित्यसन्निभाः अत्रेः पुत्रश्च धर्मा
त्मा ऋषिः सारस्यतस्तथा ३६ वरुणस्य त्विजः सप्तपञ्चिमादिशमाश्रिताः अत्रिर्वसिष्ठो भगवान् कश्यपश्च महानृषिः ३७ गौतमश्च भर
द्वाजो विश्वामित्रोऽथ कौशिकः ऋचीकतनयश्च योजमदग्निः प्रतापवान् ३८ धनेश्वरस्य गुरवः सप्तैते उत्तराश्रिताः अपरे सुनयः सप्तदि
क्षसर्वास्वधिष्ठिताः ३९ कीर्तिस्वस्तिकरा नृणां कीर्तिता लोकभावनाः धर्मः कामश्च कालश्च वसुक्वासाकिरेव च ४०

अनंतःकपिलःश्वेवसंसेतेधरणीधराः रामोव्यासस्तथाद्रौणिरश्वत्थामाचलोमशः ४१ इत्येतेमुनयोदिव्याएकैकःसप्तसप्तधा शां
 तिस्वस्तिकरालोकेदिशापालःप्रकीर्तिताः ४२ यस्यायस्यादिशित्येतेतत्पुत्रःशरणं व्रजेत् स्त्रधरःसर्वभूतानांकीर्तितालोकपावनाः ४३
 संवत्सेमिरुंसावर्णेमार्केडेयश्चधार्मिकः सांख्ययोगीनारदश्चदुर्वासाश्चमहानृषिः ४४ अत्यंततपसोदातास्त्रिषुलोकेषुविश्रुताः
 अपरुरुद्रसकाशाःकीर्तिताःब्रह्मलौकिकाः ४५ अपुत्रोलभतेपुत्रंदरिद्रोलभतेधनम् तथाधर्मार्थकामेषुसिद्धिचलभतनरः ४६
 पृथुर्वेन्यनृपवरपृथ्वायस्याभवत्सुता प्रजापतिसार्वभौमंकीर्तयेद्दसुधाधिपम् ४७ आदित्यवंशप्रभवमहेन्द्रसमविक्रमम् पुरु
 रवंसमेतुंचत्रिषुलोकेषुविश्रुतम् ४८ बुधस्यदयितुंपुत्रंकीर्तयेद्दसुधाधिपम् त्रिलोकविश्रुतवीरंभरतंचप्रकीर्तयेत् ४९ गवा
 मयेनयजेनयेजेष्वेकृतयुगे इतिदेवंमहादेवंकीर्तयेत्परमद्युतिम् ५० विश्वजित्तपसोपेतलक्ष्मण्यलोकमगलम् तथाश्वेतचरा
 जर्षिकीर्तयेत्परमद्युतिम् ५१ सगरस्यात्मजायेनप्लावितास्तारितातथा हुताशनसमानेतांमहारूपान्महोजसः ५२ उग्रकायान्म
 हासलान्कीर्तयेत्कीर्तिवर्द्धनान् देवानृषिगणाश्चैव नृपाश्चजगतीश्वरान् ५३ सांख्ययोगंचपरमहव्यकव्यतथैवच कीर्तितंपर
 मब्रह्मसर्वश्रुतिपरायणम् ५४ मंगल्यंसर्वभूतानांपवित्रंबहुकीर्तितम् व्याधिप्रशमनंश्रेष्ठं पौष्टिकंसर्वकर्मणाम् ५५ प्रयतःकी
 र्तयेच्चैतान्कल्यसायंचभारत एतेवैयांतिवर्षेतिभ्रातिवांतिस्सृजंतिच ५५ एतेविनायकाश्चेष्टा दक्षाःक्षाताजितेद्रियाः नराणामशु
 भसर्वेव्यभेदप्रकीर्तिताः ५६ साक्षिभूतामहात्मानःपापस्यसुकृतस्यच एतान्येकान्यमुत्थायकीर्तयन्शत्रुभयभृते ५७ नाग्निचो
 रभयतस्यनमार्गप्रतिरोधनम् एतान्कीर्तयतानित्यदःस्वप्नोत्पद्यतेनृणाम् ५८ मुच्यंतेसर्वपापेभ्यःस्वस्तिमांश्चगृहव्रजेत् दीक्षाका
 लेषुसर्वेषुयःपदेन्नियतोद्विजः ५९ न्यायवानात्मनिरतःक्षातौदांतोनसूयकः रोगात्तौव्याधियुक्तौवापुटन्पापान्प्रमुच्यते ६० वा
 स्तुमध्येतुपठतःकुलेस्वस्त्ययनंभवेत् क्षेत्रमध्येतुपठतःसर्वसंस्थं प्ररोहति ६१ गच्छतःक्षेममध्यानग्रामांतरगतःपठन् आत्मनश्च
 स्रतानांचदाराणांचधनस्यच ६२ बीजानामोषधीनांचरक्षामेतांप्रयोजयेत् एतान्संग्रामकालेनुपठतःक्षत्रियस्यतु ६३ व्रजतिरि
 पयोनाशक्षेमंचपरिवर्तते एतान्देवेचपित्र्येचपठतःपुरुषस्यहि ६४ भुंजतेपितरःकन्यहव्यंचत्रिदिवोकसः नन्याधिश्वापदभयन
 द्विपान्निहितस्मरात् ६५

कस्मिन्लब्धुतायातिपात्रनाच प्रमुच्यते पानपात्रेचयानेच प्रवासैराजवेशमनि ६६ पुरांसिद्धिमवाप्नोतिसावित्रीह्युत्तमांपठन् नचरोगम-
यतेषांनृपिशाचान्नराक्षसान् ६७ नाभ्यवुपवनव्यान्मद्भयतस्योपजायते चतुर्णामपिवर्णानामाश्रमस्यविशेषतः ६८ करोतिसत
तशातिसावित्रीमुत्तमांपठन् नाग्निर्दहतिक्वाश्चानिसावित्रीयत्रपठ्यते ६९ नतत्रवान्मोक्षयतेनचतिष्ठतिपन्नगाः नतेषांविद्यते
दुःखंगच्छतिपरमांगतिम् ७० येशृण्वेतिमहद्ब्रह्मसावित्रीगुणकीर्तनम् गवामभ्येतुपठतोगायोस्यबहुवत्सलाः ७१ प्रस्थानेवा-
प्रवासेवासर्वावस्थांगतःपठेत् जपतांजुहुतांचैव नित्यंच प्रयतात्मनाम् ७२ ऋषीणांपरमंजप्यंगुत्यमेतन्नराधिप याथातथ्येनसि
द्धस्यइतिहासपुरातनम् ७३ पराशरमतद्व्यंशकायकथितपुरा तदेतत्तेसमारख्याततथ्यब्रह्मसुनातनम् ७४ हृदयसर्वभूता
नाश्रुतिरेषासनातनी सोमादित्यान्यथाःसर्वराधवाःकुरवस्तथा ७५ पठतिशुच्योनित्यंसावित्रीप्राणिनांगतिम् अभ्यासेनित्यं
देवानांसप्तर्षीणांध्रुवस्यच ७६ मोक्षणसर्वरुच्छाणामोचयत्यशुभात्सदा ७७ वृद्धैःकाश्यपगौतमप्रभृतिभिर्भृग्वंगिराच्यदि
भिःशक्रागस्त्यबृहस्पतिप्रभृतिभिर्ब्रह्मर्षिभिःसेवितम् भारद्वाजमतंऋचीकतनयैःप्राप्तयिषिष्ठास्तुनःसावित्रीमधिगम्यशक्रवसुभिः
कृत्स्नाजितादानवाः ७८ योगोशतंकनकशृंगमयंददातिविप्रायवेदविदुषेचबहुश्रुताय दिव्याचभारतकथाकथयेच्च नित्यंतुल्यं-
फलप्रयतितस्यचतस्यचैव ७९ धर्मोविवर्धतिभृगोःपरिकीर्तनेनवीर्यंविवर्द्धतिवसिष्ठनमोनतेन संग्रामजिद्वतिचैवरघुनमस्य
न्यादश्विनोचपरिकीर्तयतो नरोगः ८० एषातेकथिताराजन्सावित्रीब्रह्मशाश्वती विवक्षुरसियच्चान्यत्तत्तेवक्ष्यामिभारते ८१
इति श्रीमहाभारतेआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेसावित्रीब्रतोपाख्यानेशतोपरि एकपंचाशत्तमोऽध्यायः १५१ युधिष्ठिरउवाच
केपूज्याःकेनमस्कार्याःकथंवर्तेतकेषुच किमाचारःकीदृशेषुपितामहनरिष्यते १ भीष्मउवाच ब्राह्मणानांपरिभूतःसाध
येदपिदेवताः ब्राह्मणास्तुनमस्कृत्ययुधिष्ठिरनरिष्यते २ तेपूज्यास्तेनमस्कार्यावर्तेयास्तेषुपुत्रवत् तेहिलोकानिमान्सर्वान्धारयं
तिमनीषिणः ३ ब्राह्मणाःसर्वलोकानामहातो धर्मसेतवः धनत्यागाभिरामाश्चयाक्यधर्मरताश्चये ४ रमणीयाश्चभूतानानिधा-
नंचधृतव्रताः प्रणेतारश्चलोकानांशास्त्राणांचयशस्विनः ५ तपोयेषांधननित्यवाक्कैवविपुलबलम् प्रभवश्चैवधर्माणाधर्मजाः
सूक्ष्मदर्शिनः ६

हाभारतेआनुशासनिकेपर्वणिटीकायांशतोपरि एकपंचाशत्तमोऽध्यायः १५१ १ २ ३ ४ ५ ६ ७

धर्मकामाः स्थिता धर्मे सुकृते धर्मसेतवः यान्समाश्रित्य जीवन्ति प्रजाः सर्वाश्चतुर्विधाः ७ पन्थानः सर्वनेतारो यज्ञवाहाः सनातनाः पि
तृपैतामहीं गुर्वीमुहूतिधुरसदा ८ धुरियेनावसीदति विषये सद्गवा इव पितृदेवातिथिमुखा हव्यकव्याय भोजनाः ९ भोजनादे
वल्लोकास्त्रास्त्रायते महतो भयात् दीपः सर्वस्य लोकस्य चक्षुश्चक्षुः श्रुतामपि १० सर्वशिक्षाश्चुतिधनानि पुणाः मोक्षदर्शिनः गति
ज्ञाः सर्वभूतानामध्यात्मगतिचितकाः ११ आदिमध्यावसानानां ज्ञातारच्छिन्नसंशयाः परावरविशेषज्ञाः गंतारः परमागतिम् १२
विमुक्ता धृतपाप्मानो निर्द्वहानिष्परिग्रहाः मानार्हमानितानित्यं ज्ञानविद्धिर्महांतामभिः १३ चंदनेमल्लपंकेच भोजने भोजने समाः या
सोयेषादुकूलचतुश्चाक्षौ माजिनानि च १४ तिष्ठेयुरण्यभुजानावहूतिदिवसान्यपि शोषयेयुश्च गात्राणि स्वाध्यायैः संयतेन्द्रियाः १५
अदेवदेवतं कुर्युर्देवतं चाप्यदेवतम् लोकानन्यान्सृजेयुस्ते लोकपालाश्च कोपिताः १६ अपेयः सागरो येषामपिशोषाच्च हात्मनाम्
येषां कोपाग्निर्द्यापि दडकेनोपशम्यति १७ देवानामपि ये देवाः कारणकारणस्य च प्रमाणस्य प्रमाणं च कस्तानमिभयद्बुधः १८
येषां तद्बुद्ध्यान्तश्च सर्वैः समानमर्हति तपोविद्याविशेषात्तु मानयति परस्परम् १९ अविद्वान्ब्राह्मणो देवः पात्रे येषां वनं महत् वि
द्वान्मूयस्ते देवः पूर्णसागरसन्निभः २० अविद्वान्ब्राह्मणो देवतं महत् प्रणीतश्चाप्रणीतश्च यथाग्निर्देवतं महत्
२१ श्चाशाने ह्यपितेजस्वी पावको नैव दुष्यति हविर्यज्ञे च विधिवद्ब्रह्मणा भिशोभते २२ एवं यद्यप्यनिष्टेषु वर्तते सर्वकर्मसु सर्वथा
ब्राह्मणो मान्यो देवतं विदितत्परम् २३ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मब्राह्मणप्रशंसायां शतोपरिद्विपचाश-
त्तमोऽध्यायः १५२ युधिष्ठिर उवाच कातु ब्राह्मण पूजाया व्युष्टिद्वया जनाधिप कया कर्मदयं मत्वा तानर्चयिष्ये महामते
१ श्रीश्रुत उवाच अत्राप्युदाहरतीममितिहासपुरातनम् प्रवनस्य च सवादमनुनस्य च भागत २ सहस्रभुजमच्छ्रीमान्का
र्त्तवीर्यो भवत्यभुः अस्य लोकस्य सर्वस्य माहिषत्यामहाबलः ३ सुतुरत्नाकरवती सद्गोपा सागरां चरांशुं शशासपृथिवीमवाहिह
यः सत्यविक्रमः ४ स्वचित्तेन दत्तं तु दत्तात्रेयाय कारणे क्षत्रधर्मपुङ्गव्यविनयश्रुतमेव च ५ आराधयामास च तं हतवीर्यान्म
जोमुनिम् न्यमंत्रयत संतुष्टो द्विजश्चैनं वरेस्त्रिभिः ६ सर्वरेच्छं दितस्तेन नृपो वचनमब्रवीत् सहस्रबाहुर्भूयां वै च मम ध्ये गृहे न्य-
था ७

८ : ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ पूर्वोवादो ब्राह्मोत्तरः वा ब्राह्मणाधिक्यवचनपूर्वपक्षः क्षत्रियाधिक्यं सिद्धांत इत्यर्थः हे
तु युक्तो प्रजापालनेन हेतुना युक्तो सहितो तौ ब्राह्मणक्षत्रियो १६ ब्रह्मवेदो ग्रन्थो वा अध्यापनयजनार्थ एव उपधाच्छलयेमांते तथा क्षत्रियान् रवादति उपजीवति १७

मम बाहुसहस्रं तु पश्यतां सैनिकारणे विक्रमेण महां कृत्स्नां जयेयं संशितव्रतः ८ तां च धर्मेण संप्राप्य पालयेयम तं द्रितः चतुर्थं तु वरं या
चेत्त्वामहं हिजसत्तम ९ तन्ममानुग्रहकृते दातुमर्हस्य निदित अनुशासंतु मां संतो मिथ्यो हृत्तत्त्वदाश्रयम् १० इत्युक्तः सहिजः प्राह
तथास्ति तिनराधिपम् गवसमभवंस्तस्य वरास्ते दीप्ततेजसा ११ ततः सरथमास्थाय ज्वलनाकसमद्युतिम् अब्रवीद्वायसमो हाको
वास्ति पुरुषोत्तमः १२ धैर्यैर्वीर्यैर्यशःशौर्यैर्विक्रमेणौजसापि वा तद्वाक्यं ते चांतरिक्षे वा गुवाचा शरीरिणी १३ न त्वमृदविजानीये
ब्राह्मणक्षत्रियाद्वरं सहितो ब्राह्मणेनेह क्षत्रियः शास्ति वै प्रजाः १४ अर्जुन उवाच कुर्याभूतानि तुष्टो हं क्रुद्धो नाशतया नये
कर्मणामनसा वाचानमृत्तोस्ति वरो हिजः १५ पूर्वो ब्राह्मोत्तरो वादो द्वितीयः क्षत्रियोत्तरः त्वयोक्तो हेतु युक्तो तौ विशेषस्तत्र दृश्यते १६
ब्राह्मणाः सश्रिताः क्षत्रं न क्षत्रं ब्राह्मणाश्रितम् श्रिता ब्रह्मोपधा विप्राः रवादति क्षत्रियान्मुवि १७ क्षत्रिये वाश्रितो धर्मः प्रजानां परि-
पालनम् क्षत्रादृत्ति ब्राह्मणानां तैः कथं ब्राह्मणो वरः १८ सर्वभूतप्रधानास्तान्मेक्षवृत्ती न ह सदा आत्मसंभाविता न्विप्रान्स्थापया-
म्यात्मनो वशे १९ कथितत्वनयाऽसत्यगायत्र्याकन्ययादिवि विजेथ्याम्यवशान्स्ववान् ब्राह्मणांश्चर्मवाससः २० न च मां च्यावयेद्वा
ष्ट्रात्रिषु लोकेषु कश्चन देवो वा मानुषो वा पितृस्माज्ज्येष्ठो हि जादहम् २१ अद्य ब्रह्मोत्तरं लोकं करिष्ये क्षत्रियोत्तरम् न हि मे संयुगे क-
श्चित्सोऽमुत्सहते बलम् २२ अर्जुनस्य वचः श्रुत्वा विच्रस्ता भूनिशाचरी अथ न मंतरिक्षस्य स्ततो वायुरभाषत २३ त्यजैनं कलु-
षभावं ब्राह्मणं श्योनमसूकुरु एतेषां कुर्वतः पापेराष्ट्रक्षोभो भविष्यति २४ अथुवा त्वामहीपालं शमयिष्यति वै हिजाः निरशिष्यति ते
राष्ट्राद्धतोत्साहमहाबलाः २५ तराजा कस्त्वमित्याहततस्तप्राहमारुतः वायुर्वेदं विदूतोस्मि हितत्वा प्रब्रवीम्यहम् २६ अर्जुन उवाच
अहो त्वया द्यविषेषु भक्तिरागः प्रदर्शितः यादृशपृथिवी भूतं तादृशं ब्रूहि मे हिजम् २७ वायो वासदृशं किंचिद्ब्रूहि त्वं ब्राह्मणोत्तमम् अ-
पां वै सदृशं वह्निः सूर्यस्थ नभसोऽपि वा २८ इति श्रीम. आनुशा. दानधर्मे पवनार्जुनसंवादे ब्राह्मणमाहात्म्ये शतोपरि त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः

१५३

१८ १९ गायत्र्या सरस्वत्या असत्यं कथितं चर्मवाससः अजिनवस्त्रान् २० २१ ब्रह्मोत्तरं संतं २२ निशाचरी अंतर्हिता सरस्वती यद्वा निशाचरी राक्षस्यपि विच-
स्ताभूतं किमुतान्ये आस्तिका इति भावः २३ २४ २५ २६ पृथिवीभूतं पृथिव्यां त्वकंभूतं २७ २८ इति आनुशा. टीकायां शतोपरि त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः १५३

शृण्विति १ २ ३ ४ अहंवायुः ५ ६ ७ कविः अग्निः ८ महतः सागरपुत्रान् आसंत उपासंत स्रवर्णधारिणा शोभनो ब्राह्मणवर्णसस्यधारिणा
धात्रा द्विजातिना कपिलेन ९ १० ११ १२ अग्निब्राह्मणमित्यन्वयः १३ अनुभूतं प्रतिभूतं अनुपालकं पोषकं १४ १५ ननु ब्रह्मांडे जातत्वात्कथं
उमजनयदित्यत्राह अंडेति केचिदिति तत्रेत्यर्थः १६ दूषयति द्रष्टव्यमिति अजत्वादेव ब्रह्मान अंडजातः अंडजत्ववचनं तस्य प्रकारांतरेणेत्याह स्मृतमिति
आकाशं अव्याकृतं १७ आकाशजः पितामहः किमाश्रयेण तिष्ठेदिति चेत् कश्चिदुपासं प्रतिब्रूहि तदा न किंचिद्भवेदिति पितामहस्य निरधिष्ठानत्वे सति

वायुरुवाच शृणु मृदगुणान्कांश्चिद्ब्राह्मणानां महात्मनाम् ये त्वया कीर्त्तिजाराज स्तेभ्यो यत्र ब्राह्मणो वरः १ त्यक्त्वा महीत्वं भूमि-
स्तु स्थर्ध्यामनृपस्य ह नाशजगाम तां विप्रो व्यस्तमयत कश्यपः २ अजेया ब्राह्मणाराजन्दि विचेह च नित्यदा अपि वत्ते जसा न्यापस्व य
मेवागिराः पुरा ३ सताः पिवन्ती रमिव नातृप्यत महा मनाः अप्रयन्त्य ह्ये घेन मुहोऽसर्वं च पार्थिव ४ तस्मिन् ह च कुहे वै जगत्स्यक्त्वा
ततो गतः व्यतिष्ठ मग्निहोत्रे च चिरमगिरसो भयात् ५ अथ शप्तश्च भगवान् नो तमेन पुरंदरः अहत्वा कामयानो वै धर्माच्चैव न हिंमि
तः ६ यथा समुद्रो नृपते पूर्णो मृष्टश्च वारिणा ब्राह्मणे रभिशमश्च वभूव न्ववणोदकः ७ सुवर्णवर्णो निधूमः संगतो ध्वशिरः कविः कु
हेनां गिरसा शशौ गुणैरेतौ र्ववर्जितः ८ महतश्चूर्णितान् पश्य ये हासंत महोदधिम स्रवर्णधारिणानित्यमवशमा द्विजातिना ९ ममा
नत्वा द्विजातिभ्यः श्रेयो विद्धि नराधिप गर्भस्थान् ब्राह्मणान्सम्यग्नुमस्यति किल प्रभुः १० दंडकानामहद्रान्य ब्राह्मणानविनाशितं ता
लजं धमहाक्षत्रमोर्वेणैकेन नाशितम् ११ त्वया च विपुलं राज्यं बलधर्मश्रुतं तथा दत्तात्रेय प्रसादेन प्राप्तं परमदुर्लभम् १२ अ-
ग्नित्वं यजसे नित्यं कस्माद्ब्राह्मणमर्जुन सहिसर्वस्य नो कस्य हव्यवाह किं न वेत्सि तम् १३ अथ वा ब्राह्मणश्रेष्ठ मनुभूतानुपालकम्
कुत्तारं जीव लोकस्य कस्माज्जानन्मिमुक्षुसे १४ तथा प्रजापति ब्रह्मा अव्यक्तः प्रभुरव्ययः येनेदं निज्जितं विश्वं जनितं स्थावरचरम् १५
अंडजातं तु ब्रह्माणं केचिदिच्छं त्यपंडिताः अंडाद्विन्ना दृष्टुः शंकादिशोभः प्रथिव्यादिव १६ द्रष्टव्यं नेतरे गृहिकं युजायेद नो हि सः स्मृत
माकाशमंडंतु तस्माज्जातः पितामहः १७ निष्ठेत्कथमिति ब्रूहि न किंचिद्भित्तदा भवेत् अहंकार इति प्राक्तः सर्वतजोमयः प्रभुः १८

तज्जमिदं सर्वं शतमेव स्थानं किंचिद्भयादित्यर्थः ननु कोयं प्रजापतिपदेनोच्यते अत आह अहंकार इति प्रोक्त इति प्रभु व्यापक यतः सर्वतजो गतिगतं जलचंद्रन्याये
न कृत्स्नं चैतन्यज्योतिः प्राप्तः द्वितीयाश्रितेति समासः अयं भावः सृष्टिमिदं ब्रह्मादव्याकृताकाशादुत्पितो हंकाररूप उपाधिस्तनसाक्षात्सर्वात्मनाः वच्छिन्नः सोऽयमहं
कारविशिष्टो बाल्यव्योमादिकं कल्पितवान् एवशास्त्रानुभवाभ्यां जानातिस ब्रह्मणो जगत्कर्त्तारं तेन तयसां स्रवर्णवर्णस्यैव कदाचिदपि न संभवति १८ १९

अतएव अंशनांस्तिस्त्रुरगवत्कल्पनामात्रत्वात् कल्पकस्तुसब्रह्माब्राह्मणोस्तीत्युक्तं सराजार्जुनः इतिवायनाउक्तः सन्तूष्णीमभूत्ततोवायुरब्रवीद्दृश्यमाणमथ
मितिशेषः १९ इतिआनुशासनिकेपर्वणिटीकायांशतोपरिचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः १५४ इमामिति १ २ भूमित्वं त्यक्त्वा ब्रह्मणः पदं गमिष्यामीति संबं
धः ३ आत्मानं देहं त्यक्त्वा निर्विमहो देहं प्रविश्य सजीवयोगबलेन कृतवान् ४ भूमिस्तु धर्मेत्तिरास्वधर्मबलेन ब्रह्मलोकं गत्वा नष्टमयासीदित्यर्थः ५ कश्य

नास्त्यं डमस्ति तु ब्रह्मा सराजालोकभावनः इत्युक्तं सतदा तूष्णीमभूद्वायुस्ततो ब्रवीत् १९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्व-
णिदानधर्मे पवनार्जुनसंवादेशतोपरिचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः १५४ वायुरुवाच इमां भूमिं द्विजानिभ्योदित्सुर्वेदक्षिणां पु-
रा अंगोनामनृपो राजस्ततश्चिंतां महीययौ १ धारणी सर्वभूतानां मयं प्राप्य वरो नृपः कथमिच्छति मां दातुं द्विजेभ्यो ब्रह्मणः सुता-
म् २ साहं त्यक्त्वा गमिष्यामि भूमित्वं ब्रह्मणः पदम् अयं सराध्वेनृपतिर्मां भूदिति ततो गमत् ३ ततस्तां कश्यपो दृष्ट्वा ब्रजती पश्य-
ता तदा प्रविवेश महीसद्यो त्यक्त्वा आत्मनः समाहितः ४ दत्तासां सर्वतोयज्ञे तृणौषधिसमन्विता धर्मेत्तिरानष्टमया भूमिरासीत्ततो नृ-
प ५ एवं वर्षसहस्राणि दिव्यानि विपुलव्रतः त्रिशतः कश्यपो राजन् भूमिरासीदतद्रितः ६ अथागम्य महाराज नमस्कृत्य च कश्य-
पम् पृथिवीकां पश्य पीजज्ञे सुता तस्य महात्मनः ७ गणराजन् नो दृशो वै ब्राह्मणः कश्यपो भवत् अन्यं ब्रह्मिवात्वं च कश्यपात्स त्रि-
यवरम् ८ तूष्णीं बभूव नृपतिर्पवनं स्तव्रवीत्पुनः शृणुराजन्नुतथ्यस्य जातस्यागिरसे कुले ९ भद्रासौ मस्य दुहितारूपेणा पर-
मामतां तस्यास्तुल्यं पतिं सोम उतथ्यं समपश्यत् १० सा च तन्वितपस्तेपे महाभागाय शस्विनी उतथ्यार्थं तुचां वैगी परं नियममा-
स्थिता ११ तच्च आहूय सोतथ्यं ददावत्रियं शस्विनीम् भायार्थं स च जग्राह विधिवद्भूरिदक्षिणः १२ तालकामयत् श्रीमान्वरुणः
पूर्वमेव ह स चागम्य वनप्रस्थं यमुनायां जहार ताम् १३ जलेश्वरस्तु तृत्वा तामनयत्स्वपुरं प्रति परमाद्भुतसंकाशं षट्सहस्रं श-
तं हृदम् १४ नहिरम्यतरं किंचित्तस्मादन्यत्पुरोत्तमम् प्रासादैरप्सरोग्भिश्च दिव्यैः कामैश्च शोभितम् १५ तत्र देवस्तया सार्ध-
रैरे राजन् जलेश्वरः अथारव्यात्मुतथ्याय ततः पत्न्यवमदनम् १६ तच्छ्रुत्वा नारदात्सर्वमुतथ्या नारद तथा प्रोवाच गच्छ
ब्रह्मि वरुण परुषवचः १७ महाक्यान्मुच मे भायार्थं कस्मात्तात्तद्वतवानसि लोकपालोसि लोकानां लोकस्य विलोपकः १८

पौभूमिर्भूत्वासीदित्यन्वयः ६ ७ ८ ९ १० ११ सोत्रिः सोमपिता उतथ्यमाहूयतां तस्मै ददौ सोतथ्यमिति संधिरार्थः १२
१३ १४ १५ देवः वरुणः तया भद्रया १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

१९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ इति श्रीमत्पद
वाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्द्वरकंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनोर्नलिकंठस्य कृतोभारतभावदीपे आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे टीकायां शतोपरिपंचपंचाश

सोमेन दत्ताभार्यामित्यथाचापहृताद्यैः इत्युक्तो वचनात्तस्य नारदेन जलेश्वरः १९ मुंचभार्यामुतथ्यस्य कृत्स्नात्वं हृतवानसि इति
श्रुत्वा वचस्तस्य सोप्येतं वरुणो ब्रवीत् २० मयैषा सुप्रिया भार्या नैनामुत्तुष्टुमुत्सहे इत्युक्तो वरुणेनाथ नारदः प्राप्य तं मुनिम् उ
तथ्यमब्रवीद्वाक्यं नानिहृष्टमना इव २१ गले गृहीत्वा क्षिप्तोऽस्मि वरुणेन महामुने न प्रयच्छति ते भार्यायित्ते कार्यं कुरुष्व तत् २२
नारदस्य वचः श्रुत्वा कुहः प्राज्वलदगिराः अपि बत्तेजसा वारिविष्टम्य सुमहातपाः २३ पीयमाने तु सर्वस्मिंस्तोये पिसलिलेश्व
रः स्रुद्धिः क्षोभ्यमाणोऽपि नैवा मुचनता तदा २४ ततः कुहो ब्रवीद्भूमिमुतथ्यो ब्राह्मणोत्तमः दर्शयस्व स्थलं भद्रं द्रष्टुं सहस्रशत
हृदम् २५ ततस्तदीरणं जातं समद्रम्यापि सर्पितः तस्माद्देशान् दीर्घं वप्रोवाचा सो द्विजोत्तमः २६ अदृश्यागच्छ श्रीरुत्वसरस्व
तिं मरून्प्रति अपुण्य एष भवतु देशस्य क्तस्त्वया श्रमे २७ तस्मिन् संशोषिते देशे भद्रमादाय वारिपः अददाच्छरणं गत्वा भार्या-
मागिरसाय वै २८ प्रतिगृह्यतु तां भार्यामुतथ्यः सुमना भवत् मुमोच च जगद्दुःखाद्वरुणं चैव हे हय २९ ततः सलब्ध्वा तां भा
र्यां वरुणं प्राह धर्मवित् उतथ्यः सुमहाते जायतच्छृणु नराधिप ३० मयैषा तं पसा प्राप्ता क्रोशतस्ते जन्माधिप इत्युक्त्वा तां मुपा
दाय स्वमेव भवन्नययो ३१ एष राजन् दीदृशो वै उतथ्यो ब्राह्मणर्षभः ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वमुतथ्यात्सन्नियवरम् ३२ इति
श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पवनार्जुनसंवादे नाम शतोपरिपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः १५५ श्रीधरा उवाच
इत्युक्तः स नृपस्तूष्णीमभूद्वायुस्ततो ब्रवीत् शृणु राजन् गस्त्यस्य माहात्म्यं ब्राह्मणस्य ह १ असुरैर्निर्जिता देवानि रूत्सा हाश्वते
कृताः यज्ञाश्चैषां हताः सर्वे पितॄणां च स्वधास्तथा २ कर्मज्यामानवानां च दानवैर्देहयर्षभ त्वष्टृव्यास्ततो देवाश्चरुः पृथ्वीमि
न्द्रिः ३ ततः कदाचित्ते राजन् दास्यमादित्यं वचंसम् ददृशुस्तेजसा युक्तमगस्त्यं विपुलव्रतम् ४ अभिवाद्य तु तं देवा पृथ्वा कुशल
मेव च इदम् चूर्महन्त्या नवाक्यकाले जनाधिप ५ दानवैर्युधिभग्नाः स्मृतयै रयया च भ्रंशिताः तदन्धान् नोभयात्तीव्रात्राद्विजु-
निपराय ६

इत्युक्तः सतदा देवैरगस्त्यः कुपितो भवत् प्रज्ज्वालयेते जस्वाकां ग्निर्विसंक्षये ७ तेन दीप्तांशुज्वालेन निर्दग्धा दानवास्तदा अं
तरिक्षात्पुनराजनिपेतुस्ते सहस्रशः ८ दह्यमानास्तु ते देव्यास्तस्यागस्त्यस्य ते जसा उभौ लोकोपरित्यज्य गताः काष्ठा तु दक्षिणां
मू ९ बलिस्तु यजते यज्ञमश्वमेधमहीगतः येत्येऽधस्यामहीस्थाश्च तेन दग्धामहासुराः १० ततो लोकाः पुनः प्राप्ता सुरैः शांतं च
तद्रजः अथैनमब्रुवन् देवाभूमिष्ठानसुरान् जहि ११ इत्युक्तः प्राह देवान्सनशक्यामिमहीगतान् दग्धुं तपोहि क्षीयेत्येन शक्यामीति
पार्थिव १२ एवं दग्धाभगवता दानवाः स्वेन ते जसा अगस्त्येन तदारजन्तपसाभावितात्मना १३ इदं शिष्याय गस्त्यादिकथि
तस्ते मयानध ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वमगस्त्यात्सत्रियवरम् १४ श्रीशुभोवाच इत्युक्तः सतदा तूष्णीमभूद्वायुस्ततो ब्रवीत् शृ
णुराजन्वसिष्ठस्य सुख्यकर्मयशस्विनः १५ आदित्याः सच मासंतसरोर्वेरवानसंप्रति वसिष्ठमनसा गत्वा ज्ञात्वा तत्रास्य गौरवम्
१६ यजमानास्तु तान् दृष्ट्वा सर्वान् दीक्षानुकर्षितान् हतुमैच्छंत शैलाभारखलिनो नाम दानवाः १७ अदूरात्तु ततस्तेषां ब्रह्मदत्तवरं
सरः हताहतावैतत्रैते जीवत्याप्सु त्यदानवाः १८ ते प्रगृह्य महाघोरान्पर्वतान् परिधान् द्रुमान् विक्षोभयन्तः सलिलमुत्थितशतयोज
नम् १९ अभ्यद्रवन्त देवास्तसैहस्त्राणि दशैव हि ततस्ते रदित देवाः शरणं वासवययुः २० सच ते व्यथितः शक्रो वसिष्ठशरणं य
यौ ततो भयं ददौ तेभ्यो वसिष्ठो भगवान् नृषिः २१ तदा तान्दुःखितान् ज्ञात्वा आनृशंस्य परो मुनिः अयत्नेनादहत्सर्वान् बलिनः स्वेन
तेजसा २२ कैलासप्रस्थितां चैव नर्दागगामहातपाः आनयन्तस्सरोदिव्यतया भिन्नचतस्सरः २३ सरोभिन्नतयानद्या सरयूः सा
ततो भवत् हताश्वखलिनो यत्र स देवाः खलिनो भवत् २४ एवं स द्वावसिष्ठेन रक्षितास्त्रिदिवो कसः ब्रह्मदत्तवराश्चैव हतादेत्याम
हात्मना २५ एतत्कर्म वसिष्ठस्य कथितं हि मयानध ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वं वसिष्ठात्सत्रियवरम् २६ इति श्रीमहाभारते आ
नुशासनिकेऽर्चविणीदानधर्मे प्रवनाजुनसंवादेशतोपरिषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः १५६

मीष्मउवाच इत्यक्तस्त्वर्जुनस्तूष्णीमभूद्वायुस्तमब्रवीत् शृणुमेहैहयश्रेष्ठकर्मत्रिःसमहात्मनः १ घोरतमस्ययुध्यंतसहि
तादेवदानवाः अविध्यतशरैस्तत्रस्वर्मानुःसोमभास्करो २ अथतेतमसायस्ताविहन्यतेस्मदानवैः देवानृपतिशार्दूलसहैवबलि
मिस्तदा ३ असुरैर्वध्यमानास्तेक्षीणप्राणादिवौकसः अपश्यंततपस्यतमत्रिविप्रतपोधनम् ४ अथैनमब्रुवन्देवाः शांतक्रोधजि-
तेंद्रियम् असुरैरिषुभिर्विह्वैचंद्रादित्याविमावुभौ ५ वयंवध्यामहेचापिशत्रुभिस्तमसावृते नाधिगच्छामशांतंचभयात्रायस्वनः
प्रभौ ६ अत्रिरुवाच कथंरक्ष्यामिभवतस्तेब्रुवश्चंद्रमाभव तिमिरघ्नश्चसवितादस्युहताचूनोभव ७ एवमुक्तस्तदात्रिवैतमो-
नुदभवच्छशी अपश्यत्सौम्यभावाच्चसोमवत्त्रियदर्शनः ८ हृस्वानातिप्रभंसोमेतथासूर्यचपाथिव प्रकाशमकरोदत्रिस्तपसास्वेन-
संयुगे ९ जगद्वितिमिरंचापिप्रदीप्तमकरोत्तदा १० व्यजयन्छत्रुसंधांश्चदेवानास्वेनतेजसा अत्रिणादह्यमानास्तान्दृष्ट्वादेवामहा-
स्ररान् ११ पराक्रमैस्तेपितदाव्यघ्नन्नत्रिसुरक्षिताः उद्भासितश्चसवितादेवास्त्राताहतासुराः १२ अत्रिणात्वथसामर्थ्येकृतमुत्तमते-
जसा द्विजेनाग्निद्वितीयेनजपताचर्मवाससा १३ फलभक्षेणरजुर्षेपश्यकर्मत्रिणाकृतम् तस्यापिविस्तरेणोक्तकर्मत्रिःसमहात्म-
नः ब्रवीम्यहंब्रूहिवात्वमत्रितःक्षत्रियवरम् १४ इत्यक्तस्त्वर्जुनस्तूष्णीमभूद्वायुस्ततोब्रवीत् शृणुराजन्महत्कर्मव्यवनस्यमहात्म-
नः १५ अश्विनोःप्रतिसंश्रुत्यच्यवन्ःपाकशासनम् प्रोवाचसहितोदैवैःसोमपावश्विनोःकुरु १६ इन्द्रउवाच अस्माभिर्निदि-
तावेतौभवेतांसोमपौकथम् देवैर्नसंमितावेतौतस्मान्मेववदस्वनः १७ अश्विन्यासहनेच्छामसोमपातुमहावत् यदन्यदूह्यसेवि-
प्रतत्करिष्यामतेवचः १८ व्यवनउवाच पिबेतामश्विनोःसोमंभवद्विःसहिताविमौ उभावेतावपिसुरौसूर्यपुत्रौसुरेश्वर १९
क्रियतामहचोदेवायथावेसमुदाहृतम् एतद्वःकुर्वतांशेयोभवेन्नेतद्वःकुर्वताम् २० इन्द्रउवाच अश्विन्यासहसोमयेनपा-
स्यामिद्विजोत्तम पिबेत्वन्येयथाकामेनाहपातुमिदोल्लह २१ व्यवनउवाच नचेत्करिष्यसिवचोमयोक्तंवलुस्तदुन मया
प्रमथितःसद्यःसोमपास्यसिर्वेमरवे २२ वायुरुवाच ततःकमसमारब्धहितायसहसाम्बिनोः व्यवनेनततोमन्त्रैरभिभू-
ताःसुराभवन् २३

तच्च कर्म समारब्धं हृदयेन्द्रकोधमूर्च्छितः उद्यम्य विपुलं शैलं च्यवनं समुपाद्रवत् २४ तथा वज्रेण भगवानमर्षाकुललोचनः तमापतंतं हृ
द्वेयच्यवनस्तपसान्वितः २५ अद्भिः सिक्कारुन्मृग्यत्तंस वज्रं सह पर्यतम् अथैन्द्रस्य महाधोरसोऽसृजच्छत्रुमेव हि २६ मदनामाहुतिमयं व्या
द्वितास्यमहामुनिः तस्य दत्तसहस्रतुल्यभूवर्षातया जनम् २७ द्वियोजनशतस्तस्य दद्याः परमदारुणाः हस्तुस्तस्याभवद्भूमा वास्य चास्यासृ
शद्विवम् २८ जिह्वामूले स्थितास्तस्य स वेदेवाः सवासवाः तिमिरास्यमनुप्राप्तायथामत्स्यामहाण्ये २९ तैसमच्यत तो देवा भिदस्यास्य समीप
गाः अभ्रुवन्सहिताः शक्रप्रणमास्मो हि जातये ३० अश्विभ्यामसहसो मंचपिबामविगतज्वराः ततः सप्रणतः शक्रश्चकार च्यवनस्य तनु ३१ च्य
वनः कृत्वा नेतावश्विनो सोमपायिनो ततः प्रत्याहरत्कर्ममदं च्यवनजन्तुनिः ३२ अक्षेषु मृगयायांच पाने स्त्रीषु च वीर्यवान् एतैर्दोषिर्नरा
जनुक्षययातिनसंशयः ३३ तस्मादेतान्नरो नित्यं दूरतः परियर्जयेत् ३४ एतत्ते च्यवनस्यापि कर्म राजन्यकीर्तितम् ब्रवीम्यहं ब्रूहि वात्स
त्रियं ब्राह्मणाहरम् ३५ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पवनार्जुनसंवादेशतो परिसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः १५७
भीष्म उवाच तूष्णीमासीदर्जुनस्तपवनस्त्वब्रवीत्पुनः शृणु मे ब्राह्मणं धेवमुख्यं कर्म जनाधिप १ मदस्यास्यमनुप्राप्ताय दासेन्द्रादिवौ
कसः तदेव च्यवनेनेह दत्ता तेषां दसुंधरा २ उभौ लोको हतौ मत्वा ते देवा दुःखिता भवन् शोकात्ताश्च महात्मान ब्रह्माणं शरणं ययुः ३ दे
वा रुचुः मदास्य व्यतिषिक्तानामस्माकं लोकपूजितं च्यवनेन दत्ता भूमिः कपैश्चैव दिवं प्रभो ४ ब्रह्मोवाच गच्छ ध्वं शरणं विप्राना
शसेन्द्रादिवौ कसः प्रसाद्यतां तु भौलौकाववाप्स्यथ यथापुरा ५ ते ययुः शरणं विप्रानृचुस्तोक्तान् जयामहे इत्युक्तास्तो हि जान्वाहुर्जयते ह कपा
निति ६ भूगता हि विजेतारो वयमित्यब्रुवन् द्विजाः ततः कर्मसमारब्धं ब्राह्मणैः कृपनाशनम् ७ तच्छ्रुत्वा प्रेषितो दूतो ब्राह्मणैर्धनी
कपैः सचतान् ब्राह्मणानाह धनीकपवचो यथा ८ भवद्भिः सदृशाः सर्वे कपाः किमिह वर्तते सर्ववेदविदः प्राज्ञाः सर्वे चक्रतु याजिनः ९ सर्वे
सत्यव्रताश्चैव सर्वे तुल्यामहर्षिभिः श्रीश्चैव रमते तेषु धारयंति श्रियं च ते १० वृथा दारान्न गच्छति वृथा मासन भुजते दीप्तमग्निं जुह्वते च
गुरूणां वचनस्थिताः ११ सर्वे च नियतात्मानो बालानां सविभागिनः उपेत्य शनकैर्यातिनसेवंति रजस्वलाम् १२

अभक्तवत्सुनाभ्रंतिगर्भिणीरुद्रकादिषु पूर्वाण्हेषु नदीव्यंतिदिवाचैव न शरते १३ एतैश्चान्यैश्च बहुभिर्गुणैर्गुक्तान् कथं कपान्
विजेष्यथ निवर्त्तय निवृत्तानां सरवहिवः १४ ब्राह्मणा ऊचुः कपान्ययं विजेष्यामो ये देवास्ते वयस्मृताः तस्माद्ब्रह्मा कपां स्वा
कधनिन्याहियथागतम् १५ धनीगत्वा कपानाह न वो विप्राः प्रियकराः गृहीत्वा स्त्राण्यतो विप्रान् कपाः सर्वे समादवन् १६ समुदग्रध्वजा
न्दस्वा कपान्सर्वे हिजातयः व्यसृजन् ज्वलितान् गनीन् कपान् प्राणनाशनान् १७ ब्रह्मसृष्टा हव्यभक्तः कपान् हत्वा हुताशनाः नभसीव य
थाभ्राणि व्यराजन्त नराधिप १८ हत्वा वैदानवान् देवाः सर्वे सभ्यसंयुगे तेनाभ्यजानन् हितदा ब्राह्मणेर्निहतान् कपान् १९ अथागम्य महा
तेजानां रदोकथयद्दिभो यथाहतामहाभागैस्तेजसा ब्राह्मणैः कपाः २० नारदस्य वचः श्रुत्वा प्रीताः सर्वे दिवोकसः प्रशशंसुर्दिनां व्यापि
ब्राह्मणाश्च यशस्विनः २१ तेषां तजस्तथा वीर्यदेवानां वरुधेततः अवाप्नुवन् आमरत्नत्रिषु लोकेषु पूजितम् २२ इत्युक्तवचनं वायुमर्जुनः
प्रत्युवाच ह प्रतिपूज्य महाबाहो यत्तच्छृणु युधिष्ठिर २३ अर्जुन उवाच जीवाम्यहं ब्राह्मणार्थं सर्वथा सततं प्रभो ब्रह्मण्यो ब्रा-
ह्मणभ्यश्च प्रणमामि च नित्यशः २४ दत्तात्रेय प्रसादाच्च मया प्राप्तमिदं बलम् लोके च परमा कीर्तिर्धर्मश्चाचरितो महान् २५ अहो ब्रा-
ह्मणकर्माणि मया मारुततत्त्वतः त्वया प्रोक्तानि कास्तन्येन श्रुतानि प्रयतेन च २६ वायुरुवाच ब्राह्मणान्क्षात्रधर्मेण पालयस्वोद्विधा
णि च ऋगुभ्यस्तेभ्यं यो रतन्तु कालाद्भविष्यति २७ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पवनार्जुनसंवादेशोऽष्टोपरि अ-
ष्टपञ्चाशत्तमोऽध्यायः १५८ युधिष्ठिर उवाच ब्राह्मणान् च सेराजन्सुततं सशितघ्नान् किन्तु कर्मोदयं हृत्वा तान् च सिजनाधिप १
कावा ब्राह्मणपूजायां व्युष्टिं हृत्वा महाव्रतं तान् च सिमहाबाहो सर्वमेतद्ददस्व मे २ भीष्म उवाच एष ते केशवः सर्वभारव्यास्यति महा-
मतिः व्युष्टिं ब्राह्मणपूजायां दृष्टव्युष्टिर्महाव्रतः ३ बलश्रोत्रे वाङ्मनश्चक्षुषी च ज्ञानं तथा सविशुद्धममाद्यं देहन्यासो नातिचिरान्भतो मे न चा-
तितूष्णं सविताद्ययाति ४ उक्ता धर्मा ये पुराणे मेहांतो राजन् ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां विशांच तथा शूद्राणां धर्ममुपासते च शेषं कृष्णादुपशिक्ष-
स्व पार्थ ५ अहं ह्येनं वेधितत्वेन कृष्णायोयं हियच्चास्य बलं पुराणम् अमेयात्मा केशवः कौरवेन्द्रसौ यधर्मवक्ष्यति संशयेषु ६

७ अस्य चाध इत्याकाशादेरुपर्युपरि अयमेवासीत्कृतं - अर्णवंतर्जयानमित्यगाधत्वमपारत्वंचोक्तम् ९ कृत इति ज्ञानं अकर्तव्यकोटेरपि उपस्थानात् चेता-
यांमिवेक आसीत् ह्यपरेतु द्वितीयकोटेः सास्याद्वलं प्रधानमासीत्तन्धर्मः कलौत्वधर्म एव बलवानिति भावः १० स एव पूर्व आदिदेवो दैत्यानि जघान स एव सस्माद् बलि-
रूपी पूर्वदेवो दैत्यो बभूव ११ ग्लातिग्लायति १२ एवमेनं चराहुः सोमं शक्रं च विद्धि १३ शोणितमृच्छरि १४ रायः धनं तस्य पोषः पोषकः १५ १६ महींसत्रं पृथिव्या

कृष्णाः पृथ्वीमसृजत्स्वदिवंच कृष्णस्य देहान्मेदिनीसंबभूव वराहो यं भीमबलपुराणः सपर्वतान्व्यसृजद्वैदिशश्च ७ अस्य चाधोऽन्तरिक्षं
दिवंच दिशश्च तस्यो विदिशश्च तस्यः सृष्टिस्तथैवेयमनुप्रसूता स निर्ममे विश्वमिदं पुराणम् - अस्य नाभ्यां पुष्करसंभूतं यत्रोत्पन्नः स्ययमेवा
मितोजः येनाच्छिन्नतत्तमः पार्थिवोरयत्ततिष्ठत्यर्णवंतर्जयानम् ९ कृतेयुगेधर्म आसीत्समग्रस्येताकाले ज्ञानमनुप्रपन्नः बलत्वासीद्वापरेपार्थ
कृष्णाः कलौत्वधर्मः क्षितिमेवाजगाम १० स एव पूर्वनिजघानदैत्यान्सपूर्वदेवश्च बभूव सस्माद् सभूतानां भावनोभूतमव्यः स विश्वस्यास्य जगत
श्चाभिगोप्ता ११ यदाधमेग्लानिवंशे सुराणां तदा कृष्णोजायते मानुषेषु धर्मे स्थित्वा स तु वै भावितात्मा परांश्च लोकानपरांश्च पाति १२ त्या-
ज्यास्त्यक्तायो सुराणां वधाय कार्याकार्ये कारणंचैव पार्थ कृतं करिष्यन् क्रियते नराहुः देवो सोमं विद्धि च शक्रमेनम् १३ स विश्वकर्मासिंहि वि-
श्वरूपः स विश्वकर्माग्निसृष्टिश्च जिह्व सभूलमृच्छोणितमृत्करालस्तं कर्मभिर्विदितं वै स्तवंति १४ तं गंधर्वाणामप्सरसांच नित्यमुप-
तिष्ठते विविधानां शतानि तं राक्षसाश्च परिसंवदति रायस्पोषः स विजिगीषुरेकः १५ तमध्यरे शंसितारः स्तवंति रथं तुरे सामगाश्च स्तवं-
ति ते ब्राह्मणा ब्रह्ममंत्रैस्तवंति तस्मै ह विरध्वर्यवः कल्पयति १६ स पौराणी ब्रह्मगुहाप्रविष्टो महींसत्रं भारतायेददशं सचैव गामुहधा
राय्यकर्मा विक्षोभ्य दैत्यानुरगान्दानवांश्च १७ तं घोषार्थे गीर्भिरिन्द्रास्तवंति स चापीशो भारतैकः पशूनाम् तस्य मक्षान् विविधान्वे-
दयति तमेवाजौ वाहनं वेदयति १८ तस्यान्तरिक्षं पृथिवीदिवंच सर्वं वशं तिष्ठति शाश्वतस्य स कुम्भरेतः स सृजे सुराणां यत्रोत्पन्नमृषि-
माहुर्वसिष्ठम् १९

श्छादनमर्जुनमितियावत् सत्रं यज्ञे महादानाच्छादनारण्यकैतवे इति मेदिनी १७ घोषार्थे गोवर्द्धनोद्धरणकाले पोषो बुनादो वा वृत्त्यर्थमित्यर्थः प-
शूनां गवां जीवानांच १७ वाहनं जयमापकम् १८ सुराणां मित्रावरुणयोरेतः कुम्भे ससर्ज १९

वेद्यं वेदप्रतिपाद्यं ज्ञेयं ३६ ३७ ३८ अनिरुद्धं अहंकारं पंचधा पंचप्रकारं देवा सुरमनुष्यश्वापदतिर्यगृषेण पंचजनाः पंचभूतानि तैरुपपन्नं विश्वं सिसृक्षुरा
ज्ञापयतीति पूर्वेषां न्वयः ३९ चतुर्विधं जरायुजादि ४० पंचबीजां चतुर्विधं भूतग्रामः कर्मचतेषां बीजाभूता ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ अतः

वेद्यं च यद्वेदयते च वेद्यं विधिश्च यश्च यते विधेयम् धर्मं च वेदे च बले च सर्वं चराचरं केशवं त्वं प्रतीहि ३६ ज्योतिर्भूतः परमो सौ पुरस्ता
त्प्रकाशते यत्प्रभया विश्वरूपः अपः सृक्षा सर्वभूतात्मयोनिः पुराकरे त्सर्वमेवाथ विश्वम् ३७ ऋतून् त्पातान् विधान्यद्रुतानि मेघा
न्विद्युत्सर्वमेवावतं च सर्वं कृष्णात्स्थावरं जगमं च विश्वात्मानं विश्वमिनं प्रतीहि विश्वावांसनिर्गुणं वासुदेवं संकर्षणं जीवभूतं वदंति
३८ ततः प्रद्युम्नमनिरुद्धं चतुर्थं माज्ञापयत्यात्मयोनिर्महात्मा स पंचधा पंचजनोपपन्नसंचोदयन् विश्वमिदं सिसृक्षुः ३९ ततश्च
कारावांसिमारुतोच्चरं ज्योतिरभश्च तथैव पार्थ सस्थावरं जगमं चैव मेतच्चतुर्विधं लोकमिमं च कृत्वा ४० ततो भूमिं व्यदधात्यं च बीजाद्यैः
पृथिव्या धास्यति भूरिवारि तेन विश्वं कृतमेतद्विराजन्सजीवयत्यात्मनैवात्मयोनिः ४१ ततो देवानं सुरान्मानवांश्च लोकान् नृपांश्चापि
पितृन् यज्ञाश्च सुमासेन विधिवत् प्राणिनां लोकान्सर्वान्सदा भूतपतिः सिसृक्षुः ४२ शुभाशुभस्थावरं जगमं च विश्वं क्सेनात्सर्वमेत-
त्प्रतीहि यद्वर्तते यच्च भविष्यतीह सर्वं त्योतत्केशवं त्वं प्रतीहि ४३ मृत्युश्चैव प्राणिनां मृतकाले साक्षात्कृष्णः शाश्वतो धर्मवाहः भू-
तं च यच्चैह न विद्म किंचिद्द्विष्वक्सेनात्सर्वमेतत्प्रतीहि ४४ यत्प्रशस्तं च लोकेषु पुण्यं यच्च शूराशुभम् तत्सर्वं केशवो चिंत्यो विपरी-
तमतः परम् ४५ एतादृशः केशवोऽतश्च भूयो नारायणः परमश्चाव्ययश्च मध्याद्यंतोऽस्य जगतस्तस्युषश्च बुभूषता प्रभवश्चाव्य-
यश्च ४६ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे महापुरुषमाहात्म्यनाम शतोपरि एकोनषष्टितमोऽध्यायः १५९
युधिष्ठिर उवाच ब्रूहि ब्राह्मणपूजायां व्युष्टित्वमधुसूदन वेत्ता त्वमस्य चार्थस्य वेदत्वादिपितामहः १ वासुदेव उवाच
शृणु धावहितो राजन् हि जानां भरतर्षभ यथा तत्त्वेन वदतो गुणान्वे कुरु सत्तम २ द्वारवत्यां समासीनं पुरा मा कुरु नंदन प्रद्युम्नः परि-
पप्रच्छ ब्राह्मणैः परिकोपितः ३ किं फलं ब्राह्मणे क्षस्ति पूजायां मधुसूदन ईश्वर त्वकुतस्तेषामिहैव च परत्र च ४ सदा हि जाती-
न्संपूज्य किं फलं तत्र मानद एतद्ब्रूहि स्फुटं सर्वं स महान्संशयोत्र मे ५

केशवात् यत्परं कल्प्यते तद्विपरीतम् असन्मार्ग इत्यर्थः ४६

इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे टीकायां शतोपरि एकोनषष्टितमोऽध्यायः १५९ १ २ ३ ४ ५ ६ ७

इत्युक्तेवचनेतस्मिन्नुद्यमेनतथात्वहम् प्रत्यब्रुवंमहाराजयत्तच्छृणुं समाहितः ६ व्युष्टिंब्राह्मणपूजायां रौक्मिणेयनिबोधमे एतेहि
सोमराजान ईश्वराः स्वरवदः रवयोः ७ अस्मिन्लोके रौक्मिणेयतथा मुष्टिश्च पुत्रक ब्राह्मणप्रसुरवं सौम्यं न मे त्रास्ति विचारणा ८ ब्रा
ह्मणप्रतिपूजायामायुः कीर्तिर्येशो बलम् लोकालोके श्वराश्चैव सर्वे ब्रह्मण पूजकाः ९ त्रिवर्गे चापवर्गे च यशः श्रीरोगशान्तिषु देव
तापितृपूजासु संतोष्याश्चैव नो द्विजाः १० तत्कथं वै नाद्रियेयमीश्वरोऽस्मीति पुत्रक मातेमन्युर्महाबाहो भवत्वत्र द्विजान्प्रति ११ ब्रा
ह्मणाहिमहद्भूतमस्मिन्लोके परत्र च भस्म कुर्युर्जगदिदं कुह्याः प्रत्यक्षदक्षिणः १२ अन्यानपि सृजेयुश्च लोकान् लोके श्वरास्तथा
कथं ते धुनवत्ते रैन्सम्यग्ज्ञानात्सुतेजसः १३ अवसन्मद्भूता तब्राह्मणो हरिपिंगलः चौरवासा बिल्वदंडी दीर्घशमश्रुः कृशो महान्
१४ दीर्घश्चिश्चमनुष्येभ्यः प्रमाणादधिको मुष्टिः सस्त्रैश्चरते लोकान्ये दिव्याये च मानुषाः इमां गाथां गायमानश्च त्वरेषु सभासु च १५
दुर्वसि सवासयेत्को ब्राह्मणसत्कृतं गृहे रोपणः सर्वभूतानां सूक्ष्मेऽप्यपकृते कृते परिभाषा च मे श्रुत्वा को नुदद्यात्प्रतिश्रयम् १६ यो
मां कश्चिद्वा स यीतं न समाकोपयेदिति यस्मान्नाद्रियते कश्चित्ततो हं समवासयम् स संभुं क्ते स हस्त्राणां बहूनामन्नमेकदा १७ ए
कदा सोऽत्यक् संभुं क्ते न चैवेति पुनर्गृहान् अकस्माच्च प्रहसति तथा कस्मात्परोदिति १८ न च्यास्य वयसा तुल्यः पृथिव्या मभयत्तदा
अथ स्त्रावसथं गत्वा स शय्यास्तरणानि च १९ कत्याश्चालं कृतादग्ध्याततो व्यपगतः पुनः अथ मामब्रवीद्भूयः समुनिः स शितव्र-
तः २० कृष्णपायसमिच्छामि भोक्तुमित्येव स त्वरः तदैव तु मया तस्य चित्तज्ञेन गृहे जनः २१ सर्वाण्यन्तानि पानानि भक्ष्याश्चोच्चा
वचास्तथा भवंतु सत्कृतानीह पूर्वमेव प्रचोदितः २२ ततो हज्वलमानं वै पायसं प्रत्यवेदयम् तं मुक्तेव स तु क्षिप्रं ततो वचनमब्रवीत्
२३ क्षिप्रं गानिलिपस्य पायसेनेति स स्मह अविमृष्ट्यैव च ततः कृत्यान् अस्मि तत्तथा २४ तैनां छिद्येन गात्राणि शिरश्चैवाभ्यमृक्षय
म् सददर्शितदाभ्यां शिमातरं तेशु माननाम् २५ तामपि स्मयमानां स पायसेनाभ्यलेपयन् मुनिः पायसादिग्धां गीरथे नूणमयो जय
त् २६ तमारुन्धरयचैव निर्ययोऽगृहान्मम अग्निवर्णो ज्वलन्धीमान् स द्विजोरथ द्युयवत् २७ प्रतोदेना तु दह्यालां रुक्मिणीममप
श्यतः न च मे स्तोकमप्यासीद्दुःखमीष्या कृतं तथा २८

तथासराजमार्गेणमहतानिर्ययौबहिः तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यंदाशाहंजातमन्यवः २९ तत्राजत्यन्मिथः केचित्समाभाष्यपरस्परम् ब्रा-
ह्मणाएवजायेरन्तान्येवर्णः कथंचन ३० क्रोद्येनरथमास्थायजीवेदन्यः पुमानिह आशीविषविषंतीक्ष्णततस्तीक्ष्णतरोद्भिजः ३१
ब्रह्माशीविषदग्धस्यनास्तिकश्चिक्वित्सकः तस्मिन्त्रजतिदुर्धर्षे प्रास्वत्लद्रुक्मिणीपथि ३२ तत्रामर्षयतश्रीमांस्ततस्तूर्णमचोद-
यत् ततः परमसंकुहोरथात्प्रस्कृद्यसद्भिजः ३३ पदातिरुत्यथेनेव प्राद्रवद्दक्षिणासुरवः तमुत्पथेनधावंतमन्वधावद्भिजोत्तमम्
३४ तथैवपायसादिग्धः प्रसीदभगवन्निति ततोविलोक्यतेजस्वीब्राह्मणोमांमुवाचह ३५ जितक्रोधस्तयाकृष्णप्रकृत्यैवमहा-
भुजं नतेपराधमिहर्वेददृष्टवानस्मिसुव्रत ३६ प्रीतोस्मितवगोविंदतृणुकामान्ययैस्मितान् प्रसन्नस्यचमेतातपश्यव्युष्टियथाविधि
३७ यावद्देवमनुष्याणामन्नेभावोभविष्यति तथैवान्नेतथातेषांत्वयिभावोभविष्यति ३८ यावच्चपुण्यलोकेषुत्वयिकीर्त्तिर्भविष्य-
त्रिषुलोकेषुतावच्चवैशित्यं प्रतिपत्स्यसे ३९ सुप्रियः सर्वलोकस्यभविष्यसिजनार्दन यत्तेभिन्नचदग्धंचयच्चकिंचिद्भिनाशितम्
४० सर्वतथैवद्रष्टासिविशिष्टवाननादेन यावदेतत्प्रलभतेगात्रेषुमधुसूदन ४१ अतोमृत्युभयनास्तियावदिच्छसिचाच्युत
नतुणंदनलेलिप्तेकस्मान्नेपुत्रकाद्यै ४२ नैतच्चेप्रियमित्येवंसमाप्रीतोब्रवीत्तदा इत्युक्तोहशरीरंस्वंददर्शश्रीसमायुतम् ४३ रु-
क्मिणीचाब्रवीत्प्रीतः सर्वस्त्रीणावरयशः कीर्त्तिचानुत्तमालोकेसमवाप्स्यसिशोभने ४४ नत्वाजरावारोगोवावेवर्ण्यचापिभावि-
नि स्तस्यतिपुण्यगंधाश्चकृष्णामाधयिष्यसि ४५ षोडशानांसहस्राणावधूनाकेशवस्यह वरिष्ठाचसलोक्याचकेशवस्यभवि-
ष्यसि ४६ तवमातरमित्युक्ताततोमापुनरब्रवीत् प्रस्थितः सुमहातेजादुर्वसिग्निरिवज्वलन् ४७ एषैवतेबुद्धिरस्तुब्राह्मणा-
न्यतिकेशव इत्युक्तासतदापुत्रतत्रैवांतरधीयत ४८ तस्मिन्नतर्हितेचाहमुपाशुव्रतसाचरम् यत्किंचिद्ब्राह्मणोब्रूयात्सर्वकुर्यामि-
तिप्रभो ४९ एतद्भूतमहत्कृत्वामात्रातेसहपुत्रक ततः परमदृष्टात्माप्रविशंगृहमेवच ५० प्रविष्टमात्रश्चगृहेसर्वपश्यामितन्नेवं
यद्भिन्नयच्चैवदग्धंतेनविप्रेणपुत्रक ५१ ततोहंविस्मयं प्राप्तः सर्वदृष्ट्यानवददम् अपूजयंचमनसारौक्मिणेयसदाद्भिजान् ५२

५३ ५४ ५५ इति आनुशासनिके पर्वणि टीकायां शतोपरिषष्टितमोऽध्यायः १६० दुर्वाससेति अत्रिपुरदाहः श्रद्धारहितानां निन्दार्थः उपासकानां स्थूलसूक्ष्म
कारणदेहत्रयरूपाणां तिसृणां पुरांदाहेन संसारगन्धर्वनिवृत्तिर्महादेवस्य त्रिपुरहंतुः प्रसादादेवभवतीति प्रदर्शनार्थः १ २ ३ ४ ५ ६ ७

इत्यहं रौक्मिणेयस्य पृच्छतो भरतर्षभ माहात्म्यं द्विजमुख्यस्य सर्वमारव्यातवांस्तदा ५३ तथा त्वमपि कौंतेय ब्राह्मणान्सततं प्रभो पूज
यस्व महाभागा न्वाग्निर्दानैश्च नित्यदा ५४ एवं व्युष्टिं महं प्राप्नो ब्राह्मणस्य प्रसादजां यच्च मामाहं प्रीष्टो यंतत्सत्यं भरतर्षभ ५५
इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे दुर्वासोऽभिज्ञानां शतोपरिषष्टितमोऽध्यायः १६० युधिष्ठिर उवाच दुर्वास-
सः प्रसादात्ते यत्तु दामधुसूदन अवाप्तामिह विज्ञानं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १ महाभाग्यचयत्तस्य नामानि च महात्मनः तत्त्वतो ज्ञा-
तुमिच्छामि सर्वमतिमतावर २ वासुदेव उवाच हंत ते कीर्त्तयिष्यामि नमस्कृत्य कपर्दिने यदवासं मयाराजन्ध्रे यो यच्चार्जि-
तेयशः ३ प्रयतः प्रातरुत्थाय यदधीये विशापते प्राजलिः शतरुद्रीयं तन्मे निगदितः शृणु ४ प्रजापतिस्तत्सृजेत पसोर्ते महातपाः
शंकरस्त्वसृजतात प्रजाः स्थावरजगमाः ५ नास्ति किंचित्परं भूतं महादेवादिशापते इह त्रिष्वपि लोकेषु भूतानां प्रभवो हि सः ६ न चै-
वौत्स हते स्थातुं कश्चिदग्रे महात्मनः न हि भूतसंमतेन त्रिषु लोकेषु विद्यते ७ गन्धेनापि हि सं ग्रामे तस्य कुहस्य शत्रवः विसंज्ञा हतभू-
यिष्ठा वेपते च पतति च ८ घोरं च निनदंतस्य पर्जन्यनिनदोपमम् श्रुत्वा विशीयेत्तदयं देवानां पिसंयुगे ९ याश्च घोरेण रूपेण प-
श्येत्कुहः पिनाकधृक् न सुरानां सुरालोके न गन्धर्वानि पन्नगाः १० कुपिते सुरवर्मे धंते तस्मिन् पिण्डागताः प्रजापतेऽश्वदक्षस्य यजतो
वितर्तं क्रतो ११ विव्याध कुपितो यज्ञनिर्भयस्तु भवत्तदा धनुषा बाणमुत्सृज्य स घोषं विननाद च १२ तेन शर्मकृतः शांतिर्विषादं ले-
भिरे सगराः विद्धे च सहसा यज्ञे कुपिते च महेश्वरे १३ तेन ज्यातलघोषेण सर्वे लोकाः समाकुलाः बभूवुर्वशाः पायं विषदुश्च सुरासुराः
१४ आपश्चुक्षुः प्रिरे चैव च कपे च वसुधरा व्यद्रवन् द्विरयश्चापि द्यौः पफाल च सर्वशः १५ अंधेन तमस्मान् लोकाः प्रावृत्तान च काशिर-
प्रनष्टा ज्योतिषां प्राश्च सहसूरेण भारत १६ भृशं प्रीतां स्ततः शांतिं चक्रुः स्वस्त्ययनानि च ऋषयः सर्वभूतानां मात्मनश्च हिते पिणः
१७ ततः सौम्यद्रवदृवां कद्रोरुद्रपराक्रमः भगस्य नयने कुहः प्रहारण व्यशांतयत् १८ पूषणं चाभिदुद्रावपादेन चरुषान्वितः पु-
रोडाशं भक्षयतो दशनैवैव्यशांतयत् १९ ततः प्रणेमुर्देवास्ते वैपमानाः स्मशंकस्म पुनश्च संदधेरुद्रो दामिमुनिशितशरम् २०

२१ २२ २३ २४ २५ २६ २७
वाधितानुवृत्त्याम् तृते एवंतबालेहिरण्यगर्भा

[illegible]

१९५

इदं शश्वमहादेवो भूयश्च भगवान्मतः न हि शक्या गुणा वक्तुमपि वर्षशतैरपि ४४ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दान-
धर्मे ईश्वरप्रशंसानामशतोपरि एकषष्टितमोऽध्यायः १६१ वासुदेव उवाच युधिष्ठिर महाबाहो महाभाग्यं महात्मनः रु-
द्राय बहुरूपाय बहुनाम्ने निबोध मे १ वदं त्यग्निं महादेवं तथा स्थाणुं महेश्वरम् एकाक्षं च्यवकं चैव विश्वरूपं शिवं तथा हेतुनूतस्य
देवं स्य वेदज्ञा ब्राह्मणा विदुः २ घोरामन्यां शिवामन्यां तेतनू बहुधा पुनः उग्रा घोरतनुर्यस्य सोऽग्निर्विद्युत्सभास्करः ३ शिवा सो-
म्याचया त्वस्य धर्मस्तपोऽर्थचंद्रमाः आत्मनोर्धेतुतस्याग्निः सोमोऽर्थपुनरुच्यते ४ ब्रह्मचर्यं चरत्येकां शिवाचास्य तनुस्तथा या-
स्य घोरतमा मूर्तिर्जगत्संहरते तथा ५ ईश्वरत्वाच्च महत्वाच्च महेश्वर इति स्मृतः यन्निर्दहतियत्तीक्ष्णो यदुयोयत्प्रतापवान् ६ मां
संशोणितमज्ज्ञादोयत्ततोरुद्र उच्यते देवानां समहान्यच्च यच्चास्य विषयो महान् ७ यच्च विश्वमहन्पाति महादेवस्ततः स्मृतः धृ-
मरूपं च यत्तस्य धूर्जटीत्यत उच्यते ८ समेधयति यन्नित्यं सर्वान्ये सर्वकर्मभिः मनुष्यान् विष्णुमन्यच्छंस्तस्मादेष शिवः स्मृतः ९ दह-
त्यूर्ध्वस्थितो यच्च प्राणान् नृणां स्थिरश्च यत् स्थिरलिङ्गश्च यन्नित्यं तस्मात् स्थाणुरिति स्मृतः १० यदस्य बहुधा रूपं भूतं भव्यं भवत्तदा स्था-
वरं जंगमं चैव बहुरूपस्ततः स्मृतः विश्वेदेवाश्च यत्तस्मिन् विश्वरूपस्ततः स्मृतः ११ सहस्राक्षो युताक्षो वासवतोऽस्मि योऽपि वा चक्षुषः
प्रभेवत्तेजो नास्तीत्येतोऽस्य चक्षुषी १२ सर्वथा यत्पश्यन्पाति तेऽश्च यद्रमते सह तेषामधिपतिर्यच्च तस्मात्पश्यति स्मृतः १३ नित्येन ब्र-
ह्मचर्येण लिङ्गमस्य यदा स्थितम् महयन्त्यस्य लोकश्च प्रियं त्येतन्महात्मनः १४ विग्रहं पूजयेद्योऽयं लिङ्गव्यापी महात्मनः लिङ्गपूजयिता
नित्यं महतीं प्रियमश्नुते १५ केषयश्चापि देवाश्च गंधर्वाप्सरसस्तथा लिङ्गमेवाचर्यंति स्म यत्तदूर्ध्वं समास्थितम् १६ पूज्यमानं ततस्त-
स्मिन् चोदते समहेश्वरः सरवददाति प्रीतात्मा भक्तानां भक्तवत्सलः १७ एष एव शमशानेषु देवावसति निर्दहनं यजंते ये जनास्तत्र वीर-
स्थाननिषेविणः १८ विषयस्थः शरीरेषु समृत्युः प्राणिनामिह सच वायुः शरीरेषु प्राणापानशरीरिणाम् १९ तस्य घोरानि रूपाणि दा-
मानि च बहूनि च लोके यान्यस्य पूज्यंते विप्रास्तानि विदुर्बुधाः २० नामधेयानि देवेषु बहून्यस्य यथार्थं यत् निरुच्यते महत्वाच्च वि-
भुत्वात्कर्मभिस्तथा २१ वेदे चास्य विदुर्विप्राः शतरुद्राय मुत्तमम् व्यासेनोक्तं च यच्चापि उपस्थानं महात्मनः २२

प्रदाता सर्वलोकानां विश्वं चाप्युच्यते महत् ज्येष्ठभूतं वदं त्येनं ब्राह्मणाऋषयोपरे २३ प्रथमो ह्येष देवानां मुर्यादग्निमजीजनत् ग्रहेर्ब
हुविधेः प्राणान्संरुद्धानुत्सृजत्यपि २४ विमुञ्चति न पुण्यात्मा शरण्यः शरणागतान् आयुरारोग्यमैश्वर्यं वित्तकामांश्च पुष्कलान् २५
सददाति मनुष्येभ्यः स एवाक्षिपते पुनः शक्रादिषु च देवेषु तस्यैश्वर्यमिहोच्यते २६ स एव व्यापृतो नित्यं त्रैलोक्यस्य शत्रुप्राशमे गेश्व
यश्चैव कामानामीश्वरः पुनरुच्यते २७ महेश्वरश्च लोकानां महर्ता मीश्वरश्च सः बहुभिर्विविधैरूपैर्विश्वव्याप्तमिदं जगत् २८
तस्य देवस्य यद्वक्त्रं समुद्रे वडवा मुरयम् २९ इति श्रीमहाभारते आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे महेश्वरमाहात्म्यं नाम शतोपरि
द्विषष्टितमोऽध्यायः १६२ वैशंपायन उवाच इत्युक्तवति वाक्ये तु कृष्णो देव किं नन्दने श्रीशशांतनवं भूयः पर्यपृच्छ द्युधि-
ष्ठिरः १ निर्णयो वामहाबुद्धेः सर्वधर्मविदावर प्रत्यक्षमागमो वेति कितयोः कारणं भवेत् २ श्रीशश उवाच नास्त्यत्र संश-
यः कश्चिदिति मे वर्तते मतिः शृणु वक्ष्यामि ते प्राज्ञसम्यक्त्वं मे नु पृच्छसि ३ संशयः सुगमस्तत्र दुर्गमस्तस्य निर्णयः दृष्टं श्रुतं म-
नंतं हियत्र संशयदर्शनम् ४ प्रत्यक्षकारणदृष्ट्वा हेतुकाः प्राज्ञमानिनः नास्तीत्येवं व्यवस्यति सत्यं संशयमेव च ५ तदयुक्तं व्य-
वस्यति बालाः पंडितमानिनः अथ चेन्न न्यसे चैकं कारणं किं भवेदिति ६ शक्यं दीर्घेण कालेन युक्तेनातद्वितेन च प्राणयात्रामने
कांच कल्पमानेन भारत ७ तत्परिणो वनान्येन शक्यं त्वत्स्य दर्शनम् हेतूनां मतमासाद्य विपुलं ज्ञानमुत्तमम् ८ ज्योतिः सर्वस्य
लोकस्य विपुलं प्रतिपद्यते तत्त्वं न गमनराजन्हेतुता गमनतया अग्राह्यमनिबद्धं च वाचा सपरिवर्जयत् ९ युधिष्ठिर उवा-
च प्रत्यक्षलोकसंसिद्धिलोकश्चागमपूर्वकः शिष्टाचारो बहुविधस्तच्चेद्ब्रूहि पितामह १० श्रीशश उवाच धर्मस्य हि
यमाणस्य बलवद्भिर्दुरात्मभिः संस्थाय तैरपि कृता कालेन प्रतिभिद्यते ११ अधर्मो धर्मरूपेण तूणैः कूपइवावृतः ततस्तेभिर्दिद्यते हतं
शृणु चैव युधिष्ठिर १२ अदृष्टायैतु भिदंति श्रुतित्यागपरायणाः धर्मविदेषु णो मंदा इत्युक्तं तेषु संशयः १३ अतृप्यंतस्तु साधूनाय
एवागमबुद्धयः परमित्येव संतुष्टास्तानुपास्व च पृच्छ च १४ कामाथो पृष्ठतः कृतालोभमोहानुसारिणो धर्म इत्येव सं-
तुष्टस्तानुपास्व च पृच्छ च १५

३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ वृत्तशिष्टाचारः १२ भिदंति वृत्तं तेषु प्रत्यक्षानुगमनाच्चा-
रेषु १३ अतृप्यंतः नित्यं सोकंताः आगमजन्याः बुद्धयोपेक्षांते एव परं श्रेष्ठं प्रमाणमित्यन्वयः १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९

नेतिवृत्तप्रत्यक्षदृश्यशीलम् आचारः शौचादिः कारणवेदः त्रयमिलित्वाएकोधर्मः सधर्मः साधनीयइत्यर्थः स्वाध्यायकर्मवेदरक्षार्थमाचारां तर्गतिमेव ज्ञेयम् १६
 १७ वेदइतिप्रमाणमेदात्म्यमेवैधर्मैरपित्रिभिर्भविष्यत् १८ कथमेकोधर्मस्त्रितयप्रतिपाद्यइत्याशंक्याह धर्मस्येतिहेराजन्यद्येवंधर्मत्रयमन्य सेतन्नेतिशेषः
 किंतुद्विप्रमाणस्यैकस्यैवधर्मस्यत्रिधात्रिप्रकाराविचारणा एकएवप्रमाणत्रयसंवादेनपरीक्षणीयइत्यर्थः १९ त्रिधेत्यस्यव्याख्यानेकएवेतित्रयाणांप्रमाणा

नतैषांभिद्यतेवृत्तयज्ञाः स्वाध्यायकर्मच आचारः कारणंचैवधर्मश्चैकस्त्रयंपुनः १६ युधिष्ठिर उवाच पुनरेवहिमेबुद्धिः संशयेप
 रिमुह्यति अपारमार्गमाणस्यपरतीरमपश्यतः १७ वेदः प्रत्यक्षमाचारः प्रमाणंतत्रययदि पृथक्त्वेनन्यतेचैषाधर्मश्चैकस्त्रयकयम्
 १८ श्रीष्म उवाच धर्मस्यद्विप्रमाणस्यबलवद्भिर्दुरात्मभिः यद्येवंमन्यसंगजस्त्रिधाधर्मविचारणा १९ एकएवेतिजानीहित्रिधाधर्म
 स्यधारणाम् पृथक्त्वेनमेबुद्धिस्त्रयाणामपिवैतथा २० उक्तोमार्गस्त्रयाणात्तत्तत्रयैवसमाचर निज्ञासातुनकर्तव्याधर्मस्यतुनतर्कणा
 त् २१ सदैवभूततश्चेष्टमातृभूदत्रसंशयः अधोजडइवाशंकीयह्रवीमितदाचर २२ अहिमासत्यमक्राधोदानमेतच्चतुष्टयम् अज्ञान
 शत्रोसेवस्वधर्मेषसनातनः २३ ब्राह्मणेषुचवृत्तियापितृपंतामहोचिता तामन्वेहिमहाबाहोधर्मस्येतेहिदेशिकाः २४ प्रमाणमप्र
 माणवैयः कुर्यादबुधोजनः नसप्रमाणतामहोविवादजननोद्दिशः २५ ब्राह्मणानेवसेवस्वसत्कृत्यवह्मन्यच एतेष्वेवलिमेलोकाः क
 त्त्वाइतिनिबोधतान् २६ युधिष्ठिर उवाच येचधर्ममसूयंतयेचैनंपर्युपासते ब्रवीतुमेभवानेतत्कृतेगच्छतितादृशाः २७ श्री
 ष्म उवाच रजसातमसाचैवसमवस्तीर्णचेतसः नरकंप्रतिपद्यतेधर्मविद्वेषिणोजनाः २८ येतुधर्ममहाराजसततंपर्युपासते सन्यार्जव
 पराः संतस्तेधैस्वर्गभुजोनराः २९ धर्मएवगतिस्तेषामाचार्योपासनाद्भवेत् देवलोकंप्रपद्यंतेयेधर्मपर्युपासते ३० मनुश्रायदिवादयाः श
 रीरमुपताप्यवै धर्मिणः स्रस्वमेयंतेलोभहृषविवर्जिताः ३१ प्रथमंब्राह्मणाः पुत्रधर्ममाहुर्मनीषिणः धर्मेणपर्युपासतेफलपक्वमियाश
 यः ३२ युधिष्ठिर उवाच असतांकीदृशीरूपंसाधवः किंचकुर्वते ब्रवीतुमेभवानेतत्सताः संतश्चकीदृशाः ३३ श्रीष्म उवाच दुरा
 चाराश्चदुर्धर्षादुर्मुखाश्चाप्यसाधवः साधवः शीलसंपन्नाः शिष्टाचारस्यलक्षणम् ३४

नांपृथक्त्वेप्रत्येकंस्वातंत्र्येणधर्ममतिपादकत्वेममबुद्धिर्नच २०

यदुक्तइतिप्रत्यक्षस्यस्वातींद्रियेधर्मप्रमाणाभावात् आचारस्यचप्रथमसितत्वात् त्रयाणांप्रमाणानांमध्येपरिशेषात् यदुक्तः वेदेसंप्रमाणः नतुपरितर्कणात् ध
 र्मस्यविचारः कर्तव्यइत्यर्थः २१ अत्रवेदेअशंकीशंकाभून्यः २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ आशयोभोक्तुर्मनः ३२ कीदृशाः किंलक्षणाः किंकर्मणश्च

धर्मार्थस्य धर्मफलस्य दर्शनात् तदा धर्म एव श्रेयस्कर इति बुद्धिर्भवेत्तदा धर्मत्वाधर्मचित्तः धर्मे आश्वसीत विश्वासं कुर्वीत अदृढबुद्धिस्तन्विश्वसेत् धर्मफले
३ एतावद्धर्मे विश्वासवलं उभयवित्कर्तव्या कर्तव्यवित् ४ राजसामलिनाः ५ धर्मः कदाप्यधर्मो भवेदित्याह नहीति अधर्मतयादुःखहेतुतया ६ ७ एतो विस्तु-
हता धर्मास्पर्शो ८ नयेत्तु धर्ममिति शेषः धर्मेण धर्मानुष्ठानार्थं इतरैरुच्यमानः प्रेर्यमाणः सत्सर्वलोकभयच्छलेतेषां प्रतारणे प्रवर्तते यदा स्य निस्तारं स्य यमे-
वाचरेदित्याह नत्विति नयेत्तु ऊर्ध्वमिति शेषः किंतु धर्मभयलोकभययोच्छलनेन रतिनिमित्तधर्मेण हेतुना अर्थात्प्राप्तेन उच्यते मानव एव नरः ऊर्ध्वगच्छतीति
शेषः ९ शूद्रो हमित्यादिवदन्नित्यौज्यं अपरे सार्धवः न उपदधति न छलं कुर्वीति यथाधिकारं धर्मं कुर्वीति न छलमित्यर्थः तस्मात्सर्ववर्तना सर्वाव्यर्थे वेति भा-

यदा त्वस्य भवेद्बुद्धिर्धर्मार्थस्य प्रदर्शनात् तदा श्वसीत धर्मत्वाद्दृढबुद्धिर्न विश्वसेत् ३ एतावन्मात्रमेतद्बुद्धिभूतानां प्राज्ञलक्षणम् का-
लयुक्तोप्युभयविच्छेषयुक्तसमाचरेत् ४ तथा ह्युपस्थिते श्वर्थाः प्रजायते न राजसाः एवमेवात्मनात्मानं पूजयतीह धार्मिकाः ५ न ह्यध-
र्मभयाद्धर्मदद्यात्कालः कथंचन तस्माद्बुद्धिमात्मानं जानीयाद्धर्मचारिणम् ६ स्पष्टमप्यसमर्थो हि ज्वलन्मिव पावकम् अधर्मः संत-
तौ धर्मः कालेन परिरक्षति ७ कार्यावैतौ हि धर्मेण धर्मो हि विजयावहः त्रयाणामपि लोकानां मालोकः करणं भवेत् ८ नेतुकश्चिन्त्ये-
त्प्राज्ञो गृहीत्वैदं करेनरम् उच्यमानस्तु धर्मेण धर्मलोकभयच्छले ९ शूद्रो हं नाधिकारो मे चतुराश्रम्यसेवने इति विज्ञानमपरेनात्मस्य-
पदधत्कत १० विशेषेण च वक्ष्यामि चातुर्वर्ण्यस्य लिङ्गतः पञ्चभूतशरीराणां सर्वेषां सदृशात्मनाम् ११ लोकधर्मे च धर्मे च विशेषकरण-
कृतं स यथैकत्वं पुनर्योति प्राणिनस्तत्र विस्तरः १२ अधुवो हि कथं लोकः स्मृतो धर्मः कथं ध्रुवः यत्र कालो ध्रुवस्तातत्र धर्मः सनातनः १३

वः १० विशेषेणोति युगं सर्वेषां प्राणिनां पुरुषाणां वा पांच भौतिकत्वे प्रत्यक्षेऽपि विशेषकरणं इदं पवित्रमिदमपवित्रमिति व्यवस्थापनं लोकधर्मे शास्त्रीय-
धर्मे च निमित्ते सति कृतं पशुपामरं पंडितानां यथा पुनर्विहिते नैते एकत्वं प्राकृतं गच्छेत्पुनरिति शास्त्रेण धर्मनियमः कृत इत्यर्थः ११ १२ अत्र शं-
कते अधुव इति लोकस्थधर्मस्य कार्यकारणाभावात् कार्यस्याध्रुवत्वं कारणस्य ध्रुवत्वं च न युक्तं तंतुनाशमंतरेण पटनाशायोगादित्यर्थः उत्तरमाह
कालः संकल्पः निष्काम एव तत्फलं न तु सकाम इत्यर्थः १३

सर्वेषामिति धर्मसंयुक्तः संकल्पान्नशेषः शिष्यतेनान्यः सचकथमुदेष्यतीत्यत्राह स्वयंगुरुगिति धर्मबलान्त्वयमेवचसुउदेतिनशिदयेत्यर्थः १४ एवमितियदाभूता-
नां प्राक्कर्मैवतत्रतत्रसुखदुःखसाधनेप्रवर्तकंअतोधर्मसेवनेकर्मफलभोगेअसमंजसेपिभूतानांक्षेपोनास्ति यतःतिर्यग्योनावपिसत्तांविद्यमानानांभूतानांसदसत्प्रवृ-

सर्वेषांतुल्यदेहानांसर्वेषांसदशात्मनाम् कालोधर्मेणसंयुक्तःशेषाण्वस्वयंगुरुः १४ एवंसतिनदोषोस्तिभूतानांधर्मसेवने तिर्यग्योनावपि
सत्तांलोकएवमतोगुरुः १५ इतिश्रीम० आनुशास०दानधर्मेशतोपरिपंचषष्ठितमोऽध्यायः १६५ वैशंपायनउवाच शरतल्य
गतंभीष्मपांडवोयकुरुद्वहः युधिष्ठिरोहितप्रेषुरपृच्छत्कल्पापहम् १ युधिष्ठिरउवाच किंश्रेयःपुरुषस्येहकिंकुर्यन्मुखमेधने वि
पाप्मासम्भवेत्केनकिवाकल्पापनाशनम् २ वैशंपायनउवाच तस्मैशुश्रूषमाणायभूयःशांतनवस्तदा देववंशंयथान्यायमाचष्टपुरुष
र्षभ ३ भीष्मउवाच अयंदैवतवंशोवैक्रषिवंशसमन्वितः त्रिसंध्यंपठितःपुत्रकल्पापहरःपरः ४ यदन्दाकुरुतेपापमिंद्रियैःपु
रुषश्चरन् बुद्धिपूर्वमबुद्धिर्वागचोयच्चापिसंध्ययोः ५ मुच्यतेसर्वपापेभ्यःकीर्तयन्वैश्वकिःसदा नांधोनबधिरःकालेकुरुतेस्वस्तिमा
न्सदा ६ तिर्यग्योनिर्नगच्छेच्चनरकसंकराणिच नचदुःखभयतस्यमरणेसनमुह्यति ७ देवासुरगुरुदेवःसर्वभूतनमस्कृतः अचिंत्यो
याप्यनिर्देश्यःसर्वप्राणोत्थयोनिजः ८ पितामहोजगन्नाथःसावित्रीब्रह्मणःसती वेदभूरयकत्तोचविष्णुर्नारायणःप्रभुः ९ उमापतिर्वि
रूपाक्षःस्कंदःसेनापतिस्तथा विशाखोद्भुतमुग्वायुश्चंद्रसूर्योप्रभाकरौ १० शक्रःशचीपतिर्देवोयमोभूयोर्णयासह वरुणःसहगौर्याच
सहक्रध्याधनेश्वरः ११ सौम्यागोःसुरभिर्देवीविश्रवाश्चमहानृषिः संकल्पःसागगोगंगास्तवंत्योश्चमरुद्गणः १२ वाल्गवित्यास्तपमि
द्वाःकृष्णाद्वेपायनस्तथा नारदःपर्वतश्चैवविश्वावस्रर्हाहहहहः १३ तुंबुरुश्चित्रसेनश्चदेवदूतश्चविश्रुतः देवकन्यामहाभागादिव्याश्चा
प्सरसागणाः १४ उर्वशीमेनकारंभामिश्रकेशीरत्नबुधा विश्वोचीचघृताचीचपंचचूडानिलोत्तमा १५ आदित्यावसवोरुद्राःसाश्विनःपि
तरोपिच धर्मश्चतंतपोदीक्षाव्यवसायःपितामहः १६ शर्वर्योदिवसाश्चैवमारीचःकश्यपस्तथा शक्रोवृहस्पतिर्भौमोवुधोराहुःशनेश्च
रेः १७ नक्षत्राण्यृतवश्चैवमासाःपक्षाःसंवत्सराः बैनतेयाःसमुद्राश्चक्रद्रुजाःपन्नगास्तथा १८ शतद्रुश्चविपाशाचचद्रभागासरस्वती
सिंधुश्चदेविकाचैवप्रभासपुष्कराणिच १९ गंगामहानदीवेणाकप्पेरीनर्मदातथा कुलपुनाविशल्याचकरतोयांबुवाहिनी २० सर
यूगंडकीचैवलहितश्चमहानदः ताम्भारुणावेत्रवतीपर्णाशागौतमीतथा २१ तौपूर्वकर्मानुसाराच्छोकएवगुम्दृष्टःविधिनियत्रितोत्तोलोकादृष्टानेनेपसा

धुन्यसाधुनिवाकर्मणिप्रवर्ततेइत्यर्थः १५ इतिआ०टीकायांशतोपरिपंचषष्ठितमोऽध्यायः १६५ शरतल्यगतमित्यध्यायद्वयंस्पष्टार्थः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१

गोदावरीचवेणाचरुषावेणातथाद्रिजा दृषद्दतीचकावेरोर्वक्षुर्मदाकिनीतथा २२ प्रयागंचप्रभासंचपुण्यंनेमिषमेवच तच्चविश्वेश्वरस्था
 नयत्रतहिमलंसरः २३ पुण्यतीर्थेषुकलिलंकुरुक्षेत्रंप्रकीर्तितम् सिंधूतमंतपोदानंजंबूमार्गमथापिच हिरण्वतीवितस्ताचतथाप्लक्षवती
 नदी वेदस्मृतिर्वेदवतीमालवाथश्रवत्यपि २५ ऋमिष्मागास्तथापुण्यागंगाद्वारमथापिच ऋषिकुल्यास्तथामेध्यानद्यःसिंधुवहास्तथा
 २६ चर्मण्वतीनदीपुण्याकौशिकीयमुनातथा नदीभीमरथीचैवबाहुदाचमहानदी २७ माहेन्द्रवाणीत्रिदिवानोलिकाचसरस्वती नंदाचा
 परनंदाचतथातीर्थमहान्हदः २८ गयाथफल्गुतीर्थचधर्मरण्यसुरैर्वृतं तथादेवनदीपुण्यासरश्चब्रह्मनिर्मितम् २९ पुण्यंचिलो
 कविग्न्यातंसर्वपापहरशिवम् हिमवान्पर्वतश्चैवदिव्योषधिसमन्वितः ३० विंध्योधातुविचित्रांगस्तीर्थवानोषधान्वितः मेरुर्महेन्द्रोमल
 यःश्वेतश्चरजतावृतः ३१ शृंगवान्मंदरोनीलोनिषधोदरस्तथा चित्रकूटोजनाभश्चपर्वतोऽगंधमादनः ३२ पुण्यःसोमगिरिश्चैवतथैवा
 न्येमहीधराः दिशश्चविदिशश्चैवक्षितिःसर्वेमहीधराः ३३ विश्वंदेवानभश्चैवक्षत्राणिग्रहास्तथा पातुनःसततंदेवाःकीर्तिताऽकी
 र्तितामया ३४ कीर्त्तयानोनरोत्थेताच्युच्यतेसर्वकिल्बिषैः स्तुवंश्चप्रतिनंदंश्चमुच्यतेसर्वतोऽप्रयात् ३५ सर्वसंकरपापेभ्योदेवतास्त
 वनदकः देवतानंतरंविप्रास्तपःसिंहास्तपोधिकान् ३६ कीर्त्तितांकीर्त्तयिष्यामिसर्वपापप्रमोचनान् यवकीतोऽथैभ्यश्चक्षोवानोषि
 जस्तथा ३७ ऋग्वेगिरास्तथाकण्वोमेधातिथिरथप्रभुः बर्हीचगुणसंपन्नः प्राचीदिशमपाश्रिताः ३८ भद्रादिशमहाभागाउत्सुचुः
 प्रसुचुस्तथा सुमुचुश्चमहाभागःस्वरूपात्रेयश्चवीर्यवान् ३९ मित्रावरुणयोःपुत्रस्तथागस्त्यःप्रतापवान् दृढायुश्चोर्ध्वबाहुश्च-
 विश्रुतावृषिसत्तमो ४० पश्चिमादिशमाश्रित्ययएधतेनिबोधतान् उषणुःसहस्रोदर्यैःपरिव्याधश्चवीर्यवान् ४१ ऋषिदीर्घतमा
 श्चैवगौतमःकाश्यपस्तथा एकतश्चद्वितश्चैवत्रितश्चैवमहानृषिः ४२ अत्रेःपुत्रश्चधर्मात्मातथासारस्वतःप्रभुः उत्तरादिशमाश्रि
 त्ययएधतेनिबोधतान् ४३ अत्रिर्वसिष्ठाशक्तिश्चपाराशर्यश्चवीर्यवान् विश्वामित्रोऽभरद्वाजोजमदग्निस्तथैवच ४४ ऋचीकपुत्रो
 गुमश्चऋषिरोद्दालकिस्तथा श्वेतकेतुःकोहलश्चविपुलोदेवलस्तथा ४५ देवशर्मचिधौम्यश्चहस्तिकाश्यपएवच लोमशोनाचि
 केतश्चलोमहषणएवच ४६ ऋषिरुग्रश्चाश्चैवभागविश्वयवनस्तथा एषवेममवायश्चऋषिदेवसमन्वितः ४७ आद्यःप्रकीर्त्तिनोरा
 जन्सर्वपापप्रमोचनः नृगोययातिर्नहुषोयदुःपूरुश्चवीर्यवान् ४८

धुंधुमारोदिलीपश्च सगरश्च प्रवापवान् कृशाश्वेयो वनाश्वश्च चित्राश्वः सत्यवांस्तथा ४९ दुःपंतो भरतश्चैव चक्रवर्त्ती महायशाः पवनोजनक
 श्वेततथा दृष्टरथो नृपः ५० रघुर्नरवरश्चैव तथा दशरथो नृपः रामो राक्षसहावीरः शशाभिर्दुर्भगारथः ५१ हरिश्चंद्रो मरुत्तश्च तथा दृढ
 रथो नृपः महोदयो ह्यलर्कश्च ऐलश्चैव नराधिपः ५२ करंधमोनरश्चैव कधोरश्च नराधिपः दक्षो बराक्षकुङ्गेरेव तश्च महायशाः ५३
 कुरुः संवरणश्चैव मांधाता सत्यविक्रमः सुचुकुंदश्च राजर्षिर्जन्तुर्जन्तुर्विसेवितः ५४ आदिराजः पृथुर्वै न्योमित्रभानुः प्रियंकरः त्रसदस्य
 स्तथाराजा श्वेतो राजर्षिस्तमः ५५ महाभिषश्चैव गिरव्यातो निमीराजा तथाष्टकः आयुः सुपश्च राजर्षिः कक्षो युश्च नराधिपः ५६ प्रतद
 नोदिवोदासः सुदासः कोसलेश्वरः ऐलोनलश्च राजर्षिर्मनुश्चैव प्रजापतिः ५७ हविध्रश्च पृषध्रश्च प्रतीपः शातनुस्तथा अजः प्राचीनव
 हिश्च तथैव स्वाकुर्महायशाः ५८ अनरण्यो नरपतिर्जातुर्जन्तुस्तथैव च कक्षसेनश्च राजर्षिर्ये चान्ये चानुकीर्तिताः ५९ कल्यमुत्याययो
 नित्यसंध्ये द्वेस्तमयोदये पठेच्छुचिरनादृत्तः सधर्मफलभागभवेत् ६० देवादेवर्षयश्चैव स्तुताराजर्षयस्तथा पृष्टिमायुर्यशः स्वर्गवि
 धास्यति ममेश्वरः ६१ माविघ्नमाचमेपापमाचमेपरिपथिनः ध्रुवो जयो मे नित्यस्यात्परचक्षुः भागतिः ६२ इति श्रीम० आनु० दानधर्मव
 शानुकीर्त्तननाम शतोपरिषद्विंशतिमोऽध्यायः १६६ जनमेजय उवाच शरतल्पगते भीष्मो कौरवाणां धुरंधरे शयाने वीरशयने पांड
 वैः समुपस्थिते १ युधिष्ठिरं महाप्राज्ञो मम पूर्वपितामहः धर्माणामागमं श्रुत्वा विदित्वा सर्वमंशयान् २ दानानां च विधिं श्रुत्वा श्छिन्नधर्मा
 र्यसंशयः यदन्यदकरोहि प्रतप्ते शसितुमर्हसि ३ वेशं पायन उवाच अमृतं हर्त्तस्तिमितं सर्वतद्राजमंडलम् तृष्णां प्रततस्तस्मिन्पदे चि
 त्तमिवापितम् ४ सुहर्त्तमिव च ध्यात्वा व्यासः सत्यवतीमुतः नृपशयानं गंगेयमिदमाह वचस्तदा ५ राजन्यकृतिमापन्नः कुरुराजो युधिष्ठि
 रः सहितो भ्रातृभिः सर्वैः पार्थिवैश्चानुयायिभिः ६ उपास्ते त्वानरव्याघ्रसहकृष्णो नभीमता तमिमपुरयानाय समनुजातुमर्हसि ७ त्वमु
 त्तो भगवता व्यासेन पृथिवीपतिः युधिष्ठिरं सहामात्यमनुजज्ञेन दीप्तुतः ८ उवाच चैनं मधुरं नृपशातनवो नृपः प्रविशस्व पुरीराज न्व्येतु
 ते मानसोज्वरः ९ यजस्व विविधैर्यज्ञैर्बहुज्ज्ञैः श्वाप्तदक्षिणैः ययातिरिव राजेन्द्रश्च द्वादश पुरःसरः १० क्षत्रधर्मगतः पार्थपितृनृदेवाश्च
 तर्पय श्रयसा योऽक्षसे चैव व्येतु ते मानसोज्वरः ११ रजयस्व प्रजाः सर्वाः प्रकृतीन्परिसात्वय स्मृद्धदः फलसत्कारैरर्चयस्व यथा हतः १२
 अनुत्वांतात जीवतु मित्राणि सुहृदस्तथा चैत्यस्थाने स्थितवृक्षफलवतमिव हिजाः १३ यः १६६ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

आगतं च प्रवता समये मम पार्थिव विनिवृत्ते दिनकरे प्रवृत्ते चोत्तरायणे १४ तथेत्युक्ता च कौंतेयः सोमिवाद्यपितामहम् प्रययौ सपरीवारो नगरं
नागसाङ्क्यम् १५ धृतराष्ट्रं पुरस्कृत्य गांधारीं च पतिव्रताम् सहितैर्ऋषिभिः सर्वैर्भ्रातृभिः केशवेन च १६ पौरजानपदेऽथैव मंत्रिवृद्धैश्च पार्थि-
व प्रविवेश कुरुश्रेष्ठः पुरवाराणसाङ्क्यम् १७ इति श्रीम० आनु० दानधर्मे श्रीश्वानुज्ञायां सप्तमः पञ्चमोऽध्यायः १६७ वैशंपा-
यन उवाच ततः कुंती सुतो राजा पौरजानपदजनम् पूजयित्वा यथान्यायमनुजज्ञे गृहान् प्रति १ सांत्वयामास नारीश्च हतवीराहते श्वराः वि-
पुल्लैरर्थदानैः सतदा पांडुसुतो नृपः २ सोमि विष्णो महाप्राज्ञः प्राप्य राज्यं युधिष्ठिरः अवस्थाप्य नरश्रेष्ठः सर्वासु प्रकृतीस्तदा ३ द्विजेभ्यो
गुणमुरव्येभ्यो नैगमेभ्यश्च सर्वशः प्रतिगृह्या शिषो मुरव्यास्तथा धर्मभृतावरः ४ उषित्वा शर्वरीः श्रीमान्य चाशन्नगरोत्तमे समयं कौरवाग्र्य-
स्य संस्मारपुरुषर्षभः ५ सनिर्ययौ गजपुराद्याजकैः परिवारितः दृष्ट्वा निवृत्तमादित्यं प्रवृत्तं चोत्तरायणम् ६ द्यूतं माल्यं च गंधांश्च क्षौमा-
णि च युधिष्ठिरः चंदनागुरुमुरव्यानि तथा कालीयकान्यपि ७ प्रस्थाप्य पूर्वकौंतेयो श्रीश्वसंस्करणाय वै माल्यानि च वराहानि रत्नानि विवि-
धानि च ८ धृतराष्ट्रं पुरस्कृत्य गांधारीं च यशस्विनीम् मातरं च पृथ्वाधीमान् भ्रातृश्च पुरुषर्षभान् ९ जनार्दनैः नानुगतो विदुरेण च धीमता यु-
युत्सुना च कौरव्यो युयुधानेन वा विभो १० महाराज भ्रोगेन परिवर्हेण संवृतः स्तूयमानो महातेजा श्रीश्वस्याग्नीननुव्रजन् ११ निश्चक्राम पुरा-
तस्माद्यथा देवपतिस्तथा आसंसाद कुरुक्षेत्रे ततः शांतनवं नृपम् १२ उपास्य मानं व्यासेन पाराशर्येण धीमता नारदेन च राजर्षे देवलेनासि-
तेन च १३ हतशिष्टैर्नृपैश्चान्यैर्नादेशसमागतैः रक्षिभिश्च महात्मानं रक्षमाणं समंततः १४ शयानं वीरशयने ददर्शनृपतिस्ततः ततो र-
था दवातीर्य भ्रातृभिः सह धर्मराट् १५ अभिवाद्याथ कौंतेयः पितामहमरिंदमम् द्वैपायनादीन् पित्रांश्च तैश्च प्रत्यभिनेदितः १६ ऋत्विग्भिर्ब्रह्म-
कुल्यैश्च भ्रातृभिश्च सहाच्युतः आसाद्य शरत्तत्पस्थमृषिभिः परिवारितम् १७ अब्रवीद्भरतश्रेष्ठं धर्मराजो युधिष्ठिरः १८ भ्रातृभिः सह-
कौरव्यशयानं निम्नगासुतम् युधिष्ठिरो हं नृपते नमस्ते जान्हवी सुत १९ शृणोषि चेन्महाबाहो ब्रह्मिकं करवाग्निं प्राप्नोस्मि समयं राजन्
मीनादाय ते विभो २० आचार्यान् ब्राह्मणांश्चैव ऋत्विजो भ्रातरश्च मे पुत्रश्च ते महातेजा धृतराष्ट्रे जनेश्वरः २१ उपस्थितः सहामात्यो वासु-
देवश्च वीर्यवान् हतशिष्टाश्च राजानः सर्वे च कुरुजांगलाः २२ तान्यश्वानरशार्दूलसमुन्मीलयत्लोचने यच्च ह किंचित्कर्तव्यं तत्सर्वं प्रापितं
मया २३ तेन तस्यापियन्नासीत् यद्वा संस्कारकानं गान् ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४

२४ २५ २६ २७ माघोयमिति सौम्यश्चांद्रः मासस्य चतुर्भागः सार्द्धमस्ति त्रैमासिकं अष्टम्यर्थस्यानंततत्वेन प्रथमभागस्य विद्यमानत्वात् त्रिभागशेषो भवितुमर्हतीत्य

यथोक्तं भवता काले सर्वमेव चंतल्लतम् वैशंपायन उवाच एकमुक्तस्तु गांगेयः कुंतीपुत्रेण धीमता २४ ददर्श भरतान्सर्वांस्स्थितान्संपरिवार्य ह तन-
श्चतबलीभीष्मः प्रगृह्य विपुलं भुजम् २५ उद्यच्छेधस्वरोयाम्मी काले वचनमब्रवीत् दिव्या प्राप्नोसि कैतेय सहामात्यो युधिष्ठिर २६ परिवृत्तो हि मगवा-
न्सहस्रांशं दिवाकरः अष्टपचाशतं रात्र्यः शयानस्याद्यमेगताः शरैर्षु निशिता येषु यथा वर्षं शतं तथा २७ माघोयं समनुप्राप्तो मासः सौम्यो युधिष्ठिर त्रि-
भागशेषः पक्षोयं शुक्लो भवितुमर्हति २८ एवमुक्ता तु गांगेयो धर्मपुत्र युधिष्ठिरम् धृतराष्ट्रमथामच्य काले वचनमब्रवीत् २९ भीष्म उवाच गज-
न्वित्त धर्मोऽसि सुनिर्णीतार्थसंशयः बहुश्रुताहिते विप्रा बहवः पर्युपासिताः ३० वेदशास्त्राणि सर्वाणि धर्माश्च मनोजेश्वर वेदांश्च चतुरः सर्वां नि-
खिलेनानुबुध्यसे ३१ न शोचितव्यं कौरव्य भवितव्यं हितं तथा श्रुतं देवैरहस्यं ते कृष्ण द्वैपायनादपि ३२ यथा पांडोः सुताराजस्तथैव न वधमंतः
तान्याल्लयस्थितो धर्मगुरु शश्वत्पणोरतान् ३३ धर्मराजो हि शक्यो ह्यस्मानि देशे स्थायते तव आनृशस्य परं तेन जानामि गुरुवत्सलम् ३४ तव पुत्रादु-
रात्मानः क्रोधलो भव परायणाः ईर्ष्याभिभूता दुर्वृत्तास्तान् शोचितुमर्हसि ३५ वैशंपायन उवाच गता वदुःखं वचनं धृतराष्ट्रमनीषिणम् वा-
सुदेवं महाबाहुमभ्यभाषत कौरवः ३६ भीष्म उवाच भगवन् देवदेवेश सुरासुरनमस्कृत त्रिविक्रमनमस्तुभ्यं शरवचक्रगदाधर ३७ वासुदे-
वो हिरण्यात्मा पुरुषः सविता विराट् जीवभूतो नुरुपस्त्व परमात्मा सनातनः ३८ तद्भक्तस्त्वद्गतमनाः सदारश्चापरिग्रहः त्रायस्व पुंडरीकाक्ष पुरु-
षोत्तम नित्यशः ३९ अनुजानीहि मां कृष्ण वैकुण्ठपुरुषोत्तम रक्ष्याश्च ते पांडवे या भवान्येषां परायणम् उक्तवानस्मि दुर्बुद्धिं मदं दुर्योधनं तदा ४०
यतः कृष्णस्तपो धर्मो यतो धर्मस्ततो जयः वासुदेवेन तीर्थेन पुत्रसंशाम्य पांडवैः संधानस्य परः कालस्तवेति च पुनः पुनः ४१ न च मे तद्व-
चो मूढः कृतवान्प्रसुमं दधाः घातयित्वेह पृथिवीं ततः सनिधनगतः ४२ त्वां तु जानाम्यहं वीरपुराणमृषिसत्तमम् नरेण सहिते वीर-
बदयं सिचिरोषितम् ४३ तथा मे नारदः प्राह व्यासश्च सुमहातपाः नरनायका वेतोऽसंभृतो मनुजेश्विति ४४ समात्वं मनुजानीहि
कृष्ण मोक्षये कलेवरम् त्वया ह समनुज्ञातो गच्छेयं परमां गतिम् ४५ वासुदेव उवाच अनुजानीमि भीष्मत्वा वसून् प्रा-
प्नुहि पार्थिव न तेऽस्ति वृजिनं किंचिदिह लोके महाद्युते ४६ पितृभक्तो सिराजर्षिमाकं डेय इवापरः तेन मृत्युस्तव यशो स्थितो भूत्य इवा-
नतः ४७ वैशंपायन उवाच एकमुक्तस्तु गांगेयः पांडवानिदमब्रवीत् धृतराष्ट्रमुरवाश्वापि सर्वाश्च स्मृदन्स्तथा ४८
प्राणालुत्सृष्टुमिच्छामि तत्रानुज्ञातुमर्हथ सत्येषु यतितु व्यवः सत्ये हि परमबलम् ४९ र्यः तेनाद्यादमीत्यर्थः २८ २९ ३०

३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९

५० ५१ ५२ इति दानधर्मे टीकायां शतोपरि अष्टषष्टितमोऽध्यायः १६८ एवमुक्तेति १ धारणासु आधारादिषु स्थानेषु यथाक्रमं मूलाधारात् स्वाधिष्ठानं
नतो मणिपूरं ततो नाहं ततो विशदिततो आज्ञमेवंक्रमेण मनः सहितं वायुं निरुद्धं उपर्युपर्यनीतयानित्यर्थः २ ३ यद्यदिति माणेन मुक्तं गात्रं प्रशिक्षितं वायव्य

आनृशंस्यपरैर्भाव्यंसदैवनियतात्मभिः ब्रह्मण्यैर्धर्मशालैश्च तपोनित्यैश्च भारताः ५० इत्युक्त्वा सुहृदः सर्वान् संपरिषज्य चैव ह पुनरेवा
ब्रवीद्धीमान्युधिष्ठिरमिदं वचः ५१ ब्राह्मणाश्चैव ते नित्यं प्राज्ञाश्चैव विशेषतः आचार्याः कृत्विजश्चैव पूजनीया जनाधिप ५२ इति श्रीम-
आनुशासनिके प० दानधर्मे शतोपरि अष्टषष्टितमोऽध्यायः १६८ वैशंपायन उवाच एवमुक्त्वा कुरुन्मत्स्यैर्वानुभीष्मः शांतनवस्तदा तूष्णीं
बभूव कौरव्यः समुहूर्तमरिदम १ धारयामास चात्मानं धारणासु यथाक्रमम् तस्योर्ध्वमगमन्याणाः सन्निरुद्धा महात्मनः २ इदमाश्चर्यं
मासीदमध्यं तेषामहात्मनाम् सहितैर्ऋषिभिः सर्वैस्तदा व्यासादिभिः प्रभो ३ यद्यन्मुच्यते गार्हपत्यं सशांतं सुकृतं तदा तत्तद्विशल्यं भवति
योगं युक्तं स्य तस्य वै ४ क्षणेन प्रेक्षतां तेषां विशल्यः सो भवत्तदा ५ तं दृष्ट्वा विस्मिताः सर्वे वासुदेवपुरोगमाः सह तैर्मुनिभिः सर्वैस्तदा व्यासा
दिभिर्नृप ६ सन्निरुद्धस्तु तेनात्मा सर्वे ध्यायतनेषु च जगाम भित्तामूर्धानं दिव्यमभ्युत्पतच्च ७ देवदुंदुभिनादश्च पुष्पवर्षैः सहा भवत् सिद्धा ब्र-
ह्मर्षयश्चैव साधुसाधितिहर्षिताः ८ महोल्के वचमीष्मस्य मूर्धदेशाज्जनाधिप निःसृत्या काशमाविश्य क्षणेन अतरधीयत ९ एवमराज शार्दूल
नृपः शांतनवस्तदा समयुज्यत कालेन भरतानां कुलोद्भवः १० ततस्त्वादाय दारुणिगंधांश्च विविधान् च हन् चितां च कूर्महात्मानः पांडवा विदुरस्त-
था ११ युयुत्सुश्चापिकौरव्यं प्रेक्षं कास्त्रितरे भवन् युधिष्ठिरश्च गार्गेयविदुरश्च महामतिः १२ छादयामास तुरुभो क्षौमेर्माल्यैश्च कौरवम् धार-
यामास तस्याश्च युयुत्सुश्च त्रमुत्तमम् १३ चामरव्यजने शुभ्रे भीमसेना जुनावुभौ उष्णीषे परिगृहीतां माद्रीषु चावुभौ तथा १४ स्त्रियः कौरव-
नाथस्य भीष्मकुरुकुलोद्भवः तालवृतात्पुपादाय पर्यबीजित सर्वशः ततोऽस्य विधिवच्चक्रुः पितृमधमहात्मनः १५ यजनबहुशश्चाग्नेजगुः सा-
मानिसामगाः ततश्च दनकाष्ठैश्च तथा कालीयकैरपि कालागुरुप्रभृतिभिर्गन्धैश्चोच्चावचैस्तथा १६ समवच्छाद्य गार्गेयं संप्रज्वाल्य हुताशनं
अपसव्यमकुर्वत धृतराष्ट्रसुरवाश्चिताम् १७ संस्कृत्य च कुरुश्च गार्गेयं कुरुसत्तमाः जम्भुभिर्गीरथीपुण्यामृषिजुष्टां कुरुद्वहाः १८ अनुग-
म्यमाना व्यासेन नारदेनासितेन च कृष्णेन भरतस्त्रीभिरेचि पौराः समततः १९ उदकचक्रैरेचैव गार्गेयस्य महात्मनः विधिवत्सन्नियश्चेष्टाः
सच सर्वे जनस्तथा २० ततोऽप्यगीरथीदेवी तनयस्योदके कृते उत्थाय सलिलात्तस्याद्वादती शोकविद्वला २१

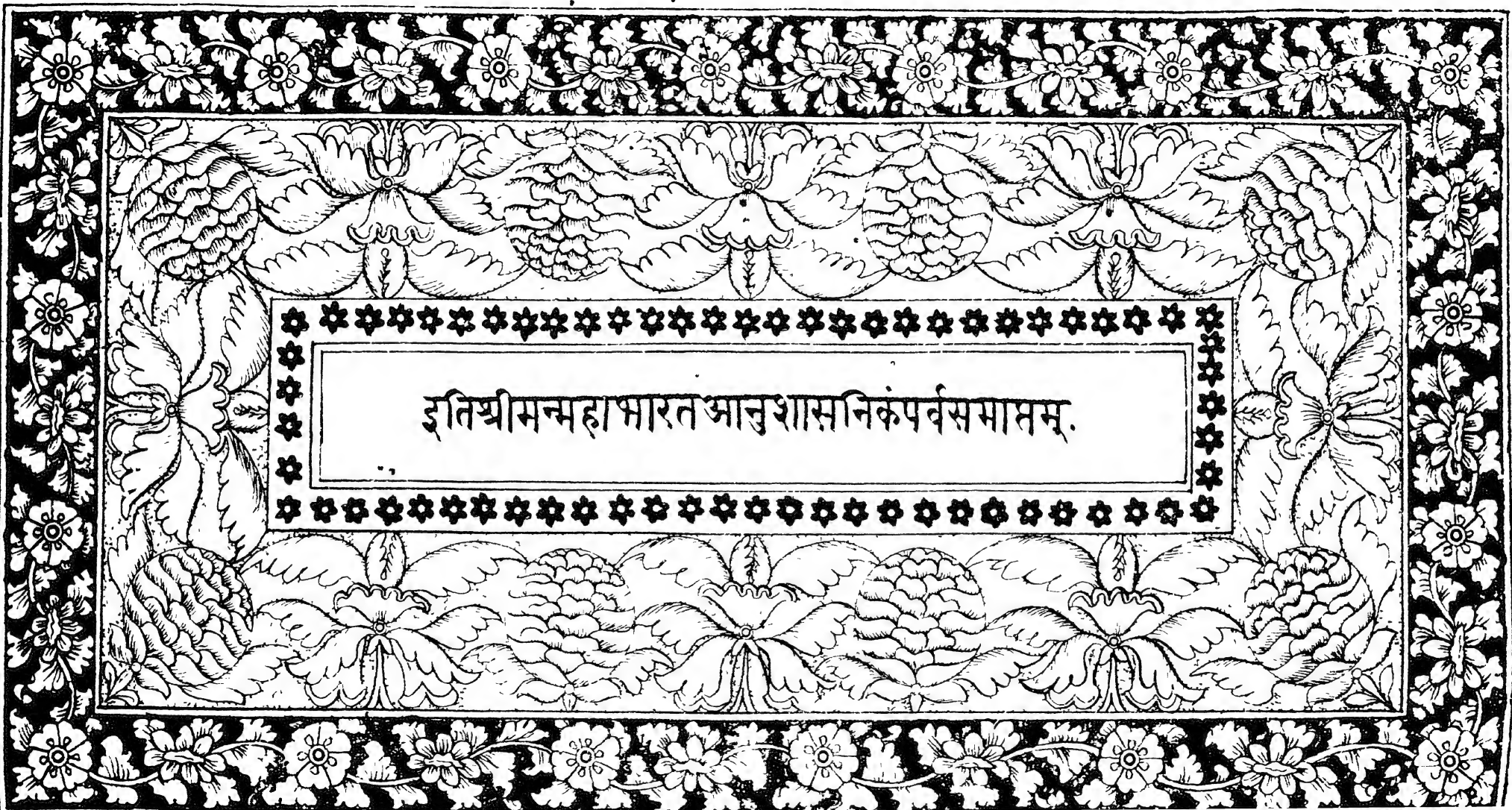
संयोगं सत्तममपिशरंधारयितुमक्षममभूत् अत-

स्तत्तदंगं विशल्यमभूदित्यर्थः ४ ५ ६ आत्मा प्राणसंयुक्तमनः ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ उष्णीषे किरीटशिरोवस्त्रे उष्णीषंतु शिरोवेष्टे किरीटलक्षणांतरे इति मेदिनी १४ १५ १६

२२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० मरणजंशोकमपनयति वसुरेषइति देवस्यमानुषत्वंनरकतुल्यंअतोयंहीनस्थानादुत्तमंलोकंगतोन्नो-
च्यइत्यर्थः ३१ नीचहस्तेनमरणजातंशोकंदूरीकरोति सणषइति ३२ अर्जुनमपिनशप्यतीतिशंक्यातस्यमृत्युभयमेवनास्तीत्याहभीष्माहीति, ३३ ३४ ३५
३६ ३७ ३८ गोपालंभीष्मिदेवेशिवसुपनिषदिब्रह्मविच्छेदणार्थं तर्कधारेसमिध्वान्फणिपति भणितोपोलंगंगाधरार्थं भट्टनारायणयोगुरुमकृतंनंदक्षिणामृत्यु-

परिदेवयतीतत्रकौरवानभ्यभाषत निबोधतयथाकृतमुच्यमानंमयानघाः २२ राजहस्तेनसंपन्नःप्रजयाभिजनेनच सत्कर्त्ताकुरुहृ-
क्षुनापितृभक्तोमहाव्रतः २३ जामदग्न्येनरामेणयःपुरानपराजितः दिव्यैरस्त्रैर्महावीर्यःसहतोद्यशिरवडिना २४ अशमसारमयंचू-
नंहृदयंममपार्थिवाः अपभ्यंत्वाःप्रियंपुत्रंयन्नदीर्यतिमेद्यवै २५ स्मेतपार्थिवंक्षत्रंकाशिपुर्यास्वयंवरे विजित्यैकरथेनैवकन्याश्वा-
यंजहारह २६ यस्पनास्तिबलेतुल्यःपृथिव्यामपिकश्चन हतशिरवडिनाश्रुत्वानुविदीयेतयन्मनः २७ जामदग्न्यःकुरुक्षेत्रेयुधिये
नमहात्मना पीडितोनातियत्नेनसहतोद्यशिरवडिना २८ एवविधंबहुतदाविलपतीमहानदीम् आशवासयामासतदागंगादामो-
दरेनविभुः २९ समाश्वसिहिभद्रित्वमाशुचःशुभदर्शने गतःसुपरमंलोकतवपुत्रोनसंशयः ३० वसुरेषमहातेजाःशापदोषेणशो-
भने मानुषत्वमनुप्राप्तेनेनशोचितुमर्हसि ३१ सणषक्षत्रधर्मेणअयुध्यतरणाजिरे धनंजयेननिहतोनेषदेविशिरवडिना ३२
भीष्महिकुरुशार्दूलमुद्यतेषुमहारणे नशक्तःसंयुगेहंतुंसाक्षादपिशतक्रतुः ३३ स्वच्छुदतस्तवस्तोगतःस्वर्गशोभानने नशक्ता
विनिहतुहिरणेनैसर्वदेवताः ३४ तस्मान्मात्वंसरिच्छेष्टशोचस्वकुरुनदनम् वसुरेषगतोदेविपुत्रस्तेविज्वराभव ३५ वैशंपा-
यचउवाच इत्युक्त्वासातुक्कथोनव्यासेनतुसरिद्वरा त्यक्त्वाशोकंमहाराजस्ववार्यवततारह ३६ साकृत्यतेतांसरितंततःकृष्णा-
मुरवानृप अनुज्ञातास्तयासर्वेन्यवर्तंतजनाधिपाः ३७ आनुशासनिकपर्वश्चत्वाभक्तिसमन्वितः आयुराराग्यमंश्वर्यपुत्राश्चसमवाभुया-
नू ३८ इतिश्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यांसंहितायांवैयासिक्यांआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेभीष्मयुधिष्ठिरसंवादेभीष्मसुक्तिर्नामशतो
परिण्कोनषष्टितमोऽध्यायः १६९ इतिआनुशासनिकपर्वसमाप्तम् अतःपरमाश्वमेधिकंपर्वमविष्यति तस्यायमाद्यस्तो-
कः वैशंपायनउवाच कृतोदकंतुराजानंधृतराष्ट्रयुधिष्ठिरः पुरस्कृत्यमहाबाहुकृतताराकुलेंद्रियः १ ७ ७

पास्ती श्रीतंचिंतामणिंचव्यभजतसमहाभारतेदानधर्मान् १ इतिश्रीमंनृपदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरध्वचतुर्हरवशावतसश्रीगोविंदसूरिसूत्रोर्नालकंदस्यकृतोभा-
रतभावदीपे आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेटीकायांशतेपरिण्कोनषष्टितमोऽध्यायःसमाप्तम् १६९ श्रीकृष्णार्पणमस्तु श्रीमज्जगदीश्वरार्पणमस्तु २२

इति श्रीमन्महाभारतानुशासनिकंपर्वसमाप्तम्.

अथ श्रीमन्महाभारते आश्वमेधकृपर्वप्रारम्भः

आसादिर्भक्षिसमूहः

श्रीकृष्णः

होमकुण्डम्

पांडवादिराजसमूहः

अश्वः

श्रीगणेशायनमः श्रीमद्गोपालमानम्यप्राचीनाचार्यवर्त्मना आश्वमेधिकभावर्यः श्रीकृष्णेन प्रकाशयते १ अश्विस्तत्कूर्तुयायाताष्टावक्रीयेषुस्त्रितम् सनत्सृजातेवित्तं गीतायां विपुलीकृतम् २ मोक्षधर्मेषु पुनर्नानारव्यानोपबृंहणैः अतीव व्याकृतं प्रत्यगात्मतत्त्वमनाकुलम् ३ याज्जिज्ञासोर्दयायैकजपदानादयः स्मृताः अनुशासनिके सम्यक्चित्तदोषविनाशकाः ४ यत्र प्राबल्यलाभाय वैराग्योदयसिद्धये कुरुक्षयादिकोलोकवृत्तांत उपवर्णितः ५ तदेव स्पष्टम् चोपसंहारव्यपदेशतः आत्मतत्त्वं विवृणुते मुनिरारव्यानकैस्त्रिभिः ६ आरव्यायनत्रयं च संवर्तमरुतीयम् कृष्णधर्मसंवादः कृष्णार्जुनसंवादश्च तत्राद्येकाश्यामृतस्य मुक्तिं लिंगेनैव सूचयित्वा ईश्वराराधनादिना धर्मेणैव धनं लब्ध्वात्मशुद्धये यष्टव्यमित्युक्तम् द्वितीये शास्त्रार्थसूत्रेण तृतीये तद्विवरणं चेति तदूर्ध्वं उत्तं कौञ्चस्य आचारव्यानेर्ज्ञानोपयोगिगुरुशुश्रूषामाहात्म्यं हिंसात्मकं यज्ञनिंदादिचयथायथं तात्पर्यविषयतया

नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ वेशं पायन उवाच कृतोदकं-
तुराजानं धृतराष्ट्रं युधिष्ठिरः पुरस्कृत्य महाबाहु रूत ताराकुलेंद्रियः २ उत्तीर्य तु महाबाहुर्बाष्पव्याकुललोचनः पपात
तीरे गंगाया व्याधविद्धवद्विपः ३ तं सीदमानं जग्राह भीमः कृष्णेन चोदितः मैवमित्यब्रवीच्चैनं कृष्णः परबलार्दनः ४
तमानं पतितं भूमौ निःश्वसन्तं पुनः पुनः ददृशुः पार्थिवाराजन् धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ५

ज्ञेयम् तत्रायमाद्यश्लोकः नारायणमिति

आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः अयनंतस्य ताः पूर्वतेन नारायणः स्मृत इति स्मृतेः आपः पुरुषवचस इति श्रुतेः श्वांभः प्रधानं भूतपंचकं नरेणांतर्यामिणा सृष्टं नारंतत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशदिति श्रुतेः स्रष्टा प्रवेष्टा च नारायण ईश्वरः स एव प्रविश्योपाधिधर्मानभिमान्यमानो नरो जीवः ताभ्यामुत्तमो नरोत्तमः कार्यकारणोपाधिद्वयनिर्मुक्तः परमात्मा एतन्नयंतत्त्वरूपप्रकाशिकां सरस्वतीं देवीं च प्रणम्य जयं महाभारताख्यमिति-
हासं सर्वश्रुतिस्मृतिसारभूतमुदीरयेदिति तत्सार्थः एतेन तत्त्वमस्यादिवाक्यार्थजीवब्रह्माभेदो ग्रंथप्रतिपाद्यो दर्शितः १ कृतोदकं तुराजानमिति उत्तत्तारगंगांत इति शेषः २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

राजानुधृतराष्ट्रश्चपुत्रशमेकाभिपीडितः वाक्यमाहमहाबुद्धिः प्रज्ञाचक्षुर्युधिष्ठिरम् ७ उन्निष्ठकुरुशार्दूलकुरुकार्यमनं-
तरम् क्षात्रधर्मेण कौन्तेयजितेयमवनीत्वया ८ तांभुद्वभ्रातृभिः सहैकसहृद्भिश्चनरेश्वर शोचिनच्यनपश्यामित्वया
धर्मभृतांवर ९ शोचिनच्यमयाचैवशांभार्थमहीपते तयोः पुत्रशतंनष्टंस्वसलव्यंयथाधनम् १० अश्रुत्वाहितकाम
स्यविदुरस्यमहात्मनः वाक्यानिस्महार्थानिपरितप्यामिदुर्मतिः ११ उक्तवान्चिदुरोयन्मांधर्मात्मादिव्यदर्शनः दुर्योध-
नापराधेनकुलंतेविनशिष्यति १२ स्वस्तिचंदिच्छसेराजनकुलस्यकुरुमेवचः त्यज्यतामेषदुष्टात्मा मंदोराजास्तयोधनः
१३ कर्णश्चशकुनिश्चैवनेनंपश्यतुकर्हिचित् द्यूतसंघातमप्येषामप्रवादेनवारय १४ अभिषेचयराजानंधर्मात्मानंयु-
धिष्ठिरम् संपालयिष्यतिवशीधर्मेणपृथिवीमिमाम् १५ अयनच्छसिराजानंकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् मंधीभूतः स्वयंराज्यप्र-
निगृण्णीष्यपार्थिव १६ समंसर्वेषुभूतेषुवर्तमानंनराधिप अनुर्जीवंतुसर्वेत्वांज्ञातयोभ्रातृभिः सह १७ एवंब्रुवतिकौन्तेयवि-
दुरेदीर्घदर्शिनि दुर्योधनमहं पापमन्ववर्तं वृथामतिः १८ अश्रुत्वातस्यधीरस्यवाक्यानिमधुराण्यहम् फलप्राप्यमहद्दुःखं
निमग्नः शोकसागरे १९ दृष्ट्वौहितेद्यपितरोपश्यनोदुःखितो नृप नशोचिनच्यंभवतापश्यामीहजनाधिप २० इतिश्री
मन्महाभारते आश्वमेधिकेपर्वणिप्रथमोऽध्यायः १ वैशांपायनउवाच एवमुक्तस्तराज्ञासधृतराष्ट्रेणार्धाम-
ना तूष्णीं बभूवमेधावीतमुवाचाथकेशवः १ अतीवमनसाशोकः क्रियमाणोजनाधिप संतापयतिवैतस्यपूर्वप्रेतानपि
नामहान् २ यजस्वविविधैर्यज्ञैर्बहुभिः स्वाप्तदक्षिणैः देवीस्तर्पयसोमेनस्वधयाचपितृनापि ३ अतिथानन्नपानेनका-
मैरन्यैरकिंचनान् विदितंवेदितव्यंतेकर्तव्यमपितेकृतम् ४ श्रुताश्चराजधर्मास्तेभीष्माद्भागीरथीसतात् कृष्णाहं पाय-
नाच्चैवनारदाहिदुरातथा ५ नमामहंसिमूढानां वृत्तित्वमनुवर्तितुम् पितृपेतामहं वृत्तमास्थायधुरमुदह ६ युक्तं हि य-
शस्मक्षत्रंस्वर्गं प्राप्नुमसशयम् नहिकश्चिद्दिश्रराणां निहतोत्रपराङ्मुखः ७ न्यज शोकंमहाराजभाविनच्यंहिततथा न
शक्यस्तेषुनर्दंष्ट्रुलयायेस्मिन्नणोहताः ८ एतावदुत्काशांविदो धर्मराजंयुधिष्ठिरम् विरराममहातंजास्तमुवाचयुधिष्ठिरः ९

युधिष्ठिर उवाच गोविन्दमयि प्राप्तिस्तव साविदितामम सौहृदेन तथा प्रेम्णा सदा मय्यनुकंपसे १० प्रियं तु मे स्यात्समहत्कृतं चक्रगदाधर श्रीमन्प्रीतेन मनसा सर्वेयादवनन्दन ११ यदि मामनुजानीयाद्भवान्गन्तुं तपोवनम् न हि शांतिं प्रपश्यामि पातयित्वा पितामहम् १२ कर्णे च पुरुषव्याघ्रसंग्रामेषु पलायिनम् कर्मणाय न मुच्येयमस्मात्कू राज्ञ नार्दन १३ कर्मणा तद्बद्धत्वे ह्येन शुल्यति मे मनः तमेवादिनं पार्थं व्यासः प्रोवाच धर्मवित् १४ सांख्येन स समहो तेजाः शुभं वचनमर्थवत् अकृता ते मतिस्तात् पुनर्बाल्येन मुह्यसे १५ किमाकारावयन्ता तप्रलयामो मुहुर्मुहुः विदिताः क्षत्रधर्मास्ते येषां युद्धेन जीविका १६ तथा प्रवृत्तो नृपतिर्नाधिबन्धेन युज्यते मोक्षधर्माश्च निस्त्रिंशत्तथा तथ्यन ते श्रुताः १७ असंख्यं चापि संदेहाश्चिन्नास्ते कामजामया अश्रद्धा नो दुर्मेधालुः स स्मृतिरसि ध्रुवम् १८ मैवं भवन्ते युक्तमिदमज्ञानमीदृशम् प्रायश्चित्तानि सर्वाणि विदितानि च ते न घ १९ राजधर्माश्च ते सर्वे दानधर्माश्च ते श्रुताः सकथं सर्वधर्मज्ञः सर्वागमविशारदः परिमुह्यसि भूयस्त्वमज्ञानादिव भारत २० इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि द्वितीयोऽध्यायः

२ अस उवाच युधिष्ठिर तव प्रज्ञानसम्यगिति मे मतिः न हि कश्चित्स्वयं मर्त्यः स्ववशः कुरुते क्रियाम् १ ईश्वरेण च युक्तो यं साध्वसाधुच मानवः करोति पुरुषः कर्म तत्र का परिदेवना २ आत्मानं मन्यसे चाथ पापकर्माणमंततः शृणु तत्र यथा पापमपकृष्येत भारत ३ तपोभिः क्रतुभिश्चैव दानेन च युधिष्ठिर तरंति नित्यं पुरुषा ये स्म पापानि कुर्वते ४ यज्ञेन तपसा चैव दानेन च नराधिप पूर्यते नरशार्दूलनरादुष्कृतकारिणः ५ असुराश्च साराश्चैव पुण्यहेतोर्मस्वक्रियाम् प्रयतन्ते महात्मानस्तस्माद्यज्ञः परायणम् ६ यज्ञैरेव महात्मानो बभूवुरधिकासुराः ततो देवाः क्रियावन्तो दानवानभ्यधर्षयन् ७ राजसूयाश्वमेधो च सर्वमेधं च भारत नरमेधं च नृपते त्वमाहर युधिष्ठिर ८ यजस्ववाजिमेधेन विधिवद्दक्षिणावता बहुकामान् विन्ते नरामो दाशरथिर्यथा ९ यथा च भरतोर राजा दौष्पतिः पृथिवीपतिः शाकुन्तलो महावीर्यस्तव पूर्वपितामहः

१०

णिटीकायां द्वितीयोऽध्यायः २

युधिष्ठिरतव प्रज्ञेत्यादिना १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

युधिष्ठिर उवाच असंशयं वाजिमेधः पावयेत् पृथिवीपतिम् अभिप्रायस्तु मे कश्चिन्न त्वं श्रोतुमिहार्हसि ११ इमं ज्ञाति
वधं कृत्वा समहं तं द्विजोत्तम दानमल्पं न शक्नोमि दातुं वित्तं च नास्ति मे १२ न तु बालानि माद्रीनानुत्सहे वसुधा चितुम् तथै
वार्द्रव्रणान् कृच्छ्रे वर्तमानान् नृपात्मजान् १३ स्वयं विनाश्य पृथिवीं यज्ञार्थं द्विजसत्तम करमाहारयिष्यामि कथं शोकपरायणः
१४ दुर्योधनापराधेन वसुधा वसुधाधिपाः प्रनष्टा योजयित्वा स्मान् कीर्त्या मुनिसत्तम १५ दुर्योधनेन पृथिवी क्षयिता वित्त
कारणात् कोशश्चापि विशीर्णो सो धार्तराष्ट्रस्य दुर्मतेः १६ पृथिवी दक्षिणा चात्र विधिः प्रथमकल्पितः विद्वद्भिः परिदृष्टोः
यं शिष्टो विधिविपर्ययः १७ न च प्रतिविधिकर्तुं चिकीर्षामि न पोथन अत्र मे भगवन् सस्य कृसाचिव्यं कर्तुमर्हसि १९ एवमु
क्तस्तु पार्थेन कृष्ण द्वैपायनस्तदा सुहूर्तमनुसंचित्य धर्मराजानमब्रवीत् १९ व्यास उवाच कोशश्चापि विशीर्णो
यं परिपूर्णो भविष्यति विद्यते द्रविणं पार्थ गिरीहिमवति स्थितम् २० उत्सृष्टं ब्राह्मणे र्यज्ञे मरुत्तस्य महात्मनः तदानयस्व को
नेयपर्याप्तं न द्रविष्यति २१ युधिष्ठिर उवाच कथं यज्ञे मरुत्तस्य द्रविणं तत्समाचितम् कस्मिंश्च काले स नृपो
बभूव वदतां वर २२ व्यास उवाच यद्दिशुश्चूषसे पार्थ शृणु कारं धर्मं नृपम् यस्मिन् काले महावीर्यः सराजासी
न्महाधनः २३ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि संवत्तमरुत्तये नृतीयोऽध्यायः ३ युधिष्ठिर उवा
च शुश्रूषे तस्य धर्मज्ञराजर्षेः परिकीर्तनम् द्वैपायनमरुत्तस्य कथां प्रब्रूहि मे नघ १ व्यास उवाच आसी
त्कृतयुगे तात मनुर्दंडधरः प्रभुः तस्य पुत्रो महाबाहुः प्रसंधिरिति विश्रुतः २ प्रसंधेरभवत्पुत्रः क्षप इत्यभिसंज्ञितः क्षप
स्य पुत्र इक्ष्वाकुर्महीपालो भवत्प्रफः ३ तस्य पुत्रशतं राजन्नासीत् परमधार्मिकम् तांस्तु सर्वान्महीपालानि क्ष्वाकुरकरोत्
प्रभुः ४ तेषां ज्येष्ठस्तु विंशो भूत् प्रतिमानं धनुष्मताम् विंशस्य पुत्रः कल्याणो विविंशो नामभारत ५ विविंशस्य सुताराज
नृबभूवुर्दशपंच च सर्वे धनुषि विक्रान्ता ब्रह्मण्याः सत्यं वादिनः ६

तीयोऽध्यायः ३ शुश्रूषे इति १ मरुत्तयज्ञप्रशंसाप्रसंगात्तदं

श्रान्तोति आसीत् कृतयुग इत्यादिना अध्यायद्वयेन अत्यंतमहान्तोपिकर्मेवानुतिष्ठन्तीति कर्ममाहात्म्यख्यापनार्थम् २ ३ ४ ५ ६

दानधर्मरताः शांताः सततं प्रियवादिनः तेषां ज्येष्ठः स्वनीनेत्रः सतान् सर्वानपीडयत् ७ स्वनीनेत्रस्तु विक्रांतो जित्वाराज्यं
मकंदकम् नाशकद्रक्षितुराज्यं नानुरज्यं ततं प्रजाः ८ तमपास्य च तद्राज्ये तस्य पुत्रं स्रवर्चसम् अभ्यषि चंतराजेंद्रमुदिता
द्युभवंस्तदा ९ सपितुर्विक्रियां दृष्ट्वा राज्यान् निरसनं तथा नियतो वतं यामास प्रजाहितचिकीर्षया १० ब्रह्मण्यः सत्यवा-
दी च शुचिः शमदमान्वितः प्रजास्तं चानुरज्यं तधर्मनित्यं मनीषिणम् ११ तस्य धर्मप्रवृत्तस्य व्यशीर्यत्कोशावाहनम् तं क्षीण
कोशं सामंताः समंतात्पर्यपीडयन् १२ सपीड्यमानो बहुभिः क्षीणकोशाश्ववाहनः आर्तिमार्च्छत्परां राजा सहभृत्यैः पुरेण
च १३ न चैनमभिहंतुं शक्नुवंति बलक्षये सम्यग्वृत्तो हिराजा सधर्मनित्यो युधिष्ठिर १४ यदा तु परमामार्तिं गतो सोऽस्य पुरो-
नृपः ततः प्रदध्मौ सकरं प्रादुरासीत् ततो बलम् १५ ततस्तान् जनयत् सर्वान् प्रत्यभिचान् नराधिपान् एतस्मात्कारणाद्वाजन् वि-
श्रुतः सकरं धमः १६ तस्य कारं धमः पुत्रस्तेतायुगमुखे भवत् इन्द्रादनवरः श्रीमान् देवैरपि सुदुर्जयः १७ तस्य सर्वे महीपाला
वर्तन्ते स्म वशो तदा सहिसम्प्राडभूतेषां वृत्तेन च बलेन च अविशिन्ना मधर्मात्मा शौर्येणेंद्रसमो भवत् यज्ञशीलो धर्मरतिर्ध-
तिमान् संयतो द्रियः १९ तेजसा दित्यसदृशः क्षमया पृथिवीसमः बृहस्पतिसमो बुद्ध्या हिमवानिव स स्थिरः २० कर्मणा मन-
सा वाचा दमेन प्रशमेन च मेनां स्यात्प्रादया मास प्रजानां समहीपतिः २१ यर्द्विजैर्हयमेधानां शतेन विधिवत्प्रभः याज्यामा-
स यैर्विद्वान्स्वयमेवांगिराः प्रभुः २२ तस्य पुत्रोति चक्राम पितरं गुणवत्तया मरुतो नाम धर्मज्ञश्चक्रवर्तिर्महायशाः २३ ना-
गायुतसम प्राणः साक्षाद्विष्णुरिवापरः स यश्च माणो धर्मात्मा शान्तकुंभमथान्युत २४ कारयामास शस्त्राणि भाजनानि स
हस्रशः मेरुपर्वतमासाद्य हिमवत्पार्ष्वउत्तरे २५ कांचनः स्रमहान्यादस्तत्र कर्मचकार सः ततः कुंडानि पात्रींश्च पितराण्या
सन्नानि च २६ चक्रुः स्रवर्णकर्तारो येषां संख्या न विद्यते तस्यैव च समीपे तु यज्ञवाटो बभूव ह २७ ईजेतत्र स धर्मात्मा वि-
धिवत् पृथिवीपतिः मरुतः सहितैः सर्वैः प्रजापालैर्नराधिपः २८ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि चतुर्थोऽध्या-
यः ४

कथंवीर्यः समभवत्सराजां वदतांवर कथंचजातरूपेण समयुज्यतसद्विज १ कचतत्सांप्रतंद्रव्यं भगवन्भवतिष्ठते कथं
चशक्यमस्माभिस्तदवाप्तुं तपोधन २ व्यासउवाच असुराश्चसुराश्चैवदक्षस्यासन्प्रजापतेः अपत्यंबहुलं
तातसंस्पृष्टं तपरस्परम् ३ तथैवागिरसः पुत्रोवततुल्यो बभूवतुः बृहस्पतिर्बृहत्तेजाः संवर्तश्चतपोधनः ४ तावतिस्पर्धि
नोराजन् पृथगास्तां परस्परम् बृहस्पतिः संवर्तं बाधते स्म पुनः पुनः सबाध्यमानः सततं भ्रात्राज्येष्ठेन भारत अर्थानुत्सृ
ज्यद्विग्वसाविनवासमरोचयत् ५ वासवोऽप्यसुरान्सर्वान् विजित्य च निपात्य च इन्द्रत्वं प्राप्य लोकेषु ततो वप्रे पुरोहितम् ७ पु
त्रमगिरसोज्येष्ठं विप्रश्चैष्ठं बृहस्पतिम् याज्यस्त्वं गिरसः पूर्वमासीद्राजा करंधमः ८ वीर्येणा प्रतिमौ लोके वृत्तेन च बलेन च
शतक्रतुरिवो जस्वी धर्मात्मा संशितव्रतः ९ वाहनं यस्य योधाश्च भिन्नाणि विविधानि च शयनानि च मुरव्यानि महार्हाणि च
सर्वशः १० ध्याना देवा भवद्वाजन्मुखवातेन सर्वशः सगुणैः पार्थिवान्सर्वान् वशे चक्रे नराधिपः ११ संजीव्य कालमिष्टं च
सशरीरो दिवंगतः बभूव तस्य पुत्रस्तययातिरिव धर्मवित् १२ अविक्षिन्नामशत्रुं जित्वा वशे कृतवान् महीम् विक्रमेण गुणै
श्चैव पिते वासीत्स पार्थिवः १३ तस्य वासवतुल्यो भूत्मा रुतोनो नाम वीर्यवान् पुत्रस्तमनुरक्ता भूत्पृथिवी सागरांबरा १४ स्पृष्टं
ते सस्म सततं देवराजेन नित्यदा वासवोऽपि मरुत्तेन स्पृष्टं ते पांडुनंदन १५ शुचिः सगुणवानासीन्मरुतः पृथिवीपतिः यतमा
नोपियं शक्रो न विशेषयति स्म ह १६ सोऽशक्रुवन्विशेषाय समाहूय बृहस्पतिम् उवाच देवचो देवैः साहितो हरिर्वाहनः १७
बृहस्पते मरुतस्य माकाशीं स्त्वं कथंचन दैवं कर्माय पित्र्यं वा कंतां सिममचेत्प्रियम् १८ अहं हि त्रिषु लोकेषु सुराणां च बृह
स्पते इन्द्रत्वं प्राप्तवानेको मरुतस्तु महीपतिः १९ कथं ह्यमर्त्यं ब्रह्मं स्त्वं याजयित्वा सुराधिपम् याजयेमृत्पसंयुक्तं मरुतम वि
शंकया २० मत्वा वृणीष्व भद्रं ते मरुतं वामहीपतिम् परित्यज्य मरुतं वायथा जोषं भजस्व माम् २१ एवमुक्तः सकोरव्य
देवराज्ञा बृहस्पतिः मुहूर्तमिव संचिंत्य देवराजानमब्रवीत् २२ त्वं भूतानामधिपतिस्त्वयि लोकाः प्रतिष्ठिताः नमुचेर्वि
श्वरूपं स्य निहंता त्वं बलस्य च २३

त्वमाजहर्षदैनानामेकोवीरश्चियंपराम् त्वं विभर्षिभुवं द्यौं च सदैव बलसूदन २४ पौरोहित्यं कथं कृत्वा तव देवगणेश्वर या
जयेयमहं भर्त्यं मरुतं पाकशासन २५ समाश्वसिहि देवेंद्रनाहं भर्त्यस्य कर्हिचित् ग्रहीष्यामि स्तुवं यज्ञे शृणु चेदं वचो मम
२६ हिरण्यरेतानोष्ठाः स्यात्परिवर्तेत मे दिना भासंतु नरविः कुर्यान्न तु सत्यं चलेन्मयि २७ वैशंपायन उवाच
बृहस्पतिवचः श्रुत्वा शक्रो विगतमत्सरः प्रशस्ये जं विवेशाथ स्वमेव भवन्तदा २८ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधि
केपर्वणि संवर्तमरुतयोः पंचमोऽध्यायः ५ व्यास उवाच अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् बृहस्पतिश्च
संवादं मरुतस्य च धीमतः १ देवराजस्य समर्थं कृतमांगिरसेन ह श्रुत्वा मरुतो नृपतिर्यज्ञमाहारयत्परम् २ संकल्प्य म-
नसा यज्ञं करं धमसृतात्मजः बृहस्पतिमुपागम्य बाग्मीवचनमब्रवीत् ३ भगवन् नमया पूर्वमभिगम्य तपोधन कृतोभि
संधिर्यज्ञस्य भवतो वचनादुरो ४ तमहं यष्टुमिच्छामि संभाराः संभृताश्च मे याज्योऽस्मि भवतः साधो तत्प्राप्नुहि विधत्स्व च
५ बृहस्पतिरुवाच न कामये याजयितुं त्वामहं एथि वीपते वृतोऽस्मि देवराजेन प्रतिज्ञातं च तस्य मे ६ मरुत
उवाच पित्र्यमस्मि तव क्षेत्रं बहुमन्ये च तैश्च शम् तवास्मियाज्यतां प्राप्तो भजमानं भजस्व माम् ७ बृहस्पतिरुवाच
अभर्त्य याजयित्वा हं याजयिष्ये कथं नरम् मरुतगच्छ बाग्मीवानि वृत्तोऽस्म्यद्य याजनात् ८ न त्वां याजयिता स्म्यद्य वृणुयं त्वमि
हेच्छसि उपाध्यायं महाबाहो यस्ते यज्ञं करिष्यति ९ व्यास उवाच एवमुक्तस्तनृपतिर्मरुतो व्रीडितो भवत् प्र
त्यागच्छन्संविग्नो ददर्श पथिनारदम् १० देवर्षिणा समागम्य नारदेन सपार्थिवः विधिवत्प्रांजलिस्तथावथैनं नारदो
ब्रवीत् ११ राजर्षे नाति हृष्टोऽसि कञ्चित्क्षेमं तवानघ क्व गतोऽसि कुतश्चेदमप्रीतिस्थानमागतम् १२ श्रोतव्यं चेन्मया राज
नृब्रूहि मे पार्थिव वर्षं व्यपनेष्यामि ते मन्युं सर्वयत्नेन राधिप १३ एवमुक्तो मरुतस्तनारदेन महर्षिणा विप्रलंभमुपाध्या
यात्सर्वमेव न्यवेदयत् १४ मरुत उ० गतोऽस्म्यंगिरसः पुत्रं देवाचार्यं बृहस्पतिं यज्ञार्थं मृत्विजं द्रष्टुं सच मानाभ्यनंदत १५

१६ १७ १८ १९ २० २१ उच्चतवेपमिति अत्रकुणपददर्शनेनमेहेश्वरदर्शनसिद्धिर्दर्शयताकुणपस्थमहेश्वरप्रतिमात्वंसूचितम् तथाचाविमुक्तं प्रकृत्योक्तं अत्रहिजंतोः प्राणपुष्कममाणेषुरुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येन सावमृती भूत्वा मोक्षीभवतीति सिद्धं कुणपाभिमानिनो जीवस्य ब्रह्मभा-

प्रत्यारव्यातश्च तेनाहं जीवितुं नाद्यकामये परित्यक्तश्च गुरुणा दूषितश्चास्मि नारद १६ व्यास उवाच एवमुक्तस्तु राज्ञा स नारदः प्रत्यवाच ह आविक्षितं महाराज वाचा संजीवयान्निव १७ नारद उवाच राजन् नगिरसः पुत्रः संवर्त्तमानां धार्मिकः चक्रमीति दिशः सर्वादिगवासा मोहयन् प्रजाः १८ तं गच्छुयदियाज्यं त्वानवां छति बृहस्पतिः प्रसन्नस्त्वां महातेजाः संवर्त्तयान्निव १९ मरुत्त उवाच संजीवितो हं भवता वाक्येनानेन नारद पश्येयं क्वनु संवर्त्तं शंसमेव दत्तां वर २० कथं च तस्मै वर्त्तयं कथं मानं परित्यजेत् प्रत्यारव्यातश्च तेनापि नाहं जीवितुमुत्सहे २१ नारद उवाच उच्चतवेपं बिभ्रत्सं चक्रमीति यथा सखम् वाराणस्यां महाराज दर्शनेऽस्मिन् महेश्वरम् २२ तस्या द्वारं समासाधयन् सेथाः कुणपं क्वचित् नंदस्त्रायो निवर्त्तत स संवर्त्तमहीपते २३ तं पृष्ठतो नुगच्छेथा यत्र गच्छेत्स वीर्यवान् तमेकांते समासाद्य प्रांजलिः शरणं व्रजं २४ पृच्छेत्त्वां यदिकेनाहं तवारव्यात इति स्मह ब्रूयात्स्वं नारदेनेति संवर्त्तकथितोऽसि मे २५ स चेत्त्वामनुयुंजीत ममानुगमनेऽप्यया शंसेथा वन्दिष्यात्तुदं मामपित्व मशंकया २६ व्यास उवाच सतथेति प्रतिश्रुत्य पूजयित्वा च नारदम् अभ्यनुज्ञाय राजर्षियं यो वाराणसीं पुरीम् २७ तत्र गत्वा यथोक्तं स पुर्याद्वारं महायशाः कुणपं स्थापयामास नारदस्य चक्षुः स्मरन् २८ योगपद्येन विप्रश्च पुरीद्वारं मथाविशत् ततः सकुणपं दृष्ट्वा सहसा संन्यवर्त्तत २९ स तं निवृत्तमालक्ष्य प्रांजलिः पृष्ठतो न्वगात् आविक्षितो महीपालः संवर्त्तमुपशिक्षितुम् ३० स च तं विजने दृष्ट्वा पांसुभिः कर्दमेन च श्लेष्मणा चैव राजानं स्त्रीवनेनैव समाकुरुत् ३१ स तथा बाध्यमानो वै संवर्त्तनमहीपतिः अन्वगादेव तस्य धिं प्रांजलिः संप्रसादयन् ३२ ततो निवर्त्य संवर्त्तः परिश्रान्त उपाविशत् शीतलच्छायमासाधयन् गोधं बहुशारिबनम् ३३ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि मरुत्तये षष्ठोऽध्यायः ६

वो पूर्वो ज्ञापितः एवं चोपरिधारिणो विधिवद्विधिरेवायमित्यपपादि

संवर्तुवाच कथमस्मिन्त्याज्ञातः केन वा कथितोऽस्मिन्ते एतदाचक्ष्वमेतत्त्वमिच्छसे चेन्ममप्रियम् १ सत्यं ते ब्रुवतः सर्वसंपत्त्यंते मनोरथाः मिथ्या तु ब्रुवतो मूर्धाशतधा ते स्फुटिष्यति २ मरुत्तुवाच नारदेन भवान्महामारव्या तोस्यटनापथि गुरुपुत्रो ममेति त्वं ततो मे प्रीतिरुत्तमा ३ संवर्तुवाच सत्यमेतद्ब्रुवानाह समाजानाति सन्निष्कण्टक कथयस्व तदेन च्छेदनुसंप्रति नारदः ४ मरुत्तुवाच भवंतं कथयित्वा सममदेवार्धसत्तमः ततो मामभ्यनुज्ञाय प्रविष्टो हव्यवाहनम् ५ व्यास उवाच श्रुत्वा तु पार्थिवस्येतत्संवर्तः प्रमुदंगतः एतावदहमप्येवं शङ्कयामिति सो ब्रवीत् ६ ततो मरुत्तमुन्मत्तो वाचानिर्भर्त्सयान्निव रूक्षया ब्राह्मणो राजन् पुनः पुनरथा ब्रवीत् ७ वातप्रधानेन मया स्वचि त्तव शवर्तिना एवं विहृतरूपेण कथं याजितुमिच्छसि ८ ज्ञाता मम समर्थश्च वासवेन च संगतः वर्तते याजने चेव तेन कर्मा णिकारय ९ गार्हस्थ्यं चेव याज्याश्च सर्वा गृह्याश्च देवताः पूर्वजेन समाक्षिप्तं शरीरं वर्जितं त्विदम् १० नाहं ते नानुज्ञातस्त्वा मा विक्षितकर्हिचित् याजयेयं कथंचिद्देसहि पूज्यतमो मम ११ सत्त्वं बृहस्पतिं गच्छ तमनुज्ञाप्य चाव्रज ततो हं याजयिष्ये त्वां यदियष्टुमिहेच्छसि १२ मरुत्तुवाच बृहस्पतिंगतः पूर्वमहं संवर्ततच्छृणु न मां कामयते याज्यमसौ वासव काम्यया १३ अमरं याज्यं मां साद्य याजयिष्ये न मानुषम् शक्रेण प्रतिषिद्धोऽहं मरुत्तं मां समयाजय १४ स्पृहते च मया विप्रः सदा हि सत्पार्थिवः एवमस्ति त्विच्छा प्युक्तो भ्रात्रा ते बलसूदन १५ समासभिगतं प्रेम्णा याज्यत्वेन बुभूषति देवराजं समा श्रित्य स हि हि मुनिपुंगव १६ सोऽहमिच्छामि भवता सर्वस्वेनापि याजितुम् कामये समति त्क्रांतुं वासवं त्वत्कृते गुणैः १७ न हि मे वर्तते बुद्धिर्गतुं ब्रह्मन् बृहस्पतिम् प्रत्याख्यातश्च तेनास्मितथानपकृते सति १८ संवर्तुवाच चिकीर्षसि यथा कर्म सर्वमेतत्त्वयि ध्रुवम् यदि सर्वानग्निप्रायान्कर्तासि मम पार्थिव १९ याज्यमानं मया हित्वां बृहस्पतिपुरंदरो द्विषेतां सममिच्छुः द्वावेतदेकं समर्थये २० स्थैर्यमत्र कथं मे स्यात्सत्वं निःसंशयं कुरु कुपितस्त्वां न ह्रीदानीं भस्मीकुर्यां सबांधवम् २१

मरुत उवाच यावत्तपेत्सहस्रांशुस्तिष्ठेरंश्चापि पर्वताः तावद्धोकान्नलभेयं त्यजेयं संगतं यदि २२ मां चापि शुभबुद्धि-
त्वं लभेयमिति कर्हिचित् विषयेः संगतं चास्तुः त्यजेयं संगतं यदि २३ संवर्त उवाच आविक्षितशुभाबुद्धिर्वर्ततां
तव कर्मसु याजनं हि ममाप्येवं वर्तते हृदि पार्थिव २४ अभिधास्ये च ते राजन् क्षयं द्रव्यमुत्तमं येन देवान्संगंधर्वांश्च कंठा-
भिभविष्यसि २५ न तु मे वर्तते बुद्धिर्धने याज्येषु वा पुनः विप्रियं तु करिष्यामि भ्रातृश्वेन्द्रस्य चोभयोः २६ गमयिष्यामि श-
क्रेण समतामयिते ध्रुवम् प्रियं च तं करिष्यामि सत्यमेतद्वीमि ते २७ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि-
संवर्तमरुत्तीये सप्तमोऽध्यायः ७ संवर्त उवाच गिरेर्हिमवतः एष्टे मुंजवान्नाम पर्वतः तप्यते यत्र भगवांस्तपोनि-
त्यमुमापतिः १ वनस्पतीनां मूलेषु शृंगेषु विषमेषु च गुहासु शैलराजस्य रमते स्म यथा सखम् २ उमासहायो भगवा-
न्यत्र नित्यं महेश्वरः आस्ते शूलीमहातेजानानां भूतगणावृतः ३ तत्र रुद्राश्च साध्याश्च विश्वेयवसवस्तथा यमश्च व-
रुणश्चैवे कुबेरश्च सहानुगः ४ भूतानि च पिशाचाश्च नां सत्यावश्विनौ तथा गंधर्वाप्सरसश्चैव यक्षादेवर्षयस्तथा ५ आ-
दित्यामरुतश्चैव यानुधानाश्च सर्वशः उपासंते महात्मानं बहु रूपमुमापतिम् ६ रमते भगवांस्तत्र कुबेरानुचरैः सह विह-
नैर्विकृताकारैः कीडद्भिः पृथिवीपते ७ श्रियाज्वलन् दृश्यते वै बालादित्यसमद्युतिः न रूपं शक्यते तस्य संस्थानं वा क-
दाचन ८ निर्दूष्य प्राणिभिः कैश्चित् प्राकृतेर्मौ सलोत्तनैः नोष्णान् शिशिरं तत्र न वायुर्न च भास्करः ९ न जरा त्क्षत्पि पासे वा
न मृत्युर्न भयं नृपे तस्य शैलस्य पार्श्वेषु सर्वेषु जयतां वर १० धातवो जातरूपस्य रश्मयः सवितुर्यथा रक्ष्यंते ते कुबेरस्य-
सहाये रुद्यता युधेः ११ त्रिकीर्षद्भिः प्रियं राजन् कुबेरस्य महात्मनः तस्मै भगवते कृत्वानमः शर्वाय वेधसे १२ रुद्राय शि-
ति कंठाय पुरुषाय सवर्चसे कपदिने करालाय हयक्षणे वरदाय च १३ त्र्यक्षणे पूष्णे दंतभि देवामनाय शिवाय च याम्या-
याव्यक्तरूपाय सहोत्तेशंकराय च १४

वर्णमवाप्ससीत्यंतं सुवर्णं कामस्य जप्यस्तोत्रम् नस्य संवर्तः ऋषिः हिरण्यबाहूरुद्रो देवता अनु-

क्षेम्याय हरिकेशाय स्थाणवे पुरुषाय च हरिकेशाय मुंहाय कृशायोन्नारणाय च १५ भास्कराय सतीर्थाय देवदेवायरंह
से उष्णीषिणे सवन्त्राय सहस्राक्षाय मीढुषे १६ गिरिशाय प्रशान्ताय यतये वीरवाससे बिल्वदंडाय सिद्धाय सर्वदंडधराय
च १७ मृगव्याधाय महते धन्विने थभवाय च वराय सोमवन्त्राय सिद्धमन्त्राय च क्षुषे १८ हिरण्यबाह्वेराजन्तुघ्राय पतये
दिशाम् लेलिहानाय गोघ्राय सिद्धमन्त्राय वृष्णाय १९ पशूनां पतये चैव भूतानां पतये नमः वृषाय मातृभक्त्याय सेनान्ये म
ध्यमाय च २० स्तुवहस्ताय पतये धन्विने भार्गवाय च अजाय कृष्णानेत्राय विरूपाक्षाय चैव हि २१ तीक्ष्णदंष्ट्राय तीक्ष्णा
य वैश्वानरमुखाय च महाद्युतये नगाय शर्वाय पतये दिशाम् २२ विलोहिनाय दीप्ताय दीप्ताक्षाय महौजसे वसुरेतः सव
पुष्पे पृथवे कृत्तिवाससे २३ कपालमालिने चैव सवर्णमुकुटाय च महादेवाय कृष्णाय त्र्यंबकायानघाय च २४ क्रोधना
यानृशंसाय मृदवे बाहुशालिने दंडिने तप्तपसे तथैवाकूरकर्मणे २५ सहस्रशिरसे चैव सहस्रचरणाय च नमः स्वधा
स्वरूपाय बहुरूपाय दंष्ट्रिणे २६ पिनाकिनं महादेवं महायोगिनमव्ययम् त्रिशूलहस्तं वरदं त्र्यंबकं भुवनेश्वरम् २७ त्रिपु
रं त्रिनयनं त्रिलोकेशं महौजसम् प्रभवं सर्वभूतानां धारणं धरणीधरम् २८ ईशानं शंकरं सर्वेशिवं विश्वेश्वरं भवम् उ
मापतिं पशुपतिं विश्वरूपं महेश्वरम् २९ विरूपाक्षं दशभुजं दिव्यगोचरं भद्रजम् उग्रं स्थाणुं शिवं रौद्रं शर्वंगोरीशमीश्व
रम् ३० शितिकंठमजं शक्रं पृथुं पृथुहरं वरम् विश्वरूपं विरूपाक्षं बहुरूपमुमापतिम् ३१ प्रणम्य शिरसा देवमनंगं ग
हरं हरम् शरण्यं शरणं याहि महादेवं चतुर्भुजम् ३२ एवं कृत्वानमस्तसे महादेवायरंहसे महात्मने क्षितिपते तत्सवर्ण
मवाप्स्यसि ३३ सवर्णमाहरिष्यंतस्तत्र गच्छंतु ते नराः इत्युक्तं सवचस्तेन चक्रैकारं धमात्मजः ३४ ततोतिमानुषं सर्वं च
क्रेयज्ञस्य संविधिम् सौवर्णानि च भांडानि सन्त्रकुस्तत्र शिल्पिनः ३५ बृहस्पतिस्ततां श्रुत्वामरुत्तस्य महीपतेः समृद्धिमति
देवेभ्यः संतापमकरोद्भूशम् ३६ सतप्यमानो वैवर्ण्यं कृशत्वं चागमत्यरम् भविष्यति हि मे शत्रुः संवर्तो वसुमानिति ३७

नंश्चुत्वाभृशसंतप्तो देवराजो बृहस्पतिम् अधिगम्याभरवतः प्रोवाचेदंवचस्तदा ३८ इत्याश्वमेधिके पर्वणि अष्टमोऽध्यायः ८ इन्द्र उवाच कच्चित्सस्वस्वपिषित्वं बृहस्पते कच्चिन्नो जाः परिचारकास्ते कच्चिद्वानां सखकामोसि विप्रकच्चिद्देवास्त्वां परिपालयन्ति १ बृहस्पतिरुवाच सखशयेशयने देवराज तथा मनोज्ञाः परिचारकामे तथा देवानां सखकामोसि नित्यं देवाश्च मां सभृशं पालयन्ति २ इन्द्र उवाच कुतो दुःस्मानसं देहजं वा पांडुर्विवर्णश्च कुत स्वमद्य आचक्ष्वमे ब्राह्मणाय च देवानि हन्मि सर्वान्स्त्वदुःखकर्तृन् ३ बृहस्पतिरुवाच मरुतमाहुर्मघवन्य द्यमाणमहायज्ञेनोत्तमदक्षिणेन संवर्तो याजयतीति मे श्रुतं तदिच्छामि न स तं याजयन्त ४ इन्द्र उवाच सर्वान् कामाननुयातोसि विप्रयस्त्वं देवानां मंत्रवित्सपुरोधाः उभो च नेजराभृत्यू व्यतीतो किं संवर्तस्तव कर्ताद्यविप्र ५ बृहस्पतिरुवाच देवैः सह त्वमसुरान् प्रणुद्यजिषां ससेचाप्युतसानुबंधान् ययंसमृद्धं पश्यसि तत्र तत्र दुःखं सपत्नं पुंसमृद्धिभावः ६ अतोस्मि देवेंद्रा विवर्णरूपः सपत्नो मे वर्द्धते न निशम्य सर्वोपायेर्मघवन्संनियच्छ संवर्तं वा पार्थिवं वामरुनम् ७ इन्द्र उवाच एहि गच्छ प्रहितो जातवेदो बृहस्पतिं परिदातुं मरुते अयं वेत्वा याजयिता बृहस्पतिस्तथाभरं चैव करिष्यतीति ८ अग्निरुवाच अहं गच्छामि मघवन दूतोद्य बृहस्पतिं परिदातुं मरुते वाचं सत्यां पुरुहूतस्य कर्तुं बृहस्पतेऽपचितिं चि कीर्षुः ९ व्यास उवाच ततः प्रायाद्धूमकेतुं मेघा त्वाचनानि सर्वाणि वारुधश्चाप्यसृन्दन् कामाद्विमाने परिवर्तमानः कक्षातिगोमातरि श्वेवनर्द्धन् १० मरुत उवाच आश्चर्यमद्य पश्यामि रूपिणं वह्निमागतम् आसनं सलिलं पाद्यं गोचोपानयैव मुने ११ अग्निरुवाच आसनं सलिलं पाद्यं प्रतिनं दामितेन य इंद्रेण तु समादिष्टं विद्धि मां दूतमागतम् १२ मरुत उवाच कच्चिच्छिमान् देवराजः सखी च कच्चिच्चास्मान् प्रीयते धूमकेतो कच्चिद्देवा अस्य वशे यथावन् प्रब्रूहि त्वं मम कालं न देव १३ अग्निरुवाच शक्नोभृशं सखी पार्थिवेंद्र प्रीतिं चच्छत्यजरावै त्वया सः देवाश्च सर्वे वशागास्तस्य राजन्संदेशं त्वं शृणु मे देवराजः १४

यदर्थमां प्राहिणोत्त्वत्सकाशं बृहस्पतिं परिदातुं मरुते असंगुर्याजयतां नृपत्नां मर्त्यसंतममरं त्वां करोतु १५ मरुत उवाच
संवर्तो यं याजयिता हि जोमां बृहस्पते रंजलिरेषतस्य न चैवासो याजयित्वा महेन्द्रं मर्त्यसंतं याजयन्नृशोभेत् १६
अग्निरुवाच ये वै लोका देवलोके महान्तः संप्राप्य सेतान् देवराज प्रसादात् त्वं चेदसौ याजयेद्देव बृहस्पतिर्नृनं स्वर्गं त्वजयेत्की
र्तियुक्तः १७ तथा लोका मानुषा ये च दिव्याः प्रजापतेऽपि ये वै महान्तः ते ते जिता देवराज्यं च कृत्स्नं बृहस्पतिर्याजयेच्चैन्नरेन्द्र १८
संवर्त उवाच मास्मेवं त्वं पुनरागाः कथंचित् बृहस्पतिं परिदातुं मरुते मालांधस्ये च क्षपादारुणेन संक्रुद्धो हं पावकत्वं
निबोध १९ व्यास उवाच ततो देवान गमद्भूमकेतुर्द्वाद्वा द्वातो व्यथितोऽश्वत्थपर्णवत् तं वेदस्वाप्राह शक्रो महात्मा
बृहस्पतेः सन्निधौ हव्यवाहम् २० यस्त्वं गतः प्रहितो जातवेदो बृहस्पतिं परिदातुं मरुते तत्किं प्राह स नृपो यक्ष्यमाणः काश्चिद्
चः परिगृह्णानि तच्च २१ अग्निरुवाच न तं वाचं रोचयते मरुतो बृहस्पते रंजलिं प्राहिणोत्सः संवर्तो मां
याजयितेत्स्ववाच पुनः पुनः समयायाच्यमानः २२ उवाच चेदं मानुषा ये च दिव्याः प्रजापतेर्ये च लोकामहान्तः तांश्चैल्ल
भेयं संविदं तेन कृत्वा तथापि नेच्छेयमिति प्रतीतः २३ इन्द्र उवाच पुनर्गत्वा पार्थिवं तं समेत्य वाक्यं मदीयं
प्राप्य स्वार्थयुक्तम् पुनर्ययुक्तो न करिष्यते वचस्ततो वज्रं संप्रहर्तास्मितस्मै २४ अग्निरुवाच गंधर्व
राट्पात्यंत्यं तत्र दूतो विभेस्य हं वासव तत्र गंतुम् संरब्धो मामब्रवीत्तीक्ष्णरोषः संवर्तो वाक्यं चरितव्रह्मचर्यः २५ य-
द्या गच्छेः पुनरं वं कथंचिद् बृहस्पतिं परिदातुं मरुते दहेयं त्वां च क्षपादारुणेन संक्रुद्ध इत्येतद् वेदं शक्र २६ श-
क्र उवाच त्वमेवा न्यान् देवसंजातवेदो न हित्व दन्यो विद्यते भस्मकर्ता त्वत्संस्पृशा त्सर्वलोको विभेति अश्र-
त्येयं वदसे हव्यवाह २७ अग्निरुवाच दिवं देवं द्रष्टुं यिवांच सर्वां संवेष्टयेत्स्वं स्वबलेनैव श-
क्र एवं विधस्ये ह स तस्तवा सो कथंचित् तस्मिन् दिवं प्राग्जहार २८

नत्रनवमेनाहं दोर्बल्यात् वृत्रेण जित इति वक्तुं स्वसामर्थ्यमिन्द्रो वन्हिं प्रतिवदति नगंडिकाकारयोगं करेणुम् नगं पर्यंतं डीयते विहाय सागच्छतीति डीः प
क्षी अन्यो डीः डिकामक्षिकामशकादिः तस्या आकारेण योगोऽस्यास्तीत्येवं रूपं अणुं सूक्ष्मं करे कुर्वे कृञ्छांदसंभौवादिकत्वम् करेणेति पाठे करोमीत्य
ध्याहारः पाथोधिकरेकर्तुमगस्य इवाहं पर्वतमपिमशकीकर्तुं समर्थोऽस्मीत्यर्थः कुतस्तर्हि वृत्रस्तां नाराधितवानित्यत आह नचारिसोमं प्रपिबामिवन्दे

इंद्र उवाच नगंडिकाकारयोगं करेणुं नचारिसोमं प्रपिबामिवन्दे नदुर्बले वै प्रहरामिव ज्जंकोमे सरवाय प्रहरंतमर्त्यः २९
प्रव्राजयेयं कालकेयान् पृथिव्यामपां कर्षदानवानंतरिक्षात् दिवः प्रह्लादमवसानमानयं कोमे सरवाय प्रहरंतमानवः ३०
अग्निरुवाच यत्र शर्यातिं च्यवनो याजयिष्यन् सहाश्विभ्यां सोममगृण्हादेकः तत्वांकुहुः प्रत्यर्षेयाः पुरस्ताच्छर्याति
यज्ञं स्मरंतमहेन्द्र ३१ वज्रं गृहीत्वा च पुरंदरत्वं संप्रहर्षी श्व्यवनस्थातिघोरम् सतेविप्रः सह वज्रेण बाहुमपागृण्हात् पसा-
नीतमन्युः ३२ न तोरोषात्सर्वतोऽघोररूपं सपत्नं ते जनयामास भूयः मदनामा सरं विश्वरूपं यत्वं दृष्ट्वा च क्षर्षी संन्यमीलः ३३
हनुरेकाजगतीं स्थातयैकादिवंगतामहतोदानवस्य सहस्रं दंतानां शतयोजनानां सतीक्ष्णानां घोररूपं बभूव ३४ वृक्षाः स्थू-
लाराजतस्तंभवर्णादंष्ट्राश्च तस्मो दृशते योजनानाम् सत्वांदंतां चिदशन्नभ्यधावज्जिघांसया शूलमुद्यम्य घोरम् ३५ अप-
श्यत्वं ततः घोररूपं सर्वैर्वैत्वांददृशदर्शनीयम् तस्माद्भूतः प्रांजलिस्त्वं महर्षिमागच्छेथाः शरणं दानवघ्न ३६ शात्रा इच्छाद्-
द्व्यबलंगरीयोन ब्रह्मतः किंचिदन्यद्गरीयः सोहं जानन् ब्रह्म ते जायया वत्स संवर्तं जंतुमिच्छामि शक्र ३७ इति श्रीमन्म-
हाभारते आश्वमेधिके पर्वणि संवर्तमरुत्तीये नवमोऽध्यायः ९ इंद्र उवाच एवमेतद्द्व्यबलंगरीयोन ब्राह्म-
णा किंचिदन्यद्गरीयः आविक्षितस्य तु बलं न मृष्ये वज्रं चास्मै प्रहरिष्यामि घोरम् १

अरिसोमं शत्रुदत्तं सोमम् त्वयैव सकुतो न निर्जित इत्यत आह नक्षीणशक्तो प्रहरामिव ज्जमित्यादिना नखंडिकाजंगमो नो करेणुरिति पाठे नु करेणुहंस्तीम-
म एरावतः खंडिकायुद्धं द्विडभाषया प्रसिद्धम् तां प्रतिजंगमो गतिशिलो न भवतीति नो अस्ति ऐरावतवाहनस्य मंशत्रुजय इषात्कर इत्यर्थः खंडिका-
शब्दस्तालव्यादिरिह ज्ञेयः इन्द्रो हेति वृषभं खंडिकानामिति मंत्रवर्णात् २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ दशमस्तुक्तान्यर्थः
शेषमतिरोहितार्थम् ३७ इत्याश्वमेधिके पर्वणि टीकायां नवमोऽध्यायः ९ एवमिति १ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७

धृतराष्ट्रप्रहितोगच्छमरुत्तंसंवर्तेनसंगतंतंवदस्व बृहस्पतित्वमुपशिक्षस्वराजन्वज्जंवातेप्रहरिष्यामिघोरम् २ व्या
 सउवाच ततो गत्वा धृतराष्ट्रो नरेंद्रं प्रोवाचेदं वचनं वासवस्य ३ धृतराष्ट्रउवाच गंधर्वं धृतराष्ट्रं मानिबोधत्वा
 मागतं वक्तुकामं नरेंद्रं ऐंद्रं वाक्यं शृणु मे राजसिंहय त्वाहं लोकाधिपतिर्महात्मा ४ बृहस्पतिर्याजकं त्वं वृणीष्वज्जंवाते
 प्रहरिष्यामिघोरम् वचश्चेदेतन्न करिष्यसे मे प्राहेत देतावदचित्यकर्मा ५ मरुत्तउवाच त्वंचैवैतदेत्यपुरंद-
 रश्च विश्वदेवावसवश्चाश्विनौ च मित्रद्रोहे निष्कृतिर्नास्ति लोके महत्यापं ब्रह्महत्या समंतत् ६ बृहस्पतिर्याजयतां महेंद्रं
 देशश्चेष्टं वज्रभृतां वरिष्ठम् संवर्तो मां याजयिता घराजन्म ते वाक्यं तस्य वारोचयामि ७ गंधर्वउवाच घोरं
 नादुःश्रूयतां वासवस्य न भस्तले गर्जतो राजसिंह व्यक्तं वज्रं मोक्षयते ते महेंद्रः क्षेमं राजंश्चित्यतामेष कालः ८ व्यास
 उवाच इत्येवमुक्तो धृतराष्ट्रेण राजन् श्रुत्वानादन दतो वासवस्य तपो नित्यं धर्मविदां वरिष्ठं संवर्तं तं ज्ञापयामास कार्य
 म् ९ मरुत्तउवाच इममात्मानं पु वमानमारादध्वादूरं तेन न दृश्यते ह्य प्रपद्ये हं शर्म विप्रेंद्र त्वत्तः प्रयच्छतस्माद
 भयं विप्रमुख्य १० अयमायाति वेवेज्जी दिशो विद्योतयन् दश अमानुष्येण घोरं स दस्युस्त्रासिताहिनः ११ संव
 र्तउवाच भयं शक्राद्ये तु ते राजसिंह प्रणोत्स्ये हं भयमेतत्सु घोरम् संस्तं भिन्या विद्यया क्षिप्रमेव मा भैस्त्वमस्याभिभवा
 त्यतीतः १२ अहं संस्तं भयिष्यामि मा भैस्त्वं शक्रतो नृप सर्वेषां देवानां क्षयिता न्यायुधानि मे १३ दिशो वज्रं भजतां वायु
 रेतु वर्षं भूत्वा वर्षतां काननेषु आपः पूवं तं तरिसे वृथा च सोदाभिनी दृश्यते मा विभैस्त्वम् १४ वह्निर्देवस्त्रातु वा सर्वतस्ते-
 कामान्सर्वान् वर्षतु वासवो वा वज्रंतथा स्थापयतां वधाय महाघोरं पूवमानं जलौघैः १५ मरुत्तउवाच घोरश्चा
 यं श्रूयते वै महास्वनो वज्रस्येषः सहितो मारुतेन आत्मा हि मे प्रव्यथते मुहुर्मुहुर्न मे स्वास्थं जायते चाद्यविप्र १६ संवर्तउ-
 वज्रादुग्राव्येतु भयंत वाद्यवातो भूत्वा हन्ति नरेंद्र वज्रम् भयं त्यक्त्वा वरमन्य वृणीष्वकंते कामं मनसा साधयामि १७ मरुत्तउ-
 इंद्रः साक्षात्सहसाभ्येतु विप्रहविर्यज्ञं प्रतिगृणहातु चैव स्वसंधिष्यं चैव जुषंतु देवाः हुतं सोमं प्रतिगृणंतु चैव १८ ध

संवर्त्तुवाच अयमिन्द्राहुरिभिर्यातिराजन् देवैः सर्वैस्त्वरितैस्तूयमानः मंत्राद्भूतो यज्ञमिमं मया दृपश्यस्वेन मंत्रविस्त्र
स्तकायं १९ ततो देवैः सहितो देवराजो रथे युक्ता तान् हरीन्वाजिमुखान् आयाद्यज्ञमथ राज्ञः पिपासुरा विक्षितस्या प्रमेय
स्य सोमम् २० तमायातं सहितं देवसंघेः प्रत्युद्ययो स पुरोधामरुतः चक्रपृजां देवराजाय चाग्रां यथाशास्त्रं विधिवत्प्रीयमा
णः २१ संवर्त्तुवाच स्वागतं ने पुरुहूते हविद्वन्यज्ञां प्ययं सन्निहितं त्वया द्र शोभिष्यते बलवत्तन्मभूयः पिवस्व
सोमं सुतमुद्यतं मया २२ मरुत उवाच शिवेन मां पश्य न मश्वतस्तु प्रामोयज्ञः सफलं जीवितं मे अयं यज्ञं कु
रुते मे सुरेन्द्र बृहस्पतेरवरजो विप्रमुखः २३ इन्द्र उवाच जानामितं गुरुमे नंतपो धनं बृहस्पतेरनुजं तिग्मतं जस
मं यस्याद्धानादागतो हं नरेन्द्र प्रीतिर्मे द्युत्वयि मन्युः प्रनष्टः २४ संवर्त्तुवाच यदि प्रीतस्त्वमसि वै देवराज न
स्मात्स्वयं शाधियज्ञे विधानम् स्वयं सर्वान् कुरु भागान् स्फुरेद्रजाना त्वयं सर्वं लोकश्च देव २५ व्यास उवाच एवमु
क्तस्त्वांगिरसे न शक्रः समादिदेश स्वयमेव देवान् सभाः क्रियतां मावसथ मश्वमुख्याः सहस्रशश्चित्रभूताः समृद्धाः २६ कु
प्राः स्थूणाः कुरुतारो हणानि गंधर्वाणामप्सरसां चैव शीघ्रम् यत्र नृत्येरंस्त्वप्सरसाः समस्ताः स्वर्गोपमाः क्रियतां यज्ञवाटः
२७ इत्युक्तास्ते चक्रुराशु प्रतीता दिवौकसाः शक्रवाक्यान् नरेन्द्र ततो वाक्यं प्राहराजानमिन्द्रः प्रीतो राजन् पूज्यमानो मरुत
म् २८ एष त्वया ह मिहराजन्समेत्यये चाप्यन्येतव पूर्व नरेन्द्र सर्वाश्चान्या देवताः प्रीयमाणा हविस्तुभ्यं प्रतिगृहंतुराज
न् २९ आग्नेयं वै लोहितमालभतां वै श्वदेवं बहुरूपां हिराजन् नालं चोक्षाणं मेध्यमप्यालभतां च लक्ष्मिं संप्रदिष्टं हि
जाग्र्याः ३० ततो यज्ञो वृधेत स्यराजन् यत्र देवाश्च यमन्ना निजहूः यस्मिन् शक्रो ब्राह्मणोः पूज्यमानः सदस्यो भृद्हरिमा
न् देवराजः ३१ ततः संवर्त्तुश्चेत्यगतो महात्मा यथावद्विः प्रज्वलितो द्वितीयः हवींस्तु चैराह्वयन् देवसंघान् हृदा वाग्नेनो मंत्र
वत्सु प्रतीतः ३२ ततः पीत्वा बलभित्तो मम ग्रंथे चाप्यन्ये सोमपा देवसंघाः सर्वे नुज्ञाताः प्रययुः पार्थिवेन यथाजोषंतर्पिताः
प्रीतिमंतः ३३

तदत्कृतेनृपतौ तस्मिन्नित्यध्यायत्रयं कृष्णायुधिशिरसं वादो ब्रह्मविद्यासूत्रम् १ उपप्लुतं राहुग्रस्तं २ ब्रह्मज्ञानैकनाशयः शोको वृद्धो निसहस्रेण
वाक्रतुसहस्रेण वाननश्यतीत्यभिसंधानो भगवान् वासुदेव उवाच सर्वजिह्ममिति जिह्मं कामादिमृत्युपदं संसारप्रापकं आर्जवंशमादि ब्रह्मणः पदं

ततो राजा जातरूपं स्थराशीन् पदे पदे कारयामास हृष्टः हिजातिभ्यो विसृजन् भूरिविचित्रराजवित्तेश इवारिहंता ३४ त
तो विचित्रं विविधं संनिधाय यथोत्साहं कारयित्वा च कोशं अनुज्ञातो गुरुणा संनिवृत्य शशासगामखिलांसागरांताम् ३५
एवंगुणः सबभूवे हराजायस्य क्रतौ तत्सर्वं प्रभूतम् तत्त्वं संमादाय नरेन्द्रवित्तं यजस्व देवांस्तर्पयानो विधानैः ३६ वै
शंपायन उवाच ततो राजा पांडवो हृष्टरूपः श्रुत्वा वाक्यं सत्यवत्याः सुतस्य मनश्चक्रे तेन विचित्रेन यष्टुं ततो मात्यैर्मन्त्र
याम्नासंभूयः ३७ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि संवर्तमरुतीये दशमोऽध्यायः १० वैशंपा
यन उवाच इत्कृतेनृपतौ तस्मिन् व्यासेनाद्भुतकर्मणा वासुदेवो महाक्तेजास्ततो वचनमाददे १ तं नृपं दीनमनसं नि
हतज्ञातिबांधवम् उपप्लुतमिवादित्यं सधूममिव पावकम् २ निर्विण्णमानसं पार्थं ज्ञात्वा यदु कुलोद्दहः आश्वासयन् धर्म
सूतं प्रवक्तुमुपचक्रमे ३ वासुदेव उवाच सर्वजिह्मं मृत्युपदमार्जवं ब्रह्मणः पदं एतावान् ज्ञानविषयः किंप्रत्या
पः करिष्यति ४ नैव ते निश्चितं कर्म नैव ते शत्रवो जिताः कथं शत्रुं शरीरस्थमात्मनो नावबुध्यसे ५ अत्र ते वर्तयिष्यामि
यथा धर्मं यथा श्रुतम् इंद्रस्य सहस्रेण यथा युद्धमवर्तत ६ वृत्रेण पृथिवी व्याप्ता पुरा किल नराधिप हस्तास पृथिवी व्या
प्ता गंधस्य विषये हते ७ धराहरणदुर्गंधो विषयः समपद्यत शतक्रतुश्चुकोपाय गंधस्य विषये हते ८ वृत्रस्य सत
तः क्रुद्धो घोरं वज्रमवासृजत् सवध्यमानो वज्रेण सभृशं भूरितंजसा ९

मोक्षस्य प्रापकम् ज्ञानविषयः हेयोपादेयतया ज्ञान

व्यादित्यर्थः ४ शत्रुं नाशयित्वा अत्राज्ञानरूपम् ५ तदेवाह अत्र ते इति इंद्रस्य चिदात्मनः वृत्रेण कामादिधर्मिणा चिदचिद्विग्रहं रूपेणाहंकारेण ६ पृथि
वीस्थूलं शरीरम् यच्छरीरं सा पृथिवीति श्रुतेः व्याप्तां आत्मत्वेन गृहीतां गंधस्य विषये प्रदेशोऽपि देहते सति ७ तेन दुर्गंधात्मा भूतविषयो ब्रह्मांडं ज्ञातं
एकदेशस्यात्मत्वेन परिग्रहात् इदं सर्वं यदयमात्मेति श्रुतेः श्रित्वा त्रंसं दधेत्तत् एतस्य दृष्ट्या पुनित्यत्वाद्वापातमभूदित्यर्थः ८ वज्रं विवेकं वदयमाणम् ९ ध

तोयं कर्मसमवर्तेः सोमाज्यपयः प्रभृतिभिरबहुतेर्द्रव्यैश्चंद्रलोके भोगायारब्धं यत् शरीरं आपः पुरुषवत् स इति श्रुतेः मातुषादेहाद्वाप्यपितृदिव्यदेहमा-
त्मत्वेन गृहीतवानित्यर्थः रसे दिव्यलोके हृते ममतया गृहीते १० ११ एवं स्थूलदेहद्वयाद्वाप्यपितृज्योतिसे जसंप्रपंचं विवेश ततः तत्र किंचिद्रूपं दृश्यं आत्मत्वे-
न जग्राह किंचिन्ममतया हृतवान् १२ १३ वायुं समष्टिं लिङ्गं वायुरेव व्यष्टिर्वायुः समष्टिरिति श्रुतेः ततः तत्र प्रवेशरूपया तदुपास्मा ब्रह्मलोकेऽपि संवक्ष्य-
मात्रोत्थितेषु विषयेषु पूर्ववदात्मत्वेनात्मीयत्वेन च जग्राहेत्यर्थः स्पर्शमानसविषयसंगे १४ १५ द्विविधादपि सूक्ष्माद्वाप्यपितः आकाशं अव्याकृतं

विवेश सहस्रातोयं जग्राह विषयं ततः अप्सवृत्रं गृहीताप्सरसे च विषये हृते १० शतक्रतुरतिक्रुद्धस्तत्र वज्रमवासृजत्
सवध्यमानो वज्रेण तस्मिन् नमितं ते जसा ११ विवेश सहसा ज्योतिर्जग्राह विषयं ततः व्याप्ते ज्योतिषि वृत्रेण रूपे स विष-
ये हृते १२ शतक्रतुरतिक्रुद्धः स्तत्र वज्रमवासृजत् सवध्यमानो वज्रेण तस्मिन् नमितं ते जसा १३ विवेश सहसा वायुं ज-
ग्राह विषयं ततः व्याप्ते वायो तु वृत्रेण स्पर्शं विषये हृते १४ शतक्रतुरतिक्रुद्धस्तत्र वज्रमवासृजत् सवध्यमानो वज्रे-
ण तस्मिन् नमितं ते जसा १५ आकाशमभिदुद्राव जग्राह विषयं ततः आकाशं वृत्रं भूते यशब्दे च विषये हृते १६ शतक्र-
तुरतिक्रुद्धस्तत्र वज्रमवासृजत् सवध्यमानो वज्रेण तस्मिन् नमितं ते जसा १७ विवेश सहसा शक्रं जग्राह विषयं ततः तस्य
वृत्रं गृहीतस्य मोहः समभवन्महान् १८ रथं तरेण तैतात वसिष्ठः प्रत्यबोधयत् १९ ततो वृत्रं शरीरस्थं जयानभरतर्षभ
शतक्रतुरदृश्येन वज्रेणोतीहनः श्रुतम् २० इदं धर्मरहस्यं वैशक्नेणोक्तं महाविष्णु ऋषिभिश्च मम प्रोक्तं तन्निबोध जना-
धिप २१ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि कृष्णार्धमंत्रसंवादे एकादशोऽध्यायः ११

सूक्ष्मस्यास्यं जाड्यं तेन शब्दशब्दादौ विषये हृते गिलिते सति १५ १६ ततो व्युत्थापितः शक्रं चिदात्मानमेव वृत्रो जग्राह चिदान्ते स्वर्गाभिमान-
वानभूदित्यर्थः १८ रथो मायारूपो विग्रहः तन्तरत्यनेन तद्रथं तर्द अहं ब्रह्मास्मीति वाक्यं तेन वसिष्ठो गुरुस्तं प्रत्यबोधयत् हेतदर्शननिषेधेन द्वि-
तीयादेर्भयं भवतीति श्रुतेः १९ अतएवादृश्येन दृश्यं शून्येन २० एवं द्विविधादपि कारणोपाये व्युत्थापितः परानंदं प्रतिष्ठां प्रापदित्यर्थः २१ इ-
त्यश्वमेधिके पर्वणि टीकायामेकादशोऽध्यायः ११

वज्रशब्दोक्तं विवेकं दर्शयति स्थूलसूक्ष्मदेहयोर्वैधर्म्यप्रदर्शनेन द्विविधइत्यादिना परस्परमिति सत्त्वादिगुणजालिङ्गान्तद्रहितस्य नस्थूलं शरीरमस्ति नचैतद्विना तेषां उपलभ्यमानमस्त्यर्थः १ २ शीतोष्णोष्णोष्णपित्तं वायुर्वानः तेषां साम्ये स्वास्थ्यवेषम्ये व्याधिर्भवतीत्यर्थः ३ उष्णोनेति शीतोष्णयो रन्यतराधिक्यजंदोषमितरवर्द्धकेनोषधादिनापनयेदित्यर्थः सत्वमिति आत्मगुणाः त्रिङ्गधर्माः ४ साम्यं सृष्टिप्रलययोः विधानं उपायः ५ हर्ष शोकयोः सत्वरजः कार्ययोः परस्परबाधकत्वमुक्तातमस्तयोर्बाधकताभ्यां बाध्यते चेत्याह कश्चिदिति दुःखकालेऽप्यतीतस्त्वस्थत्वाप्यतीतव्यासृति

वासदेव उवाच द्विविधो जायते व्याधिः शरीरो मानसस्तथा परस्परं तयोर्जन्मनिर्द्वन्द्वं नोपपद्यते १ शरीरे जाय ते व्याधिः शरीरः सनिगद्यते मानसे जायते व्याधिर्मानसस्तन्निगद्यते २ शीतोष्णोच्चे वायुश्च गुणाराजन् शरीरजाः ते षांगुणानां साम्यं चेत्तदाहुः स्वस्थलक्षणम् ३ उष्णो न बाध्यते शीतं शीतेनोष्णं च बाध्यते सत्वरजस्तमश्चेति त्रय आत्मगु णां स्मृताः ४ तेषां गुणानां साम्यं चेत्तदाहुः स्वस्थलक्षणम् तेषामन्यतमोत्सेके विधानमुपदिश्यते ५ हर्षेण बाध्यते शो को हर्षः शोकेन बाध्यते कश्चिदुःखे वर्तमानः सत्वरस्य स्मर्तुमिच्छति कश्चित्सत्वे वर्तमानो दुःखस्य स्मर्तुमिच्छति ६ सत्त्वं न दुःखी दुःखस्य न सत्त्वं सत्त्वं सत्त्वं सत्त्वं स्मर्तुमिच्छति किं तेन ये किमन्यदुःखविभ्रमान् ७ अथवा ते स्वभावोपयेन पार्थावक्त्वसि हृत्वासभागतोऽक्षणा मेकवस्त्रारजस्वला ८ मिषतां प्राणं च येनानां तत्सर्वं स्मर्तुमर्हसि प्रजाजनं च नग रां दजिनेश्च विवासनम् ९ महारण्यनिवासश्च न तस्य स्मर्तुमर्हसि १० जटासरात्परिकुशश्चित्रसेनश्च हवः सैधवाश्च परिकुशो न तस्य स्मर्तुमर्हसि ११ पुनरज्ञातचर्यायां कीचकेन पदावधः याज्ञसेन्यास्तथा पार्थ न तस्य स्मर्तुमर्हसि १२ य द्यते द्रोणप्रीष्ठाभ्यां युद्धमासीदरिदं मनसे केन योद्धव्यं तत्ते युद्धमुपस्थितम् १३ तस्मादभ्युपगंतव्यं युधाय भरतर्षभ परमव्यक्तरूपस्य पारयुक्त्या स्वकर्मभिः १४

ननु ते देव विवेकेन तितिक्षते एवं सत्त्वकालेऽप्यतीतं पुत्रमरणादिदुःखं स्मृत्वा सिद्धमपि सत्त्वं नाशयती ति भावः ६ स इति त्वं तु उक्तविधद्विविधव्याधिहीनः न च सत्त्वं दुःखं वा स्मर्तुमिच्छति नेच्छेदित्यर्थः किंतु दुःखविभ्रमात्तत् अन्यत् अकाममशोकं ब्रह्मतदेव स्म र्तुमनुसंधातुमिच्छति इच्छेदित्यर्थः ७ अथवेति अयं दुःखित्वादिः तत्त्वभावस्यापि तव शोको न युक्तोतीतत्वात् दुःखस्येति भावः ८ १० ११ १२ मनसाः हं कारेण १३ अभ्युपगंतव्यं अभिसुखी भवितव्यं अव्यक्तरूपस्य मायायाश्च सत्त्वमसौ परंपारं ब्रह्मयुक्त्या योगेन कर्मभिश्च शोधकैः प्राप्तुं हीति शेषः मनोनाशेन

आत्मनामनसा १५ तस्मिन्नुपस्थितिं कांदुःखबहुबलामवस्थां एतत्तमनसोऽप्यामात्रत्वम् १६ आगतिं उत्पत्तिं गतिं प्रलयम् मायामात्रत्वेन ज्ञात्वा सखं वर्त
स्वेत्यर्थः १७ इत्याश्वमेधिके पर्वणि टीकायां द्वादशोऽध्यायः १२ अनुकामत्यागेनैव मनोजेतव्यं अतो यः पूर्वमया यदि मामनुजानीयाद्वा नृगंतुं त
पोवनमिति राज्यागः प्रार्थितः स एव तर्हियुक्तस्तत्र कथं शाधिराज्यं यथोचितमिति वदसीत्याशंक्याह न बाह्यमिति न बाह्यस्य राज्यादेरर्थस्य त्यागात्त्या
गी भवति किंतु शरीरं लिंगशरीरोत्थं कामादिकं त्यक्त्वा सिद्धिर्भवेत् न वेति शुद्धवैराग्यवतो विवेकश्च न्यस्य सिद्धिभावं सूचयति १ बाह्येति गृह्यतः सत्तस्य
यो धर्मः सः अधर्म एव यत्सखं तद्दुःखमेव मोक्षं स्थानपायात् अतस्तद्द्विषतामेवास्तुच्छमित्यर्थः २ द्वाक्षर इति ममत्वं संसारहेतुः तदभावाद्ब्रह्म प्रा

यत्र मेव शरीरैः कार्यं न भूत्येनं च बंधुभिः आत्मनैकेन यो ह्यंतर्नेयुद्दमुपस्थितम् १५ तस्मिन् न निर्जिते युद्धे कामवस्थां गमि
ष्यसि एतज्ज्ञात्वा तु कौंतेय कृतकृत्यो भविष्यसि १६ एतां बुद्धिं विनिश्चित्य भूतानां भागं ति गतिम् पितृप्रेतामहं वृत्तं शा
धिराज्यं यथोचितम् १७ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि कृष्णार्धमसंवादे द्वादशोऽध्यायः १२ वा
सुदेव उवाच न बाह्यं द्रव्यमुत्सृज्य सिद्धिर्भवति भारत शरीरं द्रव्यमुत्सृज्य सिद्धिर्भवति वा न वा १ बाह्यं द्रव्यं वि
मुक्तस्य शरीरस्य च गृह्यतः यो धर्मो यत्सखं चैव द्विषतामस्तु तत्तथा २ द्वाक्षरस्तु भवेन्मृत्युः स्रज्ज्वाक्षरं ब्रह्म शाश्वतम् म
मेति च भवेन्मृत्युर्न ममेति च शाश्वतम् ३ ब्रह्म मृत्युतनोराजन्नात्मन्येव व्यवस्थितो अदृश्यमानो भूतानि योजयन्ताम
संशयम् ४ अविनाशोऽस्य सत्त्वस्य नियतो यदि भारत भित्वा शरीरं भूतानां महिंसां प्रतिपद्यते ५ लब्ध्वा हि पृथिवीं क
स्त्नां स ह्युत्थावरजं गमाम् ममत्वं यस्य नैव स्यात्किं तथा स करिष्यति ६ अथवा यसतः प्रार्थनं नैव न्येन जीवतः ममता
यस्य द्रव्येषु मृत्योरास्ये स वर्तते ७

मिहं तुरित्यर्थः ३ ब्रह्मपुन्यनिःसंगत्वसंसंगत्वे आत्मनि चित्ते एकस्मिन्वस्तुनि बहूनां ममत्वं चेत्ते यु
ध्यंत एव ४ एवं निर्ममोऽप्यसमाप्ताधिकारश्चित्तस्वाभाव्यादम्मादादिव द्रव्येन पितृवत्पुत्र इत्याह अविनाश इति अस्य जगतः सत्त्वस्य सत्तायाः
अविनाशो धिष्ठानसत्तानतिरिक्तत्वान्नाशाभावः नियतो निश्चितो यदि जगतो बाध्यत्वं जानन् स्वप्रकृतपापेनैव सर्वभूतशरीरोच्छेदं कुर्वन्नपि अहिंसां प्रति
सकृत्कमेव प्रतिपद्यते हत्वापि स इमान् लोकान् हन्ति न हि हन्यत इत्यर्थः ५ लब्ध्वापीति स्वप्नोपलब्धधर्मेनैव बुद्धस्य ममत्वाभावः स्वतः सिद्ध इत्यर्थः ६ ७

बाह्यंतराणामिति स्वभावं आत्ममाया मात्र त्वलक्षणं तत्त्वम् पश्यन् ध्यानेन साक्षात्कुरु ते ध्यानयोगानुगता अपश्यन् देवात्मशक्तिं स्वगुणेर्निर्गुदामिति श्रुतेः एवं दृष्ट्वा च यत्नतः तत्तत्तमपि स्वभावं भूतमनादि न पश्यति माया अपि बाधित्वा विद्यात्रेण रूपेण यो वतिष्ठते समहाभयात्संज्ञान्मुच्यत इत्यर्थः ८ नन्वे श्वर्यमेव वरं किं सृष्टिसमयेन मोक्षेणेत्यत आह कामात्मानमिति अथर्वत्रान्यत्पश्यति तदत्यमिति श्रुतेः ऐश्वर्यमपि तुच्छमेवातो न प्रशंसन्ति संतः मनसः कामादयः ततः प्रवृत्तिस्ततो दुःखं अतो मन एव निरोद्धव्यमित्यर्थः ९ एतच्चानेकजन्मसाध्यमित्याह भूयो भूय इति विच्छिद्य विच्छिद्योत्तरोत्तरं भूमिना भरूपं जन्म यस्य सः भूयो भूयोजन्म तस्मा देवाभ्यासयोगात् शुद्धचित्तः सन्सारमार्गं मोक्षमार्गं विचिंत्य कामान् संहरत इति पूर्वोक्तान्वयः कोसो इत्याह दानं चेति १० यो दानादि ध्यानयोगांतात्कामेन कामपूर्वकं नारभते यद्यत्रायं कामयते सधर्मो नेति विदित्वैति संबंधः फलितमाह यो धर्मो नियमस्तस्य मूलमिति

बाह्यंतराणां शत्रूणां स्वभावं पश्य भारत योनपश्यति तद्भूतं मुच्यते समहाभयात् ८ कामात्मानं न प्रशंसति लोके
नेह कामाकाचिदस्ति प्रवृत्तिः सर्वे कामा मनसो गप्रभूताया च्छांतिः सहरते विचिंत्य ९ भूयो भूयो जन्म नोभ्यासयोगाद्यो
गीयोगं सारमार्गं विचिंत्य दानं च वेदाध्ययनं तपश्च काम्यानि कर्माणि च वेदिकानि १० व्रतं यज्ञान् नियमान् ध्यानयोगान्का
मेन यो नारभते विदित्वा यद्यच्चायं कामयते स धर्मो न यो धर्मो नियतस्तस्य मूलम् ११ अत्र गाथाः कामगीताः कीर्तयन्ति पु
राविदः शृणु संकीर्त्य मानास्ता अस्मिन्नेन युधिष्ठिर १२ नाहं शक्योऽनुपायेन हंतुं भूतेन केनचित् यो मां प्रयतते हंतुं ज्ञा
त्वा प्रहरणे बलम् १३ तस्य तस्मिन् प्रहरणे पुनः प्रादुर्भवा म्यहम् यो मां प्रयतते हंतुं यज्ञैर्विविधदक्षिणैः १४ जंगमैश्चि
वधमात्मा पुनः प्रादुर्भवा म्यहम् यो मां प्रयतते नित्यं वेदैर्वेदांतसाधनैः १५

तस्य कामस्य यो नियमो नियग्रहः स धर्मः स च भूलं मोक्ष बीजं ११

कामस्यदुरुच्छेद्यत्वंकामोक्तिभिरेवाह अत्रगाथाइत्यादिना १२ अनुपायेननिर्ममत्वंयोगाभ्यासश्चकामजयोपायउक्तः तद्व्यतिरेकेणेत्यर्थः योमामि
तिप्रहरणेवागादीन्द्रियसाध्येजपादिशस्त्रे प्रादुर्भवामि अहमेवसर्वोत्कृष्टोजपादिकर्तृत्यभिमानरूपेणाविर्भवामि तेनजपादिकंविफलं करोमीत्य
र्थः १३ द्वितीयेनयोमामितिश्लोकेनप्रहरणेमनसि धमशानवैराग्यन्यायेनजितोमयाकामइतिभिश्चित्यप्रयततेसंन्यासादिकं करोति तस्यमनस्येव
पुनरहंप्रादुर्भवामि यदाहुरभियुक्ताः प्रमादिनोबहिःश्वित्ताः पिशुनाः कलहोत्सृकाः संन्यासिनोपिदृश्यन्तेदेवसंदूषिताशयाइति १४ योयज्ञोःकामंजि
घाम्यति तस्यचेतसि यथाधर्मान्माजंगमेषुउत्तमयोनेउदाररूपेणाविर्भवति तद्वत्तस्यचेतसि अहंदंभादिरूपेणाविर्भवामि १५ ६३

स्थावरेषु अनभिव्यक्तरूपेण भूतात्मा जीवः धर्मात्मेत्यापि पाठं पठति केचित् आयजूकापेक्षया वेदवेदांतसाधनेष्वत्यकामादिभिर्व्याप्तिरित्यर्थः १६ पृ
 त्यासंग्रामे विपदि च धैर्यतः भावाश्चित्तम् धैर्यबलेनैव लोकद्वयं जेष्यामीत्यभिमानवतंतं करोमीत्यर्थः सच इममेवाभिमानं कामत्वेन बंधकत्वेन नाव
 बुध्यते तपसा योगबलेन १७ तत्रापि योगोपसर्गरूपेण मधुमात्याद्यैश्वर्यभूमिषु स्पृहारूपेणाविर्भवामि १८ योक्ष मास्थाय नित्यमुक्तमात्मान-
 मज्ञात्वामोक्षार्थं यस्तप आदिकरोति तमज्ञं प्राप्य नृत्यामि च हसामि चेत्यर्थः १९ तस्मादिति यस्मान्निर्ममत्वपूर्वकयोगाभ्यासमंतरेण अन्यः काम

स्थावरेषु ब्रह्म तात्मा तस्य प्रादुर्भवाम्यहम् यो मां प्रयतते हंतुं धृत्या सत्यपराक्रमः १६ भावो भवामि तस्याहं सच मां-
 नावबुध्यते यो मां प्रयतते हंतुं तपसा शंसितव्रतः १७ ततस्तपसितस्थाय पुनः प्रादुर्भवाम्यहम् यो मां प्रयतते हंतुं मोक्षमा-
 स्थाय पंडितः १८ तस्य मोक्षरतिस्थस्य नृत्यामि च हसामि च अवध्यः सर्वभूतानामहमेकः सनातनः १९ तस्मात्त्वमपितं
 कामं यज्ञैर्विविधदक्षिणेः धर्मे कुरु महाराज तत्र ते स भविष्यति २० यजस्वाजिमेधेन विधिवदक्षिणावता अन्येश्व
 विविधैर्यज्ञैः समृद्धैराप्तदक्षिणेः २१ माते व्यथाः स्तनिद्वतान् च धून्वीक्ष्य पुनः पुनः न शक्यास्तेषु नर्दंष्ट्रं ये हतास्मिन्वणाजि-
 रे ३२ सत्वमिष्टामहायज्ञैः समृद्धैराप्तदक्षिणेः कार्त्तिके परां प्राप्य गतिमग्र्यांगमिष्यसि ३३ इति श्रीमन्महाभा-
 रते आश्वमेधिके पर्वणि कृष्णधर्मसंवादे त्रयोदशोऽध्यायः १३ वैशंपायन उवाच एवं बहुविधैर्वाक्यैर्मु-
 निभिस्तेस्तपोधनैः समाश्वस्य तराजर्षिर्हंतवंधुर्युधिष्ठिरः १ सोऽनुनीतो भगवता विष्टरश्रवसा स्वयम् हंपायनेन कृष्णो
 नृदेवस्थानेन वा विष्णुः २ नारदेनाथभीमेन नकुलेन च पार्थिवः कृष्णाय स हृदेन विजयेन च धीमता ३ अन्येश्वपुरुषव्या-
 ध्रैर्ब्राह्मणैः शास्त्रदृष्टिभिः व्यजहान् लोकजं दुःखं संतापं चैव मानसं ४ अर्चयामास देवांश्च ब्राह्मणांश्च युधिष्ठिरः कृ-
 त्वाथ प्रेतकार्याणि बंधूनां स पुनर्नृपः अन्वशास च धर्मात्मा एथिर्वीसागरां वराम् ५ प्रशान्तचेताः कौगव्यः स्वराज्यं प्राप्य के-
 बलम् आसंच नारदं चैव तंश्चान्या न ब्रवीन् नृपः ६ ।

जयोपायो जास्ति निर्ममत्वं च यज्ञादिजन्यां चित्तशुद्धिं विनानसंभवति तस्मात् निष्कामानुयज्ञादीननुतिष्ठतः तव श्रेयः सिद्धिरिति शेषः

२० २१ २२ २३ इत्याश्वमेधिके पर्वणि टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः १३ आख्यायिकामनुसरत्यध्यायद्वयेन एवं बहुविधैर्वाक्यैरित्यादि-
 ना १ २ ३ ४ कृत्वायेति पुनरिति मासिकादीनि प्रेतकार्याणि पूर्वकृतानामेवानुवादो वा ५ ६ ७ ८ ९

आश्वमेधोऽहं प्राग्वद्धैर्मवद्विर्मुनिपुंगवैः नमस्कृत्यममिमैकिंचिद्वर्त्मकमिहविद्यते ७ अथश्वसमहान्प्राप्तोयेनयस्या
मिदेवताः पुरस्कृत्याद्यभवतः समानेष्वामहंमरवम् ८ हिमवतं त्वयागुप्तागमिष्यामः पितामह बद्धाश्वयोहिदेशः सश्रू
यतो ह्यजसत्तम ९ तथाभगवताचित्रं कल्याणं बहुभाषितम् देवर्षिणानारदेन देवस्थानेन चैव ह १० नाभागधेयः पुरुषः क
श्चिदेवं विधानं गुरुन् लभते व्यसनं प्राप्य स हृदः साधु संमतान् ११ एवमुक्तास्तते राजा सर्व एव महर्षयः अभ्यनुज्ञाप्य राजा
जानंतयातो कृष्णफाल्गुनो १२ पश्यतामेव सर्वेषां तत्रैवादर्शनं ययुः ततो धर्मस्ततो राजा तत्रैकेपाविशत्प्रभूः १३ एवं नाति
महात्कालः सतेषामभ्यवर्तत कुर्वतां शौचकार्याणि भीष्मस्य निधने तदा १४ महादानानि विप्रेभ्यो ददतामोर्ध्वदेहिकम् भी-
ष्मकर्णपुरोगाणां कुरूणां कुरुसत्तम १५ सहितो धृतराष्ट्रेण सददौ चोर्ध्वदेहिकम् ततो दत्त्वा बहुधनं विप्रेभ्यः पांडवर्षभः १६
धृतराष्ट्रं पुरस्कृत्य विवेश गजसाहस्यम् ससमाश्वस्य पितरं प्रज्ञाचक्षुषीश्वरम् १७ अन्वशाद्वै स धर्मात्मा एथिर्विभ्रातृ
भिः सह १८ इति श्रीमत्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि चतुर्दशोऽध्यायः १४ जनमेजय उवाच विजिते
पांडवे ये स्तु प्रशांते च हि ज्योत्तम राष्ट्रे किंच क्रतुर्वीरौ वा स देवधनं जयौ १ वैशंपायन उवाच विजिते पांडवे-
ये तु प्रशांते च विशांपते राष्ट्रे बभूवतुर्हृष्टौ वा स देवधनं जयौ २ विजिहाते मुदा युक्तौ दिवि देवेश्वरा विव तो वनेषु विचित्रे
षु पर्वतेषु ससात्तुषु ३ तीर्थेषु चैव पुण्येषु पल्लवेषु नदीषु च चक्रम्यमाणो संहृष्टावश्विना विव नंदने ४ इन्द्रप्रस्थे महात्मा
नौरमतुः कृष्णपांडवौ प्रविश्यतां सभारम्यां विजिहाते मरा विव ५ तत्र युद्धकथां श्रित्राः परिकुशांश्च पार्थिव कथायोगे
कथायोगे कथयामासतुः सदा ६ ऋषीणां देवतानां च वंशांस्तवा हतुस्तदा प्रीयमाणो महात्मानो पुराणाद्यधिसत्तमो ७
मधुरास्तकथां श्रित्रांश्चित्रार्थपदनिश्रव्याः निश्रव्यज्ञः स पार्थाय कथयामास केशवः ८ पुत्रशोकाभिसंतप्तज्ञातीनां च सह
स्रशः कथाभिः शमयामास पार्थ शौरिर्जनार्दनः ९ सतमाश्वस्य विधिवद्विज्ञानज्ञो महातपाः अपहृत्यात्मनो भारं विशा
मैव सात्वतः १०

तनः कथांते गोविंदो गुडाकेशमुवाच ह सांत्वय न श्लक्ष्णया वाचा हेतुयुक्तमिदं वचः ११ वासुदेव उवाच विजितेयं धराकृ-
 त्नासव्यसाचिन्तरंतप त्वद्बाहुबलमाश्रित्य राजा धर्मस्तु तेन च १२ असपत्न्यां महीं भुक्ते धर्मराजो युधिष्ठिरः श्रीमसेनानुभावेन य-
 मयोश्च नरोत्तम १३ धर्मेण राजा धर्मज्ञा भ्रातृराज्यमकंठकम् धर्मेण निहतः संख्ये स च राजा स योधनः १४ अधर्मरुचयोलुब्धाः
 सदा चाप्रियवादिनः धार्तराष्ट्रादुरात्मानः सानुबन्धानि पातिताः १५ प्रशांता मखिलां पार्थ एधि वीं एधि वी पतिः भुङ्क्ते धर्मस्तोरा-
 जा त्वया गुप्तः कुरुद्वह १६ रमेचाहं त्वया सार्द्धमरण्येष्वपि पांडव किमु यत्र जनो यवैः प्रयाचा मित्रकर्षण १७ यत्र धर्मस्तोराजा
 यत्र श्रीमो महाबलः यत्र माद्रवती पुत्रो रतिस्तत्र परामम १८ तथैव स्वर्गकल्पेषु स भो द्वैशेषु कोरव रमणीयेषु पुण्येषु सहितस्य त्व-
 यानघ १९ कालो महांस्त्वतीति मे भूरसूनुमपश्यतः बलदेवं च कोरव्यनथा न्यान्तृणि पुंगवान् २० सो हंगंतु मभीष्मा मिपुरींद्वार-
 वतीं प्रति रोचतां गमनं मद्यंतवापि पुरुषर्षभ २१ उक्तो बहुविधं राजा तत्र तत्र युधिष्ठिरः सह भीष्मेण प्रत्यक्तमस्माभिः शोकका-
 रिते २२ शिष्टो युधिष्ठिरोऽस्माभिः शास्ता सन्नपि पांडितः तेन तत्तु वचः सम्यग्गृहीतं समहात्मना धर्मपुत्रे हि धर्मज्ञे कृतज्ञे सत्यवा-
 दिति सत्यं धर्मो मतिश्चाग्न्या स्थितिश्च सततं स्थिरा २४ तत्र गत्वा महात्मानं यदि ते रोचतेऽर्जुन अस्मद्गमनं संयुक्तं वचो ब्रूहि जना-
 धिपम् २५ न हितस्या प्रियं कुर्यां प्राणत्यागेऽप्युपस्थिते कुतो गंतुं महाबाहो पुरींद्वारवतीं प्रति २६ सर्वं त्विदं महं पार्थ त्वत्प्रीतिहेतुका-
 म्यया ब्रवीमि सत्यं कोरव्यनमिथ्येतत्कथंचन २७ प्रयोजनं च निवृत्तं मिह वासे ममार्जुन धार्तराष्ट्रो ह तोराजा सबलः सपदानु-
 जः २८ एधि वी च वशो तात धर्मपुत्रस्य धीमतः स्थिता समुद्रवल्ग्या स शैलवनकानना २९ चितारत्नेर्बहुविधैः कुरुराजस्य पांडव-
 धर्मेण राजा धर्मज्ञः पातु सर्वा वसंधराम् ३० उपास्यमानो मुनिभिः सिद्धैश्चापि महात्मभिः स्तूयमानश्च सततं बंदिभिर्भरतर्षभ ३१
 त्वं मया सह गत्वा धराजानं कुरुवर्धनम् आपृच्छ कुरुशार्दूल गमनं द्वारकां प्रति ३२ इदं शरीरं वसयन्मम गृहे निवेदितं पार्थ यु-
 धिष्ठिरं नृपे प्रियं श्रमान्यश्च हि मे युधिष्ठिरः सदा कुरुणाभिधिपो महामतिः ३३ प्रयोजनं चापि निवासकारणेन विद्यते मे त्वह-
 तं नृपात्मज स्थिता हि पृथ्वी तव पार्थ शासने गुरोः सवृत्तस्य युधिष्ठिरस्य ३४

इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि टीकायां पंचदशोऽध्यायः १५

सभायाम् १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०

इतीदमुक्तः सतदामहात्मना जनार्दनेनाभितविक्रमोऽर्जुनः तथेतिदुःखादिवचाक्यमेव यज्जना र्दनं संप्रति पूज्य पार्थिव ३५
इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि पंचदशोऽध्यायः १५ जनमेजय उवाच सभायां वसुतोस्तत्र नि
हत्यारीन्महात्मनोः केशवार्जुनयोः कानुकथा समभवद्भिज्ज १ वैशंपायन उवाच कृष्णो न सहितः पार्थः सराज्यं प्रा
प्य केवलम् तस्यां सभायां दिव्यायां विजहार मुदा युतः २ तत्र कंचित्सभोद्देशं स्वर्गोद्देशं समनृप यदृच्छया तोमुदितो जग्मतुः
स्वजनावृतौ ३ ततः प्रतीतः कृष्णो न सहितः पांडवोऽर्जुनः निरीक्ष्य तां सभाम् रम्यामिदं वचनमब्रवीत् ४ विदितं मे महाबाहो संग्रा
मे समुपस्थिते महात्म्यं देवकीमातस्तु त्वत्स्वरूपमेश्वरम् ५ यत्तद्भगवता प्रोक्तं पुरा केशव सोऽहं दातुं तत्सर्वं पुरुषव्याघ्रनष्टं मे भ्र
ष्टचेतसः ६ मम कोतूहलं त्वस्तिते धर्मेषु पुनः पुनः भवांस्तु द्वारकांगतान् चिरादिवभाधव ७ वैशंपायन उवाच एव
मुक्तं त्वत्कृष्णः फाल्गुनं प्रत्यभाषत परिष्वज्य महातेजा वचनं वदतांवरः ८ वासुदेव उवाच श्रावितस्त्वं मया गुह्यं
ज्ञापितं त्वं सनातनम् धर्मस्वरूपिणं पार्थ सर्वलोकांश्च शाश्वतान् ९ अबुध्यानाग्रहीर्य त्वं तन्मे सप्रहदप्रियम् न च साधु पुन
र्भूयः स्मृतिर्मे संभविष्यति १० नूनमश्रद्धा नो सिद्धिर्मे धास्यसि पांडव न च शक्यं पुनर्वक्तुमशेषेण धनं जय ११ सहि धर्मः सपर्या
प्तो ब्रह्मणः परिवेदने न शक्यो न नमया भूयस्तथा वक्तुमशेषतः १२ परं हि ब्रह्म कथितं योगयुक्तेन तन्मया इति हासंतु वक्ष्यामि तस्मि
न्नर्थे पुरातनम् १३ यथा त्वं बुद्धिमास्थाय गतिमग्रांगमित्यसि शृणु धर्मभृतां श्रेष्ठगदितं सर्वमेव मे १४ आगच्छ द्वाह्यणः क
श्चित्त्वर्गलोकाद रिंदम ब्रह्मलोकाच्च दुर्धर्षः सोऽस्माभिः पूजितो भवतु १५ अस्माभिः परिपृष्टश्च यदा ह भरतर्षभ दिव्यै न वि
धिना पार्थ तच्छृणु ध्याविचारयन् १६ ब्राह्मण उवाच मोक्षधर्मसमाश्रित्य कृष्णाय न्यामपृच्छथाः भूतानामनुकंपा
र्थं यन्मोहच्छेदनं विभो १७ तत्ते हं संप्रवक्ष्यामि यथा वन्मधुसूदन शृणु ध्यावहितो भूत्वा गदतो मम माधव १८ कश्चिद्ब्रह्म प्रस्तपो
युक्तः काश्यपो धर्मवित्तमः आससाद द्विजं कंचिद्दुर्माणा मागतागमम् १९

११ १२ १३ १४ १५ १६ षोडशोऽध्यायः सभायामित्यादिना प्रस्तूयानु-

गीताभारते मोक्षधर्ममित्यादिना भूतानामेव न स्वस्य विभो परमात्मन् १७ १८ आगतागमं प्राप्तशास्त्ररहस्यं उहापोहकुशलमित्यर्थः १९

गतागतेमरणसंसारणेविषये ज्ञानंशास्त्रानुमानजम् विज्ञानंयोगजप्रत्यक्षम् अस्वेवव्याख्यानंलोकतत्वेतिसाद्वेन २० २१ मुक्तवत्नित्यमुक्तस्यापिमृषा-
बंधाभिप्रायवत्करणम् २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ अन्यत्रधर्मादन्यत्राधर्मादित्यात्मनोधर्माद्यतीतत्वादधर्माधर्मावेवफलतोनिंदतिवेराभ्यर्थं विवि

गतागतेसबहुशोज्ञानविज्ञानपारगम् लोकतत्त्वार्थकुशलंज्ञातारंसरवदुःखयोः २० जातीमरणतत्त्वज्ञंकोविदंपापपुण्ययोः
द्रष्टारमुच्चनीचानांकर्मभिर्देहिनांगतिम् २१ चरंतंमुक्तवत्सिद्धं प्रशान्तंसंयतेंद्रियम् दीप्यमानंश्रियाब्राह्म्याक्रममाणंचस
र्वशः २२ अंतर्धानगतिज्ञंचश्रुत्वातत्त्वेनकाश्यपः तथैवांतर्हितैःसिद्धैर्यातंचक्रधरैःसह २३ संभाषमाणमेकांतेसमासीनंचतैः
सह यदृच्छयाचगच्छंतमसक्तपवनंयथा २४ तंसमासाद्यमेधावीसतदाद्विजसत्तमः चरणोधर्मकमोस्यतपस्वीससमाहितः
प्रतिपेदेयथान्यायंभुत्त्यापरमुयायुतः २५ विस्मितश्चाभ्रवदृष्ट्वाकाश्यपस्तं द्विजोत्तमम् परिचारेणमहतागुरुतंपर्यतोषयत्
२६ उपपन्नंचतत्सर्वंश्रुतचारित्रसंयुतम् भावेनतोषयच्चैनंगुरुवृत्त्यापरंतप २७ तस्मैतुष्टःसशिष्यायप्रसन्नोवाक्यमब्रवी
त् सिद्धिंपरामभिप्रेक्ष्यशृणुमत्तोजनार्हन् २८ सिद्धुवाच विविधैःकर्मभिस्तातपुण्ययोगैश्चकेवलैः गच्छंतीह-
गतिमत्यादेवलो केच संस्थितिम् २९ नद्याचित्सरवमत्यंतनक्वच्चिच्छाश्वतीस्थितिः स्थानाच्चमहतोभ्रंशोदुःखलब्धापुनःपु
नः ३० अशभागतयःप्राप्ताःकष्टमैपापसेवनात् कर्ममन्युपरीतेनतृष्यायामोहितेनच ३१ पुनःपुनश्चमरणंजन्मचैवपुनःपु
नः आहाराविविधाभुक्ताःपीतानानाविधास्तनाः ३२ मातरोविविधादृष्टाःपितरश्चपृथग्विधाः स्रग्वानिचविचित्राणिदुःखा
निचमयानघ ३३ प्रियैर्विवासोबहुशःसंवासश्चाप्रियैःसह धननाशश्चसंप्राप्तोल्ब्धादुःखेनतदूनम् ३४ अवमानाःस्रकष्टा
श्चराजतःस्वजनान्तथा शारीरामानसाश्चापिवेदनाभृशदारुणाः ३५ प्राप्ताविमाननाश्चोग्रावधबंधाश्चदारुणाः पतनंनिर
येचंवयातनाश्चयमक्षये ३६ जरारोगाश्चसततंब्यसनानिचभूरिशः लोकेस्मिन्ननुभूतानिद्वंद्वजानिभृशंमया ३७ ततःक-
दाचिन्निर्वेदान्निराकाराश्रितेनच लोकतंत्रंपरित्यक्तदुःखात्तेनभृशंमया ३८

धैरित्यादिना २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४

३५ ३६ ३७ ततःकदाचिदितिनिर्वेदाख्यवेराग्यदौर्लभ्यमुक्तम् निराकाराश्रितेन असंप्रज्ञानसमाधिसमधिगम्यब्रह्मभावाश्रितेन लोक्यतद्
तिलोकोद्वेगतंतत्रम् तज्जदुःखम् ३८ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

लोकोस्मिन्ननुभूयाहमिमंमार्गमनुष्ठितः ततःसिद्धिरियंप्राप्ताप्रसादादात्मनोमया ३९ नाहंपुनरिहागंतालोकानालोकया
म्यहम् आसिद्धेराप्रजासर्गादात्मनोपिगताः शुभाः ४० उपलब्धाद्विजश्रेष्ठतथेयंसिद्धिरुत्तमा इतःपरंगमिष्यामिततःप
रन्तरपुनः ४१ ब्रह्मणःपदमव्यक्तंभातेभूदत्रसंशयः नाहंपुनरिहागंतामर्त्यलोकंपरंतप ४२ प्रीतोऽस्मितेमहाप्राज्ञब्रह्मकिंक्
रवाणिते यदीप्सरूपपन्नस्त्वंतस्यकालोयमागतः ४३ अभिज्ञानेचतदहंयदर्थंमामुपागतः अचिरात्तुगमिष्यामितेनाहं
त्वामचूचुदम् ४४ भृशंप्रीतोऽस्मिभवत्श्रारित्रेणंविचक्षण परिपृच्छस्वकुशलंभाषेयंयत्तवेप्सितम् ४५ बहूमन्येचतेबुद्धिं
भृशंसंपूजयामिच येनाहंभवताबुद्धौमेधावीह्यसिकाश्वप ४६ इतिश्रीमन्महाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिअनुगीता-
सप्तषोडशोऽध्यायः १६ वासुदेवउवाच ततस्तस्योपसंगृह्यपादौप्रश्नान्सदुर्वचान् प्रप्रच्छतांश्च
मर्नसप्राहधर्मभृतांवरः १ काश्यपउवाच कथंशरीरंच्यवतेकथंचैवोपपद्यते कथंकृष्णश्चसंसारत्संसरन्य
रिमुच्यते २ आत्मान्चप्रकृतिंमुक्त्वातच्छरीरंविमुंचति शरीरतश्चनिर्मुक्तःकथमन्यत्प्रपद्यते ३

पूजये अहं अंतर्धानगतोऽपि यतस्त्वया ज्ञातः ४६ इत्याश्वमेधिके पर्वणि टीकायां षोडशोऽध्यायः १६ ततः १ एवं नित्या नित्यविवेक
वेराग्यादयः शिष्यगुणाः ज्ञानविज्ञानादयोगुरुगुणाश्चोक्ताः तत्र पुनः पुनश्च भरणं जन्य चैव पुनः पुनरित्युक्तं तयोः प्राप्तिप्रकारौ पृच्छति कथमिति
नाहं पुनरिहा गंतं त्यक्तं तस्यापि प्रकारं पृच्छति कथं कष्टं चेति २ इतः परं गमिष्यामि ततः परतरं पुनरित्युक्तं तत्रापि पृच्छति आत्मा चेति
आत्मा जीवः प्रकृतिं मूलाविद्याम् तच्छरीरं तज्जं स्थूलमिदं मुक्ता कथं परं प्राप्नोतीत्यर्थः शरीरात् परस्मात् कथं अन्यत् परतरं ब्रह्म प्रपद्यत इ-
ति पंचमः प्रश्नः ३ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

एवंभूतस्यजीवतः कथं कर्मफलभोगइतिषष्ठः विदेहस्यसंसारबीजभूतंकर्मकृवातिष्ठतीतिसप्तमः कथंशक्त्याशुभेइति ४ ५ तत्रआद्यस्यप्रश्नस्याद्येनाध्या

कथंशक्त्याशुभेचायंकर्मणींस्वकृतेनरः उपभुंक्ते कृवाकर्मविदेहस्यावतिष्ठते ४ ब्राह्मणउवाच एवंसंदेशितःसि
द्धःप्रश्नांस्तान्प्रत्यभाषत आनुपूर्व्येणवाष्णोयतन्मेनिगदतःशृणु ५ सिद्धउवाच आयुःकीर्तिकराणीहयानिकृत्या-
निसेवते शरीरग्रहणेयस्मिंस्तपुक्षीणेषुसर्वशः ६ आयुःक्षयपरीतात्माविपरीतानिसेवते बुद्धिर्व्यावर्ततेचास्यविनाशोप्र-
त्युपस्थिते ७ सत्त्वबलंचकालंचविदित्वाचात्मनस्तथा अतिवेलमुपाश्नातिस्वविरुद्धान्यनात्मवान् ८ यदायमतिकृष्टा
निसर्वाण्युपनिषेवते अत्यर्थमपिवाभुंक्तेनवाभुंक्तेकदाचन ९ दुष्टान्नामिषपानंचयदन्योन्यविरोधिच गुरुचाप्यमितंभुं-
क्तेनातिजीर्णोऽपिवापुनः १० व्यायाममतिमात्रंचव्यवायंचोपसेवते सततंकर्मलोभाद्वाप्राप्तंवेगंविधारयेत् ११ रसाभियु-
क्तमन्नंवादिवास्वप्नंचसेवते अपक्वान्नागतेकालेस्वयंदोषान्प्रकोपयेत् १२ स्वदोषकोपनाद्रोगंलभतेमरणांतिकम् अपि-
बोद्धुंधनादीनिपरीतानिव्यवस्यति तस्यतैः कारणैर्जंतोःशरीरंच्यवतेतदा जीवितंप्रोच्यमानंतद्यथावदुपधारय १३
ऊष्माप्रकुपितःकायेतीव्रवायुसमीरितः शरीरमनुपयेत्यसवान्प्राणान् रुणाद्वै १४ अत्यर्थंबलवानूष्माशरीरेपरिको-
पितः भिन्नानिजीवस्थानानिमर्माणिविद्वितत्वतः १५ ततःसवेदनःसद्योजीवःप्रच्यवतेक्षरात् शरीरंत्यज तेजंतुश्छिद्य-
मानेषुमर्मसु १६ वेदनाभिःपरीतात्मानद्विद्विद्विजसत्तम जातीमरणसंविग्नाःसततंसर्वजंतवः १७ दृश्यंतंसंत्यजं-
तश्चशरीराणिद्विजर्षभ गर्भसंचक्रमणंचापिकर्मणामतिसर्षणो १८ तादृशीमेवलभतेवेदनंप्मानवःपुनः भिन्नसंधिरथ
क्वेदमद्भिःसलभतेनरः २० यथापंचरुभूतेषुसंभूतत्वनियच्छति शैत्यात्यकुपितःकायेतीव्रवायुसमीरितः २१ यःसपंच
रुभूतेषुप्राणापानेव्यवस्थितः सगच्छत्यूर्ध्वगोवायुःकृच्छ्रान्मुक्त्वाशरीरिणम् २२ शरीरंचजहत्यवंनिरुच्छ्वासश्चदृश्यते
सनिरूष्मानिरुच्छ्वासोनिःश्रीकोहतचेतनः २३ ब्रह्मणासंपारित्यक्तोमृतइत्यच्यतेनरः स्त्रोतोभिर्यैर्विजानातिइंद्रियार्था-
न्शरीरभृत् २४ तैरेवचविजानातिप्राणानाहारसंभवान् तत्रैवकुरुतेकायेयःसजीवःसनातनः २५

यंचउत्तरम् ततोद्वितीय

स्यद्वितीयेन शेषाणांतृतीयेन आयुःकीर्तिकराणीहेत्यादिना ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४

तथायद्यद्देवद्युक्तं सन्निपाते क्वचित्क्वचित् तत्तन्मर्मविजानी हि शास्त्रदृष्टं हिततथा २६ तेषु मर्मसमिन्नेषु ततः ससमुदीरयन्
आविश्य हृदयजंतोः सत्त्वं चाशरुणद्विवै ततः सचेतनोजंतुं नो भिजानातिक्वचन २७ तमसा संवृतज्ञानः संवृत्तेष्वमर्मसू स
जीवो निरधिष्ठानश्चाल्यते मातरि श्वना २८ ततः सतं महोच्छ्वासं भृशमुच्छ्वास्यदारुणम् निष्क्रामन्कंपयत्याशतच्छरीरमचे-
तनम् २९ सजीवः प्रच्युतः कायात्कर्मभिः स्वैः समावृतः अभितः स्वैः शुभैः पुण्यैः पापैर्वाप्युपपद्यते ३० ब्राह्मणाज्ञानसंपन्ना यथा
चक्षुतनिश्चयाः इतरेकृतपुण्यावातं विजानंतिलक्षणेः ३१ यथांधकारे खद्योतं लीयमानं ततस्ततः चक्षुष्यंतः प्रपश्यंतितथा च
ज्ञानचक्षुषः ३२ पश्यत्येवंविधं सिद्धाजीवं दिव्येन चक्षुषा च्यवंतं जायमानं च यो निचानुप्रवेशितम् ३३ तस्य स्थानानि दृष्टानि
त्रिविधानि ह शास्त्रतः कर्मभूमिरियं भूमिर्यत्र तिष्ठति जंतवः ३४ ततः शप्ताशभं कृत्वा लभंते सर्वदेहिनः इहैवोच्चावचान् भो-
मान् प्राप्नुवंति स्वकर्मभिः ३५ इहैवाशुभकर्मणाः कर्मभिर्निरयंगताः अर्वागातिरियं कष्टाय च पच्यंति मानवाः ३६ तस्मात्सू-
दुर्लभो मोक्षो रक्ष्यश्चात्मानतो भृशम् ३७ ऊर्ध्वं तु जंतवो गत्वा येषु स्थानेषु वस्थिताः कीर्त्यमाना नितानीह तत्त्वतः सन्निबोध-
मै ३८ तच्छ्रुत्वा नैष्ठिकी बुद्धिर्बुद्धेयाः कर्मनिश्चयम् तारास्पाणिसर्वाणि यत्रैतच्चंद्रमंडलम् ३९ यत्र विभ्राजते लोके स्वभा-
सां सूर्यमंडलम् स्थानान्येतानि जानीहि जनानां पुण्यकर्मणाम् ४० कर्मक्षयाच्च ते सर्वे च्यवंते वै पुनः पुनः तत्रापि च विशेषो-
स्ति दिवि नीचोच्चमध्यमः ४१ न च तत्रापि सतोषोदस्त्रादीमतरां श्रियम् इत्येताण्यः सर्वाः पृथक्कृते समुदीरिताः ४२ उपपत्तिं तु व-
क्ष्यामि गर्भस्याहमतः परम् तथा तन्मे निगदतः शृणुष्व अहि तो द्विज ४३ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अ-
नुगीतासप्तदशोऽध्यायः १७ ब्राह्मण उवाच शप्ताशनामशुभानां च नेह नाशोऽस्ति कर्मणाम् प्राप्य प्राप्त्वानुप-
च्यते क्षेत्रं क्षेत्रं तथा १ यथा प्रसिच्यमानस्तफलीदद्या फलं बहु तथा स्याद्विपुलं पुण्यं शूद्रेन मनसा कृतम् २ पापं चापि तथै-
व स्यात्पापेन मनसा कृतम् पुरोधाय मनोहीदं कर्मण्यात्मा प्रवर्तते ३

पर्वणि टीकायां सप्तदशोऽध्यायः १७ शुभानामक्षेत्रं क्षेत्रं देहं देहं

प्राप्य प्राप्यासाद्य आसाद्य पच्यंते फलं प्रयच्छंति १ चित्तशुल्यशुद्धितारतम्येनाल्यादपि पुण्यात्पापाद्वा फलं बहूस्तीत्याह सार्द्धेन यथेति पुरोधायैतितस्मान्म-
न एव प्रधानं न कर्मति भावः २ ३ ४

यथाकर्ममिति मन्त्रुरविद्यासंकल्योवा तच्चापितत्रापिप्रश्ने ४ शक्तमिति ५ क्षेत्रं प्राप्स्यनरस्यतात्त्विकं रूपमाह सोक्ष्म्यादिति ब्राह्मणो ब्रह्मवित् तस्मान्न च
 श्वतं ब्रह्मज्ञात्वाकर्मसंक्षिप्तं प्राप्यासंगोभवतीत्यर्थः ६ तद्दीजं ब्रह्मेवकारणं तेनेति अस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्राचुपजीवन्तीति श्रुतेः ७ सब्रह्मेव
 सन्जीवः चेतसाऽपाधिभूतेन प्राणस्थानेषु इंद्रियगोलकेषु दधाति धारयते अभिमानमित्यर्थः ततो धारणात् ८ ननु कथं सूक्ष्मोपि देहं व्याप्नुयादव्यक्तो वा व्य-
 क्तिं असंगो वा संगमित्याशंक्य त्रिभिः परिहरति यथा लोहस्येत्यादिभिः यथा स्वर्णद्वयः स्वल्पोपि कृत्स्नांतामप्रतिमां स्वर्णमयी भिवकरोति एवं गर्भे जीव प्रवे-
 शनं शरीरे सूक्ष्मस्यापि चैतन्यव्यापिरित्याद्यस्य परिहारः यथैव बिंबं मृदयोपलिप्तमित्यादि श्रुत्यनुसारी ९ यथा स्वयमव्यक्तोपिवह्निः काष्ठलोहाद्युपाधावेवा

यथाकर्मसमाविष्टः काममन्त्रुसमावृतः नरोगर्भे प्रविशति तच्चापि शृणु चोत्तरम् ४ शक्तं शोणितं संस्पृष्टं स्त्रियागर्भाशयं-
 गतम् क्षेत्रं कर्मजमाप्नोति शुभं वायुदिव्यशुभम् ५ सोक्ष्म्यादव्यक्तभावाच्च न च दृक्च न सज्जति संप्राप्य ब्राह्मणः कामं तस्मा-
 त्तद्ब्रह्मशाश्वतम् ६ तद्दीजं सर्वभूतानां तेन जीवन्ति जंतवः सजीवः सर्वगात्राणि गर्भस्याविष्य भागशः ७ दधाति चेतसा सद्यः
 प्राणस्थानेष्ववस्थितः ततः स्पंदयते गानि सर्गर्भश्चेतन्माचितः ८ यथा लोहस्य निस्पंदो निषिक्तो बिंबविग्रहम् उपेतितद्दि-
 जानीहि गर्भे जीव प्रवेशनम् ९ लोहपिंडं यथा वह्निः प्रविश्य द्यति तापयेत् तथा त्वमपि जानीहि गर्भे जीवोपपादनम् १० य-
 था च दीपः शरणे दीप्यमानः प्रकाशते एवमेव शरीराणि प्रकाशयति चेतना ११ यद्यच्च कुरुते कर्म शतं वायुदिव्यशुभम् पूर्वं
 देहकृतं सर्वमवश्यमुपभुज्यते १२ ततस्तु क्षीयते चैव पुनश्चान्यत्प्रचीयते यावत्तन्मोक्षयोगस्थं धर्मनैवावबुध्यते १३ तत्र
 कर्मप्रवक्ष्यामि सर्वं भवति येन वै आवर्तमानो जार्तापुत्रयथान्योन्यास्तसत्तम् १४ दानं व्रतं ब्रह्मचर्यं यथोक्तं ब्रह्मधारणम् द-
 मः प्रशांतता चैव भूतानां चानुकंपनम् १५ संयमश्चानृशंस्यं च परस्वादानवर्जनम् व्यलीकानामकरणं भूतानां मनसा भुवि १६

भिव्यंज्यते एवं गर्भे जीवोपपादनम् देहे चैतन्यस्याभिव्यक्तिरिति द्वितीयस्य परिहारः अरिणीषु चाग्निरित्यादि श्रुत्यनुसारी १० तृतीयस्य परिहारमाह
 यथा चैतिशरणे गृहे शरीराणि स्थूलसूक्ष्मकारणानि ११ दीपवदसंगाद्या अपि चेतनायाः दुःखादिसंप्रतीतो हेतुमाह यद्यच्चेति यथा प्रकाशोऽतदा
 कारोऽपि अंगुल्याद्युपाधिना च स्तुवन्नाद्याकार इव प्रतीयते एवं कर्मजदुःखप्रकाशिकायां चितिदुःखाकारतेव भानिवस्तु तस्तु नास्ति असंगोऽयं पुरुष इति श्रुतेः
 अवस्थांतरगतस्य ते दुःखस्यावस्थांतरे नुत्पद्यदर्शनाच्चेति भावः १२ ततः उपभोगात् १३ कथं कष्टाच्च संसारान्मुच्यत इत्यस्योत्तरमाह तत्र कर्मत्यादिना जाता-
 वुयोनिषु १४ १५ संयमश्चिन्तैकाग्रम् १६

१७ १८ १९ २० यश्चयोगीतिसर्पदंशोविषविद्याविदमिवकर्मसंगः प्रनीयमानोपियोगिनंनबाधतेयोगीदतरंभ्यः श्रेष्ठइत्यर्थः यतोयोगीअतोमुक्तः प्रथमचकारः पादपूरणे परोचशब्दोहेत्वधारणार्थो यस्तुयोगीसहियोगबलान्मुक्तएवेत्यर्थः २१ कर्मिणां विलम्बेन मुक्तिरित्याह वर्तमानस्येति २२ एवमिति अयं आत्मा ब्रह्मसत्त्विकुतः जीवत्वं प्राप्तः २३ २४ ननु स्वतंत्रा एव ब्रह्मवश्चेतनास्तद्ब्रह्मविकारादित्याशंक्य शरीरमात्मन इत्यादिनापोर्विकीश्रुतिरित्येतेः श्लोकैः प्रत्याचष्टे सर्वलोकः कार्यसमष्टिः तस्याः पितामायाशब्दं ब्रह्म पितामहः श्रुद्धम् तत् आत्मनः श्रुद्धस्य शरीरं अव्याकृताकाशं आकाशशरीरं ब्रह्मेति श्रुतेः मायाकृत्वा उत्पाद्यतस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं हि जसत्तमेति तदुत्पत्तिस्मृतेः नोच्यो मापरो यदि तिसृष्टेः प्राकृतदभावः श्रुतेः श्रुत्स्तेन सूत्रात्मकं

मातापित्रोश्च श्रुश्रुषादेवतातिथिपूजनम् गुरुपूजाघृणाशौचं नित्यमिन्द्रियसंयमः १७ प्रवर्तनं शुभानां च तत्सतां वृत्तमुच्यते ततो धर्मः प्रभवतियः प्रजाः पातिशाश्वतीः १८ एवं सत्सदा पश्येत्तत्राप्येषा ध्रुवास्थितिः आचारो धर्ममाचष्टेयस्मिन् शोताव्यवस्थिताः १९ तेषु तत्कर्म निक्षिप्तं यः स धर्मः सनातनः यस्तं समभिपद्येत न स दुर्गतिमाप्नुयात् २० अतो नियम्यते लोकः प्रच्यवन्धर्मवर्त्मसः यश्च योगी च मुक्तश्च स एतेभ्यो विशिष्यते २१ वर्तमानस्य धर्मेण शभं यत्र यथा तथा संसारतारणं ह्यस्य कालेन महता भवतु २२ एवं पूर्वकृतं कर्म नित्यं जंतुः प्रपद्यते सर्वतत्कारणं येन विक्तोऽयमिहागतः २३ शरीरग्रहणं चास्य केन पूर्वं प्रकल्पितम् इत्येवं संशयो लोके तच्च वक्ष्याम्यतः परम् २४ शरीरमात्मनः कृत्वा सर्वलोकपितामहः त्रैलोक्यमसृजद्ब्रह्मा कृत्स्नं स्थावरजंगमम् २५ ततः प्रधानमसृजत् प्रकृतिं स शरीरिणाम् यया सर्वमिदं व्याप्तं यालोके परमाविदुः २६ इदं तत्क्षरमित्यक्तं परं त्वमृतमक्षरम् त्रयाणां मिथुनं सर्वमेकैकस्य पृथक् पृथक् २७ असृजत्सर्वभूतानि पूर्वदृष्टः प्रजापतिः स्थावराणि च भूतानि इत्येषा पोर्विकीश्रुतिः २८ तस्य कालवरीमाणमकरोत्सपितामहः भूतेषु परिवृत्तिं च पुनरावृत्तिमेव च २९

त्रैलोक्यम् २५ ततः प्रधानं सर्वेषु कार्येषु प्रधीयमानं तेजो वज्रात्मकं जीवानां प्रकृतिं अभिव्यक्तिस्थानं देहाद्याकारं यया प्रकृत्या २६ क्षरं जडं अक्षरं तदवच्छिन्नं चैतन्यं जीवेशाभावाक्रांतं त्रयाणां क्षराक्षरश्रुद्धानां मध्ये मिथुनं क्षराक्षरं सर्वप्रतिपूरुषं पृथक् पृथगस्ति तत्तन्मुक्तो तत्तत्कल्पितं तद्गुणसर्पवद्वाध्यत इत्यर्थः २७ उक्तोर्थः श्रोतव्य एवेत्याह असृजदिति पूर्वदृष्टः सृष्टेः प्राकृतदेवसौम्येदमग्र आसीदेकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः सर्वभूतानि वियदादीनि स्थावराणि च जंगमानि एतदात्म्यमिति श्रुतेः प्रत्यगात्मैव सर्वदृश्यरूपेण भान्तीत्यर्थः २८ एवं श्रुतिबलेन चैतनमेदं निरस्य ब्रह्मविकारस्य जीवस्य विकारत्वं नित्यं चेत्कृतं साधने रित्याशंक्य तदनित्यत्वमाह तस्य कालेति तस्य शरीरग्रहणस्य कालेत्यनेनातवत्त्वं परिवृत्तिं स्वरनरतिर्यगादिदेहेषु भ्रमणम् २९

यथात्रेति अत्र संसारस्यांतवत्त्वे विषये वेदे तद्वदहं जातिस्मरो यत्प्रवक्ष्यामीत्यध्याहृत्य योज्यम् ३० ३१ ३२ चेतनावत्सु देहेषु समं एकम् ३३ एकात्म्यदृष्ट्याभि
विद्यत इत्यर्थः ३४ स्पष्टार्थमन्यत् ३५ इत्याश्वमेधिके पर्वणि टीकायां अष्टादशोऽध्यायः १८ शरीरस्य नाशोऽत्यन्ति प्रकारावुक्तो पूर्वोपक्रांतं
नो मुक्तिप्रकारं प्रपंचयति यस्यादिति तद्यथा सर्वासामपांसु द्रुएकायनमित्यादि श्रुत्युक्तप्रकारेण सर्वलयाधिष्ठानं ब्रह्म एकायनं तस्मिन् लीनः स यथा सैव
खिल्य उदके प्रास्त उदकमेवावु विलीयतेति श्रुत्युक्तरीत्या ऐक्यं प्राप्तः तूष्णीं अहमेवेदं सर्वमस्मीत्यभिमानमप्यकुर्वन् किंचिदचिंतयन्नित्यनेनास्मीत्यपि वारय

यथात्र कश्चिन्मोधावीदृष्टात्मा पूर्वजन्मनि यत्प्रवक्ष्यामि तत्सर्वं यथावदुपपद्यते ३० सः खदुःखे यथा सम्यगनित्येयः प्रपश्यति
काचं वामे ध्यसंघातं विनाशं कर्मसंहितं ३१ यच्च किंचित्सुखं तच्च दुःखं सर्वमिति स्मरन् संसारसागरं घोरं भाविष्यति सुदुस्त
रम् ३२ जरा मरणरोगैश्च समाविष्टः प्रधानवित् चेतनावत्सु चेतन्यं समं भूतेषु पश्यति ३३ निर्विद्यते ततः कृत्स्नं मार्गमाणाः
परंपदम् तस्योपदेशं वक्ष्यामि याथातथ्येन सत्तम ३४ शाश्वतस्याव्ययस्याथ यदस्य ज्ञानमुत्तमं प्राच्यमानं मया विप्रनिबोधेदमशो
षतः ३५ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतासु अष्टादशोऽध्यायः १८ ब्राह्मण उवाच यः
स्याद्देकायने लीनस्तूष्णीं किंचिदचिंतयन् पूर्वपूर्वपरित्यज्य सतीर्णो बंधनाद्भवेत् १ सर्वमित्रः सर्वसहः शमेरक्तो जितेंद्रियः
व्यपेतभयमन्युश्च आत्मवान्मुच्यते नरः २ आत्मवत्सर्वभूतेषु यश्चरेन्नियतः शुचिः अमानी निरभीमानः सर्वतो मुक्त एव सः ३
जीवितं मरणं चोभे स खदुःखे तथैव च लाभालाभे प्रियद्वेषे यः समः स च मुच्यते ४ न कस्यचित्सृष्टद्वयतेना च जानाति किंच न निर्द्वै
द्वो वीतरागात्मा सर्वथा मुक्त एव सः ५ अनमित्रश्च निर्वधुर न पत्यश्च यः क्वचित् त्यक्तधर्मार्थकामैश्च निराकांक्षी च मुच्यते ६ नै
व धर्मान् च अधर्मा पूर्वोपचितहायकः धातुक्षयप्रशांतात्मानिर्द्वैदः स विमुच्यते ७

ति पूर्वपूर्वस्थूलसूक्ष्मकारणे परित्यज्य उत्तरस्मिन् उत्तरस्मि
न्यविलाष १ सर्वमित्रः अद्रोही सर्वसहः क्षमी शमेचित्तनिग्रहे भयं योऽसिद्धो कर्मसंन्यासिनः कर्मब्रह्मोभयभ्रष्टताप्रयुक्तं मन्युः इयतापिकालेन न योगः सिद्ध इ
ति दिव्यतत्र द्वेषो वा आत्मवान् जितचित्तः २ ३ ४ ५ अनमित्रः शत्रुहीनः ६ ज्ञानफलमाह नैवेति धर्माधर्मशून्यः पूर्वोपचितं प्रारब्धकर्म तस्य हायकः लाजकः धातुक्षय
ण शरीरारंभकभूतविनाशो नैव प्रशांतः अत्यंतसमुच्छिन्न आत्मा चित्तं यस्य सः अतएव निर्द्वैदः अद्वैतः यत्र त्वय सर्वमात्मैवाभूत् तत्केन कं पश्येदिति श्रुतेः ७ ५॥

अकर्मवान्त्संन्यासी ८ ९ अगंधगंधादिहानं चिच्छात्रम् १० पंचभूतगुणेर्हीनमिति स्थूलनिरासः अमूर्तिमदिति सूक्ष्मस्य अहेतुकमिति कारणस्य अतएवागुणं गुणं भोक्तृपूर्वैस्त्रिभिस्त्रूपैः गुणाविषयादयः ११ १२ एवं ध्यानजसंस्कारैर्बोद्धसंस्कारानश्यंति तज्जः संस्कारो न्यसंस्कारप्रतिबंधीति योगसूत्रादित्याह सर्वसंस्कारे-
मि १३ १४ अतः परं वक्ष्यामीति संक्षेपोक्त्यनंतरं विस्तरेण वक्ष्यामि युंजतः ध्यायतः सिद्धम् आविद्यकभ्रान्तिनिवृत्तौ स्वतः सिद्धं न तु कीदृशमन्यायेन ध्यानसा-
ध्यम् १५ ये ह्येवैरेः चित्तनिग्रहोपायैः आत्मानं चित्तं आत्मनि देहे चारयन् अंतर्मुखं कुर्वन् नित्यं आद्यंतश्च न्यवस्तु पश्यति तन्निबोधेति पूर्वोक्तान्वयः १६ संहृत्य स्व-

अकर्मवान् विकल्पं पश्येज्जगदशाश्वतम् अश्वत्थसदृशं नित्यं जन्ममृत्युजरायुतम् ८ वैराग्यबुद्धिः सततमात्मदोषव्यपे-
क्षकः आत्मबंधविनिर्मुक्तं करोत्यचिरादिव ९ अगंधमरसस्पर्शमशब्दमपरिग्रहम् अरूपमनं भिजेयं दृष्ट्वा आत्मानं विमुच्यते १०
पंचभूतगुणेर्हीनममूर्तिमदहेतुकम् अगुणं गुणभोक्तारं यः पश्यति समुच्यते ११ विहाय सर्वसंकल्पान् बुद्ध्या शारीरमानसा
न् संनेर्निर्वाणमाप्नोति निरिधन इवानलः १२ सर्वसंस्कारनिर्मुक्तो निर्द्वंद्वो निष्परिग्रहः तपसा इंद्रियाग्रामं यश्चरेन्मुक्त एव सः
१३ विमुक्तः सर्वसंस्कारैस्ततो ब्रह्मसनातनम् परमाप्नोति संशान्तमचलं नित्यमक्षरम् १४ अतः परं प्रवक्ष्यामि योगशास्त्रममुक्त
मम् युंजतः सिद्धमानं यथा पश्यंति योगिनः १५ तस्योपदेशं वक्ष्यामि यथा वक्तुं निबोधमे ये ह्येवैरेः चारयन् नित्यं पश्यत्यात्मानमात्म
नि १६ इंद्रियाणितुसंहृत्य मन आत्मनि धारयेत् तीव्रं तप्त्वा तपः पूर्वमोक्षयोगं समाचरेत् १७ तपस्वी सततं युक्तो योगशास्त्रमया
चरेत् मनीषी मनसा विप्रः पश्यन् आत्मानमात्मनि १८ स चेच्छुद्धो त्ययं साधुर्योक्तुमात्मानमात्मनि तत एकांतशीलः स पश्यत्यात्मा
नमात्मनि १९ संयतः सततं युक्त आत्मानं विजितेन्द्रियः तथा य आत्मनात्मानं संप्रयुक्तः प्रपश्यति २० यथा हि पुरुषः स्वप्ने दृष्ट्वा
पश्यत्यसाविति तथा रूपमिवात्मानं साधु युक्तः प्रपश्यति २१ इषीकां च यथा मुंजात्कश्चिन्निष्कृष्य दर्शयेत् योगी निष्कृष्य चात्मानं
तथा पश्यति देहतः २२

स्वविषयेभ्यः प्रत्यावर्त्य आत्मनि क्षेत्रज्ञे एतच्च तप आरव्य स्वधर्मानुष्ठानेन शब्ददेहेतस्येव भवतीत्याह तीव्रमिति १७ एतदेवाच
यद्यतिरेकाभ्यां द्रव्यतितपस्वीत्यादिना १८ १९ २० यथा हीनितयथा स्वप्ने स्थूलदेहासंगेन स्थितः सन्कंचिददृष्टं चरं पुरुषं पश्यति उस्वेव अनिरुद्धं प्रबुद्धश्च पुन
स्तदृष्ट्वा सोऽयमिति प्रत्यभिजानाति तथा आत्मानं विश्वरूपं समाधौ दृष्ट्वा व्युत्थानेऽपि विश्वमात्मत्वेनैव पश्यतीत्यर्थः २१ तं स्वाच्छरीरात्प्रवहेन्मुंजादिवेपीकां धैर्येणोति देहा
संगेऽथो न दृष्टान्तमाह इषीका मिति २२

दृष्टान्तं दार्ष्टान्तिके योजयति मुंजं भिति आत्मनि श्रितां मायां जगदाकारेण भासमाना भिति शेषः २३ यतोयं स बाह्याभ्यन्तरं प्रत्यगनन्यत्वेन वीक्षते अतएव चानन्याधिपतिरयमित्याह यदाहीति २४ स एकधा भवति त्रिधा भवतीत्यादिका यच्चूहकरणम् न तस्य रोगो न जरानमृत्युः सर्वस्य वशी सर्वस्येशान इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धं योगफलमाह अन्यान्यादिति अन्यान्यादेव गंधर्वमनुष्याद्याः कामरूपी भवतीत्यर्थः २५ विदेदे केवल्यावधिकमेवैश्वर्यमित्याह ब्रह्म चेति २६ २७ विनश्यत्स्वितिविदेहमुक्तस्य न कुशलाः संतीत्युक्तम् तत्कैमुतिकन्यायेन द्रवयितुं संदेहमुक्तस्यापितेन संतीत्याह दुःखशोकेत्यादिना २८ २९ ३० अन्या

मुंजं शरीरमित्याहुरिषीकामात्मनि श्रिताम् एतन्निर्दर्शनं प्रोक्तं योगविद्विरनुत्तमम् २३ यदा हि युक्तमात्मानं सम्यक्पश्यति देहं भूतं न तस्येहेश्वरः कश्चिन्नैलोक्यस्यापि यः प्रभुः २४ अन्यान्याश्चैव तनवो यथेष्टं प्रतिपद्यते विनिवृत्त्यजरा मृत्युं न शोचति न हृष्यति २५ देवानां मपि देवं तं युक्तः कारयते वशी ब्रह्मचाव्ययमाप्नोति हित्वा देहमशाश्वतम् २६ विनश्यत्स्वचभूतेषु न भयं तस्य जायते किं श्यमानेषु भूतेषु न स किं श्यतिकेनचित् २७ दुःखशोकमयैर्धैरैः संगस्नेहसमुद्भवैः न विचाल्यति युक्तात्मानिः स्पृहाः शान्तमानसः २८ नैनं शरणाणि बध्यन्ते न मृत्युश्चास्य विद्यते न तः स्रवत रं किंचिद्भोकेष्वच न दृश्यते २९ सम्यग्युक्ता स आत्मानमात्मन्येव प्रतिष्ठिते विनिवृत्तजरा दुःखः स्रवस्वपिति च्चापि सः ३० देहान् यथेष्टमभ्येति हित्वेमां मानुषीं तनुम् निर्वेदस्तनकर्तव्यो भुंजानेन कथंचन ३१ सम्यक् युक्ता यदात्मानमात्मन्येव प्रपश्यति तदैव न स्पृहयते साक्षादपिशतक्रताः ३२ योगमेकांतशीलस्तथाविंदति तच्छृणु दृष्टपूर्वादिशं चिंत्य यस्मिन्सन्निवसेत्पुरे ३३ पुरस्याभ्यन्तरे तस्य मनःस्थायं न बाह्यतः पुरस्याभ्यन्तरेतिष्ठन् यस्मिन्नावसथे धार्यं स बाह्याभ्यन्तरे मनः ३४ प्रचिंत्यावसथे हृत्तन्मयस्मिन्काले स तिष्ठति तस्मिन्काले मनश्चास्य न कथंचन बाह्यतः ३५

न्याश्चेति पूर्वोक्तस्य विचारणं देहानिति भुंजानेन योगेश्वर्यमिति शेषः निर्वेदो योगात् वैराग्यं न कर्तव्यमित्यर्थः ३१ वस्तुनस्तु योगजसंस्कारप्राबल्या योगिनो भोगेच्छे वन भवतीत्याह सम्यगिति असम्यग्योगिविषये व भोगेच्छोक्तिरिति भावः ३२ एकांतशीलः एकं ब्रह्म अत्यन्ते प्राप्यते नेनेति एकांतो ध्यानं तच्छीलं यस्य सः ततस्तत्तं पश्यति निष्कलं ध्यायमान इति श्रुतेः दृष्टपूर्वादिशं दृष्टं श्रुतिप्रामाण्यं प्रत्यनपेक्षत्वात् वेदांतश्रवणपूर्वकां दिशं उपदेशं चिंत्य युक्त्यापि पर्यालोच्य श्रोतव्यो संतव्यनिदिध्यासितव्य इति श्रुतेः यस्मिन्पुरे देहे ३३ आवसथे मूलाधाराद्यन्यतमस्मिन् चक्रे ३४ तदेव हृत्तन्मयात्मा कथं दपश्यति तदा स बाह्यतः प्रत्यग्रूपादन्यन्न किंचन अस्ति यन्नास्य मनः सज्जेत अनो निर्वासनतौ मुच्यत इत्यर्थः ३५

उपसंहरतिसन्नियम्येति कायमभिदेहस्याभितः बहिः अंतरंमध्ये चकृत्स्नपरिपूर्णब्रह्मेव चिंतयेदित्यर्थः ३६ अस्ययोगस्यसाधनान्याह दंतांस्तालुंचजि
ह्वांचगलं ग्रीवांतथैवच हृदयंचिंतयेच्चापितथाहृदयबंधनमिति दंतैस्वरंज्यावरंज्यागुह्यमाणानाहारान्नचिंतयेत् आहारशब्दोसत्त्वशब्दः सत्त्वशब्दोभ्रवास्त्व
निःस्थितिलभेसर्वग्रंथानांविप्रसोक्षइति आहारशब्देर्मोक्षहेतुत्वश्रुतेः तथातालुआधारजिह्वांतत्राधेयां यथोक्तर्माश्वरप्रोक्ते लंबिकोर्ध्वस्थितगर्तेरसनांविप
रीतगाम् संयोजयेत्पयत्नेनमुद्रासारवेचरीमतेति दत्तात्रेयः अतःकपालविवरोजिह्वां व्यावृत्त्यचार्ययेत् भ्रूमध्यहृष्टिरप्येषामुद्राभवतिरवेचरीति भ्रुवोर्मध्येप्रा
णमावेश्यप्राणापानौसमोक्तुत्वानासाभ्यंतरचारिणावितिचैतदेवोक्तं गलंजिह्वामूलादधोभागः ग्रीवानदधः कंठनालंताभ्यां कंठकूपस्ततोप्यधस्थितोलक्ष्यते तत्र-

सन्नियम्येन्द्रियग्रामंनिर्घोषेनिर्जनेवने कायमभ्यंतरं कृत्स्नमेकाग्रःपरिचिंतयेत् ३६ दंतांस्तालुंचजिह्वांचगलं ग्रीवांतथैवच ह
दयंचिंतयेच्चापितथाहृदयबंधनम् ३७ इत्युक्तः समयाशिष्योमेधावीमधुसूदन पप्रच्छपुनरेवमंमोक्षधर्मसदुर्वचम् ३८ भु
क्तंभुक्तमिदंकोष्ठेकथमन्नंविपच्यते कथंरसत्वंव्रजतिशोणितत्वंकथंपुनः ३९ तथासांसंचमेदश्चस्नायूस्थीनिचयोषिति कथमे
तानिसर्वाणिशरीराणिशरीरिणाम् ४० वद्धंतेवद्धमानस्यवद्धंतेचकथंबलम् निरोधानांनिर्गमनंमलानांचपृथक्पृथक् ४१ कुतो
वायंप्रश्वसितिउच्छ्वसित्यपिवापुनः कंचदेशमधिष्ठायतिष्ठत्यात्मायमात्मनि ४२ जीवःकायंवहतिचेतुचेष्टमानःकलेवरम् किंव
र्णकीदृशंचैवनिवेशयतिचैपुनः ४३ याथातथ्येनभगवन्वक्तुमर्हसिमेनघ इतिसंपरिपृष्टोहंतैनविप्रेणमाधव ४४ प्रत्यब्रुवंम
हाबांहोयथाश्रुतमरिंदम यथास्वकोष्ठेप्रक्षिप्यभांडंभांडमनाभवेत् ४५

धारणासद्यः फलायत्नादभ्यसनीया योगे विश्वासोत्पत्त्यर्थं तथाच सूत्रं
मू कंठकूपेक्षतिपासानिवृत्तिरिति भाष्यमपि आसामेकस्याः फलं यावन्नभवति तावद्योगधर्मेन श्रद्धा धते इति हृदयं हृदयायतनं ब्रह्म हृदयबंधनं शतं चैकाच
हृदयस्य नाड्य इति श्रूयमाणं नाडी मार्गं तन्नल्लोकगल्फपयोगि ३७ मेधावीदंतादिशब्दैः पारोक्ष्येणोक्तमर्थं ज्ञातवान् ३८ पंचस्वर्थेषु आद्यं विवृत्य एच्छति त्रिभिः
भुक्तं भुक्तमिति ३९ ४० ४१ द्वितीयमर्द्धेन कुतो वेति तृतीययोगानुपकारित्वादपृष्टाचतुर्थमेव एच्छति कंचेति ४२ पंचमं एच्छति जीव इति कथं जीवो नाडी मार्गः
सूक्ष्मं कलेवरं वहति किं वर्णावातेनाडी मार्गः ते श्वकीदृशं पुनर्वपुः प्राप्यमिति प्रश्नार्थः एतेषां मध्ये आद्ययोर्विवरणार्था ब्राह्मणगीता इतरयोर्गुरुशिष्यसंवादः प्रा
धान्येन अन्यतु तत्र तत्रोपसर्जबत्वेन प्रतिपाद्यत इति विभागः ४३ ४४ कोष्ठे धनशब्दे भांडं गृहोपस्करं निशि प्रत्यथा गृहं प्रविष्टो विविच्य जानाति ४५ ७९

एवंस्वकायेदेहांतर्मनः प्रक्षिप्य आनिश्वलेः आनिश्वरद्भिः द्वारैरिन्द्रियैः सर्वद्वाराणिसंयम्य मनो हृदि निरुध्य चेति स्मृतेः त्वया तत्पृष्टं तद्वस्तु योगबलेन ज्ञेयमित्यर्थः ४६ एतदेवोपपादयति एवमिति प्रधानवित्प्रकृतिवित्सर्वविकारविद्भवनिविकाराणां प्रकृतेरनन्यत्वादिति ४७ चक्षुराद्यग्राह्यस्यामूर्तस्य रूपं सर्वतः पाणिपादांत इत्यादिलक्षणम् ४८ तदेव जीवस्य स्वात्मभूतदेहात् निष्क्रान्तं एयं कृभूतं मुंजेषीकावत् पश्यतिसंप्रज्ञाते ४९ तंसर्वत इत्युक्तलक्षणं उत्सृज्य प्रविलाप्य देहे स्वं स्वरूपं धारयन् मनो निगृह्यन् केवलं निर्गुणं ब्रह्म पश्यति स एवं विद्वानस्माच्छरीरभेदादूर्ध्वं उल्काभ्यामुष्मिन् स्वर्गे लोके सर्वान् कामानास्वा-

तथा स्वकीये प्रक्षिप्य मनो द्वारैरनिश्वलेः आत्मानं तत्र मार्गे तत्प्रमादं परिकर्जयेत् ४६ एवं स तत्तमुद्युक्तः प्रति आत्मानचिरादिव आसादयति तद्ब्रह्म यद्दृष्ट्वा स्यात्प्रधानवित् ४७ न त्वसौ चक्षुषा ग्राह्यो न च सर्वैरिन्द्रियैः मनसैव प्रदीपेन महानात्मा प्रदृश्यते सर्वतः पाणिपादांतः सर्वतोऽक्षिशिरोमुखः ४८ सर्वतः श्रुतिर्भालोके सर्वमावृत्त्यतिष्ठति जीवो निष्क्रान्तमात्मानं शरीरात्संप्रपश्यति ४९ स तमुत्सृज्य देहस्वधारयन् ब्रह्म केवलम् आत्मानमालोकयति मनसा प्रहसन्निव तदेवमाश्रयं कृत्वा मोक्षयति ततो मयि ५० इदं सर्वं रहस्यं ते मया प्रोक्तं द्विजोत्तम आपृच्छे धारयिष्यामि गच्छ विप्र यथा शक्यम् ५१ इत्युक्तः स तदा कृष्णमया शिष्यो महानपाः आगच्छत यथा कामं ब्राह्मणः शंसितव्रतः ५२ वासुदेव उवाच इत्युक्त्वा स तदा वाक्यं मां पार्थ द्विजसत्तमः मोक्षधर्मी श्रितः सम्यक् तत्रैवांतरधीयत ५३ कच्चिदेतत्त्वया पार्थ श्रुतमेकाग्रचेतसा तदापि हिरथस्थस्त्वश्रुतवानेतदेव हि ५४ नैतत्पार्थ स विज्ञेयं व्यामिश्रेणेति मे मतिः नरेणाकृतसंज्ञेन विशदं नान्तरात्मना ५५ स्मरहस्यमिदं प्रोक्तं देवानां भ्रतर्षभ कच्चिन्नेदं श्रुतं पार्थ मनुष्येण ह कर्हिचित् ५६ न ह्येतच्छ्रोतुमर्हान्यो मनुष्यस्त्वाभूते नृप नैतदयं स विज्ञेयं व्यामिश्रेणांत रात्मना ५७ क्रियावद्भिर्हि को ते यदेव लोकः समावृतः न चैतदिष्टं देवानां मर्त्यरूपं निवर्तनं ५८ परा हि सा गतिः पार्थ यत्तद्ब्रह्म सनातनम् यत्राभूतत्वं प्राप्नोति त्यक्त्वा देहं सदा सत्त्वी ५९ इमं धर्मं समास्थाय योऽपि स्फः पापयोनयः स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रा स्तेऽपि यांति परां गतिम् ६०

मृतः समभवदिति देहाभिमानकृतं भेदं त्यक्त्वा ऊर्ध्वः कारणं ब्रह्म भावे प्राप्तं तत्रैव सर्वकामभूग्भूत्वा अमृतास्वयं केवल्यमभूत इति श्रवणात् प्रहसन्निव अहो वृथैव मरीचिको दक्तुल्येन संसारेणाहं भ्रामित इति विस्मयेनेति भावः तदेवं तत्तद्ब्रह्म एव उक्तरीत्या ५० ५१ ५२ ५३ ५४ व्यामिश्रेण व्यश्रेण अकृतसंज्ञेन अज्ञातदिद्यासंप्रदायेन ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ इमं धर्मं आत्मदर्शनारब्धम् ६० ७ ८

६१ ६२ ६३ लोकासारथनादि असारवत्तृणादिवत् यः परित्यज्यमेविवेकादिना परित्यागवान् क्रियते उपायैः शमादिभिः ६४ षण्मासानिति षड्विंशतिर्मासेस्तु
सुक्तस्यत्यनित्यस्युक्तस्यदोहः आनन्दः परमो गृह्यः सम्यग्योगः प्रवर्तत इति मेत्रायणीयश्रुतेः सखसाध्यत्वादादरणीयो योग इत्यर्थः ६५ इति श्रीमहाभारते
रते आश्वमेधिके पर्वणि भावदीपे एकोनविंशोऽध्यायः १९ शुक्तं शुक्तमिदं कोष्ठे इत्यादिना कृतस्य प्रश्नस्य उत्तरं अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रि-
तः प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विधमिति गीतोक्तमेव विवृणोमि अत्राप्युक्त्यादिना अत्र प्रश्ने विषये इति हासमपीति संबन्धः ५ २ कर्म अग्निहोत्रा

किंपुन ब्राह्मणाः पार्थक्षत्रियावा बहुश्रुताः स्वधर्मरतयो नित्यं ब्रह्मलोकपरायणाः ६१ हेतुमच्चैतदुद्दिष्टमुपायाश्वास्यसाधने
सिद्धिफले च मोक्षश्च दुःखस्य च विनिर्णयः ६२ नातः परं सखत्वं न्यतु किंचित्स्याद्भूतवर्षम बुद्धिमान् श्रद्धावान् श्रवणं श्रवणं श्रवणं
व ६३ यः परित्यज्यते मर्त्या लोकासारमसारवत् एतैरुपायैः स क्षिप्रं परांगतिमवाप्नुते ६४ एतावदेव वक्तव्यं नातो भूयो स्ति किंचन
षण्मासानित्यस्युक्तस्य योगः पार्थ प्रवर्तते ६५ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतायां एकोनविंशोऽध्यायः
१९ वासुदेव उवाच अत्राप्युदाहरन्तीममिति हासं पुरातनम् दंपत्योः पार्थ संवादो यो भवद्भूतवर्षम १ ब्राह्मणी ब्राह्मणं
कंचित्ज्ञानविज्ञानपारगम् दृष्ट्वा विविक्त आसीन् भार्याभर्तारमब्रवीत् २ कंचुलोकंगमिष्यामि त्वामहं पतिमाश्रिता न्यस्त-
कर्मणमासीन् कीनाशमविचक्षणम् ३ भार्याः पतिकृतां लोकानां भुवन्तीति नः श्रुतम् त्वामहं पतिमासाद्य कांगमिष्यामि वेगाति-
म् ४ एवमुक्तः स शांतात्मा तमुवाच ह सन्निव स भगो नाभ्यसूया मिवाक्यस्यास्य तवानुये ५ ग्राह्यं दृश्यं च सत्यं वायदिदं कर्म वि-
द्यते एतदेव व्यवस्यति कर्मा कर्मैति कर्मिणः ६ मोहमेव नियच्छति कर्मणा ज्ञानवर्जिताः नैकम्यं च लोके स्मिन्मूढे मपि ल-
भ्यते ७ कर्मणामनसा वाचा शभवाय दिवा शप्नम् जन्मादिमूर्तिभेदांतं कर्म भूतेषु वर्तते ८ रक्षोभिर्बध्यमानेषु दृश्यद्रव्ये-
षु वर्त्मस आत्मस्थमात्मना तेन दृष्टमायतनं मया ९

दिकं न्यस्तं येन तं कीनाशं कर्कशमपि निरनुकोशम् अविचक्षणं मम अनन्य

गतिवत्त्वमजानंतम् ३ ४ ५ ग्राह्यं दीक्षाव्रतादिकम् अतएव दृश्यं लोकैः स्थूलत्वाद्द्रष्टव्यं योग्यम् ६ ७ कर्मणा शरीरायासेन जन्मादिजन्मास्थि-
तिभंगम् मूर्तिभेदो यो निनानात्वं ८ दृश्यानि सोमाज्यादीनि द्रव्याण्येषु वर्त्मस कर्ममार्गेषु रक्षोभिर्दुर्जनैर्बध्यमानेषु वश्यमानेषु सत्सु तेभ्यो विरक्ते-
न मयेति शेषः आयतनं भूद्याणमध्यस्थमविमुक्तारव्यम् ९

सोमः इडा अग्निः पिंगला वरुणानासासंज्ञे सोविमुक्ते प्रतिष्ठितः सोविमुक्तः कस्मिन् प्रतिष्ठित इति वरुणायां च नास्यां मध्ये प्रतिष्ठित इत्यादि भ्रुवोर्घ्राणस्य
चयः संधिरिति जाबालश्रुतिप्रसिद्धेः व्यायं संचारम् धीरो बुद्धिप्रेरको भूतानिधारयन्वायुः १० ११ नतदा घ्रेयम् तत् अक्षरम् १२ १३ तंत्रं संस्पृष्ट्या
दिव्यापारः एतदेवाह प्राणोपान इत्यादिना १४ प्राणापानयोः प्रवृत्तिरेव स्पृष्टिः प्रवेश एव प्रलयश्चेति भावः समानेति नाभिर्मंडलस्थः समानः कृत्स्न
देहव्यापी व्यानः १५ तस्मिन् अपानसाहिते प्राणोलीने भ्रूघ्राणमध्ये निरुद्धोऽस्ति उदानः सर्वसंधिस्थ इति वचनात् शंकुभिश्चर्मैव उदानेन प्राणापानावा
यतोऽयस्मात् कृतोऽयस्मात् अनुक्रान्ते उदाने शयानं पुरुषं प्राणापानौ नमुंचतः विमुंचत इति पाठे शयान इत्यस्मृतमित्यर्थः १६ प्राणानामिति यतः प्रा

यत्र तद्ब्रह्म निर्वृद्धं यत्र सोमः सहाग्निना व्यायं कुरुते नित्यं धीरो भूतानिधारयन् १० यत्र ब्रह्मादयो युक्तास्तदक्षरमुपा
सते विद्वांसः स्रजतायत्र शांतात्मानो जितेन्द्रियाः ११ घ्राणेन नतदा घ्रेयं नास्वाद्यं चैव जिह्वया स्पर्शनेन तदस्पृश्यं मनसा त्व
वगम्यते १२ चक्षुषामविषयं च यत्किंचित् श्रवणात्परम् अगंधमरसस्पर्शमरूपं शब्दलक्षणम् १३ यतः प्रवर्तते तंत्रं यत्र च प्र
तिष्ठति प्राणोपानः समानश्च व्यानश्चोदान एव च १४ तत एव प्रवर्तते तदेव प्रविशति च समानव्यानयोर्मध्ये प्राणापानौ
विचरतुः १५ तस्मिन् सप्ते प्रलीयेत समानो व्याज एव च अपानप्राणयोर्मध्ये उदानो व्याप्यतिष्ठति तस्माच्छयानं पुरुषं प्राणा
पानौ नमुंचतः १६ प्राणानामायतत्वेन तमुदानं प्रचक्षते तस्मात्तपो व्यवस्यंति मद्गतं ब्रह्मवादिनः १७ तेषामन्योन्यभक्षाणां सर्वे
षां देहचारिणाम् अग्निर्वैश्वानरो मध्ये सप्तधा दीव्यते तत्रा १८ घ्राणं जिह्वा च चक्षुश्च त्वक् च श्रोत्रं च पंचमम् मनो बुद्धिश्च स
प्तैता जिह्वा वैश्वानरार्चिषः १९ घ्रेयं दृश्यं च पेयं च स्पृश्यं श्राव्यं तथैव च मंतव्यमथ बोद्धव्यं ताः सप्त समिधा मम २० घ्राता भक्ष
यिता द्रष्टा स्पृष्टा श्रोता च पंचमः मंता बोद्धा च सप्तैते भवन्ति परमत्विजः २१ घ्रेये पेये च दृश्ये च स्पृश्ये श्राव्ये तथैव च मंतव्ये च बो
द्धव्ये सप्तगोपश्य सर्वदा २२

णानामायतत्वं उदानार्थिनं अतस्तं उदानं उत्कर्षेण आनयति चेष्टयते प्राणानिति निर्वचनात् प्रचक्षते यस्मात्
प्राणानां जीवोपाधीनां एकस्मिन् उदानेन भावः तस्मात् तपः प्राणजयारब्धं भ्रुवोर्मध्यं प्राणमावेशयंत्यव रूपम् आलोचनं वा आत्मनस्तत्तद्देहादिव्यति
रिक्तत्वस्य ब्रह्मवादिनो मद्गतं मयि मनश्चालकेन निष्ठाप्राप्तं परात्मप्रापकं व्यवस्यंति निश्चिन्वन्तीत्यर्थः १७ मद्गतमित्यत्र मच्छब्दार्थं वैश्वानरं दर्श
यति तेषामिति मध्ये समानस्थानेनाभिर्मंडले अंतरातस्थापि मध्ये १८ घ्राणघ्रेयघ्रात्रादयः सप्तसप्तकरणविषयकर्तृरूपाः १९ २० २१ २२ २३

भा.अ.टी.
२०

तेषामध्ये अग्निषु घ्राणाद्यभिमानि देवतासु हवींषि घ्रेयादीनि होतारो विषयाणामाह्वतारः तत्कल्पका इत्यर्थः असुमावहासुमावहेत्यावाहयति तदे-
व होतुर्होतृत्वमिति श्रोतनिर्वचनात् घ्राताहमित्यादयोभिमानाः तान्सर्वान्प्रक्षिप्य गुणगुणेषु वर्तत इति मत्वा येन सज्जन्ते ते विद्वांसो ब्रह्माभूता जनयं-
ति पृथिव्यादीन् वक्ष्यमाणान् स्वयोनिषु स्वं ब्रह्मतदेव यो निर्येषां तेषु अग्निषु २३ पृथिव्यादयोऽपि संघातापन्नाः योनिश्चैतन्यामिव्याप्तिस्थानम् २४ ह-
विर्भूता गुणाः घ्रेयादयो विषयाः अग्निजगुणं गंधादिज्ञानरूपं धीवृत्तिं प्रविशन्ति अंतर्वासिमितिणमुलंतम् साचरन्ति च संस्कारात्मना चेतसि उषित्वा
स्वास्वयोनिषु घ्राणादिषु जायन्ते दृष्टंरूपादिकं सभादो वासनारूपेण चित्ते स्थितं पुनर्जागरे उत्पद्यत इत्यर्थः २५ एतदेवाह तत्रैव अंतरे वततः अंतर एव
२६ संशयः संशयात्मकं मनः २७ निष्ठा निश्चयात्मिका बुद्धिः २८ अनेनेति अनेन रूपादिग्रह तत्संस्कार परंपरया प्रगृहीतं घ्राणादीनो रूपं पुरातनैर्न

हवींष्यग्निषु होतारः सप्तधा सप्तसप्तसु सम्यक्प्रक्षिप्य विद्वांसो जनयन्ति स्वयोनिषु २३ पृथिवी वायुराकाशमापो-
ज्योतिश्च पंचमम् मनो बुद्धिश्च सप्तैता यो निरित्येव शाब्दिताः २४ हविर्भूता गुणाः सर्वे प्रविशन्त्यग्निजगुणम् अंतर्वासि-
मुषित्वा च जायन्ते स्वास्वयोनिषु २५ तत्रैव च निरुध्यन्ते प्रलये भूतभावेन ततः संजायते गंधस्ततः संजायते रसः २६ त-
तः संजायते रूपं ततः स्पर्शाभिजायते ततः संजायते शब्दः संशयस्तत्र जायते २७ अतः संजायते निष्ठा जन्मैतत्सप्तधा-
विदुः २८ अनेनेव प्रकारेण प्रगृहीतं पुरातनैः पूर्णाहुतिभिरापूर्णास्त्रिभिः पूर्यन्ति तेजसा २९ इति श्रीमहाभारते
आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतायां विंशतितमोऽध्यायः २० ब्राह्मण उवाच अत्राप्युदाहरंतीममिति हा-
सं पुरातनम् निबोध दशहोतृणां विधानमथ यादृशम् १

विभिः वेदादिति शेषः त्रिभिर्मनमेयमातृभिः पूर्णं ब्रह्मतस्य आहुतिराह्वानं आह-
नयो वै नामेता यदा हुतय एता भिर्वेदेवान्यजमानो ह्वयतीति श्रुतेः तत्तये मतेः उपाधिभूतेर्दपिणेरिव ब्रह्म प्रजापके रित्यर्थः आपूर्णाः सर्वलोका इति शेषः तौ
चत्रयः तेजसा स्वात्मज्योतिषा पूर्यन्ति ते नैव सत्तावन्तो भवन्तीत्यर्थः एवं दृष्टिः सृष्टि रनेन लोकेन सूचिता २९ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि
टीकायां विंशोऽध्यायः २० पूर्वत्र घ्राणाद्युपाधिभूतात्मा घ्राताहमित्याद्यभिमानवान् घ्रेयादीन् प्रकल्प्य घ्राणादींस्तर्पयतीत्युक्तम् इदानीं प्राणेश्यो देवादेव
भ्यो लोका इति श्रुत्यनुसारादिन्द्रियाण्येव स्वकल्पितेषु देवेषु देवद्वारा स्वकल्पितान् लोकान् तर्पयतीत्युक्त्या भूतात्मनिकल्पकत्वं नास्ति अपितु जडस्यैव
तदिति विविनक्ति अत्रापीति अत्र दृष्टिः सृष्टिप्रकारे विवेचनीयं १

श्रोत्रमिति अथातोविभूतयोऽस्य पुरुषस्य वाचासृष्टौ एथिवीचाग्निश्चेत्याद्येतरयके श्रोत्रेण सृष्टादिशब्दचंद्रमाश्चेति वचनात् श्रोत्रं सर्वैः शब्दैः सहोप्येतीतिके-
 षीतकिंवचनाच्चदिगाद्यात्मके सूत्रात्मनिसविषयाणि श्रोत्रादीनि प्रविलापयेदित्यर्थः २ ३ ४ ५ चित्तमिति एतत्प्रविलापनं सूत्रस्थानीयेन चित्तेनैव कर्तव्यं न
 वायुनिरोधादिना हठेन मनसैवेन्द्रियग्रामं विनियम्येति गीताषष्ठोक्तेः वित्तं संस्काराः पुण्यपापे वा यथा सूत्रेण आज्यमग्नौ हुत्वा सूत्रवमग्निदक्षिणार्थं वित्तं च
 त्यजंति एवं मनसा सविषयाणीन्द्रियाणिकारणे प्रविलाप्य मनः कर्मणोऽसकृत् दुष्कृते च त्यजेदिति रूपकद्वारा प्रपंचितं एवं कृते यदवशिष्यते तदाह पवित्रं
 ज्ञानमुत्तममिति पवित्रं असंगं उत्तमं चरमम् नातः परतरं किंचिदस्ति पुरुषान्न परं किंचिदिति श्रुतेः सूत्रविभक्तं ज्ञानात् पृथक् भूतम् इदं चित्तादिशब्दाद्यंत
 म् ६ सर्वमिति अथेति पक्षांतरे विज्ञेयं सर्वं चित्तमेवेति संबंधः ज्ञानं तु तत्प्रकाशकं अवेक्षत एव केवलं न सज्जत इत्यर्थः नन्वेवं कथं सूत्रविभक्तानामपि ज्ञान-

श्रोत्रं त्वक्चक्षुषी जिह्वा नासिका चरणौ करो उपस्थं पायुरिति वा होतृणि दशभामिनि २ शब्दस्य शौरूपरसोगंधो वाक्यं क्रि-
 यागतिः रेतो मूत्रपुरीषाणां त्यागो दशहवींषि च ३ दिशो वायूरविश्वं द्रुः पृथ्व्यग्नीविष्णुरेव च इंद्रः प्रजापतिर्मित्रमग्नयो द-
 शभामिनि ४ दशो द्रियाणि होतृणि हवींषि दशभामिनि विषया नाम समिधो हूयन्ते तु दशाग्निषु ५ वित्तं सूत्रवश्च वित्तं च-
 पवित्रं ज्ञानमुत्तमम् सूत्रविभक्तमिदं सर्वं जगदासीदिति श्रुतम् ६ सर्वमेवाथ विज्ञेयं चित्तज्ञानमेवेक्षतं रेतः शरीरभृत्कायं
 विज्ञातानुशरीरभृत् ७ शरीरभृत्गार्हपत्यस्तस्मादन्यः प्रणीयते मनश्चाहवनीयस्ततस्मिन्प्रक्षिप्यते हविः ८

ज्ञेयानां अविभागप्रत्यय इत्याशंक्यतमायः पिंडवत्सान्निध्यमात्रादित्याह रेत इत्यादिना रेतो जन्यं शरीरे भिमानवान् तस्य कायेषा द्वौ शिके विज्ञा-
 ता जीवः सूक्ष्मशरीरभृत् लिंगाभिमाना अस्ति ७ सोऽपि शरीरभृत्गार्हपत्यः हृदयंगार्हपत्य इति गृहपतेः क्षेत्रज्ञस्यार्थदेश इति व्युत्पन्नगार्हप-
 त्यशब्देन हृदयशब्दस्य सामानाधिकरण्यश्रुतेः तस्मात् हृदयादन्यो मन्त्र आख्यः हृदयं निरभिद्यत हृदयान्मनो मनसश्चंद्रमा इति श्रुतेः आहवनीयं मनः
 आयतनं न च सुखमेव आस्थमाहवनीय इति श्रुतेः हविः तं जेबन्नात्मकं अदनीयम् अन्नमयं हि सोम्य मन आपो मयः प्राणस्तेजो मयी वा गिति श्रुतेर्ह-
 विषस्तेजो शो जातरं तेजः प्राप्य सद्यो वा गृपेण परिणमते ८

अतोवाचस्यतिः वेदः प्रथमं जज्ञे मनः पार्थिवं तदनंतरं जज्ञे अतो मनोमयः सूत्रात्मावाचमवेक्षते सिसृक्षः सन् यो ब्रह्माणं विधाति पूर्वयं वैवेदांश्च
प्राहिणोति तस्मै तं ह देवमात्मबुद्धिप्रकाशं मुमुक्षुवैशेषणमहं प्रपद्ये मनसा वाचं मिथुनं समभवदिति श्रुतेः तत इत्यनुपपद्यते मनो नंतरं भवति रूप्यते-
स्पृशे नैव प्रथते इति रूपं प्राणवायुद्रव्यं उत्पद्यते अन्नापेक्षया अपां जाड्यप्राधान्येन चिरपाकित्वात् तच्च रूपं वैवर्ण्यं वर्णो नीलपीतादिस्तद्रहितं स्वार्थे त-
द्रहितः तद्रूपं कर्तुं मनः प्रतिसमनुद्रवति विपरीतं वा रुद्धे चित्तो नीलो रुद्धो रुद्धे नीले मन इत्युक्तेः ९ अत्र मन एव पूर्वरूपं वा गुणतररूपं मनसा वा इति
ता वाग्वदंतीति श्रुतिं लौकिकमनुभवं चानुरुक्त्य शंकेतस्मादिति १० विज्ञानयोगेन प्रमाणेन मतिः प्राणः समुन्नीता स्रष्टुमो उद्रिक्ता सती विषया न्कुतो
नाध्यगच्छन् को वेतां प्रति बाधते स्रष्टुमो को वा स्य ज्ञानशक्तिमपहरतीत्यर्थः ११ स्वत्यत्वात् केनैत्यस्योत्तरमादावहतामपान इति अपानवशातः प्रा

ततो वाचस्यतिर्जज्ञे तं मनः पर्यवेक्षते रूपं भवति वैवर्ण्यं समनुद्रवते मनः ९ ब्राह्मण्युवाच कस्माद्वागभवत्पूर्वं क-
स्मात्पश्चाच्च मनो भवत् मनसा चिंतितं वाक्यं यदा समभिपद्यते १० केन विज्ञानयोगेन मतिश्चित्तं समास्थिता समुन्नीताना-
ध्यगच्छत्को वेतां प्रति बाधते ११ ब्राह्मण उवाच तामपानः पतिर्भूत्वा तस्मात्प्रेष्य पानताम् तां गतिं मनसाः प्रादुर्भूत-
स्तस्मादवेक्षते १२ प्रभंतु वाङ्मनसो मयि स्मात्त्वमनुपृच्छसि तस्मान्नेव तं विध्यामि तयारैव समाह्वयम् १३ उभे वाङ्मनसो गि-
त्वा भूतात्मानमपृच्छताम् आवयोः श्रेष्ठमाचक्ष्वच्छिधि नो संशयं विष्णो १४ मन इत्येव भगवांस्तदा प्राह सरस्वती अहं वैका-
मधुकृतुभ्यमिति तं प्राह वाग्य १५ ब्राह्मण उवाच स्थावरं जंगमं चैव विध्युभे मनसीमम स्थावरं मत्सकाशे वै जंगमं विष-
येतव १६ यस्मिन् विषये गच्छेन्मंत्रो वर्णः स्वरोपि वा तन्मनो जंगमं नाम तस्मादासीद्गरीयसी १७

गोन स्रष्टुमो मनो लयाल्लीयते अपानं
तु स्ववशे कृत्वा समाधौ मनो लये सति लीयत एवेत्यर्थः तस्मात्पतिभावाद्देताः प्रेषति नयति तां गतिं मिति तां प्राणाख्यां गतिं मनसो गतिं बहिर्गमनसाधनं
प्राहुः न हि वायुबलेनानुन्मीलितेन यने मनोवृत्तिर्ध्रुवं मंडलपर्यंतं गंतुं समर्था तामतिमित्यपपाटः १२ कस्मादित्यस्योत्तरमारव्यायिकामुखेनाह प्रभंति-
त्यादिना समाह्वयं सर्वं आह्वयं तं विजिगीषवोस्मिन्नितिसंबादः १३ भूतात्मानं जीवं १४ तन्मते मनः श्रेष्ठं अनुभवसिद्धम् वाचो मते दृष्टादृष्टे फलोपायो
मयेव बोद्धुं शक्यं इति स्वस्येव श्रेष्ठम् १५ द्वयोर्विषयविभागेन साम्यमापादयन् मन आख्यो ब्राह्मण उवाच स्थावरं बाह्यं द्रव्याख्यम् जंगमं अतीन्द्रियं स्वर्गा-
दि १६ यद्यपि स्वर्गादि कमपि मनसो विषयः तथापि वाचमेव दारीकृत्य तस्य तथात्वमस्ति अतो वागेव गरीयसीत्याह यस्त्विति मंत्रादिप्रकाशितं विषयं ग-
च्छन्मनोपि जंगमं भवतीत्यर्थः १७

समाधिः कामधुगस्मीति स्वपक्षपुष्टिः तेनाहं मूर्च्छित इवास्मियस्मात्तुच्छासमासाद्योनियोजना १८ तथापिमनोरुतिविशेषयोः प्राणापानयोरंतरेयव-
गस्ति स्वपितिवाप्राणेनदावाकृ भवति प्राणस्तदावाचंरह्नीति श्रुतेरित्याह प्राणापानेति रोहिलेति अपानतीति प्राणेन अनायायाधितासतीतारमंद्रत्वा-
दिभावं व्युत्सृज्यत्यंतं नीचैस्तरा भवतीत्यर्थः १९ व्यतिरेकमुक्त्वा न्वयमाह तत इति तस्मादप्राणवन्नपानच्चावमभिव्याहरतीति श्रुतेर्यस्मादेवं तस्मादुच्छ्वासं
प्राणव्यापारमासाद्यनवागवदति २० घोषिणीजातः निघोषे घोषाभावायस्याः सा अघोषेति यावत् तयोर्घोषिणी प्राणाप्यायनमपेक्षते तद्विनाविच्छिद्य
ते निघोषातुहंसमंत्ररूपासर्वास्वप्यवस्थास्तु प्रवर्तत इति गरीयसी २१ घोषिण्यपिगुर्वित्याह गौरिवेति वाचं धेनुमुपासीत तस्याश्चत्वारः स्तनाः स्वाहाका-
रः स्वधाकारो हंत कारो वषट्कार इति श्रुतेः स्तनेः तत्तत्कर्मफलरूपं रसं अर्धान्नरसमिति समाधाधिकरणे द्वितीयाख्यं दत्ते प्रसूतिं ब्रह्मवादिनी उपनिष-
दाकुतुशाश्वतं मोक्षं स्यंदते प्रसूतिं सततं नित्यमिदम् २२ दिव्यं देवताद्याकर्षणादि आदिव्यं व्याहारादिसामर्थ्यम् तदुभयस्योयः प्रभावस्तं एत-

यस्मादपि समाधिस्ते स्वयमभ्येत्यशोभने तस्मादुच्छ्वासमासाद्य प्रवक्ष्यामि सरस्वतीम् १८ प्राणापानांतरे देवीवाग्मे नित्यं
स्मृतिश्चति प्रेर्यमाणामहाभागो विना प्राणानपानती प्रजापतिमुपाधावत्प्रसीद भगवन्निति १९ ततः प्राणः प्रादुरभूद्वाचमा-
प्याययन्पुनः तस्मादुच्छ्वासमासाद्यनवागवदति कर्हिचित् २० घोषिणीजातु निघोषी नित्यमेव प्रवर्तते तयो रपि च घोषेण
निघोषे वे गरीयसी २१ गौरिव प्रसवत्य र्धान्नरसमुत्तमशालिनी सततं स्यंदते ह्येषा शाश्वतं ब्रह्मवादिनी २२ दिव्यादिव्यं
भावेन भारतीगोः शुचिस्मिते एतयोरंतरं पश्य सूक्ष्मयोः स्यंदमानयोः २३ ब्राह्मण्युवाच अनुत्पन्नेषु वाक्येषु चाद्य-
माना विवक्षया किन्तु पूर्वतदा देवी व्याजहार सरस्वती २४ ब्राह्मण उवाच प्राणानया संभवते शरीरे प्राणादपानं प्र-
तिपद्यते च उदानभूता च विसृज्य देहं व्यानेन सर्वं दिवमावृणोति २५ योः वाङ्मनसयोः २३ व्याजहार स्वस्य रत्निलाभार्थं किन्तु तत्वं स वि-

शेषेण आजहार आहूतवती २४ आत्मा बुद्ध्या समेत्यार्थान् मनोयुंक्ते विवक्षया मनः कायाग्निमाहं तिस्रं प्रेरयति मारुतं इति शिक्षोक्तं मनः प्रवर्तिताः प्रा-
णाद्या एव वाचं निर्वर्तयंतीत्याह प्राणेनेति श्रुतो हि विविद्वद्वाह्यं बायुमाचालयति सपुनर्नाभिस्थाने प्राणापानग्रन्थाधारं अपानेन सहैक्यं प्राप्य मनो नियम-
नाभिहतकायाग्निं प्रेरितं ऊर्ध्वं मुत्प्लुत्य उरः कंठशिरःस्थानेष्वभिधातं प्राप्य मंद्रमध्यमतारभेदेन ध्वनिमुत्पाद्या धस्तान्मुरव बिलमत्यतात्वादिसंस्थानानु-
रोधी मंडादिध्वनिधर्मवतो वर्णानां भिव्यज्यवेगवत्त्वस्वाभाव्या हृदिः प्रस्थितः श्रोत्रस्थानानि संस्कृत्य वणाननुभाव्य वेगक्षयपुनः समानस्थानमेव पूर्ववत्प्र-
तिपद्यते सोयमर्थः श्रीभागवते प्युक्तः स एष जीवा विवरप्रसूतिः प्राणेन घोषेण गुहां प्रविष्टः मनोमयसूक्ष्ममुपेत्य रूपं मात्रास्वरो वर्णं दति स्थविष्य इति २५

इत्येव इत्थमेव पूर्ववाणीस्त्वोत्पत्तिप्रकारं प्रजजल्प वाचः प्राणाधीनत्वमपि वाचः प्रभावादेव विदितामित्यर्थः यन्नसोमः सहाग्निनेत्यक्तौ सोमाग्नीद
 डापि ग्लाधिपती मनोवाक्शब्दाभ्यामुपसंहरति तस्मादिति किमर्थवयमध्यामहे किमर्थवयं यस्यामहे वाचि हि प्राणं जुहुमः प्राणे वाचं यो ह्येव प्रभवः
 सा एवाप्यय इति श्रुतेः यथास्थंडिलस्थो वह्निर्वायुना स्थालीस्थो वायुश्च वह्निना समिध्यते अन्यतरनाशे च द्वयोरपि नाशः एवं स्वर्गाद्या यं वादेर्मनः संयुज्य
 ते न तो वागादीन् व्यापारयति तत्र वाचः प्रवर्तकस्य वायो निर्गोधे मनो निर्गुध्यते मनो निर्गोधो वह्निं भिरुध्यते तावन्तेव संसारादर्शनरूपेणार्थसिद्धौ किं यज्ञादि

ततः समाने प्रतितिष्ठतीह इत्येव पूर्वप्रजजल्पवाणी तस्मान्मनःस्थावरत्वाद्विशिष्टतथादेवी जंगमत्वाद्विशिष्टा २६ इ
 ति श्री० आश्वमेधिके पर्वणि गीतासु एकविंशोऽध्यायः २१ ब्राह्मण उवाच अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम्
 सुभगो सप्तहोतृणां विधानमिह यादृशम् १ घ्राणश्चक्षुश्चाजिह्वा च त्वक् श्रोत्रं चैव पंचमम् मनो बुद्धिश्च सप्तैते हातारः पृथगा
 श्रिताः २ सूक्ष्मवकाशेतिष्ठंतो न पश्यंतीतरेतरम् एतान्च सप्तहोतृस्त्वस्वभावाद्दिद्विशोभने ३ ब्राह्मण्युवाच सू
 क्ष्मवकाशे संतस्ते कथं नान्योन्यदर्शिनः कथं स्वभावाभगवन्नेतदा च द्वमे प्रभो ४ ब्राह्मण उवाच गुणाज्ञानमवि
 ज्ञानं गुणज्ञानमभिज्ञता परस्परं गुणानेतेनाभिजानंति कहिंचित् ५ जिह्वा चक्षस्तथा श्रोत्रं वाङ्मनो बुद्धिरेव च न गंधा
 नधिगच्छति घ्राणस्तानधिगच्छति ६ घ्राणं चक्षस्तथा श्रोत्रं वाङ्मनो बुद्धिरेव च न रसानधिगच्छति जिह्वा तानधिगच्छति ७
 घ्राणं जिह्वा तं तथा श्रोत्रं वाङ्मनो बुद्धिरेव च न रूपाण्यधिगच्छति चक्षस्तान्यधिगच्छति ८ घ्राणं जिह्वा तं तश्चक्षुः श्रोत्रं बुद्धिर्मन
 स्तथा नस्पर्शानधिगच्छति त्वक्कृतानधिगच्छति ९ घ्राणं जिह्वा च चक्षुश्च त्वक् श्रोत्रं बुद्धिरेव च न शब्दानधिगच्छति श्रोत्रं ता
 नधिगच्छति १० घ्राणं जिह्वा च चक्षुश्च त्वक् श्रोत्रं बुद्धिरेव च संशयं नाधिगच्छति मनस्तमधिगच्छति ११

ना श्रुते तु वाक्शब्देन तत्कारणं मनो ज्ञेयम् एवं च वाङ्मनसयोः प्रत्येकं पुरुषार्थहेतुत्वाद्विशिष्टत्वमविशिष्टत्वम् २६ इत्याश्वमेधिके पर्वणि
 टीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ इदानीं पूर्वोक्तघ्राणादिसप्तकस्य अन्वयव्यतिरेकाभ्यामितरेतरकार्यकारित्वेनास्तीत्युक्त्वा बुद्धिर्मनस्य तर्भावाद्दतरेषां
 पंचानां मनोधीनत्वं मनसोपि व्यावहारिकप्रकाशकत्वमितराधीनमिति त्रिंशद्वयमनः संवादेन तेषामन्योन्यव्यतिरेकमुक्त्वा पूर्वोक्तमेवा न्यतरजयेनोभयज
 फलं सिध्यतीति प्रतिपादनायैतं सप्तहोत्राध्याय आरभ्यते अत्रापीति अत्र वाङ्मनसयोः समप्राधान्ये विवेचनीयम् १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११

१२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २४ २५ २६ २७ अगारं हार्दाकाशं स्रुप्तमोमोक्षे च प्रविश्य येषां तर्ह्यदयभाकाशस्तस्मिन् शोते नि
पादस्यामृतं दिवीति श्रुतिषां अद्वारमिव बाह्येन्द्रियवर्जितमिव स्वप्नप्रज्ञातयोरिव व्युत्थाने पदं द्रियाणां वासनामात्ररूपत्वे पिच्छांतिसिद्धं स्थूल्यं अपश्य
इव शब्दः संकल्पजान् भोगान् विषये निबद्धान् विषयवासनानुविद्धान् भुक्त्वा प्राणक्षये मनः प्रक्षये स्रुप्तावसं प्रज्ञाते वा शांतिं उपैति २८ एवं दंतानि

घ्राणां जिह्वा च चक्षश्च त्वक् श्रोत्रं मन एव च न निष्ठामधिगच्छति बुद्धिस्तामधिगच्छति १२ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरा
तनम् इन्द्रियाणां च संवादं मनसश्चैव भाभिनि १३ मन उवाच न घ्रातिमा मृते घ्राणं संजिह्वानवन्ति च रूपं चक्षुर्न गृण्हा
तित्वक् स्पर्शमावबुध्यते १४ न श्रोत्रं बुध्यते शब्दं मया हीनं कथंचन प्रवरं सर्वभूतानामहमस्मि सनातनम् १५ अगाराणीव श्रु
त्या निशांतां विषद्वान्नयः इन्द्रियाणि न भासन्ते मया हीनानि नित्यशः १६ काष्ठाणीवार्द्रशक्काण्यतमानैरपीन्द्रियैः गुणार्था
न्नाधिगच्छन्ति मा मृते सर्वजंतवः १७ इन्द्रियाण्युचुः एवमेतद्भजेत्सत्यं यथेतन्मन्यते भवान् ऋते स्मान्मदर्थं स्त्विभो
गान् भुंक्ते भवान्यदि १८ यद्यस्मात्प्रलीनेषु तपेण प्राणधारणम् भोगान् भुंक्ते भवान्सत्यं यथेतन्मन्यते तथा १९ अथ वास्मा
त्प्रलीनेषु तिष्ठत्स विषयेषु च यदिसंकल्पमात्रेण भुंक्ते भोगान्यथार्थवत् २० अथ चेन्मन्यसे सिद्धिं मस्मदर्थेषु नित्यदा घ्राणे
न रूपमादत्स्वरसानादत्स्वचक्षुषा २१ श्रोत्रेण गंधानादत्स्वस्पर्शानादत्स्वजिह्वया त्वचा च शब्दानादत्स्वबुद्ध्या स्पर्शमथा
पि च २२ बलवंतो ह्यनियमानियमादुर्बलीयसाम् भोगान् पूर्वानादत्स्वनोच्छिष्टं भोक्तुमर्हसि २३ यथा हि शिष्यः शास्त्रारं श्रु
त्यर्थमभिधावति ततः श्रुतिमुपादाय श्रुत्यर्थमुपतिष्ठति २४ विषयानेव मस्माभिर्दर्शितानां भिमन्यसे अनागतानतीतांश्च
स्वप्ने जागरणे तथा २५ वेमनस्यं गतानां च जंतूनामल्पचेतसाम् अस्मदर्थं कृते कार्ये दृश्यते प्राणधारणम् २६ बहूनापि दिसं
कल्पान्मत्वा स्वभासुपास्य च बुभुक्षया पीड्यमानो विषयानेव धावति २७ अगारमद्वारमिव प्रविश्य संकल्पभोगान् विषये निबद्धा
न् प्राणक्षये शांतिमुपैति नित्यं दारुक्षये निज्जलितो यथैव २८ कामंतुनः स्वघुगुणेषु संगः कामंचनान्यान्यगुणापलाथिः अस्मान्निना
नास्ति तवोपलब्धिस्तावद्वृते त्वानभजेत्प्रहर्षः २९ इति श्रीमद् आश्वमेधिकपर्वणि ब्राह्मणगीतायां द्वाविंशोऽध्यायः २२

यादिस्त्रां कंसं त्रितं आ

हारशब्देः सत्वशब्दोद्दिष्टं तुलंतत् आदितः एवं स्वस्या कर्तृत्वभावनयान्ममत्तः सिध्यति शब्दचित्तस्य त्वयमेव बोधप्रकार इत्युक्तम् २९ इत्याश्वमेधिकं टी

कायां द्वाविंशोऽध्यायः २२

तालुजिह्वांचेत्यत्रसूत्रितस्यार्थव्याकरोत्यध्यायद्वयेन अत्रापीति अत्रप्राणक्षयेवक्तव्ये तत्रच्छांदोग्येप्राणाग्निहोत्रविद्यायां प्राणापानव्यानोदानसमानाः क्रमेणाधितोकेकं दृष्टमिति दिग्गताशविद्यद्रूपाः समास्नाताः तेषां प्राणापानो अन्योन्याधीनो पुरकेरेच केवाक्रियमाणेपानक्रियानिरोधात् अपानेच विरोच्यमानेप्राणगतिनिरोधात् पाष्णिभागेनसंपीड्यमानिमाकुंचयेद्दृढमित्यादिप्रकारेणमूलबंधनयोरैकीकृतयोर्दृष्टागतिर्भवति तदंतत्प्राणापानयोरुदात्ताधीनं प्रागेवोक्तं अपानं प्राणयोर्मध्ये उदानो व्याप्यतिष्ठतीति एवं द्रुमुवाः पञ्चन्ययज्ञद्वारा परस्पराश्रितयोरपि आकाशाश्रितत्वम् तथानाभिदेशमात्रवतीसमानः सर्वांगव्यापिनो व्याप्तस्य वशेस्ति व्यानोपि सर्वसंधिव्यापिनो दानेन ससुचलति तद्व्याप्यत्वात्समानोप्युचलति एवं विद्यद्विगाश्रितादिकृच

ब्राह्मणउवाच अत्रायुदाहरंतीममितिहासं पुरातनम् संप्रगेपंच होतृणां विधानमिहयादृशम् १ प्राणापानावुदानश्च समानो व्यान एव च पंच हातृस्मथेता नैपरं भावं विदुर्बुधाः २ ब्राह्मण्युवाच स्वभावात्सप्त होतार इति मे पूर्विकामतिः यथा वै पंच होतारः परोभावस्तदुच्यताम् ३ ब्राह्मणउवाच प्राणनसंभृतो वायुरपानां जायते ततः अपानसंभृतो वायुस्ततो व्यानः प्रवर्तते ४ व्यानेन संभृतो वायुस्ततो दानः प्रवर्तते उदाने संभृतो वायुः समानो नाम जायते ५ ते पृच्छंत पुरा संतः पूर्वजातं पितामहम् यां नो ज्येष्ठस्तमा च स्वसनः श्रेष्ठो भविष्यति ६ ब्रह्मोवाच यस्मिन् प्रलीने प्रलयं व्रजति सर्वे प्राणा प्राणं भृतां शरीरे यस्मिन् प्रचीर्णं च पुनश्चरंति सर्वे श्रेष्ठो गच्छत यत्र कामः ७ प्राणउवाच मयि प्रलीने प्रलयं व्रजंति सर्वे प्राणा प्राणं भृतां शरीरे मयि प्रचीर्णे च पुनश्चरंति श्रेष्ठो ह्यहं पश्य तमां प्रलीनम् ८ ब्राह्मणउवाच प्राणः प्रलीयत ततः पुनश्च प्रचचार ह समानश्चायुदानश्च वचो ब्रूतां पुनः शप्ते ९

आकाशाश्रिता इदमेव सर्वेषां सुदानाधीनत्वं श्रुत्या तद्यथा स ह्यपट्टाशशंकुन्मरवो दोदति दृष्टान्तेनोपपादितम् उदानोपि भूग्राणसंधौ निरुध्यते यदा तदा तस्थो ब्रह्मणि द्रुमुस्यादिसहित आकाशो निरुध्यते एवं च तस्या भवस्थायां सर्वप्रपंचप्रविलयाद्योगीकृतकृत्यो भवतीति पद्यकतात्यर्थं तत्रैवं सति त्रैधाभावना प्रवर्तते प्राणाय स्वाहत्यादिभिर्मंत्रैः प्राणाग्निहोत्रं कुर्वन्नेवावदानेन सर्वं द्रुममृतिरूप्यतीति भावनया शब्दद्विधा भवत्यन्वदोषे श्वनलियते इत्येकः प्रकारः च पलं मेनः पूर्वाक्षरेचरीमुद्रया हृदयोगेन निरोद्धव्यमिति द्वितीयः अनुपदाक्तः कृत्स्नप्रपंचविलयस्तृतीयः एषामधिकारिभेदाच्चवस्था एवं सर्वापि विद्याधिदेवाधिभृता ध्यात्मभेदेन त्रिविधाधिकारभेदाज्ज्ञेया १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११

अक्षरायः स्पष्ट एव पञ्चानामप्येषामेकस्यापि निरन्वयोच्छेदे सर्वेषामुच्छेदो भवतीति १० सर्वेषां प्रत्येकं मयि प्रलीने प्रलयं व्रजंतीत्युक्तिः संगच्छते ११
 १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० एवमेषां सत्यपि प्रत्येकं श्रेष्ठं स्वातंत्र्याभावात् श्रेष्ठमप्यस्तीत्याशयेनाह सर्वं श्रेष्ठानवाश्रेष्ठा इति २१ २२ वस्तु-
 व्रजं तु मनोमात्रत्वं मेव प्राणानामित्याह एक एव ममेवात्मेति २३ आख्यायिका तात्पर्यं तु यथा एक एव प्राणो ध्यातुं उपाधिमेदात्पंचधा भूतो न्योन्यस्मा

नत्वं सर्वमिदं व्याप्यति शरीरं हययावयम् नत्वं श्रेष्ठो हितः प्राण अपानो हिवशोतव प्रचचार पुनः प्राणस्तमपानोभ्यभायत १०
 अपान उवाच मयि प्रलीने प्रलयं व्रजंति सर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे मयि प्रचीर्णं च पुनश्चरंति श्रेष्ठो ह्यहं पश्यतमां प्रलीन-
 म् ११ ब्राह्मण उवाच व्यानश्च तमुदानश्च भायमाणमथाचतुः अपाननत्वं श्रेष्ठो सि प्राणा हिवशोतव १२ अ-
 पानः प्रचचाराथ व्यानस्तं पुनरब्रवीत् श्रेष्ठो हं मस्मि सर्वेषां श्रूयतां येन हेतुना १३ मयि प्रलीने प्रलयं व्रजंति सर्वे प्राणाः प्राणभृ-
 तां शरीरे मयि प्रचीर्णं च पुनश्चरंति श्रेष्ठो ह्यहं पश्यतमां प्रलीनम् १४ ब्राह्मण उवाच प्राणीयत ततो व्यानः पुनश्च प्रचच-
 रह प्राणापानावुदानश्च समानश्च तमब्रुवन् १५ नत्वं श्रेष्ठो सि नो व्यानसमानस्तव शोतव प्रचचार पुनर्व्यानः समानः पुनरब्र-
 वीत् श्रेष्ठो हं मस्मि सर्वेषां श्रूयतां येन हेतुना १६ मयि प्रलीने प्रलयं व्रजंति सर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे मयि प्रचीर्णं च पुनश्चरं-
 ति श्रेष्ठो ह्यहं पश्यतमां प्रलीनम् १७ समानः प्रचचाराथ उदानस्तमुवाच ह श्रेष्ठो हं मस्मि सर्वेषां श्रूयतां येन हेतुना १८ मयि
 प्रलीने प्रलयं व्रजंति सर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे मयि प्रचीर्णं च पुनश्चरंति श्रेष्ठो ह्यहं पश्यतमां प्रलीनम् १९ ततः प्राणीय-
 तोदानः पुनश्च प्रचचार ह प्राणापानो समानश्च व्यानश्चैव तमब्रुवन् उदाननत्वं श्रेष्ठो सि व्यान एव वशोतव २० ब्राह्मण
 उवाच ततस्तानब्रवीद्ब्रह्मा समवेतान् प्रजापतिः सर्वं श्रेष्ठानवाश्रेष्ठाः सर्वे चान्योन्यधर्मिणः २१ सर्वस्वविषयं श्रेष्ठाः
 सर्वे चान्योन्यधर्मिणः इति तानब्रवीत्सर्वान्समवेतान् प्रजापतिः २२ एकः स्थिरश्चास्थिरश्च विशेषात्पंचवायवः एक ए-
 वममेवात्मा बहुधाप्युपचीयते २३ परस्परस्य सहद्रोभावयंतः परस्परम् स्वस्ति व्रजतमद्रवो धारयध्वं परस्परम् २४
 इति श्रीमन्महाभारत आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतारक्तत्रयाविंशोऽध्यायः २३

द्यावर्तते एवं परमात्मापि औपाधिकमनंकथाभा-
 वं प्राप्य मिथो हर्षविषादभोक्तृभोग्यभावं भजत इति तस्मादेकात्म्यबुद्ध्या सर्वैः सर्वत्रानुकंपाकार्येण संहरति धारयध्वं परस्परमिति २४ इत्याश्वमेधि-
 कंदीकायां त्रयाविंशोऽध्यायः २३ ५१

उक्तमेकात्म्यं अध्यारोपापवादाभ्यामपंचयति अत्रति १ जंतोः समष्टिव्यष्टिशरीरिणः २ येननिमित्तेनकारणेन ततोनिमित्तादन्योपितंतत्प्रति पूर्व-
प्राक्निमित्तत्वेनएति ३ किंतूयं प्राणद्वंद्वचकिं तिर्यङ्मनुष्यादि उर्ध्वदेवादिअधः पश्वादि एतेषांरूपंचयत्तद्विज्ञेयम् यद्वातिर्यगित्यादिनाविष्णु-
त्वमेवोच्यते ४ उत्तरसंकल्पाज्जायते हर्ष इति आनंदः स एवसंकल्पात् जंतुरित्यनुकृत्यते जंतुरूपेणाविर्भवतीत्यर्थः आनंदास्थेव स्वस्विमानिभूतानि
जायंते सोकामयतबहुस्यां प्रजायेयेतिसच्चयच्चाभवदित्यादिश्रुतिभ्यः आनंदमात्रं ब्रह्मेवमाययाईक्षणपूर्वकं ब्रह्मांडपिंडाकारत्वं प्राप्नोति रविरिव
सूर्यकांतद्वारावह्निप्रदीपाकारत्वमितिभावः शब्दादपिचजायते वेदिकशब्दपूर्विकापिप्रलयाग्निदग्धभौतिकसृष्टिः प्रजापतिद्वाराजायते एतदिति वैप्र-
जापतिर्देवानसृजतेत्यादिश्रुतेस्तक्षकदग्धोवट इवकाश्यपमंत्रादित्यर्थः रसात् रूपात् तत्तद्विषयवासनातः इदंच पर्जन्यवदीश्वरस्यसाधारणोपिका-

ब्राह्मणउवाच अत्रायुद्वाहरंतीमितिहासंपुरातनम् नारदउवाच संवादमृषेर्देवमतस्यच १ देवमतउवाच
जंतोः संजायमानस्य किमु पूर्वप्रवर्तते प्राणोपानः समानोवाव्यानावाद्भान एवच २ नारदउवाच येनायसू-
ज्यतेजंतुस्ततोऽन्यः पूर्वमेतितम् प्राणद्वंद्वद्विज्ञेयं तिर्यगूर्ध्वमधश्चयत् ३ देवमतउवाच केनायसूज्यते
जंतुः कश्चान्यः पूर्वमेतितम् प्राणद्वंद्वचमेवद्विज्ञेयं तिर्यगूर्ध्वमधश्चयत् ४ नारदउवाच संकल्पाज्जायते हर्षः श-
ब्दादपिचजायते रसात्संजायतेचापिरूपादपिचजायते ५ शुक्रात् शोणितसंसृष्टात्पूर्वप्राणः प्रवर्तते प्राणेनवि-
कृतेशुक्रेत्थापानः प्रवर्तते ६ शुक्रात्संजायतेचापिरूपादपिचजायते एतद्रूपमुदानस्य हर्षोमिथुनमंतरा ७ कामा-
त्संजायतेशुक्रं कामात्संजायतेरजः समानव्यानजनिनसामान्यशुक्रशोणिते ८

रणत्वेबीजवदसाधारणंज्ञेयं ५ शुक्रंअदृष्टं शोणितंरागा-

दिवासनामिश्रमदृष्टमवष्टभ्यप्राणोलिंगात्माप्रवर्ततेस्मृष्टम् तेनप्राणेनविकृतेज्ज्माद्यपेक्षयातान् विकारान्प्रापितेशुक्रेसवासनकर्मजेदेहेअपानमृत्यश्च
रमभावविकारोनाशारव्यः प्रवर्तते ६ एवंसतिपुनस्तस्मिन्जन्मन्युपनितात् शुक्रात् रसाच्चययोक्ताज्जायते एतद्रूपमुदानस्य ब्रह्मणा आरोपितंरूपमित्यर्थः किं
तदतआह हर्षोमिथुनमंतरेति मिथुनंरुक्तरूपंकारणकार्यंच अंतरातयोर्मध्यहर्षोव्याप्यतिष्ठतीत्यर्थः तेयदंतरातद्ब्रह्मेतिश्रुतेः तेनामरूपेप्रवृत्तिमूलात्कामा-
त् शुक्रंअदृष्टं अदृष्टाच्चरजः प्रवृत्तिरितिकामकर्मणीप्रवाहेणवर्ततेतदित्यर्थः ७ एतयोर्मूलंसमानव्यानोताभ्यांतदात्मकेष्विद्युच्छ्रोत्रेऽलक्ष्यते ततश्चदृष्टा-
नुश्रविकविषयंविज्ञानंकामप्रवृत्त्योर्बीजमित्यर्थः तथाचाहुः जानातीच्छतिप्रयततइति ८

प्राणापानाविति इदमेव काम प्रवृत्त्यारब्धं हूं प्राप्य प्राणापानावेव जीवो पाधिभूतो ऊर्ध्वाधोगतिं गच्छतः न तु जीवः यतो नीयेत नाकाशं तद्दृग्जीवो न भोपम-
इति श्रुतेः विभोश्चिद्रूपस्य जिवस्याकाशवद्गत्ययोगात् समानव्यानो उक्तरीत्यादृष्टं श्रुतं च तो उभोतिर्यक् अनूहं अब्रह्म अतत्प्रापकत्वात् अतएव हूं
हृत्वं हृतभावः इति उच्यते वेद ९ ननु सर्वं दृष्टं श्रुतं च तिर्यग्द्वंद्वं नेत्याह अग्निर्वेद इति अग्निः परमात्मा तस्यैव देवस्य शासनं आज्ञा निश्चसितमेतद्दृ-
ग्वेद इति श्रुतेः श्रुतिस्मृतिमेवेवाजं इति स्मृतेः श्रुतदाज्ञारूपे वेदः इदं सर्वं यद्यमात्मा सर्वं रत्नं ब्रह्मेत्यादिरेकात्म्यं प्रतिपादयतीत्यर्थः तस्य च देवस्य ज्ञानं
बुद्धिं समन्वितं परमधीष्टित्युक्तं तत एव वेदाज्जायत इत्यर्थः १० तदेवाह तस्येति यथा धूमभस्मनी अग्निरूपे बहिर्भूते एव तमोरजसीलयविक्षेपहेतुत-
याचिद्रूपाद्बहिर्भूते इत्यर्थः सर्वमिति तस्य तस्मात् यत्र अग्नौ मुख्ये भोग्यं तस्मात्सर्वं संजायते इदं सर्वमित्याह दहन् श्रुतेरित्यर्थः ११ सत्त्वादिति यज्ञो
जीवब्रह्मणोऽसंगतिकरणरूपो योगः समानव्यानारब्धं सर्वं दृष्टं श्रुतं च बुद्धिसत्त्वादेव भवतीति योगिनामनुभवसिद्धमित्यर्थः अयं भावः वेदं श्येनज्योतिश्चोमदह-

प्राणापानाविद्वंद्वं हूं मवाक्चोर्ध्वं च गच्छतः व्यानः समानश्चैवोभोतिर्यक् द्वंद्वत्वमुच्यते ९ अग्निर्वेदेव ताः सर्वा इति वेदस्य
शासनम् संजायते ब्राह्मणस्य ज्ञानं बुद्धिः समन्वितम् १० तस्य धूमरूपं परं जाभस्मरूपं तजसाः सर्वं संजायते तस्य यत्र प्र-
क्षिप्यते हविः ११ सत्त्वात्समाना व्यानश्च दतियजविदो विदुः प्राणापानावाज्यभागे तयोर्मध्ये हुताशनः १२ एतद्रूपमुदा-
नस्य परमं ब्राह्मणाविदुः निद्वंद्वमिति यत्वेत्तन्मन्त्रिगदतः शृणु १३ अहोरात्रमिदं द्वंद्वं तयोर्मध्ये हुताशनः एतद्रूप-
मुदानस्य परमं ब्राह्मणाविदुः १४ सच्चासच्चैव तद्वंद्वं तयोर्मध्ये हुताशनः एतद्रूपमुदानस्य परमं ब्राह्मणाविदुः १५

रोपासनादीनि तमोरजः सत्वप्रधानपुरुषयोग्यानि वर्तन्ते तेषु तेषु यजविदो सात्त्विकमं वसाधनं बहुमतं नेतर इति प्राणापानाविति यथाग्निशज्यभागा
भ्यां उदीष्यते एवं पूर्वोपाधिप्रविलापनरूपं प्राणापानजयेन उदानारब्धं परं ब्रह्मभूम्येदृश्याप्रकाशत इत्यर्थः एवंच केनायं सृज्यत इत्यस्योत्तरं संकन्या
दिति कश्चान्य इत्यस्य तन्मूलभूतकामकर्मणी प्राणद्वंद्वं च सात्त्विकं तत्तद्वयं समानव्यानारब्धं तिर्यगित्यादेरुत्तरं हर्षाभिधनमंतरं तिचव्यक्तम् १० १३
अहोरात्रं विद्याविद्ये स्मृतिजागरे उत्पत्तिप्रलयोवा १४ सत्कार्यं असत्कारणं हुताशनः हुतेप्रविलापिते कार्यकारणे अस्माति निरन्वयेन गिलति न तुराह-
वत्पुनरुद्गिलतीति हुताशनः शृद्धं ब्रह्म उदानस्य उत् उत्कर्षेण आनयति चेष्टयतीत्युदानः परम आनंदः कोहोवा न्यात्कः प्राण्यात् यदेष आकाश-
आनंदोयः स्यादिति श्रुतेः १५

ऊर्ध्वमिति तत्त ऊर्ध्वं ब्रह्मयेन हेतुना संकल्यारब्धेन समानो व्यानश्च भवति व्यानेन सर्वा दिवमावृणोति ततः समाने प्रतिनिष्ठतीत्युक्तेः कारणं कार्यं च भवति तेनैव हेतुना कर्मव्यस्यते विस्तार्यते तस्मात्संकल्यो निरोद्धव्यः निःसंकल्यस्तदस्थिति घटेतेनोक्षलक्षणमिति श्रुतेरिति भावः ननु सप्तमावपि संकल्यो नास्तीत्यत आह तृतीयमिति तृतीयं ऊर्ध्वं तु शब्दः समानवैलक्षण्यार्थः समानेन उपलक्षणेन व्यवस्यते निश्चीयते शाखायामेव चंद्रः सौषुप्ता कारणभावात्तद्विलक्षणमित्यर्थः तथाच श्रुतिः हेतुस्याग्रहणं तुल्यमुभयोः वीतनिद्रासुतः प्राज्ञः सातुतुर्येन विद्यत इति १६ निश्चयफलमाह शांतीति व्यानं चकारात् समानं सनातनं ब्रह्म च एतन्नयं एकं शांतिशब्दार्थः कार्यकारणशब्दानां सैधव्यन्यायेनैक्यमुक्तिर्न त्वाद्ययोर्निरोधमात्रं सांख्याभिमतमित्यर्थः १७ इत्यारवमेधिके टीकायां चतुर्विंशोऽध्यायः २४ एवमुपदेशप्राधान्येन ब्रह्मा हेतुमुक्त्वा उपपत्तिप्राधान्येन तत्त्वसाधयितुमध्यायांतरमारभते

ऊर्ध्वं समानो व्यानश्च व्यवस्यते कर्म तेन तत् तृतीयं तु समानेन पुनरेव व्यवस्यते १६ शांत्यर्थं व्यानमेकं च शांतिर्ब्रह्मसनातनम् एतद्रूपमुदानस्य परमं ब्राह्मणाविदुः १७ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतायां चतुर्विंशोऽध्यायः २४ ब्राह्मणउवाच अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् चातुर्होत्रविधानस्य विधानमिह दृशाम् १ तस्य सर्वस्य विधि विधानमुपदिश्यते शृणुमगदतो भद्रं हस्यमिदम् हुतम् २ करणं कर्मकर्ता च मोक्ष इत्येव भाविनि चत्वार एतं हातारो यैरिदं जगदावृतम् हेतूनां साधनं चैव शृणु सर्वमशेषतः ३ घ्राणं जिह्वा च चक्षश्च त्वक् च श्रोत्रं च पंचमं मनो बुद्धिश्च सप्तैते विज्ञेया गुणहेतवः ४ गंधोरसश्च रूपं च शब्दः स्पर्शश्च पंचमः मंतव्यमथ वांश्च व्यं सप्तैते कर्महेतवः ५

अत्रापीति अत्र उदानस्वरूपे विवक्तव्ये चातुर्होत्रविधानं इति हासनात् तस्य विधानं अपूर्वतया ज्ञापनम् १ शब्दतो ज्ञातस्य पुनर्विधानं अनुष्ठानप्रकारं २ भाविनि विशदभाववति हेतुबुद्धे हेतूनामिति घ्राणादयो यद्यपि दशसप्तहोतारः उक्तास्तथाप्येतेषां कः कस्य हेतुरिति तत्र नोक्तं अत्र तु युक्तिबलेन तत्साधनं अधिकमुच्यत इति विशेष इति भावः ३ तत्र गंधाद्यनुभवे प्रीत्यप्रीतिविषादाः सत्त्वरजस्तमोगुणकार्यभूता उत्पद्यन्ते ते यद्यात्मधर्माः स्फूर्तं न हि तत्त्वरूपोच्छेदं विना तस्य तद्वियोग आत्यंतिको युज्यते घटस्यैव रूपसामान्येन यदि प्रकृतेस्तर्हि सापि आत्मसमसत्त्वाच्चैव विभुनोर्द्वयोयोगात्पुरुषस्य चालुप्रदृग्पत्वाद्ब्रह्मभोगस्य प्राप्ते रनिर्भोक्ष एव तस्माद्भ्रजूरगतुल्या प्रकृतिस्तत्कार्यं च सर्वनादृशमेव दृष्टिसमयोत्पत्तिकमित्याशयेनाह घ्राणमिति गुणाः अविद्यासंवेदहेतुर्येषां ते गुणहेतवः घ्राणादिकं सप्तदशकस्य विंशोऽध्यायः ४ गंधादयोऽपि गुणहेतुत्वमत्यजं त एव कर्महेतवः कर्मजा अपि भवन्ति स्थूलं सर्वं कर्मण एव फलमित्यर्थः ५

कमकलवततत्फलभाक्तरूपणघ्रात्रादिरूपोभवतीति घ्रात्रादयः कर्तृहेतवः एतेनाकर्तृत्वं भोक्तृत्वं वाञ्छन्सारव्योनिरस्तः भोक्तृत्वस्यापि भोगकर्तृत्वरूपत्वात् ६ एतेषां भेदमाह स्वगुणमिति एते घ्रात्रादयः गुणा ओपाधिकरूपं घ्राणादितद्वतः तत्साधनाः संतः स्वगुणगंधादिकं भुंजते अयं भावः यथा आकाशः कर्णशकुलीरूपमुपाधिप्राप्य श्रोत्रभावे गतः सन् तेनैव स्वगुणशब्दप्रकाशयति एवं घ्रात्रादयोपि अथोवेदेदं जिघ्राणाति स आत्मा गंधाय घ्राणमिति श्रुतेः स्वोपादानकघ्राणादि संतः स्वोपादानकमेव शब्दादिकं भुंजते तथा च प्रयोगः मेयमातरो एकोपादानको भास्यभासकत्वात् शब्दश्रोत्रवदित्याहै तसाधकः सूचितो भवति किंतु मेयमात्रो गुणरूपयो रूपादानंतत्राह अहंच निर्गुणोनंत इति अस्मदर्थ एव घ्राणादिगुणरहितो गंधघ्रातृत्वादिपरिच्छेदरहितस्तयोरुपादानमित्यर्थः एवं पृथिवीहाता द्यौरध्वर्युः रुद्राग्नीह्वहस्पतिरुपवक्तेति चातुर्होत्रमंत्रो व्याख्यातः तथा पृथिवीशब्दोक्तं घ्राणादिकं अतीन्द्रियत्वसामान्यात् होत्रप्रकाश्यदेवतातुल्यं होत्रशब्देनोक्तम् सरवसाधनतया द्युशब्दोक्तं गंधादिकं दृशार्थत्वसामान्यादध्वर्युकर्तृकनिर्वापावधा

घ्राताभक्षयिंता द्रष्टा वक्ता श्रोता च पंचमः मंता बोद्धा च सप्तमे ते विज्ञेयाः कर्तृहेतवः ६ स्वगुणं भक्षयंत्येते गुणवंतः शः
आशुभम् अहंच निर्गुणोनंतः सप्तमे भोक्षहेतवः ७

तादितुल्यम् अध्वर्युशब्देनोक्तम् अध्वर्युश्चैव श्वगंधादिभीरोध्यमानो रोध्यमानो वारुदशब्दोक्तो घ्रात्रादिः कामाग्नीधकत्वसामान्यादग्निशब्देनोक्तः कारणब्रह्मणोप्यधिष्ठानत्वेन पालकत्वाद्बृहस्पतिशब्दोक्तो निर्गुणः साक्षिमात्ररूपत्वादुपवक्तानमुरव्यो वक्ता एतदुपद्रष्टृत्वादेरप्युपलक्षणं तेन सर्गादौ ईक्षणस्याप्ययं कर्तानभवति एवं चिन्तिः स्मृगित्यादयो दशहोत्रादि संघ्रा अपिव्याख्याः विस्तरभयात्तु न ह व्याख्यायते चिन्तं चिन्तादिः सर्वोप्यात्मन एव च्छद्वां दशहोत्रादिशब्दानामात्ममात्रवाचकत्वस्य आत्मनात्मनित्यामं त्रयतनस्यैव दशमः हतः प्रत्यश्रुणात् सदशहोतरो ह वै नामैषः तं वा एतं दशहोतं संतं दशहोतं त्याचक्षते इति श्रवणात् आमंत्रणमुपसधानम् प्रतिश्रवणमुपवक्तुः साक्षात्कार इति दिक् कथं तद्निर्गुणस्यानंतस्य प्रतिपत्तिरिति तत्राह सप्तमे भोक्षहेतव इति इन्द्रियाणां विषयाणां च ग्रहातिग्रहसंज्ञकबंधरूपत्वात् तेषां वियोगेशब्दशकुल्यभावेन भसः स्वतन्मात्रत्ववदात्मनः निरूपाधेर्भेदकाभावाच्चिन्मात्ररूपेणावस्थिता एतं अव्यवहिता घ्रात्रादय एव भोक्षहेतवः स्फः घ्रातृत्वाद्यभिमानत्याग एव भोक्ष इत्यर्थः ७

तत्त्वविदांतुनभक्षणमस्तीत्याह विदुषामिति स्वस्वस्थानं घ्राणादीनामधिष्ठानं अविद्यादि गुणागुणेषु वर्तते इति मत्वा न सज्जत इत्युक्तेः घ्राणादय एव-
 घ्रेयादिषु वर्तते न त्वात्मेति ज्ञातानं घ्रातृत्वाद्यभिमानकृतो बंधोस्तीत्यर्थः ८ अदन्निति अविद्यानिति च्छेदः अन्नानि ग्रंथादीनि अदन् भोक्तृत्वाभिमा-
 नं कुर्वन् भोग्ये ममतया युज्यते ततश्च नश्यतीत्यर्थः अन्नकेवलं द्यो भवति केवलादीति श्रौतं दृष्टान्तमाह आत्मार्ये इति ९ एकाकी भिष्टमुक्तेवलपापरूप-
 एव भवति यस्मादतः सच्चान्नं हंति नाशयति तंचान्नं हंति मृत्पपरं परया सह त्वान्नं हन्यते १० यदं विद्वान् अन्नं हंता अन्नभोक्ता अन्नोपलक्षितस्य कृत्स्न प्रपंचस्यात्म-
 निप्रविलापनेत्यर्थः सर्वेश्वरः सन् एवं पुनरन्नादेर्जनको भवति यस्यानुचितः प्रतिबुद्ध आत्मा यस्मिन्संदेहं गहनं प्रविष्टः स विश्वकृत्साहि विश्वस्य कर्ता तस्य
 लोकः स उलोक एवेति श्रुतेः न चेति न कर्मणालिप्यते पापकेनेति श्रुतेः सर्वभोगभुजोपिविदुषो न भोगकृतो लेशोस्तीत्यर्थः ११ अन्नशब्दार्थमाह मन

विदुषां बुध्यमानानां स्वस्वस्थानं यथाविधि गुणास्ते देवताभूताः सततं भुंजते हविः ८ अदन्निद्वान् आत्मानि ममत्वेनोपपद्यते
 आत्मार्ये पाचयन्नन्नं ममत्वेनोपपद्यते ९ अपक्षभक्षणं चैव मद्यपानं च हंति तम् सच्चान्नं हंति तंचान्नं सह त्वाह न्यते पुनः १०
 हंता ह्यन्नमिदं विद्वान् पुनर्जनयतीश्वरः न चान्नाज्जायते तस्मिन्सूक्ष्मो नाम व्यतिक्रमः ११ मनसा गम्यते यच्च यच्च वाचा निग-
 द्यते श्रोत्रेण श्रूयते यच्च चक्षुषाय च दृश्यते १२ स्पर्शेन स्पृश्यते यच्च घ्राणेन घ्रायते च यत् मनः षष्ठानि संयम्य हवीष्येता निस-
 र्वशः १३ स्पर्शेन स्पृश्यते यच्च घ्राणेन घ्रायते च यत् गुणवत्पावको मद्यदीव्यते तः शरीरिणः १४ योगयज्ञः प्रवृत्तो मे ज्ञानवन्निप्रदो भवः
 प्राणस्तोत्रोपानशस्त्रः सर्वत्यागस्तदक्षिणः १५ कर्तानुमंता ब्रह्मात्मा ततो ध्वर्युक्तस्तुतिः ऋतप्रशास्ता तच्छस्त्रमपवर्गोऽस्य दक्षिणा
 १६ ऋचश्चाप्यत्र शंसंति नारायणविदो जनाः नारायणाय देवाय यदविदन्पशून्पुत्रा १७

सेत्यादिना १२ मंतव्यादीनां होमः मन आदिनिग्रहेणेवे

त्यर्थः १३ होमाधिष्ठानं गुणवत्पावकः कारणं ब्रह्म मद्यं मम १४ योगयज्ञत्वेन स्तोति ज्ञानमेव वन्तिः सर्वकर्मदाहकत्वात् तत्प्रद उद्बोयस्य योगयज्ञस्य स-
 तथा प्राणः स्तोत्रं अपानः शस्त्रम् अपानसत्र इत्यपपाठः सर्वत्यागस्तदक्षिणः सर्वत्यागेनैव सतरां दक्षिणः फलजनन समर्थः १५ कर्ता हंकारः अनुमंता म-
 नः आत्मा बुद्धिः एतच्च यं ब्रह्मेव सत्क्रमेण होत्रध्वर्युद्गातृरूपयोगिन इत्यर्थः प्रशास्ता तच्छस्त्रं प्रशास्तः शंसनं ऋतं सत्यवचनमेवेत्यर्थः अपवर्गः केवल्यं १६ ऋ-
 चः तप आसीद्गृहपतिरित्याद्याः चकारात् तस्यैवं विदुषो यज्ञस्यात्मा यजमानः श्रद्धापत्नी शरीरमिध्मसुरो वेदिरित्यादि ब्राह्मणं च शंसंति योगयज्ञे प्रमाणत्वेन
 कथयंति ते निरीया दयः नारायणविदः वेदविद आत्मविदो वा नारायणाय आत्मप्राप्त्यर्थं यत् यदा पशून् इन्द्रियाणि अविदन् वश्यत्वेन प्रासवंतः १७

तत्र तदा सामानिगायंति आत्मलाभेन हृष्टाः संतः तत्र चाहुर्निदर्शनं तौ तिरियः एतत्सामगायन्नास्तेहा ३ बुहा ३ बुहा ३ बु अहमन्नमहमन्नमहमन्न
मित्यादि यज्ज्ञानाय पशुजपः यस्मिन् ज्ञाते सामानिगायंति तं नारायणं देवं निबोध जानाहि १८ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि टी
कायां पंचविंशोऽध्यायः २५ नारायणस्वरूपमेव कथयति एक इत्यादिना प्रवणादिवनीचादिव प्रणवादित्यपपाठः १ अंतर्यामिरूपेण तस्य शास्त्र-
मुक्ता गुरुबंधुरूपेणापि तदाह एको गुरु रिति द्वाभ्यां २ स एव शास्त्रोपीत्याह एकः श्रान्ति ३ द्विष्टाः द्वेषवन्तः ४ अत्र एकस्मिन् पिशास्तरि शास्त्राणां
बुद्धिभेदम् ५ देवाश्च रूपयश्च तिद्वंद्वः ६ प्राद्वक् प्रतिपेदिरे दिशो बहून् मार्गान् ७ आत्मनः स्वस्य उपदेश ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मेति वाक्यं तस्य अ

तत्र सामानिगायंति तत्र चाहुर्निदर्शनम् देवं नारायणं भीरुसर्वात्मानं निबोधतम् १८ इति श्रीमन्महाभारते आ
श्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतायां पंचविंशोऽध्यायः २५ ब्राह्मण उवाच एकः शास्त्रान् द्वितीयोऽस्ति शास्त्रायो ह
च्छयस्तमहमनुब्रवीमि तेनैव मुक्तः प्रवणादिवादकं यथानियुक्तोऽस्मि तथा वदामि १ एको गुरुनास्ति ततो द्वितीयो यो हृच्छ
यस्तमहमनुब्रवीमि तेनानुशिष्टा बांधवा बंधुमंतः सप्तर्षयः पार्थ दिवि प्रभांति २ एकः श्रोतानास्ति ततो द्वितीयो यो हृच्छ
यस्तमहमनुब्रवीमि तस्मिन् गुरो गुरुवासं निरुध्य शक्रो गतः सर्वलोकामरत्वम् ३ एको द्वेषानास्ति ततो द्वितीयो यो हृच्छ
यस्तमहमनुब्रवीमि तेनानुशिष्टा गुरुणा स देवलोके द्विष्टाः पन्नगाः सर्वे एव ४ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् प्र
जापतो पन्नगानां देवर्षीणां च संविदम् ५ देवर्षयश्च नागाश्चाप्यसुराश्च प्रजापतिम् पर्यपृच्छन्नुपासीनाः श्रेयोनः प्रोच्य
तामिति ६ तेषां प्रोवाच भगवान् श्रेयः समनु पृच्छताम् ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म ते श्रुत्वा प्राद्वक् दिशः ७ तेषां प्रद्वमाणा-
नामुपदेशार्थमात्मनः सर्पाणां दंशने भावः प्रवृत्तः पूर्वमेव तु ८ असुराणां प्रवृत्तस्तदभावात् स्वभावजः दानं देवाव्यव-
सितादममेव महर्षयः ९ एकं शास्त्रारमासाद्य शब्देनैकं संस्कृताः नानाव्यवसिताः सर्वे सर्पदेवर्षिदानवाः १०

अं प्रद्वमाणानाम् तां त्यरेणानुसरतां तेषां मध्ये सर्पाणां प्रणवोच्चारणे मुखस्य उन्मीलननिमीलनयोरेव दृष्टिं कृत्वा स्वीयस्वभावानुकूलं मुखोन्मी-
लननिमीलनसाध्यं दंशनमेव श्रेय इति निम्नानाम् ८ एवमसुराणामांघ्र्यालनमात्रे दत्तदृष्टीनां दंशने जपाद्यभिनयप्रदर्शनरूपो भावो निश्चयः प्रवृत्तः देव-
स्तलोके पार्थितं ओमित्यनुजानंतीनि बुद्ध्या दानं श्रेय इति निश्चिताः महर्षयस्तु ओमित्यस्योच्चारणं आंघ्र्यप्रवृत्त्यपसंहारं दृष्ट्वा सर्वप्रवृत्त्यपसंहाररूपं
दमं श्रेयोमेभिरे ९१०

तस्मात्स्वयमेवस्वस्य गुरुरित्याह शृणोतीति पृच्छतः शिष्यान् प्रतितत् श्रुतं गृहीतं च भूयः श्रावयति ग्राहयतीति च परिणामेणानुषज्य योज्यम् यए
वंविधः अतो न्योगुरुर्न विद्यते इति संबंधः ११ अयमेव स्वसंस्कारवशात्पापचर्यादिरूपी भवतीत्याह गुरुरित्यादिना १२ १३ १४ १५ तत्र मुखब्रह्मचा
रिणः आश्रमधर्मलोपेपिन दोष इत्याह ब्रह्मेवसमिध इति १६ क्षेत्रज्ञेन तत्त्वदर्शिना अनुद र्शने कारिताः अनुशिष्टा इत्यर्थः १७ इति श्रीमन्म
हाभारते आश्वमेधिके पर्वणि टीकायां षट्विंशोऽध्यायः २६ ननु पापचर्यादिस्वभाव एवात्मा तर्हि के ब्रह्मचर्येणेत्याशंक्य आत्मनो असंगतं प्रतिपा
दयितुं वनाध्यायमारभते अध्वानं अतीत्य तत् महादुर्गं वनं प्रविष्टोऽस्मि त्यन्वयः १ विशेषेण च यद्वैः एकेनैवात्येतव्यो न पुत्रधनादिसहायवनेत्येवं तपो

शृणोत्ययं प्रोच्यमानं गृण्हाति च यथा तथम् पृच्छतस्तदतो मूयो गुरुरन्योन विद्यते ११ तस्य चानुमते कर्मततः पश्चात्प्रव
र्तते गुरुर्बोद्धा च श्रोता च द्रष्टा च हृदि निःसृतः १२ पापेन विचरन् ला क्रेपापचारी भवत्ययम् १३ कामचारी तु कामेन यदि
द्वियमस्वेरतः ब्रह्मचारी स देवैष यद्द्वियजयेरतः १४ अपेतत्र तत्कमा तु केवलं ब्रह्मणि स्थितः ब्रह्मभूतश्चरन् लोके ब्रह्मचा
री भवत्ययम् १५ ब्रह्मेवसमिधस्तस्य ब्रह्माग्निर्ब्रह्मसंभवः आपो ब्रह्म गुरुर्ब्रह्मस ब्रह्मणि समाहितः १६ एतदेव दृशं सूक्ष्मं
ब्रह्मचर्यं विदुर्बुधाः विदित्वा चान्वपद्यंत क्षेत्रज्ञेनानुदर्शिताः १७ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्म
णगीतायां षट्विंशोऽध्यायः २६ ब्राह्मण उवाच संकल्पदंशमशकं शोकहर्षहिमातपम् मोहांधकारतिमिरं
लोभव्याधिसरीसृपम् १ विषयैकाल्ययाध्वानं कामक्रोधविरोधकम् तदतीत्य महादुर्गं प्रविष्टोऽस्मि महद्वनम् ३ ब्रा
ह्मण उवाच कृतदूनं महाप्राज्ञ के वृक्षाः सरितश्चकाः गिरयः पर्वताश्चैव कियत्यध्वनि तद्वनम् ३ ब्राह्मण उवाच
नैतदस्ति पृथक्भावः किंचिदन्यत्ततः सखं न तदस्य पृथग्भावः किंचिदुःखतरं ततः ४

अध्वासंसारमार्गः तं विषयैकाल्ययाध्वानं वृत्तं ब्रह्म

किंस्विद्वनं कउत वृक्ष आसेति श्रुतो वनवृ क्षशब्दयोर्ब्रह्मदेहमदिवाचित्वदर्शनात् २ वनोत्तमैवाक्षिता वृक्षादयोपि पृच्छ्यंतं चेति ३ षट्सप्तभ्रमेषु आयस्योत्तरं
नैतदिति ततः पृथग्भावोस्तीति यत् एतन्न ततो न्यत्किंचित्सखमस्तीति यत् एतन्नोति योजना सत्तासखं च सर्वं ब्राह्ममेव कार्येषु दृश्यते न तत्र तद्वयं पृथगस्ती
त्यर्थः ननु ब्रह्मेव कार्यकारमभून्नेत्याह नैतदिति ततः अपृथक् अभेदेन भावः वियदादिपदार्थोस्तीति यत् एतन्न ब्रह्मजगतोर्न भूदृष्टवद्देतुहेतुमद्भावोपितुशुक्ति
रजतवदित्यतस्तयोर्भेद एव निषिध्यते न त्वभेदो विधीयते न हि रजतं शक्तेरतिरिक्तमस्ति नापितया समानसत्ता कं येन तदभिन्नस्यादिति भावः तथा ततो वनाद
न्यत्त्वर्गादिदुःखतरं दुःखकारकं कर्मास्तीति यत् एतन्न आत्यंतिकदुःखमिद्वृत्तीप्सनाश्रमेणापि संसारमार्गमतीत्यतद्वनं प्रवेष्टव्यमिति भावः ४

५ केषांचित्पंचम्यर्थेष्विष्टी ६ ब्रह्मचरं ब्रह्मसदृशं आसीदिति वनचक्षयोर्मुख्यामुख्यब्रह्मभावदृष्टेस्तयोरधिष्ठानाध्यस्तभावंविवक्षन्नाह तस्मिन् चनेदिति एतदरण्यरूपमिति च अत्रमहदहकारपंचतन्मात्राणिसप्तद्रुमास्ते स्तत्संघातरूपो देहोलक्ष्यते तस्य कारणफलशब्दोदितं यागाद्यपूर्वम् तस्यापिकारणं देवतातिथिप्रीतिसाधनत्वादतिथिशब्दोक्तायागक्रिया तस्याः कारणमाश्रयशब्दोदितः क्रियाश्रयः कर्ता अस्यापिकारणं समाधयः सम्यगाधीयंते कर्मस्वप्निनिवेश्यंते जनायेस्ते तथाभूताः रागादयः तेषां मूलं धर्मांतरपरिग्रहलक्षणादीक्षादेहादिधर्मस्वीकाररूपो ध्यासः एवं देहपूर्वको ध्यासस्तत्पूर्वकाश्चरागादिदेहांता एवमिदं चक्रमनिशमावर्तमानमात्मसत्तयास्फूर्जदपि नात्मा तद्धर्मैरनुरज्यते इत्यर्थः ७ पंचवर्णानीति पंच

तस्माद्ब्रह्मतरं नास्ति न ततोस्ति महत्तरम् नास्ति तस्मात्सूक्ष्मतरं नास्त्यन्यत्तत्समं सस्वम् ५ न तत्राविश्यशोचंति न प्रदृष्याति च द्विजाः न च विभ्यतिकेषांचित्तेभ्यो विभ्यतिकेचन ६ तस्मिन् चने सप्तमहाद्रुमाश्च फलानि सप्तातिथयश्च सप्त सप्ताश्रमाः सप्तसमाधयश्च दीक्षाश्च सप्तदरण्यरूपम् ७ पंचवर्णानि दिव्यानि पुण्याणि च फलानि च सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंतितृणम् ८ सुवर्णानि द्विवर्णानि पुण्याणि च फलानि च सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंतितृणम् ९ सरसीणि द्विवर्णानि पुण्याणि च फलानि च सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंतितृणम् १० सरसीण्येकवर्णानि पुण्याणि च फलानि च सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंतितृणम् ११ बह्वर्णान्येकवर्णानि पुण्याणि च फलानि च विस्सृजंतो महावक्षो न हनं व्याप्यतिष्ठतः १२

वर्णानि शब्दादिभेदात्पंचरूपाणि पुण्याणि शब्दाद्यनुभवाः फलानि तज्जाः प्रीत्यादयः पादपाः मर्णासि जीवभेदाद्वृत्तिभेदाद्वाचद्वयचनम् ८ सुवर्णानि श्वेतपीतादिशोभनवर्णवन्ति द्विवर्णानि सरवदुःखोभयहेतुत्वाद्विरूपाणि पादपाश्च स्रंष्टि इन्द्रियांतरेष्वप्येतत्तुल्यम् ९ सरसीणि स्वर्गादीनि द्विवर्णत्वं तत्राप्यविशिष्टम् पादपाः यज्ञादयः १० सरसीण्येकवर्णानि स्रस्वेकरूपाणि पादपाः ध्यानादयः ११ बह्वर्णानि प्रतीतानागतवर्तमानानि अव्यक्तवर्णानि अव्यक्तवर्णः स्वरूपं येषांतानि मूढानां मनोरथमात्राणि योगिनां तु संकल्यात्यागव्यक्तवर्णानि महावक्षो बुद्धिमानसी १२

बन्धिरात्रासमना इत्यत्र मनः शब्देन बुद्धिमनसीकृत्कृत्वस्थानीये इन्द्रियाणिसमिधश्च होम्यम् यदापंचावतिष्ठते ज्ञानानिमनसा सह बुद्धिश्च न विचेष्टं
 नितामाहुः परमांगतिमिति श्रुतेः सर्वेषां प्रविलापनं होमः तेषामेव आदिभ्यो हुतेभ्यः सप्तमोक्षाः मुक्तिः अपादानबहुत्वस्य मोक्षेऽप्युपचारात् मोक्षा इति वा
 ह्वत्वम् अनुमुक्तस्य दीक्षास्योद्ध्यासोक्तिनवा नान्यः ज्ञानसमकालमेव देहपातापत्तेः आद्येऽध्यासवत् उक्तक्रमेण देहांतरोत्पत्तिरनिवार्येत्याशंक्याह फलंति
 दीक्षा इति मुक्तानां दीक्षाः फलंत्येव न तु देहांतरमारभन्ते कुत एतत्तु यत्तु गुणाः फलानि विदुषः सत्यपि देहादिप्रतिभासे कर्तृत्वाभिनिवेशाभावात् दानादिना-
 उत्पन्नमप्यपूर्वदेहांतरारम्भकम् अतएव गुणभूतान्येव अपूर्वाणि कृतर्हितेषामुपयोगः अतिथयः फलाशाः अतिथयो देवता एव फलाशाः ईश्वरस्यैव ते
 षां परार्थैव क्रियान्स्वार्थेत्यर्थः तथाच श्रुतिः तस्य पुत्रादायमुपयन्ति स हृदः साधुकृत्यां द्विषंतः पापकृत्यामिति तदा विद्वान्पुण्यपापे विधूयेत्यादिः १३

एको बन्धिः समना ब्राह्मणोऽत्र पंचेन्द्रियाणिसमिधश्चात्र संति तेषामोक्षाः सप्त फलंति दीक्षा गुणाः फलान्यतिथयः फलाशाः
 १३ आतिथ्यं प्रतिगृह्णाति तत्र तत्र महर्षयः अर्चितेषु प्रलीनेषु तेऽन्यद्रोचन्ते वनम् १४ प्रज्ञावृक्षं मोक्षफलं शांतिच्छायां स
 मान्वितम् ज्ञानाश्रयं तृप्तिमोयमंतुः क्षेत्रज्ञभास्करम् १५ यो धिगच्छति तं स ते स्तेषां नास्ति भयं पुनः ऊर्ध्वं चाधश्च तिर्यक् तस्य नां
 तो धिगम्यते १६ सप्तस्त्रियस्तत्र वसति सद्यस्त्ववाङ्मुरवा भानुमत्यो जनिच्यः ऊर्ध्वं सानाददते प्रजाभ्यः सर्वानूयया सत्यम्
 नित्यता च १७ तत्रैव प्रतिनिष्ठंति पुनस्तत्रोपयन्ति च सप्त सप्तर्षयः सिद्धावसिष्ठं प्रसुरवेः सह १८ यशोवर्चा भगश्चैव विजयः
 सिद्धिर्वेजसी एवमेवानुवर्तते सप्तज्योतीं विभास्करम् १९

महर्षय इन्द्रियाधिष्ठातारो देवाः अन्यत् तेषामेव विलक्षणं द्वैतदर्शनाभावात् सो
 चते दीप्यते १४ प्रज्ञासाक्षात्कारः ज्ञानं आगमाचार्योपदेशम् १५ भयाभावे हेतुमाह ऊर्ध्वमिति तस्य प्रज्ञावृक्षस्य सर्वस्य चिन्मात्रत्वं पश्यन्मंद दर्शनाभावा
 न्निबिभेतीत्यर्थः द्वितीयाद्वैभयं भवतीति श्रुतेः १६ जिवन्मुक्तस्यैश्वर्यमाह सप्तस्त्रिय इति तत्र वृक्षाधिगंतं स्त्रियो घ्राणादि वृत्तयः सद्योजनिच्य इत्यस्य संक-
 ल्यसिद्धा इत्यर्थः संकल्पादेवास्य पितरः समुत्तिष्ठंतीति श्रुतेः अवाङ्मुरवाः पुरुषं वशं कर्तुं मशक्तत्वेन लज्जिताः भानुमत्याश्चिज्ज्योतिर्मयाः प्रजाभ्यः प्रजाभ्यु-
 र्ध्वं उत्कृष्टं यथास्यात्तथा सर्वानुरसान् विषयजालादान् आददते भुंजते ऊर्ध्वत्वमेवाह दृष्टान्तेन यथा सत्यमनित्यता चेति नित्यानित्ययोर्भावदंतरं तावद्बुद्ध-
 दसस्वर्योरित्यर्थः १७ प्राणावाक्त्रयं इति श्रुतेः सप्तर्षिणां इन्द्रियाणालयोदयस्थानं विद्वानेवेत्याह तत्रैवेति तत्रोपयन्ति तत उद्यन्ति यः कश्चिद्भूतो भावी वर्त-
 मानो वावसिष्ठोति शयेन वस्तमान् १८ यशोयशस्वी वर्चा दीप्तिस्तद्वानित्यादि ते सर्वे एतं भास्करं क्षेत्रज्ञं भास्करं अनुवर्तत इत्यर्थः १९

यस्तुसर्वाणिभूतान्यात्मन्येवाप्तुपश्यतीत्यस्याः श्रुतेरर्थसंक्षिपतिगिरयइत्यादिना २० वितानोयोगयज्ञविस्तारः तस्येदंस्थानंवेतानंहादकिशः समुपहृ-
रे अत्यंतमूढे २१ केयांतीत्यतआह कृशाशाइति २२ अरण्यंप्राप्यमभिप्रेत्यशमंशंसंतीनियोजना शममपिशममेव विद्यारण्यविदःविद्येकप्राप्यब्रह्म
विदः यथाधीरंबुद्धिगतिमनतिक्रम्येत्यर्थः २३ विदित्वाशास्त्रतोज्ञात्वाअनुतिष्ठंतिशमादिपराभवन्ति तमेवधीरांविज्ञायप्रज्ञांकुर्वन्तिब्राह्मणः एवंवितु-
शांतोदांतउपरतास्तिक्ष्णः समाहितोभूत्वात्मन्येवात्मानंपश्येदित्यादिश्रुतिभ्योनशक्तज्ञानात्कृतकृत्यतेत्यर्थः २४ इत्याश्वमेधिकेटीकायांसप्तविं-
शोऽध्यायः २७ एकोवहिरितिश्लोकेविदुषांकर्तृत्वाभिमानाभावात्कृतेनापिकर्मणाबंधोनास्तीत्युक्तंतद्विद्वणोतिगंधानित्यादिना नित नक्षेत्रस्वा

गिरयःपर्वताश्चैवसंतितत्रसमासतः नद्यश्चसरितोवारिवहंत्योब्रह्मसंभवम् २० नदीनांसंगमश्चैववेतानंसमुपहृरं
स्वात्मतृप्तायतोयांसिसाक्षादेवपितामहम् २१ कृशाशाःसूत्रताशाश्चतपसादग्धकिल्बिषाः आत्मन्यात्मानमाविश्य
ब्रह्माणंसमुपासते २२ शममय्यत्रशंसंतिविद्यारण्यविदोजनाः तदारण्यमभिप्रेत्ययथाधीरमजायत २३ एतदेवदृशंपु-
ण्यमरण्यंब्राह्मणाविदुः विदित्वाचानुतिष्ठंतिक्षेत्रज्ञेनानुदर्शिना २४ इतिश्रीमन्महाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिब्रा-
ह्मणगीतायांसप्तविंशोऽध्यायः २७ ब्राह्मणउवाच गंधान्नजिघ्रामिरसान्नवंदिरूपेनपश्यामिनचस्पृ-
शामि नचापिशब्दान्विविधान्शृणोमिनचापिसंकल्पमुपैमि कंचित् १ अर्थानिष्टान्कामयतेस्वभावः सर्वान्दृष्ट्या
नृप्रद्विपतेस्वभावः कामद्वेषानुद्भवतःस्वभावात् प्राणापानौजंतुदेहान्निवेश्य २

म्यस्यक्षेत्रिकस्यक्षेत्रवृद्धिहासाभ्यां दृश्यमानाभ्यामपिनहर्षविषादोभवतएवंविविक्तात्मदर्शिनोगुणकृतेः कर्मभिर्नसंगोस्तीत्यर्थः १ अ-
र्थानिति स्वभावोबुद्ध्यादीनाम् तत्रदृष्टान्तःकामेति यथाकामद्वेषयोरुद्भवाभावेपिजंतूनांदेहान् प्राणापानौप्रवेश्य प्रवेशयितर्यननुसंधा-
नेपिस्फुट्यादौस्वभावादेवप्राणापानौस्वकार्येअन्नपाकादिकुरुतः एवंबुद्ध्यादिरपिजाग्रत्त्वप्रयोः स्वभावादेवअर्थेषु कामादिमान्भवन्ति
नत्वहमित्यर्थः २

तेभ्यश्चेति बाह्यघ्राणघ्रेयादिभ्योन्यान्स्वाभान्वासनामयान् घ्राणघ्रेयादीन् स्वरूपसाम्ये प्येतेषामन्यत्वं एकत्रानुभूतस्य सारवादरेन्यत्र प्रसंगा-
ज्ज्ञेयं तेषु स्वाप्नेषु नित्यानुगतान् अधिष्ठानगतान्भावान् तदमे सत्याः कामा इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धान् तेभ्योन्यान् तेभ्योप्यन्यभूतात्मानं शरीरे-
योगिनो लक्षयेरन् घ्राणादिदेवताभ्योप्यांतरमात्मानं जानंतः कथं बाह्ये घ्राणादिधर्मे लिप्येरानित्यर्थः एतदेव स्पष्टयति तस्मिन्भूतात्मनिति
छन् शक्तः सक्तो नास्मि असंगो ह्ययं पुरुष इति श्रुतेः ३४ एतस्य प्रीतचित्तस्य सत्याः कामा इति शेषः सत्यकामः सत्यसंकल्प इति श्रुतेः निरीक्ष्यमाण
स्य दृश्यरूपस्य भोगजालं बहूनां घ्राणादीनां स्वभावभूतं सत्त्विदुषि न सज्जते सक्तं न भवति कर्मसक्रियमाणेष्वपि सत्त्विति शेषः ५ अत्रात्मनो सं-

तेभ्यश्चां न्यांस्तेषु नित्यांश्च भावान्भूतात्मानं लक्षयेरन् शरीरे तस्मिंस्तिष्ठन्नास्मि शक्तः कथं चित्कामक्रोधाभ्यां जरया
मृत्फणाच ३ अकामयानस्य च सर्वकामानविद्विषाणस्य च सर्वदोषान् नमस्वभावेषु भवंतिलेपास्तो यस्य बिंदोरिव पुष्करे
षु ४ नित्यस्य चैतस्य भवंति नित्यानिरीक्ष्यमाणस्य बहुस्वभावः न सज्जते कर्मसफागजालं दिवी वसूर्यस्य मयूरवजाल
म् ५ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् अध्वर्युपतिसंवादं तं निबोधय शस्तिनि ६ प्रोक्ष्यमाणं पशं दृष्ट्वा यज्ञक
मेण्यथा ब्रवीत् यातिरध्वर्युमासीनो हिंसेयमिति कुत्सयन् ७ तमध्वर्युः प्रत्यवाच नायं छागो विनश्यति श्रेयसा यो ह्य
तेजंतुर्यदि श्रुतिरियं तथा ८ यो ह्यस्य पार्थिवो भागः पृथिवीं स गमिष्यति यदस्य वारिजं किंचिदपस्तत्सं प्रवेक्ष्यति ९
सूर्यं च क्षुदिशः श्रोत्रं प्राणोऽस्य दिवमेव च आगमं वर्तमानस्य न मे दोषोऽस्ति कश्चन १० यातिरुवाच प्राणोर्वि
योगे छागस्य यदि श्रेयः प्रपश्यसि छागा ये वर्तन्ते यज्ञो भवतः किं प्रयोजनम् ११ अत्र त्वामन्यतां भ्राता पिता माता स
खेति च मंत्रयस्त्वेन मुन्नीय परवंतं विशेषतः १२ एवमेवानुमन्येरंस्तान्भवान् द्रष्टुमर्हति तेषामनुभवंतं श्रुत्वा श-
क्याकर्तुं विचारणा १३

गत्वे ६७ श्रुतिः पशवं नीयमानः समृत्कंप्रापश्यत्स देवान् नान्वकामयते तु तं देवा अब्रुवन्ने हि स्वर्गं वै त्वा लोकं गम-
यिष्याम इति स तथेत्यब्रवीदित्यादिः ८ यो हीति शब्देन सूर्यं ते चक्षुः वातं प्राणः धां एषं अंतरिक्षमात्मा अंगैर्यज्ञं पृथिवीं शरीरैरिति श्रोतिं प्रसि-
द्धिं द्योतयति आगमे अग्नीषोमीय पशुमालभेतेत्यादौ विधिस्पष्टे निषेधानवकाशान्न हिंस्यात्सर्वाभूतानीति शास्त्रकाम कृत हिंसाविषयमित्यर्थः
१० ११ १२ अन्वे नमाता मन्यतामनुपितान् भ्राता सगर्भानुसरवासूथ इति मंत्रलिङ्गात् पशोर्भावाद्यनुमतिरपेक्षितान्वसासं भवति तदभावे च
हिंसादोषः स्यादेवेत्यर्थः १३

स्वयोनिषु सूर्यं चक्षुर्गमयता द्वाष्टान्तं प्राणमन्ववसृजतादिति लिङ्गात् १४ १५ अहिंसा व्यशक्यप्रतिज्ञासूक्ष्मा हिंसाया अपरिहार्यत्वात् तथापि दृष्ट-
वीभत्सां हिंसा त्यजेदेवेत्याह द्वाष्ट्याम् अहिंसेति १६ १७ १८ उपपातकमभ्यस्तं महापातकतां व्रजेदिति स्मृतौः सूक्ष्मापि हिंसाभ्यासा बहुलीभू-
यबाधेनैवेत्याशयेनाध्वर्युराह भूमेरिति नानुपहृत्य भूतानि भागाः स भवतीति न्यायाज्जीवतोपरि हार्येव हिंसेत्यर्थः १९ २० किं कथं त्वमन्यसे

प्राणाअप्यस्यच्छागस्य प्रापितास्ते स्वयोनिषु शरीरं केवलं शिष्टं निश्चेष्टमिति मेमतिः १४ इंधनस्य तु तुल्येन शरीरेणा वि-
चेतसा हिंसानिर्वेष्टुकामानामिधनं पशंसं जितम् १५ अहिंसा सर्वधर्माणामिति वृद्धानुशासनम् यदा हिंसा भवे-
त्कर्मन्तर्कार्यमिति विद्महे १६ अहिंसेति प्रतिज्ञेयं यदि वक्ष्याम्यतः परम् शक्यं बहुविधं कर्तुं भवता कार्यदूषणम् १७ अहिं-
सा सर्वभूतानां नित्यमस्माकुरोचते प्रत्यक्षतः साधयामो न परोक्षमुपास्महे १८ अध्वर्युरुवाच भूमेर्गन्धगुणा-
न्भूमेः पिवस्यापो मयान्न रसान् ज्योतिषां पश्यसे रूपं स्पृशस्य निलजान् गुणान् १९ शृणोष्याकाशजान् शब्दान् मनसाम-
न्यसेमिति सर्वान्प्येतानि भूतानि प्राणा इति च मन्यसे २० प्राणादाने निवृत्तोसि हिंसायां वर्तते भवान् नास्ति चेष्टा वि-
ना हिंसा किं वा त्वमन्यसे द्विज २१ यतिरुवाच अक्षरं चक्षुरं चैवं देही भावो ययात्मनः अक्षरं तत्र सद्भावः स्वभा-
वक्षर उच्यते २२ प्राणो जिह्वा मनस्तत्त्वसद्भावो रजसा सह भावैरेते विमुक्तस्य निद्वंद्वस्य निराशिषः २३ समस्य स-
र्वभूतेषु निर्ममस्य जितात्मनः समं तात्परिमुक्तस्य न भयं विद्यते क्वचित् २४ अध्वर्युरुवाच साद्विरवेह संवासः
क्रायेमिति मतां वर भवतो हिमतं श्रुत्वा प्रतिभाति मतिर्मम २५ भगवन् भगवद्बुद्ध्या प्रतिपन्नो ब्रवीम्यहम् अध्वर्यु-
व्रतं मे त्रकृतं कर्तुं नापराधीस्ति मे द्विज २६ ब्राह्मण उवाच उपपत्त्या यतिस्त्वा विवर्तमानस्ततः परम् अध्व-
र्युरपि निर्मोहः प्रचचार महाभरवे २७

हिंसा मतिशेषः २१ यतिरहिंसा प्रकारमसंगिनामाह सद्भावः सद्रूपम् स्वभावः सूतरा-
मभावः कालत्रयेष्वसत्त्वम् २२ प्राणादिव्यवहारस्तत्त्व रजसामायया सह स्थितः सद्भाव एव प्रातिविशिष्टं सदेव व्यवहाररूपमित्यर्थः एते-
प्राणादिभिर्मुक्तस्य अतएव निद्वंद्वस्य ज्ञानेन द्वैतकल्पकप्रातिबाधात् २३ भयं प्रेत्यखादंति ते च तानि निशास्त्रोक्तं २४ त्वदुपदेशादहमपि
मंत्रकृतं व्रतं कुर्वन्न दुष्येदित्याह साद्विरित्यादिना २५ २६ २७ ५ ५ ५ ५ ५

एवमेतादृशं मोक्षं सूक्ष्मब्राह्मणाविदुः विदित्वा चानुतिष्ठन्ति क्षेत्रज्ञेनार्थदर्शिना २८ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमे-
धिके पर्वणि ब्राह्मणगीतायां अष्टाविंशोऽध्यायः २८ ब्राह्मण उवाच अत्राप्युदाहरन्तीममिति हासं पुरातनम्
कार्तवीर्यस्य संवादं समुद्रस्य च भाविनि १ कार्तवीर्योर्जुनो नाम राजा बाहुसहस्रवान् येन सागरपयं ताधनुषानिर्जितामही
२ सकदा चित्समुद्रांते विचरन्बलदर्पितः अवाकिरच्छरशतैः समुद्रमिति नः श्रुतम् ३ तं समुद्रो न मरुत्कृत्य कृतान्जलिरुवा-
च ह मामुच्चवीरनाराचान् ब्रूहि किं करवाणिते ४ मृदाश्रयाणि भूतानि त्वद्विसृष्टेर्महेशुभिः बध्यन्ते राजशादूलतेभ्यो देह्य
भयं विभो ५ अर्जुन उवाच मत्समो यदि संग्रामे शरासनधरः क्वचित् विद्यते तं समाचक्ष्वयः समासीत मामृधे-
६ समुद्र उवाच महर्षिर्जमदग्निस्तेयदिराजन्परिश्रुतः तस्य पुत्रस्तवातिथ्यं यथावत्कर्तुमर्हति ७ ततः सरा-
माप्रययौ क्रोधेन महता हतः स तमाश्रममागम्य राममेवान्वपद्यत ८ सरामप्रतिकूलानि चकार सहबन्धुभिः आयासं
जनयामास रामस्य च महात्मनः ९ ततस्तेजः प्रज्ज्वाल रामस्यामिततेजसः प्रदहन् रीपुसेन्यानि तदा कमललोचने १०
ततः परशमादाय स तं बाहुसहस्रिणम् विच्छेद सहसारां मो बहुशारवमिव दुमम् ११ तं हतं पतितं दृष्ट्वा समेताः सर्व-
बांधवाः असीनादाय शक्तींश्च भागवपर्यधावयन् १२ रामोऽपि धनुरादाय रथमारुह्य सत्वरः विसृजन् शरवर्षाणि
व्यध मत्पार्थिवं बलम् १३ ततस्तक्षत्रियाः केचिज्जामदग्नयभयादिताः विविशुर्गिरिदुर्गाणि मृगाः सिंहादिता इव
१४ तेषां स्वविहितं कर्म तद्व्यान्नानुतिष्ठताम् प्रजावृषलतां प्राप्ता ब्राह्मणानामदर्शनात् १५ एवं ते द्रविडाभीराः पुंड्राश्च
शबरेः सह वृषलत्वं परिगता व्यस्थाना त्सत्रधर्मिणः १६ ततश्च हतवीरास्तक्षत्रियास्तपुनः पुनः द्विजैरुत्पादितैश्च
त्रैजामदग्न्यान्त्यकृतत १७ एकविंशतिमेधांते रामवागशरीरिणी दिव्या प्रावाच मधुरा सर्वलोकपरिश्रुता १८ रा-
मरामनिवर्तस्व कर्णतात पश्यसि क्षेत्रबन्धुनिमान्प्रणिविप्रयोज्य पुनः पुनः १९

नातिनेरुक्तवचनात्पुनस्तस्येव नाम मेध इति १८ १९

२० २१ २२ इत्याश्वमेधिकेटीकायां ऊनत्रिंशोऽध्यायः २९ अन्नहिंसाया अकार्यत्वे १२ सूक्ष्मेविचारे ३ कर्मशत्रुजयादि उत्सृज्यसूक्ष्मब्रह्मप्र

तथैव तं महात्मानमृचीकप्रमुखास्तथा पितामहामहाभागो निवर्तस्वेत्यथानुवन् २० पितुर्वधममृष्यं स्तरामः प्रोवाच तानृषीन्
 नार्हतीह भवतो मां निवारयितुमिक्तत २१ पितर ऊचुः नार्हसे क्षत्रबंधूस्त्वं निहतुं जयतां वर नेह युक्तं त्वया हंतुं ब्राह्मणे
 न स तानुपान् २२ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतायां ऊनत्रिंशोऽध्यायः २९ पितर ऊचुः
 अन्नास्यं दाहरतीममिति हासं पुरातनम् श्रुत्वा च तत्तथाकार्यं भवता हि जसत्तम १ अलर्क उवाच नमो राजर्षिभ्यस्तु महातपाः
 धर्मज्ञः सत्यवादि च महात्मा स दृढव्रतः २ ससागरांतां धनुषा विनिजित्य महाभिमां कृत्वा स दुष्करं कर्म मनःसूक्ष्मं समादधे
 ३ स्थितस्य वृक्षमूलेषु तस्य चिंता बभूव ह उत्सृज्य समहर्कं समसूक्ष्मं प्रतिमहामते ४ अलर्क उवाच मनसो मे बलं
 जातं मनोजित्वा ध्रुवोजयः अन्यत्र बाणान्धास्यामिशत्रुभिः परिवारितः ५ यदि दं चापलात्कर्मसर्वान्मर्त्यान् चिकीर्षति मनः
 प्रतिसृतीक्ष्णाग्रानहं मोक्ष्यामि सायकान् ६ मन उवाच नेमे बाणास्तारिष्यंति मामलर्कं कथंचन तवैव मर्मभेत्स्यंति
 भिन्नमर्मामरिष्यसि ७ अन्यान् बाणान्समीक्षस्व ये स्त्वं मांसूदयिष्यसि तच्छ्रुत्वाथ विचिंत्याथ ततो वचनमब्रवीत् ८ अल
 र्क उवाच आघ्राय स बहूनां धांस्तानेव प्रतिगृह्यति तस्मात्तु घ्राणं प्रतिशरान् प्रतिमोक्ष्याम्यहं शितान् ९ घ्राण उवाच
 नेमे बाणास्तारिष्यंति मामलर्कं कथंचन तवैव मर्मभेत्स्यंति भिन्नमर्मामरिष्यसि १० अन्यान् बाणान्समीक्षस्व ये स्त्वं मांसूदयिष्य
 सि तच्छ्रुत्वाथ विचिंत्याथ ततो वचनमब्रवीत् ११ अलर्क उवाच स्वयं स्वादून् रसान् भुङ्क्ता तानेव प्रतिगृह्यति त
 स्माज्जिह्वां प्रतिशरान् प्रतिमोक्ष्याम्यहं शितान् १२ जिह्वा उवाच नेमे बाणास्तारिष्यंति मामलर्कं कथंचन तवैव मर्मभे
 त्स्यंति भिन्नमर्मामरिष्यसि १३ अन्यान् बाणान्समीक्षस्व ये स्त्वं मांसूदयिष्यसि तच्छ्रुत्वाथ विचिंत्याथ ततो वचनमब्रवीत् १४
 अलर्क उवाच स्पृष्ट्वा त्वग्निविधान् स्पृशांस्तानेव प्रतिगृह्यति तस्मात्त्वचं पाटयिष्ये विविधैः कंकपत्रिभिः १५

नियतुं चिंता बभूवेति संबंधः ४ अन्यत्र बाह्यशत्रुभ्य इति शेषः शत्रुभिरिन्द्रियवैरिभिः ५ चिकीर्षति विक्षेपुमिच्छतीत्यर्थः मनः प्रतिदृढयोगेन
 वायुनिरोधादिना ज्ञेयमासीत्यर्थः ६ नेमे इति दृढयोगे मृत्करवश्यं संभवतीभावः ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८

१६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ एवं घ्राणादीनां हटेन निग्रहे तत्तदिन्द्रियविकलो वासीदित्येव न तु कृतकृत्यो भवतीत्यर्थः २५ तप आ

त्वगुवाच नेमेबाणास्तारिष्यंति मामलर्ककथंचन तवेवमर्मभेत्स्यंति भिन्नमर्ममरिष्यसि १६ अन्यान्बाणान्समीक्षस्व
येस्त्वमांसूदयिष्यसि तच्छ्रुत्वासविचिंत्याथ ततो वचनमब्रवीत् १७ अलर्क उवाच श्रुत्वा तु विविधान्शब्दान्स्थाने
वप्रतिगृह्यति तस्माच्छ्रोत्रं प्रतिशरान्प्रतिमुंचाम्यहं शितान् १८ श्रोत्रं उवाच नेमेबाणास्तारिष्यंति मामलर्ककथं
चन तवेवमर्मभेत्स्यंति ततो हास्यसि जीवितम् १९ अन्यान्बाणान्समीक्षस्व येस्त्वमांसूदयिष्यसि तच्छ्रुत्वासविचिंत्याथ त
तो वचनमब्रवीत् २० अलर्क उवाच दृष्ट्वा रूपाणि बहुशस्तान्येव प्रतिगृह्यति तस्माच्चक्षुर्हर्षेण व्यामिश्रितैः सा
यं केरहम् २१ चक्षुः उवाच नेमेबाणास्तारिष्यंति मामलर्ककथंचन तवेवमर्मभेत्स्यंति भिन्नमर्ममरिष्यसि २२ अ
न्यान्बाणान्समीक्षस्व येस्त्वमांसूदयिष्यसि तच्छ्रुत्वासविचिंत्याथ ततो वचनमब्रवीत् २३ अलर्क उवाच इयं निष्ठा
बहुविधा प्रज्ञया त्वध्यवस्यति तस्माद्बुद्धिं प्रतिशरान्प्रतिमुंचाम्यहं शितान् २४ बुद्धिः उवाच नेमेबाणास्तारिष्यंति
मामलर्ककथंचन तवेवमर्मभेत्स्यंति भिन्नमर्ममरिष्यसि अन्यान्बाणान्समीक्षस्व येस्त्वमांसूदयिष्यसि २५ ब्राह्म
ण उवाच ततो लर्कस्तपोधोरंतत्रैवास्थाय दुष्करम् नाध्यगच्छत्यरं शक्त्या बाणमेतेषु सप्तसु २६ सप्तसमाहितचेतास्तसत्
तो चिंतयत्यभुंः सविचिंत्य चिरं कालमलर्कोद्भिजसत्तमः २७ नाध्यगच्छत्यरं श्रेयोयोगान्मतिमतांवरः स एकाग्रमनः कृतवानि
श्रुलोक्ये गमास्थितः २८ इन्द्रियाणि जघाना शब्बाणेनैकेन वीर्यवान् योगेनात्मानमाविश्यसिद्धिं परमिकांगतः २९ विस्मित
श्चापिराजर्षिरिमां गाथां जगाद ह अहो कष्टं यथास्माभिः सर्वबाह्यमनुष्ठितम् ३० भोगतृष्णासमायुक्तैः पूर्वराज्यमुपासितम्
इति पञ्चान्मया ज्ञातं योगान्नास्ति परं सरवम् ३१ इति त्वमनुजानी हिरामभाक्षत्रियान्जहि तपोधोरमुपातिष्ठततः श्रेयो
भिपत्स्यसे ३२ इत्युक्तः सतपोधोरं जामदग्न्यः पितामहैः आस्थितः स महाभागो ययौ सिद्धिं च दुर्गमां ३३ इ
ति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतायां त्रिंशोऽध्यायः ३०

लोचनं २६ २७ योगात् राजयोगात् चित्तमात्रनिग्रहरूपात् एकाग्रम् द्रष्टृदृश्योपरक्तंचित्तंसवार्थं तदभावे स्वरूपमात्रनिष्ठत्वे काग्रं २८ आ
त्मानं परं ब्रह्म २९ ३० ३१ अनुजानी हि अस्मदुपदेशमनुसाक्षात्कुरुयोगबलेन ३२ ३३ इत्याश्वमेधिके टीकायां त्रिंशोऽध्यायः ३०

दंतास्तालुचेति श्लोकोक्तं हृदयारव्यं ब्रह्म प्रतिपाद्य हृदयबंधनारव्यं गुणत्रयं सुमुख्यं हेयमाह त्रय इत्यादिना गुणा इति शेषः गुणतः दृष्टिभेदात् इष्टप्राप्तिनिश्चयेयत्सरवं संप्रहर्षः इष्टप्राप्तौ यत् सरवं सा प्रीतिः इष्टभोगेयत् सरवं स आनंदः १ अभिसंरंभो द्वेषाभिनिवेशः २ निकृत्यच्छित्वा बाणसंधेः शमादिभिः ३ ४ दोषेषुरागादिषु साधुषु शमादिषु ५ ६ ७ निम्नानि नीचकर्माणि ८ ९ १० ११ राज्यं आप्नोति इति शेषः आप्नोति स्वाराज्यमिति

ब्राह्मण उवाच त्रयो वैरिपवो लोके न वधां गुणतः स्मृताः प्रहर्षः प्रीतिरानंदस्त्रयस्ते सात्विका गुणाः १ तृष्णा क्रोधो-
भिसंरंभो राजसास्ते गुणाः स्मृताः श्रमस्तद्राचमो हश्च त्रयस्ते तामसा गुणाः २ एतानि कृत्य धृतिमान् बाणसंधेरतंद्रितः जेतुं
परानुत्सहते प्रशांतात्मा जितेन्द्रियः ३ अत्र गाथाः कीर्तयंति पुरा कल्पविदो जनाः अंबरीषेण यागीताराज्ञा पूर्वप्रशाम्यता ४ समु-
दीर्णेषु दोषेषु बुध्यमानेषु साधुषु जग्राह तरसारज्यमंबरीषो महायशाः ५ सान्निगृह्यात्मनो दोषान् साधून् समभिपूज्य च ज-
गाम महतीं सिद्धिं गाथाश्रमे जागदह ६ भूयिष्ठं विजिता दोषानि हताः सर्वशत्रवः एको दोषो वरिष्ठश्च वध्यः सन्नह तोमया ७
यत्प्रयुक्तो जंतुरयं वेत्तुं यथेनाधिगच्छति तृष्णार्तं इह निम्नानि धावमानो न बुध्यते ८ अकार्यमपियेनेह प्रयुक्तः सेवते नरः तं
लोभमसिभिस्तीक्ष्णैर्निहंतं तं निहंतत ९ लोभाद्भिजायते तृष्णा ततश्चिंता प्रवर्तते सलिप्समानो लभते भूयिष्ठं राजसानुगु-
णान् तदवाप्तौ तुलभते भूयिष्ठं तामसानुगुणान् १० सतेर्गुणैः संहत देहबंधनः पुनः पुनर्जायति कर्मचैह ते जन्मक्षय-
भिन्नविकीर्णदेहो मृत्युं पुनर्गच्छति जन्मनेव ११ तस्मादेतं सम्यगवेक्ष्य लोभं निगृह्य धृत्या त्मानिराज्यमिच्छेत् एतद्राज्यं नान्य-
दस्तीहराज्यमात्मैव राजा विदितो यथावत् १२ इति राजांबरीषेण गाथागीतायशस्विना अधिराज्यं पुरस्कृत्य लोभमेकं निहंतं
तां १३ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतासु एकत्रिंशोऽध्यायः ३१ ब्राह्मण उवाच अ-
ब्राह्मणो दाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ब्राह्मणस्य च संवादं जनकस्य च भाविनि १ ब्राह्मणं जनको राजा सन्नं कस्मिंश्चिदागमि-
विषयमेन वस्तव्यमिति शिष्यं यमब्रवीत् २ इत्युक्तः प्रत्यवाचा य ब्राह्मणो राजसत्तमम् आचक्ष्व विषयं राजन्यावांस्तव वशं
स्थितः ३

निश्चुतेः स्वाराज्यारव्यं परमानंदम् १२ १३

इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि टीकायां एकत्रिंशोऽध्यायः ३१ ममे

निश्चुतेः स्वाराज्यारव्यं परमानंदम् १२ १३ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि टीकायां एकत्रिंशोऽध्यायः ३१ ममे

४ ५ ६ ७ विभिति विषयं विशेषेण सिनोति बभ्राति तं बंधकं ममता स्पदं नाभिगच्छामिविचिन्वन् अन्वेषमाणोऽपि अयं भावः पृथिवीमिथिलप्र-
जोपलक्षितं राज्यं शरीरं स्तब्धं अविच्छिन्नं तरेषु व्यभिचरन् सन् नात्मसंबंधिता मभ्युते यथानीलपीतलोहितोपाधिषु संचरन् स्फटिकः नीलादिवर्जि-
तः तद्वत् नस्माद्विचारतो दृश्यत्वादिना स्वभावमिस्थित्वा द्यमिचारित्वाच्च नात्मातैः संबध्यत इत्यर्थः ८ ९ १० आत्मापि देहोपीति प्रांचः वस्तुतस्त-
अयमपि मम आत्मनः भवतीति संबंधः अयमिति साभासो हंकारः सर्वेषामात्मत्वेन प्रसिद्धो मम आत्मा स्वरूपं न भवति सुकुरमुखवत् आभासत्वात् स

सौच्यस्य विषये राज्ञो वस्तुमिच्छाम्यहं विभो वचस्ते कर्तुमिच्छामि यथा शास्त्रं महीयते ४ इत्युक्तस्तदा राज्ञा ब्राह्मणे-
न यशस्विना मुहुरुष्णा विभिन्नस्य न किंचित्प्रत्यभाषत ५ तमांसीनं ध्यायमानं राजानममि तो जसम् कश्मलं सहसा गच्छ-
द्ब्रानुमंतमिव ग्रहः ६ समाश्वास्य ततो राजा विगते कश्मले तदा ततो मुहूर्तादिव तं ब्राह्मणं वाक्यमब्रवीत् ७ जनक उवा-
च पितृपैतामहे राज्ये वश्ये जनपदे सति विषयं नाधिगच्छामिविचिन्वन् पृथिवीमहम् ८ नाध्यगच्छं यथा पृथ्व्यामिथिला-
मार्गितामया नाध्यगच्छं यदा तस्यां स्वप्रजामार्गितामया ९ नाध्यगच्छं यदा तस्यां तदा मे कश्मलौ भवत् ततो मे कश्मलस्यां ते म-
तिः पुनरुपस्थिता १० तदानविषयं मन्ये सर्वेषां विषयो मम आत्मापि चार्यं न मम सर्वा वा पृथिवी मम ११ यथाममतथान्येषा-
मिति मन्ये द्विजां तम उच्यतां यावदुत्साहो भुज्यतां यावदिष्यते १२ ब्राह्मण उवाच पितृपैतामहे राज्ये वश्ये जनपदे स-
ति ब्रूहि कां मतिमास्थाय मम त्वं वर्जितं त्वया १३ कं वै बुद्धिं समाश्रित्य सर्वो वै विषयस्तव नावेषि विषयं येन सर्वो वा विषयस्तव
१४ जनक उवाच अंतवंत इहा वस्था विदिताः सर्वकर्मसु नाध्यगच्छमहंतस्मान्ममेदमिति यद्वेत् १५ कस्येदमिति
कस्य स्वमिति वेदवचस्तथा नाध्यगच्छमहं बुद्ध्या ममेदमिति यद्वेत् १६ एतां बुद्धिं समाश्रित्य मम त्वं वर्जितं मया शृणु बुद्धिं च
यां ज्ञात्वा सर्वत्र विषयो मम १७

वां वा पृथिवी सर्वं दृश्यं मम आत्मा मदन्यत्वात् सुकुरमुखवदेव अयमेव न्यायो ब्रह्मादिषु त्रिकांतेष्वित्याह यथेति
मायामन इंद्रियदर्पणेषु हि प्रतिबिंबितो ह्यदृश्य आत्मा ईश सूत्रविराडात्मना दृश्यो नात्मा च भवति न वस्तुत इत्यर्थः ११ १२ १३ १४ आद्वत्त्वदरिद्रत्वादयो व-
स्थाः १५ कस्येदमिति न कस्यचिदित्यर्थः अत्र मागृधः कस्य स्वित्थनमिति श्रुतिं प्रमाणयति १६ आद्यत्वादेरंतवत्त्वाद्दनादिषु ममतामया त्यक्तेत्याह एता-
मिति देवाद्यर्थमेव विष्टिगृहीतस्य च मम गंधादीनामिच्छानात्मभोगार्थं अतो भूम्यादय एव मम वशे तिष्ठंति न त्वहंतेषां मित्याह शृणु इत्यादिना १७ ७

१८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ त्वमस्येति अस्य चक्रस्य आत्मापि चार्यं नमम सर्वावा एथिवीममेत्येवं रूपस्य धीसा धनवलापस्य ब्रह्मलाभहेतोः दु-
 वारस्य अनेकांतिकस्य अनिवर्तिनः आत्यंतिकस्य सत्त्वनेमिना सत्त्वगुणरूपेणावरणेन चक्रधारा स्थानीयेन निरुद्धस्य प्रवर्तको मुख्यानुष्ठाना २६ इ-
 त्याश्वमेधिके पर्वणि टीकायां द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ समाप्ता ब्रह्मविद्या ससाधनां जीवन्मुक्त्यवस्थामाह नाहमित्यादिना तथेति यथा देहात्मवादिनः

नाहमात्मार्थमिच्छामि गंधान्घ्राणगतानपि तस्मान्मे निर्जिता भूमिर्वशोतिष्ठति नित्यदा १८ नाहमात्मार्थमिच्छामि रसाना-
 स्येपि वर्ततः आपो मे निर्जितास्तस्माद्दृशोतिष्ठति नित्यदा १९ नाहमात्मार्थमिच्छामि रूपं ज्योतिश्चक्षुषः तस्मान्मे निर्जितं
 ज्योतिर्वशोतिष्ठति नित्यदा २० नाहमात्मार्थमिच्छामि स्पर्शान्त्वचिगतान् तस्मान्मे निर्जितो वायुर्वशोतिष्ठति नित्यदा २१ ना-
 हमात्मार्थमिच्छामि शब्दान् श्रोत्रगतानपि तस्मान्मे निर्जिताः शब्दावशोतिष्ठति नित्यदा २२ नाहमात्मार्थमिच्छामि मनो नित्यं
 मनो तरे मनो मे निर्जितं तस्माद्दृशोतिष्ठति सर्वदा २३ देवं भ्यश्च पितृभ्यश्च भूतेभ्योऽतिथिभिः सह इत्यर्थं सर्व एवेति समारंभात्
 चंतिवे २४ ततः प्रहस्य जनकं ब्राह्मणः पुनरब्रवीत् त्वज्जिज्ञासार्थं मद्येह विधिमांधर्ममागतम् २५ त्वमस्य ब्रह्मलाभस्य दुर्वा-
 रस्यानिवर्तिनः सत्त्वनेमि निरुद्धस्य चक्रस्यैकः प्रवर्तकः २६ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतायां
 द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ ब्राह्मण उवाच नाहं तथा भीरुचरामि लोके यथा त्वं मां तर्जयसे स्वबुद्ध्या विप्रोस्मि मुक्तोस्मि व-
 ने च रोस्मि गृहस्थधर्मा व्रतवांस्तथास्मि १ नाहमस्मि यथा मां त्वं पश्यसे च शुभाशं भू मया व्याप्तमिदं सर्वं यत्किंचिज्जगती गतिम्
 २ यकेचिज्जतं बोलोके जंगमास्थावराश्च ह तेषामामंतकं विद्धि दारुणामिव पावकम् ३ राज्यं एथि व्यासं सर्वस्यामथ वापि त्रिविष्ट-
 पे तथा बुद्धिरियं वेति बुद्धिरेव धनं मम ४ एकः पंथा ब्राह्मणानां यनगच्छति तद्विदः गृहेषु वनवासेषु गुरुवासेषु भिक्षुषु ५
 लिंगैर्बहुभिरव्यग्रैरेका बुद्धिरुपास्यते नाना लिंगाश्च मस्थानां येषां बुद्धिः शमात्मिका ६ तेषां ब्रह्मकमायां तिसरितः साग-
 रं यथा बुद्ध्या यंगम्यते मार्गः शरीरेण न गम्यते ७ आद्यतनं तिकर्माणि शरीरं कर्मबंधनम् ८

पश्यसे कर्मव्यतिहारे तद् त्वदृष्टा-
 रं मां त्वं स्ववृत्त्या यथासंगि ज्ञं पश्यसि तथा नाहमस्मीत्यर्थः १ आत्मनः सर्वात्मत्वं सर्वस्य चात्ममात्रत्वं ज्ञानफलं प्रतिपादयति सार्द्धं नमयेति ३ ३
 आपो नि स्वाराज्यमित्यादि श्रुत्यर्थसंग्रहातिराज्यमिति ४ एकः पंथाः ज्ञानरूपो नान्यः ब्राह्मणानां ब्रह्मविदाम् ५ ६ ७ ८ ५ ७

सूत्रमग्रे ईश्वरि शरीरबंधनिर्मुक्तत्वात् परलोकः अनात्मलोकः तद्भावो मदात्मभावः तस्य भावो भावना ९ इत्याश्वमेधिके टीकायां त्रयस्त्रिंशोः
ध्यायः ३३. उक्तमर्थसंक्षिपति नन्दमिति १ मन्येजानीयाद्वा २ ब्राह्मणीं बुद्धितपः मनननिदध्यासनात्मकमालोचनम् श्रुतवेदांतश्रवणम् आ
त्मावा अरे दृष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो निदध्यासितव्य इति आत्मदर्शनासुवादेन श्रवणादिविधानात् ३ आक्षेपपूर्वकं ज्ञेयस्वरूपमाह यदिदमित्यादि
ना यदिदमपरोक्षं क्षेत्रज्ञ इति संज्ञितं जीवारब्धसंसंगं रूपं तत् ब्रह्मणोऽसगस्य लिंगं स्वरूपमिति यत्तत्क नूनकथंच न जीवस्य ब्रह्मभावः संभव
तीत्यर्थः अत्रोपपत्तिमाह ग्रहीतुमिति यत्तत्तन्निग्रहीतुं शक्यं तत्तन्निग्राह्यं तस्य निग्रहीतुं लक्षणं स्वरूपं इति क्वनुदृष्टं न क्वापीत्यर्थः य आत्मानं मंत
रोपमयतीति जीवेशयोर्नियम्य नियामकत्वं श्रवणात् भृत्यमत्रोरिव न तयोर्भेदसंभावनापीति भावः ४ उत्तरमाह अलिंग इति योयं क्षेत्रज्ञ उक्तः

तस्मात्ते सूत्रमग्रे नास्ति परलोककृतं भयम् तद्भावभावनिरता ममेवात्मानमेव्यसि ९ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमे
धिके पर्वणि ब्राह्मणगीतायां त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ३३ ब्राह्मण्युवाच नन्दमत्यात्मना शक्यं वेदितुं नाकृतात्मना बहु
चाल्यं च संक्षिप्तं विष्णुतंच मतं मम १ उपायं तं मम ब्रह्मिणे बालम्यते मतिः तन्मन्ये कारणं त्वत्तो यत एषा प्रवर्तते २
ब्राह्मण उवाच अरणीं ब्राह्मणीं विद्विगुरु रस्योत्तरारणिः तपश्श्रुतमिमं शीतो ज्ञानाग्निर्जायते ततः ३ ब्राह्मण्यु
वाच यदिदं ब्रह्मणो लिंगं क्षेत्रज्ञ इति संज्ञितम् ग्रहीतुं येन यच्छक्यं लक्षणं तस्य तत्त्वम् ४ ब्राह्मण उवाच अ
लिंगो निर्गुणश्चैव कारणं नास्य लक्ष्यते उपायमेव वक्ष्यामि येन गृह्येतवानवा ५ सम्यगुपायो दृष्टश्च भ्रमरैरिव लक्ष्यते
कर्मबुद्धिरबुद्धत्वाज्ज्ञानलिंगैरिवाश्रितम् ६

सः लिंगं एव रूपं इति निर्देशयोग्यं स्वरूपं तद्ग्रहितव्यतो निर्गुणः अस्य सगुणत्वं सलिंगत्वं च वि
नैव कारणं भ्रात्येव भाति न सत्यं विद्यत इत्यर्थः भ्रात्यपगमेन तदधिगमे उपायमेव वक्ष्यामि नवेति चित्तशक्त्यभावे ५ सम्यगुपायो दृष्टश्च भ्रमरैरिव लक्ष्यते
श्रवणादयः तैः भ्रमरैरुपरि भ्रमद्विरधः स्थं अग्रहीतमपि स्फुरन्निद्रव्यं लक्ष्यते एवं श्रवणादिभिरात्मा लक्षणद्वारेण लक्ष्यत इत्यर्थः को सा बुधायः कर्म
बुद्धिः कर्मशोधिता बुद्धिः कर्मभिरशोधितायां बुद्धौ श्रवणाद्यभ्यासमहस्रेणापि न गम्यत इति भावः अबुद्धित्वा दुक्तविधबुद्धिराहित्यात् मूढा असंग
मपि क्षेत्रज्ञज्ञानलिंगैर्बुद्ध्यादिभिराश्रितं संगिनमिव मन्त्यते तद्भूत उपायेन श्रवणादिजन्यया बुद्ध्या लक्ष्यत इति संबंधः ६ ६ ६

नेदं ब्रह्मज्ञानं विधिनिषेधप्रधानं अहेयानुपादेय प्रत्यगात्मविषयत्वात् तथात्वे वास्वरूपनाशानित्यत्वे दुरपन्हवे स्यातां अपितुरज्जुदर्शनमशमत्वश्रवणाभ्यां सर्पादर्शनत्वयोरिव बुद्ध्या वाक्येन वा विद्याध्यारोपितकार्यकारणप्रपञ्चस्य निराकरणसापेक्षमित्याह इदं कार्यमिति मोक्षेऽपि विबुधवचनं मुक्त्यप्रादानं भूतबुद्ध्यादितत्त्वभेदात् ७ तत्रैवावतः पञ्चसप्तएकादशत्रयोदशवातेषां प्रत्येकं प्रतिभेदात् शतशः सहस्रशो वा कल्पनीया इत्याह यावन्त इति अयक्तान्मायाविद्यादिरूपां व्यक्तरूपां शब्दादीन् उपेयप्रतिपत्त्यर्था उपाया अव्यवास्थिता इति न्यायेन शिष्यबोधार्थं मं दमध्यमोत्तमाधिकारिभेदेन व्यष्टिमात्रकल्पनया वा समष्टिमात्रकल्पनया वा तत्त्वमर्थयोरभेदं प्रत्यापयेन्नात्र वस्तुमंतो नात्मपदार्थाः संति येन मोक्षापादानानितार्किकादिवत्संख्यया

इदं कार्यमिदं नेति न मोक्षेषूपदिश्यते पश्यतः शृण्वतो बुद्धिरात्मनो येषु जायते ७ यावन्त इह शक्येरंस्तावतोऽंशा --
 नृप्रकल्पयेत् अव्यक्तान्व्यक्तरूपांश्च शतशोऽथ सहस्रशः ८ सर्वान् नान्नाथयुक्तांश्च सर्वांश्च तत्क्षहेतुकान् यतः परं न-
 विद्येत ततोऽभ्यासेऽभविष्यति ९ श्रीभगवानुवाच ततस्तत्तस्या ब्राह्मण्यामितिः क्षेत्रज्ञसंक्षये क्षेत्रज्ञानेन परतः
 क्षेत्रज्ञेभ्यः प्रवर्तते १० अर्जुन उवाच कनुसा ब्राह्मणी कृष्या कृचा सो ब्राह्मणार्धभः याभ्यां सिद्धिरियं प्राप्ताता
 बुभोवदमेत्युत ११ श्रीभगवानुवाच मनोमे ब्राह्मणं विद्विबुद्धिमे विद्विब्राह्मणी क्षेत्रज्ञ इति यश्चोक्तः सो
 हमेव धनं जय १२ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतायां चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ ६

परिच्छिद्ये रन्नित्यर्थः ८ ९ तत इति प्रथमार्थे तसिः यतः परं अन्यत्रास्ति तद्वस्तुमविष्यत्याधिकारी अभ्यासेऽशमाद्यभ्यासे पुष्कले सति अत्र कं-
 ठगतविस्मृतचामीकरवद्ब्रह्मप्राप्तिः भवनं नोत्पाद्यत्वेनानित्यत्वापत्तेः ब्रह्मेव सत् ब्रह्माप्येतितत्त्वमसीत्यादिवाक्येभ्यः सिद्धवद्ब्रह्मभावश्च व-
 णादित्यर्थः क्षेत्रज्ञसंक्षये जीवस्य परमात्मनि प्रविलापने क्षेत्रज्ञानेनैव क्षेत्रज्ञात्परं ज्ञायत इत्याह क्षेत्रेति क्षेत्रज्ञ एवोपाधिविलया ब्रह्मे वा-
 स्तीत्यर्थः १० ११ मनोमे चित्प्रतिबिंबगर्भमनोजीव इत्यर्थः मनोमुक्तः क्षेत्रज्ञो हमेव ब्रह्मेवेत्यर्थः १२ इति श्रीमन्महाभारते आश्व-
 मेधिके पर्वणि नीलकण्ठकृतौ भावार्थप्रकाशरीक्यां चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ ६ ६ ६ ६ ६

पूर्वाध्यायांतेमनोमेवाह्मणंविद्विबुद्धिर्मेविद्विब्राह्मणीं क्षेत्रज्ञदितियश्चोक्तः सोहमेवधनंजयेतिमनोबुद्ध्याब्रह्मवित्वेनतदुपलक्षितमकल
करणप्रकाशमर्थजातं ब्रह्मत्यक्तंयश्चतयोः साक्षीसच्चिदात्माहमितिचदर्शितम् तत्रप्रपञ्चः साक्षचित्कमयमपिपरं ब्रह्मउततयोरन्यतरंयत्परं
ब्रह्मतन्मेवदेत्यर्जुनउवाच ब्रह्मयदिति आद्येपक्षेसप्रपञ्चंब्रह्मज्ञेयंद्वितीयोनिष्प्रपञ्चमिति तत्रसूक्ष्मेनिष्प्रपञ्चेवमेमनोरमतदितिस्वतुष्टिं
कथयति तेनेसतांहिसंदेहपदेषुवस्तुप्रमाणमंतः करणस्यवृत्तयदिति न्यायेननिष्प्रपञ्चमेवशास्त्रार्थइतिज्ञापयति १ मोक्षसंयुक्तंयस्मि

अर्जुनउवाच ब्रह्मयत्परमंज्ञेयंतन्मेव्याख्यातुमर्हसि भवतोहिप्रसादेनसूक्ष्मेमेरमतेमतिः १ वासुदेवउवाच
अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् संवादंमोक्षसंयुक्तंशिष्यस्यगुरुणासह २ कश्चिद्ब्राह्मणमासीनमाचार्यंशंसि
तत्रतम् शिष्यःप्रच्छमेधावीकिंस्विच्छ्रयःपरंतप ३ भगवत्प्रपन्नोहनिःश्रेयसपरायणः याचत्वांशिरसाविप्रयद्भूया
ब्रूहि तन्मम ४ तमेववादिनंपार्थशिष्यंगुरुवाचह सर्वंतुतेप्रवक्ष्यामियत्रवेसंशयोद्विज ५ इत्यक्तःसकुरुश्रेष्ठगुरुणा
गुरुवत्सलः प्रांजलिःपरिप्रच्छयत्तच्छृणुमहामते ६ शिष्यउवाच कुतश्चाहंकुतश्चत्वंतत्सत्यब्रूहि यत्परम्
कुतोजातानिभूतानिस्थावराणिचराणिच ७ केनजीवन्तिभूतानितेषामायुश्चकिंपरम् किसत्यंकितपाविप्रकगुणाः
सद्गिरिताः ८ केपंथानःशिवाश्चस्कःकिंस्सर्वकिंचदुद्धृतम् एतान्मेभगवन्प्रश्नान्प्रायाथातथ्येनसुव्रत ९ वक्तुमर्ह
सिविप्रप्रेयथावदिह तत्त्वतः त्वदन्यःकश्चनप्रश्नान्तेतान्वक्तुमिहार्हति १० ब्रूहि यमविदांश्रेष्ठपरंकोत्तुहलंमम मोक्ष
धर्मार्थकुशलोभवाह्लोकेषुगीयते ११ सर्वसंशयसंछेत्तात्वदन्योनचविद्यते संसारभीरवश्चैवमोक्षकमास्तथावयम् १२
वासुदेवउवाच तस्मैसंप्रतिपन्नाययथावत्यरिपृच्छते शिष्यायगुणयुक्तायशांतायप्रियवर्तिने १३ ज्ञायाभूताय
दांताययततेब्रह्मचारिणो तान्प्रश्नान्ब्रवीत्यार्थमेधावीसधृतव्रतः गुरुःकुरुकुलश्रेष्ठसम्यक्सर्वानरिंदम १४

नृश्रुतेसद्योमुक्तिरे

बलभ्यनइत्यर्थः २ ३ ब्रूयांएच्छामि ४ ५ ६ अहंत्वंइतिशास्यशासनकत्रोजीवि श्वरयोःप्रश्नः यच्चताभ्यांपरंअन्यत्सत्यंअबाधितंवस्तुतदपिब्रूहि
भूतानिविद्यदादीनिस्थावरादीनिभौतिकानि ७ भूतानिउभयविधानि किंपरमवसानंयस्यतत्किंतेषालयस्थानमित्यर्थः किसत्यंअबाधितंफ
लंकर्म तपःक्रियारूपंकायिकादिभेदेनप्रिविधं गुणाःसत्त्वादयःकिस्वरूपाइत्यर्थः ८ स्मरंस्मरयं प्रश्नान्वक्तुमर्हसीतिसंबंधः ९ कश्चकोपि १० ११

स्ववाक्येश्रद्धोत्पादनार्थमारब्धाधिकामुखेन उत्तरयति ब्रह्मणोति इदं त्वया पृष्ठं वेदविद्यां समाश्रित्य न तु स्वकल्पितां तत्त्वभूतस्य अबाधितस्यार्थस्य भावनं विचारो यस्मिन् न तत् १५ ज्ञानं परं ब्रह्म विषयं उत्तमं तथा तपः संन्यासारब्धं उत्तमं ज्ञानं तत्त्वं ज्ञानस्य तत्त्वं याथाार्थं धृष्टादितत्त्वं ज्ञानव्याघ्रतये निराबाध्यमिति निर्गतः आसमंतात् बाधो यस्मात् तद्विब्रह्म ज्ञानबाध्यं न तथैतदित्यर्थः यश्च एतत्सर्वं सर्वभूतस्थं च आत्मानं संप्रज्ञातावस्थायां वेदसर्वगतिः सर्वकामभाक् भवति तेषां संपुल्लोकेषु कामचारो भवतीति श्रुतेः सार्द्धं श्लोकवाक्यं १६ सहसं वासं विज्जडयो रे कलोली भावं संप्रज्ञातं विवासंतयोः पृथक् शतद्वत्त्वं पदार्थदर्शने एकत्वं ईश्वरादभेदं तस्यैव नानात्वं तयोर्भिन्नत्वव्यवहारे १७ न कामयते इति ममकाराभावः नाभिमन्यते इत्यभिमानाहंकारस्तदभावः तयोः सतोः जीवन्नेव मुच्यते इत्यर्थः १८ प्रधानं माया गुणाः सत्त्वादयः तेषां तत्त्वं कल्पितं तत्त्वस्वरूपयाथात्म्यं सर्वभूतानां

गुरुकृत्वा च ब्रह्मणोक्तमिदं सर्वमृषिप्रवरसेवितम् वेदविद्यां समाधाय तत्त्वभूतार्थभावनम् १५ ज्ञानं त्वेव परं ब्रह्म संन्यासं तु पउत्तमम् यस्तु वेदं निराबाधं ज्ञानं तत्त्वं विनिश्चयात् सर्वभूतस्थमात्मानं ससर्वगतिरिष्यते १६ यो विद्वात्सहसं वासं विवासं चैव पश्यति तथैवैकत्वानानात्वं सदुःखात्परिमुच्यते १७ यो न कामयते किं विन्न किंचिदभिमन्यते इह लोके स्थ एवैष ब्रह्मभूयाय कल्पते १८ प्रधानगुणतत्त्वज्ञः सर्वभूतविधानवित् निर्ममो निरहंकारो मुच्यते नात्र संशयः १९ अव्यक्तबीजप्रभवो बुद्धिस्कंधमयो महान् महाहंकारविटपट्ट इन्द्रियांकुरकोटरः २० महाभूतविशेषश्च विशेषप्रतिशारखवान् सदा पर्णः सदा पुष्पः सदा शतम् फलोदयः २१ आजीवः सर्वभूतानां ब्रह्मबीजः सनातनः एतज्ज्ञात्वा च तत्त्वेन ज्ञानेन परमासिना छित्वा चामरतां प्राप्य जहाति मृत्युजन्मनी २२

विधानं विधीयते उत्पाद्यते नेनेति विधानं कारणम् तदुभयतो मुच्यते १९ अव्यक्तं अज्ञानं तदेव बीजप्रभवो मूलं अंकुरश्च यस्य बुद्धिर्महत्तत्त्वं तदेव स्कंधा यस्य अहंकारो विटपाः पल्लवा यस्य इन्द्रियाण्येव अंकुरा अनर्थवल्ली पूर्वरूपभूताः कोटरेषु छिद्रेषु यस्य २० महाभूतानि विषयादीनि विशेषस्तिलकपुष्पकोरकस्थानी यो यस्येत्यर्थः विशेषाः स्थूलकार्याणि तान्येव प्रतिशारखा उपशारवाः तद्वान् पर्णोत्पद्यत नशीलः संकल्पः पुष्पं कर्म फलं फलं सारवादि २१ एतत् बीजभूतं ब्रह्म ज्ञात्वा तत्त्वानि अव्यक्तादीनि ज्ञानेन छित्त्वेति तेषामज्ञानकार्यत्वं रज्जूरगवदुक्तं जहाति त्वजति सार्द्धं श्लोकः एतेन ऊर्ध्वमूलार्थः स्मारितः २२

भूतेति भूरादय आदिपदार्थाः तेषामर्थोतानानि श्रव्यः स्वरूपावधारणं यस्मिन् तं पुराकल्पं बहुकर्तृकमन्वाख्यानं २३ पदं पदनीयं अधिगंतव्यं संसिद्धा-
मुक्ताः २४ पुराकल्पमेवाह उपगम्येति २५ मार्गान्कर्मगतीः परिक्रम्य पुनः पुनर्गत्वा २६ २७ २८ क्रियात्कुर्वीत केनोस्माकं २९ प्रलयोदेंनंदिनादि-
भूतलयः अपवर्गः आत्यंतिको भूतोच्छेदः मोक्षारव्यः प्रभवार्थयोजनमृत्यु ३० यथागमं वेदानुसारि ३१ सत्यात्त्रैकालिकवाधरहितात् ब्रह्मणः भू-
तानि अव्यक्तादीनि स्थावराणि वियदादीनि चराणि जरायुजादीनि एतेन कुत आह मिति श्लोकोक्तप्रश्नानां सुत्तरमुक्तम् तपसा कर्मणा जीवंति इति हेतोः हि

भूतभव्यभाविष्यादिधर्मकामार्थनिश्चयम् सिद्धसंघपरिज्ञातं पुराकल्पं सनातनम् २३ प्रवक्ष्ये हं महाप्राज्ञपदमुत्तममद्यते
बुद्ध्या यदि हं संसिद्धा भवन्तीह मनीषिणः २४ उपगम्यर्षयः पूर्वे जिज्ञासंतः परस्परम् प्रजापतिर्भरद्वाजो गोतमो भार्गवस्तथा २५
वसिष्ठः कश्यपश्चैव विश्वामित्रोऽत्रिरेव च मार्गान्सर्वान्परिक्रम्य परिश्रान्ताः स्वकर्मभिः २६ ऋषिमांगिरसं वृद्धं पुरस्कृत्य तु ते हि
जाः ददृशुर्ब्रह्म भवने ब्रह्माणं वीतकल्मषं २७ तं प्रणम्य महात्मानं संस्वासीनं महर्षयः पप्रच्छुर्विनयापेतानि श्रेयसमिदं परम् २८
कथं कर्म क्रियात्साधु कथं मुच्येत किल्बिषात् केनो मार्गाः शिवाश्च स्फः किं सत्यं किंच दुष्कृतम् २९ कोचो भो कर्मणां मार्गो प्राप्नुयु-
र्दक्षिणोत्तरो प्रलये चापवर्गं च भूतानां प्रभवार्थयो ३० इत्युक्तः समुनि श्रेष्ठैर्यदाह प्रपितामहः तत्ते हं संप्रवक्ष्यामि शृणु शिष्य-
यथागमं ३१ ब्रह्मोवाच सत्याद्भूतानि जातानि स्थावराणि चराणि च तपसा तानि जीवंति इति तद्दित्तं सत्त्वताः स्वां यो-
निं संमतिं क्रम्य वर्तन्ते स्वेन कर्मणा ३२ सत्यं हि गुणसंयुक्तं नियतं पंचलक्षणम् ३३ ब्रह्म सत्यं तपः सत्यं सत्यं च वप्रजापतिः स-
त्याद्भूतानि जातानि सत्यं भूतमिदं जगत् ३४ तस्मात्सत्यं मया विप्रानित्यं योगपरायणाः अतीतक्रोधसंतापानियता धर्मसेतवः
३५ अन्योन्यनियतान्वेद्यान् धर्मसेतुप्रवर्तकान् तानहं संप्रवक्ष्यामि शाश्वतान् लोकभावनान् ३६

जाः स्वां योनिं ब्रह्म समतिं क्रम्य ध्यान्याह्युताः विक्षेपावस्थां प्राप्य स्वकर्मणा वर्तन्ते इति सार्द्धः ३२ किं सत्यमित्यस्योत्तरमाह गुणसंयुक्तमित्यनेन
निर्गुणं सत्यं एकमेव तत्र भेदहेतोर्युगस्येवाभावादिति दर्शितम् ३३ ब्रह्म ईश्वरः तपो धर्मः प्रजापतिर्जीविः भूतानि स्वादीनि जगत् जरायुजादि-
एतत् व्यावहारिकगुणमयं सत्यं पंचकम् ३४ यस्मात्तस्मात् सत्यमयाः सत्यप्रधानाः धर्मसेविनो भवन्ति ३५ अन्योन्यनियतान् परस्परभ-
येन धर्मातिक्रमशून्यान् वेद्यान् विद्यवतः तान् विप्रान् प्रतीतिशेषः ३६

चतस्रो धर्मार्थकाममोक्षप्रदाविद्याश्चतुर्विद्यास्ता एव चातुर्विद्यं तन्न प्रतिवर्णं प्रत्याश्रमं च एतच्छ्रुत्वा प्रवक्ष्यामीत्यनुषज्यते ३७ ३७ गदंतः शोचन् प्रवक्तारः
मया वक्ष्यमाणं पथानं निबोधत तेन च पथापरं पदं निबोधत ३९ आत्मानमधिकृत्य प्रवृत्तमाश्रमं अध्यात्मसंन्यासं परं पदं प्राहुरिति पूर्वेष्वेवान्वयः ४०
ज्योतिरादिकं विश्वं तावत् पश्यति यावत् अध्यात्मसंन्यासपूर्वकं नोपैति न लभते ४१ ४२ ४३ श्रद्धा आस्तिव्यबुद्धिः सेवधर्मस्य मुख्यं लक्षणं ज्ञाप-

चातुर्विद्यं तथा वर्णं चातुराश्रमिकान् एतच्छ्रुत्वा धर्ममेकं चतुष्पादं नित्यमाहुर्मनीषिणः ३७ पंथानं वः प्रवक्ष्यामि शिवं क्षेमकरं हि
जाः नियतं ब्रह्मभावाय गतं पूर्वमनीषिभिः ३८ गदंतं तं मया घेहपथानं दुर्विदं परम् निबोधत महाभागानि खिलेन परंपदम् ३९
ब्रह्मचारिकमेवाहुराश्रमं प्रथमं पदम् गार्हस्थ्यं तु द्वितीयं स्यात् वानप्रस्थमतः परम् ४० ततः परंतु विज्ञेयमध्यात्मं परमं पदम्
ज्योतिराकाशमादित्यो वायुः शिंद्रः प्रजापतिः नोपैति यावदध्यात्मं तावदेतान्न पश्यति ४१ तस्यां पायं प्रवक्ष्यामि पुरस्तात्तां निबोधत
फलमूलानिलभुजां मुनीनां वसतां वने ४२ वानप्रस्थं हि जातीनां त्रयाणां सुपश्यते सर्वेषामेव णां गार्हस्थ्यं तद्विधीयते ४३
श्रद्धालक्षणमित्येवं धर्मधीराः प्रचक्षते इत्येवं देवयानावः पंथानः परिकीर्तिताः सद्भिरध्यासिता धीरैः कर्मभिर्धर्मसेतवः ४४ ए
तेषां पृथग्ध्यास्ते यो धर्मं संसितव्रतः कालात् पश्यति भूतानां सदैव प्रभवप्ययौ ४५ अतस्तत्त्वानि वक्ष्यामि याथातथ्येन हेतुना वि
षयस्थानि सर्वाणि वर्तमानाणि भागशः ४६ महानात्मा यथा व्यक्तमहंकारस्तथैव च इन्द्रियाणि दशैकं च महाभूतानि पंच च ४७ विशे
षाः पंच भूतानां मिति सर्गः सनातनः चतुर्विंशतिरेका च तत्त्वसंख्या प्रकीर्तिता ४८ तत्त्वानामथ यो वेद सर्वेषां प्रभवप्ययौ स धी
रः सर्वभूतेषु न मोहमधिगच्छति ४९ तत्त्वानियो वेदयते यथा तथंगुणांश्च सर्वान् खिलांश्च देवताः विधृतपाप्मांश्च प्रविमुच्य बंधनं
स सर्वलोकानमलान्समश्नुते ५० इति श्रीमन्महाभारत आश्वमेधिके पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे पंचत्रिंशोऽध्यायः ३५

कं श्रद्धाहीनं सर्वं व्यर्थमित्यर्थः देवयानाः देवयानमार्गं प्राप्नुयायः ४४ एतेषां अन्यतमं धर्मयः एतच्छ्रुत्वा भिन्नैकमेव अध्यास्ते हृदमाश्रयति सः कालात् कमे
ण चित्तशक्तिपरिपाके सति भूतानां प्रभवप्ययौ स्वनिष्ठाविति सदैव निमेषोन्मेषणमात्रे कालेन वरतं पश्यति एतन्न दृष्टिरेव सृष्टिरित्युक्तमवति ४५
हेतुना युक्त्या विषयस्थानि बुद्धिगोचराणि बुद्धिस्थानीत्यर्थः ४६ ४७ विशेषाः शब्दादयो विशेषगुणाः एकाचंति पुरुषग्रहणं ४८ ४९ सर्वलोकान्सम
श्नुते सार्वान्मलं लभते य एवं वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवतीति श्रुतेः ५० इत्याश्वमेधिके टीकायां पंचत्रिंशोऽध्यायः ३५

उक्तान्येव तत्त्वानि विवरीतुमुत्तरो ग्रंथ आरभ्यते तदिति तत् तत्र तेषु तत्त्वेषु व्याख्यातेषु मध्ये अनुद्विक्तां त्रिगुणं अव्यक्तं विद्यात् साम्योपेतं गुणत्रयं अव्यक्तं पदार्थः तच्च सर्वकार्यव्यापि ध्रुवं अविनाशि स्थिरं अचंचलं निरारंभमिति यावत् तदेवाव्यक्तं उद्विक्तं सत् पंचधा तु कंभूतं पंचकं नवद्वारपुरं च विद्या तेषां तत्कार्यत्वात् पंचरवादीभि नवतुभोक्तारं प्रतिविषयप्रवेशद्वाराणि पंच श्रीचादीभि मनोबुद्धिः प्राणो भिमानाख्यो हंकारश्च पुरं शरीरम् १ परितः क्षिप्यते विषयभोगवासनया जीवात्मा ये स्ते परिक्षेपा इन्द्रियाणि मनसेव व्याकरणं व्यक्तीभावो येषां ते संकल्पयोनयो विषयाः तदात्मकं पुरं बुद्धिस्वामिकं च पुरं एतदेव पुरं परं ब्रह्म तत्राध्यस्तत्वात् एकादश इन्द्रियं मनः तन्मात्रं च न केवलं भोग्यमेव मनः काल्पितं अपितु भोक्ता भोग्यं भोगोपकरणं च सर्वं मनो मात्रमित्यर्थः तद्वा इदं मनस्येव परमं प्रतिष्ठितं यदिदं किंचेति श्रुतेः २ स्रोतांसि चित्तनद्याः प्रवाहाः त्रीणि शृङ्गं हिंसा मूलं धर्मं प्रावण्यं रुष्णं हिंसा प्रावण्यम्

ब्रह्मोवाच तदव्यक्तमनुद्विक्तं सर्वव्यापि ध्रुवं स्थिरम् नवद्वारं पुरं विद्या त्रिगुणं पंचधा तु कम् १ एकादशपरिक्षेपं मनोव्याकरणात्मकम् बुद्धिस्वामिकमित्येतत् परमेकादशं भवेत् २ त्रीणि स्रोतांसि चित्तनद्याः प्रवाहाः त्रीणि शृङ्गं हिंसा मूलं धर्मं प्रावण्यं रुष्णं हिंसा प्रावण्यम् ३ तमोरजस्तथा सत्त्वं गुणानेता न प्रचक्षते अन्योन्यमिथुनाः सर्वे तथा न्यान्यानुजीविनः ४ अन्योन्यापाश्रयाश्चापितथान्योन्यानुवर्तिनः अन्योन्यव्यतिषक्ताश्च त्रिगुणाः पंचधा तु वः ५ तमसो मिथुनं सत्त्वं सत्वस्य मिथुनं रजः रजसश्चापि सत्त्वं स्यात् सत्वस्य मिथुनं तमः ६ नियम्यते तमो यत्र रजस्तत्र प्रवर्तते नियम्यते रजो यत्र सत्त्वं तत्र प्रवर्तते ७ नैशात्मकं तमो विद्या त्रिगुणं मोहसंज्ञितम् अधर्मलक्षणं चैव नियतापापकर्मसः ८

शृङ्गं रुष्णं हिंसा युक्तप्रवृत्तिर्धर्मप्रावण्यं चेति ए

तानियस्मिन् चित्ते विद्यमानानि तिसृभिः प्रणादीभिः संस्काररूपाभिः त्रिगुणात्मिकाभिः प्राप्यते पूर्यते ताश्च तथैव पुनः पुनर्बध्यते ३ तत्र त्रीणि गुणान् अव्यक्तं वयवभूतान् व्याख्यातितम इत्यादिना अन्योन्यमिथुनत्वं दंपतीव देककार्योत्पादनं अन्योन्योपजीवित्वं बीजांकुरवत् ४ अन्योन्यापाश्रयत्वं त्रिदंडविष्टं प्रवत् अन्योन्यानुवर्तित्वं प्रधानगुणभावेन राजस्य वत् अन्योन्यव्यतिषिक्तत्वं तेजोबन्धवत् त्रिगुणाः गुणत्रयमयाः पंचधा तु वः पंचमहाभूतानि भौतिकानि वेत्यर्थः ५ मिथुनं मध्यातीतियोगात् अभिभावकं तमस उद्रेके सत्त्वं नश्यति सत्वस्योद्रेके तमः एव रजस उद्रेके सत्त्वं निवर्तते सत्वस्योद्रेके रज इति ज्ञेयं रजस्तमसो रूपा परस्परोद्दीपकत्वा न्नान्योन्यमभिभावकत्वं भवतीति तत् मिथुनद्वयं प्रोक्तं ६ नियम्यते कर्मकर्तृप्रयोगः तिरोधियते इत्यर्थः रजसि तिरोधाने तु तमो न वर्तते अपितु सत्वमेव अप्रवृत्तिर्हितमसः कार्यनतु प्रवृत्तिनिरोध इत्यर्थः ७ नैशात्मकमिति त्रिगुणमितीतरयोरविशेषणं त्रयाणामन्योन्यव्यतिषिक्तत्वस्योक्तत्वात् ८ ६

पर्यायोवैपरीत्यम् ९ लाघवंधर्मज्ञानादिरूपसंश्लेषवम् १० गुणतत्त्वंकार्यस्वरूपं ११ स्वप्नोनिद्रास्तेभोगर्वः १२ निर्विशेषत्वंयुक्तायुक्तपरीक्षयाअभावः
अंधत्वंसर्वेषांकरणानामयथावत्प्रतिपत्तिः जघन्यगुणः चांडालादिधर्मोहिंस्रत्वाशक्तित्वादिः भिन्नवृत्तिताशीलभंगः १३ विकृताभावः विकृतस्यविवि-
धक्रियारूपस्याभावः अप्रवृत्तिः १४ अचेतनाअबोधः गुरुत्वंआलस्यादिनागात्राणांजडत्वं सन्नभावत्वंनष्टभाक्त्वंदेवादिषु अवशित्वंअजितेन्द्रि-

प्रकृत्यात्मकमेवाह्वरजः पर्यायकारकम् प्रवृत्तंसर्वभूतेषुदृश्यमुत्पत्तिलक्षणम् ९ प्रकाशंसर्वभूतेषुलाघवंश्रद्धधानता सा
त्त्विकरूपमेवंतुलाघवंश्रद्धधानता सात्त्विकरूपमेवंतुलाघवंसाधुसंमितम् १० एतेषांगुणतत्त्वानिवक्ष्यंतंतत्त्वहेतुभिः समा-
सव्यासयुक्तानितत्त्वतस्तान्निबोधत ११ संमोहोज्ञानमत्यागः कर्मणामविनिर्णयः स्वप्नस्तप्नोभयलोभः स्वप्नः स्वकृतदूषण-
म् १२ अस्मृतिश्चाविपाकश्चनास्तिक्यंभिन्नवृत्तिता निर्विशेषत्वमंधत्वंजघन्यगुणवृत्तिता १३ अकृतेकृतमानित्वमज्ञानज्ञा-
नमानिता अमेत्रीविकृताभावोद्यश्चद्वामूढभावना १४ अनार्जवमसंज्ञत्वंकर्मपापमचेतना गुरुत्वंसन्नभावत्वमवशित्वम-
वागगतिः १५ सर्वएतेगुणावृत्तास्तामसाः संप्रकीर्तिताः येचान्येविहिताभावालोकेस्मिन्भावसंज्ञिताः तत्रतत्रनियम्यतेस-
र्वेतेतामसागुणाः १६ परिवादकथानित्यंदेवब्राह्मणनिंदकाः अत्यागश्चाभिमानश्चहोमोमन्युस्तथाक्षमा १७ मत्सरश्चैव-
भूतेषुतामसंवृत्तमिष्यते वृथारंभाहियेकेचिद्वृथादानानियानिच १८ वृथाभक्षणमित्येततामसंवृत्तमिष्यते आतिवादोति-
तिक्षान्वमात्सर्यमभिमानिता १९ अश्रद्धधानताचैवतामसंवृत्तमिष्यते एवंविधाश्रयेकेचिल्लोकेस्मिन्यापकर्मिणः २० मनुष्या
भिन्नमर्यादास्तेसर्वेतामसाः स्मृताः तेषांयौनीः प्रवक्ष्यामिनियताः पापकर्मिणाम् २१ अवाङ्निरयभावायतिर्यङ्निरयगामि-
नः स्थावराणिचभूतानिपश्ववोवाहनानिच २२ अक्यादादंदशूकाश्चकृमिकीटविहगमाः अंडजाजंतवश्चैवसर्वेचापिचतु-
ष्पदाः २३ उन्मत्ताबधिरासूकायेचान्येपापरोगिणः मग्नास्तमसिदुर्वृत्ताः स्वकर्मकृतलक्षणाः २४ अवाक्स्त्रोतसदित्य-
तेमग्नास्तमसितामसाः २५ तेषामुत्कर्षमुद्रकंवक्ष्याम्यहमतः परम् यथातेस्कृतल्लोकांलुभंतेपुण्यकर्मिणः २६

यत्वं अवागगतिः

नीचकर्मनुरागः अनियम्यतेज्ञियमेनउपतिष्ठते १६ देवब्राह्मणवैदिकां देवादिविषयिणी पाशंतरेस्पृष्टेऽर्थः अक्षमेतिच्छेदः १७ १८ १९ २० २१
२२ अंडजाः अंडंअपांस्वभावः तज्जाः २३ २४ अवाक्स्त्रोतसः अधोगमनार्हः चित्तप्रवाहोयेषांतेतथा २५ उत्कर्षे आरोहक्रमं उद्रेकपुण्याविर्भावम् २६

अन्यथाप्रतिपन्नाः तिर्यक्स्थावरादियोनिप्राप्ताः ब्राह्मणानां ब्राह्मणेः कर्मिणः अग्निहोत्राद्यर्थं विवृद्धाः हिंसिताः संतः २७ वैदिकेन संस्कारेण ऊर्ध्वमायांति
ततश्च्युताश्च ब्राह्मणादिजातिं लब्ध्वा यतमाना इत्यादि द्वयोः संबन्धः २८ एतदेवरयपृथयति अन्यथेति २९ चुचुकाः रसलक्ष्मिः ३० शूद्रोति वैश्यादियोनि
प्राप्तोऽक्रोधदयस्तामसगुणास्तमोगुणस्रोतसि आयांति तेभ्य आत्मानं रक्षोदित्यर्थः ३१ कामेषु कुर्याद्यर्थेषु अभिषंग आसक्तिः ३२ अविद्यास्मितारा-
गद्वेषाभिनिवेशाः पंचकुंशा अत्र तम आदिशब्देनेभिधीयन्ते तेषु तामिस्रश्चतुर्थः क्रोधसंज्ञितो ननु द्विष इत्यर्थः एवं अंधतामिस्रोपि नाभिनिवेशः किंतु म-
रणमेव तामिस्रः क्रोध उच्यते इति पुनर्वचनं परिप्राषितार्थ निराकरणार्थम् तामिस्रां धतामिस्रपदाभ्यां क्रोधमरणे एव ग्राह्ये न तु राजसो द्वेषाभिनिवेशा

अन्यथाप्रतिपन्नास्तु विवृद्धा ये च कर्मिणः स्वकर्मनिरतानां च ब्राह्मणानां शूभैषिणाम् २७ संस्कारेणोर्ध्वमायांति यत-
मानाः सलोकताम् स्वर्गे गच्छति देवानां भित्येषा वैदिकी श्रुतिः २८ अन्यथाप्रतिपन्नास्ते विबुधाः स्वेषु कर्मसु पुनरावृत्तिधर्मा-
णस्ते भवन्तीह मानुषाः २९ पापयोनि समापन्नाश्चंडाला मूकचुचुकाः वर्णान्पयायशश्चापि प्राप्नुवंत्युत्तरैस्तेन ३० शूद्रयो-
निमति क्रम्ययेचान्येतामसागुणाः स्रोतोमध्यसमागम्य वर्तन्ते तामसेगुणे ३१ अभिषंगस्तु कामेषु महामोह इति स्मृतः ऋष-
यो मुनयो देवा मुह्यन्त्यत्र सखेप्सवः ३२ तमो मोहो महामोहस्तामिस्रः क्रोधसंज्ञितः मरणं त्वं धतामिस्रस्तामिस्रः क्रोध उच्य-
ते ३३ वर्णतो गुणतश्चैव यो नितश्चैव तत्त्वतः सर्वमेतत्तमो विप्राः कीर्तितं वो यथाविधि ३४ को न्वेतत् बुध्यते साधु को न्वेतत्साधु
पश्यन्ति अतत्त्वतत्त्वदर्शयिस्तमसस्तत्त्वलक्षणम् ३५ तमोगुणा बहुविधाः प्रकीर्तिता यथावदुक्तं च तमः परावरम् नरोहि-
यो वैदगुणानिमान्सदा सतामसैः सर्वगुणैः प्रमुच्यते ३६ इति श्रीमन्महाभारते आश्व-णिगुरुशिष्यसंवादे षट्त्रिंशोः
ध्यायः ३६ ब्रह्मोवाच रजोहिवः प्रवक्ष्यामि याथातथ्येन सत्तमाः निबोध तमहाभा गागुणवृत्तं च राजसम् १

वित्यर्थः ३३

तदेवाह वर्ण इति एतत्तम आदिशब्दितम विद्यादिकं सर्वतम एव ज्ञेयं न तु तत्र रजोऽंशोऽस्ति तत्र यथा अविद्या एतस्मिंस्तद्विस्तृत एव विपर्ययाख्यं तमः ए-
वं तत्प्रभवा अस्मितादयो पितृम एव तत्रापि अनात्मनि महत्तत्वे स्मीत्यात्मबुद्धेः सत्वात् एव रागोऽपि अप्रिये प्रियत्वाध्यासः क्रोधः शांते प्रतीतिः अभिज्वलना-
ध्यासः एवं अमृतो नित्ये मरिष्यामीति बुद्धिरित्येते वर्णनः स्वरूपतः पाकत इति पाठे फलतः गुणतः विपर्ययत्वतः यो नितस्तामसत्वं तम एव ३४ एतत्
दुर्बोधमित्युक्तिपूर्वकं सामान्यतस्तमसो लक्षणमाह क इति ३५ तमो विकारा गुणास्तमोगुणाः ३६ इत्याश्वमेधिके टी-षट्त्रिंशोऽध्यायः ३६ रजोहीति

२३४ उग्रनिष्ठुरं दारुणं हिंस्रत्वपरिभाषणं धिक्कृत्य भाषणम् ५ ६ व्यूहः व्यवहाररचनाकोशलम् ७ शरणेषुरक्षितेषु ८ अप्रत्ययः अविश्वासः ९ १०

संतापोरूपमायासः सस्वदुःखे हि मातपो ऐश्वर्यं विग्रहः संधिर्हेतुवादोरतिः क्षमा २ बलशोयं मदोरोषो व्यायामकलहावपि
इर्ध्वं मापिशतं न्युद्धं मम त्वपरिपालनम् ३ वधबंधपरिकुशाः क्रयो विक्रय एव च निवृत्तं छिंधि भिंधीति परममावकर्तनम् ४
उग्रं दारुणमाक्रोशः परचित्तानुशासनम् लोकचिंतानुचिंता च मत्सरः परिपालनम् ५ मृषावादो मृषादानं विकल्पः परिभाषण
म् निंदास्तुतिः प्रशंसा च प्रतापः परिधर्षणम् ६ परिचर्यानुष्ठानं श्रूषासेवा तृष्णा व्यपाश्रयः व्यूहनयः प्रमादश्च परिवादः परिग्रहः
७ संस्कारा ये च लोकेषु प्रवर्तन्ते ते एतत्कृत्वा नृषु नारीषु भूतेषु द्रव्येषु शरणेषु च ८ संतापो व्यत्ययश्चैव व्रतानि नियमाश्च ये
आशीर्युक्तमनिकर्माणि पोतानि विविधानि च ९ स्वाहाकारेण मन्त्राः स्वधाकारेण वषट्क्रिया याजनाध्यापने चोभेयजनाध्ययने
अपि १० दानं प्रतिग्रहश्चैव प्रायश्चित्तानि मंगलम् इदं मे स्यादिदं मे स्यात्स्नेहो गुणसमुद्भवः ११ अभिद्रोहस्तथामाया निवृत्तिर्मा
न एव च स्तेन्यं हिंसा जुगुप्सा च परितापः प्रजागरः १२ दंभोदयो थरागश्च भक्तिः प्रीतिः प्रमोदनम् घृतं च जनवादश्च संबंधाः स्त्रीकृता
श्च ये १३ नृत्यवादित्रगीतानां प्रसंगा ये च केचन सर्व एते गुणा विप्राराजसाः संप्रकीर्तिताः १४ भूतभव्यमविद्याणां भावानां भ्रवि
भावनाः त्रिवर्गानिरतानि त्यं धर्मैः काम इत्यपि १५ कामवृत्ताः प्रमोदते सर्वकामसमृद्धिभिः अर्वाक्स्मृतस्य इत्येते मनुष्यारज
सावृताः १६ अस्मिन् लोके प्रमोदते जायमानाः पुनः पुनः प्रेत्य भाविकमीहते एह लोके कमेव च १७ ददति प्रतिगृह्णति तर्पय-
त्यथ जुह्वति १८ रजोगुणावो बहुधा नु कीर्तिता यथा वदुर्गुणवृत्तमेव च नरापियो वेदगुणानि मान्सादासराजसैः सर्वगुणोर्वि
मुच्यते १९ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ ब्रह्मोवाच
अतः परं प्रवक्ष्यामि तृतीयं गुणमुत्तमम् सर्वभूतहितं लोके सताधममनिंदितम् १ आनंदप्रीतिरुद्रेकः प्राकाश्यं सारवमेव च
अकार्पण्यमसंरंभः संतोषः श्रद्धा नता २ क्षमा धृतिरहिंसा च समता सत्यमार्जवम् अक्रोधश्चानुसूया च शौचं दाक्ष्यं परा
क्रमः ३

११ परितापस्त्वजनवैकल्यनिमित्तोदाहः पाठांतरे परिवादः सर्वनिंदा १२ १३ १४ १५ अर्वाक् स्वर्गादधः भूमेरुपरि प्रवाहो येषां ते तथा
१६ प्रेत्य भाविकं जन्मान्तरायं कुशलम् १६ १७ १८ १९ इत्याश्वमेधिके टीकायां सप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ अतदति १ उद्रेक उन्नतिः असंरंभः निर्भ-
यत्वम् २३

मुद्योतिशास्त्रीयज्ञानादेर्वैयर्थ्यज्ञात्वायुक्तधर्मयोगिधर्मोभयवतिसामुत्रात्मनि अत्यन्तं अविनाशिपदमश्नुते ४ ५ ६ हर्षः पुत्रजन्मादिजन्मसर्वम्
तुष्टिः अलं बुद्धिः शांतिकर्मणि मुक्त्युपविशद्भिः आर्जवेन प्रवृत्तिः ७ उपेक्षा ओदासीन्यम् ८ ९ दानादीनां वैयर्थ्यज्ञानं तः यत्र ह्ययोनिस्थाः वेदकार-
णब्रह्मणि निष्ठावन्तः त एव साधुदर्शिनो नान्ये १० पापानि कर्माणि राजसतामसानि तनूः शरीराणि कुर्वन्ते योगबलेनानेकशरीरस्त्रयारोभवन्ति ११
ईशित्वादिकं अणिमादीनामप्युपलक्षणम् मनः विकुर्वन्ते अनेकाकारं कुर्वन्ति न तु निगृहन्तीत्यर्थः १२ ऊर्ध्वस्त्रोतस ऊर्ध्वगमनपराः प्रकृत्या भो-

मुधा ज्ञानं मुधा वृत्तं मुधा सेवा मुधा श्रमः एवं यो युक्तधर्मः स्यात्सो मुत्रात्यन्तमश्नुते ४ निर्ममो भिरहंकारो निराशीः सर्वतः समः अ-
कामभूत इत्येव सतां धर्मः सनातनः ५ विश्रम्भो ह्रीस्ति तिक्ता च त्यागः शौचमतं द्रिता आनृशंस्यमंसं मोहो दया भूतेष्वपेशानम् ६ ह-
र्षस्तुष्टिर्विस्मयश्च विनयः साधुवृत्तिता शांतिकर्मणि शब्दश्च शब्दा बुद्धिर्विमोचनं ७ उपेक्षा ब्रह्मचर्यं च परित्यागश्च सर्वशः नि-
र्ममत्वमनाशीस्त्वमपरिहृतधर्मता ८ मुधादानं मुधायज्ञो मुधाधीतं मुधाव्रतम् मुधाप्रतिग्रहश्चैव मुधाधर्मो मुधातपः ९ एवं
वृत्तास्तये केचिल्लोके स्मिन्सत्त्वसंश्रयाः ब्राह्मणा ब्रह्मयोनिस्थास्ते धीराः साधुदर्शिनः १० हित्वासर्वाणि पापानि निःशोका ह्यथ मान-
वाः दिवं प्राप्य तु ते धीराः कुर्वन्ते वै तस्तनूः ११ ईशित्वं च वशित्वं च लघुत्वं मनसश्च ते ये कुर्वन्ति महात्मानो देवास्त्रिदिवगा इव १२
ऊर्ध्वस्त्रोतस इत्येते देवा वै कारिकाः स्मृताः विकुर्वन्तः प्रकृत्या वै दिवं प्राप्तास्ततस्ततः १३ यद्यदिच्छति तत्सर्वं भजन्ते विभजन्ति च इत्ये-
तत्सालिकं ब्रह्म कथितं वो द्विजर्षभाः १४ प्रकीर्तिताः सत्त्वगुणाविशेषतो यथावदुक्तं गुणवृत्तमेव च नरस्तयो वेदगुणानि मान्सादागु-
णानुसंभुक्ते न गुणैः संयुज्यन्ते १५ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ३८
ब्रह्मावाच नैव शक्या गुणा वक्तुं पृथक्ते नैव सर्वशः अविच्छिन्नानि दृश्यन्ते रजः सत्त्वं तमस्तथा १ अन्योन्यमथ रज्यं-
ते ह्यन्योन्यं चार्थजीविनः अन्योन्यमाश्रयाः सर्वे तथा न्योन्यानुवर्तिनः २

गजसंस्कारेण पुनर्भोगार्थं चित्तं विकुर्वन्तः नानाकारेण परिणामयन्तः भजन्ते स्वयं प्राप्नुवन्ति विभजन्ति संकल्पितं अन्येभ्योऽपि प्रयच्छन्तीति सार्धः १३ १४
१५ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि टीकायां अष्टत्रिंशोऽध्यायः ३८. नैवति अविच्छिन्नानि अपृथक् भूतानि इदं सालिकमिदं
राजसमिदं तामसं कार्यमिति व्यपदेशस्तत्तदुपप्राधान्यमात्रादित्यर्थः १ २ ४ ४ ४ ४ ४

यावदिति कियदपिविष्टसत्त्वं तमसेव नियम्यते अतोनियम्यनियामकयोस्तयोः साम्यं भवतीत्यर्थः एवं प्रवर्तनात्मकं रजोमोहप्रकाशात्मकाभ्यां तमः सत्त्वाभ्यां उद्विक्ते सतते उभेरुणाद्वि ३ संहत्यमिश्रीभूय यात्रां व्यवहारं कुर्वतेऽतः संधचारिणः संहतस्वभावाश्चरन्ति एवं विधा अपि हेतुहेतुभिर्वर्तन्ते वैषम्येणेति शेषः ४ एतदेवाह उद्वेक इति उद्वेक उद्धो धक सामग्री सत्त्वे यदा धिक्क्यत दभावे अन्यूनं व्यतिरिक्तं अनधिकं च सर्वशः सर्वेषां रूपं समानं भवतीत्यर्थः ५ व्यतिरिक्तं अधिकं च श्वसूकरादौ तिर्यग्भावं च आधिक्यम् ६ ७ ८ सत्त्वं इंद्रियाणां योनिः सा च वैकारिकी वैकारिका हंकारसंबन्धिनी प्रका

यावत्सत्त्वं रजस्तावद् वर्तते नात्र संशयः यावत्तमश्च सत्त्वं च रजस्तावदिहोच्यते ३ संहत्य कुर्वते यात्रां संहिताः संधचारिणः संधातवृत्तयो ह्येतवर्तते हेतुहेतुभिः ४ उद्वेक व्यतिरिक्तानां तेषामन्योन्यवर्तिनाम् वक्ष्यत तद्यथान्यूनं व्यतिरिक्तं च सर्वशः ५ व्यतिरिक्तं तमो यत्र तिर्यग्भावगतं भवेत् अत्यंतं रजो ज्ञेयं सत्त्वमल्पतरं तथा ६ उद्विक्तं च रजो यत्र मध्यस्मोत्तोगतं भवेत् अल्पतत्र तमो ज्ञेयं सत्त्वमल्पतरं तथा ७ उद्विक्तं च यदा सत्त्वमूर्ध्वोत्तोगतं भवेत् अत्यंतं तत्र तमो ज्ञेयं रजश्चाल्पतरं तथा ८ सत्त्वं वैकारिकी यो निरिंद्रियाणां प्रकाशिका न हि सत्त्वात्परो धर्मः कश्चिदन्यो विधीयते ९ ऊर्ध्वगच्छंति सत्त्वस्थामध्वेति घातिराजसाः जपन्यगुणसंयुक्तायां त्र्यधस्तामसाजनाः १० तमः शूद्ररजः क्षत्र ब्राह्मणरात्वमुत्तमम् इत्येवं त्रिषु वर्णेषु विवर्तन्ते गुणास्त्रयः ११ दूरादपि हि दृश्यं तं संहिताः संधचारिणः तमः सत्त्वं रजश्चैव पृथक्त्वेनानुशश्रुम् १२ दृष्ट्वा त्वादित्यमुद्यतं कुचराणां भयं भवेत् १३ आदित्यः सत्त्वमुद्विक्तं कुचरास्ततया तमः परितापाध्वगानां च रजसां गुणमुच्यते १४ प्राकाश्यं सत्त्वमादित्यः सतापो रजसां गुणः उपप्लवस्तविज्ञेयस्तामसस्तस्य पर्वसः १५ एवमज्योतिःषु सर्वेषु निवर्तन्ते गुणास्त्रयः पर्यायेण च वर्तन्ते तत्र तत्र तथा तथा १६ स्थावरेषु तु भावेषु तिर्यग्भावगतं तमः राजसास्त विवर्तन्ते स्नेहभावस्तत्सात्विकः १७

शिका इंद्रियद्वारा शब्दादीनामिति शेषः धर्मो धर्महेतुः विधीयते शास्त्रे प्रकाश्यते १० ११ दूरादिति तामसे शूद्रेऽपि रजः सत्त्वयोर्दर्शनात् गुणाः संधचारिण एव एयमन्यत्र १२ स्वतः प्रकाशकस्याप्यादित्यादेः तमोरजः कार्यभयसंतापहेतुत्वात्तत्रापि त्रिगुणादीपकत्वं वर्तत इत्यर्थः कुत्सितं कर्म चरन्ति ते कुचराश्चेराः १३ १४ तत्त्वरूपमिति गुणात्मकमित्याह प्राकाश्यमिति १५ न तदस्ति पृथिव्यां चेत्यादि श्लोकस्यायं प्रपञ्चः एवमित्यादि १६ स्थावराणामतिमूढत्वात्तत्र तमस्तिर्यग्भावं आधिक्यं गतं दृश्यते राजसाः मरणीयत्वकटुम्लत्वादयः विवर्तन्ते काले मद्रव्यांतरयोगेन पाकादिनावा सात्विकस्तस्नेहः वन्द्यादेरुदीपकत्वेन प्रकाशकत्वात् १७

१८ १९ २० २१ २२ तमे आदीनि द्वाविंशतिरव्यक्तस्य नामधेयानि २३ २४ २५ २६ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि टीकायां ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ३९ एवं चतुर्भिर्ध्यायेः व्यस्तसमस्तगुणानिरूपणद्वारा तत्साम्यावस्था रूपमव्यक्तं प्रपञ्चितं इदानीं महत्तत्त्वं निरूपयति अव्यक्तादित्यध्यायेन

अहस्त्रिधा तु विज्ञेयं त्रिधा रात्रिर्विधीयते मासाद्भूमासवर्षाणि क्रतवः संधूयस्तथा १८ त्रिधा दानानि दीयन्ते त्रिधा यज्ञः प्रवर्तते त्रिधा लोकास्त्रिधा देवास्त्रिधा विद्यास्त्रिधा गतिः १९ भूतं भव्यं भविष्यं च धर्मो र्यः काम एव च प्राणापानाबुदानश्चाप्येत एव त्रयो गुणाः २० पर्यायेण प्रवर्तन्ते तत्र तत्र तथा तत्र यत्किंचिद्दिह लोके स्मिन् सर्वमेते त्रयो गुणाः २१ त्रयो गुणाः प्रवर्तन्ते ह्यव्यक्तानित्यमेव तु सत्त्वं रजस्तमश्चैव गुणसर्गः सनातनः २२ तमो व्यक्तं शिवं धाम रजो योनिः सनातनः प्रकृतिर्विकारः प्रलयः प्रधानं प्रभवोऽप्ययो २३ अनुद्विक्तमनूनां वाप्येकं प्रमचलं ध्रुवम् सदसच्चैव तत्सर्वमव्यक्तं त्रिगुणं स्मृतम् २४ ज्ञेयानि नामधेयानि नरे रध्यात्मचिंतकेः २५ अव्यक्तनामानि गुणांश्च तत्त्वतो यो वेद सर्वाणि गतिश्च केवलाः विमुक्तदेहः प्रविभागतत्त्ववित्समुच्यते सर्वगुणैर्निरामयः २६ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ३९ ब्रह्मोवाच अव्यक्तात्पूर्वमुत्पन्नो महानात्मा महामतिः आदिर्गुणानां सर्वेषां प्रथमः सर्ग उच्यते १ महानात्मा मतिर्विष्णुर्जिष्णुः शंभुश्च वीर्यवान् बुद्धिः प्रज्ञोपलब्धिश्च तथारव्यातिर्युतिः स्मृतिः २ पर्यायवाचकैः शब्दैर्महानात्मा विभाव्यते तं जानन् ब्राह्मणो विद्वान् प्रमोहं नाधिगच्छति ३ सर्वतः पाणिपादश्च सर्वतोऽक्षिशिरोमुखः सर्वतः श्रुतिर्माँलोके सर्वं व्याप्य सतिष्ठति ४ महाप्रभावः पुरुषः सर्वस्य हृदि निश्चितः अणिमालघिमाप्राप्तिरीशानो ज्योतिरव्ययः ५ तत्र बुद्धिर्विदो लोके सद्भाव निरताश्च ये ध्यानिनो नित्ययोगाश्च सत्यसंधाजितेन्द्रियाः ६ ज्ञानवंतश्च ये केचिदबुद्ध्या जितमन्यवः प्रसन्नमनसो धीरानिर्ममानिरहंकृताः ७ विमुक्ताः सर्व एवेते महत्त्वमुपयांत्य कृत आत्मनो महतो वेदयः पुण्यांगतिमुत्तमाम् ८ अहंकारात्प्रसूतानि महाभूतानि पंच वै पृथिवी वायु राकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ९

गुणानां गुणकार्याणां १ २ ३ सर्वत इति गीतासूत्रे ज्ञेयमुक्तं तन्महा नात्मेवेति व्यनक्ति मुख्यं तु ज्ञेयमव्यक्तात्परमेवेति ज्ञापयितुम् ४ ५ अयमेव देहस्य पासकानां सुपास्य इत्याह तत्रेत्यादिना तत्र महत्यात्मनि लोका अतीता आनागता वर्तमानाश्च सन्ति यात्रास्येहास्ति यच्च नास्ति सर्वत दत्र गत्वा विंदत इति श्रुतेः ६ सद्भाव निरताश्च ये ते महत्त्वमुपयांतीत्यन्वयः ७ ८ ९ ५ ५ ५

१० ११ १२ १३ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिटीकायांचत्वारिंशोऽध्यायः ४० कार्यरयकारणादनन्यत्वंवदन्महांतमेवाहंकारतामापन्नंविष्णो
तियदिति १ भूतादिरितितस्येवाहंकारस्यतामसस्यान्वयार्थसंज्ञा वैकारिकइतिविकारात्महतोजातइतिव्युत्पत्तेः तस्येवरजसोनाम सचतेजसःप्र
वृत्त्यात्मकस्यविकारःचेतनार्थीयतौस्मिन्नितिचेतनाधातुश्चेतनापुरुषइत्यर्थः प्रजानांसर्गोयस्मात् अतः प्रजासर्गत्वात्प्रजापतिरप्ययमेव २ देवानांइन्द्रिया
णांश्चादीनामनसश्चप्रभवउत्पत्तिस्थानं स्वयमपिदेवोदीव्यन्क्रीडन्त्रिलोककृत् अहमितियांभिमन्यतेसाहंकारः ३ एषःसमष्टिरूपोऽनिरुद्धास्वः

तेषुभूतानियुज्यंतेमहाभूतेषुपंचसु तेशब्दस्पर्शरूपेषुरसगंधाक्रियासुच १० महाभूतविनाशांतंप्रलयंप्रत्युपस्थिते स
र्वप्राणभूताधीरामहदुत्पद्यतंभयम् ११ सधीरःसर्वलोकेषुनमोहमाधिगच्छति विष्णुरेवादिमर्गेषुस्वयंभूर्भवतिप्रभुः १२ ए
वंहिम्येवदगुहाशयेप्रभुपरंपुराणेषुपुरुषंविश्वरूपम् हिरण्यमयंबुद्धिमतांपरांगतिसबुद्धिमान्बुद्धिमतीत्यतिष्ठति १३ इ
तिश्रीमन्महाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिगुरुशिष्यसंवादचत्वारिंशोऽध्यायः ४० ब्रह्मवाच यउत्पन्नोमहान्युर्वम
हंकारःसउच्यते अहमित्येवसंभूतोद्वितीयःसर्गउच्यते १ अहंकारश्चभूतादिवैकारिकइतिस्मृतः तेजसश्चेतनाधातुःप्रजा
सर्गःप्रजायते २ देवानांप्रभवोदेवोमनसश्चत्रिलोककृत् अहमित्येवतत्सर्वमभिमंतासउच्यते ३ अध्यात्मज्ञानतृप्तानांमु
नीनांभावितात्मनाम् स्वाध्यायक्रतुसिद्धानामेषलोकःसनातनः ४ अहंकारेणाहरतोगुणानिमान्भूतादिरवंसृजतेसंभूतकृ
त् वैकारिकःसर्वमिदंविचेष्टतेस्वतेजसारंजयतेजगत्तथा ५ इतिश्रीमन्महाभार०आश्व० गुरु० दे०एकचत्वारिंशोऽ
ध्यायः ४१ ब्रह्मवाच अहंकारात्प्रसूतानिमहाभूतानिपंचवे पृथिवीवायुराकाशमापोज्योतिश्चपंचमम् १ ते
षुभूतानिसुह्यंतिमहाभूतेषुपंचसु शब्दस्पर्शनरूपेषुरसगंधाक्रियासुच २

सर्वेषांसिद्धानांलोकःप्राप्यस्थानम् ४ अहंकारेणत्रिगुणमयेनगुणान्शब्दादीन् आहरतोभोक्तुमिच्छतः पुरुषस्यभूतादिस्तामसाहंकारःसृज
तेभूतानिव्योमादीनिअनएवसंभूतकृत् वैकारिकःसर्वाणिइन्द्रियाणिसृष्ट्वातेः दर्शनस्पर्शनादिकींक्रियांकरोति तेजसःकर्मेन्द्रियाणिपंचद्राणांश्चसृ
ष्ट्वातद्वारासर्वभोक्तृवर्गरंजयतीति ५ इतिश्रीमन्महाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिटीकायांएकचत्वारिंशोऽध्यायः ४१ अहंकारात्तामसात्पृ
थिव्यादीनांपाटक्रमोन्विवक्षितः ५ एतेषुयेशब्दादयः संतितेषुनिमित्तभूतेषुभूतानिमानुषादीनिसुह्यंति तेप्रसिद्धाः यांगिनोपिसुह्यंतीत्यध्याहृत्यचाज्यं

महाभूतानां देहाकाराणां विनाशो मरणं तदन्ते भयं नारकं तथा प्रलये च देहं न दिनादौ प्रत्यक्षं स्थिते दाहशोषादिजं महत् प्राणिनां भयम् ३ तत्र मरणस्य सर्वप्रत्यक्षत्वात्तदुपेक्ष्य प्रलयमाह यदिति उत्तरोत्तरं अनुलोमं आकाशवाय्वग्निसलिलपृथिवीक्रमेण ४ तत इति द्विविधानि भूतानि स्थूलानि सूक्ष्माणि च तत्र येः योगबलेन सूक्ष्मेषु स्थूलानां प्रविलापनं कृतं तं तन्मात्रशरीराः संतो न स्थूलेषु भूतेषु नश्यत्स्म विनश्यन्तीत्यर्थः ५ अनुकोशनाशो कोशकार इव स्थूलनाशो सूक्ष्माणिकथं न नश्यतीत्याशङ्क्याह शब्द इति शब्दादयो विषयाः क्रियाश्च तद्ग्रहणरूपाः करणानित्याः करणात्मना मनोमात्रेण रूपेणानित्याः अविनाशिन्यः कारणानित्या इति पाठोपिकारणं दहराकाशारव्यसोपाधिब्रह्मतद्रूपेणानित्याः मोहसंज्ञिताः स्थूला अनित्या अनृतत्वात् तदमेसत्याः कामा अनृतापिधाना इति श्रुतिर्हि सूक्ष्माणामसत्यत्वं तत्पिधायकानां स्थूलानामनृतत्वं चाह तस्माद्वक्तुमुक्तं धीरानलीयन्ते कदाचनेति ६ अनित्यानां लक्षणमाह सार्द्धे नलो

महाभूतविनाशांते प्रलये प्रत्यक्षस्थिते सर्वप्राणभूतांधीरामहदभ्युद्यते भयम् ३ यद्यस्माज्जायते भूतं तत्र तत्प्रविलीयते लीयन्ते प्रति लोमानि जायन्ते चोत्तरोत्तरम् ४ ततः प्रलीने सर्वस्मिन् भूते स्थावरजंगमे स्मृतिमंतस्तदा धीरानलीयन्ते कदाचन ५ शब्दस्पर्शस्तरूपरसोगंधश्च पंचमः क्रियाकरणानित्याभ्यु रनित्वा माह संज्ञिताः ६ लोभप्रजनसंभूतानि विविशेषाद्यकिंचनाः मांसशोणितसंघाता अन्योन्यस्योपजीविनः ७ बहिरात्मान इत्येते दीनाः रूपणजीविनः ८ प्राणापानाबुदानश्च समानोर्व्यान एवच अंतरात्मानि चाप्यते नियताः पंचवायवः वाङ्मनोबुद्धिभिः सार्द्धमिदमष्टात्मकं जगत् ९

भेति लोभोलब्धुमिच्छातस्य प्रजनं प्रजाफललोभपूर्वकं कर्मैत्यर्थः तस्मात्संभूताः सयुक्ता इति पाठे कर्मवद्भाः निर्विशेषाः सर्वेषां पंचभौतिकत्वाविशेषात् अकिंचनाः नास्ति किंचन वस्तु सत् यास्तताः रज्जूरगवत्तुच्छा इत्यर्थः अन्योन्ये तु जीवो जीवस्य जीवनमित्यर्थात् नश्वराः ७ बहिरात्मानः स्थूलशरीराणि दीनाः स्फुट्राद्यपटुताः रूपणजीविनः बाह्यस्मधनजीविनाः ८ नित्यानित्यावन्मोक्षस्थायीनि भूतान्याह सार्द्धे न प्राणेति अंतरात्मा चित्तिच्छायायुक्तो हेकारारव्यजीवः प्राणादिपंचकं वाङ्मनोबुद्धिचयंचेत्यष्टाउपाधित्वेन नियतानियमेन संबन्धाः एतदष्टात्मकं जगत् अयं भावः मनसाद्येव पश्यति मनसा शृणोतीत्यादि श्रुतेः चक्षुः श्रोत्रात्मकं मन एव सर्वकरणरूपम् करणानां च प्राणेष्यो देवादेवेष्यो लोका इति चक्षुरादिभ्यः सूर्यादीनां तेभ्योरूपादीनां चोत्पत्तिश्च वणेन सर्वहेतुतया सर्वात्मकत्वादेतावन्मात्रं जगदित्युक्तमेवोक्तं अष्टात्मकं जगदिति ९

त्वगिति एतेयं न दहंति सा विद्वान् ब्रह्मयातियस्मादन्यत् भूयोधिः कतरं नास्ति १० ११ एतदेव विस्तरेण प्रपंचयति एकादशेत्यादिना १२ १३ १४ १५ उभ
यत्र उभयेष्वपि इंद्रियेषु मनो लुगतमिति शेषः मन्यन्ते कृतकृत्या भवन्तीत्यर्थः १७ सर्वसर्वाणां इंद्रियाणि प्रत्येकं विविधानि भूतं आकाशादिः इंद्रियमध्यात्म

त्वक् घ्राण श्रोत्र चक्षुः शिरसनावाक् संयताः विशद्वचमनो यस्य बुद्धिश्चाव्यभिचारिणी १० अष्टौ यस्याग्नयो ह्येते न दहन्ते मनः स
दा स तद्ब्रह्म सुभयाति तस्माद्भूयो न विद्यते ११ एकादशचयान्याहुरिंद्रियाणि विशेषतः अहंकारात्प्रसूतानि तानि वक्ष्यामि हं हि जाः
श्रोत्रं त्वक् चक्षुः शिरसा नासिका चैव पंचमी पादो पायुरुपरस्थश्च हस्तौ वाग्दशमी भवेत् १३ इंद्रियग्राम इत्येष मन एकादशं भवेत्
एतं ग्रामं जयेत्पुर्वं ततो ब्रह्म प्रकाशते १४ बुद्धीं इंद्रियाणि पंचाहुः पंचकर्मेन्द्रियाणि च श्रोत्रादीन्यपि पंचाहुर्बुद्धियुक्तानि तत्त्वतः १५
अविशेषाणि चान्यानि कमयुक्तानि यानि तु उभयत्र मनो ज्ञेयं बुद्धिस्तद्वादशी भवेत् १६ इत्युक्तानां इंद्रियाण्यात्मन्येकादशयथा
क्रमम् मन्यन्ते कृतमित्येवं विदित्वा तानि पंडिताः १७ अतः परं प्रवक्ष्यामि सर्वं विविधमिंद्रियम् आकाशं प्रथमं भूतं श्रोत्रमध्यात्म
मुच्यते १८ अधिभूतं तथा शब्दादिशस्त्राधिदेवतम् द्वितीयं माकृतो भूतं त्वग्ध्यात्मं च विश्रुता १९ स्पष्टव्यमधिभूतं च विद्यु
त्तत्राधिदेवतम् तृतीयं ज्योतिरित्याहुश्चक्षुरध्यात्ममुच्यते २० अधिभूतं तत्तोरूपं सूर्यस्तत्राधिदेवतम् चतुर्थं मापो विज्ञेयं जि
ह्वा च ध्यात्ममुच्यते २१ अधिभूतं रसश्चात्र सोमस्तत्राधिदेवतम् पृथिवी पंचमं भूतं घ्राणश्चाध्यात्ममुच्यते २२ अधिभूतं तथा
गंधो वायुस्तत्राधिदेवतम् एषु पंचसु भूतेषु त्रिषु यश्च विधिः स्मृतः २३ अतः परं प्रवक्ष्यामि सर्वं विविधमिंद्रियम् पादावध्यात्म
मित्याहुर्ब्राह्मणस्तत्त्वदर्शिनिः २४ अधिभूतं तु गंतव्यं विष्णुस्तत्राधिदेवतम् अवागातिरपानश्च पायुरध्यात्ममुच्यते २५ अधि
भूतं विसर्गश्च मित्रस्तत्राधिदेवतम् प्रजनः सर्वभूतानामुपर्यथमध्यात्ममुच्यते २६ अधिभूतं यथा शक्रं देवतं च प्रजापतिः हस्ता
वध्यात्ममित्याहुर्ध्यात्मविदुषां जनाः २७ अधिभूतं च कर्माणि शक्रस्तत्राधिदेवतम् वेश्वदेवी ततः पूर्वावाग्ध्यात्ममिहोच्यते
२८ वक्तव्यमधिभूतं च वह्निस्तत्राधिदेवतम् अध्यात्मं मन इत्याहुः पंचभूतात्मचारकम् २९ अधिभूतं च संकल्पश्चंद्रमाश्चाधि
देवतम् अहंकारस्तथा ध्यात्मं सर्वसंसारकारकम् ३०

भूतगुणः शब्दादिरधिभूतम् इंद्रियानुग्राहिको देवतादिगादिरधिदेवं सर्वत्र

ज्ञेयम् १८ १९ २० २१ २२ त्रिषु अध्यात्माधिभूताधिदेवेषु २३ सर्वकर्मेन्द्रियम् २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ५ ५

महार्णवंमहार्णवसमंयोरम् एतदेवनिमित्तभूतंसत्सृष्टिसंहारबोधानांहेतुर्भवति ५९ इंद्रियाणांनिरोधेनइदंशरीरंत्यजन्मतः भित्त्यविद्यमानानपिका-
मादीस्त्यजति ६० एतेस्थूलरेहस्त्र्याः प्रकाशप्रवृत्तिमोहनिमित्तत्वेनत्रिगुणाः निर्जिताःयोगबलेनातिक्रामिताः परंब्राह्मम् ६१ ६२ मनसिहृदयपुंडरीके-
आत्मनिशरीरे ६३ एकधात्वंपदार्थसाक्षात्कारेणबहुधावैश्वरूपेण ६४ रूपाणिस्वशरीराणिशतशः पश्यति दीपादीपशतंतथासद्यः वर्ततेएवयोगिसंक-

एतन्महार्णवंयोरमगाधंमोहसंज्ञितम् विक्षिपेत्संक्षिपेच्चैवबोधयेत्सामरंजगत् ५९ कामंक्रोधंभयंलोभमभिद्रोहमथानृ-
तम् इंद्रियाणांनिरोधेनमतस्त्यजतिदुस्त्यजान् ६० यस्यैतेनिर्जितालोकेत्रिगुणाः पंचधातवः व्योम्नितस्यपरंस्थानमोनंत्य-
मथलस्यते ६१ पंचेंद्रियमहाकुलंमनोवोगमहोदकम् नदीमोहद्वदांतीर्त्वाकामक्रोधावुभोजयेत् ६२ समर्वदोषनिर्मुक्तस्ततः
पश्यतितत्परम् मनोमनसिसंधायपश्यन्नात्मानमात्मनि ६३ सर्ववित्सर्वभूतेषुविंदत्यात्मानमात्मनि एकधाबहुधाचैवविकु-
र्वाणस्ततस्ततः ६४ ध्रुवंपश्यतिरूपाणिदीपादीपशतंतथा सवेविष्णुश्चमित्रश्चवरूणोऽग्निः प्रजापतिः ६५ सहिधाताविधाताच-
सप्रभुः सर्वतोमुखः हृदयंसर्वभूतानांमहानात्माप्रकाशते ६६ तंविप्रसंघाश्चमरारामराश्चयक्षाः पिशाचाः पितरोवयांसि रक्षो-
गणाभूतगणाश्चसर्वेभर्षयश्चैवसदास्तवंति ६७ इतिश्रीमन्महाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिगुरुशिष्यसंवादेद्विचत्वा-
रिंशोऽध्यायः ४१ ब्रह्मोवाच मनुष्याणांतुराजानः क्षत्रियोमध्यमोगुणः कुंजरोवाहनानांचसिंहश्चारण्यवासिना-
म् १ आविः पशूनांसर्वेषामहिस्तबिलवासिनाम् गवांशोवृषभश्चैवस्त्रीणांपुरुषएवच २ न्यग्रोधोजंबुवृक्षश्चपिप्लवः शाल्म-
लिस्तथा शिशोमेषश्चंगश्चतथाकीचकवेणवः ३ एतेद्रुमाणाराजानोलोकेस्मिन्नान्नसंशयः हिमवान्यारियात्रश्चसह्योविंध्य-
स्त्रिकूटवान् ४ श्वेतोनीलश्चभासश्चकोष्ठवाश्चैवपर्वतः गुरुस्कंधोमहेन्द्रश्चमाल्यवान्पर्वतस्तथा ५ एतेपर्वतराजानोगणा-
नामहेतांतथा सूर्योग्रहणामधिपोनक्षत्राणांचचंद्रमाः ६

त्यमात्रादनेकानिशरीराणिप्रवर्तते तएकधाभवतित्रिधाभवतीत्यादिश्रु-
तेः प्रदीपवदावेशइतिन्यायाच्च ६५ कथमेकयोगिनः सामर्थ्यमुदेतीत्याशंक्यतस्यैवेश्वरत्वान्नैवमित्याह सहीति अतएवचानन्याधिपतिरितिन्या-
यश्चात्रानुसंधेयः ६६ ६७ इतिश्रीमन्महाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिटीकायांद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ४२ अस्यैवानन्याधिपतेर्योगिनः ईश्व-
रत्वसमर्थनार्थंविष्णुतीराह मनुष्याणामित्यादिना ब्राह्मणाधर्मसेतवइत्यंतेन मध्यमोगुणः रजोगुणप्रधानः १ २ ३ ४ ५ ६ ७

७ ८ ९ १० ११ १२ ईश्वरत्वं ऐश्वर्यं नरादीनां हरिरेवेत्यर्थः १३ १४ भगदेवाः कामुकाः तैरनुस्मृतानां कृत्रीणां सर्वासां मध्ये माहेश्वरी वामलां च नेति संबंधः १५
रतीनां प्रीतिस्वरत्नां वसुमत्यः धनवत्यः धनलाभगर्वितं यत्प्रीतिमुखं तदेव महदित्यर्थः १६ १७ १८ १९ एवं विद्वान् विश्वेश्वर्यं प्राप्नोतीत्युक्तम् इदानीं विद्व
त्त्वप्राप्तिसाधनान्याह आहिंसेति २० २१ शब्दलक्षणमित्यादयो दृष्टांताः २२ भारती परकीया विद्यास्वरव्यंजनसंस्कारपती शब्देनैवलक्ष्यते २३ विधेयमा

यमः पितृणामधिपः सरितामथसागरः अंभसांवरुणो राजामरुतामिंद्र उच्यते ७ अर्कोधिपतिरुष्णानां ज्योतिषामिंद्र उच्यते
अग्निभूतपतिर्नित्यं ब्रह्मणानां बृहस्पतिः ८ औषधीनां पतिः सोमो विष्णुर्बलवतांवरः त्वष्टाधिराजोरूपाणां पशूनामीश्वरः शिवः
९ दीक्षितानां वथायज्ञो देवानां मधवो तथा दिशामुदीची विप्राणां सोमो राजा प्रतापवान् १० कुबेरः सर्वरत्नानां देवतानां पुरंदरः एष
भूताधिपः सर्गप्रजानां च प्रजापतिः ११ सर्वेषामेव भूतानां महं ब्रह्म मयो महान् भूतपरतरं मतो विष्णोर्वापिन विद्यते १२ राजाधि-
राजः सर्वेषां विष्णुर्ब्रह्म मयो महान् ईश्वरत्वं विजानीध्वं कर्तारमकृतं हरिम् १३ नरकिं नरयक्षाणां गंधर्वो रगरक्षसाम् देवदानव-
भगानां सर्वेषां मीश्वरो हि सः १४ भगदेवानुयातानां सर्वासां वामलां च ज्ञा माहेश्वरी महादेवी प्रोच्यते पार्वती हि सा १५ उमा देवी वि-
जानीध्वं नारीणां सुत्तमां शंभो रतीनां वसुमत्यस्तस्मिन् रूपा मप्सरसस्तथा १६ धर्मकामाश्च राजानो ब्राह्मणा धर्मसेतवः तस्मा-
द्राजा हि जातीनां प्रयतेत स्य रक्षणे १७ राज्ञां हि विषये येषां भवसीदंति साधवः दीनास्ते स्वगुणैः सर्वैः प्रेत्य चोन्मार्गगामिनः १८
राज्ञां हि विषये येषां साधवः परिरक्षिताः ते स्मिन्लोके प्रमोदंते सख्यं प्रेत्य च भुंजते १९ प्राप्नुवंति महात्मान इति विंति हि जयभाः
अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि नियतं धर्मलक्षणम् २० अहिंसा परमो धर्मो हिंसा चाधर्मलक्षणा प्रकाशलक्षणा देवामनुष्याः कर्मलक्षणाः २१
शब्दलक्षणमाकाशवायुस्तत्पर्शलक्षणाः ज्योतिषालक्षणं रूपमापश्चरसलक्षणाः २२ धारिणी सर्वभूतानां पृथिवी गंधलक्षणा
स्वरथ्यं जनसंस्काराभारती शब्दलक्षणा २३ मनसालक्षणा चिंता चितोत्पत्तिबुद्धिलक्षणा मनसा चिंतितानर्थान् बुद्ध्या च हव्यवस्य-
ति २४ बुद्धिर्हि व्यवसायेन लक्ष्यते नात्र संशयः लक्षणं मनसो ध्यानमव्यक्तं साधुलक्षणम् २५ प्रवृत्तिलक्षणं योगो ज्ञानसंन्यास
लक्षणम् तस्मात् ज्ञानं पुरस्कृत्य संन्यसो दिह बुद्धिमान् २६ इमं कर्तव्यं न वेत्यादि विचारश्चिंतितया मनोनामकं

लक्षणम् तस्मात्ज्ञानपुरस्कृत्यसन्त्यसादहबुद्धिमान् २६ हृमनसदति इदं कर्तव्यं न वत्यादिविचाराश्चिन्ता तथा मनोनामकं तत्त्वं लक्ष्यते चिन्तितानपि बुद्ध्या परीक्ष्यते व्ययस्यति निश्चिनोति २४ एतदेवाह बुद्धिर्हीति व्यवसायेन इदमिष्टमवेति निश्चयेन मनसाश्चित्तस्य ध्यानं लो-
कतः शास्त्रतो वा अनुभूतस्य विषयस्य पुनः पुनः उद्धोषकेति असति वाय तत्पुनरुपपन्नं तत्चित्तस्य लक्षणं एवं मनो बुद्धिचित्तानां व्यक्तानि लक्षणास्त्यक्तानि सा-
धोतीति साधुः पुरुषः तस्य लक्षणं अव्यक्तं न केनचिदसौ व्यज्यते अपि तु स्वयं प्रकाशत इत्यर्थः २५ एवं मन आदिभ्यो विवेचितस्य पुरुषस्याधिगमो पापं कर्म नि-
दा पूर्वकमाह प्रवृत्तीति यांगकर्मणि २६

हृदंमानापमानादि अतीतोतिक्तांतः २७ गुणानांभूतेन्द्रियादीनां धर्मस्वरूपलक्षणानिसंयुक्तसंयोगाश्च तेषांसमाहारः धर्मलक्षणसंयुक्तं उक्तम् धर्मः
स्फुरित्वादिकलक्षणं शब्दादिकसंयुक्तं अन्योन्यव्यतिरिक्तत्वं इदानीं तेषां ग्रहणं कया देवतया सुगृहीतेन केन करणेन को वा गुणो गृह्यते इति वक्ष्यते २८
पार्थिव इति विधीयते अनुग्रहं कार्यते २९ धातुः सारः रसरूपः ३० ३१ ३२ ३३ मनस इति यथा ते जा गुणो रूपं स्वाश्रयसहितं सूर्या सुगृहीतेन चक्षुषा
गृह्यते एवमनो गुणचित्ता स्वाश्रयसहिता चेतना धातुना जीवेना सुगृहीतया प्रज्ञया प्रकृष्टज्ञाधीवृत्तिविशेषेण गृह्यते मनो ज्ञाने इति गुणगुणिनोर्मन्मथि
तयो रभेदाभिप्रायेणोक्तम् ३४ एवं बुद्धिरध्यवसायेन स्वरूपेण गृह्यते एवमहान् ज्ञानेन शब्दरूपस्वरूपेण गृह्यते नतु करणांतरेण इन्द्रियवत् त
त्र हेतुः निश्चित्यग्रहणादिति यथारूपदर्शनेन कार्येण चक्षुर्विन्द्रियमस्तीति ज्ञायते नतु तद्गृह्यते तीन्द्रियत्वात् एवं बुद्धिमहान्तो इदमित्यमेवेति अस्मीति

संख्यासी ज्ञानसंयुक्तः प्राप्नोति परमां गतिम् अतीतो हृदंमभ्येतितमो मृत्युजरातिगः २७ धर्मलक्षणसंयुक्तं सुक्तं वो विधि वन्मया
गुणानां ग्रहणं सम्यक् वक्ष्याम्यहमतः परम् २८ पार्थिव वस्तु गंधो वेद्यां न हि स गृह्यते घ्राणस्थश्च तथा वायु गंधज्ञाने विधीयते २९
अपां धातुरसो नित्यं जिह्वा स तु गृह्यते जिह्वास्थश्च तथा सोमो रसज्ञाने विधीयते ३० ज्योतिषश्च गुणो रूपं चक्षुषा तच्च गृह्यते च
क्षुस्थश्च तदा दित्यो रूपज्ञाने विधीयते ३१ वायुव्यस्तसदा स्पृशेत्स्वा प्रज्ञायते च सः त्वक्स्थश्चैव सदा वायुः स्पृशेत्स्व विधीयते ३२
आकाशस्य गुणो घोषः श्रोत्रेण च स गृह्यते श्रोत्रस्थाश्च दिशः सर्वाः शब्दज्ञाने प्रकीर्तिताः ३३ मनसश्च गुणश्चित्ता प्रज्ञया स तु गृ
ह्यते हृदि स्थश्चेतना धातुर्मज्ञो ज्ञाने विधीयते ३४ बुद्धिरध्यवसायेन ज्ञानं च महान्तथा निश्चित्यग्रहणं व्यक्तमव्यक्तं नात्र संशयः
३५ अलिंगग्रहणो नित्यः क्षेत्रज्ञो निर्गुणात्मकः तस्मादलिंगः क्षेत्रज्ञः केवलं ज्ञानलक्षणाः ३६ अव्यक्तं क्षेत्रं लिंगस्थं गुणानां प्रभ
वाप्ययम् सदा पश्याम्यहं लीनं विजानामि शृणोमि च ३७ पुरुषस्तद्विजानीते तस्मात्क्षेत्रज्ञ उच्यते गुणवृत्तं तथा वृत्तं क्षेत्रज्ञः परिप
श्यति ३८

चैवं रूपेण निश्चयेन लिंगेनेव तयोः स्वरूपं व्यक्तं वस्तु तत्त्व व्यक्तमेव इन्द्रियत्वेनातीन्द्रियत्वात् ३५ एवं बुद्धेः शब्दवदतीन्द्रियत्वं सूर्यवत्स्वप्र
काश्यत्वं चोक्तं यस्मात्तां गृह्णाति तमाह अलिंगेति लिंगं द्वा रां ग्रहणं बुद्ध्यादेरुक्तं क्षेत्रज्ञस्य तु न तथा स्वयं ज्योतिष्वादित्यर्थः ज्ञानलक्षणाः उपलब्धिमात्रस्वरू
पाः नतु उपलब्धिर्लिंगः अलिंगत्वात् ३६ क्षेत्रज्ञपदमपि क्षेत्रोपलब्धिमात्रवाचिनतु तदुपलब्धिवाचीत्याह अव्यक्तमिति अव्यक्तांतं क्षेत्रम् तथा गुणानां
कार्यरूपाणां उत्पत्तिप्रलयं च प्रभवाप्ययमिति समाहारः अहं साक्षी लीनः स्वाध्यस्तेन कर्ता छादितत्वात् अग्राह्यः क्षेत्रलिंगस्थमिति पाठे क्षेत्रलिंगे स्थू
लसूक्ष्मशरीरे स्थितं गुणानां सत्त्वादीनां उत्पत्त्यादिना ज्ञेयं अव्यक्तं लीनमप्यहं पश्यामि ३७ गुणवृत्तं प्रकाशप्रवृत्तिमोहादि ३८

तदेव आदिमध्यावसानांतं उत्पत्त्यादिना बद्धम् अंतशब्दो बद्धत्वाच्ची अति अदि बंधने इत्यस्य रूपं उद्यमानं च गुणवृत्तमेव सृज्यमाना इति परिणामि-
नः कूटस्थं न पश्यं त्यपि तु कूटस्थ एव तां च काशयतीत्यर्थः ३९ सत्यं आत्मानं गुणभूतानां भोग्यानां पचम्यर्थे षष्ठी परं सत्यमिति संबंधः ४० गुणान् दृश्या-
न् सत्त्वं बुद्धिं दर्शने करणभूतां परित्यज्य क्षेत्रज्ञं परमात्मानं विशति ४१ ४२ इत्याश्वमेधिके पर्वणि टीकायां त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ४३ क्षेत्रज्ञ-
प्रवेशरूपस्य मोक्षस्य नित्यत्वं स्वरूपात् त्वं च वक्तुं यज्जन्मादिमत्तदनिर्त्यं कर्म प्राप्यं चेति तत्सर्वमनुक्रममिति यदादीति आदिमध्यपर्यंतम् जन्मादिमत्त-

आदिमध्यावसानांतं सृज्यमानमचेतनम् न गुणाविदुरात्मानं सृज्यमानाः पुनः पुनः ३९ न सत्त्वं विंदते कश्चित् क्षेत्रज्ञस्त्वेव विंद-
ति गुणानां गुणभूतानां यत्परं परममहत् ४० तस्माद्गुणांश्च तत्त्वज्ञपरित्यज्येदमवित् क्षीणदोषो गुणातीतः क्षेत्रज्ञः प्रविशत्यथ ४१
निर्द्वंद्वो निरुक्तो निःस्वाहाकार एव च अचलश्चानिकेतश्च क्षेत्रज्ञः स परो विभुः ४२ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके
पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ४३ ब्रह्मोवाच यदादिमध्यपर्यंतं ग्रहणोपायमेव च नाम लक्षणसंयुक्तं स-
र्ववक्ष्यामि तत्त्वतः १ अहः पूर्वतनो रात्रिर्मासाः शुक्लादयस्समृताः श्रवणादीनि क्रक्षाणि क्रतवः शिशिरादयः २ भूमिरादिस्तृणधाना-
रसानामाप एव च रूपाणां ज्योतिरादिसंस्पर्शानां वायुरुच्यते ३ शब्दस्यादिस्तथाकाशमेषभूतं हृत्तोगुणः अतः परं प्रवक्ष्यामि भूतानां
मादिमुत्तमं ४ आदित्यो ज्योतिषामादि रग्निर्भूतादिरुच्यंते सावित्री सर्वविद्यानां देवतानां प्रजापतिः ५ ओंकारः सर्ववेदानां च
सांप्रत एव च यदस्मिन्नियतं लोके सर्वसावित्रिरुच्यते ६ गायत्री च्छंदसामादिः प्रजानां सर्ग उच्यते गावश्चतुष्टयमादिमनुष्याणां
द्विजातयः ७ श्येनः पतङ्गिणामादियज्ञानां हुतमुत्तमम् सरीसृपाणां सर्वेषां ज्येष्ठः सर्पो द्विजोत्तमाः ८ कृतमादिर्युगानां च सर्वेषां
नात्र संशयः हिरण्यं सर्वरत्नानां मौषधीनां यवास्तथा ९ सर्वेषां भक्ष्यमोज्यानामन्नं परममुच्यते द्रवाणां च वसवेषां पेयानामाप-
उत्तमाः १० स्थावराणां तु भूतानां सर्वेषां विशेषतः ब्रह्म क्षेत्रं संदापुण्यं युक्तप्रथमतः स्मृतः ११ अहं ब्रह्मापतीनां च सर्वेषां नात्र सं-
शयः मम विष्णुरचित्यात्मा स्वयं भूरिति सः स्मृतः १२ पर्वतानां महामेरुः सर्वेषां मृगजः स्मृतः दिशां च प्रदिशां चोत्सृजिष्ये
प्रथमा तथा १३ तथा त्रिपथगा गंगानदीनामग्रजा स्मृता तथा सरोदयानां सर्वेषां सागरो ग्रजः १४ ग्रहणे उपायोस्त्यस्य तत् ग्रहणो-

पायं कर्मसाध्यं तत्सर्वं वक्ष्यामि १२ ३ ४ अग्निर्जाठररूपी भूतानां जरायुजांडजानां यजुष्मारूपी प्रस्वेदवृष्टिहेतुतया स्वेदजोद्भिज्जानां ५ सिंहावलोक-
नेन सावित्री व्याचष्टे उपासनार्थं नियतं जप्यं ब्राह्मणक्षत्रियादिस्त्वेच्छांतानां तत्सर्वं सावित्रिपदवाच्यम् ६ सर्गः सृष्ट्यादिकालः ७ हुतं अन्नो ब्राह्मणे वा
देवतोद्देशेन दत्तम् सर्पो वासुकिः ८ ९ १० ११ १२ १३ सरोदयानां सरसां कृपादीनां च संशिरार्थः १४ ७ ७ ७

ईश्वरः रुद्रः १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिटीकायांचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ४४ अध्यायद्वयेन ज्ञानोपायान् धर्मान् विवृ-
क्ष्य ज्ञानां कालचक्राधीनत्वं दर्शयति बुद्धीत्यादिना अत्र नूतनत्वपुराणत्वादिवदती तत्त्वानागतत्वादिरपि द्वयस्यैव धर्म इत्यतीता भागतादिव्यवहारहेतुर्द-
व्यमेव न तु कालो नाम षष्ठः पदार्थस्तदर्थमेष्टव्य इति मन्वानो देहरूपं द्वयमेव कालचक्रत्वेन वर्णयति बुद्धिसारमित्यादिविशेषणयुक्तं कालचक्रं प्रवर्तत इति
नवमेनान्वयः बुद्धिरेव सारउपादेयांशो यस्मिन् मनस्तं भ्रमनसास्तं भ्रमेव धृतम् महाभूतपरिस्कंधं पंचभूतसमूहात्मकम् स्कंधः स्यात्तृप तोवंशो सांपरा-
यसमूहयोरिति मोदिनी निवेशपरिवेशनं रूपेण यत्र नेमिव दावरणभूता १ संभवउत्पत्तिस्थानम् देशकालाभ्यां विचरति तथा अमः रेवदः व्यायामस्तद्धेतुः

देवदानवभूतानां पिशाचोरगरक्षसाम् नरकिंनरयक्षाणां सर्वेषामीश्वरः प्रभुः १५ आदिर्विश्वस्य जगतो विष्णुर्ब्रह्ममयोम-
हान् भूतं परतरं यस्माच्चैलोक्येनेह विद्यते १६ आश्रमाणां च सर्वेषां गार्हस्थ्यं नात्र संशयः लोकानामादिरच्युक्तं सर्वस्यांत-
स्तदेव च १७ अहान्यस्तमयांता निउदयांता च शर्वरी सुरव स्यांतं सदा दुःखं दुःखं स्यांतं सदा सखम् १८ सर्वेक्षयांता निच-
याः पतनांताः समुच्छ्रयाः संयोगाश्च वियांता मरणांतं च जीवितम् १९ सर्वं कृतं विनाशांतं जातस्य मरणं ध्रुवम् अशाश्वतं हि
लोके स्मिन् सदा स्थावरजगमम् २० इष्टं दत्तं तपो धीतं व्रतानि नियमाश्च ये सर्वमेतद्दिनाशांतं ज्ञानस्यांतेन विद्यते २१ तस्मात्
ज्ञानेन शब्देन प्रशांतात्मा जितेन्द्रियः निर्ममो निरहंकारो मुच्यते सर्वपाप्मभिः २२ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्व-
णि गुरुशिष्यसंवादे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ४४ ब्रह्मवाच बुद्धिसारं मनस्तं भ्रमिन्द्रियग्रामबंधनम् महाभूतपरिस्कं-
धं निवेशपरिवेशनम् १ जराशोकसमाविष्टं व्याधिव्यसनसंभवम् देशकालविचारी दंदमव्यायामनिस्वनम् २ अहोरात्रभरि-
क्षेपं शीतोष्णपरिमंडलम् सखदुःखार्तिं संकुशं क्षतिपासावकीलनम् ३ छायातपविलेखं च निमेषोन्मेषविह्वलम् घोरमो-
हजनाकीर्णं वर्तमानमचतनम् ४ मासाद्मासगणितं विषमं लोकसंचरम् तमोनियमपंकं च रजोवेगप्रवर्तकम् ५

दुर्गमनादिः २ परिक्षेपश्चालकः परिमंडलं परिवेषः अंतःसंश्लेषः संधिः अवकीलकाः अंतःप्रविष्टाः शंकवः ३ छायातपोमेघसंतापो विलेखोऽल्लसत-
रो यत्र तत् छायातपविलेखम् निमेषमात्रेण उन्मेषमात्रेण च विह्वलं व्याकुलं घोरं बीभत्सं मोहजलं अश्रु शोकव्याप्तमित्यर्थः वर्तमानं सदा गति अ-
क्षेपं न जडं ४ मासादिना कालेन परिमितम् विषमं कदाचिन्मनुष्याकारम् कदाचित्पशुकारं कदाचिदन्याकारमिति लोकेषु ऊर्ध्वं धीमतेषु संच-
रः संचरणं यस्य तमोनियमपंकं तमोगुणेन योनियमः कर्मज्ञानद्वयोर्निरोधः स एव पंकवत् मालिन्यारव्यपापहेतुर्यस्मिन् रजोवेगप्रवर्तकं तमः सत्त्व-
संमिश्रस्य रजसोवेगः विहितनिष्ठकर्मसंप्रवर्तको यत्र ५

अहंकारोर्ध्वः सत्त्वाहंकारेति पाठे बुद्ध्यहंकाराभ्यां चेति तमित्यर्थः गुणैः सत्त्वादिभिः संजातवर्तनमवस्थानं यस्य पाठांतरं मंडलं संघातः अतः यः इष्टालाभजाः
परितापात्तान्यवग्रहणानीकानि बंधपाटिकाः समूहो यत्र शोकः संहारो मृत्युदुःखं ताप्यामेव वर्तनं जीवनं यस्य ६ लोभः इप्सा तृष्णा ते एव परि विक्षोभाः भिक्षो
न्नतदेशस्थानीयश्चक्रस्यास्फालनहेतुर्यत्र विचित्रं त्रिगुणात्मकत्वात्तच्च तदज्ञानमायाततः संभव उत्पत्तिर्यस्य ७ आनंदप्रीतिचारबाह्यस्वरवासत्त्याच
रतीति तथा ८ विशेषाः स्थूलपिंडादयः असक्तं क्वचिदपि क्षणमनिरुद्धं प्रभवति संसरत्यनेन तत् प्रभवं तच्च तदव्ययं चेति अव्ययं संसारकारणमित्यर्थः

महाहंकारदीप्तं च गुणसंजातवर्तनम् अरतिग्रहणानीकं शोकसंहारवर्तनम् ६ क्रियाकारणसंयुक्तं रागविस्तारमायतम् लो
भेप्सापरिविक्षोभं विचिंताज्ञानसंभवम् ७ भयमोहपरिवारं भूतसंमोहकारकम् आनंदप्रीतिचारचक्रमभोधुपरिग्रहम् ८
महदादिविशेषांतमसक्तप्रभवाव्ययम् मनोजवं मनःकांतं कालचक्रं प्रवर्तते ९ एतद्द्वंद्वसमायुक्तं कालचक्रमचेतनम् विसृ
जेत्संक्षिपेच्चापि बोधयेत्सामरजगत् १० कालचक्रप्रवृत्तिं च निवृत्तिं चैव तत्त्वतः यस्तु वेदनरो नित्यनसंभूतेषु मुह्यति ११ वि
मुक्तः सर्वसंस्कारैः सर्वद्वंद्वविवर्जितः विमुक्तः सर्वपापेभ्यः प्राप्नोति परमां गतिम् १२ गृहस्थो ब्रह्मचारी च वानप्रस्थो यमिदं
कः चत्वार आश्रमाः प्राक्ताः सर्वे गार्हस्थ्यमूलकाः १३ यः कश्चिदिह लोके स्मिन्नागमः परिकीर्तितः तस्यांतगममंत्रेयः कीर्तिरे
षा सनातनी १४ संस्कारैः संसृतः पूर्वयथावच्चरितव्रतः जातो गुणविशिष्टायां समावर्तते तत्त्ववित् १५ स्वदारानिरतानित्यशिष्टा
चारोजितेन्द्रियः पंचभिस्त्वमहायज्ञैः श्रद्धधानो यजेदिह १६ देवतातिथिशिष्टाशीनिरतो वेदकर्मसु इज्याप्रदानयुक्तश्च यथाश
क्तियथास्वरवम् १७ नपाणिपादचपलोननेत्रचपलो मुनिः न च वागंगचपल इति शिष्यस्य गोचरः १८ नित्यं यज्ञाय वीतीत्यात् शः
कूवासाः शतचिघ्नतः नियतो यमदानाभ्यां सदा शिष्टं च संविशेत् १९ जितशिश्रोदरो मेघः शिष्टाचारसन्वितः वणवीधारयेद्यष्टि
सौदकचक्रमंडलम् २० अर्धात्याध्यापनं कुर्यात्तथा यजनयाजने दानं प्रतिग्रहं वापि षड्गुणं हृत्तिमाचरत् २१

९ द्वंद्वानि मानापमानादीनि तन्मयं देहेंद्रियादिसंघातचक्रं रजस्तमः सत्त्वप्रधानं सत्सृष्टिसंहारतत्त्वज्ञानानां हेतुर्भवति १० प्रवृत्तिं प्रवृत्तिहेतुं
निवृत्तिं निवृत्तिहेतुं वेदविदित्वा हानोपादानकृतं न मुह्यति ११ १२ १३ आगमः विधिनिषेधशास्त्रम् १४ १५ १६ १७ गोचरः विषयो लक्षणमिति या
वत् १८ सविद इति पाठे कुर्यादिति शेषः १९ २० पाठांतर आपूवनं व्रतसमाप्तिरज्ञानसमावर्तनारब्धं हृत्तिवर्तनम् २१

त्राणिकर्माणिजानीतब्राह्मणानांतुजीविका याजनाध्यापनेचोभोशब्दाच्चापिप्रतिग्रहः २२ अथशेषाणिचान्यानित्राणिक
मापियानितु दानमध्ययनयज्ञाधर्मयुक्तानितानितु २३ तेष्वप्रमादकुर्वीतत्रिषुकर्मसधर्मावित् दांतोमेत्रः क्षमायुक्तः सर्वभूतस
मोमुनिः २४ सर्वमेतद्यथाशक्तिविप्रोनिर्वर्तयन्शतचिः एवंयुक्तोजयत्सर्वगृहस्थः संशितव्रतः २५ इतिश्रीमन्महाभारते
आश्वमेधिकेपर्वणिगुरुशिष्यसंवादेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ४५ ब्रह्मोवाच एवमेतेनमार्गेणपूर्वोक्तेनयथाविधि अ
धीतवान्यथाशक्तितथैवब्रह्मचर्यवान् १ स्वधर्मनिरतोविद्वान्सर्वेन्द्रिययतोमुनिः गुरोः प्रियहितेयुक्तः सत्यधर्मपरः शतचिः २ गु
रुणासमनुज्ञातोभुञ्जीतान्नमकुत्सयन् हविष्यमक्षभुक्पापिस्थानासनविहारवान् ३ द्विकालमग्निजुह्वानः शुचिर्भूत्वासमाहि
तः धन्योति सदादंडबेल्बपालाशमेववा ४ क्षौमंकापीसिकंचापिमृगाजिनमथापिवा सर्वकाषायरक्तवावासावापिद्विजस्यह
५ मेखलाचभवेन्मोजीजटानित्योदकस्तथा यज्ञोपवीतीस्वाध्यायीद्व्यलुब्धोऽनियतव्रतः ६ पूताभिश्चतथेवाद्भिः सदादेवततर्पणम्
भावेननियतः कुर्वन्ब्रह्मचारीप्रशस्यते ७ एवंयुक्तोजयत्लोकानुवानप्रस्थोजितेन्द्रियः नसंसरतिजातीषुपरमंस्थानमाश्रितः ८ सं
स्कृतः सर्वसंस्कारैस्तथैवब्रह्मचर्यवान् ग्रामान्निष्क्रम्यचारण्येमुनिः प्रव्राजितोवसेत् ९ चर्मवल्कलसंवासीसायं प्रातरुपस्पृशेत् अ
रण्यगोचरोनित्यंनगामंप्रविशेत्पुनः १० अचयन्नितिथीन्कालदद्याच्चापिप्रतिश्रयेत् फलपत्रावरंमूलः श्यामावनचवर्तयन् ११
प्रवृत्तमुदंकंवायुंसर्वंवाजेयमाश्रयेत् प्राश्नीयादानु पूर्यण्यथादीक्षमतंद्रितः १२ समूलफलभिक्षाभिरर्चयेदतिथिमागतम् य
द्दक्ष्यंस्यात्तदादद्याद्दिक्षानित्यमतंद्रितः १३ देवतातिथिपूर्वंचसदाप्राश्नीतवाग्यतः अस्पृष्टितमनाश्वेवलब्धाशीदेवताश्रयः
१४ दांतोमेत्रः क्षमायुक्तः केशान्धर्मशुचधारयन् जुह्वन्स्वाध्यायशीलश्चसत्यधर्मपरायणः १५ शतचिदेहः सदादक्षोवानवित्यः
समाहितः एवंयुक्तोजयत्सर्वगंवानप्रस्थोजितेन्द्रियः १६ गृहस्थोब्रह्मचारीचवानप्रस्थोयवापुनः यदृच्छेन्मोक्षमास्थातुमुत्तमा
वृत्तिमाश्रयेत् १७ अभयंसर्वभूतंभ्योदत्वानैक्षर्म्यमाचरेत् सर्वभूतसंस्वरोमेत्रः सर्वेन्द्रिययतोमुनिः १८ अयाचितमसंकुत्सु
पपन्नंयदृच्छया कृत्वाप्राप्यहेचरेद्भक्ष्यंविधूमंशुक्तवज्जने १९ वृत्तेशरावसंपातेभैक्ष्यंलिप्सेतमोक्षवित् लाभेनचनहृष्येत
नालाभविमनाभवत् २०

यात्रार्थीकालमाकांक्षन्चरेद्देह्यंसमाहितः लाभसाधारणं नेच्छेन्भुञ्जीताभिपूजितम् २१ अभिपूजितलाभाद्विजुगुप्से-
तभिक्षकः शुक्लान्यान्नानितिकानिकषायकटुकानिच २२ नास्वादयतिभुजानोरसाश्चमधुरास्तथा यात्रामात्रं च भुञ्जीतकवलप्रा-
णधारणम् २३ असंरोधेनभूतानां हर्तिलिप्सेतमोक्षवित् नचान्यमन्नं लिप्सेतभिक्षमाणः कथंचन २४ नसन्निकाशयेद्धर्मविमुक्ते-
चारजाश्चरेत् शून्यागारमरण्यवातृक्षमूलनदीतथा २५ प्रतिश्रयार्थंसेवेतपार्वतींवापुनर्गुहाम् ग्रामेकरात्रिकं ग्रीष्मवर्षास्वे-
कत्रवावसेत् २६ अध्वासूर्येणनिर्दिष्टः कीटवच्चचरेन्महीम् दयार्थंचेवभूतानांसमीक्ष्यपृथिवींचरेत् २७ संचयाश्चनकुर्वतिस्ने-
हेवासंचवर्जयेत् पूताभिरद्विर्भित्येवकार्यंकुर्वीतमोक्षवित् २८ उपस्पृश्येदुहताभिरद्विश्चपुरुषः सदा अहिंसाब्रह्मचर्यंच-
सत्यमाज्ज्वमेवच २९ अक्रोधश्चानसूयाचदमोनित्यमपेशनम् अष्टस्वेतेषुयुक्तस्याद्वर्तेषुनियतेन्द्रियः ३० अपापमशद्व-
त्तमजिह्वानित्यमाचरेत् जोषयेतसदाभोज्यंयासमागतमस्पृहः ३१ यात्रामात्रं च भुञ्जीतकवलप्राणयात्रिकम् धर्मलब्धमथा-
श्नीयान्नकाममनुवर्तयेत् ३२ ग्रासादाच्छादनादन्यन्नगृणहीयात्कथंचन यावदाहारयेत्तावत्प्रतिगृणहीतनाधिकम् ३३ परे-
भ्योनप्रतिग्राह्यनचदेयकदाचन दैन्यभावाच्चभूतानांसंविभज्यसदाबुधः ३४ नाददीतपरस्वानिनगृणहीयादथाचितः नकिंचि-
द्विषयंशुक्तास्पृहयत्तस्येवपुनः ३५ मृदमापस्तथान्निपत्रपुष्पफलानिच असंवृतानिगृणहीयात्प्रवृत्तानिचकार्यवान् ३६
नशिल्पजीविकाजीवद्विरप्यनातकामयेत् नदृष्टानोपदेष्टाचभवेतनिरुपस्कृतः ३७ श्रद्धापूतानिभुञ्जीतनिमित्तानिचवर्ज-
येत् स्वधावृत्तिरसक्तश्चसर्वभूतेरसंविदम् ३८ आशीर्षुक्तानिसुर्वाणिहिंसायुक्तानियानिच लोकसंग्रहधर्मंचनेवबुद्धान्नकार-
येत् ३९ सर्वभावानतिक्रम्यलघुमात्रः परिव्रजत् समः सर्वेषुभूतेषुस्थावरेषुचरेषुच ४० परनाद्वैजयेत्कचिन्नचकस्यचिद्विद्वि-
जेत् विश्वास्यः सर्वभूतानामग्र्यमोक्षविदुच्यते ४१ अनागतंचनध्यायेन्नातीतमनुचिंतयेत् वर्तमानमुपक्षेत्कालाकाक्षीसमा-
हितः ४२ नचक्षुषानमनसानवात्तादूषयेत्कचित् नप्रत्यक्षं परोक्षंवाकिंचिद्वृष्टसमाचरेत् ४३ इन्द्रियाण्युपसंहृत्यकूर्मांगा-
नीवसर्वशः क्षीणेन्द्रियमनोबुद्धिनिरीहः सर्वतत्त्ववित् ४४ निद्वंद्वानिर्नमस्कारोनिः स्वाहाकारएवच निममोनिरहंकारोनि-
योगक्षेम आत्मवान् ४५ निराशीनिर्गुणः शान्तानिरासक्तोनिराश्रयः आत्मसंगीचतत्वज्ञोमुच्यतेनात्रसंशयः ४६

अपादपाणिपृष्ठतदशिरस्कृमन्मूदरम् प्रदीनगुणकर्माणं केवलं विमलं स्थिरम् ४७ अगंधरसमं स्पर्शमरूपाशब्दमेव च अनु-
 गम्यमनासक्तमसांसमपि चैव यत् ४८ निश्चितमव्ययदिव्यकूटस्थमपि सर्वदा सर्वभूतस्थमात्मानं येष पश्यति न तं मृताः ४९ न
 तत्र क्रमेतेषु द्विनेन्द्रियाणि न देवताः वेदायज्ञाश्च लोकाश्च न तपो न व्रतानि च ५० यत्र ज्ञानवतां प्राप्तिरलिङ्गग्रहणास्मृता तस्मा
 दलिङ्गधर्मज्ञो धर्मतत्त्वमुपाचरेत् ५१ गूढधर्माश्रितो विद्वान्ज्ञानचरितं चरेत् अमूढो मूढरूपेण चरेद्धर्ममदुषयन् ५२ यथैव
 मवमन्ये रन्यरे स ततमेव हि तथा वृत्तश्चरेच्छांतः सतां धर्मान् कुत्सयन् ५३ य एवं वृत्तसंपन्नः समुनिश्रेष्ठ उच्यते इन्द्रियाणां
 द्वियार्थाश्च महाभूतानि पञ्च ५४ मनो बुद्धिर्हंकारमव्यक्तपुरुषतथा एतत्सर्वं समाख्यायथावत्तत्त्वमिदं श्रूयात् ५५ ततः
 स्वर्गमवाप्नोति विमुक्तः सर्वबुधनेः एतावदात्मवलायं परिसंख्यायतत्त्वमिदं ५६ ध्यायेदेकांतमास्थाय मुच्यतेथ निराश्रयः निर्मु-
 क्तः सर्वसंगो भोवायुराकाशगो यथा ५७ क्षीणकोशो निरातंकः प्राप्नोति परमं पदम् ५८ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके
 पर्वणि ब्राह्मणगीतासरगुरुशिष्यसंवादे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६ ब्रह्मोवाच संन्यासं तप इत्याहुर्ब्रह्मो निश्चितदशि-
 नः ब्राह्मणा ब्रह्मयोनिस्था ज्ञानं ब्रह्म परं विदुः १ अतिदूरात्मकं ब्रह्म वेदविद्या व्यपाश्रयम् निर्द्वंद्वं निर्गुणं नित्यमचिंत्यगुणमुत्त-
 मम् २ ज्ञानेन तपसा चैव धीराः पश्यति तत्परम् निष्किं मनसः पूता व्युक्ता तूरजसो मलाः ३ तपसा क्षेममध्वानं गच्छति परमेश्व-
 रम् संन्यासमभिरतानित्यं ये च ब्रह्मविदो जनाः ४ तपः प्रदीप इत्याहुराचारो धर्मसाधकः ज्ञानवैपरम्यविद्या संन्यासस्तप उन्नतमम्
 ५ ये स्तु वेदनिराबाधज्ञानतत्त्वविनिश्चयात् सर्वभूतस्थमात्मानं ससर्वगतिरिष्यते ६ यो विद्वान्सहवासं च विवासं चैव पश्यति
 तथैवैकत्वनानात्वे स दुःखात्प्रतिमुच्यते ७ यो न कामयते किंचिन्न किंचिदवमन्यते इह लोकस्थ एवैष ब्रह्मभूयाय कल्पते ८ प्र-
 धान्युणतत्त्वज्ञः सर्वभूतप्रधानावत् निर्ममो निरहंकारो मुच्यते नात्र संशयः ९ निर्द्वंद्वो निर्ममस्कारो निःस्वधाकार एव च
 निर्गुणं नित्यमहं प्रशमनं गच्छति १० हित्वा गुणमयं सर्वकर्मजतुः शक्राशक्रमम् उभे सत्यानृते हित्वा मुच्यते नात्र संशयः ११
 अव्यक्तयोनिप्रभवो बुद्धिस्कंधमयो महान् महाहंकारविटप इन्द्रियाकुरकोटरः १२ महाभूतविशालश्च विशेषयति शास्त्रिनः
 सदापत्रः सदापुष्पः शक्राशक्रमफलादयः १३

मुच्यते नात्र संशय इत्यंतोऽर्थः पूर्वमेव गतार्थः १२ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

१४ १५ द्वाविमाविति पक्षिणो जीवेश्वरो संक्षिप्येते योऽसौ संक्षेपो तयो रूपार्धा बुद्धिमायेतो अचेतनो स स्वायाविति पाठे तु अचेतनो प्रतिबिंबत्वेन दृश्यो य-
 स्तत्ताभ्यां प्रतिबिंबरूपाभ्यामन्यः बिंबस्थानीयः सचेतनामात्रशरीरोपिचेतनावानित्युच्यते साक्ष्यसंसर्गात् साक्षीतिवत् १६ अचेतन इति अचेतन इ-
 वाहं धीगम्योदृश्यो जीव इति यावत् सत्त्वसंख्याविमुक्तः सत्त्वाभिप्राणिनः संख्यायते पृथक्त्वेन गण्यते ये स्ते देहाद्युपाधयस्ते विमुक्तः सन्मत्वात् बुद्धेः
 परं यद्वस्तु यच्च चेतयते बुद्ध्यादीन् अचेतनानपिचेतन्युक्तान्कुरुते स एव क्षेत्रज्ञसंज्ञा अंतरात्मा कोसो सर्वसंख्यात बुद्धिः सर्वाः संख्याताः बुद्धयो ये
 न सर्वासां बुद्धीनां साक्षित्वेन संख्याता परिच्छेदक इत्यर्थः स एष गुणगुंफितः सन् सर्वेदोर्ध्वैर्युज्यते गुणातिगस्ततः मुच्यते इति १७ इत्याश्वमेधिके
 पर्वणि टीकायां सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७ एवं स साधनां ब्रह्मविद्यां समाप्य शिष्यबुद्धिपरीक्षार्थं व्यामिश्रे वाक्यैस्तामेवानुवदति केचिदित्या

आजीव्यः सर्वभूतानां ब्रह्मवृक्षः सनातनः एवं छित्वा च भित्वा च तत्त्वज्ञानासिना बुधः १४ हित्वासंगमयान्याशान्मृत्युजन्मज-
 रोदयान् निर्ममो निरहंकारो मुच्यते नात्र संशयः १५ द्वाविमो पक्षिणो नित्यो संक्षेपो चाप्यचेतनो एताभ्यां तु परो योन्यश्चेतनावान्स उ-
 च्यते १६ अचेतनः सत्त्वसंख्याविमुक्तः सत्त्वात्परं चेतयते तन्तरात्मा संक्षेत्रे वित्सर्वसंख्यात बुद्धिर्गुणातिगो मुच्यते सर्वपापैः १७ इ-
 ति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतासु गुरुशिष्यसंवादे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७ ब्रह्मोवाच केचिद्
 ब्रह्मयदृक्षं केचिद्ब्रह्मवनमहत् केचित्तु ब्रह्मचाव्यक्तं केचित्परमनामयम् मन्यते सर्वमद्यतदव्यक्तप्रभवव्ययम् १ उच्चासमा-
 भ्रमपि च द्यातकालं समो भवेत् आत्मानमुपसंगम्य सोमृतत्वाय कल्पते २

दिना केचित्सप्रपंचब्रह्मेति वदन्तो वृक्षसंसारं ब्रह्ममयं ब्रह्मणो विकारमाहुः ब्रह्मेव जगदाकारेण परिणमते इति न दात्मानं स्वयमकुरुत सच्चत्यच्चाभव-
 त् आत्मरुतेः परिणामादित्यादिश्रुतयः स्मृतयश्च केचित्परं वक्तुं अनामयं निर्विकारं तत्र जगत्त्वभवत्कल्पितं सयदा स्वपितितदेनं वाक्सर्वे न मिभिः
 सहाप्योति चक्षुः सर्वैरूपैः सहाप्योति सयदा प्रतिबुद्धो ताथेन स्मादात्मनः सर्वे प्राणायथायतनं विप्रतिष्ठते प्राणेभ्यो देवा देवेभ्यो लोका इति स्मृतिप्रबोधा-
 योनामरूपात्मकस्यात्मन्येव लयोदयोऽश्रयेते माया मात्रं तु काल्पेन आत्मानि चैवं चित्राश्च हीति स्मर्यते च एवं श्रोतं मतद्वयमुक्त्वा सारं ब्रह्ममत्तमाह मन्यत इति
 १ तत्र प्रथमं पक्षे उपसर्गानां आप्रायणादिति न्यायेन अंत्यप्रत्ययस्यावश्यकत्वमाह उच्चासमानं तावन्मात्रकालं समो निर्विशेषः सर्वो वा समशब्द-
 स्तु सर्वपर्यायत्वात् स इदं सर्वं भवतीति श्रुतेश्च आत्मानं हादं ब्रह्मसंम्यगुपास्य अमृतत्वाय कल्पते ब्रह्मलोकप्राप्तिद्वारेत्यर्थः २ ५ ५

द्वितीयपक्षे अंतर्काळादन्यत्रापि राणिकनिर्विकल्पसाक्षात्काराच्च न्यतइत्याह निमेषेति विदुषां प्राप्तिं प्राप्तं कैवल्यं ३ तृतीयपक्षेपिमनोनिरोधेनमुच्यत
इत्याह प्राणायामैरिति द्वाभ्याम् प्राणाः इंद्रियाणिवुद्धिमनः सहितानि द्वादशान्ते आयम्यन्ते निगृह्यन्ते येनैः प्राणायामैः यमनियमादिभिः तेचयमासन-
प्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधयस्तर्कवैराग्याभ्यां सह दशवांसेत्रीकरणादिभिः सह द्वादशवायमाः पंचनियमाः पंच प्राणायामादयः षट्मेव
दयश्चतुर्नतर्कवैराग्ये चोति द्वाविंशतिर्वा संयम्यनिरोध्य पुनः पुनरिति यावज्जीवमेवंकार्यं न तु सकृत् प्रत्ययेनात्र सिद्धिरस्तीति दर्शितम् चतुर्विंशत्
अव्यक्तात्परं अन्यपंचविंशपुरुषलभते ४ यद्यदिच्छति तदपिलभते यागसामर्थ्यात् प्रसन्नात्मा विशद्भुसत्त्वः यदा तु अव्यक्तात् अव्यक्तं प्राप्य सत्त्वसा-
त्वगुणः उद्विक्तं उत्कृष्टतरं भवति तदा मृतत्वाय कथ्यते पूर्णशतसहस्रं च तिसृष्वव्यक्तं त्रितंका इत्यव्यक्तमात्रनिष्ठानां स्वर्गकालावधिस्मरणात् चतुर्विं-
शादव्यक्तत्परमिति वा संबंधः ५ धर्मज्ञानवैराग्येश्वर्यादीनां आत्मप्राप्तिसाधनानां सत्त्वोत्कर्षलभ्यत्वात् सत्वमेव स्तोतिसाद्धेन सत्त्वादिति सत्वसंश्रयंतं

निमेषमात्रमपि चेत्संयम्यात्मानमात्मनि गच्छत्यात्मप्रसादेन विदुषां प्राप्तिमवययाम् ३ प्राणायामैरथ प्राणान् संयम्य स पुनः
पुनः दशद्वादशभिर्वापि चतुर्विंशात्परततः ४ एवं पूर्वप्रसन्नात्मा लभते यद्यदिच्छति अव्यक्तात् सत्वमुद्विक्तममृतत्वाय कल्पत
५ सत्त्वात् परतरं नान्यत्पशंसतीह तद्दिदः अनुमानाद्भिजानीमः पुरुषसत्त्वसंश्रयम् न शक्यमन्यथा गतुं पुरुषं हि जसत्तमाः
६ क्षमाधृतिरहिंसा च ससतासत्यमार्जवम् ज्ञानत्यागोत्संन्यासः सत्त्विकं च भिष्यते ७ एतेनैवा लुमानेन मन्यते वेमनाधि-
णः सत्त्वचपुरुषं चैव तत्र नास्ति विचारणा ८ आहुरेकच विद्वांसो ये ज्ञानपरिनिष्ठिताः क्षेत्रज्ञसत्त्वयोरेक्यमित्येतन्नोपप-
द्यते ९ एथगभूतंततः सत्वमित्येतदविचारितम् एथगभावश्च विज्ञेयः सहजश्चापितत्त्वतः १०

पुरुषं अन्यथा सत्त्वासंश्रय इति
गतुं न शक्यं इति योजना ६ वृत्तं परिपाकः ७ पुरुषवत्सत्त्वत्वात् पुरुषोपकारित्वाच्च सत्त्वं पुरुषादभिन्नमिति मन्यते तार्किकाः अतएव ते आत्मानि
सत्त्वधर्मान्कर्तृत्वादीन्वास्तवान् मन्यन्ते इत्याह एतेनैति द्वाभ्यां तत्रापि मन्यन्ते प्रातीति कं एवत्वं सारव्यादयः ८ तार्किकास्तदेव वास्तवमित्याहुरिति विवे-
कः एतदुषयति आहुरिति ९ सारव्यं प्रत्याह एथगिति यदि सत्त्वं ततः पुरुषात् एथक् अन्यत् भूतं नित्यनिर्वृत्तं च स्यात् तर्हि मुक्तमव्यात्मानं न जह्यात् भूतत्वे
न तस्य निरेव्यनाशयोगात् तस्मादनिमोक्षप्रसक्ति इदं मतमविचारितं एतेन एकत्वपक्षापि प्रत्यक्त एव कर्तृत्वादेवास्तवत्वे धर्मिनाशमंतरेणानिर्वृत्तेनै-
रात्यमनिर्मोक्षो वा प्रसज्यत इति भावः सिद्धांतमाह एथगभावश्च विज्ञेयः सहजश्चापितत्त्वतः सत्वपुरुषयोः समुद्रतरंगयोरेव शब्दतः यतीति तत्र एथगभावो-
क्तिसत्त्वं च समुद्रतरंग इव पुरुषसहज एवं च विलीनतरंगस्येव भुजसत्वस्य पुनरुत्पत्त्ययोगान्नाविमोक्ष इति कल्पितभेदेन संसारयात्रा निर्वहः अकल्पिता
भेदेन मोक्षोपपत्तिरित्यर्थः १०

एवमपि सत्वपुरुषयोरेकजात्यापत्तेर्जडाजडविभागोनस्यादित्याशंकाह तथैवेति नयः युक्तिः तप इति पाठे आलोचनपूर्वको निश्चयः यथा उदुंबरफलोदरे बाह्यस्यान्यस्य प्रवेशायोगान्तदवयव एवमशकदेहस्ततो विजातीयः सन्नाविर्भवति एवं चिद्विलास एव सत्त्वं ततः एतन्मूयजडत्वेनाविर्भवतीत्यर्थः ११ सत्वपुरुषयोः संबंधो दृष्टान्तः पण इति असंगत्वात् पुरुषः सत्वधर्मेर्न लिप्यते तत्र लेपप्रतीतिस्त्वाध्यासिकीति भावः १२ उक्ते विद्यते येषु तं उक्तवतः उक्तमर्थसम्यगवधृतवन्त इत्यर्थः सहजस्यापि सत्वस्य पुरुषासंसर्गित्वं दुर्घटं ब्रह्मणश्च वचनं मिश्र्येति तर्कश्रद्धाभ्यामुभयतो विरुद्धत्वात् संशयमापन्नाः १३ इत्याश्वमेधिके पर्वणि टीकायां अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ४८ एवं संदिहानाः प्रथमे च दशास्त्रेषु मतभेदं दर्शयन्ति को वेति निवृत्तिर्भोवाः भुषेयः न कर्मणेति कुर्वन्नेव ह कर्माणीत्कभयविधश्रुतिदर्शनान्मुद्यामहे इति भावः १ ऊर्ध्वदेहात् देहनाशादूर्ध्वमपि आत्मा स्तीत्येके वदन्तीति संबंधः नेतदिति लो

तथैवेकत्वनात्वात् मिष्यते विदुषां नयः मशकोदुंबरं चैक्यं एतत्कृत्वमपि दृश्यते ११ मत्स्योचयान्यः स्यादप्यसंप्रयोगस्तथातयोः संबंधस्तोयबिंदूनां पणं कोकनदस्य च १२ गुरु रूवाच इत्युक्तवन्तस्ते विप्रारुतदालोकपितामहम् पुनः संशयमापन्नाः पप्रच्छुर्मुनिसत्तमाः १३ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतासु गुरुशिष्यसंवादे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ४८ ऋषय ऊचुः को वा सिद्धिदह कर्माणां मनुष्ययत्नमामतः व्याहृतामिव पश्यामो धर्मस्य विविधांगानि १ ऊर्ध्वदेहादहं त्येके नेतदस्तीति चापरे केचित्संशयितं सर्वानि संशयमथापरे २ अनित्यमित्येके नित्यमित्येके नास्त्यस्तीत्यपि चापरे एकरूपं हि धेत्येके व्यामिश्रमिति चापरे ३ मन्यन्ते ब्राह्मणा एव ब्रह्मज्ञानं त्वदर्शिनः एव मे ते एतन्मन्ये बहुत्वमिति चापरे ४ देशकालावुभौ केचित् नेतदस्तीति चापरे जटाजिनधराश्चान्ये मुंडाः केचिदसंजुनाः ५ अस्मान् केचिदिच्छन्ति स्नानमप्यपरे जनाः मन्यन्ते ब्राह्मणा देव ब्रह्मज्ञानं त्वदर्शिनः ६ आहारं केचिदिच्छन्ति केचिच्चानशस्वराः कर्म केचिन्प्रशंसन्ति प्रशान्तिं चापरे जनाः ७

कायतिकाः सर्वसंशयितमिति स्थाद्वादिनः सप्तमंगानयज्ञाः भिः संशयमिति प्रातिस्विकं सर्वतोर्थिकाः २ अनित्यं सर्वसृष्टिप्रलययुक्तमिति नार्किकादयः नित्यं प्रवाह नित्यमिति मीमांसकाः नास्तीति शून्यवादिनः अस्ति परंतु क्षणिकमिति सौगताः एकरूपं विज्ञानमेव द्विधा इदमर्थकारमहमर्थकारमिति योगाचाराः व्यामिश्रं भिन्नमभिन्नं चेत्यदुलाभाः ३ एके ब्रह्मज्ञाः शास्त्रज्ञाः तत्त्वदर्शिनो परोक्षज्ञानवन्तः ब्राह्मणास्तु ब्रह्मैवेकमस्तीति मन्यन्ते सगुणोपासकाः एतद् असंधारणानि कर्माण्येव कारणा नीत्यन्यः मीमांसकाः बहुत्वमपि कारणानां प्राहुः परमाणुवादिनः ४ देशकालाविति ज्योतिर्विदः एतत् दृश्यं सर्वकालत्रयेऽपि नास्ति स्वप्नराज्यवच्चिद्विलासमात्रमिति दृष्टाः ५ अस्मान् नैष्ठिक ब्रह्मचर्यस्नानगार्हस्थ्यम् ६ ७ ७ ७

साधनं ध्यानादिकमुपास्य कृत्वापिनेतदस्तीतिपश्चात्सर्वमपवदंतितथाचश्रुतिः ननिरोधोनचोत्पनिर्बद्धोनचसाधकः नमुमुक्षुर्नवेमुक्त इत्येषापरमार्थतेति ९ पुण्येनपुण्यार्थमेवयतेतेत्यन्ये एतत्पुण्यं नास्त्येवेत्यन्ये लोकायताः १० संशयितेकु तमसिनवेतिसंदिग्धेपथि दुःखात्तुदुःखनिवृत्त्यर्थं स्रवात्स्रवंप्राप्त्यर्थं ध्यानं कर्तव्यम् निष्काममेवेत्यपरे ११ १२ ज्ञानं संन्यासं संन्यासेकप्राप्यम् भूतचित्तकाः ब्रह्मतत्त्वविकारकाः स्वभावंसाधनयो

देशकालावुभौ केचिन्नेतिदस्तीतिचापरे केचिन्मोक्षं प्रशंसंतिकेचिद्रोगान्पृथग्विधान् ८ धनानि केचिदिच्छंतिनिर्धनत्वमथापरे उपास्यसाधनत्वेकेनेतदस्तीतिचापरे ९ अहिंसा निरताश्चान्ये केचिद्विंसापरायणाः पुण्येनयशसाचान्येनेतदस्तीतिचापरे १० सद्भाव निरताश्चान्ये केचित्संशयमास्थिताः दुःखादन्ये स्रवादन्ये ध्यानमित्यपरे जनाः ११ यज्ञमित्यपरे विप्राः प्रदानमितिचापरे तपस्त्वन्ये प्रशंसंतिसाध्यायमपरे जनाः १२ ज्ञानं संन्यासमित्येके स्वभावं भूतचित्तकाः सर्वमेकप्रशंसंतिन सर्वमितिचापरे १३ एवम्यथापिते धर्मबहुधा विप्रबाधिते निश्चयं नाधिगच्छामः समूढाः स्रवसत्तमाः ४ इदं श्रेय इदं श्रेय इत्येवम्यथास्थिता जनाः यो हियस्मिन्नरतो धर्मसतं पूजयते सदा १५ तेन नो विहिता प्रज्ञा मनश्च बहुलीकृतम् एतद्विजातुमिच्छामः श्रेयः किमिति सत्तम १६ अतः परतुष्टुद्वयं तद्भवान्वक्तुमर्हति सत्वक्षेत्रज्ञयोश्चापि संबन्धः कर्तव्यतना १७ एवमुक्तः सतं विप्रैर्भगवान् लोकभावनः तेषां शशसंधमात्मा यथा तथ्येन बुद्धिमान् १८ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतासु गुरुशिष्यसंवादे एकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ४९ ब्रह्मोवाच हंतवः संप्रवक्ष्यामि यन्मा एच्छसत्तमाः गुरुणा शिष्यमासाद्य यदुक्तं तन्निबोधत १ समस्तमिदं तच्छ्रुत्वा सम्यगवावधार्यताम् अहिंसा सर्वभूतानामेतत्कृत्यतमममत् २ एतत्पदमनु द्विग्वरिष्ठं धर्मलक्षणम् ज्ञानं निश्चय इत्याहर्हद्वानिश्चितदर्शिनः ३ तस्माज्ज्ञानं न शब्देन मुच्यते सर्वकिल्बिषैः हिंसापराश्रये लोकाये च नास्ति कश्चन यः शोभमानो ह्यसमायुक्तस्तं वै निरयगांमिनः ४ आशीयुक्तानि कर्माणि कुर्वत ये त्वतद्रिताः तस्मिन्लोके प्रमादं ते जायमानाः पुनः पुनः ५ कुर्वत ये तु कर्माणि श्रद्धाधाना विपश्चितः अनाशीर्योगसंयुक्तास्ते धीराः साधुदर्शिनः ६ अतः परंप्रवक्ष्यामि सत्वक्षेत्रज्ञयोश्च संयोगो विप्रयोगश्च तन्निबोधत सत्तमाः ७

कृत्यस्वाभावादेव ज्ञानमुत्पद्यते आश्रमांतरेपिनसंन्यासमात्रेणेत्याहुः १३ १४ १५ अविहिता आशिक्षिता आख्यातं त्वयेति शेषः १६ मुख्यं प्रष्टव्यमाह अतः परमिति १७ १८ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि टीकायां एकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ४९ दृष्टेष्टेतेषु पक्षेषु यद्देयमुपादेयं च तत्संक्षेपेणाह हंतव इति १ २ ३ ४ ५ ६ ७

८ विषयविषयिभावो यद्वच्चक्षुरिवनकेवलं प्रकाश्यप्रकाशकभावः अपितु भोज्यभोक्तृभावो व्यस्तीत्याह व्याख्यातमिति सार्द्धेन उदुंबरवत्सत्वं स्वात्मानं भोक्तारं च न वेत्ति भोक्ता तु मशकवदुभयं वेत्तीत्यर्थः यो विजानीते स क्षेत्रज्ञ इत्युत्तरेणान्वयः ९ सत्त्वपुरुषयोः संबंधस्याध्यासिकत्वमाह नित्यमिति नित्यं सर्वदा सत्त्वं द्वंद्वैः सरवदुःखादिपरिणामैर्भुक्तं गुणात्मकत्वात्सत्त्वदुःखमोहात्मकं संहतं च तद्विपरीतत्वात् निर्द्वंद्वः नित्यः निष्कलो निर्गुणश्च पुरुषः अतस्तयोर्विषयमस्वभावत्वात् न जनुका आदिवत् संबंधोयुज्यते यथोक्तम् निःसंगस्य संगेन कूटस्थस्य विकारिणा आत्मनो नात्मना योगो वा सत्त्वो नोपपद्यत इति १० कोयंतर्हितयोर्विषयविषयिभावसंबंधो उक्त इत्याह सम इति यथा सर्वत्र सत्त्वमायं द्रुजालरज्जूरगादौ अध्यस्तं अधिष्ठानेन समं तुल्यं तदावरकमित्यर्थः अधिष्ठानं चाध्यस्तं संज्ञानुगतं तत्र स्वकीयं संज्ञास्फूर्तिरसमं परं कं तथा तदीयां संज्ञामनुसरत् दृश्यते तथा सत्त्वं पुरुषेण समं सत्त्वसंज्ञानुगतः पुरु

विषयो विषयित्वं च संबंधोयमिहोच्यते विषयीषुरुषो नित्यं सत्त्वं च विषयः स्मृतः ८ व्याख्यातं पूर्वकल्पेन मशकोदुंबरं यथा भुज्यमानं न जानीते नित्यं सत्त्वमचेतनम् यस्त्वेवं तं विजानीते यो भुङ्क्ते यश्च भुज्यते ९ नित्यं द्वंद्वसंभायुक्तं सत्त्वमाहुर्मनीषिणः निर्द्वंद्वो निष्कलो नित्यः क्षेत्रज्ञो निर्गुणात्मकः १० समः संज्ञानुगश्चैव स सर्वत्र व्यवस्थितः उपभुङ्क्ते सदा सत्त्वमपः पुष्करपणे वत् ११ सर्वत्र पिगुणे विद्वान्व्यतिषिक्तो न लिप्यते जलविदुर्गुणालोलः पद्मिनीपत्रसंस्थितः १२ एवमेवाप्यसंयुक्तः पुरुषः स्थानसंशयः द्रव्यमात्रमभूत्सत्त्वं पुरुषस्येति निश्चयः १३ यथा द्रव्यं च कर्ता च संयोगोप्यनयोस्तथा यथा प्रदीपमादायकश्चित्तमसिगच्छति तथा सत्त्वप्रदीपेन गच्छति परमेषिणः १४ यावद्द्रव्यगुणस्तावत्प्रदीपः संप्रकाशते क्षीणे द्रव्यगुणे ज्योतिरतर्धानाय गच्छति १५

४ः उपभुङ्क्ते तत्र दृष्टान्तः अपइति यथा पुष्करपणं आदिरसं सक्तमपि अपो भुङ्क्ते ताभिस्तस्याप्यायनात् एवं सत्त्वेनातृतः पुरुषः सत्त्वसमानत्वं गतः सत्त्वधर्मान् आत्मन्यभिमन्वानः सत्त्वं भुङ्क्ते तथा चैवं कूटस्थविकारिणोरपि पुं प्रकृत्योराध्यासिकः संबंधोपपादितो भवति ११ प्रकारांतरेण दृष्टान्तं विष्णोर्नित्यसत्त्वं इति १२ समत्वमुपपादयति एवमिति सूर्येण रज्जुरिव सत्त्वेन असंयुक्तोऽपि पुरुषः स इति निश्चितमेव तथापि सत्त्वं पुरुषश्च उभयं मिलित्वा द्रव्यमात्रं सत्त्वमात्रमभूत् यथारज्जुभुजंगौ मिलित्वा भुजंगमात्रं भवति तद्वत् इति निश्चयः इदमेव तत्कल्पनांतरं तु भ्रान्तिमात्रमिति भावः १३ इदमेव द्वयोः सत्त्वमात्रत्वमनुसृत्य सत्त्वमेवात्मैति मन्यमाना बोद्धाः पुरुषमपलयंति तत्याह यथेति सत्त्वं पुरुषश्चेत्कमयं यथा द्रव्यमात्रमभूत् तथा द्रव्यं इदमर्थकं तर्हि मर्थः तयोः संयोगो दर्शनं चेति कृत्स्ना विषयः पिद्रव्यमभूदित्यर्थः कुतस्तर्हि द्रव्यात् पुरुषस्य एव तत्त्वमत आह प्रदीपेति यथा दीपेनैव दीपमन्यं च जानंति एवं सत्त्वस्य परिणामविशेषेण विद्यारब्धेन सत्त्वं पुरुषं च एव कजानीयमित्यर्थः १४ द्रव्यं तैलं गुणो वर्तिः १५

दाष्टीतिकमाह व्यक्तइति यथातेलवर्तिभ्यामवष्टब्धोदीपआत्मानंभवनाकाशंचव्याप्नोति तदभावेतुस्वयमेवांतर्दीयतेनतुभवनाकाशः एवंकर्मविष्टब्धः सत्वगुणश्चरमहत्तिरूपोऽप्यव्यक्तः सन्स्वंचपुरुषंचपृथगवभासयति कर्मोपरमेतुस्वयमेवांतर्दीयतेपुरुषस्तव्यक्तः समाधिरूपुषिसरवसाक्षीके वलइष्यते १६ १७ १८ १९ कर्मसंज्ञानसाधनेषु आत्मनिचिते श्रेयोविषयेऽशभाशुभदृष्टांतः पूर्णपुण्यपापेयः बहुपुण्यः सः पूर्णयोगमाप्नोति अल्पपुण्यस्तत्तितराभ्यतेइतिभावः २० यथाचेति शास्त्ररथेनेवसंसारधातिलंघनीयइतिभावः २१ २२ ऊर्ध्वमिति परंपदमारुह्य शास्त्रमपित्याज्यमितिभावः २३ यावदिति चित्तशतद्विपर्यंतविधिशास्त्रकैकैक्यंततस्तयोगतत्त्वज्ञानम् उत्तरांतरहंसंपरमहंसंवाश्रमंसम्यगवबुध्यगच्छेदित्यर्थः २४ २५

व्यक्तः सत्वगुणस्त्वेवंपुरुषो व्यक्तइष्यते एताद्विप्राविजानीतहंतभूयो ब्रवीमिवः १६ सहस्रेणापिदुर्मेधानबुद्धिमधिगच्छति चतुर्थेनायथाशेनबुद्धिमाप्सरवमेधते १७ एवंधर्मस्यविज्ञेयसंसाधनमुपायतः उपायज्ञोहिमेधावीमुखमत्यंतमश्रुते १८ यथाध्यानमपाथेयः प्रपन्नोमनुजः क्वचित् कुशेनयातिमहताविनश्येदंतरापिच १९ तथाकर्मसूविज्ञेयफलंभवतिवानवापुरुषस्यात्मनिश्रेयः शभाशभनिदर्शनम् २० यथाचदीर्घमध्वानंपद्भ्यामवप्रपद्यते अदृष्टपूर्वसहसातत्त्वदर्शनवर्जितः २१ तमेवचयथाध्यानंरथेनेहाशुगामिना गच्छत्यश्वप्रयुक्तेनतथाबुद्धिमतांगतिः २२ ऊर्ध्वपर्वतमारुह्यभान्ववेक्षतभूतलम् स्थनरथिनंपश्यन्कुश्रयमानमचतनम् २३ यावदथपथस्तावदथेनसतुगच्छति क्षीणेरथपथेविद्वान् रथमुत्सृज्यगच्छति २४ एवगच्छतिमेधावीतत्त्वयोगविधानवित् परिज्ञायमहाबुद्धिरुत्तरादुत्तरांतरम् २५ यथाणवमहाधारमपुवः संप्रगाहते बाहूभ्यामेवसंमोहाद्वधंवाञ्छत्यसंशयम् २६ नावाचापियथाप्राज्ञोविभागज्ञः स्वरित्रया अश्रितः सलिलगच्छेच्छीघ्रंसंतरत्तैहदम् २७ तीर्णागच्छेत्परंपरंनावमुत्सृज्यनिर्ममः व्याख्यातपूर्वकृत्येनयथारथपदातिनोः २८ स्नेहात्संमोहमापन्नो नाविनाशयोयथातथा ममत्वेनाभिभूतः संस्तत्रैवपरिवर्तते २९ नावनश्यक्यमारुह्यस्थलेविपरिवर्तितुम् तथैवरथमारुह्यनाप्सचर्याविधीयते ३०

आचार्यरूपांनावंश्रयेदित्याह त्रिभिः श्लोकेः यथेति २६ स्वरित्रयाशोभनानि अरित्राणि केनिपातानिनयस्यांतया २७ तीर्णइतिसमाहृतवत्निदिध्यासनार्थगुरुमपित्यजेदितिभावः तावदुरुसंवतेयावद्योगारूढोनभवतिरथमिवपर्वतारूढइतिपूर्वदृष्टांतस्मारयति व्याख्यातमिति पदातिदृष्टांतोपिगुर्वभावेमार्गप्राप्तिरेवभवतीत्यत्रबोध्यः २८ स्नेहादिति नात्यंतगुरावेवस्थेयंसतिध्यानयोग्यत्वेइतिभावः २९ नावमिति कर्माधिकारिणायोगोयोगाधिकारिणाचकर्मनानुष्ठातुंयुक्तंइतिभावः ३०

कर्मकृतं कर्मफलं चित्रं नानाविधं विषयस्थं एथक् एथक् एवं कर्मगृहस्थस्य श्लाघ्यं परित्राजस्य पातित्यहेतुः एवं व्यतिरेकोपि ज्ञेयः विषयः आश्र-
मः तत्त्वम् एनान्कर्तृन् ३१ एवं ज्ञानसाधनान्युक्ता ज्ञेयमाह यदिति गंधिगंधवत् रस्यं रसवत् ३२ गुणः कार्यं महद्द्रूपं यत्प्रधानं कार्यं तस्यापि
गुणो हंकारः ३३ महाभूतकृतः विषयादिरूपत्वेन कल्पितः तेषां गुणास्तु विषयाः शब्दादय एव ३४ बीजधर्मत्वं कारणत्वं प्रसवात्मकं कार्यरूपत्वं जी-
वेति पाठे पि जीवतो धान्यादेव धर्मो बीजत्वं न तु भर्जितधान्यादेरिति स एवार्थः यद्यपि तेषां मते अव्यक्तस्य बीजत्वमेवास्ति न तु कार्यत्वं तथापि अद्वैतश्च

एवं कर्मकृतं चित्रं विषयस्थं एथक् एथक् यथा कर्मकृतं लोके तथा तदुपपद्यते ३१ यन्नेव गंधिनो रस्यं न रूपं रस्यं शब्दवत्
मन्यते सुनया बुद्ध्या तत्प्रधानं प्रवेक्षते ३२ तत्र प्रधानमव्यक्तमव्यक्तस्य गुणो महान् महत्प्रधानभूतस्य गुणो हंकार एव च ३३
अहंकारात्तु संभूतो महाभूतकृतो गुणः एथक्तेन हि भूतानां विषया वै गुणाः स्मृताः ३४ बीजधर्मतया व्यक्तं प्रसवात्मकमेव च
३५ बीजधर्मो महाभावात्मा प्रसवश्चेति नः श्रुतम् बीजधर्मस्त्वहंकारो प्रसवश्च पुनः पुनः ३६ बीजप्रसवधर्माणामिह महाभूतानि पंच
वै बीजधर्मणि इत्याहुः प्रसवं च प्रकुर्वते विशेषाः पंचभूतानां तेषां चित्तविशेषणम् ३७ तत्रैकगुणमाकाशाद्विगुणो वायुरुच्यते
त्रिगुणं ज्योतिरित्याहुरपश्चापि चतुर्गुणाः ३८ पृथ्वी पंचगुणा ज्ञेया चरस्थावरसंकुला सर्वभूतकरा देवी शक्राशक्रा निदर्शना ३९
शब्दस्पर्शस्तिथारूपरसो गंधश्च पंचमः एते पंचगुणा भूमा विज्ञेया द्विजसत्तमाः ४० पार्थिवश्च सदा गंधो गंधश्च बहुधा स्मृतः त-
स्य गंधस्य वक्ष्यामि विस्तरेण बहुन गुणान् ४१ इष्टं श्रानिष्टं गंधश्च मधुरो म्लः कटुस्तथा निहारी संहतः स्निग्धो रूक्षो विशद एव
च ४२ एवं दशविधो ज्ञेयः पार्थिवो गंध इत्युक्तं शब्दस्पर्शस्तिथारूपद्रवश्चापा गुणाः स्मृताः ४३ रसे ज्ञानं तु वक्ष्यामि रसस्तु बहुधा स्मृ-
तः मधुरो म्लः कटुस्तिक्तः कषायो लवणस्तथा ४४ एव षड्विधं विस्तारो रसो वा रिसयः स्मृतः शब्दः स्पर्शस्तिथारूपत्रिगुणं ज्योतिरु-
च्यते ४५ ज्योतिषश्च गुणो रूपं रूपं च बहुधा स्मृतम् शक्नु कृष्णं तथारक्तं नीलं पीतारुणं तथा ४६ ह्रस्वं दीर्यं कृशं स्थूलं चतुरस्रं तु
वृत्तवत् एव द्वादशविस्तारं तजसो रूपमुच्यते ४७

तिविरोधात्तदुपेक्ष्यमिति भावः ३५ पुनः पुनरिति दृष्टिस्तद्विरुक्ता ३६ बीजधर्मिण इ-
ति तामेवोपपादयति विशेषाः शब्दादयः प्रसवं भोगकाले कार्यरूपेण उपस्थिता अपि संस्काररूपेण कालान्तरे भोगं दातुं कारणात्मनाऽवतिष्ठन्ते अत-
एते कारणरूपाश्च कार्यं सर्वदा कुर्वन्ति पूर्वेषां मृद्वन्यायेन कार्यकारणभावः विशेषाणां तु बीजां कुर्यान्मिति मेदः तेषां विशेषाणामपि विशेषणं व्यावर्त-
कं चित्तमेव चित्त एव विशेषाः सर्वसंतिन बहिरित्यर्थः ३७ पंचभूतानां तेषां चित्तविशेषणं ३७ तत्रैकगुणमित्यादि ग्रंथो व्याख्यातमोक्षधर्मेषु स्पष्टार्थश्च

४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ इत्याश्वमेधिकेटीकायांपंचाशोऽध्यायः ५० विशेषांपंचभूतानामित्यत्र सूत्रितांसकलशास्त्ररहस्य
भूतादृष्टिसृष्टिप्रपंचयति भूतानामित्यादिनानियमेसंहारे विसर्गे उत्पत्तौ च भूतानामन एव ईश्वरं समर्थयथा तथा वक्ष्यते इति शेषः भूतात्मा स्थिरि
कालेपि मन एव भूतानामात्मा स्वरूपं कनकमिव कुडलादः १ अधिष्ठातानिमित्तकारणमपि कुडलादिस्थानीयं मन एव क्षेत्रज्ञो जीवोपि मन एव एवम
मनसैश्वर्यबुद्धिर्विवेकजाप्रज्ञेव आचष्टे स्वप्रतीतिग्राह्यं मनसैश्वर्यमित्यर्थः २ मनसैश्वर्ययोगे कगम्यमिति तदधिगमार्थयोगमाह इन्द्रियाणी

विज्ञेयं ब्राह्मणं चैव धर्मज्ञैः सत्यवादिभिः शब्दस्य शोचि विज्ञेयो द्विगुणो वायुरुच्यते ४८ वायोश्चापि गुणः स्पर्शः स्पर्शश्च व
हुधा स्मृतः रूक्षणीतस्तथैवाप्याः स्निग्धा विशद एव च ४९ कठिनश्च कृणः श्लक्ष्णः पिच्छलो दारुणो मृदुः एवं द्वादश विस्तारो
वायव्यगुण उच्यते ५० विधिवद्ब्राह्मणैः सिद्धैर्धर्मज्ञैस्तत्त्वदर्शिभिः ५१ तत्रैकगुणमाकाशशब्द इत्येव च स्मृतः तस्य शब्दस्य वक्ष्या
मि विस्तरण बह्वर्गुणान् ५२ षड्जर्षभः स गंधारो मध्यमं पंचमस्तथा अतः परं तु विज्ञेयानिषादाधेव तस्तथा इष्टश्चानिष्टशब्द
श्च संहतः प्रविभागवान् ५३ एवं देशविधौ ज्ञेयः शब्द आकाशसंभवः आकाशोऽन्तर्भवतु महकारस्ततः परः ५४ अहंकारात्परा
बुद्धिर्बुद्धरात्मा ततः परः तस्मात्तु परमव्यक्तमव्यक्तत्वरुषः परः ५५ परापरज्ञो भूतानां विधिज्ञः सर्वकर्मणाम् सर्वभूतात्मभू
तात्मा गच्छत्यात्मानमव्ययम् ५६ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि ब्राह्मणगीतासंगुशिष्यसंवादपंचाशो
ऽध्यायः ५० ब्रह्मोवाच भूतानामयं पंचानां यथैषामेव ईश्वरमनः नियमे च विसर्गे च भूतात्मा मन एव च १ अधिष्ठा
तामनो नित्यं भूतानामहतां तथा बुद्धिरैश्वर्यमाचष्टे क्षेत्रज्ञश्च स उच्यते २ इन्द्रियाणि मनो युक्ते सदृशानि च सारथिः इन्द्रि
याणि मनो बुद्धिः क्षेत्रज्ञे युज्यते सदा ३ महदश्वसमायुक्तबुद्धिः संयमनरथम् समारुह्य स भूतात्मा समंतात्परिधावति ४
इन्द्रियग्रामसंयुक्तमनः सारथिरिव च बुद्धिसंयमनो नित्यं महान् ब्रह्ममयोरथः

तिमनः कर्तृयुक्ते प्रयुक्ते आत्मेन्द्रियमनोयुक्तोऽप्युक्तेति श्रुतिव्यावृष्टे इन्द्रियाणीति आत्मपदस्य प्रतिपदं बुद्धिपदं भोक्तेत्यस्य प्रतिपदं क्षेत्रज्ञ इति
३ महान्तः इन्द्रियाश्चास्ते समायुक्तबुद्ध्या सारथिभूतया संयमनं निग्रहो यस्य तम् रथं ब्रह्ममयं कारणविकारभूतं शरीरस्थं भूतात्मा देहाभिमा
नी सवतः सरवलिष्कधावति ४ अयमेव रथः इन्द्रियग्रामेण वशीकृतं न संयुक्तः सम्पक्समाहितः मनसा च सारथिना संयुक्तः बुद्धिसंयमः बुद्धि
प्रतोदश्चेत् महान् भवति बहिर्मुखान्द्रियबुद्धिमनोसि आत्मनो जीवत्वमापादयति अंतर्मुखानि त्वस्य ब्रह्ममयत्वं ध्याविष्णुर्वतीत्यर्थः ५

एवंनिग्राह्यत्वेनयोवेदसधीरो ध्यानशीलः ६ अव्यक्ताद्यात्मके ब्रह्मवनेस्मिन्चेतनः संचरतीत्याह अव्यक्तेतित्रिभिः ७ ८ ९ अस्मिन्नात्मनांलोके अग्नेनि
मेषमात्रेणस्थावरादिकंबाह्यंसर्वलीयते नेत्रनिमीलनमात्रेणभूतानिप्रलीयंतेदृष्टिस्थिधिकारादित्यर्थः तदनंतरंभूतकृताः गुणाः शब्दादयोलीयंते ने
त्रवत्श्रोत्रादीनामपियुक्त्यानिमीलनेकृतेसतीत्यर्थः गुणेश्वरः लीनेभ्योनंतरं पंचभूतानिसूक्ष्मदेहारंभकाणिप्रलीयंते स्थूलानांप्रत्याहारेणैवसंहृत-
त्वात् एषदेहद्वयरूपोभूतसमुच्छ्रयइतिपंचभूतानीत्यस्यव्याख्याभूतानांलयेतुनिर्विशेषचिन्मात्रेणैवरूपेणावतिष्ठतइत्यर्थः सार्द्धश्लोकः १० देवा

एवंयोवेत्तिविद्वान्वैसदाब्रह्ममयंरथम् सधीरः सर्वभूतेषुनमोहमाधिगच्छति ६ अव्यक्तादिविशेषांतंसहस्थावरजं
गमम् सूर्यचंद्रप्रभालोकग्रहनक्षत्रमंडितम् ७ नदीपर्वतजालेश्वरसर्वतःपरिभूषितम् विविधाभिस्तथाचाद्रिःसततंसम
लंकृतम् ८ आजीवंसर्वभूतानांसर्वप्राणभूतोगति एतद्ब्रह्मपरमित्यतस्मिंश्चरतिक्षेत्रवित् ९ लोकेस्मिन्प्राणिसत्त्वानिचरा
णिस्थावराणिच तान्येवाग्रं प्रलीयंतेपश्चाद्भूतकृतागुणाः गुणेश्वरः पंचभूतानिएषभूतसमुच्छ्रयः १० देवामनुष्यागंधर्वाः पिशाचासू
रराक्षसाः सर्वेस्वभावतःसृष्टानाक्रियाभ्यामनकारणात् ११ एतेविश्वसृजोविप्राजोयतीहपुनःपुनः तेभ्यःप्रसृतास्तधेवमहाभूते
षुपंचसः १२ प्रलीयंतेयथाकालमूमयःसागरेयथा १३ विश्वसृग्भ्यस्तभूतेभ्येमहाभूतास्तसर्वशः भूतेभ्यश्चापिपंचभ्यामुक्ता-
गच्छेत्परांगतिम् १४ प्रजापतिरिदं सर्वमनसेवासृजत्यभुः तथैववेदान्धृषयस्तपसाप्रतिपदिरे १५ तपस्रश्चानुपूर्व्येणफूल
मूलाशिनस्तथा त्रैलोक्यंतपसासिद्धाः पश्यंतीहसमाहिताः १६ औषधान्यगदादीनिनानाविद्याश्चसर्वशः तपसेवप्राप्ति
स्यंतितपोमूलंहिसाधनम् १७ यद्दुरापंदुराग्नायंदुराधर्षंदुरन्वयम् तत्सर्वंतपसासाध्यंतपोहिदुरतिक्रमम् १८ सरापोब्र
ह्महास्तेयीभूणद्वागुरुतत्यगः तपसेवसृतेनमुच्यंतेकिल्बिषाक्षतः १९ मनुष्याः पितरोदेवाः पशवामृगपक्षिणः यानिचा-
न्यानिभूतानिचरोणिस्थावराणिच १९ तपःपरायेणानित्यसिध्यंतेतपसासदा तथैवतपसादेवामहामायादिवगताः २०

दयः स्वामदेवादिवत्स्वभावतएवउत्पन्नाः नयज्ञादिनानापिब्रह्मादिनेत्याह देवाइति ११ विश्वसृजोमरीच्यादयोपिमौतिकत्वाद्भूतलयेलीयंत इत्याह ए
तदितिसार्द्धं १२ विश्वसृग्भ्यः स्थूलभूतेभ्यः परेमहाभूताः सूक्ष्मभूतानि तेभ्योपिपरांगतियुक्तेगच्छेत् पादांतरेभूतानांयोविश्वसृग्विराट्मः स्वापादानेभू
तानिप्रतिगच्छतीतिसवेत्यर्थः १३ मनसश्चंद्रियाणांचएकाग्रं परमंतपइत्युक्तलक्षणतपोबलेनसर्वमनसैवसृज्यतइत्याहप्रजापतिरित्यादिना १४ तपसःसं
कल्पस्यआनुपूर्व्येणक्रमेणसमाहिताः समाधियुक्ताः १५ दुरापंद्रपदादिदुराग्नायंवैदादिदुराधर्षेवन्यादिदुरन्वयेअसमाधेयंमहा
प्रलयादि १६ १७ १८ १९ २०

२१ २२ स्रवोपचयम् लोकि कानां स्रवानां उपचयो वृद्धिर्यस्मात्तं स्रवोपचयं अखंडमानंदं एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रासु पजीवंतीति श्रुतिप्रसिद्धम् २३ उपगम्य परावृत्य पूर्णं ध्यानयोगमप्राप्य ये स्मियंते ते प्रकृतिलीला भवन्तीति २४ स्वमसंज्ञांगतः स्वयमव्यक्तत्वं प्राप्त इत्यर्थः २५ यः कारणत्वं प्राप्तः सर्वसृजितमेव निष्कलं क्षेत्रज्ञं ईश्वरमिति विद्यात् २६ चित्तं सम्यक् ज्ञानं चित्तीसंज्ञान इत्यस्माद् वे निष्ठा चित्तात् मनसा हेतुना उपगम्य प्राप्य संयतः सततं आसीत् ततश्च यच्चित्तस्तन्मयो भवति कीटकभृगुन्यायेन यद्रूपं भावयति तदेवायं भवतीत्यर्थः मन इति पाठे यच्चित्तं तदेव ईश्वरत्वाद्यं दातुं समर्थ इत्यर्थः २७ तत्र दानार्थमाह अव्यक्तादीति यत्किंचिन्मदीयत्वेन कल्पितं तत्सर्वमविद्यात्तो निष्कलमात्मानमेव ध्यायेदित्यर्थः २८ २९

आशीर्युक्तानि कर्माणि कुर्वते ये त्वतां द्विताः अहंकारमायुक्तास्ते सकाशे प्रजापतेः २१ ध्यानयोगेन शब्देन निर्ममानिरहं कृताः प्राप्नुवन्ति महात्मानो महांतलोकमुत्तमम् २२ ध्यानयोगमुपागम्य प्रसन्नमतयः सदा स्रवोपचयमव्यक्तं प्रविशंत्यात्मचित्तमाः २३ ध्यानयोगादुपागम्य निर्ममानिरहं कृताः अव्यक्तं प्रविशंतीह महांतलोकमुत्तमम् २४ अव्यक्ता देवसंभूतः स्वमसंज्ञांगतः पुनः तमोरजोभ्यानि मुक्तः सत्वमास्थायैकवलम् २५ निर्मुक्तः सर्वपापेभ्यः सर्वसृजतिनिष्कलम् क्षेत्रज्ञ इति तविद्याद्यस्तव देसवेदवित् २६ चित्तं चित्तादुपागम्य मुनिरासीत् संयतः यच्चित्तं तन्मयो वश्यं गुह्यमेतत्सनातनम् २७ अव्यक्तादिविशेषां तमविद्यालक्षणं स्मृतम् निबोधत तथा ह्रीदगुणलक्षणमित्युक्तं २८ द्यक्षरस्तु भवेन्मृत्युस्त्रक्षरं ब्रह्म शाश्वतम् ममेति च भवेन्मृत्युन ममेति च शाश्वतम् २९ कर्मकेचित्प्रशंसति मंदबुद्धिरतानराः ये तु ब्रह्म महात्मानो न प्रशंसति कर्मेते ३० कर्मणा जायतेर्जुतु मूर्तिमान् षोडशात्मकः पुरुषग्रसतं विद्यात् ब्राह्म्यममृताशिनम् ३१ तस्मात्कर्मसन्निस्तेहायैकचित्यारदृशिन्ः विद्यामयायं पुरुषो न तु कर्ममयः स्मृतः ३२ य एवममृतं नित्यमग्राह्यं शश्वदक्षरम् वश्यात्मानमसांश्लिष्टं यावदममृता भवन् ३३ अपूर्वममृतं नित्यं य एनमपराजितम् य एव विदेदात्मानमग्राह्यममृताशनम् अग्राह्यो मृता भवति स एभिः कारणैर्ध्रुवः ३४

३० षोडशात्मकः पंचमहाभूतानि एकादशविकाराश्च तदात्मकः तमेव षोडशात्मकं पुरुषं विद्याग्रसते तदेव च ग्राह्यं उपादेयम् अमृतं देवतादिशेषं अश्नोति ते मृताशिनस्तेषां अशिताशनमिति पाठे तत्प्राणामपितृप्तिकरं ३१ ३२ शश्वदक्षस्त्वदा अपचयहीनं वश्यात्माजितचित्तः असांश्लिष्टं असंगमम् ३३ अपूर्वमानांतरानवगतं अकृतं अकृत्रिमम् अविचारिणं कूटस्थं पादांतरं स्पष्टार्थः अमृताशनं ईश्वरग्रासकरीय इति श्रुतेः ईश्वरस्यापि संहारं एभिर्वक्ष्य

चेतसः संस्कारामेव्यादयस्तान् आयोज्य दृढान् कृत्वा आत्मानं चित्तं प्रोत्तमनिहृदयपुंडरीके संयम्य निरुध्य ३५ प्रसादेनैर्मल्ये प्रसादेशांतिं चित्तप्रसा-
दस्य लक्षणं तु यथास्वप्ने देहासंगेनावस्थानमस्ति तथा यदा योगयुक्त्या चित्तं बहिः संज्ञाश्च न्यूनं प्रचारिभवति तदेव प्रसादचिह्नम् ३६ एषा प्रसादरूपा
गतिर्मार्गः प्रवर्तते ताः प्रवृत्तयः त्रैकालिकाः पदार्थाः तान् परिणामजान् अतीताननागतान्श्चात्र पश्यंति योगिनः ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५

आयोज्य सर्वसंस्कारान् संयम्य आत्मानमात्मनि संतद्ब्रह्म शभवेति यस्माद्भूयोनविद्यते ३५ प्रसादेनैव सत्वस्य प्रसादं समवाप्नु-
यात् लक्षणा हि प्रसादस्य यथा स्यात्स्वप्नदर्शनम् ३६ गतिरेषा तु मुक्तानां ये ज्ञानपरिनिष्ठिताः प्रवृत्तयश्च याः सर्वाः पश्यति परि-
णामजाः ३७ एषा गतिर्विरक्तानामेष धर्मः सनातनः एषा ज्ञानवतां प्राप्तिरेतद्ब्रह्म निन्दितम् ३८ समेन सर्वभूतेषु निस्पृहेण निरा-
शिषा शक्या गतिरियं गतुं सर्वत्र समदर्शिना ३९ एतद्ब्रह्म सर्वमाख्यातमया विप्रैः पिसत्तमाः एवमाचरत क्षिप्रततः सिद्धिमवाप्स्य-
थ ४० गुरु उवाच इत्युक्तास्ते तु मुनयो गुरुणा ब्रह्मणा तथा कृतवन्तो महात्मानस्ततो लोकमवाप्नुवन् ४१ त्वमध्ये
तन्महाभाग मयेत्तद्ब्रह्मणो वचः सम्यगाचरत्तद्ब्रह्मस्ततः सिद्धिमवाप्स्यसि ४२ वासुदेव उवाच इत्युक्तः स त-
दा शिष्यो गुरुणा धर्ममुत्तमम् चकार सर्वकोते यततो माक्षमवासवान् ४३ कृतकृत्यश्च स तदा शिष्यः कुरुकुलोद्बुद्धस्त-
दं समनुप्राप्ताय त्रगत्वा न शोचति ४४ अजुन उवाच कान्तसो ब्राह्मणः कृष्णकश्च शिष्यो जनादेन श्रोतव्यं च
नयेत्तद्ब्रह्म तत्त्वमाचक्ष्वमे विप्रो ४५ वासुदेव उवाच अहं गुरुमहाबाहामनः शिष्यं च विद्धि मे त्वत्प्रीत्या गुह्यमेतच्च
कथितं मे धनं जय ४६ मयि चेदस्ति तत्प्रीतिर्नित्यं कुरुकुलोद्बुद्ध अध्यात्ममेतच्छ्रुत्वा त्वं सम्यगाचरस्व तत्र ४७ ततस्त्वसम्य-
गाचरिणे धर्मे स्मिन्नरिकर्षणं सर्वपापविनिर्मुक्तो माक्षप्रोप्यसि केवलम् ४८ पूर्वमेप्येतदेवोक्तं युद्धकाल उपस्थितं मया त-
व महाबाहो तस्मादत्र मनः कुरु ४९ मया तु भरत श्रेष्ठ चिरदृष्टः पिता प्रभुः तमहं द्रष्टुमिच्छामि सम्मते तव फाल्गुन ५०
वैशंपायन उवाच इत्युक्तं वचनं कृष्ण प्रत्युवाच धनं जयः गच्छावानगरं कृष्णा गजसाहस्यमद्य वै ५१

अहमिति अहं क्षेत्रज्ञो गुरुः मनोमदीयं मया बोधनीयम् एतेन आत्मनो गुरुरात्मैवेत्युक्तं भवति ४६ सम्यगाचरयमनियमादिनिषेधो-
व ४७ केवलमिति क्रममुक्तिव्यावृत्तिः ४८ प्रागुक्तं स्मारयति अस्य च तस्य च एकवाक्यतां कारयितुम् पूर्वमिति ४९ कथामनुसंधत्ते
मया त्वित्यादिना ५० ५१ श्रीकृष्णाभ्यां नमः ५२ ५३ ५४ ५५

समेत्यतत्रराजानंधर्मात्मानंयुधिष्ठिरं समनुज्ञायराजानंस्वापुरींयातुमर्हसि ५२ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके
पर्वणि अनुगीतासु गुरुशिष्यसंवादे एकपंचाशोऽध्यायः ५१ वंशोपायन उवाच ततोभ्यनोदयत्कृष्णोयुज्यता
मितिदारुकम् मुहूर्तादिवचाचष्टयुक्तमित्येवदारुकः १ तथैवचानुयात्राणिचोदयामासपांडवः सज्जयध्वं प्रयास्यामीनगरंग
जसाक्षुयम् २ इत्येक्ताः सैनिकास्ते तसज्जीभूताविशांपते आचरन्त्युः सज्जमित्येवपार्थायामिततेजसे ३ ततस्तोरथमास्था
यप्रयातो कृष्णपांडवो विकुर्वाणोकथाश्चित्राः प्रियमाणोविशांपते ४ रथस्थंतुमहातेजावास्तदेवंधनंजयः पुनरेवाब्रवीद्वाक्यमि
दं भरतसत्तम ५ त्वत्प्रसादाज्जयः प्राप्नोराज्ञावृष्णिकुलोद्बुध निहताः शत्रवश्चापि प्राप्नोराज्यमकटकम् ६ नाथवतश्च भवता
पाडवामधुसूदन भवतं पुवमासाद्यतीणांस्मकुरुसागरम् ७ विश्वकर्मन्मस्तेस्तु विश्वात्मन्विश्वसत्तम तथात्वामभिजाना
मियथाचाहं भवान्ततः ८ त्वत्तेजः संभवो नित्यं भूतात्मा मधुसूदन रतिः क्रीडामयी तुभ्यं माया तरोदसी विभो ९ त्वयि सर्वमि
दं विश्वं यदिदं स्थाणुजंगमम् त्वहिसर्वविकुरुषेभूतग्रामे चतुर्विधम् १० पृथिवीचांतरिक्षंचद्योश्चैव मधुसूदन हसितं तं म
लाज्योत्स्नाक्रतुवश्चन्द्रियाणि च ११ प्राणोवायुः सततगः क्रोधोमृत्युः सनातनः प्रसादेचापि पुद्गा श्रीनित्यं त्वयि महामते १२ रति
स्तुष्टिर्धृतिः क्षांतिमतिः शांतिश्चराचरम् त्वमेव हयुगातेषु निधनं प्राच्यसंनय १३ सदाद्येणापि कालेन न तेशक्या गुणामया
आत्मा च परमात्मा च न मस्ते न लिनेक्षण १४ विदितो मे स दुर्द्धर्ष नारदा देवलात्तथा कृष्ण द्वे पायनाच्चेव तथा कुरुपितामहा तु १५
त्वयि सर्वसमासक्तं त्वमेव को जनेश्वरः यच्चानुग्रहसंयुक्तं मे तदुक्तं त्वयोनय १६ एतत्सर्वमहंसम्यगाचरिष्ये जनार्दन इदं चा
द्रुतमित्यतः कृतं मस्मत्प्रिये क्षमया १७ यत्पापो निहतः सरथ्ये कौरव्यो धृतराष्ट्रजः त्वया दग्धं हितं त्वेन्यं मया विजितमाहवे १८ भ
वता तत्कृतं कर्म येन वासो जयो मया दुर्योधनस्य संग्रामे तव बुद्धिपराक्रमः १९ कर्णस्य च वधो पायो यथा वत्सं प्रदक्षितः संधवस्य
च पापस्य भूरिश्रवस एव च २० अहं च प्रियमाणेन त्वया देव किनंदनं यदुक्तं तत्करिष्यामि नहि मे त्रविचारणा २१ राजा
न च समासाद्य धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् चोदयिष्यामि धर्मज्ञगमनार्थं तवानय २२

दिनास्वबोधमाविष्करोति ८ रतिः रमणं क्रीडा

मयी स्वर्गस्थित्यंतलीलारूपाते तुभ्यं तवरोदसी द्यावा पृथिवी ते तव माया ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ अनुग्रहः एतत्सम्यगाचरेत्याज्ञारूपः १६ दृष्टोपकार
रमण्याभिनंदति इदं त्विति शेषं स्पष्टम् १७ १८ १९ २० २१ २२

रुचिरं हिममेतत्ते द्वारकागमनं प्रभो अचिरादेव द्रष्टा त्वं मातुलं मे जनार्दन २३ बलदेवं च दुर्धर्षं तथा न्यास्त्रिंशि पुंगवान् ए
वं सभाषमाणो तो प्रोक्तो वारणसाक्ष्यम् २४ तथा विविशतुश्च भो संप्रहृष्ट नराकुलम् तो गत्वा धृतराष्ट्रस्य गृहशक्रगृहापमं
२५ ददृशाते महाराज धृतराष्ट्रजनेश्वरम् विदुरचमहाबुद्धिराजानं च युधिष्ठिरम् २६ भीमसेनं च दुर्धर्षमाद्रोपुत्रो च पांडवो
धृतराष्ट्रमुपासीनं युयुत्सं च अपराजितम् २७ गांधारी च महाप्रज्ञां पृथाकुण्यां च भामिनीम् सभद्राद्याश्च ताः सर्वाभरतानां स्त्रिय
स्तथा २८ ददृशातो स्त्रियः सर्वा गांधारीपरिवारिकाः ततः समेत्य राजानं धृतराष्ट्रमरिंदमो २९ निवेद्य नामधेयं स्वतस्य पादावगृ
हताम् गांधार्याश्च पृथायाश्च धर्मराजस्य च वृद्धि ३० भीमस्य च महात्मानो तथा पादावगृहताम् क्षत्तारं चापि सगृह्य पृष्ठाकुश
लमव्ययम् ३१ तैः सार्द्धं नृपतिं वृद्धतस्तो पयुषां सताम् ततो निशि महाराजो धृतराष्ट्रकुरुद्वहान् ३२ जनार्दनं च मेधावी व्यसजं
यतुं वेगुहान् तेषु ज्ञातान् नृपतिनाययुः स्वस्वनिवेशनम् ३३ धनंजयगृहानं वययोक्तास्तु वीर्यवान् तत्रार्चितो यथान्याय
सर्वकामैरुपस्थितः ३४ कृष्णः स पामेधावी धनंजयसहायवान् प्रभातायां तु शर्वयोक्तृत्वापां वाणिहकीं क्रियां ३५ धर्मराज
स्य भवनं जग्मतुः परमार्चितो यत्रास्ते सहसामात्यो धर्मराजो महाबलः ३६ तौ प्रविश्य महात्मानो तद्गृहं परमार्चितम् धर्मराजं
ददृशातुं देवराजमिवाश्विनौ ३७ समासाद्य तुराजानं वाष्पयिकुरुपंगवो निषेदतुरनुज्ञातो प्रथिमाणेन तेन तो ३८ ततः सरा
जामेधावी विवक्षुः प्रेक्ष्यतावुभौ प्रोवाच वृद्धतो अघो वचनं राजसत्तमः ३९ युधिष्ठिर उवाच विवक्षुः हियुवामन्य
वीर्यदुकुरुद्वहो व्रतकतो मिसुर्ववानचिरान्माविचायुताम् ४० इत्युक्तः फाल्गुनस्तत्र धर्मराजानमब्रवीत् विनीतवदुपाग
म्यवाक्यवाक्यविशारदः ४१ अयं चिराद्वितो राजन् वासुदेवः प्रतापवान् भवंतं समनुज्ञाप्य पितरं द्रष्टुमिच्छति ४२ सगच्छे
दभ्यनुज्ञातो भवताय दिमन्यसे आनर्तनगरीवीरस्तदनुज्ञातुमहसि ४३ युधिष्ठिर उवाच पुंडरीकाक्ष भद्रं ते
गच्छ त्वमधुसूदन पुरीदारवतीमद्य द्रष्टुं शूरसूतप्रभो ४४ रोचते मे महाबाहो गमनं तव कशव मातुलं श्विरदृष्टो मे त्वया देवी च
देवकी ४५ समेत्य मातुलगत्वा बलदेवं च मानद पूजयेथा महाप्राज्ञमद्वाक्येन यथा हतः ४६ स्मरंथाश्चापि मानित्यं भूमिं च बलि
नावरम् फाल्गुनसहदेवं च नकुलं च वमानद ४७ आनर्तानं वलोक्य त्वपितरं च महाभुजं दृष्ट्वा पुनरागच्छेदहं यमं धममा
नय ४८

४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिटीकायां द्विपंचाशोऽध्यायः ५२ त
थाप्रयातं वार्षीयमित्यादिग्रन्थः पूर्वोक्तासूपनिषत्सु विद्याफलविश्वरूपदर्शनं विद्यासाधनं गुरोराधनं चेति द्वयमिहोक्तं विवरीतुं उ तं कोपारव्यानव्य

संगच्छरत्नान्यादाय विविधानिवसूनि च यच्चाप्यन्यन्मनोज्ञं ते तदप्यादत्स्वसात्वत ४९ इयंच वसुधा कृत्स्ना प्रसादात्तव केशव
अस्मानुपगता वीरनिहताश्चापिशत्रवः ५० एवं ब्रुवति कोरव्ये धर्मराजे युधिष्ठिरे वासुदेवो वरः पुंसामिदं वचनमब्रवीत् ५१
तवैव रत्नानि धनं च केवलं यरातु कृत्स्ना तु महाभुजाय वै यदस्ति चान्यत् तद्रविणं गृहमम त्वमेव तस्येश्वर नित्यमीश्वरः ५२ तथेत्य
थोक्तः प्रतिपूजितस्तदागदाग्रजो धर्मसूतेन वीर्यवान् पितृष्वसौ च वदद्यथा विधिसंपूजितश्चाप्यगमत्पदाक्षिणम् ५३ तथा
ससम्यक्प्रतिनदितस्ततस्तथेव सर्वे विदुरादिभिस्तथा विनिययो नागपुराद्दाग्रजो रथेन दिव्येन चतुर्भुजः स्वयम् ५४ रथे
सुप्रदामधिरोष्य भाविनीं युधिष्ठिरस्थानुमते जनादनः पितृष्वसुश्चापितयामहाभुजो विनिययो राजजनाभिसंयुतः ५५ तस्मि
न्नेयाह्वानरवर्यकेतनः ससात्यकिर्माद्रवती सतावपि अगाधबुद्धिर्विदुरश्च माधवस्वयंच भीमो गजराजविक्रमः ५६ निवर्त
यित्वा कुरुराष्ट्रवद्धनंस्ततः ससर्वांश्चिदुरच वीर्यवान् जनादनां दारुकमाह सत्वरः प्रचादयाश्वानितिसात्यकिं तथा ५७ ततो
ययोश्चतुर्गणप्रमदं नः शिनिप्रवीरानुगतो जनादनः यथानिद्रत्यारिगणं शतक्रतुर्दिवंतथानर्तपुरीं प्रतापवावान् ५८ इ
ति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि कृष्णप्रयाणे द्विपंचाशोऽध्यायः ५२ वेशोपायन उवाच तथा प्रया
तं वार्षीयं द्वारकां भरतर्षभाः परिष्वज्य न्यवर्तंत सानुयात्राः परंतपाः १ पुनः पुनश्च वार्षीयं पर्यस्वजतफाल्गुनः आचक्ष्विष
याच्चेनं स ददर्श पुनः पुनः २ कृच्छ्रेणैव तु तां पार्थो गं विद विनिवेशिताम् संजहार ततो दृष्टिं कृष्णश्चाप्यपराजितः ३ तस्य प्रयाणे
यान्यासन्निमित्तानि महात्मनः बहून्यद्रुत रूपाणि तानि मे गदतः शृणु ४ वायुवेगेन महतारथस्य पुरतो ववो कुर्वन्निःशंकरं
मार्गं विरजस्कमकटकम् ५ ववर्ष वो सर्वश्चेव तोयं शतचिस्रगाधि च दिव्यानि चैव पुण्याणि पुरतः शार्ङ्गधन्वनः ६ सप्रयाताम
हाबाहुः समेषु मरुधन्वसु ददर्श तिसृनि श्रेष्ठमुत्तमं कम्भितो जसम् ७ सतंसं पूज्यते जसी मुनिपृथुललोचनः पूजितस्तन
चतदापर्यपृच्छ दनामयम् ८ सपृष्टः कुशलं तेन संपूज्य मधुसूदनम् उतं को ब्राह्मण श्रेष्ठस्ततः पप्रच्छ माधवम् ९

जेन प्रवर्तते तत उपरिष्ठादश्वमेधव्याजेन कर्मणामप्यारादुपकारकत्वं विद्यायामुच्यत इति संगतिः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

कच्चिच्छोरेत्वयागत्वाकुरुपांडवसद्यतत् कृतंसौभ्रात्रमचलंतन्मेव्याख्यातुमर्हसि १० अपिसंधायतान्विरानुपावृत्तोसिकेश
व संबंधिनःस्वदयितान्सततं वृष्णिपुंगव ११ काश्चित्पांडसूताःपंचधृतराष्ट्रस्यचात्मजाः लोकेषुविहरिष्यंतित्वयासहपरंतप १२
स्वराष्ट्रेषुचराजानःकाश्चित्प्राप्स्यन्तिवैसरवंम् कोरवेषुप्रशातेषुत्वयानायनकेशव १३ यामेसंभावनातातत्वयिनित्यमवर्तत अ
पिसासफलातातकृतातेभरतान्प्रति १४ श्रीभगवानुवाच कृतायत्नामयापूर्वसोशास्येकोरवान्प्रति नाशक्यंतयदा
शास्येतेस्थापयितुमंजसा १५ ततस्तेनिधनंप्राप्ताःसर्वेससक्तबांधवाः नदिष्टमभ्यतिंक्रांतुंशक्यंबुद्ध्याबलेनवा १६ महर्षेर्विदि
तंभूयःसर्वमेतत्तवानघ तैःत्यक्तामन्मतिमह्यंभीष्मस्यविदुरस्यच १७ ततोयमक्षयजग्मुःसमासाद्यतरंतरम् पंचैवपांडवाःशि
ष्टाहतामित्राहतात्मजाः १८ धार्तराष्ट्राश्चनिहताःसर्वेससक्तबांधवाः इत्युक्तवचनेकृष्णभृशंक्रोधसमन्वितः उतंकइत्युवाचैमरो
षादुत्फुल्लोचनः १९ उतंकउवाच यस्माच्छक्तेनतेकृष्णानत्राताःकुरुपुंगवाः संबंधिनःप्रियास्तस्माच्छप्येहत्वामसं
शयम् २० नचतेप्रसभयस्मातो नगृह्यनिवारिताः तस्मान्मन्युपरीतस्त्वांशप्यामिमधुसूदन २१ त्वयाशक्तेनद्विमेतामिथ्या
चारेणमाधव तपरीताःकुरुश्रेष्ठाःनश्येत्समह्यपेक्षिताः २२ वासुदेवउवाच शृणुमेविस्तरेणोदयदृष्ट्येभृगुनंदन गृ
हाणानुनयंचापितपस्वीत्यसिभार्गव २३ श्रुत्वाचमेतदध्यात्ममुचथाःशापमद्यदे नचमांतपसाल्पेनशक्ताभिभावितुंपुमान् २४
नचतेतपसोनाशमिच्छामितपतावर तपस्तेसमहदीप्तगुरवश्चापिताः २५ कोमारंब्रह्मचर्यतेजानामिद्विजसत्तम दुः
स्वार्जितस्यतपसस्तस्मान्नेच्छामितेव्ययम् २६ इतिश्रीमन्महाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिउतंकोपाख्यानेत्रिपंचाशोः
ध्यायः ५३ उतंकउवाच ब्रह्मिकेशवतत्वेनत्वमध्यात्ममनिंदितम् श्रुत्वाश्रेयोऽभिधास्यामिशापंवातेजनादज्ञ १
वासुदेवउवाच तमोरजश्चसत्त्वंचविद्विभावान्मदाश्रयान् तथारुद्रान्सूच्यापिविद्विमुत्पभवान्द्विज २ मयिसर्वाणिभू
तानि सर्वभूतेषुचाप्यहम् स्थितइत्यभिजानीहिमातेभूदत्रसशयः ३ तथादत्यगणान्सर्वान्युक्षगंधर्वराक्षसान् नागान्प
रसश्चैवविद्विमुत्पभवान्द्विज ४ सदसश्चैवयत्याहुरव्यक्तव्यक्तमेवच अक्षरंचक्षरंचैवसर्वमेतन्मदात्मकम् ५

नाःपरीताःपरितःप्राप्ताः २२ अनुनयंशिक्षाम् २३ मेमत्तः २४ २५ २६ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिटीकायांत्रिपंचाशोऽध्यायः ५३ ब्रूहीति १२

विरोधदृष्ट्या-

६ असत्तुशशश्रृंगादि सदसत् घटादि सदसत्परं अव्यक्तम् एतत्त्रयमपि मत्तः परं नास्तीत्यर्थः ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

येचाश्रमेषु वैधर्माश्चतुर्धा विदितासु चे वैदिकानि च सर्वाणि विद्विष्यन्तं मदात्मकम् ६ असत्तु सदसत्तत्रैव यद्विश्वं सदसत्परम्
मत्तः परतरं नास्ति देवदेवात्सनातनात् ७ आकारप्रसुरवान्चेदानीं विद्विष्यन्तं मदात्मकम् ८ यूपसामं च रुहोमन्त्रिदशा व्यायनमखं
८ हातारमपि हव्यचविद्विष्यन्तं मदात्मकम् ९ अध्वर्युः कल्पकश्चापि हविः परमसंस्कृतम् ९ उद्गाता चापि मांस्तोति गीतयो धैर्महाध्व
रे प्रायश्चित्तेषु मां ब्रह्मन् शांतिमगलवाचकाः १० स्तुवन्ति विश्वकर्माणं सततं द्विजसत्तम मम विद्विष्यन्तं धर्ममग्रजं द्विजसत्तम ११
ज्ञानसदयितो विप्रसर्वभूतदयात्मकम् तत्राहं वर्तमानेऽश्रितव्येऽश्वेवमानवेः १२ बद्धीः संसरमाणो वेयोनीर्वतामिसत्तम ध
र्मसंरक्षणार्थाय धर्मसंस्थापनाय च १३ तेस्तेर्वेषेऽश्वरूपेऽश्वनिषु लोकेषु भागव अहं विष्णुरहं ब्रह्मा शक्रोऽथ प्रभवाप्ययः १४
भूतग्राभस्य सर्वस्य स्रष्टा संहार एव च अधर्मवर्तमानानां सर्वेषां महमच्युतः १५ धर्मस्य संपुबध्नामि चलितेऽचलितेऽयगे ता
स्तयोनीः प्रविश्याहं प्रजानां हितकाम्यया १६ यदा त्वहं देव यो नो वतामि भृगुनंदन तदा हं देव वत्सवं माचरामिनसंशयः १७ य
दा गंधर्व यो नो वा वतामि भृगुनंदन तदा गंधर्व वत्सवं माचरामिनसंशयः १८ नाग यो नो यदा च वतामि नागवत् यक्षराक्ष
स यो नो यदा च वतामि नागवत् यक्षराक्षस यो नो यदा च वतामि नागवत् यक्षराक्षस यो नो यदा च वतामि नागवत् यक्षराक्षस
महदुद्दिश्य आसिताः कुरवो मे यो कुहेन मृत्वा च पुनर्यथा वदनु दर्शिताः २१ ते त्वधर्मेण संयुक्ताः परीता कालधर्मिणा धर्मेण
नि हता युद्धे गता स्वर्गे न संशयः २२ लोकेषु पांडुवाश्चैव गताः रव्याति द्विजोत्तम एतत्तत्सर्वमाख्यातं यन्मातृं परिपृच्छसि २३
इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि उत्तंका पारव्याने चतुःपंचाशोऽध्यायः ५४ उत्तंक उवाच अभिजानामि
जगतः कर्तारं त्वं जनादनं नूनं भवत्युपादोयमिति मे नास्ति संशयः १ चित्तं च सप्रसन्नं मे त्वद्वावगतं मच्युत विनिवृत्तं च मे शा
पादिति विद्विष्यन्तं २ यदित्वनुग्रहं कंचित्त्वत्तो ह्यभिजनादनं द्रष्टुमिच्छामि तत्तु मे श्वरं त्वं निदर्शय ३ वेशं पायन-
उवाच ततः स तस्मै प्रीतात्मा दशयामास तद्वपुः शाश्वतं वैष्णवं धीमान् ददृशे यद्वनं जयः ४ सददर्शमिहात्मानं विश्वरूपम्
हाभुजम् सहस्रसूयप्रतिमं दीप्तिमत्पावकोपमम् ५

१६ १७ १८ १९ अधर्मेणोतिच्छेदः २० २१ २२ २३ इत्याश्वमेधिके पर्वणि टीका

यांचतुःपंचाशोऽध्यायः ५४ यद्गवतास्वस्य विश्वरूपत्वमुक्तं तदेव द्रष्टुमिच्छन्नुत्तंक उवाच अभिजानामीत्यादिना १ २ ३ ४ ५

६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ एष्टव्येजलेपोक्षितेसति १४ १५ मातंगं चांडालविशेषम् १६ अधःपाददेशे स्नोतसो दृते वारीतिसंबंधः तस्य समीपे अधः

सर्वमाकाशमावृत्य तिष्ठतं सर्वतो मुखम् तदृक्षापरमं रूपं विष्णोर्वैष्णवमद्भुतम् विस्मयंचययो विप्रस्तदृक्षापरमेश्वरम् ६ उ
तंक उवाच विश्वकर्मन्मस्तेस्तु विश्वात्मन् विश्वसंभवः पञ्चांते पृथिवीव्यासा शिरसा चावृतं नभः ७ घावा पृथिव्यो र्य
न्मध्यं जठरेण तवावृतम् भुजाभ्यामावृताश्चाशास्त्वमिदं सर्वमच्युत ८ सहरस्व पुनर्देवरूपमक्षय्यमुत्तमम् पुनस्त्वास्वेन
रूपेण द्रष्टुमिच्छामि शाश्वतम् ९ वेशं पायन उवाच तमुवाच प्रसन्नात्मा गोविंदो जनमेजय वरं वृणीष्व तितदा त-
सुतं कंब्रवीदिदम् १० पयोमेष एवायं वरस्ततो महादुते यत्ते रूपमिदं कृष्णपश्यामि पुरुषोत्तम ११ तमब्रवीत्युनः कृष्णो
मात्वमत्र विचारय अवश्यमेतत्कृतव्यममायदशनिभम् १२ उतंक उवाच अवश्य करणीयं च यद्येतन्मन्यसो विभो
तोयमिच्छामि यत्रैष्टं मरुषेतुद्दिदलभम् १३ ततः संहृत्य तत्तेजः प्रोवाचोतं कमीश्वरः एष्टव्ये सति चित्यो ह्रमित्यक्का द्वारकां य-
यो १४ ततः कदाचिद्गवानुत कस्तौयकाक्षया तृषितः परिचक्राममरोसस्मारचाच्युतम् १५ ततो दिग्वाससं धीमान् मातंगं मलय-
किनम् अपश्य तमरोतस्मिन् श्वयुथ परिवारितम् १६ भीषणं बद्धनिस्त्रिशं बाणकाममुकधारिणम् तस्याधः स्नोतसा पश्य द्वा-
रिभूरि द्विजोत्तमः १७ स्मरन्नेव च तं प्राह मातंगः प्रहसन्निव एतद्युक्तं प्रतीच्छस्व मत्तो वारिभृगुदह १८ हृष्टो हि मे स महती त्वां दृष्ट्वा तद्-
समाश्रितं इत्युक्तस्तेन समुनिस्ततो यनाभ्यनंदत १९ चिक्षेप च स तं धीमान् वाग्भिरुग्राभिरच्युतम् पुनः पुनश्च मातंगः पिवस्व
तितमब्रवीत् २० न चापि बतसमक्रोधः क्षधितेनांतरात्मना सतथानिश्चयात्तेन प्रत्यारव्यातो महात्मना २१ श्वभिः सह मुद्राराजत-
त्रैवांतरधीयत उतंकस्ते तथा दृष्ट्वा ततो व्रीडितमानसः २२ मेन प्रलब्धमात्मानं कृष्णनामित्रयातिना अथ तनेव मार्गेण शंखच-
क्रगदाधरः २३ आजगाम महाबुद्धिरुतंकश्चैनमब्रवीत् न युक्तं तादृशं दातुं त्वया पुरुषसत्तम २४ सलिलं विप्रमुख्यभ्यामातं
गस्नोतसा विभो इत्युक्तं वचनं तं तु महाबुद्धिर्जनार्दनः २५ उतंकश्च दृष्ट्वा यावाचा सात्वयन्निदमब्रवीत् यादृशेन हं रूपेण यां
म्यं दातुं धृतनवे २६ तादृशं खलु तदंते तच्च त्वं नावबुध्यथाः मया त्वदर्थं मुक्तो वै वज्रपाणिः पुरंदरः २७ उतंकाया स्मृतं दीदतां य-
रूपमिति प्रभुः समामुवाच देवद्वानमर्त्याः मर्त्यां व्रजेत् २८ अन्यमस्मै वरं देहीत्यसकृद्गुणदेन अष्टतदेयमित्यवमयोक्तः सश-
चीपतिः २९

स्नोतसो भोगवत्या इति वा १७ १८ १९ चिक्षेप निंदितवान् अच्युतं वरप्रदं कृष्णं २० २१ २२ प्रलब्धं वंचितं २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९

समां प्रसाद्य देवेन्द्रः पुनरेवेदमब्रवीत् यादृदेयमवश्यं वै मातंगो हं महामते ३० भूत्वाः मृतं प्रदास्यामि भार्गवाय महात्मने यद्येवं प्र
तिगृण्हाति भार्गवो मृतमद्य वै ३१ प्रदातुमेष गच्छामि भार्गवस्यामृतविभो प्रत्यख्यातस्त्वहं तेन दास्यामि न कथंचन ३२ स तथा स
मयंकृत्वा तेन रूपेण वासवः उपस्थितस्त्वया चापि प्रत्याख्यातो मृतं ददन् ३३ चांडालरूपी भगवान्स्मृतास्ते व्यतिक्रमः यत्तु शक्यं मया
कर्तुं भूय एव तवोप्सितम् ३४ तोयेष्मांतव दुर्धर्षां करिष्ये स फलामहम् ये घृहः स च ते ब्रह्मन्मालिनेष्मां भविष्यति ३५ तदा मरो भ-
विष्यति जलपूर्णाः पयोधराः रसवच्च प्रदास्यति तोयते भृगुनंदन ३६ उतं कमेधा इत्युक्ताः ख्यातिं यास्यंति चापिते इत्युक्तः प्रीतिमा-
नुविप्रः कृष्णो न स बभूव ह अद्याप्युतं कमेधांश्च मरो वधंति भारत ३७ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि उतको पारव्या-
ने पंचपञ्चाशोऽध्यायः ५५ जनमेजय उवाच . उतं कः केन तपसा संयुक्तो वै महामनाः यः शापं दातुं कामो भूद्विषाव-
प्रभाविषाव १ वेशं पायन उवाच . उतं को महता युक्तस्तपसा जनमेजय गुरुभक्तः स तेजस्वी नान्यत्किंचिदपूजयत्
२ सर्वेषां भूषिपुत्राणां मेष आसीन्मचारथः औतं कीं गुरुवृत्तिवै प्राप्नुयामति भारत ३ गौतमस्य तु शिष्याणां बहूनां जनमेजय
उतं कं भ्यधिका प्रीतिः स्नेहश्चैवाभवत्तदा ४ स तस्य दमशोचाभ्यां विक्रांतं च कर्मणा समकृत्वा पंचारेणा गौतमः प्रीतिमान्
भूत्वा अथ शिष्यसहस्राणि समनुज्ञातवानृषिः उतं कं परया प्रीत्या नाभ्यनुज्ञातमिच्छत ६ तं क्रमेण जरातात प्रतिपेद स हा-
मुनिम् न चान्वबुध्यत तदा समुनिर्गुरुवत्सलः ७ ततः कदाचिद्राजेंद्रकाष्ठान् पानयितुं ययौ ८ उतं कः काष्ठभारं च महान्तं
समुपानेयत् स तद्भाराभिभूतात्मा काष्ठभारमरिंदम ९ निषिपे वक्षितो राजन्परिभ्रान्तो बभूव क्षितः तस्य काष्ठविलग्ना
भूज्जिह्वारूप्यसम्प्रभा १० ततः काष्ठैः सह तदा पपात धरणीतले ततः स भारनिषिष्टः क्षुधाविष्टश्च भारत ११ दृष्ट्वा तां वय-
सौ वस्थां रुरो दातस्त्वरस्तदा ततो गुरुकृता तस्य पद्मपत्रनिमानना १२ जयाहाश्च शिष्यैः श्रौणीकरणेऽथुलोचना पितुर्नियोगाद्
मंजाशिरसावनता तदा १३ तस्या निपेतुर्दुर्धौ करोतैरश्रुविंदुभिः न हितान् श्रुपातं स्तु शक्ताधारयितुं मही १४ गौतमस्त्वब्रवीद्वि-
प्रमुत्तं कं प्रीतिमानसः कस्मात्तात तवाद्येह शोकोत्तरमिदं वचः सत्त्वेन ब्रह्मविप्रं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः १५ उतं क उवाच
भवद्भतेन मनसा भवत्प्रियचिकीर्षया भवद्भक्तिगतेन ह भवद्भक्त्यानुगतेन च १६

अभ्यनुजानिथाः अभ्यजानीया अभ्यनुज्ञातवानसि अउभावो हस्वत्वमार्षे १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

जरेयंनावबुद्धामेनाभिज्ञातं सरवं च मे शतवर्षोऽपि तं मां हि न त्वमभ्यनुजानिथाः १७ भवता त्वमभ्यनुज्ञाता शिष्याः प्रत्यवरामम उ
पपन्ना द्विजश्रेष्ठाः शतशोऽथ सहस्रशः १८ गौतम उवाच त्वत्प्रीतिमुक्तं न मया गुरुशः श्रूयया तव व्यतिक्रमन्महान्
कालो नावबुद्धो द्विजर्षभ १९ कित्वद्यदिते श्रद्धागमनं प्रति भार्गव अनुज्ञां प्रति गृह्यत्वे स्वगृहान् गच्छमानिरम् २० उतं क
उवाच गुर्वर्थकं प्रयच्छामि ब्राह्मिन् ब्राह्मिन् जसत्तम तमुपाहृत्य गच्छेयमनुज्ञातस्त्वया विभो २१ गौतम उवाच दाक्षि
णापरितोषो वै गुरुणां सद्भिरुच्यते न वत्याचरता ब्रह्मस्तुष्टा हवेन संशयः २२ इत्युच्यपरितुष्टं मां विजानीहि भृगुर्दृढ युवाघोड
शवर्षोऽहियद्यमविता भवान् २३ ददानि पत्नीं कन्यां च स्वातं दाहतरं द्विज एतामृतं गानान्या त्वत्तजोर्हति सवितुम् २४ तत
स्तां प्रतिजग्राह युवाभूत्वा यशस्विनीम् गुरुणा चाभ्यनुज्ञाता गुरुपत्नी मथा ब्रवीत् २५ कंभवत्ये प्रयच्छामि गुर्वर्थं विनियुत्स्व माम्
प्रियं हितं च कांक्षामि प्राणैरपि धनेरपि २६ यदुल्लभं हिलां कस्मिन् रत्नसम्यद्भूतं मे दत्तं न दानययंतपसानादि मे त्रास्ति संशयः २७
अहिल्योवाच परितुष्टास्मिते विप्रनित्यभक्त्या नवानय पर्याप्तिमेतद्भूतं गच्छता तयथोक्षितम् २८ वेशं पायन उ
वाच उतं कस्तु महारोजपुनरेवा ब्रवीद्ब्रह्मचः आज्ञापयस्व मामातुः कतव्यं च तव प्रियम् २९ अहिल्योवाच सा
दासपत्नी विधूतं दिव्यं येमणिकुण्डलं ते समानय भद्रतु गुर्वर्थः सूकृता भवेत् ३० सतथंति प्रतिश्रुत्य जगाम जनमंजय गु
रुपत्नी प्रियाथ वने समानायुतं तदा ३१ सजगाम ततः शीघ्रमुतं को ब्राह्मणर्षभः सोदासं पुरुषादवभिहितुं मणिकुण्डलं ३२
गौतमस्त्वब्रवीत्पत्नीमुतं को नाद्यदृश्यते इति पृष्टा तमाचक्षुः कुण्डलाथ गतं च सा ३३ ततः प्रावाच पत्नी स न ते सम्यगिदं क
तम् शप्तः स पार्थिवो नूनं ब्राह्मणं तव धिष्यति ३४ अहिल्योवाच अज्ञानं त्यानियुक्तः स भगवन् ब्राह्मणो मया
भवत्प्रसादान्न भयं किंचित्तस्य भविष्यति ३५ इत्युक्तः प्राहृतां पत्नीमवमस्ति तं गौतमः उतं कापिव न श्रूयैराज्ञानं तद
दर्शह ३६ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिकपर्वणि उतं कापाख्यानं षट्पचाशोऽध्यायः ५६ वेशं पायन
उवाच सतदृष्ट्वा तथाभूतं राजानयोरदर्शनम् दीर्घश्मश्रुधरं नृणां शोणितेन समुक्षितम् १

चकारनव्यथाविप्रोराजात्वेनमथाब्रवीत् प्रत्यस्थायमहातेजाभयकर्तायमोपमः २ दिव्यात्वमसिकल्याणषष्ठेकालेममांतिकम्
 भक्ष्यंभृगयमाणस्यसंप्राप्ताद्विजसत्तम् ३ उतंकउवाच राजन्गुर्वर्थिनंविद्विचरंतंमामिहागतम् नचगुर्वर्थम्
 दत्तं हि स्यमाहुर्मनीषिणः ४ राजावाच षष्ठकालेममाहारोविहिताद्विजसत्तमे नशक्यस्त्वसमुत्प्रेष्टुक्षाधितेनमे
 याद्यवे ५ उतंकउवाच एवमस्तमहाराजसमयःक्रियतांतुमे गुर्वर्थमभिनिर्वत्यपुनरेष्यामितेवशम् ६ संश्रुतश्च
 मयायथैगुरवराजसत्तम त्वदधीनःसराजेद्रतंत्वाभिक्षेनरेश्वर ७ ददासिविप्रमुख्यभ्यस्त्वहिरत्नानिनित्यदा दाताचत्वे
 नरव्याघ्रपात्रभूतःक्षिताविह पात्रप्रतिग्रहेचापिविद्विमानृपसत्तम ८ उपाहृत्यगुरोरर्थंत्वदायत्तमरिंदम समयेनेह
 जेद्रपुनरेष्यामितेवशम् ९ सत्यंतेप्रतिजानामिनात्रमिथ्याकथंचन अनृतनोक्तपूर्वमेस्वरेष्वपिकुतोऽन्यथा १० सोदासउ
 वाच यदिमत्तस्तवायत्तोगुर्वर्थःकृतस्त्वसः यदिचास्मिप्रतिग्राह्यःसांप्रतंतद्वदस्वमे ११ उतंकउवाच प्रतिग्रा
 ह्योमतोमेत्वंसदेवपुरुषर्षभ सोहृत्वामनुसंप्राप्तोभिक्षितुमणिकुडले १२ सोदासउवाच पत्यास्तेममविप्रर्षेउचिते
 मणिकुडले वरयार्थंत्वमन्यवेतंतदास्यामिस्वव्रत १३ उतंकउवाच अलंतव्यपदेशेनप्रमाणायदितेवयम् प्रयच्छ
 कुडलेमह्यसत्यवागभवपार्थिव १४ वैशंपायनउवाच इत्यक्तस्त्वब्रवीद्राजात्तमुतंकपुनवचः गच्छमहचनाद्वीं ब्रूहिद
 हीतिसत्तम १५ मेवमुक्तात्वयानूनंमहाक्येनशचिब्रता प्रदास्यतिद्विजश्रेष्ठकुडलेतेनसंशयः १६ उतंकउवाच
 कपत्नीभवतः शक्यामयाद्रष्टुंनरेश्वर स्वयंवापिभवान्यत्नीकिमर्थनोपसपति १७ सोदासउवाच ताद्रस्यतिम
 वानद्यकस्मिंश्चिद्वननिर्झरे षष्ठकालेनाहिमयासाशक्याद्रष्टुमद्यवे १८ वैशंपायनउवाच उतंकस्तथाक्तःसज्ज
 गामभरतर्षभ मदयतीचिदृक्षासांज्ञापयस्वप्रयोजनम् १९ सोदासवचनंश्रुत्वाततःसापृथुलोचना प्रत्यवाचमहाबुद्धिसुतं
 जनमेजय २० एवमेतद्वदब्रह्मन्नानृतवदसेनयं अभिज्ञानचोकिंचित्समानयितुमहोसि २१ इमेहिदिव्यमणिकुडलेमे
 देवाश्चयक्षाश्चमहर्षयश्च तेस्तेरुपायैरपहर्तुकामाश्छिद्रेषुनित्यंपरितर्कयन्ति २२ निक्षिप्तमेतद्भुविपन्नगास्तरत्नसमासा
 द्यपरामृषेयुः यक्षास्तथाच्छिष्टधृतसराश्चनिद्रावशाद्वापरिधर्षयेयुः २३

नागानां नागैः हियतइतिसंबंधः २४ २५ २६ २७ २८ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि टीकायां सप्तपंचाशोऽध्यायः ५७
समित्रसहमिति अभिज्ञानश्लोकस्तुपज्ञापकम् १ तदेवाहनं वेति एषारक्षो योनिरूपा अन्या इतः मुक्तिरूपा अतो मम इतो गते मुक्त्यर्थे प्रयच्छ

छिद्रेष्वेतोष्विमेनित्यं हियते द्विजसत्तम देवराक्षसनागानामप्रमत्तेन धार्यते २४ स्यंदते द्विदिवारुक्मं रात्रौ च द्विजसत्तम न
क्तं नक्षत्रताराणां प्रभामाक्षिप्य वर्तते २५ एते ह्यसुच्य भगवन् क्षातिपासाभयंकृतः विषाग्निभयदेभ्यश्च भयं जातु न विद्यते २६
ह्रस्वेन चेत आमुक्ते भवतो ह्रस्वकतदा आनुरूपेण चामुक्ते जायते तत्प्रमाणकं २७ एवं विधममेतं वैकुण्ठले परमारचिते त्रिषु लोकेषु
विज्ञावेतदभिज्ञानमानय २८ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि उत्तकापारव्यानसप्तपंचाशोऽध्यायः ५७ वै
शंपायन उवाच
समित्रसहमासाद्य अभिज्ञानमया च तत्संस्मृददावभिज्ञानसत्त्वे स्वाकुवरस्तथा १ सोदास उवा-
च
नचैवे प्रागतिः क्षेम्यान चान्या विद्यते गतिः एतन्मे मत्तमाज्ञाय श्रयच्छमणिकुण्डले २ इत्यक्तस्तामुतं कुरु मत्तं वाक्यमथा
ब्रवीत् श्रुत्वा च सा तदा प्रादात्त तस्मै मणिकुण्डले ३ अवाप्य कुण्डले तं तुराजानं पुनरब्रवीत् किमंतु ह्यवचने आतुमिच्छामि पार्थिव
४ सोदास उवाच
प्रजानि सर्गाद्विप्रा न चैक्षत्रियः पूजयति हि विप्रं प्रथमं अपि बहवो दायाः प्रादुर्भवन्ति वै ५ सोऽहं द्विजे-
भ्यः प्रणतो विप्राद्वोषमवाप्तवान् गतिमन्यां न पश्यामि मद्यंती सहायवान् ६ न चान्यामपि पश्यामि मतिं गतिमतां वर स्वर्गद्वार-
स्य गमने स्थाने च ह द्विजोत्तम ७ न हिराज्ञा विशेपेण विरुद्धं न द्विजातिभिः शक्यां हिलोके स्थातुं प्रत्यगासरवमधितुम् ८ नादृष्टं
मया दत्तं एते स्म मणिकुण्डले यः कृतस्तेद्युसमयः सफलतः कुरुष्व मे ९ उतंक उवाच
राजस्तथेह कतोऽस्मि पुनरुप्यामितं व-
शं प्रमत्तं कचित्पुष्टं त्वानिष्टं तस्मि परतप १० सोदास उवाच
ब्रह्मविप्रयथा कामं प्रतिवक्तास्मिन् वचः छेत्तास्मिन्
शयते घनमेवास्ति विचारणा ११ उतंक उवाच
प्राहुर्वाक्यं यतं विप्रं यमं न पुणदशिनः मित्रेषु यश्च विषमस्तन इत्यवत-
विदुः १२ सप्रवान् मित्रतामयसंप्राप्तो मम पार्थिव संमेबुद्धिप्रयच्छेत्वं संभतां पुरुषेषु १३ अवाप्यार्थो ह मद्येह भवांश्च पुरुषादक-
भवत्सकारमागतुं क्षमं मम न वेति वै १४ सोदास उवाच
क्षमं चेद्विह वक्तव्यं तव द्विजवरोत्तम मत्समीपं द्विजश्रेष्ठ नागं
तव्यं कथंचन १५ एतं वप्रवश्यामि श्रेयो भृगुकुलोद्दह आगच्छ तोहितो विप्रं भवन्मृत्युन सशयः १६

देहिमणिमयेकुण्डले २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६

वैशंपायन उवाच इत्कक्तुः सतदाराज्ञाक्षमंबुद्धिमताहितम् अनुज्ञाप्यसराजानमहल्यांप्रतिजग्मिवान् १७ गृहीत्वाकुंड
लेदिव्येगुरुपत्न्याः प्रियंकरः जवेनमहताप्रायाद्वातमस्याश्रमं प्रति १८ यथातथारक्षणंचमृदयत्याभिभाषितम् तथातेकुंडलेब
ध्वातदाकृष्णाजिनमयत् १९ सकस्मिंश्चिद्विषयः फलभारसमन्वितम् बिल्वददर्शविप्रधिरारुरोहचतततः २० शारवामासज्य
तस्यैवकृष्णाजिनमरिदम् पातयामासबिल्वानितदासद्विजपुंगवः २१ अथपातयमानस्यबिल्वापहतचक्षुषः न्यपतंस्तानिबि
ल्वानितस्मिन्नेवाजिनेविभो २२ यस्मिंस्तकुंडलेबद्धतदाद्विजवरणवै बिल्वप्रहारैस्तस्याथव्यशीचद्वंधनंततः २३ सकुंडलंतद
जिनंपपातसहसातरोः विशीर्णबंधनतस्मिन्गतेकृष्णाजिनमहीम् २४ अपश्यद्भुजगः कश्चित्तत्रमणिकुंडले एरावतकुलो
द्भूतः शिघ्रोभूत्वातदाहिसः २५ विदश्यास्येनवल्मीकंविवेशाथसकुंडले हियमाणेतदस्त्रासकुंडलेभुजगेनह २६ पपातच
क्ष्मात्सोद्गोदुःस्वात्परमकोपनः सदडकाष्ठमादायवल्मीकमखनत्तदा २७ अहानिनिशेदव्यग्रः पंचचान्यानिभारत क्रोधामर्षा
भिसंतप्तस्तदाब्राह्मणसत्तमः २८ तस्यवेगमसह्यतमसहतीवसंधरा दंडकाष्ठाभिनुन्नागीचचालभृशमाकुला ततःखनतएवा
थंविप्रधरणीतिलम् नागलोकस्यपथानकर्तुकामस्यनिश्चयात् २९ रथेनहारियुक्तेनतंशसुपजग्मिवान् वज्रपाणिमहा
तेजास्तददर्शद्विजोत्तमं ३० वैशंपायन उवाच सतुतंब्राह्मणोभूत्वातस्यदुःखनदुःखितः उत्तंकमब्रवीद्वाक्येनेत
च्छक्यंत्वयेतिवै ३१ इतोहिनागलोकोवैयोजनानिसहस्रशः नेदंडकाष्ठसाध्यंचमन्येकार्यमिदतव ३२ उत्तंक उवाच
नागलोकेयादिब्रह्मन्शक्यंकुंडलेमया प्राप्तुप्राणान्विमोक्ष्यामिपश्यतस्तद्विजोत्तम ३३ वैशंपायन उवाच यदा
सनाशकतस्यनिश्चयकर्तुमन्यथा वज्रपाणिस्तदादंडवज्रास्त्रेणयुयोजह ३४ ततोवज्रप्रहारैस्तेदार्यमाणावसंधरा नाग
लोकस्यपथानुमकरोज्जनमंजुय ३५ सतेनमार्गेणतदानागलोकविवेशह ददर्शनागलोकचयोजनानिसहस्रशः ३६ प्राकार
निचयेद्रथैर्मणिमुक्तास्वलकृतेः उपपन्नमहाभागंशातकुभमयेस्तथा ३७ वापीस्पष्टिकसोपानानदीश्चविमलोदकाः ददर्शवृ
क्षान्बहून्नानानाद्विजगणायुतान् ३८ तस्यलोकस्यचद्वारसददर्शभृगूदहः ३९ पंचयोजनविस्तारमायतशतयोजनम् नाग
लोकमुतंकक्तुः प्रेक्ष्यदीनोभवत्तदा ४०

निराशश्चाभवत्तत्रकुण्डलाहरणंपुनः तत्रप्रोवाचतुरगस्तं वृष्णाश्वेतवालधिः ४१ तस्मात्स्यनेत्रः कौरव्यप्रज्ज्वलान्वितेजसा ध
मस्वापानमेतन्मततस्त्वविप्रलप्स्यसे ४२ ऐरावनस्तनेहतवानीतद्विकुण्डले माजुगुप्साकथाः पुत्रत्वमत्रार्थकथंचन त्वयेतद्वि
समाचीर्णंगौतमस्याश्रमेतदा ४३ उतंकउवाच कथंभवतेजानीयामुपाध्यायाश्रमंप्रति यन्मयाचीर्णपूर्वादिश्रो
तुमिच्छामितद्वाहम् ४४ अश्वउवाच गुरोर्गुरुं मां जानीहि ज्वलनं जातवेदसं त्वया ह्यहंसदाविप्रगुरोरर्थं भिषुजितः
४५ विधिवत्सततं विप्रशक्तिनाकुरुनंदन तस्माच्छ्रेयोविधास्यामितवैवकुरुमाचिरम् ४६ इत्युक्तस्तथाकार्षादुतंकश्चित्रमानु
ना घृतार्चिः प्रीतिमांश्चापि प्रज्ज्वालदिधक्षया ४७ ततोऽस्यरोमकूपेभ्यो धर्म्यतस्तत्रभारत धनः प्रादुरभूद्भूमानागलाकभयावहः ४८
तेन धुमेन महतावर्द्धमानेन भारत नागलाके महाराजन प्राज्ञायतं किंचन ४९ हा हा कृतममूलसर्वमेरावते निवेशनम् वासकिप्र
मुस्वानां च नागां जनमेजय ५० न प्रकाशतव शमानि धूमरुद्धानि भारत नीहारसंवृतानीव वनानि भारयस्तथा ५१ तं धूमरक्त
नयुनावह्निर्नजोभितापिताः आजन्मूर्निश्रयं ज्ञातुं भार्गवस्य महात्मनः ५२ श्रुत्वा च निश्रयंतस्य महर्षेरतितेजसः संभ्रांतनयनाः
सर्वपूजां च कुर्याथाविधि ५३ सर्वप्रांजलयो नागा वृद्धबालपुरोगमाः शिराभिः त्रीणि पत्योत्तुः प्रसीदभगवन्निति ५४ प्रसाद्य ब्राह्मण
ते तु पादमर्घ्यानि वेद्यं च प्रायच्छन् कुण्डले दिव्यं पन्नगाः परमार्चिते ५५ ततः स पूजितो नागैरुन्मदोतंकः प्रतापवान् अग्निप्रदक्षिणं
कृत्वा जगाम गुरुसद्व्रतत् ५६ सगृत्वा त्वरितो राजन् गौतमस्य निवेशनम् प्रायच्छत् कुण्डले दिव्यं गुरुपत्न्यास्तदानय ५७ वासकिप्रमु
स्वानां च नागां जनमेजय सर्वशशंस गुरव्यं तथा विदुजसत्तमः ५८ एवं महात्मना तेन ब्रह्मलोकान् जनमेजय पारिक्रम्या हतदिव्ये
ततस्तेमणिकुण्डले ५९ एवमभावः समुनिरुतं को भरतुर्वभ परेण तपसा युक्तो यन्मां त्वं परिपृच्छसि ६० इति श्रीमन्महाभा
रते आश्वमेधिके पर्वणि उत्तकोपारव्याने अष्टपंचाशोऽध्यायः ५८ जनमेजय उवाच उतंकस्य वरदे त्वागोविदादिज
सत्तम अत ऊर्ध्वं महाबाहुः किंच कारमहायशाः १ वैशंपायन उवाच दत्त्वा वरमुतं काय प्रायात्सात्यकिना सह श
रकाय वंगो विंदः शीघ्रवर्गे महाहयेः २ सरांसि सररितश्चैव वनानि च गिरीस्तथा अतिक्रम्या समादाथ रम्यां द्वारवतीं पुरीम् ३

वमिति गुरुभक्तेषु देवा अप्यनुग्रहं कुर्वतीति भावः ६० इत्याश्वमेधिके पर्वणि टीकायां अष्टपंचाशोऽध्यायः ५८ उतंकस्येति १ २ ३

महे उत्सवे ४ ५ ६ दिवाभूतः दिवसवत्प्रकाशबहुलः दिवाकरतुल्यइति यावत् ७ ८ ९ प्रमत्ताः क्रीडाद्यामक्ता अनवहिताः मत्ताः मद्या

वर्तमाने महाराजमहारेवतकस्य च उपायात्पुंडरीकाक्षोययुधानां नृगस्तदा ४ अलंकृतस्तसगिरिर्नानासुपेर्विचित्रितैः बभ्रोर
लुमयैः कोषैः सवृतः पुरुषेषु ५ काचन स्त्रिभिरग्न्याभिः सुमनोभिस्तथैव च वासाभिश्च महाशैलः कल्पवृक्षस्तथैव च ६ दीपवृ
क्षश्च सोवर्णे रभीक्ष्णमुपशोभितः गुहानिम्नरदेशेषु दिवाभूतो बभ्रुवह ७ पताकाभिर्विचित्राभिः सघटाभिः समततः पुभिः स्त्री
भिश्च संयुष्टः प्रगीतइव चाभवत् ८ अतीव प्रदक्षणीया भूत्वा रसुनिगणैरिव मत्तानां हृष्टरूपाणां स्त्रीणां पुंसां च भारत ९ गायताप
वते द्रुम्यादवस्त्रगिव निस्वनः प्रमत्तमत्तसमत्तस्वेडितोत्कृष्टसंकुलः १० तथा किल किलाशब्दैर्भूधरो भूत्वा नो हरः विपणापणवान्
रम्याभक्ष्यभाज्यविहारवान् ११ वस्त्रमाल्योत्करयुतो वीणावणुमृदंगवान् सरामैरयमिच्छेन्न भक्ष्यभाज्येन चैव ह १२ दीनांधक
पुण्यादिभ्यो दीयमानेन चानिशम् बभ्रुपरमकल्याणो महस्तस्य महागिरः १३ पुण्यावसथवान् वीरपुण्यकृद्भिर्निषेवितः विहारोद्योषि
वीराणां महरेवतकस्य ह १४ सनगो वेश्मसंकीर्णो देवलोके देवा बभ्रु तदा च वृष्णासान्निध्यमासाद्य भरतपुत्रम् १५ शक्रस्य प्रती
काशो बभ्रुवसदशैलराट् ततः संपूज्यमानः स विवेश भवनं शक्रम् १६ गोविन्दः सान्यकिश्चैव जगाम भवनं स्वकम् विवेश च प्रहृष्टात्मानि
रकालप्रवासतः १७ कृत्वानसूकरकर्मदानवेष्विव वासवः उपयातुं वाष्पेयं भाज्यं धन्यं धकास्तथा १८ आभ्यगच्छन् महात्मानं द
वाइवशतक्रतुम् सतान् भ्यर्च्य मेधावी पृष्ठाचकुशलतदा १९ अभ्यवाद्यदप्रीतः पितरमातरतदा १९ ताभ्यां संपरिषृक्तः सात्वितश्च
महोभुजः उपापविष्टः सर्वसैव विष्णिभिः परिवारितः २० स विश्रान्तो महातेजाः कृतपादावनेजनः कथयामास तत्सर्वं पृष्टः पित्रामहा
हवम् २१ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि रेवतकवर्णने कुनषष्ठितमोऽध्यायः ५९ वसुदेव उवाच
श्रुतवान् सिवाण्यसंग्रामं परमाद्भुतम् नराणां वदतां तत्र कथं वातेषु नित्यशः १ त्वंतु प्रत्यक्षदशी च भूतज्ञश्च महाभुजः तस्मात्प्रब्र
ह्मसंग्रामयाथातथ्यं मनय २ यथा तदभवत् कृपाडवानां महात्मनाम् भीष्मकणैरुपद्राणशल्यादिभिरनुत्तमम् ३ अन्येषां
क्षत्रियाणां च कृतास्त्राणामनक्रशः नानादेशाकृतिस्तानां नानादेशनिवासिनां ४ वेशं पायन उवाच इत्युक्तः पुंडरीका
क्षः पित्रामातुस्तदतिके शशसकुरुवीराणां संग्रामनिधनयथा ५

दिनासंमत्ताः हृष्टाः स्वेडितं कूर्दनं उत्कृष्टं अन्योन्यमाकर्षणं ते संकु

वासुदेव उवाच ॥ अत्यद्भुतानि कर्माणि क्षत्रियाणां महात्मनाम् ॥ बहुलत्वान्न संख्यातुं शक्यान् यद्दशतैरपि ६ प्राधान्यतस्तु
 गूढतः समासेनैव मे शृणु ॥ कर्माणि पृथिवीशानां यथावदमरकते ७ श्रीश्वः सेनापतिरभूदेकादशचमूपातिः ॥ कोरव्यः कोरवद्रा
 णादेवानामिव वासवः ८ शिखंडी पांडुपुत्राणां नेता समचमूपातिः ॥ बभूव रक्षितो धीमान् श्रीमतामव्यसोचिना ९ तेषां तदभव
 द्दृष्टं शाहानि महात्मनाम् ॥ कुरूणां पांडवानां च समहल्लोमहर्षणम् १० ततः शिखंडी गंगेयं युध्यमानं महाहवे ॥ जघान बहु
 भिबाणः सहगंडी वधन्वना ११ अकरोत्सुततः कालशरतल्पगतां मुनिः ॥ अयनं दक्षिणं हित्वा संप्राप्तं चात्तरायणे १२ ततः सेनाप
 ति रभूद्वाणास्त्रविदुषावरः ॥ प्रवीरः कोरवद्रस्य काव्यो देत्यपतेरिव १३ अक्षोहिणीभिः शिष्टाभिर्नवभिर्द्विजसत्तमः ॥ संवृतः स
 मरन्लोधीगुप्तः रूपदृषादिभिः १४ धृष्टद्युम्नस्त्वभून्नेता पांडवानां महास्त्रवित् ॥ गुप्ता श्रीमन मेधावी भिन्नैर्गवस्तरुणायथा १५
 स च सेनापरिहृतो द्रोणप्रप्लव्महामनाः ॥ पितुर्निकारान्संस्मृत्यरणं कर्माकरोन्महत १६ तस्मिंस्ते पृथिवीपाला द्रोणपाषतसंगर
 नानादिगागतावीराः प्रायशो निधनुगताः १७ दिनानि पंचतद्युद्धमभूत्परमदारुणम् ॥ ततो द्रोणः परिश्रान्तो धृष्टद्युम्नवशंगतः
 १८ ततः सेनापतिरभूत्कणोदयोधनबले ॥ अक्षोहिणीभिः शिष्टाभिर्हृतैः पंचभि राहवै १९ तिस्रस्तु पांडुपुत्राणां च मेधावी भूत्सपा
 लिताः ॥ हतप्रवीरभूयिष्ठा बभूवुः समवास्थिताः २० ततः पार्थ समासाद्य पतंगद्वयपावकं ॥ पंचत्वमगमत्सोतिर्द्वितीयं हनिदारुणः २१
 हतैर्कर्णैस्तु कोरव्या निरुत्साहा हतौजसाः ॥ अक्षोहिणीभिस्तिसृभिर्मद्रैः पयवारयन् २२ हतवाहनभूयिष्ठाः पांडवापि युधिष्ठिरम्
 अक्षोहिण्या निरुत्साहाः ॥ शिष्टैः पयवारयन् २३ अवधीन्मद्राजानं कुरुराजा युधिष्ठिरः ॥ तस्मिंस्तदा धीदिवसे कृत्वा कर्मसदुष्करम्
 २४ हतैः शल्यैश्च शकुनिं सह देवो महामनाः ॥ आहर्तारं कलस्त्रस्य जघानामितविभ्रमः २५ निहतैः शकुनैराजा धार्तराष्ट्रः ॥ सुदुर्मनाः
 अपाक्रामद्गदापाणि हतभूयिष्ठसैनिकः २६ तमन्वधां वत्सं क्रुद्धो श्रीमसेनः ॥ प्रतापवान् हृदं हृपायनं चापिसलिलस्थं ददर्शतं २७
 हतशिष्टेन सैन्येन समतात्परिवायतम् ॥ अथोपविविश हृष्टो हृदस्थं पंच पांडवाः २८ विगाद्य सलिलं त्वाशुवाग्बाणैर्मृशविहतः
 २९ उत्थाय संगदापाणि युद्धाय समुपस्थितः २९ ततः स निहतैराजा धार्तराष्ट्रो महारणं ॥ श्रीमसेनं न विभ्रम्य पश्यतां पृथिवीक्षिताम् ३०

ततस्तत्पांडवंसेन्यप्रसप्तं शिबिरे निशि निहतं द्रोणपुत्रेण पितृवधममृष्यता ३१ हतपुत्रा हतबला हतमित्रा मया सह युयुधा
नसहायेन पंचशिष्टा रूपाडवाः ३२ सहवक्रपभाजाभ्यां द्रोणियुद्धादमुच्यत युयुत्सुश्चापिकोरव्यामुक्तः पांडवसंश्रयात् ३३
निहतकोरवे द्रोणसालुबंधस्यो धने विदुरः संजयश्चैव धर्मराजमुपस्थितौ ३४ एवं तदभवद्यद्धमहान्यष्टादशप्रभो यतत्रेणैव
पालानिहताः स्वर्गभावसन् ३५ वंशं पायन उवाच शृण्वतां तु महाराज कथां तां लोमहर्षणा दुःस्वशोकपरिकुशावृ
ष्णीनामभवंस्तदा ३६ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि वासुदेववाक्ये बह्विंशोऽध्यायः ६० वंशं पायन उ
वाच कथयन्नेव तु तदा वासुदेवः प्रतापवान् महाभारतयुद्धतत्कथां तेषां पितुरग्रतः १ अभिमन्योवर्धवीरः सोऽत्यक्रामन्महाम
तिः अश्रियं वसुदेवस्य माभूदिति महामतिः २ मादो हि त्रवधं श्रुत्वा वसुदेवो महामत्ययम् दुःस्वशोकाभिसंतप्तो भवेदिति महामतिः
३ सभद्रा तु तमुक्त्वा तमात्मजस्य वधरण आचक्ष्व कृष्णो मां द्रव्यमित्यपतद्भुवि ४ तामपश्यान्निपतितो वसुदेवः क्षितो तदा दृ
ष्ट्वेव च पपातो व्यासापि दुःस्वेन मुच्छितः ५ ततः स द्रोहि त्रवधं दुःस्वशोकसमाहृतः वसुदेवो महाराज कृष्णो वाक्यमुवाच ब्रवीत् ६ ननु
त्वं पुंडरीकाक्ष सत्यवाग्मुवि विश्रुतः यदो हि त्रवधं मे धनरव्यापयसि शत्रुहन् ७ त्वद्वागिनेय निधनं तत्त्वेनाचक्ष्व मे प्रभो सदृशोऽक्षः स्त
वकथं शत्रुभिर्निहतो रणे दुर्मरुतवाष्पेयकाले प्राप्ते नृभिः सह यत्र मे हृदयं दुःस्वाच्छतधानं विदीयते किमब्रवीत्वा संग्रामे सभ
द्रा मातरं प्रति मां चापि पुंडरीकाक्ष च पलाक्षः प्रियो मम १० आह वं पृष्टतः कृत्वा कञ्चिन्निहतः परैः कञ्चिन्मुखेन गोविंद तं नाजो
विकृतं कृतम् ११ सहि कृष्णमहातेजाः श्लाघन्निव ममाग्रतः बालभावं न विनयमात्मनो कथयत्प्रभुः १२ कञ्चिन्निहतो बालो द्रोण
कर्णकृपादिभिः धरण्यानिहतः शीते तन्ममाचक्ष्व केशव १३ सहि द्रोणं च भीष्मं च कर्णं च बलिनां वरम् स्पृष्टं ते स्मरणे नित्यं दुहितुः
पुत्रको मम १४ एवं विधं ब्रूत दाविलपंतस्तदुःस्वितम् पितरं दुःस्वितं तरो गोविंदो वाक्यमब्रवीत् १५ न तेन विकृतं वक्रं कृतं संग्राम
मूर्धनि नष्टं ततः क्षतश्चापि संग्रामस्तनदुस्तरः १६ निहत्य पृथिवीपालान्सहस्रशतसंघशः स्वदितो द्रोणकर्णभ्यां दोःशासनिव
शंगतः १७ एको ह्येकेन सततं युध्यमानो यादप्रभो न स शक्यत संग्रामे निहतुं मापि वज्रिणा १८ समाहृतं च संग्रामात्पार्थ संसप्तकै
स्तदा पर्यवार्यत संक्रुद्धैः स द्रोणादिभिराहवे १९

ततः शत्रुवधं कृत्वा समहान्तरणे पितः द्रोहि त्रस्तव वार्ष्णेय द्रोणासनिवशंगतः २० नूनंच सगतः स्वर्गजो हि शोकं महामते न हि
व्यसनमासाद्य सीदति कृतबुद्धयः २१ द्रोणकणप्रभृतयो येन प्रतिसमासिताः रणे महेंद्रप्रतिमासकथनाश्रुयाः हवम् २२ सशोकं
जहि दुर्धर्षमाचमन्युवशंगमः शस्त्रपूतां हि सगतिंगतः परपुरजयः २३ तस्मिंस्तानि हते वीरे सभद्रेयस्वसामम दुःस्वार्ताथोस्त
तप्राप्य कुरुश्रीवननादह २४ द्रोपदी च समसाद्य पर्यपच्छति दुःस्विता आर्यैकदारका सर्वद्रष्टुमिच्छामि तानहम् २५ तस्यास्तव च
नंश्रुत्वा सवास्ताः कुरुयापित भुजाभ्यां परिगृह्येनां च कुशः परमार्तवत् २६ उत्तरां चाब्रवीद्भद्रं भर्ता सुकुलुते गतः क्षिप्रमागमनम्
ह्यं तस्य त्वं वेदयस्व ह २७ ननु नामाद्यवेराटिः श्रुत्वा मम गिर तदा भवनान्निधत्त्याशक्तस्मान्नाभ्यति ते पतिः २८ अभिमन्यो कु
शलिनामा तुल्यमहोरथाः कुशलं चाब्रुवन् सर्वे त्वं युयुत्सुमिहागतं २९ आचक्ष्व मेघसंग्रामं यथा पूर्वमरिदम् कस्मादेवं विलपती-
नायेह प्रतिभापसे ३० एवमादितु वार्ष्णेय्यस्तस्यास्तत्परिदेवितम् श्रुत्वा एयास्तदुःस्वार्ताशने वाक्यमथाब्रवीत् ३१ सभदेवास्तदेवं
न तथा सात्यकि नारणे पित्रा च लालितो बालः सहतः कालधर्मेणा ३२ दृष्टशोमन्यथ मां यं माशचोयादनं दिनि पुत्रो हितवदधर्षः संप्रा
प्तः परमगातिम् ३३ कुले महति जाता सिद्धात्रियाणां महात्मनाम् माशच श्रपलाक्षत्वं पद्यपत्रनिभेक्षणे ३४ उत्तरात्त्वमवक्षीस्व गुर्वि
णीमाशचः शम्भे पुत्रमेषाहितस्याशजनयिष्यति भाविनी ३५ एवमाश्वासयित्वेनां कुंती यदुक्त्वा ह ह विहाय शोकं दुर्धर्षश्चाहम्
स्यस्य कल्पयत् ३६ समनुज्ञाप्य धर्मज्ञा राजानं भीममेव च यमो यमोपमो च वेददादानान्यनकशः ३७ ततः प्रदाय बद्धीणी ब्राह्मणाय य
दुद्धहं समाह्वय तु वार्ष्णेयी वेराटीमब्रवीदिदम् ३८ वेराटिने ह संतापस्त्वया कार्यो ह्यनिर्दिते भतारं प्रतिस्र श्रोणिगर्भस्थं रक्षवैशि
शुम् ३९ एवमुक्त्वा ततः कुंती विरराम महद्युक्ते तामनुज्ञाप्य च वेमांस्तमद्रासमुपानयम् ४० एवं सनिधनं प्राप्तो द्रोहि त्रस्तवमानद
संतापत्य जदुर्धर्षमाचशोकमनः कृथाः ४१ इति श्रीमन्महाभारत आश्वमेधिके पर्वणि वासुदेववाक्ये एकषष्टितमोऽध्या-
यः ६१ वैशंपायन उवाच एतच्छ्रुत्वा तु पुत्रस्य व्रतः श्रुत्वा तु जस्तदा विहाय शोकं धर्मात्मा ददाश्राद्धमनुत्तमम्
१ तथैव वासुदेवश्च स्त्रीयस्य महात्मनः दयितस्य पितुर्नित्यमकरादाध्वदहिकम् २

षष्टिंशतसहस्राणि ब्राह्मणानां महौजसाम् विधिवद्भोजयामास भोज्यं सर्वगणान्वितम् ३ आच्छाद्य च महाबाहू र्धनं तृष्णामपानुद-
त् ब्राह्मणानां तदा तृष्णस्तदभूत्समहर्षणम् ४ स्रवणं चैव गाश्वे वशयनाच्छादनानि च दीयमानं तदा विप्रवर्धनामिति चाब्रुवन्
५ वासुदेवो यदा शाही बलदेवः समात्यकिः अभिमन्योस्तदा आहमकुर्वन्सत्यकस्तदा ६ अतीवदुःखं संतप्तानशमं चोपलभिव-
तथैव पाण्डवा वीरानगरेनागसाहये ७ नोपागच्छतं वै शांतिमभिमन्युविना कृताः सबहूनि च राजेन्द्र दिवसानि विराट्जा ८
नाभुंक्तपतिदुःस्वार्ता तदभूत्करुणं महत् कुक्षिस्थ एव तस्याथ गभोर्वै संप्रलीयत ९ आजगाम ततो व्यासो ज्ञात्वा दिव्येन चक्षुषा
समागम्या ब्रवीद्धीमान् पृथापृथुललोचनाम् १० उत्तरां च महातेजाः शोकः संत्यज्यतामयम् भविष्यति महातेजाः पुत्रस्तव यश-
स्विनि ११ प्रभावाद्वासुदेवस्य मम व्याकरणादपि पाण्डवानामयं चांते पालयिष्यति मेदिनीम् १२ धनं जयं च संप्रदक्ष्य धर्मराजस्य शृ-
ण्वतः व्यासो वाक्यमुवाच दं हर्षयन्निवभारत १३ पौत्रस्तव महाभागो जनिष्यति महात्मनाः पृथ्वीसागरपर्यन्तां पालयिष्यति धर्मतः
१४ तस्माच्छोकं कुरु श्रेष्ठ जहित्वमरिक्षणं विचार्य मन्त्रं न हितं सत्यमेतद्भविष्यति १५ यच्चापितृष्णिवीरिणं कृष्णानकुरुनदनं पु-
रोक्तं तत्तथा भविष्यति तत्राः स्तुतिविचारणा १६ विबुधानां गतो लोकानक्षयानां त्मनिर्जितान् न स शोच्य स्तव्या वीरान् चान्यैः कुरुभि-
स्तथा १७ एवं पितामहं नोक्तो धर्मात्मा स धनं जयः त्यक्त्वा शोकं महाराज हृष्टरूपो भवतदा १८ पितापितवधं जगभूतं स्मिन्महामते
अवर्द्धत यथा कामं शक्रो दुपक्षेयथा शशी १९ ततः संचोदयामास व्यासो धर्मात्मजं नृपम् अश्वमेधं प्रति तदा ततः सांतिर्हितो भवतु २०
धर्मराजोऽपि मेधावी श्रुत्वा व्यासस्य तद्वचः वित्तस्यानयने तात चकारु गमने मतिम् २१ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके
पर्वणि द्विषष्टोऽध्यायः ६२ जनमेजय उवाच श्रुत्वेतद्वचनं ब्रह्मेन व्यासेनोक्तं महात्मना अश्वमेधं प्रति तदा किं
भूयः प्रचकार हारं लंघयन्मरुतेन निहितं वसुधातले तदेवापकथं चेति तन्मे ब्रूहि द्विजोत्तम २२ वेशं पायन उवाच
श्रुत्वा ह्येषां नवचो धर्मराजो युधिष्ठिरः भ्रातृन्सर्वान्समानाख्यकालवचनमब्रवीत् ३ अर्जुनं भीमसेनं च माद्रीपुत्रौ यमावपि श्रु-
त्वा वचनं वीराः सोऽहदाद्यन्महात्मना ४ कुरूणां हितकामेन प्रोक्तं कृष्णेन धीमता तपो वृद्धेन महता स हृदा भूतिमिच्छता ५

६ ७ ८ ९ १० ११ आविक्षितं आविक्षितः पुत्र आविक्षितो मरुतः तस्येदमाविक्षितं १२ १३ १४ १५ १६ १७ ध्रुवेन क्षत्रे रोहि
ष्यामुत्तरात्रये च अहनि वारे ध्रुवे सविवारे उत्तरार्केः मृतसिद्धियोगे इत्यर्थः १८ १९ २० २१ २२ २३ मूलवेंशस्याद्ये कुंती धृतराष्ट्रसमी

गुरुणा धर्मशीलेन व्यासेनाद्भुतकर्मणा श्रीष्मेण च महाप्राज्ञगोविंदेन च धीमता ६ संस्मृत्य तदहं सम्यक्कर्तुमिच्छामि पांडवाः
आयत्याचतदा त्वेव सर्वेषां तद्विनोहितं ७ अनुबध्ने च कल्याणं यद्वचो ब्रह्मवादिनः इयं हि वसुधा स वाक्षीर्णा रत्नाकुल इह ८
तच्चानुष्ठेयं तदा व्यासो मरुतस्य धनं नृपाः यद्येतद्वा ब्रह्म तं मन्यध्वं वाक्षमयदि ९ तथा यथा ह धर्मं कथं वा श्रीममन्यस इत्युक्तं
वाक्येन प्रतीतेः तदा कुरुकुलो ह १० श्रीमसेनो नृपश्चैष प्राजलि वाक्यमब्रवीत् रोचते मे महाबाहो यद्विदं भाषितं त्वया ११ व्या-
सारव्यातस्य वित्तस्य संसृपानयनं प्रति यद्विदं तत्प्राप्तुमिह धनमाविक्षितं प्रभो १२ कृतमेव महा राज भवोदिति मतिमम त्वयं
प्रणिपातेन गिरिशस्य महात्मनः १३ तदा नयाम भद्रं ते समभ्यर्च्य कपर्दिनम् तद्विजं देवदेवं शंतस्यैवानुचरांश्च तान् १४ प्रसाद्यार्थं
मवाप्स्यामो नृनं वाक्बुद्धिर्कर्मभिः रक्षंते ये च तद्व्यकिं नरारोद्रदर्शनाः १५ ते च वश्या भविष्यति प्रसन्ने च पमध्वजे श्रुत्वैव वदतस्त-
स्य वाक्यं श्रीमस्य भारत १६ प्रीतो धर्मात्मजो राजा बभूवाती व भारत अजुन प्रसुरवाश्चापितयान्येवाब्रुवन् च १७ कृत्वा त्रपाड-
वाः सर्वैरत्नाहरणानि श्रयं सेनामाज्ञापयामास नृक्षत्रैः हनि च ध्रुव १८ ततो ययुः पांडुः सुता ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्य च अचयित्वा
सूरश्चैष पूर्वमेव महेश्वरम् १९ मोदकः पायसेनाथमास पूषस्तथैव च आशास्य च महात्मान प्रययुः मुदितामृशम् २० तेषां प्रयास्य
वातत्रमंगलानि शप्तमान्यथे प्राहुः प्रहृष्टमनसो द्विजाग्र्यानां गराश्च २१ ततः प्रदक्षिणीकृत्य शिराभिः प्रणिपत्य च ब्राह्मणान्ग्नि-
सहितान् प्रययुः पांडुनदनाः २२ समनुज्ञाप्य राजानं पुत्रशोकसमोदितम् धृतराष्ट्रसभायैव पृथांच पृथुलाचनां २३ मूलं निक्षिप्य कौ-
रव्ययुधुस्तं धृतराष्ट्रजम् स पूज्यमानो पोरंश्च ब्राह्मणेः श्रमनीषिभिः २४ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि त्रिष-
ष्टोऽध्यायः ६३ वेंशपायन उवाच ततस्ते प्रययुर्हृष्टाः प्रहृष्टनरवाहनाः रथघोषेण महता पुरयंता वसंधराम् १ सं-
स्तूयमानास्ततिभिः स्तुतमागधवादिभिः स्वेन सैन्येन संवीता यथादित्याः स्वरश्मिभिः २ पांडुरणातपत्रेणाधियमाणेन मृदुनि वंशो-
युधिष्ठिरस्तत्राणमास्या भवोदुराट् ३ जया शिषः प्रहृष्टानि नराणां पथि पांडव प्रसृण्वहाद्यथान्यायं यथावत्पुरुषधर्मः ४

५ ६ ७ अग्निवेश्यं धोम्यम् ८ ९ षट्पदं षट्पदानि पदनीयानिराजमार्गाः षट् एकोदक्षिणोत्तरः तस्योभयतो द्वौ नादृशावेव एवं पूर्वपार्श्वमेव
कः तस्योभयतोऽपि द्वावेवेति षट्पराजमार्गाः संख्यानां निःसंस्थानानि नवरवंडानीति यावत् यथेष्टं नवसंस्थाने इति प्राचीनपाठः स्पष्टार्थः १० ११

तथैव सैनिकाराजं न राजानमनुयांतिये तेषां हलहलाशब्दादिवस्तुधाव्यतिष्ठत ५ सरांसि सरितश्चैव वनान्युपवनानि च अ
त्यक्रमन्महाराजो गिरिचाप्यन्वपद्यत ६ तस्मिन्देशे च राजेन्द्र यत्र तत्तद्रव्यमुत्तमम् चक्रं निवशनराजापाडवः सहसैनिकैः शिवेदे
शे समे चैव तदा भरतसुत्तम ७ अग्रतो ब्राह्मणान्कृत्वा तपोविद्यादमाचितान् पुरोहितं च कोरव्यवेददंगपारगम् आग्निवेश्यं च
राजानां ब्राह्मणाः सपुरोधसः ८ कृत्वा शांतियथान्यायसर्वशः पश्यवारयन् कृत्वा तु मध्यराजानममत्यांश्च यथाविधि ९ षट्पदं नव
संख्यानां निवेशं च क्रिद्विजाः मत्तानां वारणं द्राणां निवेशं च यथाविधि १० कारयित्वा सराजं द्रो ब्राह्मणानि दमब्रवीत् अस्मिन्का
ये द्विजश्रेष्ठानक्षत्रे दिवसे शशमे ११ यथा भवन्तो मन्यन्ते कर्तुमर्हन्ति तत्तथा ननः कालात्ययावस्यादिह वपरिलब्ताम् १२ इति निश्चि
त्य विप्रैः क्रियतां यदनंतरम् श्रुत्वेतद्वचनं राजो ब्राह्मणाः सपुरोधसः इदमुचुर्वचो ह्यधर्मराज प्रियस्वतुः १३ अद्ये वनक्षत्रमह
श्च पुण्यं यतामहश्च तमक्रियास्तु अभो भिरद्यह वसामराजन् उपाष्यतां चापि भवद्विरद्य १४ श्रुत्वा तु तेषां द्विजसत्तमानां कृतो
पवासा रजनीन्निरेद्राः ऊषुः प्रतीताः कुशसंस्तरेषु यथाध्वरे प्रज्वलिता हुताशाः १५ ततो निशासा व्यगमन्महात्मनां संश्रुण्वतां वि
प्रसमीरिता गिरः ततः प्रभातं विमला द्विजपभा वचो ब्रुवन् धर्मसूतनराधिपम् १६ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पूर्व
णि चतुःषष्टोऽध्यायः ६४ ब्राह्मणा ऊचुः क्रियतामुपहारोऽस्य अथैव कस्य महात्मनः दूतोऽपहारं नृपते ततः स्मार्थं
तामहं १ श्रुत्वा तु वचनं तेषां ब्राह्मणानां युधिष्ठिरः गिरिशस्य यथान्यायमुपहारमुपाहरत् २ आज्येन तपयित्वाग्निविधिवत्संस्तु
तेन च मंत्रसिद्धिं कृत्वा पुरोधाः सययात्तदा ३ सगृहीत्वा सप्तमनामंत्रपूतोजनाधिप मोदके पायसेनायमासे श्रोणाहरद्व
लिम् ४ सप्तमनोभिश्च चित्राभिलो ज रुचा वचरपि सर्वोत्तिष्ठतमं कृत्वा विधिवद्दंपारगः ५ किंकराणां ततः पश्चाच्चकार बलिमुत्त
मम् यक्षेन्द्राय कुबेराय मणिभद्राय चैव ह ६ तथान्येषां च यक्षाणां भूतानां पतयश्च ये कृशरेण च मासेन निवापस्तिलसंयुतेः
७ ओदनकुंभशः कृत्वा पुरोधाः समुपाहरत् ब्राह्मणेभ्यः सहस्राणि गवां दत्त्वा तु भूमिपः ८

इति श्रीमन्महाभारते आश्वमे. प० टीकायां चतुःषष्टोऽध्यायः ६४

क्रियतामिति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११

९ १० ११ १२ १३ पात्रीःमहान्तिओदनोद्धरणपात्राणि करकाःअल्यघटाः १४ भृंगाराणिगडकान् बर्हमानकान्शरावाणि १५ करपुटःकरसंपुटा
कारंढिदलभाजनंउष्ट्रादिवाह्यम् सन्दस्वइतिप्रसिद्धम् १६ नद्धंउष्ट्रादीनामुपरिवद्धं तुलाद्धंयत्रपुरुषस्याद्धंभातिउभयतोमिलित्वातुलामा
त्रंभारः वाहनभारस्येतिशेषः १७ १८ षोडशाष्टावितितयथायोग्यं उष्ट्रस्यभारोःष्टोसहस्रंरुक्मणः शकटस्यषोडश गजस्यचतुर्विंशतिरित्ये

नक्तंचराणांभूतानांव्यादिदेशबलंतदा धूपगंधनिरुद्धंतत्समनोभिश्चसंवृतम् ९ श्रुशभोस्थानमत्यर्थंदेवदेवस्यपार्थिवं क
त्वापूजांतुरुदस्यगणानांचैवसर्वशः १० यथोव्यासंपुरस्कृत्यनृपोरत्नविधिप्रति पूजयित्वाधनाध्यक्षप्रणिपत्याभिवाद्यच ११
समनोभिर्विचित्राभिरूपैःकृशरेणच शंखादींश्चानिधीन्सर्वान्निधिपालांश्चसर्वशः १२ अर्चयित्वादिजाग्र्यान्सस्वस्तिवाच्यचवी
र्यवान्-तेषांपुण्याहयोषेणतेजसासमवस्थितः १३ प्रीतिमान्सकुरुश्रेष्ठःखानयामासतद्धनम् ततःपात्रीःसकरकाबहुरूपाभनोरमाः
१४ भृंगाराणिकटाहानिकलशान्बर्हमानकान् बहूनिचविचित्राणिभाजनानिसहस्रशः उद्धारयामासतदाधमराजोयुधिष्ठिरः तं
षांलक्षणमव्यासीन्महान्करपुटस्तदा १६ नद्धंचभाजनंराजन्तुलाद्धंभभवन्प वाहनपांडुपुत्रस्यतत्रासीत्तुविशोपते १७ षष्टि
रुष्ट्रसहस्राणिशतानिद्विगुणाहयाः वारणाश्चमहाराजसहस्रशतसंमिताः १८ शकटानिरयाश्चवतावदेवकरेणवः स्वराणांपु
रुषाणांचपरिसरव्यानविद्यते १९ एतद्वित्तंतदभवद्यददध्र्युधिष्ठिरः षोडशाष्टोचतुर्विंशत्सहस्रंभारलक्षणम् २० एतेष्टादाय
तत्तद्रव्यंपुनरभ्यर्च्यपांडवः महादेवप्रतियथापुरंनगाह्वयंप्रति २१ हुंपायनाभ्यनुज्ञातःपुरस्कृत्यपुरोहितम् गोयुतेगोयुतंचवन्य
त्रसत्पुरुषेषुभः २२ सापुराभिर्मखाराजन्नुवाहमहतीचमूः कृच्छ्राद्विष्णुभाराताह्वयतीकुरुदहान् २३ इतिश्रीमन्महा
भारतेआश्वमेधिकेपर्वणिसर्वणकोषप्रामोपंचषष्टोऽध्यायः ६५ वंशपायनउवा एतस्मिन्नेवकालंतुवासदवापिवीर्यवा
न् उपायाहृष्टिभिःसाद्धंपुरंवारणसाह्वयम् १ समयंवाजिमधस्यविदित्वापुरुषेषुभः यथोक्तोधर्मपुत्रेणप्रव्रजन्त्वपुरींप्रति २
गौक्षिणेयेनसहितोयुयुधानेनचैवद्वि चारुद्वेष्टोनसांबेनगदेनकृतवर्मणा ३ सारणनचवीरेणनिशठनोत्सुकेनच बलदेवपु
रस्कृत्यसभाद्रासहितस्तदा ४ द्रोपदीमुत्तरांचैवपृथांचाव्यवलीककः समाश्वासयितुंचापिह्यत्रियानिहतश्वराः ५

वंभारलक्षणं

एवंहयश्वरमनुव्याणांयथासंभवयोज्यम् २० २१ गोयुतेगोयुते भाराक्रांतवाहनत्वात्गव्यूतौगव्यूतौ प्रत्यहंकोशह्वयप्रमाणमित्यर्थः २२ २३
इतिश्रीमन्महाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणटीकायांपंचषष्टोऽध्यायः ६५ एतस्मिन्निति १ २ ३ ४ क्षत्रियाःस्त्रियः ५ ध ६

तानागतांस्मीक्ष्येव धृतराष्ट्रो महीपतिः प्रतिगृण्हाद्यथान्यायं विदुरश्च महामनाः ६ तत्रैव न्यवसत्कृष्णः स्वर्चितः पुरुषोत्तमः विदु-
रेण महान्जास्तथैव च युयुत्सुना ७ वसत्सु वृष्णि वीरिषु तत्राथ जनमेजय जज्ञे तव पितराजं परीक्षितं परवीरहा ८ सतुराजामहारा-
जं ब्रह्मरूपेणावपीडितः शबो बभूव निश्चेष्टा हर्षशोकविवर्धनः ९ दृष्ट्वा नासिंहनादेन जनानां तत्र निस्चनः प्रविश्य प्रदिशः सर्वाः पु-
नरे वयुपायमतः १० ततः सोतित्वरः कृष्णो विवशांतः पुरंतदा युयुधानं द्वितीयो वैव्यथितेन्द्रियमानसः ११ ततस्त्वरितमायां तददश-
स्वां पितृष्वसाम् क्रोशंतीं मभिधावतीं वासुदेवं पुनः पुनः १२ एष्टतो द्रोपदीं चैव स भद्रां च यशस्विनीम् सा वि क्रोशं सकृण्णं बाधवानो-
स्त्रियो नृप १३ ततः कृष्णो समासाद्य कुतीं भाजस्य तातदा प्रोवाच राजशो दुर्लभा षण्णदयागिरा १४ वासुदेव महाबाहो स प्रजादवकी-
त्वया त्वनागतिः प्रतिष्ठा च त्वदायते मितं कुलम् १५ बहु प्रवीरयो यतस्ते स्त्रीयस्यात्मजः प्रभो अश्वत्थाम्नाहतो जातस्तस्य जीव-
यकेशव १६ त्वया ह्येतस्यातिज्ञातमधीक्य दुर्नंदन अहं स जीवयिष्यामि मृतजातमिति प्रभो १७ सोयं जातो मृतस्तात पश्येन पुरु-
षर्षभ उत्तरां च स भद्रां च द्रोपदीमां च माधव १८ धर्मपुत्रं च भीमं च फाल्गुनं च कुलंतथा सहदेवं च दुर्योधनं च सत्त्वात्तुमहसि १९ अ-
स्मिन्प्राणाः समार्यताः पांडवानां ममेव च पांडोश्चापि द्रोदाशाहं तथैव श्वशुरस्य मे २० अभिमन्योश्च भद्रं ते प्रियस्य सदृशस्य च प्रि-
यमुत्पादयाद्यत्वं प्रेतस्थापि जनादेन २१ उत्तराहि पुरां कुरुवं कथयत्यरिस्मृदन अभिमन्यो वचः कृष्ण प्रियत्वात्तन्नमशयः २२ अत्र-
वीत्किल दाशार्द्वैरादीं मार्जुनिस्तदा मातुलस्य कुलं भद्रं तव पुत्रांगमिष्यति २३ गत्वा वृष्णं धक कुलं धनुर्वेदं गृहीष्यति अस्त्रा-
णि च विचित्राणि नीतिशास्त्रं च केवलम् २४ इत्येतत्प्रणयात्तात सो भद्रः परवीरहा कथयामास दुर्धषस्तथा च तन्नमशयः २५ ता-
स्त्वावय प्रणम्य हृया चामां मधुसूदन कुलस्यास्य धृतायैतं कुरुकुल्याणमुत्तमम् २६ एवमुक्त्वानुवाच पृथापृथुललोचना उ-
च्छ्रित्य बाहुदुःस्वार्तांतांश्चान्याः प्रीयतन्मति २७ अर्जुवंश्च महाराज सर्वाः सोऽस्त्राविलेक्षणाः स्वस्त्रोया वासुदेवस्य मृतो जात इति प्र-
भो २८ एवमुक्ते ततः कुतीं पश्यं गृण्हाज्जनाहंनः भूमौ निपतितां चैनां सां त्वयामास भारत २९ इति श्रीमन्महाभारत आश्व-
मेधिके पर्वणि परीक्षिज्जन्मकथने षट्षष्टोऽध्यायः ६६

वैशंपायन उवाच ॥ उत्थितायां एथायां तु स भद्रा भ्रातरं तदा दृष्ट्वा च क्रोशद् स्वार्ता वचनं चेदमब्रवीत् १ पुंडरीकाक्ष पश्य
 त्वं पोत्रपार्थस्य धीमतः परिक्षिणेषु कुरुषु परिक्षिणं गता युषम् २ इषीकाद्राण पुत्रेण भूमिसेनार्थमुद्यता सोत्तरायां निपातिता वि
 जयेमयि चैव ह ३ सेयं विदीर्णे हृदयमयि तिष्ठति केशव यन्न पश्यामि दुर्धर्षं सह पुत्रं तु तं प्रभो ४ किं नु वक्ष्यति धर्मात्मा धर्मराजा
 युधिष्ठिरः भूमिसेना जुनो चापि माद्रवत्याः स्मृतौ च तो ५ श्रुत्वा भिमन्योस्तनयं जातं च स्मृतमेव च मुपिता दववा र्था यद्राण पुत्रेण पा
 उवाः ६ अभिमन्युः प्रियः कृष्ण भ्रातृणां नात्र संशयः तेश्च त्वा किं नु वक्ष्यति द्रोण पुत्रास्त्रनिर्जिताः ७ भवतोतः परं दुःस्व कित दन्यज्ज
 नादन अभिमन्योः सतात्कृष्णमृताज्जाताद रिदम् ८ साहं प्रसादयेत्कृष्णत्वा मद्य शिरसानता एथेयं द्रोपदी च वताः पश्य पुरुषोत्तम
 ९ यदा द्रोणसत्तेगर्भान्याहुनां हतिमाधव तदा किल त्वया द्रोणिः कुन्देनां क्तोरि मर्दन १० अकामत्वा कुरिष्यामि ब्रह्मवर्धानराधम
 अहं सजीवयिष्यामि किरीटितनयात्मजम् ११ इत्येतद्वचनं श्रुत्वा जानानाहं बलतव प्रसादयेन्वां दुर्धर्षजीवतामभिमन्युजः १२
 यद्येतत्त्वमिति श्रुत्य न कुराषिवचः शप्तम् सफलं वृष्णिशादुलभृतां मामवधारय १३ अभिमन्योः सत्तां वीरनसंजीवयति यद्ययम्
 जीवति त्वयि दुर्धर्षकिकरिष्याम्यहं त्वया १४ संजीवयेनं दुर्धर्षं स्मृतं त्वमभिमन्युजम् सदृशांस्तं वीरसस्य वपन्निवाबुदः १५ त्वं
 हिकेशव धर्मात्मा सत्यवान् सत्यविक्रमः सतीवाचमृतां कर्तुमहं सित्वम रिदम् १६ इच्छन् पिहितलोकास्त्रीन् जीवयथा मृतानि मान्
 किंपुनरदयितं जातं स्वस्मीयस्यात्मजमृतम् १७ प्रभावज्ञास्मि तत्कृष्णा तस्मान्वायाचयाम्यहम् कुरुष्वपां पुत्राणामिदं परमनुग्रहं १८
 स्वसंतिवामहाबाहाहतमित्रतिवापुनः प्रपन्नामामियं च तदया कर्तुमिहाहं सि १९ इति श्रीमन्महाभारत आश्वमेधिके प
 र्वणि परीक्षिज्जन्मकथने सप्तषष्ठोऽध्यायः ६७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्त राजद्रुक् शिद्वा दुःस्वस्मृच्छितः तथेति
 व्याजहारान्त्रेल्हादियन्निवतं जनम् १ वाक्येनेतेन हितदातं जन्तुं पुरुषपथम् २ ह्लादया माससं विमुयमांतं सलिलं रिव ३ ततः स
 प्राविशत्पूजं जन्मवैश्वमपितुस्तव अर्चितं पुरुषव्याघ्रसितं मां त्ययथाविधि ४ अपां कुंभं स पूणे श्रविच्यस्तः सर्वतो दिशम् यतन
 तिदुक्कालोतः सषपे श्रमहाभुज ५ अस्त्रं श्रविमलं न्यस्तः पावकं श्रवसमततः वृद्धाभिश्चाभिरामाभिः परिचाराथमावृतम् ५

दक्षेभ्यः परितो धीरभिषगभिः कुशलैस्तथा दृदर्शचसुतेजस्वीरक्षोघ्नान्यपिसर्वशः ६ द्रव्याणिस्थापितानिस्मविधिवत्कुशलैर्जनेः
 तथा युक्तं चतुर्दृष्ट्वा जन्मवशमापितुस्तव ७ हृष्टो भवद्दुष्पक्षः साधुसाध्यातिचाब्रवीत् तथा ब्रूवति वाष्णाय प्रहृष्टवदनतदा ८ द्रोप
 दीत्व रतागत्वा वैराटी वाक्यमब्रवीत् अयमायाति ते मद्देश्वशरामधुसूदनः ९ पुराणधिरचित्यात्मा समीपमपराजितः सापिबा
 ष्य कलावाचं निगृह्याश्रुणि च वद १० ससंवीता भवद्देवी देववत्कृष्णामोयुषी मातयादयमानन हृदयेन तपस्विनी ११ हृष्टा गोविंद
 माया तं रूपं पश्य देवयत् पुंडरीकाक्षपश्यावां बालनं हि विनाकृतो अभिमन्युश्च मां च वदतः तत्त्वज्जनादन्त १२ वाष्णाय मधुहन्
 वीर शिरसात्वा प्रसादय द्रोणपुत्रास्त्रनिर्दग्धजीवयेन मे मात्मजम् १३ यद्दिस्मयमराज्ञावाभीमसेननवापुनः त्वया वा पुंडरीका
 क्षवाक्यमुक्तमिदं भवेत् १४ अजानतीमिषीकैयं जनित्रां हंतिति प्रभो अहमवविनष्टास्यानेतदेवंगते भवेत् १५ गर्भस्थस्यास्य बा
 लस्य ब्रह्मास्त्रेण निपातनम् कृत्वा नृशंसं दुर्बुद्धिद्रोणिः किं फलमश्नुते १६ सात्वा प्रसाद्य शिरसाया चेशत्रुनिबर्हण प्राणांस्त्यस्या
 मिगोविंद नायं संजीवते यदि १७ अस्मिन्निबहवः साधोयममासन्मनोरथाः तद्रोणपुत्रेण हताः किन्नुजीवामि कुशव १८ आसीन्म
 ममतिः कृष्णपूणे त्मगा जनादनम् अभिवादायिष्ये त्वा कृष्णातदिदं विनथीकृतम् १९ चपलाक्षस्य दयादमृतस्मिन्सुखेषु वि
 फलामेकता कृष्णा हृदि सर्वमनोरथाः २० चपलाक्षः किलातीव प्रियस्ते मधुसूदन सतपश्यत्वमस्येन ब्रह्मास्त्रेण निपा
 तितम् २१ कृतघ्नोयं नृशंसोयं यथास्य जनकस्तथा यः पांडवी श्रियं त्यक्त्वा गतोऽयमसादनम् २२ मया चेतत्प्रतिज्ञांतरणमूढनिके
 शव अभिमन्यो हतवीरत्वामेष्याम्यक्षिरादिव २३ तच्छनाकरवत्कृष्णानृशसाजीवितप्रिया इदानीं मांगनांतत्र किन्नुवस्यति फल्य
 निः २४ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिकपर्वणि अष्टषष्टितमोऽध्यायः ६८ वेशपायन उवाच सैवं वि
 लब्धकरुणं सोन्मा देवतपस्विनी उत्तरान्यपतद्भूमौ रूपणा पुत्रगृहिणी १ तांतु हृष्टानि पतितां हतपुत्रपरिच्छदाम् चुक्रोश
 कुंती दुःखात्तामसांश्च भरतस्त्रियः २ सुहृते मित्रराजद्रोणपांडवानां निवेशनम् अप्रेक्षणीयमभवदातस्वनविनादितम् ३ सा
 सुहृते च राजद्रोणपुत्रशोकाभिपीडिता केशमलाभिहता वीरवैराटीत्वमवतदा ४ प्रतिलभ्यतु सा सजासुतरा भरतषष्ठे अकं
 मारोष्यत पुत्रमिदं वचनमब्रवीत् ५

इत्याश्वमेधिके पर्वणि टीकायां अष्टषष्टितमोऽध्यायः ६८ सैवं विलप्येति १ २ ३ ४ ५

धर्मज्ञस्य सतः सत्त्वमधर्मेनावबुध्यसे यस्त्वं वृष्णिप्रवीरस्य कुरुषेनाभिवादनम् ६ पुत्रगत्वामभवचो ब्रूयास्त्वं पितरं त्विदम् तमरं
 प्राणिनां वीरकाले प्राप्ते कथंचन ७ या ह त्वया विन्मद्यदपत्या पुत्रेण च वद मर्त्ये सति जीवामिह तस्वस्तिर किंचना ८ अथ वा ध
 र्मराज्ञाहमनुजातामहाभुज भक्षयिष्ये विषंधोरं प्रवेक्ष्ये वाहताशनम् ९ अथ वा दुर्मरतात यदिदं मे सहस्रथा पतिपुत्रविहीना
 या हृदयं न विदीर्यते १० उतिष्ठ पुत्र पश्ये मांदुः स्वित्तां प्रपितामहीम् आर्तामुपपुतां दीनां निमग्नां शोकसागरे ११ आयां च पश्य पां
 चालीमा त्वती च तपस्विनीम् मां च पश्य सद्दुः स्वातां व्याध विद्धां मृगीमिव १२ उतिष्ठ पश्य वदनं लोकनाथस्य धीमतः पुंडरीकपुत्रा
 शाक्षं पुनरेव च फलेक्षणम् १३ एवं विप्रलपती तां दृष्ट्वा निपतिता पुनः उत्तरां तां स्त्रियः सर्वाः पुनस्तथापयस्ततः १४ उत्थाय च पुनर्दृष्ट्वा
 तदामस्त्यपतेः स्मृता प्राजलिः पुंडरीकाक्षं भूमावेवाभ्यवादयत् १५ श्रुत्वा स तस्या विपुलं विलापं पुरुषं प्रभः उपस्पृश्य ततः कृष्णां
 ब्रह्मास्त्रं प्रत्यसंहरत् १६ प्रतिजज्ञे च दाशाहं सत्यं जीवितमन्युतः अब्रवीच्च विशुद्धात्मा सर्वविश्रावयन् जगत् १७ न ब्रवीम्युत्तरे-
 मिथ्या सत्यमेतद्द्विविध्यं एष संजीवयाम्येनं पश्यतां सर्वदेहिनाम् १८ नोक्तं पूर्वमयामिथ्यास्त्वेरष्टपिकदाचन न च युद्धात्परावृत्त
 स्तथा संजीवनामयम् १९ यथा मे दयिता धर्मो ब्राह्मणश्च विशेषतः अभिमन्योः स्मृतो जातो मृतो जीवत्वयं तथा २० यथा हं नाभिजा
 नां मि विजयेतु कदाचन विरोधं तेन सत्येन मृतो जीवत्वयं शिशुः २१ यथा सत्यं च धर्मश्च मयि नित्यं प्रतिष्ठितौ तथा मृतः शिशुरयं
 जीवतामभिमन्युजः २२ यथा कसश्च केशी च धर्मं निहतो मया तेन सत्येन बालोद्य पुनः संजीवतामयम् २३ इत्युक्ते वासुदेवेन स
 बालो भरतर्षभ शनैः शनैर्मे हाराज प्रास्यं दत्त स चेतनः २४ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि पराक्षित्संजीवने ऊन
 सप्ततोऽध्यायः ६९ वेशं पायन ऊवाच ब्रह्मास्त्रं तु यदाराज न रुष्येन प्रतिसंहतम् तदा तद्देशं त्वत्पित्रा तेजसाभिवि
 दीपितम् १ ततो रक्षांसि सर्वाणि नेशस्त्यक्त्वा गृहं तु तत् अंतरिक्षे च वागासीत्साधु केशव साध्विति २ तदस्त्रं ज्वलितं चापि पिताम
 हं मगात्तदा ततः प्राणान्युनलेभो पिता तव नुरेश्वर ३ व्यचष्टं च बालो सोऽयथात्साहयथा बलम् बभूवुमुदितारा जस्ततस्ता भरत-
 स्त्रियः ४ ब्राह्मणान्वाच यामासुर्गाविंदस्येव शासनात् ततस्तामुदिताः सर्वाः प्रशंसंस्तजनाहं नम् ५

महाभारते आश्वमेधिके पर्व

६ ग्रंथिकाः देवज्ञाः ग्रंथिकस्तकरीरेस्यादैवज्ञेगुगुलुद्रुमेइतिविश्वलोचनस्तस्माद्वहंसोरव्यंशयनंइतिपृच्छन्ति तेमोरव्यशायनिकाः पृच्छतोस्तस्मा

स्त्रियोभरतसिंहानांनावलब्धेवपारगः कुंतीद्वपदपुत्रीचसंभद्राचोत्तरातथा ६ स्त्रियश्चान्यान्सिंहानांबभूवुर्दृष्टमानसाः तत्र
मल्लानटाश्चैवग्रंथिकाःसोरव्यशायिकाः ७ सूतमागधसंधाश्चाप्यस्तवंस्तजनादनम् कुरुवंशस्तवारव्याभिराशीभिर्भरतवर्षम् ८
उत्थायतुयथाकालमुत्तरायदुनदनम् अभ्यवादयतप्रीतांसहपुत्रेणभारत ९ तस्यकृष्णाददोदृष्टाबहुरत्नविशेषतः तथान्यवृष्टि
शादूलानामचास्याकरोत्यभुः १० पितुस्तवमहाराजसत्यसंयोजनार्दनः परिक्षीणकुलेयस्माज्जातोयमभिमन्युजः ११ परिक्षिदितिना
मास्यभवत्वित्यब्रवीत्तदा सौवर्धतयथाकालंपितातवजनाधिप १२ मनप्रल्हादनश्चासीत्सर्वलोकस्यभारत मासजातस्तत्तेवीरपि
ताभवतिभारत १३ अथाजस्मःसबहुलंरत्नमादायपांडवाः तान्समीपगतान्श्रुत्वानिययुर्वृष्टिपुंगवाः १४ अलंचक्रुश्चमाल्योधैः
पुरुषानागसाह्वयम् पताकाभिर्विचित्राभिर्ध्वजैश्चविविधैरपि १५ वेश्मानिसमलंचक्रुः पौराश्चापिजनैश्चराः देवतायतनानांचपू-
जास्तुविविधास्तथा १६ संहितेशाथविदुरः पांडुपुत्रप्रियंक्षया राजमार्गाश्चतत्रासन्समनोभिरलंकृताः १७ शशभेतत्पुरंचापि
समुद्रोयनिभस्वनम् नतकेश्चापिचृत्यद्भिर्गायकानांचनिःस्वनैः १८ असीदैश्रवणस्यैवनिवासस्तत्पुरंतथा बंदिभिश्चनरराजन्
रुन्नीसहायैश्चसर्वशः १९ तत्रतत्रविविक्तेषुसमंतादुपशोभितम् पताकाधूयमानाश्चसमंतात्प्रातरिष्वना २० अदर्शयन्निवतदाकुरु
न्वैदक्षिणात्तरान् अयोधयंस्तदाचापिपुरुषाराजधूर्गताः सर्वराष्ट्रविहारोद्यरत्नाभरणलक्षणः २१ इतिश्रीमन्महाभारते
आश्वमेधिकेपर्वणिपांडवागमनेसप्ततितमोऽध्यायः ७० वेशपायनउवाच तान्समीपगतान्श्रुत्वापांडवान्शत्रुक
र्षणः वासुदेवःसहामात्यः प्रयातःससुहृद्गणः १ तेसमेत्ययथान्यायंप्रत्यह्यताद्विदृक्षया तेसमेत्ययथाधर्मपांडवावृष्टिभिःसह
२ विविशःसहिताराजन्पुरवारणसीह्वयम् महतस्तस्यसैन्यस्यरवुरनमिस्वनेनह ३ द्यावापृथिव्योरवचेवसर्वमासीत्समावृत
म् तेकोषीनयनैःकृत्वाविविक्तैस्वपुरंतदा ४ पांडवाःप्रीतमनसःसामात्याःससुहृद्गणाः तेसमेत्ययथान्यायंशतराष्ट्रजनाधिप
५ कीर्तयंतस्वनमानितस्यपादोववदिरे धृतराष्ट्रादनुचनेगांधारीसबलात्मजाम् ६ कुंतीचराजशादूलतदाभरतसत्तम विदुर
पूजयित्वाचवेश्यापुत्रसमेत्यच ७

नादिष्यइतिहृक् ७ कुरुवंशस्यस्मवं आचक्षतेताभिः कुरुवंशस्तवारव्याभिः ८ ९ १० ११

१२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१

इत्याश्वमेधिकेपर्वणिटीकायांसप्ततितमोऽध्यायः ७० तान्समीपगतानिति १

२३४५६ वेश्यापुत्रंयकत्तम् ७

पूज्यमानाः स्मृते वीराव्यरोचंत विशोपते ततस्तत्परमाश्चर्यं विचित्रं महदद्भुतम् ८ शश्वु बुस्तेतदा वीराः पितुस्तेजन्मभारत तदुपश्रु-
त्यतत्कर्म वासुदेवस्य धीमतः ९ पूजाहं पूजयामासः कृष्णं देवकिनंदनम् ततः कतिपयाहस्य व्यासः सत्यवतीसुतः १० आजगाम म-
हातेजानगरनागसाक्ष्यम् तस्य सर्वेयथान्यायं पूजां चक्रुः कुरुद्वहाः ११ सहवृष्यं धकव्याघ्रेरुपासां चक्रिरेतदा तत्र नानाविधाकाराः
कथाः समभिकीर्त्य वै १२ युधिष्ठिरं धर्मसुताव्यसं वचनमब्रवीत् भवत्प्रसादाद्भगवन्पुत्रादिदरं लभामाहृतम् १३ उपयांक्तुं तदिच्छामि
वाजिमधमहाक्रतो तमनुज्ञातुमिच्छामि भवता मुनिसत्तम त्वदधीना वयं सर्वे कृष्णस्य च महात्मनः १४ व्यास उवाच अ-
नुज्ञानामिराजंस्त्वां क्रियतां यदनंतरम् यजस्व वाजिमधेनविधिवद्दक्षिणावता १५ अश्वमेधो हिराजं द्रुपावनः सर्वपाप्मनाम् तेने-
ष्वात्वं विपाप्मावैभविता नान्न संशयः १६ वेशं पायन उवाच इत्युक्तः स तु धर्मात्मा कुरुराजा युधिष्ठिरः अश्वमेधस्य को-
रव्यचकारादरण्यमिति १७ समनुज्ञाय तत्सर्वं कृष्णार्द्रपायनं नृपः वासुदेवमथाभ्येत्यवाग्मी वचनमब्रवीत् १८ देवकीसुतप्रजादे-
वी त्वया पुरुषसत्तम यद्व्यात्वं महाबाहो तत्कृथास्त्वभिहाच्युत १९ त्वत्प्रभावाजितान् भोगानभीमयदुनंदन पराक्रमणकुश्या च त्व-
येयं निजितामही २० दीक्षयस्व त्वमात्मानं त्वहिनः परमांगुरुः त्वयीष्टवति दाशार्हं विपाप्माभविता ह्यहम् २१ त्वं हियज्ञोऽक्षरः सर्व-
स्त्वधर्मस्त्वप्रजापतिः त्वंगतिः सर्वभूतानामिति मे निश्चितामतिः २२ वासुदेव उवाच त्वमेवं तन्महाबाहो वक्तुमहस्यारि-
दम् त्वंगतिः सर्वभूतानामिति मे निश्चितामतिः २३ त्वंचाद्य कुरु वीराणां धर्मेण हि विराजसे गुणीभूताः स्मृते राजंस्तु नाराजगुरु-
तमः २४ यजस्व मदनुज्ञातः प्राप्य एषं क्रतुस्त्वया युनं कुनो भवान्कार्येयत्रवांछसि भारत २५ सत्यं तं प्रतिजानामि सर्वकृतां स्मृतेन
य भीमसेनाजुनां चैव तथा माद्वतीसुतो इष्टवंतो भविष्यांति त्वयीष्टवति पार्थिव २६ इति श्रीमन्महाभारत आश्वमेधिकं
पर्वणि व्यासागमने एकसप्ततितोऽध्यायः ७१ वेशं पायन उवाच एवमुक्तः स्तुतः कृष्णो न धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः व्यासमा मंत्र-
मेधावीत तो वचनमब्रवीत् १ यदा कालं भवान्वेति हयमेधस्य तत्त्वतः दीक्षयस्व तदा मां त्वत्पुत्राय त्वाहिमं क्रतुः २ व्यास उ-
वाच अहपे लोथको तं यथाज्ञं त्वत्पुत्राय वच विधानयद्यथा कालं तत्कर्तारो न संशयः ३ चैत्र्या हि षोणमास्या तु तव दीक्षा भवि-
ष्यति संभाराः संभ्रियतां च यज्ञार्थं पुरुषर्षभ ४

५. ६०७ ८०९ स्यः काष्ठस्वङ्गः सचात्रसौवर्णः कूर्च आसनार्थं कुशमुष्टिः सोप्यत्रसौवर्णः १० ११ सगुप्तं सरक्षितं यथास्थानं १२ १३

अश्वविद्याविदश्चैवसूताविप्राश्चनदिदः मेध्यमश्वं परीक्षन्तं तवयज्ञार्थसिद्धये ५ तमुत्सृज्य यथाशास्त्रं पृथिवीसागरांब्रह्म
सपयंतु यथादीप्तं तव पाथिवदशयन् ६ वैशंपायन उवाच इत्युक्तः सतथैत्युक्त्वा पाण्डवः पृथिवीपतिः चकार सर्व
राजेंद्रयथोक्तब्रह्मवादिना ७ सभाराश्चैवराजेंद्रसर्वसंकल्पिताभवन् ससभारान्समाहृत्य नृपो धर्मस्ततस्तदा ८ न्यवेदयद्दमे
यात्मा कृष्णाद्वैपायनाय वै ततो ब्रवीन्महातेजा व्यासो धर्मात्मजं नृपम् ९ यथा कालं यथा योगं सज्जाः स्मृतवदीक्षणे स्वयं श्रुत्वा
सौवर्णाय चान्यदपि कैरव १० तत्र योग्यं भवेत्किंचिद्रोक्मन्तं तत्र क्रियतामिति अश्वश्चोत्सृज्य तामद्य पृथ्व्यामथ यथाक्रमम् ११ सुगु
प्तं चरतां चापि यथाशास्त्रं यथाविधि १२ युधिष्ठिर उवाच अयमश्वो यथा ब्रह्मन्नुत्सृष्टः पृथिवीमिमाम् चरिष्यति
यथाक्रमं तत्रैव संविधीयताम् १३ पृथिवीं पर्यटन्तं हितुरगं कामचारिणम् कः पालयेदिति मुने तद्भवान्वत्तुमहति १४ वै
शंपायन उवाच इत्युक्तः स तुराजं द्रुष्ट्वा द्वैपायनो ब्रवीत् श्रीमसेनादवरजः श्रेष्ठः सर्वधनुष्मताम् १५ जिष्णुः सहिष्णुर्ध-
ष्णुश्च स एनं पालयिष्यति शक्तः सहिर्महजितुं निवातकवचातकः १६ तस्मिन् ह्यस्त्राणि दिव्यानि दिव्यं संहननं तथा दिव्यं धनुश्च
षुधीच स एनमनुयास्यति १७ सहिर्महार्थकुशलः सर्वविद्याविशारदः यथाशास्त्रं नृपश्चैव चारुप्रियति हयम् १८ राजपुत्रो महा
बाहुः श्यामो राजा वलोचः अभिमन्योः पिता वीरः स एनं पालयिष्यति १९ श्रीमसेनापितेजसी कोतयो मितविक्रमः समर्थो रक्षितुरा
ष्ट्रं नकुलश्च विशांपते २० सहदेवस्तु कोरव्यसमाधास्यति बुद्धिमान् कुटुंबतंत्रविधिवत्सर्वमेव महायशाः २१ तत्सर्वं यथान्याय-
मुक्तः कुरुकुलोद्बहः चकार फाल्गुनचापि सदिदेश हयं प्रति २२ युधिष्ठिर उवाच एह्यर्जुन त्वया वीरं हयाय परिप्राप्त्य
ताम् त्वमहो रक्षितुं नान्यः कश्चन मानवः २३ यंचापि त्वामहाबाहो प्रत्यक्षातिनराधिपाः तौ विग्रहायथानस्थान् तथा कार्यं त्व
यान् २४ आख्यातं च भवता यज्ञाय मग्नं सर्वशः पाथिवेभ्यो महाबाहो समये गम्यतामिति २५ वैशंपायन उवाच
एवमुक्त्वा स धर्मात्मा भ्रातरं सव्यसाचिनम् श्रीमचनकुलचक्रपुरगुप्तो समादधत् २६ कुटुंबतंत्रं च तदा सहदेव युधांपतिम् अ
नुमान्य महीपालं धृतराष्ट्रं युधिष्ठिरः २७ इति श्रीमन्महाभारत आश्वमेधिके पर्वणि द्विसप्ततौ अध्यायः ७२

१४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ इत्याश्वमेधिके पर्वणि टीकायां द्विसप्ततौ अध्यायः

दीक्षेति १ पशुबन्धान् अश्वमेधस्यारम्भणीयरूपान् २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६

वंशोपायनउवाच दीक्षाकालेतुसंप्राप्तेततस्तेसमहर्त्विजः विधिवद्दीक्षयाभास्करश्वमेधायपार्थिवम् १ कृत्वासपशुबन्धान् दीक्षितः पाण्डुनंदनः धर्मराजोमहातेजाः सहर्त्विग्भिर्व्यरोचत २ हयश्चहयमेधार्थस्वयंचब्रह्मवादिना उत्सृष्टः शास्त्रविधिना व्यासेनामिततेजसा ३ सराजाधर्मराट् राजन्दीक्षितो विबभौ तदा हेममालीरुक्मकंठः प्रदीप्तइवपावकः ४ कृष्णाजिनीदुपाणिः क्षोमेवासाः सधर्मजः विबभौ द्युतिमान् भूयः प्रजापतिरिवाधरे ५ तथैवास्यर्त्विजः सर्वेतुल्यवेषाविशोपते बभूवुरर्जुनश्चापि प्रदीप्तइवपावकः ६ श्वेताश्वः कृष्णसारतसेसाराश्वयनजयः स्वस्तितेः स्तत्रजाविद्यपुनश्चेहीतिभारत अथापरमनुष्यद्रूपरुषावाक्यमब्रुवन् नैनपश्यामसमदधनुरेतत्प्रदृश्यते ८ एतद्विभीमनिर्हादविश्रुतगाडिवंधनुः ब्राह्मणाश्चमहीपालबहवोवदपारगाः ९ विधिवत्पृथिवीपालाधर्मराजस्यशासनात् विक्षिपन्गाडिवराजन्बद्धगोधांगुलित्रवान् १० तमश्वं पृथिवीपालमुदायुक्तः ससारच आकुमारतदाराजन्नागमत्तत्पुरविभो ११ द्रष्टुकामंकुरुश्वप्रयास्यंतधनजयम् तेषामन्योन्यसमर्दादुष्मवसंभोजायत १२ दिदृक्षुर्गाहयंतचतचवहयसारिणम् ततः शब्दोमहाराजदिशः स्वंप्रातिपुरयन् १३ बभूवप्रेक्षतां नृणां कुतीपुत्रधनजयम् एषगच्छतिकोतेयस्तुरगश्चेवदीप्तिमान् यमन्वतिमहाबाहूः संस्पृशन्धनुरुत्तमम् १४ एवमुवावदतांगिराजिष्णुरुदारधीः स्वस्तितेस्तत्रजारिष्टपुनश्चेहीतिभारत १५ अथापरमनुष्यद्रूपरुषावाक्यमब्रुवन् नैनपश्यामसमदधनुरेतत्प्रदृश्यते १६ एतद्विभीमनिर्हादविश्रुतगाडिवंधनुः स्वस्तिगच्छत्वरिष्टोवपथानमकुतोभयम् १७ भित्तमनंद्रक्ष्यामः पुनरेष्यतिचक्रवृम् एवमाद्यामनुष्याणास्त्रीणांचभरतर्षभः १८ शुश्रावमधुरावाचः पुनः पुनरुदारधीः याज्ञवल्क्यस्यशिष्यश्चकुन्तलोयज्ञकर्मणि १९ प्रायात्यार्थेनसहितः शांत्यर्थंवदपारगः ब्राह्मणाश्चमहीपालबहवोवदपारगाः अनुजम्महात्मानं क्षत्रियाश्चविशोपते २० विधिवत्पृथिवीपालधर्मराजस्यशासनात् पांडवैः पृथिवीमश्वोनिजितामस्त्रतेजसा चचारसमहाराजयथादशंचसत्तम २१ तत्रयुद्धानिर्वृत्तानियान्यासन्पांडवस्यह तानिवक्ष्यामि ते वीरविचित्राणि महातिच २२ सहयः पृथिवीराजन्प्रदक्षिणमवर्तते ससारोत्तरतः पूर्वतन्निबोधमहीपते २३ अवमृदन्सराष्ट्राणि पार्थिवानाहयत्तमः शनैस्तदापरिचयोश्वेताश्वश्चमहारथः २४

१७ १८ शिष्यः सोमश्रवाः १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७

२५ २६ २७ २८ उभयत इति क्षुद्राणिचेतिपाठे क्षुद्राणिउपेक्षितानीत्यर्थः २९ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिटीकायां त्रिसप्ततोऽध्यायः ७३

तत्रसंगणनास्तिराज्ञामयुतशस्तदा येऽयुध्यंतमहाराजक्षत्रियाहतबांधवाः २५ किरातायवनाराजन्बहवोपिधनुर्धराः स्ते
छाश्चान्येवद्विविधाः पूवयानिकृतारण २६ आर्याश्चपृथिवीपालाः प्रहृष्टनरवाहनाः समीयुः पांडुपुत्रेणबहवोयुद्धदुर्मदाः २७ ए
वंवतानियुद्धानित्तत्रतत्रमहीपते अजुनस्यमहीपालेनानादशसमागतेः २८ यान्निभयताराजन्प्रतप्तानिमहातेच तानि
युद्धानिवक्ष्यामिकोतेयस्यतवानघ २९ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अश्वानुसारे त्रिसप्ततोऽध्यायः ७३
वैशंपायन उवाच त्रिगतेरभवद्भृङ्गकृतवैरैः किरीटिनः महारथसमाज्ञातेहतानांपुत्रनष्टमिः १ तेसमाज्ञायसंप्राप्तंय
ज्ञित्यंतरगात्तमम् विषयांततोवीरादशिताः पर्यवारयन् २ रथिनोबद्धतूणीराः सदैश्वैः समलकृतैः परिवायहयशज्जन्य
हीतसंप्रचक्रुः ३ ततः किरीटीसंचित्यतेषां तत्रचिकीर्षितम् वारयामासतान्वीरान्सात्वपूर्वमारिदम् ४ तदनादृत्यतसवशरैरुभय
हन्तस्तदा तमोरजाभ्यासच्छन्नास्तान्किरीटीन्यवारयत् ५ तानब्रवीत्तोजिष्णुः प्रहृष्टान्निवभारत भिवतध्वमधर्मज्ञा श्रेयोजी
वितमेवच ६ सहिवीरः प्रयास्यन्वेधमराजनवारितः हतबांधवानतपाथहतव्याः पाथिवा इति ७ सतदातद्वचः श्रुत्वाधमराजस्य
धीमतः तान्निवतध्वमित्याहूनन्यवतंतत्त्वापिते ८ ततस्त्रिगतेरजानंसूर्यवर्माणमाहवे विजित्यशरजालेनप्रजहासधनजयः ९
ततस्तेस्थघोषेणरथनेमिस्वनेनच पूरयंतोदिशः सर्वाधनजयमुपाद्रवन् १० सूर्यवर्माततः पार्थशराणान्तपर्वणाम् शतान्यमुचदा
जेद्रुल्लङ्घ्यस्त्रमाभिदर्शयन् ११ तथैवान्यमहेशासायचतस्यानुयायिनः सुमुचुः शरवषाणिधनंजयवृधोषिणः १२ सतान्ज्यामसुव
निमुक्तेबहुभिः सुबहून्शरान् चिच्छेदपांडवराजस्तधूमान्यपतस्तदा १३ कतुवर्मातुतजस्वीतस्येवावरजोयुवा युयुधेभ्रातु
रथायपाडवेनयशस्विना १४ तमापतंतसंप्रैक्ष्यकतुवर्माणमाहवे अभ्यघ्नन्निशितेबाणेबीभत्सः परवीरहा १५ कतुवर्मण्यभि
हतेहतवर्मा महारथः रथनाशसमुत्पत्यशरैर्जिष्णुमवाकिरत् १६ तस्यतांशीघ्रतामीक्ष्यतुतांषातीववीर्यवान् गुडाकेशोमहात-
जाबालस्यधृतवमणः १७ त्रसदधानंददृशनाददानचतंतदा किरंतमेवसशरान्ददृशोपाकशासनिः १८ सततं पूजयामासधृतव
माणमाहवे मनसासुमुहूर्तवरेणसमाभिहषयन् १९ तपन्नगमिवक्रुद्धकुरुवीरः स्मयन्निव प्रीतिपूर्वमहाबाहुः प्राणेनव्यपराप
यत् २०

त्रिगतेरिति महारथत्वेनसम्यगाज्ञानैः पांडवीयैः हतानांपुत्रनष्टमिस्त्रिगतेरैः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८
१९ २०

सतश्चरक्ष्यमाणोवैपार्थेनाभिततेजसा धृतवर्माशरं दीप्तं मुमोच विजयेतदा २१ सतेन विजयस्तूर्णमासीद्दृष्टः करेभ्यश्चामुमुच्यमाणं
 दिवमोहात्तत्पतायभूतलं २२ धनुषः पततस्तस्य सव्यमाचिकरादिभो बभूवसदृशं रूपं शक्रचापस्य भारत २३ तस्मिन्निप
 तिते दिव्यमहाधनुषि पार्थिव जहास सस्वनं हासं धृतवर्मा महाहव २४ ततो रोषाद्वितोजिष्णुः प्रमृज्य रुधिरं करात् धनुरादत्त तू
 व्यंशरवर्षे ववर्ष च २५ ततो हलहलाशब्दादिवस्पृगभवत्तदा नानाविधानां भूतानां तत्कृमाणि प्रशंसतां २६ ततः संप्रेक्ष्य सु
 कालात्कथमापमः जिष्णुं च गतं कथयाथाः परीताः पर्यवारयन् २७ अभिसृत्य परीक्षां ततस्तं धृतवर्मणः परिववृणुः २८ ततो यो धानुजं घ्राणाश्रुतेषां स दशचाष्टच
 क्रुद्धाह्वजयः २९ ततो यो धानुजं घ्राणाश्रुतेषां स दशचाष्टच महेंद्रवज्रप्रतिमेराय सैव ह्यभिः शरैः ३० तान्सं प्रभग्नान् प्रेक्ष्य त्वर
 माणा धनजयः शरैराशी विषाकारे जघान स्व न च द्रुमन् ३१ तेषां गन्धमनसः सर्वत्रैव गतं कमहोरथाः दिशो भिदुर्दुवुराज धनजय श
 रादिताः ३२ तमूचुः पुरुष व्याघ्रसं सप्तकनिष्ठुदनम् तवास्माकिकराः सर्वसुवैव वशागास्तव ३३ आज्ञापयस्व नः पार्थ प्रह्वान्येषा
 न वा स्थितान् करिष्यामः प्रियं स वतं वृकरो वनदन ३४ एतदाज्ञाय वचनं स वास्तान ब्रवीत्तदा जीवितं रक्षतु नृपाः शासनं प्रतिगृह्य
 ताम् ३५ इति श्रीमन्महाभारत आश्वमेधिके पर्वणि अश्वानुसारे चतुःसप्ततोऽध्यायः ७४ वैशंपायन उवाच
 प्राज्योतिषमथाभ्युत्य चरत्सहयोत्तमः भगदत्तात्मजस्तत्र निर्ययोरणककेशः १ सहयं प्राङ्मुच्य विषयां तमुपागतम् युयु
 धं भरतश्च वज्रदत्तामहीपतिः २ साभिनिर्याय नृगराद्भगदत्तस्ततो नृपः अस्माथा तमुच्य नृगराभिमुखो यथा ३ तथा तस्य
 महाबाहः कुरुणामृषभस्तदा गां दीवं विक्षिपस्तूर्णसहसा स मुपद्रवत् ४ ततो गां दीवं निर्मितैरिषुभिर्मोहितो नृपः हयमुत्सृज्य
 तवीरस्तेतः पार्थमुपाद्रवत् ५ पुनः प्राविश्य नगरं देशितः स नृपोत्तमः आरुह्य नागं प्रकृतिर्ययोरणककेशः ६ पादुरेणा तपत्रेणाधि
 यमाणेन सूर्यानि दधुयताचामरणश्वतेन च महारथः ७ ततः प्रार्थय समासाद्य पादुष्वानां महारथ आदद्यान्मासवीर्यं तत्संवाल्यान्मो
 हाच्च संयुगे ८ सवारणेन गप्रच्यं प्रभिन्नकरदा सुखम् प्रेषयामास स क्रुद्धः श्वेताश्वं प्रति पार्थिवः ९ विक्षरतं महामघं परवारणवा
 णम् शास्त्रवत्कलितसस्यं विवशयुद्धमुद १० प्रचोद्यमानः स गजस्तं नृराजामहाबलः तदा कुशेन विवभा वुत्पतिष्यान्निवाहं
 रम् ११

आश्वमेधिके पर्वणि टीकायां चतुःसप्ततोऽध्यायः ७४ प्राज्योतिषमिति स्पष्टार्थोऽध्यायः १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

तमापुतंतं संप्रेक्ष्य कुक्षोराजन्मजयः प्रमिषो वारणगतं योधयामास भारतः १२ वज्रदत्तस्ततः कुक्षोमुमोचाशुधनं जये तोरै
रानग्निसकाशान् शूलभानिववगितान् १३ अर्जुनस्तानसंप्राप्तान् गाडीवप्रभवेः शयैः द्विधा त्रिधा च चिच्छेदस्वयं स्वर्गमेतदा १४ स
तान्दृष्ट्वा तथा च्छिन्नास्तोभरान् भगदत्तजः इषून् सक्तो स्वरितः प्राहिणोत्याडवंप्रति १५ ततोर्जुनस्तूर्णतरं रुक्मपुंस्वानजिह्मगान्
प्रेषयामास संकुक्षो भगदत्तात्मजं प्रति १६ सतेर्विहोमहातेजा वज्रदत्तो महामृधे भृशहातः पपातो व्यो न त्वेन मजहात्स्मृतिः १७
ततः स पुनस्तु ज्यवारणप्रवरं रणे अव्यग्रः प्रेषयामास जयाथीविजयं प्रति १८ तस्मै बाष्पास्ततो जिष्णुनिमुक्ताशीविषोपमान्
प्रेषयामास संकुक्षो ज्वलितज्वलनोपमान् १९ सतेर्विहोमहानागो विस्त्रवन् रुधिरबभौ गोरिक्वात्तमिवाभौ दिवह प्रस्त्रवणं तदा
२० इति श्रीमन्महाभारते आ० अश्वानुसारं पंचसप्ततोर्यः ७५ वेशपायन उक्ता च एव त्रिरात्रमभव-
त्तद्यद्भारतर्षभ अर्जुनस्य नरं द्रेण वृत्रेण वशतः क्रताः १ ततश्चतुर्थो दिवस वज्रदत्तो महाबलः जहास सस्वनहासं वाक्यचदम
थाब्रवीत् २ अर्जुनार्जुनतिष्ठस्वनमेजीवन्निमोक्ष्यसे त्वां निहत्य करिष्यामि पितृस्तोयं यथाविधि ३ त्वया कुक्षो मम पिता भगदत्तः
पितुः सरवा इतो हृद्धा पचायित्वा तं शिशुमामद्ययाधय ४ इत्यवमुक्त्वा संकुक्षो वज्रदत्तो नराधिपः प्रेषयामास क्वारं व्यवारणपाड
वंप्रति ५ संप्रेक्ष्यमाणो नारंगो वज्रदत्तेन धीमता उत्पतित्यन्निवाकाशमभिदुद्रावपाडवम् ६ अग्रहस्तसमुत्तेन रशीकरेण सना
गराद् समुक्षतगुडाकेशं शूलनीलमिवाबुदः ७ सततं प्रथितो राजामयवदिनदन्मुहः सुखातवरसहादेरभ्यद्रवत फाल्गुनम्
८ स नृत्यन्निव नारंगो वज्रदत्तप्रचोदितः आसमादद्वतराजन्कोरवाणामहारथम् ९ तमायां तमथालक्ष्य वज्रदत्तस्य वाष्पुणम्
गाडीवमाश्रित्य बलीनव्यकपतशत्रुहा १० चुक्रोध बलवच्चापि पाडवस्तस्य भूपते कार्यविघ्नमनुस्मृत्य पूर्ववरं च भारत ११ ततोऽनेवा
रणं कुक्षुः शरजालेन पाडवः निवारयामास तदा वलवमकरालयम् १२ सनागप्रवरः श्रीमानर्जुनं न निवारितः तस्थो शरोर्वीभि-
न्नांगः श्वाविच्छललितायथा १३ निवारितगजदृष्ट्वा भगदत्तस्तानृपः उत्सर्जयित्वा नान्वाणान् जूनं क्रोधमूर्च्छितः १४ अर्जुनस्तम
हाबाहुः शरैररिनिघातिभिः वारयामास तान्वाणास्तदद्भुतमिवाभवत् १५ ततः पुनरभिकुक्षो राजा प्रागज्योतिषाधिपः प्रेषयामा
स नारंगं द्रुबलवत्पवतोपमम् १६

एवमिति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ श्वावित्शल्यः मृगविशेषः शलालितः शलाकाप्रोतः १३

तमापतंतं संप्रेक्ष्य बलवत्पाकशासनिः नाराचमग्निसंज्ञं प्राहिणोद्धारणं प्रति १७ सतेन वारणो राजन्मर्मस्वभिहतो भृशम् प
पातसहसा भूमौ वज्ररुग्ण इवाचलः १८ सपतं क्षुभमेनागोधनं जयशराहतः विशन्निवमहाशैले महीवज्रप्रपीडितः १९ तस्मि-
न्निपतिते नागे वज्रदत्तस्य पांडवः तं नृभेतव्यमित्याहततो भूमिगतं नृपम् २० अब्रवीद्विमहातेजाः प्रस्थितमायुधिष्ठिरः राजा
नस्तेन हतव्याधनं जयकथंचन २१ सर्वमेतन्नरव्याघ्रभवत्येतावता कृतम् योधाश्चापिनहंतव्याधनं जयरणे त्वया २२ वक्तव्या
श्चापिराजानः सर्वे सहस्रहज्ज नैः युधिष्ठिरस्याश्वमेधो भवद्भिरनुभूयताम् २३ इति भ्रातृवत्तः श्रुत्वा न हन्मि त्वानराधिप उति
ष्ठनभयं ते स्तिस्वस्ति मे नृगच्छ पाथिव २४ आगच्छेथामहाराज परां चैत्री सुपस्थिताम् यदाश्वमेधो भविता धर्मराजस्य धीमताः २५
एवमुक्तः सराजा तु भगदत्तात्मजस्तदा तथेत्येवाब्रवीद्वाक्यं पांडवनाभिनिर्जितः २६ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके प
र्वणि वज्रदत्तपराजयेषु दशमोऽध्यायः ७६ वेशं पायन उवाच सैंधवेरे भवद्यद्वदंतस्तस्य किरीटिनः हतशेषैर्म
हाराज हतानां च शतैरपि १ ते वतीणमुपश्रुत्य विषयं श्वेतवाहनम् प्रत्यक्षयुरमृष्यतां राजानः पांडवर्षभम् २ अश्वचतुप
रामृष्यविषयांते विषापमाः नभयचक्रिरे पाथी द्रुमि सनादनंतरात् ३ ते विदूरादनुव्याणिं यज्ञियस्य हयस्य च बीभत्सुं प्रत्यपद्य
तपदातिनम् बस्थितम् ४ ततस्ते तु महावीर्यारजानः पर्यवारयन् जिगीषंतो नरव्याघ्रपूर्वविनिष्कृतायुधि ५ तेनामान्यपि गो
त्राणि कुमाणि विविधानि च कीर्तयन्तस्तदा पाथेशरवर्षैरवाकिरन् ६ ते किरतः शरब्रातान् चारणप्रतिवारणान् रणे जयमभी
प्संतः कीर्तयन् पर्यवारयन् ७ ते समीक्ष्य चतुर्हृष्णा सुग्रकमाणसाहवे सर्वयुयुधिरे वीरारथस्थास्तपदातिनम् ८ ते तमाजधिरवीरं
निवातकवचातकम् ससमकनिहतारहतारसैंधवस्य च ९ ततोरथसहस्रेणाहयानामयुतेन च कोष्ठाकीकृत्य बीभत्सुं प्रहृष्टमन
सोऽभवन् १० तस्मिन्तो वधूं वीराः सिंधुराजस्य चाहवे जयद्रथस्य कौरव्यसमरसव्यसाचिनः ११ ततः पर्जन्यवत्सुर्वेशरक्षोरवासु
जन्तुः ते कीर्णः शशभेपाथैरविर्मघातैर्युथा १२ सशरैः समवच्छन्नश्चक्रसेपांडवर्षभः पंजरीतरसंचारी शकुतइव भासत १३
ततो ह्यहकृतं सर्वकीर्तयशरपीडितं त्रेलाक्यम् भवद्राजन् रविरासीच्च निष्प्रभः १४ ततो ववामहाराजमारुतो लोमहर्षणः राहु
रयमदादित्यं युगपत्सामभवच १५

त्वामागतं च संश्रुत्य युद्धाय हयसारिणं पितृश्वमृत्युदुःखवार्तेजहात्याणान्धनं जय ३० प्राप्तो बीभत्सुरित्येव नाम श्रुत्येव तेन य
विषादार्तः पपातो व्योममारचममात्मजः ३१ तद्दृष्ट्वा पतितं तत्र तस्तस्यात्मजं प्रभो गृहीत्वासमनुप्राप्ता त्वामद्य शरणं विणी ३२ इ
त्युक्त्वा तस्वरसात् सुमोच धृतराष्ट्रजा दीनादीनां स्थितं पार्थमब्रवीच्चान्यथा मुखात् ३३ स्वसारं समवेक्षस्व स्वस्त्रीयात्मजमेव च कर्तुं
महर्षिधर्मज्ञदयाकुरुकुलोद्दह ३४ विस्मृत्य कुरु राजानं तं च मंदं जयद्रथम् अभिमन्यो यथा जातः परिक्षित्य रवीरहा ३५ तथा
यं सरसाज्जातो मम पोत्रो ममात्मजः तमादाय नरव्याघ्रसंप्राप्तास्मि तवातिकम् ३६ शमार्थं सर्वयोधानां शृणु चेदं वचो मम आगतो
यं महाबाहो तस्य मंदस्य पुत्रकः ३७ प्रसादमस्य बालस्य तस्मात्त्वकर्तुं महर्षि एष प्रसाद्य शिरसा प्रशमार्थमरिदम् ३८ याचते त्वां
महाबाहो शमं गच्छ धनं जय बालस्य हतबंधोऽश्वपार्थ किंचिदजाततः ३९ प्रसादं कुरु धर्मज्ञ मामन्युवशमन्वगाः तमनार्यं नृशंसं
च विस्मृत्यास्य पितामहम् ४० अगस्कारिणमत्यथ प्रसादं कर्तुं महर्षि एवं ब्रुवत्या कुरुण दुःशलायां धनं जयः ४१ संस्मृत्य देवीं
गंधारी धृतराष्ट्रं च पाथिवम् उवाच दुःखशोकार्तः क्षत्रधर्मं व्यगर्हयन् ४२ यत्कृते बांधवाः सर्वे मया नीता यमक्षयम् इत्युक्त्वा ब
हुसात्वादि प्रसादमकराज्जयः ४३ परिष्वज्य च तं प्रीतो विससृज गृहान् प्राति ४४ दुःशलाचापितान् योधां निवारय महतोरणात्
संपूज्य पार्थ प्रययोगृहान् वशमानना ४५ एवं निजित्य तान् वीरान्सेधवान्स धनं जयः अन्वधावत धावतं हयं कामविचारिणम् ४६
ततो मृगमिवाकाशं यथा देवः पिनाकधृक् ससारतंतथा वीरो विधिवद्यज्ञियं हयम् ४७ सच बाजीयथेष्टेन तांस्तान् देशान्यथाक्रमम्
विचचारयथाकामं कर्म पार्थस्य कर्तव्यम् ४८ क्रमेण सहयस्त्वेवं विचरन्पुरुषर्षभ मणिपूरपतं देशमुपायात्सह पांडवः ४९
इति श्रीमद्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वानुसारेसेधवपराजयौनाम अष्टसप्ततौध्यायः ७८ वेशं पायन उवाच
श्रुत्वा तु नृपतिः प्राप्तं पितरं बभ्रुवाहनः निर्ययो विनयेनाथ ब्राह्मणार्थं पुरःसरः १ मणिपूरेश्वरं त्वेवमुपायातं धनं जयः नाभ्य-
नंदत्स मधावीक्षत्रधर्ममनुस्मरन् २ उवाच च स धर्मात्मा समन्युः फाल्गुनस्तथा शक्रियं न ते युक्ता बहिस्त्वक्षत्रधर्मतः ३ संरक्ष्य
माणं तुरगं योधिष्ठिरमुपागतम् यज्ञियं विषयाते मां नायो त्सीः किन्तु पुत्रक ४ धिक्कामस्तस्मादुबुद्धिं क्षत्रधर्मबाहिः कृतम् योमा
युद्धाय संप्राप्तं साम्नवप्रत्यग्रहृथाः ५

६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ प्रमीतद्वमृतद्व २२ दिव्यतेजोहादाकाराखंभीस्वरं

नत्वयापुरुषार्थोद्दिक्श्विदस्तीहजविता यस्तंस्त्रीवृद्धयाप्राप्तंमांसांसांसाप्रत्यगृह्णथाः यद्यहंन्यस्तशस्त्रस्त्वाभागच्छेयंसदुर्मते
६ प्रक्रिययभवद्यक्तातावत्तवनरोधम तमेवमुक्तमत्रातुविदित्वापन्नगात्मजा ७ अमृष्यमाणाभित्वावीमलूपीसमुपागमत् सा
ददर्शिततःपुत्रंविमृष्यंतमधामुस्वम् ८ संतज्यमाणमसकृत्पित्रायुद्धारिनाप्रभो ततःसाचारुसर्वांगीसमुपेत्योरगात्मजा ९ उल्ह
पीप्राहवचनंधर्म्यधर्म्यविशारदम् उल्हपीमांनिबोधत्वमातरपन्नगात्मजाम् १० कुरुष्ववचनपुत्रधर्मस्तेभवितापरः युध्यस्वेनकु
रुश्रेष्ठपितरंयुद्धदुर्मदम् ११ एवमेषाहितेप्रीतोभविष्यतिनसंशयः एवंदुर्मर्षितोराजासमात्राबभ्रुवाहनः १२ मनश्चक्रमहान्ते
जायुधायभरतर्षभ सनेह्यकांचनवमशिरस्त्राणंचभानुमत् १३ तूणीरशतसंबाधमासुराहरथोत्तमम् सर्वोपकरणोपेतयुक्त
मग्रेवमनोजवैः १४ सचक्रोपस्करंश्रीमान्द्रुमभांडपरिष्कृतम् परमाचितमुच्छ्रित्यध्वजसिंहंहिरण्यमयम् १५ प्रययोपार्थमुद्दि-
श्यसराजाबभ्रुवाहनः ततोभ्येत्यहयवीरोयज्ञियंपार्थरक्षितम् १६ ग्राहयामासपुरुषेर्हयशिखाविशारदैः गृहीतवाजिनह
स्त्राप्रतीतात्मासंधनंजयः १७ पुत्रं येस्थंभूमिष्ठःसंन्यवारदाहव सतत्रराजातवीरशरसंधेरेनकशः १८ अर्दयामासनिशितैरा-
शीविषविषोपमैः तयोःसमभवद्यद्धपितुःपुत्रस्यचातुल्यम् १९ देवासुररणप्रख्यमुभयोःप्रियमाणयोः किरीटिनप्रविध्यायशरणा
नतपर्वणा २० जनुदेशेनरव्याघ्रप्रहसन्बभ्रुवाहनः साभ्यगात्सहपुरवनवल्मीकमिवपन्नगः २१ विनिर्भिद्यन्वकेतयप्रविवशमही-
तलम् सगाढवेदनीयमानालब्धधनुस्तुतमम् २२ दिव्यतेजःसमाविश्यप्रमीतद्वमृतद्वसोभवत् २२ ससंज्ञामुपलभ्याथप्रशस्यपुरुष
षर्भः पुत्रंशक्रात्मजोवाक्यमिदमाहमहाद्युतिः २३ साधसाधुमहाबाहोवृत्साचित्रांगदात्मज सदृशंकर्मतेदस्त्राप्रतीतमानस्मिपुत्रक २४
विमुचाम्यषतेबाणान्युत्रयुद्धेस्थिरोभव इत्येवमुक्तानाराचैरभ्यवर्षदमित्रहा २५ तान्सगाडीवनिर्मुक्तान्वज्राशानिसमप्रभान्
नाराचानच्छिनद्वाजाभस्त्रैःसर्वास्त्रिधाहृद्या २६ तस्यपार्थःशरोदिव्यध्वजहमपरिष्कृतम् सवर्णतालप्रतिमंक्षरणापाहरद्वथा
त् २७ हयांश्चास्यमहाकायान्महावेगानरिंदम् चकारराजन्निजीवान्प्रहसान्निवपाडवः २८ सरथादवतीयाथराजापरमवपनः
पदातिःपितरंक्रुद्धायोधयामासपाडवम् २९ संप्रीयमाणःपार्थानामृषभःपुत्रविक्रमात् अत्यथपीडयामासपुत्रवज्रधरात्मजः

३०

प्राणस्येतिपूर्वेणसंबंधः २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२

समन्यमानो विमुखं पितरं बभूवाहनः शरैः राशीविषाकारैः पुनरेवार्द्युद्वली ३१ ततः स बाल्यात्पितरं विव्याध हृदि पत्रिणा नि
शितनसु पुरवेन बलवद्बभूवाहनः ३२ विवेश पाण्डवराजं नममभित्वा तदुःखं स हतः सतनातिभृशक्रुद्धः पुत्रेण कुरुनदनः ३३ म
होजगाम मोहात् सतताराजं न्यनं जयः तस्मिन् निपतिते वीरैः क्रौरवाणां धुरंधर ३४ सोऽपि मोहजगामाथ ततश्चित्रांगदासूतः व्या
यम्य स युगेराजा दृष्ट्वा च पितरं हतम् ३५ पूर्वमेव स बाणो धर्मादा विद्वोऽर्जुनेन ह पपात सोऽपि धरणीमालिग्यरणमूढं नि ३६ भर्ता
रं निहतं दृष्ट्वा पुत्रं च पतितं भुवि चित्रांगदापरित्रस्ताप्रविवेश रणाजिरे ३७ शोकसंतप्त हृदयारुदं तीव्रे पतीभृशम् मणिपूरपतेर्मा
ताददर्शनिहतपतिम् ३८ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वानुसारे अर्जुनपराजये ऊनाशीतोऽध्यायः ७९
वैशंपायन उवाच ततो बहुविधं भूरिविलय्य कमलेक्षणा मुमोह दुःस्वसंतं प्राप पातचमहीतले १ प्रतिलभ्य च सासं-
ज्ञादं वीरिव्यवपुर्धरा उलूपीपन्नगसूता दृष्ट्वा दं वाक्यमब्रवीत् २ उलूपिपश्य भर्तारं शयाननिहतरणे त्वत्कृते मम पुत्रेण बाणे
न समितिजयम् ३ ननु त्वमार्यधर्मज्ञाननुचासिपतिव्रता यत्त्वत्कृते यं पतितः पतिस्ते निहतारणे ४ किंतु सर्वापराधायं यादृते द्यधनं
जयः क्षमस्व याच्यमानो वै जीवयस्व धनं जयम् ५ ननु त्वमार्यधर्मज्ञात्रे लोक्यविदितं शर्म यद्वातयित्वा पुत्रेण भर्तारं नानुशा-
चमि ६ नाहं शोचामि तनयं हतं पन्नगनादिनि पतिमेव तु शोचामि यस्यातिथ्यमिदं कृतम् ७ इत्युक्त्वा सा तदा देवी मुलूपीपन्न-
गात्मजाम् भर्तारमभिगम्येदमित्कवाच यशस्विनी ८ दुर्निष्ठकुरुमुखस्य प्रियसुरव्यासि मे प्रिय अयमश्वो महाबाहो मया ते
परिमोक्षितः ९ ननु त्वयानामविमो धर्मराजस्य यज्ञियः अयमश्वानुसर्तव्यः स शेष किं महीतले १० त्वयि प्राणामेयार्थं ताकुर्व-
णां कुरुनदन सकस्मात्प्राणदान्येषां प्राणान्मत्सक्तवानसि ११ चित्रांगदोवाच उलूपिसाधुपश्य मे पतिं निपतितं
भुवि पुत्रं च मे समुत्साद्य यातयित्वानशोचमि १२ कामस्वपितु बालो यं भूमौ मृत्युवशागतः लोहिताक्षो गुडाकेशो विजयः साधुजी-
वतु १३ नापराधोऽस्ति स भगो नराणां बहुभायता प्रमदानां भवत्येष मातं भूदक्षिरीदृशी १४ सरस्य चेतत्कृतं यात्राशश्वदव्ययमेव
तु सरस्य समभिजानीह सत्यसंगतमस्मृते १५ पुत्रेण यातयित्व मे पतिं यदि न मे द्यवै जीवंतं दर्शयस्यद्यपरित्यक्ष्यामि जीवितम्

९६

साहंदुःखान्वितादेविपतिपुत्रविनाकृता इहैवप्रायमाशिक्ष्येप्रेक्षंत्यास्तेनसंशयः १७ इत्युक्त्वापन्नगसूतांसपत्नीचित्रवाहिनी
ततःप्रायमुपासीनातूष्णीमासीज्जनाधिप १८ वैशंपायनउवाच ततोविलप्यविरताभर्तुःपादोप्रगृह्यसा उपविष्टाभव
द्दीनासोच्छ्वासंपुत्रमिच्छती १९ ततःसंज्ञोपुनर्लब्ध्वासराजावभ्रुवाहनः मातरंतामथालोक्यरणभूमावथाब्रवीत् २० इतोदुः
खतरंकिन्नुयन्मेमातासरवेधिता भूमोनिपतितंवीरमनुशेतेमृतंयतिम् २१ निहंतारंरणंरीणांसर्वशस्त्रभृतांवरम् मयाविनि-
हंतंसरव्येप्रद्व्यतेदुर्मरुवत् २२ अहोस्याहृदयदेव्याहृदयन्नविदीर्यते व्यूढोरस्कमहाबाहुप्रक्षंत्यानिहतपतिम् २३ दुर्मरुपुरुषे
णैहमन्येद्यध्वन्यनागते यत्रनाहनमेमाताविप्रयुज्येतजीवितात् २४ हाहाधिकुरुवीरस्यसन्नाहंकाचनंभुवि अपविद्धहतस्य
हमयापुत्रेणपश्यत २५ भोभोपश्यतमेवीरंपितरंब्राह्मणाभुवि शयानंवीरशयनमयापुत्रेणपातितम् २६ ब्राह्मणाःकुरुमुख्य
स्ययेमुक्ताहयसारिणः कुर्वंतिशांतिकामस्यरणयोयंमयाहतः २७ व्यादिशंतुचकिंविप्राःप्रायश्चित्तमिहाद्यमे आनृशंसस्यपापस्य
पितृहतूरणाजिर २८ दुश्चराद्वादशसमाहृत्वापितरमद्यवै ममहसन्नृशंसस्यसर्वतस्यास्यचमणा २९ शिरःकपालचास्यवयुजतः
पितुरद्यमे प्रायश्चित्तहिनास्त्यन्यद्वत्वाद्यपितरमम ३० पश्यनागोत्तमसूतेभतारंनिहतमया कृतप्रियमयातद्यनिहत्यसमरःजु-
नम् ३१ सोऽहमद्यगमिष्यामिगतिंपितृनिषेविताम् नशक्नाम्यात्मनात्मानमहंधारयितुंभुभं ३२ सात्वमयिमृतेमातस्तथागांडो
वधन्वनि भवप्रीतिमतीदेविसत्यंनात्मानमालभे ३३ इत्युक्त्वासतताराजादुःखशोकसमाहतः उपस्पृश्यमहाराजदुःखाहचनम
ब्रवीत् ३४ शृण्वंतुसर्वभूतानिस्थावराणिचराणिच त्वंचमातर्यथासत्यंब्रवीमिभुजगोत्तमे ३५ यादिनोतिष्ठतिजयःपितामनरस
त्तमः अस्मिन्नेवरणोदृशोऽपयिष्येकलवरम् ३६ नहिमेपितरंहत्वानिष्कृतिर्विद्यतेक्वचित् नरकंप्रतिपत्स्यामिध्रुवंगुरुवधादितः
३७ वीरंहिक्षात्रियंहत्वागोशतेनप्रमुच्यते पितरंतुनिहत्येवंदुर्लभानिष्कृतिर्मम ३८ एषणकोमहातंजाःपांडुपुत्राधनंजयः पिताच
ममथर्मात्मातस्यमेनिष्कृतिःकुतः ३९ इत्येवमुक्त्वापुनर्पतेनजयसूतानृपः उपस्पृश्याभवत्तूष्णींप्रायोपेतोमहोमतिः ४० वै-
शंपायनउवाच प्रायोपविष्टनृपतोमणिपूरश्चरेतदा पितृशोकममाविष्टंसहमात्रापरंतपे ४१ उत्तूषीचित्तयामासतदासं
जीवनमणिम् सचांपातिष्ठततदापन्नगान्मपरायणम् ४२

तंगृहीत्वातुकोरव्यनागराजपतेः स्मृता मनः प्रल्हादनीवाचंसेनिकानामथाब्रवीत् ४३ उन्निष्ठमाशुचः पुत्रनेवेजिष्ठास्त्वया-
जितः अजेयः पुरुषैरेषततोदेवैः सवासवैः ४४ मयातुमोहिनीनाममायेषासप्रदर्शिता प्रियार्थपुरुषेद्रस्यापितुस्तेद्ययशस्विनः
४५ जिज्ञासुर्द्विषपुत्रस्यबलस्यतवकोरव संग्रामेयुध्यतोराजन्नागतः परवीरहा ४६ तस्मादसिमयापुत्रयुद्धायपरिचोदितः माया
पमात्मनः पुत्रशंकथाद्यण्वपिप्रभो ४७ ऋषिरेषमहानात्मापुराणः शाश्वतोदरः नैनंशक्तोहिसंग्रामेजंतुशक्नोपिपुत्रक ४८
अयंतुमेमणिर्दिव्यः समानीतोविशोपते मृतान्मृतान्पन्नगंद्रान् यजीवयतिनित्यदा ४९ एनमस्योरसित्वंचस्थापयस्वपितुः प्रभो
संजीवितंतदापार्थसत्त्वद्रष्टासिपांडवम् ५० इत्युक्तः स्थापयामासतस्योरसिमणितदा पार्थस्यामिततेजाः सपितृस्नेहादुपापकृ-
त् ५१ तस्मिन्मस्तेमणोवीरोजिष्णुरुज्जीवितः प्रभुः चिरसमदवांतस्थोमृष्टलोहितलोचनः ५२ तमुत्थितमहात्मानंलब्धसंज्ञमन-
स्विनं समीक्ष्यपितरंस्वस्थंवदंबभ्रुवाहनः ५३ उत्थितपुरुषव्याघ्रेपुनलक्ष्मीवतिप्रभो दिव्याः सुमनसः पुण्यावृष्टेपाकशासनः
५४ अनाहतादुदुभयोब्रिनेदुर्मयनिस्तेनाः साधुसाध्वितिचाकाशेबभ्रुवस्तमहान्स्वनः ५५ उत्थायचमहाबाहुः पयाश्वस्तोधनंजयः
बभ्रुवाहनमालिङ्ग्यसमाजिघ्रतमूर्धनि ५६ ददशचापिदूरस्यमातरंशोककषितां उलूच्यासहतिष्ठतीतितांष्टुच्छनंजयः ५७ कि-
मिदंलक्ष्यंतसर्वशोकविस्मयहर्षवत् रणाजिरमभिन्नघ्नयादिजानासिशंसमे ५८ जननीचकिमर्थतरणभूमिसुपागता नागेंद्रदु-
हिताचेयमुलूपीकिमिहागता ५९ जानाम्यहमिदंयुद्धंत्वयामहचनात्कृतम् स्त्रीणामागमनहेतुमहमिच्छामिवेदितुम् ६० तमुवा-
चतथाष्टमणिपूरपतिस्तदा प्रसाद्यशिरसाविहानुलूपीष्टुच्छतामियम् ६१ इतिश्रीमन्महाभारतआश्वमेधिकेपर्वणिअ-
श्वानुसारेअर्जुनप्रत्यग्जीवनेअशीतितमोऽध्यायः ८० अर्जुनउवाच किमागमनकृत्यंतेकोरव्यकुलनंदिनि मणिपूरप-
तेमातुस्तथेवचरणजिरं १ क्वचित्कुशलकामासिराज्ञोस्यभुजगात्मज ममवाचयलापांगकश्चित्त्वशभमिच्छसि २ कश्चित्पृथु-
लश्चाणिनाप्रियंप्रियदर्शने अकाषिमहमज्ञानादयंवाबभ्रुवाहनः ३ कश्चिन्नुराजपुत्रीतेसपत्नीचैत्रवाहिनी चित्रांगदावराहोहा-
नापराध्यतिकिंचन तमुवाचोरगपतेदुहिताप्रहसन्निव नमस्त्वमपराद्धासिनहिमबभ्रुवाहनः ५

तेआश्वमेधिकेपर्वणिटीकायांअशीतितमोऽध्यायः ८०

किमागमनेतिस्पष्टार्थो

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

नजनित्रीनशास्येयंममयाप्रेष्यवस्थिता श्रूयतांयद्यथाचेदंमयासुर्वविचेष्टितम् ६ नमेकोपस्त्वयाकार्यः शिरसात्वांप्रसादये त्व
 त्रियार्यैर्हिकोरव्यक्तमेतन्मयाविभो ७ यत्तच्छृणुमद्वादादानिखिलेनयनंजय महाभारतयुद्धयत्त्वयाशातनवनृपः ८ अधर्मेण
 हतःपार्थतस्येषानिष्कृतिःकृता नहिभीष्मस्त्वयावीर्युध्यमानोहिपातितः ९ शिरवादिनातुसंयुक्तस्तमाश्रित्यहतस्त्वया तस्यशा
 तिमकृत्वात्वंत्यजेथायदिजीवितम् १० कर्मणातेनपापनपतयानिरयंभवम् एषातुविदिताशांतिःपुत्राद्यांप्राप्तवानसि ११ वसुभि
 र्वसुधाषालगंगायांचमद्दामते पुरोहिश्रुतमेतत्तवसक्तिःकथितमया गंगायास्तारमाश्रित्यहतशातनवनृप १२ आपुत्यदवाव
 सवःसमंत्यचमद्दानदीम् इदमृचुर्वचोयारंभागीरथ्यामतेतदा १३ एषांशातनवोभीष्मानिहतःसुव्यसाचिना अयुध्यमानःसंया
 मेसंसक्तोऽन्येनभाविबि तेदननोनुषगणवयमद्यधनंजयम् १४ शापेनयाजयामतितथास्त्वितिचसाब्रवीत् तदेहंपितुरावद्य
 प्रविश्यव्ययितेन्द्रिया १५ अभवंसचतच्छ्रुत्वाविषादमगमत्यरम् पितातुमेवसृजत्वात्वंदयेसमयाचत १६ पुनःपुनःप्रसाधेताः
 स्तएनमिदमब्रुवन् पुत्रस्तस्यमहाभागमेणिपुरस्वरोयुवा १७ सग्नंरणमध्यस्थाःशरःपातपितामुवि एवंकृतस्नागदमुक्तःशापा
 भाविष्यति १८ गच्छतिवसभिश्चोक्तोममचदशेशंससः तच्छ्रुत्वात्वंमयातस्माच्छापादसि विमांसितः १९ नदित्वादवराजापिसमरे
 षुपराजयेत् आत्मापुत्रःस्मृतस्तस्मात्तनहासिपराजितः २० नदिदाषामममतःकथंवाभन्यसेविभा इत्यवमुक्तोविजयःप्रसन्नात्मा
 ब्रवीदिदम् २१ सर्वमसप्रियुदवियदुतत्कृतवत्यसि इत्यक्त्वासाब्रवीत्पुत्रमणिपुरपतिजयः २२ चित्रागदायाःशृण्वत्याःकोरव्यदु
 हितुस्तदा युधिष्ठिरस्याश्वमधःपरांचत्रीभाविष्यति २३ तत्रगच्छेत्सहामात्यामातृभ्यांसहितानृप इत्यवमुक्तःपार्थनसराजावभ्रुवा
 हनः उवाचपितृरथीमानिदमस्त्राविन्दक्षणाः २४ उपयास्यामिधमज्ञभवतःशासनादहम् अश्वमधमद्रायज्ञादिजातिपरिवेषकः २५
 ममत्वनुग्रहायप्रविशस्यपुरस्वकम् भार्याभ्यांसहधर्मज्ञमाभूतेत्रविचारणा २६ उपित्वहानिशामकांसरवस्वभवनंभो पुनर
 श्वानुगमनं कतामिजयतावर २७ इत्यक्तःसतुपुत्रेणतदावानरकंतनः स्मयन्प्रोवाचकांतयस्तदाचित्रांगदास्ततम् २८ विदितंतेमहा
 बाहायथादीक्षांतराम्यहम् नसतावत्प्रवेक्ष्यामिपुरतएथुन्वाचन २९ यथाकामव्रजत्ययज्ञियाश्वानरधम मस्तितस्तुगमिष्या
 मिनस्थानंविद्यतेमम ३०

सतत्रविधिवत्तेन पूजितः पाकशासनिः भार्याभ्यामभ्यनुज्ञातः प्रायाद्वरतसत्तमः ३१ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वानुसारं एकाशीतितमोऽध्यायः ८१ वेशपायन उवाच स तु वार्जसमुद्रांतापयत्यक्सधामिमां निवृत्तोऽपि सुस्वराज नृप नवारणसाव्यम् १ अनुगच्छंश्चतुरगं निवृत्तोऽथ किरीटभूतं यदृच्छया समापदपुरराजगृहं तदा २ तमभ्याशगतं दृष्ट्वा स ह देवात्मजः प्रभो क्षत्रधर्मस्थितो वीरः समराया जुहावह ३ ततः पुरात्सनिष्क्रम्य रथीयन्वीशरीतली मेघसंधिः पदातिस्तथ नंजयमुपाद्रवत् ४ आसाद्य च महातेजामेघसंधिर्धनं जयम् बालभावाच्च महाराज प्रोवाचे दंनकोशलात् ५ किमयं चार्यते वाजीरुन्नी मध्य इव भारत हयमेन हरिष्यामि प्रयतस्व विमोक्षणे ६ अदत्तानुनयो युद्धयदित्वपितृभिर्मम करिष्यामि तवातिथ्यं प्रहरप्रहरा- मि च ७ इत्युक्तः प्रत्यवाच न प्रहसन्निव पांडवः विघ्नक्तामया वार्यदतिमेव तन्माहितम् ८ भ्रात्रा ज्येष्ठेन नृपते तदापि विदितं ध्रुवं प्रहरस्व यथा शक्तिर्नमस्त्युविद्यते मम ९ इत्युक्तः प्राहरत्पुं पांडवमगधेश्वरः किरन् शरसहस्राणि वर्षाणीव सहस्रदृक् १० ततो गां उविभृच्छुरो गां डीव प्रहितः शरैः चकार मोघांस्तान्बाणानुसयन्तान् भरतर्षभ ११ समो घतस्य बाणो घं कृत्वा वानरकेतनः शराभ्युमो च्छालितो नृदीप्सास्यानिवपन्नगान् १२ जध्वं पताकादंडेषु रथयंत्रहयेषु च अन्येषु च रथांगेषु न शरीरे न सारथी १३ संरक्ष्य मा- णः पार्थेन शरीरे सव्यसाचिना मन्यमानः स्ववीर्यतन्मागधः प्राहिणाच्छुरान् १४ ततो गां डीव धत्वा तु मागधेन भृशं शाहतः बभौ वसत समये पलाशः पुष्पितो यथा १५ अबध्यमानः सोभ्य घ्नन्मागधः पांडवर्षभम् तेन तस्थौ स कोरव्यलोकवीरस्य दर्शने १६ सव्यसाची तु संक्रुद्धो विह्वलबलबद्धनुः हयांश्चकार निजं विान्सारथेश्च शिरोहरत् १७ धनुश्चास्य महच्चित्रं क्षरेण प्रचक्रे तह हस्तावाप्यपताकां च ध्वजं चास्य न्यपातयत् १८ सराजा व्यथितो व्यश्वाविधुनुहंतसारथिः गदामादाय कोतं यमभिदुद्राव वगवान् १९ तस्यापतत एवाश्रयं दंहेम परिष्कृताम् शरैश्च कर्तबहुधा बहुभिर्गृध्रवाजितैः २० सागदाशकलीभूता विशीर्णमणिबंधना व्यालीविमुच्यमानेव पपात धरणीतले २१ विरथं विधनुक्च गदया परिवर्जितम् सात्वत्पूर्वमिदं वाक्यमब्रवीत्कोपिकेतनः २२ पर्याप्तः क्षत्रधर्मो यं दर्शितः पुत्रगम्यताम् बद्धेत त्समरे कर्मेतव बालस्य पार्थिव २३ युधिष्ठिरस्य संदेशो न हंत व्यानृपा इति तेन जीवसिराजं स्वमपराद्धौपिमहारणं २४

शितः ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ गृध्रवाजितैः गृध्रपक्षकतैः २० २१ २२ २३ २४

इति मत्वा तदात्मानं प्रत्यादिष्टं मागधः तथ्यमित्यभिगम्येनं प्राञ्जलिः प्रत्यपूजयत् २५ पराजितोऽस्मि भद्रं ते नाहं योऽहमिहोत्सवे
 यद्यत्कृत्यमया ते घतद्वहिकृतमेव तु २६ तमर्जुनः समाशवास्य पुनरेवेदमब्रवीत् आगंतव्यं परां चैत्रीं मश्वमेधेनूपस्य नः २७ इत्युक्तः
 स तथैत्युक्त्वा पूजयामास तंहयम् फाल्गुनं च युधिष्ठिरं विधिवत्सहदेवजः २८ ततो यथेष्टमगमत्पुनरेव सकसरी ततः समुद्रतीरेण
 वंगायुडान्सकेशलान् २९ तत्र तत्र च भूरीणि स्लेच्छे संन्यान्यनेकशः विजिग्येधनुषा राजन्गोडी वनं धनं जयः ३० इति श्रीम
 न्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वानुसारे मागधपराजये द्वाशीतितमोऽध्यायः ८२ वेशं पायन उवाच मागधेनार्चि
 तो राज्ञः पाण्डवः श्वेतकाहनः दक्षिणां दिशि मास्थाय चारयाभास तंहयम् १ ततः स पुनरावर्त्य हयः कामचरो बली आससादपुरीं
 म्यां चैदीनां शक्तिमाह्वयाम् २ शरभेणा चितस्तत्र शिशुपालस्तनसः युद्धपूर्वतदा तेन पूजया च महाबलः ३ ततो र्वितो ययोरारज
 स्तदा स तु नगोत्तमः कोशीनं गान्कोशलांश्च किरातानथ तंगणान् ४ पूजा तत्र यथान्यायं प्रतिगृह्य धनं जयः पुनरावर्त्य कोतेयो द
 शाणीनं गमत्तदा ५ तत्र चित्रांगदो नाम बलवानरिमर्दनः तेन युद्धमभूत्तस्य विजयस्यातिभरवम् ६ तत्रापि वृषाणां यकिरीटी
 पुरुषर्षभः निषादराज्ञो विषयमेकलव्यस्य जग्मिवान् ७ एकलव्यस्तथैव युद्धेन जग्हेतदा तत्र चक्रनिषादः समग्रामलो मह
 षणम् ८ ततस्तमपि कोतेयः समरेष्वपराजितः जिगाय युधिर्धर्षेयज्ञविद्यार्थमागतम् ९ स तं जित्वा महाराजनेषां दिपाकशास
 निः अर्चितः प्रययो भूयो दक्षिणं सलिलाणवम् १० तत्रापि द्वविडेरं धरोद्रं मोहिषकेरपि तथा कोल्लगिरये श्वयुद्धमासीत्किरीटिनः
 ११ तांश्चापि विजयति जित्वा नातितीव्रेण कर्मणा तुरंगमवशेनायसराष्ट्रानभितो ययो १२ गोकर्णमथ चासाद्य प्रभासमपि जग्मिवान्
 ततो हारवतीरम्यां वृष्णिवीराभिपालिताम् १३ आससाद हयः श्रीमान् कुरुराजस्य यज्ञियः तमुन्मथ्य हयश्रेष्ठं यादवानां कुमारकाः
 १४ प्रययुस्तांस्तदाराजन्नुग्रसेनो न्यवारयत् ततः पुराहिनिष्क्रम्य वृष्णयथकपतिस्तदा १५ सहितो विसृदेव नमा तुलनकिरीटिनः तौ स
 मेत्य कुरुश्रेष्ठं विधिवत्प्रीतिपूर्वकम् १६ परयाभारतश्रेष्ठं पूजया समवस्थितौ ततस्ताभ्यामनुज्ञातो ययौ येन हयोगतः १७ ततः
 स पाश्र्वमंदशं समुद्रस्य तदाहयः क्रमेण व्यचरत्स्फीतस्ततः पंचनदययो १८ तस्मादपि सकोरव्यगंधारविषयं हयः विचचारयथा
 कामं कौतयानुगतस्तदा १९

ततो गांधारराजेन युद्धमासीत्किरीटिनः धोरं शकुनिपुत्रेण पूर्ववैरानुसारिणा २० इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि टीकायां चतुरशीतितमोऽध्यायः ८३ वैशंपायन उवाच शकुनेस्तनयं वीरिणां धाराणां महारथः प्रत्यययामुडाकेशेन्येन महता हतः १ हस्तश्वरथयुक्तेन पताकाध्वजमालिना अमृष्यमाणस्तयो धानृपस्य शकुनेर्वधम् २ अभ्ययुः सहिताः पार्थ प्रगृहीतशरासनाः स तानुवाच धर्मात्मा वीभत्सरपराजितः ३ युधिष्ठिरस्य वचनं न च ते जगूहुर्हितम् वार्यमाणापि पार्थेन सांत्वपूर्वममर्षिताः ४ परिवार्य हयं जग्मुस्ततश्चक्रोद्य पांडवः ततः शिरां शिदीप्ताग्नेस्तेषां चिच्छेद पांडवः ५ क्षरे गंडीवनिर्मुक्तैर्नातियत्ना दिवार्जुनः तेवध्यमानाः पार्थेन हयमुत्सृज्य संप्रमात् ६ न्यवर्तत महाराज शरवर्षादिताम्रशम् निरुध्यमानस्तेऽपि गांधारेः पांडुनंदनः ७ आदिश्यादिश्यते जस्य शिरस्येषां व्यपातयत् बध्यमानेषु तेऽपि गांधारेषु समेततः ८ सराजा शकुनेः पुत्रः पांडवं प्रत्यवारयत् तं युध्यमानं राजानं सत्रधर्मे व्यवस्थितम् ९ पार्थो ब्रवीन्ममैव धाराजानो राजशासनात् अजं युद्धेन ते वीरभते स्त्वद्य पराजयः १० इत्युक्तस्तदनादृत्य वाक्यमज्ञानमोहितः सशक्रसमकर्माणं समवाकिरदाश्रुगैः ११ तस्य पार्थ शिरस्त्राणमद्वचं द्रुपदपुत्रिणा अपाहरदमयात्मा जयद्वयशिरस्यथा १२ तं हृत्वा विस्मयं जग्मुर्गांधाराः सर्व एव ते इच्छता तेन न हतोर राजेत्यसि च तं विदुः १३ गांधारराजपुत्रस्तपलायनकृतक्षणाः यथोतैरेव सहितस्त्रस्तेः क्षुद्रसृगैरिव १४ तेषां तु तस्मापार्थस्तत्रैव परिधावताम् प्रजहारोत्तमांगानि भल्लैः सन्नतपर्वभिः १५ उच्छितांस्तभुजान् केचिन्नाबुध्यंत शरैर्हतान् शरे गंडीवनिर्मुक्तैः पृथुभिः पार्थ चोदितैः १६ संप्रातं नरनागाश्च मपतद्दिद्रुतबलम् हतविध्वस्तपृथिविमावर्तत मुहुर्मुहुः १७ नाभ्यदृश्यत वीरस्य कचिद्गुण्यकर्मणः रिपवः पात्यमाना वेयसहैर्युधनंजयम् १८ ततो गांधारराजस्य मंत्रिहृद्पुरःसरा जननीनिर्ययोभीता पुरस्कृत्याधमुत्तमम् १९ सान्ध्यावारयदव्यग्रतः पुत्रयुद्धदुर्मदम् प्रसादयामास च तं जिष्णुमक्षिष्टकारिणम् २० तां पूजयित्वा वीभत्सः प्रसादमकरोत्पुत्रः शकुनेऽपि तनयं सांत्वयन्निदमब्रवीत् २१ न मे प्रियं महाबाहो यत्ते बुद्धिरियं कृता प्रतियोद्धुमित्रघ्नभ्राते वत्समानय २२ गांधारीमातरं स्मृत्वा धृतराष्ट्रकृतेन च तेन जीवसिरार्जस्त्वं निहतास्तनुगास्तव २३ मैवभूः शाम्यतां वैरमातभू दुहिरीदृशी गच्छेथास्तपरांचेन्मिश्रमेधेनृपस्य नः २४ इत्याश्वमेऽश्वान् चतुरशीतितमोऽध्यायः ८४

इत्युक्तेति १ २ ३ इष्टंनक्षत्रं पुष्यम् ४ ५ ६ ७ ८ प्रस्थाप्यंतु प्रस्थापयंतु स्वार्थेणिच प्रतिष्ठंस्वित्यर्थः ९ १० ११ १२ १३ १४

वैशंपायन उवाच इत्युक्तानुययोपार्थो हयंकामविहारिणम् न्यवर्ततततोवाजीयेन नागाव्हयं पुरम् १ निनिघ्नंतुस्तथावचा
रेणेव युधिष्ठिरः श्रुत्वा र्जुनं कुशलिनं सच हृष्टमना भवत् २ विजयस्य च तत्कर्मगांधारविषये तदा श्रुत्वा चान्येषु देशेषु संसृज्य प्रीतो भ
क्तदा ३ एतस्मिन्नेव काले तु द्वादशीमाघपाक्षिकम् इष्टं गृहीत्वा नक्षत्रं धर्मराजो युधिष्ठिरः ४ समानीय महातेजाः सर्वान् भ्रातृन्म
हीपतिः भीमं च नकुलं चैव सह देवचकोरव ५ प्रोवाचे देवचः काले तदा धर्मभृतां वरः आमं च्यवदतां श्रेष्ठो भीमं प्रहरतां वरम् ६ आ
योति भीमसना सोसहाश्वेन तवानुजः यथामे पुरुषाः प्राहुर्यधनं जयसारिणः ७ उपस्थितश्च कालो यमभितो वर्तते हयः मायं चि
पोर्णमासीयं मासः शेषो वृकोदर ८ तत्प्रस्थाप्यंतु विद्वांसो ब्राह्मणा वेदपारगाः वाजिमयार्थं सिद्ध्यर्थं देशं पश्यतु यज्ञियम् ९ इत्युक्तः
सनुत च त्रैभीमो च पतिशासनम् हृष्टः श्रुत्वा गुडाकेशमायातं पुरुषर्षभम् १० नतो ययौ भीमसेनः प्राज्ञैः स्थपतिभिः सह ब्राह्मणान
यतः कृत्वा कुशलान् यज्ञकर्मणि ११ तं सशालचयं श्रीमत्संप्रतीलीक्ष्य घटितम् मापयामास कोरव्यो यज्ञवाटयथाविधि १२ प्रासाद
शतसंवाधमणिप्रवरकुट्टिमम् कारयामास विधिवद्भरत्स्वविभूषितम् १३ सः भान्कनकचित्रांश्च तारणानि हृहति च यज्ञाय तनूद
शेषु दत्वा शतं चर्काचनम् १४ अंतःपुराणां राज्ञां च नाचादेशं समीयुषाम् कारयामास धर्मात्मानं तत्र तत्र यथाविधि १५ ब्राह्मणानां चैव
भ्यानिनां नदेशं समीयुषाम् कारयामास कौतं यो विधिवन्नान्यनेकशः १६ तथा संप्रेषयामास दत्तान् पतिशासनात् भीमसेनो महा
काहो राज्ञां माक्षिष्टकर्मणाम् १७ तं प्रियार्थं कुरुपतेराययुर्नृपसत्तम रत्नान्यनेकान्यादाय स्त्रियैश्चानायुधानि च १८ तेषां निविशत तं
सुशिविरेषु महात्मनाम् नदंतः सागरस्येव दिवस्पृगभवत्स्वनः १९ तेषामभ्यागतानां च सराजा कुर्वधनः व्यादिदेशान्नयानि
शय्याश्चायतिमानुषाः २० वाहनानां च विविधाः शालाः शालीक्ष्णगारसैः उपताभरतश्रेष्ठो व्यादिदेश सधर्मराट् २१ तथा तस्मिन् महाय
ज्ञेयं धर्मराजस्य धीमतः समाजमुमुनिगणा बहवो ब्रह्मवादिनः २२ ये च द्विजातिप्रवरास्तत्रास न्यायिवीपते समाजम्मुः सशिष्यास्तान्प्र
तिजग्राह कोरवः २३ सर्वैश्च ताननुययो यवदावसथान् प्रति स्वयमेव महातेजादभित्यक्त्युधिष्ठिरः २४ ततः कृत्वा स्थपतयः शिल्पि
नोप्येच ये तदा कृत्स्नयज्ञविधिराज्ञो धर्मराज्ञेन्यवेदयन् २५ तच्छ्रुत्वा धर्मराजस्तत्कृतं सर्वमतं द्रितः हृष्टरूपो भवद्राजा सह भ्रातृभि
राहतः २६

वैशंपायन उवाच तस्मिन् यज्ञे प्रवृत्ते तु वाग्मिनो हेतुवादिनः हेतुवादाश्च बहूनाहः परस्परजिगीषवः २७ ददृशस्तं च पतयो
यज्ञस्य विधिमुत्तमम् देवेन्द्रस्यैव विहितं भीमसेनमभारत २८ ददृशस्तारणान्यत्र शातकुम्भमयानि शय्यासनविहाराश्च सुबहू
नृजनसंचयान् २९ घटाभ्यान्त्रिःकटाहानि कलशान् च धर्मानुकान् नहि किंचिदसौ वर्णमपश्यन्वसथाधिषाः ३० यूपान् च शास्त्रपठिता
नारवान् हेमभूषितान् उपकुप्तान्यथा कालविधिवद्गुरिवर्चसः ३१ स्थलजा जलजा ये च पशवः कंचनप्रभो सर्वानेव समानीतान् पश्य
स्तत्र तं नृपाः ३२ गाश्चैव महिषीश्चैव तथा हृद्गस्त्रियोपि च औदकानि च सूतानि श्वापदानि वयांसि च ३३ जरायुजां उजातानि रवेदजा
न्युद्दिदानि च सर्वतान् पजातानि भूतानि ददृशश्च ते ३४ एवं प्रमुदितं सर्वं पशुगोधनधान्यतः यज्ञवाटं नृपा दृष्ट्वा परं विस्मयमाग
ताः ३५ ब्राह्मणानां विशांचैव बहुमृष्टान् नृमुद्दिमतं पूर्वे शतसहस्रे तु विप्राणां तत्र भुंजतां ३६ दुंदुभिर्मघनिर्योषां सुहृत्सु हुरतां च
तः विननादां सकृच्चापि दिवसो दिवसं गते ३७ एवं सवृत्ते यज्ञो धर्मराजस्य धीमतः अन्नस्य सुबहून् राजन्नुत्सगान्यवतापमान् ३८
दधिकुल्याश्च ददृशः सपिषश्च ह दान् जनानां जंबुद्वीपा हिंसकलानानाजनपदायुतः ३९ राजन् दृश्यते कथाराजस्तस्य महामखं त
त्र जातो सहस्राणि पुरुषाणां ततस्ततः ४० गृहीत्वा भोजनान् च जम्बूद्वीपे भरतर्षभ स्त्रिणश्चापिते सर्वे ससृष्टमणिकुण्डलाः ४१ पर्य
वेषाद्विजातीस्तान् शतशो यः सहस्रशः विविधान्यन्नपानानि पुरुषा ये नृयायिनः ते वै नृपो पभोज्यानि ब्राह्मणानां ददुश्च ह ४२ इ
ति श्रीमन्महाभारते आ० णि युधिष्ठिराश्वमेधे पंचाशीतितमोऽध्यायः ८५ वैशंपायन उवाच समागतानि च विदो राज्ञ
श्च यथिवीश्वरान् दृष्ट्वा युधिष्ठिर राजा भीमसेनमभाषत १ उपायातान् नरव्याघ्राय एते पृथिवीश्वराः एतेषां क्रियतां पूजा पूजा ह
हि मराधिपाः २ इत्युक्तः स तथा चक्रे नरेन्द्रेण यशस्विना भीमसेनो महातेजाय माभ्यां सह पांडवः ३ अथाप्यगच्छद्वा विदो वृष्णिभिः
सह धर्मजम् बलदेवं पुरस्कृत्य सर्वप्राणभूतावरः ४ युयुधानेन सहितः प्रद्युम्नेन गदेन च विशाखेनाथसांबेन तथैव कृतवर्मणा ५
तैश्चामपि परां पूजां चक्रे भीमो महारथः विविशुस्ते च वैशमानिरत्नवंति च सर्वशः ६ युधिष्ठिरसमीपे तु कथां ते मधुसूदनः अर्जुनं क
थयामास बहुमेग्रामकर्षितम् ७ स तं पृच्छकोतयः पुनः पुनररिदमम् धर्मजः शक्रजं जिष्णुं समाचष्ट जगत्पतिः ८

आगमद्वारकावासीसमाप्तः पुरुषोत्तमः यो द्वाक्षीत्यां डवश्रेष्ठं बहुसंग्रामकर्षितम् ९ समीयेचमहाबाहुमाचष्टचममप्रभो कुरुकार्य
णिकोतेयहयमेधार्थमिद्वये १० इत्युक्तः प्रत्यवाचैर्बन्धमराजोयुधिष्ठिरः दिव्यासकुशलीजिष्णुरुपायातिचमाधव ११ यदिदं संदि
देभास्मिन्यां डवानां बलाग्रणीः तदाज्ञातुमिहच्छामिभवतायदुन्दन १२ इत्युक्तो धर्मराजो नृपः १३ धकपतिस्तदा प्रोवाचैदं वचांवा
ग्मीधर्मात्मानं युधिष्ठिर १३ इदमाहमहाराजपार्थवाक्यं स्मरन्मरुः वाच्योयुधिष्ठिरः कृष्णकालं वाक्यमिदं मम १४ आगमिष्यतिरा
जानः सर्वे वैकोरवर्षम् प्राप्तानां महतां पुजाकार्याद्येतत्समं हि नः १५ इत्येतद्वचनाद्राजाविज्ञाप्यामममानद यथाचात्ययिकं न स्याद्यद
र्थाहरणोभवत् १६ कर्तुमहानितद्राजाभवांश्चाप्यनुमन्यताम् राजद्वेषान्नपश्येयुरिमारजन्पुनः प्रजाः १७ इदमन्यच्चकोतयवचः सपु
रुषो ब्रवीत् धनं जयस्य नृपते तन्मे निगदतः शृणु १८ उपयास्यति यज्ञं नो मणिपूरपतिर्नृपः पुत्रां सममहातं जादयितो बभ्रुवाहनः १९
तं भवान्मदपेक्षार्थं विधिवत्प्रतिपूजयेत् स तु भक्तो नृपः स्वममनित्यमिति प्रभो २० इत्येतद्वचनं श्रुत्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः अभिन
द्यास्यतद्वाक्यमिदं वचनमब्रवीत् २१ इत्याश्वमेधिके पर्वणि युधिष्ठिराश्वमेधे षट्शीतितमाः ध्यायः ८६ युधिष्ठिर उवाच
श्रुतं प्रियमिदं कृष्णयन्त्रमहं सिमाषितुम् तन्मोः मृतरसपुण्यमनोल्हादयति प्रभो १ बहूनि किल युद्धानि विजयस्य नराधिपः पुनरास
नृहृषीकेश तत्र तत्र च मे श्रुतम् २ किं निमित्तमनित्यं हि पार्थः सखविवर्जितः अतीव विजयाधीमानिति मे द्रुपदमनः ३ संचिंतयामिकां
तेयं रहोजिष्णुं जनार्दन अतीव दुःखभागी स सततं पादुन्दनः ४ किं नु तस्य शरीरं स्तिसर्वलक्षणप्रणितं अनिष्टलक्षणं कृष्णयन्त्रदुः
स्वानुपाश्रुते ५ अतीवा सखभागी स सततं कुतिलन्दनः नहि पश्यामि बीभत्सो निर्दयगात्रेषु किंचन श्रोतव्यं च न्मयेतद्दंतन्मे व्याख्यातुं
महं सि ६ इत्युक्तः सहृषीकेशो ध्यात्वा समहदुत्तरम् राजानं भोजराजन्यवर्द्धनो विष्णुरब्रवीत् ७ नद्यस्य नृपते किंचित्सां किं घमुपलब्ध
ये ऋते पुरुषसिंहस्य पिंडिके स्यादधिकायतः ८ सताभ्यां पुरुषाघ्नो नित्यमध्वसुवर्तते न चान्यदनुपश्यामि येनासौ दुःखभाजनम् ९
इत्युक्तः पुरुषश्चैव तदा कृष्णो नधीमता प्रोवाच वृष्णिशादूलमेवमेतदिति प्रभो १०

कायां षट्पंचाशीतितमाः ध्यायः ८६ श्रुतमिति १० ३

४ ५ ६ भोजराजन्यानां वर्द्धनः ७ संश्लिष्टं अविविक्तं संहृष्टमिति पाठेऽपि प्रतिपुष्टत्वादितरलोपादिविविक्तत्वं भवति तद्रहितं पिंडिको जानुनोरधस्थः
पश्चाद्गार्ग्यो मांसं नः प्रदंशः पिंडिका तं उभे अस्याधिकं स्वदेशादशो भागपर्यंतं बहून् आलंबमान पावो नरे कायतः शरीरान् अनिप्रमाणं ८ ९ १०

कृष्णातुद्रोपदीकृष्णोतिदेवतासुवर्गः । तत्र प्रतिजग्राह तस्यास्तं प्रणयंचापिकेशिहा ११ सरयुः सरवाहपीकेशः साक्षादिवधनंजयः
तत्र भीमादयस्तु कुरुवीयाजकाश्च १२ रेभुः श्रुत्वा विचित्रां तां धनंजयकथां श्रुत्वा तेषां कथयतामेव पुरुषोऽनुसंक्राम १३ उपा-
याद्वचनादुता विजयस्य महात्मनः साभिगम्य कुरुश्रेष्ठं नमस्कृत्य च बुद्धिमान् १४ उपायातं नरव्याघ्रं पालुन् प्रतिवेदयत् तच्छ्रुत्वा नृपति-
स्तस्य हर्षबोधाकुलक्षणः १५ प्रियारब्धानभिमितं वेददो बहू धनं तदा ततो द्वितीयदिवसे महानशब्दो व्यववृत्त १६ आगच्छति नरव्याघ्रे
कोरवाणां धुरंधर ततो रेणुः समुद्भूतो विबभौ तस्य वाजिनः १७ अभितो वर्तमानस्य यथोच्चैः श्रवस्तदा तत्र हर्षकरीर्वाचो नराणां शश्वु-
र्जुनः १८ दिव्या सपार्थकुशली धन्यो राजायुधिष्ठिरः कोन्यो हि एथिर्वीरुत्स्रान्जित्वा हियुधिपार्थिवान् १९ चारयित्वा हयश्रेष्ठमुपागच्छे-
दत्तं जुनात् यैव्यतीता महात्मानो राजानः सगरादयः २० तेषामपीदृशं कर्म न कदाचन शश्वुमः नैतदन्ये करिष्यंति भविष्यावस्थाधिपाः
२१ यत्कुरुकुलश्रेष्ठ दुष्करं कृतवानसि इत्येवं वदतां तेषां पुंसां कर्णसरवागिरः २२ शृण्वन् विवेश धर्मात्मा फाल्गुनो यज्ञसंस्तरम् ततो
राजा सहा मात्यः कृष्णश्च यदुनंदनः २३ धृतराष्ट्रपुररुत्पतं प्रत्यक्षयतुस्तदा सोभिवाद्यपितुः पादो धर्मराजस्य धीमताः २४ भीमादींश्चा-
पि संपूज्य पर्यञ्जत केशवम् तैः समेत्यार्चित्वा स्तान् प्रत्यर्च्य यथाविधि २५ विश्रामं महाबाहुस्तो रलब्ध्वैव पारगः एतस्मिन्नेव का-
ले तु सराजा बभ्रुवाहनः २६ मातृभ्यां सहितो धीमान् कुरुनेव जगाम ह तत्र हृद्द्वान्यथावत्स कुरुलन्यांश्च पार्थिवान् २७ अभिवाद्य महाबा-
हुं स्तेभ्योऽपि प्रतिनंदितः प्रविशंशपितामह्याः कुंत्या भवनमुत्तमम् २८ इति श्रीमन्महाभारते आ० णिबभ्रुवाहनागमने सप्ताशीति-
तमोऽध्यायः ८७ वैशंपायन उवाच सप्रविश्य महाबाहुः पांडवानां निवेशनम् पितामहीमभ्यवेदत् सान्नापरमवल्लुना
१ ततश्चित्रांगदादं वीकोरवस्थात्मजापि च एथां कृष्णां च सहिते विनयेनापजग्मतुः २ सप्तमद्रांच यथान्याययाश्चान्याः कुर्याधितः
ददौ कुंतीस्तस्ताभ्यां रत्नानि विविधानि च ३ द्रोपदी च सप्तमद्राचयाश्चाप्यन्यायदुस्त्रियः ऊषतुस्ततः देव्यो महाहंशयनासने ४ स
पूजितं स्वयं कुंत्या पार्थस्य हितकाम्यया सच राजा महातेजाः पूजितो बभ्रुवाहनः ५ धृतराष्ट्रं महापां लमुपतस्थेयथाविधि युधिष्ठिरं
च राजानं भीमादींश्चापि पांडवान् ६ उपगम्य महातेजा विनयेनाभ्यवादयत् सतैः प्रेम्णा परिषक्तः पूजितश्च यथाविधि ७

८ ९ १० ११ १२ अहीनः अन्हांसोमयागानांबहूनांसमूहे अहीनः नहीनः द्रव्यादिनाइतिवा १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० अभिषवंसोमव-
न्याः कंडनम् २१ सोमंसोमवल्लीरसं सवनानिप्रातः सवनादीनि २२ २३ २४ संस्तरं दृष्टकानां चयनारव्ये स्थंडिलरचने २५ २६ वर्णिनः पलाशकाष्ठ

धनंचास्मेददुर्भरिप्रीयमाणामहारथाः तथैवचमहीपालाः कृष्णंचक्रगदाधरम् ८ प्रद्युम्नइवगोविंदं विनयेनोपतस्थिवान् तस्मै कृ-
ष्णोददोराज्ञेमहार्हमतिप्रजितम् ९ रथं हेमपरिष्कारं दिव्यास्त्रयुजमुत्तमम् धर्मराजश्च श्रीमश्वत्थान् श्वयमोतथा १० एतच्छृयकृ-
चतेचैनं मानार्थाभ्यामयोजयन् ततस्तृतीयदिवसे सत्यवत्यात्मजो मुनिः ११ युधिष्ठिरं समेप्येत्यवाग्मीवचनमब्रवीत् अद्य प्रभृति कौंते-
ययजस्त्रसमयोहिते सुहृतोयज्ञियः प्राप्तश्चादयं तीहयाजकाः १२ अहीनो नामराजेंद्रं क्रतुस्तैश्च कल्पताम् बहुत्वात्कांचनारव्यस्य रथा-
तो बहुस्रवर्णकः १३ एवमेवमहाराज दक्षिणां त्रिगुणों कुरु त्रित्वं व्रजतु ते राजन्नास्त्रणास्त्रकारणम् १४ त्रीनश्वमेधानत्र त्वंसंप्राप्य ब-
हुदक्षिणाम् ज्ञातिवध्या हूतं पापं प्रहस्य सिनराधिप १५ यद्वित्रं परमं चेतत्पावनं चैतदुत्तमम् यदश्वमेधावभूथं प्राप्यसे कुरु नंदन १६
इत्युक्तः स तृतेजस्वी व्यासेनामृतबुद्धिना दीक्षां विवेश धर्मात्मा वाजिमं धामयेततः १७ ततो यज्ञमहाबाहुवाजिमं धमहाक्रतुम् बहू-
न् दक्षिणं राजा सर्वकामगुणान्वितं १८ तत्र वेदविदाराजश्चक्रुः कर्माणि याजकाः परिक्रमंतः सर्वज्ञां विधिवत्साधुशिक्षितम् १९ नतं पां-
स्वलितं किंचिदासीत्त्राप्यकृततथा क्रममुक्तं च युक्तं च चक्रुस्तत्र द्विजर्षभाः २० कृत्वा प्रवर्ग्य धर्मास्त्रयथा च द्विजसत्तमाः चक्रुस्तत्र विधि-
वद्राजं स्तथैवाभिषवं द्विजाः २१ अभिषूयन्त ताराजन्मांसोमसोमपसत्तमाः सवनान्यानुपूर्व्येण चक्रुः शास्त्रानुसारिणः २२ नतत्ररूपणः
कश्चिन्नदरिद्रो बभूव ह क्षुधितो दुःखितो वापि प्राकृतो वापि मानवः २३ भोजनं भोजनाथेभ्यो दापयामास शत्रुहा श्रीमसेनामहातेजाः
संततराजशासनात् २४ संस्तरं कुशलाश्चापि सर्वकायाणि याजकाः दिवसे दिवसे चक्रुः यथा शास्त्रानुदर्शनात् २५ नाष्टङ्गविदन्नासीत्स
दस्यस्तस्यथीमतः नाव्रतोनानुपाध्यायोनचावादाविचक्षणः २६ ततो यूपोच्छ्रये प्राप्ते षड्वेल्बान् भरतर्षभ स्वादिरान् बिल्वसंमितां स्ना-
यतः सर्ववर्णिनः २७ देवदारुमयोदोतु यूपों कुरुपतं मखे श्लेष्मातकमयं चैकं याजकाः समकल्पयेन् २८ शोभायं चापरान् यूपान्काचना-
भरतर्षभ सश्रीमः कारयामास धर्मराजस्य शासनात् २९ ते व्यराजन्तराजर्षवा सोभिरुपशोभिताः महद्गानुगता देवा यथासंमर्षिभिर्दि-
वि ३० दृष्टिकाः कांचनीश्चापि चयनार्थं कृतामवन् शुशुभे चयनं तत्र दक्षस्येव प्रजापतेः श्वतुश्चित्यश्च तस्यासीदष्टादशकरात्मकः स
रुक्मपक्षानि चितस्त्रिकोणो गरुडाकृतिः ३२

३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ इत्याश्वमेधेऽपर्वणिटीकायां अष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ अपयित्वेति १ संज्ञायैतिपांरहिंसित्वा तुरंगं
तस्यसमीपेतिस्मृभिः कलाभिः कल्याणचयनारव्यस्थंडिलरचनाभिः मन्त्रद्रव्यश्रद्धारव्याभिरुपेतांद्रोपदीउपसंवेशयन् सार्द्धंश्लोकः २ ३ ४ अं

ततोभियुक्ताः पशवो यथाशास्त्रं मनीषिभिः तंतं देवं समुद्दिश्य पक्षिणः पशवश्च ये ३३ ऋषभाः शास्त्रपठितास्तथाजलचराश्च ये सर्वा
स्तानभ्ययुजस्ते तत्राग्निचयकर्मणि ३४ यूषेषु नियताच्चात्मीत्यशूनां त्रिशती तथा अश्वरत्नोत्तरायज्ञं कौतंयस्य महात्मनः ३५ मयज्ञः
शस्त्रमेतस्य साक्षाद्देवस्य संकुलः गंधर्वगणसंगीतः प्रनृत्योत्तरसंगणैः ३६ सकिंपुरुषसंकीर्णः किंनरैश्चोपशोभितः सिद्धविप्रनिवासे
श्वसमंतादभिसंहतः तस्मिन्सदसि नित्यास्तव्यासशिष्या द्विजर्षभाः सर्वशास्त्रप्रणेतारः कुशलायज्ञसंस्तरे ३८ नारदश्च बभूवुवात्र तु
बुरुश्च महाधृतिः विश्वावसश्चित्रसेनस्तथान्यगीतकोविदाः ३९ रमयंति स्म तान्विप्रान्यज्ञकर्मांतरेषु च ३९ इति श्रीमन्महाभा
रते आ० णि अश्वमेधे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ वेषोपायन उवाच अपयित्वा पशून् न्यान्विधिवद् द्विजसंनमाः तंतं
रंगं यथाशास्त्रं मालमेतद्विजातयः १ ततः संज्ञायै तुरंगं विधिवद्वाजं कास्तदा उपसंवेशयन् संजंस्ततस्तांदुपदात्मजाम् कलाभिः
स्तिस्मृभी राजन्यथाविधि मनस्विनीम् २ उद्धृत्य तु वपांतस्य यथाशास्त्रं द्विजातयः अपयामास रव्ययाविधितः स तर्षभ ३ तंव पाधुमं
धनुर्धर्मराजः सहानुजैः ४ उपाजिग्रथ यथाशास्त्रं सर्वपापहनतदा शिष्टान्यंगानियान्यासंस्तस्याश्वस्य नराधिप ५ तान्यग्नौ जुहुवु
द्वीराः समस्ताः षोडशर्त्विजः संस्थाप्येवं तस्य राजस्तं यज्ञं शकृतेजसः ६ व्यासः सशिष्याभगवान्वर्धयामास तं नृपम् ततो युधिष्ठिरप्रादा
द्वोह्मणोभ्यो यथाविधि ७ कोटीः सहस्रनिष्काणां व्यासाय तु वसंधराम् प्रतिग्रह्य धरां राजन् व्यासः सत्यवतीरक्तः ८ अब्रवीद्भरतयेष्ट
धर्मराजं युधिष्ठिरम् वसुधाभवतस्त्वेपासं न्यस्ताराजसत्तम ९ निष्क्रियो दीयतां मयं ब्राह्मणाहिधनार्थिनः युधिष्ठिरस्ततान्विप्रान्
प्रत्यवाच महामनाः १० भ्रातृभिः सहितो धीमान् मध्ये राज्ञां महात्मनाम् अश्वमेधमहायज्ञं एथिवीदक्षिणां स्मृताम् ११ अर्जुनेन जिता
चेरं क्रत्विग्न्यः प्रापितामया वनं प्रवेक्ष्य विप्रान्याविभजध्वं महाभिमां १२ चतुर्धा एथिवीं कृत्वा चातुर्विप्रमाणतः नाहमादातुमिच्छामि
ब्रह्मस्त्वं द्विजसंनमाः १३ इदं नित्यं मनोविप्रभ्रातृणो चैव मे सदा इत्युक्तवतितस्मिंस्तु भ्रातरांद्रोपदी च सा १४ एवमेतदिति प्राहुस्तदभू
ल्लोमहर्षणम् ततो त्रिदशैवागासीत्साधुसाध्विति भारत १५ तथैव द्विजसंधानां शंसतां विबभौस्वनः द्वेपायनस्तथा कृत्वा पुनरेव युधि
ष्ठिरम् १६

गानिहृदयजिह्वावक्षआदीनि ५ संस्थाप्यसमाप्यं ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७

प्रोवाच मध्ये विप्राणां मिदं संप्रजयन्मुनिः दत्तेषां भवतामस्य तांते प्रतिददाम्यहम् १७ हिरण्यं दीयतामेष्यो ब्राह्मणेभ्यो धराकृते त
तो ब्रवीद्वा स देवो धर्मराजं युधिष्ठिरम् १८ यथा ह भगवान् व्यासस्तथा त्वं कर्तुं महसि इत्युक्तः सकुरु श्रेष्ठः प्रीतात्मा भ्रातृभिः सह १९ को
टिकोटी कृतां प्रादादक्षिणां त्रिगुणां क्रतोः न करिष्यंति तल्लोके कश्चिदन्यान् राधिपः २० यत्कृतं कुरुराज न मरुत्तस्यानुकुर्वता प्रतिगृह्य
तु तद्रत्नं कृष्णाद्वैपायनो मुनिः २१ अत्विग्भ्यः प्रददौ विद्वांश्चतुर्धा व्यभजंश्चते धरण्यानि कृत्यं दत्वा तद्विरण्यं युधिष्ठिरः २२ धृतपा
पाजितस्वर्गो मुमुदे भ्रातृभिः सह अत्विजस्तमपयंतं स्वर्गानि चरंतथा २३ व्यभजंत द्विजातिभ्यो यथात्साहं यथासुखम् यज्ञवाटे
च्युत्किंचिद्विरण्यं सविभूषणम् २४ तोरणानि च यूपान्श्च घटाः पात्रांस्तथेष्टकाः युधिष्ठिराभ्यनुज्ञाताः सर्वे तद्व्यभजन् द्विजाः २५ अ
नंतरं द्विजातिभ्यः क्षत्रियोजहिरेव स तथा विदुश्चैव संधाश्च तथा न्यस्तं छजातयः २६ ततस्ते ब्राह्मणाः सर्वे मुदिता जग्मुरालयान्
तर्पिता वसूनां तेन धर्मराजेन धीमता २७ स्वमंशं भगवान् व्यासः कुंत्ये प्रादाद्विमानतः प्रददौ तस्य महतो हिरण्यस्य महाघृतिः २८ श्व
शूरात्पीतिदायतं प्राप्य सा प्रीतमानसा चकार पुण्यक्तेन स महत्संघशः एथा ३० गत्वा त्वं वभूथरो जाविषाष्मा भ्रातृभिः सह संभा
ज्यमानः कशभे महेंद्रस्त्रिदशैरिव ३० पांडवाश्च महीपालैः समेतैरभिसंघताः अशोभंत महाराज ग्रहास्तारागणैरिव ३१ राजभ्योपि
तरः प्रादाद्वत्नानि विविधानि च राजानश्चानलंकारान् स्त्रियां वासांसि काचनम् ३२ तद्धनो धमपयंतं पार्थः पार्थिवमंडले विसृजनं मुमु
भे राजन्यथा वै श्रवणस्तथा ३३ आनीय च तथा वीरराजानं वभूवद्वाहनम् प्रादाय विपुलं वित्तं गृहान् व्यास्थापयन्नदा ३४ दुःशन्त्याश्च तपो
त्रंबालकं भरतर्षभ स्वराज्येथ पितृर्धर्मान् स्वसः प्रीत्या न्यवेशयत् ३५ नृपतींश्च वतान्सर्वान्सकविभक्तान्सकृजितान् प्रस्थापयामा
सवशीकुरुराजो युधिष्ठिरः ३६ गोविंदं च महात्मानं बलदेवं महाबलम् तथा न्यान् तृष्णिवीरांश्च प्रदत्तमाधान्सहस्रशः ३७ पूजयित्वा म
हाराज ये वा विधि महाघृतिः भ्रातृभिः सहितो राजा प्रस्थापयदरिंदमः ३८ एवं वभूव यज्ञसंघर्षराजस्य धीमतः बद्धन् धनं रत्नोयः स
रामैरेयसागरः ३९ सर्पिः पंकजं दाय च वभूवुश्चान्नपर्वताः रंसाः कर्दमानद्यो वभूवुर्भरतर्षभ ४० भक्षरवांडवरागाणां क्रियतां भुज्य
तां तथा पशूनां च ध्यतां चैव नांतं ददृशिरंजनाः ४१ मत्तप्रमत्तमुदितं संप्रीतयुवतीजनम् मृदगशंखनादंश्च मनोरममभूत्तदा ४२

दीयतां भुज्यतां श्रेष्ठं दिवारात्रमवारितम् तं महोत्सवसंकाशं हृष्टपुष्टजनाकुलम् ४३ कथयंति स्म पुरुषानानादेशनिवासिनः वर्षं
त्वाधनधाराभिः कामैरत्नैरसंस्तदा विपाप्यभारतश्रेष्ठः कृतार्थप्राविशत्पुरम् ४४ इति श्रीमन्महाभारतआ० णि अश्वमेधस
मासौऊननवतितमोऽध्यायः ८९ जनमेजयउवाच पितामहस्यमेयज्ञे धर्मराजस्यधीमतः यदाश्वर्यमभूत्किंचित्तद्
वान्वक्तुमर्हति १ वैशंपायनउवाच श्रूयतां राजशार्दूलमहदाश्वर्यमुत्तमं अश्वमेधमहायज्ञे निवृत्ते यदभूत्प्रभो २
तर्पितेषु द्विजाभ्येषु जातिसंबन्धिवंधुषु दीनांधकूपणेवोपितदाभरतसत्तम ३ पुष्यमाणेमहादाने दिक्षु सर्वसंभारत पतन्त्यपुष्य
वर्षेषु धर्मराजस्यमूर्धनि ४ नीलाक्षस्तत्र नकुलो रुक्मपार्श्वस्तदानय वज्राशानिसत् नादमसुचद्वसधाधिप ५ सहदुत्सृज्यतना
दं त्रासयानो मृगद्विजान् मानुषवचनं प्राह धृष्टाबिलशये महान् ६ सक्तुप्रस्थेन वीनाययज्ञस्तल्यो नराधिपाः उच्छृण्वन्तेर्वदान्यस्य कुरु
क्षेत्रनिवासिनः ७ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा नकुलस्य विशोपते विस्मयं परमं जग्मुः सर्वे ते ब्राह्मणवर्षभाः ८ ततः समेत्य नकुलं पर्यपृच्छन्त ते
द्विजाः कुतस्त्वसमनुप्राप्तो यज्ञसाधुसमागमम् ९ किं बलपरमं तुभ्यं किं श्रुतं किं परायणम् कथं भवंतं विद्यामया नो यज्ञविग्रहसं १०
अविलुप्यागमं कृत्स्नं विविधैर्यज्ञैः कृतम् यथागमं यथान्यायं कर्तव्यं च तथा कृतम् ११ पूजार्हाः पूजिताश्चात्र विधिवच्छास्त्रदर्शना
त् मंत्राहुतिहुतश्चाग्निदत्तं देयममल्लरं १२ तुष्टा द्विजातयश्चात्र दाने बह्विधेरपि क्षत्रियाश्च सयुद्धेन आर्द्धेऽपि पितामहाः १४
पालनेन विशस्तृष्टाः कामैस्तृष्टावरस्त्रियः अनुक्रोशैस्तथा शूद्रादानशेषैः पृथक्जनाः १५ जातिसंबन्धिनस्तृष्टाः शौचेन च नृपस्य नः
देवाहविभिः पुण्यैश्च रक्षणे शरणागताः १६ यदत्र तथ्यंतद्ब्रह्मसत्यं सत्यं द्विजातिषु यथाश्रुतं यथादृष्टं पृष्टं ब्राह्मणकाम्यथा १७ श्रद्धेयवा
क्यः प्राज्ञस्त्वं दिव्यं रूपं बिभाषि च समागतश्च विप्रैस्तत्तद्ब्रवान्वक्तुमर्हति १८ इति पृष्टो द्विजैस्ते सप्रहसन् नकुलो ब्रवीत् नैषासृषाम
यावाणी प्रोक्तादर्पणवा द्विजाः १९ यन्मयोक्तमिदं वाक्यं युष्माभिश्चाख्युपश्रुतम् सक्तुप्रस्थेन वीनाययज्ञस्तल्यो द्विजवर्षभाः २० इत्यव
श्यं मे येतद्दोषं कथं द्विजसत्तमाः शृणुताव्यग्रमनसः शंसतो मे यथातथम् २१ अनुभूतं च दृष्टं च यन्मया द्रुतमुत्तमम् उच्छृण्वन्तेर्वदान्य
स्य कुरुक्षेत्रनिवासिनः २२ स्वर्गं येन द्विजः प्राप्तः सभायः सक्तस्तनुषः यथाचाह शरीरस्य ममेदं काचनीकृतम् २३

२४ कापोतिः कपोतवदेकैकं कर्णं आदत्ते सकापोतिः २५ २६ २७ ३० २९ ३० उच्छं कणश आदानं कर्तुमिति शेषः ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६

न कुल उवाच हंत वो वर्तयिष्यामि दानस्य फलमुत्तमम् न्यायलब्धस्य सुक्ष्मस्य विप्रलब्धस्य तद्विजाः २४ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे धर्मक्षेत्रे बह्विर्भवेत उच्छं हतिर्द्विजः कश्चिद्विजापोतिरभवत्तदा २५ सभायः सहपुत्रेण ससुषुप्तपसिस्थितः बभूव शकुन्तः सधर्मात्मा नियतो द्वियः २६ षष्ठे काले सदा विप्रो भुङ्क्ते नैः सह सुव्रतः षष्ठे काले कदाचित्तु तस्या हारो न विद्यते २७ भुङ्क्ते न्यस्मिन् कदाचित्स षष्ठे काले द्विजोत्तमः कदाचिद्वर्मिणस्तस्य दुर्भिक्षसातिदारुणे २८ न विद्यते तदा विप्राः संचयस्तन्निबोधत क्षीणो षधिसमावेशे द्रव्यहीनो भवत्तदा २९ काले काले स्य संप्राप्ते नैव विद्यत भाजनम् क्षुधा परिगताः सर्वे प्रातिष्ठन्तं तदा तुते ३० उच्छंस्तदा शकुपक्षे मध्यं तपति आस्कर उष्यार्तश्च क्षुधार्तश्च सविप्रस्तपसिस्थितः ३१ उच्छं मप्राप्तवानेव ब्राह्मणः क्षुच्छमान्वितः सतथैव क्षुधा विष्टः साहं परिजनेन ह ३२ क्षपयामास तं कालं कृच्छं प्राणो द्विजोत्तमः अथ षष्ठे गते काले यवप्रस्थमुपाजयन् ३३ यवप्रस्थं तु तं सक्तु न कुर्वन्तं तपस्विनः कृतजप्यान्हि कासं तु हुत्वा चाग्नियथाविधि ३४ कुडवं कुडवं सर्वे व्यभजन्त तपस्विनः अथागच्छ द्विजः कश्चिदतिथिं भुंजतां तदा ३५ तं तद्विजातिथिं प्राप्तं प्रहृष्टमनसो भवन् नैमिवाद्यस्सखप्रभं प्रहृष्टात्मनि तिथितदा ३६ विशद्वमनसो दाताः श्रद्धादमसमन्विताः अनसूयवो विक्रोधाः साधवा वीतमत्सराः ३७ त्यक्तमानमदक्राधा धर्मज्ञा द्विजसत्तमाः स ब्रह्मचर्यं गोत्रं तं तस्यारव्यात्वा परस्परम् ३८ कुरी प्रवश्यामासुः क्षुधा तं मतिथितदा इदमर्थं च पाद्यं च वृषी च येन तवानय ३९ शुचयः सक्तवश्च मनियमापाजिताः प्रभा प्रतिगृणहीषु भद्रं ते मया दत्ता द्विजर्षभ ४० इत्युक्तः परिगृह्याथ सक्तुनां कुडवं द्विजः भक्षयामास राजेन्द्र न चतुष्टिजगाम सः ४१ स उच्छंस्तस्तप्रेक्ष्य क्षुधा परिगतं द्विजः आहारं चिंतयामास कथं तुष्टा भवेदिति ४२ तस्य भाया ब्रवीद्वाक्यं मद्रागो दीयतामिति गच्छ त्वेष यथा कामप रितुष्टो द्विजोत्तमः ४३ इति ब्रुवन्तीतां सार्धं भार्या सा द्विजसत्तमः क्षुधा परिगतां ज्ञात्वा तान्सक्तुन्नाभ्यनंदत् ४४ आत्मानुमानतो विद्वान्तु विप्रर्षभस्तदा जानन् ह्यं क्षुधा तं च आतां ग्लानां तपस्विनीम् ४५ त्वगस्थिभूतां वपन्तीं ततो भायां मुवाच ह अयि कीटपतंगानां मृगाणां चैव शोभने ४६ स्त्रियोरक्ष्याश्च पाष्याश्च न त्वेवं वक्तुमर्हसि अनुकप्या नरः पत्न्या पुष्टो रक्षित एव सः ४७ धर्मकामार्थकार्याणि शश्रूषा कुलसंततिः दारेष्वधीनो धर्मश्च पितृणामात्मनस्तथा नवन्तिकर्मतो भार्यारक्षणयाः क्षमः पुमान् ४८

अयशोमहदाभोतिनरकांश्चैवगच्छति प्रपतेद्यशसोदीप्तात्सचलोकान्वाप्नुयात् इत्युक्तासाततः प्राहधर्मार्थेनोसमोद्विज ४९ सक्तु
प्रस्यचतुर्भागिगृहाणेमंप्रसीदमे सत्यरतिश्चधर्मश्चस्वर्गश्चगुणवर्जितः ५० स्त्रीणांपतिसमाधानंकांक्षितंचद्विजर्षभ अतुर्मातुःपितु
बीजदेवतंपरमंपतिः ५१ भर्तुःप्रसादान्नाशिणोरतिपुत्रफलंतथा पालनाद्विपतिस्त्वमेभर्तासिभरणाचमे ५२ पुत्रप्रदानाद्वरदस्तस्मा
त्सक्तुन्ययच्छमे जरापरिगतोवृद्धःक्षयातोर्दुर्बलोभृशम् ५३ उपवासपरिश्रान्तोयदात्वमपिकर्षितः इत्युक्तःसतयासक्तुप्रगृह्येन
वचोब्रवीत् द्विजसक्तुनिपान्भूयःप्रतिगृह्यैषसत्तम सतान्यगृह्यभुक्त्वाचनतुष्टिमगगद्विजः ५४ तमुच्छृण्वितिरालक्ष्येतताश्चितापरो
भवत् ५५ पुत्रउवाच सक्तुनिमान्यगृह्यत्वंदेहिविप्रायसत्तम इत्येवसक्तुतमन्यतस्मादेतत्कराम्यहम् ५७ भवान्निपरिपा
त्योमेसर्वदेवप्रयत्नतः साधुनांकांक्षितंयस्मात्पितुर्वृद्धस्यपालनम् ५८ पुत्रार्थोविहितोद्येषवाहुकंपरिपालन् श्रुतिरेषाहिविप्रैर्ष
त्रिषुलोकेषुशाश्वती ५९ प्राणधारणमात्रेणशक्यंकर्तुंतपस्त्वया प्राणोहिपरमोयमःस्थितोदेहेषुदेहिनाम् ६० पितोवाच
अपवर्षसहस्रीत्वंबालएवमतोमम उत्पाद्यपुत्रंदिपिताकृतकृत्योभवेत्सतात् ६१ बालानांक्षुद्रलवतीजानाम्येतदहंप्रभो वृद्धो
हंधारयिष्यामित्वंबलीभवपुत्रक ६२ जीर्णेनवयसापुत्रनमेक्षद्वाधतेपिच दीर्घकालतपस्तपनमेमरणतोभयम् ६३ पुत्रउवा
च अपत्यमस्मितेपुत्रस्त्राणमुत्रदतिश्रुतिः आत्मापुत्रस्मृतस्तस्माच्चाद्यात्मानमिहात्मना ६४ पितोवाच रूपेण
सदृशस्त्वमेशीलेनचदमेनच पक्षितश्चबहुधासक्तुनादक्षितंसत ६५ इत्युक्तादायतान्सक्तुन्यातात्माद्विजसत्तमः प्रहसन्निव
विप्रायसतस्मैप्रददौतदा ६६ भुक्त्वातानपिसक्तुन्सनेवतुष्टोवभूवह उच्छृण्वत्सक्तुधर्मात्माप्रीडामनुजगामह ६७ तंवैवधूःस्थितासा
ध्वीब्राह्मणप्रियकाम्यया सक्तुनादायसदृष्टाश्वेशरंवाक्यमब्रवीत् ६८ संतानात्तवसंतानंममविप्रमविष्यति सक्तुनिमानतिथयेगृ
हीत्वासंप्रयच्छमे ६९ तवप्रसादान्निवृत्ताममलोकाःकिलाक्षयाः योत्रैणतानवाभोतियत्रगतवानशोचति ७० पितृन्भूणान्तारय
तिपुत्रइत्यनुशश्रुमः पुत्रपौत्रैश्चनियतंसाधुलोकानुपाश्रुते ७१ स्वशरउवाच वातापतविशीर्णांगीत्वांविषर्णांनिरीक्ष्यवे
कशितांसुव्रताचारैक्ष्याविह्वलचेतसाम् ७२ कथंसक्तुन्यदिष्यामिभूत्वाधर्मोपधातकः कल्याणवृत्तेकल्याणिनेवत्वंवक्तुमहसि ७४

षष्ठे काले व्रतवतीं शौचशीलतपोन्विताम् कृच्छ्रवृत्तिं निराहारां द्रक्ष्यामि त्वां कथं शृणु ७५ बालाक्षधार्तानारीचरक्ष्या त्वंसततं मया उ
पवासपरिश्रान्ता त्वंहि बांधवुनंदिनी ७६ स्नुषावाच गुरोर्मम गुरुस्त्वं वयं तां देवतदेवतम् देवातिदेवस्तस्मात्त्वं सत्तुनादत्स्वमे
प्रभो ७७ देहप्राणश्च धर्मश्च शश्वत्पार्थमिदं गुरोः तव विप्रप्रसादेन लोकान्प्राप्यामहे शम्भान् ७८ अवस्था इति कृत्वा हृदयभक्तेति वाहि
ज चिंत्याममेयमिति वा सत्तुना दातुमर्हसि ७९ श्वशुर उवाच अनेन नित्यं साध्वी त्वं शीलवृत्तेन शोभसे या त्वं धर्मव्रतोपेता गु
रुवृत्तिमवेक्षसे तस्मात्सत्तुने ग्राह्य्यामि वधुना हंसिवचनाम् ८० गणयित्वा महाभागं त्वं हि धर्मभृतां वर इत्युक्त्वा तानुपादाय सत्तुन्या
दाद्विजातये ८१ ततस्तुष्टो भवद्विप्रस्तस्य साधो महोत्तमः प्रीतात्मा सतु तं वाक्यमिदं माह द्विजर्षभम् ८२ वाग्मीतदा द्विजश्चेष्टो धर्मः पुरुष
विग्रहः शब्देन तव दानेन न्यायोपात्तेन धर्मतः ८३ यथा शक्तिविस्मृष्टेन प्रीतोऽस्मि द्विजसत्तम अहो दानं पुण्यते ते स्वर्गस्वर्गनिवासिभिः
८४ गगनात्पुष्पवर्षे च पश्येदं पतितं भुवि सरर्षिदेव गंधर्वा ये च देवपुत्राः सराः ८५ स्तुवंतां देवपुत्राश्च स्थिता दानेन विस्मिताः ब्रह्म
र्षयो विमानस्था ब्रह्मलोकचराश्च ये ८६ काशंतो दर्शनं तुभ्यं दिवं व्रज द्विजर्षभ पितृलोकगताः सर्वे तारिताः पितरस्त्वया ८७ अनागताः
श्वबहवः सुबहूनि युगान्युत ब्रह्मचर्येण दानेन यज्ञेन तपसा तथा ८८ असंकरेण धर्मेण तस्माद्गच्छ दिवं द्विज श्रद्धया परयायस्त्वं तप
श्रुसि सुव्रत ८९ तस्माद्देवाश्च दानेन प्रीता ब्राह्मणसत्तम सर्वमेतद्विद्यस्मात्ते दत्तं शब्देन चेत्तु सा ९० कृच्छ्रकाले ततः स्वर्गो विजितः
कर्मणा त्वया क्षुधा निमुदतिप्रज्ञा धर्मबुद्धिर्व्यपाहति ९१ क्षुधापरिगतज्ञानाद्यति त्यजति चेव ह बुभुक्षीजयतं यस्तु स स्वर्गं जयते
ध्रुवम् ९२ यदा दानरुचिः स्याद्देते दाधमो नसीदति अनवेक्ष्य सत्तमे हं कलत्रस्नेहमेव च ९३ धर्ममेव गुरुज्ञात्वा तृष्णानगणिता त्वया
द्रव्यागमो नृणां सूक्ष्मः पात्रदानं ततः परम् ९४ कालः परतरा दानात् श्रद्धा चैव ततः परा स्वर्गद्वारं ससूक्ष्मं दिनरेमो दानं दृश्यते ९५
स्वर्गार्गलं लोभबीजं रागगुमदुरासदम् तं तु पश्यंति पुरुषा जितक्रोधा जितद्वियाः ९६ ब्राह्मणास्तपसा युक्तयथा शक्तिप्रदायिनः स
हस्रशक्तिश्च शतशतशक्तिर्दशापि च ९७ दद्यात्तपश्च यश्चात्तु स्यात्सर्वं तुल्यं फलं स्मृताः रंति देवा हि नृपतिरपुः प्रादाद किंचनः ९८ शुद्धेन
मेन सा विप्रनाक एष्टततो गतः न धर्मः प्रयिततात दाने दत्तं महाफलं ९९ न्यायलब्धेयथा सूक्ष्मः श्रद्धापूर्तः स तु प्याति गोप्रदानसह
स्वाधि द्विजेभ्यो दानं नृगोचरपः १००

एकादत्वा स पारक्यां नरकं समपद्यत आत्ममांसप्रदानेन शिबिरौशीनरो नृपः १०१ प्राप्य पुण्यकृतौ लोकांश्चोदते दिवि स्रजतः विभ
वोन नृणां पुण्यं स्वशक्त्या स्वजितं सता १०२ नृजैर्विविधैर्विप्रयथान्यायेन संचितैः क्रोधादानफलहंति लोभात्स्वर्गं न गच्छति १०३ न्याय
वृत्तिर्हितपसादानवित्स्वर्गमश्नुते नराजस्यैर्बहुभिरिष्टाविपुलदक्षिणैः १०४ नचाश्वमेधेर्बहुभिः फलं सममिदं तव सक्तुप्रस्थेन वि
जितो ब्रह्मलोकस्त्वया क्षयः विरजो ब्रह्मसदने गच्छ विप्रयथास्मरवम् सर्वेषां वो द्विजश्रेष्ठ दिव्ययानमुपस्थितम् १०५ आरोहत यथा
कामं धर्मोऽस्मि द्विजपश्य मां तारितो हित्व यादेहो लोके कीर्तिं स्थिराचरे १०६ सभायैः सह पुत्रश्च ससुषुषश्च दिवं व्रज इत्यक्तवाक्ये धर्म
तुयानमारुह्य स द्विजः १०७ सदारः स सक्तुश्च ससुषुषश्च दिवं गतः तस्मिन् विप्रगते स्वर्गसक्तं ससुषुषे तदा १०८ भार्या चतुर्थधर्म
ज्ञेत तोहं निःसृतो बिलात् ततस्तु सक्तुगंधेन कुटेन सा उल्लस्य च १०९ दिव्यपुष्पाविमदां च सा धोदानं लवैश्च तैः विप्रस्थितपसातस्य
शिरो मेकांचनीकृतम् ११० तस्य सत्याभिसंधस्य सक्तुदानेन चैव ह शरीराद्धं च मे विप्राणां तु कुंभमयं कृतम् १११ पश्यते मं सक्तुविपुलं
तपसा तस्य धीमतः कथमेवं विधं स्याद्वै पार्श्वमन्यदिति द्विजाः ११२ तपो वनानियज्ञाश्च हृष्टाः श्यमि पुनः पुनः यज्ञं त्वहमिमं श्रुत्वा कु
रुरांजस्य धीमतः ११३ आशया परया प्राप्नो न चाहं कांचनीकृतः ततो मयोक्तं तद्वाक्यं प्रहस्य ब्राह्मणवर्षभाः ११४ सक्तुप्रस्थेन यज्ञोयं सं
मितो नैति सर्वथा सक्तुप्रस्थलवस्ते हि तदाहं कांचनीकृतः ११५ न हि यज्ञो महानेष सदृशस्ते मतो मम इत्युक्त्यनकुलः सर्वान्यज्ञो द्विजव
रांस्तदा ११६ जगामादर्शनं तेषां विप्रांस्तच्च ययुर्गृहान् ११७ वैशंपायन उवाच एतत्ते सर्वमारव्यातं मया परपुरंजय यदा
श्रयं ममूत तत्र वां जिमेधे महाकृतौ ११८ न विस्मयस्ते नृपते यज्ञे कार्यः कथंचन ऋषिकोटिसहस्राणितपोभिर्ये दिवं गताः ११९ अद्भोहः
सर्वभूतेषु संतोषः शीलमार्जवम् तपो दमश्च सत्यं च प्रदानं चैति संमितम् १२० इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधपर्वणि नकुलारव्यानेन
वर्तितमोऽध्यायः ९० जनमजय उवाच यज्ञे सक्तानृपतयस्तपः सक्तमहर्षयः शांतिव्यवस्थिता विप्राः शमोदम इति प्रभो
१ तस्माद्यज्ञफलैस्तुल्यं न किंचिदिह दृश्यते इति मे वर्तते बुद्धिस्तथा चैतदसंशयम् २ यज्ञे रिष्वातु बहवो राजानो द्विजसत्तम इ
ह कीर्तिं परां प्राप्य प्रेत्य स्वर्गमवाप्नुयुः ३ देवराजः सहस्राक्षः क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः देवराज्यं महातेजाः प्राप्तवानखिलविभुः ४

५. ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ हिंसाभियस्यधर्मस्यनिन्दार्थे १४ १५ १६ १७ १८ १९ रसेः पयोदृतादिभिः २० २१ वितयां हिंसा हिंस्रयोः क्रतोः तुल्यत्वादभृ

यदायुधिष्ठिरो राजा भीमार्जुनपुरःसरः सदृशो देवराजं न समृद्ध्या विक्रमेण च ५ अथ कस्मात्सनकुलोगर्हयामास तं क्रतुम् अश्वमेधं महा
यज्ञं राजस्तस्य महात्मनः ६ वेशं पायन उवाच यज्ञस्य विधिं मय्यैव फलं चापि नराधिप गदतः शृणु मे राज न्यथा वदिह भारत ७
पुरा शक्रस्य यजतः सर्व ऊचुर्महर्षयः ऋत्विक्षकर्मव्यंगेषु वितते यज्ञकर्मणि ८ हूयमानं तथा बहौ दौत्रे गुणसमन्विते देवेषां हूयमाने
षु स्थितेषु परमर्षिषु ९ सप्रतीतैस्तथा विप्रैः स्वागमैः सस्वरेर्नृप अश्रातैश्चापिलघुभिरध्वर्युवृषभैस्तथा १० आलम्भसमये तस्मिन् नृहीते
षु पशव्यथ महर्षयो महाराज बभूवुः रूपयान्विताः ११ ततो दीनान्यश्रुत्वा क्रययस्तत्तपोधनाः ऊचुः शक्रसमागम्य नायं यज्ञविधिः शक्रः १२
अपरिज्ञानमेतत्तमहातन्धर्ममिच्छतः न हियज्ञे पशुगणा विधिदृष्टाः पुरंदर १३ धर्मोपघातकस्त्वयसमारभस्तव प्रभो नायं धर्मकृतो यज्ञो न
हिंसाधर्मो उच्यते आगमेनैव ते यज्ञं कुर्वतु यदि चेच्छसि १४ विधिदृष्टेन यज्ञेन धर्मस्ते स महात्मनो भवेत् यज्ञबीजेः सहस्राक्षान्नैव परमो
षितैः १५ एष धर्मो महान् शक्र महागुणफलोदयः शतक्रतुस्तद्वाक्यमृषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः १६ उक्तं प्रतिजग्राह मानान्मोहवशंगतः
तेषां विवादः स महान् शक्र यज्ञे तपस्विनाम् १७ जंगमैः स्थावरैर्वापि यष्टव्यमिति भारत तं तु स्विन्नाविवादेन क्रययस्तत्त्वदर्शिनः १८ त
दा संधाय शक्रं पप्रच्छ नृपतिं वसुम् १९ महाभाग कथं यज्ञे धामो नृपसत्तमः यष्टव्यं पशुभिर्मुरैर्यथैव बीजैरसैरिति २० तच्छ्रुत्वा तु वसु
स्तेषामविचार्य बलाबलम् यथोपनीतं यष्टव्यमिति प्रोवाच पार्थिवः २१ एवमुक्त्वा स नृपतिः प्रविश शरसा तलम् उक्त्वाथ वितथं प्रभञ्च दी
नामीश्वरः प्रभुः २२ तस्मान्नवाच्यं ह्येकेन बहुज्ञेनापि संशये प्रजापतिमपाह्वय स्वयं भुवमृते प्रभुम् २३ तं न दत्तानि दानानि पापेनाशद्बु
द्धिना तानि सर्वाण्यनादृत्य नश्यंति विपुलान्यपि २४ तस्याधर्मप्रवृत्तस्य हिंसकस्य दुरात्मनः दानेना कीर्तिर्भवति न प्रेत्येह च दुर्मतेः २५ अ
न्यायोपगतं द्रव्यमभीष्टं यो ह्यपठितः धर्माभिः शक्यं जतेन स धर्मफलं लभेत् २६ धर्मवैतं सिको यस्तु पापात्मा पुरुषाधमः ददाति दानं विप्रै
ष्यो लोकविश्वासकारणम् २७ पापेन कर्मणा विप्रो धनं प्राप्य निरंकुशः रागमाहान्वितः सोऽंते कलुषांगतिमश्नुते २८ अपि स च यद्विहि
तो भ्रमो हवशंगतः उद्देजयति घृता निपापेनाशद्बुद्धिना २९ एवं स्वबाधनं माहाद्योद्दिदद्याद्यजेत वा न तस्य सफलं प्रेत्य भुञ्जेत् पापधना
गमात् ३० उच्छ्रूलं फलं शाकमुदपात्रं तपोधनाः दानं विभवतो दत्त्वा नराः स्वयंति धार्मिकाः ३१ एष धर्मो महाराजो दानं कृतं दद्यात् तथा
ब्रह्मचर्यं तथा सत्यमनुक्रोशो धृतिः क्षमा ३२ सनातनस्य धर्मस्य मूलमेतत्सनातनम् श्रूयतो द्विपुराहना विश्वामित्रादयो नृगाः ३३ विश्वा
मित्रासितश्चैव जनकश्चमहीपतिः कक्षसंनोर्हिसंनोचसिंधुदीपश्च पार्थिवः ३४ तम् २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४

३५ ३६ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिटीकायां एकनवतितमोऽध्यायः ९१ धर्मागतेनेन्यध्यायः सर्वसाधनहीना अपिमहांतोयज्ञं निवर्तयंत्येवेति वक्तुं आरभ्यते १ २ ३ ४ ५ म
रीचिषाश्चंद्रमरीचिषा नमात्रनृमाः ६ परिपृच्छंते देवगृहं हतिना न्यथा ते परिपृच्छिकाः पाठांतरं परिपृच्छिका अपित एव प्रक्षालास्तत्कालमात्रसंग्रहाः अप्रक्षाला इति पा
वेशेषहीनाः ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ चिंतायज्ञं मानसं यज्ञं संकल्पमात्रेणैव देवान् नृषींश्च तर्पयिष्यामीत्यर्थः १७ स्पर्शयज्ञं उपाहृतद्रव्यस्य व्ययम कृत्वा तत्स्य

एते चान्ये च बहवः सिद्धिं परमिकांगताः नृपाः सत्यैश्च दानैश्च न्यायलब्धैस्तपोधनाः ३५ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा ये चाश्रितास्तपः दानध
र्माग्निना श्रद्धा ते स्वर्गं याति भारत ३६ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि एकनवतितमोऽध्यायः ९१ जनमेजय उवाच धर्मागतेन त्यागेन भगवन्
स्वर्गमस्ति चेत् एतन्मे सर्वमाचक्ष्व कुशलो ह्यसि भाषितुं १ तस्योच्छृण्वन्त्येव हतं सक्तु दाने फलं महत् कथितं तु मम ब्रह्मन् तत्त्वमेतदसंशयम् २ कथं
हि सर्वयज्ञेषु निश्चयः परमो भवेत् एतदहं सिमेवक्तुं निरिवलेन द्विजर्षभ ३ वंशं पायन उ० अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं अ
गस्त्यस्य महायज्ञे पुरावृत्तमरिंदम ४ पुरागस्त्यो महातजा दीक्षां द्वादशवार्षिकीं प्रविवेश महाराज सर्वभूतहिते रतः ५ तत्राग्निं कल्यादातार आसन्
स त्रेमहात्मनः मूलाहाराः फलाहाराः साश्वमकुहामरीचिषाः ६ परिपृच्छिका वैद्यसिकास्तु प्रक्षालास्तथैव च यतया भिक्षवश्चात्र बभूवुः पर्यवस्थिताः ७ स
र्वे प्रत्यक्षधर्माणो जितक्रोधा जितेन्द्रियाः दमे स्थिताश्च सर्वे ते हिंसादं भविवर्जिताः ८ वृत्ते श्रद्धे स्थितानित्यमिन्द्रियैश्चाप्यबाधिताः उपातिष्ठन्तं यज्ञं यज्ञं
तस्ते महर्षयः ९ यथाशक्त्या भगवता तदन्ने समुपाजितं तस्मिन् स त्रेतु य इत्तं यद्योग्यं च तदा भवत् १० तथा ह्यनेके मुनिभिर्महांतः क्रतवः कृताः एवं विधे
त्वगस्त्यस्य वर्तमाने तथा धरे नववर्षसहस्राक्षस्तदा भरत सत्तम ११ ततः कर्मांतरं राजन् गस्त्यस्य महात्मनः कथेयमभिनिर्वृत्ता मुनीनां भावितात्म
नाम् १२ अगस्त्यो यजमानो सौ ददात्यन्तं विमत्सरः न च वर्षति पर्जन्यः कथमन्नं भविष्यति स त्रंचेदं महद्दिप्रामुनेद्वादशवार्षिकम् १३ नवर्षिष्यति दे
वश्च वर्षा ण्येतानि द्वादश एतद्भवंतः संचिंत्य महर्षे रस्यधीमतः अगस्त्यस्याति तपसः कर्तुमर्हत्यनुग्रहम् १४ इत्येवमुक्ते वचने ततो गस्त्यः प्रताप
वान् १५ प्रोवाच वाक्यं स तदा प्रसाद्य शिरसामुनीन् यदि द्वादशवर्षाणि नवर्षिष्यति वासवः १६ चिंतायज्ञं करिष्यामि विधिरेष सनातनः यदि
द्वादशवर्षाणि नवर्षिष्यति वासवः १७ स्पर्शयज्ञं करिष्यामि विधिरेष सनातनः यदि द्वादशवर्षाणि नवर्षिष्यति वासवः १८ ध्ये यत्सनादरिष्यामि यज्ञा
न न्या नतिव्रतान् बीजयज्ञो मया यं वै बहुवर्षसमाचितः १९ बीजेर्हितं करिष्यामि नात्र विघ्नो भविष्यति नेदं शक्यं दृष्ट्वा कर्तुमम स त्रंकथंचन २० व
र्षिष्यतीह वा देवानवा देवो भविष्यति २१ अथ वाप्यर्थनामिंद्रो न करिष्यति कामतः स्वयमिंद्रो भविष्यामि जीवयिष्यामि च प्रजाः यो यदा हारजात
श्च स तथैव भविष्यति २२ विशेषं चैव कर्तास्मि पुनः पुनरतीव हि अद्येह स्वर्गमभ्येतु यच्चान्यदसु किंचन २३ त्रिषु लोकेषु यच्चास्ति तदिहा गम्यतां स्व
यं दिव्याश्वाप्सरसां संघागंधर्वाश्च स किन्नराः २४ शनैवेतांस्तर्पयिष्यामि एवं दृष्टियज्ञोपि ज्ञेयः १८ सिद्धद्रव्याभावे ध्यानमात्रेण द्रव्याण्या हरिष्यामीत्याह

ध्येयात्मनेति पाठांतरं व्यायामे न शरीरं के शनं १९ २० २१ ध्येयात्मनेत्यस्य प्रपञ्चोऽयं व्याप्ति २२ २३ २४

विश्वावसुः श्रयेचान्ये तेष्वुपासंतुमेवमखं उत्तरं भ्यः कुरुभ्यश्च यत्किंचिद्विदुः स विद्यते २५ सर्वतदिह यज्ञं वृत्त्यभेदोपतिष्ठ तु स्वर्गः स्वर्गसदश्चैव धर्मश्च
 स्वयमेव तु २६ इत्युक्तं सर्वमेव न दमवत्तपसा मुनेः तस्य दीप्ताग्निमनुसस्त्वर्गस्य स्यात्तित्तजसः २७ न तस्मिन् नया हृष्टादृशस्तपसा बलम् विस्मिता व
 चनं प्राहुरिदं सर्वं मेदाथ वत् २८ अथ उच्यतेः प्रीतास्मत्तवाक्येन नालिच्छामस्तपोऽन्यथम् तं रवयज्ञस्तथाः स्मृत्या येनेच्छामद्वयं २९ यज्ञदीक्षां
 तथा होमान्यच्चान्यत्पुण्यमेतं न्यायं नोत्तरकालं च गृहं भ्यानिः
 स्मृतावयम् ३१ धर्मं एतन्निधिद्वारेण स्तुत्यामद्वयं भवतः सम्यगिष्टातु बुद्धिर्हि सा विवर्जिता ३२ गतामर्हिसां यज्ञेषु ब्रूयात्स्वसततं प्रभां प्रीता
 स्ततो भविष्यामो वयं तु द्विजसत्तम ३३ विसर्जिताः समाभो न सत्रादस्माद्भूजामह तया कथयतां तेषां देवगजाः पुरंदरः ३४ ववर्षस्महाते जादस्वा
 तस्य तपो बलं आसमांश्च यज्ञस्य तस्यामितपराक्रमः ३५ निकामवधीर्पि जन्त्या वभूवज्जगम जय प्रसादयामास च तमगस्त्यत्रिदशेश्वरः ३६ स्वयमभ्य
 त्यराजर्षे पुरस्सृत्य हृहस्पतिम् ३७ ततो यज्ञसमाभो तान् विसर्जमहामुनीन् अगस्त्यः परमधीतः पूजयित्वा यथाविधि ३८ जनमेजय उवाच
 को सोऽनेकुलरूपेण शिरसा कांचनेन वै प्राहमानुषवद्वाचमेतत्पृष्टावदस्वमे ३९ वेशं पायन उवाच एतत्पुर्वेन पृष्टादं न चास्माभिः प्रभाषितं श्रूयतां
 कुलो यो सोऽयथावाक्तव्यमानुषी ४० आहुंसं कन्ययामास जमदग्निः पुरा किल होमधेनुस्तभागाच्च स्वयमेव दुद्राहतां ४१ न त्ययः स्थापयामास न वंभो
 देवदेशचौ तच्चक्रोऽधस्वरूपेण पितरं धर्मं आविशत् ४२ जिज्ञासस्तमपि श्रेष्ठं किं कुर्वादिप्रियं कृतं इति स किंचिन् धर्मः स धर्मो यामास तत्पयः ४३ त
 माज्ञाय मुनिः क्रोधं नैवास्य सचुकोप ह सतु क्रोधस्ततारः जन्त्राद्वर्णीसूर्तिमास्थितः ४४ जिते तस्मिन् भृगुश्चैव मभ्यभाषदमपणः ४५ जितोऽस्मीति
 भृगुश्चैव भृगवो ह्यतिरोषणाः लोकं मिथ्या प्रवादयन्त्वया स्मिन्निजितः ४६ वशं स्थितो हन्त्वय्यद्यसमावति मदात्मनि विभेमितपसः साधो प्रसा
 दं कुरु मे प्रभा ४७ जमदग्निरुवाच साक्षाद्दृष्टो सिमं क्रोधगच्छत्वं विगतज्वरः न वयापकृतं मे धनं च मे मन्युरस्मिन् ४८ यान्समुद्दिश्य संकन्यः
 पयसां स्य कृतो मया पितरस्ते महाभागास्तभ्यावुध्यस्वर्गस्यताम् ४९ इत्युक्त्वा जातसंक्रासस्तत्रैवांतरधीयत पितृणामभिषेगाच्च न कुलं त्वमुपा
 गतः ५० सतान्प्रसादयामास शापस्यातो भवदिति तं श्राप्युक्तः क्षिपन् धर्मशापस्यां तमवाप्स्यसि ५१ तं श्राप्युक्तः क्षिपन् धर्मशापस्यां तमवाप्स्यसि ५२
 येव च भृगुश्चैव भृगवो ह्यतिरोषणाः लोकं मिथ्या प्रवादयन्त्वया स्मिन्निजितः ५३ एवमेतत्तद्वर्तयन्तस्य मदात्मनः गश्यतां चापि न ज्ञानकुलोऽतिदंतस्तदा ५४ इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिकांशे कुलापारव्यानीहिनवतित
 मोऽध्यायः ९२ अत्र व्यासोक्तव्यायश्चाकसंख्यायुना धिवर्यं निषिद्धप्रमादाद्यैश्च श्रीकृष्णापणमस्तु शतं भवतु अश्वमेधपर्वसमाप्तं

४४ ४५ रोषणत्वमेव मिथ्यागपस्य जितत्वात् ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ इति श्रीपदवाक्यप्रमाणमयोदाधुरधरचतुर्धरवंशावतंसश्रीगोविंदसरिस्सनानि

इति श्रीमन्महाभारते आश्वमेधिकं पर्वसमाप्तम्

जन्मेजय वैशंपायन

गांधारी धृतराष्ट्र

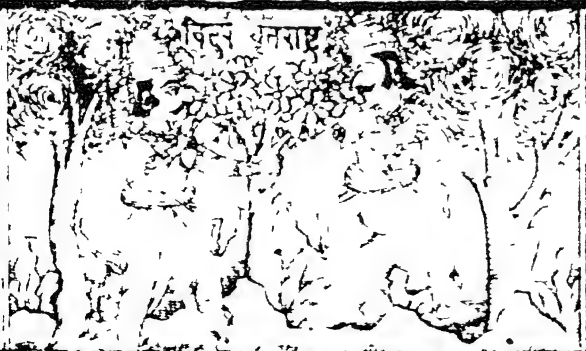
व्यास धर्म विदुः कृती

गंगादास

अथ श्रीमद्महाभारते आश्वमेधवासिकपर्वप्रारंभः

भारद्वी

अश्वमेध

अश्वमेध

श्रीगणेशायनमः श्रीनारायणलक्ष्मणौ नतपदधरिशङ्गाधरो गेपाठेर्चनधाय चेतसि शिवं चिंतामणिं चादरात् पूर्वस्याश्रमवासिकादिषु चतुर्धरभ्यते भारते पूर्वाचार्यभक्तानुगेन विदुषा भावप्रदोपाद्भुतः १ पूर्वत्र अंगपांगसाहता ब्रह्मविद्याममापिता तत्र सर्वभोगत्यागपूर्वकशमाद्युपपत्तिर्वनवासिनामेव भवतीति धृतराष्ट्राचारप्रदर्शनसूचयन् ततोधिगंतव्यं जगज्जीवेश्वरतत्त्वचार्थप्रदर्शनव्याजेन प्रतिपादयिष्यन् नंतरग्रंथमारभते प्राप्यराज्यं महात्मान इत्यादिना १ २ ३ ४ ५

श्रीगणेशायनमः नारायणं नमस्कृत्य नरैश्चैव नरोत्तमं देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ जनमेजय उवाच प्राप्यराज्यं महात्मानः पाण्डवामपितामहाः कथमासन्महाराजि धृतराष्ट्रे महात्मनि १ सतुराजाहता मात्या हतपुत्रा निराश्रयः कथमासीद्वैतैश्वर्यो गांधारी च यशस्विनी २ कियंतं चैव कालं ते मम पूर्वापितामहाः स्थिताराज्यं महात्मानस्तत्रेव्यास्यातमहमि ३ वंशपायन उवाच प्राप्यराज्यं महात्मनः पाण्डवा हतशत्रवः धृतराष्ट्रपुरस्कृत्य प्रथिर्वापयपालयन् ४ धृतराष्ट्रमुपातिष्ठद्विदुरः संजयस्तथा वंश्यापुत्रश्च मे धावीयुयुत्सः कुरुसत्तम ५ पाण्डवाः सर्वकार्याणि संप्रवृत्तिं स्मृतं नृपे चक्रुस्तनाभ्यनुज्ञाता वपाणि दशपंचच ६ सदा हि गत्वा ते वीराः पर्येषासंत नृपे पादाभिवादनं कृत्वा धर्मराजमते स्थिताः ७ ते मां हि समुपाधाताः सर्वकार्याणि चक्रिरे कुंतिभोजसूता च वगाधारी मन्वचर्तते ८ द्रौपदी च सुभद्रा च याश्चान्याः पाण्डवस्त्रियः समावृत्तिमवर्तंत तयाः श्वश्र्वार्यथाविधि ९ शयनानि महार्हाणि वासांस्यभरणानि च राजार्हाणि च सर्वाणि भक्ष्यभोज्यान्यनेकशः १० युधिष्ठिरो महाराज धृतराष्ट्रेभ्युपाहरत् तथैव कुंती गांधार्या गुरुवृत्तिमवर्तते ११ विदुरः संजयश्चैव युयुत्सश्चैव कौरव उपास्मते स्म तं वृद्धं हतपुत्रं जनाधिपे १२ श्यालो द्रोणस्य यश्चासीद्वयितो ब्राह्मणो महान् स च तस्मिन्महर्षासः रूपः समभवत्तदा १३ व्यासश्च भगवान् नित्यमासांचक्रे नृपेण ह कथाः कुर्वन् पुराणं षड्विंशतिपितृरक्षसां १४ धर्मयुक्तानि कार्याणि व्यवहारान् चितानि च धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातो विदुरस्तान्यकारयत् १५ सामंतेभ्यः प्रियाण्यस्य कार्याणि स्तवहून्यपि प्राप्यतेथैः सल्लघुभिः स्तनया द्विदुरस्य वै १६ अकरोद्धं धर्मोक्षचवध्यानां मोक्षणं तथा न च धर्मस्तो राजा कदाचित् किंचिदब्रवीत् १७ विहारयात्रासु पुनः कुरुराजो युधिष्ठिरः सर्वान् कामान् महातेजाः प्रददावं बिकासृते १८ आरालिकाः सूपकारागरवांडविकारतथा उपातिष्ठन्त राजानं धृतराष्ट्रयथापुरा १९ २० २१

उपातिष्ठत् आराधितवान् ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ तस्मिन् समभवत् १३ १४ १५ १६ १७ १८ आरालिकाः आरयाशस्त्रविशेषेण लूनं छिन्नं शाकादिभक्ष्यलुप्तं संसृज्यते आरालिकाः शाकविशेषकर्तारः रागरवांडवपिप्यन्ती शुद्धो शर्करोपेतो मुद्गपिष्टस्तर्तारः रागरवांडविकाः १९ २० २१

वासोसिचमहाद्वाणिमात्यानिविविधानिच उपाजहृयथा न्यायं धृतराष्ट्रस्य पांडवाः २० मैत्रेयमत्स्यमांशानिपानकानिमधुनिच
चित्राभक्ष्यविकारांश्चक्रुस्तस्य यथापुरा २१ येचापि पृथिवीपालाः समाजमुस्ततस्ततः उपातिष्ठतिते सर्वे कोरेवंद्रेयथापुरा २२
कुंतीचद्रौपदीचैवसान्वतौचयशस्विनी उल्हूपीनागकन्याचदेवीचित्रांगदातथा २३ धृष्टकतोश्चभगिनीजरासंधकृतास्तथा ए
ताभ्यांन्याश्चबद्धौवैयोषितः पुरुषर्षभ २४ किंकराः पर्युपातिष्ठन्सर्वास्तकुलजांतदा यथापुत्रविमुक्तोयन्नकिंचिदुःखमामुया
त् २५ इतितानन्वशाद्भ्रातृन्तित्यमेवयुधिष्ठिरः एवंतधर्मराजस्यश्रुत्वावचनमर्थवत् २६ सविशेषमवर्ततभीममेकंतदाविना
ननितत्स्ववीरस्यहृदयात्पसर्पति धृतराष्ट्रस्यदुर्बुध्यायदुत्तद्युतकारितं २७ इतिश्रीमहाभारतेभ्राथमवासिकेपर्वणिप्रथमोऽध्यायः १
वैशंपायनउवाच एवंसंपूजितोराजापांडवेरविकास्तः विजहारयथापूर्वमृषितिः पर्युपासितः १ ब्रह्मदेयाग्रहारांश्चप्रददौ-
सकुरुदहः तच्चकुंतीसुतोराजासर्वमेवान्वपद्यत् २ आनृशंस्यपरोराजाप्रायमाणोयुधिष्ठिरः उवाचसतदाभ्रातृनमान्याश्चम
हीपतिः ३ मयाचैवभवद्विश्वमान्यएषनराधिपः निदेशधृतराष्ट्रस्ययस्तिष्ठतिसमेकदत् ४ विपरीतश्चमेशर्चुर्नियम्यश्च
भवेन्नरः पितृवृत्तेषुचाहः सपुत्राणांश्चाहकर्मणि ५ सद्धदांचैवसेवेषायावदस्यचिकीर्षितं ततःसराजाकोरव्यो धृतराष्ट्राम
हामनाः ६ ब्राह्मणेभ्योयथाद्भ्योददौवित्तान्यनेकशः धर्मराजश्चभीमश्चसत्यसाचीयमावाप ७ तत्सर्वमन्ववर्तततस्यप्रि
यचिकीर्षया कथंनुराजावृद्धः सपुत्रपोत्रवधार्तितः ८ शोकमस्मत्कृतं प्राप्यनम्रियंतेतिचिंत्यते यावद्विकुरुर्वीरस्यजीवत्पुत्र
स्यवैसरवं ९ बभूवतदवाभातुभोगांश्चतित्यवस्थिताः ततस्तेसाद्रताः पचभ्रातरः पांडुनंदनाः १० तथाशीलाः समातस्युधृत-
राष्ट्रस्यशासने धृतराष्ट्रश्चतान्सर्वाचिनीतान्नियमस्थितान् ११ शिष्यवृत्तिसमापन्नान्गुरुवत्पुत्र्यपद्यत् गांधारीचैवपुत्राणां
विविधैः श्राद्धकर्मभिः १२ आनृण्यमगमत्कामानविप्रेभ्यः प्रतिपाद्यसा एवंधर्मभृतांश्चैधर्मराजोयुधिष्ठिरः १३ भ्रातृभिः
सहितोधीमान्पूजयामासतत्तृप वैशंपायनउवाच सराजातुमहातेजावृद्धः कुरुकुलोद्वहः नददर्शनदाकिंचिदप्रियपांडुनंदने
१४ वर्तमानेषुसद्वृत्तिपांडवेषुमहात्मसु प्रीतिमानभावद्राजाधृतराष्ट्रोविकासुतः १५ सौवर्णेयाचगांधारापुत्रशोकमपास्य
तं सदैवप्रीतिमयासीत्तनयेषुनिजेष्विव १६

एवमिति १ २ ३ ४ पितृ
वृत्तेषुपितावृतः प्रप्रीतेयेषुतेषुस्यदेषु ५ ६ ७ चिंत्यतेविचिंत्यतेत्यवस्थिता इत्यभिमेणान्वयः १ १० ११

प्रियाण्येवतु कौरव्यानां प्रियाणिकुरुदहः वैचित्र्यैर्यनृपतौ समाचरतवीर्यवान् १७ यद्यद्वृत्तं च किंचित्सधृतराष्ट्रे जनाधिपः गुरुवाल्
घुवाकार्ये गाधरी च तपस्विनी १८ तैसराजामहाराजपांडवानां धुरंधरः पूजयित्वा वचस्तत्तदकीर्णं तपस्वीरहो १९ तेन तस्याभवत्प्रीतो
वृत्तेन सनराधिपः अन्वतप्यच्च संस्मृत्य पुत्रं तं मे देवतसं २० सदा च प्रातरुत्थाय कृतजप्यः शुचिर्नृपः आशास्ते पांडुपुत्राणां समरेष्वपरा
जयं २१ ब्राह्मणान् स्वस्तिं वाच्याथ हुत्वा चैव दुताशनं आयुषि पांडुपुत्राणामाशंसत नराधिपः २२ नत्तां प्रीतिं पैरा माप पुत्रेभ्यः सकु
रुदहः यां प्रीतिं पांडुपुत्रेभ्यः सदा वापत दानुपः २३ ब्राह्मणानां यथावृत्तः क्षत्रियाणां यथाविधः तथा वितृष्ट संधानामभक्तस्य प्रि
यस्तदा २४ यच्च किंचित्तापापं धृतराष्ट्रकृतैः कृतं अकृत्वा हृदि तस्यापेतं नृपसो न्ववर्तत २५ यच्च कश्चिन्नरः किंचिदप्रियं चां
बिक्कसते कुरुते ह्येतामेति सकौते यस्य धीमताः २६ नराज्ञो धृतराष्ट्रस्य न च दुर्योधनस्य वै उवाच दुष्टतं कश्चिद्युधिष्ठिरभया
न्नरः २७ धृत्या तुष्टेन रं दस्य गांधारी विदुरस्तथा शौचेन चाजातशत्रोर्न तु भीमस्य शत्रुहन् २८ अन्वर्तत तं चापि निश्चितो ध-
र्मजो नृपं धृतराष्ट्रं च संप्रेक्ष्य सदा भवति दुर्मनाः २९ राजानमनुवर्तत धर्मपुत्रमभिब्रूया अन्वर्तत कौरव्यो हृदयेन पराजितः ३०
इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि द्वितीयोऽध्यायः २ वैशंपायन उवाच युधिष्ठिरस्य नृपते दुर्योधनपितुस्तथा नांतरं
ददृशूराज्ये पुरुषाः प्रणयं प्रति १ यदा तु कौरवो राजा पुत्रं संस्मरन् दुर्मतिं तदा भीमं हृदाराजं न पथ्याति स पार्थिवः २ तथैव भीमसे
नोऽपि धृतराष्ट्रे जनाधिपं नामर्षयतराजं द्रुपदेव दुष्टवृद्धदा ३ अप्रकाशान्यप्रियाणि चकारास्य वृकोदरः आज्ञां प्रत्यहं रक्षापि कृत
कैः पुरुषैः सदा ४ स्मरन् दुर्मन्त्रितं तस्य वृत्तान्यप्यस्य कानिचित् अथ भीमः स हृन्मये बाहुशब्दं तथा करोत् ५ सैव धृतराष्ट्र
स्य गांधार्याश्चाप्यमर्षणः स्मृत्वा दुर्योधनं शत्रुकर्णदुःशासनावपि ६ प्रोवाचे दं स संरब्धो भीमः स परुषं वचः अंधस्य नृपतेः पुत्रा
मया परिघबाहुना ७ नीता लोकममुं सेवेनानाशस्त्रास्त्रयोधिनः इमौ तौ परिघप्रख्यौ भुजौ मम दुरासदौ ८ ययोरंतरमासाद्य
धान्तराष्ट्राः क्षयं गताः ताविमौ चंदनेनात्तौ चंदनाह्नौ च मे भुजौ ९ याभ्यां दुर्योधनो नीतः क्षयं संसृतबोधवः एताश्चान्याश्च विवि
धाः शत्रवश्चूतानराधिप १० वृकोदरस्य तावाचः श्रुत्वा निर्वदमागमन् साच बुद्धिमती देवी कालपर्यायवेदिनी ११ ५ ५

गंधारीसर्वधर्मज्ञातान्यलीकानि शुश्रुवे ततः पंचदशैवर्षे समर्पितेन राधिपः १२ राजानिर्वेदमापेदे श्रीमवाग्वाणर्षादितः नावबुध्यत
तद्राजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः १३ श्वेताश्वोवाथकुंतीवाटौपदीवायशस्विनी माद्रीपुत्रीचधर्मज्ञोक्तिं तस्यान्ववर्ततो १४ राजस्तु चित्ते
रक्षेतो नोचतुर्कंचिदप्रियं ततः समानयामास धृतराष्ट्रः स हज्जनं १५ बाष्पसोदग्धमत्यर्थमिदमाह चतान्भृशं धृतराष्ट्र उवाच
विदितं भवतामेतद्यथावृत्तकुरुक्षयः ममापराधात्तत्सर्वमनुज्ञातं च कौरवैः १६ यो ह दृष्टमिति मंदो ज्ञातीनां भयवर्धनं दुर्योधनकौरवा
णामाधिपस्य भयषेचयं १७ यच्चाहं वासुदेवस्य नाथोऽपवाक्यमर्थवत् वध्यतां साध्वयं पापः सामान्यदतिदुर्मतिः १८ पुत्रस्तद्वाभिभू
तस्तु हिनमुक्तो मंत्रीषिभिः विदुरेणाथभीष्मेणद्रोणेमचक्रपेणच १९ पदेपदे भगवता व्यासेन च मद्राक्षणा संजयेनायगांधार्यांत
दिदंतप्यते च मां २० यच्चाहं पण्डुपुत्रेषु गुणवत्सु मद्राक्षस्तु न दत्तवान् श्रियं दीप्तां पितृपैतामहीमिमां २१ विनाशं पश्यमानो हि सर्वरा
जो गेदायजः एतत्त्र्ययस्तु परममन्यतजनादमं २२ सो ह मेतान्यलीकानि निवृत्तान्यात्मनस्तदा हृदये शल्यभूतानि धारयामि सदस्य
शः २३ विशेषतस्तु पश्यामि वर्षे पंचदशैवै अस्य पापस्य शुद्ध्यर्थं नियतोऽस्मि स दुर्मतिः २४ चतुर्थे नियते काले कदाचिदपि चाष्टमे
तृष्णाविनयनं भुंजे गंधारीवेदतन्मम २५ करोत्याहारमिति मां सर्वः परिजनः सदा युधिष्ठिरमया द्रोणिभृशं तप्यति पांडवः २६
भूमौ शये जप्य परोदर्भेषु जिनसंवृतः नियमव्यपदेशेन गंधारीचयशस्विनी २७ हतं शातंतु पुत्राणां ययोयं देहपलायिनां नानुत्पत्त्या
मितच्चाहं क्षत्रधर्ममिमां विदुः २८ इत्युक्ता धर्मराजानि मभ्यभाषत कौरवः भद्रतेयादवीमातवंच श्वेदनिबोधमे २९ स्रस्वमस्युषि
तपुत्रत्वया सपरिपालितः मद्रादानानि दत्तानि आहूतानि च पुनः पुनः ३० प्रकृष्टं च मया पुत्रपुण्यं वीणं यथाबलं गंधारीदत्तपुत्रयधैर्यं
णादीक्षते च मां ३१ द्रौपद्याद्यपकृतरिक्तवंचैश्वर्यहारिणः समतीतानृशं सास्ते स्वधर्मेण दत्तायुधि ३२ न तेषु प्रतिकृत्यं पश्यामि
कुरुनंदन सर्वशस्त्ररुतान् लोकान् गतास्ते विमुसंहताः ३३ आत्मनस्तु हितं पुण्यं प्रतिकर्तव्यं मयैव गंधार्याश्चैव राजे दत्तदनुज्ञातु मद्र
सि ३४ त्वंतु धर्मभृतां मेष्टुः सततं धर्मवत्सलः राजा युक्त्वा प्राणभृतां तस्मादेतद्दुर्वीर्यद्वै ३५ अनुज्ञातस्तया वीरसंयुये वनवन्द
वीरवत्कलभद्राजपुगांधार्यासहितो नया ३६ तवाशिषः प्रयुज्यमानो भविष्यामि वने ३७ उचितं कृते तात सर्वेषां भवतव्यं म ३८

पुत्रेष्वर्च्यमाधाय वयसो ते वनं नृप तत्राहं वायुमहो वानिराहारोपि वा वसन् ३८ पत्न्या सहानयावीरचरिष्यामि तपः परं त्वं चापि फलभा
 कात तपसः पार्थिवो ह्यसि फलभाजो हिराजानः कल्याणस्येतरस्य वा ३९ युधिष्ठिर उवाच न मां प्रीणयते राज्यं त्वय्येवं दुःखिते नृप
 धिक्प्राप्तमस्तु दुर्बुद्धिराज्यसक्तं प्रमादितं ४० यो हं भवंतं दुःखार्तमुपवासकृशभृशं जिताहारं क्षितिशयनं विदेभ्या वृभिः सह ४१
 अहोस्मि वंचितो मूढो भवता गूढबुद्धिना विश्वासयित्वा पूर्वमायदितं दुःखमश्रुयाः ४२ किं मे राज्येन भोगैर्वा किं यज्ञैः किं सुखेन वा य
 स्य मे त्वं महीपाल दुःखान्येतान्य वा स वान् ४३ पीडितं चापि जानामि राज्यमात्मानमेव च अनेन वचसा तुभ्यं दुःखितस्य जनेश्वर ४४
 भवान्पितामहान्मातामहान् परमो गुरुः भवता विप्रहिना हिकनुतिष्ठामहे वयं ४५ औरसो भवतः पुत्रो युयुत्सुर्नृपसत्तम अरुणा
 जामहारां जयमन्यं मन्यते भवान् ४६ अहं वनं गमिष्यामि भवान् राज्यं प्रशासतु न मामयशसा दग्धं भूयस्त्वं दग्धुमर्हसि ४७ नाहं सं जाभवान्
 राजा भवतः परवानहं कथं गुरुत्वा धर्मज्ञमनुज्ञातुमिहोत्सहे ४८ न मन्युर्हृदि न काश्चिद्स यो धनकृतेन धे भावत व्यतथा तद्विवक्ष्य चान्ये
 च मोहिताः ४९ वयं पुत्रा हि भवतो यथा दुर्योधनादयः गांधारी चैव कुंती च निर्विशेषा मतिर्मम ५० समां त्वया दितराजेंद्र परित्यज्य गमि
 ष्यामि पृष्ठतस्तानुयास्यामि सत्यमात्मानमालभे ५१ इमां हि वक्तुं संपूणां महीसागरमेव वत्सा भवता विप्रहीषास्य न मे प्रीतिकरा भवेत् ५२
 भवदीयमिदं सर्वं शिरसात्वा प्रसादये त्वदधीना स्मराजेंद्र त्वैतु ते मानसो ज्वरः ५३ भवितव्यमनुप्राप्तो मन्ये त्वं वक्तुं धाधिप दिव्याश्रुश्रुष-
 माणस्त्वां मोक्षिष्ये मनसो ज्वर ५४ धृतराष्ट्र उवाच तापस्य मे मनस्सु तवर्त्तते कुरुनंदन उचितं च कुलेस्माकं मरण्यगमनं प्रभो ५५ चि
 रमस्म्युषितः पुत्रचिरं श्रुषितस्त्वया वृद्धमामय्यनुज्ञातुमर्हसि त्वं नराधिप ५६ वैशंपायन उवाच इत्युक्त्वा धर्मराजं स्वपमानः कृताजलिः
 उवाच वचनं राजा धृतराष्ट्रो बिकामुतः ५७ संजयं च महात्मानं कृपं चापि महारथं अनुनेतुमिहेच्छामि सर्वा द्वैव संधाधिप ५८ स्त्रायते मे
 मनो हीदमस्वंच परिश्रुष्यति वयसा च प्रकृष्टेन वाग्व्यायामेन चैव ह ५९ इत्युक्त्वा स तु धर्मात्मा वृद्धो राजा कुरुद्वंद्वः गांधारी शिश्रिये धीमा
 न् सह सेवगताः सवत् ६० तं तु दृष्ट्वा समासीनं विस्मयं मिवाकरो व आतिराजा गमती व्राको ते यः परवीरहा ६१ युधिष्ठिर उवाच
 यस्य नागसहस्रेण शतसंख्येनैवै बलं सोयं नारीव्यपाश्रित्य शोते राजा गताः सवत् ६२

आयसीप्रतिमायेनभीमसेनस्यसापुरा चूर्णाकृत्वाबलवतासोबलामाश्रितःस्त्रियं ६३ धिगस्तमामधर्मज्ञधिगुद्धिं धिक्चमेभ्रुतं च
 कृतेपृथिवीपालःशेतेयमतथोचितः ६४ अहमभ्युपवत्स्यामियथैवायंगुरुमर्म यदिराजानभुक्तेयेगांधारीचयशस्विनी ६५ वेशं
 पायनउवाच ततोस्यपाणिनाराजन्जलशतेनपांडवः उरोमुखेचशनकैःपर्यमार्जतधर्मवित् ६६ तेनरत्नौषधिप्रतापुण्येनचसुगंधि
 ना पाणिस्पर्शेनराज्ञःसराजासंज्ञामवापह ६७ धृतराष्ट्रउवाच स्पृशामापाणिनाभूयःपरिभ्रजचपांडव जीवामिवातिसंस्पृशा
 त्वराजीवलोचन ६८ मूर्ध्निचनवाप्रातुमिच्छामिमानुजाधिप पाणिभ्यांचपरिस्मृष्टुप्रीणनंहिमहन्मम ६९ अष्टमाद्यद्यका
 लोयमहर्षस्यकृतस्यमे येनाहंकुरुशादुलशक्तेमिर्नावृष्टितु ७० व्यायामश्चायमत्ययंकृतस्त्वामभियान्वत ततोऽग्नानमना
 स्नातनष्टसंज्ञइवाभव ७१ तवामृतरसेप्रसृतं हस्तस्पर्शमिमप्रभो लब्ध्वासंजीवितोस्मीतिमन्येकुकुलोद्दह ७२ वेशंपायनउवा
 णवमुक्तकौतेयःपित्राज्येष्ठेनभारत पस्पर्शसर्वगात्रेषुसौहादृतिंशनैस्तदा ७३ उपलभ्यततःप्राणाचधृतराष्ट्रोमहोपनिः बाहूभ्या
 संपरिभ्रज्यमूर्ध्नाजिघ्रतपांडवं ७४ विदुरादयश्चतेसर्वेरुदुर्दुःखिताभूशं अतिदुःखातुराजाननोचुःकिंचनपांडवं ७५ गांधी
 शत्वेवधर्मज्ञामेनसोदृढतीभृशं दुःखान्यधारयद्राजन्मेवमित्येवचाब्रवीत् ७६ इतरा स्तस्त्रियःसर्वकिंन्यासदृक्दुःखिताः नत्रै
 रागतविक्रुदैःपरिवार्यस्थिताभवन् ७७ अथाब्रवीत्पुनर्वाक्यधृतराष्ट्रेयुधिष्ठिरं अनुजानीहिमाराजस्तापस्येभरतषंस ७८ ज्ञा
 यतेमेमनस्तातभूयोभूयःप्रजल्पतः नमामतःपरंपुत्रपरिक्लृष्टमिहांहसि ७९ तस्मिंस्तकैरवैदेतंतथाब्रवीत्पांडवं सर्वेषांमे
 वयोधानामार्तिनादोभवेन्महान् ८० दृष्ट्वाकृशंविवर्णंचराजानमतथोचितं उपवासंपरिश्रांतंलग्नस्थिपरिवारणं ८१ धर्मपुत्रः
 स्वपितरंपरिभ्रज्यमहाप्रभुं शोकजंबाध्यमुत्सृज्यपुनर्वचनमब्रवीत् ८२ नकामयेनरश्रेष्ठजीवितंपृथिवीतया यथातवाप्रियंराज
 नृचिकीर्षामिपरंतप ८३ यदिचाहमनुग्रहोभवतोदयितोपिवा क्रियतांतावदाह्वस्ततोऽप्यस्याम्यहंपरं ८४ ततोब्रवीन्महतेजा
 धृतराष्ट्रेयुधिष्ठिरं अनुजातस्त्वयापुनर्भुजीयामितिकामये ८५ इतिब्रवतिराजेद्रधृतराष्ट्रेयुधिष्ठिरं * कृषिःसत्यवतापुत्राभ्यासा
 भ्येत्यवचाब्रवीत् ८६ इतिश्रीमद्भारतेशतसाहस्र्यांसंहितायांविंशतिस्कंधायांआश्वमेधपर्वणितीकायांअध्यायः ३ ८७ ८८

युधिष्ठिर इति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ अहमिति पौत्रोपि आत्मवैपुत्रनामास्मितिपुत्राभिन्नत्वात्पुत्रा एवाहंतेनयत्वंतुमेममपितागुरुश्च ८ ९ परमं

व्यास उवाच युधिष्ठिर महाबाहो यथाह कुरु नन्दन धृतराष्ट्रो महातेजास्तत्कुरुष्व विचारयन् १ अयं हि ब्रह्मो नृपतिर्हतपुत्रो विशेषतः ने
देहं विचरितुं सहेदिति मतिर्मेम २ गांधारी च महाभागा प्राज्ञा करुणवेदिनी पुत्रशोकं महाराज वैर्युणो हते भूशः ३ अहमप्येतदे
वत्तां ब्रवीमि कुरु मेव चः अनुज्ञां भूतं राजा मा वृष्येह मरिष्यति ४ राजर्षीणां पुराणां नाम नृणां गतिं नृपः राजर्षीणां सर्वेषां मतेव न
मुपाश्रयः ५ वैशंपायन उवाच इत्युक्तः स तदा राजा व्यासेनादृत कर्मणा प्रत्युवाच महातेजा धर्मराजो महामुनि ६ भगवानेव नामान्यो
भगवानेव नो गुरुः भगवानस्य राजस्य कुलस्य च परायणो ७ अहंते पुत्रो भगवान्पिता राजा गुरुश्च मे निदेशवर्ती च पितुः पुत्रो भवति ध
र्मतः ८ वैशंपायन उवाच इत्युक्तः स ततः प्राह व्यासो वेदविदां वरः युधिष्ठिरं महातेजाः पुनरेव महाकविः ९ एवमेतच्च महाबाहो यथा वद
सि भारत राजा ये बृहतां प्राप्तः प्रमाणे परमे स्थितः १० सोऽयं मया भ्यनुज्ञातः स्वयाच पृथिवीपतिः करोतु स्वमभिप्रायं मास्य विम्वरो
भव ११ एष एव परो धर्मो राजर्षीणां युधिष्ठिर समरे वा भवेच्च नृपुर्वने वा विधिपूर्वकं १२ पित्रा तु तव राजेन्द्र पांडना पृथिवीक्षिता शिष्य
वृत्तेन राजा ये गुरुवत्पर्युपासितः १३ ऋतुभिर्दक्षिणां वदो स्तुपर्वतशोभितैः भवद्गिरिभृङ्गैर्मुक्ताप्रजाम्बुपरिपोलिताः १४ पुत्रसंस्थं च
विपुलं राज्यं विप्रोषितं त्वयि त्रयोदशसमाभुक्तं दत्तं च विविधं वरु १५ त्वया चायं नरव्याघ्रगुरुश्च शूष्या नघ आराधितः स मृत्युनेन गो
धारा च यं शास्त्रिणी १६ अतुं जीनी हि पितरं स मयोस्य तपोविधौ न मृत्युर्विद्यते चास्य सः स्रद्धा पियुधिष्ठिर १७ वैशंपायन उवाच ए
तावदुक्ता वचनमनुमान्य च पौथिवं तथा स्तित्ति च तेनोक्तः कौतयेन यथोचनं १८ गते भगवति व्यासे राजा पांडुस्तदा प्रोवाच पित
रं पूढुं मंदमंदमिवानतः १९ यदाह भगवान्यासो यच्चापि भवतो मतं यथाह च महेशासः रूपो विदुर एव च २० युयुत्सुः संजयश्चैव त
त्कृत्वा स्म्यहमजं सा सर्व एवाहिमान्यामे कुलस्यास्य हितैषिणः २१ इदं तु याचेनृपते त्वामहं शिरसानतः क्रियतां तावदाहारस्ततो
गच्छाश्च मुप्रति २२ इत्याश्च मवासिके पर्वणि चतुर्थोऽध्यायः ४ वैशंपायन उवाच ततो राजा भ्यनुज्ञातो धृतराष्ट्रः प्रतापवान् य
थौस्व भवन् राजा गांधार्यानुगतस्तदा १ मंदप्राणगतिर्धीमान् रुद्धादिव समुद्रहन् पदानि समहीपल्लिजीणो गजपतिर्यथा २
तमन्व गच्छद् विदुरो विद्वान्सूतश्च संजयः स चापि परमेधासः रूपः शारदतस्तथा ३

प्रमाणे उषनि पन्थते १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ तपोविधौ तपःकरणे १७ १८ १९ २० २१ २२ इ.टी. चतुर्थोऽध्यायः ४ १ २ ३

४ ५ ६ ७ अष्टांगेस्त्राम्यमात्यादियुते ८ ९ १० ११ १२ १३ कर्मसंशुचीन् जन्मनाचपुण्यान् अमात्यान् चारयेथाइत्युत्तरेणान्वयः १४ १५
अहदुर्गोपरिभागस्थानानिषट्पदंषड्विःपदैः पदनीचैःस्थानैः युक्तंतेनसंप्राकारमितिगम्यतेतत्रसप्तमस्यांतः पुरत्वातत्पदेवात्येवं स्थानानि १६ १७ १८ १९

संप्रविश्यगृहंराजचक्रतपूर्वाह्निकक्रियः तर्पयित्वादिजश्वेषानाहारमकरेत्तदा ४ गोधारीचैवधर्मज्ञाकुल्यासहमनस्विनी वधूमिरुपचारेण
पूजिताभुक्तभारत ५ कृताहारंकृताहाराःसर्वेतेविदुरायः पांडुवाश्चकुरुश्चेष्टमुपातिष्ठततंचप ६ ततोब्रवीच्चहाराजकृतीपुत्रमुपहरे नि
षण्णपाणिनाष्टशेसंस्पृशन्नोबिकासतः ७ अभ्रमादस्त्वयाकार्यःसवथाकुरुनंदन अष्टांगेराजशादंलग्न्यधर्मपुरस्कृते ८ तत्तुशक्यमहारा
जंरक्षितुंपांडुनंदन राज्यधर्मणकौंतयविद्वानमिनिबोधतत ९ विद्या कृद्वात्सदेवंत्वमुपासीथायुधिष्ठिर शृणुयास्तंचयद्भुयःकुर्याश्चैवाविचा
रयन् १० प्रातरुत्थायतान्तराजन्पूजयित्वायथाविधि कृत्यकालेसमस्तत्वेपृष्ठेयाःकार्यमात्मनः ११ तत्तुसंमानिताराजंस्त्वयाकार्योदितार्थिना
प्रवक्ष्यंतिहितंतांतसंवथातवभारत १२ इन्द्रियाणिचसर्वाणिवाजिवत्परिपालयेः हितार्थेवसर्विथ्यतिरक्षितंद्विणयथा १३ अगाल्यानुपधा
तीतान्पितृपैतामहान्शुचीन् दत्तान्कर्मसंपुण्यांश्चपुण्यान्सर्वपुयोजयेः १४ चारयेथाश्चसततंचारैरविदितःपरैः परीक्षितैर्वहविधेः
स्वराष्ट्रप्रतिवाग्भिः १५ पुरंचतस्रगुप्तस्यात्दृढप्राकारतोरणं अडादालकसंवायषट्पदंसर्वतांदिश १६ तस्यद्वाराणिसर्वाणिपयामा
निबृहंतिच सर्वतःस्रविभक्तानियत्सैरारक्षितानिच १७ पुरुषैरलमर्थस्तेविदितैःकुलशालिनः आत्माचरन्त्यःसततंभोजनादिषुभारत १८
विद्वाराद्वारकालेपुमात्यशय्यासनेषुच स्थियश्चतेस्रगुप्तास्युर्वृद्धैरामैरधिष्ठिताः १९ शीलवद्विःकुलानश्चविद्विश्चयुधिष्ठिर मंत्रिणश्चैवकुर्वा
थाद्विजान्त्रिद्याविशारदान् २० विनीतांश्चकुलानांश्चधर्मार्थकुशलान्भ्रजन् तैसार्धमत्रयेथास्त्वनान्यर्थवद्भुभिःसह २१ समस्तैरपिचव्य
स्तेच्यपदेशनकेनचित् ससंवृतंमंत्रगृहंस्थलचारुह्यमंत्रयेः २२ अरण्यनिःशलाकेवानचरात्रोकथंचन वानराःपक्षिणश्चैवयमनुय्यान्
सारिणः २३ सर्वमंत्रगृहेवज्यायिचापिजडपंगवः मंत्रभेदेद्विद्येदोषाभवंतिपृथिवीक्षिता २४ नतशक्याःसमाधातंकथंचिदतिमेमनिः
दोषांश्चमंत्रभेदस्यब्रूयास्त्वमंत्रिमंडले २५ अमोदेचगुणाराजान्पुनःपुनररिंदम पौरजान्पदानांचशौचाशौचयुधिष्ठिर २६ यथास्या
दिदितराजस्तथाकीयंकुरुद्वद ब्यह्वारश्चतेतातनित्यमामैरधिष्ठितः परिमाणोविदितान्चदंडदंड्युभारत २७ प्रणयेयुयथान्यायेपुरु
षास्तयुधिष्ठिर आदानरुचयश्चैवपरदारावमर्षिणः २८ उग्रदंडप्रधानश्चामिथ्याव्याह्वारिणस्तथा अक्रोशश्चलुब्धश्चदत्तारसादस
प्रियाः २९ सभाविहारभेत्तारोवर्णानांचप्रदूषकाः हिरण्यदंड्यवध्याश्चकत्तव्यादेःशकालतः ३०

२० २१ २२ निःशालाके अनृणेद्यासभःपरिवारेज्ञातुमशक्यइति २३ २४ २५ २६ परिमाणंदध्यधनस्या पराधस्यच २७ अदानरुचयः क्रोधाजीवि
नश्चौरावा २८ २९ हिराश्चदंडवध्याःपूर्वात्तः सर्वदेःशकालानुरोधेनदंड्यवध्या श्येतिज्ञेयः ३०

३१ प्रदोषो रजनीमुखे दूतानां दर्शनकालः तेष्वः श्रुतानामर्थानां निर्णयः अपररात्रांतः चरा अपि आहारमात्रवेतनाः विष्टिगृहीतानामप्याहारमात्रेदेयमित्यर्थः ३२ ३३
३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ व्यक्ताणि कारुण्यमिह भूतयः ४० ४१ ४२ ४३ इति श्रीनेलकंठीये आश्रमवासिके भारतभाविहारीकायां पंचमोऽध्यायः ५ ६९

प्रातरैव हि पश्येथा ये कुचुर्व्ययकर्मते अलंकारमथोभोज्यमत ऊर्ध्वसमाचरेः ३१ पश्येथा श्रुततोयोधानसदात्वं प्रतिहर्षयन् दूतानां च चराणां
च प्रदोषस्तसदा भवेत् ३२ सदाचापररात्रं तं भवेत्कार्यार्थनिर्णयः मध्यरात्रे विहारस्तमभ्याह्नच सदा भवेत् ३३ सर्वतोऽपि यिकाः कालाः
कार्याणां भरतर्षभ तथैवालं कृतः कालेति श्रेयाभिरिदं दिण ३४ चक्रवत्तात्कार्याणां पर्यायोदश्यते सदा कोशस्य निचये यत्नं कुर्वेथा
न्यायतः सदा ३५ विविधस्य महाराजविपरीतं विवर्जयेः चारैर्विदित्वा शत्रुं श्वयेराज्ञां मंतरैषिणः ३६ तानामैः पुरुषैर्दूराद्वा तथेथानरा
धिपकमदं द्वाथभृत्यास्तं वरयेथाः कुरुद्वह ३७ कारयेथा श्वकर्माणि युक्तायुक्तैरधिष्ठितैः सेना प्रणेता च भक्तवतां तदुदवतुः ३८
शूरः क्लेशमहश्चैव हि तोभक्तश्च पुरुषः सर्वजनपदाश्च वतवकर्माणि प्रोदव ३९ गोवत्तासभश्चैव कुचुर्व्यवहारिणः स्वरंधं पसंधं च स्तुचं वपरेषु
च ४० उपलक्षयितव्ये ते नित्यमेव युधिष्ठिर देशजश्चैव पुरुषाविक्रान्ताः स्वेषुकर्मसू ४१ यात्राभिरनु रूपाभिरनु प्राह्याहितास्त्वया
गुणार्थिनां गुणः कार्यो विदुषां वैजनाधिप ४२ अविचात्याश्च ते ते स्युश्चलाद्वनित्यशः ४३ इत्याश्रमवासिके पर्वणि पंचमोऽध्यायः ५ धृत
राष्ट्र उवाच मंडलानि च बुध्येथाः परेषामात्मनस्तथा उदासीन गणानां च मध्यस्थानां च भारत १ चतुर्णां शत्रुजातानां सर्वेषां नाततायिनां
मित्रं च मित्रमित्रं च बोद्धव्यं ते रिकर्षत २ तथामात्या जनपदादुर्गाणि विविधानि च बलानि च कुरुश्रेष्ठ भवन्त्येषां यथेच्छकं ३ ते च द्वादश
कौंतेयशत्रावै विषयात्मकाः मंत्रिप्रधानाश्च गुणाः षष्टिर्द्वादश च प्रभो ४ एतच्च मंडलमित्याहुः राचार्या नितिकोविदाः तत्र बाहुण्यमायत्तं यु
धिष्ठिरनिबोधत ५ वृद्धिस्तयो च विज्ञेयो स्थानं च कुरुसत्तम हिस सत्यां महाबाहो ततः पाहुण्यजागुणाः ६ यदा स्वपक्षो बलवान् पर
पक्षस्तथा बलः विगृह्य शत्रून् कौंतेय यः क्षितिपतिस्तदा ७ यदा परेतु बलिनः स्वपक्षश्चैव दुर्बलः सार्धं विद्वांस्तदा क्षीणः परेऽसंधिः समाश्रये
त् ८ द्रव्याणां संचयश्चैव कर्तव्यः सत्प्रहारास्तथा यदा समर्थो यानायन्न विरेणोऽभात ९ तदा सर्वविधेयस्यात्स्थानेन सविचारयेत् भूमिर
त्यफलादेया विपरीतस्य भारत १० हिरण्यं कुप्यभूयिष्ठं मित्रं क्षीणमयो बलं विपरीतानि युद्धायां स्वयं संधिविशारदः ११ संध्यर्थे
राजपुत्रं वालिं स्यात् भारतर्षभ विपरीतं न तच्छ्रेयः पुत्रकस्याचिदापि १२

मंडलानि अरिमित्रमित्यादीनि उदासीनादन्यः मध्यमोदयोरपि दृच्छाक्षी

क्षीचतुर्णां शत्रुपक्षजातानां शत्रुमित्राणां उभयोर्जयोपराधी च १ २ यथेच्छकं परैर्भेद्यत्वा भेद्यत्वं च भवति तस्माद्विहितस्तिष्ठेत यथा भेदो न भवेदिति ३ ४ ५ ६ ७
८ ९ १० ११ संध्यर्थमिति यः संधिकरोति तस्य पुत्रं विद्वांसार्थं स्व निकटे स्थापयेदित्यर्थः तदकरणे महापदायाति कदाचीत् १२ ६९ ६९

चारयित्वा परबले कृत्वा सबलदर्शनं स्वभूमौ योजयेद्युद्धं परभूमौ तथैव च १६ बलं प्रसादयेद्राजानि क्षिपेत् बलिजोनरान् ज्ञात्वा स्वविष-
यं तत्र सामादिभिरुपक्रमेत् १७ सर्वथैव महाराज शरीरं धारयेद्दिह प्रेत्य चेह च कर्तव्यमात्मनि श्रेयसं परं १८ एवमेतन्महाराज राजास्य
कसमाचरन् प्रेत्य स्वर्गमवाप्नोति प्रजाधर्मेण पालयन् १९ एवं त्वया कुरु श्रेष्ठवर्तिनः त्वं प्रजाहितं उभयो लोकयोस्तां प्राप्स्यसि नित्य-
मेव हि २० भीष्मेण सर्वमुक्तो सिद्धयोनविदुरेण च ममाप्यवश्यं वक्तव्यं प्रीत्या तेन पसन्तम २१ एतत्सर्वं यथा न्यायं कुर्याथा भूरिदक्षि-
णं प्रियस्तथा प्रजानां त्वत्सर्वं सुखमवाप्स्यसि २२ अश्वमेधसहस्रेण योजयेत्पृथिवीपतिः पालयेद्वापि धर्मेण प्रजास्तत्सर्वं फलं भ-
वेत् २३ इति श्री आश्वमेवासिके पर्वणि सप्तमोऽध्यायः ७ युधिष्ठिर उवाच एवमेतत्कुरिय्यामि यथा त्वष्टृर्पृथिवीपते भूयश्चैवानुशा-
स्यो ह भवता पार्थिवर्षभ १ भीष्मे स्वर्गमनुप्राप्तं गते च मधूस्तदेन विदुरे संजये चैव कोन्यो मां वक्तुमर्हति २ यन्तु मामनुशास्तीह भ-
वानद्यदिते स्थितः कृत्वा स्मितं महीपालं निर्वृतो भव पार्थिव ३ वैशंपायन उवाच त्वमुक्तं सराजं विधिर्मराजेन धीमता कौतेय सं-
नुज्ञातुमिषे षडभरतर्षभ ४ पुत्रसंशाम्यतां तावन्ममापि बलवान्श्वमः इत्युक्त्वा प्राविशद्वाजा गोधार्या भवन्तदा ५ तमासनगतं द-
वीं गोधाराधर्मचारिणी उवाच काले कालज्ञा प्रजापतिः संपतिं ६ अनुज्ञातः स्वयं तेन व्यासेन त्वं महर्षिणा युधिष्ठिर स्यान्नुमते क-
दारुण्यं गमिष्यसि ७ धृतराष्ट्र उवाच गोधार्यं ह मनुज्ञातः स्वयं पित्रा महात्मना युधिष्ठिर स्यान्नुमते गतास्मिन् चिराद्दुर्न ८ अहं हिता-
वत्सर्वेषां तेषां दुद्युतदेविनां पुत्राणां दातुमिच्छामि प्रेतभावात्तु गंवसु सर्वं प्रकृतिसानिध्यं का रयित्वा स्ववेश्मनि ९ वैशंपायन उवाच
इत्युक्त्वा धर्मराजाय प्रेषयामास वेतदा स च तद्दृष्ट्वा तत्सर्वं समानित्यं महीपते १० ततः प्रतीतमनसो ब्राह्मणाः कुरुजंगलाः क्ष-
त्रियाश्चैव वैश्यश्चिद्राष्ट्रश्चैव समाययुः ११ ततो निष्क्रम्य नृपतिस्तस्मादंतःपुरा तदा दृष्ट्वा तं जनं सर्वं सर्वोऽप्यप्रकृतीस्तथा १२
समवेतोऽश्वतान्सर्वान् पौरान् राजानपदास्तथा तानागतान् अभिप्रेक्ष्य समस्तं चक्रदृज्जनं १३ ब्राह्मणाश्च महीपालनानादेश समागता-
न् उवाच मतिमान् राजा धृतराष्ट्रो विशंपते १४ भवंतः कुरुवश्चैव चिरकालं सहोषिताः परस्परस्य संहृद्ः परस्परहितैरताः १५
यदिदानीमहं ब्रूयामस्मिन्काल उपस्थितं तथा भवद्भिः कर्तव्यमविचार्य वचोमम १६ ६१ ६१ ६१ ६१ ६१ ६१

अरण्यगमने बुद्धिर्गोधारीसहितस्य मे व्यासस्यानुमते राजस्तथा कुंतीसुतस्य मे १७ भवन्तोऽप्यनु जानन्तु माचवो भूद्विचारणा अस्माकं
भवतां चैव ये यं प्रीतिर्हि शाश्वती १८ न च सान्येषु देशेषु राजा मिति मतिर्मम आतोमिव यसानेन तथा पुत्रविना कृतः १९ उपवासकृद्वैश्वस्मि
गोधारीसहितो नद्याः युधिष्ठिरगते राज्ये प्रामश्वासि सखं महत् २० मन्येदुर्योधने चर्यादिशिष्टमिति सत्तमाः मम चांधस्य वृद्धस्य हत
पुत्रस्य कार्पातिः २१ ऋते वनं महाभागास्तन्यानुज्ञातु मह्यं तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सर्वे त्वेकुरु जांगलाः २२ बाप्यसंदिग्धया चाचारुः दुर्भरत
पक्षे तान विब्रुवतः किंचित् सर्वान् शोकपरायणान् पुनरवमहाते जाधृतराष्ट्रं ब्रवीदितं २३ इति आश्रमवासिके पर्वणि अष्टमोऽध्यायः ८
धृतराष्ट्र उवाच शान्तनुः पालयामास यथा वदस्व धामिमा तथैव चिचि वीर्यं श्रीशेषेण परिपालितः १ तथा पालयन् स्तात विदितार्थेन संश
यः यथा च पांडुर्भ्राता मे दयितो भवतामभूत् २ सूचापि पालयामास यथा वदस्व चैव ह मया च भवतां सस्य कश्चुश्चूपाया कृतानघाः ३ अ
सम्यग्वा महाभागास्तन्यं तव्यं मते द्वितैः यदा दुर्योधने चेदं भुक्ते राज्यं मकंदकं ४ अपितत्र नवो मे दौ दुर्बुद्धिरपराधवान् तस्यापराधाद्
बुद्धेरभिमानाद्मदीक्षितो ५ विमर्दः सुमहानासीदनयात्स्वकृता दथ तन्मया साधुवर्षादयदिपासाधुर्वकृतं ६ तद्वद्वदिन कर्तव्यं मया च
द्वौ यमं जलिः वृद्धो यद्वत् पुत्रो यद्वत् स्वितो यं नराधिपः ७ पूर्वराज्ञां च पुत्रो यमिति कृतानुज्ञानय इयं च रूपणा वृद्धा हत पुत्रात पश्चिनी ८
गोधारी पुत्रशोकात्तायुधान्या च तिविमया हत पुत्रा विमो वृद्धो विदित्वा दुःस्वितो तथा ९ अनुजानीत भद्रं वा ब्रजावः शरणं चिवः अयं च कौरवो
राजा कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः १० सर्वे भवद्भिर्दृष्टव्यः समेषु विषमेषु च न जातु विषमं चैव गमिष्यति कदाचन ११ चत्वारः सचिवायस्य भ्रा
तरो विपुलौजसः लोकपालसमाद्ये त सर्वधर्माय दक्षिणः १२ ब्रह्मेव भगवानेष सर्वभूतजगत्पतिः युधिष्ठिरो महातेजा भवतः पालयि
ष्यति १३ अवश्यमेव वक्तव्यं विह्वला ब्रवीमिवः एष न्यासो मया दत्तः सर्वेषां वो युधिष्ठिरः १४ भवन्तोऽस्य च वीरस्य न्यासभ्रताः कृतमया
यदेवैतैः कृतैः किंचिद्दालाकं वः कृतं मे म १५ यदन्येन मदीयेन तदनुज्ञातु मह्यं भवद्भिर्न द्वे मे मस्युः कृतपूर्वः कथंचन १६ अत्यंतगु
रुभक्तानामेषां जलिरितं नमः तेषामस्थिरबुद्धीनां लुब्धा नो कामचारिणां १७ कृते याचिदयः सर्वान् गोधारीसहितो नद्याः इत्युक्त्वा रेत्
न ते सर्वे पौरजानपदाजनाः नैर्बुर्बाध्य कलत्रं किंचिद्दीप्तां चक्रुः परस्परं १८ इत्याश्रमवासिके पर्वणि नवमोऽध्यायः ९ ७ ७

वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा स्तुते तैत्तिरीयं पौरजानपदाजनाः वृद्धेन राज्ञा कौरव्येन दृष्ट्वा इवाभवत् १ तूष्णीं भूतांस्ततस्तस्मात्कृत्वा पृथक् कदा
च्यद्रोपतिः धृतराष्ट्रो मद्रोपालः पुनरवाभ्यभाषत २ वृद्धं च हतं पुत्रं च धर्मं पत्न्या सहानया विलपंतं बहुविधं रूपं गच्छेत्स तमाः ३
पित्रा स्वयमनुजातं कृष्णं द्वे पायनेन वै वनवासाय धर्मज्ञाय धर्मज्ञेन च पणह ४ सोहं पुनः पुन श्वेव शिरसा वनतो नद्याः गांधार्या सहितं
नमोऽस्मिन्नुजातुमर्हय ५ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा कुरु राजस्त्वयं कथं निरुणानि ते कुरुदुः सर्वशोभराज नृसमेताः कुरुजोगलाः ६
उत्तरीयेऽकरं श्वापि सन्ध्याय नदनानि ते कुरुदुः शोकं स तमां मुहूर्तं पितृमातृवत् ७ हृदयेऽशून्यं भूतं तं धृतराष्ट्रं प्रवासजं दुःखं संधार
यन्नाहिनं हृत्सना इवाभवत् ८ तं विनीयत मायां संधृतराष्ट्रं विद्यागजे शनैः शनैः स्तुदान्योन्यं मधुवस्त्वमतास्युत ९ ततः संधाय ते सर्वेषां
क्यान्यथ समासतः एकस्मिन् ब्राह्मणे राजन्निवेश्यान्नुनराधिप १० ततः स्वाचरणो विप्रः समेतोऽथ विशारदः शोभाय्या बह्वचाराजन्वक्तुं
समुच्चक्रमे ११ अनुमान्य महाराज तत्सदं संप्रसाद्य च विप्रः प्रगल्भो मेधावी स राजानमुवाच ह १२ राजन्वाक्यं जनस्यास्य म
यि सवसंमपितं वक्ष्यामि तदद्वापरं तज्जुषस्वनराधिप १३ यथावदसि राजेन्द्र सर्वमेतत्तथाविधो नात्र मिथ्या च चः किंचित्कलुषं न
परस्परं १४ न ज्ञात्वस्य च वशस्य राजां कश्चित्कदाचन राजा सीद्यः प्रजापदः प्रजानामप्रियो भवत् १५ पितृवद्भ्रातृवच्चैव भवतः
पालयति नः तच्च दयायवः किंचिदयुक्तं कृतवान्पुः १६ यथा ब्रवीति यमोऽस्मा मुनिः सत्यवतीकृतः तथा कुरु महाराज साहित्यः
तमागुरुः त्यक्त्वा वयं भवतां दुर्बलं शोकपरायणाः भीषण्यामश्चिरं राजन् भवद्गुणशतेयुताः १७ यथा शातनुनागसो राजा चित्रांगदे
न च भीष्मवीर्योपगृह्णन् पित्रा तव च पार्थिव १८ भवद्दीक्षणाच्चैव पांडुना प्रथिवीक्षिता तथा दुर्योधनेनापिराजा सपरिपालिताः
१९ नृस्वस्य मपि पुत्रस्त्यक्त्वा कुरु कृतवान्पुः पितरीव सौवैश्वस्तास्तस्मिन्नापि नराधिप २० वयसास्मयथा सम्यक् भवतां विदितं तथा
तथावपि सद्रक्षाणिकुंती पुत्रेण धीमता २१ पाल्यमाना धृतिमता सखीविंदा महेष्प राजर्षीणां पुराणानां भवतां पुण्यकर्मणां २२
कुरुसंवरणादीनां भरतस्य च र्धमिमतः वृत्तं स मनुयात्येव धर्मात्मा शूरिदक्षिणः २३ नात्र वाच्यं महाराज सख्यं मपि विद्यत उपितास्मस्त
स्वमित्येव भवतां परिपालिताः अस्मत्सख्यं च व्यक्तं तं स पुत्रस्य न विद्यते यंचुजातिविमदास्मिन्नात्यदुर्योधने प्रति २४ २५ २६

भवतमनुनेष्यामितत्रापिकुरुतेन ब्राह्मणरात्र नतगदुर्योयनकृतंनचतद्वस्तुवते नकर्गसावन्नाभ्याचकुरवोयक्षयंगताः २७ देव
 तेषुविजानीमोयन्नशक्यंप्रवाधितुं देवपुरुषकारेणनशक्यमपिवाधितुं २८ अक्षोद्विष्यामहाराजदशाष्टोचसमागताः अमृदशाह्नह
 नाः कुरुभिर्योधपुंगवैः २९ भीष्मद्रोणकृपाद्यैश्चकौनचमहात्मना युयुधानेननोरेणधृष्टद्युम्नश्चैव ३० चतुर्भिः फेडुपुत्रैश्चभीमार्जु
 नचमैस्तथा नचक्षयोयन्त्रपतेनतेदेवकलादभूत ३१ अवश्यमेवसमामेक्षभिवेणविशेषतः कर्तव्यंनिधनंकार्यमर्त्तव्यंक्षत्रचधुना ३२
 तैरियंपुरुषव्याघ्रैर्विद्यावाहयन्त्रान्वितैः पृथिवीनिहतासर्वासहयासरथद्विपा ३३ नसुराज्ञावधेस्तनुःकारणंतेमहात्मना नभशान्
 चनभृत्यानकणानचसाबलैः ३४ वादिशस्ताः कुरुधैराजानश्चसहस्रशः सर्वदेवकृतेवादितायकिवक्तुमर्हति ३५ गुरुर्गतो
 तममस्यकृत्स्नस्यजगतःप्रभुः धर्मात्मानमत्स्यमनुजानीमहेमृत ३६ लभतावीरलोकात्ससहयोगनराधिपः दिजायः समनुजा
 तस्त्रिदिवमादतास्तरु ३७ प्राप्स्यतेचतवानुप्यधमेत्तपरमांस्मृतिं वेदधमचकृत्स्नसम्यक्कृतवस्तुवतः ३८ दृष्टिमदानमपि
 तपोडवाच्यार्तनोयथा समयास्त्रिदिवस्यापिपालनेकिंपुनःक्षितः ३९ अनुवल्स्यातवाधीमन्समर्थावधमेषुच प्रजाः कुरुकुलेश्वर
 पांडवानशीलभूषणात् ४० ब्रह्मदेयाग्रहाराश्वपारिवर्होश्चपाथिवः प्रचयजाभिपन्नांश्चपालयत्येषपांडवः ४१ दीर्यदर्जीमृदु
 र्दंतःसदावैश्ववर्णायथा अक्षद्रुसचिवश्चायंकुर्तापुत्रोमहामनाः ४२ अयसिचोदयावाश्वधन्विश्चभरतर्षभ कुरुपश्यतिमेधावीपुत्रव
 त्यागितःसदा ४३ विप्रियच्चजनस्याम्यसेसगादुमजस्यवे नकार्य्यतिराजयेतयाभीमार्जुनादयः ४४ मेतोमृदयकोरुय्यतीक्ष्णवा
 र्शाविषोपमाः वीर्यवतोमहात्मानःपौराणांचिह्ननेरताः ४५ नकुर्वीतचपाचार्थानचान्द्रपीनसावर्ता अस्मिन्क्षणेकौरव्यातिप्रतिकूला
 निकाहिचित् ४६ भवन्कृतमिमस्तेद्रुयुधिष्ठिरविवाहितं नष्टहतः करिष्यतिपौरुजानपदाजनाः ४७ अर्धामेक्षानपिसतःकुर्तापुत्रा
 महारथाः मानवान्पालयिष्यतिभृत्याधमपरायणाः ४८ सुराजन्मानसंदस्यमपनीययुधिष्ठिरात् कुरुकार्याणिधर्म्याणिनमस्तेपुरु
 षर्षभ ४९ वैशंपायनउवाच तस्यतद्वचनंयस्यपुनमान्यगुणोत्तरं साधुसाधितिसर्वःसज्जनःप्रतिगृहीतवान् ५० धृतराष्ट्रश्चतद्राक्य
 मभिपूज्यपुनःपुनः विसर्जयामासतदाभद्रतीक्ष्णधनैः ५१ सतेःसप्तजितोराजाशिवेनायेक्षितस्तथा मोजनिःप्रजुयामासतेजनैर्भ
 रतर्षभ ५२ ततोविवेशन्नगंभीमार्जुनसहितानिजं व्युदायाच्चैवभवययिश्चकारनिबोधत ५३ इतिआश्वमवांसिकपर्वीगदशमाध्यायः १०

वैशंपायन उवाच ततोऽजन्मोऽप्युपायो धृतराष्ट्रोऽविकारतः विदुरं प्रेषयामास युधिष्ठिरनिवेशनं १ सगता राजवचनादुवाचाच्यतमीश्वरं यु
धिष्ठिरं महातेजाः सर्वबुद्धिमतो वरः २ धृतराष्ट्रो महाराजोऽनवासाय दीक्षितः गमिष्यति वत्सराजन्मागतं कार्त्तिकीमिमं ३ मत्स्यं कुरुकुलस्थं
एकं चिदर्थमभीप्सति आहूतिमिच्छति दातुं स गौरीयस्य महात्मनः ४ द्रोणस्य सोमदत्तस्य बाल्हीकस्य च धीमतः पुत्राणां चैव सर्वेषां
ये चान्येऽसहोदराः ५ यदि चाप्यनुजानोपैसंधवापमदस्य च एतं धृत्वा तु वचनं विदुरस्य युधिष्ठिरः ६ दृष्टः संपूजयामास गुडाकेशश्च
पांडवः ननु भीमो हृदक्रोधस्तद्वचो जगृहेतदा ७ विदुरस्य महातेजादुयोधिन कृतं स्मरन् अभिप्रायं विदित्वा तु भीमसेनस्य फाल्गुनः ८
किरिटी किंचिदानम्यतमुवाच न र्षभं भीमराजापिता बृहद्वो वनवासाय दीक्षितः ९ दातुमिच्छति सर्वेषां सहोदरं दौहित्रं भवता निर्जितं
वित्तं दातुमिच्छति कौरवः १० भीष्मादीनां महाबाहो तदनुज्ञातु महर्षि दिव्यात्पुत्रं महाबाहो धृतराष्ट्रः प्रयाचेत् ११ याचितो यः पुरास्मा
भिः पश्य कालस्य पर्ययं योऽसौ पृथिव्याः कृत्स्नाया भर्ता भूत्वानराधिपः १२ परैर्यनिहता मर्त्यो वनं गंतुं मर्षाप्सति मातेन्यत्पुरुषव्याघ्रद्वाना
द्वत्तु दर्शनं १३ अयं शास्यमन्यत्स्यादधर्मं महाभुजराजानमुपशिक्षस्व ज्येष्ठेष्वातेरमीश्वरं १४ अहस्त्वमसि दातुं वैनादातुं भरतपुत्रं
एवं ब्रूवाणं भीष्मं धर्मराजोऽप्यपूजयत् १५ भीमसेनस्तस्य क्रोधः प्रोवाचे देवचस्तदा वयं भीष्मस्य दास्यामः प्रेतकार्यं तु फाल्गुन १६ सोमद
त्तस्य नृपते भूरिश्रवसा एव च बाल्हीकस्य च राजर्षे द्रोणस्य च महात्मनः १७ अन्येषां चैव सर्वेषां कुतः कंणायदास्यति आहूतिं पुरुषव्याघ्रमा
प्रदातुं कौरवः १८ इति मेव वर्तते बुद्धिमान्नो नंदं तु शनकः कष्टात्कष्टतरेयां तु सर्वे दुर्योधनादयः १९ यैरियं पृथिवी कृत्स्ना धातिता कुलपांस
नैः कुतस्त्वमसि विस्मृत्य वैरं दादशवार्षिकं २० अज्ञातवासं गहनं द्रौपदीशोकवर्धनं कृतदा धृतराष्ट्रस्य स्नेहोऽस्मान् भवतदा २१ क
ष्णाजिनोपि संवीतो हताभरणभूषणः सार्धं पांचालपुत्र्या त्वं राजानमुपजग्मिवाह २२ कृतदा द्रोणभीष्मो नौ सोमदत्तोपि वा भवेत् य
त्र त्रयोदशसमावने वन्येन जीवथ २३ नतदा त्वां पिता ज्येष्ठः पितृत्वेनाभिर्विद्वान् कित्ते तद्विस्मृतं पार्थयदेष कुलपांसनः २४ दुर्बु
द्धिर्विदुरं ग्राह्युते किं जितमित्युत तमेव वा द्दिनं वा जाकुतो पुत्रो युधिष्ठिरः उवाच वनं धीमान् जोषमास्वेति भर्तृयन् २५ इति आश्र
मवासिके पर्वणि एकादशोऽध्यायः ११ अर्जुन उवाच भीमज्येष्ठो गुरुर्मैत्रेयनातो न्यदक्तुमुत्सहं धृतराष्ट्रं कुराजं पिसर्वेथामानमर्हति १

नस्मरन्त्यपराहानिस्मरन्तिस्मृतान्यपि असंभिन्नार्यमर्यादाः साधवः पुरुषोत्तमाः २ इति तस्य वचः श्रुत्वा फाल्गुनस्य महात्मानः विदुरं प्राह
धर्मस्माकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ३ इदं मद्बचनात्सत्तः कौरवं द्यूहि पार्थिवं यावदिच्छति पुत्राणां श्राद्धं तावद्दत्ताम्यहं ४ श्रीभामादीनां च सर्वेषां स
हृदामासकारिणां मम कोशादिति विभो मा भूद्भूमिः सद्गुर्मेनाः ५ वैशंपायन उवाच इत्युत्काधर्मराजस्तमर्जुनं प्रत्यपूजयत् श्रीमसे
नः कटाक्षेण वीक्षां च के धनं जयं ६ ततः स विदुरं धीमान्वाक्यमाह युधिष्ठिरः श्रीमसेनेन कोपं सन्पतिः कर्तुमर्हति ७ परिक्रिष्टो हि श्री
मोयं हि मवृष्ट्या तपादिभिः दुःखैर्बहुविधैर्धमानं रण्यविदितं तव ८ किंतु मद्बचनाद्द्विराजानं भरतपुत्रं यद्यादिच्छासुयावच्च गृह्यतां
मद्गृह्यादिति ९ यन्मात्सर्यमयं श्रीमः करोति भृशदुःखितः न तन्मनसि कर्तव्यमिति वाच्यः स पार्थिवः १० यन्ममास्ति धनं किंचिदजुनस्य
च वैश्वमनितस्य स्वामी महाराज इति वाच्यः स पार्थिवः ११ दत्तातुराजा विप्रेभ्यो यथेष्टं क्रियतां व्ययं पुत्राणां सद्गुहं चैव गच्छन्तान् गमय मद्य
सः १२ इदं चापि शरीरे मे तवायत्तं जनाधिप धनानि चेति विदित्वं न मे तत्रास्ति संशयः १३ इत्याश्रमवासिके पर्वणि द्वादशोऽध्यायः १०
वैशंपायन उवाच एवमुक्तस्तुराजा स विदुरो बुद्धिस्तमः धृतराष्ट्रमुपेत्यैकं वाक्यमाब्रूमहाथवत् १ उक्तो युधिष्ठिरो राजा भवद्बचनमादि
तः स च संश्रुत्य वाक्यं तं प्रशशंस महाद्युतिः २ वीभत्सस्तस्महातेजो निवेद्यति ते गृहान् वसतस्तस्य गृहे तच्च प्राणानि च के वन्तान् ३
धर्मराजश्च पुत्रस्ते राज्ञ्यप्राणान् धनानि च अनुजानाति राजर्षये चान्यदपि किंचन ४ श्रीमस्तसर्वदुःखानि संस्मृत्य बहुलान्यतस्तच्छ्रादि
वमहाबाहुरनुजज्ञे विनिश्चसन् ५ सराजन् धर्मशीलेन राज्ञा वीभत्सना तथा अनुनीतो महाबाहूः सौहृदेभ्योऽपि तोषितः ६ न च मन्यस्त्वया
कार्ये इति त्वां प्राह धर्मराट् संस्मृत्य श्रीमस्तदेव दन्याय वदा चरत् ७ एवं प्रायो हि धर्मो यं दौत्रियाणां नराधिप युद्धे क्षत्रियधर्मे न
निरतो यं वृकोदरः ८ वृकोदरकृते चाहमजुनश्च पुनः पुनः प्रसीदय चेन्पते भवान्भूरि द्वास्ति यत् ९ तद्दत्तातु भवान्चित्तं याया दन्तु
सि पार्थिव त्वमीश्वरोऽस्य राज्यस्य प्राणानामपि भारत १० ब्रह्मदेया ग्रहारांश्च पुत्राणामोध्य देहिकं इतो रन्तानि गांश्च वदासीदासं
जाविकं ११ आनयित्वा कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छतु दीनां धनं पुणेभ्यश्च तत्र तत्र नृपत्नया १२ वृद्धन्त रत्नपानादया सभा विदुरका
रय गवां निपानान्यन्यच्च विविधं पुण्यक कुरु १३ इति मामब्रवीद्वाजा पार्थश्चैव धनं जयं यदत्रानंतरं कायं तद्वान्वक्तुमर्हति १४

१५ इति श्रीनैलकंटीये भारतभावदीपे आश्रमवासिके पर्वणि टीकायां त्रयोदशोऽध्यायः १३ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

इत्युक्ते विदुरेणाथ धृतराष्ट्रोऽपि नन्दयताम् मनश्चक्रे महादाने कार्त्तिक्यां जनमेजय १५ इति आश्रमवासिके पर्वणि त्रयोदशोऽध्यायः १३ वैशंपायन
उवाच विदुरेणैव मुक्तस्तु धृतराष्ट्रे नराधिपः प्रीतिमानभवद्राजन् राज्ञो जिष्णोश्च कर्मणि १ ततो भिरूपान् भीष्माय ब्राह्मणान् नृपिसत्तमान् पु
त्रार्थैस्तद्दत्तैश्चैव स समीक्ष्य सहस्रशः २ कारयित्वा नृपानानि यानान्याच्छादनानि च स्वर्णमणिरत्नानि दासीदासमजाविकं ३ कबलानि
चरत्नानि ग्रामान् क्षेत्राण्यजाविकं सालंकारान् गजानश्चान्नकन्याश्चैव वरस्त्रियः ४ उद्दिश्योद्दिश्य सर्वेभ्यो दत्तौ सन् प्रसन्नतमः द्रोणं संकीर्त्य भीष्मं च
सोमदत्तं च बालिकं ५ दुर्योधनं च राजानं पुत्रांश्चैव पृथक् पृथक् जयद्वयपुरोगांश्च सहस्रदशोऽपि सर्वशः ६ स आहूय जीववृत्तबहुशोधनदक्षि
णः अनेकधनरत्नौघोयुधिष्ठिरमतेतदा ७ अनिशं यत्र पुरुषा गणकाले स्वकारुण्यं युधिष्ठिरस्य वचनादप्रच्छतस्मत्तनूपं ८ आज्ञापयामि
मेतेभ्यः प्रदायं दीयतामिति तदुपास्थितमेवात्र वचनात्ते ददुस्तदा ९ शतद्वयं दशशतं सहस्रे च युतं तथा दीयते वचनाद्वा ज्ञः कुंती पुत्रस्य धी
मत्तः १० एवं स वसुधाराभिर्वर्षमाणो नृपां बुद्धः तर्पयामास विप्रान् स्तुतुं वर्षसस्यमिवो बुद्धः ११ ततो नन्तरमेवात्र सर्ववर्णान् महामते अन्नपा
नरसौधेन प्रोषयामास पार्थिवः १२ स वस्त्रधनरत्नौघो मृदंगनिनदां महान् गेवाश्च मकराक्तो नानारत्नमहाकरः १३ ग्रामायहारद्वापाद्याम
णि हेमजलार्णकं जगत्संप्रोषयामास धृतराष्ट्रोऽपि दुःपौदुतः १४ एवं स्वपुत्रपौत्राणां पित्राणां मात्मनस्तथा गांधार्याश्च महाराजप्रददौ धर्मदहिकं
१५ परिश्रान्तोऽयदा सीत्सदददानान्यनेकशः निवर्तयामास तदा दानयज्ञं नराधिपः १६ तद्वत्सराजकौरव्यश्चक्रदानमहाकृतं नदनत्तं कला
स्यादयं बद्धनरसदक्षिणं १७ दशाहमेव दानानि दत्त्वा राजा बिक्रासतः बभूव पुत्रपौत्राणामनृणां भरतर्षभ १८ इति आश्रमवासिके पर्वणि
चतुर्दशोऽध्यायः १४ वैशंपायन उवाच ततः प्रभाते राजा साधृतराष्ट्रो बिक्रासतः आहूय पांडवांश्च वीरान्वनवासैकतक्षणः १ गांधारी
सहितोऽधीमानभ्यनंदयथाविधि कार्त्तिक्यां कारयित्वांश्च ब्राह्मणेर्वेदपारगैः २ अभिहोत्रं पुरस्कृत्य वल्कलाजिनसंयुतः बंधूजनवृत्तारा
जानिर्ययौ भवनात्ततः ३ ततस्त्रियः कौरवपांडवानां याश्चापराः कौरवराजवंश्याः तांसां गदः प्रादुरासीत्तदानीं वैचित्रवीर्येनृपतो प्रयाते ४
ततो लाजैः कमनो भिश्च राजा विचित्राभिस्तद्गृहं पूजयित्वा संपूज्याये भृत्यवर्गं च सर्वततः समुत्सृज्य ययौ नरेंद्रः ५ ततो राजा प्राजलिर्वपमा
नोयुधिष्ठिरः सस्वरं बाष्पकंतः विमुच्योच्चैर्महानादं हि साधो कयास्य सत्यपतत्तात भूमौ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

१३ १४ १५ १६ १७ १८ इति श्रीनैलकंटीये भारतभावदीपे आश्रमवासिके पर्वणि टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः १४ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२

तथार्जुनस्तीव्रदुःखाभितप्तो मुहुर्मुहुर्निश्चसन् भारताश्रयः युधिष्ठिरं मेवास्म्येवमुक्त्वा निगूह्याथोदात्तवत्सीदमानः ७ वृकोदरः फाल्गुनश्चैव
विरोमाद्रीपुत्रौ विदुरः संजयश्च वैश्यापुत्रः सहितो गौतमेन धौम्याविप्राश्चान्वयुर्वाथ्यकृताः ८ कुन्ती गांधारी वदन्तः प्रजापतिस्तथा सप्तहस्ता
मथोदहंतौ राजा गांधार्याः स्कंधदेशे वसज्य प्राणिं ययौ धृतराष्ट्रः प्रतीतः ९ तथा कृष्णाद्रौपदी सा त्वती च बाल्यप्रत्याचोत्तराकारवाच चित्रा
गृह्याश्वकाश्चिस्त्रियोन्याः सार्धं राजा प्रस्थितास्तावधूभिः १० तासां नदीरुदती चोत्तरासीद्राजन्तुदुःखात्कररीणामिवोच्चैः ततो निष्पत्य तु
ब्राह्मणक्षत्रियाणां विशोऽश्वदाणां चैव भार्याः समंतात् ११ तन्निर्योणदः खितः पारवर्गो गजाङ्गयै चैव वभ्रवराजन् यथा प्रवृत्तच्छतापाङ्का
धृतराजन्कोरवाणां सभायाः १२ यानां पश्यंश्चन्द्रमसेन सूर्यरामाः कदाचिदपि तस्मिन् नरेन्द्र महावने गच्छति कोरवदंशो कंसात्तं राज
मार्गं प्रपेदुः १३ इत्याश्रमवासिकेऽपर्वणि पंचदशोऽध्यायः १५ वैशंपायन उवाच ततः प्रसादहर्म्येषु वसुधायां च पार्थिव नारिणां च
नराणां चानिःस्वनः समहानभूत् १ सराजाराजमार्गेण नृनारीसंकुलेन च कथंचिन्निर्ययो धीमान् वपमानः कृतोज्ज्वलः २ सवधमान
दारेण निययौ गजसाहस्यत् विसर्जयामास च तं जन्तो धंस मुहुर्मुहुः ३ वनगतं तु च विदुरो राजा सहकृतक्षणः संजयश्च मुद्रामात्रः सतो
गावत्पाणिस्तथा ४ कृपे निवर्तयामास युयुत्सुं च महारथं धृतराष्ट्रमहीपात् प्रादिताप्ययुधिष्ठिरं ५ निवृत्ते पारवर्गे च राजा सन्तः
पुरस्तदा धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातो निवर्तितुमिषे पृह ६ सौभ्रवीन्मातरं कुन्तीं च नेतमनुजग्मुर्षां अहं राजानमन्विष्ये भवतीं विनिवर्तता
७ वधूपरिवृता राजिनः गंगेतुमर्हसि राजा या त्वेषधर्मात्मातापस्य कृतनिश्चयः ८ इत्युक्त्वा धर्मराजेन बाष्पव्याकुलः कोचः ९ जगा
मैव तदा कुन्ती गांधारी परिगृह्य ह ९ कुन्त्युवाच सहदेवं महाराजमाप्रमादकृत्याः क्वचित् गृषमामनु रक्तोदिराजस्तान् चैव सर्वदा १०
कर्णं स्मरं तथाः सततं संश्रामेष्वपलायिनं अवकीर्णो हि समरे वीरो दुष्टज्ञायातदा ११ आयसं ददयन् नूनं मदायाममपुत्रकं यन्सूर्यजम
पश्यंत्याः शतधेय नदीयते १२ एवं गते तु किं शक्यं मया कर्तुमर्हदम् मम दोषो यमन्ययं ख्यापितो यन्सूर्यजः १३ तन्निमित्तमह
बाहोदानं दद्यास्त्वमुत्तमं सहैव भ्रातृभिः सार्धं सूर्यजस्यारि मर्दनं १४ द्रौपद्याश्चाप्रियं निर्यस्यातय्यमरिक्शान् भीमसेनां जूनश्चैव
नकुलश्च कुरूद्वह १५ समाधेयास्त्वयाराजंस्त्वय्यद्यकुलधूर्गता अश्वश्च युरयोः पादान् यशुपती वने त्वहं १६

गंधारीसहितावत्सेतापसीमलपंक्तिनी वैशंपायन उवाच एवमुक्तः सधर्मात्मा भ्रातृभिः सहितो वशी विषादमगमद्दामान् च किंचिदु
वाचह १७ मुहूर्तमिव तु ध्यात्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः उवाच मातरदीनश्चिताशोकपरायणः १८ किमिदं ते व्यवसितं न वत्स वत्स महसि न
त्वमभ्यनुजानामि प्रसादं कर्तुमहसि १९ पुरोधतान् पुराह्यस्मानुत्साद्य प्रियदर्शने विदुलायावचोभिस्तु न स्मान्मेत्यक्तुमहसि २० नि
हत्य पृथिवीपालं नराज्यं प्राप्तमिदं मया तव प्रज्ञां पश्यत्यवाक्यं देवान्तरपेभात् २१ कस्य बुद्धिरियं चाद्यभवत्यायच्छतमया क्षत्र
धर्मस्थि तंचोक्ता तस्य च्यवितुमहसि २२ अस्मात्तुल्यं नृराज्यं च रुषास्त्ये पायशास्त्रिणा कथं वत्स्यसि दुर्गेषु वनेषु द्युप्रसीदमे २३ इ
ति बाष्पकलावाचः कुंती पुत्रस्य शृण्वती सा जगामाश्रुपूर्णाक्षी भीमस्तामिदमब्रवीत् २४ यदाराज्यमिदं कुंति शोक्तव्यं पुत्रनिर्जितं प्राप्त
व्याराजधर्माश्च तदेयं तैकुतो मातेः २५ किं वयं कारिताः पूर्वं भवत्या पृथिवीक्षयं कस्य हेतोः परित्यज्य वने गंतुमर्षीमसि २६ वना
च्चापिकिमा नीता भवत्या बालकावयं दुःस्वशोक समाविष्टौ मादौ पुत्राविमौ तथा २७ प्रसीद मातर्मागास्तं वनमद्ययशास्त्रिणि श्रियं
योधिष्ठिरौ मातर्भुंक्ष्वतावद्वलार्जितौ २८ इति सानिश्चिते वाश्रुवनवासाय भाविनी लालप्यतां बहुविधपुत्राणां नाकरोद्वचः २९
दौ पदं चान्वयाच्छ्रुत्वा विषण्णवदना तदा वनवासाय गच्छतीं रुदतीं मदया सह ३० सा पुत्रान् रुदतः सर्वान् मुहूर्तमुहुरवेक्षती ज
गामेव महाप्राज्ञा वनाय कृतनिश्चया ३१ अन्वयुः पांडवास्तां तु सभृत्यातः पुरास्तथा ततः प्रगृह्य साश्रुणि पुत्रान् च वनमब्रवीत् ३२
इत्याश्रमवासिके पर्वणि षोडशोऽध्यायः १६ कुंत्यवाच एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि पांडव कृतमुद्धर्षणं पूर्वमेयावसीदतां नृपाः
१ द्यूतापहतराज्यानां पतितानां सखादपि ज्ञातिभिः परिभूतानां कृतमुद्धर्षणं मया २ कथं पांडो न नश्ये तसं ततिः पुरुषर्षभाः
यश्चाश्ववान्न नश्ये त इति चोद्धर्षणं कृतं ३ युयुभिद्रसमासेव देवतुल्यपराक्रमाः मापरेषां मुखप्रेक्षाः स्थेत्येवं तत्कृतं मया ४ कथं
धर्मभूतांश्चोराजांस्त्वं वासवोपमः पुनर्वने नदः स्वी स्यादिति चोद्धर्षणं कृतं ५ नागायुतसमप्राणः स्यात् विक्रमपौरुषः नायं भी
मात्ययंगच्छेदिति चोद्धर्षणं कृतं ६ भीमसेनादेव संजस्तथाय वासवोपमः विजयो नावसीदत इति चोद्धर्षणं कृतं ७ नकुलसहदे
वश्च तथैवौ गुरुवर्तिनौ क्षुधा कथं न सीदेतामिति चोद्धर्षणं कृतं ८ इयं च बृहती श्यामा तथा त्यायतलोचना वृथा सभातले क्षिपामाभूदिति
च तत्कृतं ९ प्रेक्षतामेव वीभीमः वैपतीकदलीमिव स्त्रीधर्मिणी मरिचो गीतथा द्यूतपराजितां १०

दुःशासनोयदाभौरव्याहासीवत्पर्यंकर्षत तदैवविदितंमन्दोपराभूतमिदंकुलं ११ निष्पन्नाः कुरवश्चैवतदाभेद्यशुरादयः यदैवनाथमिच्छन्ता
 व्यलपत्कुररीयथा १२ केशपक्षेपरामृष्टापापेनहतबुद्धिना यदादुशासनेनैषातदामुत्ताम्यहंनृपः १३ युष्मन्नेजोबिष्वध्यर्थमया
 त्युद्धर्षणंकृतं तदानींविदुलवाक्यैरितितद्विज्ञपुत्रकाः १४ कथंनराजवंशोयंनश्येत्प्राप्यसत्तांमम पांडारितिमयापुत्रास्तस्मा
 दुद्धर्षणंकृतं १५ नतस्यपुत्राःपौत्रावाकुरवस्तेचपार्थिवाः लभन्तेसकृतांलोकान्यस्मादंशःप्रणश्यति १६ भुक्तेराज्यफलंपुत्राभ
 तुमैविपुलपुरा महादानानिदत्तानिर्पातःसोमोयथाविधि १७ नाहमात्मफलार्थेवैवाकृदवमचूचुदं विदुलायाःप्रलापैस्तैःपाल
 नाथैचतत्कृतं १८ नाहंराज्यफलंपुत्राःकामयेपुत्रनिर्जितं पतिलोकानहंपुण्यानुकामयेतपसाविभो १९ श्वश्रुःश्वशुरयोःकृत्वा
 श्वश्रुषावनवासिनोः तपसाशोषयिष्यामियुधिष्ठिरकलेवरं २० निवर्त्तस्वकुरुश्वश्रुमीमसेनादिभिःसह धर्मैर्तेधीयतांबुद्धिमे
 नस्तेमहदस्तु २१ इतिथीआश्रमवासिकेपर्वणिसप्तदशोऽध्यायः १७ वैशंपायनउवाचकुंत्यास्तवचनेश्वत्तांपांडवाराजसत्तम ब्रीदि
 ताःसन्त्यवर्त्ततेपांचाल्यासाहितानघाः १ ततःशब्दोमहानेवसर्वेषामभवत्तदा अंतःपुराणारुदतांहृत्थाकुं तीतथागतां २ प्रदक्षिण
 मथावृत्यराजानंपांडवास्तदा अभिवाचन्यवर्त्ततेपृथ्यातामनिवर्त्यवै ३ ततोब्रवीन्महातेजाधृतराष्ट्रांबिकास्ततः गांधारींविदुरंचैव
 समाभाष्यावगृह्यच ४ युधिष्ठिरस्यजननीदेवीसाधुनिवर्त्यतां यथायुधिष्ठिरःप्राहतस्सर्वंसत्यमेवाह ५ पुत्रैश्चैयंमहदिदमपा
 स्यचमहाफलं कानुगच्छेदूनदंर्गपुत्रानुत्सृज्यमूढवत् ६ राज्यस्ययातपस्तमुदानव्रतंकृतंमहत् अनयाशक्यमेवाद्यश्रयतोच
 वचोमम ७ गांधारिपरितुष्टास्मिवध्याश्वश्रुषणेनवै तस्मात्त्वमेनाधर्मज्ञेसमनुज्ञातुमहसि ८ इत्युक्तासौबलेयीतुराज्ञाकुंती
 मुवाचह तत्सर्वराजवचनंस्वचवाक्यविशेषवत् ९ नचसावनवासायदेवांकृतमतिंवदा शक्रोत्पुपावर्त्तयितुंकुंतीधर्मप
 रासती १० तस्यास्तांतुस्थितिंज्ञात्वाव्यवसायंकुरुस्थियः निवृत्तीश्वकुरुश्वश्रुप्रहृष्टाप्रकरुदस्तदा ११ उपावृत्तेषुपार्थेषुसर्वस्व
 ववधूषुच ययौराजामहाप्राज्ञोधृतराष्ट्रोवनंतदा १२ पांडवाश्चातिदीनास्तेदुःस्वशोकपरायणाः यानैःस्त्रीसाहिताःसर्वंपुरंप्रविश्वि
 शुक्तदा १३ तदद्दृष्टमनानंदंगतोत्सवमिवाभवत् नगरंहस्तिनपुरंसखीवृद्धकुमारकं १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१

सर्वे चासन्निरुत्साहाः पांडवायातमन्यवः कुंत्याहीनाः स्रुतः स्वार्त्तवत्सा इव विना कृताः १५ धृतराष्ट्रस्तु ते नान्हा गत्वा स्ममहं दंतं
ततो भागीरथीतीरे निवासमकरोत्पुनः १६ प्रादु कृतायथान्यायमग्नयो वेदपारगैः व्यराजंत द्विजैश्चैस्तत्र तत्र तपोवने १७
प्रादु कृताग्रिभक्त्यववृद्धो नराधिपः सराजग्नीवपयुपास्य हुत्वा च विधिवत्तदा संध्यागतं सहस्रांश्चमुपातिष्ठत भारत विदुरः सं
जयश्चैव राज्ञः शय्यां कुशोत्तथा १९ चक्रतः कुरुवीरस्य गांधार्याश्च विदुरतः गांधार्याः संनि कर्षंतु निषसाद कुशोत्तमं २० युधिष्ठिरस्य जननी कुंती सा धुव
ते स्थिता तेषां संश्रवणे चापि निषेदो विदुरादयः २१ यजकोश्च यथोद्देशं द्विजाये चानुयायिनः प्राधीत द्विजमुख्या सा संप्रज्वलित
पावकां २२ बभूव तेषां रजनी ब्राह्मी प्रीतिविवर्धिनी ततो रात्र्यां व्यतीताया कृतपूर्वाष्टिकक्रियाः २३ हुत्वाग्निं विधिवत्सर्वप्रययु
स्ते यथाक्रमं उदेक्षुस्वानिरीक्षंत उपवासपरायणाः २४ सतेषामतिदुःखो भूनिवासः प्रथमे हनि शोच तां शोच्यमानानां
पौरजानपदैर्जनैः २५ इत्याश्रमवासिके पर्वणि अष्टादशोऽध्यायः १८ वैशंपायन उवाच ततो भागीरथीतीरे मेध्ये पुण्यजनोचिते
निवासमकरोद्वाजा विदुरस्य मतस्थितः १ तत्रैनं पर्युपातिष्ठन् ब्राह्मणा वनवासिनः क्षत्रविदश्चूदसंधाश्च बहवो भरतर्षभ २
सतैः परिभृतो राजकथाभिः परिनंद्यताम् अनुजज्ञे सा शिष्यान् चैविधिवत्प्रतिपूज्य च ३ सायाद्रौ समहीपालस्ततो गंगामुपेत्य च च
कार विधिवच्छौचं गांधारी च यशस्विनी ४ तैश्चैवान्ये पृथक् सर्वे तीर्थेषां पूज्य भारत चक्रुः सर्वाः क्रियास्तत्र पुरुषा विदुरादयः ५
कृतशौचं ततो बृद्धं च शुरुं कुंतिभोजजा गांधारी च पृथाराजवृंगं गातीरमुपनीयत् ६ राज्ञस्तथाजकैस्तत्र कृतो वेदीपरिस्तरः जुहा
वतत्र वह्निं स नृपतिः सत्यसगरः ७ ततो भागीरथीतीरात् कुरुक्षेत्रजगाम सः सानुगो नृपतिर्वृद्धो नियतः संयतो द्वियः ८ तत्राश्र
मपदं धीमानभिगम्य स पाथिवः आस सादाथराजर्षिं शतयूपमर्नाषिणं ९ सहिराजामहानासीत्कैकेयेषु परंतप स्वपुत्रं मनोजैश्च
यै निवेश्य वनमाविशत् १० तेनासौ सहितो राजाययौ व्यासाश्च मे प्रति तत्रैनं विधिवद्वाजा प्रत्यगृह्णात्कुरुद्वहं ११ सदीक्षांतत्र सं
प्राप्य राजा कौरव नंदनः शतयूपश्च मे तस्मिन्निवासमकरोत्तदा १२ तस्मै सर्वविधिं राज्ञे राजा चरयौ महामतिः आरण्यकं महाराज
व्यासस्यानुमते तदा १३ एवं सतपसाराजा धृतराष्ट्रो महामनाः योजयामास चात्मानं तांश्चाप्यनुचरांस्तदा १४ ६ ७ ८ ९

तथैव देवीगंधारीवल्कलाजिनंधारिणी कुंत्यासह महाराजसमानव्रतचारिणी १५ कर्मणा मनसा वाचा चक्षुषा चैव तेनृप सन्नि
यम्येन्द्रियग्राममास्थिते परमंतपः १६ त्वगास्थिभूतः परिशुक्रमासोजटाजिनीवल्कलसंवृतांगः सपार्थिवस्तत्रतपश्चचारमहर्षिच
त्तत्रिमपेतमोहः १७ क्षत्तांचधमार्यविदश्चबुद्धिः संसंजयस्तनृपतिंसदारः उपाचरहौरतपोजितात्मा तदावशोवल्कलचरवासाः
१८ इत्याश्रमवासिके पर्वणि एकोनविंशोऽध्यायः १९ वैशंपायन उवाच ततस्तत्र मुनिश्चेष्टराजानंदं द्रष्टुमभ्ययुः नारदः पर्वतश्चैव देव लक्ष्मण
तपाः १ द्वैपायनः सशिष्यश्च सिद्धाश्चान्ये मनीषिणः शतयूपश्च राजर्षिर्वृद्धः परमधार्मिकः २ तेषां कुंती महाराज पूजां च कथयथा
विधिं ते चापितुं तुष्टस्तस्यास्तापसाः परिचर्यथा ३ तत्र धर्म्याः कथास्तातचक्रुस्तत्परमर्षयः रमयंतो महात्मानं धृतराष्ट्रं जनाधि
पे ४ कथां तरेतु कस्मिंश्चिद्वैर्षिना रदस्ततः कथामिमामकथयत्सर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् ५ नारद उवाच केकयाधिपतिः श्रीमान्
राजासीदकुतोभयः सहस्रचित्तइत्युक्तः शतयूपपितामहः ६ सपुत्रे राज्यमासज्यज्येष्ठे परमधार्मिके सहस्रचित्तो धर्मात्मा प्र
विवेश वननृपः ७ सगत्वा तपसः पारदीपस्य सनराधिपः पुरंदरस्य संस्थानं प्रतिपेदे महाद्युतिः ८ दृष्टपूर्वः स बहुराजसंपत
त्तमया महेंद्रसदनं राजा तपसादग्धं किल्बिषः ९ तथा शैलालयं राजा भगदत्तपितामहः तपोबलेनैव नृपामहेंद्रसदनं गतः १०
तथापृषधो राजासीत् राजन्वज्रधरोपमः सचापितपसायातो नाकपृष्ठमितो नृपः ११ आस्मिन्नरण्ये नृपते मांधातुरपि चात्मजः पु
रुकुत्सो नृपः सिद्धिं महतीं समवाप्तवान् १२ भार्यासमभवद्यस्य नर्मदासरितावरा सोस्मिन्नरण्ये नृपतिस्तपस्तप्त्वा दिवंगतः १३
शशलाभा च राजासीत् राजन्परमधार्मिकः सम्यगस्मिन्वने तृप्ता ततो दिव मवाप्तवान् १४ द्वैपायनप्रसादाच्च त्वमपीदं तपोवनं रा
जन्वाप्यदुष्प्रापां गतिमय्यां गमिष्यसि १५ त्वंचापि राजशार्दूलतपसोते श्रियावृतः गंधारीसहितो गतागतं तेषां महात्मानां १६
पांडुः स्मरति ते नित्यं बलहंतुः समीपगः त्र्यम्बकं देवमहाराजं त्रयसासचर्यो ह्यति १७ तव शुश्रूषया चैव गंधार्याश्च यशस्विनी भ
तुः सलोकतामेषां गमिष्यति वधूस्तव १८ सुषिष्ठिरस्य जननी सा हि धर्मः सनातनः वयमेतत्प्रपश्यामो नृपते दिव्यचक्षुषा १९ प्रवे
क्ष्यति महात्मानं विदुरश्च युधिष्ठिरः संजयस्तदनुश्रानादितः स्वर्गमवाप्स्यति २० २१ २२ २३ २४ २५

वैशंपायन उवाच एतच्छ्रुत्वा कौरवेन्द्रो महात्मा सार्द्धं पत्न्या प्रीतिमान् बभूव विद्वान्वाक्यं नारदस्य प्रशस्य चक्रे पूजां चातुलानारदस्य
 २१ ततः सर्वे नारदं विप्रसंघाः संपूजयामासुरतीवराजन् राज्ञः प्रीत्या धृतराष्ट्रस्य ते वै पुनः पुनः संप्रहृष्टास्तदानीं २२ वैशंपाय
 न उवाच नारदस्य तु तद्वाक्यं शशं स्मर्द्धिजसंजमाः शतयूपस्ताराजर्षिर्नारदं वाक्यमब्रवीत् २३ अहो भगवतां श्रद्धां कुरु राजस्य वर्धिता
 सर्वस्य च जनस्यास्य मम चैव महाद्युते २४ अस्तिकाचिद्विद्वत्सातुतां मे निगदतः शृणु धृतराष्ट्रं प्रति नृपदेवर्षे लोके पूजित २५
 सर्ववृत्तांत तत्त्वज्ञो भवान् दिव्येन चक्षुषा युक्तः पश्यसि विप्रये गतीर्या विविधानृणां २६ उक्त्वा नृपतीनां त्वं महेंद्रस्य सलोकतां
 नृत्वं स्य नृपते लोकाः कथितास्ते महामुने २७ स्थानमप्यस्य नृपतेः श्रोतुमिच्छाम्यहं विप्रो त्वतः कीदृक्कृतचेति तन्ममारब्धाहितत्वं ततः
 २८ इत्युक्तो नारदस्तेन वाक्यं सर्वमनुगं व्याजहार स भामय्ये दिव्यदर्शी महामते पाः २९ नारद उवाच यदृच्छया शक्रसंयोगत्वा
 शक्रं शचीपतिं दृष्ट्वा नस्मिराजर्षे तत्र पांडुं नराधिपे ३० तत्र ये धृतराष्ट्रस्य कथां श्रम्य बभूवुः तपसां दुष्करस्यास्य यदयं तप्यते तपः
 ३१ तत्राहमिदमश्रौषं शक्रस्य वदतः स्वयं वर्षाणि त्रीणि शिष्टानि राज्ञोऽस्य परमायुषः ३२ ततः कुबेर भवनं गांधारी सहितो नृपः
 प्रयाता धृतराष्ट्रे यं राजराजाभिसत्कृतः ३३ कामगेन विमानेन दिव्याभरणभूषितः ऋषिपुत्रो माहाभागस्तपसादग्धकिं लिषः
 ३४ संचरिष्यति लोकांश्च देवमंधरं रक्षसां स्वच्छंदेनैति धर्मात्मा यन्मां त्वमनुपृच्छसि ३५ देवगुह्यमिदं प्रीत्या मया वः कथितं महत्
 भवतो हि श्रुतधनास्तपसादग्धकिं लिषाः ३६ वैशंपायन उवाच इति तस्य वचः श्रुत्वा देवर्षे मधुरक्वः सर्वसुमनसः प्रीता बभूवुः
 सच पार्थिवः ३७ एवं कथाभिरन्वास्य धृतराष्ट्रमनीषिणः विप्रजग्मु र्यथा कामं तं सिद्धगतिमास्थिताः ३८ इत्याश्रमं वासिके पर्वणि
 विंशतितमोऽध्यायः २० वैशंपायन उवाच वनंगते कौरवेन्द्रैः स्वशाकसमन्विताः बभूवुः पांडवाराजन्मातृशोकेन चान्विताः १
 तथा पौरुजनः सर्वः शौचभ्राते जनाधिपं कुर्वाणाश्च कथास्तत्र ब्राह्मणानृपतिं प्रति २ कथं नुराजा बृद्धः सर्वेन वसति निर्जने गांधारी
 च महाभागा सा च कुंती पृथाकथं ३ सस्वार्हः सहिराजर्षिरसस्वीतद्वनं महत् किमवस्थः समासाद्य प्रज्ञाचक्षुर्हतात्मजः ४
 स दुष्करं कृतवर्ती कुंती पुत्रानपश्यती राजश्रियं परित्यज्य वनं वासमरोचयत् ५

विदुरः किमवस्थश्च भ्रातुः शत्रूषु राक्षसान् मन्त्रगावन्त्राणि धीमान्मर्चुर्पिदानुपालकः ६ आकुमारं च पोरस्ते चिंताशोकममाहताः तत्र त
 त्रकथाश्चक्रुः समासाद्य परस्परं ७ पांडवाश्चैव ते सर्वे भृशं शोकपरायणाः शोचंतो मातरं वृद्धासूयुर्नातिचिरं पुंर ८ तथैव वृद्धं पितरं हतपुत्रं ज
 नेश्वरं गांधारीं च महाभागं विदुरं च महामतिं ९ नैषां बभूव संप्रीतिस्तान्विचिंतयतां तदा नराज्यनचनारीषु न वेदाध्ययनेषु च १० परनिर्व
 दमगमंश्चिंतयंतो नराधिपं तं च ज्ञातिवधं घोरं संस्मरंतः पुनः पुनः ११ अभिमन्योश्च बालस्य विनाशं गणसूयनि कणम्य च महाबाहोः संग्रामे
 क्षपलायिनः १२ तथैव द्रौपदेयानामन्येषां सह दामपि वधमंश्मृत्युते वीरानातिप्रमनमो भवन् १३ हतप्रवीरां पृथिवीं हतगन्नां च भारत
 सौदेव चितयंतस्तिनशमंचोपनेभिरं १४ द्रौपदी हतपुत्रा च स भद्रा चैव भाविनी नातिप्रीतियुते द्रव्यो तदास्तामप्रहृष्टवत् १५ वैगद्या
 स्तनये हृत्स्वाधितरं तेषां क्षितं धारयंति स्म ते प्राणांस्तव पूर्वपितामहाः १६ इत्याश्रमवासिके पर्वणि एकविंशोऽध्यायः २१ १२ १३
 वैशंपायन उवाच एव ते पुरुषव्याघ्राणां डवामातृनंदनाः स्मरंतो मातरं वीरा बभूवुर्भृशदुःखिताः १ यं राजकार्येषु पुगन्त्यासक्तानिन्यशा
 भवन् ते राजकार्याणि तदानाकार्षुः सर्वतः पुंर २ प्रविष्टा इव शोकं न नाभ्यनंदं तकिंचन संभाष्यमाणा अपिते न किंचिदन्यपुं जयन्
 ३ तस्मचीरादुराध्वषाणां भीर्यमागरापमाः शोकोपह तविजानानघ्रमं जाडवा भवन् ४ अचिंतयंश्च जननीं त तस्तपां डनंदनाः क
 थं नृद्वमिथुनं वहत्यति कृशापृथा ५ कथंचन महापालाद हतपुत्रा निगथयः पश्चात्सहचमन्यकोचनं उवापदमवितं ६ साचूदेवी महाभागाणां
 धारी हतबंधवा पतिमंधकथं वृद्धमन्वेति विजनेवने ७ एव ते शोकथयतामौत्सुक्यमभवत्तदा गमनेचा भवद्विधृषतगप्रादिदृक्षया
 ८ सहदेवस्तराजानं प्रणिपत्य दमब्रवीत् अहो मे भवतो दृष्टं हृदयं गमनं प्रति ९ नहि त्वांगोरवेणादमशकं वक्तुमजमा गमनं प्रति ग
 जेंद्रतदिदं समुपस्थितं १० दिक्ष्याद्रक्ष्यामि तां कुंती वतयतीति पम्बिनीं जटिलतायमीति वृद्धा कुशकाशपरिक्षता ११ प्रामाददम्य
 मं वृद्धा मत्यंतकरवभागिनीं कदा लुजनेनां श्रान्तां द्रक्ष्यामि भृशदुःखितां १२ अनित्या गवलुमन्यानां गतया भरतपंभ कुंती राजसुता
 यत्र वसत्यस्करियतावने १३ सहदेव वचः श्रुत्वा द्रौपदीयेषितां वरा उवाच देवी राजानमभिपूज्याभिनंद्य च १४ कदा द्रक्ष्यामि तां देवी यदि
 जीवति सा पृथा जीवंत्या ह्यद्य मे प्रीतिर्भविष्यति जनाधिप १५ एषा ते स्तुर्मातिनिन्यं धर्मेतरमतामनः योद्यत्वमस्मान्वा जेंद्रक्षेयमायोज
 यिष्यमि १६

अग्रपादस्थितं चेमे विद्विराजन्वधूजनं कांक्षंतं दर्शनं कुंत्यागांधार्याः श्वशरस्य च १७ इत्युक्तः सचपोदेव्याद्रौ पद्याभरतर्षभ सेनाध्यक्षा
सुमानाथ्यसर्वा निदमुवाच ह १८ नियतयतमे सेनां प्रभूतरथकुंजरां द्रक्ष्यामिव न संखंच धतराष्ट्रं महीपतिं १९ रुयध्यक्ष्यांश्चाब्रवी
द्राजायानानि विविधानि मे सज्जीक्रियतां सर्वाणि शिबिकाश्च सहस्रशः २० शकटापणवंशाश्च कौशः शिल्पिन एव च नियतं को
षपालाश्च कुरुक्षेत्राश्च मंप्रति २१ यश्च पौरजनः कश्चित् द्रुमिच्छति पार्थिवं अनादृतः सुविहितः स च यातु सुरक्षितः २२ सदा पौरा
गवाश्चैव सर्वं चैव महानसं विविधं भक्ष्यभोज्यं च शकटेरुद्धं तां मम २३ प्रयाणेषु ष्यतां चैव श्वभृत इति माचिरं क्रियतां पार्थिव्यद्य
वेश्मानि विविधानि च २४ एवमाज्ञाप्य राजा स भ्रातृभिः सह पांडवः श्वभूते निययौ राजन्सस्त्री च हृष्टपुरःसरः २५ सच हि दिवसाने
वंजनोऽयं परिपालयन् न्यवसंच पतिः पंचततो गच्छ दूनं प्रति २६ इत्याश्रमवासिके पर्वणि द्वाविंशोऽध्यायः २२ २३ २४ २५
वैशंपायन उवाच आज्ञापयामास ततः प्रजां भरत मत्तमः अर्जुन प्रमुरैवैर्गुणां लोकपालोपमेनरैः १ योगो योग इति प्रीत्या ततः शब्दो महा
नभूत् क्रोशतां सादिनांतत्र युज्यतामिति भारत २ कैचिद्यानि नरा जग्मुः कैचिदश्वैर्महाजवैः कांचनेश्चरथैः कैचित्ज्वलितज्वलनोप
मैः ३ गजैर्द्रैश्च तथैवान्ये कैचिदुष्टैर्नराधिप पदातिनस्तथैवान्ये नरवरप्रासयोधिनाः ४ पौरजानपदाश्चैव यानैर्बहुविधैस्तथा
अन्वयुः कुरुराजानं धतराष्ट्रदिदृक्षया ५ सचापिराजवचनादाचार्यो गोतमः कृपः सेनामादाय सेनानीः प्रययाव आश्रमं प्रति ६ त
तो द्विजैः परितृतः कुरुराजो युधिष्ठिरः संस्तूयमानो बहुभिः सूतमागधबन्दिभिः ७ पांडुरेणातपत्रेण ध्रियमाणेन सूधनि रथानीके
नमहता निर्जगाम कुरुद्वहः ८ गजैश्चाचलसंकाशैर्भीमकमावृकोदरः सज्जयन्नायुधोपेतैः प्रययौ पुवनात्मजः ९ माद्रीपुत्राव
पितथा हयारोहौ संचतौ जग्मतुः शीघ्रगमनो सन्नद्धकवचध्वजौ १० अर्जुनश्च महातेजारथेनादित्यवर्चसा वशीश्वेतैर्हयैर्युक्तैर्दि
व्येनान्वगमन्तृपं ११ द्रौपदी प्रमुखाश्चापि स्त्रीसंघाः शिबिकायुताः रुयध्यक्षयुताः प्रययुर्व्यसृजंतो मितं वसु १२ समुद्धरथहस्य
श्वं वेणुवीणानुनादितं शशभ्रं पांडवं सैन्यतत्तदा भरतर्षभ १३ नदीतीरेषु रेस्येषु सरःसु च विशांपते वासान्कृत्वा क्रमेणाथ जग्मुस्त
कुरुपुंगवाः १४ युयुत्सश्च महातेजाधोम्यश्चैव पुरोहितः युधिष्ठिरस्य वचनात्पुनरुत्तिप्रचक्रतुः १५ २२ २३ २४ २५

१६ १७ १८ इति श्रीनेलकंटीये भारतभावदीपे आश्रमवासिके पर्वणिटीकायां त्रयोविंशोऽध्यायः २३ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९-१०

ततो युधिष्ठिरं राजा कुरुक्षेत्रं प्रयातः १६ मददशंश्चमंदराद्राजर्षेस्तस्य धीमतः शतयूपस्य कौरव्यधु-
 तराष्ट्रस्य चैव ह १७ ततः प्रमुदितः सर्वो जनस्तद्धनमंजसा विवेश कुरुक्षेत्रं नृपः १८ इत्याश्रमवासिके पर्वणि त्रयोविंशोऽध्या-
 यः २३ वैशंपायन उवाच ततस्ते पांडवा दूरादवतीर्य पदातयः अभिजग्मुर्नरपतेराश्रमं विनयानताः १ सच याधजनः सर्वे ये च गच्छन्निवासि-
 नः स्त्रियश्च कुरुमुख्यानां पद्मिरेवान्वयुस्तदा २ आश्रमं ते ततो जग्मुर्धृतराष्ट्रस्य पांडवाः इत्यंमृगगणाकीर्णं कदम्बावनशोभितं ३ ततस्तत्र मया
 जग्मुस्तापसान्वितव्रताः पांडवानागतान् द्रष्टुं कोटूहलसमन्विताः ४ तानपृच्छत्ततो राजा क्लासौ कौरववंशभूतः पिता ज्येष्ठो गतोऽस्माकमिति
 बाष्पपरिप्लुतः ५ ते तस्मै स्तुतुस्ततो वाक्यं यमुनामवगाहितुं पुष्पाणामुदकुंभस्य चार्थे गत इति प्रभो ६ तैरगच्छांतं न मार्गेण ततस्ते जग्मुर्जमा
 ददृशुश्चाविदूरेतान् सर्वानथ पदातयः ७ ततस्ते सत्वरजग्मुः पितुर्दर्शनकांक्षिणः सह देवस्तु वेगेन प्रधावद्यत्र मापृथा ८ सत्वरं रुरुदेध्या
 मान्मातुः पादावुपसृजन् सा च बाष्पाकुलं मुखी ददर्श दयितं कृतं ९ बाहुभ्यां संपरिष्वज्य स मुन्नाम्य च पुत्रकं गांधार्याः कथयात्तामसह
 देवमुपस्थितं १० अनंतरं च राजानं भीमसेनमथार्जुनं नकुलं च पृथादृष्ट्वा त्वरमाणा पंचक्रमे ११ साह्ये गच्छति तयोदपत्या दंतपुत्र-
 योः कर्षेतीतौ ततस्ते तां दृष्ट्वा सन्यपतन्मुवि १२ गजातान्स्वरयोगेन स्पर्शनं च महामनाः प्रत्यभिजायंमधावीसमाश्रयसयनप्रभुः १३ त-
 तस्ते बाष्पमुत्सृज्य गांधारी संहितं नृपं उपतस्थुर्महान्मानो मातरं च यथाविधि सर्वेषां तोयकलशान् जगृहुस्ते न्वयंतदा पांडवान् बन्धुमंजसा
 त्वावाश्वसितारुणः १४ तथानायं च मिहानां सो वरो धजनस्तदा पौरजानपदाश्चैव ददृशुस्तं जनाधिपं १५ निवेदयामास तदा जनंतं नाम गो-
 व्रतः युधिष्ठिरं नरपतिः स चैनं प्रत्यपूजयत् १७ मत्पेरिवृता मेन हर्षबाष्पाविलेक्षणाः राजान्मानं गृहगतं पुरं च गजसाङ्घ्यं १८ अभि-
 वादितो बहुभिश्च रुष्णाद्याभिः सपार्थिवः गांधार्या संहिता धीमान् कुंत्या च प्रत्यनंदत १९ ततश्चाश्रममागच्छन्निदृचारणमेवितं दिदृ-
 क्षुभिः समाकीर्णं न भस्तरागणैरिव २० इत्याश्रमवासिके पर्वणि चतुर्विंशोऽध्यायः २४ वैशंपायन उवाच संतैः सह नग्न्याघ्रैश्च
 तृभिर्भरतर्षभ गजारुचिरपद्माक्षैरासां च केतदाश्रमे १ तापसैश्च महाभागैर्नानादेशसमागतैः द्रष्टुं कुरुपते पुत्रान् पांडवान् पृथुवक्षसः
 २ तं ब्रुवन् जातु मिच्छामः कतमोत्र युधिष्ठिरः भीमार्जुनौ यमौ चैव द्रौपदी च यशस्विनी ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९

११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ इति श्रीनेलकंटीये भारतभावदीपे आश्रमवासिके पर्वणि टीकायां चतुर्विंशोऽध्यायः २४ १ २ ३

तानाचरव्योतदास्तःसर्वास्तानभिनामतः संजयोद्वोपदीचैवसर्वाश्चान्याःकुरुन्वियः ४ संजयउवाच यण्णुजांबूनदशरुद्रगोरस्तनुर्म
हासिंहइवप्रवृद्धः प्रचंडघोणःपृथुदीर्घनेत्रस्ताम्रायताक्षःकुरु राजएषः ५ अयंपुनर्मत्तगजेंद्रगामीप्रतप्तचामीकरशरुद्रगोरः पृथ्वा
यतांसःपृथुदीर्घबाहुर्वकोदरःपश्यतपश्यतेमं ६ यस्त्वेषपार्श्वेस्यमहाधनुश्चान्श्यामोयुवावारणयूथपाभः सिंहोन्नतांसागजरखेलगा
मीपद्मायताक्षोजुनएषवीरः ७ कुंतीसमीपेपुरुषोत्तमौतुयमाविमौविष्णुमहेंद्रकल्यौ मनुष्यलोकेसकलेशमोस्तिययोर्नरूपेनबलेन-
शीले इयंपुनःपद्मदलायताक्षीमध्यं वयःकिंचिदिवस्पृशंती नीलोत्पलाभाकरदेवतेवकृष्णास्थितामूर्तिमतीवलक्ष्मीः ८ अस्यास्तु
पार्श्वेकनकोत्तमाभायैषाप्रभामूर्तिमतीवसौमी मध्येस्थितासाभगिर्नाहिजाग्र्याचक्रार्धुधस्याप्रतिमस्यतस्य ९ इयंचजांबूनदशरुद्रगो
रीपार्थस्यभार्याभजगेंद्रकन्या चित्रांगदाचैवनेरेंद्रकन्यायैषासवर्णाग्र्यमधूकपुष्पैः ११ इयंस्वसाराजचमूपतेश्वप्रवृद्धनीलोत्पलदा
मचणा पस्पृष्टकृष्णेनसदानूपोयोनुकोदरस्येषपरिग्रहोग्र्यः १२ इयंचराज्ञोमगधाधिपस्यसुताजरासंधइतिश्रुतस्य यवीयसोमा
द्रवतीसुतस्यभार्यामतांचंपकदामगौरी १३ इंदीवरश्यामतनुःस्थितातुयैषापरासीन्महीतलेच भार्यामतामाद्रवतीसुतस्यज्ये
ष्ठस्यसुयंकमलायताक्षी १४ इयंतुनिष्ठसकवर्णगौरीराज्ञोविराटस्यसुतासपुत्रा भार्याभिमन्यानिहतोरणेयाद्रोणादिभिस्तेविंशो
रथस्थैः १५ एतास्तुसीमंतशिरोरुहायाशक्रेत्तरीयानरराजपत्न्यः राज्ञोस्यवृद्धस्यपरंशतारव्याःस्नुषानृवीराहतपुत्रनाथाः १६
एतायथामुख्यमुदाहृताचोब्राह्मण्यभावाद्भुजवृद्धिसत्त्वाः सर्वाभवद्भिःपरिपृच्छतोयानैरेंद्रपत्न्यःसुविशरुद्रसत्त्वाः १७ वैशंपा-
यनउवाच एवंसराजाकुरुवृद्धवर्यःसमागतस्तंनरदेवपुत्रैः पप्रच्छसर्वकुशलंतदानींगतेषुसर्वेष्वथतापसेषु १८ योधेषुचाप्याश्र-
ममंडलंतंमुत्कानिविष्टेषुविमुच्यंपत्रं स्त्रीवृद्धबालेचसंसर्गविषयेयथाहृतस्तान्कुशलान्यपृच्छत् १९ इत्याश्रमवासिकेपर्वणिपंचविंश
तितमोऽध्यायः २५ धृतराष्ट्रउवाच युधिष्ठिरमहाबाहोकच्चित्वंकुशलीह्यसि सहितोभ्रातृभिःसर्वैःपौरजानपदैस्तथा १ येचत्वा-
मनुजीवंतिकृच्चित्तेपिनिरामयाः सचिवाभृत्यवर्गश्चरुवश्चैवतेनृप २ कच्चित्तेपिनिरातंकावसंतिविषयेतव कच्चिद्वृत्तसिकल्याणीं
वृत्तिंराजर्षिसेवितां ३ कच्चित्सायाननुच्छिद्यकोशस्तेभिप्रपूयते अरिमध्यस्थमित्रेषुवर्तसेचानुरूपतः ४ ५ ६ ७ ८ ९

ब्राह्मणानग्रहोर्वायथावदनुपश्यमि कश्चित्परितुष्यतिर्शालिनभग्नर्षभ ५ शत्रवोपिकृतःपौगभृत्यावास्वजनोपिवा कश्चिद्यजसिराजेंद्र
 श्रद्धावानुपितुदेवताः ६ अतिथीनन्नपानेनकश्चिद्वर्षसिभारत कश्चिन्मयपथेविप्राःस्यकर्मनिरतास्तव ७ क्षत्रियावैश्यवर्गावाश्रदा-
 वापिकुटुम्बिनः कश्चित्स्त्रीबालवृद्धंतेनशोचतिनयाचते ८ जामयःपूजिताःकश्चित्तवगोहेनरर्षभ कश्चिद्राजर्षिवंशोयत्नामासाद्यमहीप-
 तिं ९ यथोचितमहाराजयशसानावसीदति वंशोपायनउवाच इत्येवंवादिनंतं सन्यायवित्यत्यभाषत कुशलम्भसंयुक्तं कुशलोवाक्य-
 कर्मणि १० युधिष्ठिरउवाच कश्चित्तेवर्षतेराजंस्तपोदमगमश्चते अपिमेजननीचेयंशश्रुपुर्विगतक्रमा ११ अथाम्याःसफलंराजन
 वनवासोभविष्यति इयंचमाताज्यसामंशीतवाताध्वकर्षिता १२ घोरेणतपसायुक्तादेवीकश्चिन्नशोचति हतासुशन्महावीर्यान्क्षत्रधर्म-
 परायणान् १३ नापध्यायतिक्वकश्चिदस्मान्पापकृतःसदा क्वचसौविदुरोराजन्मपश्यामहेवयं १४ संजयःकुशलीचायंकश्चिन्नुतप-
 मिस्थिरः वंशोपायनउवाच इत्युक्तःप्रत्युवाचेदंधृतराष्ट्रंजनधिपं कुशलीविदुरःपुत्रतपोघोरं समाश्रितः १५ वायुभक्षोनिगहारःकुशो-
 धमनिसंततः कंदाचित्दृश्यतेविप्रेःशून्यस्मिन्नानेकचित् १६ इत्येवंब्रुवतस्तस्यजटीवीटामुखःकुशः दिग्वासामलदिग्धागावनरेण
 समुक्षितः १७ दूरादालक्षितःक्षत्तातत्रारव्यातामहीपतेः निवर्त्तमानःसहसाराजनृदृष्ट्वाश्रमंप्रति १८ तमन्वधाचन्नुपतिरेकणवयुधि-
 ष्ठिरः प्रविशंतंवनंघोरंलक्ष्यालक्ष्यंकचित्कचित् १९ भोगोविदुरराजाहं दयितस्तेयुधिष्ठिरः इतिब्रुवन्नरपतिस्तंयत्नादभ्यधावत् २० त-
 तोविविक्तंएकांतंतस्थोबुद्धिभतांवरः विदुरोवृक्षमाश्रित्यकंचित्तत्रवनांतरे २१ तंगजाक्षीणधृयिष्ठुमाकृतीमात्रमृचितं अभिज-
 ज्ञेमहाबुद्धिमहाबुद्धिर्युधिष्ठिरः २२ युधिष्ठिराहमस्मीतिवाक्यमुत्क्रायतःस्थितः विदुरस्यश्ववेराजातंचप्रत्यभिपूजयत् २३ ततमो-
 मिमिषोभृन्वारजानंतमुदेक्षत संयोज्यविदुरस्तस्मिन्दृष्ट्विदृष्ट्याममाहितः २४ विचशविदुरार्थामानुगात्रिर्गात्राणिचैवह प्राणान्प्रा-
 णेषुचदधदिन्द्रियाणीन्द्रियेषुच २५ संयोगबलमास्थायविवेश नृपतेस्तनुं विदुरोधर्मगजस्यतेजमाप्रज्वलन्निव २६ विदुरस्यश-
 रीरंतुतथैवस्मभ्यलोचनं वृक्षाश्रितंतदाराजादं दर्शगतचेतनं २७ बलवंततथान्मानमेनेबहुगुणंतदा धर्मगजोमहातेजातश्चमग्मा-
 र्गणंदवः २८ पौराणमान्मनमर्वविद्यावानमविशांपते योगधर्ममदातेजाव्यामेनकथितंयथा २९ ३ ७ ७ ७

धर्मराजश्च तत्रेन संस्कारयिषुस्तदा दग्धुकामो भवद्विद्वानथवागभ्यभाषत ३० भो भो राजन् न दग्धव्यमेतद्विदुरसंज्ञकं कलेवरमिद्वेवं
ते धर्मैः सनातनः ३१ लोकाः संतानिकानामभविष्यंत्यस्य भारत यति धर्ममवाप्ते सो नैष शिष्यः परंतप ३२ इत्युक्तो धर्मराजः स विनि-
वृत्य ततः पुनः राज्ञो वै चित्रवीर्यस्य तत्सर्वं प्रत्यवेदयत् ३३ ततः सराजाद्युतिमानसच सर्वो जनस्तदा भीमसेनादयश्चैव परं विस्मयमाग-
ताः ३४ तच्छ्रुत्वा प्रीतिमान् राजाभूत्वा धर्मजमब्रवीत् आपो मूलं फलं चैव ममेदं प्रतिगृह्यतां ३५ यदर्थो हिनरो राजंस्तदर्थं मया ति-
थिः स्मृतः इत्युक्तः स तथैव ग्राहधर्मात्मा जानृप ३६ फलं मूलं च बुभुजे राजा दत्तं सहानुजः ततस्ते वृक्षमूलेषु कृतवासपरिग्रहाः
तारात्रिमवसन्सर्वे फलमूलजलाशनाः ३७ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासिक्यां आश्रमवासिके पर्वणि षड-
विंशोऽध्यायः २६ वैशंपायन उवाच ततस्तुराजन्नेतेषामाश्रमे पुण्यकर्मणां शिवानक्षत्रसंपन्ना साव्यतीताथ शर्वरी १ ततस्तत्र कथा
आसन्नूतेषां धर्मार्थलक्षणाः विचित्रपदसंचारानानाश्रुतिभिरन्विताः २ पांडवास्त्वभितो मातुर्धरण्यां स्तुषु पुस्तदा उत्सृज्य च महाहर्षिणि
शयनानिनराधिप ३ यदाहारो भवद्राजा धृतराष्ट्रमहामुनाः तदाहारानृवीरास्ते न्यवसंस्तानि शांतदा ४ व्यतीतायां तु शर्वर्यां कृत-
पूर्वाणि कक्रियः भ्रातृभिः सहितो राजा ददर्शाश्रममंडलं ५ सातः पुरपरीवारः स भृत्यः स पुरोहितः यथास्मरचं यथोद्देशं धृतराष्ट्राय
नुज्ञया ६ ददर्श तत्र वेदींश्च संप्रज्वलितपावकाः कृताभिषेके मुनिभिर्हृताग्निभिरुपस्थिताः ७ वानेयपुष्पनिकरैराज्यधूमोद्ग-
मैरपि ब्राह्मणवपुषा युक्ता युक्ता मुनिगुणस्यताः ८ सृगयूथैरनुद्भिर्ग्रेस्तत्र तत्र समाश्रितैः अवाकितैः यक्षिणैः प्रगीतैरिव च प्रभो ९
के काभिनीलकंठानां दाल्यूहानां च कूजितैः कौकिलानां च कुहुरवैः सखैः श्रुतिमनोहरैः १० प्राधीतद्वीजघोषैश्च कृत्स्नैश्चिदलं कृ-
तं फलमूलसमादरं मे हृदि श्वोपशोभितं ११ ततः सराजा प्रददौ तापसार्थमुपादृतान् कलशान्कांचनान् राजंस्तत्रैवोदुंबरानपि
१२ अजिनानि प्रवेणीश्च स्तुक्स्तुक् च महीपतिः कमंडलूंश्च स्थालींश्च पिठराणि च भारत १३ भाजनानि च लोहानि पात्रीश्च विविधा-
नृप यद्यदिच्छति यावच्च यच्चान्यदापि भाजनं १४ एवं सराजा धर्मात्मा परीत्याश्रममंडलं वसुविश्राण्य तत्सर्वं पुनरायान्महीपतिः
१५ कृताह्निकं च राजानं धृतराष्ट्रमहीपतिं ददर्शासीनमव्यग्रं गंधारी सहितं तदा १६ १७ १८ १९

मातरं चाविदूरस्थां शिष्यवत्पणतास्थितां कुंतीं ददृशुर्धर्मात्मा शिष्याचारसमन्वितां १७ सतमभ्यर्च्य राजानं नाम संश्रान्ध्यात्मनः निर्यादे
 त्यभ्यनुज्ञाते ब्रह्मा मुपविश ह १८ भीमसेनादयश्चैव पांडवाभिरुपमभ्यर्च्य अभिवाचापसंगृह्य निषेदुः पार्थिवाजया १९ सतः परितृतां
 जाशुशुभंती वकौरवः विभ्रद्वाह्मीं श्रियं द्रोणां देवैरिव ब्रह्मस्यतिः २० तथातः पूषविष्टेषु संमाजं मुमहययः शतयूपप्रभृतयो कुरुक्षेत्रे नि
 वासिनः २१ व्यासश्च भगवान्विप्रादेवर्षिगणसंघितः चतःशिष्यैर्महातेजा दशैवामास पार्थिव २२ ततः सराजाकोरव्यः कुंतीपुत्र
 श्ववीर्यवान् भीमसेनादयश्चैव प्रत्युत्थायाभ्यवादन २३ समागतस्ततो व्यासः शतयुपादिभिरुतः धृतराष्ट्रं महापात्रमास्यतामन्यभा
 षत २४ वस्तुविष्टरं कौश्यं कृष्णाजिनकुशोत्तरं प्रतिपेदंतदा व्यासस्तदर्थमुपकल्पितं २५ ते च सर्वे द्विजश्चैव विष्टरं पुममंततः द्वे-
 गायनाभ्यनुज्ञातानि षडुर्विपुलो ब्रह्मः २६ इत्याश्रमवामिके पर्वणि सप्तविंशोऽध्यायः २७ वैशंपायन उवाच ततः समुपविष्टेषु पांडवेषु
 महात्मसु व्यासः सत्यवतीपुत्र इदं वचनमब्रवीत् १ धृतराष्ट्र महाबाहो कश्चित्तेवर्तते तपः कश्चिन्मनस्तप्राणातिवनवामेन राधिप २
 कश्चिद्भुजिनं तेशोको राजस्युचविनाशजः कश्चिज्जानानि सर्वाणि सुप्रसन्नानि ते न प ३ कश्चिद्भुजिं दृढं कृत्वा चरम्यारण्यकं विधिं कश्चि
 द्ब्रूथ्व गांधारीनशोकेनाभिभूयते ४ महाप्राज्ञा बुद्धिमतीं दैर्घ्याधर्माथं दर्शिनी आगमाप्रायतत्त्वज्ञा कश्चिदेषानशोचति ५ कश्चिन्कुंतीदरा
 जं स्त्वांशशूषत्यनदं कृता यापरित्यज्यस्वपुत्रं गुरुशत्रूषणेरता ६ कश्चिद्भुजं सततं राजा महाह्मात्मकमहामना भीमानुनयमाश्रय कश्चि
 देतेपि सांविता ७ कश्चिन्मंदसिद्धिं चैतान कश्चित्ते निर्मलं मनः कश्चिच्छुद्धभावोऽसि जातज्ञानानराधिप ८ गतं द्विजितयं श्रेष्ठं सर्वभू
 तेषु भारत निर्वरेतामहाराज सत्यमक्रोध एव च ९ कश्चित्तेन च मोहोस्ति वनवामेन भागत स्ववशंवन्त्यमन्नं वा उपवासोपि वा भवेत्
 १० विदितं चापि गजेंद्रविदुरस्य महात्मनः गमनं विधिनानेन धर्मस्य सुमहात्मनः ११ मांडव्यशापाद्विसेधमो विदुरतांगतः महाबु
 द्धिर्महायोगी महाह्मात्मकमहामनाः १२ ब्रह्मस्यतिर्वादेवेषु शक्रो वाप्यस्फुरेत्पुत्रं न तथा बुद्धिं संपन्नो यथा स पुरुषर्षभः १३ तपां वल्लभ
 यं कृत्वा स चिरात्संभृतं तदा मांडव्ये णिषिणा धर्मो ह्यभिभूतः सनातनः १४ नियोगाद्ब्रह्मणः प्रवमयास्त्वनवल्लेन च वैचित्र्यं वायकं क्षे
 त्रे जातः स सुमहामतिः १५ आतातवमहाराज देवदेवः सनातनः धारणात्मनसा ध्यानाद्यं धर्मं कवयो विदुः १६ ७ ७

सन्धेनसंवर्द्धयति यो दमेन शमेन च अहिंसया च दानेन तप्यमानः सनातनः १७ येन योगबलाज्जातः कुरुराजो युधिष्ठिरः धर्मइत्ये
ष नृपते प्राज्ञं नामितबुद्धिना १८ यथा वह्निर्यथा वायुर्यथा पः पृथिवी यथा यथा काशं तथा धर्मइह चा मुत्र च स्थितः १९ सर्वगश्चैव ग-
जेन्द्रसर्वव्याप्य चराचरं दृश्यते देवदेवैः ससिद्धैर्निर्मुक्तकल्मषैः २० यो हि धर्मः स विदुरो विदुरो यः स पांडवः स एष राजन् दृश्यते पांडवः
प्रेष्यवान् स्थितः २१ प्रविष्टः समहात्मानं ज्ञाता ते बुद्धिस्ततः दृष्ट्वा महात्मा कौंतेयं महायोगबलान्वितः २२ त्वां चापि श्रेयसायोक्ष्ये न
चिराद्भरत षष्ठी संशयच्छेदनार्थं प्राप्तां मां विद्विषुत्रक २३ न कृतं यैः पुरा कैश्चित्कर्मलोके महर्षिभिः आश्चर्यं भूतं तपसः फलं तद्वर्शया
मिवः २४ किमिच्छसि महीपाल मत्तः प्राप्तुमभिषिक्तं द्रष्टुं प्रष्टुमथ श्रोतुं तत्कर्त्ता स्मितवानघ २५ इत्यश्रमवासिके पर्वणि अष्टाविं
शोऽध्यायः २८ जनमेजय उवाच वनवासं गते विप्र धृतराष्ट्रे महीपते सभार्ये नृपशाईले वध्वाकुं त्यासमन्विते १ विदुरे चापि सं-
सिद्धे धर्मगजं व्यापाश्रिते वसत्सपांडुपुत्रेषु सर्वेष्वश्रममंडले २ यत्तदश्रयं मिति वै करिष्यामीत्युवाच ह व्यासः परमतेजस्वी महर्षिस्तद्व-
दत्त्वमे ३ वनवासे च कौगव्यं कियंतं कालमच्युतः युधिष्ठिरो नरपतिर्यवसत्सजनस्तदा ४ किमाहाराश्च ते तत्र सैन्यान्यवसन्त्र-
ष्टो सांतः पुरा महात्मान इति तद्ब्रूहि मे नघ ५ वेशं पायन उवाच तेनुज्ञातास्तदाराजन् कुरुराजेन पांडवाः विविधान्यन्नपानानि
विश्राम्यानुभवन्ति ते ६ मासमेकं विजुहोस्ते सैन्यान्तपुरावने अथ तत्रागमत् व्याशेयथोक्तं ते मयानघ ७ तथा च तेषां सर्वेषां कथाभिर्नृपस-
न्निधौ व्यासमन्वासा ताराजन्मा जग्मुर्मुनयो परं ८ नारदः पर्वतश्चैव देवलश्च महातपाः विश्वावसुस्तुं बरुश्च चित्रसेनश्च भारत ९ तेषाम-
पि यथान्यायं पूजां च के महातपाः धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातः कुरुराजो युधिष्ठिरः १० निषेदुस्ते ततः सर्वे पूजां प्राप्य युधिष्ठिरात् आसनेष्वथ पु-
ण्येषु बर्हिणेषु चरषु च ११ तेषु तत्रोपविष्टेषु स तुराजामहामतिः पांडुपुत्रैः परिवृतो निषादकुरुद्वह १२ गांधारी चैव कुंती च द्रौपदी सा त्वती
तथा स्त्रियश्चान्यास्तथान्यभिः सहोपविशस्ततः १३ तेषां तत्र कथादिव्या धर्मिष्ठाश्वाभवन् नृप ऋषीणां च पुराणानां देवास्तरविमिश्रिताः
१४ ततः कथां ते व्यासस्तं प्रज्ञा च क्षुषमीश्वरं प्रोवाच वदातां श्रेष्ठः पुनरेव स तद्वचः १५ प्रीयमाणो महातेजाः सर्वे वेदविदांवरः विदि-
तं मम राजेन्द्र यत्ते हृदिविवक्षितं १६ दह्यमानस्य शोकेन तव पुत्रकृते न वै गांधार्यश्चैव यत्तदुःखं हृदितिष्ठति नित्यदा १७ १८ १९

कुंत्याश्चयन्महाराजद्रोपद्याश्चहृदिस्थितं यच्चधारयततीव्रदुःखं पुत्रविनाशजं १८ सुभद्राकृष्णभगिनीतद्यापिविदितंमम श्रुत्वासमाम्ना
मभिदं सर्वेषां वस्तुतोत्तम १९ संशयच्छेदनाथाय प्राप्तः कौरव नन्दन इमे च देवगंधर्वाः सर्वे च मे महर्षयः २० पश्यतु तपसोर्वीर्यमद्य मे
चिरसंभृतं तदुच्यतां महाराज कंकां प्रददामि ते २१ प्रवणोस्मि वरं दातुं पश्य मे तपसःफलं एवमुक्तः सराजेंद्रो व्यासनामित बुद्धिना
२२ मुहूर्त्तमिव संचिन्त्य वचनायापचक्रमे धन्योऽस्य नुगृहीतश्च सफलजीवितं च मे २३ यन्मे समागमोद्यद्भवद्भिः सह माधुभिः अ
द्य चाप्यवगच्छामि गतिमिष्टां महात्मनः २४ ब्रह्मकल्पे भवद्भिर्यत्समेतो हंतपोधनाः दर्शनादेव भक्तां प्रतोहं नात्र संशयः २५ विद्य
तेन भयं चापि परलोकान्ममानयाः किंतु तस्य सुदुर्बुद्धेर्मदस्यापनये भृशं २६ दूयते मे मनो नित्यं स्मरतः पुत्रगृह्णिनः अपापाः
पादवायनेनिकृताः पापबुद्धिना २७ घातिता पृथिवी येन सहयासनरद्विपा राजानेश्च महात्मानो नानाजनपदेश्वराः २८ आ
गम्य मम पुत्रार्थे सवेमृत्युवशांगताः एतेऽपि तं श्वदारांश्च प्राणांश्च मनसः प्रियान् २९ परित्यज्य गताः श्वराः प्रेतराजनिवेशनं कालुतेषां
शान्तिं ब्रह्मन्मित्रार्थे यदहतामृधं ३० तथैव पुत्रपौत्राणां मम ये निहतायुधि दूयते मे मनो भीक्षुं घातयित्वा मद्वा बलं ३१ भीष्मं
शान्तनवं वृद्धं द्रोणं च द्विजसत्तमं मम पुत्रेण मूढेन पापेन सहृदद्विषा ३२ क्षयं नीतं कुलं दीप्तं पृथिवीराज्यमिच्छता एतत्सर्वं
मनुस्मृत्यदह्यमानो दिवानिशं ३३ न शान्तिमधिगच्छामि दुःखशोकसमाहतः इति मे चिंतयानस्य पितः शान्तिर्न विद्यते ३४ वै-
शंपायन उवाच तच्छ्रुत्वा विविधं तस्य राजर्षेः परिदेवितं पुनर्न वीरुतः शोको गांधाया जनमेजय ३५ कुंत्याद्रुपदपुत्र्याश्च सुभद्रा
याम्स्तथैव च तासां च नरनारीणां वधूनां कौरवस्य ह ३६ पुत्रशोकसमाविष्टा गांधारी त्विदमब्रवीत् श्वशरवद्धनयना देवी प्रोजलि
रुत्थिता ३७ षोडशो मानि वषाणि गतानि मुनिपुंगव अस्य राजो हताम्पुत्रान् शोचतान् शमो विभो ३८ पुत्रशोकसमाविष्टो निश्चसन्
ह्येष भूमिपः न शेत वसतीः सर्वा धृतराष्ट्रो महा मुने ३९ लोकानन्यान्समर्थोऽसि श्रुष्टुं सर्वतपो बभूव किमु लोकांतरगतान् राज्ञां दर्श
यितुं कृतान् ४० इयं च द्रोपदी कृष्णा हतजाति कृता भृशं शोचत्यतीव सर्वासंस्तुषाणां दयितास्तुषा ४१ तथा कृष्णाम्यभगिनी सुभद्रा भद्र
भाषिणी सौभद्रवधसंतमा भृशं शोचति भाविनी ४२ इयं च भृरिश्च वमो भार्या पद्मसंमता भर्तृव्यननशा कार्त्ता भृशं शोचति भाविनी ४३

यस्यास्तु श्वशुरां धीमान्वाल्मीकः सकुरूदहः निहतः सोमदत्तश्चापिता सह महारणे ४४ श्रीमतोस्य महाबुद्धेः संग्रामे लयलायिनः पुत्र
स्यते पुत्रशतं निहतं यद्राजाजिरे ४५ तस्य भार्या शतमिदं दुःखं शोकसमाहृतं पुनः पुनर्वर्धयानं शोकं राजो ममैव च ४६ तेनारंभे
ण महता मामुपास्ते महामुने ये च शूरा महात्मानः श्वशुरामे महारथाः ४७ सोमदत्तप्रभृतया कानुते पांगतिः प्रभो तव प्रसादाद्ग
वन् विशोको यमहीरतिः ४८ यथास्याद्भविता चाहं कुंतीचेयं वृधूस्तव इत्युक्तवत्यां गां धार्यो कुंती प्रतकृशानना ४९ प्रच्छन्नजातं पु
त्रं तं सस्मारादित्यसन्निभं तामृषिर्वरदो व्यासो दूरश्च वणदर्शनः ५० अपश्यदुःखितां देवीमातरं सव्यसाचिनः तामुवाच ततो व्यासा
यत्ते कार्यं विवक्षितं ५१ तद्ब्रूहि त्वं महाभागे ये ते मनसि वर्तते श्वशुराय ततः कुंती प्रणम्य शिरसा तदा ५२ उवाच वाक्यं स व्रीडा वि
वृण्वाना पुरातनं ५३ इत्याश्रमवासिके पर्वणि नृनत्रिंशोऽध्यायः २९ कुंत्वा च भगवन् श्वशुरो मे सिदेव तस्यापि देवतं ममेदे
वाति देवस्त्वं शृणु सत्यांगिरमम १ तपस्वी कोपनो विप्रो दुर्वासानाम मेपितुः भिक्षामुपागतो भो कुं तमहं पर्यतोषयं २ शोचेन त्वा
गमस्यांगेः शूरेन मनसा तथा कोपस्थाने लपिमहत्स्वकुर्यान्न कदान च ३ सुप्रीतो वरदो मे भूत्कृतकृत्यो महामुनिः अवश्यं ते गृही
तव्यमिति मां सोऽब्रवीद्ब्रूचः ततः शापभयाद्विप्रमवोच पुनरेव तं एवमस्त्विति च प्राह पुनरेव स मे द्विजः ५ धर्मस्य जननी भद्रे भवित्री
त्वं शूभ्रानने वशेऽस्यास्यंति ते देवायां स्त्वमावाहयिष्यसि ६ इत्युक्तां तं हितो विप्रस्ततो हं विस्मिता भवं न च सर्वास्वस्थाः स्मृति
र्मे विप्रगण्यति ७ अथ हर्म्यतलस्था हं रविमुद्यंतमीक्षतीं संस्पृश्य तद्दृष्ट्वा कथं स्पृहयंती दिवाकरं ८ स्थिता हं बालभावेन त
त्र दोषमबुध्यती अथ देवसहस्रां शूर्मसमीपगता भवतु ९ द्विधा कृत्वात्मना देहं भूमौ च गगनेऽपि च ततापलोकाने केन द्वितीयेनागमत्स
मां १० समामुवाच वेपंती वरं मे तो वृणीष्वहं गम्यतामिति तं चाहं प्रणम्य शिरसाऽवदं ११ समामुवाच तिमोऽश्रुत्वा ह्यानं न मे
क्षमं धक्ष्यामि त्वां च विप्रं च येन दत्तो वरस्तद १२ तमहं रक्षतीं विप्रं शापादनपकारिणं पुत्रो मे त्वत्समा देव भवेदिति ततो ब्रूयं १३
ततो मां तेजसा विश्वमोहयित्वा च भानुमान् उवाच भविता पुत्रस्तवेत्यभ्यगमद्विषं १४ ततो हं मंतर्भवनेऽपि तु वृत्तांतरक्षिणी गू
ढोत्पन्नस्तं बालं जले कर्णमया सृजं १५ नूनं तस्यैव देवस्य प्रसादात् पुनरेव तु कन्याहमभवं विप्रयथा प्राह समासृषिः १६

समयासूदयापुत्रो ज्ञायमानोऽप्युपेक्षितः तन्मांदइतिविप्रर्षेयथासुविदितंतत्र १७ यदिपापमपापंचातंदतद्विद्वतंमया तं
द्रष्टुमिच्छांभगवन्व्यपनेतुंत्वमर्हसि १८ यच्चास्यराजोविदितंहृदिस्थंभवतो न घ तंचायंलभतां काममद्यैवमुनिमत्तम
१९ इत्युक्तः प्रत्युवाच देव्यासो वेदविदांवरः साधुसर्वमिदं भाव्यमेवमेतद्यथा न्यमां २० अपराधश्च तेनास्ति कन्या भावंग
तास्यसि देवाश्चैश्वर्यवंतो वै शरीराण्याविशंति वै २१ संति देव निकायाश्च संकत्या ज्जनयंतिये वाचा दृष्ट्या तथास्यर्थासहर्षेण
तिपंचधा २२ मनुष्यधर्मेव तैत्यास्तव मोहो न युज्यते इति कुंतिविजानीहिल्येतु ते मानसो ज्वरः २३ सर्वबलवतां पथ्यं सर्वब
लवतां श्रुचि सर्वबलवतां धर्मः सर्वबलवतां स्वकं २४ इत्याश्रमवासिकेपर्वणि विंशोऽध्यायः ३० व्यामउवाच भद्रे द्रक्ष्य
सि गांधर्षि पुत्रान् भातृन् सर्वांस्तथा बंधूश्च पितृभिः सार्धं निशिक्षतोऽपि तानि च १ कर्णं द्रक्ष्यति कुंती च सोभद्रं चापियादवा द्रौ
पदी पंचपुत्रांश्च पित्रुन् भ्रातृस्तथैव च २ पूर्वमेवैष हृदयव्यवसायो भवन्मम यदास्मि चोदिता गजा भवन्त्यापृथग्येव च ३ न तं
शौच्यामहात्मानः सर्वेण वनरर्षेभ्यः क्षत्रधर्मयराः संतस्तथा हि निधनं गताः ४ भवितव्यमवश्यं तत्सु रकार्यमनिदितं अवतैरु
स्ततः सर्वे देवभागा महीतलं ५ गंधर्वाप्सरसश्चैव पिशाचा गुह्यराक्षसाः तथा पुण्यजनाश्चैव मिच्छादं वर्ययापि च ६ देवाश्च दान
वाश्चैव तथा देवर्षयो मलाः त एते निधनं प्राप्ताः कुरुक्षेत्रे रणाजिरे ७ गंधर्वा राजो योर्ध्यामान् यतगष्ट इति श्रुतं मणवमानुषलो
के धृतराष्ट्रः पतिस्तव ८ पांडुं मरुद्गणाद्विद्धि विशिष्टतममच्युतं धर्मन्यांशो भवत्क्षत्ता गजा चैव युधिष्ठिरः ९ कन्तिदुर्योधनं
विद्धि शकुनिं द्रुपदं तथा दुःशामनादीन् विद्धि त्वराक्षमान् शक्रभद्रांश्च १० मरुद्गणां च्छाममेनं बलवतमग्निदमं विद्धि त्वं तु नरमु
षिमिमं पार्थ धनं जयं ११ नागयणां हृषीकेशमश्विनौ च मज्जायथा द्रिधा कृत्यात्मनो देहमादित्यं तपसां वरं १२ लोकेश्व
तापयानं वै विद्धि कर्णं च शोभनं यः सर्वपापं उच्छ्रुतः संहर्षे ज ननस्तथा १३ यश्च पांडवं दायादो हतः षड्भिर्महार्थैः ससो
मइव सोभद्रो योगादेवा भवद्दिधा १४ द्रौपद्या सहस्रभृतं धृष्टकुन्ति च पावकात् अग्ने भागशक्रां विद्धि रक्षन्तु शिरयं दिनं १५
द्रोणं च हस्यते भागं विद्धि द्रौणिं च रुद्रजं भीष्मं च विद्धि गांगेयं वसुं मानुषतां गतं १६ १७ १८ १९ २०

१७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ इति श्रीनैलकंठीयेभारतभाचर्मापेआश्रमवासिकेपर्वणिटीकायां एक
त्रिंशोऽध्यायः ३१ ततोनिशायामित्यस्मिन् अध्यायेद्वयेमृतानांपुनर्दर्शनमुक्तं तेन तेषांसत्यमस्तीतिमुक्तं अतोमृतानांसत्यमस्तिनवेतिमुंशयः परा
स्तः अथभस्मीभूतानां कथंप्रत्यक्षेणदर्शनं स्वप्नवदितिचेत् व्यासस्येन्द्रजालिकत्वापत्त्यासंशयोच्छेदकत्वानुपपत्तिः अधदेवताभावंगतानां तेषांपुन
र्भीष्मादिभावेनयोगबलादभिव्यक्तिर्भवति तर्हिभस्मीभूतस्यदेहस्यपुनरुदयायोगात्तत्सदृशैर्देहांतरेरुपेतानामेवतेषांदर्शनमितिवाच्यं तथापिदेहांतरेस
मायंभर्तेतिबुद्धिमतीनांस्त्रीणांभ्रांतिरेवपूर्वदेहनाशस्यदृढतरस्मरणात् अस्मरणेतुपुनः स्वप्नतुल्यतेतितुल्यं अत्रययंबूमः हाईविद्यायांश्रूयते तदमेसत्याः
कामाअनृतापिधानादिति तथादहराकाशंप्रकृत्यएतत्सत्यंब्रह्मपुरमत्रहिसर्वेकामाः समाहिताइतितथा योयोह्यपेतः प्रैतिनतमिहदर्शनायलभतइत्युप-

एवमेतेमहाप्राज्ञेदेवामानुष्यमेत्यहि ततःपुनर्गतास्वर्गकृतेकर्मणिशोभने १७ यच्चवैहृदिसर्वेषांदुःखमेतन्निरंस्थितं तदव्ययपनेष्यामि
परलोककृतान्दयात् १८ सर्वेभवंतोगच्छंतुनंदींभागिरथींप्रति तत्रद्रक्ष्यथतान्सर्वान्नयेहतास्मिन्नरणाजिरे १९ वेंशपायनउवाच इ-
तिव्यासस्यवचनंश्रुत्वासर्वेजनस्तदा महतासिंहनादेनगंगामभिमुरखेययो २० धृतराष्ट्रश्चसामात्यःप्रययौसहपांडवेः सहितोमुनिशार्दूलैर्ग
धर्वैश्चसमागतैः २१ ततोगंगांसमासाद्यक्रमेणसजनार्णवः निवासमकरोत्सर्वेयथाप्रीतियथास्करवं २२ राजाचपांडवेः सार्धमिष्टदेशेस
हानुगः निवासमकरोद्विमान्सस्त्रीकुटुम्बपुरःसरः २३ जगामतदहश्चापितेषांवर्षशतंयथा निशांप्रतीक्ष्यमाणानांदिहक्षूणांमृतान्मृतान् २४
अथपुण्यंगिरिवरंभस्मभ्यगमद्रविः ततःरुताभिषेकास्तेनैशंकर्मसमाचरन् २५ इतिश्रीआश्रमवासिकेपर्वणिटीकायां एकत्रिंशोऽध्यायः ३१
वेंशपायनउवाच ततोनिशायामितायांरुतसायाहिकक्रियाः व्यासमभ्यगमन्सर्वेयेचतत्रसमागताः १ धृतराष्ट्रस्तुधर्मात्मापांडवेःसहि
तस्तदा शुद्धिरेकमनाःसार्धमृषिभिस्तेरुपाविशत् २ गांधार्यासहनार्यस्तुसहिताःसमुपाविशन् पौरवानपदमवापिजनःसर्वेयथावयः

कम्प यत्रास्येहास्ति यच्चनास्ति सर्वं तदत्रगत्वाविंदतइत्यादि तस्मात् सत्यंब्रह्मपुरं हृदंवरमित्यर्थः संमतस्तदा सन्नेवास्त्यतएवतत्रपुरुषः पश्यतीत्यादिकं
मिथ्याब्रह्मपुंशरीरममुनासत्यं पुरंछादिसर्पेणस्वगिवेत्यमुष्यविलयेसत्यंपुरंप्रकाशते तस्मात् विप्रत्युपस्थापितमप्यस्मार्थिकंजैवंरूपंकर्तुंभोक्तुरागद्वेषाद्यनेकान
र्थ कलुषितं तद्विलयनेनतद्विपरीतमपहतपापत्वादिविशिष्टपारमेश्वररूपविद्ययाप्रतिपद्यते स पर्वादिबिलयेनरज्जादिवदिति भाष्याच्च ब्राह्मलौकिकाएवसत्याः
भीष्मादयोऽनृतेर्जन्मादिभिर्भाविकारैराविर्भूयतिरोभूताःसंतोमहर्षि विद्ययाआविर्भूयंस्याभिश्चात्सत्वेनगृहितास्तस्माभिस्सहरेमिरेदतियुक्तमुत्पश्यामः विरोधस्त्वस्मा
त्कृतंवेदांतकतकेदहराधिकरणेदृष्टव्यः अपसत्यस्तस्यएव १ २ ३

ततोव्यासोमहातेजाःपुण्यंभागीरथीजलं अवगाह्याजुहावाभुसर्वानलोकान्महामुनिः ४ पांडवानांचयेयोधाःकौरवाणामेवसर्वशः-
 गजानश्चमहाभागानानादेशनिवासिनः ५ ततःसनुमुलःशब्दाजलांतेजनमेजयः प्रदुर्गाद्यथापूर्वकुरुपांडवसेनयोः ६ ततस्ते-
 पार्थिवाःसर्वेर्भाष्यद्रोणपुरोगमाः ससेन्याःसलिलात्तस्मात्समुत्तरथुःसहस्रशः ७ विराटद्रुपदोचैवसहपुत्रासमेनिको द्रोपदेयाश्चसोभ-
 द्रोराक्षसश्चघरोत्कचः ८ कर्णदुर्योधनोचैवशकुनिश्चमहारथः दुःशासनादयश्चैवधातृराष्ट्रामद्राबलाः ९ जरासंधिर्भगदत्ताजलसं-
 धश्चवीर्यवान् भूरिश्रवाःशलःशल्योवृषसेनश्चसानुजः १० लक्ष्मणोराजपुत्रश्चधृतराष्ट्रस्यचात्मजः शिखंडिपुत्राःसर्वेचधृष्टकेतुश्चसा-
 नुजः ११ अचलोवृषकश्चैवराक्षसश्चाप्यलायुधः बाल्मिकःसोमदत्तश्चैकितानश्चपार्थिवः १२ गतेचान्येचबहवोचबहुत्वाद्येनकीर्तिताः
 सर्वभास्करदेहास्तेसमुत्तस्थजलात्ततः १३ यस्यवीरस्ययोवेशोयोध्वजोयच्चवाहनं तेनतेनचदृश्यंतममुपेतानराधिपाः १४ दिव्या-
 ब्रधराःसर्वेसर्वेभ्राजिष्णुकुंडलाः निर्वैरानिरहंकाराविगतक्रोधमात्मराः १५ गंधर्वैरुपगीयंतस्तृयमानाश्चर्वेदभिः दिव्यमान्या-
 बरधरावृताश्चाप्सरसांगणैः १६ धृतराष्ट्रस्यचतदादिव्यंचक्षुर्नराधिप मुनिःसत्यवर्तापुत्रःप्रातःप्रादात्तपोबलात् १७ दिव्यज्ञानच-
 लोपेतागांधारीचयशस्विनी ददर्शपुत्रांस्तान्सर्वान्येचान्येपिमृधेहताः १८ तदद्भुतमचिंत्यंचक्रमहत्सोमहर्षणं विस्मितःस-
 जनःसर्वोददर्शानिमिषेक्षुणः १९ तदुत्सवमहेद्रग्रहृष्टनरीनराकुलं आश्चर्यभूतंदृशेचित्रंपटुगतंयथा २० धृ-
 तराष्ट्रस्तुतान्सर्वान्यश्यन्दिव्यनचक्षुषा मुमुदभरतश्चधृष्टप्रसादात्तस्यैवमुनेः २१ इत्याश्रमवासिकेपर्वणिद्वात्रिंशोऽध्या-
 यः ३२ वैशंपायनउवाच ततस्तेपुरुषश्चेष्टाःसमाजग्मुःपरस्परं विगतक्रोधमात्मर्याःसर्वेविगतकुल्मषाः १ विधिं
 परममास्थायब्रह्मविहितंशुभं सहृष्टमनसःरावेदवल्केकईवामराः २ पुत्रःपित्राचमात्राचभायाश्चपतिभिर्महद्भा-
 त्राभ्राताररवाचैवसरव्याराजन्समागताः ३ पांडवास्तुमहेत्वासंकर्णसोभद्रमेवच संप्रहृष्टात्समाजग्मुर्द्रोपदेया-
 श्चसर्वशः ४ ततस्तेप्रीयमाणोवैकर्णेनसहपांडवाः समेत्यपृथिवीपालसोहृद्येचस्थिताभवन ५ परम्यर्गसमागम्य
 योधास्तेभरतर्षभ मुनेःप्रसन्नमेवैवक्षत्रियानष्टमन्यवः ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

असौहृदं परित्यज्यसौहृदं पर्यवस्थिताः एवं समागताः सर्वे गुरुभिर्बाधे चैः सह ७ पुत्रैश्च पुरुषव्याघ्राः कुरुवान्ये च यार्थिव तांरा
त्रिमखिलामेवं विद्वत्प्रीतमानसाः ८ मेतिरे परितोषेण नृपाः स्वर्गसदो यथा नात्र शोको भयं वा सो नागतिर्नायशो भवत् ९ परस्परं स
मागम्य यो धानां भरतर्षभ समागतास्ताः पितृभिर्भ्रातृभिः पुतिभिः सुतैः १० सुदं परमिकां प्राप्य नार्यो दुःस्वमथा त्यजन् एकां रात्रिं विद्वत्स्यै
वैते वीरास्ताश्च योषितः ११ आमं व्यान्योन्यमाश्लिष्य ततो जग्मु यथा गतं ततो विमययामास लोकांस्तान्मुनिपुंगवः १२ क्षणेनांतरहितश्चैव
प्रेक्षतामेव ते भवन् अवगाह्य महात्मानः पुण्यां भागीरथीं नदीं १३ सरथाः सुध्वजाश्चैव स्तानि वेश्मानि भेजिरे देवलोकां ययुः केचित् के
चित् द्रुह्य सदस्तथा १४ केचिच्च वारुणलोके केचित् कोबेरमा मुचुन् ततो वैवस्वतं लोकं केचिच्चैवामुचुन् नृपाः १५ राक्षसानां पिशा
चनां केचिच्चाप्युत्तरात्कुरुन् विचित्रगतयश्चान्ये यानवाप्यामैरेस्तह १६ आजग्मुस्तमहात्मानः सूवाहाः सपदानुगाः गते
षु ते षु सर्वेषु सलिलस्थामहामुनिः १७ धर्मशीलो महातेजाः कुरुणाहितरुत्तथा ततः प्रोवाच ताः सर्वाः क्षत्रिया निहते श्वराः १८
यायाः पतिरुतान् लोकानिच्छति परमास्त्रियः ताजान् द्वीजलक्षिप्रमवगाहत् तद्विताः १९ ततस्तस्य वचः श्रुत्वाश्च द्रुधाना वरागनाः
श्वशरं समनुजाप्य विविश जान् द्वीजलं २० विमुक्तामानुषे देहैस्ततः स्तोभर्त्तुभिः सह समाजग्मुस्तदासाध्यः सर्वा एव विशांपते
२१ एवंक्रमेण सर्वास्ताः शीलवत्यः पतिव्रताः प्रविश्य क्षत्रिया मुक्ता जग्मुर्भर्त्तुसलोकतां २२ दिव्यरूपसूमा युक्ता दिव्याभरणभूषि
ताः दिव्यमालांबरधरा यथासांपतयस्तथा २३ ताः शीलगुणसंपन्ना विमानस्था गतक्लमाः सर्वाः सर्वगुणोपेताः स्वस्थानं प्रतिपे
दिरे २४ यस्य यस्य तु यः कामस्तस्मिन्काले बभूव ह तंतं विमृष्टवान्यासो वरदो धर्मवत्सलः २५ तच्छ्रुत्वा नरदेवानां पुनरागमनं नराः
जहर्षुर्मुदिताश्चासन्नानादेशगता अपि २६ प्रियैः समागमस्तेषां यः सम्यक् शृणुयान्नरः प्रियाणि लभते नित्यमिह च प्रेत्यैव
वह २७ इष्टबांधवसंयोगमनायासमनामयं यश्चैतच्छ्रावयेद्द्विद्वान् विदुषो धर्मावित्तमः २८ स यशःप्राप्नुयाद्धौके परत्र
च श्रेष्ठं भागं ति स्वाध्याययुक्तामनुजास्तपोयुक्ताश्च भारत २९ साध्वान् चारादमोपतादाननिर्धूतकल्मषाः ऋजवः शुचयः शाताहिं
सानृत्तविवर्जिताः ३१ आस्तिकाः श्रद्धावानाश्च धृतिमंतश्च मानवाः श्रुत्वाश्चर्यमिदं सर्वं ह्यवाप्यंति परां गतिं ३१ इत्याश्चमवाप् ३२ त्रयस्त्रिंशो
ध्यायः ३३

इममेवार्थे प्रश्नोत्तराभ्यां निरूपयति एतच्छ्रुत्वेत्यादिना १ कथं नुव्यक्ता भस्मीभूताये देहास्तेषां तद्रूपेणैव पृथक् रूपेणैव दर्शने जातमित्यर्थः २ इतीति सर्वेषां देवाणां गन्तु
 व्याणां कर्मणि कुर्वतां कर्मणां कर्मणो भोगमंतरेण कदापि नास्ति यथाम्बुमेकशतैः कर्मभिः शतमशतमशतं वा व्याप्तं देहं प्राप्य तत्तद्वागे कर्मफलं स्वदुःखाद्यनुभवति देहस्तु त
 दानीमचिकृत एव तिष्ठति एवं कर्मजेषु मांनुषादिदेहेषु नश्यन् च पिद्वा द्वाकाशस्थाः पित्रादिदेहाः अविनाश एव मतिः अत एव तमात्मानं मम विधे इत्येताश्च मन्यन्ते कागान्
 भुंजते कामचारी भवतिसयदि पितृलोको भवति संकल्प्या देवाभ्यं पितरः समुत्तिष्ठन्ति तेन स्वपितृलोकेन संपुत्रो महामना इति श्रुतिः सन्त्यानपि प्रादीना उन्त्यानद गीयति
 ३४ तदेतदाह महाभूतानीति महाभूतानां प्राणिनामधिपतेरीश्वरस्य सश्रयात् महाभूतानि अस्मदादि शरीरगयेक्षया अविनाशित्वादि योगात् महाभूतानि द्वाकाश

सौतिरुवाच एतच्छ्रुत्वा नृपा विद्वान् हृष्टो भृज्जनमेजयः पितामहानां सर्वपांगमनागमनंतदा १ अब्रवीच्च मुदा युक्तः पुनरागमनं प्रति
 कथं नुव्यक्तं देहानां पुनस्तद्रूपदर्शनं २ इत्युक्तः स द्विज श्रेष्ठो व्यासशिष्यः प्रतापवान् प्रावाच च दत्तात्रेय मुनिं नृपं जनमेजय ३ देवाया
 यन उवाच अविप्रणाशः सर्वेषां कर्मणामिति निश्चयः कर्मजातिशरीराणि तथैवाकृतयान् प ४ महाभूतानि निन्यानि भूताधिपतिमथ
 यात् तेषां चानित्यसंवा सो न विनाशो विद्युज्यतां ५ अनायासकृतं कर्म मन्यः श्रेष्ठः फलागम आत्मा चैभिः न्यमायुक्तं सूखदुःखमुपा
 श्रुते ६ अविनाशय स्तथा युक्तः क्षेत्रज्ञ इति निश्चयः भूतानां मान्मकां भ्रातृयथा मोन विद्युज्यते ७ यावन्न क्षीयत कर्म तावत्त
 स्य न्यरूपता क्षीणकर्मनिरोद्धे रूपान्यत्वं नियच्छति ८

स्थाः पित्रादयस्तत्त्वबंधानित्यादि कर्मजानि तु भूतानां कर्मक्षयं विधीयत इति भावः तेषां च महाभूतानां
 नित्यानां शरीराणामनित्यं शरीरं सहसंचासस्तादात्म्येनावस्थानसंसाधनं शायां मति विद्युज्यता अनित्यानां नाशेति सह विद्युज्यमानानां नर्त्तार्यतेन यथेनाम्यदित्येन एतन्म
 त्यं ब्रह्मपुरमिति श्रुतेः तस्मात् कर्मजानां नाशकर्मजानां द्वाकाशस्थानां पित्रादिदेहानां मांनुषाणां पुनस्तद्रूपेणैव तिष्ठन्ति तादृशं नृपं मेव १० कथं मत्तदनायत इत्यत आ
 ह अनायासकृतेति प्रवृत्तिरूपकर्म आयासकृतं तद्विपरिणतं तु निवृत्तिरूपं कर्म अनायासकृतं तस्मात् मन्यः श्रेष्ठश्च उक्तविधे फलागमो भवति एभि आयासयुक्त
 कर्मभिः ६ नहिकर्मसंबन्धादात्मानं ग्यती चेत्याह यद्यपि दुःखसंग आत्मानं स्मिन् तथापि क्षेत्रज्ञ आत्मानं देवैरकिना ज्ञं एव अधिकार्य एव असंगतात्तम्यद
 शतमाह भूतानामिति यथासौ भूतानां मस्मदादि शरीराणां आत्मक आत्मन प्रकृतिकं तदपणारां प्रतिविद् दपणं धर्मान् मलिनन्या दानं नृकृपाणि
 तन्वाशां च शयति न विद्युज्यत इत्यस्य ननशयतीत्यर्थः एवं क्षेत्रज्ञे च योगिद्रष्टव्यं ७ यावत्त कर्मदेहात् भूतमस्मिताय नम्यदे दयन्त्यरूपेण तिष्ठन्त्य
 त्वाध्यास इत्यर्थः कर्मक्षयं तु देहांतरे आत्मना ध्यासो भवतीत्याह क्षीणं ति ८ ३ ७ ७ ७ ७ ७
 श्रीगीतासामचं दार्पणमस्तु ७ श्री उमासहितशकराभ्यान्नमः ७ ७ ७ ७ ७ ७

येनानाभावाभूतंन्द्रियादयोऽन्यदार्थः शरीरं प्राप्य एकत्वं देहादि तादात्म्यं संहताः संप्राप्तास्त एव भावाः देहादीनां आत्मनः पृथक्त्वमिदं जानतां योगिनां नित्याभवंति
अज्ञानिनां ये अनित्याभावास्त एव योगिनां नित्यात्मरूपा भवंतीत्यर्थः ९ संज्ञपनं मारणं तदाह सूर्यं ते चक्षुः वातं प्राणा इत्यादयो मंत्राः पठ्यन्ते तोलिंषादय
गम्यते ये ते शरीरिणां प्राणाः इन्द्रियाणि नित्यं निश्चितं नित्यं सर्वदा लोकांतरगता इति तेन शर्वशरीरी विभुरेवास्ति न तूपाधिपरिच्छिन्नत्वाभिमानत्वस्य आविच
क इति भावः १० तव तु ज्ञाने गधिकाराभावात् त्वं सोऽयमनकर्म प्राप्य देवयानमार्गमाश्रयस्वेत्याह तव योग्य इति शेषः ११ यत्र काले त्वया यज्ञ आहूतः कृतः त
त्र च देवास्तव वृताः सस्मायो भवन्ते देवाः यश्नूनां जीवानां गमने तत्तल्लोकप्राप्तौ ईश्वराः नियहानुग्रहकराः १२ यस्मादेवं तस्मान्नित्याः जीवाः देवात् इष्ट
गतिमैतो भवंति नान्ये अयजमानाः एवं कर्मानुष्ठानं उक्त्वा ज्ञानविष्टा माह साह्येन नित्य इति पांच भौतिको देववर्गः सर्वोऽपि नित्यः पुरुषश्च तद्वत् नित्यः कु-

नानाभावास्तैकत्वं शरीरं प्राप्य संहताः भवंति ते तथा नित्याः पृथक् भावं विजानतां ९ अश्वमेधेश्रुतिश्च येमश्वसंज्ञपनं प्रति
लोकांतरगतानित्यं प्राणानित्यां शरीरिणां १० अहं हितं वदाम्येतत्त्रियं चेतवपार्थिव देवयानाहि पंथानः श्रुतास्ते यज्ञसंस्तरे
११ आहूतो यत्र यज्ञस्ते तत्र देवा हितास्तव यदा समन्विता देवाः पश्नूनां गगने श्वराः १२ गतिमैतश्च तेने स्वानान्ये नित्या भव
त्युत नित्ये रिमन्यं च केवर्गे नित्ये चात्मनि पुरुषः १३ अस्य नानासमायोगयः पश्यति यथामतिः वियोगेशोच तेत्यर्थे स बाल
इति मे मतिः १४ वियोगे दोषदर्शीयः संयोगसर्विसर्जयेत् असंगे संगमो नास्ति दुःखं भुवि वियोगजं १५ परापरज्ञ
स्त्वपरोनाभिमानादुदीरितः अपरोज्ञः पराबुद्धिं ज्ञात्वा मोहाद्विमुच्यते १६ अदर्शनादपतितः पुनश्चादर्शने गतः नाहतं वे
द्विनासो मां न च मे स्ति विरागता १७

स्वयोरपि नित्ययोः सतोः योऽस्य जीवस्य नानायोगं अनेकदेहसंबंधं पश्यति स यथामतिः वियोगेषु चादिदेहनाशे-
शोचति च उक्तरीत्या न देहे लभ्यति नापि आत्मेति निर्निमित्तस्तेषां शोक इति भावः १३ १४ स यदि स्यादिनादुरवंपश्यति तर्हि स्यादीनापरिग्रह एव न कर्तव्यः न हि वं
ध्यायः पुत्रशोकात्तिरस्ति वस्तुतस्तु संगे आत्मनि वियोगदुःखादिसंगमो वानास्तीत्याह असंग इति १५ परेति अपरस्तु उक्तविधां ज्ञाननिष्ठामप्राप्तस्तु परापरतो-
नित्यविभागमात्रज्ञः अभिनामा देहादि तादात्म्यादुपासनाबलेन उदीरित उद्विप्तः अपरज्ञः सगुणब्रह्मवित् भूत्वा पश्चात्परं बुद्धिं निर्विशेषवस्तु ज्ञानं प्राप्य मोहात्-
मिथ्याज्ञानाद्विमुच्यते १६ मुक्तस्य लक्षणमाह अदर्शनादिति कर्मकर्तरिभावे घञ्दर्शने क्रियानास्ति तद्दर्शनं प्रत्यक् चैतन्यं तस्मात् आयततितत्तत्तत्रैव च
नः अतस्तं अमुकं न वेद्वि अगोचरत्वात् असौ च मां न वेद्वि कारणाभावात् तर्हि त्वमपि तादृशः कुतो न भवसीत्याह न च मे स्ति विरागतेति परं वैराग्यमेव सुरत्वं मोक्षसाध
नमिति नित्यर्थः १७

येनेति मनसारुतंपापमानसतापेनेवानुभूयते एवंशरीरोपतापेनेति कायवाङ्मनसांचापत्यंत्यक्ता वायुनिरोधंकुर्यादितिसार्द्धश्लोकार्थः ५८ इति श्रीनैल
कंठीयेभारतभाचदीपे आश्रमवासिके पर्वणिरीकायांचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ ७. अदृष्टेति १ २ मधतराष्ट्रो राजा विदुरश्च सिद्धिं ययो इति दृ

येन येन शरीरेण करोत्ययमनीश्वरः तेन तेन शरीरेण तदवश्यमुपाश्रुते मानसं मनसा भोति शरीरं च शरीरवान् १८ इत्याश्रम-
वासिके पर्वणि चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४ वैशंपायन उवाच अहस्वातु नृपः पुत्रान् दर्शनं प्रति लब्धवान् कृषेः प्रसादात् पुत्रा
णां स्वरूपाणां कुरुद्वह १ सराजाराज धर्माश्च ब्रह्मोपनिषदं तथा अवाप्तवान् नरं श्रेष्ठो बुद्धिनिश्चयमवच २ विदुरश्च
महाप्राज्ञो ययो सिद्धिं तपो बलात् धृतराष्ट्रः समासाद्य व्यासं चैव तपस्विनं ३ जनमेजय उवाच ममापि वरदो व्यासो दर्शयेत्यत
रयं दि-यं द्रूपवेशवयसंश्च दृष्ट्यां सर्वमेव ते ४ प्रियं मे स्यात्कृताथं श्रम्यामहं कृतनिश्चयः प्रसादाद् विमुक्त्यस्य मम कामः समुध्य
तां ५ सौतिरुवाच इत्युक्तवचनेन तस्मिन्नुपेत्यासः प्रतापवान् प्रसादं करोन्दीमानानयश्च परिक्षितं ६ ततस्तद्रूपवयसमा
गतं नृपतिं दिवः श्रीमंतं पितरं राजा दर्शनं जनमेजयः ७ शर्मितं च महात्मानं पुत्रं तं चाम्यश्रेणिणं अमात्या ये बभूवुश्च राजंस्तं श्व
ददर्श ह ततः सो वभूधे राजा मुदितो जनमेजयः ८ पितरं ज्ञापयामास स्वयं सन्मोच पार्थिवः स्नात्वा स नृपतिं विप्रमार्त्ताकमिदमब्र
वीत् ९ यात्रावरकुलोत्पन्नं जगत्कारुमुत तदा आस्तीक विविधाश्चर्या यज्ञोयमिति ममतिः १० यदद्यायं पिताप्राप्तो मम शोकपरायणः
आस्तीक उवाच ऋषिर्द्रुपयनो यत्र पुराणस्तपसो निधिः यं जे कुरुकुलयेष्टतम्यन्ताकावुभोजितो ११ श्रुतं विचित्रं माग्या नं च यापोऽवनं
दन सपाश्च भस्मसाग्नीतागतश्च पदवीं पितुः १२ कथंचित्तक्षतामुक्तः स न्यत्यात्तव पार्थिव कृपयः प्रजिताः सर्वगतिर्हृष्टा महान्मनः
१३ प्राप्तः स विपुलो धर्मश्चुवापापविनाशनं विमुक्तोद्दयग्रथि रदारजनदर्शनात् १४ येन पक्षधगधर्मं स हृत्तरुचयश्च ये यानृक्षा
हीयतं पापं तेभ्यः कार्यानि मत्क्रिया १५ सौतिरुवाच एतच्छ्रुत्वा द्विजश्चेष्टात्स राजा जनमेजयः पूजयामास ते मृषिमनुमान्यपुनः
पुनः १६

पैः संबंधः तत्रापि विदुरस्तपो बलाद् धृतराष्ट्रः व्यासं समासाद्य तिसंबंधः १ ४ ५ ६ ७ ८ ज्ञापयामास आनोचितवान्
ज्ञापयामासेति पाठः स्पष्टः ९ १० ११ १२ १३ पापविनाशनमिति दासमिति शेषः १४ पक्षधरा पक्षस्थापका
१५ १६

दृष्ट्विति १७ उतिश्चिन्तिलकंदीयेभारतभावरूपेआश्रमवासिकेपर्वणिरीकायांपंचत्रिंशोऽध्यायः ३५ १ २ ३ ४ आश्रमपदं आश्रमप्राप्तं ५

प्रप्रच्छतमृषिंचापिंवेशं पायनमच्युतं कथावशेषंधर्मज्ञोवनवासम्यसत्तम १७ इत्याश्रमवासिकेपर्वणिपंचत्रिंशोऽध्यायः
 ३५ जनमेजयउवाच दृष्ट्वापुत्रांस्तथापौत्रान्सानुबंधान्जनाधिपः धनराष्ट्रः किमकरोद्राज्यं चेव युधिष्ठिरः १ वैशं
 पायनउवाच तदृष्ट्वा महदाश्चर्यं पुत्राणां दर्शनं नृपः वीतशोकः सगजर्षिपुनराश्रममागमत् २ इतरस्तु जनः सर्वस्तंचैव परमेष
 यः प्रतिजग्मु र्यथाकामं धतराष्ट्रं भ्यनुज्ञया ३ पांडवास्तु महात्मानो लघुध्वयिष्ठसेनिकाः पुनर्जग्मुर्महात्मानं सदासस्तं महीप
 तिं ४ तमाश्रमपदं धीमान् ब्रह्मर्षिर्लोकपूजितः मुनिः सत्यवतीपुत्रो धतराष्ट्रमभाषत ५ धतराष्ट्रमहाबाहो शृणु कौरवनद
 न श्रुतं ते ज्ञानवृद्धानां मृषीणां पुण्यकर्मणां ६ ऋद्धाभिजनवृद्धानां वेदवेदांगवेदिनां धर्मज्ञानां पुण्यानां च दत्तां विविधाः
 कथाः ७ मास्मशोके मनः कार्षीदिष्टेन व्यथते बुधः श्रुतं देवरहस्यं ते नारदादेव दर्शनात् ८ गतास्तं क्षत्रधर्मेण शस्त्रपू
 तांगतिं शुभां यथा दृष्ट्वास्त्वया पुत्रास्तथाकामविहारिणः ९ युधिष्ठिरस्त्वयं धीमान् भवंतमनुरुध्यते सहितो भ्रातृभिः सर्वैः सदा
 सक्तः हृज्जनः १० विसर्जयेन् यत्नेन यत्नेन स राज्ञ्यमनुशासतां मासः समधिकस्त्वेषामतीतो च रातां मुने ११ एतद्धि नित्यं यत्नेन
 पदं रक्ष्यं नराधिप बहुप्रत्यर्थिकं ह्येतद्राज्यं नाम कुरुद्वह १२ इत्युक्तः कौरवो राजा व्यासनातुलतेजसा युधिष्ठिरमथाह्वयवाग्मी
 वचनमब्रवीत् १३ अजातशत्रो भद्रतश्शृणु मे भ्रातृभिः सह त्वत्प्रसादान् महीपालशोकेनास्मान्प्रबाधते १४ रमेचाहं त्वया पुत्र
 पुंरवगजसाह्वये नाथेनानुगतो विद्वान्प्रियेषु परिवर्तिना १५ प्राप्तं पुत्रफलं त्वत्तः प्रीतिर्मे परमा त्वयि न मे मन्युर्महाबाहो गम्यतां
 पुत्रमाचिरं १६ भवंतंचेह संप्रेक्ष्य तपो मे परिहीयते तपोयुक्तं शरीरं च त्वां दृष्ट्वा धारितं मनः १७ मातरौ ते तथैव मे शीर्णपर्णक
 ताशने मम तुल्यवत्पुत्रनचिरं वर्तयिष्यतः १८ दुर्योधनप्रभृतयो दृष्टालोकांतरंगताः व्यासस्य तपसो वीर्याद्धवंतश्च स-
 मागमात् १९ प्रयोजनचनिरुत्तं जीवितस्य ममानघ उग्रतपः समास्थास्य त्वमनुज्ञातु महर्षि २० त्वय्यद्यपिंडः कीर्तिश्च
 कुलं चेदं प्रतिष्ठितं श्वोवाद्यवामहाबाहो गम्यतां पुत्रमाचिरं २१ राजनीतिः कुरुद्वह शः श्रुताते भरतर्षभ संदेष्टव्यं न पश्यामि कृतं मे भव
 ताप्रभो २२

नाथेनत्वया	१५	६	७	८	९	१०	११	बहवः प्रत्यर्थिनः प्रार्थयानाः शत्रवो यत्र तत्	१२	१३	१४
		१६			१७	१८	१९		२०	२१	२२

वैशंपायन उवाच इत्युक्त्वा वचनं तं तु नृपो राजानमब्रवीत् नमामर्हसि धर्मज्ञपत्न्यक्तुमनागमं २३ कामंगच्छं तु मे सर्वं भ्रातरो नृपरास्त-
था भवंतमहमन्विष्ये मातरं च यतव्रत २४ तमुवाचाथ गांधारी मे वं पुत्रश्चणुष्वह त्वय्यधीनं कुरु कुर्वं पिंडश्च श्वशरश्च मे २५ गम्य
तां पुत्रपर्याप्तमैतावत्पुजिता वयं गजायदाहृतत्कार्यं त्वया पुत्रपितुर्वचः २६ वैशंपायन उवाच इत्युक्तः स तु गांधार्याकुर्तामिदमभा-
षत स्नेहबाष्पाकुलेन त्रेप्रमूज्य रूढतीवचः २७ विसर्जयति मारुजा गांधारी च यशस्विनी भवत्यां वद्वच्चित्तस्तु कथं यास्यामि दुःखितः
२८ न चोत्सहेत पापि धृक् कर्तुं ते धर्मचारिणि तपसो ह्यि परं नास्ति तपसा विंदते महत् २९ ममापिन तथाराजिराज्यं बुद्धिर्यथापुरा त-
पस्येवानुरक्तं मे मनः सर्वात्मना तथा ३० शून्यं यच्च मही कृत्स्नानमे प्रीतिं करीशं भो बांधवानः परिरक्षीणा वलं नानयथापुरा ३१
गांधालाः स भृशं क्षीणाः कथाभावावशेषिताः न तेषां कुलकर्तारं किंचित्पश्याम्यहं शम्भ ३२ सर्वं हि भस्मसार्न्नातास्ते द्रोणेन रणाजि-
रे अमृशिष्ठाश्च निहता द्रोणपुत्रेण वेनिधि ३३ चेदयं श्वेव मत्स्याश्च दृष्टं पृथ्वस्तथैव नः केवलं वृष्णि च क्रंच वासुदेव परिग्रहात् ३४
यदृक्षांस्तानुमिच्छामि धर्माथिनार्थं हेतुतः शिवेन पश्य नः सर्वान् दुर्लभं तव दर्शनं ३५ अविषद्व्यं च गजाद्विती व्रचारं प्रयते तप-
एतच्छ्रुत्वा महाबाहुः सहदेवायुधापतिः ३६ युधिष्ठिरमुवाच दबाष्पव्याकुलोऽचनः नात्सहं परिपश्यं मातरं भरतर्षभ ३७ प्र-
तियातुं भवान् क्षिप्रं तपस्तपस्याम्यहं विभो इदं वैशोषयिष्यामि तपसे दं कलवरं ३८ पादशय्यं पणरक्तं राजा मां त्रास्तथानयोः तमु-
वाच ततः कुंती परिष्वज्य महाभुजं गम्यतां पुत्रमेवं त्वं वाचः कुरु वचो मम आगमाय शिवा संतु स्वस्या भवतपुत्रकाः ३९ उपरोधो
भवेदेव मस्माकं तपसः कृतं त्वत्स्नेहपाशो बद्धा च हीयेयं तपसपरात् ४० तस्मान्पुत्रकगच्छ त्वं शिष्टमन्यचन प्रभो एवं सं-
स्तेभित्वा क्ये कूंयावदुविधेर्मनः ४१ सहदेवस्य राजेन्द्राज्यं श्वेव विशेषतः तस्मात्त्रासमनुजा ताराजा च कुरुपुंगवाः ४२
अभिवाद्य कुरुश्रेष्ठमामत्रयितुमागमन युधिष्ठिर उवाच राज्यं प्रतिगमिष्यामः शिवेन प्रतिनिदिताः अनुजातास्त्वया राजन गमि-
ष्यामो विकल्मषा ४३ एवमुक्तः सराजर्षिर्दूर्मराज्ञामहात्मना अनुजं सकोण्यमभिनयं युधिष्ठिरं ४४ भीमं च बलिनोश्चैवं सो-
त्वयामास पार्थिवः स चास्य सम्यक् मेधावी प्रत्यपद्यत वीर्यवान् ४६ ७ ७ ७ ७

अर्जुनं च समारिष्य यमो च पुरुषर्षभो अनुजज्ञे स कौरव्यः परिष्वज्याभिनन्द्य च ४७ गांधार्यान्वाभ्यनुज्ञाताः कृतपादाभिवादानाः जनन्या
समुपाधृतापरिमुक्ताश्च ते नृप ४८ चक्रुः प्रदक्षिणं सर्वे वत्सा इव निवारणे पुनः पुनर्निरीक्षंतः प्रचक्रुस्ते प्रदक्षिणं ४९ द्रौपदी प्रमुखा
श्वैव सत्वाः कौरवयोषितः न्यायतः श्वशुरे वृत्तिप्रयुज्य प्रयुयुस्ततः ५० श्वश्रूभ्यां समनुज्ञाताः परिष्वज्याभिनन्दिताः संदिष्टाश्चेति कर्तव्यं
प्रययुर्भूतमिह सह ५१ ततः प्रजज्ञे निनदः सूतानां युज्यतामिति उघ्राणां क्रोशतां चापि हयानां हेषतामपि ५२ ततो युधिष्ठिरो राजा
सदारः सहसैनिकः नगरं हस्तिनपुरं पुनरायात्स बांधवः ५३ इत्याश्रमवासिके पर्वणि षट्त्रिंशोऽध्यायः ३६ वैशंपायन उवाच
द्विवर्षी प्रनिवृत्तेषु पांडवेषु यदृच्छया देवर्षिर्नारदो राजन्नाजगाम युधिष्ठिरं १ तमभ्यर्च्य महाबाहुः कुरुराजो युधिष्ठिरः आसीनं परि
विश्वस्तं प्रावाच च दत्तावरः २ चिरात्तु नानुपश्यामि भगवंतमुपस्थितं कञ्चित्कुशलं विप्रशुभं वा प्रत्युपस्थितं ३ कैदेशाः परिदृष्ट्वा स्ते कि
ंच कार्यं करोमि ते तद्ब्रूहि द्विजमुख्यस्त्वं ह्यस्माकं च परागतिः ४ नारद उवाच चिरदृष्टोऽसि मेत्येव मागतो हंतपो वनात् परिदृष्ट्वा नि
तीथानि गंगां चैव प्रयान्ते प ५ युधिष्ठिर उवाच वदन्ति पुरुषा मेघगंगातीरनिवासिनः धृतराष्ट्रं महात्मानमास्थितं परमंतपः ६ प
रिदृष्टस्त्वया तत्र कुशलोऽसकुरुद्वहः गांधारी च पृथाचैव स तपुत्रश्च संजयः ७ कथंच वत्तं ते चाद्यपि ताममसपाथिवः श्रोतुमिच्छामि
भगवन् यद्विदृष्टस्त्वयानुपः ८ नारद उवाच स्थिरीभूय महा राजगृणु वत्तं यथा तथं यथा श्रुतं च दृष्टं च मया तस्मिंस्तपो वने ९ वनवास
निवृत्तेषु भवत्स कुरुनेव न कुरुक्षेत्रा नितातु ज्येष्ठा गङ्गाद्वारययोनौ प १० गांधार्यासिंहिताधीमान् वध्वाकुंश्या समन्वितः संजयेन च
सूतेन सामिहोत्रसयाजकः ११ आतस्थ स तपस्तीव्रं पिता तव तपो धनः वीरामुखं समादाय वायुभक्षो भवन्मुनिः १२ वने समुनिभिः
सर्वैः पूज्यमानो महातपाः त्वगस्थिमात्रशेषः स षण्मासान् भवन् नृपः १३ गांधारी तु जलादारीकुंती मासोपवासिनी संजयः षष्ठ्य
क्तेन वतया मासं भारत १४ अग्नीस्तु याजकास्तत्र जुहुवुर्विधिवन्प्रभो दृश्यतो दृश्यतश्चैव वने तस्मिन्नुपस्थितैः १५ अनिकेतो य
राजा सबभृववनगोचरः ते चापि सिद्धितं दद्यात्संजयश्च तमन्वयुः १६ संजयानुपतन्नेता समपुविष मेषु च गांधार्याश्च पृथाराजन् चक्ष
रासीदनिदिता १७ ततः कदाचिद्वङ्गायाः कच्छे स नृपसत्तमः गङ्गायामाधुतो धीमानाश्रमाभिमुखो भवत् १८ १९ २० २१

मेमया अतिस्त्रिदृष्टोऽस्यार्थः ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ दृश्यतो दृश्यत इति पश्यंतमपश्यंतं चानादृत्येत्यर्थः नियमेन सान्निध्याभावात् १५

१९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ विकर्षणं अनशनं २७ २८ २९ ऋषिपुत्रो व्यासपुत्र इति योगसामर्थ्यं चितं ३० गां-

अथवायुः समुद्भूतो दावाग्निरभवत्तद्दहन् ददाहृतदहनं सर्वपरिग्रह्य समंततः १९ दह्यत्समग्रायूथेषु द्विजिह्वेषु समंततः वराहाणां च यथेषु सं
 श्रयत्सु जन्मशयात् २० सुमाविन्द्वनेतस्मिन् प्रामेव्यसन उत्तमे निराहारतया राजामंदप्राणविचेष्टितः २१ असमर्थोऽपि सर्गणं कुरु
 शमातरोचते ततः स नृपतिर्दृष्ट्वा पन्दिमायांतमं तिक्रान्त् २२ इदमाह ततः स्मृतं संजयं जयतां वरः गच्छ संजय यत्राग्निर्नत्वा दहति कर्हि
 चित् २३ वयमत्राग्निना युक्ता गमिष्यामः परां गतिं तमुवाच किन्नाद्विग्नः संजया वदतां वरः २४ राजन् न्युरनिष्टो यं भविता तद्वयाग्नि
 ना नचोपायं प्रपश्यामि मोक्षणे जातवदसः २५ यदत्रानंतरं कार्यं तद्दवान्वक्तुमहमि इत्युक्तः संजयेन तं पुनराहमपार्थिवः २६ न
 षम्युरनिष्टो नो निस्सतानां गृहास्त्वयं जलमग्निस्तथा वायुरथ वापि विकर्षणं २७ तापसानां प्रशस्यंते गच्छ संजय माचिरं इत्युक्तामंज
 यं राजा सिन्धुमाधाय मनस्तथा २८ प्राक्षुरवः सह गांधाया कुन्त्या चोपाविशत्तदा संजयस्ततया दृष्ट्वा प्रदक्षिणमथाकरोत् २९ उवाच च
 न मेधावीर्यं क्ष्वात्मानमिति प्रभो ऋषिपुत्रो मनीषी स राजा चक्रे स्यतद्वचः ३० सन्निरुध्यं द्वियग्राममासीत्काष्ठोपमस्तदा गांधारी च म
 हाभागा जननी च पृथातव ३१ दावाग्निना समायुक्ते स च राजापितातव संजयस्तु महाभात्रस्तस्माद्दावादमुच्यत ३२ गंगा कुन्ते मया
 दृष्टस्तापसेऽपि रिवारितः सतानामव्यतेजस्वी निवर्धेत च सर्वशः ३३ प्रययौ संजया रथामान् हिमवतं महीधरं एवं मनिधनं प्रासकुरु
 राजो महामना ३४ गांधारी च पृथा चैव जनन्यांतविशोपते यदृच्छयान् व्रजतामयाराजः कन्देवरे ३५ तयौ श्वदेव्योरुभयोर्मया दृष्टौ
 निभारतं ततस्तपोवने तस्मिन् समाजग्मुस्तपोधनाः ३६ श्रुत्वा राजस्तद्वानिष्टान् त्वशोचनगर्ताश्च ते तत्राश्रयं मदं सर्वमेतन्पुरुषस
 त्तम ३७ यथाच नृपतिर्दग्धो देव्यां तंचेति पांडव न शोचितव्यं राजेन्द्र स्वतः स्मरं पृथिवीपतिः ३८ प्राप्तवानग्निसंयोगं गांधार्जिननी
 चते वेशोपायन उवाच एतच्छ्रुत्वा च सर्वेषां पांडवानां महात्मनां निर्याणं धृतं गृह्य शोकममभवन्महान् ३९ अंतःपुगणा
 च तदामहानांतः स्वरोभवत् पौराणोच्चिमहाराज श्रुत्वा राजस्तदा गतिं ४० अहोधिगिति राजा तु विभ्रुश्च भृशदुरितः उर्ध्वं वाहुः समरे
 न्मातुः प्ररुरोद युधिष्ठिर ४१ भीमसेन पुरोगाश्च भ्रातरः सर्व एव ते अंतःपुरेषु च तदा समदं नुदितस्वनः ४२ प्रादुर्गमान् महाराज
 पृथां श्रुत्वा तथा गतां तंच वदंतं थादग्धं दतपुत्रं नराधिप ४३ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

थागीपृथाचक्राष्टमे प्रस्तामिन्यन्वयः ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३

अन्वशाचंतते सर्वगांधारींचितपस्विनीं तस्मिन्नुपरतेशब्दे मुहूर्तादिव भारत ४४ निगृह्य वायं धैर्येण धर्मराजो ब्रवीदितं ४५ इत्या-
 श्रमवासिके पर्वणि सप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ युधिष्ठिर उवाच ॥ तथा महात्मनस्तस्य तपस्युग्रचवन्ततः ॥ अनाथस्य वचनं तिष्ठत्स्मा-
 क्त्वं धुषु १ दुर्विज्ञया गतिर्ब्रह्मन् पुरुषाणां मतिर्मम यत्र वै चित्रवीर्योऽसौ दग्धा वचनाग्निना २ तस्य पुत्रशतं श्रीमदभवद्बहुशा-
 लिनः नागायुतबलो राजा सदग्धो हि दवाग्निना ३ यं पुरा पर्यवर्जी न तालवृत्तैर्वरस्त्रियः तं गृध्रा पर्यवर्जं तदा वाग्निपरिकलितं ४
 सूतमागधसैषैश्च शयानो यः प्रबोध्यते धरण्यां स नृपः शतं पापस्य मम कर्मभिः ५ न च शाचामि गांधारीं हतपुत्रां यशस्विनीं पति-
 लोकमनुप्राप्तां तथा भर्तृव्रतो स्थितां ६ एतामेव च शाचामि या पुत्रैश्च पर्यमृद्धिमत उत्सृज्य समहृद्दीप्तं वनवासं मरोचयत् ७ धिया-
 ज्यमिदमस्माकं धिग्बलं धिक्पराक्रमं क्षत्रधमं च धिग्यस्मान्मृताजीवामद्वयं ८ मत्सृक्ष्मा किल कालस्य गतिर्द्विजवरोत्तम य-
 त्समुत्सृज्य राज्यं सा वनवासं मरोचयत् ९ युधिष्ठिरस्य जननी भीमस्य विजयस्य च ॥ अनाथवत्कथं दग्धा इति मुह्यमि चिंतयन् १०
 वृथा संतर्पितो वह्निः खांडवे स व्यसाचिना उपकारमजानन् सकृत् ह्यइति मे मतिः ११ यत्रादहत्स भगवान्मातरं स व्यसाचिनः कृ-
 त्वा यो ब्राह्मणच्छद्वाभिक्षार्थं मुपागतः १२ धिगग्निं धिक्कृपाधस्य विश्रुतां सत्यसंधतां उदकं पृतरंचान्यत् भगवन्प्रतिभाति मे
 १३ वृथाग्निना समायोगो यदभ्युत्थि वीपतः तथा तपस्विनस्तस्य राजर्षेः कोरवस्य ह १४ कथमेवं विधो मृत्युः प्रशास्य पृथिवीमिमां तिष्ठत्सु मे व्र-
 पूतेषु तस्याग्निषु महावने १५ वृथाग्निना समायुक्तो निष्ठां प्राप्तः पितामह मन्ये एतावेपमाना कृशाधमनि संतता १६ हातात धर्मराजेति
 समाकंदन् महाभये भीमपर्यामुहिभयादिति चैवाभिवाशती १७ समंततः परिक्षिप्ता माता भून्मे दवाग्निना सह देवः प्रियस्तस्याः पुत्रेभ्यो धि-
 क एव तु १८ न चैनां मोक्षयामास वीरो माद्रवती सुतः तच्छ्रुत्वा रुरुदुःसर्वसमालिङ्ग्य परस्परं १९ पांडवाः पंचदुःखात्त भूतानीव युगक्षये तेषां
 तु पुरुषे द्राणां रुदतां रुदितस्त्वनः २० प्रासादाभोगं संकृद्धोऽन्वरोत्सीत्सरोदसी इत्याश्रमवासिके पर्वणि अष्टत्रिंशोऽध्यायः ३८ नारद उवाच
 नासौ वृथाग्निना दग्धो यथा तत्र श्रुतं मया वै चित्रवीर्ये नृपतिस्तत्तव क्ष्यामि भाग्य १ वनं प्रविशतानेन वायुमक्षेणार्थमता अभयः कारयिष्ये हि
 सुत्सृष्ट इति नः श्रुतं २ यजकास्तु ततस्तस्य तानग्नीभिर्जने वने समुत्सृज्य यथा कामं जग्मुर्भरतसत्तम ३

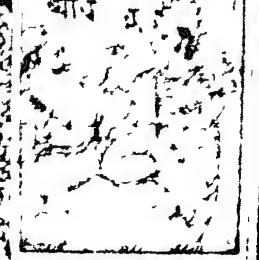
सविष्टसुतदावन्निर्वनेतस्मिन्भूक्लि तनतद्रुनमादीसमितितेतापसाब्रुवन ४ मराजान्दवीकक्षेयथातेकथितंमया तेनाग्निनाममा
युक्तस्त्वेनैवभरतर्षभ ५ एवमावेदयामासुमुनयस्तेममानय येतेभागीरथोतीरेमयादृष्टार्थधिष्ठिर ६ एवमेनाग्निना राजासमायुक्तो
महीपते माशोचियास्त्वेनृपतिंगतःसपरमंगति ७ गुरुशुश्रूषयाचैवजननीतेजनाधिप प्रासाक्तमदतीसिद्धिमितिमनात्रसंशयः ८
कचुमहमिराजेद्रतेषांत्वमुदकक्रिया भ्यातृभिःसंहितःसर्वैरतद्विधीयता ९ वैशंपायनउवाच ततःसंप्रथिवीपालःपांडवानां धुंधरः
निययौसहस्रोदयःसदारश्चनरर्षभः १० यौरजानपदाश्चैवगजभक्तिपुरस्कृताः गंगाप्रजम्पुरगितोवागसेकनसंवृताः ११ ततोवगाह्यसन्नि
लंसर्वेतेनरपुंगवाः युयुत्समग्रतःकुत्वादुस्तोयंमहान्मने १२ गांधार्याश्चपृथायाश्चविधिवन्नामगात्रतः शोचंनिर्वर्त्तयतस्तेतत्रोषुन
गराहृद्भिः १३ त्रैषयामाससनरान्विधिज्ञानासकारिणः गंगाद्वारंनरथप्रायचदग्धोभवन्नृपः १४ तत्रैवतपाकृत्यानिगंगाद्वारं
शात्तदा कर्त्तव्यानीतिपुरुषान्दत्तदेयान्महीपतिः १५ द्वादशेदितेभ्यःसकृतशोचोन्नराधिप ददोथाद्वानिविधिवद्वक्षिणावन्तिपा
डवः १६ धृतराष्ट्रसमुद्दिश्यददोसंप्रथिवीपतिः सुवर्णरजतंगाश्चशय्याश्चसमहाधनाः १७ गांधार्याश्चैवतेजस्वीपृथायाश्चपृथक्
पृथक् अकीर्ण्यनामनीराजाददोदानमस्तुतमः १८ योयद्विच्छित्यावत्र तावन्स्तन्मतेनरः शयनेभोजनेदानेमणिगन्धमथोधने १९ यानमा
च्छादनंभोगान्दोसीश्चसमन्तकृताः ददोराजासमुद्दिश्यतयोर्मात्रोमंहीपतिः २० ततःसंप्रथिवीपालोदत्ताथान्यन्यनेकगः प्रविचेगपुं
राजानगरंवारणाक्षयं २१ तेचापिराजवचनात्पुरुषायगताभवन् संकल्पतेपांकृत्यानिपुनःप्रत्यागमंस्ततः २२ मान्यगैर्धैश्चविधि
रर्चयित्वायथाविधि कुन्यानितेषांसंयोज्यतदाचरव्युर्महीपतेः २३ समाश्वास्यतुराजानंयमात्मानंयुधिष्ठिर नारदायगमद्राजनपरमर्षि
यथैष्मिन् २४ एवमवर्षण्यतीतानिधृतराष्ट्रस्यधीमतः वनवासे तथाप्रीणिनगमेदशयचय २५ इतपुत्रन्यसेग्रामेदानानिददत सदा
ज्ञातिसंबन्धिमात्राणांभ्यातृणांस्वजनस्यच २६ युधिष्ठिरस्तुनृपतिर्नातिप्रीतमनास्तदा धारयामासुद्राव्यनिहतजातिबोधवः २७ तथा
श्रमवासिकेतुपर्वण्य पिसमाहितः गंधमान्यादियुक्तचहविष्यभो जयद्विज्ञान २८ उतिथामद्राभ्रतगतमाहम्यामंदितायावय्यामिकया
आश्रमवासिकेपूर्वणिग्नचन्वारिंशोऽध्यायः ३९ अस्यानंतरंमालसलपेवभविष्यति तग्यायमाद्यश्लोक वैशंपायनउवाच यद्विधान्यथ
संप्राप्तेवर्षेकौरवनंदनः ददर्शविपरीताभिनिमित्तानियुधिष्ठिरः १ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ५८भंभवतु ७

इति श्रीमन्महाभारत आश्वमेधसिपर्वसमाप्तम्

अथ श्रीमद्भागवतसंस्कृतपंचशतः

श्रीगणेशायनमः एकं आदिपर्वणि सूत्रितानां धर्मार्थकाममोक्षाणां मध्ये सभावनयोर्यज्ञसत्यधृतिगुरुसत्तीर्यसेवनादिना धर्मः प्रतिपादितः विराटाद्यष्टकेसे-
वानीति हिंसा नृत्कुलक्षयादिनाथः शोकप्रदो निरूपितः द्वादशैर्धर्मफलभूतः कामः सांप्रमर्गो निरूप्य प्लवंचमोक्षप्रदं निरूपितं त्रयोदशादित्रये मोक्षहेतून्तानवि

श्रीगणेशायनमः नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदाहरयेत् १ वैशंपायन उवाच षट्त्रिंशं त्व
थ संप्राप्ते वर्षे कौरवनन्दनः ददशं विपरीतानि निमित्तानि युधिष्ठिरः १ ववुर्वाताश्च निघांता रूक्षाः शर्करवर्षिणः अपसव्यानि शकुनामंड
लानि प्रचक्रिरे २ प्रत्यगूहर्महानद्योदिशो नीहारसंवृताः उल्काश्चागारवर्षिण्यः प्रापन्नागनाद्वि ३ आदित्यारजसारजन्समवच्छन्नमं
डलः विरश्मिरुदये नित्यकबंधः समदृश्यत ४ परिवधाश्च दृश्यत दारुणाः सूर्यचंद्रयोः त्रिवर्णाः श्यामरूक्षातास्तथा भस्मारुणप्रभाः
५ एते चान्ये च बहुवज्रताभयशशिनः दृश्यन्ते बहुवोराजन्त दयोद्देगकारकाः ६ कस्यचित्त्वथ कालस्य कुरुराजो युधिष्ठिरः शुभ्रा
वह्निष्ठावक्रस्य मोसले कदनं कृतं ७ विमुक्तं वासुदेवं च श्रुत्वा रामं च पांडवः समानीया ब्रवीद्भानुं किं करिष्याम इत्युत ८ परस्परं समासा
द्य ब्रह्मदंडबलात्कृतान् दृष्णीन्विनष्टास्तु श्रुत्वा व्यथिताः पांडवा भवन् ९ निधनं वासुदेवस्य समुद्रस्य वशापणं वीरानश्च दधुस्तस्य वि
नाशं शार्ङ्गधन्वनः १० मोसलं तं समाश्रित्य दुःस्वशोकसमन्विताः विषण्णहतसेकल्याः पांडवाः समुपाविशन् ११ जनमेजय उवाच
कथं विनष्टा भगवन् न धका दृष्णाभिः सह पश्यतो वासुदेवस्य भोजाश्चैव महारथाः १२ वैशंपायन उवाच षट्त्रिंशं ततो वर्षे वृ
ष्णीनामनयो महान् अन्योन्यं मुसलैस्ते तु निजघ्नुः कालं चादिताः १३ जनमेजय उवाच केनानुशमास्त वीराः क्षयं वृष्णयंधकागताः
भोजाश्च द्विजवर्यत्वं विस्तरणवदस्व मे १४ वैशंपायन उवाच विश्वामित्रं च कण्वं च नारदं च तपोधनं सारणं प्रसुरं च वीरादहं शुद्धार
कांगतान् १५ ते तान्सांबपुरस्कृत्य भूषयित्वास्त्रियं यथा अब्रुवन् पसंगस्य देवदंडं निपीडिताः १६ इयं स्त्री पुत्रकामस्य बभ्रारमिततेज
सः ऋषयः साधुजानीत किमियं जनयिष्यति १७ इत्युक्तास्ते तदारजन्विप्रलंभप्रधर्षिताः प्रत्यब्रुवंस्तान्मुनयो यत्तच्छृणु न राधिप १८
वृष्णयंधकविनाशाय मुसलघोरमायसं वासुदेवस्य दयादः सांघोर्यं जनयिष्यति १९ येन यूयं मुदुवृत्तान् शंसाजातमन्यवः उच्छेत्तारः कु
ले कृत्स्नमृते रामजनादनौ २० समुद्रं यास्यति श्रीमांस्त्यक्ता दहं हलायुधः जराहृष्णमहात्मानं शयानं मुविभेत्स्यति २१

द्यावनवासांश्च निरू

प्यषोडशे धृतराष्ट्रवद्वनमाश्रित्य ये केवलं अर्थकामसत्तास्ते मदिरादिकलहेन व्यसनेन विनश्यंतीति प्रतिपाद्यते समदशे निष्कामधर्मस्य फलं गृहादेत्यागोष्ठा
दशे तनृषिकास्वर्गप्राप्तिश्च निरूपयिष्यते तत्र राज्याप्त्यनंतरं षट्त्रिंशत्तमे वर्षे सर्वनाशसूचकानुयातानाह वैशंपायनः षट्त्रिंशदति १ २३ ४ ५ ६ ७ ८ भवन् आ
भवन् ९ १० मोसलं मुसलकृतं कदनं समाश्रित्य मनमिधृत्वा ११ १२ मुसलै एरकालमेव मुसलकणैः १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० जरानामाकश्चितीवर्तः २१

अभ्ययुर्मनसा अस्याभिदेतः शापस्त्वयाक्षंतव्यइति २२ २३ २४ २५ किंकरोयमदृतस्तत्तुल्यं २६ २७ २८ २९ स्वयंकृत्वास्वयंकर्ता ३० ३१
इति नैलकंठीये भारत भावदीपे मौसलपर्वणि प्रथमोऽध्यायः १ एवं कालः कपोतो लूकादिरूपेण १ य एवं च चिन्कालादिरूपेण शयते च चिन् आवेक्ष्य प

इत्यब्रुवंस्ततो राजन्यलब्धास्तैर्दुरात्मभिः सुनयः क्रोधरक्ताक्षाः समीक्ष्याथ परस्परम् तथोक्त्वा सुनयस्ते तु ततः केशवमभ्ययुः २२ अथा
ब्रवीत्तदा वृष्णीश्च त्वेवमधुसूदनः अंतर्ज्ञासति मांस्तस्य भवितव्यं तयानितान २३ एवमुक्त्वा नृषीकेशः प्रविवेश पुरंतदा कृतान्तमन्यथानं
छत्कृतं सजगतः प्रभुः २४ शोभते यततः सांत्वो मुशलं तदसूतं वे येन वृष्यं धककुले पुरुषा भस्मासांकृताः २५ वृष्यं धकविनाशाय किंक
रप्रतिममहत् असूत शतपजघोर तच्च राज्ञो न्यवेदयत् २६ विषण्णरूपस्तद्राजा गूढं चूणं मकारयत् तच्चूणं सागरचापि प्राक्षिपत्सुरुषान्
प २७ अपोषयंश्च नगरे वचनादाहु कस्य ते जनादेन स्वरामभ्यवभ्याश्च वमहात्मनः २८ अद्य प्रभृति सर्वेषु वृष्यं धककुले विह सुरासवान्
कर्तव्यः सर्वे नगरवासिभिः २९ यश्च नो विदितं कुर्यादं वं कश्चिन्नरः क्वचित् जीवन्मगूलमार्गे हन्स्वयंकृत्वा सबांधवः ३० ततो राजमया न्सर्व
नियमं चक्रे तदा नराः शासनमाजाय रामस्याक्षिप्तकमणः ३१ इति श्रीमहाभारतेशतसादस्यां संहितायां मौसलपर्वणि प्रथमोऽध्या
यः १ वैशंपायन उवाच एवं प्रयतमानानां वृष्णीनाम धकैः सह कालागृहाणि सर्वेषां परिचक्रामान्वयशः १ करालो विक्रमो मुदः पु
रुषः कृष्णपिंगलः गृहाण्यावेत्यवृष्णीनां नो हश्यत च चिन्कवित् २ तमभ्येत महध्यामाः शरैः शतसहस्रशः न चाशक्यत वेदं मसर्वभृतात्यय
स्तदा ३ उत्पेदिरे महाबाता दारुणाश्च दिने दिने वृष्यं धकविनाशाय बहवो लोमहर्षणाः ४ विवृद्धमूर्धिका रथ्या विभिन्नमणिक्तास्तथा केशा
नरवाश्च सुप्तानामघनं मूर्धिकां निर्दिश ५ वीचीकृचीति वाशं तिसारिका वृष्णि वंशमु नापशास्यति शब्दे स्मृतिवारात्रमर्वाह ६ अनुकुपंन्नुलू
कानां सारसा विरुतं तथा अजाः शिवानां विरुतमन्ववु वंत भारत ७ पांडुरारक्तपादाश्च विहगाः कालचोदिताः वृष्यं धकानां गेहं पुकपोता
व्यचरंस्तदा ८ व्यजायंत खरा गोघुकराश्च तरीषु च ९ नापत्रपतपाभानि कुवन्तो वृष्णाय नृदा प्राक्षिपन्नास्मणांश्चापि पितृन्दयास्तथैव च १०
गुरूश्चाथ वमन्यंत नतुराम जनादेनो पत्न्याः पतीन् च गतपत्नीश्च पतयन्तथा ११ विभावसुः प्रज्वलिता वामं विपरिवर्तते नीललोहितगंजिष्ठा
विस्मृजन् चर्षिषः प्रथक् १२ उदयास्तमनं निन्यपुयात स्यादिव कारः व्यदश्यतामकृत्युभिः सर्वेऽप्ये परिर्वर्तित १३ महासनेषु सिद्धेषु सस्युत
तीव भारत आहायमाणं कमया व्यदश्यत महस्रशः १४

विक्तायुर्नितिशेष २ सर्वभूतानां अन्ययानां गोयस्यात् ३ ४ मणिकाभृतावशि ५ ६

७ ८ ९ १० उच्चरंत वंचितवदय ११ १२ १३ आहायमाणं अन्ने १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

१५ परेति स्वनक्षत्रादशनमपिस्वमृत्युसूचकमित्यर्थः १६-१७ एवमिति त्रयोदशदिवसाः कृष्णपक्षोः षट्दित्यर्थः १८ एवंसत्यग्रिमपक्षेष्टध्यामाद्यं

पुण्याहेवाच्यमानेतुजपत्सुचमहात्मसु अभिधावंतः श्रुयन्तेनचादृश्यतकश्चन १५ परस्परंचनक्षत्रंहन्यमानं पुनः पुनः ग्रहैरपश्यन्सर्वेते
नात्वनस्तुकथंचन १६ नदत्तपाचजन्यंचवृष्यधकनिवेशने समंतात्पयंवासंतरासभादारुणस्वराः १७ एवंपश्यन्तुद्वीकेशः संप्रा
प्तकालपर्ययं त्रयोदश्याममावास्यां तान्दृष्ट्वा प्राब्रवीदित् १८ चतुर्दशीपंचदशीकृतेयं राहुणा पुनः प्राप्तेवैभारते युद्धप्राप्ताचाद्यक्षया
यनः १९ विमृशन्नेवकालंतं परिचित्य जनादेनः मेनेप्राप्तं सषट्त्रिंशवर्षवैकेशिसूदनः २० पुत्रशाकाभिसंतप्तागोधारीहतबाधवा-
यदनुव्याजहारातीतिदिदं समुपागमत् २१ इदंचतदनुप्राप्तमब्रवीद्यद्युधिष्ठिरः पुराच्यूटं व्यनक्तिषुहृष्टोत्थातान्सुदारुणान् २२ इत्युक्त्वा
वासुदेवस्तुचिकीर्षुः सत्यमेवतत् आज्ञापयामासतदातीर्थयात्रामरिदमः २३ अघोषयंतपुरुषास्तत्रकेशवशासनात् तीर्थयात्रास-
मुद्रेवः कार्येतिपुरुषर्षभाः २४ इति श्रीमहाभारतेमोसलपर्वणिद्वितीयोऽध्यायः २ वैशंपायन उवाच कालीस्त्रीपां-
दुरैर्दत्तैः प्रविश्यहसतीनिशि स्त्रियः स्वप्नेषुमुष्णतीह्यारुकां परिधावति १ अग्निहोत्रनिकेतेषुवास्तुमध्येषुवैशमसु वृष्यधकान-
खादंतस्वप्नेषुल्का मयानकाः ३ अलंकाराश्च छत्रंचध्वजाश्चकवचानिच ह्रियमाणानदृश्यंतरक्षोभः सुभयानकेः ३ तच्चाग्निद-
त्तं कृष्णस्यैवज्जनाभमयोमयं दिवमाचक्रमेचक्रं वृष्णीनां पश्यतां तदा ४ युक्तरथं दिव्यमादित्यवर्णं ह याहरन्यश्यतोदारुकस्य
तेसागरस्यापरिष्ठादवर्तन्मनाजवाश्चतुरोवाजिसुरव्याः ५ लालः सुपर्णश्च महाध्वजोतौ सुपूजितौ रामजनार्दनौ ६ उच्चैर्जह-
रप्सरसो दिवान्निशंवाचश्चोत्तुर्गम्यतां तीर्थयात्रां ७ ततो जिगमिषंतस्ते वृष्यधकमहारथाः सांतपुरास्तदातीर्थयात्रामेच्छन्
र्षभाः ७ ततोभोज्यन्वभक्ष्यंचपयंचाधकवृष्ययः बहुनानाविधंचक्रुर्मद्यं मांसमनेकशः ८ ततः सैनिकवर्गोश्च निययुनंगरा-
द्वहिः यानैरश्वैर्गजैश्चैव श्रीमंतस्तिग्मतेजसः ९ ततः प्रभातं न्यवसन्त्यथां द्विष्टं यथागृहं प्रभूतमक्षयं पेयास्ते सदारायादवास्त-
दा १० विनष्टास्तान्निशम्याथ समुद्रांते सयोगवित् जगामामंत्र्यतान्बीरानुद्भवंतीं विशारदः ११ तं प्रस्थितं महात्मानमभिवाद्य
कृतांजलिं जानन्विनाशं वृष्णीनां नैच्छुद्धारयितुं हरिः १३ ततः कालपरीतास्ते वृष्यधकमहारथाः अपश्यन्नुद्भवयांतं तेजसा
वृत्त्यरोदसी १३

तन्नजातं पन्थुत एकातिथिः क्षीणा तत्रगृहणंचजातमित्याह चतुर्दशीति १९ २० २१ २२ २३ २४ इति
श्रीमहाभारतेमोश० द्वितीयोऽध्यायः २ कालीमुष्णतीस्त्रीणांमंगलसूत्रादिकंचोरयती १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० निशम्यहृष्टा अर्थ-
विशारदः मोक्षपंडितः ११ १२ १३

ब्राह्मणार्थेऽप्युत्सिद्धमन्त्रेणैषां महात्मनां तद्धानरेभ्यः प्रददुः सुरागंधममन्वितं १४ ततस्तूर्यशताकीर्णं नदनतं कसंकुलं अवर्तत महापा-
नं भासेति गमतेजसा १५ कृष्णस्य सान्निधारोमः सहितः कृतवर्मणा अपि वद्युधुधानश्च गदाबध्नुस्तथैव च १६ ततः परिपदामध्ययु-
धानां मदोत्कटः अब्रवीत्कृतवर्मणां महस्यावमन्य च १७ कः क्षत्रियो ह न्यमानः सुमान् ह न्यान्मृतानिव तन्मृष्यति हार्दिक्यया दवा-
यन्वयाकृतं १८ इत्युक्ते युयुधानेन पूजयामास तद्वचः मद्युस्मोरयिनां श्रेष्ठो हार्दिक्यमवमन्य च १९ ततः परमसंकुलः कृतवर्मा तमब्रवी-
त् निर्दिश्यन्निवमावर्जतया सव्येन पाणिना २० भूरिश्रवा श्लिन्नवाहु युद्धपायगतस्त्वया बध्नन्मनुशमेन वयवीरणपातितः २१ इ-
तितस्थवचः श्रुत्वा केशवः परवीरहा तिर्यक्मरोषया हृष्या वीक्षा चक्रे समन्तमान् २२ माणिः स्वमतं कश्चैव यः समत्राजितो भवत् ताक-
थोश्चावयामास सात्यकिर्मधुसूदन २३ तच्छ्रुत्वा केशवस्योक्तमगमद्गदतीतदा सत्यभामा प्रकुपिता कोपयती जनार्दन २४ ततस्तन्याय-
मक्रोधः सात्यकिर्वाक्यमब्रवीत् पंचानां द्रोपदेयानां धृष्टद्युम्नश्चिखिर्वाडिना २५ एष गच्छामि पदवीमन्यन च तया शपे संमिक्त्वा यच्च निह-
ताः सुमार्गेन दुरात्मना २६ द्रोणे पुत्रसहायेन पापेन कृतवर्मणा समाभमोऽयुरस्याद्ययशश्चैव सुमध्यमे २७ इत्यवमुक्त्वा रवङ्गेन केशवस्य
समीपतः अपि द्रुपदश्चिरः क्रुद्धश्चिच्छेदकृतवर्मणा २८ तथान्यान पिनिघ्नेतं युयुधानं समंततः अभ्यधावदृपीकं शो विनिवारयि-
तु तदा २९ एकीभूतास्ततः सर्वे कालपयाय चादिताः साजो धकामहाराजशनेनैपयं वारयन् तान् हृष्यापततस्तूर्णमभिक्नुह्यन् जनार्दनः
नचुकोप महातेजा जानन्कालस्य परययं ३१ ते तु पानमदो विष्टाश्चोदिताः कालकर्मणा युयुधानमथाभ्यघ्नन्नुच्छिष्टे भाजने स्तदा ३२ इ-
न्यमानेन शौचैरेकद्वोरुभिराणितुं दनः तदनंतरमागच्छ चोत्सृज्य च शिने मृतं ३३ भोजः सहसा युजः सात्यकिश्चाधकैः सह व्यायच्छ-
मानो तोयरोषाद् द्रविणशालिनो ३४ बहुत्वान्निहतीतत्र उभो कृष्णस्य पश्यतः हतहृष्या तु शिनेनैपुत्रं च यदुनंदनः ३५ एषाणां तदा मु-
ष्टिरोपाज्जग्राह केशवः तदभून्मुसलपारिवज्जकल्पमयोमयं ३६ जघान कृष्णास्तां जतययपमुरवतो भवनं ततो धकाश्च भोजश्च शो-
नेयावृणायस्तथा ३७ जघ्नुर्न्यान्यमाक्रंदे मुमलः कालचादिताः यस्तथा मेरुकोकश्चिज्जग्राह कुपितानृप ३८ वज्रभूतं वसाराजन्
दृश्यत तदा विभो तृणचमुमलाभूतमपितत्र व्यदृश्यत ३९

विधास्ताडनंतदनर्हान् अविध्यान् तौदादिकाद्विधेरिगुपचलक्षणः कः ततोर्हार्थेयः विधाविधा ४० ४१ ४२ तत्रेति यन्मुसलमपश्यत् तदेवावष्टभ्यतस्थौ

ब्रह्मदंडं कृतं सर्वमिति तद्विधिपार्थिव अविध्यान्विधये राजन्यस्त्रिपतिस्त्रयचतुर्णः ४० तद्वज्रभूतं मुसलं व्यदृश्यत तदा दृढं अवधीसितं
पुत्रः पिता पुत्रं च भारत ४१ मत्ताः परिपतंति स्म यो ध्येतः परस्परं पतंगा इव चाग्नौ ते निपेतुः कुरुराधकाः ४२ नासीत्पलायने बुद्धिर्वध्यमा
नस्य कस्यचित् ४३ तत्रापश्यन् महाबाहू जनन्कालस्य पथं यं मुसलं समवष्टभ्यतस्थौ समधुसूदनः ४४ सावंच निहतं हस्वाचारुदेष्टां चमा
धवः प्रद्युम्नं चानिरुद्धं च ततश्चक्राधमाधवः ४५ गदं वीक्ष्य शयानं च भृशकोपममन्वितः सौमिः शेषं तदा चक्रशाङ्गं चक्रगदाधरः ४६
तं निघ्नं ते महातेजा बभ्रुः परपुरं जयः दारुकश्च वदाशाहं सूचतुर्गन्निबोधत ४७ भगवन्निहता सर्वं न्वयाभूयिष्ठशौनराः रामस्य पदं म
न्विच्छतत्र गच्छामयत्रसः ४८ इति श्रीमहाभा.मौसलपर्वणि तृतीयोऽध्यायः ३ वैशंपायन उवाच ततो ययुर्दारुकः के
शवश्च बभ्रुश्च रामस्य पदं पतंतः अथापश्यन् राममनंतवीर्यं हृष्टोऽस्थितं चित्तं यानं विविक्षं ततः समासाद्य महानुभावं कृष्णस्तदा दारुकम
न्वशासत् गत्वा कुरुन्सर्वमिदं महातं पायाय शंसस्व धन्यदूना २ ततोर्जुनः स्त्रियमिहोपयातु श्रुत्वा मृतान् यादवान् ब्रह्मशापात् इत्येवमु
क्तः समययोरथेन कुरुस्तथा दारुकं निघ्ने चेत्ताः ३ ततो गते दारुके केशवोऽथ दृष्टो तिकेव बभ्रुमुवाच वाक्यं स्त्रियो भवान्न क्षितुं यातु शीघ्रं नै
ताहिंस्युर्दस्ये वा वित्तलोभात् ४ सप्रस्थितः केशवेनानुशिष्टो मदातुरं ज्ञातिवधादितश्च तं विश्रांतं सन्निधौ केशवस्य दुरंतमकं सहसं वब
भ्रुं ब्रह्मानुशममवधीन्महदकूटं युक्तं मुसलं लुब्धकस्य ५ ततो हस्वानिहतं बभ्रुमाह कृष्णो गजं भ्यातरमुग्रतेजाः इहैव त्वं प्राप्तीक्षस्व
रामयावत्स्त्रियो ज्ञातिवशाः करोमि ६ ततः पुरींदारवतीं प्रविश्य जनादनः पितरं ग्राहवाक्यं स्त्रियो भवान्न क्षतुनः समग्राधनं जयस्याग
मनं प्राप्तीक्षन् ७ रामो वनांते प्रतिपालयन्मां स्तेद्याहतेन समागमिष्ये दृष्टं मयि दं निधनं यदूनां राजा च पूर्वकुरुपुंगवानां ८ नाहं विना
यदुभिर्यादवानां पुरीमिमामशकं द्रष्टुमद्य तपश्चरिष्यामि निबोधत चोरां मेणसा ध्वनमभ्युपेत्य ९ इतीदमुक्त्वा शिरसा च पादौ संस्पृश्य
कृष्णस्त्वपि तो जगाम ततो महाबलिनैः प्रादुरासीत्सूत्री कुमारस्य पुरस्य तस्य १० अथाब्रवीत्केशवः सन्निवर्त्य शब्दं श्रुत्वा योषितो क्रो
शतीनां पुरीमिमामेष्यति सव्यसाची सवोदुःस्वान्मोक्षयितानराग्र्यः ११ ततो गत्वा केशवस्तददर्शं रामवने स्थितमेकं विविक्षं अथाप
श्यद्योगयुक्तस्य तस्य नागं सुरवानिश्चरंतं महातं १२

प्रः ३

ततोपनंतः शीघ्रं गच्छतः १

२ ३ ४

४३ ४४ ४५ ४६ ४७

इति श्रीमहाभारते मौसलपर्वणीकायां तृतीयोऽध्यायः

कूटलोहमुद्गरं युक्तं बद्धं मुसलं ब्राह्मणशापजं मुसलं स्वयमेव निपत्यावधीत्सार्द्धं श्लोकः ५ ६

७ ८ ९ १० ११ १२ १३

श्वेतं ययौ सततः प्रेक्ष्य गणो महार्णवो येन महानुभावः सहस्रशीर्षः पर्वताभोगवर्ष्मारक्ताननः स्वांतनुतां विमुच्य १३ सम्यक्कृतं सागरः प्र
त्यगृह्णान्नागादिव्याः सारितश्चैष पुण्याः कर्कोदको वायुकिस्तक्षकश्च पृथुश्च वावरुणः कुंजरश्च १४ मिश्रीशंखः कुमुदः पुंडरीकस्तथानागो धृ-
तराष्ट्रो महात्मा हृदः काथः शितिकंदो ग्रते जास्तयानागो चक्रमदातिषडो १५ नागश्चैषां दुर्मुखश्चांबरीषः स्वयं राजा वरुणश्चापिराजन्
प्रत्युद्गम्य स्वागतो नाभ्यनंदे स्तूज्यंश्चाध्वपाद्यु क्रियाभिः १६ ततो गते भ्यातृ वासुदेवो जानन्मवांगतयो दिव्यहृष्टिः वने शून्यं विचरं
श्चित्तयानो भूमौ चाथसं विवेशाग्र्यतेजाः १७ सर्वोत्तमप्राक्तदा चिन्तमासां द्वाध्यायौ यद्वाक्यमुक्तं मपूर्वं दुर्वाससापायमोच्छिष्टलिप्तयज्ञा
युक्तं तच्च स स्मारवाक्यं १८ संचितयन्मधकृत्वा णिनाशं कुमुदायं चैव महानुभावः मनेततः संक्रमणस्य कालं ततश्चकारं द्वियसन्निरोधं
१९ तथा च लोकत्रयपालनार्थं मान्त्रेयवाक्यप्रतिपालनाय देवोपि स्वदेहविमोहादेतो निर्णीतिमं च्छत्सु कलायं तत्त्ववित् २० सप्तान्निरुद्धे
यवाब्जनास्तु शिष्टे महारागमुपेत्य वृष्णाः जराश्च तदेशमुपाजगाम लुब्धस्तदानीं मृगलिप्सुरुग्रः २१ सक् शवयागयुक्तं शयानं मृगाशर्कालु-
ब्धकः सयक्तेन जराविध्यत्यादत्तले त्वरावांस्तं चाभितस्तां ज्जिपुस्तु जंगम २२ अथापश्यत्पुरुषं यागयुक्तं पीतांबरं धुत्वा नैकबाहुं मत्वा
त्पमनेन पराद्धं स तस्य पादौ जराजगृहे शोकेनात्मा २३ आश्वासयस्तं महात्मानं तदानीं गच्छन्त्युध्वरोदसी व्याप्य लक्ष्म्या दिवंपाप्रवागवायाश्चि-
नौ च रुद्रादित्यावसवश्चाथ विश्वे २४ प्रत्युद्ययुमुनयश्चापि सिद्धागंधं मुग्ध्याश्च सहा प्रगोभिः ततो राजभगवानुग्रते जानारायणं प्रम-
वश्चाव्ययश्च २५ योगाचारो रोदसी व्याप्य लक्ष्म्या स्थानं प्राप स्वमहात्मा प्रमेयं ततो देवेकं पिभिश्चापि वृष्णाः समागतश्चारणंश्चैव राजन्
२६ गंधवांश्चैरप्सरोभिर्वराभिः सिद्धैः साध्यैश्चानतैः पूज्यमानः तं देवा प्रत्यनंदे तराजन्त्युनिश्चैषां क्रगिभिरानुचूरीशं तं गंधवांश्चापि-
तं स्थुस्तुवंतः प्रीत्या च नैपुरुहंतो भ्यनदत् २७ इति श्रीमहाभारतमोसल चतुर्थोऽध्यायः ४ वंशपायन उवाच दारु-
कोपि गुरुनान्वाहस्वापायान्महारथान् भ्रातृपमोसले वृष्णीनन्यान्यनोपमंदतान् १ अन्वाविनष्टान्वाण्यो यान्समाजाधककुक्कुरान् पां-
डवाः शोकमंतमावित्रस्तमनसो भवन् २ ततो जैनस्तानामेव्यं शवस्य प्रियं मरुता प्रययोमातुलद्रुष्टेन दमस्तीति चाब्रवीत् ३ सैव णिनि-
लयंगन्वादारुकेण सह प्रभा ददशं हारको वंगमृत्तनायामिव स्त्रिय ४ या गमनात्कनायननायवन्त्यः पुरा भवन् तांस्तनोयास्तदानाथ-
पाथं दत्त्वा विनुकुशः ५

षोडशस्त्रीसहस्राणिवासुदेवपरिग्रहः तासामासीन्महानादोहस्त्वैवाजुंनमागतं ६ तास्तुहस्त्वैवकोरव्योवाप्येणापिहितेक्षणाः हीनाः कृ
ष्णोनपुत्रैश्चनाशकत्वाभिर्वीक्षितं ७ सतावृष्यंधकजलाहयमीनारथोदुपां वादित्ररथघोषाघावैरमतीत्यमहाहृदा ८ रत्नशैवलसंघातां व
ज्रपाकारमालिनीं रथ्यास्त्रोताजलावर्ताचन्वरस्तिमितहृदा ९ रामकृष्णमहाग्राहोद्धारकांसरितंतदा कालपाशग्रहाभीमानदीवैतरणीमि
व १० ददशवासविधीमान्विहीनांवृष्णिपुंगवैः गतश्चियंनिरागंदापयिनीशिशिरेयथा ११ तां हस्त्वाद्धारकापार्थस्ताश्चकृष्णस्ययोषितः
सस्वनंबाष्पमुत्सृज्यनिपपातमहीतले १२ सात्राजितीततः सत्यासुस्मिणीचविशापते अभिपन्यप्ररुदुः परिवार्यधनंजय १३ ततस्त-
कांचनेपीठसमुत्थायां पवेश्य च अब्रुवन्मोमहात्मानं परिवार्योपतस्थिरे १४ ततः संस्तूय गोविंदं कथयित्वा च पांडवः आश्रास्य ताः स्त्रि-
यश्चापिमातुलद्रष्टुमभ्यगान् १५ इति श्रीमहाभार-पंचमोऽध्यायः ५ वेशं पायन उवाच तं शयानं महात्मानं
वीरमानकटुदुभिः पुत्रशोकेन संतमं ददशंकुरुपुंगवः १ तस्याश्रुपरिपूर्णाक्षोव्यूढोरस्कोमहाभुजः आर्तस्यातंतरः पार्थः पादौ जग्राह
भारत २ तस्य मूर्धानमाघ्रातुमियेषानकटुदुभिः स्वस्त्रीयस्य महाबाहू न शशाकचशत्रुहन् ३ समालिंग्याजुंनं वृद्धः सभुजाभ्यामहाभुजः
रुदन्युत्रान्मरुत्संवांचिललापमुविह्वलः भ्रातृन्पुत्राश्चपौत्राश्चदोहित्रान्सरस्वीनपि ४ वसुदेव उवाच येजिताभूमिपाश्चैव देव्या
श्चशतशोऽजुन तान्दृष्ट्वानेह पश्यामि जीवाम्यजुन दुर्मरः ५ योतावजुन शिष्याते प्रियो बहुमतीरादा तयोरपनयात्पाथैवृष्णायां निधुनं
गताः ६ योतावृष्णिप्रवीराणां द्वावैवातिरथो मतो प्रद्युम्नो युयुधानश्च कथयन्कृत्यसेच यो ७ तौ सदा कुरुशार्दूल कृष्णस्य प्रियभाजनौ
तावुभौ वृष्णिनाथस्य मुखमास्ता धनंजय ८ न तु गृहं मिशिनयं हादिक्यं चाहमजुन अचूरं रौक्मिणेयं वेशापोन्धेवात्र कारुणं ९ केशिनं
यस्तु कं संच विक्रम्य जगतः प्रभुः विदेहावकरोत्पाथै न घंच वलगावितं १० नैषादिमेकलव्यं च चक्रे कालिं गमागधान् गाधारान्काशि
राजचमरभूमौ च पार्थिवान् ११ प्राच्याश्च दक्षिणांत्यंश्चापवतीयांस्तथानृपान् सोभ्युषेक्षितवानेव मनयान्मधुसूदनः १२ त्वंहिनं नारद-
श्चैव मुनयश्च सनातनं गोविंदमनघं देवमभिजानीध्वमच्युतं १३ प्रत्यपश्यच्च सविभुजातिक्षयमधोक्षजः समुपक्षितवान् नित्यं स्वयं समम
पुत्रकः १४ गांधार्यावचनं यत्तद्वृषीणां च परंतप तन्नूनमन्यथा कर्तुं नैच्छत्सजगतः प्रभुः १५ प्रत्यक्षं भवतश्चापितवपौत्रः परंतप अश्वत्था
स्माह तश्चापि जीवितस्तस्य ते जसा १६

पौंड्रकं ११ एवं वंशस्य अंनयात् बालानामपराधात्सत्यापिसामर्थ्येन तूपेक्षा करणमनयस्तस्माद्वा १२ सामर्थ्यमेवा

हत्वमिति १३ १४ १५ १६

१७ १८ १९ २० योहमिति नरनारायणयोर्जविपरमात्मनोर्बन्धिहारेण भगवता अभेद उक्तस्ते ज्ञानानुबदन्तपि वसुदेवो न शोकमुच्यतीत्याश्चर्यं भगवन्मा-

इमांस्तु नैच्छत्स्वान्तातीचक्षितुं स सखा तव ततः पुत्रांश्च पौत्रांश्च भ्रातृन्थ सखीनयं १७ शयानान्निद्रतान् हृत्वा ततो मासवर्षादिदं संश्रामां
 दायमस्यांतः कुलस्य भरतपंथ आगमिष्यति वीभत्सुरिमांश्च वतीपुरीं आख्ययंयस्य तद्वृत्तं वृष्णीनां वैशमं महत् १८ स तु शुभ्रामहातेज
 यदूनां निधनं प्रभो आगताक्षिप्रमेवेह नमंत्रास्ति विचारणा २० यां हंतमर्जुनं विद्विष्याः जुनः सोहमेव तु यद्वा यान्तया कार्यमिति वृ-
 ध्यस्वभारत २१ सस्त्रीपुत्राप्तकालासु पांडवो बालकेषु च प्रतिपत्स्यति वीभत्सु भवतश्चो ध्वेर्देहकं २२ इमांश्च नगरींश्च यः प्रतियाते ध-
 नं जये प्राकारादालकोपतां समुद्रं लावयिष्यति २३ अहं देशे तु कस्मिंश्चिन्नुपैयं नियममास्थितः कालकतो स न्यमवगमणसहपीमता २४
 एवमुक्त्वा त्वर्ध्वं शोभामाचिन्त्य प्रराक्रमः दिव्यामां बालकैः सान्द्रं दिशं कामप्यगात्पुं २५ सोहं तो च महत्मानो चितयन् ध्यातरो तव धार-
 जातिवधं चैव न मुं जेशोक कर्षितः २६ नमो ह्येन च जीविष्यदिष्यापामां स पांडव यदुक्तं पाथे वृष्णानतस्त्वं मग्निलंकुः २७ एतत्ते पा-
 थ्यं राज्यं च त्रिभुवनानि चैव हि इष्टायाणां न हर्हीमांस्त्यक्ष्यामि मधुसूदन २८ इति श्रीमहाभारते मांसपट्टाः अध्यायः ६ २९
 वैशंपायन उवाच एवमुक्तः स वीभत्सु मांतुलेन परंतप दुर्मना दीनमनसं वसुदेवमुवाच ह १ नाहं हृष्टिर्वीरिणं वधुमिथैव मातुलं वि-
 द्मीनां पुथिर्वीर्यं शक्यामीह कथंचन २ राजा च भीमसेनश्च सहदेवश्च पांडवः नकुलो याज्ञमनी च षड्वक्त्रमनसो वय उ राजः सक्रमणश्च
 पिकालो यवतंतं ध्रुवं तमिमं विद्विषं प्राप्ते कालं कालविदां वर ४ सर्वथा वृष्णिदागस्तु बालं वृद्धं तथैव च नयिष्यं परिगृह्याह मिदं प्रप्यग
 रिंदम ५ इत्युक्त्वा दारुकमिदं वाक्यमाह धनं जयः अमात्यान् वृष्णिबीगणां द्रुपुमिच्छामि माचिरं ६ इत्येवमुक्त्वा वचनं मुपमांयाद वीस
 मां प्रविवेशार्जुनः शूरः शोचमानो महारथान् ७ तमासनगतं तत्र सवां पश्यन् यस्तथा ध्यायणान्ते गमास्तत्र परिवार्यापतस्थिरं ८
 तान् दीनमनसः सर्वांस्त्रिहतात्मा तत्र तसः उवाच देव चः कालपाथ्यादीन वरस्तथा ९ शक्रप्रस्थमहं नैव वृष्ण्ये भक्तजनस्वय इदं तु न
 गरं सर्वसमुद्रः प्लावयिष्यति १० सज्जीकुरुत यानानि रत्नानि विविधानि च वज्रो यमवतारा जा शक्रप्रस्थमविष्यति ११ समर्पयिद्व-
 मं चैव रवो विमल उद्गते बहिर्वंल्यामहे सर्वसज्जीभवत माचिरं १२ इत्युक्त्वा स्तेनतं गं पाथं नार्कः प्रकमणा सज्जमाशुततश्चक्रुः स्व-
 सिध्यर्थं सगुप्तुकाः १३

यादलमिति भाव ११ १२ १३ अहमिति कालमुत्तुं आत्मन कलां क गिष्यामि गहन्यनेन गहायमेमगयो न कतं च इत्यु

क १३ १४ १५ १६ १७ १८ इति श्रीमहाभारते मांसपट्टाः अध्यायः ६ १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३

तांरात्रिमवसत्यर्थः केशवस्यनिवेशनं महताशोकमोहेनसहस्राभिपरिप्लुतः १४ श्वोभूतेथततः शौरिर्वसुदेवः प्रतापवान् युक्तात्मानं-
महातेजाजगामगतिमुत्तमां १५ ततः शब्दोमहानासीद्वसुदेवनिवेशनं दारुणः क्रोशतीनांचरुदतीनांचयोषितां १६ प्रकीर्णमूर्धजाः
सर्वाविमुक्ताभरणस्त्रजः उरांसिपाणिभिर्घ्नत्याच्यलपन्करुणस्त्रियः १७ तंदेवकीचमद्राचरोहिणीमदिरातथा अन्वारोहतचत-
दाभर्तारयोषितांवरः १८ ततः शौरिन्नुयुक्तेनबहुमौल्येनभारत यानेनमहतापाथोवहिर्निष्क्रामयत्तदा १९ तमन्वयुस्तत्रतत्रदुः-
खशोकसमाहताः दारकावासिनः सर्वेपौरजानपदाहिताः २० तस्याश्वमेधिकच्छत्रदीप्यमानाश्चपावकाः पुरस्तात्तस्ययानस्य
याजकाश्चतताययुः २१ अनुजमुश्चतवीरंदेव्यस्तावेस्वलंकृताः स्त्रीसहस्रेः परिवृतावधूमिश्चसहस्रशः २२ यस्तुदेशः प्रिय-
स्तस्यजीवतोमूचमहात्मानः यत्रैनमुपसंकल्प्यपितृमेधंयच्चक्रिरे २३ तंचिंताग्निगतंवीरंशूरपुत्रंवरंगनाः ततान्वासरुहुः पत्यश्चतस्त्रः
पतिलोकगाः २४ तवैचतसूमिस्त्रीभिर्गन्वितं पांडुनंदनः अदाहयच्चंदनैश्चगंधैरुच्चावचैरपि २५ ततः प्रादुरभूच्छब्दः समिद्धस्यवि-
भावसोः सामगानांचनिर्घोषेनराणारुदतामपि २६ ततोवज्रप्रधानास्तवृण्यधककुमारकाः सर्वेचैवोदकचक्रः स्त्रियश्चवमहा-
त्मानः २७ अलुमधर्मस्तधर्मकारयित्वासफाल्गुनः जगामवृण्यायोयत्रविनष्टाभरतर्षभ २८ सतान्दृष्ट्वानिपातितान्कृदनेभूश-
दुःखितः बभूवातीवकोरव्यः प्राप्तकालंचकारह २९ यथाप्रधानतश्चैवचक्रेसर्वास्तथाक्रियाः तेहताब्रह्मशापेनमुशलैरेरकोद्भ-
वैः ३० ततः शरीरंरामस्यवासुदेवस्यचोभयोः अन्विष्यदाहयामासपुरुषैरामकारिभिः ३१ सतेषांविधिवत्कृत्वाप्रेतकार्याणिपा-
डवः सप्तमेदिवसेप्रायाद्रथमारुह्यसत्वरः ३२ अश्वयुक्तेरथेश्वापिगोखरोष्ट्रयुतेरपि स्त्रियस्तावृष्णिवीराणारुदत्यः शोककषि-
ताः ३३ अनुजमुर्महात्मानं पांडुपुत्रं धनंजयं मृत्यास्त्वधकवृष्णीनांसादिनाराथेनश्चयं ३४ वीरहीनं वृद्धबालं पौरजानपदास्तथा
ययुस्तेपरिवायोयकलत्रपार्थशासनात् ३५ कुंजरैश्चगजारोहाययुः शैलनिभैस्तथा सपादरक्षैः संयुक्ताः सांतरायुधिकाययुः
३६ पुत्राश्चाधकवृष्णीनांसर्वेपार्थमनुव्रताः ब्राह्मणाः क्षत्रियावैश्याः शूद्राश्चैवमहाधनाः ३७ दशषट्चसहस्राणिवासुदेवा-
वेरोधनं पुरस्कृत्यययुर्वज्रपौत्रं वृष्णास्यधीमतः ३८ बहूनिचसहस्राणिभ्रियुतान्यर्बुदानिचभोजवृण्यधकस्त्रीणांहतनाथा-
विनिययुः ३९

तत्सागरसमप्रख्यं वृष्णिचक्रं महर्धिमत् उवाहरथिनां श्रेष्ठः पार्थः परपुरंजयः ४० निर्याते तु जने तस्मिन्सागरो मकरालयः द्वारकां
रत्नसंपूर्णा जलेनाप्लावयत्तदा ४१ यद्यद्विपुरुषाद्याधोभूमेस्तस्याव्यमुचत तत्तत्संप्लावयामास सलिलेन ससागरः ४२ तद-
द्रुतमभिप्रेक्ष्य द्वारकावासिनां जनाः नृणां चूणांतरं जम्बुपुरं हो देवमिति ब्रुवन् ४३ काननेषु चरस्येषु पर्वतेषु नदीषु च निवसन्ना
नयामास वृष्णिदाराभ्यनंजयः ४४ सपंचनदमासाद्य धीमानति समृद्धिमत् देशां गोपशुधान्यादयानिवासमकरोत्पशुः ४५ ततो
लोभः समभवदस्यूनो निहतेश्वराः दृष्ट्वास्त्रियोनीयमानाः पार्थेनैकेन भारत ४६ ततस्ते पापकर्मणां लोभापहतचेतसाः आ-
भीरासं त्रयामासुः सामात्याः शुभदर्शनाः ४७ अयमेको जुनो धन्वी हृद्बालं हतेश्वरं नयत्यस्मानति क्रम्य योधाश्च मेहतौ
जसः ४८ ततो यष्टिप्रहरणादस्य वस्ते सहस्रशः अभ्यधावंत वृष्णीनां तं जनं लोघ्रहारिणः ४९ महता सिंहनादेन त्रास-
यंतः पृथक्जनं अभिपेतुर्वधार्थं तं कालपर्यायचोदिताः ५० ततो निवृत्तः को तेयः सहसा सपदानुगः उवाच तान् महाबाहू
रजुनः प्रहसन्निव ५० निवर्तध्वमधमं ज्ञायदि जीवितुमिच्छथ इदानीं शरनिर्भिन्नाः शोचध्वनिहता मया ५१ तथोक्ता
स्तनवीरेण कदर्थी कृत्यतद्वचः अभिपेतुर्जनं मूढा वार्यमाणाः पुनः पुनः ५३ ततो जुनो धनुर्दिव्यगोडी वमजरं महत् आ-
रोपयितुं सारं भयत्नादिव कथंचन ५४ चकार सज्वंकृष्णो न संभ्रमेतुमुलं सति चिंतयामास शस्त्राणि न च संस्मारतान्य
पि ५५ वैकल्यं तच्च हृद्दृष्ट्वा भुजगीर्यं तथा सुधि दिव्यानां महदस्त्राणां विनाशाद्भीडितोः भवत् ५६ वृष्णिगोधाश्च त-
सर्वंगजाश्च रथयोधिनः न शो कुरावर्तयितुं हियमाणं च तं जनं ५७ कलत्रस्य बहुत्वाद्भिसंपतन्मुततस्ततः प्रयत्न-
मकरोत्पार्थो जनस्य परिरक्षणे ५८ मिषतां सर्वयोधानां ततस्ताः प्रमदोत्तमाः समततो वक्रथ्यत कामाश्चान्याः प्र-
वव्रजुः ५० ततो गोडीवनिर्मुक्तैः शरैः पार्थाधनंजयः जघान दस्यून् सादृगा वृष्णिभृत्यैः सह प्रभुः ६० क्षणं न तस्य
तेराजस्तयं जग्मुरजिह्मगाः अक्षया हि पुरा भूत्वा क्षीणाः क्षतजं भोजनाः ६१ स शरक्षयमासाद्य दुःखशोक-
समाहताः धनुः क्रीद्यान्तदा दस्यूनवर्धात्सावशासनिः ६२ पैक्षतस्तेव पार्थस्य वृष्णयधकवरस्त्रियः जग्मुरादाय
तं म्लच्छास्म तज्जनमजय ६३

धनं जयस्तु देवं तन्मनसा चिंतयत्यसुः दुःस्वशोकसमाविष्टो निःश्वासपरमो भवतु ६४ अस्त्राणां च प्रणाशेन बाहुवी-
र्यस्य संक्षयात् धनुषश्चाविधेयत्वाच्छराणां संक्षयेण च ६५ बभूव विमनाः पार्था दिवमित्यनुचिंतयन् न्यवर्तत ततो
राजन्नेदमस्तीति चाब्रवीत् ६६ ततः स शेषमादाय कलत्रस्य महामतिः हतभूयिष्ठरत्नस्य कुरुक्षेत्रमवातरत् ६७
एवं कलत्रमानीय वृष्णीनां हतशेषितं न्यवेशयत् कौरव्यस्तत्र तत्र धनं जयः ६८ हार्दिक्यतनयं पार्थो नगरं मार्तिका-
वतं भोजराजकलत्रं च हतशेषं नरोत्तमः ६९ ततो बालाश्च वृद्धाश्च स्त्रियश्चादाय पांडवः वीरैर्विहीनान्सर्वोन्तान्
शक्रप्रस्थे न्यवेशयत् ७० यौयुधानीं सरस्वत्यापुत्रं सात्यकिनः प्रियं न्यवेशयत् धर्मात्मा हृद्बालपुरस्कृतं ७१ इंद्र-
प्रस्थे ददौ राज्यं वज्राय परवीरहा वज्रेणाक्रूरदारास्तु वार्यमाणाः प्रवव्रजुः ७२ रुक्मिणीं त्वथ गंधारी शैव्याहं म-
वतीत्यपि देवी जांबवती चैव विविशुर्जातवेदसं ७३ सत्यभामा तथैवा न्यादेव्यः कृष्णस्य समताः वनं प्रविशुः
राजं स्तापस्थे धृतनिश्चयाः ७४ फलमूलादिभोजिन्या हरिध्यानैकतत्पराः हिमवतमभि क्रम्य कलापग्राममाविशन्
७५ द्वारकां सिनोयेतु पुरुषाः पार्थमभ्ययुः यथाहं स विभज्ये नान्वज्रपर्यददज्जयः ७६ स तत्कृत्वा प्राप्तकालं बा-
ष्पेणापिहितोर्जुनः कृष्णाद्वेपायनं व्यासं ददशोसीनमाश्रमे ७७ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यासहिता
यां वैयासिक्यामोसलपर्वणि सप्तमोऽध्यायः ७ वैशंपायन उवाच प्रविशन्नर्जुनो राजन्नाश्र-
मं सत्यवादिनः ददशोसीनमेकांते सुनिःसत्यवतीसुतं १ सतमासाद्य धर्मज्ञमुपतस्थे महाव्रतं अर्जुनोऽस्मीति
नामासौ निवेद्याभ्यवदत्ततः २ स्वागतं ते स्तिनि प्राह मुनिः सत्यवतीसुतः आस्यतामिति चोवाच प्रसन्नात्पाम-
हासुनिः ३ तमप्रतीतमनसं निःश्वासतं पुनः पुनः निर्विण्णमनसं दृष्ट्वा पार्थं व्यासा ब्रवीदिति ४

नखोदकं केशोदकं वस्त्रप्रांतोदशा तासां उदकं कुम्भमुखोदकं च अवीरजा नारी रजस्वला तस्यारज प्रसवकाले दिनत्रयादवां कुरु अनुगमनं तस्यां मेयुनं ब्राह्मणस्य वधः युद्धे पराजयश्चेति सामभिर्निमित्तैः पुरुषश्च श्रीभवति ५ प्रभिनं पराजितं त्वां कदाचिदपि न जानामि ६ ७ ८ इतं मु

नखकेशोदशाकुम्भवारिणा किंसमुक्षितः अवीरजानुगमनं ब्राह्मणो वाहनस्त्रया ५ युद्धे पराजितो वासिगत श्रीरि
वलक्ष्यसे नत्वा प्रभिनं जानामि किमिदं भरंतपेभ्यः श्रोतव्यं च न्यायापाथं सिप्रसारव्यातुमर्हसि ६ अर्जुन उवा
च यः समेद्य वपुः श्रीमान् ब्रह्म हत्यकजलाचनः सकृष्णः सहस्रमणितत्त्वादेर्होद्विगताः ७ मोसले वृष्णि वीराणां विना
शो ब्रह्मशापजः बभूव वीरांतकरः प्रभासे लोमहर्षेण ८ यतेश्वरामहात्मानः सिंहदपो महाबलाः भोजवृष्येधका
ब्रह्मन्त्यो न्येतैर्हतं युधिष्ठादा परिधिशक्तीनां सहाः परिधबाहवः तण्डिकाभिर्निहताः पश्य कालस्य पर्ययं ९० ह-
ते पञ्चशतं तेषां सहस्रबाहुशालिना निधनसमन्तुप्राप्तसमासाद्येतरतर ९१ पुनः पुनर्नमृष्यामि विनाशममिती
जसा चिंतयानां यदूनां च कृष्णस्य च यशस्विनः ९२ शापणसागरस्य वपवतस्य वचालन नभसः पतनं च वशं
त्यमग्नेस्तथैव च ९३ अश्वत्थसहस्रमृष्यामि विनाशशार्ङ्गध्वजः न च हस्थातुमिच्छामि लोकं कृष्णविना कृतः
९४ इनः कष्टतरुचान्यच्छृणु तद्वत्पाथन गनामदायितयुनचितयानस्य वै मुहुः ९५ पश्यतां वृष्णिदाराश्च मम
ब्रह्मन्सहस्रशः आर्भारैरनुसृत्या जौहता पञ्चजनालयः ९६ धनुरादाय तस्याहनाशकतस्य पूरणं यथापुरा
चमैर्वार्यं भुजयोनेतया भवतु ९७ अस्त्राणि येन सप्तानि विविधानि महामुने शराश्च क्षयमापन्ताः क्षणेनैव
समंततः ९८ पुरुषश्चाप्रमयात्मा शरवचक्रगदाधरः चतुर्भुजः पीतपासाः श्यामः पद्मदलक्षणाः ९९ यश्च-
याति पुरस्तात् नीरयस्य सुमहाद्युतिः प्रदहन्निपुसन्त्यानि नैव श्याम्यहमच्युत १० येन पूर्वप्रदग्धानि शत्रुसं-
न्यानि ते जसा शरैर्गोडावनिमुक्तरहपश्चाद्यनाशये २३

तं मा भितवंत इत्यर्थः ९ १० पञ्चशतं सहस्रगुणितं सह-
स्रपञ्चलक्षणीत्यर्थः न केवलं हतताडित अपितु निधनप्राप्त ११ १२ १३ १४ १५ पश्यतः अनादरेषु वीराणां पश्यतमनाहत्य-
त्यर्थः १६ १७ १८ पुरुषश्चेति इदमेवरूपं चतुर्भुजमित्यमर्जुनहृगोचरोस्ति अतएव विश्वरूपदर्शनानंतर उक्तं तेनैवरूपेण
चतुर्भुजेन सहस्रबाहो भव विश्वपूर्णे अन्यथा हि भुजेनेत्यवक्ष्यत् चतुर्भुजेति नावक्ष्यच्च १९ २० २१ २२ २३

२२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ बुद्धिः उपस्थितकायां वधारणं तेजः प्रागल्भ्यं प्र
तिपत्तिः अनागतवेक्षणं भवन्ति उत्पद्यन्ते भवकालेषु ऐश्वर्यं वत्समयेषु विपर्यये विनाशकाले विपद्यन्ते विनश्यन्ति ३२ कालदेश्वरः जगद्बीजविय

तमपश्यन् विदीदामि घूर्णामावचसन्तम परिनिर्विण्णचेताश्च शान्तिं नोपलभेपि च २२ विनाजनाहं न वीरं नाहं जीवितुमुत्साहे
श्रुत्वेव हि गते विष्णुममपि मुमुहुरिदं शः २३ मनश्च ज्ञातिवीर्यस्य शून्यस्य परिधावतः उपदेष्टुममश्रयो भवानहं तिसत्तम-
२४ व्यास उवाच ब्रह्मशापविनिर्दग्धा वृषण्यधकं महारथाः विनष्टाः कुरुशार्दूल न तौ च्छेचितुमहं सि २५ भवित
व्यं तथा तच्च दिष्टमेतन्महात्मनां उपेक्षितं च कृष्णो न शक्तेनापि व्यपोहितुं २६ त्रैलोक्यमपि गोविन्दः कृत्स्नस्थावरजंगम
प्रसहेदन्यथा कर्तुं कुतः शापमहात्मनः २७ रथस्य पुरतो यातियः स चक्रगदाधरः तव स्मेहात्पराणर्षिर्वासुदेवश्च तुभुजः
२८ कृत्वा भारावतरणं पृथिव्याः पृथुलोचनः मोक्षयित्वा तनुं प्राप्तः कृष्णः स्वस्थानमुत्तमं त्वया पीड्य महत्कर्म देवा
नां पुरुषेषु भूतं भीमसहायेन यमोऽप्यमहाभुज ३० कृतकृत्यां श्रुत्वा मन्ये संसिद्धान् कुरुपुंगव गमनं प्राप्तकाल
च इदं श्रेयस्करं विभो ३१ एवं बुद्धिश्च तेजश्च प्रतिपत्तिश्च भारत भवन्ति भवकालेषु विपद्यन्ते विपर्यये ३२ कालमू-
लमिदं सर्वं जगद्बीजं धूतजय काल एव समादत्ते पुनरेव यदृच्छया ३३ स एव बलवान्मूर्त्वा पुनर्भवति दुर्बलः स एव
शश्च भूत्वहं परराजाप्यतः पुनः ३४ कृतकृत्यानि चारुप्राणिगतान्यद्यथा गतं पुनरप्यति तहस्तयदा कालो भविष्यति
३५ काला गंतुं गतिं मुख्या भवतामपि भारत एतच्छ्रेयो हि वो मन्ये परमं भारत षष्ठं ३६ वंशपायन उवाच
एतद्वचनमाज्ञाय व्यासस्यामिततेजसः अनुज्ञातो ययोपाथो नगरनागसाङ्ख्ये ३७

नामपि संहारो भवति कियान् तत्र भौतिकानां नाश इति तदर्थं शोको नुचित इति भावः ३३ स एव बलवान् स एव दुर्बलो भवत्येव विजयोऽपि कालमू-
लो ज्ञेयः ३४ कृतेति भवन्तोऽपि अस्त्वत्कृतकृत्या इति भावः पुनर्युगांतरे ३५ पुरव्यां गतिं स्वर्गं गंतुं एतत्प्रस्थानं ३६
३९ श्रीनृपचास्यायनमः ७ ७ ७ ७

३८ इति श्रीमत्सदवाक्यप्रमाण मर्यादापुरंधरचतुर्धरवंशावतंस श्रीगोविंदसूरिसूनो नीलकंठस्य कृतो भारत भावदीपे मोसलपर्वणि अष्टमो-

प्रविश्य च पुरीं वीरः समासाद्य सुधिधिरं आचष्ट तद्यथा हृत्तुं वृण्यं धनुः कुलं प्रति ३८ इ
ति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां सहितायां वैष्णवसिक्त्या मोसलपर्वणि अष्टमोऽध्यायः समाप्तः
इदं पर्वसमाप्तिमगमन् १६ श्रीलक्ष्मीनारायणार्पणमस्तु शुभं भवतु श्रीकृष्ण

ध्यायः = श्रीकृष्णार्पणमस्तु शके १७८४ दुंदुभिनामसंवत्सरे ज्येष्ठशुक्लपंचम्यां इंदुवासरे समाप्तिमगमन् श्रीसीतारामचंद्राक्ष्यानमः

इति श्रीमन्महाभारतमेांखलपर्वसमाप्तम्

अथ श्रीमन्महाभारते महाप्रास्थानिक पर्व प्रारंभः

धर्मश्रीराम

श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वत्यैनमः श्रीवेदव्यासायनमः कृतकृत्यानां दुःसह दुःखग्रस्तानां महाप्रस्थानादिना उपायेन देहत्यागी युक्त इति पांडवाचार्येण प्रदर्शयन् महाप्रस्थानिकं परिवर्षते प्रसंगाच्च स्वर्गतिहेतुर्गुणान् स्वर्गतिप्रतिबंधकान् दोषान् प्रदर्शयति संक्षेपेण एव वृष्यं धककुले इत्यादिना १ प्रस्थाने स्वर्गं तु गृहान्निःसरणे २ पाशांतकृतमाकर्षणमिति यावत् तदहं मन्ये अंगीकरोमि त्वमप्येतत् द्रष्टुं आलोचितुं ३ कालः काल इति नित्यार्थे हितं अपरिहार्यः कालो मृत्युः सोऽद्यैवास्तु किंचिरेणेत्याशयः ४ ५ धर्मकाम्यया प्रव्रजन् न तु उद्वेगेन परिददौ तदधीनं कृतवान् तस्या

श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वत्यैनमः श्रीगुरुभ्योनमः श्रीवेदव्यासायनमः नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् देवांसरस्वतीं चैव न तो जयमुदीरयेत् १ जनमेजय उवाच एव वृष्यं धककुले श्रुत्वा मोसलमाहवम् पांडवाः किमकुर्वन्त तथा कृष्णो दिवंगते १ वैशंपायन उवाच श्रुत्वा वैकोरवो राजा वृष्णीनां कदनं महत् प्रस्थाने भतिमाधाय वाक्यमर्जुनमब्रवीत् २ कालः पचति भूतानि सर्वाण्येव महा मते कालपाशमहं मन्ये त्वमपि द्रष्टुमर्हसि ३ इत्युक्तः स तु को तेयः कालः काल इति ब्रुवन् अन्वपद्यत तद्वाक्यं भ्रातुर्ज्यैष्ठ्यस्य धीमतः ४ अर्जुनस्य मतं ज्ञात्वा भीमसेनो यमो तथा अन्वपद्यत तद्वाक्यं यदुक्तं सव्यं साचिना ५ ततो युयुत्सु मानाय्य प्रव्रजन् धर्मकाम्यया राज्यं परिददौ सर्वं वैश्यापुत्रे युधिष्ठिरः ६ अभिषिच्य स्वराज्ये च राजानं च परीक्षितम् दुःरवात्तं श्चाब्रवीद्राजा सुप्रदो पांडवाग्रजः ७ एष पुत्रस्य ते पुत्रः कुरुराजो भविष्यति यदूनां परिशेषश्च वज्रो राजा कृतश्च ह ८ परीक्षिद्वास्तिनपुरे शक्रप्रस्थे च यादवः वज्रो राजा त्वयारक्ष्यो माचाधर्मे मनः कृथाः ९ इत्युक्त्वा धर्मराजस्स वासुदेवस्य धीमतः मातुलस्य च वृद्धस्य रामादीनां तथैव च १० भ्रातृभिः सह धर्मात्मा कृतोदकमंतद्वितः आह्वान्युद्दिश्य सर्वेषां च कारुविधिवत्तदा ११ द्वैपायनं नारदं च मार्कंडेयं तपोधनम् भारद्वाजं याज्ञवल्क्यं हरिमुद्दिश्य यत्नवान् १२ अभोजयत्स्वादुभोज्यं कीर्त्तयित्वा च शाङ्गिणम् ददौ रत्नानि वासांसि ग्रामान् श्वान् रथास्तथा १३ स्त्रियश्च द्विजमुन्येभ्यस्तदा शतसहस्रशः रूपमभ्यर्च्य च गुरुमथ पौरपुरं गतम् १४ शिष्यं परिक्षितं तस्मै ददौ भरतसत्तम ततस्तु प्र कृतीः सर्वाः समाना ययुधिष्ठिरः १५ सर्वमाचष्ट राजंर्षिंश्चिकीर्षितमथात्मनः तैश्चुत्वेव वचस्तस्य पौरजानपदाजनाः १६ ऋशमुद्दिग्म मनसो नाभ्यनंदत तद्वचः नैव कर्तव्यमिति ते तदोक्षुस्तंनराधिपम् १७

भिवेकेऽनधिकारात् स्वराज्ये हास्तिनपुरे ७ ८ अ-

धर्मे परिक्षिद्वाज्योर्वालयोरक्षणाजे महाप्रस्थानमियं माकुर्यादिति भावः ९ १० ११ १२ १३ स्त्रियः दासीः १४ १५ १६ १७ १८

अनुमान्य अनुमतिप्रदं कृत्वा १८ १९ २० नैष्ठिकीं पर्यंतिकीं उत्सर्गेष्टिमित्यर्थः २१ आत्मनि अर्जुनस्य मारो यथा स अग्नीचुत्सृज्येति ज्ञेयं
२२ २३ २४ २५ २६ २७ अन्याः युधिष्ठिरादीनां भार्याः श्रुतसोमादीनां मातरः २८ २९ ३० ३१ ३२ लोहित्यं

न च राजा तथा कार्यार्त्कान् पर्यायधर्मवित्तं ततोऽनुमान्य धर्मात्मा पौरजानपदं जनम् १८ गमनाय मतिं च केभ्यो रश्वास्यते तदा ततः स
राजा कौरव्यो धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः १९ उत्सृज्याभरणान्यं गाज्जगृहे वल्कलान्युत श्रीमार्जुनयमाश्चैव द्रोपदी च यशस्विनी २० तथैव
वज्रगृहः सर्वे वल्कलानि नराधिप विधिवत्कारयित्वे हि नैष्ठिकीं भरतर्षभ २१ समुत्सृज्यासु सर्वे गीतप्रतस्थुर्नरपुंगवाः ततस्तुरु
रुदुःसर्वाः स्त्रियो वृक्षानरोत्तमान् २२ प्रस्थितान् द्रोपदीषश्चान्युराद्युतजितान्यथा हर्षो भवच्च सर्वेषां भ्रातॄणां गमनं प्रति २३ युधि
ष्ठिरं मत्तं ज्ञात्वा वृष्णिक्षयमवेक्ष्य च भ्रातरः पंच कृष्णाश्च षष्ठीश्वैश्चैव सप्तमः २४ आत्मना सप्तमो राजानिर्येयों गजसाङ्कयात् पौरै-
रनुगतो दूरं सर्वैरन्तःपुरैस्तथा २५ न चैनमशक्तं कश्चिन्निवर्त्तस्वेति भाषितुम् न्यवर्त्तत ततः सर्वे नरानगरवासिनः २६ कृपप्रभृतयश्चैव
वयुयुत्सुपर्यवारयन् विवेश गंगो कौरव्य उलूपीभुजगात्मजा २७ चित्रागदाय यो चापिमणिपूरपुरं प्रति शिष्टाः परिक्षितं त्वन्यामात-
रः पर्यवारयन् २८ पांडवाश्च महात्मानो द्रोपदी च यशस्विनी कृतोपवासाः कौरव्यप्रययुः प्राङ्मुखः साततः २९ योगयुक्ता महात्मानस्तथा
गधर्ममुपेयुषः अभिजग्मुर्बहून्देशान् सरितः सागरांस्तथा ३० युधिष्ठिरो ययावप्रेभीमस्तुतदनन्तरम् अर्जुनस्तस्य चान्वेव यमौ चापिय
थाक्रमम् ३१ पृष्ठतस्तु वराग्रे हाश्यामापद्यदलेक्षणा द्रोपदी योषितांश्चैव ययौ भरतमत्तम ३२ श्वार्चैवानुययावेकः प्रस्थितान्याड-
वान्वनम् क्रमेण ते ययुर्वीरा लोहित्यं सलिलार्णवम् ३३ गांडीवतुधनुर्दिव्यं नमुमाच धनं जयः रत्नलोभान्यहाराज ते चाक्षय्ये महेषु-
धी ३४ अग्निते ददृशुस्तत्र स्थितं शैलमिवायतः मार्गमावृत्य तिष्ठतं साक्षात्पुरुषविग्रहम् ३५ ततो देवः सप्तमार्चिः पांडवानि दमब्र-
वीत् श्रीभोः पांडुसुता वीरापावकं मानिबोधत ३६ युधिष्ठिरमहाबाहो भीमसेन परंतप अर्जुनाश्च सुतो वीरो निबोधत वचो मम ३७
अहमग्निः कुरुश्चैव मया दग्धं च रवाडवम् अर्जुनस्य प्रभावेन तथानारायणस्य च ३८ अयवः फाल्गुनो भ्राता गांडीवपरमायुधम्
परित्यज्य वने यातु नानेनार्थोऽस्ति कश्चन ३९ चक्ररत्नं तु यत्कृष्णोऽस्थितमासीत् हात्मनि गतं तच्च पुनर्दृष्टे काले नैष्यति तस्य ह ४० वरु-
णादाहृतं पूर्वमेतत्पार्थ कारणात् गांडीवधनुषश्चैव रुगायेव दीयताम् ४१ ततस्ते भ्रातरः सर्वे धनजयमचोदयन् सजले प्राक्षि-
पन् चैतत्तथाक्षय्ये महेषुधी ४२

उदयाचलप्रातस्थसमुद्रम् ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ अनेन गांडीवेन अर्थः प्रयोजनं ३९ कालेन अवतारांतरे ४० ४१ ४२ ७

४३ ४४ ४५ ४६ इति श्रीमहाभारते महाप्रास्थानिके पर्वणि टीकायां प्रथमोऽध्यायः १ ततः दिशश्च प्रदक्षिणीकरणानंतरं योगयुक्ताः समाहित-
मनसाः २ अष्टयोगाध्यानत्सवलितमानसा ३ ४ ५ पक्षेति तुल्येषु वैषम्येण पूजानकार्येति भावः ६ अनवेक्ष्य स्वर्गेतराय रूपः स्नेहो भाभूदिति

ततोऽग्निर्भरतश्चेष्टतत्रैवांतरधीयत ययुश्च पांडवा वीरास्ततस्ते दक्षिणामुखाः ४३ ततस्ते तत्तरेणैव नरेण लवणांभसः जग्मुर्भरत-
शार्दूलदिशं दक्षिणपश्चिमाम् ४४ ततः पुनः समावृत्ताः पश्चिमादिशमेव ते ददृशुः द्वारकाचापि सागरेण परिभूताम् ४५ उदीचीपु-
नराद्येत्ययुर्भरतसत्तमाः प्रादक्षिण्यं चिकीर्षंतः पृथिव्यायोगधर्मिणः ४६ इति श्रीमहाभारते महाप्रास्थानिके पर्वणि प्रथमोऽध्या-
यः १ वैशंपायन उवाच ततस्ते नियतात्मान उदीचीं दिशमास्थिताः ददृशुर्योगयुक्ताश्च हिमवंतं महागिरिम् १ तंचाप्रतिक्र-
मंतस्ते ददृशुर्वालुकार्णवम् अवेक्षंतं महाशैलं मेरुशिखरिणां वरम् २ तेषां तु गच्छतां शीघ्रं सर्वे पायोगधर्मिणाम् याज्ञसेनीं अष्ट-
योगानि पपातमहीतले ३ तांस्तु प्रपतितां दृष्ट्वा भीमसेनो महाबलः उवाच धर्मराजानयाज्ञसेनीमवेक्ष्य ह ४ नाधर्मश्चरितः क-
श्चिद्राजपुत्र्यापरंतप कारणा किं नु तद्दृष्ट्वा कृष्णापतितां भुवि ५ युधिष्ठिर उवाच पक्षपातो महानस्याविशेषेण धनजये त-
स्येतत्फलमद्यैषां भुंक्ते पुरुषसत्तम ६ वैशंपायन उवाच एवमुक्त्वा न वेक्ष्येनाययौ भरतसत्तमः समाधाय ममौधीमान् धर्मा-
त्मा पुरुषर्षभः ७ सहदेवस्तनो विद्वान्निपपातमहीतले तंचापि पतितं दृष्ट्वा भीमो राजानमब्रवीत् ८ योयमस्मात्सर्वेषु शुश्रू-
षुरनहकृतः सौम्यमाद्रवती पुत्रः कस्मान्निपतितो भुवि ९ युधिष्ठिर उवाच आत्मनः सह शं प्राज्ञं नैषौ मन्यत कचन तेन दोषेण
पतितस्तस्मादेष नृपात्मजः १० वैशंपायन उवाच इत्युक्त्वा तं समुत्सृज्य सहदेव ययौ तदा भ्रातृभिः सह कौंतेयः शूनाचैव युधि-
ष्ठिरः ११ कृष्णानिपतितां दृष्ट्वा सहदेव च पांडवन् आर्तो बधुः प्रियः शूरो न कुलो निपपात ह १२ तस्मिन्निपतिते वीरे न कुलं चारुद-
र्शने पुनरेव तदा भीमो राजानमिदमब्रवीत् १३ योयमस्स तथर्मात्मा भ्राता वचनकारकः रूपेणाप्रतिमो लोके न कुलः पतितो भुवि १४
इत्युक्त्वा भीमसेनेन प्रत्युवाच युधिष्ठिरः न कुलं प्रति धर्मात्मा सर्वबुद्धिमतां वरः १५ रूपेण मत्समो नास्ति कश्चिदित्यस्य दर्शनम् अ-
धिकश्चाहमेवैक इत्यस्य मनसि स्थितम् १६ न कुलः पतितस्तस्मादागच्छत्वदृकोदर यस्य यद्दिहितं वीरसो वश्यं तदुपाश्रुते १७
तांस्तु प्रपतितां दृष्ट्वा पांडवः श्वेतवाहनः पपात शोकसतप्तस्तनो नु परवीरहा १८

भावः ७ ८ ९ आत्मन इति प्राज्ञ-
त्वाभिमानोपि पतनहेतुरिति भावः १० ११ १२ १३ १४ १५ रूपेणेति रूपगर्वान्न कुलः पपातेत्यर्थः १६ १७ १८ १९

१९ २० एकान्हेति शौर्यगर्वादर्जुनोपिमिथ्याप्रतिज्ञत्वात्पतन् २१ २२ २३ २४ अत्याशनाद्वलगर्वाच्चभीमसेनः पपातेत्याहानिभुक्त-
मिति २५ २६ इति श्रीमहाभारते महाप्रस्थानपर्वणि द्वाकायां द्वितीयोऽध्यायः २ ततः सन्नादयन्नित्यस्य बांधवभोज्यैवलक्ष्मीश्रेयसीनस्त

तस्मिंस्तु पुरुषव्याघ्रे पतितेश्च कतेजसि म्रियमाणे दुराधर्षे भीमो राजानमब्रवीत् १९ अनृतं न स्मराम्यस्य स्वैरेष्यपि महात्मानः अथ कस्य
विकारो यथेनायं पतितो मुवि २० युधिष्ठिर उवाच एकान्हानिर्दहेयं वै शत्रूनि त्यर्जुनो ब्रवीत् न च तत्कृतवानेष शूरमानी ततो पतन् २१
अवमेनेधनुर्ग्राहनेष सवंश्चि फाल्गुनः तथा चैतन्न तु तथा कर्तव्यं भूतिमिच्छता २२ वैशंपायन उवाच इत्युक्त्वा प्रस्थितो राजा भी-
मोऽथ निपपात ह पतितश्चाब्रवीद् भीमो धर्मराज युधिष्ठिरम् २३ भीमो राजन् न वेदस्व पतितो हं प्रियस्तव किं निमित्तं च पतनं ब्रूहि मे-
यदि वेत्स्यह २४ युधिष्ठिर उवाच अतिभुक्तं च भवता प्राणेन च विकृत्यसे अनवेक्ष्य परं पार्थ तेनासि पतितः क्षितो २५ इत्यु-
क्त्वा तं महाबाहुर्जगामानवलोकयन् श्वायेको नु ययौ यस्ते बहुशः कीर्तितो मया २६ इति श्रीमहाभारते महाप्रस्थानिके पर्वणि द्विती-
योऽध्यायः २ वैशंपायन उवाच ततः सन्नादयन् शक्रो दिवं भूमिं च सर्वशः रथेनोपययौ पार्थमारोहेत्यब्रवीच्च तम् १ स भ्रातृन्यपि
तान् दृष्ट्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः अब्रवीच्छोकसंतप्तः सहस्राक्षमिदं वचः २ भ्रातरः पतिता मे च गच्छेयुस्ते मया सह न विना भ्यात्भिः
स्वर्गमिच्छे गंतुं सुरेश्वर ३ सकुमासि सुरवाहं च राजपुत्रीपुरंदर सा स्थाभिः सह गच्छे तत इव ननु मन्यताम् ४ शक्र उवाच
भ्रातृभ्यस्वर्गं स्वर्गे न गतस्त्रिदिवंगतान् कृष्णाया सहितान् सर्वान् माशुचो भरतर्षभ ५ निक्षिप्य मानुषं देहं गतास्ते भरतर्षभ अ-
नेन त्वं शरीरेण स्वर्गं गतान् संशयः ६ युधिष्ठिर उवाच अयं श्वाभूतमव्ये श भक्तो मानिन्यमेव ह संगच्छे तमया सार्धं मानुश-
स्या हि मे मतिः ७ शक्र उवाच अमन्यत्वं मत्समत्वं च राजन् श्रियं च कृत्स्नं महती चैव सिद्धिम् संया मोघं स्वर्गं सुरवानि च त्वन्यज-
श्वानं नात्र नृशंसमस्ति ८ युधिष्ठिर उवाच अनार्यमार्येण सह स्रनेत्रं शक्यं कर्तुं दुष्करमेतदयं मामे श्रिया संगमनं तयास्तु यस्याः
कृते भक्तजनं त्यजेयम् ९ इंद्र उवाच स्वर्गलोके श्ववत्तानां सिद्धिं धिष्यमिष्टा पूर्तको धवशा हरंति ततो विचार्य क्रियतां धर्मराज त्यज
श्वानं नात्र नृशंसमस्ति १० युधिष्ठिर उवाच भक्त्या गन्ना हुरत्यंतपापं तुल्यं लोके ब्रह्मवध्या कृतेन तस्यान्नाहं जातुकथं च नाद्यस्य स्या-
म्येनं स्वसुखासीमहेद्र ११

मात्रभोज्येति तात्पर्यं १ २ ३ ४ ५ ६ अयं श्वेत्यादेर्नाचतरमपि संनिहितं प्रथमं स्वसुरवविभागेन संभावयेत्यश्वा-
त्स्वयंतद्भोक्तव्यमिति तात्पर्यं ७ नात्रेति अस्पृश्यसंगत्यागे नृशंसं निर्दयत्वं नास्ति ८ श्ववतामशुचि त्वात् धिष्यं स्थानं स्वर्गे नास्ति क्रोधवशानामदेवगणाः
अशुचैरिष्टा पूर्तफलं भ्रंति १० ११ ६९

भीतं भक्तं नान्यदस्तीति चार्त्तं प्राप्तं क्षीणं रक्षणे प्राणलिप्सुम् प्राणत्यागादप्यहं नैव मोक्तुं यतेयं नित्यमेतद्भूतमे १२ दंडउवाच श
नादृष्टं कोधवशादहरति यद्दत्तमिष्टविद्वत्तमथो हुतं च तस्याच्छुनक्त्यागमिमं कुरुष्व शनस्त्यागात्प्राप्त्यसे देवलोकाः १३ त्यक्त्वा भ्रा-
तृन् दयितान् चापि कृष्णां प्राप्नो लोकः कर्मणा स्वेन वीर श्वान् चैवं न त्वजसे कथं तु त्यागं कृत्स्नं चास्थितो भूत्वा भंद्य १४ युधिष्ठिर उवाच
न विद्यते साधिरथापि विप्रहोमतेर्मत्यैरिति लोकेषु निष्ठा न ते मया जीवयितुं हि शक्यास्त तस्यागस्तेषु कृतो न जीवताम् १५ भीतिप्र
दानं शरणागतस्य स्त्रियावथो ब्राह्मणस्वापहारः मित्रद्रोहस्तानि च त्वारिशक् भक्त्यागश्चैव स नो भूतो मे १६ वैशंपायन उवाच
तद्धर्मराजस्य वचो निशम्य धर्मस्वरूपी भगवानुवाच युधिष्ठिरं प्रीतियुक्तो नरेन्द्रं लक्ष्मणोदायैः संस्तव संप्रयुक्तैः १७ धर्मराज उवा
च अभिजातोसिराजेंद्रपितुर्दत्तेन मे धया अनुकौशेन चानेन सर्वं भूतेषु भारत १८ पुरा ह्येतव न चासि मया पुत्रपरीक्षितः पा
नीयार्थे पिराक्रांताय त्रते भ्रातरो हताः १९ भीमार्जुनौ परित्यज्य यत्र त्वं भ्रातरावुभौ मात्रोः साम्यमभीप्सन्वेन कुलजीवमिच्छसि
२० अयं श्वामिक्त इत्येव त्यक्तो देवगथस्त्वया तस्मात्स्वर्गे न ते तुल्यः कश्चिदस्ति नराधिप २१ अतस्त्वया क्षयालोकाः स्वशरीरेण भार
त प्राप्नोसि भरतश्चैष्टदिव्यांगतिमनुत्तमाम् २२ वैशंपायन उवाच ततो धर्मश्च शक्रश्च मरुतश्चाश्विनावपि देवादेवर्षयश्चैव र
थमारोप्य पांडवम् २३ प्रययुस्त्वैर्विमानैस्ते सिद्धाः कामविहारिणः सर्वे विरजसः पुण्याः पुण्यवाग्बुद्धिर्कर्मिणः २४ स तं रथं समा
स्थाप्य राजा कुरुकुलोद्बहः उर्ध्वमाचक्रमेशीघ्रतेजसा वृत्तरोदसी २५ ततो देव निकायस्थो नारदः सर्वलोकवित् उषोचोच्चैस्तदा वा-
क्यं बृहद्ब्रह्मदीनं ब्रह्मत्पाः २६ ये पिराजर्षयः सर्वे ते चापि समुपस्थिताः कीर्त्तिप्रच्छाद्यतेषां वै कुरुराजो धितिं हति २७ लोकानावृत्य य
शसाते जसा वृत्तसंपदा स्वशरीरेण संप्राप्तं नान्यं शश्रुम पांडवात् २८ नारदस्य वचः श्रुत्वा राजा वचनमब्रवीत् देवानामन्यधर्मा
न्मास्वपक्षाश्चैव पार्थिवान् २९ शम्भवाय दिवा पापं भ्रातृणां स्थानमद्य मे तदेव प्राप्नुमिच्छामि लोकानन्यान्न कामये ३० राज
स्तु वचनं श्रुत्वा देवगजः पुरंदरः आनृशस्य समायुक्तं प्रत्युवाच युधिष्ठिरम् ३१

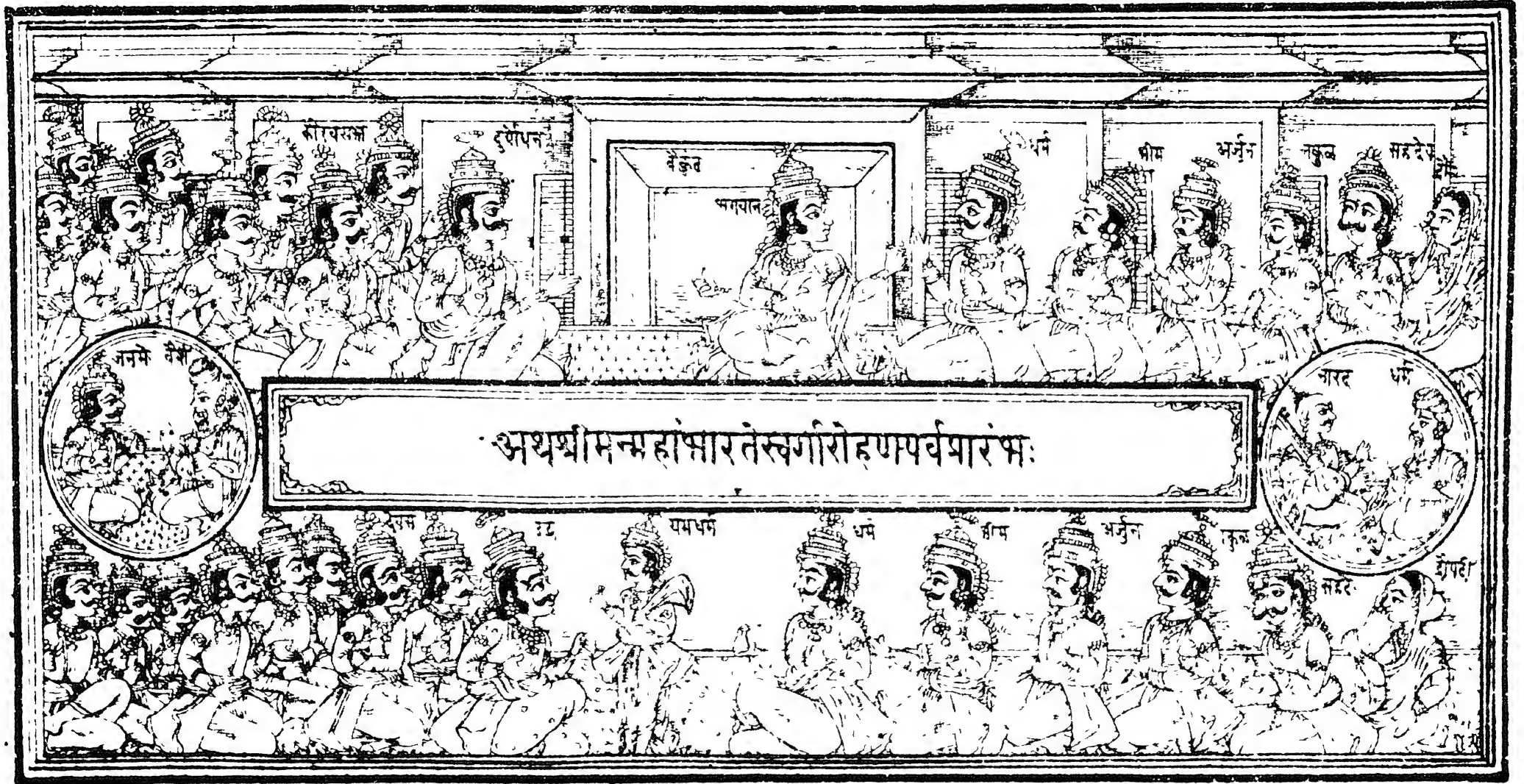
३२ ३३ ३४ ३५ ३६ बृहतीश्यामा बृहतीपुण्यवत्श्यामा श्यामारुणवर्णेत्यर्थः सायन्नवागमिष्यतितत्रैवाहंगमिष्यामीत्यर्थः ३७

स्थानेस्मिन्वसराजेंद्रकर्मभिर्निर्जितेशुभैः कित्वंमानुष्यकंस्नेहमद्यापिपरिकर्षसि ३२ सिद्धिंप्राप्नोसिपरमायथाना-
न्यःपुमानेकचित्त नैवतेश्चातरःस्थानं संप्राप्ताःकुरुनंदन ३३ अद्यापिमानुषोभावःस्पृशतेत्योनराधिप स्वर्गीयपश्य
देवर्षान्मिहोऽप्यत्रिदिवालयान् ३४ युधिष्ठिरस्तुदेवेन्द्रमेवंगादिनमीश्वरम् पुनरेवाब्रवीद्दीप्तानिदं वचनमर्थवत् ३५
तौविजिनोत्सहेवस्तुमिहदेव्यनिवर्हणं गतुमिच्छामितत्राहंयत्रमेवातरोगताः ३६ यत्रसा बृहतीश्यामाबुद्धिमत्त्वगुणा
न्विता द्रौपदीयोषिताश्चेष्टायत्रचैवगतासम ३७ इतिश्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यासंहितायांविद्यासिख्यामहाप्रास्थ्या
निकैपर्वणितृतीयोऽध्यायःसमाप्तः ३ ७ ७ ७ श्रीकृष्णार्पणमस्तु शुभमस्तु ७ ७
अस्यानंतरंस्वर्गाराहणपर्वप्रविष्यति तस्यायमाद्यःश्लोकः जनमेजयउवाच स्वर्गविधिदृष्टंप्राप्यममपूर्वपि
तामहाः पांडवाधार्तराष्ट्राश्चकानिस्थानानिभोजिरे १ ७ ७ ७ ७ ७ ७

इतिनैलकंठीयेभारतभावदीपेमहाप्रास्थ्यानिकार्यप्रकाशस्तृतीयोऽध्यायः ३ श्रीकृष्णार्पणमस्तु शुभमस्तु ७ ७ ७ ७

इति श्रीमन्महाभारते महाश्रान्तानिकपर्वसमाप्तम्

श्रीगणेशायनमः श्रीसरस्वत्यैनमः श्रीगुरुभ्योनमः पूर्वस्मिन्पुण्यधर्मस्य फलभूतास्त्यागनृशंस्यादयोयुधिष्ठिरदृष्टान्तेन दर्शिताः इदानींतस्य मुख्यं फलं दर्शयितुं स्वर्गारोहणपर्व आरभ्यते स्वर्गत्रिविष्टपमिति यथाभूयस्यां संख्यायामल्पसंख्यां तर्भवति एवं त्रीणिविष्टपानि भुवनानि फलोत्कर्षवशात्पुत्रांतर्भवन्ति ता दशमपि स्वर्गप्राप्य विष्टपं भवन्तं जगदित्यमरः १ २ ३ ४ ५ तत्तदिति स्वर्गोप्यमर्षो दुस्त्यज इति संस्काराणां प्राबल्यमुक्तम् ६ ७ हताः अस्माभिः संधि

श्रीगणेशायनमः नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् देवीं संस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ जनमेजय उवाच स्वर्गत्रिविष्टपं प्राप्य मम पूर्वपितामहाः पांडवा धातृराष्ट्रश्चकानि स्थानानि मेजिरे १ एतद्विच्छाम्य हं श्रोतुं सर्वविच्छामि मेमतः महर्षिणाभ्यनुज्ञातो व्यासेनाद्भुतकर्मणा २ वैशंपायन उवाच स्वर्गत्रिविष्टपं प्राप्य तव पूर्वपितामहाः युधिष्ठिरप्रभृतयो यदकुर्वन्त तच्छृणु ३ स्वर्गत्रिविष्टपं प्राप्य धर्मराजो युधिष्ठिरः दुर्योधनश्चियाजुष्टददर्शासीनमासने ४ भ्राजमानमिवादित्यं वीरलक्ष्म्याभिसंवृतम् देवैर्भ्राजिष्णुभिः साध्यैः सहितं पुण्यकर्मभिः ५ ततो युधिष्ठिरो हत्वा दुर्योधनममर्षितः सहसा सन्निवृत्तो भूच्छ्रियं हत्वा सुयोधने ६ भुवनं चैव च स्तान् चैनाहं दुर्योधनेन वै सहितः कामये लोकान् लुब्धेनादीर्घदर्शिनः ७ यत्कृते पृथिवी सखा सहदा बाधवास्तथा हतास्माभिः प्रसह्य जौक्लिष्टैः पूर्वमहावने ८ द्रौपदी च सभामध्ये पांचाला धर्मचारिणी पर्यकृशानवद्योगीपत्नी नो गुरुसन्निधौ ९ अस्ति देवानमेकामः सुयोधनमुदीक्षितुम् तत्राहं गंतुमिच्छामि यत्र ते भ्रातरौ मम १० नैवमित्यब्रवीत्तनुनारदः प्रहसन्निव स्वर्गे निवासे राजेद्रविरुद्धं चापि नश्यति ११ युधिष्ठिरमहाबाहो मैवं वोचः कथंचन दुर्योधनं प्रति नृपं शृणु चेदं वचो मम १२ एष दुर्योधनो राजा पूज्यते त्रिदशैः सह सद्भिश्च राजप्रवरैर्यदमे स्वर्गवासिनः १३ वीरलोकगतिं प्राप्ता युद्धे हत्वात्मनस्तनुम् यूयं सर्वे सरसमाः स देवानेन हिंसाः १४ स एषः क्षत्रधर्मणस्थानमेतदवाप्तवान् भये महतियोभीतो बभूव पृथिवीपातः १५ नूतन्मनसि कर्तव्यपुत्रयत्नं द्यूतकारितम् द्रौपद्याश्च परिक्लेशं न चिंतयितुमर्हसि १६ यंचान्येऽपि परिक्लेशायुष्माकं ज्ञातिकारिताः संग्रामे च यद्यन्यत्र न तान्संस्मर्तुमर्हसि १७ समागच्छ यथान्याय राजा दुर्योधनेन वै स्वर्गाय न ह वै राणि भवन्ति मनुजाधिप १८

सार्धः ८ ९ १० विरुद्धं वैरादिकं नश्यति अंतर्धीयते ११ १२

१३ १४ अभीत इति च्छेदः १५ १६ १७ १८ . १९

२०

२१

२२

२३

२४

नारदेनैवमुक्तस्तुकुरुराजोयुधिष्ठिरः भ्रातृन्प्रच्छमेधावीवाक्यमेतदुवाच १९ यदिदुर्योधनस्यैतेवीरलोकाःसंज्ञातनाः अध
मज्ञस्यपापस्यपृथिवीसुहृदद्रुहः २० यत्कृतेपृथिवीनष्टासहयासनरहिषा वयंचमन्युनादग्धावैरप्रतिचिकीर्षवः २१ येतेवीरामहा
त्मानोभ्रातरौमेमहाव्रताः सत्यप्रतिज्ञालोकस्यशूरावैसत्यवादिनः २२ तेषामिदानींकेलोकाद्रष्टुमिच्छामितानहम् कर्णंचैवमहात्मा
नैकोतेयसत्यसंगरम् २३ धृष्टद्युम्नसात्यकिंचधृष्टद्युम्नस्यचात्मजान् येचशस्त्रवधमाताः क्षत्रधर्मेणपार्थिवाः २४ कृतुतेपार्थिवाब्र
ह्मन्नेनान्प्रममिनारद विराटद्रुपदौचैवधृष्टकेतुमुखांश्चतान् २५ शिखंडिनंतुपांचाल्यद्रौपदेयांश्चसर्वशः अभिमन्युचदधर्षद्रष्टुमि
च्छामिनारद २६ इतिश्रीमहाभारतस्वर्गारोहणपर्वणिप्रथमोऽध्यायः १ युधिष्ठिरउवाच नद्रपश्यामिविवुधाराधेयमामितो
जसम् भ्रातरौचमहात्मानोयुधामन्युत्तमौजसौ १ सुहृदुर्येशरीराणिरणवन्हौमहारथाः राजानोराजपुत्राश्चयेमदर्थेद्वतारणौ २ कृतेम
हारथाःसर्वेशादूलसमविक्रमाः तैरप्ययंजितोलोकः कश्चिपुरुषसत्तमैः ३ यदिलोकानिमान्वाभास्तेचसर्वेमहारथाः स्थितवित्तहिमादे
याःसहितैर्महात्माभिः ४ कश्चिन्तैरचासोयंचूपांलोकैःक्षयःप्रभुः नतैरहंविनारस्यभ्रातृभिर्ज्ञातिभिस्तथा ५ मातुर्दिवचनश्रुत्वात
दासल्लिलकर्मणि कर्णस्यक्रियतांतोयमितितप्यामितेनवै ६ इदंचपरितप्यामिपुनःपुनरहसुराः यन्भातुःसदृशोपादोतस्याहममितान्म
नः ७ दृष्ट्वेतोनानुगतःकर्णंपरबलार्दनम् नह्यस्मान्कर्णसहितान्जयच्छक्रोपिसंयुगे ८ तमहंयत्रतत्रस्थद्रष्टुमिच्छामिसूयज
म् अविज्ञातोमयायोसौघातितःसव्यसाचिना ९ भीमंचभीमविक्रांतशरणेभ्योपिप्रियमम अर्जुनंचंद्रसंकाशयमोचैवयमोपमौ १०
द्रष्टुमिच्छामितांचाहपांचालीधर्मचारिणीम् नचेहस्यातुमिच्छामिसत्यमेवंब्रवीमिवः ११ किमेभ्रातृविहीनस्यस्वर्गेणसुरसत्तमाः य
त्रतेममसस्वर्गेनायंस्वर्गोमतोमम १२ देवाकृचुः यदिवैतत्रतेअन्ध्रागम्यतांपुत्रमाचिरम् प्रियेहितवयर्त्तामोदेवराजस्यशासना
त् १३ वैशंपायनउवाच इत्युक्त्वातंततोदेवादेवदूतमुपादिशन् युधिष्ठिरस्यसुहृदोदशयेतिपरंतप १४ ततःकुंतीसुतोरजादेव
दूतश्चजग्मतुः सहितोरजशादूलयत्रतेपुरुषर्षभाः १५ अग्रतोदेवदूतस्तुययोरराजचपृष्ठतः पथानमशुभंदुर्गंसेवितपापकर्मभिः १६

१७ १८ १९ २० प्रवेरितैः इतस्ततः पातितैः २१ २२ २३ करंभवालुकांश्चेतसूक्ष्मवालुकांश्चाष्टवालुकाभित्यर्थः २४ २५ २६ २७ २८

तमसासंरुतं घोरं केशशैवलशादुलम् युक्तं पापकृतांगं धैर्मसि शोणितकर्दमम् १७ दंशोत्पातकमल्लुकमक्षिकामशकावृतम् इ-
तश्चेतश्च कुणपैः समंतात्परिवारितम् १८ अस्थिकेशसमाकीर्णकृमिकीटसमाकुलम् ज्वलनेन प्रदीतेन समंतात्परिवेष्टितम् १९ अ-
योमुरवैश्च काकाद्यैर्गृध्रैश्च समभिद्रुतम् सूचीसुरैस्तथा प्रेतैर्विध्यशैलोपमैर्वृतम् २० मैतोरुधिरयुक्तैश्च च्छिन्नबाहूरुपाणिभिः नि-
कृत्तोदरपादैश्च तत्र तत्र प्रवेरितैः २१ सतत्कुणपदुर्गंधमशिवलोमहर्षणम् जगामराजाधर्मात्माभ्येबहुविचिंतयन् २२ ददृशो घ्नोद-
कैः कीर्णानि दीचापि स दुर्गमाम् असिपत्रवनचैव निशितस्तरसुवृतम् २३ करंभवालुकांस्तमामायसीश्च शिलाः पृथक् लोहकुभी-
श्च तैलस्य कथ्यमानाः समंततः २४ कृदशाल्मलिकं चापि दुःस्पर्शतीक्ष्णकटकम् ददृश चापिकौतेयो यातनाः पापकर्मिणाम् २५ स-
तं दुर्गंधमालक्ष्य देवदूतमुवाच ह कियं दृष्ट्वानमस्माभिर्गतव्यमिममीदृशम् २६ क्वचते ज्ञातरो मद्यातन्ममाख्यातुमर्हसि देशोयं क-
श्च देवानामेतदिच्छामि वेदितुम् २७ ससन्निवृत्ते शुत्वा धर्मराजस्य भाषितम् देवदूतो ब्रवीच्चैनमेतावद्भुमन्तव २८ निवर्तितव्यो
हि मया तथा स्मृक्तो दिवौकसैः यदि श्रोतोसिरा जेद्रत्वमथागतुमर्हसि २९ युधिष्ठिरस्ते निर्विण्णस्तेन गन्धनमूर्च्छितः निवर्तने धृत-
मृनाः पर्यावर्तत भारत ३० ससन्निवृत्तो धर्मात्मा दुःखशोकसमाहतः शुश्राव तत्र वदता दीनावाचः समंततः ३१ भो भो धर्मराज
घैपुण्याभिजनपांडव अनुग्रहार्थमस्माकं तिष्ठतां वत्सु हूतकम् ३२ आयातित्वयि दुधषे चातिपुण्यः समीरणः तव गन्धानुगस्तात
येनास्मान्सुखमागमत् ३३ तवेयं पार्थ दीर्घस्य कालस्य पुरुषर्षभ सुखमासादयिष्यामस्त्वां ह ह्याराज सत्तम ३४ संतिष्ठ स्वमहाबा-
हो सुहृत्तमपि भारत त्वयि तिष्ठति कौरव्ययातनास्मान्न बाधते ३५ एवं बहुविधावाचः कृपणा वेदनावताम् तस्मिन् देशे स शुश्राव-
समंताद् ददतानृप ३६ तेषां तु वचनं शुत्वा दयावान् दीनभाषिणाम् अहो क्लृप्तिमिति प्राह तस्थौ स च युधिष्ठिरः ३७ सतागिरः पुर-
स्ताद्देशु तपूर्वाः पुनः पुनः ग्लानानां दुःस्वितानां च नाभ्यजानत पांडवः ३८ अबुध्यमानस्तावाचो धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः उवाच के भवतां वै-
किमर्थं चेहति शत ३९ इत्युक्तास्ते ततः सर्वे समंतादवभाषिरे कर्णो हं भीमसेनो हर्मजुनो हमिति प्रभो ४० नकुलः सहदेवो हं दृष्ट्वा स्नोह-
मित्यत द्रौपदी द्रौपदेयाश्च इत्येवं ते विचुक्रुशुः ४१

२९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४

तावाचः सतदा श्रुत्वा तद्देशं संहर्षान्नृप ततो विमर्षपराजकिं विदं देवकारितम् ४२ किंतु तत्कलुषं कर्म कृतमेभिर्महात्मभिः क
 णेन द्रोपदेयैर्वा पांचाल्या वासुमध्यया ४३ यदमेपापगंधेस्मिन् देशे संति स्फुटारुणे नाहं जानामि सर्वेषां दुष्कृतपुण्यकर्मणाम् ४४
 किं कृत्वा धृतराष्ट्रस्य पुत्रो राजा सुयोधनः तथा श्रिया युतः पापैः सह सर्वैः पदानुगैः ४५ महद्द्रव्यं लक्ष्मीचानोस्ते परमपूजितः कस्य दा
 नी विकारो ययदमेन रक्तगताः ४६ सर्वधर्मविदः शूराः सत्यागमपरायणाः क्षत्रधर्मपराः संतो यज्वानो भरिदक्षिणाः ४७ किन्नुक्तमोः
 स्मिन्नागमि चैव यामिन चेतये अहो चित्तविकारो यस्याहमे चित्तविषमः ४८ एवं बहुविधं राजा विमर्षयुधिष्ठिरः दुःखशोकसमाविष्ट-
 श्रिताय्माकुलितेन्द्रियः ४९ क्रोधमाहारयच्चैव तीव्रधर्मसक्तो नृपः देवांश्च गर्हयामास धर्मचैव युधिष्ठिरः ५० सती व्रगंध सततो देवदत्तमु
 वाचहं गम्यता तत्र येषां त्वत्तस्तेषां सुपातिकम् ५१ न ह्यहं तत्र यास्यामि स्थितोऽस्मीति निवेद्यताम् मय्यंशयादिमे दूतस्त्वयि नो भ्रातरौ हि
 मे ५२ इत्युक्तः सतदा दूतः पांडुपुत्रेण धीमता जगाम तत्र यत्रास्ते देवराजः शतक्रतुः ५३ निवेदयामास च तद्धर्मराजचिंकार्षितम् यथोक्तं
 धर्मपुत्रेण सर्वमेव जनाधिप ५४ इति श्रीमहाभारते स्वर्गारोहणपर्वणि द्वितीयोऽध्यायः २ वैशंपायन उवाच स्थितुं सुहृन्नेप
 र्यंतु धर्मराजे युधिष्ठिरे आजग्मुस्तत्र कौरव्यदेवाः शक्रपुरोगमाः १ सच विग्रहवान् धर्मो राजानं प्रसमीक्षितुम् तत्राजगाम यत्रास्मो कुरु
 जो युधिष्ठिरः २ तेषु मासुरदेहेषु पुण्याभिजनकर्मसु समागतेषु देवेषु व्यगमत्तन्मो नृप ३ नादृश्यं तत्र तास्तत्र यातनाः पापकर्मिणा
 नदीयैर्गणीचैव कूटशाल्मलिना सह ४ लोहकुम्भैः शिलाश्चैव नादृश्यं तमयानकाः विहृतानि शरीराणि यानितत्र समततः ५ ददर्श
 राजा कौरव्यस्तान्यदृश्यानि चाभवन् ततो वायुः स्रक्स्पर्शः पुण्यगंधवूहः शक्रिः ६ ववौ देवसमीपस्थः शीतलोतीव भारत मरुतः सह
 शक्रेण वसवश्चाश्विनौ सह ७ साध्या रुद्रास्तथा दिव्या ये चाव्येपि दिव्योक्तसः सर्वे तत्र समाजग्मुः सिद्धाश्च परमर्षयः ८ यत्र राजा महा
 जाधर्मपुत्रः स्थितोऽभवत् ततः शक्रः सुरपतिः श्रिया परमया युतः ९ युधिष्ठिरमुवाचे दसोत्प पूर्वमिदं वचः युधिष्ठिर महाबाहो
 आप्यक्षयास्तव १० एतौ हि पुरुषव्याघ्रकृतमेतावता विभौ सिद्धिः यानामहाबाहो लोकाश्चाप्यक्षयास्तव ११

१२ शत्रूणां स्वर्गः भ्रातृणां नरक इति युधिष्ठिरस्य ईर्ष्याविषादावपनयति पदं १३ १४ हतः कुंजर इति अश्वत्थामवधेद्रोणमुपाचीर्णः वंचितः गजवा-

नचमन्युस्त्वया कार्यः शृणु चेदं वचो मम अवश्यं नरकस्तां तद्रष्टव्यः सर्वराजभिः १२ शुभानामशुभानां च द्वौ राशी पुरुषर्षभ यः
पूर्वस्वर्गं पुंस्ते पश्चान्तिरयमेव सः १३ पूर्वनरकभाग्यस्तु पश्चात्स्वर्गमुपैतिसः श्रुतिश्च पापकर्मायः स पूर्वस्वर्गमश्नुते १४ तेन त्वमेव
गमितो मया श्रेयोथिनानृप व्याजेन हित्वा द्रोण उपाचीर्णः सतप्रति १५ व्याजेनैव ततो राजचूदशितो नरकस्तव यथैव त्वं तथा भीमस्त
थापार्थोयमौतया १६ द्रौपदी च तथा कृष्णा व्याजेन नरकंगताः आगच्छ नरशार्दूलमुक्तास्तौ चैव कल्मषात् १७ स्वपक्षाश्चैव ये तु भ्यं पा
थिवा निहतारणे सर्वस्वर्गमनुप्राप्तास्तान्यश्य भरतर्षभ १८ कर्णश्चैव महेश्वरः सर्वशस्त्रभृतावरः सगतः परमासिद्धिदर्थपरितप्य
से १९ तं पश्य पुरुष व्याघ्रमादित्यतनयविभो स्वस्थानस्थमहाबाहो जहि शोकं नरर्षभ २० भ्रातृभ्यान्त्यास्तथापश्य स्वपक्षाश्चैव पार्थि
वान् स्वस्थानमनुप्राप्तान् व्येतु ते मानसो ज्वरः २१ कृच्छ्रपूर्वात्तु भूय इतः प्रभृति कौरव विहरस्व मया साधं गतशोको निरामयः २२
कर्मणा तात पुण्यानां जितानां तपसा स्वयम् दानानां च महाबाहो फलं प्राप्नुहि पार्थिव २३ अद्य त्वा देवगधर्वा दिव्याश्चाप्सरसो दिवि उप
सेवतु कल्याणं विरजो बरभूषणाः २४ राजसूयजितां लोकान् स्वयमेवासि क्रुद्धितान् प्राप्नुहि त्वं महाबाहो तपसा च महाफलम् २५ उ
पर्युपरिश्रान्नाहितवलोका युधिष्ठिर हरिश्चंद्रसमाः पार्थयेषु त्वं विहरिष्यसि २६ मांधाता यत्र राजर्षिर्यत्र राजा भगीरथः दौष्यंतिर्यत्र भ
रतस्तत्र त्वं विहरिष्यसि २७ एषा देव नदी पुण्या पार्थ त्रैलोक्यपावनी आकाशगंगाराजद्रुतत्राप्तुत्यगमिष्यसि २८ अत्र रुना तस्य भा
वस्तेमानुषाविगमिष्यति गतशोको निरायासो मुक्तवैरो भविष्यसि २९ एवं ब्रुवति देवेंद्रे कौरवेंद्रे युधिष्ठिरम् धर्मो विग्रहवान् साक्षा-
दुवाच सुतमात्मनः ३० भो भो राजन् महाप्राज्ञ प्रीतोऽस्मितवपुत्रक मद्भक्त्या सत्यवाक्येन क्षमया च दमेन च ३१ एषा तृतीया जिज्ञासा
तेवराजं नृतामया न शक्यसे चालयितुं स्वभावान् पार्थ हेतुतः ३२ पूर्वपरीक्षितो हित्व प्रभ्रातृवने मया अरणी सहितस्यार्थे तच्च नि
स्तीर्णवानसि ३३ सोदयेषु विनष्टेषु द्रौपद्या तत्र भारत श्वरूपधारिणा पुत्रपुनस्त्वमेपरीक्षितः ३४ इदं तृतीयं भ्रातृणामर्थं यत्स्या
तुमिच्छसि विशुद्धोसि महाभाग सखी विगतकल्मषः ३५

वीशब्दो मनुष्यपरत्वेन ज्ञापित इत्यपचारच्छलेनेत्यर्थः १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ असि क्रुद्धितान्
रवङ्गबलेन वृद्धिं प्रापितान् २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ जिज्ञासा परीक्षा ३२ ३३ स्वर्गाधिरोहणे द्रौपद्या सह सोदयेषु विनष्टेषु सत्क श्वरूपधारिणा शनक रूपिणा

द्रौपद्या इति पंचमी पादे तामारभ्येत्यर्थः ३४ ३५

३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ यत्र ते कुरवः तत्र देवैः सह ययायिति द्वयोः संबन्धः ४४ इति स्वर्गाः पर्वणि दी० तृतीयोऽध्यायः ३१ ब्राह्मेण ब्रह्मण आराध्येन २

न च तेष्वातरः पार्थिव नरकाह्वा विंशोपते मायैषा देवराजेन महेंद्रेण प्रयोजिता ३६ अवश्यं नरकास्तात दृष्टव्याः सर्वराजभिः ततस्त्व-
या प्राप्ता मिदं मुहूर्तदुःखमुत्तमम् ३७ न सत्यसाची भीमो वायमौ वापुरुषवर्षमौ कर्णो वा सत्यवाक्यशूरो नरकाह्वाश्चिरं नृप ३८ न
कृष्णा गतपुत्रा च नरकाह्वा युधिष्ठिर एहो हि भरतश्चैष पथ्यगंगा त्रिलोकगाम् ३९ एवमुक्तः सराजं विस्तव पूर्वपितामहः जगाम स
ह धर्मेण सर्वे अत्रिदिवालयैः ४० गंगा देवनदी पुण्या पावनी सृषिसंस्तुताम् अवगाह्य ततो राजा तनुं तत्याजमानुषीम् ४१ ततो दिव्य
वपुर्भूत्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः निवेशे गतसंतापोजले तस्मिन् समाप्लुतः ४२ ततो ययौ व्रतो देवैः कुरु राजो युधिष्ठिरः धर्मेण सहितो धी
मार्तूयमानो महर्षिभिः ४३ यत्र ते पुरुषव्याघ्राः भूरा विगतमन्यवः पांडवा धार्तराष्ट्राश्च स्थानि स्थानानि भोजिरे ४४ इति श्रीमहा
भारते स्वर्गारोहणपर्वण्युधिष्ठिरतनुत्यागे तृतीयोऽध्यायः ३ वैशंपायन उवाच ततो युधिष्ठिरो राजा देवैः सर्षि मरुद्गणैः स्तू-
यमानो ययौ तत्र यत्र ते कुरुपुंगवाः १ ददर्श तत्र गोविंदं ब्राह्मेण वपुषा न्वितम् तेनैव दृष्टपूर्वेण सादृश्येनैव सूचितम् २ दीप्यमानं स्तू-
यमानं दिव्यैरस्त्रैरुपस्थितम् चक्रमभूतिभिर्धारे दिव्यैः पुरुषविग्रहैः ३ उपास्यमानवीरेण फाल्गुनेन स्रवचसा तथा स्वरूपं कौते-
यो ददर्श न धुसूदनम् ४ तावुमौ पुरुषव्याघ्रौ समुदाक्ष्य युधिष्ठिरम् यथावत् प्रतिपेदाते पूजया देवपूजितौ ५ अपरस्मिन् नयो देशे क-
र्णेशस्त्रभृतावरम् द्वादशादित्यसदृशं ददर्श कुरुनंदनः ६ अथापरस्मिन् दृशे मरुद्गणव्रतविभुम् भीमसन्तमथापश्यत्तेन वपुषा-
न्वितम् ७ वायो मूर्तिमत्तः पार्श्वे दिव्यमूर्तिसमन्वितम् श्रिया परमया युक्तं सिद्धिपरमिकागतम् ८ अश्विनोक्तं तथा स्थाने दीप्यमा-
नौ स्वतेजसा नकुलसहदेवं च ददर्श कुरुनंदनः ९ तथा ददर्श पांचालीकमलोत्पलमालिनीम् वपुषा स्वर्गमाक्रम्य निवृत्तीमर्कवर्चस-
म् १० अश्विलसहसाराजा प्रभृमेच्छं युधिष्ठिरः ततोऽस्मभगवानिन्द्रः कथयामास देवराट् ११ श्रीरेषा द्रौपदी रूपान्वदथेमानुपगता
अयोनिजालोककोता पुण्यगंधा युधिष्ठिर १२ रत्नार्थं भवतां द्येषानिर्मिता मूलपाणिना द्रुपदस्य कुलजाता भवद्भिश्चोपजीयता
१३ एते पंच महाभागा गंधर्वाः पावकप्रभाः द्रौपद्यास्तनयाराजन् युष्माकममितां जसः १४

उपस्थितं सेवितं अस्त्रैः ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ मानुषं मानुषभावम् १२ १३ १४ ७ ७ ७ ७

१५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ इतिस्वर्गोरोहणपर्वणिटीकायांचतुर्थोऽध्यायः ४ ७. पूर्वस्मिन्नध्यायेयोयोयोधोयस्यदेव
स्यांशः सस्वर्गगत्वास्वस्यस्वस्य अंशिनः सान्निध्यं प्रापेत्कृत्तम् तत्रसंशयः किमेते अंशाः कांडरूपाणां च द्वाणामंशा इव पृथक् संसारित्वं प्राप्ताः उत ते चैवांशेषु
लायंते आद्यैर्कर्मजदेहपरंपरायास्तत्त्वज्ञानमंतरेणोच्छेदायोगात् तेषां नित्यसंसारित्वमस्मदादिवत्स्यात् द्वितीये मानुष्यभावेतैः कृतानां कर्मणां नाशपति

पश्यगंधर्वराजानंधृतराष्ट्रमनीषिणम् एनंचत्वंविजानीहिभ्रातरं पूर्वजं पितुः १५ अयंते पूर्वजो भ्राता कौंतेयः पावक द्युतिः सूर्य-
पुत्रो यजः श्रेष्ठो राधेय इति विश्रुतः १६ आदित्यसहशो याति पथ्येन पुरुषर्षभम् साध्यानामथ देवानां विश्वेषां मरुतामपि १७ गणेषु
पश्यराजेंद्रं दृष्ट्यधकमहारथान् सात्यकिप्रसुरवान्वीरान् भोजांश्चैव महाबलान् १८ सोमेन सहितं पश्यसौमद्रमपराजितम् अ-
भिमन्युमहं चासनिशाकरसमद्युतिम् १९ एष पांडुर्महेश्वासः कुल्यामाद्याच संगतः विमानेन सहोप्यति पिता तव समातिकम् २०
वसुभिः सहितं पश्यभीष्मशांतनवन्ृपम् द्रोणं बृहस्पतेः पार्थ्वे गुरुमेनं निशामय २१ एते चान्ये महीपाला योधास्तव च पांडव गंध-
र्वसहिता याति यक्षपुण्यजनेस्तथा २२ गुह्यकानां गतिं चापि केचित्प्राप्तानराधिपाः त्यक्त्वा देहं जितः स्वर्गः पुण्यवारुद्धिकर्मभिः
२३ इति श्रीमहाभारते स्वर्गोरोहणपर्वणि चतुर्थोऽध्यायः ४ जनमेजय उवाच भीष्मद्रोणौ महात्मानो धृतराष्ट्रश्च
पार्थिवः विराट् द्रुपदो चोभौ शैरवश्चैवोत्तरस्तथा १ धृतराष्ट्रे तुर्जयत्सेनो राजा चैव स सत्यजित् दुर्योधनस्तथा चैव शकुनिश्चैव सौ-
बलः २ कर्णपुत्रश्च विक्रान्तराजा चैव जयद्रथः घटोत्कचा दयश्चैव ये चान्ये नानुकीर्तिताः ३ ये चान्ये कीर्तिता वीरा राजानो दा-
समृत्तयः स्वर्गे कालं कियंतं ते तस्थुस्तदापि शंसमे ४ आहोस्यिच्छाश्च तस्थान तेषां तत्र हि जित्तम अतएव कर्मणा कानि गतिप्राप्तानर-
र्षभाः ५ एतदिच्छाम्यहं योतुं प्रोच्यमानं हि जित्तम तपसा हि प्रदीप्तेन सर्वत्वं मानुष्यसि ६ सौतिरुवाच इत्युक्तः स तु विप्रर्षि-
रनुजातो महात्मना व्यासैः न तस्य नृपतेराख्यातुमुपचक्रमे ७ वैशंपायन उवाच न शक्यं कर्मणामेते सर्वेण मानुजाधिप प्रकृतिवि-
नुसम्यक्ते पृच्छेयं संप्रयोजिता ८

गितिसंदिहानो जनमेजयः पृच्छति भीष्मद्रोणाविति १ २ ३ ४ ते अंते कां गतिं पुण्यभोगांते अंशिनः सह ऐक्यं वा सा लोभ्यं वा शाश्व-
तं प्राप्नुवंति उत भूमावेवावतरंतीति प्रश्नः ५ ६ ७ अत्रोत्तरमाह न शक्यमिति कर्मणामेते सर्वेण प्रकृतिप्रतिगंतुं न शक्यमित्यध्याहृत्य योज्यं यदि सर्वोपि जंतुः प्रारब्धैर्कर्म-
तेस्वां प्रकृतिं गच्छेत्तर्हि सर्वेऽपि मुक्ताः स्युः संसारश्चादिमान् भवेत् ततश्च कृतहाना कृताभ्यागमप्रसंगो विधिप्रतिषेधशस्त्रानर्थक्यं च स्यात्केचिदेव कर्मणामेते स्थाप्रकृतिभुजंते

न सर्वेदति किं तर्हि ये प्रकृतिं प्राप्तास्तानुद्दिश्य ते त्वयैषा पृच्छा सम्यक् प्रयोजिता ८

तत्र कोऽपि स्वर्गप्रापकः कर्मणामन्ते स्वेऽस्वे रंशिभिस्तादात्म्यं प्राप्तुं योगवान् योगजद्वयापश्यन् परिगणयति शृण्वित्यादिना उत्तरे स्वर्गगता अपि पुनश्च्यवन्ते एते तु उत्तरा मुत्तरा मूर्ध्वोर्ध्वक्रमेण गतिं प्राप्य अन्ते ब्रह्मणा सह भुज्यन्ते तेन देवत्वप्राप्तये कर्मणि यजमानतया आदीनि कर्त्तव्यान्त्येव न चोक्तदोष इति सर्वमन्वयः १ १० ११

शृणु सुहृद्भिर्देवाजन्तेवानां भरतर्षभ यदुवाच महातेजा दिव्यचक्षुः प्रतापवान् १ सुनिःपुत्राणां कौरव्यपाणशयोर्महाव्रतः अगाधबुद्धिः सर्वजागतिजः सर्वकर्मणाम् १० वसूनेव महातेजा भीष्मः प्राप्य महाकृतिः अष्टावेव हि द्विष्टयते वसवो भरतर्षभ ११ बृहस्पतिविवेशाय द्रोणो ह्यगिरसावरम् कृतवर्मा तु हार्दिक्यः प्रविवेश मरुद्गणान् १२ सनत्कुमारं प्रद्युम्नः प्रविवेश यथागतम् धृतराष्ट्रो धर्मशस्यलोकात्प्राप दुरासदान् १३ धृतराष्ट्रेण सहिता गांधारी च यशस्विनी पत्नीभ्या सहितः पांडु महोदस दनययो १४ विराट् दुपदो चोभौ धृष्टकेतुश्च पार्थिवः निशठाक्षरसावाश्च भानुः कपो विदूरथः १५ भूरिश्वाः शल्यश्चैव भूरिश्च पृथिवीपतिः कंसश्चैव शसेनश्च वसुदेवस्तथैव च १६ उत्तरश्च सहभ्रात्रा शश्वेन नरपुंगवः विश्वेषां देवतानां ते विविश नरसत्तमाः १७ वच्चीनाम महातेजा सोमपुत्रः प्रतापवान् सोमिमन्सुवृत्सिंहस्य फाल्गुनस्य सुतो भवत् १८ ससुध्वाक्षत्रधर्मेण यथानात्यः पुमान् क्वचित् विवेश सोमं धर्मात्मा यमणो ते महारथः १९ आविवेश रविकर्णो निहतः पुरुषर्षभ ह्यपरं शकुनिः प्राप धृष्टकृन्मस्तपावकम् २० धृतराष्ट्रात्मजाः सर्वे यातुधाना यदोन्कटाः भगदिमन्तो महात्मानः शस्त्रपृता दिवगताः २१ धर्ममेवाविशत् क्षत्तराजा चैव बुधिष्ठिराः अन्ततो भगवान् देवः प्रविवेश रत्नातलम् २२ पिता महानियोगाहो यो योगाद्गामधारयत् यः स नारायणो नाय देवदेवः सनातनः २३ तस्याशो वासुदेवस्तु कर्मणो ते विवेश ह्यष्टौ शस्त्रास्स हस्त्राणि वासुदेवपरिग्रहः २४ अमञ्जस्ताः सरस्यत्पाकालेन जनमेजय तत्र त्यक्त्वा शरीराणि दिवमारुरुहुः पुनः २५ तांश्चैवाप्सरसां भूत्वा वासुदेवमुपगमन् हतास्तास्मिन् महायुद्धे ये वीरस्तु यद्गताः २६ यतोन्कटादयश्चैव देवान्यदाश्च भोजिरे दुर्योधनसहायाश्च राक्षसाः परिकीर्त्तिताः २७ मामास्ते केशरी राजन्सर्वे लोकां ननुत्तमान् भयनचर्महं द्रुस्य कुर्वरस्य च धीमतः २८ वरुणस्य तथालोका न विविशुः पुरुषर्षभाः एतत्ते सर्वमारुत्यात् विस्तरेण महाकृत् २९ कुरूणां चरितं कृत्स्नं पांडवानां च भारत सौतिरुवाच एतच्छ्रुत्वा द्विजश्रेष्ठाः सराजा जनमेजयः विस्मितो भवत् त्वय्ययं कर्मोत्तरे ध्येय ३०

१० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ एवं पांड

वानां कथां समाप्य जनमेजयस्य यज्ञे वैशंपायनः पण्डितः कथां मुक्त्वा निमित्तं कृतमनुसूदधानः सौतिरुवाच एतच्छ्रुत्वा द्विजश्रेष्ठाः सराजा जनमेजयः विस्मितो भवत् त्वय्ययं कर्मोत्तरे ध्येय ३० ३१ ३२ ३३ ३४

३१ ३२ ३३ समाज्ञातंमयास्तेन व्यासाज्ञयावैशंपायनेनकीर्तितं ३४ ३५ विधिज्ञेनदेवज्ञेन अतीन्द्रियेणद्विद्याप्यनिक्रान्तेन योगवन्मादेवसर्व
दर्शनसिद्धेरित्याह तपसेतिभावितात्मनाशोधितचित्तेन ३६ ३७ सर्वेषांनृतीयांतांतांनिर्मितमित्यनेनान्वयः अन्येषामपि कीर्तिप्रथयतेतिसंबंधः ३८ ब्रह्मसूया
यमोक्षायकल्पतेऽत्रोक्तसाधनानुष्ठानक्रमेण ३९ ४० अंततःनिकटं ४१ अन्तेतिमहाभारतस्यअल्पमपिपश्चिमायांसंध्यायांपठ्यतेचेद्दिनकृतपापंनश्यति

ततःसमापयामासुःकर्मतत्तस्ययजकाः आस्तीकश्चाभवत्ततःपरिमोक्ष्यसुजंगमान् ३१ ततोद्विजातीन्सर्वास्तान्दक्षिणाभिरतोषयत्
पूजिताश्चापितेराज्ञातोजग्मुर्गन्थागतम् ३२ विसर्जयित्वाविष्णोस्तान्पूजापिजनमेजयः ततस्तुक्षुशिलायाःसपुनरायादृजाब्दयम्
३३ एतत्तेसर्वमारव्यातवैशंपायनकीर्तितम् व्यासाज्ञयासमाज्ञातंसर्पसत्रेनृपस्यदि ३४ पुण्योद्धमितिहासारव्यःपवित्रचेदमुत्तमम्
षोडशमुनिनाविप्रनिर्मितंसत्यवादिना ३५ सर्वज्ञेनविधिज्ञेनधर्मज्ञानवतासता अतीन्द्रियेणशुचिनातपसाभावितात्मना ३६ ऐश्वर्यैर्वर्त
ताचैवसारव्ययोगवतातथा नैकतत्रविश्वेनदृष्टादित्येनचक्षुषा ३७ कीर्तिप्रथयतालोकेपांडवानांमहात्मनाम् अन्येषांक्षत्रिया-
णांचभूरिद्रविणतेजसाम् ३८ यश्चैदंश्रावयेद्दिहान्नसदापर्वणिपर्वणि धृतपाप्माजितस्वर्गोब्रह्मभूयायकल्पते ३९ कास्त्यवेदमिमं
सर्वंशृणुयाद्वाःसमाहितः ब्रह्महत्यादिपापानांकोटिस्तस्यविनश्यति ४० यश्चैदंश्रावयेच्छ्राद्धेब्राह्मणान्पूजयेत्ततः अक्षय्यमन्नपानवै-
पितृस्तस्योपतिष्ठते ४१ अन्हायदेनः कुरुतेइन्द्रियेभ्योमनसापिवा महाभारतमाख्यायपश्चात्संध्याप्रसुच्यते ४२ यद्रात्रौकुरुतेपापं ब्राह्मण
स्त्रीगणैर्वृतः महाभारतमाख्यायपूर्वोसंध्याप्रसुच्यते ४३ महत्त्वाद्भारतत्वाच्चमहाभारतमुच्यते निरुक्तमस्ययोवेदसर्वपापैःप्रसुच्यते
४४ धर्मेचार्थेचकामेचमोक्षेचभारतर्षभ यदिहास्ति तदन्यत्रयन्नेहास्तिनकुत्रचित् ४५ जयोनामेतिहासोयंश्रोतव्योमोक्षमिच्छता
ब्राह्मणेनचराज्ञाचगर्भिण्याचैवयोषिता ४६ स्वर्गकामोलभेत्स्वर्गजयकामोलभेज्जयम् गर्भिणीलभतेपुत्रकन्यावाबहुभागिनीम्
४७ अनागतश्चमोक्षश्चकृष्णद्वैपायनःप्रफः संदर्भभारतस्यास्यकृतवान्धर्मकाम्यया ४८ षष्टिशतसहस्राणिचकारान्याससंहि-
ताम् त्रिंशच्छतसहस्राणिदेवलोकेप्रतिष्ठितम् ४९

एवंपातःसंध्यायांरात्रिकृतमित्यर्थः ४२ ४३ निरुक्तं नाम निर्वचनं ४४ धर्मेचेतिचकारचतुष्टयादधर्मादि
चतुष्टयमप्यत्रोक्तं हानार्थमिति बोध्यं ४५ ४६ ४७ अनागतोनागतुकोनित्यसिद्धइतियावत् एवंविधोयोमोक्षः कैवल्यंतदेवस्वरूपंयस्यसमोक्षः यद्वामोक्तुमिच्छन्
मुचोर्कर्मकस्यगुणोवेविसनिर्गुणोअध्यासलोपश्चमुमुक्षुरित्यर्थः लोकहितइतिभावः ४८ अन्यावेदचतुष्टयमंहिताभ्यःपृथग्भूतांतदर्थवतीम् ४९ ७९ ७९

५० ५१ श्रूयतेयेनयः शृणोतीत्यर्थः उभयत्रविभक्तिव्यत्ययश्चावः ५० ५३ भारताध्ययनादितिसार्धश्लोकः यः व्यासः इमांसंहितांशुकंपुत्रं अध्यापयत्यस्य अधीयतोभारतारव्यमितिहासंस्मरतः स्मृत्वाचग्रंथरूपेणप्रणयतः भक्त्या परयाश्चन्द्रयाव्यासपुत्रपूज्यस्तस्यवाक्यंप्रमाणमेवेत्यास्तिक्यबुद्ध्यायेनपुंसाइदंश्रा-

पित्र्येपंचदशज्ञेयंयक्षलोकेचतुर्दश एकंशतसहस्रंनुमानेषुप्रभाषितम् ५० नारदोऽथावयहेवान्सितोदेवन्तःपितृन् रक्षोयक्षांश्चुकामत्यान्त्रवैशंपायनएवतु ५१ इतिहासमिमंपुण्यमहाश्रेयदसंमितम् व्यासोक्तंश्रूयतेयेनकृत्वाब्राह्मणमग्रतः ५२ सनरःसर्वकामाश्चकीर्त्तिप्राप्येहशौनक गच्छेत्परमिकांसिद्धिमत्रमेनास्तिसशयः ५३ भारताध्ययनात्पुण्यादपिपादमधीयतः श्रद्धयापरयाभक्त्याश्राव्यतेचापियेनतु यदमासंहितापुण्यापुत्रमध्यामयच्छुकम् ५४ मातापितृसहस्राणिपुत्रदारशतानिच ससारंघनभूतानिचाति यास्यंतिचापरे ५५ हर्षस्थानसहस्राणिभयस्थानशतानिच दिवसेदिवसेमृदु माविशंतिनपंडितम् ५६ ऊर्ध्वबाह्विर्गोमेषनचक्षिच्छृणोतिमे धर्मादर्थश्चकामश्चसकिमर्थेनसेव्यते ५७ नजातुकामान्नभयातन्तोभाहर्मत्यज्जीवितस्यापिहेतोः नित्याधर्मःसरवदुखेन नित्येजीवोनिर्गोहेतुरस्यत्वनित्यः ५८ इमांभारतसावित्रीमातरुत्याययःपठेत् सभारतफलप्राप्यपरब्रह्माधिगच्छति ५९ यथायमुद्रोभगवान्प्रयथाचहिमवान्गिरिः ख्यातावुभौरत्ननिधीतथाभारतमुच्यते ६० इदंभारतमारव्यानयःपठेत्समाहितः सगच्छेत्परमसिद्धिमितिमेनास्तिसशयः ६१ हंपायनोष्ठपुटनिःसृतमप्रमेयंपुण्यपवित्रमथपापहरंशिवं च योभारतसमधिगच्छतिवाच्यमानक्रित्य्यपुष्करजलैरभिषेचनेन ६२ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यासंहितायावैद्यामिष्यास्वर्गरोहणपर्वणिपंचमोऽध्यायः ५ जन्मजयउवाच भगवन्केनविधिनाश्रोतव्यंभारतबुधैः फलकिंकेचदेवाश्चपूज्यावैपारगैश्चिह्न १ देयंसमाभेभगवन्किंनपर्वणि पर्वणि वाचकः कीदृशश्चात्रमष्टयस्तद्वीहिमे २ वैशंपायनउवाच शृणुराजन्विधिमिमंफलंयद्वापिभारत श्रुताह्वयतिराजद्रयत्वंमामनुवृच्छसि ३ दिविदेवामहीपालक्रीडार्थमवनिंगताः कृत्वाकार्यमिदंचैवततश्चदिवसागताः ४

यतंसपुण्यवान्पुण्यकगन्त अपिपादंश्लोकःयादंयंथ पादंवाभारतस्याध्ययनात्परमिकांसिद्धिगच्छेदितिपूर्वेणान्वयः व्यासेश्चद्रोबध्वाभारतपद्योतव्यमिष्यर्थः ५४ संध्यायांभारतपदनीयमित्यक्तम् तत्रपठनयोग्यंभारतसारसंग्रहंचतुष्टोकीरूपमाह मातेति ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ इतिस्वर्गरोहणपर्वणिटीकायापंचमोऽध्यायः ५ ७ ७ १ २ ३ ४ ७ ७ ७ ७ ७ ७

आदित्यावश्विनोदेवौलोकपालामहर्षयः गुह्यकाश्रसगंधर्वानागाविद्याधरास्तथा ५ सिद्धाधर्मःस्वयंभूश्चमुनिःकायननोवरः गिर-
यःसागरानद्यस्तथैवाप्सरसांगणाः ६ ग्रहाःसर्वत्सराश्चैव अयनान्धृतवस्तथा स्थावरजंगमचैवजगत्सर्वसुरासुरम् ७ भारतेभरतश्चैव
एकस्थमिहदृश्यते तेषांश्रुत्वाप्रतिष्ठानं नामकर्मनुकीर्तनात् ८ कृत्वापिपातकघोरसद्योमुच्येतमानवः इतिहासमिमंश्रुत्वायथावदनुपूर्व
शः ९ संयतात्माशुचिभूत्वापारंगत्वाचभारते तेषांश्रुत्वाहानिदेयानि श्रुत्वाभारतभारतम् १० ब्राह्मणभ्योयथाशक्त्याभक्त्याचभरतर्षभ मदादा
नानिदेयानिरत्नानिविविधानिच ११ गावःकांस्योपदोहाश्चकन्याश्चैवस्वलकृताः सर्वकामगुणोपेतापानानिविविधानिच १२ भवनानिवि
चित्राणिभूमिर्वासांसिकांचनम् वाहनानिचदेयानिहयामत्ताश्चवारणाः १३ शयनशिविकाश्चैवस्यदनाश्चस्वलकृताः यद्यहंहेवरकिंचि
द्यदस्तिमहिमद्वस् १४ तत्तद्देयद्विजातिभ्य आत्मादाराश्चसूनयः श्रद्धयापरयादत्तक्रमशस्तस्यपारगः १५ शक्तिःसुमनाहृष्टःशुश्रूषुर-
विकल्पकः सत्यार्जवरतोदातःशुचिःशौचसमन्वितः १६ श्रद्धधानोजितक्रोधोयथासिध्यतितच्छृणु शुचिःशीलान्विताचारःशुक्लवा-
साजितेन्द्रियः १७ संस्कृतःसर्वशास्त्रज्ञःश्रद्धधानोनसूयकः सूपकान्सुभगोदातःसत्यवादीजितेन्द्रियः १८ दानमानगृहीतश्चका-
र्येभवतिवाचकः अविलम्बमनायस्तमद्भुतधीरमूर्जितम् १९ असंसक्ताक्षरपदस्वरभावसमन्वितम् त्रिषष्टिवर्णसंयुक्तमष्टस्थानसमी-
रितम् वाचयेद्वाचकःस्वस्थःस्वासीनःसःसमाहितः २० नारायणानमस्कृत्यनरचैवनरोत्तमम् देवीसरस्वतीचैवतनोजयमुदीरयेत्
२१ इदंशास्त्रंकाद्राजन्श्रुत्वाभारतभारतम् नियमस्थःशुचिःश्रोताशृण्वन्सफलमश्नुते २२ पारणप्रथममाप्यद्विजान्कामैश्चत-
र्पयेत् अग्निष्टोमस्ययज्ञस्यफलं वैलभतेनरः २३ अप्सरोगणसंकीर्णविमानलभतेमहत् प्रहृष्टःसत्तुदेवैश्चदिव्ययातिसमाहि-
तः २४ द्वितीयपारणप्राप्यसोतिरात्रफललभेत् सर्वरत्नमयदिव्यविमानमधिरोहति २५ दिव्यमाल्यावरधरोदिव्यगंधविभूषितः
दिव्याग्दधरोनित्यदेवलोकमहीयते २६ तृतीयपारणप्राप्यद्वादशाहफललभेत् वसत्यमरसकाशोवर्षाण्यसुतशोदिवि २७ चतु-
र्थेवाजपेयस्यपंचमेद्विगुणफलम् उदितादित्यसंकाशज्वलंतमनलोपमं २८ विमानविविधैःसार्धमारुह्यदिविगच्छति वर्षासुतानि
भवनेशक्रस्यदिविमोदते २९ षष्ठेद्विगुणमस्तीतिसप्तमेत्रिगुणफलम् कैलासशिरवराकारवैडूर्यमणिवैदिकम् ३०

परिक्षितं बहुधा मणि विद्रुम भूषितम् विमानं समधिष्ठाय कामगंसास्परोगणम् ३१ सर्वांल्लोकान् विचरते द्वितीय इव भास्करः अष्टमेरा
जसूयस्य पारुणलभते फलम् ३२ चंद्रोदयनिभरस्य विमानं सभिरोहति चंद्रश्चिप्रतीकाशे ह्येयुक्तमनोजयैः ३३ सेव्यमानावरस्त्रीणां
चंद्रांकात्तरे सुरवैः मेखलानां निनादेन नृपराणां च निःसृजे ३४ अके परमनारीणां सुरवस्तुमा विबुध्यते नवमे कृतुराजस्य वाजिमधस्य भा
रत ३५ काचनस्तभनिव्यूहवैडूर्यकृतवेदिकम् जावृनदमयैर्दिव्यैर्गवाक्षैः सर्वतो वृतम् ३६ सेवितचाप्सरः संधैर्गंधवैर्दिविचारिभिः विमा
नं समधिष्ठाय श्रिया परमया ज्वलन् ३७ दिव्यमाल्यावरधरो दिव्यचंदनभूषितः मोदते दैवतैः सार्द्धं दिवि देवदवापरः ३८ दशमं पारुणं प्राप्य
हिजातीनभिवद्यच्च किंकिणीजालनिघोषपताकाध्यजशोभितम् ३९ रत्नवेदिकसंवाधवैडूर्यमणितोरणम् हेमजालपरिक्षिप्तप्रवालवल्
मीसुरवम् ४० गंधवैर्गीतकुशलेरप्सरोभिश्च शोभितम् विमानं सुकृतावाससखेनैवोपपद्यते ४१ मुकुटेनाग्नियणेन जावृनदविभ्रषिणा
दिव्यचंदनदिग्धांगो दिव्यमाल्यविभ्रषितः ४२ दिव्यान् लोकान् विचरति दिव्यैर्भोगैः समन्वितः विबुधानां प्रसादेन श्रिया परमया युतः ४३
अथ वषगणानेव स्वर्गलोके महीयते अयं गंधर्वसहितः सहस्राण्येकविंशतिम् ४४ पुरंदरपुरे रस्ये शक्रेण सह मोदते दिव्ययानविमानेषु
लोकेषु विविधेषु च ४५ दिव्यनारीगणाकीर्णो निवसत्यमरो यथा ततः सूर्यस्य भवने चंद्रस्य भवने तथा ४६ शिवस्य भवने राजन् विष्णोर्वा
तिसल्लोकताम् एवमेतन्महाराजनात्रकार्या विचारणा ४७ अहं धानेन वै भाव्यमेव माह गुरुर्मम वाचकस्य तु दातव्यं मनसा यद्यदिच्छति ४८
हस्त्यस्वरथयानानि वाहनानि विशेषतः कटककुडले चैव ब्रह्मसूत्रतया परम् ४९ वस्त्रचैव विचित्रचंगंधचैव विशेषतः देववत्प्रजयन्त
तु विष्णुलोकमवाप्नुयात् ५० अतः परं प्रवक्ष्यामि यानि देयानि भारते वाच्यमाने तु विप्रभ्यो राजन् पूर्वणिपर्वणि ५१ जातिदेशचसत्य
चमहान्यभरतर्षभ धर्मवृत्तिचविजायक्षत्रियाणां नराधिप ५२ स्वस्तिवाच्य हि जानादौ ततः कार्यं प्रवर्तितं समाप्ते पर्वणि ततः स्वश-
क्त्या पूजयेद्दिजान् ५३ आदौ तु वाचकं चैव वस्त्रगंधसमन्वितम् विधिवद्भोजयेद्वाजन्मधुपायसमुत्तमम् ५४

ततोमूलफलप्रायंप्रायसंमधुसर्पिषा आस्तिकेभोजयेद्राजन् दद्याच्चैवगुडोदनम् ५५. अपूपैश्चैवपूपैश्चमोदकैश्चसमन्वितम्
समापर्वणिराजेन्द्रहविष्यभोजयेद्विजान् ५६. आरण्यकेमूलमूलैस्तर्पयेत्तु द्विजोत्तमान् अरणीपर्वआसाद्यजलकुम्भात्प्रदापयेत्
५७. तपणान्निचमुख्यानिवन्यमूलफलानिच सर्वकामगुणोपेतविप्रेभ्योन्नप्रदापयेत् ५८. विराटपर्वणितथावासांसिविविधानिच
उद्योगेभरतश्चैवसर्वकामगुणान्वितम् ५९. साजनभोजयेद्विजान्गन्धमाल्यैरलंकृतान् भीष्मपर्वणिराजेन्द्रदत्त्वायानमनुत्तमम्
६०. ततःसर्वगुणोपेतमन्त्रदद्यात्संस्कृतम् द्रोणपर्वणिविप्रेभ्योभोजनपरमार्चितम् ६१. शय्याश्चदेयाराजेन्द्रचापान्यसिवरास्तथा
कर्णपर्वण्यपितथाभोजनसार्वकामिकम् ६२. विप्रेभ्यःसंस्कृतसम्यक्दद्यात्सयतमानसः शल्यपर्वणिराजेन्द्रमोदकैःसगुडोदनैः ६३. अ
पूपैस्तर्पणैश्चैवसर्वमन्त्रप्रदापयेत् गदापर्वण्यपितथासुहृन्मित्रप्रदापयेत् ६४. स्त्रीपर्वणितथारत्नैस्तर्पयेत्तु द्विजोत्तमान् घृतोदनंपु
रस्ताच्चण्वेषीक्रेदापयेत्युनः ६५. ततःसर्वगुणोपेतमन्त्रदद्यात्संस्कृतम् शांतिपर्वण्यपितथाहविष्यभोजयेद्विजान् ६६. आश्वमेधि-
कमासाद्यभोजनसार्वकामिकम् तथाश्वमनिवासेनुहविष्यभोजयेद्विजान् ६७. मौसलेसार्वगुणिकगन्धमाल्यानुलेपनम् महाप्रा
स्थानिकेतहत्सर्वकामगुणान्वितम् ६८. स्वर्गपर्वण्यपितथाहविष्यभोजयेद्विजान् हरिवंशसमाप्तौतुसहस्रभोजयेद्विजान् ६९. गा
मैकानिष्कसंयुक्ताब्राह्मणायनिवेदयेत् तदर्धेनापिदातव्यादग्निद्वेषिपाथिव ७०. प्रतिपर्वसमामोतुपुस्तकवैविचक्षणः स्वर्णन-
चसंयुक्तवाचकायनिवेदयेत् ७१. हरिवंशपर्वणिचपायसतत्रभोजयेत् पारणेपारणेराजन्यथावद्भरतर्षभ समाप्यसर्वाःप्रयतःसं
हिताःशास्त्रकोविदः शुभेदेशेनिवेश्याथक्षौमयस्त्राभिसदृतः सुकृत्वरधरःस्वर्गवीसुचिभूलास्त्वलंकृतः अर्चयेतयथान्यायगन्धमाल्यैः
पृथक्पृथक् संहितापुस्तकान् राजन्प्रयतःससमाहितः ७२. भक्ष्यैर्मामैश्चपेयैश्चकामैश्चविविधैःशुभैः हिरण्यचक्रवर्णचन्द्रक्षिणामथदा
पयेत् ७३. देवताःकीर्तयेत्सर्वान्नरनारायणौतथा ततोगन्धैश्चमाल्यैश्चस्त्वलंकृत्यद्विजोत्तमान् ७४. तर्पयेद्विविधैःकामैर्दानैश्चोच्चावचैस्त
था अतिरात्रस्ययजस्यफलप्राप्तौतिमानवः ७५.

प्राप्नुयाच्चक्रतुफलं तथा पर्वणि पर्वणि वाचको भरतश्चेष्टव्यक्ताक्षरपदस्वरः ७६ भविष्यं आबयेद्विद्वान्भारतं भरतर्षभ भुक्तवत्सहि
 जेद्वेषु यथावत्सपदापयेत् ७७ वाचको भरतश्चेष्टभोजयित्वा सुलंक्रतम् वाचके परितुष्टे तु शतभाषीतिरनुत्तमा ब्राह्मणेषु तु तुष्टेषु प्रसन्नाः
 सर्वदेवताः ७८ ततो हि भरणं कार्यं द्विजानां भरतर्षभ सर्वकामैर्यथा न्यायं साधुभिश्च पृथक् विधेः ७९ इत्येषु विधिरुद्दिष्टा मया ते द्विपदा-
 वरं श्रद्धधानेन वै भाव्यं यन्मात्रं परिपृच्छसि ८० भारतश्च वणराजन् पारणे च नृपोत्तम सदा यत्नवता भाव्यं श्रेयस्कृप रमिच्छता ८१ भा-
 रतं शृणुयान्नित्यं भारतं परिकीर्तयेत् भारतं भवने यस्य तस्य हस्तगतो जयः ८२ भारतं परमं पुण्यं भारते विविधाः कथाः भारतं सेव्यं ते दे-
 वे भारतं पस्मिपदम् ८३ भारतं सर्वशास्त्राणामुत्तमं भरतर्षभ भारतात्प्राप्य ते मोक्षस्तत्त्वमेतद्विमीक्षते ८४ महाभारतमारव्या नक्षि-
 ति गात्रसरस्वतीम् ब्राह्मणान् केशवै चैव कीर्तयन्नावसीदति ८५ वेदे रामायणे पुण्यं भारते भरतर्षभ आदौ चांते च मध्ये च हरिः सर्वत्र
 गीयते ८६ यत्र विष्णु कथा दिव्याः श्रुतयश्च सनातनाः तच्छ्रोतव्यं मनुष्येण परंपदमिहैच्छता ८७ एतत्पवित्रं परममेतद्धर्मनिदर्शनम् ए-
 तत्सर्वगुणोपेतं श्रोतव्यं भूतिमिच्छता ८८ कायिकवाचिकचैव मनसा समुपार्जितम् तत्सर्वं नाशमायाति तमः सूर्योदये यथा ८९ अष्टाद-
 शपुराणानां श्रवणात् यत्फलं भवेत् तत्फलं समवाप्नोति वैष्णवो नात्र संशयः ९० स्थिरश्च पुरुषश्चैव वैष्णवपदमाप्नुयुः स्त्रीभिश्च पुत्रका-
 माभिः श्रोतव्यं वैष्णवं यथा ९१ दक्षिणाचार्यदेवावै निष्कपंचस्रवर्णकम् वाचकाय यथा शक्त्या यथा क्तं फलमिच्छता ९२ स्वर्णशृंगी च कपि-
 लासवत्सावस्त्रसंस्कृताम् वाचकाय च दद्याद्दि आत्मनः श्रेयमिच्छता ९३ अलंकारं प्रदद्याच्च पाण्यो वै भरतर्षभ कणस्याभरणं दद्यात्
 न्नचैव विशेषतः ९४ भूमिदानं समादद्याद्वाचकाय नराधिप भूमिदानं समदानं भूतनमविष्यति ९५ शृणोति यावदेहापि सततं च वशे
 नरः सर्वपापविनिर्मुक्तो वैष्णवपदमाप्नुयात् ९६ पितृनुद्धरते सर्वानेकादशसमुद्रयान् आत्मानं संसृतं चैव स्थिरं च भरतर्षभ ९७ दशां-
 शश्चैव होमोऽपि कर्तव्यो नराधिप इदमया तवायं च प्रोक्तं सर्वे नरर्षभ ९८ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्या सहिता यावया भिक्ष्या
 स्वर्गोद्दरणपर्वणि सर्वपर्वानुकीर्तननाम षष्ठोऽध्यायः ६ श्रीकृष्णार्पणमस्तु शुभं भवतु ७ ७

इति श्रीमत्पद्मास्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरव

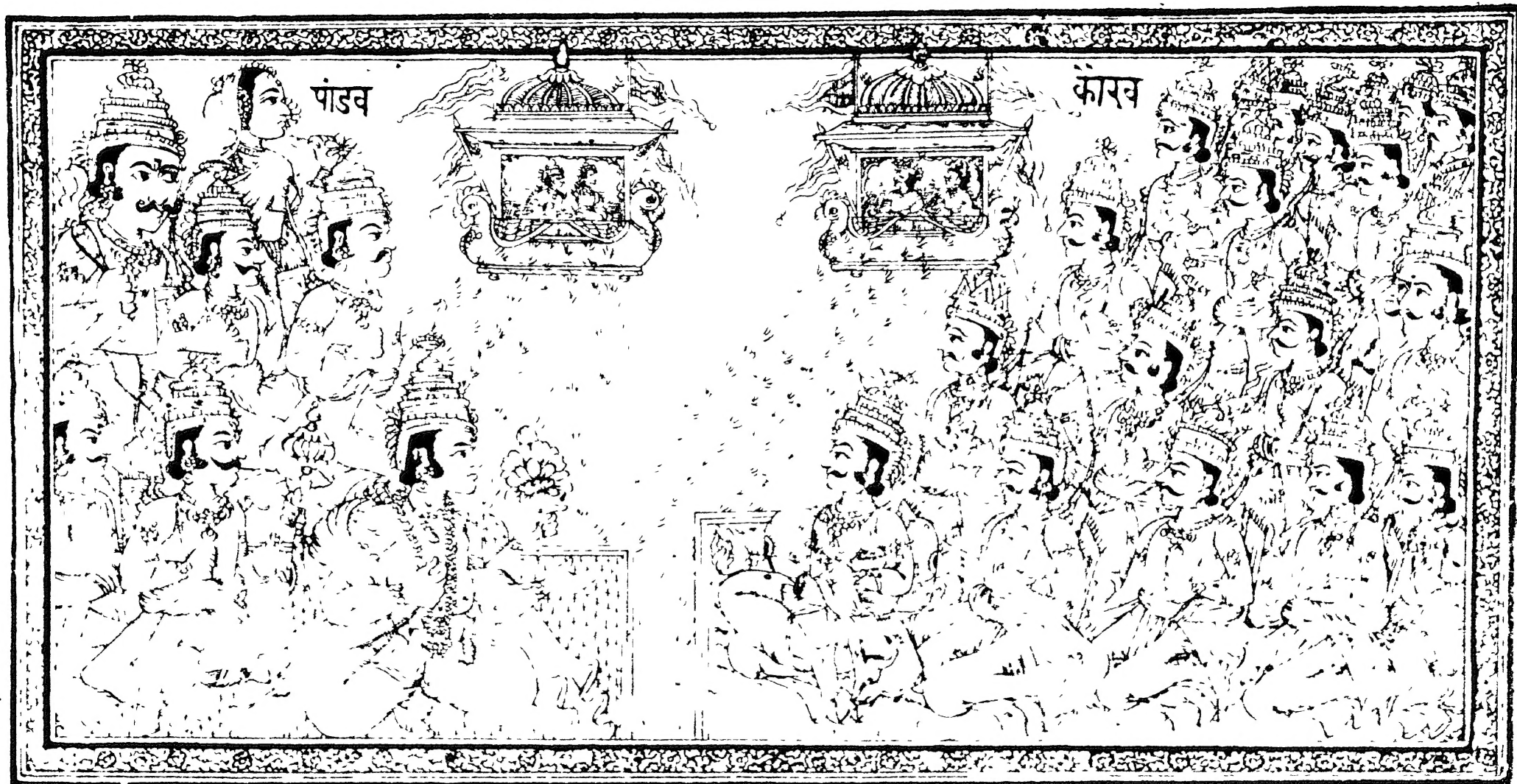
शावतंस श्रीगोविंदसूत्रिभूतानां कंदस्य कृतो भारतमावदीपे स्वर्गोद्दरणप्रार्थ्यप्रकाशं समाप्तमिति षष्ठोऽध्यायः ६ ७ ७ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ७ ७

श्रीवर्द्धनेनियसतादधताह्युपाह्वां हेगिष्टइत्यतिरांस्वशिलास्यंवे आपूसदाशिवदतिप्रथितेनाम्नाश्रीमन्महाभारतमंकितंकिल १ अधुनासुंवा
 पुर्यामथितंतस्यैदमत्रयंत्रवरम् एतस्मात्सलुजनितांविद्वन्मोदार्थमस्तुशिवदंतत् २ एतद्विशोधनपटुः प्रथमःस्तुशीलःकर्बुं करोपाभिधबालकृष्णः
 राजापुराव्येनगरेनिवासीह्यासीत्सदायंशिवभक्तितत्परः ३ तदन्वितःकृष्णशर्मासप्तर्षिनगरस्थितः गुर्जरोपाभिधश्चास्तिनेनापीदंविशोधितं ४ बा
 पूनाम्नाचविदुषाशास्त्रिणारामशर्मणा गुर्जरोपाभिधानेनविद्वन्तनसुशालिना ५ घंटोपाब्दाभिधानेनगोपालेनापिमार्जितम् गोविंदशर्मणातद्
 कुतापुरनिवासिना ६ एतैरपीदंकतिचिद्भागशःशोधितविदम् यथामतिविवेकेनरसजानांसुदेस्तुतत् ७ सर्वैर्विशोधितेनापियत्किंचिदवशिष्यते
 श्रीमद्भिःसूरिभिस्तत्रक्षंतव्यंसाधुशीलिभिः ८ वेदाष्टसप्तैदुमितेशाकेसुचारव्यपत्तने शक्यौशुक्लद्वितीयायांरवौपुष्येसमापितम् ९

शके १७८४ दुंदुभिनामसंवत्सरे आषाढमासेशुकूपक्षेद्वितीयायांतिथौरविवासरेषुष्यनक्षत्रेनदिनेयंयःसमाप्तः

इतिर्यामन्महाभारतं नीलकण्ठकृतं दीकासाहितं समाप्तमगमत्

